

Giới thiệu Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert

Vạn Giới mạnh nhất Nhị Sư Huynh giới thiệu vắn tắt:

Tây Du chỉ sau năm trăm năm, Thần Phật yêu tam giới đứng ngang hàng, Nhân Tộc Thánh Giới cường thế mà lên, Chư Thiên Vạn Giới Tinh sáng lóng lánh.

Một đầu heo chuyển thể trọng sinh, hóa thân Nhân Tộc, tu Hồng Mông chi pháp, đi nhân tộc quật khởi con đường, Tiên Phật bên cạnh quán, yêu ma chân bên dưới giẫm, thế phải đẩy ra trong thiên địa này nhất lớn mây mù, đi nhìn một chút Vạn Giới bí mật lớn nhất, tới làm cái kia Chư Thiên Vạn Giới mạnh nhất người!

Ta là Nhị Sư Huynh, một cái được mọi người hiểu lầm nhiều năm Nhị Sư Huynh.

#ps1: Truyện lấy bối cảnh hậu Tây Du 500 năm, tác giả cho chúng ta thấy một Nhị Sư Huynh hoàn toàn khác.

Rất thú vị , rất nhẹ nhàng nhưng cũng không kém nhiệt huyết.

★ ★

Cầu like !

Cầu vote 10* !

Cầu vote cuối chương !

★ ★

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương mở đầu Trư Bát Giới cái chết

Chương mở đầu Trư Bát Giới cái chết

Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn Phật Giới.

Nơi này thoát ly tam giới bên ngoài, không ở trong ngũ hành, chính là trong truyền thuyết Đấu Chiến Thắng Phật đi lấy kinh trở về được phong Phật Vị về sau, lợi dụng Đại Thần Thông khai ích Phật gia không gian, cũng đem nguyên bản Hoa Quả Sơn chính thể dời nhập Phật Giới bên trong, cuối cùng hình thành tam giới tam đại thần bí Phật Giới một trong.

Hoa Quả Sơn là con khi Thiên Đường, trên núi núi dưới, trên cây thụ dưới, chỉ cần là có quả đào địa phương, liền cam đoan có con khi tám hơi. Vô số con khi ở chỗ này phần diện sinh sống, vô số con khi ở chỗ này sinh ra chết đi, vô số con khi ở chỗ này đắc đạo thành tinh... A thành Phật.

Thủy Liêm Động, Đấu Chiến Thắng Phật Tọa Thiên chỗ.

"Con khi, thành Phật năm trăm năm, nguoi nhảm chán không "

"Nhảm chán em gái nguoi."

"Ta Lão Trư giống như nguoi chính là thiên địa sinh ra, không có tỷ muội, đương nhiên nguoi muốn là nguyện ý, cái này tam giới Không Khí đều xem như ta Lão Trư tỷ muội, nguoi đi phóng thích thiên tính đi."

Một cái mập đầu heo não, lỗ tai to như Bò Phiến Trư Đầu Nhân Thân phảng phất yêu quái lại người khoác Từ Kim cầ sa Phật giả cấn một cái như nước trong veo đại quả đào, ập ập ập ập nói.

Con khi lờ đi Trư Đầu Nhân Thân gia hỏa, Tùy tay cầm lên một Bản Phật kinh, đọc nói: "Hết thầy hữu vi pháp, như Ảo Ảnh trong mơ, như lộ cũng như điện, ứng tác như là xem"

"Ai" Trư Đầu Nhân Thân gia hỏa sờ lên có chút hơi đầu Não Môn, thờ dài, cũng mắt ăn quả đào khẩu vị, nói: "Con khi, nguoi còn nhớ rõ Tề Thiên Đại Thánh tên sao "

Con khi dừng một cái, niệm Phật âm thanh đột nhiên không một tiếng động, sau đó ngừng ước chừng hai cái hô hấp về sau, con khi tiếp tục đọc lấy kinh

thư.

"Con khi, chúng ta cũng thay đổi, đi lấy kinh trở về, hết thầy cũng thay đổi, thành Phật, mình cũng mất."

Con khi vẫn là không ra tiếng.

Trư Đầu Nhân Thân mập mạp gặp con khi lò đi mình, cũng không nóng giận, chỉ là trên mặt cô đơn trước đó càng phát ra nghiêm trọng, hấn đứng lên, vỗ vỗ cà sa bên trên tro bụi, chậm rãi Hướng động khẩu đi đến, đi vài bước, bỗng nhiên ngừng lại: "Con khi, các người đều nói ta rất đàn, kỳ thực ta Lão Trư thông minh nhất, trước kia là, hiện tại cũng thế. Các người đều thành phật, nhưng ta Lão Trư không, ta Lão Trư tâm lý nhớ nằng, bây giờ một ngàn năm, nên từ bỏ hết thầy thời điểm.."

Con khi mở hai mắt ra, vừa muốn nói gì, Trư Đầu Nhân Thân gia hỏa lắc lắc đầu, nói: "Người chó cùng ta Lão Trư nói cái gì Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc, người là Thạch Đầu không có người yêu, nhưng ta Lão Trư có. Các người Đại Triệt Đại Ngộ, nhưng ta Lão Trư lại biết cầu thí Phật Gia đây không phải là ta Lão Trư đồ ăn, hôm nay ta đi, ta đi truy tầm từng kinh mình, về phân người ——"

Trư Bát Giới thờ dài, bỗng nhiên xoay người qua, bước nhanh ra ngoài đi đến, trong nháy mắt liền không có tăm hơi. Mà lúc này, hấn thanh âm kia mới từ bên ngoài truyền đến: "—— Đầu Chiến Thắng Phật đi làm người kia cầu thí phật đi, ta Lão Trư chỉ nhận một sư huynh —— Tề Thiên Đại Thánh!"

Âm thanh quanh quẩn, thật lâu không tiêu tan.

Sau một lúc lâu, con khi hai mắt mới lần nữa nhắm lại, Niệm Phật thanh âm như nhân như uân, phiêu miểu vô tung: "Chư Hành Vô Thường, hết thầy đều là khổ. Chư Pháp không ta, tịch diệt làm vui. Phạm chỗ Hữu Tướng, đều là hư ảo. Như gặp Chư Tướng Phi Tướng, tức gặp Như Lai..."

... ..

Sau một tháng.

Phật Giới Bắc Câu Lô Châu cùng Yêu Giới Hồng minh đại lục kẹp tầng "Vô Gian Đạo" bên trong.

Vô Gian Đạo ở vào tam giới giao giới cắn vào chỗ, bởi vì hoàn cảnh ác liệt, Nguyên Khí mỏng manh, từ xưa đến nay chính là việc không ai quản lý khu vực.

Một con Lang Tộc Đại Yêu Vương tại Vô Gian Đạo bên trong trái trồn phải vọt, trên người nó tràn đầy vết thương, máu tươi chảy ngang, Tả Nhân lõm, đuôi phải toàn bộ biến mất, trồn lên đường tới khắp khiêng, nhưng tốc độ lại không chậm chút nào, một hơi thời gian liền có thể chiếm đất ngàn dặm.

Nó mất lộ ra lo lắng, sắc mặt hời hợt, hướng về phía trước chạy lúc không ngừng hướng về sau nhìn quanh, nhìn nó bộ dáng liền biết sau lưng tất có truy binh.

Quả thật đúng là không sai, tại sau lưng nó hơn trăm dặm chỗ, hai đạo hồng hà trong nháy mắt hiện lên, nhìn kỹ, một người vì Trư Đầu Nhân Thân người khoác Phật quang chi Phật giả, một người vì búi tóc xanh thăm sọc râu trùng thiên người khoác Tiên Quang chi Tiên Giả.

"Tịnh Đàn Sứ Giả,

Còn mời mau mau xuất thủ, như bị cái này Yêu Vật chạy trốn đi, người ta không chỉ có không thể hoàn thành Ngọc Đế chỉ lệnh, thậm chí lại nhận trách phạt, đến lúc đó người muốn gặp Hằng Nga chi nguyên cớ cũng rất khó đạt thành."

Thân mặc áo lam, râu tóc đều là lam người chỉ về đằng trước Yêu Vương, vội vàng nói.

"Ta Lão Trư biết, không cần người Ngao Minh một đường nhắc nhở vài chục lần." Trư Bát Giới song duỗi tay ra, một thanh lấp lóe từ kim quang mang Cửu Xi Đình Ba lập tức xuất hiện tại Trư Bát Giới hai tay, chợt liền gặp Trư Bát Giới mất lộ tinh quang, hai tay tách ra, Cửu Xi Đình Ba trực tiếp Hướng cái kia Lang Yêu cấp tốc đánh tới.

"Ta đây không phải lo lắng người ta không thể hoàn thành nhiệm vụ, người không thể nhìn thấy Hằng Nga a." Thủy Đức Tinh Quân Ngao Minh trong mắt nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên một tia tinh quang, ý vị thâm trường nói.

"Hừ!"

Trư Bát Giới hừ lạnh không nói, tinh thần tập trung ở Cửu Xi Đình Ba phía trên, hai tay biến hóa, cách không không chế Vũ Khí đi đánh giết cái kia Lang Tộc Vương Giả.

Lang Tộc Yêu Vương thực lực phi phàm, mặc dù nhận trọng thương, như cũ có thể cùng Trư Bát Giới đấu cái không cùng nhau trên dưới, nhưng nó cuối cùng thụ thương quá nặng, bên cạnh lại có Thủy Đức Tinh Quân Ngao Minh âm thầm ra tay, cuối cùng ngăn cản không nổi, bị Trư Bát Giới một bùa cào đoạt đi tính mệnh.

Mà đúng lúc này, Trư Bát Giới chỉ cảm thấy sau lưng truyền đến nhất đạo thanh âm xé gió, tâm bên dưới ám đạo nguy hiểm, đáng tiếc Ngao Minh đã sớm chuẩn bị, tuy nhiên Trư Bát Giới trở tay một bùa cào đánh ra, lại nhưng vẫn bị Ngao Minh đắc thủ, trái tim bị lóe ra u lục quang mang thân binh Đoàn Nhận đâm trúng.

Sinh mệnh đang trôi qua, vô luận mình rót vào bao nhiêu Nguyên Khí cùng Phật Lực, đều ngăn không được sinh mệnh tan biến.

"Hừ, Trư Bát Giới, ngươi không cần uống phí sức lực, đây là ta chuyên môn vì ngươi mà chuẩn bị Độc Vật, đừng nói ngươi bây giờ chỉ là Tôn Giả thực lực, cho dù ngươi càng mạnh một điểm vô tận tại sự tình."

Thủy Đức Tinh Quân Ngao Minh một mặt đắc ý nhìn lấy Trư Bát Giới, hai mắt băng lãnh, không có một chút tình cảm

"Tại sao phải giết ta?" Trư Bát Giới sắc mặt bất biến.

Ngao Minh lườm Trư Bát Giới một chút, lui về phía sau hai bước, tuy nhiên Trư Bát Giới hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng hắn cũng sợ Trư Bát Giới vạn nhất tại thời khắc cuối cùng cùng mình liều mạng, nếu là đã thương mình, cái này mua bán coi như thua thiệt nhiều.

"Nghĩ biết "

Trư Bát Giới điểm đầu, nói: "Chết muốn chết mình bạch, nếu không cùng ta cái kia Diêm Vương huynh đệ không có lại nói."

"Hừ, ngươi không cần lo lắng, còn nghĩ Đầu Thai ngươi sẽ chỉ Hồn Phi Phách Tán." Ngao Minh Lãnh hừ một tiếng, Sát Ý lẫn nhiên, Trư Bát Giới nghe vậy, hai mắt thoáng động, nhưng Ngao Minh suy nghĩ nghĩ, tựa hồ là vì tiêu hao Trư Bát Giới sinh mệnh, chậm rãi nói: "Tuy nhiên nói cho ngươi cũng không sao."

"Nói!"

"Nguyên nhân có hai." Thủy Đức Tinh Quân Ngao Minh duỗi ra hai cái ngón tay, nói: "Cái thứ nhất, một ngàn năm trước, ngươi cướp đi vốn nên thuộc về ta vị trí!"

"Vị trí của ngươi" Trư Bát Giới cẩn thận một nghĩ, rất nhanh liền hiểu rõ ra, "Ngươi nói là Thiên Bồng Nguyên Soái "

"Hừ! Ta chẳng quản nhân gian hà thủy, tự nhiên cũng phải chẳng quản Thiên Giới nước sông, nhưng cũng bởi vì ngươi, Thiên Bồng Nguyên Soái từ trong tay của ta thay chủ, Thiên Hà lại tại ta vô duyên." Thủy Đức Tinh Quân sắc mặt âm trầm đáng sợ, âm thanh cũng càng Hàn Lãnh.

"Muốn trách chỉ có thể trách Thiên Hà cùng Nguyệt Cung ." Trư Bát Giới nghe vậy, lại là nhàn nhạt nói.

"Nguyệt Cung ha ha ha..." Thủy Đức Tinh Quân bỗng nhiên cười lên ha ha, hẳn chỉ Trư Bát Giới, nói: "Trư Bát Giới, ngươi cũng không nhìn nhìn dáng vẻ của ngươi, một con lợn mà thôi, lại còn dám nghĩ cái kia Hằng Nga Tiên Tử tuyệt mỹ chi tư cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem mình có bao nhiêu xấu."

"Ta sinh ra đã không nhớ rõ đã bao nhiêu năm, năm trăm năm nào heo mà thôi, tính không được cái gì." Trư Bát Giới mí mắt động đều không động một cái, phảng phất nói không phải mình.

Ngao Minh thấy một lần Trư Bát Giới chết đến lâm đầu còn như thế tỉnh táo, tâm lý không khỏi càng thêm tức giận: "Tốt! Trư Bát Giới, ta cái này sẽ nói cho ngươi biết cái nguyên nhân thứ hai, cũng là bởi vì ngươi ưa thích Hằng Nga, chọc giận vị kia, nếu không ngươi cho là ta thực có can đảm giết ngươi một Phật Giới chi sử giả "

"Nhất như chuột, lại làm lấy Đại Tượng Mộng, ta Lão Trư đã sớm biết đây không phải chủ ý của ngươi." Trư Bát Giới dừng một chút, đột nhiên nâng lên đầu, hai mắt Hàn Mang lạnh thấu xương, thẳng chằm chằm Ngao Minh, nói: "Người kia là ai "

Bị Trư Bát Giới một chằm chằm, Ngao Minh lại có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, hắn phần nộ nói: "Ngươi mới nhất như chuột, rất nhanh ngươi liền phải chết, đến lúc đó ta sẽ đem ngươi Nguyên Thần toàn bộ vỡ nát, để ngươi không vào trong ngũ hành, ngay cả súc sinh đều làm không được."

Trư Bát Giới thờ dãi, tâm lý có chút tiếc hận, "Xem ra ngươi là nói không nên lời vị kia tên, tuy nhiên có lẽ cũng có thể biết, có được loại bản lãnh này, đồng thời mệnh lệnh ngươi người, cũng cứ như vậy mấy vị..."

"Ngươi... Ngươi đoán được cái gì" Ngao Minh gật mình.

Trư Bát Giới bỗng nhiên nhúc nhích, mồm heo một phát, sau đó huyền mình chỉ cảm thấy hai mắt Nhất Hoa, khi hắn khôi phục lại về sau, hắn mới kinh hãi phát hiện mình không biết khi nào bị Trư Bát Giới khống chế được, chỗ Có Mệnh Mạch, toàn bị khóa lại, Nguyên Lực biến mất, căn bản là không cảm ứng được.

"Ngươi... Ngươi sao lại thế..." Ngao Minh sắc mặt hãi nhiên.

"Ta làm sao còn có thể động ta làm sao còn có dư lực bắt được ngươi ta làm sao còn không chết "

Trư Bát Giới giúp Ngao Minh nói ra hắn nghi hoặc, sau đó lại có chút tiếc nuối nói ra: "Để báo đáp lại, ta cũng nói cho ngươi ba chuyện đi. UU đọc sách www.uukan.shu.n.e.t thứ nhất, ta xác thực sống không được, ngươi đọc ta không giải được; thứ hai, nếu như ta cho ngươi biết, ta tại một ngàn năm trước các ngươi bắt ở lúc, ta liền dự liệu được hôm nay sự tình ngươi tin hay không "

"Cái gì" Ngao Minh trừng lớn hai mắt.

Trư Bát Giới thờ dài, nói: "Xem xét ngươi cũng không tin, nhưng sự thật chính là ta tại đầu nhập Súc Sinh Đạo trước đó, từng kinh một Thần Hóa hai, một người biến thành Trư Cương Liệp, cũng ngay tại lúc này ta, một cái khác người lúc ấy tao ngộ Thời Không Thác Loạn, ta cũng không biết chạy đi nơi nào, tuy nhiên chỉ cần ta cái này Phân Thần ngoài ý muốn Tử Vong, một cái khác Chủ Thần liền sẽ có tác động trở về, cũng cùng ta cái này Phân Thần hợp hai làm một, trọng sinh tại thế."

"Ngươi cái này. . . Lại còn không phải Chủ Thần "

Trư Bát Giới phảng phất làm một kiện rất chuyện không tầm thường, nở nụ cười: "Nếu không, vì sao biến thành heo ta sẽ như vậy yếu ngươi thật sự cho rằng ta Lão Trư chỉ là một đầu con heo sao "

Ngao Minh rõ ràng không thể tin được.

Trư Bát Giới cảm nhận được sinh mệnh của mình đã đến cuối, hẩn lưu luyện nhìn thoáng qua cái này việc không ai quản lý thế giới, đột nhiên ôm lấy Ngao Minh: "Một điểm cuối cùng, kỳ thực ta cũng không phải là tu luyện thành tiên —— "

Trư Bát Giới Thân Thể đột nhiên phát ra chói mắt quang mang, Ngao Minh chỉ cảm thấy toàn thân phảng phất bị Tam Vị Chân Hỏa thiêu đốt, thống khổ gào lên.

"Ngươi sẽ không cô đơn, chỉ ít giờ khắc này ta sẽ cùng ngươi cùng chết."

Trư Bát Giới bỗng nhiên cười lên ha hả, hẩn cùng Ngao Minh Thân Thể đột nhiên đồng thời bốc cháy lên, hỏa diễm tái nhợt, tro tàn bay lên.

Một khắc đồng hồ về sau, một Thần một Phật đồng thời tan biến tại chỗ này không còn tam giới bên trong, thoát ly tham sắc giận trong thế giới, chỉ có cái kia phảng phất phiêu miểu Huyền Âm, tại thế giới này khó mà tán đi, dường như chứng minh hai người đã từng tới: "Ta vốn là này thiên địa mới sinh Hồng Mông Chí Khí, chỉ vì chở ngươi bay lên Nguyệt Cung, từ đó liền vì ngươi, hóa thân thành Thần, tiếp theo vì Phật..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Trọng sinh! Ta là Trư Bát Giới

Chương 1: Trọng sinh! Ta là Trư Bát Giới

Tháng chín, Đào Quốc Đông Kinh.

Hạ Thu ăn mặc theo mùa, lành lạnh trong gió thu ngẫu nhiên còn kèm theo mùa hè khô nóng, ban đêm đập vào mặt, khi thì mát mẻ, khi thì oi bức, liền như là Đông Kinh cái này nhứt cả trùng khí trời, làm cho lòng người bên trong lúc tốt lúc xấu.

Đây là một cái đối tuyệt đại đa số người Hoa mà nói Lịch Sử ghi khắc ngày tốt lành, có thể đồng thời cũng là Đào Quốc cử quốc chấn kinh, chính đàn đại loạn thời gian.

Hôm nay rạng sáng, Đào Quốc đệ nhất đại sát thủ tổ chức "Sát Lục" toàn viên bị giết, từ lên tới dưới, Đông Kinh tổng bộ không một người may mắn thoát khỏi. Mà theo điều tra cảnh viên lộ ra, có thể giết chết trên thế giới bài danh mười vị trí đầu sát thủ, đồng thời thủ pháp rất cay, một kích mất mạng, tuyệt không thất thủ người chỉ có thể là mưu phản "Sát Lục" đệ nhất thế giới sát thủ —— Danh Hiệu Trư Bát Giới!

Mà liền tại vừa mới, Tử Dạ tiếng chuông vừa mới gõ vang thời điểm, thủ Tướng Phủ truyền ra một tiếng sừng vang, khi cảnh viên đến thời điểm, Đào Quốc thủ cùng nhau trán đầu đã bị đuổi một cái hồ. Tiếp theo, thủ Tướng Phủ tiếng nổ mạnh một cái tiếp một cái vang lên, tại Đông Kinh ban đêm bên trong, phảng phất sáng chói Pháo Hoa, mây hình nắm một cái tiếp một cái xuất hiện.

Cho tới bây giờ, tiếng nổ vang còn chưa hoàn toàn đình chỉ, Đào Quốc Cảnh Vệ ti, chống khủng bố bộ phái ra vô số người phong tỏa Đông Kinh các đường cái nói, lại không thu hoạch được gì.

Khoảng cách thủ Tướng Phủ vị trí không đến mười dặm một cái Đại Hạ Thiên Thai, một cái thân mặc áo khoác màu đen, thân xuyên bình thường quần áo thể thao Nam Tử chính ngâm lấy điều thuốc, một mặt không quan trọng nhìn lấy thủ Tướng Phủ phía trên Pháo Hoa, thần sắc tỉnh táo, không có một tia chấn động.

"Ba tuổi bị bắt, hai mươi năm thống khổ tra tấn, cái này dưới... Tính toán rõ ràng."

Nam tử này chính là trong truyền thuyết đệ nhất thế giới sát thủ Danh Hiệu Trư Bát Giới, hẩn có gương mặt tuần tú, nho nhã khuôn mặt, nếu như tại trên

đường cái đưng phải, khẳng định sẽ cho là hần là một cái thanh xuân ánh nắng Lân Gia Nam Hải, vô luận là dù ai cũng không cách nào đem hần cùng đệ nhất thế giới sát thủ về lên ngang bằng.

Danh Hiệu Trư Bát Giới Nam Tử đem khối đầu ném tới chân dưới, dùng mũi chân bước lên, không biết nghĩ tới điều gì, nụ cười trên mặt giống như hoa tươi nở rộ: "Ha ha, thật sự cho rằng lấy tên Trư Bát Giới, ta liền cùng Trư Bát Giới gốc đầu các ngươi một đám ngu ngốc, không lấy một cái Cầu Đan tên, sao có thể sống dài như vậy thọ "

"Giết chó - Nhật Đào Quốc thủ cùng nhau, ta đây cũng là vì nước làm về vang đi chi là..." Hần giờ lên đầu, nhìn lấy một mảnh đen kịt bầu trời đêm, Đông Kinh trên không Ô Vân dày đặc, cho dù hần trải qua thời gian dài đúc luyện nhãn lực, lại như cũ vô pháp xuyên thấu qua thật dày Vân tầng đi xem cái kia tinh không sáng chói.

"... Chỉ là vẫn là như dĩ vãng, không có người biết được. Hắc ám người, a, quả nhiên chỉ có thể sinh sống trong bóng tối..."

Nam Tử lại điểm một điều thuốc lá, đen nhánh bóng đêm dưới, khối đầu sao Hỏa liền như là là trong bầu trời đêm duy nhất tinh quang, lúc sáng lúc tối, tỏa ra khuôn mặt của hần có khi sáng ngời, có khi âm u.

Mà đúng lúc này, Nam Tử bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, tại hần trên không, một khóa lúc đầu âm u Tinh Thần đột nhiên sáng lên, đồng thời tinh quang bắn thẳng đến, trực tiếp xé toang Ô Vân che chắn, bao phủ đến trên người hần.

"Ta dựa vào, làm sao —— "

Danh Hiệu Trư Bát Giới chưa từng có mình tên Nam Nhân, lời còn chưa nói hết, chỉ cảm thấy đầu não một trận u ám, mí mắt không nhịn được run lên, sau cùng rốt cục chịu đựng không nổi đến từ sâu trong linh hồn buồn ngủ, nguyên địa ngã xuống, mà trong miệng hần khối đầu, cũng theo hần Thân Thể ngược lại bên dưới mà rơi xuống ở một bên.

Thu gió thổi qua, khối đầu bỗng nhiên bốc cháy lên, yếu ớt ánh sáng chiếu vào nam tử trên mặt, tái nhợt, cứng ngắt, không có hô hấp.

... ..

"Chúc mừng Ngô Hoàng, chúc mừng Ngô Hoàng, là cái nam nhi."

"Mau tới ta ôm một cái, trời xanh có mắt, Thiên Hữu Thạch Ngọc, thái tử giáng sinh, cử quốc cùng chúc mừng!"

Trước mắt chỉ có chút chướng mắt, bên tai âm thanh có chút ồn ào, Trí Nhớ có chút lộn xộn, Danh Hiệu Trư Bát Giới Nam Tử miễn cưỡng mở hai mắt ra, hần phát hiện tầm mắt của mình rất là mơ hồ, Viễn Thị năng lực phảng phất bị tước đoạt, chỉ có thể nhìn rõ trước mặt hơn hai thước trong vòng đồ vật.

Mình bị một cái thân mặc màu vàng Long Bào Nam Tử ôm, hần giống như rất vui vẻ,

Chung quanh cũng vây quanh rất nhiều người, những người này đều là một mặt ngạc nhiên nhìn cùng với chính mình, a bọn hần làm sao còn khóc

"Hoàng Huynh, Hoàng Tâu sinh ra là nam nhi" lúc này, một cái tràn ngập ngạc nhiên âm thanh truyền tới.

"Nghĩa Vân, Thiên Hữu ta Thạch Ngọc Quốc a, là nam nhi, là nam nhi! Cái này bên dưới ta Thạch Ngọc Quốc có người kẻ nghiệp." Ôm Danh Hiệu Trư Bát Giới trên mặt người tràn đầy hào hứng ý cười, hai mắt tinh lông lánh, thanh âm của hần hào sảng hữu lực, nghe vào tai bên cạnh lại có chút ông ông tác hưởng.

Chuyện gì xảy ra ta làm sao bị một cái Đại Nam Nhân ôm không đúng, cái này ức...

Tất cả mọi người bởi vì nam nhi sinh ra mà vui vẻ không thôi, không có người phát hiện Thạch Ngọc Quốc quốc vương Chu Nghĩa Thiên trong ngực hài nhi lúc này hai mắt chính phản chiếu lấy nhật nguyệt cái bóng, tuy nhiên yếu ớt, lại phảng phất tập hợp Âm Dương Chi Lực, chung quanh Nguyên Khí không tự chủ liền Hướng hần Thân Thể dựa vào, chỉ là hài nhi thể chất suy nhược, tích không chứa được Nguyên Khí, nhưng nguyên khí kia không ngừng tràn vào tuôn ra, cũng so trên thế giới đình tiêm Tẩy Tinh Phạt Tùy càng thêm tinh thuần cường đại.

"Hoàng Huynh, cho cháu của ta đặt tên đi." Chu Nghĩa Vân khi nhìn đến hài nhi trong nháy mắt, đáy mắt chỗ sâu nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên một đạo tinh quang, chỉ là tất cả mọi người ở vào tinh thần phấn khởi bên trong, không người phát hiện.

Chu Nghĩa Thiên nhìn một chút trong ngực hài nhi, lại nâng lên đầu nhìn hướng lên bầu trời, Húc Nhật Đông Thăng, vắt ngang Thương Khung, hần suy nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Con ta sinh tại Phá Hiếu thời điểm, chính là tia nắng ban mai; Hạo Dương giữa trời, vắt ngang Thiên Địa, nơi đây Ngũ Hành thuộc mộc, sinh mệnh cường thịnh. Bảo trước con ta Tương Lai tất thành đại khí, đem chỉ huy ta Thạch Ngọc Quốc hướng đi cường đại. Cho nên, con ta tên là —— Chu Thần Hoàn!"

Tên là Chu Thần Hoàn tiểu gia hỏa còn không biết cái tên này có ý nghĩa gì, hần hiện tại cũng không có tâm tư nghiên cứu thảo luận mình tên ý nghĩa.

Đi qua ngắn ngủi Trí Nhớ dung hợp, tuy nhiên còn có một số việc không làm rõ ràng được, nhưng một việc hần lại là làm rõ ràng, Nhị Thần hợp nhất, trọng sinh tại thế.

"Hần meo, ta lại là Trư Bát Giới..."

Đây là kiếp trước Trư Bát Giới, đương thời Chu Thần Hoàn tại trước khi ngủ mê, ở cái thế giới này khóc không ra nước mắt cái thứ nhất mắng câu.

... ..

Cùng lúc đó, Hoa Quả Sơn Phật Giới.

Con khi phảng phất nhất tôn phật như một loại, hai mắt nhắm nghiền, miệng bên trong lẩm bẩm tới nghĩa khó hiểu Phật gia Chân Ngôn.

"Đại Vương, Đại Vương, không xong." Một cái vừa mới hóa hình Tiểu Hầu yêu thất kinh chạy vào Thủy Liêm Động bên trong.

"Chuyện gì như thế kinh hoàng" con khi mắt cũng không trợn nói.

"Tin tức truyền đến, Tịnh Đàn Sư Giả Trư Bát Giới Sư Thúc trăm yêu trừ ma lúc bị yêu ma âm thầm tập kích, Hồn Phi Phách Tán..."

Lời còn chưa nói hết, con khi hai mắt đột nhiên mở ra, không hề bận tâm trên mặt cũng không còn cách nào giữ vững tỉnh táo, trong mắt của hắn hiện lên kim hoàng chi quang, phảng phất Lợi Nhận, Tiểu Hầu yêu vội vàng nằm sấp nằm trên mặt đất, căn bản không dám đứng lên.

"Suru "

Chợt liền nghe được nhất đạo thanh âm xé gió vang lên, khi Tiểu Hầu yêu lại lúc ngẩng đầu lên, đại vương của bọn họ năm trăm năm đến lần thứ nhất rồi đi Thủy Liêm Động, sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Giới, Thiên Cung.

Thiên Giới cùng sở hữu Cửu Trọng Thiên khuyết, phân biệt là Thượng Trung Hạ các Tam Trọng Thiên khuyết, cùng Phật Giới Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu cùng Bắc Câu Lô Châu chung Tứ Đại Châu cùng Yêu Giới Hồng minh đại lục, Nhã Đồ thánh lục cùng Phiêu Miêu Phong lục chung tam đại yêu lục tịnh xưng tại thế.

Thiên Đình Thiên Cung ở vào Cửu Trọng Thiên khuyết phía trên, độc lập với Thiên Giới Thiên Khuyết, tự thành một giới. Truyền Thuyết Thiên Đình từ Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa thời điểm liền tồn tại ở thế gian, cùng Tây Phương Linh Sơn cùng lão đồng thọ, vô số năm qua, chưa từng xuất hiện ngoài ý muốn. Đương nhiên, muốn đem một ngàn năm trước cái kia việc nhỏ xen giữa lược qua không đề cập tới.

Ngày hôm nay, ức vạn năm không hề động quấy qua Thiên Đình lại như một ngàn năm trước, Thiên Chung gõ vang, Quần Tiên tụ tập.

Thiên Đình phía trên, Ngọc Đế ngồi trên đó, Vương Mẫu bạn nó bên cạnh, các Tiên Vị liệt hai bên, Lãng Tiêu Bảo Điện phía trên, lúc này chỉ có một người, a là một khi.

"Đấu Chiến Thắng Phật, người vì sao sự tình xông ta Thiên Đình" Ngọc Đế âm thanh như Cửu Thiên chi lôi, tại Lãng Tiêu Bảo Điện phía trên vang động không ngừng.

"Bát Giới tại sao lại chết" Đấu Chiến Thần Phật âm thanh càng lớn, một lời phát ra, Thiên Đình chấn động.

"Duyên bởi vì yêu ma, ngày đó trầm phái Tịnh Đàn Sư Giả cùng Thủy Đức Tinh Quân sinh yêu trừ ma, nào có thể đoán được trong hai người yêu ma quỷ kế, Thân Vẫn hình tiêu, thật là Thiên Địa Đại Bi sự tình."

"Bát Giới tại sao lại chết" Đấu Chiến Thần Phật lần nữa mở miệng.

"Trẫm đã giải thích cho người, không chỉ có Tịnh Đàn Sư Giả Thân Vẫn, ta Thiên Giới Thủy Đức Tinh Quân Chủ Thần cũng đồng dạng chiến tử, chỉ lưu có vừa phân thân còn sống ở này, thực lực đại giảm"

Ngọc Đế sắc mặt không đổi, nhưng vẫn cũ giải thích nói.

"Thủy Đức Tinh Quân nơi nào, Bản Phật có chuyện hỏi hắn." Đấu Chiến Thần Phật nhìn thẳng Ngọc Đế, hai mắt kim Quang Thiểm Thước, không có một tia nhượng bộ.

"Hoang đường! Thủy Đức Tinh Quân chính là ta Thiên Giới trọng thần, bởi vì Hàng Yêu Trừ Ma bản thân bị trọng thương, lúc này cho là tu dưỡng âm thanh, không thể bị quấy rầy." Ngọc Đế âm thanh càng lớn, Quần Tiên sợ hãi.

"Nói như vậy, người là không buông tay" Đấu Chiến Thần Phật Đình Thiên Lập Địa, mặt đối Ngọc Đế chi nộ, không hề sợ hãi.

"Trẫm không thể để cho công thần thất vọng." Ngọc Đế khoát tay nói.

"Tốt! Cáo từ!"

Đấu Chiến Thần Phật nói vừa xong, không hề dừng lại một chút nào, trực tiếp quay người hóa thành một đạo hồng mang rồi đi, qua trong giây lát liền biến mất không thấy gì nữa.

"Làm càn, Đấu Chiến Thần Phật quá làm càn, Ngọc Đế, chúng ta không thể tùy tiện tha cho hắn!"

"Ngọc Đế, bản quan đề nghị đi tìm Phật Tổ lý luận, lúc nào Phật gia có thể tới ta Thiên Đình tùy tiện sinh sự "

Đấu Chiến Thần Phật vừa đi, Quần Tiên nhao nhao mở miệng chỉ trích, mà Ngọc Đế thì là nhú nửa ngày lông mày, hai nhãn thần biến sắc đổi, cuối cùng thờ dài, phất phất tay, Quần Tiên cáo lui, cuộc nháo kịch này mặt ngoài không bệnh mà chết, mà vụng trộm, cái gọi là nháo kịch vừa mới bắt đầu.

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: 1 cái con lừa trọc cùng 4 cái yêu quái cổ sự

Chương 02: Một cái con lừa trọc cùng bốn cái yêu quái cổ sự

Thời gian như thời gian qua nhanh, đưa tay đi bắt, lại chỉ có thể trở mắt nhìn lấy nó rồi đi. Dựa theo Thạch Ngọc Quốc Thái tử Chu Thần Hoàn lời nói tới nói, vậy thì là thật nhứt cả trứng, tốt nghĩ dài đại người không cho, không nghĩ dài đại người như cũ không cho.

Đúng vậy, trong nháy mắt, Chu Thần Hoàn bảy tuổi.

Cái này thời gian bảy năm, Chu Thần Hoàn Nhị Thần rốt cục hoàn toàn hợp nhất, Trí Nhớ hoàn mỹ dung hợp, chỉ là không biết đến cùng là Trư Bát Giới tâm tro ý Lãng, còn là Địa Cầu bên trong người chính là Chu Thần, cuối cùng dung hợp về sau, lại là tên sát thủ kia Ý Thức chiếm cứ địa vị chủ yếu.

Thời gian bảy năm, Chu Thần Hoàn yên tâm ngay trước một cái rầm cũng đều không hiểu tiểu hải tử, hẳn biết rõ mình Trư Bát Giới Chuyển Thế Trọng Sinh thân phận một khi bại lộ sẽ dẫn phát như thế nào nhiễu loạn, càng biết mình một khi bại lộ cam đoan sẽ chết rất dễ dàng, cho nên vì cái mạng nhỏ của mình, cũng vì ôm mỹ nhân về, Chu Thần Hoàn chỉ có thể khiêm tốn một chút lại điệu thấp.

Một ngày này, thái dương vừa mới dâng lên, Chu Thần Hoàn liền như là trước kia, theo thói quen leo lên trong hoàng cung trên núi già, chuyển cái ghế gỗ nhỏ, tại cái kia ngồi xuống chính là một ngày.

"Ai, các người nhìn, Thái Tử Điện Hạ lại đi gần người."

"Xuyt! Không muốn sống nữa, ở sau lưng nói Thái Tử Điện Hạ nhân thoại."

"Không có việc gì, Thái Tử Điện Hạ nói, chỉ cần không phải mắng hấn đàn cùng như heo, hẳn liền sẽ không tức giận."

"Rất nhiều người đều nói Thái Tử Điện Hạ là kẻ ngu, các người nhìn giống hay không "

"Thái Tử Điện Hạ nói, cái này gọi Đại Trí Giả Ngu, xuyt đừng nói nữa, hoàng thượng tới."

Chúng cung nữ thái giám Hường Thạch Ngọc Quốc hoàng bên trên Chu Nghĩa Thiên cung kính khom người, Chu Nghĩa Thiên phất tay đuổi đám người, sau đó chậm rãi leo lên Già Sơn, ngồi xỏm ở Chu Thần Hoàn bên người, cùng Chu Thần Hoàn cùng một chỗ nhìn lên bầu trời gần người.

Nửa ngày về sau, Chu Thần Hoàn chuyển qua đầu nhìn về phía mình cha Chu Nghĩa Thiên, Chu Nghĩa Thiên là một cái dài cùng nhau nho nhã Trung Niên Nhân, hai mắt tinh mịch mà hữu thần, khuôn mặt kiên nghị, từ đầu tới cuối duy trì lấy một loại biểu lộ, giống như cười mà không phải cười, phảng phất một cái đại phản phái. Đương nhiên, đây là Chu Thần Hoàn đánh giá.

"Có việc "

Chu Nghĩa Thiên cũng lấy lại tinh thần đến, hai mắt không che giấu chút nào đối Chu Thần Hoàn yêu chiều, nói: "Ngạo Lai Quốc có làm đến đây, tùy hành có Hoàng thất Tích Phụng Công Chúa."

Phật Giới cùng sở hữu Tứ Đại Châu, Đông Thắng Thần Châu là diện tích nhất lớn Nhất Châu. Đông Thắng Thần Châu cùng sở hữu Nhất Đẳng nước lớn một cái, tên là Ngạo Lai Quốc, nhị đẳng phụ thuộc nước lớn mười cái, Thạch Ngọc Quốc chính là Ngạo Lai Quốc thập đại Phụ Chúc Quốc một trong, lại hướng bên dưới thì là Tam các quốc gia vô số.

Bởi vì Ngạo Lai Quốc tồn tại, thập đại Phụ Chúc Quốc địa vị vững chắc, chiến hỏa ít, chỉ có mỗi mười năm Thập Quốc thi đấu lúc, xếp hạng cuối cùng Phụ Chúc Quốc sẽ có chiến hỏa tác động đến, bởi vì đây là Tam các quốc gia thăng cấp làm hai các quốc gia phương pháp duy nhất, nhưng cho dù là Bài Vị cuối cùng hai các quốc gia cũng không phải Tam các quốc gia chỗ có thể sánh được, cho nên hai các quốc gia mấy ngàn năm qua cũng chỉ có hai lần

cái biển mà thôi.

Thạch Ngọc Quốc thân là Ngao Lai Quốc thập đại Phụ Chúc Quốc một trong, thường thường sẽ có Ngao Lai Quốc sứ đoàn đến đây, tại cái này bảy năm ở giữa, Chu Thần Hoàn cũng đã gặp hai lần, cho nên đã sớm chuyện thường ngày ở huyện.

"Ta không muốn con dâu nuôi từ nhỏ." Chu Thần Hoàn xoa xoa nước mũi, chém đinh chặt sắt nói.

Chu Nghĩa Thiên đưa tay cầm ra khăn, giúp Chu Thần Hoàn xoa xoa nước mũi, cười ha ha nói: "Dám để cho Ngao Lai Quốc Công Chúa ngồi con dâu nuôi từ nhỏ, cũng liền ta Chu Nghĩa Thiên nhĩ từ mới dám."

"Không phải con dâu nuôi từ nhỏ vậy cùng ta có cộng long quan hệ" Chu Thần Hoàn lệch ra đầu hỏi.

"Tích Phượng Công Chúa năm gần sáu tuổi, so người còn nhỏ hơn tới một tuổi, lại thế nào làm người con dâu nuôi từ nhỏ." Chu Nghĩa Thiên cười nói.

Chu Thần Hoàn xoay qua đầu lại nhìn một chút xanh thắm thiên không, sau một lúc lâu, mới nói ra: "Cái kia muốn làm ta tức phụ nhưng ta đã có ưa thích người."

Chu Nghĩa Thiên cười ha ha, tuy nhiên hẳn không biết Chu Thần Hoàn trong miệng ưa thích người là có ý gì, nhưng con của mình luôn luôn đặc lập độc hành, hẳn cũng đã thành thói quen. Người khác nói Chu Thần Hoàn rất dằn dặt, mỗi ngày không có việc gì, an vị tại trên núi giả nhìn trời, cũng không Đọc Sách không Tu Phật, nhưng Chu Nghĩa Thiên lại biết, con của mình xa so những cái được gọi là trí giả thông minh được nhiều.

Con của mình là có Đại Trí Tuệ.

"Ta mặc kệ, Tích Phượng Công Chúa liền giao cho người chiều đãi, nếu người chiều đãi không chu đáo, dẫn Ngao Lai Quốc bắt mất, đưa tới làm phiền người đến giải quyết."

Nói xong, Chu Nghĩa Thiên sờ lên Chu Thần Hoàn trán đầu, liền cười lớn rời đi.

Chu Thần Hoàn hít hít nước mũi, lại nghĩ đến nghĩ Chu Nghĩa Thiên vừa rồi cho mình xoa nước mũi thời điểm ấm áp cảm giác, phát sững sờ nửa ngày, mới bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, dỗ hài tử mình thật đúng là không có trải qua.

Buổi chiều, Chu Thần Hoàn xách Tiểu Đẳng Tử hạ Giả Sơn, trốn ở một gốc to lớn cổ thụ dưới, mượn bóng cây tránh né lấy ngày mùa hè ác độc thái dương.

Trên cây mấy con chim lú rú réo lên không ngừng, phảng phất tại đàm luận liên quan tới nỗi đời tông đường đại sự, đem chúng ta Thái Tử Điện Hạ làm cho đều ngủ không yên.

Đột nhiên ngậm cú chim từ trên cây rơi dưới, vừa vụn rơi xuống Chu Thần Hoàn trước người. Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, gãy một cây gậy, liền ngồi xổm xuống thọc cú chim.

"A người đang chơi cú sao "

Đúng lúc này, một cái nải thanh nải khí âm thanh vang lên.

Chu Thần Hoàn đầu đầu không có nhắc, nói: "Ta tại cùng nó đối thoại, hỏi chủ nhân của nó cả ngày bay tới bay lui có phải hay không rất mệt mỏi."

"Ha ha ha, ngu ngốc a, người làm sao không trực tiếp cùng chim cái mông đối thoại đây."

Tiếng cười như chuông bạc vang lên, Chu Thần Hoàn ngẩng đầu lên, chỉ gặp một người tuổi chừng sáu tuổi, tướng mạo luôn vui vẻ, phảng phất búp bê tiểu cô nương đang đứng trước mặt mình, tò mò nhìn mình.

Chu Thần Hoàn thờ dài, một lần nữa ngồi trở lại đến ghế gỗ bên trên, nói: "Người dạng này sẽ không có bằng hữu bạn."

Tích Phượng Công Chúa đối Chu Thần Hoàn lời nói tràn đầy đồng cảm, nàng ngồi chồm hổm ở Chu Thần Hoàn trước người, giơ lên đầu nhìn lấy Chu Thần Hoàn, nói: "Ta thật không có bằng hữu bạn, người cùng ta trước đó gặp phải người cũng không giống nhau."

Chu Thần Hoàn gặp đường đường Ngao Lai Quốc Công Chúa ngồi xổm ở trước mặt mình, ngửa đầu đối với mình phản hông, tuy nhiên hẳn hiện tại chỉ là bảy tuổi tiểu nam hài, muốn bao nhiêu thuần khiết có bao nhiêu thuần khiết, nhưng trong đầu một số không khỏe mạnh hình ảnh lại luôn hiện lên, cái này khiến hẳn thực sự có chút buồn rầu.

Gãi gãi đầu, Chu Thần Hoàn vẫn là quyết định nhường ra một nửa chỗ ngồi cho cái này Công Chúa, dù sao Chu Nghĩa Thiên đã nói với mình, gây ra phiền phức muốn tự mình giải quyết, vậy phải có nhiều phiền phức a.

Tích Phượng Công Chúa cùng Chu Thần Hoàn cũng xếp hàng ngồi, chen tại không lớn trên ghế nhỏ, hai cái người Thân Thể dựa vào là thật chặt, Chu Thần Hoàn hít mũi một cái, phát hiện một cỗ hương khí tiến vào lỗ mũi, tươi mát nhả trí.

"Còn có mùi thơm cơ thể đâu" Chu Thần Hoàn tâm nghĩ.

"Ta gọi Ngạo Tích Phượng, người tên là gì nha" tiểu cô nương Hường ngồi ở bên cạnh tiểu nam hài hỏi.

"Ta kể cho người một cái cổ sự đi, nghe xong người sẽ biết." Chu Thần Hoàn nói.

"Tốt lắm tốt lắm, ta thích nghe nhất chuyện xưa, ta hâm mộ nhất những cái kia cười mây đạp gió thần tiên Phật Tổ, nhà ta những cái kia cung phụng nói, ta thể chất đặc thù lục địa, rất có thiên phú, mười năm sau cũng có thể trở thành người như vậy." Tiểu Tiểu Tích Phượng Công Chúa đối Chu Thần Hoàn không có bất kỳ cái gì cảnh giác, lộc cộc lộc cộc đem chỗ có bí mật đều nói ra.

"Thật sự là một cái ngọc nha đầu."

Chu Thần Hoàn hít một hơi thật sâu, hân hường bốn phía nhìn một chút, phát hiện không người chú ý hai người bọn họ tiểu gia hỏa, hoặc là chú ý người đều núp trong bóng tối, một chút không nhìn thấy thôi.

Chỉ gặp Chu Thần Hoàn tay trái Do Quyền Hóa chương, nhẹ nhàng Hường tiếp theo ép, một loại những người khác vô pháp phát hiện ngăn cách âm thanh bình chương lập tức xuất hiện.

"Trước cam đoan, ta kể cho người cổ sự, người không thể trước bất kỳ ai nói lên, nếu như người nói..." Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, sau đó hù dọa nói: "Người liên vĩnh viễn không thành được có thể cười mây đạp gió người."

Tiểu cô nương bị hù dọa, vội vàng điểm đầu, khuôn mặt nhỏ ngửa mặt lên, tràn đầy ta cam đoan khinh thường lộ đáng vẻ.

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, lúc này mới ung dung nói ra: "Đây là một cái lời nhảm tai cổ sự, bắt quá ta nhưng lại có một loại khác phiên bản, đây là một cái con lừa trục mang theo một cái con khi, một cái heo đầu, một cái không có tồn tại cảm giác khờ hăng cùng một con ngựa lữ hành cổ sự. Chuyện xưa bắt đầu là như vậy, Thiên Đình cùng Phật Giới có một ít khó khăn xương đầu cần phải giải quyết, nhưng bọn hắn chiếm cứ đạo đức độ cao, không thể ra tay, mà vì ích lợi của mình, bọn hắn lại nhất định phải giải quyết những này xương đầu, cho nên những cái kia thần tiên cùng Phật Gia liền ngồi chồm hổm trên mặt đất tính kế, muốn như thế nào giải quyết xương đầu, đoạt được địa bàn, còn có thể không làm cho nhân tộc phản cảm..."

Sau đó hai canh giờ bên trong, tên là Chu Thần Hoàn bảy tuổi thiếu niên Hường sáu tuổi tiểu cô nương Ngạo Tích Phượng giảng thuật một cái giấu ở trong lòng hơn năm trăm năm cổ sự, cái này trong chuyện xưa có âm mưu, có hãm hại, có cảm tình, cũng có nhiệt huyết, nhưng sau cùng nhiệt huyết lạnh, góc cạnh bình, cảm tình không có, người cũng rét lạnh.

Kể xong cổ sự, sáu tuổi Ngạo Tích Phượng mặt mũi tràn đầy phần nộ, bàn tay nhỏ của nàng nắm thật chặt quyền đầu, bĩu môi nói: "Đáng giận Thần Phật, đáng giận bại hoại, chỉ là cổ sự này cùng người lại có quan hệ gì"

Gặp Ngạo Tích Phượng gương mặt phần nộ, Chu Thần Hoàn cười, hân cười giải khai Kết Giới, im ắng đông đưa đầu.

"Người còn không có nói sao a, cùng người đến cùng có cái gì cổ sự"

"Trời tối, người nên về nghỉ ngơi."

Chu Thần Hoàn cười đứng lên, nhìn lấy Tích Phượng Công Chúa bị mang đi về sau, khiêng cùng với chính mình Tiểu Đẳng Tử, ý cười đầy mặt Hường chỗ mình ở đi đến.

Hắn hôm nay rất vui vẻ, liên đới lấy hai mắt đều sáng lên mấy phần, hắn biết mình hôm nay khẩu vị sẽ rất tốt, buổi tối cảm giác cũng có thể ngủ rất ngon.

Ngày thứ hai, Chu Thần Hoàn vừa mới rời giường, liền được cho biết Ngạo Lai Quốc sứ đoàn rời đi, hắn sửng sốt một cái, tâm lý lại có một điểm tiếc nuối.

Chỉ là nghe Chu Nghĩa Thiên nói Tích Phượng Công Chúa sau khi rời đi còn gọi lấy "Đáng giận Chu Thần Hoàn" lúc, lại nở nụ cười, cười vui vẻ như vậy, cười Hoa Đô mở...

... ..

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Muốn làm hoàn khổ

Chương 03: Muốn làm hoàn hảo

Thời gian vẫn là như thế nhưt cả trứng, không có bất lấy, ba năm cứ như vậy lại qua.

Một năm này, Chu Thần Hoàn mười tuổi.

Ba năm này ở giữa, Chu Thần Hoàn không còn có nhìn thấy Tích Phượng Công Chúa, cũng không có thu đến tin tức của nàng, cái này khiến hấn dù sao cũng hơi tiếc nuối, một cái duy nhất có thể nói ra lời thật lòng người, không thấy.

Mười tuổi, dựa theo Đông Thắng Thần Châu thói quen, cần làm ra tương lai lựa chọn. Là Tu Phật, là Tu Tiên, là tập văn văn là tập võ.

Một đêm này, xem như hoàng gia Gia Yên.

Chu Nghĩa Thiên đứng hàng Chủ Tọa, bên tay trái là duy nhất đệ đệ Ninh Vương Chu Nghĩa Vân, bên tay phải là đương kim Quốc Mẫu Chu Thần Hoàn mẫu thân Bạch Huệ Nghi, Bạch Huệ Nghi bên cạnh là chơi lấy đùa Chu Thần Hoàn, Chu Thần Hoàn bên cạnh thì là Ninh Vương Chu Nghĩa Vân con trai, mình Đường Ca Chu Luận Văn.

Một nhà năm miệng ăn còn ngồi tại bên bàn, ăn mỹ vị hoàng gia đồ ăn, vui vẻ hòa thuận.

Sau khi ăn cơm xong, Chu Nghĩa Vân mở miệng nói: "Hoàng Huynh, Thần Hoàn đã mười tuổi, cũng là nên tiến hành lựa chọn, không biết Thần Hoàn hiện tại nhưng có ý tưởng "

Chu Thần Hoàn gập có người nói lên tên của mình, nâng lên đầu nhìn thoáng qua Chu Nghĩa Vân, suy nghĩ nghĩ, vẫn là không tìm phiền toái cho mình, liền thấp bên dưới đầu, tiếp tục quan sát đến đùa đường văn.

Gặp Chu Thần Hoàn phảng phất một cái kẻ ngu chơi lấy đùa, Chu Luận Văn trong mắt lóe lên nhất đạo ý cười, nhưng sợ bị người phát hiện, hấn cũng liền bận bịu thấp bên dưới đầu.

Chu Nghĩa Thiên nhìn một chút Chu Thần Hoàn, sau đó nói: "Thần Hoàn hiện tại tuổi còn nhỏ, để sau hãy nói."

"Hoàng Huynh, Thần Hoàn tuổi tác đã không nhỏ, hấn nhưng là chúng ta Thạch Ngọc Quốc Tương Lai, đem đến còn phải chỉ huy chúng ta Thạch Ngọc Quốc đi về phía huy hoàng đầu, chúng ta cũng không thể tùy theo tính tình của hấn, hiện tại nếu là không tiến hành lựa chọn tu hành, Tương Lai làm sao có thể so ra mà vượt quốc gia khác "

Chu Nghĩa Vân nói hữu tình có lý, chính là Chu Nghĩa Thiên cũng không thể không tỉ mỉ suy nghĩ tỉ mỉ thi, mười tuổi lựa chọn là truyền thống, nếu như tùy tiện cải biến, sợ rằng sẽ gây nên Triều Đình Quan Viên phản đối, mà lại cũng sẽ tạo thành lòng người rung động, dù sao Chu Thần Hoàn là tương lai Quốc Quân, Quốc Quân Vô Đức, không tu không học có thể nào đi

Chỉ là hấn từng kinh thử ám chỉ qua Chu Thần Hoàn, nhưng Chu Thần Hoàn lại dao động đầu cự tuyệt, hấn cũng vẫn đều không nhắc lại cùng, hôm nay từ Chu Nghĩa Vân nhắc lên, hấn cũng không thể không nhiều hơn cân nhắc.

"Hoàng Huynh, nhà ta Luận Văn năm trước mười tuổi, nhưng ở tám tuổi thời điểm ta liền đã để hấn lựa chọn, đồng thời bắt đầu Tu Phật tiến hành tu hành, bây giờ thực lực đã đạt Sa Di Trung Kỳ, hấn chính là biết mình tương lai muốn gánh vác lên phụ tá Thần Hoàn trách nhiệm, liền sớm bắt đầu khắc khổ nỗ lực, mà Thần Hoàn đã mười tuổi, nếu như còn không bắt đầu lựa chọn, đến lúc đó chấp chừng một nước nếu không thể phục chúng nên như thế nào "

Chu Nghĩa Vân suy bụng ta ra bụng người, nói con của mình đến cỡ nào nỗ lực, lại nói đến đối Chu Thần Hoàn lo lắng đến, quả nhiên là cảm động lòng người, cảm động Chu Thần Hoàn nhin không được liếc mắt, trong lòng ám đạo "Con của người thật sự là thảm, sớm như vậy liền không có tuổi thơ."

"Ai dám!"

Nghe được Chu Nghĩa Vân nói có người sẽ làm khó con trai mình lúc, Chu Nghĩa Thiên không khỏi vỗ bàn một cái, trợn mắt tròn xoe, khí thế dọa người, để Chu Nghĩa Thiên cùng Chu Luận Văn cảm như hấn, vội vàng nói ". Không dám!"

Nhưng không dám cái gì, bọn hấn lại không nói.

"Hoàng thượng, Hoàng Đệ cũng là vì chúng ta Thần Hoàn cân nhắc." Quốc Mẫu Bạch Huệ Nghi vội vàng an ủi nói.

"Hoàng Huynh, ta vừa rồi bởi vì Thần Hoàn sốt ruột, không lựa lời nói, còn mời Hoàng Huynh giảng tội."

Chu Nghĩa Vân cùng Chu Luận Văn vội vàng rời tiệc, Hướng Chu Nghĩa Thiên khom người nói, Kỳ Thanh chân thành, để Chu Thần Hoàn lại là nhin không được lúc thì trắng mắt.

"Nghĩa Vân người làm cái gì vậy, ta sao có thể không biết người ý tứ, chỉ là việc này không thể sốt ruột, còn cần bàn bạc kỹ hơn..."

Chu Nghĩa Thiên đưa tay hừ đồ, Chu Nghĩa Vân liền cảm giác Thần Thể không bị khống chế thẳng đứng lên, trong lòng của hấn hải nhiên, đối Chu Nghĩa Thiên thực lực có càng thêm trực quan nhận biết, trên mặt thần sắc không khỏi càng thêm cung kính.

... ..

Màn đêm buông xuống, Hoàng Cung trên núi giả, Chu Thần Hoàn cùng hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên ăn cơm sau liền tản bộ đến nơi này, chỉ là Chu Thần Hoàn không có mang đến ghế gỗ,

Chỉ có thể cùng Chu Nghĩa Thiên ngồi trên mặt đất.

Hai cha con cùng một chỗ nhìn qua ngôi sao trên bầu trời ngẩn người, ai cũng không nói gì.

Đêm hè cũng không Hàn Lạnh, ngẫu nhiên một trận hạ gió thổi qua, ngược lại sẽ mang đến một trận ấm áp, để cho lòng người Thư Sướng rất nhiều.

Tối nay là lần đầu tiên, mặt trăng rất nhỏ, ánh sáng Viễn Bất đủ chung quanh tinh quang lóe sáng, hai cha con nhìn lấy ngôi sao trên bầu trời, Tinh Thần chiếu sáng hai cha con.

"Nhi tử, nghĩ kỹ chưa có "

Chu Nghĩa Thiên dẫn đầu phá vỡ yên tĩnh khó được, âm thanh bình tĩnh, không giống như là đối con trai mình nói chuyện, mà là đối một cái thân phận bình đẳng nhân ngôn ngữ.

Chu Thần Hoàn nháy nháy mắt, nói: "Nhất định phải lựa chọn sao "

"Nơi này chỉ có hai cha con chúng ta, người biết đến, quy củ không thể đánh phá."

Chu Thần Hoàn lại trừng mắt nhìn, Nhân Châu tại trong hốc mắt đảo quanh, một lát sau, mới nói ra: "Nếu có cái này tuyền hạ, ta muốn làm một cái hoàn khổ."

Ngày thứ hai, trong hoàng cung tin tức truyền ra, Chu Thần Hoàn không có Tu Phật Linh Căn, cũng không Tu Tiên tư chất, cuối cùng Văn Võ cũng học, nhập hoàng gia Học Cung, phức tạp quân đội tập võ.

Tin tức vừa ra, có thể nói là có người hoan hỉ có người sầu. Đông Thắng Thần Châu Nãi Phật giới chỉ địa, chỗ có con dân tám thành trở lên đều là Tín Đồ, cho nên bọn hắn đều hi vọng tương lai mình Quốc Quân là Tu Phật Giả, có thể có sức mạnh bảo hộ quốc gia của mình. Cho dù không Tu Phật, Tu Tiên cũng có thể, dù sao thần tiên Lai Khử Vô Tung, tại địa phương khác cũng không so Phật giả suy nhược.

Nhưng bọn hắn tương lai quốc gia lại cũng không có thể Tu Phật, cũng không thể Tu Tiên, cuối cùng chỉ là tu cái kia không có bao nhiêu lực lượng văn cùng võ.

Tuy nhiên Vũ Năng An Bang, vẫn có thể Định Quốc, nhưng mặt đối Tu Phật cùng Tu Tiên Giả, vậy thì là Con Kiến cùng Đại Tượng khác biệt, huống chi Đông Thắng Thần Châu chợt có yêu ma hoành hành, không có thực lực cường đại, lại có thể chân chính Định Quốc An Bang

Nhưng cái này chính là Thái Tử Điện Hạ lựa chọn, con dân dù cho lòng có không đồng, vậy cũng không làm nên chuyện gì, bọn hắn hiện tại duy nhất có thể chờ đợi chính là Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ có thể trở thành trong truyền thuyết Nhân Tộc thánh nhân Không Mạnh Nhị Thánh người như vậy.

Nhưng ai cũng biết, cái này là không thể nào, dù sao Nhân Tộc Vạn Úc năm, cũng ven ven xuất hiện qua Không Tử cùng Mạnh Tử hai cái thánh nhân.

Vô luận Ngoại Giới làm sao nghĩ, vô luận người nào ưu sầu, người nào hoan hỉ, Chu Thần Hoàn chung quy là không thể như dĩ vãng như vậy ngẩn người nhìn bầu trời.

Hắn Buổi sáng đi hoàng gia Thư Viện Học Văn, buổi chiều lại đi Binh Doanh học võ, về phần ban đêm, thì như cũ cùng thường ngày, tại trên núi giả ngắm sao.

Đương nhiên, đây chỉ là ngoại nhân nhìn thấy đáng về.

Trên thực tế mỗi lúc trời tối, Chu Thần Hoàn tại ngắm sao đồng thời, hắn đối chung quanh nguyên khí hấp thu đều phải nhanh hơn mấy lần, mà cũng không có người biết, cái này ngọn núi giả chính là cả tòa hoàng cung Nguyên Khí nhất tràn đầy chỉ địa, chính là một chỗ Nguyên Khí Tuyền Nhân.

Tam giới chúng sinh, vô luận là Tu Phật vẫn là Tu Tiên, cho dù là Yêu Tộc Chúng Yêu, chỉ cần tu hành đều là lấy Nguyên Khí làm cơ sở, từ Thiên Địa hấp thu, Hóa để bản thân sử dụng. Mà Nguyên Khí chính là thiên địa sinh ra, tập trung vào Tuyền Nhân, khắp nơi tản mát, chúng sinh sở tu hành chi Nguyên Khí, đều là từ trong con suối sinh ra.

Không người biết đạo những này Tuyền Nhân là như thế nào sinh ra, nhưng tất cả mọi người biết có Tuyền Nhân địa phương Nguyên Khí muốn so địa phương khác nồng hậu dày đặc nhiều lắm, tu hành tốc độ cũng là nhanh lên mấy lần, cho nên tại tam giới hỗn loạn thời điểm, tranh đoạt Nguyên Khí Tuyền Nhân từng dẫn phát vô số đại chiến.

Bây giờ tam giới yên ổn, lớn Tuyền Nhân cơ hồ đều bị các đại thế lực chiếm cứ, tiểu nhân Tuyền Nhân cũng đều có chủ, cho dù là Ngạo Lai Quốc cái này Nhất Đẳng nước lớn, cũng chỉ có một lớn một nhỏ hai nơi Nguyên Khí Tuyền Nhân.

Mà Thạch Ngọc Quốc vốn là không có Nguyên Khí Tuyền Nhân, chỉ là Chu Thần Hoàn tại hòn núi giả bên trên đợi lâu, Tuyền Nhân cũng liền tự nhiên mà vậy tạo thành.

Chu Thần Hoàn tiền thân Trư Bát Giới chính là tập hợp Thiên Địa linh khí chi Hồng Mông chân khí hóa hình mà thành, Hồng Mông chân khí vì sao đây chính là tam giới bên trong sớm hơn sinh mệnh mà tồn tại chi vật , có thể nói nó cùng "Nhất Khí Hóa Tam Thanh" một trong khí không có bản chất khác nhau chỉ là hần từ ức vạn năm sinh ra linh trí, lại có ức vạn năm lại hóa hình mà thôi, về thời gian đã chậm rất nhiều.

Nhưng vô luận như thế nào, Trư Bát Giới chính là tiên thiên tạo hóa chi linh tạo ra, bản thân liền ẩn chứa cực Đại Thần Thông Tu Luyện Chi Pháp, chỉ là nó sinh ra linh trí thời gian quá dài, hóa hình lại lâu, về sau lại quá lười biếng, còn quá si tình, cơ hồ đem tất cả thời gian đều dùng tại tán gái bên trên, cũng không có làm sao đi chân chính tu hành thần thông chi pháp.

Bây giờ Trư Bát Giới trọng sinh, từ một loại ý nghĩa khác nhìn lại cũng không phải là chuyện xấu, bởi vì sau khi trùng sinh, hết thấy bắt đầu từ số không, tuy nhiên lực lượng cơ hồ suy yếu đến Vô, nhưng thắng ở Nhân Tộc tiềm lực vô hạn, hần từ khi ra đời về sau liền yên lặng Tu luyện Thiên Tứ Thần Thông Chi Thuật « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết », bây giờ mười năm, đã nhập môn.

Huống chi Trư Bát Giới tập hợp hai đời chi linh trí, hai đời chi kinh nghiệm, đã có Trư Bát Giới nhìn thấu thể sự cơ trí, lại có sát thủ nhạy cảm, lúc này làm tiếp Tu luyện, càng là dẹt hoa trên gấm.

Thờ một hơi thật dài, Chu Thần Hoàn mở hai mắt ra, hần Tả Nhãn có Nhật, mắt phải có Nguyệt, lúc này chính đối bầu trời đêm, Phồn Tinh vậy mà lấp lóe không ngừng, phảng phất tại cùng hần chào hỏi.

Chu Thần Hoàn hơi Nhất Tiểu, trong mắt nhật nguyệt biến mất, thiên không Tinh Thần lặn nửa khôi phục bình tĩnh, hần đứng dậy, xoa xoa nước mũi, bắt đầu nói: "Mỗi lần Tu luyện liền sẽ lưu nước mũi, bệnh này cũng trị không được, ta Lão Trư có thể hay không đến viêm mũi đâu cái thể giới này hần là còn không có có thể trị liệu viêm mũi dụng cụ cũng được vật đi... Cái này bên dưới phiền toái..."

Hoàng Cung thị vệ cùng cung nữ đã sớm thói quen Chu Thần Hoàn nói một mình, ngay từ đầu các nàng còn tưởng rằng Chu Thần Hoàn là đang nói cái gì hữu dụng, còn hướng ra phía ngoài lộ ra lấy lừa chút tiền bạc, nhưng nghe nhiều các nàng cũng liền không quan tâm nữa, một cái kẻ ngu nói ngốc lời nói, ai có thể minh bạch ai có thể dùng tiền đi mua đâu

Ai là kẻ ngu

Ai lại là Đại Trí Tuệ đâu

Chu Thần Hoàn nhún vai: "Ai biết được!"

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Con khỉ tin tức

Chương 04: Con khỉ tin tức

Một ngày này, Chu Thần Hoàn trộm cái lười, đối ngoại tuyên truyền mình Thân Thể khó chịu, từ chối đi hôm nay học tập cùng học võ, đương nhiên đối phụ mẫu vẫn là tránh không được một trận giải thích, Ngự Y Tam tiến Tam ra về sau, náo loạn hơn nửa ngày, mới không người lại tới quấy rầy Thái Tử Điện Hạ thanh hưu.

Đội bên ngoài không có tiếng động về sau, Chu Thần Hoàn Nhãn Châu đi lòng vòng, xuống giường, sau đó lại chạy đến cửa sổ bên cạnh hướng ra phía ngoài nhìn một chút, phát hiện dù cho âm thầm bảo hộ mình gia hỏa nhóm cũng không có đem chú ý lực phóng tới mình nơi này, hần mới từ trong ngực lấy ra một trương nhãn nhãn nhúm nhúm giấy.

Trang giấy ó vàng, phóng tới hậu thế đi ị cũng sẽ không đi dùng, nhưng trong cái thế giới này, lại là tốt đến không thể tốt hơn trang giấy, dù sao đa số người còn dùng lại đang dùng vỏ cây chui đít nhận biết mức độ bên trên.

Mở ra trang giấy, chỉ có hai đoạn lời nói.

Đoạn thứ nhất lời nói nội dung là: "Đấu Chiến Thần Phật từng đến Thiên Đình nháo trò, cuối cùng không bệnh mà chết."

Đoạn thứ hai trong lời nói cho thì là: "Một năm trước, Đấu Chiến Thần Phật hạ nhập Yêu Giới, Diệt Yêu ma mấy chục ngàn, Yêu Tướng quá ngàn, Yêu Soái hơn trăm, Yêu Vương qua mười. Yêu Giới tức giận, phái ra Yêu Hoàng đánh giết Đấu Chiến Thần Phật, nhưng Đấu Chiến Thần Phật đã rời đi, Yêu

Hoàng không công mà lui. Truyền ngôn Đấu Chiến Thần Phật cách trước khi đi, từng tại toàn bộ Yêu Giới phát ra Chân Ngôn —— sur đệ mỗi thù, tất báo chí!"

Liên cái này hai đoạn lời nói, Chu Thần Hoàn nhìn không xuống mấy trăm lượt, từ hôm qua thu đến tin tức này về sau, hắn vẫn vô pháp tiêu tan, hắn đêm không thể say giấc, ngăn người ngắm sao đều nhìn không được, sau cùng chỉ có thể bắt đắc đi thờ dài, về tới gian phòng, suốt cả đêm không có chợp mắt.

Bây giờ vì tin tức này, hắn càng là trốn lên học được, tuy nhiên chân chính trên ý nghĩa đây là hắn lần thứ nhất trốn học, chỉ là vì sao không có bình thường hài tử hưng phấn trong lòng

Chẳng lẽ mình trời sinh liền hắn là học sinh tốt

Chu Thần Hoàn cười cười, lại một lần nữa liếc mắt nhìn chăm chăm trang giấy, cuối cùng tay phải vung lên, trên trang giấy bỗng nhiên dấy lên tái nhợt hóa điểm, trong nháy mắt trang giấy liền hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, thậm chí ngay cả tro tàn đều chưa từng xuất hiện.

"Con khi vẫn là cái kia con khi, chỉ là. . . Hắn bị che đây a. . ."

Chu Thần Hoàn mở cửa sổ ra, mình giẫm lên ghế ngồi xuống trên mặt bàn Hướng nhìn ra ngoài, bên ngoài thu gió chợt nổi lên, lá cây phát Hoàng, một trận thu gió thổi qua, thụ Diệp Phiêu Linh, liền phảng phất bị rút đi quần áo đại cô nương, lộ ra rất hàm súc đáng thương.

"Hiện tại ta còn quá yếu, không thể cùng con khi có bất kỳ tiếp xúc, cũng không thể nói cho hắn biết hiện trạng của chính mình. . . Ai bảo hắn nhàm chán năm trăm năm, sinh hoạt đặc sắc một số cũng Không sai. . ."

Tựa hồ là suy nghĩ minh bạch mấu chốt trong đó, Chu Thần Hoàn nguyên bản cau mày lập tức giãn ra, sau đó liền gặp hắn trực tiếp từ cửa sổ nhảy ra ngoài, nói: "Người tới, xuất cung, Cái Trang Vi Hành."

Chu Thần Hoàn rất ưa thích Cái Trang Vi Hành, có lẽ là ở địa cầu Chủ Thần nhìn qua quá nhiều Cái Trang Vi Hành sau đó đem đại cô nương của tới tay cố sự, lúc trước hắn vẫn hâm mộ quan trọng, nhưng làm sao mình một sát thủ, vô luận đụng phải cái nào đại cô nương đều luôn là có cảnh giác, dần dà chính là ngay cả đụng cái tay đều muốn sờ lấy súng lục, cái này không tốt, thật không tốt.

Cho nên sau khi trùng sinh, hắn căn bản không có chút nào nghĩ lãng phí mình Thái Tử Điện Hạ thân phận, dựa theo hắn chính là làm một lần thái tử, không của được một cái Hạ Vũ Hà, đó mới thật sự là thể gian nhất khổ cực sự tình.

Chỉ là Cái Trang Vi Hành không xuống mười lần, đại cô nương ngược lại là không có của được, ngược lại là cứu được một cái kém chút bị đánh chết tiểu thâu, mà cái kia tiểu thâu Tiềm Lực không tệ, Chu Thần Hoàn tùy tiện cho hắn hai vốn hoàng gia Tu luyện bí tịch, hắn tu vi liền tiến triển cực nhanh, sau cùng càng là trở thành Thạch Ngọc Quốc Thập Đại Cao Thủ một trong.

Về sau, tiểu thâu nói muốn ra ngoài Du Lịch, tăng trưởng kiến thức, xách cao Tu Vi. Chu Thần Hoàn nghe xong đây là chuyện tốt a, tích cực hướng lên người là cản cổ vũ, cho nên hắn hô to một tiếng thưởng, hoàng gia Vũ Khí Khó vì tiểu thâu rộng mở, hoàng gia Tàng Bảo Khó vì tiểu thâu khai phóng, tiểu thâu cảm động đến rơi nước mắt, tuyên bố Chu Thần Hoàn không chỉ là hắn tái sinh phụ mẫu, càng là hắn thân mật Tiểu Miên Áo, về sau tiểu thâu bị Chu Thần Hoàn phái người đánh một trận.

Lại về sau, tiểu thâu rời đi Thạch Ngọc Quốc, tiến về quốc gia khác, còn lại Đại Châu,

Thậm chí còn lại Nhị Giới Du Lịch mà đi, mà Chu Thần Hoàn cũng từ đây thêm một đôi mắt cùng lỗ tai, bên ngoài kiến thức luôn luôn liên tục không ngừng truyền đến, đương nhiên cái này chỉ là bọn hắn ở giữa bí mật nhỏ, ngoại trừ hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên bên ngoài, không có người thứ hai biết đạo chuyện này.

Cứ như vậy, thời gian năm năm đi qua, thế giới thiếu một cái trộm đạo tiểu thâu, ngược lại là nhiều một cái cầm kiếm đi thiên nhai anh tuấn xinh đẹp công tử —— Phi Thiên kiếm Nhị Cầu Đản. . . Thái Tử Điện Hạ nói tiên mệnh sống lâu dài, người về sau nhất định là tại mũi đao bên dưới sinh hoạt, tên có bao nhiêu tiện, người liền có thể sống bao lâu, sau đó anh tuấn tiểu thâu liền rung rung cảm tạ Thái Tử Điện Hạ, từ đó thế gian liền có thêm như thế một cái kỳ hoa Tu Tiên Giả.

Mà hết lần này tới lần khác, danh tự thật đúng là cứu được hắn không ít mệnh, mỗi một cái nghe được tên hắn người đều sẽ cười ha ha hai tiếng, nhưng bọn hắn mỗi một lần đều là không kịp cười xong, liền bị tên là Nhị Cầu Đản người một kiếm mất mạng.

Cái thế giới này chính là như vậy kỳ quái.

. . .

Thạch Ngọc Quốc Đô Thành tên là Thạch Ngọc thành, bởi vì là thập đại nước phụ thuộc một trong, chính là Đông Thắng Thần Châu ít có nhị đẳng nước lớn, cho nên Đô Thành tự nhiên là phi thường nóng nực, dị thường phồn vinh.

Trên đường cái, Người bán hàng rong đem hai bên đường đều chiếm cứ, đi tại giữa đường, không phải là bị các loại tiếng rao hàng làm cho đầu thấy đau, chính là bị bên đường Quán nhỏ quạ vật cho nhắm trúng bụng trực khiếu.

Một cái kỳ quái tổ hợp không có chút nào không hài hòa cảm giác tràn vào mãnh liệt bên người bên trong, trong nháy mắt liền cùng người bình thường hòa làm một thể, không tự mình đi sờ sờ bọn hắn quần áo chất liệu, người sẽ không biết những người này đến cùng là giàu là quý, là người hay là Phật vẫn là tiên.

Chu Thần Hoàn thích nhất ăn mặc Tho Bô Y Phục, mang hai cái nhìn phi thường to con thị vệ tại trên đường cái chứa hoàn khổ tàn bộ, ngẫu nhiên thấy được ưa thích tiểu vật kiện, cầm lấy liền đi, tự nhiên sẽ có người vì hấn trả tiền, sau đó thấy được một cái khác chơi vui tiểu vật kiện, liền đem trong tay đồ chơi nhỏ hướng về sau ném đi, hai cái này to con thị vệ lập tức liền biến thành túi xách tốt lớp xe dự phòng.

Trên đường biển người mãnh liệt, mà lại dân phong cùng nhau đi ngược chiều thả, đại cô nương Tiểu Nương Tử cũng đều sẽ ở bên ngoài xuất đầu lộ diện, Chu Thần Hoàn thích nhất chính là đi qua một cái gọi Thúy Vân Lâu lâu dưới, nhìn lấy trong lầu cô nương không ngừng hướng mình liếc mắt đưa tình, còn mở miệng một tiếng nhớ người mềm giọng thì thầm.

Mà mỗi khi lúc này, hấn liền sẽ thấp đầu nhìn nhìn mình xuyên qua, hiển nhiên một cái nghèo khổ quần chúng, sau đó lại nâng lên đầu nhìn xem những trang phục kia trang điểm lộng lẫy cô nương, hấn liền cảm động muốn khóc, tốt bao nhiêu cô nương a, tuyệt không nhìn thân phận của mình hèn mọn, tuyệt không ghét bỏ mình nghèo khổ mua không nổi phòng. . . Về sau muốn cưới vợ, liền muốn tìm dạng này cô nương tốt.

Làm một ngàn năm hòa thượng Chu Thần Hoàn, đời này căn bản liền không nghĩ tới lại làm hòa thượng, hấn có một cái vĩ đại mộng tưởng —— cưới vợ, Hằng Nga là nhất định phải cưới, còn lại đại cô nương cũng là có thể làm ấm giường, phản chính tự mình nhà giường lớn, năm mươi cái người đều không chê chen.

Đi qua Thúy Vân Lâu cửa ra vào, Chu Thần Hoàn lại như thường ngày cảm động lệ nóng doanh tròng, hấn im ắng Hướng những cô nương này vẫy tay, nhắm mắt hướng về phía trước chạy tới, bởi vì hấn thật sợ mình nhìn không được, đem cái này trong lầu cô nương đều lấy về nhà, mặc dù nói trong nhà mình lớn, nhưng nhiều như vậy cô nương tốt cũng không thể đều để cho mình một cái người chiếm hữu, cái này không tốt, không phù hợp Chu Thần Hoàn đề điều chuẩn tắc.

Mỗi khi Chu Thần Hoàn đi qua, Thúy Vân Lâu bên trong các cô nương liền Tổng Hội vang lên một số đàm luận.

"Thằng ngốc kia lại xuất hiện."

"Rất lâu không có gặp hấn, còn tưởng rằng hấn chết đây."

"Ngốc có ngốc phúc, chúng ta chết ngu ngốc cũng sẽ không chết."

"Ài, vì cái gì hấn không phải một người có tiền đâu, cho dù là cho hấn làm cái con dâu nuôi từ nhỏ cũng tốt a."

Chu Thần Hoàn tổng là ưa thích hướng âm u góc hẻo lánh tàn bộ, ngay từ đầu bọn thị vệ đều không rõ, nhưng nhìn thấy tốt nhiều lần Chu Thần Hoàn hướng trong góc liếc một chút không có phát hiện vàng tiếc hận lúc, bọn hấn mới biết ngu ngốc thế giới không nên quá minh bạch.

Hôm nay, Chu Thần Hoàn cũng giống như vậy, bất quá hấn không có đi trước kia đường xưa, ngược lại là chuẩn bị khai ích một cái mới nơi hẻo lánh, có người quản nơi này gọi Mộ Tràng, có người gọi bãi tha ma, nhưng Chu Thần Hoàn lại để nó yên nghỉ địa.

Hai thị vệ đi theo Chu Thần Hoàn đi tới bãi tha ma, nơi này bốn bề vắng lặng, thiên không Ô Vân chẳng biết lúc nào dày đặc, có vẻ hơi quỷ dị.

Thị vệ tâm lý có chút khiếp đảm, nhìn không được mở miệng nói: "Thái Tử Điện Hạ, cái này trời cũng muốn mưa, chúng ta là không phải nên trở về. . ."

Hấn lời nói vẫn chưa nói xong, liền bị Chu Thần Hoàn cắt ngang, chỉ gặp Chu Thần Hoàn chỉ một chỗ không có mộ bia Phần Mộ, nói: "Đào!"

"A "

"Không muốn đào vậy ta đến —— "

"Đừng! Thái Tử Điện Hạ ngài cũng đừng cùng tiểu nhân nói giỡn, ta đào, chúng ta cái này đào —— "

Trong chốc lát, sấm sét vang dội, mưa to mưa lớn mà dưới.

Mộ địa âm phong trập trập, Âm Vô Thiên Nhật, một gần hai đại ba người, ngay tại này quỷ dị tới cực điểm trong mộ địa, thiết lập đào người Mộ Huyết cổ quái sự tình.

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Quỷ không phải quỷ, người không phải người, là Quý Nhân

Chương 05: Quỷ không phải quỷ, người không phải người, là Quý Nhân

Chu Thần Hoàn đào người Phần Mộ, tin tức này rất nhanh liền truyền khắp toàn bộ Thạch Ngọc Quốc hoàng cung, sau đó lại từ Hoàng Cung truyền đến rất nhiều người trong tai.

Gián nghị Các Đại Thần phảng phất hợp băng, lần lượt đi tới trong hoàng cung, giống trống kêu oan, nói thối đòi không cổ, Quốc Tướng Đại Tai, yêu cầu hoàng thượng nghiêm trị Thái Tử Điện Hạ, tước đoạt Thái Tử Chi Vị, lấy chính quốc pháp.

Sau đó, vô tướng đến đây, nể nang những này gián nghị Các Đại Thần thứ chó má gì, Thái Tử Điện Hạ đào nhà người mộ phần, các người ở chỗ này gọi gọi oa oa cái gì.

Lại về sau, đám văn võ đại thần ngay tại cung điện bên ngoài trên cầu thang mắng thành một đoàn, từ ban đêm mắng nửa đêm, Thái Tử Điện Hạ lo lắng những quốc gia này đông lương mắng hồng thân thể, cố ý cho mỗi cá nhân đều đưa đi một trương chiếu cùng che phủ, để Các Đại Thần ngồi tại che phủ bên trên chửi rửa.

Hoàng Cung biệt viện.

Ninh Vương Chu Nghĩa Vân cùng Chu Luận Văn vội vã chạy đến, tiến môn, Chu Nghĩa Vân liền ngay cả bận bịu lớn tiếng nói: "Hoàng huynh, quá không ra gì, những đại thần kia thật sự là quá không ra gì, Bản vương chất nhi chẳng phải là đào một cái mộ phần mà thôi, về phần gom lại cửa ra vào vạch tội chất nhi nha."

"Phụ Vương lời ấy sai rồi, Người chết vì an, về huyết rơi mộ, chính là hiếu chi Đại Đạo, tuy nhiên ta cũng biết Thái Tử Điện Hạ tuyệt đối không phải cố ý gây nên, nhưng việc này cuối cùng sẽ thương quốc dân chi tâm, Các Đại Thần cũng là vì Thái Tử Điện Hạ lấy nghĩ, hi vọng làm bộ dáng cho quốc dân nhìn xem, để bọn hần biết Thái Tử Điện Hạ cũng không phải là loại kia hủy người Phần Mộ ác nhân."

Ninh Vương con trai Chu Luận Văn ngay sau đó Ninh Vương lời nói liền truyền tới, phối hợp ăn ý, Vô Phùng dính liền, nếu là Chu Thần Hoàn ở chỗ này, sợ rằng sẽ cảm thán không dễ, hô to một tiếng thương.

Tiến vào biệt viện bên trong, Chu Nghĩa Vân cha con mới phát hiện Chu Thần Hoàn cũng không có ở chỗ này, chỉ có Chu Nghĩa Thiên đang nổi giận, mà Quốc Mẫu Bạch Huệ Nghi thì là không ngừng an ủi hần.

"Làm càn, quả thực là quá làm càn!"

Ngay tại Chu Nghĩa Vân cha con tiến vào trong hành lang lúc, Chu Nghĩa Thiên bỗng nhiên bỗng nhiên vỗ bàn một cái, âm thanh chi lớn, giận phát đều dựng, dọa đến Chu Nghĩa Vân cha con liền vội vàng khom người đạo không dám.

"Hoàng Đế, chất nhi, các người làm cái gì vậy ta chưa hề nói các người, ta nói là ta cái kia bất thành khí nhi tử đâu, không có Phật Căn, không thể Tu Tiên thì cũng thôi đi, nhưng làm sao luôn luôn như thế không đứng đắn, hôm nay lại còn đi đào người Phần Mộ đi, thật sự là quá làm càn."

Chu Nghĩa Thiên khí sắc mặt cực kỳ khó coi, hần chau mày, khí thế凛然, không khí chung quanh phảng phất đều vì vậy mà ngưng đọng.

"Hoàng huynh, người đừng nóng giận. Ai đều biết ta đứa cháu kia tâm địa thiện lương, hôm nay khả năng chỉ là bởi vì hiếu kỳ mà thôi, cũng không có nghĩ quá nhiều, mới đưa đến bị người cấu mệnh." Chu Nghĩa Vân vội vàng an ủi nói.

Chu Luận Văn cũng lập tức nói ra: "Hoàng thượng, Phụ Vương nói không tệ, ta nhất biết Thần Hoàn, hần mặc dù không thể Tu Phật Tu Tiên, nhưng một mực nỗ lực Học Văn tập võ, tất cả mọi người là nhìn ở trong mắt, ngẫu nhiên một lần phạm sai lầm, cũng là tình có thể hiểu, không có những đại thần kia nói nghiêm trọng như vậy."

Nghe được Chu Nghĩa Vân cha con, Chu Nghĩa Thiên khỏi sắc cái này mới khá hơn một chút, hần hai mắt nhìn về phía Chu Luận Văn, trong mắt tràn đầy vẻ tán thưởng, nói: "Luận Văn người Phật Căn cực ưu, người lại thông minh, không chỉ có chăm học khổ luyện Tu Phật chi thuật, cũng nỗ lực tu nghiên văn thành võ công, thật sự là ta Thạch Ngọc Quốc Đồng Lương Chi Tài, như Thần Hoàn không biết hối cải, không chịu nổi chức trách lớn, ngày sau cái này Thạch Ngọc Quốc phải nhờ vào người, người cũng đừng làm cho trẫm thất vọng a!"

"Hoàng thượng yên tâm, Luận Văn tuyệt đối sẽ không có chút lười biếng —— "

Chu Luận Văn nghe vậy, hai mắt lập tức lộ ra một vòng vui mừng, hần vội vàng bái tạ nói, chỉ là còn chưa có nói xong, liền bị mình cha Ninh Vương bỗng nhiên đánh một cái bả tay, trong nháy mắt bắt hần cho đánh ngất xỉu.

"Hỗn trướng, loại này đại nghịch bất đạo lời nói người cũng dám nói ra!"

Chu Nghĩa Vân hung hăng trừng Chu Luận Văn một chút, sau đó vội vàng quỳ bái trên mặt đất, nói: "Hoàng huynh, Luận Văn tuổi tác còn nhỏ, hần không biết sâu cạn, trong lúc nhất thời đầu không có quay lại, mong rằng Hoàng huynh xem ở năm nào nhỏ tha cho hần một mạng."

Chu Luận Văn ngay từ đầu vẫn còn được vòng trạng thái, lúc này thấy Chu Nghĩa Văn nom nóp lo sợ quỳ rạp xuống đất, đầu oanh một cái,

Trong nháy mắt liền nghĩ mình bạch, hần cũng liền bận bịu đập đầu đại bái, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên lên mây may, sợ sau một khắc đầu mình liền cùng Thân Thể tách ra.

Chu Nghĩa Thiên thấy thế, vội vàng đứng lên, hần đầu tiên là đỡ dậy Chu Nghĩa Văn, lại đỡ dậy Thân Thể run không ngừng, mặt không có chút máu Chu Luận Văn, cười nói: "Trẫm chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi, không có làm thật, các ngươi không cần dạng này, chỉ là lúc sau Thân Hoàn trèo lên đến Đại Vị, không thể thiếu Luận Văn dạng này Đồng Lương Chi Tài phụ tá."

Chu Luận Văn cái này bên dưới phản ứng lại, vội vàng thề, nói: "Luận Văn thề, về sau chắc chắn đem hết toàn lực phụ tá Thái Tử Điện Hạ, chung thân không thay đổi."

Chu Nghĩa Thiên cười điểm một cái đầu, vỗ vỗ Chu Luận Văn bả vai, quay trở về chỗ ngồi. Mà lúc này Chu luận văn tài dám há mồm thờ dõc, mệnh rớt cục bảo vệ.

Chu Thần Hoàn cũng không biết trong biệt viện diễn ra dạng này vừa ra Hảo Hí, hần lúc này đang chỗ ở của mình, ăn ngon uống sướng hầu hạ một cái nhìn thờ không ra hơi, phảng phất tùy thời liền có lẽ đã chết rồi diện mục xấu xí không biết là người hay quỷ lão già.

"Tiểu Oa Nhi, ngươi quấy rầy gia gia ngủ có biết không "

Lão già mở miệng, âm thanh như kim loại cắn vào, rất là chói tai.

Chu Thần Hoàn hít mũi một cái, tiện tay chà xát một cái nước mũi, lão già thấy thế, mình nước mũi cũng không nhịn được chảy xuống, sau đó hần dừng một cái, từ Chu Thần Hoàn trong tay nhận lấy một cái thêu lên Mai Hoa khăn tay.

"Ngươi oa nhi này ngược lại là để mắt ta lão bát tử này người không ra người quý không ra quý gia hòa, trả lại cho ta làm như vậy chỉ toàn khăn tay, ngươi liền không sợ phung phí của trời" lão già lần nữa nói.

Thái Tử Điện Hạ đưa tay vẫy lui đám người, sau đó ngụ ngợ Nhất Tiểu, nói: "Quý không quý, người không ra người, mới là Quý Nhân."

"Ha-Ha, lời này ta thích nghe, ngươi tiểu oa nhi này nhìn ngơ ngác ngây ngốc, kì thực rất tinh minh nha!" Lão già thoáng sững sờ, chợt liền cười lên ha hả, chỉ là cổ họng của hần thật sự là không tốt, âm thanh chói tai khó nghe, để Thái Tử Điện Hạ không thể không nắm chặt lên hai đoàn Bông gòn nhét vào trên lỗ tai.

"Lão Gia Gia là ai" Chu Thần Hoàn hỏi.

"Ta là ai" lão già hút trượt lấy nước mũi, hai mắt lộ ra một tia hồi ức chi sắc, một lát sau lại lắc lắc đầu, nói: "Lão phu tên trước kia mấy trăm năm không ai kêu lên, sớm đã hoàn toàn quên đi, đến tại tên bây giờ, có người gọi ta vì Thiên Sơn Đồng Gia, cũng có người xưng ta là Hắc Sơn lão gia."

"Phốc —— "

Chu Thần Hoàn chính uống vào ôn hương ẩm trà đầu, chợt nghe dạng này một cái đã quen thuộc lại kỳ hoa tên, làm cho hần trong lúc nhất thời không nhịn được, một miệng nước trà liền phun đến đối diện Hắc Sơn lão gia trên mặt.

Thiên Sơn Đồng gia đối Chu Thần Hoàn vô lễ cũng không có bất kỳ cái gì không vui, chỉ gấp hần đuổi ra lưỡi đầu liếm liếm trà nước đọng, hai mắt lập tức sáng lên, nói: "Tiểu oa oa, cái này cái gì trà, cho gia gia đến điểm, rất có vị đạo a."

Chu Thần Hoàn Tùy tay cầm lên ẩm trà, vì Thiên Sơn Đồng Gia rót một chén trà, suy nghĩ nghĩ, đem chén trà bỏ vào trước mặt mình, sau đó đem ẩm trà giao cho Thiên Sơn Đồng gia.

Thiên Sơn Đồng gia tràn đầy nếp uốn mặt đều cười thành một đóa hoa, hần trực tiếp ngửa đầu, đem trong ẩm trà nước trà lọc cộc cộc cộc một cái toàn bộ uống cạn, sau cùng vẫn chưa thỏa mãn lau một cái miệng.

"Đồng gia gia, ngươi nghe qua Ninh Thái Thần cùng Tiểu Thiên sao" Chu Thần Hoàn hai mắt sáng lên nhìn lên trời núi Đồng gia, Thiên Sơn Đồng gia suy nghĩ nghĩ, hai mắt hiện lên một tia nhớ lại chi sắc, nếp uốn trên mặt vậy mà ngạc nhiên xuất hiện một tia thất vọng mắt mắt biểu lộ, sau đó liền gấp hần phảng phất tâm loạn một loại phát phát tay, nói: "Chết rồi, đều đã chết mấy trăm năm, nói mấy cái này làm rất."

Chu Thần Hoàn trừng mắt nhìn, như có điều suy nghĩ suy nghĩ nghĩ, sau đó lại nói: "Đồng gia gia, lưu tại Thạch Ngọc Quốc năm mươi năm đi."

"Tiểu oa oa, ngươi đang nói giỡn vẫn là ta lão lỗ tai đã điếc" Thiên Sơn Đồng gia lườm Chu Thần Hoàn một chút, móc lấy cửt mũi nói.

Chu Thần Hoàn vẫn đang cố gắng, nói: "Đồng gia gia, dù sao ngươi tại trọng quan tài ngủ năm mươi năm cũng là ngủ, ở ta nơi này Thạch Ngọc Quốc hoàng cung ăn ngon uống sướng cũng là năm mươi năm, cái này mua bán có lời vô cùng đây này."

"Ngươi xách cái này gốc rạ ta còn không có tính sổ với ngươi đâu, gia gia ta vừa nằm bên dưới mấy năm liền bị ngươi đánh thức, ngươi có biết không đạo tức giận gia gia nhưng là biết giết người!"

Nói, Chu Thần Hoàn bỗng nhiên cảm giác quanh thân một Lạnh, trên chén trà nhiệt khí lập tức ngưng kết thành băng Đinh Đương Đinh Đương rơi xuống

trong chén, phát ra thanh thúy thanh âm.

Chu Thần Hoàn ngụ ngụ Nhất Tiểu, liền phảng phất không biết nguy hiểm giống như kẻ ngu, chỉ là cặp mắt của hắn lại dị thường sáng ngời, sáng để Thiên Sơn Đồng gia đều cảm giác phảng phất tại mặt đối Tinh Thần, vậy mà sinh ra một loại cảm giác nguy cơ.

"Thù hộ Thạch Ngọc Quốc năm mươi năm, Thạch Ngọc Quốc Nguyên Khí Tuyền Nhân tặng ngươi một cái." Chu Thần Hoàn ngón tay chỉ một chút cái bàn, chỉ gặp nguyên bản cổ hóa Băng Khối trong nháy mắt lại khôi phục sương mù, lần nữa lộn lờ, cái này khiến Thiên Sơn Đồng gia lông mày không khỏi vậy một cái, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc.

"Tiểu oa oa, ngươi cho rằng Thạch Ngọc Quốc là Ngạo Lai Quốc đâu còn tặng lão nhân gia ta một cái Nguyên Khí Tuyền Nhân, ngươi nếu là có thể cho lão nhân gia ta tại cái này Thạch Ngọc Quốc tìm ra một cái Nguyên Khí Tuyền Nhân đến, ta liền không nói hai lời, đáp ứng ngươi yêu cầu."

Chu Thần Hoàn lần nữa Nhất Tiểu, hắn biết đây là Thiên Sơn Đồng gia lại tìm lối thoát bên dưới đây. Nghĩ tới đây, hắn lại là thờ dài, tiền tài không để ra ngoài, cái này bên dưới bị người ta phát hiện, mình có phải hay không hắn là sát nhân diệt khẩu đâu

Nhưng suy nghĩ nghĩ, hắn lại lắc lắc đầu, sinh trưởng tại Thạch Ngọc Quốc, luôn luôn muốn lưu thứ gì.

Đứng người lên, mang theo Thiên Sơn Đồng gia đi tới ngày bình thường thường thường ngăn người địa phương, sau đó hắn vung tay lên, Thiên Sơn Đồng gia hai mắt lập tức trùng đến cùng bóng đen.

"Cái này. . . Cái này Nguyên Khí Tuyền Nhân. . ."

Chu Thần Hoàn hơi Nhất Tiểu, nhìn Tinh Không, âm thanh không lớn, lại ẩn chứa không thể nghi ngờ lực lượng.

"Năm mươi năm ở giữa, ngươi nhưng tại này Tu luyện, năm mươi năm về sau, nơi đây Tuyền Nhân tặng cho ngươi. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Gửi thư cùng Chiến Đấu

Chương 06: Gửi thư cùng Chiến Đấu

Thu xếp tốt Thiên Sơn Đồng gia về sau, Chu Thần Hoàn một thân nhẹ nhõm, ăn mà mà hương, ngủ cũng tốt hơn, tuy nhiên Thiên Sơn Đồng gia tại hắn đình phong thời điểm ngay cả cái rom rạ còn cũng không bằng, nhưng ở cái này Tiểu Tiểu Thạch Ngọc Quốc, nhưng cũng là nhất đẳng cao thủ, có hắn tại, cho dù là mình rời đi, có lẽ cũng ra không là cái gì nhiều loạn lớn.

Những ngày này hắn luôn luôn có thể nhìn thấy mình cái kia Đường Ca Chu Luận Văn, nhưng Chu Luận Văn mang đến cho hắn một cảm giác lại là lạ, trước kia đụng phải Chu Luận Văn thời điểm, Chu Luận Văn luôn luôn cười cùng mình chào hỏi, chỉ là ngữ khí lại không lắm tôn kính, Chu Thần Hoàn tâm lý biết cái này là tiểu hài tử lòng đồ kỵ, liền phảng phất nhìn thấy một cái hoàng hoa đại cô nương lại chỉ có thể trở mặt nhìn lấy mình ôm lấy sườn ảm, tâm lý không thoải mái rất bình thường.

Tiểu hài tử nha, tùy hắn đi.

Chỉ là gần đây cái này Chu Luận Văn lại phảng phất là có ý đang đợi mình, có thể đồng thời lại phảng phất là có ý trốn tránh mình, rất mâu thuẫn, lại rất nhàm chán, Chu Thần Hoàn nghĩ không ra, cũng liền không nghĩ.

Một ngày này, hắn lần nữa đụng phải Chu Luận Văn, trong lòng suy nghĩ có phải hay không muốn lễ phép một số chủ động chào hỏi, lại bị một cái đột nhiên xuất hiện Thư Tín chặn.

Hắn tiếp nhận thị vệ Thư Tín, xoay người nhìn lại, Chu Luận Văn lại như trước mấy ngày chạy vô ảnh vô tung, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, liền về tới chỗ ở.

Mở ra Thư Tín xem xét, Chu Thần Hoàn sững sờ một cái, sau đó từ nở nụ cười.

Trong thư này chữ viết rất là thanh tú, cẩn thận vừa nghe còn có thể nghe đến quen thuộc mùi thơm: "Mùi thơm cơ thể đều có thể không xa vạn dặm lời đồn tới, xem ra thật đúng là không phải bình thường hương a."

Chu Thần Hoàn cười cười, sau đó nhìn kỹ lại ba năm rưỡi này ở giữa đều không có bất kỳ cái gì tin tức Tích Phượng Công Chúa thân bút thư tín.

"Đáng giận Chu Thần Hoàn thân khai:

Họ Chu, người bây giờ còn chơi hay không cút chim đầu còn có theo hay không chim cái mông nói chuyện phiếm đầu Bản Công Chúa sau khi trở về căn thân suy nghĩ người nói cổ sự, lại tra xét rất nhiều điển tịch tư liệu, đột nhiên có một cái ngoài ý muốn phát hiện, người nói cổ sự cùng trong điển tịch ghi lại hoàn toàn tương phản, nhưng lại có chút tư liệu chỉ hướng người nói cổ sự là chân thật, đây thật là một cái chuyện thú vị. Mà người còn nói tên của người cùng cổ sự này có quan hệ, cho nên Bản Công Chúa nghiêm trọng hoài nghi người có phải hay không cái nào yêu quái chuyển thế!

Hừ! Sợ rồi sao! Nghe nói người không có Phật Căn, cũng không thể Tu Tiên, cái này tựa như là một cái thật nghiêm trọng sự tình, tuy nhiên Bản Công Chúa nhìn người rất ngốc, liền phát một lần thiện tâm, về sau ai khi dễ người, tìm Bản Công Chúa cho người lấy lại danh dự.

Mặt khác, Bản Công Chúa nhưng không có đem chuyện xưa của người cùng những người khác nói a, dù sao Bản Công Chúa còn muốn cười mây đạp gió làm Tiên Nữ đây. Tốt, lời nói đến nơi đây, sau cùng nói thêm câu nữa, người người ngốc, liền tiếp tục ngốc lấy đi, đừng để ý người khác, cái kia đều đùa với người cút không có gì khác nhau.

Ngao Tích Phượng thân bút."

Nhìn Ngao Tích Phượng trường thiên thư tín, Chu Thần Hoàn chỉ cảm thấy tâm lý có một dòng nước ấm chảy qua, vậy mà toàn thân Thư Sướng, cảm giác Nguyên Khí lưu động tốc độ đều nhanh.

"Cái này. . . Có lẽ chính là cái gọi là cảm động đi. . ."

Vô luận là kiếp trước Trư Bát Giới, còn là Địa Cầu sát thủ, cho tới bây giờ đều không có dạng này bị người quan tâm tới, mặc dù chỉ là một cái không đến mười tuổi tiểu cô nương mà thôi, nhưng đây cũng là đơn thuần nhất chân thật nhất quan tâm

Lấy Chu Thần Hoàn vô số năm trí tuệ, hẳn không khó phán đoán Ngao Tích Phượng mục đích, tuy nhiên Thông Thiên trái đũa rẽ phải, nhưng duy chỉ có quan tâm lời nói của chính mình hai lần.

Không có Phật Căn không thể Tu Tiên

Một cái tiểu nha đầu đến bảo bọc ta an ủi ta

Chu Thần Hoàn đột nhiên cười lên ha ha, cười vui cười mờ, để thị vệ phía ngoài đều hơi nghi hoặc một chút, Thái Tử Điện Hạ bệnh ngu lại phạm vào

Cười thật lâu, thẳng đến miệng đắng lưỡi khô, Chu Thần Hoàn mới thu liễm nụ cười, hẳn thật lâu không có dạng này cười qua, hẳn cũng rất giống liền không có dạng này cười qua, vô luận là kiếp trước Trư Bát Giới còn là Địa Cầu sát thủ, Chu Thần Hoàn không có bất kỳ cái gì lý do dạng này đi cười.

Mà kiếp này Chu Thần Hoàn, đồng dạng là nỗ lực trang phục thành một cái không để cho người chú ý ngu ngốc tiểu hài tử, sợ bốc lên đầu bị có tâm thần hoặc là hữu tâm phát phát hiện, hẳn chỉ có thể ẩn nhẫn,

Nhấn đến cực hạn vẫn là muốn nhẫn.

Sau khi cười to, thu hồi Ngao Tích Phượng thư tín, cầm lấy Bút Long, lúc đầu muốn về cái tin, nhưng là càng nghĩ, lại cũng không biết đạo nói cái gì, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ dao động đầu, đem chỗ có suy nghĩ hóa thành thờ dài một tiếng, theo gió đưa đạt.

Xuân Phong thổi cây xanh, Tứ Quý ba lượt về, thời gian ba năm lần nữa nhút cả trứng mà qua.

Thạch Ngọc Quốc Cộng có quân đội Tam chi, theo thứ tự là trấn thủ tứ phương bảo hộ cương thổ Lệ Phong quân, phòng ngừa Kê xấu giữ gìn trị an nghiêm khắc thực hiện quân cùng bảo vệ Hoàng Thành giữ gìn Hoàng quyền Lệ Quý Quân.

Lệ Phong quân cùng nghiêm khắc thực hiện quân Quân Quyền nắm giữ tại Binh Bộ trong tay, từ Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên tự mình bổ nhiệm hai đại tướng quân thống lĩnh, mà Lệ Quý Quân thì hoàn toàn nắm giữ tại Hoàng Đế trong tay, không chỉ là bảo vệ Hoàng Thành, càng là chấn nhiếp tứ phương tồn tại.

Khoảng cách Chu Thần Hoàn Học Văn luyện võ thời gian đã hơn ba năm, tại một năm trước, Chu Thần Hoàn liền đã rời đi Hoàng Cung, tạm thời nhập ngũ trong quân doanh, ma luyện võ nghệ.

Mà hẳn chỗ nhập quân đội chính là Lệ Quý Quân, từ Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên tín nhiệm nhất Tâm Phúc Ái Tướng Đặng Minh Ngôn chương quân.

Đặng Minh Ngôn vốn là nghĩ dựa theo Hoàng Đế ý tứ, để Chu Thần Hoàn Mai Danh Ẩn Tĩnh từ tiểu binh làm lên, từng bước ma luyện, nhưng ai biết đạo Chu Thần Hoàn tới ngày đầu tiên liền tiết lộ thân phận của mình, đồng thời làm cho toàn quân doanh 100 ngàn đại quân mọi người đều biết, cho nên cái này Mai Danh Ẩn Tĩnh chủ ý liền ngấm canh.

Một ngày này, Chu Thần Hoàn chậm rãi rời giường, vừa đứng ở trên giáo trường muốn cùng chúng các tướng sĩ cùng một chỗ Thần Luyện lúc, bỗng nhiên trong quân Đại Cổ gỗ vang, tiếng trống trận trận, Tam gấp dừng một chút, là khẩn cấp tập hợp mệnh lệnh.

Vô số tại địa phương khác Thần Luyện binh sĩ đều cấp tốc chạy về, không đến nửa khắc đồng hồ, tất cả nhân viên đã tập hợp hoàn tất, 100 ngàn đại quân chỉnh tề đứng ở trên giáo trường, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Đỉnh Tướng Đài.

Chu Thần Hoàn dựa theo bình thường quân công tới nói chỉ là một tên lính quèn mà thôi, nhưng thân phận của hắn đặc thù lục địa, dù cho mình không muốn hành sử đặc quyền, cũng hầu như là có đặc quyền, vì như lúc này tập hợp, vốn nên đứng tại đội ngũ sau cùng hắn ngược lại là đứng ở phía trước nhất.

Đặng Minh Ngôn một thân quân trang lập loè tỏa sáng, hắn eo đeo bảo kiếm, Thân Thể trắng tấp, giống như núi cao, ánh mắt hữu thần, phảng phất mắt ưng Lang Nhân, thẳng chăm chăm phía dưới binh lính.

"Thăm từ đến báo, tại ta cảnh nội phát hiện Tiểu Cổ Yêu Tướng Yêu Binh giết ta con dân, ngươi Chờ nói chúng ta ứng như thế nào đi làm "

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Chúng tướng sĩ tiếng la rung trời, phảng phất ừng có vô cùng uy thế, càng đem trên không Vân Thái đánh xơ xác, thái dương bắn thẳng đến, chiếu sáng rạng rỡ.

Chu Thần Hoàn ở vào chúng tướng sĩ bên trong, cũng là giờ cao trong tay trường mâu, không ngừng kêu giết, về phần vì sao chỉ hô một chữ này, hắn hiện tại cũng còn không có tìm hiểu được, vô luận là kiếp trước Trư Bát Giới còn là Địa Cầu sát thủ, giết người đều là trong nháy mắt xuất thủ, há có thể hô hai tiếng chuẩn bị cho bọn họ cơ hội

Nhưng cẩn thận một nghĩ, hiện tại dù sao khoảng cách Yêu Binh Yêu Tướng còn xa, hô một hô khí thế đủ, vạn nhất Yêu Binh Yêu Tướng bị hù chạy, cũng sẽ không cần đánh như thế nào.

Đặng Minh Ngôn nhìn chung quanh chúng tướng sĩ một chút, chợt Cao Thanh nói: "Tốt! Ta Lệ Quý Quân tướng sĩ liền ứng có khí thế như vậy, Yêu Vật giết ta con dân, chúng ta liền muốn đề bọn hắn biến thành lệ quý! Hiện tại mệnh lệnh, tiểu đội thứ nhất, tiểu đội thứ hai hiện đang dùng cơm, hai phút đồng hồ sau tập hợp, xuất phát trừ yêu."

"A tiểu đội thứ nhất "

Chu Thần Hoàn nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó cẩn thận suy nghĩ nghĩ, hắn bỗng nhiên nhớ từ bản thân chính là tiểu đội thứ nhất Binh, nói như vậy mình cũng phải xuất phát

Lại tới đây hơn một năm, tuy nhiên quân đội ngẫu nhiên cũng có chiến sự, nhưng mỗi một lần đều không có Chu Thần Hoàn phần, Chu Thần Hoàn còn tưởng rằng đời này cũng sẽ không đề cho mình mạo hiểm nữa nha, lại không nghĩ rằng Đặng Minh Ngôn lần này vậy mà gọi vào mình.

Ăn cơm về sau, tiểu đội thứ nhất cùng tiểu đội thứ hai chung hai ngàn người tập hợp hoàn tất, Đặng Minh Ngôn nhìn thoáng qua chúng tướng sĩ, lại nhìn thật sâu một chút Chu Thần Hoàn, sau đó cấp tốc thu hồi ánh mắt, hai mắt như Ưng, Sát Ý lẫm lẫm, nói: "Xuất phát!"

Hai ngàn tướng sĩ ra quân doanh, Khoái Mã đi đường, khí thế lẫm liệt, ngoại nhân xem xét liền biết hẳn là Tinh Nhuệ Chi Sư.

Thạch Ngọc Quốc ở vào Đông Thắng Thần Châu Tây Nam bộ, nơi này Cao Sơn Lâm lập, rừng rậm bao trùm suốt cao tới bảy thành trở lên, vì vậy có người gọi đùa: Thạch Ngọc Thạch Ngọc, không bằng gọi phẩm lục thích hợp hơn.

Ra quân doanh, Khoái Mã đi đường hai phút đồng hồ đã vượt qua bằng phẳng bình nguyên, tiến vào mậu Lâm bao trùm trong núi sâu, lúc này Đặng Minh Ngôn liền nói ra chuyện này câu nói đầu tiên: "Xách đao, cẩn thận."

Chúng tướng sĩ nghe vậy, Thân Thể nhao nhao nghiêng về phía trước, đồng thời trái tay nắm chặt dây cương, tay trái về phần chuôi đao chỗ, dạng này có thể tùy thời ứng đối các loại đột phát tình huống.

Chu Thần Hoàn cũng đồng dạng là làm lấy động tác , dựa theo hắn tới nói cái này kêu là nhập gia tùy tục, mà lại đi qua một số diễn luyện hắn cũng phát hiện làm như vậy quả thật có thể đề cao độ phản ứng, trên chiến trường sống sót tỷ lệ có thể đề cao một thành, nhưng đối với hắn loại này đỉnh tiêm sát thủ tới nói, dù cho ngoại toàn bộ vũ trang đến tận răng, mình từ từ nhắm hai mắt cũng có thể tùy tiện đem ngoại giết chết.

Mà liền tại chúng tướng sĩ tiến vào thâm sơn Lâm lão không đến nửa canh giờ thời điểm, Chu Thần Hoàn hai mắt đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang, mà về sau Đặng Minh Ngôn cũng bỗng nhiên ngừng ngựa, toàn bộ Thân Thể đều dán tại ngựa bên trên, Cao Thanh nói: "Toàn thể đề phòng, Yêu Vật ngay ở chỗ này."

Thanh âm hắn vừa dứt, liền thấy phía trước đột nhiên bay tới bốn cái mọc ra cánh loài chim Yêu Thú, những này Yêu Thú có trắng kiện móng vuốt, móng vuốt mũi nhọn Ngăn Cầu lấp lóe, Mặc Lục tinh mạch, Chúng nó mọc ra nhân loại đầu, nhưng lại có bốn nhọn Chủy Uế, nhìn rất không phối hợp.

Tại những này loài chim Yêu Thú phía dưới, thì là bụi mù cuộn cuộn, Đại Địa oanh minh vang lên, đám người nhìn lại, chỉ gặp mấy trăm Hắc Hùng Tinh chính hướng mình điên cuồng vọt tới.

"Không tốt, là Cù Như Yêu Tướng cùng Hắc Hùng Yêu Binh, đây là bẫy rập, tất cả mọi người rút lui!"

Cù Như, nghe nói có được Yêu Phượng huyết mạch, bởi vì gọi tiếng "Cù Như" mà gọi tên, Chiến Đấu Lực cũng không cao, nhưng gọi tiếng có được nhiều loạn nhân loại tâm trí chi lực, có thể làm cho ý chí không kiên định người sinh ra ảo giác, tiếp theo say đắm ở trong ảo cảnh, cho đến bị giết.

Cho nên đối phó Cù Như đều chỉ có thể sử dụng Cung Tiễn loại Viễn Công chi vật, bọn hắn lần này cũng không phải không có chuẩn bị Cung Tiễn, nhưng cái này Cù Như rõ ràng đã là Yêu Tướng thực lực, cùng Đặng Minh Ngôn Địa Tiên thực lực cùng cấp, mà cái này Yêu Vật càng có bốn cái, một khi bị bọn hắn vây lại, tất cả mọi người liền chỉ có một con đường chết. Cho nên Đặng Minh Ngôn đang lộng thanh tình huống thực tế lúc, liền lập tức bên dưới lệnh rút lui, không chút nào dấy dưng dài dòng.

Chỉ là những yêu vật này rõ ràng là đã sớm chuẩn bị, bọn hắn vừa rút lui hai bước, liền bị một cái khác bày Hắc Hùng Tinh chặn đường đi.

Đặng Minh Ngôn hai mắt âm tình bất định, hắn nhìn một chút không trung một mặt Sát Ý Cù Như Yêu Tướng, lại nhìn chung quanh không xuống 300 đầu Hắc Hùng Yêu Binh, tâm lập tức liền chìm đến đáy cốc.

Hắn có thể minh bạch tình cảnh hiện tại, những binh lính khác cũng đồng dạng biết mình tình cảnh, tình huống bình thường dưới, năm tên lính liên thủ có thể chiến thắng một tên Yêu Binh, nhưng bây giờ chung quanh chừng 300 con gấu đen Yêu Binh, còn có Tứ đầu Cù Như Yêu Soái, đừng nói là chỉ là hai ngàn người, chính là lại đến hai ngàn người cũng đều tuyệt không còn sống khả năng.

Chỉ là, hiện tại đã vô lộ khả tẩu.

Lệ Quý Quân, quân như kỳ danh, mỗi một cá nhân đều là từ trong núi thấy biển máu bò ra tới lệ quý, cho dù biết mình sinh cơ xa vời, cũng không một người cầu xin tha thứ tính mệnh, chỉ là trên mặt có chút không cam lòng, sinh mệnh chấp nhận này kết thúc mà thôi.

"Các huynh đệ, chúng ta Tông Quân là vì cái gì" Đặng Minh Ngôn đột nhiên lớn tiếng hô lên.

"Bảo vệ quốc gia!" Hai ngàn tướng sĩ âm thanh rung trời.

"Bảo vệ quốc gia bên ngoài "

"Bảo hộ Ngô Hoàng, bảo hộ thái tử!"

"Tốt, tận trung vì nước thời điểm đến, dùng máu tươi của chúng ta, vì thái tử mở đường!"

Đặng Minh Ngôn bỗng nhiên giờ lên bảo kiếm, gầm thét hô nói, hắn cùng mỗi một cái tướng sĩ gương mặt đều như thế, kiên nghị mà kiên định, dù cho biết lập tức liền phải chết, cũng không có chút nào do dự, từ bọn hắn gia nhập Lệ Quý Quân vào cái ngày đó lên, sinh mệnh đã kinh thuộc về hoàng tộc!

Chu Thần Hoàn nghe được chúng tướng sĩ chịu chết âm thanh, khe khẽ thở dài, xem ra là không đối gạt được a.

"Đặng Tướng quân —— "

Lời còn chưa nói hết, liền bị Đặng Minh Ngôn cắt ngang: "Thái Tử Điện Hạ xin yên tâm, chúng ta toàn bộ chiến tử, cũng sẽ để người bình yên vô sự."

Chu Thần Hoàn bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, sau đó nói: "Nếu như ta nói, ta có thể đem cái này Tứ đầu loài chim súc sinh giải quyết hết, các người có thể trốn không "

"A! "

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Ra ngoài Du Lịch đi!

Chương 07: Ra ngoài Du Lịch đi!

Màn đêm buông xuống, Nguyệt Minh Tinh Hi, gió đêm thổi qua, cát bay giờ lên, mấy cây Diệp Từ phát Hoàng Liễu Thụ Vô Sinh Cơ buông thõng, toàn

bộ Lệ Quỷ Quân nơi đóng quân bên ngoài trong ba mươi dặm, ngoại trừ ngẫu nhiên mấy chỉ tìm kiếm thức ăn rắn độc Mãnh Thú bên ngoài, lại không một cái có thể thờ sinh vật.

Yên lặng như tờ, chính là ngay cả ve kêu đều không có.

Đột nhiên, Đại Địa Chấn Động, ngựa đạp đất thanh âm cùng người tiếng gào ồn ào vang lên, từ xa mà đến gần, đem nguyên bản bình an ban đêm lập tức bùng tỉnh.

Lệ Quỷ Quân thám báo vội vàng khẩn trương nhìn lại, khi bọn hắn phát hiện người đến là ai về sau, liền ngay cả bận bịu hô to: "Mở cửa! Đặng Tường quân chém yêu trở về ——"

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, phương xa tro bụi đã kinh bay lên đầy trời, nhìn ban đêm người xa Hưởng nhìn một cái, liền có thể phát hiện mấy trăm Thiết Kỳ đang nhanh chóng trở về, chỉ là những này tướng sĩ khải giáp nhuộm đỏ, trên thân vết thương chồng chất, càng có mấy người lưng lay sắp đổ, còn chưa đạt tới quân doanh liền từ ngựa bên trên rớt xuống.

"Nhanh, mở doanh môn!"

"Mở doanh môn ——"

Lệ Quỷ Quân thân phận đặc thù, chính là Hoàng Đế trong tay sau cùng bảo hộ, cho nên vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, rất nhiều liên quan đến an nguy cùng đại quân mệnh lệnh đều cần đi qua Tam Trọng xét duyệt về sau, mới có thể chấp hành.

Cho nên một cái mở doanh môn mệnh lệnh, trọn vẹn đi qua tam đạo xét duyệt, cho đến Đặng Minh Ngôn Chờ Quân Sĩ đến doanh trước cửa mới bị mở ra.

Đặng Minh Ngôn một ngựa đi đầu tiến nhập trong quân doanh, sau đó trực tiếp mệnh lệnh tùy quân đại phu cứu chữa thương binh, về sau cũng không có trước bất kỳ ai giải thích tình huống của mình, ôm hôn mê thái tử Chu Thần Hoàn liền đi tới trong doanh trướng.

Đem Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng phóng tới trên giường, đưa tay vẫy lui đám người về sau, Đặng Minh Ngôn bỗng nhiên một gối quỳ xuống, cung kính nói: "Mặt tướng quyết định biện pháp sai lầm, lệnh Thái Tử Điện Hạ thân mạo hiểm cảnh, bỏ mình tướng sĩ một ngàn một trăm người, mời Thái Tử Điện Hạ trách phạt."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, nhẹ nhàng nhẹ nhàng thờ ra, sau đó chậm rãi ngồi xếp bằng ngồi dậy, nói: "Người như thế nào biết ta đã tỉnh"

Đặng Minh Ngôn không dám có giấu diếm, trực tiếp nói: "Thái Tử Điện Hạ trên đường đi một mực ngáy, vừa rồi tiếng ngáy đình chỉ."

Chu Thần Hoàn nháy nháy mắt, sau đó khổ não suy nghĩ nghĩ, nói: "Liền biết quá mệt mỏi, đều có ngáy mao bệnh, cái này nhưng quá trí mạng, sai lầm, sai lầm a!"

Hắn gặp Đặng Minh Ngôn như cũ quỳ trên mặt đất, khoát tay áo, nói: "Đặng Tường quân mau dậy đi, ta không phải phụ hoàng, không có như vậy ưa thích trách cứ người, mà lại việc này cũng chẳng trách người, nếu như không có các người, ta khả năng liền trực tiếp bàn giao ở đó."

"Nếu không có Thái Tử Điện Hạ xuất thủ tiêu diệt Cù Như Yêu Tướng, chúng ta chắc chắn toàn quân bị diệt, là Thái Tử Điện Hạ đã cứu chúng ta." Đặng Minh Ngôn lên tiếng nói.

Cho nên Chu Thần Hoàn rất không thích cùng loại này toàn cơ bắp gia hỏa ở chung, mặc kệ ai cứu ai, dù sao đều còn sống trở về, lại có quan hệ gì

Tuy nhiên ở cái thế giới này sinh sống vài chục năm, Chu Thần Hoàn tâm thái cũng là có một số cải biến, trước kia hắn hoặc là phóng tầm mắt nhìn tới tất cả đều con kiến hôi, hoặc là chính là thân là sát thủ giết người không chớp mắt, mỗi một lần đều là độc lai độc vãng, bây giờ cùng một đám tướng sĩ dục huyết phấn chiến, rút kiếm giết địch, cũng là một loại khác loại thể nghiệm.

Hơn nữa nhìn đến Cương Cương Hoàn tại vui cười tướng sĩ từng cái mất đi âm thanh, sau cùng vì để cho bọn hắn có thể đủ nhiều chạy một bước, thà rằng dùng Thân Thể đi ngăn cản yêu ma, cũng không kéo dài hơi tàn, phần này thấy chết không sờn tinh thần, nói thật Chu Thần Hoàn không hiểu, nhưng cái này cũng không đại biểu hắn không đối bọn hắn biểu thị kính trọng.

Suy nghĩ nghĩ, Chu Thần Hoàn lại thở dài một hơi, "Ta hiện tại quá yếu, ngay cả cái huynh đệ đều cứu không được."

"Thái Tử Điện Hạ vẹn vẹn mười ba tuổi, đã kinh có thể chỉ tay giết chết bốn cái Cù Như Yêu Tướng, cái này đã đủ để lệnh Thế Nhân chấn kinh. . ."

Đặng Minh Ngôn còn chưa khen xong, Chu Thần Hoàn liền khoát tay ngắt lời hắn, "Chuyện của ta muốn giữ bí mật, ngoại trừ trở về những huynh đệ này, ta không hy vọng có bất kỳ người biết, mà lại. . ."

Chu Thần Hoàn tiếng nói đột nhiên nhất chuyển, tuy nhiên trên mặt còn mang theo nụ cười, nhưng ngữ khí cũng đã kinh băng lạnh lên: "Tra rõ việc này, vì sao Quân Tinh sẽ bị báo lầm!"

Trư Bát Giới cũng là bởi vì đồng đội Thủy Đức Tinh Quân phản bội mới Thân Vẫn,

Cho nên hắn đối loại này phía sau đâm dao nhỏ sự tình phi thường thống hận, chuyện trước kia hắn chỉ có thể Tương Lai đi báo thù, nhưng bây giờ sự

tình, nhất định phải hiện tại báo!

Đặng Minh Ngôn cảm giác quanh thân một Lạnh, trái tim đều phảng phất bị lực lượng vô hình giam cầm, hần hai mắt lộ ra vẻ kính sợ, vội vàng điểm đầu: "Mặt tướng chắc chắn tra rõ việc này, tuyệt không buông tha bất kỳ người nào."

...

Một tháng sau, Thạch Ngọc Quốc hoàng cung.

Hôm nay Thiên Sơn Đồng gia nói có cái cổ nhân muốn gặp, rồi đi Thạch Ngọc thành, cho nên Chu Thần Hoàn mới có cơ hội leo lên Già Sơn ngắm người.

Ngồi tại trên mặt ghế đá, ngẩng đầu nhìn xanh thẳm thiên không Đóa Đóa Bạch Vân, cảm thụ được thể nội nguyên khí lưu động, Chu Thần Hoàn hít một hơi thật sâu, con mắt lập tức cong lên, ba năm chưa ngồi, một ngồi xuống vẫn là như thế quen thuộc.

Một tháng này, Thạch Ngọc quốc triều đường phong vân dừng động, một số người vô thanh vô tức chết rồi, cũng có một số người vô thanh vô tức đi, trên triều đình cơ hồ mỗi ngày đều có quan viên Từ Quan hoặc bị Bãi Miễn, sau đó lại có mới quan viên bổ sung tiến đến.

Lệ Quý Quân tiến hành một lần đại quy mô quân sự Diễn Tập, một số người bị điều đi vị trí cũ, một số máu mới lại bỏ thêm vào đi vào, một ít người lên chức, cũng có một ít người đột nhiên mất tích, không còn có tin tức.

Chu Thần Hoàn ngồi tại ghế gỗ nhỏ bên trên, hai tay bám lấy cái cằm, ở nơi đó suy nghĩ lung tung, nghĩ đến gần đây trên triều đình sự tình, liền không nhịn được một mặt buồn rầu, còn tốt việc này không phải hần tới làm, nếu không thật là phiền phức đều muốn day phiền chết.

Trư Bát Giới không có trị quốc tài năng, sát thủ đồng dạng không, bọn hần trực lai trực vãng, bọn hần xuất thủ tức giết, bọn hần sẽ không chơi những này câu câu đạo đạo, cũng sẽ không như vậy mảnh cẩn thận thăm dò, sau cùng giết một nhóm người lớn.

Tuy nhiên nhìn mình phụ hoàng còn giống như thật vui vẻ, Chu Thần Hoàn cũng liền buông xuôi bỏ mặc, dù sao dựa theo phụ hoàng lời nói chính là "Hạt thóc trăm tích lâu, cũng phải trị trị Trùng Tử."

Nghĩ đến Thạch Ngọc Quốc, nghĩ đến Lệ Quý Quân, liền không khỏi nghĩ đến ngày đó đại chiến. Chu Thần Hoàn lấy sức một mình giết Tứ đầu Cù Như Yêu Tướng, nhưng mình cũng bởi vì Nguyên Lực không đủ mà hôn mê, nghĩ một nghĩ, mình thật đúng là yếu a.

"Mười ba năm âm thầm tích lũy, quả nhiên chỉ có thể đạt tới loại trình độ này sao "

Chu Thần Hoàn nắm chặt lại quyền đầu, hần có thể thấy rõ trên nắm tay Nguyên Khí lưu động, thậm chí có thể cảm nhận được quyền tâm ẩn chứa lực lượng kinh khủng, loại trình độ này dù cho mặt đối Thạch Ngọc Quốc Thập Đại Cao Thủ cũng chưa chắc không có có một trận chiến, nhưng là cùng những cái kia lợi hại hơn Yêu Vật thậm chí Thần Phật so sánh, còn kém nhiều lắm.

"Ta thực lực bây giờ không sai biệt lắm là Tu Tiên Giả Địa Tiên Điện Phong dáng vẻ, nhưng ta cũng không phải thuần túy Tu Tiên Tu Phật Giả, đây là một đầu chưa bao giờ đi qua đường, Trương Lai đến tột cùng muốn thế nào đâu "

Chu Thần Hoàn ngẩng đầu nhìn chói mắt thái dương, ni non nói: "Mặt đối hai đầu Yêu Tướng đỉnh phong, ta có thể toàn thắng. Ba đầu Yêu Tướng đỉnh phong, ta sẽ thụ thương, Tứ đầu Yêu Tướng đỉnh phong —— ta sẽ hôn mê."

Chu Thần Hoàn thở dài, tâm lý rất là buồn rầu, thời gian mười ba năm, hần tuân tự từ Nhập Hư tu luyện tới Nhân Tiên, lại từ Nhân Tiên tu luyện tới Địa Tiên, sau cùng cho đến Địa Tiên Điện Phong, nhưng hần một năm trước cũng đã là Địa Tiên Điện Phong, thời gian một năm đều không có bất kỳ cái gì triệu chứng đột phá, chỉ sợ sẽ có chút phiền phức.

Dựa theo tam giới công nhận Tu luyện hình thức, mình bây giờ thực lực thì tương đương với Tu Phật Phật Đà Cấp Bạc, Yêu Tộc thì là Yêu Tướng, chỉ là mình cũng không phải là đơn thuần Tu Phật tu đạo, cụ thể hần là là cấp bậc gì cũng còn không có xác thực giới định.

Tu Phật Giả, từ Sa Di, Hành Giả, Phật Đà từng bước một tấn thăng, từ xưa đến nay liền có kết luận. Mà Tu Tiên Giả, thì là từ Nhập Hư, Nhân Tiên, Địa Tiên tiến hành tu hành, cũng là có cố định hình thức. Còn Yêu Tộc, kia liền càng không có lựa chọn khác, chỉ có thể hóa hình, Yêu Bình, Yêu Tướng từng bước một dâng lên, không có bất kỳ cái gì đường tắt có thể đi, trừ phi Chúng nó sau cùng có thể Hóa Tiên, đời sau liền có được Tiên Nhân chi lực, có thể dựa theo phương thức của người tu tiên tấn thăng.

Tam giới vạn vật, tựa hồ chỗ hữu thần Phật yêu đều có đã biết con đường tương lai, nhưng mình không, chỉ có thể từ mình chậm rãi tìm tòi, chỉ là thời gian không chờ người a.

Chu Thần Hoàn thở dài thở ra một hơi, Tu Phật bước kế tiếp là La Hán, Tu Tiên bước kế tiếp là thiên tiên, mà Yêu Tộc bước kế tiếp thì là Yêu Soái, mình bước kế tiếp đến cùng là cái gì đây

Trước kia Trư Bát Giới bởi vì hóa hình muộn, sớm đã bỏ qua tu hành « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » thời gian, mà lại nó thực sự quá lười, một chút cũng không có nghiên cứu, chỗ lấy cuối cùng cũng chỉ là đi Tu Tiên Tu Phật con đường, thậm chí ngay cả « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » nhập môn còn không đạt tới.

"Ai, quả nhiên người lười không thể không Đọc Sách a."

Chu Thần Hoàn ngửa mặt lên trời thở dài, mà lúc này, Chu Nghĩa Thiên không biết lúc nào cũng leo lên Già Sơn, tựa ở Chu Thần Hoàn Tiểu Đẳng Từ bên cạnh, trực tiếp liền ngồi xuống.

Chu Thần Hoàn liếc qua mình cha, ngu ngơ Nhất Tiểu, nói: "Giết người xong "

Chu Nghĩa Thiên không chút phật lòng, cười điểm một cái đầu, phảng phất làm cái gì tâm thần thanh thần sự tình, tâm tình rất tốt: "Giết hết."

"A "

Chu Thần Hoàn ở một tiếng, liền lần nữa ngăn người ra, tại Chu Nghĩa Thiên trước mặt, hấn không cần giả vờ ngây ngốc, bởi vì Chu Nghĩa Thiên lão hồ ly này con mắt tặc cực kì, mình liền không có chuyện gì có thể giấu diếm qua hấn.

"Nhi tử, nghĩ không muốn ra ngoài đi đi "

Chu Nghĩa Thiên cười híp mắt nhìn lấy Chu Thần Hoàn, thanh âm bên trong tràn đầy dụ dỗ chi vị, phảng phất như là cầm một căn Kẹo que muốn dụ dỗ thiếu nữ thiếu nữ một dạng.

"Không muốn!" Chu Thần Hoàn nghĩ đều không nghĩ.

"Ra ngoài đi một chút đi." Chu Nghĩa Thiên lại khuyên nói.

Chu Thần Hoàn nghiêng đầu nhìn một chút Chu Nghĩa Thiên, phát hiện Chu Nghĩa Thiên thần sắc ung dung, trên mặt chất động vẻ mặt vui cười, căn bản nhìn không ra bất kỳ đồ vật tới.

"Có việc "

"Ngươi nên ra ngoài đi đi. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Hồng Quân không sợ viễn chinh khó

Chương 08: Hồng Quân không sợ viễn chinh khó

Chu Thần Hoàn đến cuối cùng vẫn là Ly gia mà đi, dựa theo Chu Nghĩa Thiên, muốn đi thay đổi tâm tình, nhìn xem cái này Đại Thiên Thế Giới mỹ hảo, nhưng Chu Thần Hoàn biết Chu Nghĩa Thiên câu nói này hoàn toàn có thể làm thành cái rắm thả đi, mình dù sao cũng là một nước thái tử, nhưng hấn thậm chí ngay cả cái thị vệ cũng không cho mang, sau cùng chỉ cho mình phôi một cái răng đều nhanh rơi sạch Lão Thái Giám đi theo, hoàn mỹ kỳ danh viết chiếu cố mình âm thực sinh hoạt thường ngày.

"Ta nhỏ vào —— "

Rời đi Thạch Ngọc thành về sau, Chu Thần Hoàn rốt cục không cần cố ý giả dạng làm ngu ngốc, nói chuyện ăn nói cũng đều biến càng thêm bình thường.

"Thái Tử Điện Hạ, muốn cấm ngôn a, không thể nói thô tục, ngươi về sau nhưng là muốn kế thừa đại thống." Lão Thái Giám không có dòng họ, bởi vì trong cung hầu hạ hơn nửa đời người, đồng thời có một lần liều chết thay Chu Nghĩa Thiên ngăn cản một tiền, bị Chu Nghĩa Thiên ban cho họ vì Chu, hấn cũng là cung bên trong một cái duy nhất họ Chu không phải Hoàng Thất Thành Viên, vẫn là tên thái giám.

Tuy nhiên Chu Thần Hoàn càng ưa thích gọi hấn Lão Trư, bởi vì hấn mặt béo thân thể béo, biết đến hấn là Đại Thái Giám, không biết còn tưởng rằng hấn là cái gì không chọc nổi người đâu, dù sao mập như vậy trong nhà người ta thức ăn khẳng định sẽ tốt, mà trong nhà thức ăn người tốt, trên cơ bản không phú thì quý.

Không tin đi nhìn một chút Bàn Khố Gia Đình, con nhà ai mập cùng như heo

Chu Thần Hoàn nghe vậy liếc mắt, liếc qua mò hôi chảy ròng Chu công công, tốt lắm nghĩ: "Lão Trư, ta nói ngươi xem náo nhiệt gì, bằng ngươi cùng phụ hoàng quan hệ, ngươi nói không có lẽ phụ hoàng chắc chắn sẽ không làm khó dễ ngươi."

Lão Trư nghe vậy ngưng ngừng Nhất Tiểu, mặt phì nộn gò má vậy mà dâng lên một tia đỏ ửng: "Thái Tử Điện Hạ, ngươi là ta nhìn lớn, để ngươi một cái người chạy xa như thế, vẫn chưa có người nào ở bên cạnh phục thị lấy, ta lo lắng."

Chu Thần Hoàn nghe vậy thở dài một cái, không sai, thật sự là hẳn là Lão Trư từ nhỏ nhìn đến lớn, mà lại mình khi còn bé còn bị Lão Trư ôm rất nhiều lần, lúc kia mình không có nhân quyền, không có lựa chọn quyền lợi, cứ như vậy bị một con lợn ôm.

"Ai, ngươi nói ngươi tuổi tác cũng không nhỏ, Thân Thể còn như thế béo, hành động đều không lưu loát, đến sau cùng không phải ngươi chiều cổ ta, ta sợ ngược lại trở thành ta chiều cổ ngươi."

Chu Thần Hoàn lần nữa lườm Lão Trư một chút, phát hiện Lão Trư đang dùng mười phần thống khổ thần sắc nhìn cùng với chính mình, hai mắt nước mắt Quang Thiểm Thước, phảng phất lập tức liền có thể chảy xuống, hẳn Thân Thể ác hán, ngay cả vùi khoát khoát tay, ra hiệu Chu công công cùng cùng với chính mình, Lão Trư trong nháy mắt liền khôi phục sức sống cùng tỉnh lược, một cười rộ lên, răng cửa cũng không tìm tới mấy viên.

"Ai. . ."

Chu Thần Hoàn lại thở dài, hẳn biết mình bị Chu Nghĩa Thiên cho hổ, nhưng Chu Nghĩa Thiên không có hỏi ý kiến hỏi mình bất luận cái gì trên tu hành sự tình, đối với mình thực lực cường đại cũng không có bất kỳ cái gì hỏi đến, suy bụng ta ra bụng người, Chu Thần Hoàn luôn luôn muốn làm ra hồi báo.

Cứ như vậy, một cái tuần tú thiếu niên, một cái mập lão béo, cộng thêm hai con ngựa, rời đi Thạch Ngọc quốc đô thành Thạch Ngọc thành về sau, liền trực tiếp hướng Thạch Ngọc Quốc Đông Phương Biên Cảnh tiến đến, về sau bọn hắn muốn từ đông hướng Nam, lại hướng tây, sau cùng hướng bắc trở về Thạch Ngọc thành, hoàn thành đi vòng Thạch Ngọc Quốc hành động.

Đây là Chu Nghĩa Thiên cho quy hoạch lộ tuyến, nói là để Chu Thần Hoàn tự mình tiếp xúc một cái Thạch Ngọc Quốc Đại Hào Hà Sơn, nhưng Chu Thần Hoàn không phải heo. . . Chỉ ít trước kia là, nhưng hẳn bây giờ không phải là, hẳn biết mình bị xem như thương sử.

Từ rời đi Thạch Ngọc thành trăm dặm về sau, Chu Thần Hoàn hai người liền gặp các loại cường đạo ăn cướp, có cướp tiền, có cướp sắc, càng có nói dối bụng, muốn mổ heo, dọa đến Chu công công một trận run rẩy, vùi vàng núp ở Chu Thần Hoàn phía sau, cuối cùng vẫn là Chu Thần Hoàn vỗ mạnh một cái mông ngựa, hai người mới thoát ra tới.

Ra khỏi thành tuy nhiên mười ngày, hai người liền đã trải qua không xuống mười lần lần phi đồ chặn giết, trong đó hung hiểm từ không cần xách, riêng là phần này vận khí, Chu Thần Hoàn cũng muốn nói là không có người nào.

Một đêm này, hai người lại một lần nữa chạt vật từ một đám nhìn phi đồ cùng hung cực ác trong tay chạy ra, chỉ là bọn hắn lần này là chạy chạy đến, mà không phải cười ngựa, bởi vì bọn họ ngựa đã lần trước bị Ái Mã Mâu Tặc đoạt đi.

Chu Thần Hoàn chạy ở phía trước, Chu công công theo ở phía sau, Chu Thần Hoàn hồng học mang thờ,

Chu công công chạy bạch nhãn trực phiến, mắt thấy liền muốn ngất đi.

"Lão Trư, nhanh, đừng có ngừng, lại kiên trì một cái, chúng ta chính là quán quân!"

"Quán quân cái này. . . Đây là. . . Cái gì?"

"Quán quân a đó là một loại vinh diệu."

"Chạy trốn còn có vinh diệu. . . Ba!"

Chu công công lời còn chưa nói hết, Chu Thần Hoàn liền nghe đến bộp một tiếng vang, chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp Chu công công đã nằm trên đất, rất cuộc không bò dậy nổi.

Hắn quay người nhìn lại, phát hiện không có có tặc nhân đuổi tới, cũng ngừng bước chân, hướng về trở lại mấy bước, đỡ dậy Chu công công đến bên cạnh bên cây, giúp Chu công công ngồi xuống về sau, mình liền trực tiếp nằm xuống, một hẳn một ngón tay cũng không ngẩng lên được.

"Mẹ nó, chạy trốn cũng là một hạng việc cần kỹ thuật a!"

Chu Thần Hoàn thở mạnh hơn nửa ngày, lại cắn răng đứng lên, hẳn đá đá Chu công công, nói: "Lão Trư, đứng lên động một chút, muốn không dễ dàng cảm lạnh."

Đá nửa ngày, Chu công công không có tiếng động, trong lòng của hắn giật mình, vùi vàng ngồi xổm bên dưới đem ngón tay phóng tới Chu công công lỗ mũi chỗ.

Còn tốt, vẫn có hô hấp.

Hắn nhẹ nhàng thở ra, lại đưa tay bỏ vào Chu công công trên trán, sau đó lông mày hơi nhíu lại, trán đầu rất nóng, phát sốt.

Chu Thần Hoàn thật rất bất đắc dĩ, hẳn liền biết mang theo cái này Lão Trư là phiền phức, còn nói chiều cổ mình, hiện tại mình cộng lông sự tình đều không có, hẳn ngược lại là ngã xuống.

"Ai . . ."

Chu Thần Hoàn thở dài, hướng bốn phía nhìn lại, hẳn kỳ thực có thể trực tiếp giết chết những này mắt không mở Mâu Tặc, nhưng là trước khi đi hẳn cùng Chu Nghĩa Thiên từng có ước định, không đến sinh tử quan đầu, không có thể chân chính xuất thủ, mà hẳn cũng là muốn mượn cơ hội lần này thể nghiệm một cái nhân sinh muôn màu, làm một số trước đó chưa bao giờ làm sự tình, nhìn xem có thể hay không cho đột phá của mình tìm tới một tia linh cảm.

Bây giờ xem ra, mình vẫn là bị hố.

Trước kia cùng con lừa trọc đi lấy kinh thời điểm, từng bị ép phân biệt qua rất nhiều Thảo Dược, cho nên bình thường phát sốt đau đầu cũng khó không được Chu Thần Hoàn, chỉ là một lát Chu Thần Hoàn liền tìm được thích hợp dược thảo, dùng Thạch Đầu đập nát, sau đó xé mở y phục của mình, dùng vải đem dược vật cận bã bao khóa bên trên, cạy mở Lão Trư miệng, dùng lực bóp gói thuốc, Dược Thủy từ trong bao vải chảy ra, tiến nhập Lão Trư trong miệng.

Cái này bên dưới Chu Thần Hoàn mới chính thức nhẹ nhàng thở ra, xác nhận không có gặp nguy hiểm, trực tiếp ngã xuống đất liền ngủ.

Làm người, đặc biệt là một cái cái gì cũng không biết người, không có một chút người có bản lĩnh, thật đặc biệt khó a.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai Chu Thần Hoàn khi tỉnh lại, phát hiện Lão Trư đã tỉnh lại, đang dùng ngâm lấy nước mắt song mắt thấy mình, thần tình kia, cái kia làm đáng, Chu Thần Hoàn không hoài nghi chút nào hẳn sẽ lập tức chạy qua đem mình đè chết.

"Lão Trư, đừng xúc động a!" Chu Thần Hoàn cảnh giác nói.

Chu công công nhìn nhìn mình mập mạp Thân Thể, muốn đứng lên, lại đối tứ chi bất lực, động cũng không thể động đây.

Chu Thần Hoàn lại là một trận thở dài, hẳn đứng đây, đem mập mạp đạt hơn hai trăm cân Chu công công cồng lên, chậm rãi từng bước Hướng thành trấn đi đến, cái này không phải mang cái nô bộc đây rõ ràng là mang theo cái tổ tông mà!

Chu Thần Hoàn gật gù đắc ý, Chu công công thì là cảm động lệ rơi đầy mặt.

"Thái Tử Điện Hạ, nô tài có tài đức gì để ngài công a, ngài mau buông ta xuống, ta có thể đi."

"Im miệng!"

"Thái Tử Điện Hạ —— "

"Im miệng —— "

Hai người cứ như vậy lên đường, bước lên quán Quốc một tuần con đường, Chu Thần Hoàn công Chu công công, trong lòng biết đường này sẽ rất khó đi, nhưng cũng không có nhẫn tâm đem hẳn ném dưới, hoặc là tiễn hẳn trở về. Đi trên đường, có cái người trò chuyện, mặc dù nhưng cái này người luôn luôn có thể tìm phiền toái cho mình, nhưng tổng sẽ không ngại chết —— tốt a, Chu Thần Hoàn thừa nhận mình hoài niệm sư đồ bốn người Tây Hành Trí Nhớ, a, đúng, còn có một con ngựa ---- -- -- thốt không làm Long lệch ngồi bị người kỵ ngược ngựa.

Thời gian luôn luôn vội vàng chảy qua, đối với Thiên Sơn Chư Tiên Chư Phật tới nói, tuy nhiên một ngày mà thôi, nhưng ở Địa Hạ nhân gian, đã thời gian một năm.

Một năm này, Chu Thần Hoàn cùng Chu công công đạp biển Thạch Ngọc Quốc Đông Bộ thành trấn cùng đại Tiểu Sơn Mạch, hẳn tận mắt thấy Tứ Quý thay đổi, vạn vật biến hóa.

Một năm này, Chu Thần Hoàn dáng dấp cao hơn, dài cùng nhau cũng càng thêm tuần tú, chỉ là da thịt không còn như trước kia như vậy bơ chi Bạch, mà là có chút tái đi, phối hợp góc cạnh rõ ràng gương mặt, càng có Nam Tử mùi.

Một năm này, Chu Thần Hoàn đi phá hai cặp giày —— về sau giày đều là từ Chu công công hoặc là trộm được, hoặc là cướp tới, hoặc là mình thân thủ bện, cũng là tại cái này vài đôi giày về sau, Chu Thần Hoàn mới biết cái này Lão Trư nhưng so với chính mình năm đó cái kia Lão Trư lợi hại hơn nhiều.

Thế gian muôn màu, tiểu nhân Gian Nịnh, một cái nhẫn mảy Mảy Nhất Tiểu, là thật tâm hay là giả dối, hết thảy tất cả đều không thể gạt được Lão Trư này đôi nhìn thấu hết thảy con mắt, mà Chu Thần Hoàn cũng đi theo Lão Trư học được rất nhiều Thức Nhân phân biệt đồ vật chi thuật, hẳn chỉ cảm giác đèn cặp mắt của mình càng thêm sáng ngời, nhìn thấy đồ vật cũng càng rộng lớn hơn mà rõ ràng.

Về phần đột phá sự tình, cũng không biết là cùng Lão Trư ở lâu rồi, quên khắc khổ nghiên cứu; vẫn là đào mệnh trốn hơn nhiều, đã không biết nên như thế nào xuất thủ, tóm lại đột phá sự tình, trong lòng hẳn ngược lại thành không trọng yếu nhất.

Từ đông Hướng Nam, Chu Thần Hoàn cùng Lão Trư qua Thạch Ngọc Quốc hai mươi thành thị, bây giờ sắp đến Thạch Ngọc Quốc Nam Bộ trọng thành chi —— ---- Ninh Khang Thành. Ninh Khang Thành là Thạch Ngọc Quốc biên cương thành thị, trong thành là Thạch Ngọc Quốc, ngoài thành chính là nước khác lãnh thổ, mà mỗi một lần Thập Quốc chi chiến khoảng cách, nơi này cuối cùng sẽ binh lâm thành hạ, úy vi tráng quan.

Trong rừng trên đường nhỏ, một già một trẻ, một béo một gầy hai người đi tại Tịch Dương dưới, hướng về đã có thể nhìn thấy mờ lung hình dáng thành

thị đi đến.

"Thiếu gia." Mập mập lão giả lên tiếng nói.

"Khỏi phải nói nhảm, ta vác không nổi người."

"Không phải muốn người khiêng, là muốn nói cho người, con đường sau đó, có thể động võ."

Thiếu niên mắt sáng lên, nhắc đầu híp mắt quan sát cái kia nguy nga thành tường, ừ một tiếng, liền lần nữa thấp bên dưới đầu yên lặng tiến lên. . .

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hâm rượu Chờ giết người!

Chương 09: Hâm rượu Chờ giết người!

Hai người ăn mặc cũ nát, Thái Tử Điện Hạ vẫn luôn đang do dự có phải hay không muốn đem duy nhất hoàng gia Ngọc Bội cho khi rơi, nhưng Chu công công lấy cái chết áp chế, kiên quyết không cho Thái Tử Điện Hạ ăn được mặc ẩm, cho nên Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, cũng chỉ có thể mang theo khối này ngoại trừ có thể nhìn cái rầm rùm không có Ngọc Bội đầy đất tản bộ.

Hai người đi đến Ninh Khang Thành thành tường phía dưới, ngẩng đầu nhìn phong cách cổ xưa tang thương che kín tuế nguyệt dấu vết thành tường, Chu Thần Hoàn không có nửa điểm cảm khái, hần sờ lên bụng, chép miệng a lấy miệng, suy nghĩ một hồi có phải hay không còn để Chu công công ở phía sau cản trở, mình ăn cơm chùa co căng liền chạy.

"Thiếu gia, người không thể lại lừa ta, nô tài cái này Thân Thể trưởng thành dạng này không dễ dàng, thời gian một năm đã gầy mười mấy cân." Chu công công tuệ nhãn như đuốc, nhảy mắt liền biết Chu Thần Hoàn trong lòng nghĩ cái gì.

Chu Thần Hoàn nghe vậy chỉ là im ắng liếc mắt, cũng không nói lời nào, trực tiếp Hướng nội thành đi đến. Bởi vì không phải thời gian chiến tranh tiết, Ninh Khang Thành mặc dù là chiến sự pháo đài, lại cũng không có trông coi như thế nào nghiêm mật, hai người nhanh nhẹn thông suốt không có nửa điểm ngoài ý muốn liền tiến vào nội thành.

Nội thành cùng ngoài thành hình thành so sánh rõ ràng, ngoài thành tiêu điều, khắp không có người ở, mà nội thành thì là phi thường náo nhiệt, giàu có An Khang. Đi qua hơn hai mươi thành, Chu Thần Hoàn cũng đối thế gian này Thành Trì có đại thể hiểu rõ, nơi có người liền có sinh ý, có sinh ý địa phương liền có tiền, mà có tiền địa phương đồng dạng liền có người, đây là dù ai cũng không cách nào chạy ra vòng.

Hai người tiến vào thành, Chu Thần Hoàn cái mũi nhất động, hai mắt lập tức thật chặt tập trung vào tên là "Hoa Mãn Lâu" quán rượu trà tứ, hần cái mũi dùng lực khê hấp, mặt mũi tràn đầy vẻ say mê, thật sự là không phải Đường Gia không biết cùi gạo dầu muối quý, kiếp trước Trư Bát Giới cũng tốt, sát thủ cũng được, đều chưa từng có chân chính trên mặt đất tầng sinh hoạt qua kinh lịch, cho nên cái này trộm đạo, leo cây móc trứng chim, Hạ Hải đến bắt cá, đối Chu Thần Hoàn tới nói, cũng là đại cô nương lên kiệu lần đầu.

Chu Thần Hoàn về đầu nhìn một chút Chu công công, Chu công công béo mặt đỏ lên, vội vàng dao động đầu. Chu Thần Hoàn nháu mày, liếc mắt nhìn nhìn về phía quán rượu, Chu công công lùi lại một bước. Chu Thần Hoàn lại nháu mày, thần sắc có chút Bất Thiện, Chu công công thở dài một hơi, mặt đều nhăn thành bánh quai chèo đoàn, sau đó điếm một cái đầu, khom người xuống, phảng phất trong nhảy mắt già mấy chục tuổi.

Chu Thần Hoàn trên mặt rốt cục tách ra sung sướng nụ cười, hần sờ lên khô quắt bụng, liền nghênh ngang Hướng trong tửu lâu đi đến, Chu công công ủy khuất mặt thở dài, đôi mắt nhỏ dường như trong lúc lơ đãng Hướng chung quanh lướt qua, sau đó cũng đi theo.

Điểm Tiểu Nhị đang chịu khó bùng thịt rượu, chợt nghe một thanh âm tại sau lưng vang lên: "Tiểu nhị, mang thức ăn lên."

"Được rồi, khách ——"

Tiểu nhị theo thói quen Cao Thanh đáp nói, hần xoay người, nhìn thấy Chu Thần Hoàn cùng Chu công công một thân vải rách Ma Y, không nói xong lời nói trực tiếp liền nuốt về cổ họng bên trong.

"Hai vị, ăn chút cái gì chúng ta nơi này man đầu rất ngọt, nước trà miễn phí, ta đề nghị các người có thể tới ba năm cái man đầu, liền nước trà uống cũng

có thể ăn no."

Tuy nhiên Chu Thần Hoàn hai người nhìn lấy giống trốn vào đồng hoang khát cái, nhưng tiểu nhị cũng không có ra sức đánh khát cái, cái này Ninh Khang Thành là Thạch Ngọc Quốc biên cương sau cùng một tòa thành, mỗi ngày đều có chạy nạn người đi vào nơi này, ngẫu nhiên từ điểm chương quỹ phát chút thiện tâm, sẽ còn bố thí một điểm man đầu cháo, nhìn lấy nhiều, tiểu nhị tuy nhiên đối với mấy cái này không có bạc gia hòa nhìn lấy không quá thoải mái, nhưng cũng từ đầu đến cuối không có thật ác ngôn tương hướng qua.

Tựa như hần chương quỹ nói: "Đừng nhìn ta hôm nay lãng phí một số man đầu, ai cũng không biết cái này vô số chạy nạn người bên trong Tương Lai có người hay không liền thăng chức rất nhanh, chỉ cần có một người có tiền có quyền, lão gia ta cái này man đầu liền không có cho không."

Tiểu nhị không hiểu được những đạo lý lớn này, nhưng chương quỹ thế nhưng là đọc qua sách, hần nói nhiều số đều không kém.

Chu Thần Hoàn một đường đi qua vô số từ điểm, ngoại trừ ngay từ đầu mình ăn mặc Phú Quý bên ngoài, những người còn lại đều cùng đuổi ruồi đuổi cùn với chính mình, tiểu nhị này đối với mình khách khí như vậy, cũng là đầu một cái.

Chu Thần Hoàn nhìn về phía Chu công công, Chu công công khuôn mặt nhỏ đều nhăn thành một đóa hoa, chỉ gặp hần đuổi ra Lan Hoa Chi, nói: "Tiểu nhị, hảo từ thức ăn ngon bên trên lấy, đừng nhìn ta nhóm mặc thành dạng này,

Một hồi khẳng định sẽ có người tới đưa tiền."

Tiểu nhị hơi có hồ nghi nhìn lấy hai người, nếu như chỉ là mấy cái man đầu, bọn hần không có tiền cái kia còn chưa tính, dù sao cũng không có mấy cái từ, nhưng hảo từ thức ăn ngon, không có tiền nhưng liền không thể dễ dàng như vậy giải quyết.

Chu Thần Hoàn cười khoát tay áo, sau đó chỉ chỉ bên hông mình đeo cái kia duy nhất một cái coi như đáng tiền hoàng gia Ngọc Bội, nói: "Nếu như không ai đưa tiền, cái này thế chấp."

Tiểu nhị lúc này mới quay người rời đi.

Chu Thần Hoàn cười nhìn về phía Chu công công, "Lão Trư, nhờ có người có dự kiến trước, về sau hết ăn lại uống đều dựa vào ngọc bội kia."

Chu công công nghe được Chu Thần Hoàn khen hần, về mặt vui cười đều cười thành một đóa hoa.

Chỉ chốc lát, thịt rượu dâng đủ, Chu Thần Hoàn bụng đã sớm kêu lợi hại, cũng không cùng Chu công công khách khí, cầm lấy đĩa liền dựng lên một miếng thịt đến, phóng tới cuối cùng, rã rời không ngán, cẩn thận một nhai, răng môi thơm ngát. Thịt ngon, thật mẹ nó ăn ngon a! Cơ hồ nửa năm không có hưởng qua vị thịt Thái Tử Điện Hạ đều nhanh muốn hạnh phúc rơi lệ.

Lão Trư cùng Thái Tử Điện Hạ cũng không xa lạ, tại cái bàn này bên trên không có cái gì phân biệt giàu nghèo, hai người cầm lấy đĩa, chính là dừng lại Phong Quyển Tàn Vân.

Bên ngoài chẳng biết lúc nào đã nổi lên Tiểu Tuyết, bông tuyết điểm điểm, rơi xuống mặt đất liền biến thành giọt nước, nhưng vô số bông tuyết rơi dưới, giọt nước lại thành vụn băng, mà những này bông tuyết, cũng liền không còn hòa tan.

Bắt đầu mùa đông đến nay trận tuyết rơi đầu tiên, cứ như vậy trời xuống.

Trên đường người đi đường đột nhiên giảm bớt, cũng không biết có phải hay không là tuyết rơi nguyên nhân, ngày này lại có chút âm trầm, Chu Thần Hoàn ăn ăn, trong tiệm thực khách đều trong bất tri bất giác lần lượt rời đi.

Tiểu nhị đứng tại cửa ra vào, nhìn qua Bình Giáp Vũ Lâm bước nhanh hướng nơi này đi tới, thần sắc có chút bối rối, hần lại nhìn một chút còn tại ăn như gió cuốn phăng phát khát cái một già một trẻ, do dự một lát, chung quy là dậm chân, từ Chu Thần Hoàn bên cạnh bàn chạy qua, đựng rơi mất một cái món ăn, món ăn rơi xuống đất, phát ra bịch một tiếng vang giòn, vỡ thành tám khối.

Chu Thần Hoàn tùy ý lấy tay xoa xoa đầy mỡ miệng, không có xảy ra ngoài ý muốn, tay cũng đầy mỡ, nhưng hần lại không thêm để ý chút nào. Thanh âm bên ngoài càng ngày càng lớn, tiếng bước chân đều nhịp, vừa nghe là biết là tinh nhuệ bộ đội.

Đột nhiên, bên ngoài âm thanh đột nhiên ngừng, Chu công công lúc này cũng đình chỉ thức ăn, hần nhìn cũng không nhìn bên ngoài, mà là cảm bầu rượu lên, vừa muốn cho Thái Tử Điện Hạ ngược lại chút rượu, lại phát hiện rượu đã nguội.

Khô não hần hướng bốn phía nhìn một chút, vừa vặn bên hông có một cái thiêu đốt lên Tiểu Từ lô, hần đem rượu ấm ngồi tại hỏa điểm bên trên, sau đó xoa xoa ăn xuất mồ hôi nước trán đầu, hai con mắt hít lại thành khe hở, nói: "Thái Tử Điện Hạ, nô tài có thể cho điện hạ lộ ra hoàng thượng cái thứ nhất mệnh lệnh."

"Nói "

"Thạch Ngọc Quốc nội, không gì không thể giết người, không gì không thể trăm chi quan."

Chu Thần Hoàn thở dài, hần liền biết đây không phải một trận đơn giản Du Lịch, hần ngồi xổm xuống, đem phá nát món ăn mảnh vỡ nhặt lên một mảnh, "Nói thật, thật không muốn làm lên lúc trước hoạt động."

Bực tức một câu, phía ngoài binh lính đã kinh hướng về trong tửu quán bộ vọt vào, những binh lính này khoác Kinh Giáp, chấp Trọng Kiếm, dáng người khô ngo, cánh tay to lớn, không cần đi đoán, liền biết đây là Ninh Khang Thành Vương Hồng Lạc tướng quân binh sĩ.

"Binh lính thủ thành, lại dùng ở chỗ này, nên giết!"

Chu Thần Hoàn trong mắt lóe lên một vòng Sát Ý, trong lòng của hắn vẫn luôn có lười nhác tùy ý ý nghĩ, nhưng hôm nay Vương Hồng Lạc lại thật đưa tới hắn tức giận. Vừa nhìn thấy những binh lính này, hắn liền không khỏi nhớ tới một năm trước Lệ Quý Quân sự tình, nghĩ tới Lệ Quý Quân, hắn Tự Vô Pháp quên những binh sĩ kia dùng sinh mệnh, dùng thân thể vì chính mình tranh thủ đào vong.

Binh lính đều là giống nhau binh sĩ, chỉ là thân phận khác biệt, mệnh lệnh khác biệt, nhưng ở Chu Thần Hoàn trong mắt, những binh lính này đều không có bản chất khác nhau, cho nên dùng những binh lính này mệnh đến đổi mạng của mình, loại người này không xứng sống trên đời!

Nhưng nghĩ về nghĩ, Chu Thần Hoàn lại cũng sẽ không lòng dạ đàn bà, dù sao mình thủ hạ lưu tình, chết nhưng chính là mình.

Ba năm luyện võ, thể năng đã khôi phục được năm đó Trái Đất Sát Thủ Chi Vương điển phong trạng thái, hắn cũng không chỉ là thương pháp nhất lưu, cách đấu Sát Nhân Chi Thuật càng là khủng bố.

Chỉ gặp Chu Thần Hoàn giống như một cái đoạt tính mạng người cái bóng, bọn binh lính thậm chí đều không nhìn thấy thân ảnh của hắn, cổ họng cũng cảm giác nóng lên, khi bọn hắn đưa tay đi sờ thời điểm, cổ họng đã chặt đứt, mà nhiệt lượng kia, là mình máu tươi sau cùng công hiến.

Chu Thần Hoàn mặt không biểu tình, hành tẩu tại binh lính khoảng cách bên trong, hành động như quỷ mị, giết người không chớp mắt, không có nhấc lên một lần tay, liền có một người mất mạng khi dưới.

Mà Chu công công, mặt đối loại này giết người hình ảnh lại không có một chút khó chịu, ngược lại là ngay cả đầu đều không có nhấc, liền tự mình cho Chu Thần Hoàn ẩm lấy rượu.

Rốt cục, rượu đã ẩm tốt, Chu Thần Hoàn cũng ném hạ đỉnh đầy máu tươi món ăn mảnh vỡ, hắn một lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi, trên thân tuy nhiên lòi thối, lại Vô một giọt máu nước đọng.

Chu công công đem hâm rượu đổ vào trong chén, cười bụng cho Chu Thần Hoàn, Chu Thần Hoàn mặt không thay đổi tiếp nhận bát, cổ ngựa mặt lên, rượu nóng vào trong bụng. Nóng bỏng nóng, nóng hâm hấp nóng, tại trận đấu này trong tuyết, cũng là có chút ấm áp.

"Kể tiếp, đi giết Vương Hồng Lạc" Chu Thần Hoàn lạnh giọng hỏi.

Chu công công cười lắc lắc đầu, nói: "Có người sẽ lấy tính mạng của hắn, cái thành phố này chúng ta có thể rời đi."

"Quá lạnh, ta nghĩ tới đêm." Chu Thần Hoàn nói.

Chu công công lại lắc lắc đầu, "Qua đêm, sự tình sẽ phiền phức rất nhiều."

Chu Thần Hoàn thờ dài, hắn liền biết mạng theo Chu công công là một cái phiền toái, lại không nghĩ tới sẽ phiền toái như vậy, hắn lại là một thanh rượu nóng vào trong bụng, toàn thân từ chỉ đều ấm lên, sau đó liền gặp hắn từ chết đi binh lính trên thân tìm ra mấy khối bạc, ném tới trên mặt bàn.

"Tiểu nhị, tính tiền —— "

Tiểu nhị sợ hãi rụt rè từ phòng bếp đi tới, cũng đã kinh không thấy cái kia kỳ quái một già một trẻ, bên ngoài tuyết trắng mênh mang, trong phòng thi thể ngổn ngang lộn xộn, máu tươi dần dần ngưng kết, mùi máu tươi lại càng ngày càng dày đặc, hắn cứng ngắc lấy lá gan đi đến Chu Thần Hoàn vừa rồi ngồi xuống chỗ, chỉ gặp ba khối bạc đứng trước trên bàn.

Bạc trắng bệch, thân nhuộm đỏ máu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đại Đường cùng Lão Trư

Chương 10: Đại Đường cùng Lão Trư

Rời đi Ninh Khang Thành, một già một trẻ hai người đi tại Hoang Vu trên đường nhỏ, hướng về ánh trăng treo lên phương hướng ngược chậm rãi đi tới,

bông tuyết như cũ bay xuống, nhưng Ô Văn cũng đã không còn nặng nề, nâng lên đầu híp mắt vẫn có thể nhìn thấy mặt trăng mỏng lung hình dáng, có chút mỏng lung, lại có chút ngoài ý muốn thê mỹ.

Gầy yếu lại bất khuất thân ảnh đi tại phía trước, mập mạp còng khiêng lão giả ở sau lưng chật vật đi theo, khoảng cách giữa hai người càng kéo càng lớn, sau cùng Nguyệt Quang chiếu rọi cái bóng đều không có chút nào trọng hợp địa phương.

P phía trước thiếu niên đi đi, đột nhiên ngừng lại, hấn trở lại đầu gặp mập mạp lão giả đi lại tập tễnh, trên thân dính đầy bông tuyết, vốn là râu tóc bạc trắng, càng lộ ra tuổi già sức yếu.

"Ai. . . Chính là phiền phức. . ."

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, vẫn là quay trở lại đỡ dậy mập mạp lão giả, chậm rãi từng bước đất tuyết bên trong hành tẩu. Lão giả Thê Trọng không nhẹ, cơ hồ tất cả trọng lượng đều đặt ở thiếu niên trên thân, nhưng Chu Thần Hoàn lại phảng phất khiêng một mảnh lá cây, cử trọng nhược khinh, tốc độ không thấy mấy may giảm bớt.

"Thiếu gia ——" Chu công công hai mắt đầm lệ.

"Im miệng!"

"Thiếu gia ——"

"Nói nhảm nữa ta đem ngươi ném bên dưới mặc kệ."

Lão giả lập tức an tĩnh lại, chỉ là nhìn về phía Chu Thần Hoàn thần sắc phảng phất có thể hóa thành nước, Chu Thần Hoàn nghiêng đầu không nhìn tới quái dị lão đầu, chỉ là tâm lý lăm bầm có phải là thật hay không hẳn là đem cái này Lão Trư ném bên dưới mặc kệ.

Hai người vận khí không tệ, rất nhanh lại đụng phải một cái có thể che chắn phong tuyết phá miếu, tiến vào phá miếu, Chu Thần Hoàn ngẩng đầu nhìn lên, là cái kia Thập Bát La Hán bên trong một vị, nhưng cụ thể là vị nào hẳn lại quên đi, dù sao cùng mình bối phận không sai biệt lắm, hẳn mới lười đi đốt cái gì hương, kính cái gì phật.

Chu công công thoáng nhìn cái kia Phật Tượng, vậy mà cũng vượt quá Chu Thần Hoàn ngoài ý liệu không có gõ đầu đại bái. Đồng Thăng Thần Châu là Phật gia Tử Châu một trong, người ở đây người kính phật tin Phật, cơ hồ mỗi một cá nhân đều là Phật Môn Tín Đồ, mỗi một cá nhân đều lấy có thể đi vào Phật Môn thanh tu làm vinh, nhưng Phật Môn nhập môn yêu cầu cực cao, không phải có Linh Căn không thu, không phải có Đại Thiện sự tình không thu, không phải có Đại Trí người không thu, tóm lại chính là thay đổi biện pháp chọn lựa tối ưu Nhân Tộc tiến vào bên trong.

Chỉ là Chu Thần Hoàn đối cái kia Phật Môn đã sớm chết tâm, ngoại trừ mấy cái kia chân chính tâm Niệm Thương Sinh phật bên ngoài, đa số phật đã thay đổi sơ tâm. Cho dù là mình cái kia con lừa trọc sư phụ, năm đó là cỡ nào Tâm Hoài Thương Sinh, nhưng về sau không phải là lòng như tro nguội, đi tu cái kia tử thiền

Cho nên Chu Thần Hoàn đối Phật Môn không còn kính trọng, cũng không định lại vào Phật Môn, nhưng Chu công công khác biệt, hẳn chỉ là phổ phổ thông thông Nhân Tộc, vì sao gặp phật không bái, quả thật chuyện lạ.

"Thái Tử Điện Hạ là nghi hoặc nô tài vì sao không bái này phật" Chu công công gặp Chu Thần Hoàn nhìn mình, trong mắt có không hiểu chi ý, liền hỏi.

Chu Thần Hoàn không nói gì, mà Chu công công thì phối hợp nói: "Nô tài bất tài, còn nhỏ từng tại Đại Đường xuất sinh, về sau trần trọc đi tới nơi này Đồng Thăng Thần Châu, không biết Thái Tử Điện Hạ hiện tại nhưng sáng tỏ"

Đang nghe Chu công công nói cùng "Đại Đường" thời điểm, Chu Thần Hoàn hai mắt đột nhiên trừng lớn, nhưng lại cấp tốc khôi phục nguyên dạng, hẳn hướng về sau tới gần, không tiếp tục nhìn về phía mập mạp Chu công công, con mắt bé đi, phảng phất chợp mắt.

Mình bạch, Chu Thần Hoàn đến bây giờ hết thấy đều hiểu.

Hắn biết mình lão cha vì sao muốn để cái này Đại Mập Mạp bồi cùng với chính mình đi một lần Thạch Ngọc Quốc Chư Thành, cũng mình bạch vì cái gì không phải những người khác, mà là cái này nhìn mập cùng mình kiếp trước giống như, niên kỷ lão phảng phất tùy thời có thể tắt thở Lão Trư, hiểu hơn mình phụ hoàng tại sao lại đem Quốc Tính ban cho một tên thái giám. Hiện tại hẳn mình bạch, mình bạch phụ hoàng khổ tâm, cũng mình bạch mình tiếp xuống đến cùng muốn làm gì.

Cái thế giới này lấy tam giới làm chủ, tam giới phân biệt là Thần Giới, Phật Giới cùng Yêu Giới, tại mỗi cái Đại Giới liên tiếp chỗ, có không ổn định đệ tứ giới, nhưng tam giới đám người lại không thừa nhận cái này đệ tứ giới, chỉ xưng nó là Vô Gian Đạo, vì Vô trật tự việc không ai quản lý chi địa. Mà ngoại trừ cái này Tứ giới bên ngoài, còn có vô số Tiểu Giới, tỉ như mình sư huynh Hoa Quả Sơn Phật Giới, lại tỉ như mình Tịnh Đàn Phật Giới. . . Nghĩ tới Tịnh Đàn Phật Giới,

Chu Thần Hoàn cũng có chút khổ não thờ dài, mình cái kia Tịnh Đàn Phật Giới cũng không phải giống đại sư huynh như thế khắp núi đều là con khi địa phương, cái kia nhưng là chân chính một thế giới nhỏ, bên trong có người có yêu, chỉ là mình trọng sinh chuyển thế, bằng lực lượng bây giờ cũng mở không ra Tịnh Đàn Phật Giới Phong Ấn Lực Lượng, cũng không biết đám kia tiểu gia hỏa thế nào.

Tam giới bên trong người bình thường Yêu Tiên phật Tử tộc chỉ biết đạo hữu cái này mấy giới, nhưng một số bản sự cường đại đến cảnh giới nhất định người, thì sẽ biết vẫn có một giới mặc dù không kịp Tứ Giới chi lớn, nhưng lại có thể xưng là thứ năm giới.

Đại Đường Thánh Giới, thứ năm giới, Nhân Tộc chi giới!

Đại Đường Thánh Giới bên trong vô thần Vô phật Vô yêu, chỉ có nhân tộc. Ở trong đó tích rộng lớn, cương thổ đất phong thậm chí so cái này Đông Thắng Thần Châu đều muốn cự đại, nhưng to lớn như vậy Cương Vực, cũng chỉ có một cái vương triều ngật đứng không ngã, cái kia vương triều chính là Đại Đường Vương Triều.

Đại Đường Vương Triều, không Tu Phật, không Tu Tiên, chỉ tu Thánh Nhân Chi Đạo, chỉ tu Thi Từ Văn Chương phủ việt đao thương!

Đại Đường Vương Triều, tất cả Nhân tộc hướng tới chỉ địa, đi ra dễ dàng, tiến vào rất khó, mỗi mười năm mở ra một lần Đại Giới chi môn, cho phép ngoại nhân tiến vào, trừ cái đó ra, lại không cái gì người nhưng tiến. Đại Đường Vương Triều, có Khổng Mạnh Nhị Thánh, Tu Nhân đạo mà thành thánh, vì nhân tộc sáng tạo bên dưới một cái khác cường đại chỉ đạo, người chấp chương tộc hưng suy, có thể cùng Thiên Đình Ngọc Đế, Linh Sơn Phật Tổ, Yêu Giới Yêu Thiên đứng ngang hàng.

Nhắc lên Đại Đường Vương Triều, Chu Thần Hoàn tâm lý liền làm sao cũng hơi động tuy nhiên hấn, chính là hấn sinh tại Đại Đường Vương Triều, làm lên tôn công mà không có kết quả cầu thí đi lấy kinh công việc, sau đó đem nhóm người mình hoặc uy hiếp lợi hoặc liên quan lừa dối mang theo chạy tới Tây Thiên, đi cầu lấy vật gì Đại Đạo Phật Kinh.

Sau cùng đâu đã là lấy thành, động lòng người đâu vô tri vô dục vô cầu Vô Vi, Vô tham Vô Sân Vô si Vô Ái, Bát Giới cũng có! Ha ha, đến cùng các người là Bát Giới, còn ta Lão Trư đặc biệt là Bát Giới!

Chu Thần Hoàn bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong mắt vậy mà hiện lên nhất đạo tàn khốc, mà lúc này rách nát Phật Tượng đột nhiên có cảm giác tàn mát ra nhu hòa quang mang, phảng phất có thể xua tan hết thầy hắc ám, cho người ta mang đến hi vọng cùng quang minh.

Nhưng Chu Thần Hoàn lại là bỗng nhiên đập một cái Đại Địa, trong nháy mắt cả tòa tự miếu ầm ầm chấn lên, Phật Tượng đông ngược lại ngã về tây, không ngược lại cũng không lập, nhưng quang mang lại càng chói mắt.

"Ta Lão Trư còn dung người không được một nhỏ Tiểu Phật Tượng phân thân cũng tới giương oai!"

Chu Thần Hoàn Lãnh hừ một tiếng, toàn thân Nguyên Khí cấp tốc vận chuyển lại, tay phải hấn vừa nhắc, ngón tay vậy mà tàn mát ra so với Phật Tượng càng ánh sáng chói mắt, chỉ là quang mang này cho người cảm giác lại dị thường Hàn Lãnh, hoàn toàn không có Phật Tượng nhu hòa cùng ấm áp.

"Thái Tử Điện Hạ, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, nhần nhất thời không dễ, chớ lãng phí cái này hơn mười năm thời gian."

Ngay tại Chu Thần Hoàn tức sẽ ra tay thời khắc, Chu công công lại đột nhiên mở miệng nói, chợt liền gấp hấn từ trong ngực lấy ra một tờ giấy ó vàng Trương, mở ra trang giấy, là một bộ vẽ, vẽ cái trước râu trắng lão giả đang đứng tại chúng sinh trước đó, lập giữa thiên địa, phảng phất tại ngẩng đầu nhìn lên trời, lại phảng phất tại góc 45 độ giả bộ đẹp trai.

Mà liền tại hình ảnh mở ra thời điểm, một loại phổ thiên cái địa uy áp lập tức xuất hiện, cho dù là Địa Tiên Điện Phong Chu Thần Hoàn đều cảm giác áp lực cực lớn, toàn thân Nguyên Khí vì đó ngưng tụ, mà cái kia tàn ra quang mang Phật Tượng tại thời khắc này lại phảng phất chuột thấy mèo, quang mang trong nháy mắt tiêu tán, một sợi trong suốt phân thân vừa muốn cách Phật Tượng mà đi, đã thấy bức họa này quang mang lóe lên, cái kia sợi phân thân lại bị Thư Họa hấp thu, sau cùng phong ấn tại trong tâm hình.

Hết thầy phát sinh ở trong điện quang hóa thạch, đợi hết thầy dừng lại về sau, Chu công công đã đem cái này giấy ó vàng Trương thu vào, sau đó hấn cười ha hả nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nụ cười liền cùng cúc hoa, "Thái Tử Điện Hạ, nô tài nhưng cũng chỉ có lần này cơ hội xuất thủ, quãng đường còn lại coi như dựa vào Thái Tử Điện Hạ mình."

Chu Thần Hoàn nghe vậy thần sắc run lên, nhìn về phía Lão Trư thần sắc cũng có chút nghiêm khắc, nhưng gặp Chu công công lại không thêm để ý chút nào, vẫn như cũ là phảng phất Di Lạc Phật cười ha hả lúc, thần sắc mới rốt cục trở nên ung dung.

"Lão Trư, không nghĩ tới người còn có bảo vật này đâu đều dùng che giấu, đều lấy ra cho ta xem một chút."

Chu công công vội vàng dao động đầu, đại mặt đỏ lên, nơi nào còn có vừa rồi tư thế hiên ngang vị đạo, vội vàng ôm lấy Thân Thể, liền phảng phất Tiểu Túc Phụ gặp Đại Sắc Lang, nói: "Thái Tử Điện Hạ, cái này đều là nô tài Trương Lai cưới Vợ dùng, người cũng không thể nghĩ cách."

Chu Thần Hoàn mặc kệ Chu công công hoảng không lựa lời, hấn cau mày nhìn một chút đã có vết nứt Phật Tượng, nói: "Lão Trư, người đem cái này Phật Tượng phân thân đoạt đi, không có vấn đề a "

Chu công công nghe vậy, nghe rằng Nhất Tiểu, phá lậu rằng cửa lập tức rút một bụng Phong, để hấn không thể không ho khan nửa ngày mới nói ra: "Thái Tử Điện Hạ xuất thủ, vấn đề lớn, nhưng ta xuất sinh, tuyệt không vấn đề."

Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, lại hỏi một vấn đề cuối cùng: "Chân dung bên trong người là ai" |

"Khổng Thánh!"

Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng nôn thổ dài một ngụm, lần nữa ngửa về đằng sau đi, hấn nhìn một chút đã rách nát không chịu nổi, mắt thấy là phải vỡ vụn Phật Tượng, trong mắt lóe lên một tia vẻ trào phúng, sau đó yên lặng hai mắt nhắm lại, phảng phất thật phải ngủ đi.

"Không Thánh a, xem ra cái này Đại Đường Thánh Giới còn là muốn đi một chuyến a. . . Con lừa trọc, cũng tại Đại Đường đầu đi. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nhẫn cùng không đành lòng

Chương 11: Nhẫn cùng không đành lòng

Thạch Ngọc Quốc nội tự miếu trái rộng, có tự miếu kinh doanh đặc lực, hương hỏa tràn đầy, cầu hương bá Phật Tín Đồ đông đảo, cũng liền có thể càng ngày càng lớn, sau cùng biến thành cả nước thậm chí toàn bộ Đông Thắng Thần Châu đều nổi tiếng xa gần đại miếu. Nhưng có chút Bất Thiện kinh doanh, sau cùng Tín Đồ đều bị còn lại tự miếu cướp đoạt mà đi chán nản tự miếu cũng không ít. Có người nói tự miếu như sinh ý, không lừa liền chết, lời nói này rất đúng, chỉ ít Thái Tử Điện Hạ rất tán đồng.

Một ngày này, Thái Tử Điện Hạ cùng mập mập Lão Trư bước chân đo đạc qua Thạch Ngọc Quốc Nam Bộ thành thị về sau, đang chạy hướng tây đi. Đoạn đường này Chu Thần Hoàn động vỗ mười hai lần, nhiều lần trong tay thấy máu, nhưng từ khi Phật Miếu Nhất Hành về sau, lại cũng chưa từng dùng qua bất luận cái gì nguyên khí lực lượng, trên đường đi phảng phất như là cái bình thường Hiệp Khách Hành người, gặp chuyện bất bình liền xuất thủ, xuất thủ chuyên chọn mềm bốp.

Đi ở trong núi tiểu lộ, Chu công công một thân áo bào đã nát không ra hình dạng gì, chính là Thái Tử Điện Hạ cũng so với khát cái y phục cũng không bằng, hần từng nhiều lần kháng nghị qua mình thân là thái tử liền không thể nghĩ biện pháp làm bắt lính theo danh sách đầu đến nhưng Chu công công mỗi lần đều một thanh nước mỗi một thanh nước mắt u oán nhìn lấy Chu Thần Hoàn, sau cùng Chu Thần Hoàn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ điểm đầu.

Chu công công mục đích tại lần kia phá miếu chỉ hành về sau, Chu Thần Hoàn đã hoàn toàn minh bạch, cho nên lần nữa mặt đối Chu công công nhìn như không yêu cầu hợp lý về sau, hần cũng không có quá nhiều lời oán giận.

Đi một đường, xuất thủ mấy lần, Chu Thần Hoàn Sát Nhân Kỹ có thể nâng cao một bước, cũng càng thêm lộ hóa thuần thanh, chỉ là Chu Thần Hoàn cũng không có làm sao vui vẻ, bởi vì giết cũng không phải là Kẻ xấu trộm cướp, ngược lại là Thạch Ngọc Quốc Phủ Bình hàng ngũ, để hần giết lấy không thoải mái, tâm lý càng bị đè nén.

"Thái Tử Điện Hạ có tâm sự" Chu công công mắt sắc như chuột, nhỏ trông mắt hơi hẹp, cười hỏi.

"Giết không thoải mái!" Chu Thần Hoàn như nói thật nói.

"Nhưng bởi vì bọn họ đều là bảo vệ quốc gia tướng sĩ nhưng bởi vì bọn họ đều là tại mạng của người khác lệnh bên dưới mới hành hung giết người" Chu công công tiếp tục nói.

Chu Thần Hoàn gặp nội tâm bị đoán ra, nhếch miệng, lại như cũ điểm một cái đầu.

Chu công công thấy thế cười to, Chu Thần Hoàn hỏi thăm có gì, Chu công công nói: "Nô tài cười Thái Tử Điện Hạ đệ nhất còn chưa nhận rõ thân phận của mình, người chính là Đường Triều Thái Tử, tương lai chắc chắn sẽ chấp chương Thiên Hạ! Cho nên ngày này bên dưới không gì không thể giết người, không người không đáng chết! Thứ hai, Thái Tử Điện Hạ chưa nhận rõ tự mình động thủ chỉ bởi vì, bọn hần giết người, chính là Thí Quân chi tội, Thái Tử Điện Hạ chỉ giết một người, chưa tai họa Cửu Tộc người nhà, đã thuộc nhân từ!"

"Mà lại. . ." Chu công công lời nói xoay chuyển, trong mắt lóe lên một hơi khí lạnh, nói: "Thái Tử Điện Hạ không giết bọn hần, như thế nào biết đến tội cùng là ai có mang Nhị Tâm! Lúc này giết trăm người, ngày khác chính là cứu Thiên Nhân, cứu vạn nhân, thậm chí cứu ta Thạch Ngọc Quốc ngàn vạn con dân! Thái Tử Điện Hạ nhưng sáng tỏ "

Chu Thần Hoàn há to miệng, lại phát hiện mình không biết như thế nào phản bác, sau cùng đành phải ảo não thấp đầu, tiếp tục tiến lên, không để ý tới không hỏi vênh vào tự đắc Đại Mập Mạp.

Chu công công thấy thế, chỉ là nhe răng Nhất Tiểu, hần nhìn lấy Chu Thần Hoàn càng phát ra khoan hậu bả vai, càng phát ra cao lớn Thân Thể, nụ cười trên mặt cũng càng cung chiêu, lúc này chỉ thần sắc cùng bắt đầu Du Hành chỉ thần thái, nhìn như giống nhau, kì thực ở trong chứa ngàn vạn, sớm đã cái biến.

Khoảng cách mười ba tuổi ra môn Du Lịch, bây giờ đã hai năm, bây giờ Chu Thần Hoàn mười lăm tuổi, còn có một năm liền có thể buộc tóc trưởng

thành, Nhân Tộc bên trong cũng là có thể đảm đương trách nhiệm thanh niên tuấn tú.

Lại đi một tháng, hai người ở một tòa tự miếu phía dưới ngừng dưới, Chu Thần Hoàn không muốn vào cái này tự miếu, nhưng Chu công công lại nói có việc nhất định phải tiến, sau cùng Chu Thần Hoàn chấp không lay chuyển được, liền tại núi hạ đẳng đợi, từ Chu công công tự hành tiến về.

Thạch Ngọc Quốc Tây Bộ Biên Cảnh sơn mạch đông đảo, nhân khí tràn đầy, tự miếu cũng tự nhiên rất nhiều, ở ngọn núi này bên trên liền có ba nhà tự miếu, phân biệt cung phụng chính là Phật Môn hai mươi Chư Thiên Ma Lợi Chi Thiên, Đa Văn Thiên cùng Đại Tự Tại Thiên ba vị Chư Thiên, là ba vị này Chư Thiên hai mươi tự miếu một trong.

Phật Môn từ từ bên dưới cùng sở hữu Tam Thế Phật, Tứ Đại Kim Cương, Ngũ Phương Phật, tám Bồ Tát, Thập Đại Đệ Tử, Thập Bát La Hán, Thập Bát Già Lam cùng hai mươi Chư Thiên đông đảo Phật Môn lãnh tụ, mà nó tự miếu cũng từ nhiều chỉ ít phân bố tam giới, trong đó Tam Thế Phật tự miếu mấy chục ngàn,

Ngoại trừ tam giới bên trong chính là đệ tứ giới cùng Đại Đường Vương Triều thứ năm giới cũng có một chút, mà hai mươi Chư Thiên thì chỉ có hai mươi tự miếu, đứng hàng Phật Giới Tứ Châu bên trong, không thể vượt qua, đây là quy củ.

Chu Thần Hoàn kiếp trước Trư Bát Giới đảm nhiệm Tịnh Đàn Sứ Giả lúc, liền cùng tám Bồ Tát địa vị cùng cấp, nhưng hấn tính cách lười nhác, lòng có tương ứng, một lòng nghĩ tán gái, cũng không có hành sự quyền lợi của mình thành lập tự miếu, nếu không có tự miếu hương hỏa chèo chống, Thủy Đức Tinh Quân một lần kia đánh lên chưa chắc sẽ đắc thủ.

Chu công công lần này tiến về chính là tại toàn bộ Thạch Ngọc Quốc nội đều danh tiếng hiển hách Lợi Trinh Tự, Lợi Trinh Tự chỗ cung phụng cũng chính là hai mươi Chư Thiên Ma Lợi Chi Thiên. Chu Thần Hoàn không biết hôm nay là bế chùa Nhật hay là sao, hôm nay vậy mà không có Tín Đồ đến đây thắp hương bái Phật, rộng lớn trên đường vắng ngắt, thật sự là có chút tiêu điều.

Chờ đợi nhàm chán, Chu Thần Hoàn liền ngồi chồm hổm ở tiểu lộ một bên, cũng không biết Chu công công đến cùng lên núi có chuyện gì quan trọng, đều nhanh một canh giờ cũng không có xuống tới. Đang lúc Chu Thần Hoàn chờ có chút nóng nảy, nghĩ đến có phải hay không muốn lên núi nhìn xem lúc, đã thấy Chu công công khập khiễng đi xuống, trên mặt của hấn có không lớn không nhỏ một cái Thủ Ấn, một con mắt cũng thanh lên, nhìn liền cùng mấy ngày không ngủ nhiễm lên mắt quầng thâm.

"Lão Trư, thế nào" Chu Thần Hoàn sắc mặt tối đen, liền vội vàng tiến lên hỏi.

Chu công công khoát tay áo, nói: "Không có việc gì, ngã một phát mà thôi."

Chu Thần Hoàn lông mày lập tức nhú một cái, hấn nhìn một chút Chu công công trên mặt vết thương, hai tay chăm chú nắm lại, ngay cả mình đều không bỏ được sâu nói một câu Lão Trư bị người khác nói đánh là đánh, hơn nữa còn là đánh mặt, việc này có thể nào nhẫn

"Người đợi ta một hồi!"

Chu Thần Hoàn đem Chu công công đỡ đến đường một bên về sau, đứng dậy liền muốn đi lên đi.

"Thái Tử Điện Hạ, phải nhẫn a!" Chu công công vội vàng ngăn lại, nhưng ai biết Chu Thần Hoàn tốc độ lại không chậm chút nào, trong nháy mắt đã đi mười mấy mét, mà đúng lúc này, hấn lại đột nhiên ngừng một cái, dừng một chút, nói ra: "Có một số việc có thể chịu, có một số việc không thể nhịn, nếu như ngay cả phòng tuyến cuối cùng đều nhịn, ta liền không xứng gọi Chu Thần Hoàn cái tên này!"

Nói xong, Chu Thần Hoàn không có chút gì do dự, vận dụng di động Công Phu, rất nhanh liền biến mất tại Chu công công trong mắt, Chu công công nhìn lấy Chu Thần Hoàn biến mất thân ảnh, đưa tay nghĩ nói thêm gì nữa, lại lại không hề có một tiếng động thu hồi lại, hấn cười khổ lắc lắc đầu, tuy nhiên vết thương trên người đau đến hấn nhe răng nhếch miệng, nhưng nụ cười của hấn lại như thế chân thành: "Mười lăm, đúng là lớn rồi đây."

Lợi Trinh Tự ở vào đỉnh núi Linh Tú chi địa, mà từ núi xuống đến trên núi chỉ có một cái dài tới trăm dặm cầu thang có thể thông hành, tại cái này nhiệm dài cầu thang vị trí trung ương, đang có năm tên tự miếu hòa thượng ngồi chồm hổm nói cười.

Năm người này một đầu tóc chưa quy y, chính là Tục Gia Đệ Tử, mặt khác năm người thì đã quy y, nhưng chưa ""châm"", chưa hình thành vảy, từ đó có thể biết bốn người này cũng chỉ là Ngoại Môn Đệ Tử, xa không vào môn.

Theo lý thuyết quy y hòa thượng địa vị muốn so Tục Gia Đệ Tử cao hơn, nhưng năm người này lại hoàn toàn tương phản, tên kia Tục Gia Đệ Tử ăn mặc hoa lệ, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, bên hông mang theo một cái "Chu" chữ Ngọc Bội, lộ ra khí vũ hiên ngang. Hấn ở vào trong năm người, nhận bốn người không ngừng thổi phồng, thần sắc kiêu căng, ngữ khí ngạo nghễ.

"Kỳ Phi, chúng ta ngăn cản Tín Đồ lên núi còn đánh hấn, có thể hay không không tốt" một tên tuổi tác nhỏ bé cạo đầu hòa thượng có chút lo lắng nói.

"Đúng vậy a, sư phụ nói người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, muốn thiện lương đối đãi mỗi một cá nhân, tuổi của hấn vốn là không nhỏ, còn bị chúng ta một trận Quyền Cước, luôn có không ổn, bằng không chúng ta đi xem hấn một chút đi, vạn nhất hấn thật đã xảy ra chuyện gì, ta Chờ coi như sai lầm."

"Đúng vậy a đúng vậy a, đi xem một chút đi. Mà lại hấn cũng chỉ là phản bác chúng ta một cái mà thôi, đánh người luôn luôn không tốt."

Mấy tên quy y hòa thượng tuy nhiên làm đánh người sự tình, nhưng trong lòng cũng đồng dạng thụ lấy dày vò, còn lâu mới có được Tục Gia Đệ Tử Chu Kỳ Phi bình thân ưng dung.

"Tất cả câm miệng!"

Chu Kỳ Phi Lãnh hừ một tiếng, nó Dư hòa thượng đều có chỗ kính úy ngậm miệng lại, Chu Kỳ Phi mặc dù bây giờ chỉ là Tục Gia Đệ Tử, nhưng bởi vì cho tự miếu Quyên Tăng tiền bạc vô số, bị tự miếu Sư Thúc Phương Trượng cực kỳ coi trọng, Trương Lai chỉ cần Chu Kỳ Phi cạo tóc chính thức gia nhập Phật Môn, địa vị liền sẽ có một cái chất tăng lên, cho nên đông đảo Tiểu Hòa Thượng cũng không dám đắc tội Chu Kỳ Phi, sợ lòng dạ hẹp hòi Chu Kỳ Phi về sau tìm phiền toái cho mình.

Chu Kỳ Phi vốn nghĩ không để ý những này nghèo hèn hòa thượng, nhưng suy nghĩ nghĩ vạn nhất những này hòa thượng lên núi về sau lộ ra việc này, cũng sẽ tìm cho mình đến một chút phiền toái, liền mở miệng nói: "Ta hỏi các ngươi, người kia ăn mặc như khất cái, thân béo như heo mập, tóc Bạch như tuyết, xem xét chính là không có tiền, lương phí lương thực đồng thời người sắp chết, tung khiến cho chúng ta để hấn lên núi thì phải làm thế nào đây hấn là có thể cho chúng ta tự miếu mang đến một chút hương hỏa tiền, vẫn có thể cho chúng ta một hạt lương thực a ta nói cho các ngươi biết, đều không có! Hấn chỉ làm cho Lợi Trinh Tự mang đến phiền phức, lương phí ta chùa lương thực, nếu là chính có khéo hay không chết tại ta trong chùa, chúng ta còn muốn cho hấn mua quan tài, tổ pháp sự! Dù loại bất lợi sự tình nhiều không thắng năng, cho nên chúng ta đem hấn đuổi xuống núi, không là làm chuyện sai lầm, ngược lại là vì Lợi Trinh Tự giải quyết một kiện tai họa!"

Chu Kỳ Phi khẩu tài thật không thể nói không tốt, một lời nói ra, bốn tên Tiểu Hòa Thượng tất cả đều được vòng, mà lại bốn cái Tiểu Hòa Thượng từ nhỏ ngay tại tự miếu bên trong dài lớn, tuy nói không nổi Tâm Như Thanh Liên tinh khiết, nhưng cũng không phải như vậy thông minh cùng Con buôn, nghe xong Chu Kỳ Phi đôi trắng thay đen, ngược lại thật sự có chút tin tưởng hấn.

Một bên Chu Thần Hoàn nghe vậy, thật là giận quá thành cười, gặp qua không biết xấu hổ, nhưng chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy.

"Theo ngươi lời giải thích, ngươi còn sống lương phí Không Khí, chết lương phí thổ địa, không chết không sống lương phí tiền tài hạt thóc, cái kia cái này Tử vị tiểu huynh đệ có phải hay không hấn là trước tiên đem ngươi giết chết, sau đó trực tiếp cho ngươi Hỏa Táng, đem tro cốt của ngươi ném tới trong núi nuôi sói đầu "

Đúng lúc này, nhất đạo ửng thanh ửng khí âm thanh đột nhiên vang lên, Chu Kỳ Phi năm người nghe vậy kinh hãi, vội vàng nhìn lại, chỉ gặp bọn họ phía trên cầu thang chẳng biết lúc nào đứng một cái che mặt người, này người tay cầm Mộc Côn, chính mục mang khinh thường nhìn cùng với chính mình.

"Ngươi. . . Ngươi là người phương nào" Chu Kỳ Phi phần nộ nói.

"Ta là Phật Tổ phái tới hành hình ngươi! Ngươi Chờ vô duyên vô cớ ngăn cản Tín Đồ lên núi bái Phật, cũng đối Tín Đồ quyền đâm cước đá, thương tới Tín Đồ Thân Thể cùng tâm linh, lệnh tín đồ đối Ngã Phật tâm tro ý Lãnh, không còn tin Phật! Ngươi có biết bởi vì mình hành vi ngu xuẩn dẫn đến Ngã Phật thiếu một Tín Đồ, đã có một lần tức có lần thứ hai, sau cùng các ngươi sẽ đem Ngã Phật chỗ có Tín Đồ toàn bộ đuổi đi, khiến cho Ngã Phật lại không một Tín Đồ, này lỗi nặng, ngươi có biết! Còn không hối cải!"

Chu Thần Hoàn âm thanh từ thấp đến cao, sau cùng càng là lợi dụng Võ Công đem âm thanh phát vung tới cực hạn, như sấm bên tai, đinh tai nhức óc, âm thanh từ Song Nhĩ thẳng tới nội tâm Thiên Thính, để năm người thần sắc trở nên hoảng hốt, sau cùng lại kém chút tự vẫn tạ tội.

Nhưng tại khẩn yếu quan đầu, Chu Kỳ Phi bên hông Ngọc Bội đột nhiên phát ra một đạo quang mang, trực tiếp tràn vào mi tâm của hấn, để hấn trong nháy mắt từ Hỗn Độn trạng thái tỉnh lại, Chu Thần Hoàn gặp ngọc bội kia, thì là trong mắt lóe lên một vòng tia sáng kỳ dị.

"Đều tỉnh lại ——" Chu Kỳ Phi cho bốn người khác không ai một cái bàn tay, đem bốn người thức tỉnh, sau đó một mặt phần nộ sợ hãi hô nói: "Người này biết yêu thuật, loạn ta Chờ Phật Môn con cháu tâm thần, nhất định là yêu ma người, ta Chờ ứng sinh yêu trừ ma, giết chết người này!"

Chu Thần Hoàn gặp năm người trong mắt chứa sát khí xông về phía mình, không khỏi bắt đầu dẽ lắc lắc đầu, trong mắt tràn đầy châm chọc chi sắc.

"Cái này Phật, quả nhiên là tu không được. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Bản gia Tính Thị

Chương 12: Bản gia Tính Thị

Phanh phanh vài tiếng vang ở cái này trống trải tịch liêu nhiễm dài trên cầu thang vang lên, xen lẫn mấy tiếng kêu đau đớn cùng tiếng kêu rên, đem hai bên

trên cây nghi lại chim chóc kinh hãi bay lên, phản phất mang theo một mảng lớn Phi Điều phóng lên tận trời, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên, còn thật sự có một số hùng vĩ.

Chu Thần Hoàn che mặt cầm cây gậy đứng bên trên, Chu Kỳ Phi cùng bốn tên Tiểu Hòa Thượng nằm tại dưới, Chu Thần Hoàn quần áo phản phất, Chu Kỳ Phi năm người mặt mũi bầm dập, xem xét vừa mới chính là triển khai một trận không đúng loại đánh nhau, liền như là bọn hắn năm người khi nhục tóc trắng mập mập chỉ nửa bước đi vào trong phần mộ Chu công công.

"Hiện tại, các ngươi có biết mình sai lầm ở nơi nào" Chu Thần Hoàn âm thanh thê Lạnh, hai mắt híp lại, lóe ra nguy hiểm quang mang.

Năm người này đã sớm bị Tần Hạo gây gổ trong tay đánh sợ, bọn hắn mặc dù là Ngoại Môn đệ tử, nhưng bao nhiêu cũng là tu Phật gia chi thuật, mà lại cầm đầu Chu Kỳ Phi càng đã là Hành Giả đỉnh phong cường giả, chỉ có như vậy chiến lực mạnh mẽ đều không thể tại che mặt chi tay của người bên trên kiên trì mười mấy giây, cái này không thể không để bọn hắn kinh hãi.

Mà lại càng quan trọng hơn là, bọn hắn không có từ che mặt nhân thân bên trên cảm nhận được nửa điểm nguyên khí lưu động, phảng phất người này vèn vèn lấy bọn hắn coi thường nhất Hương Dã măng phu Công Phu đánh bại mình.

Có hay không Nguyên Khí, ngày đêm khác biệt!

Nhưng chính là bởi vì dạng này, bọn hắn mới có thể phát ra từ nội tâm cảm thấy khủng hoảng, trong mắt bọn hắn, người này căn bản cũng không phải là cái gì Phật Tổ sư giả, mà là cái kia Địa Ngục Thâm Uyên Ác Ma, muốn tới lấy đi tính mạng mình Ác Ma.

"Người. . . Người không thể động thủ với ta, ta. . . Ta chính là hoàng. . ."

Chu Kỳ Phi lời còn chưa nói hết, liền bị Chu Thần Hoàn không tình cảm chút nào nhất cước đá bay, trực tiếp lăn hạ hơn mười cái cầu thang mới dừng giảm xuống xu thế.

"Ồ ào!" Chu Thần Hoàn liếc qua thổ huyết Chu Kỳ Phi, chợt nhìn về phía bốn cái nom nóp lo sợ Tiểu Hòa Thượng, nói: "Một câu cuối cùng, các ngươi có biết tự thân tội nghiệt như không biết, vậy liền đi Tây Thiên tự mình Hướng Phật Tổ hỏi thăm như thế nào đúng, như thế nào sai!"

Bốn cái Tiểu Hòa Thượng đã sớm bị Chu Thần Hoàn sợ vỡ mật, lúc này nghe Chu Thần Hoàn như Cửu U ngữ điệu, tâm thần thất thủ phía dưới, nào còn dám ngỗ nghịch Chu Thần Hoàn ý tứ.

"Tốt!" Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, sau đó mặt không thay đổi nhìn về phía Chu Kỳ Phi, lạnh giọng nói: "Ta biết hắn mới là Vạn Ác đứng đầu, bởi vì cái gọi là người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, ta liền không còn nghiêm trị các ngươi, nhưng các ngươi cần lập công chuộc tội, giải trừ trên thân tội nghiệt."

Chu Kỳ Phi nghe xong Chu Thần Hoàn, tâm lý khủng hoảng muốn mạng, hắn vừa muốn ló ra trách cứ, đã thấy Chu Thần Hoàn Thân Thể lóe lên, liền tiếp theo liền ra hiện ở phía sau hắn, sau đó Chu Kỳ Phi chỉ cảm thấy sau lưng đau xót, một ngụm muồn huyết lần nữa phun ra, mà hắn thân thể cũng từ bậc thang bên dưới bay đến mấy cái Tiểu Hòa Thượng trước mặt.

"Công kích nó khó dưới, mỗi người trăm quyền trăm chân, như dám can đảm thả nhẹ Quyền Cước, cũng hoặc thiếu nhất quyền nhất cước, chính là lừa gạt Ngã Phật, cho dù ta không xuất thủ, ngươi tự sẽ thụ Ngã Phật trách cứ, hồn nhập Cửu U Địa Ngục, đời này thành Phật vô vọng, các ngươi rõ chưa "

Bốn tên Tiểu Hòa Thượng nghe xong nhập Cửu U Địa Ngục, thành Phật vô vọng, dọa đến sợ vỡ mật, vội vàng gõ đầu xưng là.

"Hừ, động thủ đi!"

Chu Thần Hoàn cũng không tận mắt giám sát Tiểu Hòa Thượng sẽ hay không như mình nói như vậy đi thống kích Chu Kỳ Phi khó dưới, bởi vì cái kia không có chút ý nghĩa nào, vô luận bọn hắn sẽ hay không làm như vậy, mục đích của mình cũng đều đạt đến, về phần Chu Kỳ Phi Tương Lai có thể hay không sinh con dưỡng cái, vậy thì không phải là Chu Thần Hoàn quan tâm.

Hắn gạt gù đắc ý đi Hạ Giai bậc thang, tâm lý đối với mình ác thú vị cảm thấy có chút buồn cười, lúc nào mình ngây thơ như vậy nhưng khi hắn nhìn thấy Chu công công mập mập trên mặt thù chường ẩn lúc, lại có chút ảo não tại sao mình không trực tiếp thiến hắn, nhưng Hạ Đồ xuống, lại trở về Hồi Dã không thể nào.

"Không có lưu lại nhược điểm a "

Chu công công không có đi hỏi Chu Thần Hoàn đến cùng làm chuyện gì, mà là đối Chu Thần Hoàn thủ đoạn phải chăng sạch sẽ có chút lo lắng. Nơi này dù sao cũng là Phật Miếu phạm trù, tuy nhiên cung cấp chỉ là hai mươi Chư Thiên một cái Phật Vị phân thân, nhưng nếu sinh ra chút vấn đề, cũng cuối cùng sẽ phiền phức, thậm chí lại bởi vậy ràng buộc ở chân của mình bước,

Như thế liền được không bù mất.

Chu Thần Hoàn đỡ dậy Chu công công, vừa đi vừa nói, "nếu như chúng ta không nhanh chút, khả năng liền thật sẽ có phiền toái."

Chu công công nghe vậy cười điểm một cái đầu, chỉ là hắn Nhất Tiểu liền đem trên mặt vết thương liền lụy đến, sau một khắc liền từ cười chuyển khóc, nhẹ răng nhếch miệng.

"Lão Trư "

"Ừ"

"Thân phận của ngươi không có bại lộ a "

"Nô tài thâm cư không ra ngoài, cực ít bên ngoài xuất đầu lộ diện, cho nên tại cái này thạch Ngọc Hoàng Cung bên trong, nhận biết lão nô người không siêu hai tay số lượng, mà những người kia, lão nô đồng đều không biết."

Nghe được Chu công công, Chu Thần Hoàn lông mày hơi động một chút, nhưng rất nhanh liền khôi phục như thường, hần suy nghĩ nghĩ, lại hỏi: "Ngươi ngay cả tự miêu đều không đi thành, sự tình còn xử lý không làm "

Chu công công cười khò lắc lắc đầu, nói: "Thiên Mệnh cho phép, nhất định lão nô không thể đi vào."

Chu Thần Hoàn ồ một tiếng, không nói nữa, áo quần hần có chút cũ nát, vừa rồi vì che mặt còn đem sau lưng quần áo cho xé xuống dưới, lúc này đầu gió thổi, coi là thật không nên quá mát mẻ.

Chu công công nhìn thấy Chu Thần Hoàn phía sau trên quần áo lỗ thủng lớn, lại nhìn một chút Chu Thần Hoàn hơi có chút cau mày bên mặt, chợt nhẹ nhàng cười nói: "Thái Tử Điện Hạ, dài đường dài dằng dặc, lão nô cho ngài giảng một số tin đồn thú vị như thế nào "

"Tin đồn thú vị "

"Việc quan hệ Đại Đường tin đồn thú vị . . ."

Thự đi thu đến, đông đi xuân lại tới, một năm Tứ Quý thay phiên hơn phân nửa.

Một năm này, Chu Thần Hoàn 16, trưởng thành.

Không có thật lớn Thành Nhân buộc Quan Lẽ, không có có vô số chúc mừng tiếng ồn ào, chỉ có một cái nhỏ lão Hà, một cái lão già, một thanh phá cây lược gỗ tử, còn có cái kia vừa mới từ nảy mầm trên cây liễu gãy xuống cành, cứ như vậy Chu Thần Hoàn buộc tóc, trưởng thành.

Đứng tại bờ sông, nhìn lấy trên mặt sông hình chiếu, khuôn mặt đã rút đi non nớt, nhiều vẻ kiên nghị, tóc buộc lên, càng lộ vẻ tư thế oai hùng, nếu là đổi lại một bộ quần áo sạch sẽ, vậy thì là một cái hiển nhiên Mỹ Nam Tử.

Chu Thần Hoàn xú mỹ hơn nửa ngày, mới lưu luyến không rời dời mặt sông, vô luận là kiếp trước Trư Bát Giới, còn là Địa Cầu sát thủ, hần dài cùng nhau hoặc là quá khó nhìn, hoặc là chính là quá bình thường, cũng may lão thiên tại một số phương diện vẫn tương đối công bằng, cả đời xấu xí cả đời anh tuấn, cũng không uổng công đi cái này một lần.

Hơn nửa năm này, Chu Thần Hoàn xuất thủ số lần dần dần dần dần bớt đi, bọn hần từ Thạch Ngọc Quốc Nam Bộ Biên Cảnh đi tới Tây Bộ Biên Cảnh, lại từ Tây Bộ đi hướng Bắc Bộ, lập tức liền muốn chuyển lên một vòng, trở về Thạch Ngọc thành.

Chu công công ghé vào trên bờ sông nâng một thanh Thanh Thủy uống một ngụm, sau đó lau miệng, Hướng Chu Thần Hoàn nói: "Thái Tử Điện Hạ, tiếp xuống chúng ta không cần làm khất cái, lão nô đã cho Bắc Cương thương lý Thành Bắc Lương Quân đi thư tín, bọn hần sẽ hộ tống Thái Tử Điện Hạ đi thẳng về Thạch Ngọc thành."

Chu Thần Hoàn nghe vậy sững sờ một cái, sau đó hỏi: "Cái gì hộ tiễn ta về nhà đi ngươi đây "

Chu công công mặt béo Nhất Tiểu, con mắt đều nhìn không thấy, "Lão nô cùng Thái Tử Điện Hạ đi cuối cùng này một lần thương lý thành về sau, liền không cùng Thái Tử Điện Hạ trở về."

"Lão Trư, ngươi muốn đi đâu" Chu Thần Hoàn nhướn mày.

Chu công công đứng dậy, vì Thái Tử Điện Hạ chỉnh ngay ngắn buộc tóc cành liễu, sau đó hài lòng điểm một cái đầu, nhẹ nhàng cười ngây ngô nói: "Lão nô tuổi tác không thấp, còn có một số sự tình phải đi hoàn thành, nếu là không làm được những chuyện này lời nói, chết cũng không yên ổn."

Chu Thần Hoàn Nhân Châu đi lòng vòng, hồi tưởng lại Chu công công đoạn đường này sờ tác sờ vì cùng nói, tâm lý kỳ thực cũng sớm có cảm giác, ngay từ đầu hần coi là Chu công công chỉ là một cái tốt thái giám, nhưng rất nhanh cái này Giả Thiết liền không có. Tiếp lấy hần coi là Chu công công là phụ hoàng chuyên môn phái đến bảo hộ cùng chỉ điểm cao thủ của mình, nhưng ngoại trừ phá miêu lần kia Chu công công xuất thủ về sau, liền lại cũng chưa từng ra tay, điểm này suy đoán cũng được chứng thực là sai. Lại về sau, Chu công công nói cho hần Đại Đường sự tình các loại, giảng người ở đó cùng sự tình, giảng như thế nào học chữ, giảng như thế nào Văn Thành vô liễm, Chu Thần Hoàn tâm có điều ngộ ra, khí tức càng thêm trầm ổn, nhưng cũng chính là bởi vậy, Chu Thần Hoàn đối Chu công công thân phận càng thêm nổi lên nghi ngờ.

Chỉ là Chu công công nói chuyện giọt nước không lọt, mặt đối Chu Thần Hoàn nhiều phiên hỏi thăm, luôn luôn nhẹ nhàng cười ngây ngô, để Chu Thần Hoàn một quyền đánh tới trên bông cỏ huyết cũng hỏi không ra cái một hai thứ ba. Nhưng có một chút Chu Thần Hoàn cũng có thể xác định, Chu công công không phải là mình phụ hoàng cái gọi là thủ hạ, bởi vì Thạch Ngọc Quốc đều không có bất kỳ người nào hoặc vật có thể lưu được thần bí lại không thần bí Lão Trư.

Cho nên đối Chu công công rời đi, hần cũng sớm có dự cảm, chỉ là không có nghĩ đến sẽ như vậy sớm.

"Nhất định phải đi sao ngươi đem ta mang ra, liền không đem ta lại đưa trở về" Chu Thần Hoàn hỏi.

Chu công công lắc lắc đầu, béo nụ cười trên mặt từ ái, hần vồ vồ Chu Thần Hoàn bả vai, nắm lấy hờ lời nói cười nói: "Thái Tử Điện Hạ đã không phải là tiểu hài tử, đoạn đường này Thái Tử Điện Hạ cải biến lão nô đều nhìn ở trong lòng, cho dù cùng Thái Tử Điện Hạ trở về, cũng không thay đổi được cái gì, còn không bằng sớm rời đi, đi hoàn thành mấy chục năm trước lão nô chưa lại sự tình."

"Lão Trư, ngươi nói thật với ta, ngươi đến cùng có cái gì chưa lại sự tình nhất định phải gấp gấp như vậy đi làm không nói đụng đến ta, ta liền không cho ngươi đi." Chu Thần Hoàn buông tay vô lại nói.

Chu công công nâng lên đầu nhìn một chút chói mắt thái dương, cảm thụ được thái dương truyền đến ấm áp, run lên trên quần áo tro bụi, sau đó nói: "Thái Tử Điện Hạ, lão nô chưa tịnh thân trước có cái bản gia họ, cái kia họ là —— Tư Mã."

Chu Thần Hoàn hai mắt khê nhúc nhích, hô hấp trong nháy mắt dừng lại một cái, nhưng rất nhanh liền bắt đầu dĩ nỡ nụ cười khổ, chỉ gấp hần khoát tay áo: "Đi thôi, đi nhanh đi, nếu là đem ngươi không thể chậm trễ, ngươi trước khi chết vẫn chưa hoàn thành chuyện này, chỉ sợ về sau vô số năm ta đều sẽ bị đâm xương sống."

Chu công công nghe rằng Nhất Tiểu, sau đó hai tay thả ở sau lưng, còng lưng thân thể đi về phía trước đi, lại đột nhiên ngừng lại: "Thái Tử Điện Hạ, cái gì đều có thể cải biến, duy chỉ có cái này Lịch Sử không cách nào cải biến, cái gì phật a Thần a, mặc dù có Nghịch Thiên Chi Lực, như cũ trở thành Lịch Sử, ngươi. . . Nhưng mình bạch. . ."

"A không rõ!"

Chu công công dừng lại, chợt cười lên ha hả, cười vui cười mở, thấy thế nào làm sao đều giống như hồi quang phản chiếu đáng yêu.

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bách quân đón lấy

Chương 13: Thiên Quân đón lấy

Thạch Ngọc Quốc phương bắc, tiếp giáp hai cái cường đại tam đẳng quốc gia, hai quốc gia này hoàn cảnh sinh hoạt ác liệt, Dân Phong Buri Hân, toàn dân giai bình, cho dù là một người phụ nữ ngoại trừ trên giường sinh em bé bên ngoài, cầm đao cũng giống vậy có thể giết người, không có chút nào bất luận cái gì thương hại chỉ tình.

Đồng Thắng Thần Châu đại lục Phương Viên mấy chục ngàn cây số, sừng sững Nhân Tộc không dưới mấy chục ức, quốc gia san sát, ngoại trừ một cái Bá Vương địa vị một các quốc gia Ngao Lai Quốc cùng mười cái nhị đẳng quốc gia bên ngoài, tam đẳng quốc gia chính là mấy trăm, Tứ các quốc gia càng là hơn ngàn, về phần cái gọi là năm các quốc gia thường thường là Chiêm Sơn Vi Vương hoặc là chỉ có một thành trì Thổ Bá chủ, không có có bất kỳ một quốc gia nào sẽ thừa nhận bọn hắn Độc Lập Địa Vị, chỉ là cảm giác khu vực bọn hắn tồn công mà không có kết quả liền mặc kệ mà thôi.

Tam đẳng quốc gia thực lực có mạnh có yếu, thậm chí một số đỉnh tiêm tam đẳng quốc gia thực lực cũng không so nhị đẳng quốc gia yếu bao nhiêu, chỉ là vận khí không tốt hoặc là nguyên nhân khác không có có trở thành nhị đẳng quốc gia cơ hội mà thôi.

Nhưng Thập Quốc thi đấu, lại là bọn hắn xoay người tốt nhất thời điểm. Mỗi một lần Thập Quốc thi đấu, tam đẳng quốc gia là có thể Hưởng bài danh cuối cùng nhị đẳng quốc gia khởi xướng trùng kích, nhưng phàm là chuẩn bị sung túc tam đẳng quốc gia, tại không tiếc bất cứ giá nào trên cơ sở, cũng là có ba phần cơ hội thay vào đó, trở thành nhị đẳng nước lớn.

Cho nên mỗi khi Thập Quốc thi đấu sắp xảy ra lúc, một số yếu kém nhị đẳng quốc gia liền bắt đầu khẩn trương chuẩn bị quân, mà những cái kia cường đại tam đẳng quốc gia, càng là mài đao xoèn xoẹt, tùy thời chuẩn bị kiểm một chén canh.

Rất không may, Thạch Ngọc Quốc lần trước Thập Quốc thi đấu bài danh sau cùng, biên cảnh Phong Vân ba năm Xuân Thu, thương vong cường binh hân tướng gần trăm vạn, mới bảo trụ mình nhị đẳng quốc gia địa vị.

Mà bây giờ, chín năm đã qua, Thập Quốc thi đấu lại nhanh bắt đầu, tiếp giáp cường đại như sói Âm Huyết Tam Đẳng nước lớn lại bắt đầu nhìn chăm chăm.

Bắc Cương, Thương Ly Thành, Thạch Ngọc Quốc nhất Bắc Quân sự tình trọng địa, tại sáu năm trước trận kia chém giết ba ngày ba đêm đến chết mới

thời đại chiến bên trong nổi tiếng Thiên Hạ, mà Thạch Ngọc Quốc mạnh nhất tam quân một trong Lệ Phong quân chính là tại trận kia tối tăm không ánh mặt trời trong chiến đấu mà luyện mà thành, đứng vững gấp mười lần so với mình địch nhân ba ngày ba đêm, dùng huyết nhục chi khu tranh đoạt thời gian, sau cùng chờ đợi viện quân đến, thù vạ ở cái này bình gia tất chính yếu .

Chu Thần Hoàn cùng Chu công công hành tẩu ở chỗ này cảnh tiểu lộ, nhìn lấy chung quanh Hoang Vu cảnh sắc, nghe Chu công công giảng thuật Thương Ly Thành trận đại chiến kia, tâm lý cũng không nhịn được có chút kinh ngạc. Gấp mười lần chi địch, loạn chiến ba ngày, không có một khắc ngừng, không nói Thể Lực có thể hay không chịu đựng được, riêng là trong nội tâm bất an cùng tuyệt vọng liền đủ để cho người ta sụp đổ, nhưng Lệ Phong quân cuối cùng vẫn là giữ vững cái này Thương Ly Thành, không thể không tán thưởng nhân loại có khi thật là có thể sáng tạo ra khiếp sợ kỳ tích.

Nghe được Chu Thần Hoàn liên tục tán thưởng, bản gia họ Tư Mã, bị Thạch Ngọc Quốc hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên ban cho họ họ hoàng Chu công công cũng là cười thầm một cái đầu, "Thái Tử Điện Hạ, nhân tộc năng lực là vĩnh còn lâu mới có thể đánh giá thấp, vô luận là ngàn vạn năm trước hèn mọn nhất Nguyên Thủy Nhân tộc, vẫn là hôm nay tận dưới đây tầng Nhân Tộc, tiềm lực của bọn hắn ở một mức độ nào đó mà nói đều là vô cùng, cho nên về sau vô luận gặp được chuyện gì, Thái Tử Điện Hạ vĩnh viễn muốn tin tưởng vững chắc. . . Nhân Tộc Bất Vong, Thiên này có thể lật!"

Chu Thần Hoàn nghe vậy, hai mắt đột nhiên một trương, hần tựa hồ có chút hoài nghi lời này chân thực tính, nhưng khi hần nhìn về phía Chu công công lúc, Chu công công lại là ngai ngừng Nhất Tiểu, mặt mỗ mỗ ửng, phảng phất chưa xuất các tiểu cô nương, để Chu Thần Hoàn vội vàng quay lại đầu, phòng ngừa mình nôn mửa buồn nôn.

"Lão Trư, lời này của ngươi là có ý gì ngươi có phải hay không biết cái gì" Chu Thần Hoàn hai tay ôm ở sau ót, từng bước một cùng Chu công công đi tại Tịch Dương trên đường, cái bóng kéo đến lão dài , dựa theo Chu Thần Hoàn thuyết pháp, so cái kia đánh rầm người được vị khoảng cách đều muốn dài.

Lão Trư mập mạp Thân Thể đi theo Chu Thần Hoàn sau lưng, mỗi đi một hồi hần liền muốn xoa một cái mồ hôi, nhưng Lão Trư một thân đi đầu so với Chu Thần Hoàn cũ nát đến hoàn toàn là chỉ có hơn chứ không kém, trong tay hần khăn tay vẫn là ba năm trước đây từ Thạch Ngọc thành xuất phát lúc mang theo, bây giờ ba năm chưa tẩy, đến cùng có bao nhiêu bẩn liền có thể nghĩ. Lão Trư mỗi lần bay lướt, Chu Thần Hoàn đều có thể nghĩ được so cái kia từ trong mộng đi ra đồ vật còn thối hơn.

Nhưng Chu công công lại gạt mình không biết,

Mỗi một lần lau xong mồ hôi hần còn muốn thâm tình nghe một cái, nhìn dạng như vậy nếu như nói Lão Trư không có đôi - thái tâm tư, Chu Thần Hoàn cái gì cũng không tin.

"Thái Tử Điện Hạ nói cái gì nó tài không rõ." Lão Trư lau mồ hôi, sau đó nghiêm trang trả lời Chu Thần Hoàn vấn đề.

Chu Thần Hoàn đột nhiên dừng lại, Lão Trư còn tưởng rằng Thái Tử Điện Hạ muốn tìm mình phiền phức lúc, lại đột nhiên cảm giác đến đại địa chấn chiến, phía trước truyền đến oanh thanh âm ừng ừng, như sấm vang, như Mã Minh. Tiếp theo ánh mắt hi vọng chỗ, trùng thiên khói đen đột ngột từ mặt đất mọc lên, phảng phất yêu ma xuất thế, nhưng Chu Thần Hoàn lại biết đây không phải là cái gì yêu ma, mà là đại quân xông qua mà mang theo tro bụi.

"Thái Tử Điện Hạ, đây là. . ." Chu công công đi đến Chu Thần Hoàn bên cạnh, cùng Chu Thần Hoàn đặt song song nhìn về phía trước cái kia như mảnh liệt triều lão Hà đại quân, mê mắt nói.

"A, bị ngươi nói trúng, thật sự có người tới đón tiếp chúng ta, hơn nữa còn rất huy động nhân lực đây."

Chu Thần Hoàn âm dương quái khí nói một câu, sau đó dứt khoát liền ngồi xếp bằng, cũng không để ý tới cái kia càng ngày càng gần đại quân, không thêm quan tâm cái kia đầy trời tro bụi sẽ hay không đem mình nuốt hết.

Đại quân càng ngày càng gần, con ngựa kia đạp Đại Địa âm thanh đều nhịp, âm thanh rung trời mà thanh thế to lớn, nếu là chỉ nghe cái này thanh thế, không thể nói trước sẽ cho rằng đây là mấy chục vạn đại quân đâu, nhưng nếu cẩn thận nhìn lên, lại có thể phát hiện đây chỉ là Thiên Nhân Đội ngũ mà thôi.

Chu Thần Hoàn đã có thể nhìn thấy cái này Thiên Nhân quân đội trước cười ngựa người hình dạng, mặt chữ quốc, Ứng chữ lông mày, ngược lại tám Hồ, đáng người khôi ngô, cầm trong tay Đại Kích, gánh vác hơn mười chi Đoàn Mâu, kỳ hành như hổ báo tiến lên, hai mắt giống như Ứng sói ghé mắt, uy phong凛凛, khí vũ bất phàm.

Chỉ nhìn bề ngoài, Chu Thần Hoàn liền có thể đoán được đây cũng là sáu năm trước suất Lệ Phong quân tử thủ Thương Ly Thành, uy danh truyền Thiên Hạ Lệ Phong Quân Thống lĩnh Triệu Thác Nhân.

Nhìn lấy càng ngày càng gần, lập tức liền muốn giẫm đạp mình phi thân mà qua đại quân, Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là rất tùy ý ngồi xếp bằng, thậm chí tại lúc này hần vẫn không quên cùng bên cạnh đứng yên Chu công công nói giỡn nói: "Lão Trư, Bản Thái Tử đã sớm nên cho thấy thân phận, ngươi xem một chút cái này đãi ngộ, đang nhìn nhìn hai ta đi qua đường, chi chi, nhớ tới ta đều hối hận vì sao lại nghe lời ngươi ăn khổ nhiều như vậy."

Lão Trư nghe vậy, cũng chỉ là nhàn nhạt Nhất Tiểu, không nói một lời, hần biết Chu Thần Hoàn lúc này cũng không phải là thật muốn nghe mình trả lời cái gì, hần hoàn toàn chỉ là cần một thính giả mà thôi, có thể biểu đạt mình bây giờ tâm tình người nghe.

Đại quân càng ngày càng gần, Lão Trư con mắt cũng hí nhỏ hơn, hần đứng ở Chu Thần Hoàn sau lưng nửa bước khoảng cách, hai tay tại trong tay áo đã nắm thành nửa quyền. Mà trái lại Chu Thần Hoàn, thì là ghét bỏ ngồi một eo, tại đại quân đến thời điểm vậy mà bình nằm xuống, đem toàn bộ đường đều chặn lại, phảng phất sợ mình không bị những này Liệt Mã dẫm lên.

Mà liền tại khoảng cách Chu Thần Hoàn chỉ có ba bước khoảng cách lúc, chỉ nghe Thiên Nhân "Xuy" một tiếng hô, ngàn con tuấn mã im bất mà dừng,

đội hình chỉ huy, huấn luyện chỉ tinh chuẩn, nếu là ở Thạch Ngọc thành bị Chu Thần Hoàn nhìn thấy, nhất định không thiếu được một tiếng thưởng chữ hô lên.

Bất quá bây giờ nha, Chu Thần Hoàn không có hô một tiếng chữ Sát đã kinh rất rộng lượng.

Dù sao đây rốt cuộc là nghênh nhận hay là hạ mã uy, Chu Thần Hoàn vẫn có thể phân rõ ràng. Huống chi hấn hiện tại liền nằm tại tuần mã phía dưới, mà những người này đều ngồi cao cùng tuần mã phía trên, đến cùng phải hay không hạ mã uy, còn có đoán sao

"Mặt tướng Triệu Thác Nhân bái kiến Thái Tử Điện Hạ."

Triệu Thác Nhân tung người xuống ngựa, sau đó ôm quyền khom người nói, còn lại binh tướng thấy thế, cũng đều nhao nhao tung người xuống ngựa, chỉ là chưa từng nói ngữ bái kiến lời nói, có lẽ theo bọn hắn nghĩ, một cái không biết nơi nào tới Thái Tử Điện Hạ địa vị làm sao cũng không sánh nổi cùng bọn hắn dục huyết phần chiến thống lĩnh lớn.

Chu Thần Hoàn như cũ không có đứng dậy, áo quần hắn vốn là bẩn cũ nát, lúc này nằm trên mặt đất, mặc dù không có lấm lộn, nhưng bị những này ngựa chạy vội mang lên tro bụi rơi lên trên, cũng giống như bùn cầu, chán nản tới cực điểm.

"Triệu tướng quân uy vũ hùng tráng, Lệ Phong Quân khí thế kinh người, quả nhiên là ta Thạch Ngọc Quốc Tinh Nhuệ Chi Sư, có Triệu tướng quân suất lĩnh Lệ Phong quân thủ vệ ta Thạch Ngọc Quốc Bắc Cương, ta tâm rất an a."

Chu Thần Hoàn nói lời rất nghiêm túc, ngữ khí cũng không kiêu ngạo không tự ti, nhưng hắn nằm trên mặt đất nói lời này nhưng bây giờ là có chút dờ dờ ương ương.

Triệu Thác Nhân nghe được Chu Thần Hoàn, trong mắt lóe lên một tia dị mang, hấn lúc này mới con mắt đi nhìn trên đất Chu Thần Hoàn, chỉ gặp Chu Thần Hoàn khuôn mặt tuần tú, hai mắt hữu thần, búi tóc dùng một nhánh cây buộc tóc, có vẻ hơi quái dị, nhưng lại cùng theo như đồn đại ngu ngốc thái tử hoàn toàn khác biệt.

Đến tột cùng là truyền ngôn có sai, vẫn là. . .

Triệu Thác Nhân tâm tư bách chuyển, trên mặt lại không có chút nào hiển lộ, chỉ gặp hấn lần nữa nói ra: "Mặt tướng thay mặt Lệ Phong quân cảm tạ Thái Tử Điện Hạ ca ngợi, hoàng thượng có lệnh, mệnh mặt tướng nghênh đón Thái Tử Điện Hạ, cũng đưa Thái Tử Điện Hạ trở về Thạch Ngọc thành, còn mời Thái Tử Điện Hạ Tùy mặt tướng trước hướng Thương Ly Thành chinh đón một ngày."

Chu Thần Hoàn nghiêng qua nghiêng Triệu Thác Nhân, sau đó lại nâng lên đầu híp mắt nhìn một chút cái này tịch dương hồng nhật, hấn hít vào một hơi thật dài, đột nhiên nhân nhật nói: "Triệu tướng quân, nơi này liền là năm đó tử chiến địa chi nhất a "

Triệu Thác Nhân mí mắt giật một cái, lại như cũ đáp nói: "Hồi bẩm Thái Tử Điện Hạ, nơi đây Lệ Phong quân cùng Vân Phong Quốc Đại quân loan chiến hai ngày hai đêm, ta quân tướng sĩ thương vong 15 vạn 3211 người, Phong Vân Quốc Đại quân thương vong 50 vạn 2100 người."

"15 vạn 3211 người a. . . Bên trên có song thân bên trong có một vợ dưới có một đứa con, vậy thì là hơn sáu trăm ngàn người tai nạn. . ."

Chu Thần Hoàn âm thanh không lớn, lại rõ ràng truyền đến trong tai mỗi một người, ngữ khí của hấn cũng Vô dư thừa cảm tình, nhưng nghe tại trong tai mỗi người, nhưng lại có cái kia có chút kiềm chế cùng khuất nhục.

Ánh tà dương đỏ quạch như máu, chiếu vào mỗi trên người một người. Gió lạnh thổi qua, cát đá bay lên, một ngàn người trầm mặc đứng tại trên mặt đất, một người bất tri bất giác ngồi thẳng Thân Thể.

Đám người trầm mặc một lát, phảng phất là ở trong lòng ôn lại trận kia tàn khốc đại chiến, lại phảng phất là ở trong lòng cảm thấy an ủi những cái kia chiến tử tướng sĩ Quốc chưa vong, người chưa quên.

"Triệu tướng quân. . ." Chu Thần Hoàn đột nhiên nói.

"Thái Tử Điện Hạ!" Triệu Thác Nhân Thân Thể uốn lượn càng sâu một lần, còn lại binh lính trong lúc lơ đãng cũng cong Thân Thể.

Chu Thần Hoàn đột nhiên đứng dậy, tay trái chỉ hướng cang bắc phương hướng, Cao Thanh nói: "Đêm dài đằng đẵng, Chư Quân có dám cùng ta đi cái kia Phong Vân Quốc Đại doanh chuyển lên một vòng!"

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Song tiền trăm cò, 1 hướng quy tâm

Chương 14: Song tiền trăm cò, một khi quy tâm

Thương Ly Thành phương bắc 30 km chỗ, đây là Thạch Ngọc Quốc cùng Tam Đẳng Cường Quốc Phong Vân Quốc đường biên giới, này đây tên là Thạch Vân Tuyền, vượt đây Hướng Nam vì Thạch Ngọc Biên Giới bên trong, vượt đây chuyển bắc chính là Phong Vân Quốc Quốc Thổ.

Sáu năm trước đại chiến, Phong Vân Quốc Tướng sĩ vượt qua Thạch Vân Tuyền, chủ động khởi xướng chiến tranh, ý đồ nhất cử đánh bại nhị đẳng mạt Quốc Thạch Ngọc Quốc, tăng lên Phong Vân Quốc đẳng cấp, nhưng hữu tâm tính vô tâm, lại như cũ sa trường gây kích, tuần tự hao tổn chung hơn hai trăm vạn binh sĩ, cuối cùng cũng không đập cùng Thạch Ngọc Quốc Bắc Cương Thương Ly Thành một bước, trở thành Phong Vân Quốc toàn quân tướng sĩ trong lòng nhất khuất nhục một trận chiến.

Sáu năm trôi qua, mới nhất lần Thập Quốc thi đấu rất nhanh mở ra, cho nên vì báo thù rửa hận, cũng vì nhất cử vinh danh nhị đẳng Cường Quốc hàng ngũ, Phong Vân Quốc lần nữa sẵn sàng ra trận, dẫn đầu tụ tập đại quân ba mươi vạn tinh nhuệ đóng quân Thạch Vân Tuyền, sau cả nước cảnh nội Trung Bình hai trăm vạn lần nữa lao tới Tiền Tuyền, lần này Phong Vân Quốc Tướng xuất ra đập nổi chìm thuyền thái độ, như không thành công, trong vòng mười năm đem vô pháp khôi phục nguyên khí.

Thạch Vân Tuyền phía bắc, một tòa Cự Đại Quân Doanh đóng quân ở đây, quân doanh chiếm diện tích hơn trăm mẫu, doanh trưởng liên tiếp chấp trùng, đứng tại chỗ cao nhìn xuống, lại có thể phát hiện này quân doanh bài binh bố trận đều là có chú trọng, doanh trưởng lấy ngũ hành bát quái sắp xếp mà thành, Huấn Luyện Trảng cùng sở hữu bốn tòa, phân biệt ở vào Chính Đông, Chính Tây, Chính Nam, Chính Bắc cùng chính giữa, hiện lên tứ phương bảo vệ chi thể.

Chính vào đêm khuya, Ô Văn che Nguyệt, cả tòa quân doanh bốn phía đều là lâm vào trong bóng tối, chỉ có bó đuốc sáng trưng quân doanh vẫn có thể ban đêm thấy vật. Dù chưa giá trị chuẩn bị chiến đấu thời điểm, quân doanh phòng thủ như cũ nghiêm mật, thám báo mỗi canh giờ phái ra một đội, binh lính tuần tra mỗi ba canh giờ thay đổi một nhóm, chỉ chuyện này, liền có thể biết này quân tuyệt không phải bình thường quân.

Giờ Tý tiếng trống một vang, thám báo cùng binh lính tuần tra giao tiếp thay đổi.

"Ngày này thật là mẹ nó quái a, ban ngày nóng chết người, ban đêm lại Lạnh muốn chết, ta nhìn tướng quân cũng quá coi trọng Thạch Ngọc Quốc đám kia sợ người, bọn hán lúc nào dám đối với chúng ta xuất thủ cái nào một lần không phải chúng ta đánh tới bọn hán thành bên dưới bọn hán mới dám một trận chiến" đội đội thám báo hùng hùng hồ hồ một câu, cùng một người khác giao sau khi nhận lấy, liền cùng Ngũ Nhân Tổ tiểu đội vọt ra quân doanh, hướng về tứ phương biên giới tuyền đi đến một vòng.

"Ít nói chuyện, tinh mắt một điểm, không có việc gì vừa vặn, nếu là thật có chuyện gì, không chỉ người sẽ có phiền phức, chúng ta toàn bộ quân đội đều sẽ có phiền phức!"

Thám báo đội trưởng khiển trách một câu, sau đó giục ngựa tiến lên, chuyển đạo một con đường khác giám sát tình huống, mà tên này thám báo thì là tại đội trưởng sau khi đi hung hăng trên mặt đất phun một bãi nước miếng, lại hùng hùng hồ hồ một câu: "Lão Tử tin người mới là lạ! Nếu không phải người cùng tướng quân có quan hệ thân thích, còn có thể vòng bên trên người coi đội trưởng này Lão Tử thế nhưng là tham gia qua sáu năm trước trường huyết chiến kia, nếu không phải người cho Lão Tử làm khó dễ, Lão Tử đã sớm thăng chức rất nhanh!"

Dạ Phong không nhỏ, một thổi lên cát bay đá chạy, thẳng phốc phốc hướng mặt trời, đánh mặt người đau nhức.

"Móa, thật không thích thám báo này câu thí sống sự tình, mỗi ngày không chỉ có miệng bên trong ăn đất, con mắt còn muốn ăn đất!" Thám báo con mắt bị gió cát mê hoặc, hần ngừng ngựa, lấy tay đi vò cái này tiền vào hạt cát con mắt.

"Sưu —— "

Mà đúng lúc này, hần phảng phát nghe được một tiếng kỳ quái tiếng vang, thanh âm này rất kỳ lạ, mà lại vậy mà còn có một loại cảm giác quen thuộc, hần nhớ kỹ là tại sáu năm trước, huynh đệ của mình cùng mình cùng một chỗ xông pha chiến đấu lúc, mình chính là nghe được loại thanh âm này, sau đó huynh đệ mình liền trực tiếp bị một cái bay tới Đoàn Mâu đâm vào trái tim, trong nháy mắt chết rồi.

Nghĩ tới đây, thám báo đột nhiên trừng lớn hai mắt, mượn rơi lệ mộng lung ánh mắt, hần phảng phát thấy được một cái trong đêm tối như cũ lóe ra hàn quang mâu đầu, chính hướng mình vọt tới. Hần vội vàng lại dụi mắt một cái, tro bụi cuối cùng từ trong mắt tróc ra, mà hần cũng thấy rõ trước mắt đồ vật.

Đây là một chi Đoàn Mâu, mũi thương sắc bén, xen lẫn không có gì sánh kịp thế xông đột phá hét thầy trò ngại, cái gì Cường Phong, cái gì cát bay, tại cái này Đoàn Mâu trước mặt liền như là từng trương trong suốt màng mỏng cấp tốc xuyên thấu.

Mà lúc này, thám báo rốt cục nhớ tới: "Chính là cái này mâu, ta nhớ được, là Thạch Ngọc Quốc Lê Phong quân binh quân ném ra, ta Đồng Bào mười năm huynh đệ, chính là chết tại tay của nó. . . Ách. . ."

Thám báo còn chưa nghĩ xong,

Đoàn Mâu liền trực tiếp xông vào bộ ngực của hần, đâm vào trái tim của hần, sau đó hần toàn bộ người đều tại Đoàn Mâu dư lực bên trong hướng về

sau bay lên, trực tiếp đóng đinh tại sau lưng thổ địa bên trên.

Tại mất đi sau cùng một tia Ý Thức thời điểm, hắn thấy được tự mình ngã địa phương. Đây là Thạch Vân Tuyển phương nam, hắn thế mới biết đạo vượt tuyến hậu quả, khi thật là nghiêm trọng. . .

Sau một khắc, ngàn đại quân người từ một bên cấp tốc đi qua, không người đi xem cái này chết đi đáng thương gia hỏa, cho dù là Chu Thần Hoàn cũng không đi đào qua một chút, bởi vì đây là chiến tranh, không chết người sao có thể là chiến tranh.

Tránh thoát thám báo giám sát, địch tập tin tức không có kịp thời chuyển về, khiến Phong Vân Quốc Đại quân phát hiện cái này kinh thiên động địa là tiếng vang lúc, Lệ Phong quân đại quân đã giết gần trăm lính tuần tra sĩ, trực tiếp Hưởng Đại Doanh đánh tới.

"Địch tập, toàn quân phòng thủ —— đánh chiêng —— quan môn —— "

Phong Vân Quốc Đại quân rốt cục phát hiện Lệ Phong quân đại quân, bọn hắn kinh hãi tiếng gào thét tại trong quân doanh cấp tốc truyền ra, minh thanh tiếng trống sau một khắc trầm thấp vang lên, đem cái này ngũ say quân doanh trong nháy mắt tỉnh lại.

"Triệu tướng quân, ta thường nghe người ta nói về người Đoàn Mâu Trường Kích, Thế Nhân đều là nói người từng năm mâu phá môn, Tam kích Phá Quân, không biết nay Bản thái tử có thể hay không may mắn nhìn thấy người Chiến Thần phong thái "

Chu Thần Hoàn cùng Triệu Thác Nhân song song cười ngửa, đi tại đại quân trước đó, gặp quân địch cấp tốc tụ tập, đầy mắt khủng hoảng, vẫn một mặt bình tĩnh, phảng phất sắp đứng trước đại chiến không phải mình.

Triệu Thác Nhân nghe vậy trên mặt không có một chút vẻ kiêu ngạo, chỉ gặp hắn từ phía sau quát ra một căn Đoàn Mâu, dùng lực hướng về phía trước quân doanh đại môn ném đi.

Nhất Mâu, nhanh như lôi đình, bắn phá doanh môn, đâm xuyên doanh phía sau cửa năm tên lính.

Hai mâu, thế không thể đỡ, bắn đoạn doanh môn Cự Mộc, môn ngược lại.

Tam mâu, đánh đầu trắng đó, từ bên cạnh mà vào, xuyên thấu phía trước mười tên Cung Tiễn Thủ.

Đến tận đây, môn phá, Bình vong.

Phong Vân Quân Sĩ Binh hải nhiên đến cực điểm, bọn hắn cũng không phải là hạng người bình thường, cũng là gặp qua máu đã giết người, nhưng hôm nay gặp Triệu Thác Nhân Tam mâu phá môn, giết chết mười lăm người, chỉ ở trong chớp mắt. Trong lòng lập tức xuất hiện vẻ sợ hãi, phảng phất người tới cũng không phải là địch quân tướng sĩ, mà là Thiên Thần Hạ Phàm tới ngược sát mình.

Mà cũng là lúc này, Triệu Thác Nhân mới nhắc ngang Đại Kích, hai mắt bắn ra nòng đậm chiến ý, nhưng ngữ khí vẫn như cũ là bình tĩnh như nước, nói: "Năm mâu Phá Thành môn, này môn, Tam mâu là đủ."

Nói xong, kéo một phát dây cương, tuấn mã nhảy lên, liền trực tiếp phóng qua trước cửa quân địch, trực tiếp tiếp nhập Phong Vân Quốc Đại quân trong quân doanh, Đại Kích quét ngang, máu tươi bắn tung tóe, đầu lâu bay lên.

Nhìn lấy Triệu Thác Nhân chiến thần đồng dạng hiên ngang tư thế oai hùng, nghe hắn thành thật, Chu Thần Hoàn cũng có chút dở khóc dở cười, người này cuồng, thật mẹ nó cuồng! Nhưng việc này nên cuồng, lời này nhất định phải cuồng!

Một ngàn Lệ Phong quân nhảy vào trong doanh, lấy trận pháp bài bố, Thuấn Bài ở vào trước, trường thương ở vào về sau, Cung Tiễn đặt bên trong, không một Tán Binh, Thiên Nhân làm một thể, động một tí Quỷ Khóc Thần Hào, trước thì thế không thể đỡ.

Giết người như cắt mạch, uống máu giống như uống nước. Biên Cảnh quân nghiêm khắc thực hiện quân phong thái không phải bàn cãi.

"Các người ở đây tiến hành giết địch, lại nhìn ta đi!"

Chu Thần Hoàn nhìn lấy nhiệt huyết sôi trào, hắn vốn cho rằng làm người hai đời, thế nội những cái kia nhiệt huyết đã sớm tiêu hao lấy hết, nhưng lúc này mặt đối nghiêm khắc thực hiện quân chém giết hăm trận, bất tri bất giác cũng có động thủ xúc động.

Hắn trái nhìn một cái, nhìn bên phải một chút, bỗng nhiên tại bên ngoài hai dặm một tòa cự đại doanh trường trên đỉnh đầu nhìn thấy một mặt Nghênh Phong tung bay giương vờ lấy Phong Vân cự đại Kỳ Xí, tâm tư bách chuyển ngàn gấp, Chu Thần Hoàn trong nháy mắt liền sáng tỏ cái kia là vật gì.

Sau đó chỉ gặp hắn từ quân địch trong tay binh lính đoạt bên dưới một bộ cung tên, cung này so bình thường Cung Tiễn lớn hơn gấp đôi, chất gỗ biến thành màu đen, một tay chạm đến bằng lãnh thấu xương, mà Tiễn Vũ toàn thân ngân bạch, ánh lửa chiếu rọi, lại có vẻ hơi chói mắt.

"Tốt cung, hảo tiễn!"

Chu Thần Hoàn tán thưởng một tiếng, sau đó cũng không do dự, Trung Quân trong đại trường rõ ràng truyền ra tiếng vang, quân doanh chỗ sâu bước chân rung trời, xem ra là quân địch đã làm ra phản sát kế sách.

"Chư Quân, lại nhìn ta một tát này. . ."

Chu Thần Hoàn hét lớn một tiếng, đứng dậy đứng ở chạy vọt về phía trước chạy tuấn mã trên sống lưng, ngựa Phi động, nhưng Chu Thần Hoàn lại phảng phát lập tại mặt đất, Thân Thể không có nửa điểm lắc lư. Nhìn thấy này trạng bọn, tâm lý đều khen lớn một tiếng "Tốt cười ngựa" !

Đại Cung kéo căng, Tiễn Vũ lập dây cung, Chu Thần Hoàn thấy xa một tên thân mang khải giáp người đột nhiên nhìn mình một cổ vô hình hàn ý cấp tốc đánh tới, Chu Thần Hoàn Lãnh hừ một tiếng, Nguyên Khí lưu chuyển, tiến vào Tiễn Vũ, sau đó liền gấp hấn bên mặt nhìn lại, hai mắt, Tiễn Vũ, Kỳ Xí thành một đường.

Sát thủ Công Phu, mấy ngàn mét đều có thể chuẩn xác bắn vào đầu lâu một kích mất mạng, huống chi ngắn ngủi này hai dặm địa.

Buông tay, tiến ra.

Chỉ nghe Tiễn Vũ "Huu" một tiếng nháy mắt bay ra, bởi vì tốc độ quá nhanh, Không Khí đều bị Ma Sát ra rất nhỏ ánh lửa, âm thanh chói tai, lập tức hấp dẫn tất cả mọi người chủ ý.

"Tiểu tặc, nguoi dám!"

Lúc này, nhất đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên vang lên, tiếp lấy Chu Thần Hoàn liền gấp cái kia thân mặc áo giáp người cũng bắn ra một tiễn, vừa vặn cùng mình Tiễn Vũ không trung gặp nhau, đang lúc Phong Vân Quốc Quân sĩ hô to hảo tiễn, Lê Phong quân tướng sĩ tâm đạo đáng tiếc lúc, đã thấy Chu Thần Hoàn Tiễn Vũ đột nhiên nổ bắn ra nhất đạo chói mắt quang mang, tiếp lấy Tiễn Vũ vậy mà một phân thành hai, một người đâm về Bạch Bào tướng lĩnh, một tiễn trực tiếp đánh gãy Kỳ Xí Mộc Côn, về lấy Phong Vân đồ án Kỳ Xí lập tức đổ xuống tại doanh trường bên trên, sau đó lặn hạ xuống, không thấy tăm hơi.

Mà cái kia Bạch Bào tướng lĩnh cũng không nghĩ tới Chu Thần Hoàn vậy mà lưu lại một tay, mắt thấy mũi tên vô pháp ngăn cản, liền gấp hấn tiện tay đem một tên thân binh tóm lấy, Hướng không trung ném đi, vừa lúc bị mũi tên thấu thể mà ra, máu tươi vậy xuống, phun đầy Bạch Bào tướng lĩnh một mặt, khiến cho hấn nhìn dữ tợn đáng sợ.

"Lại là âm dương song vũ tiễn, bản tướng đánh giá thấp nguoi!" Bạch Bào tướng lĩnh nhìn cũng không nhìn mắt đi thân vệ, chỉ là trên mặt toát ra âm trầm suy nghĩ sâu xa.

Mà Lê Phong quân tướng sĩ cũng là bị Chu Thần Hoàn chiêu này kinh diễm đến, thẳng đến Chu Thần Hoàn hét lớn một tiếng "Rút lui" về sau, chúng tướng sĩ mới lưu luyến không rời lại giết một người về sau, Ngự Long mà ra, không loạn chút nào.

Lúc đến Chu Thần Hoàn cùng Triệu Thác Nhân phía trước, chúng tướng sĩ trong mắt chỉ có Triệu Thác Nhân.

Về lúc Chu Thần Hoàn cùng Triệu Thác Nhân phía trước, chúng tướng sĩ trong mắt nhiều một cái bóng lưng cao lớn. . .

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tinh La Kỳ Bố, phá cục người

Chương 15: Tinh La Kỳ Bố, phá cục người

Rạng sáng, thái dương còn chưa dâng lên, cả phiên thiên địa như cũ ở vào trong bóng tối. Thương Ly Thành tọa lạc tại sơn cốc kẹp cổ chấp chỗ, hai bên là đứng vững núi cao, thẳng đứng Thiên Nhận, thẳng đứng trùng thiên, cho nên muốn đi vào nội địa Thạch Ngọc Quốc, nhất định phải trải qua này chi địa, mà Thương Ly Thành liền sừng sững nơi này hai trăm bảy mươi một năm, thủ vệ Thạch Ngọc Quốc hai trăm bảy mươi một năm.

Lúc này Thương Ly Thành thành tường chỉ đèn đuốc sáng choang, thám báo mỗi một khắc phái ra một đội, lính tuần tra sĩ Tại Thành tường ngọn nguồn bên dưới khẩn cấp tập hợp, tuy nhiên rất nhiều binh lính còn không biết chuyện gì xảy ra, nhưng cũng có thể cảm giác được bầu không khí khẩn trương cùng kiểm chế.

Chu công công đứng ở trên cổng thành, cầm trong tay Triệu Thác Nhân ban cho lệnh bài, giao cho Thương Ly Thành Thái Thú Đặng Tảo Trì, nói rõ Triệu Thác Nhân một ngàn binh lính chỗ về sau, Thái Thú Đặng Tảo Trì liền ngay cả bận bịu lợi dụng lệnh bài điều Binh khiển Tướng, làm cho bầu không khí khẩn trương, phảng phất sẽ có đại nạn lâm đầu nguy cơ.

Đối với Thái Thú Đặng Tảo Trì tới nói, cái này cũng không chính là nguy cơ mà! Đây chính là Tam Đẳng Cường Quốc Phong Vân Quốc a, thực lực cường đại, binh cường khỏe mạnh cường tráng, bọn hắn cái nào một lần xuất hiện khó chịu để Thương Ly Thành chết đến một nhóm người lớn, làm đến lòng người bàng hoàng, chỉ lo lắng Thành Trì bị công phá.

Nhưng các người ngược lại tốt, không chỉ có không né tránh cái này Cường Quốc chi Binh, ngược lại là ứng Thái Tử Điện Hạ yêu cầu đi Phong Vân Quốc Đại quân trong quân doanh đi đến một vòng, đây không phải Diêm Vương điện khiêu vũ, là cái gì

Nếu là nhắm trúng Phong Vân Quốc Đại quân tức giận, không để ý Thập Quốc thi đấu yêu cầu, cường ép xuất binh công kích, cái kia nhưng như thế nào cho phải Thương Ly Thành còn chưa từ sáu năm trước đại chiến bên trong khôi phục lại, nếu như Phong Vân Quốc lại như thế Đại Binh tiếp cận, vậy cái này Thương Ly Thành liền thật thù không được á!

Cho nên vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, càng phòng ngừa tính mạng mình vứt bỏ, nhất gan Thái Thú Đặng Tảo Trì vội vàng điều động đại quân tập kết, thám báo không ngừng phái ra, một khi biết được Thái Tử Điện Hạ cùng Triệu Thác Nhân tin tức, liền kịp thời hồi báo.

Nghĩ tới Thái Tử Điện Hạ, Đặng Tảo Trì liền không nhịn được nói thầm trong lòng, đều truyền Thái Tử Điện Hạ là cái kẻ ngu, người một cái đại tướng quân tin ai không tốt tại sao phải tin một cái kẻ ngu a! Mà vừa nghĩ tới Thạch Ngọc Quốc Tương Lai sẽ từ một cái kẻ ngu đến chấp chính, trong lòng của hắn sâu lo liền làm sao đều tiêu không đi.

Mình nhất gan, còn có mấy năm cũng liền Từ Quan trở lại, người nhưng tuyệt đối không nên ở thời điểm này tìm phiền toái cho mình a, an toàn đệ nhất Quy Tắc là hắn cái này hơn nửa cuộc đời làm quan một mực thủ vững.

Mà liền tại Đặng Tảo Trì nói thầm trong lòng thời điểm, thám báo đột nhiên hồi báo, nói có đại đội nhân mã chạy đến, Đặng Tảo Trì vội vàng hướng Viễn Vọng đi, chỉ gặp âm thanh chấn động, bụi đất tung bay, tiếp lấy hào quang nhỏ yếu hắn chỉ có thể nhìn thấy trùng thiên tro bụi, mà thấy không rõ đến cùng là cái nào một đội nhân mã.

"Nhưng biết là ai" Đặng Tảo Trì mở miệng hỏi ý kiến hỏi.

Thám báo đáp nói: "Bởi vì Quang Tuyền quá mờ, bọn hắn chạy vội tốc độ quá nhanh, cũng còn chưa biết, nhưng nhìn thân hình cùng khí thế, tám thành là Triệu tướng quân bọn hắn trở về."

Vừa nghe đến chỉ có tám thành cơ hội, Đặng Tảo Trì suy nghĩ nghĩ, sau đó cắn răng nói ra: "Trước Quan Thành môn, toàn quân chuẩn bị tùy thời Chiến Đấu, chờ bọn hắn đến thành bên dưới lại nói."

Sau đó, thành môn ngay tại Chu Thần Hoàn cùng Triệu Thác Nhân nhìn chăm chú dưới, chậm rãi.

"Phi, chúng ta phải thắng trở về, bọn hắn thế nào còn đóng cửa "

Chu Thần Hoàn phun một bãi nước miếng, Hướng bên cạnh Triệu Đại Tướng Quân nói.

Triệu Thác Nhân nghe vậy, mặt không đổi sắc, chỉ là nhếch miệng, nói: "Khẳng định là Thái Thú ý tứ, bây giờ sắc trời âm đạm, bọn hắn vô pháp phân rõ Địch Ta, làm như vậy không thể an toàn hơn."

"A chính là cái kia 'An toàn đệ nhất' Thái Thú Đặng Tảo Trì "

Chu Thần Hoàn thật đúng là nghe qua Đặng Tảo Trì danh hào, người này các hạng công trạng đều thường thường, thực lực cũng là phổ phổ thông thông, nhậm chức trong lúc đó không có có công lớn, nhưng cũng Vô qua, về sau bởi vì hắn sự tình gì đều dẹp an toàn làm chủ, chỉ cần là liên quan đến an toàn sự tình liền khẳng định cũng sẽ không đi làm, cho nên dần dần liền có người cho hắn một cái dạng này ngoại hiệu.

Nói hắn là "An toàn đệ nhất" không giả, nhưng từ khía cạnh cũng là nói hắn là "Kém cỏi một cái".

"Từ hắn, không hai người."

Triệu Thác Nhân bỗng nhiên gia tốc, tiếp lấy liền gặp hắn từ phía sau lưng quát ra một thanh Đoán Mâu,

Sau đó dụng lực quăng ra, Đoán Mâu bay thẳng đến trên tường thành một cái treo hồng tâm bia ngắm bên trên.

Thủ thành Quân Sĩ nhìn lên, nhao nhao lớn tiếng hô nói: "Là Triệu tướng quân, Triệu tướng quân bọn hắn về đến rồi!"

Đặng Tảo Trì thấy thế cũng rất cực xác định Triệu Thác Nhân thân phận, hắn nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, sau đó ra vẻ trấn định nói: "Khai thành môn, nghênh đón Thái Tử Điện Hạ vào thành."

Thành môn kết rung động mở ra, Chu Thần Hoàn thì là nhìn có chút ngây người, chậm hơn nửa ngày, hắn mới Hướng Triệu Thác Nhân vươn một cái ngón tay cái, nói: "Ta hiện tại có chút lý giải tình cảnh của người, khó, thật thật khó khăn!"

Triệu Thác Nhân nghe được Thái Tử Điện Hạ, cũng là dừng lại một cái, sau đó tấm lấy gương mặt có chút từng thì, hắn một bên vuốt ngựa tiến lên, một bên nói: "Thái Tử Điện Hạ Cung Tiễn Vô Song, âm dương song vũ tiễn đã thất truyền nhiều năm, bây giờ nhìn thấy Thái Tử Điện Hạ thân uy, mặt tướng cảm phục đã đến, như Thái Tử Điện Hạ cũng bắn ra một tiễn, chắc chắn sẽ dọa đến bọn hắn lập tức thành môn."

Ngay từ đầu Chu Thần Hoàn nghe còn rất bình thường, đây cũng là Triệu Thác Nhân cái này mắng phu một cái tiểu mông ngựa, nhưng nghe nghe hẳn cũng cảm giác biến vị, nguyên lai cái này mắng phu không chỉ có tâm tư linh hoạt, tính cách cũng không phải như thế lỗ mãng nha, đều biết nói đùa.

"Ta sợ một tiền bán ra không có đổi lấy thành môn, ngược lại là vô số mũi tên đáp lễ." Chu Thần Hoàn cười nói.

Triệu Thác Nhân suy nghĩ nghĩ, cũng đồng thời cười vang nói: "Dựa theo an toàn đệ nhất nguyên tắc, việc này vô cùng có khả năng, đó còn là không cần tùy ý thí nghiệm."

Hai người cười to vào thành, còn lại một ngàn Quân Sĩ đồng dạng thúc ngựa vào thành, xuống ngựa về sau, Thương Ly Thành Thái Thú Đặng Tảo Trì mang theo một loại quan viên cùng Chu công công chính đứng ở đằng xa chờ.

"Thần Chờ bái kiến Thái Tử Điện Hạ, chúc Thái Tử Điện Hạ ——"

Đặng Tảo Trì bọn người còn chưa có nói xong, liền bị xuống ngựa Chu Thần Hoàn cắt ngang, nói: "Trời thật lạnh, đều Biệt Hành những hư lễ kia, mau trở về nghỉ ngơi đi. Mặt khác Bản Thái Tử trụ sở có hay không chuẩn bị kỹ càng."

Đặng Tảo Trì tâm tư linh lung, ngay cả vội vàng nói: "Hồi bẩm Thái Tử Điện Hạ, đã chuẩn bị xong, cảnh vật tĩnh mịch, phối hữu bốn tên thị nữ, tùy thời có thể phục thị Thái Tử Điện Hạ."

Chu Thần Hoàn nghe vậy hài lòng điểm một cái đầu, Hướng Chu công công đưa mắt liếc ra ý qua một cái, liền tại Đặng Tảo Trì chỉ huy bên dưới rời đi.

Đặng Tảo Trì cho Chu Thần Hoàn chuẩn bị địa phương hoàn cảnh quả nhiên là không tệ, địa phương tuy nhiên không lớn, nhưng Già Sơn, đình đài Lâu Tạ, hoa viên Thu Thiên đầy đủ mọi thứ, lại cùng Đặng Tảo Trì nói vài câu loạn thất bát tao lời nói về sau, Đặng Tảo Trì rời đi, Chu Thần Hoàn mới có thể chân chính nghỉ ngơi một lát.

Về đến phòng, nhìn thấy trên ghế có một thân hoàn hảo y phục, Chu Thần Hoàn cảm động nước mắt đều muốn xuống, không dễ dàng, thật quá khó khăn, đi ra ba năm, xuyên qua ba năm phá quần áo cũ, rốt cục có thể bị thay thế.

"Các người đi xuống trước đi, có việc ta sẽ gọi các người."

Chu Thần Hoàn vẫy lui Tỳ Nữ, cầm quần áo lên đến ước lượng hai cái, thật là càng xem càng ưa thích, càng thích càng không nỡ xuyên, không có cách, bệnh cũ, ba năm này chút xu bạc không, y phục phá lại bỏ, bỏ lại phá, để hẳn đều không nỡ đem đồ tốt rất nhanh liền sử dụng, vạn nhất về sau lại nghèo đói nhưng làm sao bây giờ

Đáng thương Thái Tử Điện Hạ, cái này đều có bóng ma tâm lý.

"Thái Tử Điện Hạ, chuyện này như thế nào?"

Chu công công đứng ở một bên cười ha hả nhìn lấy Chu Thần Hoàn ước lượng lấy y phục, hỏi.

Chu Thần Hoàn khoát tay áo, chưa có trở về đầu, nói: "Rất tốt, rất cường đại!"

"Rất hài lòng" Chu công công lại hỏi.

Chu Thần Hoàn lúc này mới chuyển qua đầu, nhìn một chút cười híp mắt Chu công công, sau đó điểm đầu nói: "Có nghiêm khắc thực hiện quân tại, vừa cương Vô Ưu!"

Hai người về sau lại lần lượt không nói gì, lúc này mặt trời mọc, ấm áp ánh nắng từ trong cửa sổ bắn vào, Chu Thần Hoàn ngược lại là buồn ngủ.

"Thái Tử Điện Hạ nghỉ ngơi thật tốt hai ngày, về Thạch Ngọc thành sự tình không kém hai ngày này."

"Người chừng nào thì đi?"

Chu công công vừa muốn ra môn động tác vì đó mà ngừng lại, suy nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Không có nô tài tại, Thái Tử Điện Hạ đã đem một chuyện cuối cùng xử lý rất tốt, lão nô hiện tại cũng có thể toàn bộ yên tâm."

"Ta đang hỏi người chừng nào thì đi không cần vội vội rời đi, nếu như không cho ta đưa, ta liền phái binh đem người bắt trở lại." Chu Thần Hoàn hai mắt nhìn chăm chăm Chu công công, trong mắt tình Quang Thiểm Thiểm, ngữ khí nghiêm túc, âm thanh kiên định. Chu công công biết Chu Thần Hoàn là chăm chú, suy nghĩ nghĩ, sau đó thở dài, nói: "Từ nay trở đi buổi chiều."

"Tốt, ta đưa người!"

Một lời nói về sau, Chu Thần Hoàn trực tiếp nằm ở trên giường, dùng chân mền che mặt, Chu công công thấy thế, chỉ là lắc đầu, chột dạ môn đi ra. Mập mập Thân Thể đi rất chậm, hẳn một bước Tam Hồi đầu, cuối cùng cuối cùng thờ dài, về tới gian phòng của mình.

Tối hôm đó, Thương Ly Thành thành cửa mở ra, Chu công công mập mập Thân Thể nắm một thót không mập ngựa đi ra. Hẳn tóc đã bạc trắng hơn phân nửa, nếp nhăn trên mặt càng là sâu xuyên toàn bộ khuôn mặt, hẳn đi lại tập tễnh, còng lưng khiêng, thấy thế nào đều không giống như là có thể một mình xuất hành người.

Đi ra thành môn, Chu công công ngừng chân, về đầu quan sát vết thương chồng chất Thương Ly Thành thành tường, tựa hồ là muốn đem tất cả hình ảnh đều nhớ trong đầu, hần vuốt vuốt có chút mỏi như con mắt, rốt cục quay người rời đi.

Đi qua hai dặm, tựa hồ là một mõi, hần ngừng xuống ngựa xuất ra ấm nước vừa muốn uống một ngụm nước, lại đột nhiên nghe được thanh âm quen thuộc ở bên bên cạnh vang lên, nhìn kỹ, chỉ gặp Chu Thần Hoàn đang nằm ở bên cạnh trên đồng cỏ, miệng bên trong ngâm căn Thảo côn, phảng phất một kẻ lưu manh.

Chu công công ngăn người, chột hai mắt đỏ lên, phảng phất lập tức liền muốn khóc lên.

"Đừng khóc! Ngươi nếu là khóc ta lập tức quay người đi." Chu Thần Hoàn đứng lên, phúi bụi trên người một cái, có chút tiếc hận nói: "Ta đợi ngươi mấy canh giờ, hảo hảo mà quần áo mới đều ô ւế."

Chu công công công lưng mập mạp Thân Thể giúp Chu Thần Hoàn đập quét lấy y phục, cười nói: "So với ba năm y phục, tốt hơn nhiều."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, cũng là nhe răng cười nói: "Đúng vậy a, tốt hơn nhiều."

Hai người trầm mặc một lát, Chu công công nâng lên đầu nhìn về phía lóe sáng Tinh Thần, mở miệng nói ra: "Thái Tử Điện Hạ, ngươi nhìn cái này Mạn Thiên Tinh Thần, giống hay không là một cái Cự bàn cờ lớn bên trong quân cờ "

"Ngươi nói như tựa như đi." Thái Tử Điện Hạ hứng thú khiếm khuyết.

Chu công công cũng lơ đãng, chỉ gặp hần chuyển đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn, trên mặt có vẻ cứng chiều, cũng có một tia thương cảm, "Thái Tử Điện Hạ, ngươi xa so với lão nô trong tưởng tượng muốn thông minh được nhiều, cho nên thêm lời thừa thãi lão nô cũng không nhiều lời, vô luận cái này đây trời ngôi sao phải chăng làm quân cờ, cũng vô luận đến cùng là ai đang đánh cờ, cuối cùng vẫn là có phá cục người tồn tại."

"Cũng tỷ như "

"Cũng tỷ như Thái Tử Điện Hạ, ba năm chuyển đi, phá cục vô số, lúc đầu năm năm thắng bại, lúc này đã chín thành phần thắng." Chu công công sờ lên ngựa lông bờm, trèo núi lên ngựa, bởi vì hần Thể Trọng quả thực không nhẹ, lên ngựa trong nháy mắt Chu Thần Hoàn ngôi sao trông thấy ngựa bụng lắc một cái.

Cái này khiến hần rất lo lắng cái này ngựa có thể hay không bị Chu công công tươi sống ngồi chết

"Những lời này ngươi không nên nói a" Chu Thần Hoàn ngẩng đầu nhìn về phía Chu công công.

Chu công công khoát tay áo, chỉ gặp hần vỗ ngựa cái mông, ngựa chậm rãi đi thẳng về phía trước, đi được xa, sắp nhìn không thấy cái bóng, Chu công công âm thanh lại lần nữa truyền đến: "Thế giới này nói đại không lớn, nói nhỏ không nhỏ, lão nô tin tưởng cùng Thái Tử Điện Hạ cuối cùng cũng có gặp nhau ngày, mà lần sau gặp mặt, Thái Tử Điện Hạ nhất định đã nổi danh Thiên Hạ, vì vạn nhân kính ngưỡng. . ."

Nhìn lấy Chu công công thành làm một cái chấm đen nhỏ, sau cùng triệt để dung nhập trong bóng tối, Thái Tử Điện Hạ có chút mất hết cả hứng, hần vỗ vỗ cái mông, nâng lên đầu nhìn một chút cái này đây trời Tinh Thần, sau đó đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười: "Tinh La Kỳ Bố, ai tại chương cờ phá cục người không phải ta, ta lại ở vào loại nào vị trí "

"Điều quá thay! Thú vị! Thật là thú vị!"

Chu Thần Hoàn âm thanh tại trống trải đại địa bên trên tiếng vọng, âm thanh không cao, lại thật lâu không biến mất được, liền phảng phất ẩn chứa một loại nào đó Thiên Địa Quy Tắc, vô cùng vô tận. . .

*** Câu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Nát, vẫn là không có võ

Chương 16: Nát, vẫn là không có võ

Tục Gia họ Tư Mã, sau bị Thạch Ngọc Quốc hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên ban thưởng họ hoàng lão nô Chu công công đi, đi vô thanh vô tức, không có nhắc lên nửa điểm gọn sống, đối với đồng tại Thương Ly Thành Lệ Phong quân tới nói, liền cùng một cái Bọ Chết bị mình mồ hôi bản vị hun chết, không đáng đi so đo cái này Bọ Chết là béo là gầy, là cao là thấp, trước khi chết có hay không mang thai đẻ trứng là giống nhau khái niệm.

Thái Tử Điện Hạ khi trở về tương đối ngột ngạt, khiến cho Thương Ly Thành Thái Thú Đặng Tảo Tri muốn a dua nịnh hót một phen, cũng không có cơ hội, trực tiếp bị Thái Tử Điện Hạ cửa lớn vừa đóng, trên mũi đụng phải bụi không nói, kém chút mặt cũng bị môn cho kẹp lấy.

Đặng Tảo Tri nhìn lấy đóng chặt Chu Hồng đại môn, Nhãn Châu tại trong hốc mắt suy nghĩ nghĩ, đột nhiên mặt mày hớn hở lên xe ngựa, "Thái Tử Điện Hạ quan tâm dân sinh chính sự, lo lắng ta bồi lão nhân gia ông ta quá lâu, sẽ đề cho quân dịch có thời cơ lợi dụng! Là ta sơ hở, không đúng không."

Đặng Tảo Tri phảng phất là đang lầm bầm lầu bầu, lại phảng phất là đang nói cho những người khác nói, hần xuyên thấu qua xe ngựa màn cửa khe hở lại liếc mắt nhìn được đóng chặt không có một chút khe hở đại môn, sau đó lớn tiếng nói: "Biển đường, tiến về Lệ Phong quân Đại Doanh, Thái Tử Điện Hạ có lệnh, chặt chẽ phòng thủ, phòng ngừa Phong Vân Quốc Đại quân có thời cơ lợi dụng."

Chu Thần Hoàn cũng không biết mình một cái bể môn từ chối tiếp khách hành vi sẽ cho Đặng Tảo Tri muốn ra nhiều như vậy từng cái từng cái đạo đạo đến, hần chỉ là đơn thuần tâm lý có chút vắng vẻ, không muốn gặp khách mà thôi.

Thời gian ba năm, Chu công công làm bạn mình tả hữu, bọn hần cùng một chỗ trốn qua mệnh, cùng một chỗ giết qua địch, vô luận bất cứ chuyện gì Chu công công cuối cùng sẽ phảng phất một cái triết nhân, cho hần nói đại đạo lý, nói cho hần biết làm việc nhỏ, dạy hần phân biệt nhân tâm, dục hần đối nhân xử thế. Tuy nhiên Chu Thần Hoàn mỗi lần đều sẽ không kiên nhẫn thả dáng vẻ, nhưng Chu công công nói lời, mỗi một câu hần đều nhớ tình huống.

Hần nhớ kỹ Chu công công nói với chính mình những cái kia Đại Đường tin đồn thú vị.

Hần nhớ kỹ Chu công công nói mình chuyện này nếu như kiểm tra đánh giá lời nói, có thể đến gặp.

Hần cũng nhớ kỹ Chu công công nói Ngoại Ưu bên trong khôn, soi vàng bề ngoài trong thói rửa, mình mấy lần quyết định, nhìn như tiểu nhi tâm tính, kì thực đã phá cục, hần không biết mình đến cùng là thật không hiểu hay là giả không hiểu, nhưng hần hi vọng mình hiểu cũng không hiểu.

Chu công công có khi nói chuyện liền cùng ở trên bầu trời chấm nhỏ, nhìn lấy sờ không được, nhưng có lúc cũng đều cùng trên đất, thấy được lại không muốn sờ. Nhưng vô luận như thế nào, Chu Thần Hoàn lại biết, mình đoạn trải qua này là những người khác vạn kim khó mua, vạn thế khó gặp, chỉ là lúc này thời không đã khác biệt, họ Tư Mã Chu công công đến cùng có thể hay không hoàn thành bộ kia Sử Thi kiệt tác, Chu Thần Hoàn không xác định, lại không dám đi nghĩ.

Từ nơi sâu xa tự có Thiên Ý, vạn sự vạn vật đều là có đạo lý, thực lực mình còn quá yếu, nếu là không cẩn thận đụng chạm đến ý tứ phía trên, vậy thì thật cách cái chết không xa.

Một đêm, buồn bức ngán ngẩm đi qua, vừa rạng sáng ngày thứ hai, Chu Thần Hoàn liền bị đánh thức.

Người đến là Thương Ly Thành hai đại Thực Quyền Nhân Vật, một cái là Thái Thú Đặng Tảo Tri, một cái là Lệ Phong Quân Thống lĩnh Triệu Thác Nhân.

Chu Thần Hoàn vốn nghĩ trực tiếp đi gặp bọn họ, nhưng nghĩ tới Chu công công một chút dạy bảo, lại chậm rãi rửa bên dưới mặt, lại để cho Thị Tỳ chuẩn bị kỹ càng Bữa Sáng, ăn về sau, ước chừng hai phút đồng hồ, mới đi đến được tiền đường.

Đặng Tảo Tri cùng Triệu Thác Nhân sớm đã chờ lâu ngày, Đặng Tảo Tri cái miệng phảng phất lớn đậm, một hồi cũng ngồi không yên, con mắt không ngừng hướng ra phía ngoài ngắm tới ngắm lui, mà Triệu Thác Nhân thì tỉnh táo nhiều lắm, hần ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, ngẫu nhiên uống một miệng trà, lưng thẳng tắp, nhìn không chớp mắt.

Hai người gặp Thái Tử Điện Hạ tiến đến, vội vàng đứng người lên hành lễ, hô nói ". Bái kiến Thái Tử Điện Hạ" loại hình lời nói, về sau Chu Thần Hoàn khoát tay áo, hai người mới đứng dậy, lại không một người lại vào tòa.

Chu Thần Hoàn ngồi ở chủ vị, nhìn lấy tính cách khác lạ hai người, Đặng Tảo Tri con mắt gian xảo loạn chuyển, trên mặt mồ hôi lâm ly, nhỏ giọt không được chảy xuống, mà Triệu Thác Nhân thì là mặt mày nhìn thẳng, hai mắt bình tĩnh hữu thần, sắc mặt tỉnh táo, không hề giống là đại sự đương đầu bộ dáng.

"Hai vị đại nhân đợi lâu, Đặng đại nhân, hiện tại tỉnh táo chút ít a "

Chu Thần Hoàn cười nhìn về phía Đặng Tảo Tri,

Cầm lấy chén trà thổi thổi phía trên bạch khí, không có uống trà, mà là đem chén trà một lần nữa thả lại trên mặt bàn. Kỳ thực hần cũng không hiểu rõ làm như vậy ý nghĩa, nhưng Chu công công nói dạng này sẽ cho mình nhiều thời gian hơn cân nhắc chỗ thu tập được đủ loại tình báo, mà lại cũng sẽ cấp một loại cảm giác cao thâm khó dò, là nhà ở lữ hành thiết yếu tư thế.

Đặng Tảo Tri nghe được Chu Thần Hoàn, thần sắc hơi động một chút, Thân Thể cũng là lơ đãng dừng lại, nhưng rất nhanh loại này dị thường liền bị hần ép xuống, chỉ gặp hần vội vàng điểm đầu, phảng phất nhất gan lão thủ, nói: "Thái Tử Điện Hạ tài cao, hạ quan hiện tại tỉnh táo."

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, sau đó mới hỏi: "Hai vị đại nhân cùng một chỗ bái phỏng, chắc hẳn không phải muốn hỏi ta ăn không có ngủ ngon giấc không những vấn đề này a "

Đặng Tẩy Trì cùng Triệu Thác Nhân bị Chu Thần Hoàn nhảy thoát tư duy làm cho sững sờ, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, chỉ là phát hiện trước trước chuẩn bị xong lí do thoái thác trong lúc nhất thời vậy mà không phát huy được tác dụng.

"Khởi bẩm Thái Tử Điện Hạ, Phong Vân Quốc Đại quân Sứ Thần đến đây, nói ta Thạch Ngọc Quốc phái binh dạm tập Phong Vân Quốc Đại quân quân doanh, chính là làm hư hao Lương Quốc hòa bình quan hệ chuyện sai, cần chúng ta cho cái thuyết pháp. Hạ quan cùng Triệu tướng quân thương lượng qua về sau, vẫn là cho rằng Thái Tử Điện Hạ chính là nơi đây Địa Vị tối cao người, càng là Tương Lai Thạch Ngọc Quốc Đế Vương, cho nên đặc biệt đến đây thỉnh cầu Thái Tử Điện Hạ ý tứ, nhìn xử lý chuyện này như thế nào."

Đặng Tẩy Trì chữ chữ châm chọc, câu câu phê phủ, mỗi một câu mỗi một cái tìm từ đều suy nghĩ thật lâu, cuối cùng mới muốn ra cái này đối với mình không có chút nào chỗ xấu, tìm không đến bất luận cái gì mao bệnh thoại thuật.

Chu Thần Hoàn nghe được Đặng Tẩy Trì, trên mặt không có bất kỳ cái gì dị dạng, hẩn nhìn về phía Triệu Thác Nhân, nói: "Triệu tướng quân có đề nghị gì "

Triệu Thác Nhân quét Đặng Tẩy Trì một chút, chợt Cao Thanh nói: "Sinh tử cừ địch, gì có thể thấp đầu "

"Thiện!"

Chu Thần Hoàn cười lớn hô một tiếng thiện, sau đó gặp Đặng Tẩy Trì thần sắc khẩn trương, vừa cười nói ra: "Như vậy đi, Phong Vân Quốc Sứ Thần còn chưa rời đi đi, để hẩn tới gặp ta."

Nửa khắc đồng hồ về sau, Phong Vân Quốc Sứ Thần đến đây.

Đây là một cái tuổi 50 trên dưới Nam Tử, Thân Thể gầy yếu, râu tóc hiện lên bụi, trên mặt nếp nhăn trải rộng, hai mắt lại không có bất kỳ cái gì Lão Thái đáng vẻ, sáng ngời hữu thần, tràn ngập cơ trí chi sắc.

"Phong Vân Quốc Sứ Thần Hạ Tử Lý, bái kiến Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ." Lão giả khom người mà không quỳ, mặc dù nói bái kiến lại không cái gì về tôn kính.

"Lớn mặt! Gặp Ngã Quốc Thái Tử Điện Hạ vô lễ như thế!" Đặng Tẩy Trì gặp Hạ Tử Lý không có bất kỳ cái gì về tôn kính, thần sắc bối rối, vội vàng tức giận khiển trách rống, Triệu Thác Nhân không có mở miệng, nhưng trong mắt Sát Ý lẫm lẫm.

Chu Thần Hoàn thì là nhân nhạ Nhất Tiểu, không thèm để ý chút nào, nói: "Cho Hạ Tử Lý đại nhân đến cái ghế."

Hạ nhân đưa lên cái ghế, Hạ Tử Lý ngay cả câu tạ đều không có, liền lỏng lỏng nhưng ngồi xuống. Đặng Tẩy Trì thần sắc không đổi, vừa nghĩ muốn lần nữa quát lớn, đã thấy Chu Thần Hoàn mở miệng nói: "Kính già yêu trẻ là ta Thạch Ngọc Quốc truyền thống Mỹ Đức, vô luận là Dịch Quốc lão giả vẫn là Bán Quốc lão nhân, chúng ta đều đối xử như thế, bởi vì cái này thể hiện chúng ta đức cùng đẹp, nhưng nhận lịch thiệp mà không tạ, thì hoặc là người này vô lễ Vô Đức, hoặc là chính là cái này quốc gia vô lễ Vô Đức, Đặng đại nhân người nói ta nói đúng không "

Đặng Tẩy Trì nghe vậy sững sờ, tâm nghĩ Chu Thần Hoàn làm sao có một chút mình tên, nhưng cẩn thận một nghĩ Chu Thần Hoàn, hẩn hai mắt lại là không khỏi sáng lên, hẩn chưa từng có nghe qua "Kính già yêu trẻ" bốn chữ này, nhưng một nghĩ đây chẳng phải là làm người cơ bản nhất nguyên tắc một trong sao

"Thái Tử Điện Hạ có đại tài!"

Đặng Tẩy Trì hai mắt bộc phát sáng rực, có thể nói ra những lời này người làm sao có thể là ngu ngốc, những cái kia nói Thái Tử Điện Hạ là kẻ ngu nhân mới là kẻ ngu lớn nhất.

"Thái Tử Điện Hạ nói cực phải, chúng ta Thạch Ngọc Quốc chính là Lễ Nghi Chi Bang, trọng lễ nặng đức, cho nên Thái Tử Điện Hạ mới chưa cho ta Quốc công thần ban thưởng ghế ngồi, ngược lại cho hẩn Quốc Lão người ban thưởng ghế ngồi, đây là đại lễ cùng Đại Đức, mà thụ người khác ân đức không lời nào cảm tạ hết được người, quả thật vô lễ Vô Đức hạng người." Đặng Tẩy Trì khác sẽ không, tại an toàn đệ nhất xử sự nguyên tắc dưới, a dua nịnh hót chỉ ngôn mở miệng liền đến, tuyệt nghiêm túc.

Hạ Tử Lý nghe vậy, hai mắt hiện lên một vòng dị sắc, hẩn suy nghĩ nghĩ, lời này Vô Phùng có thể nhập. Như nói lời cảm tạ, mình rơi vào hạ phong, như không nói cảm ơn, cái kia là mình vô lễ Vô Đức, vẫn là Phong Vân Quốc vô lễ Vô Đức lời này ẩn chứa đại bẫy rập, hơi không cẩn thận liền sẽ rơi vào cái bẫy, thân bại danh liệt.

Cho nên Hạ Tử Lý suy tư một lát, chưa tạ chưa ngồi, mà là một lần nữa đứng lên, nói: "Lão hủ Thân Thể coi như không tệ, đứng đây cũng có thể."

"A đã Hạ đại nhân khẳng khẳng như thế, vậy ta cũng chỉ đành thu hồi hảo ý của ta, nhưng nếu Hạ đại nhân cứ như vậy một chết, đến lúc đó cũng không thể đối ngoại tuyên truyền ta không kính yêu lão giả nha!"

Chu Thần Hoàn mới mặc kệ Hạ Tử Lý trong lòng nghĩ cái gì, hẩn vung tay lên, cái ghế liền bị cấp tốc rút đi. Hạ Tử Lý nghe vậy, trong lòng cũng là cười lạnh liên tục, truyền ngôn "Thạch Ngọc Quốc Thái tử sinh ra tri độ, cùng hoa cỏ cây cối đều có thể nói, chính là không cùng nhân ngôn", lời này có lỗi, chính là Thạch Ngọc quốc dụng đến mê hoặc nước ta mưu kế, may mắn lão hủ kịp thời phát hiện, chưa khiến cho ta Quốc bị hao tổn.

"Thái Tử Điện Hạ, ta Phong Vân Quốc cùng Thạch Ngọc Quốc bì lân nhi cư, chính là hữu hảo láng giềng hoà thuận, sống chung hòa bình mấy trăm năm,

nhưng nghe nói đêm trước Thái Tử Điện Hạ suất quân tiến về ta Phong Vân Quốc Đại quân quân doanh, đi dạ tập sự tình, đoạn ta Phong Vân Quốc Đại cò, đây là tổn hại Lưỡng Quốc hòa bình chỉ yếu sự tình, nguy cơ Lưỡng Quốc mấy trăm vạn con dân yên tĩnh tương hòa. Liền Vi Thần Hưởng hỏi Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ, nhưng có việc này lại vì sao như thế "

Hạ Tử Lý phát hiện Chu Thần Hoàn miệng lưỡi bén nhọn, lòng dạ không so với chính mình cận bên trên bao nhiêu về sau, quyết định đi thẳng vào vấn đề, phòng ngừa bị Chu Thần Hoàn đưa đến khe suối trong khe.

Đặng Tây Tri nghe nói như thế, khẩn trương nhìn về phía Thái Tử Điện Hạ, sợ Chu Thần Hoàn nói nhầm, thật đưa tới tai họa. Mà Triệu Thác Nhân thì là mất lộ ra khinh bỉ nhìn về phía Hạ Tử Lý, hai tay cầm thật chặt.

Chu Thần Hoàn nghe vậy, hếch lên lòng mang chính nghĩa Hạ Tử Lý, lại nhìn một chút khẩn trương Đặng Tây Tri, bỗng nhiên cười cười, sau đó liền gấp hấn cầm lấy trước bàn chén trà, đột nhiên trên không trung buông tay, chén trà rơi xuống đất, rơi thất linh bát lạc, mà nước trà trong chén, cũng thấm ướt mặt đất.

Ba người đều bị Chu Thần Hoàn động tác kinh đến, cùng nhau ngẩng đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn.

"Chư vị, cái này cái chén thật rắn chắc a, dạng này quảng đều không có hỏng, đúng không Hạ đại nhân "

Hạ Tử Lý nghe vậy sững sờ, cái chén rõ ràng bị ngã đến hiểm nát, vì sao Chu Thần Hoàn lại nói không có hỏng chẳng lẽ lại có thâm ý, lại có bấy rập muốn đề cho mình nhảy vào đi

"Thái Tử Điện Hạ còn xin báo cho hạ quan trả lời, xin chớ trái chú ý mà nói hấn." Hạ Tử Lý không có trả lời Chu Thần Hoàn.

"Hạ đại nhân, cái này cái chén có hay không ngã nát" Chu Thần Hoàn lại hỏi, ngữ khí tăng thêm gấp đôi.

"Cái này. . ." Hạ Tử Lý chỉ cảm thấy toàn thân áp lực tăng gấp bội, hấn khẩn trương nhìn về phía Chu Thần Hoàn, đã thấy Chu Thần Hoàn chính nhất mặt ý cười nhìn mình, thần sắc thần nhiên, hai mắt có ánh sáng, liền phảng phất cái kia Cửu Thiên nhật nguyệt, mình chỉ là nhỏ bé Huỳnh Hòa.

"Nát —— nát không thể lại nát ——" Hạ Tử Lý tâm bên dưới bồi rồi, chỉ nghĩ đến cùng Chu Thần Hoàn nói tương phản ngữ điệu liền chuẩn không sai.

Nhưng ai biết Chu Thần Hoàn đang nghe hấn về sau, đột nhiên Lãnh hừ một tiếng: "Mọi người thế nhưng là nghe được, thấy được, cái này Hạ đại nhân tiền hậu bất nhất a , dựa theo Hạ đại nhân vừa rồi thuyết pháp, người Phong Vân Quốc cùng ta Thạch Ngọc Quốc chính là bạn lân cận, mấy trăm năm sống chung hòa bình, chuyện này là thật cảm động a, cho nên ta dựa theo Hạ đại nhân thuyết pháp, nói cái này cái chén hoàn hảo không chút tổn hại, lại có gì sai nhưng vì sao Hạ đại nhân liền nói cái này cái chén nát đầu vậy ta ngược lại muốn thỉnh giáo Hạ đại nhân, cái này cái chén đến cùng là nát, vẫn là không có vỡ đầu "

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đạo lý

Chương 17: Đạo lý

Chu Thần Hoàn âm thanh không lớn, nhưng từng chữ đinh tai nhức óc, hấn bùng ngồi ở chủ vị phía trên, cũng không hiển lộ uy nghiêm, nhưng đã có thể khiến người ta sinh lòng e sợ sợ chi tâm, lúc này một đoạn văn xuống tới, nói Đặng Tây Tri cùng Triệu Thác Nhân trên mặt kinh dị, trong lòng suy tư 'Nói Định Quốc Phong Vân Quốc Sứ Thần Hạ Tử Lý sắc mặt đại biến, thần sắc bối rối.

Nát vẫn là không có nát nhìn như đơn giản vấn đề, kì thực là nói mình Hạ Tử Lý vừa mới nói chính xác hay không. Ai đều biết Phong Vân Quốc Lang tử dã tâm, luôn luôn muốn đánh bại Thạch Ngọc Quốc, thay vào đó, trở thành nhị đẳng Cường Quốc, cho nên Phong Vân Quốc cơ hồ mỗi mười năm tất xuất binh một lần, mỗi lần tất hao tổn Quân Sĩ mấy chục vạn, Lưỡng Quốc huyết hải thâm cừu không đội trời chung, há có thể nói cùng hòa bình hai chữ

Nhưng Hạ Tử Lý chính là Phong Vân Quốc Sứ Thần, mở miệng tất đứng tại đạo lý độ cao mới có thể, cho nên hấn lấy lời hữu ích là điều kiện tiên quyết, lấy trách cứ làm mục đích, nhưng người nào từng nghĩ Chu Thần Hoàn lại công kích hấn tiền đề ngữ điệu, mà lại tư duy nhảy thoát, làm cho không người nào có thể cân cập, khi hấn kịp phản ứng thời điểm, đã muộn.

Hạ Tử Lý sắc mặt khó khó xử, trong mắt có vẻ u sầu chi sắc, chuyện này có rất nhiều ý nghĩa, nhưng lúc này đừng nói đạt thành một kiện mục đích,

không bị phản sát đã là khó được.

"Đơn giản như vậy sự tình, Hạ đại nhân đáp không được "

Chu Thần Hoàn nhân nhặt Nhất Tiểu, dường như vì Hạ Từ Lý lấy nghĩ, đột nhiên đứng lên, nói: "Bản Thái Tử ngồi hơi mệt chút, Hạ đại nhân ở đây suy nghĩ một phen, Chờ Bản Thái Tử nghỉ ngơi tốt, lại đến biết được Hạ đại nhân đáp án."

Nói xong, Chu Thần Hoàn liền cùng Đặng Tảo Trì, Triệu Thác Nhân đi ra Đại Đường, lúc này ánh nắng chính đủ, trong tiểu viện Liễu chi rù xuống, mấy con chim mà bay tới bay lui, lúu rúu, lộ ra sinh cơ dạt dào.

"Thái Tử Điện Hạ, chúng ta để hần. . ."

Đặng Tảo Trì lời còn chưa dứt, liền bị Chu Thần Hoàn cắt ngang nói: "Hai vị đại nhân, lúc này chính vào giờ cơm, bởi vì cái gọi là người là sắt, cơm là thép, thiên đại địa ăn nhiều cơm nhất lớn, chúng ta vẫn là trước đi ăn cơm, chuyện khác về sau lại nói cũng không muộn."

Đặng Tảo Trì cùng Triệu Thác Nhân liếc nhau một cái, lẫn nhau đồng đều nắm chắc không đến Chu Thần Hoàn ý tứ, nhưng gặp Chu Thần Hoàn vừa rồi hoàn toàn nắm Hạ Từ Lý cái mũi đi, so với bọn hần trước đó tốt hơn nhiều, cũng liền không còn hỏi thăm.

Bữa cơm này ba người ăn trọn vẹn hai canh giờ, sau khi cơm nước no nê, ba người mới một lần nữa về đến đại sảnh. Mà Hạ Từ Lý đứng tại trong hành lang cũng đã hơn hai canh giờ, bụng vắng vẻ, đã bắt đầu đã khởi cổ lai.

Nhìn thấy Chu Thần Hoàn ba người đến, Hạ Từ Lý chặt vật động một cái Thân Thể, ba người thính tai chỉ nghe kéo kẹt kéo kẹt tiếng vang, tâm lý không khỏi có chút bận tâm Hạ Từ Lý tay chân lăm cẩm đến, nếu là thật bị Thái Tử Điện Hạ nói chuẩn, đem Hạ Từ Lý một chết nhưng làm sao xử lý

Tuy nhiên toàn thân đau đớn khó nhịn, một đau thắt lưng chân đau, nhưng Hạ Từ Lý hai mắt lại phi thường sáng ngời, bởi vì hần đã muốn ra trả lời đáp án, gặp Chu Thần Hoàn ngồi xuống, liền ngay cả vội vàng nói: "Thái Tử Điện Hạ, Vi Thần đã nghĩ đến đáp án —— "

Hần còn chưa có nói xong, liền bị Chu Thần Hoàn cắt ngang: "Há, vấn đề gì, ăn uống no đủ kéo lần shit đem quên đi."

"..."

Chưa Chờ Hạ Từ Lý nhắc nhở, Chu Thần Hoàn bưng tỉnh đại ngộ nói: "Há, ta nhớ được, nguyên lai là sự kiện kia a, người hỏi ta vì cái gì mang Bình dạ tập các người Phong Vân Quốc Đại quân quân doanh, để cho ta cho cái thuyết pháp "

Hạ Từ Lý cảm giác mình lại theo không kịp Chu Thần Hoàn nhảy thoát tư duy, nhưng suy nghĩ nghĩ, vẫn như cũ là điểm đầu nói: "Không tệ, vì Lưỡng Quốc an nguy cùng hòa bình, mong rằng Thái Tử Điện Hạ cho ra giải thích hợp lý, nếu không ta Phong Vân Quốc Bệ Hạ tuyệt đối sẽ không hài lòng"

"Há, lý do không hợp lý, các người Hoàng Đế sẽ còn không hài lòng a "

Chu Thần Hoàn rất không thèm để ý móc một cái cút mũi, sau đó hướng về phía trước bắn ra, nói: "Vậy thì không hài lòng đi, người sẽ nói cho các người biết Hoàng Đế cùng đại tướng quân, liền nói lời này là ta Thạch Ngọc Quốc Thái tử Chu Thần Hoàn nói —— một năm này ở giữa, các người không dám Hướng ta Thạch Ngọc Quốc động thủ mấy may, một năm về sau, các người sẽ vĩnh viễn nhận ta Thạch Ngọc Quốc làm chủ!"

Chu Thần Hoàn vừa mới nói xong, trong hành lang tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, ba người đều chăm chú nhìn Chu Thần Hoàn, thần sắc không giống nhau, tâm tư bách chuyển. Chu Thần Hoàn nhìn chung quanh đám người,

Đặng Tảo Trì sắc mặt vừa mừng vừa sợ, Triệu Thác Nhân thì là chiến ý ngang nhiên, Hạ Từ Lý mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, Tam người thần sắc khác nhau, toàn bộ bị Chu Thần Hoàn thu về đáy mắt.

Thật lâu, Hạ Từ Lý một thanh nộ khí mới thờ hỏn hỏn đi ra, chỉ gặp hần chỉ Chu Thần Hoàn, vừa nổi giận hơn, đã thấy Chu Thần Hoàn vung tay lên, nói: "Người tới, đem Hạ đại nhân đưa trở về, sau đó đem Bản Thái Tử lời nói đơn ấn thành sách, cấp cho tứ phương số Quốc."

Nói xong, quay người liền từ bên cạnh môn rời đi, chỉ lưu bên dưới Hạ Từ Lý che ngực , tức giận đến sắc mặt biến thành màu đen. Mà Đặng Tảo Trì thì là suy nghĩ nghĩ, cũng không biết nhớ ra cái gì đó, vậy mà không có để ý Hạ Từ Lý, tự mình rời đi . Còn Triệu Thác Nhân, thì là Lãnh hừ một tiếng, đi đến Hạ Từ Lý sau lưng, một tay nhắc lên Hạ Từ Lý, tại Hạ Từ Lý nhục mạ âm thanh bên trong, đem hần như là con gà nhỏ ném ra Phủ Viện.

Màn đêm buông xuống, trăng sáng sao thưa, Chu Thần Hoàn ngồi tại tiểu viện trên ghế xích đu, buồn bực ngán ngẫm đánh lầy con muỗi, nhìn lầy mặt trăng.

Dựa theo Âm Lịch phép tính, tối nay chính là cái gọi là đêm trăng tròn. Đông Thắng Thần Châu khoảng cách Nguyệt Cung không gần, lúc này chỉ có thể nhìn thấy một cái như mâm tròn lớn nhỏ viên nguyệt treo cao bầu trời đêm, tại viên nguyệt bên trên có có chút màu đen nhỏ chút, Chu Thần Hoàn biết đó là Nguyệt Cung trước Quế Thụ, mà nếu có người thị lực có thể đột phá nhân loại tiềm năng hạn chế lời nói, có lẽ còn có thể nhìn thấy một tòa mông lung công trình kiến trúc cái bóng, Chu Thần Hoàn cũng biết đạo đó là Nguyệt Cung, là Hằng Nga chỗ ở.

Nhớ tới Hằng Nga, Chu Thần Hoàn tâm lý liền có không nói ra được tư vị, có chút bực bội, lại lại có chút may mắn, bực bội là bởi vì chính mình mỗi lần đều là bởi vì Hằng Nga mà tạo ngộ tai họa, lần đầu tiên là bị phản phạt Đầu Thai Súc Sinh Đạo, mà lần thứ hai chính là bị lừa gạt đi tham gia cầu thí Tây Hành Thủ Kinh đường, về phần lần thứ ba, chính là mình bị Thủy Đức Tinh Quân đánh lén sát hại kém một chút Hình Thần Cầu Diệt, nếu không phải là mình năm đó lưu lại một tay, khả năng liền thật không thể làm lại từ đầu.

Mà may mắn, lại là bởi vì chính mình còn không có hoàn toàn chết đi, mình còn có được năm đó tưởng niệm Hằng Nga Trí Nhớ.

Nói là năm đó, kỳ thực hiện tại Chu Thần Hoàn cảm giác cũng rất quái, bởi vì hần trọng sinh chuyển thế, nguyên bản Trư Bát Giới ý nghĩ cũng không chiếm cứ chủ lưu, hần bây giờ là lấy trên Địa Cầu sát thủ thị giác đối đãi chuyện này, cái này liền phảng phất tự mình làm trong mộng tại muốn chết muốn sống yêu một cái người, nhưng làm hần sau khi tỉnh lại còn nhớ rõ chuyện này, thậm chí còn nhớ kỹ loại cảm giác này, nhưng Chủ Quan Ý Thức lại nói với chính mình cái này cũng không phải thật sự là phát sinh trên người mình sự tình.

Thật sự là muốn bao nhiêu quái liền có bao nhiêu quái.

"Hằng Nga a Hằng Nga, ta làm như thế nào đối mặt với người đâu "

Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng ni non một tiếng, hần nhìn qua Nguyệt Cung, ánh mắt phức tạp, nhưng lại ý vị khó hiểu, hiện tại Chu Thần Hoàn kỳ thực mục tiêu rất rõ ràng, để thực lực mình nặng đến năm đó thời khắc đỉnh cao, sau đó xử lý những cái kia hại mình người, thuận tiện cưới Hằng Nga qua môn. Nhưng hần hiện tại thật đúng là như thế muốn chết muốn sống yêu Hằng Nga sao

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, hần không biết, cũng không muốn đi suy nghĩ những cái kia, kiếp này con đường nhất định cùng dĩ vãng khác biệt, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì vết xe đổ.

Mà đúng lúc này, Chu Thần Hoàn bỗng nhiên tròng lớn hai mắt, nhẹ giọng quái một cái, ngay tại vừa rồi, hần phảng phất nhìn thấy cái gì đồ vật từ trên mặt trăng đến rơi xuống, nhưng làm hần vô mắt lại nhìn lúc, nhưng lại cái gì đều nhìn không thấy. Bóng đêm đen nhánh, thực lực của hần lại còn lâu mới có được khôi phục lại đỉnh phong thời khắc, đêm có thể thấy mọi vật còn không là vấn đề, nhưng muốn vượt qua luồng giới đi xem Tiên Giới Nguyệt Cung, hần còn không có bản sự kia.

"Kỳ quái. . ." Chu Thần Hoàn nhíu mày, hần muốn lợi dụng « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » tới suy đoán một ít gì đó, lại phát hiện tiền phương của mình sương mù nồng nặc, phảng phất có ai cố ý tại che chắn mình thôi diễn, nhưng nghĩ lại một nghĩ, hần lại biết hần không có người sẽ chú ý tới lúc này mình, như vậy vì sao không tính toán ra được đâu

Là thực lực quá yếu Nguyên Khí không đủ vẫn là có Đại Thần Thông giả che cản Thiên Đạo thôi diễn

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, không được có biết, mà đúng lúc này, chợt có hạ nhân đến báo, xưng Thương Ly Thành Thái Thú Đặng Tây Tri đêm khuya cầu kiến.

"Đặng Tây Tri" Chu Thần Hoàn từ trên mặt trăng thu tầm mắt lại, cặp mắt của hần ản có nhật nguyệt hình chiếu, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, "Tính toán thời gian, hần nếu là không đến vậy liền thật không hợp cách."

Một lát sau, Đặng Tây Tri tại Thị Tỳ chỉ huy bên dưới đi tới trong tiểu viện, vậy lui Thị Tỳ, Chu Thần Hoàn mới cười nhìn về phía Đặng Tây Tri, nói: "Đêm trăng tròn đoàn tụ không bởi lý lẽ thị thiếp làm một chút Tạo Nhân vận động, không biết Đặng đại nhân tìm ta cái này Đại Nam Nhân có chuyện gì "

Đặng Tây Tri phảng phất có tâm sự, nghe được Chu Thần Hoàn trêu chọc cũng không có như ban ngày cười ra, chỉ là vùng vẫy một lát, sau đó đột nhiên quỳ xuống đất.

"Thái Tử Điện Hạ, Vi Thần có tội."

Gặp Đặng Tây Tri quỳ rạp xuống đất, Chu Thần Hoàn thần sắc cũng không quá đại biến Hóa, chỉ gấp hần sờ lên cái cằm, hiếu kỳ mà hỏi: "Đặng đại nhân có tội tình gì Bản Thái Tử làm sao không biết "

"Vi Thần thụ Gian Nịnh mê hoặc, nhiều năm qua lo liệu an toàn đệ nhất nguyên tắc, không chủ động xuất chiến, chỉ bị động phòng thủ, có khi Triệu tướng quân muốn chủ động tấn công Phong Vân Quốc Đại quân, lấy đó Quốc Uy, nhưng ta lại luôn trái ngược phải cản, không có một lần để Triệu tướng quân thật sự có cơ sẽ buông tay đại chiến. Vi Thần hiện đã biết tội, mời Thái Tử Điện Hạ giáng tội."

Đặng Tây Tri Nào Môn chìa xuống đất, Thân Thể có chút run lay bầy, nhưng trong giọng nói lại mang theo một tia tiêu tan, còn có một tia tâm thần bất định, có thể thấy được nội tâm của hần nhất định khẩn trương cùng phức tạp tới cực điểm.

Đặng Tây Tri quỳ xuống đất đợi nửa ngày, lại như cũ không có nghe được Chu Thần Hoàn âm thanh, trong lòng của hần biết dạng này thẳng thắn tất nhiên sẽ gây nên Chu Thần Hoàn giận dữ, thậm chí mất chức cũng có thể, nhưng buổi sáng hôm nay thấy được Thái Tử Điện Hạ bản sự về sau, hần mới biết Thái Tử Điện Hạ không chỉ có dũng, càng thêm có mưu, mà lại hần hôm nay ban ngày theo như lời nói, chưa hần không phải đối với mình một loại cảnh cáo.

Cho nên hần sau khi trở về, liền Tả Tư phải nghĩ đêm không thể say giấc, sau cùng hần đi tìm Triệu Thác Nhân, cùng Triệu Thác Nhân tuy nhiên quan hệ không phải như thế thân mật, nhưng hai người dù sao cũng là cộng đồng thù địch cái này Thương Ly Thành vài chục năm, đã có nhất định ấn ý, cho nên là hần đi Triệu Thác Nhân thời điểm, mình còn không nói chuyện, Triệu Thác Nhân liền nói nói: "Bảo cát tới qua, có đầu tường là không thể sống."

Thế là, hần đến đây. Bàn giao hết thảy, vốn nghĩ nghênh đón mình lại là mưa đông gió giạt, há lại chỉ có từng đó một điểm âm thanh đều không có, Đặng Tây Tri lớn mật nâng lên đầu, phát hiện Thái Tử Điện Hạ cái này một mặt ý cười nhìn mình, hai mắt hữu thần mà hơi Quang Thiểm Thước.

"Nói xong" Chu Thần Hoàn mở miệng nói.

"Ây. . . Nói xong." Đặng Tảo Trì có chút đoán không được Chu Thần Hoàn ý tứ.

"Nói xong liền rút về cùng người bà nương ẩm giường đầu đi, Bản Thái Tử Thường Phạt Phân Minh, người tuy có qua, nhưng người thắng thần sẽ khoan hồng, lại có thù thành chi công, cho nên không phạt không thưởng, trở về đi, sau này Thương Ly Thành còn muốn dựa vào người."

Chu Thần Hoàn âm thanh ôn nhu tựa như tại cùng một cái tiểu cô nương nói chuyện, trong lúc nhất thời để Đặng Tảo Trì vậy mà phản ứng không kịp.

"Còn không đi cái kia Bản Thái Tử tiền người một đoạn đường."

Chu Thần Hoàn đứng dậy, bỗng nhiên hướng Đặng Tảo Trì cái mông chính là đá một cái, đem Đặng Tảo Trì trực tiếp đá bay cách xa hai bước, có thể ăn đau Đặng Tảo Trì lại không có bất kỳ cái gì thất kinh, ngược lại là hắc hắc ngốc cười rộ lên, Hướng Chu Thần Hoàn thì cái lễ về sau, bụng bít lấy cái mông liền chạy ra.

Nhìn lấy Đặng Tảo Trì chạy xa thân ảnh, Chu Thần Hoàn cũng không khỏi đến nhàn nhạt Nhất Tiếu, nhưng cười qua nhưng lại thở dài, Nguyệt Quang rơi xuống, tái nhợt mà quạnh quẽ.

"Đã Đặng Tảo Trì không phải người đáng chết, vậy cái này lợi hành trình cũng nên kết thúc a. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Giả heo ăn thịt hổ

Chương 18: Giả heo ăn thịt hổ

Một ngày về sau, Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ rời đi Thạch Ngọc Quốc Bắc Cương Thương Ly Thành, trở về Thạch Ngọc thành. Thương Ly Thành Thủ Tướng Lê Phong Quân Thống lĩnh Triệu Thác Nhân vốn muốn tiền đưa, bị Chu Thần Hoàn ngăn cản, người biết chuyện nói Chu Thần Hoàn từng nhỏ giọng cùng Triệu Thác Nhân nói nửa khắc đồng hồ, sau đó Triệu Thác Nhân liền một mình trở về Thương Ly Thành trấn thủ biên cương, chỉ lưu trăm người Lê Phong quân tiền đưa.

Lại là một ngày, thái tử Chu Thần Hoàn đến Thạch Ngọc thành, Thạch Ngọc Quốc tam quân chỉ Lê Quý Quân tướng lĩnh Đặng Minh Ngôn suất quân đụng vào nhau, Lê Phong quân trăm người quân đội đường cũ trở về.

Tại Lê Quý Quân hộ tổng dưới, Thạch Ngọc Quốc văn võ bá quan hoàng thân quốc thích cũng không từng tận mắt nhìn đến Chu Thần Hoàn bản thân, nhưng theo người biết chuyện lộ ra, Thái Tử Điện Hạ hiện đã xưa đâu bằng nay, Văn Thành vô liên, chính là Quốc Đại hưng người.

Thạch Ngọc Quốc hoàng cung, Thái Tử Điện Hạ U Tĩnh chỗ ở.

Chu Thần Hoàn sau khi trở về, liền ngược lại đầu Đại Thụy, đồng thời tuyên bố bé môn không thấy bất luận kẻ nào, chính là Hoàng Đế cũng giống như vậy, cho nên thẳng đến hán ngày thứ hai sau khi tỉnh lại, hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên mới cùng Hoàng Hậu Bạch Huệ Nghi nhìn thấy con trai bảo bối của mình.

Chu Thần Hoàn chỗ ở viện lạc trong hoa viên, Cổ Lão đại thụ đột ngột từ mặt đất mọc lên, tán cây Bằng Đại có thể đem Phương Viên mười trượng khoảng cách toàn bộ che khuất, ánh nắng bắn ra không đến, là cái tranh thủ thời gian nơi đến tốt đẹp.

"Nhi tử, chuyện này nhưng hài lòng" Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên ưỡn nghiêm mặt Hướng Chu Thần Hoàn hỏi.

Chu Thần Hoàn chỉ là ngồi tại hời nhò ghé gối bên trên, nhắc đầu ngơ ngác nhìn trên tán cây lá cây lay động, cũng không để ý Chu Nghĩa Thiên.

"Thần Hoàn, chuyện này chịu khó đi "

Chu Nghĩa Thiên đứng dậy, chủ động đứng tại Chu Thần Hoàn trước mặt, ngăn trở Chu Thần Hoàn ánh mắt, ưỡn nghiêm mặt cười theo nói tiếp nói.

Chu Thần Hoàn thở dài, phảng phất bởi vì không gặp được xanh tươi lá cây mà cảm thấy đáng tiếc, hán thấp bên dưới đầu, lần này không nhìn lá cây mà là nhìn trên đất Con Kiến, Con Kiến dọn nhà, thành đàn Con Kiến đen sì một mảnh tại thổ địa bên trên xếp hàng hành tẩu, những này Con Kiến trên đầu có dính lấy một trượng lá cây, có dính lấy một con ruồi, số lượng tuy nhiều, hành tẩu có thứ tự.

Chu Nghĩa Thiên thấy thế, cũng không giận lửa, chỉ là có chút xin giúp đỡ tính nhìn về phía Bạch Huệ Nghi, Bạch Huệ Nghi gặp hai cha con bọn họ kỳ lạ giao lưu cảm thấy có thú, lúc này thấy đến Chu Nghĩa Thiên xin giúp đỡ, lại là nhẹ nhàng hừ một cái, chuyện đầu không để ý tới hắn.

Kỳ thực Bạch Huệ Nghi trong lòng là có chút tức giận, đem mình Bảo Bối Nhi Từ ném ra, để chỗ hắn tại trong nguy hiểm không quan tâm, mà lại quăng ra chính là rỗng rã ba năm, trên cái thế giới này vì sao lại có như thế nhẩn tâm cha nhưng nàng cũng biết đạo Chu Nghĩa Thiên thân là Đế Vương, có chút quyết định cũng là không thể không trở nên, vừa vặn làm một cái mẫu thân, nàng vẫn còn có chút tức không nhịn nổi, ba năm này bởi vì chuyện này cũng cùng Chu Nghĩa Thiên bực bội không ít.

Lúc này gặp Chu Nghĩa Thiên kinh ngạc, hơn nữa còn là mình Bảo Bối Nhi Từ cho xep, nàng càng mừng rỡ hơn vui sướng, nơi nào sẽ giúp hắn cầu tình.

Chu Nghĩa Thiên thở dài, đưa tay vẫy lui Cung Nữ Thị Vệ về sau, về mặt đau khổ nhìn về phía Chu Thần Hoàn, mở miệng nói: "Nhi tử, ngươi cũng phải vì người phụ hoàng lấy nghĩ a, ta biết ba năm này ngươi chịu khổ, nhưng để ngươi ra ngoài ta cũng là không thể không trở nên a, người phụ hoàng trên người của ta gánh vác toàn bộ Thạch Ngọc Quốc, ta muốn vì quốc gia này phồn vinh cùng yên ổn cân nhắc, càng phải lo lắng cho ngươi, nhưng này lúc cả hai ta rõ ràng không thể chiếu cố, gần có Nội Ưu, xa có bên ngoài khôn, cho nên phụ hoàng mới không thể không hung ác quyết tâm để ngươi xuất hành Du Lịch. Nhưng chắc hẳn ba năm này, ngươi hẳn là có thu hoạch a "

Chu Thần Hoàn nghe được Chu Nghĩa Thiên quản lý tính bài, đánh cảm tình bài, rốt cục trở lại đầu nhìn về phía Chu Nghĩa Thiên, sau đó liền gấp hẳn xòe bàn tay ra, tay quay lưng bên trên.

"Học ta." Chu Thần Hoàn mở miệng nói.

"Cái gì" Chu Nghĩa Thiên cảm giác kỳ quái, lại như cũ học Chu Thần Hoàn động tác.

Sau đó liền nghe được bộp một tiếng vang, Chu Thần Hoàn bỗng nhiên chụp về phía Chu Nghĩa Thiên tay khiêng, đem Chu Nghĩa Thiên tay khiêng đập màu đỏ bưng, mà chính hắn thì là thối thối đồng dạng có chút phát hồng thủ chương, nhìn lấy Chu Nghĩa Thiên đau màu gan heo khuôn mặt, nhún vai, nói: "Chúng ta đánh ngang, lần sau còn như vậy tính kể ta, vô luận là có hay không vì ta lấy nghĩ, ta cũng sẽ không lại để ý đến ngươi."

Chu Nghĩa Thiên tuy nhiên đau nhe răng nhếch miệng, nhưng nghe đến Chu Thần Hoàn, vẫn như cũ là thống khoái điềm đầu,

Hắn hiện tại bố cục đã hoàn thành, nên giải quyết phiền phức đều giải quyết, tuy nhiên còn lưu cái cái đuôi, lại cũng không thể coi là cái gì, cho nên ai nếu là lại để cho mình đối xử như thế tương lai Hoàng Đế điện hạ, hắn khẳng định phải đem hắn rút gân lột da.

Bạch Huệ Nghi biết Chu Nghĩa Thiên hai cha con có chuyện quan trọng trò chuyện với nhau, nữ tử không Tham Chính, nàng liền nói muốn cho Thái Tử Điện Hạ chuẩn bị dinh đường đồ ăn, liền dẫn đầu rời đi.

Gió thổi qua, lá cây Sa Sa, chim chóc hù dọa, lú rú gọi chỉ chốc lát, liền do cái này nhánh cây nhảy đến một cái khác căn trên chạc cây, coi là dạng này liền sẽ không còn có nguy hiểm.

Thạch Ngọc Quốc lớn nhất quyền thế hai người ngồi ngay ngắn ở cổ thụ phía dưới, hai người không nói gì uống trà, sau một lúc lâu Chu Thần Hoàn mới mở miệng nói: "Lão Trư đi đâu "

Chu Nghĩa Thiên lắc lắc đầu, "Ta cũng không biết, Chu công công Lai Vô Ảnh, Khử Vô Tung, nếu không có hắn chủ động nói cho ngươi, nếu không ai cùng không biết hắn muốn đi đâu."

"Là ngươi ép buộc hắn theo giúp ta xuất hành "

Chu Nghĩa Thiên lần nữa dao động đầu, cười khổ nói: "Ngươi cũng quá dễ mất người phụ hoàng, đối với Thạch Ngọc Quốc người mà nói, ta là trời, nhưng là đối Chu công công cao nhân như vậy tới nói, ta liền chẳng là cái thá gì. Việc này chính là Chu công công mình yêu cầu, hắn nói thánh nhân Báo Mộng, ngươi sợ bị tổn thương, hắn không thể mất thấy Nhân Tộc hi vọng bị hao tổn."

"Nhân Tộc hi vọng a..."

Chu Thần Hoàn nhớ tới Chu công công sở tác sở vi, trong lòng cũng có chút đoán nghĩ, nói đây là Chu công công mình yêu cầu, Chu Thần Hoàn tin tưởng, nhưng muốn nói Chu Nghĩa Thiên không có sử dụng thủ đoạn yêu cầu Chu công công bồi đi, Chu Thần Hoàn lại không thể tin được. Dù sao một người vì nhân tộc, một người làm một Quốc, nhân giới khác biệt, đi sự tình khác biệt cũng là không thể tránh được.

Chu Nghĩa Thiên gặp Chu Thần Hoàn cười lạnh nhìn mình, có chút chột dạ ho khan hai tiếng, nói: "Nhi tử, Du Lịch ba năm, ta Thạch Ngọc Quốc Đại Hào Hà Sơn như thế nào "

"Đại Hào Hà Sơn không có gặp, giết người lại không ít, ta đến đếm xem, có ngu xuẩn Mâu Tặc, có Ác Giả Sơn Phi, còn có Quân Ngũ quân nhân, cũng có cầm quyền quan viên, thật sự là vô cùng nào nhiệt a."

Chu Thần Hoàn ngữ khí Bất Thiện, rõ ràng bị làm vũ khí sử dụng để hắn rất không thoải mái, Chu Nghĩa Thiên nghe vậy, chỉ là ngượng ngùng bật cười, lại cũng không biết nên giải thích thế nào. Chu Thần Hoàn trí tuệ như thế nào, Chu Nghĩa Thiên nhất quá là rõ ràng, hắn biết Chu Thần Hoàn cái gì đều biết, dù cho lúc ấy không biết, hiện tại cũng cần phải đã biết.

Quả nhiên, gặp Chu Nghĩa Thiên áy áy không biết như thế nào trả lời, Chu Thần Hoàn cũng là khoát tay áo, tức giận nói: "Lão Trư thời điểm ra đi, nói ta là phá cục người, chắc hẳn đi cái này một vòng, vấn đề đều nên giải quyết a nếu không phải như vậy, ta cái này một vòng coi như Bạch đi."

"Giải, đều giải quyết."

Chu Thần Hoàn đứng lên, híp mắt nhìn về phía xa xa trên núi giả, một người mặc rách nát, so với mình ba năm Du Lịch thời điểm còn muốn thăm lão giả đang ngồi ở mình từng kinh trên địa bàn, thôn vân thổ vụ, phảng phất một cái Đại Thần Côn.

"Cái này một vòng đi qua Thạch Ngọc Quốc bảy mươi tám thành, tai hoạ ngầm hoặc nhiều hoặc ít đều bị câu được đi ra, người không nói ta cũng biết nói, bây giờ nhìn giống như ta là về nhà, trên thực tế cái này Thạch Ngọc thành cũng là sau cùng Nhất Thành a "

Chu Thần Hoàn một bên nói một bên đi về phía trước, hần không có đi nhìn Chu Nghĩa Thiên sắc mặt, phối hợp nói ra: "Ta biết người là nghĩ cho bọn hần một cơ hội cuối cùng, ta cũng không phải cái gì người hiểu sát, cho nên ta lại đóng vai heo một đoạn thời gian, nếu bọn họ còn không phải tốt xấu, vậy ta liền ăn một lần Đại Hổ. Sau đó không có gì bất ngờ xảy ra sang năm ta sẽ thay người đi một chuyến Ngạo Lai Quốc, dù sao Hải Khẩu đã hứa đi ra, ta nhưng không muốn bị nhìn thành nuốt lời người, để Phong Vân Quốc cùng tứ phương Chư Quốc trò cười. Lại về sau... Ta sẽ rời đi Thạch Ngọc Quốc, đến tại lúc nào sẽ trở về, cũng không biết."

Chu Nghĩa Thiên nghe Chu Thần Hoàn trước mặt lời nói, thần sắc một mực như thường, hần biết Chu Thần Hoàn sẽ biết mình bố cục ý tứ, nhưng nghe đến Chu Thần Hoàn câu nói sau cùng lúc, hai mắt lại hiện lên một tia kinh dị, hần lại đi nhìn kỹ Chu Thần Hoàn, cũng đã kinh tìm không thấy Chu Thần Hoàn cái bóng.

Chu Nghĩa Thiên cúi đầu xuống, nhìn lấy trong chén trà cái bóng của mình, thần sắc không ngừng biến hóa, sắc mặt cũng lúc sáng lúc tối, nhưng sau cùng, lại cũng không có làm ra cái gì quyết đoán tới. Hần khổ não vuốt vuốt trán đầu, muốn uống sạch trà nước trong chén, suy nghĩ nghĩ, lại phát tay áo rời đi.

Hoàng Cung trên núi giả, nơi này có một ngoại nhân cũng không biết hiểu Nguyên Khí Tuyền Nhân, tại sáu năm trước, chỗ này Nguyên Khí Tuyền Nhân về Thái Tử Điện Hạ chỗ có, nhưng về sau, nơi này liền bị một cái dài cùng nhau đáng sợ, không biết là người hay quỷ lão già chiếm đoạt có.

Chu Thần Hoàn từ Ngự Thiện Phòng nơi đó muốn tới một bầu rượu cùng một cái gà quay về sau, liền mang theo bò lên trên Giả Sơn, hần còn chưa hô lên cái kia thực sự có chút không hài hòa cảm giác tên lúc, Thiên Sơn Đồng gia đồ bùng cái mũi liền mình bắt đầu chuyển động.

"Đùi gà mỹ tửu "

Thiên Sơn Đồng gia Tu luyện thật sự là không chăm chú, một bầu rượu một cái gà quay đem hần từ trạng thái tu luyện cho giật mình tỉnh lại, hần quay người nhìn lên, hắc một tiếng, nói: "Tiểu tử, nghe nói người bị đuổi ra Hoàng Cung, lúc nào trở về "

Chu Thần Hoàn đem rượu ấm cùng giả bộ gà quay món ăn để dưới đất, cũng không để ý trên đất tro bụi, trực tiếp ngồi trên mặt đất, thiên về một bên lấy rượu, một bên nói: "Hôm qua vừa trở về, ngủ một giấc tỉnh lại liền tranh thủ thời gian cho ngài lão đưa ăn tới."

Thiên Sơn Đồng gia rất không khách khí nắm chặt tiếp theo cắn đùi gà, vừa ăn dầu oa oa đùi gà, một bên điểm đầu nói: "Tiểu tử người coi như có lương tâm a, không có uống gia gia ta tại khi đói bụng sẽ nhớ người."

Chu Thần Hoàn mình cũng uống bên trên một ngụm nhỏ rượu, tửu lượng của hần vẫn luôn không tốt, khi Trư Bát Giới thời điểm thêm không thể uống rượu, kiếp trước lúc làm sát thủ lại không thể mê rượu, cho nên không có nuôi ra tốt tửu lượng, cũng đem cái này thói quen xấu dẫn tới một thể này bên trên.

"Đồng gia thực lực tiến thêm một tầng, chúc mừng chúc mừng." Chu Thần Hoàn một chút liền nhìn ra Thiên Sơn Đồng gia thực lực biến hóa, tuy nhiên lực lượng của hần không có khôi phục lại điển phong trạng thái, nhưng nên có nhãn giới cũng vẫn phải có.

"Đó là đương nhiên, gia gia ta trước đó thực lực trì trệ không tiến, cũng là bởi vì cũng không đủ Nguyên Khí cung ứng, lúc này có cái này Nguyên Khí Tuyền Nhân, nếu là lại không tiến bộ, còn không bằng cắt đầu cho người làm cái bồ... A "

Thiên Sơn Đồng gia vừa nói khoác không có vài câu, bỗng nhiên khề ồ lên một tiếng, hần cẩn thận nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nhìn chỉ chốc lát, miệng đột nhiên Trương lớn, liền trong tay đùi gà đều quên ăn.

"Người... Người bây giờ là" Thiên Sơn Đồng gia chấn kinh nói.

Chu Thần Hoàn đưa tay phóng tới bên miệng, nói: "Xuyt, nói nhỏ thôi, ta còn muốn giả heo ăn thịt hổ đâu, bị phát hiện liền không dễ chơi."

PS: Từ nơi này chương bắt đầu, « trọng sinh Trư Bát Giới » nội dung cốt truyện mới xem như chính thức triển khai, từ xuất sinh đến trưởng thành, nội dung cốt truyện không tính nước, cũng đào rất nhiều hố, đều là vì phía sau nội dung cốt truyện làm chuẩn bị, tiếp xuống liền sẽ không có trên diện rộng nội dung cốt truyện nhảy vọt, hết thấy đều sẽ chậm rãi nước chảy thành sông, có hố chôn hố, không có hố đào hố. Mà lại nhìn đến đây Thư Hữu cũng đều biết, quyền sách không phải vô nào sách, cho nên chư vị khán quan đang nhìn thời điểm còn xin đừng nên thấy quá nhanh, nếu không có chi tiết không thể chú ý đến, ở phía sau liền chưa hần có thể kịp thời phát hiện trước mặt phục bút cùng báo hiệu.(Tác giả thân bút)

*** Cầu vote cuối chương !!!

Chương 19: Quế Thụ bên dưới những sự tình kia

Chương 19: Quế Thụ bên dưới những sự tình kia

Tiên Giới, Cửu Trọng Thiên khuyết, viên nguyệt cung điện.

Trên mặt trăng có một tòa mỹ luân mỹ hoán cung điện Lầu Các, cung điện ba tầng lầu cao, lấy Bát Quái nền tảng trú đi lên, mỗi lúc bóng đêm giáng lâm, rường cột chạm trở liền sẽ tự động phóng xạ ra hào quang óng ánh, xuyên qua Nguyệt Cung, xuyên thấu qua tam giới trời buộc, thẳng tới tam giới bất luận cái gì một chỗ, thậm chí thứ năm giới Đại Đường Thánh Giới nhắc đầu đồng dạng có thể thấy được mông lung ánh trắng.

Thế Nhân mỗi khi gặp mười lăm liền gặp được Viên Nguyệt Đường Không, coi là đó là mặt trăng tự phát quang mang, kỳ thực không phải vậy, ban ngày thời điểm Nguyệt Cung quang mang biến mất, tại tam giới đều là không nhìn thấy mặt trăng, cho nên mỗi khi gặp mười lăm sáng chói viên nguyệt, đều là chính vào bầu trời đêm sâu nhất bóng đêm thời điểm.

Nguyệt Cung bên ngoài, là một mảng lớn Quế Thụ Lâm, Quế Thụ từ trên mặt trăng tự nhiên sinh trưởng, chặt không chết, đốt bất diệt, thật ứng với Đại Đường Thánh Giới một vị nào đó Bán Thánh nói: "Đã hòa thiêu bất tẫn, tiên phong thổi lại xảy ra."

Quế Thụ Lâm ngoài, tổng là có thể nhìn thấy một cái thân mặc Mãnh Thú da, cầm trong tay Phê Thiên Phủ Nam Từ không giờ khắc nào không tại đồn cây, Quế Thụ mặc dù cứng rắn, không chịu nổi Nam Từ ngày đêm chặt cây, lại thêm Phê Thiên Phủ uy lực, bình thường ngày kế có thể chém đứt ba cái Quế Thụ.

Nhưng trên trời một ngày, một năm trước, kì thực hẳn chặt một năm, cũng chỉ có thể chém đứt ba cái Quế Thụ, mà lại sau một khắc tiên gió thổi qua, Quế Thụ một lần nữa sinh trưởng, hoàn toàn nhìn không ra bất kỳ bị chặt dấu vết, phảng phất như là làm một năm vô dụng công mà thôi, nhưng Nam Từ nhưng thùy chung làm không biết mệt, một chặt chính là 8,100 năm.

Chu Thần Hoàn ban đầu ở trên trời đảm nhiệm Thiên Bồng Nguyên Soái lúc, bởi vì muốn của được Hằng Nga, cho nên thường xuyên đến này Nguyệt Cung tản bộ, dần dà không có cùng Hằng Nga phát sinh quan hệ thể nào, lại cùng cái này cổ quái Ngô Cương giao hảo.

Chu Thần Hoàn còn nhớ rõ mình năm đó gặp được Ngô Cương thời điểm hình ảnh.

"Ngô Cương, ngươi đang làm gì "

"Ta tại đồn cây."

"Ngươi tại sao phải đồn cây a "

"Ngươi tại sao phải mỗi ngày tới nơi này nhìn trộm Hằng Nga "

"Ta đây là sinh hoạt ý nghĩa."

"Ta đây cũng là sinh hoạt ý nghĩa."

Chu Thần Hoàn kiếp trước Trư Bát Giới cũng không rõ Ngô Cương ý tứ của những lời này, nhưng về sau hẳn lại suy nghĩ minh bạch, Ngô Cương tiểu tử này là tình địch của mình, hẳn thậm chí so với chính mình còn bền hơn rất!

Nhưng về sau, Trư Bát Giới bị bắt, đầu nhập Súc Sinh Đạo về sau, liền không còn có gặp qua Ngô Cương. Một lần cuối cùng nhìn thấy Ngô Cương, vẫn là hẳn bị Thủy Đức Tinh Quân sát hại trước đó.

"Ngô Cương, ta không muốn làm phật." Tịnh Đàn Sứ Giả Trư Bát Giới ngồi xỏm ở đồn cây Ngô Cương bên cạnh, nhìn lấy Ngô Cương nói.

Ngô Cương động tác trên tay cũng không bởi vậy giảm bớt, nhưng thanh âm của hẳn lại kéo dài bình tĩnh: "Vì cái gì không có thể nhậ nhệ "

"Là không thể lại tới nơi này mỗi ngày nhìn trộm Hằng Nga."

"Há, vậy ta đem mảnh này Quế Lâm đều chém ngã, ngươi không dùng qua đến cũng có thể nhìn trộm đến Hằng Nga."

"Vậy thì khác, ta muốn đi cùng Ngọc Đế làm rõ."

Ngô Cương lần này dùng động tác lại, hần ăn mặc như cái măng người, nhưng đầu não lại Đại Trí Giả Ngu.

"Ngọc Đế sẽ không đồng ý, người không thể đi!" Ngô Cương nhú nhú mày, thần sắc có chút biến ảo.

Tịnh Đàn Sư Giả lắc lắc đầu, "Không được, ta phải đi."

Ngô Cương lại lần nữa đốn cây, không còn phản ứng Tịnh Đàn Sư Giả, nhưng khi Tịnh Đàn Sư Giả vừa muốn ly khai lúc, hần lại rất nghiêm túc nói ra: "Ta không thể vì người báo thù!"

Chu Thần Hoàn nằm tại mềm mại trên giường, nhìn ngoài cửa sổ bắn tới Nguyệt Hoa, đầy trong đầu đều nghĩ đến loạn thất bát tao sự tình, lúc ấy hần nhất tâm muốn cùng Hằng Nga cùng một chỗ, rất nhiều rất nhiều người lời nói rất nhiều chuyện đều không có quá mức chú ý, lúc này ổn định lại tâm thần về nghĩ, hần mới cảm giác được mình giống như bỏ qua rất nhiều thứ.

Ti như Ngô Cương vì sao lại một mực đang Nguyệt Cung đốn cây, hần thật cũng giống như mình là bởi vì ái mộ Hằng Nga sao

Lại ti như Ngô Cương sau cùng câu nói kia là có ý gì Không lẽ hần biết mình chuyện này sẽ có Đại Hung Hiểm nhưng hần vì cái gì không trực tiếp nói với chính mình là có nỗi khổ tâm vẫn là hần không dám nói

Vô số nghi vấn tại Chu Thần Hoàn trong ý nghĩ vung đi không được, nhưng vào lúc này, một cái rất đáng yêu thân ảnh đột nhiên thu vào trong trí nhớ của mình.

Đó là một cái rất rất nhỏ, lông xù một cái tiểu gia hỏa. Hằng Nga nói đó là nàng tại Yêu Giới nhặt được, nhưng lúc đó Trư Bát Giới lại cảm giác tiểu gia hỏa này trên thân huyền quang lượn lờ, Tiên Phật khí tức nồng hậu dày đặc, nơi nào sẽ là Yêu Giới loại địa phương kia ra đời, nói nàng là Tiên Phật lưỡng giới thai nghén mà ra còn tạm được.

Mình thân là Thiên Bồng Nguyên Soái thời điểm, mỗi ngày mượn kiểm tra Thiên Hà lấy cớ, mỗi ngày đi Hằng Nga trong nhà muốn nước uống, nhưng đa số thời điểm đều không gặp được Hằng Nga, ngược lại là cùng cái này Tiểu Ngọc tho quan hệ càng thêm thân mật, về sau hần vụng trộm từ Thái Thượng Lão Quân nơi đó lấy được một hạt hóa hình hoàn về sau, càng là trực tiếp để Tiểu Ngọc thọ hóa hình, chỉ là Hằng Nga sau khi biết khí đem hần đánh ra Nguyệt Cung, đồng thời một trăm năm không để cho Thiên Bồng Nguyên Soái lại tiến vào, cho đến nay Chu Thần Hoàn không biết Tiểu Ngọc thọ đến cùng hóa hình lớn lên hình dáng ra sao.

Là cái tiểu cô nương khá ái vẫn là một cái như Hằng Nga thiếu nữ xinh đẹp, vô luận như thế nào, hần là sẽ không quá xấu a

Ân! Hần là sẽ không.

Mông lung ở giữa, Chu Thần Hoàn lâm vào ngủ say, mà trong mộng, hần phảng phất gặp được một cái trên lỗ tai mọc ra lông xù Thiếu Nữ chính đang hướng về mình phát tay, chỉ là trước mắt mê sương mù mông lung, hần thấy không rõ Thiếu Nữ chân chính khuôn mặt, nghĩ muốn tới gần, làm thế nào cũng không đến gần được. Hai người cứ như vậy càng ngày càng xa, cái cuối cùng to lớn viên nguyệt đột nhiên xuất hiện tại trong hai cái ở giữa, viên nguyệt quang mang lấp lóe, chiếu rọi Chu Thần Hoàn vội vàng hai mắt nhắm lại, nhưng làm hần sau khi tỉnh lại, lại phát hiện trời đã sáng.

"Phổ thông Mộng vẫn là báo hiệu"

Chu Thần Hoàn nhú mày, hần đứng dậy xuống giường, đi ra phòng môn, nâng lên đầu nhìn về phía mặt trăng phương hướng, lại phát hiện trời đã sáng choang, thái dương quang mang đã đem mặt trăng che lại, mặc cho hần thị lực kinh người, cũng vô pháp xuyên thấu qua Tiên Phật lưỡng giới trời buốt nhìn thấy mặt trăng.

"Thái Tử Điện Hạ, Tiểu Vương Gia cầu kiến."

Lúc này, có thị vệ đi qua bẩm báo.

"Chu Luận Văn"

Tại Thạch Ngọc Quốc có thể được xưng bên trên vì Tiểu Vương Gia chỉ có Chu Luận Văn một cái, về phần Chu Luận Văn thiếu niên liên Ly gia Ca Ca, người ta là đi truy tầm cái gọi là Phật Đạo đi, không quan tâm thế gian phồn hoa, cho nên nên lấy đại sư tương xứng. Đương nhiên, đây là Chu Nghĩa Văn gia bên trong đối ngoại tuyên bố phương thức, cụ thể là thật là giả, lại có ai sẽ biết.

Chu Thần Hoàn suy tư một lát, sau đó khoát tay áo, nói: "Để hần đi trước lịch sảnh chờ đợi, ta sau khi rửa mặt lại đi gặp hần."

Thị vệ rời đi, Chu Thần Hoàn gọi tới cung nữ đưa tới đồ rửa mặt, mình đơn giản sau khi rửa mặt, lại chậm rãi ăn một chút cung nội sớm một chút, về sau mới đi đến lịch sảnh.

Trong sảnh Chu Luận Văn đã chờ đợi lâu ngày, cái mông một nhúc nhích, phảng phất ngồi ở cái đình bên trên, ần ần hơi không kiên nhẫn đáng về.

Nhưng vừa thấy được Chu Thần Hoàn, nhưng lại lập tức bày ra một bộ bình tĩnh như nước biểu lộ, phảng phất đối loại này chờ đợi không thêm để ý chút nào, hần đứng dậy Hướng Chu Thần Hoàn khom mình hành lễ, nói: "Gặp qua Thái Tử Điện Hạ, Vi Thần trước đó chưa đưa qua Bái Thiếp, đột nhiên tới chơi, mong rằng Thái Tử Điện Hạ tha thứ ta vô lễ chi tội."

Chu Thần Hoàn rất tùy ý khoát tay áo, nói: "Chúng ta vốn là một nhà, biểu ca hoàn toàn không cần như thế, nơi đây không có người ngoài, những cái kia

lễ nghi phiền phức có thể bớt thì bớt đi."

Chu Luận Văn nghe vậy, cũng không kiên trì, hần đứng dậy, dò xét cái này ba năm không thấy Thái Tử Điện Hạ. Ba năm trước đây, Thái Tử Điện Hạ đối ngoại tuyên truyền sinh bệnh cần phải tĩnh dưỡng, nhưng có nội tuyến vô số Chu Luận Văn cha con lại sớm đã biết Chu Thần Hoàn chân chính tung tích, cũng biết đạo Chu Thần Hoàn hiện tại sớm đã không phải lúc trước ngu ngốc thái tử, hần hiện tại trí tuệ không nói cao bao nhiêu, chỉ ít không thể như trước kia tùy ý đối đãi.

"Không biết Vương Huynh tìm ta cần làm chuyện gì" Chu Thần Hoàn một mặt thiên chân vô tà mà hỏi.

Chu Luận Văn gặp Chu Thần Hoàn nhìn qua, vội vàng nghiêng đi ánh mắt, ôm quyền nói: "Là như vậy, Trung Thu ngày hội sắp tới, dựa theo dĩ vãng thói quen, ta Thạch Ngọc Quốc Văn Nhân Tương sẽ tổ chức Trung Thu Thi Hội, để cầu trăng tròn Quốc tròn người đoàn viên. Còn có một tháng chính là Trung Thu ngày hội, rất nhiều bên ngoài lịch luyện Vương Công Tử Đệ cũng sẽ trở về, năm nay Trung Thu Thi Hội tình hình có thể xưng chưa từng có, mà thần huynh cũng hiểu biết Thái Tử Điện Hạ Văn Thành vô liêm, cho nên muốn mời Thái Tử Điện Hạ tham gia Trung Thu Thi Hội, lấy hiển lộ rõ ràng ta Hoàng thất chi phong, đồng thời biểu hiện ra ta Hoàng thất yêu thần như con phong phạm, vì sang năm Thập Quốc thi đấu làm chuẩn bị."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, ngáp một cái, phảng phất không có tinh ngủ, chỉ gặp hần nhẹ nhàng gõ gõ cái ghế lan can, rất không thèm để ý nói ra: "Không tham gia không được sao "

Chu Luận Văn vội vàng nói: "Vi Thần không dám thay Thái Tử Điện Hạ làm quyết định, chỉ là thay truyền đạt. Mà lại sang năm chính là Thập Quốc thi đấu, dựa theo Thập Quốc thi đấu quy tắc, tham gia thi đấu người có rất đại một bộ phận người đều sẽ từ nơi này chút Thanh Niên Tuấn Kiệt bên trong xuất hiện, cho nên nếu có thể thông qua một trận Văn Hội lung lạc nhân tâm, chẳng phải là tốt hơn "

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, "Há, vậy ngươi liền thay ta lung lạc đi, vừa vặn ta cảm giác ngươi so ta càng thích hợp làm loại sự tình này, về sau nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, cái này Thạch Ngọc Quốc hần là muốn giao cho trong tay của ngươi."

Bởi vì Chu Thần Hoàn vẫn luôn là dùng không thèm để ý chút nào ngữ khí nói, rất lười nhác, rất bất chính kinh, cho nên Chu Luận Văn ngay từ đầu cũng không có chú ý, chỉ cho rằng Chu Thần Hoàn là thật không lắng để ý, nhưng làm hần nghe được Chu Thần Hoàn câu tiếp theo lúc, toàn bộ người lại như gặp sét đánh, không biết nên nói cái gì.

Gặp Chu Luận Văn không nói lời nào, Chu Thần Hoàn vừa bắt đầu khoát tay áo, nói: "Tốt tốt, ta đã biết, ta đi là được, chỉ đùa với ngươi mà thôi, cần phải nghiêm túc như vậy nha."

"Thái Tử Điện Hạ, này trò đùa quả nhiên là không mở ra được, nếu là bị. . ."

Chu Luận Văn còn chưa nói xong, Chu Thần Hoàn liền cắt ngang hần, đứng dậy đi ra ngoài, vừa đi vừa vắn eo bẻ cổ, nói: "Không có việc gì ta liền trở về ngủ cái hồi lung giác, thật buồn ngủ quá a."

Trở lại trong phòng ngủ, Chu Thần Hoàn hai mắt vừa mở, trên mặt lười nhác chi sắc lập tức tiêu tán, hần hí híp mắt nhìn lấy trên núi giả tu luyện Thiên Sơn Đồng gia, hai con ngươi quang mang lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát sau, Chu Thần Hoàn khẽ thở dài một hơi, trên bàn cất kỹ trang giấy, một bên mài, một bên thấp giọng nói: "Cho ngươi hai lần cơ hội, nhưng ngươi không biết nắm chắc, vậy thì thật không có cách nào, ta cái này có tính không là bị làm vũ khí sử dụng đâu "

Chu Thần Hoàn nhắc lên Bút Long, dính một hồi Mực, suy nghĩ nghĩ, lại lắc lắc đầu: "Cũng không tính đi, dù sao cái này thuộc về mình đưa lên môn. . ."

Bút Tẩu Long Xà, Chu Thần Hoàn Học Văn ba năm, dù chưa thật học biết cái gì trị quốc An Bang kế sách, lại luyện thành một tay còn tính xinh đẹp Bút Long chữ, lúc này roi hạ bút, từng cái phiêu nhiên Nhược Tiên chữ liền tại tờ giấy màu vàng bên trên thành hình.

Không cần một khắc đồng hồ, thả bút, chữ thành.

Trang giấy này bên trên chỉ có hai hàng chữ, hàng ngũ như nhất vì "Nguyệt Cung phải chăng dị biến." Hàng thứ hai thì làm "Tĩnh Đàn Sứ Giả Trư Bát Giới tin tức."

Viết xong sau, hần đem ngón tay làm thành vòng tròn hình, thả bên miệng thổi, kỳ lạ âm thanh lập tức xuất hiện, tiếp lấy liền gặp một cái tuyết trắng Phi Điều từ trong cửa sổ bay tới, Chu Thần Hoàn vươn tay cánh tay, Phi Điều vững vàng rơi trên cánh tay, không kém mây may.

Đem trang giấy xếp xong, trời đang phi điều trên đùi, sau đó nhẹ nhàng đang phi điều bên tai thổi miệng Nguyên Khí, Phi Điều hai mắt lập tức sáng lên, tiếp lấy liền gặp Phi Điều triển khai Song Sí, trong chốc lát liền biến mất ở sâu trong bầu trời.

Làm xong đây hết thấy, Chu Thần Hoàn chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, hần lần nữa nâng lên đầu nhìn về phía mặt trăng phương hướng, trong lòng lại có chút mơ hồ ba động, tựa hồ một ít chuyện chính đang phát sinh.

*** Cầu vote cuối chương !!!

Chương 20: Săn bắn

Chương 20: Săn bắn

Trên đời này không có tuyệt đối hòa bình, lại cũng không có tuyệt đối chiến tranh, nếu mà có được, cái kia chỉ có thể nói là hoài thai mười tháng muốn sinh ra như vậy bình thường mà thôi. Thạch Ngọc Quốc tứ phía đều là cùng hắc Quốc giáp giới, không có tuyệt đối Thiên Hiểm có thể thủ, nếu như nhất định phải tìm ra một cái, vậy thì là Bắc Cương Thương Ly Thành, nơi đó xây dựa lưng vào núi, chính là Đông Thắng Thần Châu nổi danh quân sự yếu tắc, riêng có "Một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông" mỹ danh.

Như là trước kia Chu Thần Hoàn, nghe được có người nói cùng những lời này, không thể nói trước sẽ gom lại lỗ tai tới nghe một chút những này đường phố đầu ngõ hẻm nghe, cũng coi là khoáng đạt nhân giới, thuận tiện đuôi cái này nhằm chán thời gian. Nhưng từ Thương Ly Thành chuyển qua một vòng đồng thời từ Lão Bình nơi đó nghe qua Thương Ly Thành phía sau cố sự về sau, hẳn lại nghe đến mấy cái này câu thí, không thể nói trước sẽ mắng bên trên một câu, như người kia không nghe, liền không thể thiếu đánh lên một chầu.

"Cho nên, cái này là nguoi đánh người Thừa Tướng con trai nguyên nhân" Chu Nghĩa Thiên hơi có bất đắc dĩ nhìn lấy con của mình.

Chu Thần Hoàn nhìn lấy Nghênh Phong pháp phối tinh kỳ, còn có cái kia nằm rạp trên mặt đất cái mộng đều sưng lên cảm phục Nam Tử, nhếch miệng, xem như thừa nhận.

"Ai, nguoi a ——" Chu Nghĩa Thiên thở dài, lúc đầu hôm nay là Thạch Ngọc Quốc hàng năm một lần săn bắn Nhật, muốn mạng lấy Chu Thần Hoàn đi ra giải sầu một chút, thuận tiện chính thức xuất hiện tại Mãn Triều Văn Vũ trong tầm mắt, vì về sau làm chuẩn bị, nhưng ai biết hẳn còn không có cho Chu Thần Hoàn cơ hội biểu hiện đâu, Chu Thần Hoàn liền đem nhất phẩm đại quan Thừa Tướng nhi tử đánh một trận, nguoi đây nói lên cái nào nói rõ lí lẽ đi

Trừng phạt Chu Thần Hoàn nói thật Chu Nghĩa Thiên không xuống tay được.

Cũng không trừng phạt Chu Thần Hoàn lại thế nào hướng mình trợ thủ đắc lực bàn giao trong lúc nhất thời, Chu Nghĩa Thiên phạm vào khó.

Chu Thần Hoàn liền không thể gặp loại này trên quan trường tính toán, hẳn phải tay bên trên tro bụi, hướng đi nằm sấp trên đồng cỏ Cẩm Y Nam Tử trước mặt. Tên kia Cẩm Y Nam Tử rõ ràng là bị Chu Thần Hoàn đánh sợ, lúc này thấy Chu Thần Hoàn đi tới, Thân Thể không khỏi run lên, nói: "Nguoi. . . Nguoi muốn làm gì "

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, đột nhiên xoay nguoi qua thế, cái mộng hướng phía Cẩm Y Nam Tử, ôn nhu nói: "Cho nguoi đánh một trận, chúng ta hòa nhau, như thế nào "

Chúng đại thần còn tưởng rằng Chu Thần Hoàn sẽ như thế nào giải quyết chuyện này, đã thấy Chu Thần Hoàn dùng loại này như tiểu nhi đánh nhau phương thức đến giải quyết vấn đề, lập tức cũng có chút dở khóc dở cười. Tuy nhiên một nghĩ, cái này không phải cũng là trực tiếp nhất phương pháp đơn giản nhất sao ta đánh nguoi, nguoi lại đánh trở về liền tốt, tuy nhiên Chu Thần Hoàn quên đi mình là Thái Tử Điện Hạ cao quý thân phận, ai lại dám dạng này trực tiếp thô bạo đánh trở về

"Không đánh" Chu Thần Hoàn chuyển đầu nhìn về phía một mặt xoắn xuýt Cẩm Y Nam Tử, đợi các loại, liền đứng dậy, nói: "Cho nguoi hoàn thủ cơ hội, chính nguoi không có trân quý, vậy liền trách không được ta, hiện tại chúng ta hòa nhau, ai cũng không oán hận ai. Tuy nhiên nếu nguoi nào không có tự mình đi qua Thương Ly Thành, liền còn nói Thương Ly Thành như thế nào như thế nào, cái kia Bản Thái Tử chuyện quan trọng đầu tiên nói trước, ta sẽ còn đánh, mà lại sẽ đánh càng nặng."

Cẩm Y Nam Tử nghe vậy mặt có vẻ giận, lúc đầu bị nguoi ở trong khi khi nhìn liền rất nổi giận, lúc này lại bị Chu Thần Hoàn Xích Quả quả áp chế, trong lòng nộ khí càng sâu, hẳn vụng trộm quay đầu đi nhìn một nơi nào đó, đã thấy nơi đó có người không nói một lời, liền lại chỉ có thể cắn răng thấp đầu.

Một trận nhìn như không nhỏ nhưng cũng không lớn phong ba như vậy bỏ qua, săn bắn như cũ bình thường tiến hành, săn bắn phân hai khu, một khu chính là sơn lâm dã thú, còn có một số chưa hóa hình Yêu Thú, thuộc về hoàng tộc cùng Vương Công Đại Thần khu vực săn thú. Mà tại một cái khác khu, thì là địa hình phức tạp, bên trong ngoại trừ dã thú Yêu Thú bên ngoài, còn có một số bị phán tử hình Tù Phạm, những tù phạm này sung làm con mồi, có thể áp dụng các loại Phương Pháp chạy trốn, nếu là ở sau khi trời tối vẫn không chết, liền có thể miễn trừ tội chết, cho nên mỗi một cái cùng hung cực ác tội phạm đều lại ở chỗ này dùng bất cứ thủ đoạn nào cầu sinh, mà khu vực này là thuộc về võ tướng khu săn thú.

Ngay từ đầu, lần đầu săn bắn Chu Thần Hoàn còn có chút thú vị, cười tít mắt tại thảo nguyên cùng núi rừng bên trong chạy như bay, ngẫu nhiên bắn chết một con thỏ hoang hoặc nai con, biến hóa dẫn tới một trận lấy lòng tiếng chúc mừng, phảng phất như là một cái trình tự được thiết lập tốt, mỗi lần phát ra âm thanh đều là những người kia, mà lời nói cũng đều là như vậy vài câu,

Nghe cũng đều nghe phiền.

Cho nên ở chính giữa buổi trưa về sau, Chu Thần Hoàn liền không tham dự nữa săn bắn, mà là mình độc ngồi ngựa thốt, tại núi này ở giữa chẳng có mục đích đi dạo.

Đột nhiên, ngựa đạp đất âm thanh từ phía sau lưng truyền đến, Chu Thần Hoàn không cần đi nhìn, liền nghe đến Chu Luận Văn âm thanh truyền đến: "Hoàng Đế, tại sao không có cùng một chỗ săn bắn đâu "

Chu Thần Hoàn phớt qua đầu nhìn thoáng qua, Chu Luận Văn sau lưng còn có ba người, ba người này hẳn vừa rồi cũng đều gặp, một cái là Đại Học Sĩ công tử Trương Văn Nhiên, một cái là Lại Bộ quan viên công tử Hà Phong Lâm, còn có một người chính là Binh Bộ tướng lĩnh con trai, cũng coi là tướng môn con cháu, một thân buru hẳn khí tức Tôn Cần Nhiễm

Ba người này nhìn thấy Chu Thần Hoàn về sau, toàn bộ đều khom mình hành lễ, Chu Thần Hoàn cũng là điểm một cái đầu, sau đó nói: "Các người vì sao cũng không có tiến lên săn bắn "

Tôn Cần Nhiễm ôm quyền nói: "Khởi bẩm Thái Tử Điện Hạ, ở chỗ này săn bắn dã thú quá mức không thú vị, những này dã thú hoặc là thực lực quá yếu, hoặc là nỡ từ quá ngu, không biết tránh cũng không biết tránh, hoàn toàn không có săn bắn niềm vui thú nói, cho nên chúng ta quyết định tiến về một cái khác khu đi săn bắn, vừa lúc ở này đụng phải Thái Tử Điện Hạ."

Chu Thần Hoàn vuốt vuốt trán đầu, sau đó nhìn về phía Chu Luận Văn, nói: "Người có phải hay không còn muốn phí miệng lưỡi mời ta tiến về a "

"A" Chu Luận Văn lại bị Chu Thần Hoàn nhảy thoát tư duy cho làm cho sững sờ, cũng may phía sau hẳn Trương Văn Nhiên rất nhanh tiếp lời đến: "Thái Tử Điện Hạ, Chu huynh cùng chúng ta đều biết Thái Tử Điện Hạ Tu Văn Tu Vũ, văn tài nổi bật, võ nghệ càng là cao tuyệt, chúng ta rất sớm đã muốn kiến thức Thái Tử Điện Hạ tư thế oai hùng, chỉ là một mực không có cơ hội, cho nên hôm nay mới nghĩ có thể hay không may mắn kiến thức đến Thái Tử Điện Hạ đại phát thần uy."

Chu Thần Hoàn hít mắt nhìn một chút một thân Hoa Phục Trương Văn Nhiên, đem Trương Văn Nhiên nhìn thần sắc hơi có trốn tránh, sau đó nói: "Quả nhiên không hổ là Đại Học Sĩ nhi tử, mồm mép công phu nhất lưu, liền xông người việc này mà tính, ta đi!"

Chu Luận Văn bốn người nghe vậy, hai mắt lập tức sáng lên, nhưng rất nhanh cũng đều khôi phục như thường, bốn người giục ngựa ra khu thứ nhất phạm trù, cùng khu vực săn bắn chung quanh binh sĩ nói một phen bên ngoài, binh sĩ mới để bọn hắn tiến vào một cái khác khu.

Cái này một khu bầu không khí cùng lúc trước khu vực săn bắn hoàn toàn khác biệt, tại ở gần ra miệng trên đồng cỏ lúc này đã có mười cái thi thể, cái này mười cái người đều là ăn mặc Tử Phục, sắc mặt hai tay hư bạch, bọn hắn có là nhắm mắt mà chết, có thì là mặt lộ vẻ kinh hãi chết không nhắm mắt, mà đều không ngoại lệ, những này Tử Tử ở ngực hoặc trên đầu lúc này đều cắm một mũi tên.

Vũ tiễn tại thu gió vù vù bên trong nhẹ nhàng lắc lư, tựa hồ là từ những thi thể này bên trên mọc ra bông hoa, lại có chút yêu dị.

"Thái Tử Điện Hạ, nơi này mặc dù có chút tính khiêu chiến, nhưng đều vì mình chủ lung tung săn bắn cũng không có bất cần đến mức nào nghĩ, không bằng chúng ta đánh cược một ván cược như thế nào" Tôn Cần Nhiễm lưng hùm vai gấu, ngồi tại ngựa phía trên, cầm trong tay Cung Tiễn, liền như là bách chiến chi Binh, một loại ẩn nấp sát phạt khí tức trong lúc lơ đãng liền lưu lộ ra.

"Như thế nào cược" Chu Thần Hoàn nghiêng cổ hỏi.

"Chúng ta năm người mỗi người một tổ, thời gian là hai canh giờ, trước khi mặt trời lặn, ai nếu là giết con mồi nhiều nhất, coi như Thắng giả như thế nào "

"Thắng giả nên như thế nào Bại giả lại nên như thế nào" Chu Thần Hoàn lại hỏi.

Tôn Cần Nhiễm thẳng tắp lưng, Cao Thanh nói: "Thắng người nói một sự kiện, ba người khác nhất định phải đáp ứng, tuy nhiên việc này không thể có tuân "Trung Nghĩa Lễ Trí Hiếu" quân tử ngũ tắc, như thế nào "

"Cử động lần này thú vị, ta đồng ý." Trương Văn Nhiên cười nói.

"Ta cũng đồng ý." Hà Phong Lâm cũng nói nói.

Chu Luận Văn lại nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nói: "Nếu là Hoàng Đế không thích, vậy ta không —— "

"Ai" hẳn còn chưa có nói xong, liền bị Chu Thần Hoàn cắt ngang, chỉ gặp Chu Thần Hoàn cười điểm đầu, nói: "Như thế chuyện thú vị, có thể nào có thể thiếu ta."

"Tốt, vậy chúng ta liền nói rõ, sau hai canh giờ ở chỗ này gặp nhau, ta trước cáo từ!" Tôn Cần Nhiễm phảng phất sợ Chu Thần Hoàn đổi ý, khi lấy được Chu Thần Hoàn chính diện trả lời chắc chắn về sau, trực tiếp giục ngựa rời đi, tiếp lấy Trương Văn Nhiên cùng Hà Phong Lâm đều lần lượt rời đi.

"Vương Huynh, người cũng trước lên đường đi, ta là gan tương đối nhỏ, lại không có giống các người có Phật Căn cùng Tiên Căn, tu vi không đủ các người, cần trước bảo đảm an toàn của mình mới có thể đi vào." Chu Thần Hoàn tựa hồ thật sự có chút buồn rầu, hẳn gãi gãi đầu, lại nhìn một chút trên đất những thi thể này, muốn vào lại không muốn vào đáng về.

Nghe được Chu Thần Hoàn nói Phật Căn cùng Tiên Căn không kịp mình lúc, Chu Luận Văn đáy mắt chỗ sâu hiện lên vẻ khác lạ, hẳn có chút do dự nhìn lấy Chu Thần Hoàn, nói: "Bằng không ta cùng người đi, người thế nhưng là ta Thạch Ngọc Quốc tương lai hoàng thượng, nếu là nhận lấy kinh hãi nhưng chính là ta tội lớn."

"Vương Huỳnh người làm như vậy coi như là xem thường ta, người đi vào trước, ta về sau khẳng định sẽ đuổi kịp các người." Chu Thần Hoàn mặt có không đổi nói.

"Cái này. . . Vậy được rồi, Hoàng Đế người nhưng tuyệt đối không nên cậy mạnh, vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn, nhất định phải lên tiếng cầu cứu."

"Cầu cái gì cứu, nếu là ngay cả cái sẵn sẵn đều cầu cứu, vậy ta đây mặt còn hướng cái nào thả "

"Hào hảo, ta lúc này đi, Hoàng Đế người nhưng nhất định phải chú ý an toàn a."

Chu Luận Văn liền như là một cô vợ nhỏ, một bước Tam Hồi đầu, hai mắt đó là một cái lo lắng, ngữ khí đó là một cái quan tâm a, liền phảng phất hẳn biết Chu Thần Hoàn nhất định sẽ phát sinh nguy hiểm.

Đội bốn người đều tiến nhập nơi núi rừng sâu xa lúc, Chu Thần Hoàn lười biếng trên mặt xuất hiện một tia cười lạnh, hẳn ngồi thẳng Thân Thể, hai mắt nhắm lại, nào có ban nãy loại rất dễ dàng liền bị Chu Luận Văn nói hành động theo cảm tính đáng về.

Chu Thần Hoàn nhìn một chút mình tiến cái sọt bên trong Tiễn Vũ, cùng sở hữu mười căn, hẳn mỗi căn đều cẩn thận kiểm tra một cái, không có vấn đề, điều này nói rõ vũ khí của mình bên trên vấn đề cũng không lớn, cái kia Chu Luận Văn nói tới nguy hiểm, chính là những cái được gọi là con mồi.

"Còn có một năm, cũng không tính nhầm chán. . ."

Chu Thần Hoàn kẹp chặt ngựa bụng, kéo một phát dây cương, tuần mã tê mình một tiếng, cấp tốc Hướng Tùng Lâm chỗ sâu chạy tới, trong nháy mắt liền tan biến tại Tùng Lâm tiểu lộ bên trong, mà liền tại hẳn vừa vừa rồi đi không lâu, một cái cười ngựa Hoa Phục Nam Tử tại khác một bên chậm đi ra ngoài, hẳn nhìn thoáng qua Chu Thần Hoàn rồi đi phương hướng, thần sắc Âm Lệ hừ một tiếng, liền cùng đuổi động ngựa, dọc theo Chu Thần Hoàn tiến lên phương hướng xa xa đi theo.

Người này không phải cái kia một mực quan tâm Chu Thần Hoàn Hoàng Thất Tông Thân Chu Luận Văn, cũng không phải lười rục rờ Lan Hoa Đại Học Sĩ con trai Trương Văn Nhiên, càng không phải là đáng người khôi ngô Tôn Cần Nhiễm, ngược lại là vừa rồi giữ im lặng phảng phất không có có tồn tại cảm giác đề điều thanh niên Hà Phong Lâm!

Hắn có cha là Lại Bộ Thượng Thư, cùng Binh Bộ Thị Lang làm hảo hữu, có thể trực tiếp tiếp xúc Binh Bộ lao ngục nhân viên điều động, đồng dạng cũng có thể lựa chọn hôm nay sẵn sẵn từ tù đến cùng là ai!

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Sát Thủ Sát Tâm Khởi!

Chương 21: Sát Thủ Sát Tâm Khởi! (hai mươi một, sớm tuyên bố)

Chỗ này khu vực sẵn sẵn diện tích rộng lớn, chiếm cách xa nhau Thạch Ngọc thành hai mươi dặm Hồ Tê Sơn một phần tư địa bàn, trên núi mật Lâm xanh biếc, nơi xa nhìn lại phảng phất như là một tòa tràn ngập sinh cơ danh xuyên đại sơn, mà thực sự hiểu rõ nhân tài tại đây biết đây không phải cái gì sinh cơ dạt dào địa phương, mà là một tòa khắp nơi che kín nguy cơ hiểm trở sơn phong, trên núi lâu dài có Yêu Thú chiếm cứ, hung mãnh dã thú càng là số lượng cũng không ít, như người bình thường Tổ Đội tiến vào, mười chết năm thương, như người bình thường đơn độc tiến vào, xương đầu đều tìm không trở về.

Cho nên nơi này cũng bị phụ cận người gọi đùa vì "Thực Nhân Sơn", "Thực" cùng Thạch Ngọc Quốc "Thạch", vì vậy cũng chưa hẳn không đựng một số còn lại cổ quái ý nghĩ.

Chu Thần Hoàn dọc theo một đầu tiểu lộ người cỡi ngựa núi, ban đầu cây cối không nhiều, cũng không nhìn thấy cái gì dã thú thậm chí Yêu Thú phạm nhân, nhưng lại hướng về trên núi hành tẩu một chút, dã thú liền nhiều hơn.

Ngay từ đầu Là tiểu nhân hình thể thảo rừng, dã hươu, lợn rừng, từ từ có thể nghe được tiếng tru của lang, lại hướng bên trên, hoàn toàn tiến vào núi rừng bên trong, liền có thể nhìn thấy hình thể càng lớn Lão Hồ cùng sư tử.

Chuyển qua một chỗ ngoặt đường, Chu Thần Hoàn vừa ruổi ngựa tiến lên hai bước, chợt thấy ngựa cái đuôi điên cuồng vung, ngựa nào cũng là hất xi không ngừng, Tứ chân lại có chút ần ần run lên, cái này khiến Chu Thần Hoàn lập tức cẩn thận.

Hắn khó bên dưới chi ngựa chính là triều đình Ngự Mã, hình thể cao lớn, nhưng ngày đi tám trăm dặm, chính là đương thời hiếm có chi Bát Tuần ngựa một trong, thuở nhỏ tại núi rừng bên trong thuần dưỡng, cùng sư tử độ sức lực, cùng Lão Hồ độ sức nhanh, bình thường dã thú căn bản không thể vào nó mắt, chớ nói chi là làm nó như thể kinh hoàng.

Mà lại vừa rồi phóng qua trong rừng tiêu lộ lúc, nguyên bản phía trước đang có một đầu sư tử hướng nó gào thét, Chu Thần Hoàn thậm chí đều chuẩn bị xuất thủ, nhưng ngựa của hắn vậy mà không hề sợ hãi, một cái bước xa đi lên, sừng sốt đem cái kia đầu sư tử hù chạy, để Chu Thần Hoàn một hồi lâu thờ dài thiếu một cái con mồi.

Cho nên, tuần mã ngừng bước, Thân Thể run rẩy, có thể giải thích nguyên nhân chỉ có hai cái, hoặc là xuất hiện nó vô pháp chống lại dã thú, hoặc là đứng vậy có Yêu Thú xuất hành!

Chu Thần Hoàn tay khiêng nhẹ nhàng vuốt ve tuần mã, Nguyên Khí từ thủ chương chậm rãi lộ ra, ôn nhuận Lương Câu đầu lâu, để tuần mã an ổn xuống về sau, hắn mới chậm rãi hướng bốn phía nhìn lại.

"A "

Chu Thần Hoàn nhìn về phía sau lưng thời điểm, đột nhiên khê đi một tiếng, nhưng rất nhanh, khoe miệng liền hơi nhếch lên, hắn chậm rãi lắc lắc đầu, tự giễu nói: "Thật sự là sinh tại an vui a, sống quá an ổn, lòng cảnh giác vậy mà yếu đi nhiều như vậy."

Chợt, chỉ gặp hắn đột nhiên quát ra một mũi tên, tay phải cầm cung, tay trái mũi tên dựng dây cung, Thân Thể hướng về sau nhất chuyển, liền phảng phất muốn hướng sau lưng tiêu lộ vọt tới.

Xa xa rơi tại Chu Thần Hoàn sau lưng Hà Phong Lâm gặp Chu Thần Hoàn đột nhiên tiến chi mình, dọa đến hắn Thân Thể không khỏi khê giật mình, hắn tự nhận là ẩn nấp công phu rất cao, tuyệt đối sẽ không bị Chu Thần Hoàn phát hiện, nhưng chuyện trước mắt là chuyện gì xảy ra

Chu Thần Hoàn ngắm chuẩn lấy phương hướng của mình, Hà Phong Lâm liền theo khảm trương một khắc, hắn ghé vào ngựa bên trên, căn bản không dám động mảy may, bởi vì hắn không biết Chu Thần Hoàn là phát hiện mình, hay là bởi vì nguyên nhân khác hướng hướng mình, nhưng vô luận là điểm nào nhất, chính mình cũng nhất định phải tĩnh như là một căn mộc đầu, việc đã đến nước này, vô luận chuyện gì phát sinh, kế hoạch đều muốn thực hành.

"U còn không tránh "

Chu Thần Hoàn tựa hồ có chút kinh ngạc, hắn Nhân Châu đi lòng vòng, sau đó bỗng nhiên kéo cung, đang lúc Hà Phong Lâm cho là mình muốn bị Chu Thần Hoàn xạ kích lúc, đột nhiên Chu Thần Hoàn thay đổi phương hướng, hướng phía Tây Bắc Phương Hướng đột nhiên buông ra dây cung.

Cung Tiễn bay ra, kẹt ở lấy chói tai vù vù, trực tiếp bắn vào Tùng Lâm chỗ sâu.

Tiếp theo, nhất đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên, một cái tối thân ảnh từ trong bụi cỏ Hướng Chu Thần Hoàn giương nanh múa vuốt vọt tới.

Chu Thần Hoàn khó bên dưới tuần mã có chút bối rối, nhưng hắn lại không nhúc nhích tí nào, trên mặt thậm chí một cái vẻ mặt kinh ngạc đều không có, hắn tại nhìn thấy thân ảnh này nhào về phía không trung lúc, tay trái vừa vận lại quát ra một mũi tên, sau đó vẫn là giống nhau động tác, dựng cung, dẫn dây cung, căng dây cung, buông tay, Tiễn Vũ xông phá Không Khí trối buộc đột nhiên bắn ra.

"Phốc phốc!"

Hào không cái gì ngoài ý muốn,

Hắc ảnh trên không trung bị Cung Tiễn bắn trúng, Tiễn Vũ trước Phi, trực tiếp đem cái này xông lên đồ vật dính tại cổ trên cây.

Mà lúc này, nơi xa không dám thờ mạng Hà Phong Lâm mới nhìn đến cái này bị Chu Thần Hoàn bắn giết đồ vật là cái gì.

Yêu Hồ!

Lại là lấy xảo trá khó lường vì trứ danh Yêu Hồ!

Yêu Thú bên trong, dừng mảnh lấy yêu tượng, Yêu Hồ, yêu sư Chờ nổi tiếng nhất, mà trí mưu thì là lấy Yêu Hồ, Yêu Hầu vi tôn, bình thường tình huống dưới, Nhân tộc cường giả thà rằng mặt đối mặt tôn đồng dạng cường đại Yêu Hồ yêu tượng, cũng không muốn gặp đồng dạng tàng thứ Yêu Hồ.

Bởi vì Yêu Hồ nặng trí, Chúng nó Vô một trăm phần trăm tự tin sẽ không xuất thủ, mà ra tay thì tất đã thương người! Cho nên lúc bình thường bên dưới Yêu Hồ xuất thủ, chỉ có thể thí tốt bảo đảm xe mới là thượng sách.

Tuy nhiên cái này trên Hồ Tê Sơn Yêu Hồ chưa có hóa hình, nhưng nó vẫn như cũ là có được giao hoạt trí tuệ, nhưng chính là như vậy Yêu Thú đều bị Chu Thần Hoàn một kích bắn giết! Hắn rốt cuộc mạnh cỡ nào Không lẽ Ngoại Giới truyền ngôn đều là thật

Hà Phong Lâm thần sắc kịch liệt biến hóa, hắn căn răng nhìn lấy Chu Thần Hoàn tiếp tục lên núi, gãy dựa hồi lâu, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia kiên quyết chỉ sắc.

"Tình báo có sai, trực tiếp vận dụng Hạng A kế hoạch!"

Hà Phong Lâm cầm lấy một mảnh lá cây đặt ở bên miệng, nhẹ nhàng thổi liền có Phi Điều bay tới, hắn đem Chu Thần Hoàn tiến lên phương hướng tình báo đặt Phi Điều Chùy Uế bên trên, sau đó hướng lên ném đi, Phi Điều liền hướng về nhất đỉnh núi phương hướng bay đi.

Làm xong đây hết thảy, Hà Phong Lâm rốt cục như trút được gánh nặng, trong mắt của hắn có lẽ có Sát Ý lấp lóe, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh lại, chỉ gặp hắn cười lạnh thay đổi ngựa đầu, muốn rời xa chỗ thị phi này, bởi vì hắn biết tại rất nhanh Tương Lai, con đường này đem sẽ trở thành tuyệt đối cấm khu, ai đụng ai chết.

Nhưng lại tại hắn quay người vừa muốn ruổi ngựa xuống núi lúc, toàn bộ người lại đột nhiên trọn mắt hốc mồm, thân thể dừng lại, toàn thân đều cứng ngắc.

"Lên, thật là đúng dịp a!"

Tại Hà Phong Lâm phía trước năm trượng địa phương xa, Chu Thần Hoàn chính dựa vào tại trên cành cây, miệng bên trong ngậm căn có chút khô héo tiểu thảo, toàn bộ người tựa như một kẻ lưu manh.

"Người . . Thái . . Thái tử điện hạ!"

Hà Phong Lâm trừng lớn hai mắt, trong mắt tơ máu đều căn căn có thể thấy được, hắn không thể tin nhìn lên trước mặt Chu Thần Hoàn, trong đầu suy nghĩ bách chuyển, làm sao đều nghĩ mãi mà không rõ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

"Không biết ta tại sao lại xuất hiện ở nơi này ta không phải hắn là đi hướng trên núi, sau đó tự chui đầu vào lưới tiến vào các người bẫy rập sao "

Chu Thần Hoàn phui tay đứng dậy, trong tay của hắn chỉ có một mũi tên, mũi tên bên trên còn có lưu một tia máu tươi, Hà Phong Lâm vội vàng hướng trên núi nhìn lại, chỉ gặp Chu Thần Hoàn ngựa không biết lúc nào ngừng ngay tại chỗ ăn cỏ dại, mà trên cành cây chỉ kia bị đóng đinh Yêu Hồ thì rớt xuống đất, dính máu mũi tên lại không cánh mà bay.

Cái này một cái, Hà Phong Lâm đều hiểu, tuy nhiên hắn đối với Chu Thần Hoàn làm sao phát hiện mình cũng tới chỗ này sự tình còn hơi nghi hoặc một chút, nhưng đại thể sự tình xác thực rõ ràng.

"Người cái gì đều biết "

Hà Phong Lâm khẩn trương sắc mặt rất nhanh liền tỉnh táo lại, hắn không che giấu nữa trong mắt lãnh mang, âm thanh lạnh lùng, không tình cảm chút nào.

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, nói: "Chỉ biết đạo các người nhất định sẽ gây phiền toái cho ta, nhưng không nghĩ tới các người vậy mà gan lớn đến muốn trực tiếp làm cho ta vào chỗ chết."

"A! Chu Thần Hoàn, người hắn là từ nhỏ đã rất thông minh a mà không phải tại cái gì ba năm Du Lịch ở giữa đột nhiên khai khiếu "

Chu Thần Hoàn nhún vai, nói: "Nếu như ta nói người đoán sai, người sẽ tin sao "

"Không có khả năng! Người nhất định là từ nhỏ liền đang giả ngu, bởi vì người biết người nếu là như người bình thường thông minh lanh lợi, khẳng định sẽ có người tới hại người, hại hoàng thượng, cho nên người chỉ có thể giả ngu, mà người bây giờ không lại giả ngốc, cũng là bởi vì người cảm thấy uy hiếp không tồn tại nữa!"

Hà Phong Lâm tự nhận là thông minh, hung hăng tiến hành suy đoán của mình, không chút nào đi xem Chu Thần Hoàn tám kia nguyên đến biểu tình như vậy.

Kỳ thực Chu Thần Hoàn chỉ là đơn thuần không nghĩ tìm phiền toái cho mình mà thôi, hắn nhận làm một cái ngu ngốc lại so với một người thông minh giảm rất nhiều phiền phức, cho nên liền như vậy, nhưng ai biết Hà Phong Lâm vậy mà cho hắn biến tạo một cái tốt như vậy lý do, thật sự là không cần đều có lỗi với Hà Phong Lâm nào động.

"Há, người đoán đúng rồi."

Chu Thần Hoàn nhún vai, hắn cảm giác đi giải thích những vấn đề này rất phiền phức, cho nên cũng liền lười đi giải thích, dù sao đối tức đem phải chết người đã không còn gì để nói, đặc biệt vẫn là đối với mình có Sát Ý người.

"Chu Thần Hoàn, người thật cho rằng khám phá mưu kế của chúng ta liền có thể bình yên vô sự, vạn sự thuận lợi "

Hà Phong Lâm trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, khóe miệng thoáng nhìn, hai mắt đúng là một tia vẻ trào phúng, hắn ngựa bên trên ngoại trừ bình thường Cung Tiễn bên ngoài, còn có một thanh kiêu dáng nhìn rất là hoa lệ bội kiếm.

Chỉ gặp hắn bên cạnh tay quát ra bội kiếm, trong mắt quang mang đại thịnh, một tay vỗ ngựa khiêng, toàn bộ người trực tiếp từ trên lưng ngựa bay lên, Hữu Thủ Kiếm chiêu sử xuất, một kiếm biến Thập Kiếm, xen lẫn vô tận thế xông, hướng về Chu Thần Hoàn một kiếm chém tới.

"Các người đều biết ta là Văn Nhân, tay trái gà không chặt, há biết ta sớm đã vụng trộm tu hành Tiên Kiếm chi pháp, lúc này sớm đã là Nhân Tiên sơ kỳ chi cảnh! Người vừa mới tay kia Tiễn Thuật hoàn toàn chính xác không yếu, nhưng người thừa nhỏ vô pháp Tu Phật Tu Tiên, dù cho Vô Công lại đại thành, như thế nào ta một tay chi địch!"

Chu Thần Hoàn đã có thể nhìn thấy Hà Phong Lâm trong mắt lấp lóe Sát Ý, cảm thụ kiểm ý sắc bén, Chu Thần Hoàn tay trái nhẹ giơ lên cái kia nhuộm máu mũi tên.

"Hừ, giả vờ giả vịt!" Hà Phong Lâm gặp Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là không thấy một chút hoảng hốt, Lãnh hừ một tiếng, cảm thụ được mình lực lượng cường đại, đắc ý cười to: "Nếu ngươi cách ta khá xa, lấy Cung Tiễn chỉ lực có lẽ có thể ngăn cản ta một lát, nhưng ngươi bây giờ lại nắm đại chỉ là cầm trong tay mũi tên, quả nhiên là. . ."

"Tìm đường chết ——" Chu Thần Hoàn tiếp Hà Phong Lâm.

Hà Phong Lâm sững sờ, sau đó phần nộ nói: "Chết đến lâm đầu, còn dám nói khoác mà không biết ngượng."

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, cũng không biết làm như thế nào cùng cái này tự cho là đúng gia hỏa giải thích, chỉ gặp Hà Phong Lâm bội kiểm sắp từ hấn Thiên Linh Cái bỏ bên dưới thời điểm, Chu Thần Hoàn chỉ là hơi hơi nghiêng người một cái, tay trái nhìn như chậm chạp, kì thực nhanh chóng nhất chuyển, trong tay mũi tên tại Hà Phong Lâm trong mắt liền hóa thành nhất đạo Ngân Quang, tại hấn cảm dưới chỗ chọt lóe lên.

Tiếp theo, Chu Thần Hoàn thu tay lại, Hà Phong Lâm mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

"Ngươi —— ngươi làm sao ——" hấn cổ họng nhuộm máu, máu tươi từ cổ họng chỗ trong vết thương không ngừng chảy ra, thấm ướt lồng lẫy y phục, sau cùng Tích Lạc thổ địa, đem Hoàng cò đại thấm đỏ.

Chu Thần Hoàn trong tay mũi tên mũi nhọn máu tươi càng đậm, nhàn nhạt mùi máu tươi dâng lên, hấn nhú nhú mảy đầu, sau đó lại lần nữa giãn ra.

"Há, quên nói cho ngươi, ta là một tên sát thủ! Chuyên giết ngươi dạng này tự cho là đúng nói nhảm quá nhiều người."

Chu Thần Hoàn nói xong, thậm chí không tiếp tục nhìn Hà Phong Lâm một chút, liền một lần nữa lên núi cười ngửa, tuy nhiên biết rõ núi có hổ, nhưng cổ nhân nói thật tốt, không vào hang cọp, lại có thể đến Hồ Từ Sát Tâm đã lên, chỉ giết một cái người, thật sự là ép không xuống trong lòng cổ này Sát Ý.

Gió núi thổi qua, gọi lên Hà Phong Lâm quần áo phần phật, Huyết Châu bay lên, bày vẩy xanh ngắt cổ thụ. Hà Phong Lâm mơ hồ ánh mắt nhìn chăm chăm Chu Thần Hoàn lên núi bóng lưng, hai mắt quang mang dần dần tiêu tán, bỗng nhiên một tiếng hồ gầm vang lên, tại mất đi sau cùng Ý Thức thời điểm, Hà Phong Lâm bỗng nhiên nhìn thấy một thót Thương Lam mãnh hổ lao đến.

"A . . Sát . . Thủ . ."

Bị Mãnh Thú va chạm ngã xuống đất Hà Phong Lâm, tại còn sót lại thời khắc, chỉ lưu bên dưới câu này cái gọi là Di Ngôn, chỉ là bên cạnh nghe được hấn Di Ngôn chỉ có cắn xé hấn Thân Thể, sau cùng lại bị một mũi tên đâm vào Thiên Linh Cái mà chết Thương Lam mãnh hổ!

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Giết được thỏ, mổ chó săn

Chương 22: Giết được thỏ, mổ chó săn

Hổ Tê Sơn cách sơn phong vị trí một phần tư khoảng cách, địa hình càng thêm khúc chiết hay thay đổi, cây cao đá lớn tầng tầng san sát, dã thú Yêu Thú gặp chỉ như thường, bắt đầu từ nơi này, mới thật sự là nguy hiểm khu vực.

Một chỗ quanh co khúc khuỷu kéo dài đến đỉnh núi nhỏ hai bên đường, mấy chục khóa Đại Thụ đột nhiên chặn ngang bẻ gãy, căn cứ hướng tiểu lộ phương hướng khuynh đảo, chỉ nghe "Két —— ba —— bành ——" mấy tiếng vang lên, trên đường nhỏ tro bụi Dương Thiên, cự đại thân cây vắt ngang tại nhỏ giữa lộ, nếu không đường vòng hoặc là phí chút trắc trở, con đường này khẳng định là không thể lại tiếp tục đi.

Mà lúc này, lại nghe phanh phanh vài tiếng vang, mấy khối cự đại Ngoan Thạch vậy mà cũng xuất hiện tại nhỏ giữa lộ, triệt để đem tiểu lộ hoàn toàn phá hỏng.

Mấy cái thân ảnh cao lớn đột nhiên từ trên mặt đất vọt lên, sau cùng hoặc đứng sững hoặc xếp bằng ở đá lớn cùng cổ trên cây, những người này đều không ngoại lệ, mỗi cái người đều là thân mang Tử Từ Tử Phục, bọn hấn đáng người khôi ngô, hình thể cường tráng, toàn thân tản ra lạnh thấu xương mùi máu tanh.

Bọn hán có người trên mặt có sẹo đao dử tợn, có trên thân có thể thấy được vết đao, còn có con mắt đều bị trực tiếp móc xuống, chỉ còn bên dưới một con mắt Âm Lệ nhìn về phía trước, những người này phân bố tại Đại Thụ cùng cỏ thụ các cái phương vị, tuy nhiên tư thế không giống nhau, nhưng mỗi cá nhân trên người đều ẩn chứa đồng dạng cảnh giác cùng sát khí, phảng phất là đến từ ác quỷ của địa ngục.

"Hách Tướng quân, đã hoàn thành ngăn chặn địch nhân chuẩn bị."

Trên mặt có vết đao một tên tráng hán ôm quyền Hướng đứng tại đá lớn trung ương, cư cao lâm hạ người nói nói, người này Độc Nhãn, môi mỏng da Hắc, hai tay đưa ở sau lưng, tự có một cỗ ổn định quân tâm chi khí, tuy nhiên thân xuyên Tù Phục, lại không có nửa điểm Tù nhân sợ hãi rụt rè cảm giác.

Hách Thiên Lô nghe ngựa càng ngày càng gần âm thanh, nhìn phía xa đạo thân ảnh kia càng ngày càng gần, nhẹ nhẹ gật gật đầu, Độc Nhãn không có bất kỳ cái gì cảm tình, nói: "Chuẩn bị Chiến Đấu."

Còn lại sáu người cấp tốc làm ra phản ứng, có Ung Trảo Hồ Bộ, có cầm trong tay cây gỗ, có hai tay mang theo hòn đá, mỗi cái trong mắt người đều không khăn trương chút nào, có chỉ là ngang dương chiến ý.

Chu Thần Hoàn cười tuần mã chậm rãi dọc theo trên đường nhỏ núi mà đi, trên đường hán có thể nhìn thấy các loại dã thú tung tích, còn có mấy cái Yêu Thú cũng xuất hiện trong tầm mắt, chỉ là những này dã thú hoặc Yêu Thú không biết là cảm nhận được mình không dễ chọc, vẫn là nguyên nhân gì khác, vậy mà không có công tới, Chu Thần Hoàn cũng vui vẻ đến thanh nhàn, liền cũng không có đi bắn giết.

Lại xuôi theo núi mà lên một lát, bỗng cảm thấy mặt đất chấn động, Chu Thần Hoàn hí mắt, nhếch miệng lên một tia cười lạnh, kẹp kẹp ngựa bụng, tuần mã hí dài một tiếng, chân trước vọt lên, dọc theo tiểu lộ phi tốc hướng lên chạy tới, chỉ là một lát, liền nhìn thấy đường trước "Chướng ngại vật trên đường", cùng chướng ngại vật trên đường bên trên những cái này khí thế trầm ổn, Sát Ý lẫn nhiên người.

"U, khai hội sao "

Giữ chặt dây cương, Chu Thần Hoàn cười hí mắt nhìn về phía trước đám người, sắc mặt bình tĩnh, ngữ khí lạnh nhạt.

"Bái kiến Thái Tử Điện Hạ."

Lấy Hách Thiên Lô cầm đầu bảy người tại nhìn thấy Chu Thần Hoàn thời điểm, vậy mà một gối quỳ xuống, Hành Quân người lễ, Chu Thần Hoàn thấy thế cũng không ngăn lại, vẫn như cũ là một mặt bộ dáng cười mị mị, người vật vô hại.

Đi qua quân lễ về sau, bảy người đứng dậy, Hách Thiên Lô thẳng tắp cái eo, đứng ở đá lớn phía trên, cư cao lâm hạ nhìn lấy Chu Thần Hoàn, nói: "Tội Tướng sau đó sẽ đưa Thái Tử Điện Hạ lên đường, còn mời Thái Tử Điện Hạ không được chú ý, chỉ là một lát ta Chờ liền sẽ đi theo Thái Tử Điện Hạ mà đi, vì Thái Tử Điện Hạ tại Âm Phủ mở đường."

Hách Thiên Lô thanh âm nói chuyện oanh minh, chung quanh cây cối vang sào sạt, phảng phất đáp lại hán, mà sáu người khác cũng lên một lượt trước một bước, một loại ngay ngắn nghiêm nghị trong nháy mắt lan tràn ra.

"Giết ta sau đó sẽ tự sát sao "

Chu Thần Hoàn đối thuyết pháp này ngược lại là có chút hứng thú, hán không nghi ngờ Hách Thiên Lô, ba năm Du Lịch, không chỉ có riêng là trộm đạo chịu khổ bị liên lụy, hán còn từ Lão Trư nơi đó học tập đến rất nhiều đồ vật, bên trong một cái chính là Thực Nhân lời nói phải chăng hoang ngôn.

Cho nên xem người, nghe Kỳ Nhân, nhìn Kỳ Thần, Chu Thần Hoàn liền có thể kết luận Hách Thiên Lô lời này làm thật, nếu như mình thân tử, bọn hán nhất định sẽ không sống tạm.

Chỉ là,

Vì cái gì đây

"Giết ta Quốc Thái Tử Điện Hạ, tội kế hoạch lớn tru, đây là hình pháp, không thể không từ." Hách Thiên Lô tựa hồ biết được Chu Thần Hoàn nghi vấn, nói tiếp nói: "Mà không giết thái tử, ta dám huynh đệ oan khuất không người có thể tẩy, chúng huynh đệ trên trời có linh thiêng, chắc hẳn cũng sẽ không nhắm mắt."

Chu Thần Hoàn lệch ra cái đầu nhìn một chút Hách Thiên Lô, lại nhìn một chút còn lại mấy cái thần sắc Bạo Lệ người, nghi hoặc nói: "Ta làm sao không nhớ rõ giết qua huynh đệ của ngươi "

Hách Thiên Lô dường như hồi ức, trong mắt tạp sắc từng cái hiện lên, sau cùng chỗ hữu thần sắc ngưng quy một điểm, "Giết được thỏ, mổ chó săn, vừa mới an ổn mấy năm, giá trị của chúng ta liền hoàn toàn biến mất. . ."

"Thái Tử Điện Hạ, còn nhớ đến Ninh Khang Thành sự tình!"

"Ninh Khang Thành" Chu Thần Hoàn thần sắc lóe lên, hai năm trước Trí Nhớ đột nhiên thu vào trong đầu, khi đó hán cùng Lão Trư người không có đồng nào, chỉ có một khối ngọc bội, đó là bọn họ rời đi Tây Cương tiến về Nam Cương cái thứ nhất thành thị, cũng là mình thân thủ giết chết phủ Vệ Quân thứ một thành trì.

"A người là Ninh Khang Thành Thủ Tướng Vương Hồng Lạc vẫn là Vương Hồng Lạc thân tín "

Hách Thiên Lôi ngồi xổm xuống, từ dưới đất nhấc lên một căn trảng kiện cây gỗ, đơn tay nắm chặt, tựa như cùng nắm chặt giết người trường thương, thẳng tiến không lùi khí thế lập tức từ hần trên người bay lên.

Mà mấy người khác, cũng toàn bộ đều nhảy bên dưới đá lớn đoạn thụ, vây quanh Chu Thần Hoàn, phòng ngừa Chu Thần Hoàn từ bất kỳ địa phương nào phá vây bỏ chạy.

"Chúng ta là Vương Tướng Quân thù hạ tướng sĩ, cũng không phải là hần thân tín, nhưng bị người người giết bên trong, nhưng đều là huynh đệ của ta, càng có một người là ta Huyết Mạch Tương Liên thân đệ đệ!"

Hách Thiên Lôi nhảy bên dưới đá lớn, mặt đất đều chấn bên trên chấn động, mà hần đi về phía trước động, mỗi bước ra một bước, trên mặt đất liền xuất hiện một cái bễ sâu chừng nửa thước dấu chân, lực có thể Khiêng Đình, hành tẩu như núi, đại tướng phong phạm là.

Chu Thần Hoàn hí lại song mắt thấy Hách Thiên Lôi, tay trái từ phía sau tiến cái sọt bên trong lấy ra một tiễn, sau đó hần đem lấp lóe hàn quang đầu mũi tên một chiếc, chỉ nghe răng rắc một tiếng, đầu mũi tên bễ gãy, chọt liền gặp hần đem đầu mũi tên ném ra, trên tay chỉ có một căn không dài mảnh Mộc Côn.

"Người có biết Bản Thái Tử tại sao lại giết bọn hần" Chu Thần Hoàn trầm giọng nói.

"Tội Tướng nghe Vương Tướng Quân nói, hòa bình niên đại, binh lính quá nhiều uy hiếp Hoàng thất Thống Trị, liền Thái Tử Điện Hạ lấy Sơn Tặc làm mồi nhử, điều ra Ninh Khang Thành binh sĩ mấy trăm người, cuối cùng đem tàn sát, cũng vu hãm quân ta, dẫn đến quân ta người người tiến vào lao ngục, nhận trách móc nặng nề đối đãi, bây giờ chịu đựng lao ngục tai ương người, lại thương vong gần trăm người! Nên biết nói chúng ta thủ thành mười năm, cũng không từng có tổn thất như vậy!"

Nói xong lời cuối cùng, Hách Thiên Lôi đột nhiên hướng về phía trước vọt lên, gây gỗ trong tay bay thẳng Chu Thần Hoàn tọa kỵ quét ngang mà đi, hần một kích này Lực Bạt Sơn Hề Khí Cái Thế, chỉ nghe tiếng gió bên tai gào thét, mắt thấy tuần mã liền bị một kích đập chết.

Chu Thần Hoàn cặp mắt mang lóe lên, hần một tay ôm lấy ngựa đột nhiên, Thân Thể Hướng khía cạnh ngã xuống, cùng lúc đó trong tay bễ gãy mũi tên tại tay trái xoay tròn một tuần, cuối cùng Trục Kích Hách Thiên Lôi Côn Bổng một điểm, chọt liền nghe bịch một thanh âm vang lên, Chu Thần Hoàn cùng tuần mã Hướng một bên hoành bay ra ngoài, mà Hách Thiên Lôi thì là Thân Thể hướng về sau Phi ném, cuối cùng trùng điệp nện vào trên đá lớn, mới ngừng lại được.

Cái này một ngắn ngủi tiếp xúc, hai người vậy mà cân sức ngang tài.

"Hách Tướng quân!"

"Tướng quân —— "

Sáu người khác gặp Hách Thiên Lôi bị đánh bay, máu tươi từ trong miệng thốt ra, nguyên bản vững chắc đội hình hơi có vẻ hỗn loạn.

"Đừng quân ta, giết —— vì các huynh đệ báo thù —— càng vì thế nhi mà mạng sống giết địch!"

Hách Thiên Lôi thô lỗ lau khước miệng máu tươi, lần nữa cầm lấy Côn Bổng, cùng sáu người khác đồng thời Hướng cũng là vừa vịn đứng dậy Chu Thần Hoàn công kích lần nữa mà đi.

Chu Thần Hoàn trong mắt cũng là có có chút vẻ kinh ngạc, hần biết mình thực lực, tuy nhiên một kích này không có sử dụng Nguyên Khí, nhưng cũng không phải ai cũng có thể đón đỡ được, nhưng trước mắt Độc Nhân mạng phu không chỉ có đón lấy, thậm chí còn có thừa lực một trận chiến.

Chi này một điểm, hần liền có được là chi năng!

"Ngu xuẩn! Xuẩn không thể thành!"

Chu Thần Hoàn hét lớn một tiếng, hai chân Lăng Ba phiêu miểu, Thân Thể theo gió mà động, toàn bộ người tại sáu người liền thủ phía dưới, như nhàn nhã đi dạo, chỉ gặp trong tay hần ngắn mảnh Mộc Côn tại mỗi cái người phía sau nhẹ nhàng một kích, sáu người liền lần lượt như như đạn pháo chạy bắn nơi xa, đập ầm ầm đến cổ trên cây, phun ra một ngụm máu tươi, thân sắc uể oải, mắt thấy liền biết tuyệt Vô sức tái chiến.

Mà lúc này, Hách Thiên Lôi mới lần nữa mang theo vô cùng thế xông lần nữa đánh tới, chỉ là Chu Thần Hoàn đã ném qua một lần thua thiệt, lại có thể cùng hần lần nữa cứng đối cứng. Hách Thiên Lôi bản thân độ nhạy không kịp Chu Thần Hoàn, chỉ là lực lớn vô cùng, cho nên tại Chu Thần Hoàn có ý tránh né dưới, Hách Thiên Lôi mỗi cái công kích đều rơi không đến thực chỗ, mà Chu Thần Hoàn một cái nhìn như nhẹ đến không thể nhẹ nữa công kích, lại có thể lệnh Hách Thiên Lôi đi lại càng nặng nề, phản ứng càng trì độn.

"Nói các người ngu xuẩn, đều là đang khen các người! Các người đến cùng là thật ngốc hay là giả ngốc ngay cả ta một cái heo đầu đều có thể minh bạch sự tình, các người sao lại nhận như thế che đậy "

Chu Thần Hoàn một bên tránh né lấy Hách Thiên Lôi công kích, tiêu hao Hách Thiên Lôi Thể Lực, một bên rống lớn nói: "Thiên Hạ Thái Bình các người cũng dám nói lời này người không biết, ngay tại mấy ngày trước, ta còn tại Bắc Cương Thương Ly Thành, cùng cái kia Phong Vân Quốc Đại quân đại chiến một trận! Nếu như người không tin lời của ta, ta liền đem người thật ném tới Thương Ly Thành, cho người đi nhìn xem nó thành tường đến cùng đỉnh

mấy trăm vạn người máu tươi cho người đi nhìn xem nó Đại Địa, đến cùng tiếp nạp bao nhiêu linh hồn của con người!"

Nghe Chu Thần Hoàn, Hách Thiên Lôi nguyên bản tinh táo đậm mạc thần sắc hơi động một chút, nhưng hấn như cũ cắn răng, nói: "Cho dù người nói không sai, nhưng huynh đệ của ta chết vào tay người, chúng ta bị bắt cũng là sự thật!"

"Sự thật "

Chu Thần Hoàn cười lạnh một tiếng, nói: "Nếu như người biết bọn hấn là tại Ninh Khang Thành bên trong tới giết ta, ngay tại vạn chúng nhìn trừng trừng chỉ bên dưới một câu không nói tới giết ta, có lẽ người liền hiểu! Bọn hấn là không sai, chấp hành mệnh lệnh mà thôi, nhưng chính như lời người nói, ta là Thạch Ngọc Quốc Thái tử, trên thân gánh vác Thạch Ngọc Quốc Tương Lai, người có biết ta xảy ra chuyện sẽ phát sinh dạng gì sự tình Quốc Tướng đại loạn! Đến lúc đó Ngoại Dịch xâm lấn, bên trong họa loạn không ngừng, ai gặp nạn còn không phải phổ thông bách tính, còn không phải là các người những này tận dưới đáy Hạ Tầng tướng sĩ mà bọn hấn giết ta, ta làm cái gì ta ngoại trừ tự vệ phản giết bọn hấn, ta nhưng từng giận cùng người nhà bọn họ nhưng từng thương người nhà bọn họ một sợi lông "

"Cái này. . ."

Hách Thiên Lôi chần chờ một chút, mà đúng lúc này Chu Thần Hoàn đột nhiên xoay người nhảy đến đỉnh đầu của hấn, tiếp lấy liền gấp Chu Thần Hoàn trong tay Đoạn Tiễn từ hoành chuyển dựng thẳng, phảng phất muốn trực tiếp cắm vào hấn Thiên Linh Cái.

"Mà lại, các người tự vẫn lòng, các người vào tù về sau, nhà các người người nhưng chịu được đến nửa điểm liền lụy lại nghĩ nghĩ, chết đi những cái được gọi là huynh đệ, coi là thật đúng vậy cùng các người giống nhau là trong sạch còn có —— "

Hách Thiên Lôi Đỉnh Đầu cảm thấy tê dại một hồi, hấn đã cảm nhận được khắp cả người phát lạnh lạnh thấu xương sát cơ.

"Gọi người tới giết ta người, liền không có nửa điểm Họa Quốc chi tâm! "

Chu Thần Hoàn lời nói như là Cửu Thiên Tự Lôi, không gần như chỉ ở Hách Thiên Lôi trong tai vù vù, càng là chấn nhiếp sáu người khác mắt nổi đóm, mà lúc này, bảy người này mới như là Thử Hồ Quân Đỉnh, nhớ tới người kia lời nói.

"Hoàng thất có ý giết cả nhà các người, đến hiển lộ rõ ràng Hoàng thất Uy Nghi. Nhưng ta có biện pháp có thể bảo vệ các người thân nhân an nguy, chỉ cần các người có thể giết chết thái tử, lại tự sát tạ tội, người nhà nhất định không việc gì!"

Lúc đó nghe được lời này cảm giác không có vấn đề gì cả, nhưng lúc này lại nghĩ, bọn hấn mới phát hiện trăm ngàn chỗ hở, vì cái gì giết hết Thái Tử Điện Hạ liền muốn tự sát tạ tội vì cái gì bọn hấn không thể trốn đi, mà càng quan trọng hơn là, người nhà của bọn hấn vốn cũng không có bất luận cái gì vào tù báo hiệu, huống chi giết Hoàng thất, Đương Kim Hoàng Đế lại có thể lưu lấy người nhà của mình, không chém giết Cửu Tộc đều là hoàng thượng nhân từ.

"Không lẽ, ta. . . Thật sai lầm rồi sao "

Hách Thiên Lôi hai mắt lộ ra vẻ mờ mịt, cảm thụ được Đỉnh Đầu đâm nhói, hấn vậy mà phảng phất giống như hồi quang phản chiếu, trước đó đủ loại sự tình liên hệ tới, bao quát huynh đệ mình chi ngôn, bao quát Vương Tướng Quân lời nói, lại bao quát vào tù sau từng kiện từng kiện sự tình, hấn mới phát hiện trong đó rất nhiều vấn đề tồn tại, chỉ là hiện tại, sai lầm lớn đã đúc thành, tốt tại không có chân chính ử thành Đại Họa, nếu không mình thật là tội nhân thiên cổ!

"Tướng quân —— "

"Hách Tướng quân —— "

Còn lại sáu người gấp Hách Thiên Lôi sắp bị Chu Thần Hoàn xâu xuyên đầu, trong mắt đồng đều hiện lên một tia thống khổ cùng quyết tuyệt chi sắc, bọn hấn từng cái đem ngón tay nắm chặt cổ họng của mình, tựa hồ muốn đi theo Hách Thiên Lôi mà đi.

"Thôi đi, cho nên ta không yêu mến bọn người loại người này, rõ ràng Rất đơn giản sự tình, không hung hăng đánh các người dừng lại, các người liền cái gì đều nghĩ mãi mà không rõ. . ."

Chu Thần Hoàn tại sau cùng quan đầu, trong tay Đoạn Tiễn lại từ dựng thẳng chuyển hoành, hung hăng đập Hách Thiên Lôi đầu một cái, đem Hách Thiên Lôi đánh một mộng, lại bởi vậy được cứu vớt.

"Thái. . . Thái tử điện hạ. . ." Hách Thiên Lôi một mặt không biết làm sao.

Chu Thần Hoàn nhìn một chút Độc Nhân Hách Thiên Lôi, lại nhìn một chút còn lại bởi vì bảo vệ quốc gia mà có lưu vết thương binh sĩ, chợt quay người lên ngựa: "Mạng của các người, lưu tại Thương Ly Thành tiếp tục bảo vệ quốc gia đi. . . Dựa vào, sớm biết đạo liền không được, lãng phí Bản Thái Tử thời gian, xem ra phải thua đây. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!

Chương 23: Ai thua ai thắng

Chương 23: Ai thua ai thắng

Chu Thần Hoàn không tiếp tục xuôi theo núi mà lên, ngược lại là xuống núi mà đi, mặc dù không cách nào xác định, nhưng Hách Thiên Lôi mấy người hẳn là đứng vậy đồn sát thủ sau cùng, lại hướng bên trên không có bất kỳ cái gì có ích, mà lại cũng sẽ chậm trễ nhiều thời gian hơn. Hấn thích nhất đứng vậy chậm rãi Di Nhiên tự nhạc, làm sao lên núi liền muốn như thế nào xuống núi, nếu như trên đường có thể gặp lại một số mắt không mở Yêu Thú đã thú cũng thì tốt hơn, cũng không thể tay không xuống núi.

Thua người không thua trận nha, tay không mà cộng lại là có chút chính là.

Chu Thần Hoàn vận khí không tệ, cái này Hồ Tê Sơn bên trên cái gì đều thiếu, đứng vậy không thiếu mắt không mở đã thú cùng Yêu Thú, xuống núi một canh giờ, hấn thuận tay bắn giết một đầu chưa hóa hình Lang Yêu, một đầu chưa hóa hình Ưng Yêu, trừ ngoài ra còn có Tam con mảnh hồ một đầu sư tử, lại thêm trước đó một đầu Hồ Yêu cùng một đầu Thương Lam mãnh hổ, Chu Thần Hoàn thu hoạch cũng làm thật không ít.

Hấn suy nghĩ nghĩ, không có gì bất ngờ xảy ra, thắng mình cái kia có phần có tâm tư Biểu Huỳnh Chu Luận Văn cùng cái kia khẩu tài Không sai Trương Văn Nhiên cũng không thành vấn đề, chỉ là Tôn Cần Nhiệm, tỷ số thắng chia năm năm.

Bên dưới đến núi đến, thời gian chính chính hảo hảo vừa qua khỏi hai canh giờ, không nhiều không ít, cùng ước định khi trước thời gian giống như đúc.

Chu Luận Văn ba người đã xuống núi chờ đợi, lúc này chính xuống ngựa nói chuyện phiếm, tại phía sau của bọn hắn là một đồng chết đi đã thú cùng Yêu Thú, còn có mấy cái Tử Tù thì thế, nhìn thu hoạch đều không ít.

Thấy một lần Chu Thần Hoàn từ trên núi chậm rãi đi dưới, Chu Luận Văn đáy mắt chỗ sâu hiện lên một tia hoàng ý, Trương Văn Nhiên sắc mặt cũng có chút biến hóa, nhưng hai người lòng dạ đều không thấp, rất nhanh liền khôi phục như thường, cho dù là cùng nhau Tôn Cần Nhiệm đều không có phát hiện mấy chỗ khác biệt.

"Hoàng Đế, ngươi đây thật là giảm lên điểm trở về a." Chu Luận Văn vội vàng nghênh đón tiếp lấy cười nói.

Chu Thần Hoàn nhàn nhạt điểm một cái đầu, không mặn không nhạt nói ra: "Vương Huỳnh có phải hay không đang nhớ ta hiện tại cũng không có xuống tới, có thể hay không xuống không nổi "

Chu Luận Văn nghe vậy biến sắc, vội vàng nói: "Hoàng Đế nói đùa, ta là lo lắng an nguy của ngươi, dù sao núi này bên trên nguy hiểm cũng không so với hấn chỗ, chính là ta đều kém chút thụ thương, trong lòng lo lắng phía dưới, rất tự trách tại sao phải cùng Thái Tử Điện Hạ tiến hành loại này đồ đầu."

"A Vương Huỳnh không nhắc nhở ta, ta đều quên chúng ta đang đánh cược đầu."

Chu Thần Hoàn cười yếu ớt nhẹ giọng, Chu Luận Văn lại là sắc mặt lần nữa biến đổi, mà lúc này phía sau hấn Trương Văn Nhiên cũng đi tới, nói: "Xem ra Thái Tử Điện Hạ thu hoạch tương đối khá a, ta cùng Luận Văn huynh xem ra là nhất định đã không kịp, đứng vậy không biết cần nhiệm huynh có thể hay không so Thái Tử Điện Hạ còn nhiều hơn."

"Vận khí không tệ, vừa vận dụng phải cái này hai con yêu thú đang liều mạng, ta chim sẽ rình sau, vừa vận bỏ giết Chúng nó."

Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng Nhất Tiểu, nhìn như không thêm đề ý chút nào giải thích một câu, lại làm cho Chu Luận Văn trong lòng nhẹ nhàng buông lỏng, thần sắc cũng không có nguyên bản như vậy khẩn trương.

Nửa khắc đồng hồ về sau, thị vệ tiến hành kiểm kê, về sau làm ra phán đoán, Chu Thần Hoàn giết chết đã thú ít hơn so với Tôn Cần Nhiệm một đầu, lấy yếu ớt chênh lệch lạc hậu, về phần Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên hai người thì càng ít, ở vào thứ ba vị thứ tư.

"Ha ha ha, đa tạ chư vị đa tạ, Tôn mỗ may mắn chiến thắng." Tôn Cần Nhiệm cười ha ha, cười vui cười mở, hăng hái, hiển nhiên không có đem thắng Chu Thần Hoàn cái này Thái Tử Điện Hạ thân phận để vào mắt.

Tuy nhiên Chu Thần Hoàn lại cũng không nóng giận, so với Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên, có lẽ là bởi vì trong quân ngũ ngày người một đoạn thời gian, hấn đối với mấy cái này thô kệch quân nhân có càng nhiều hảo cảm, nếu không vừa rồi mặt đối Hách Thiên Lôi mấy người, dựa theo lúc trước hấn tính cách, sớm liền giết thanh tịnh, há có thể phiến toái như vậy lại là thuyết giáo lại là giáo huấn, sau cùng còn có lưu tính mạng của bọn hấn

"Đây là Tôn huynh thực lực của mình cho phép, ta Chờ bội phục." Trương Văn Nhiên thần sắc như thường chúc mừng nói.

Chu Luận Văn thì là nhìn một chút Chu Thần Hoàn, sau đó mới nói ra: "Hoàng Đế thật sự là thật là đáng tiếc, chỉ thiếu một chút xiu liền thắng lợi."

Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng quét Chu Luận Văn một chút, sau đó vừa nhìn về phía sắc mặt hơi có chút không đối Tôn Cần Nhiễm, cười nói: "Thua thì thua, thắng thì thắng, dựa theo trước đó quy định, ta Chờ hần là đáp ứng ngươi một sự kiện,

Không biết ngươi bây giờ nhưng có ý tưởng "

Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên cũng là nhìn về phía Tôn Cần Nhiễm, Tôn Cần Nhiễm suy nghĩ nghĩ, vừa muốn mở miệng, lại bị Chu Luận Văn cắt ngang nói: "Tôn huynh, theo ta xem chuyện này cứ như vậy đi, dù sao mọi người cũng đều là tùy tiện tìm việc vui mà thôi, không cần như vậy coi là thật."

Tôn Cần Nhiễm thân là vũ phu, tính khí vốn cũng không giỏi về đem không, lúc này bị Chu Luận Văn lại nhiều lần ngăn cản, tâm lý đã có một ít hỏa khí: "Luận Văn huynh, Tôn mỗ khác không biết, chỉ biết đạo nói ra đúng vậy một cái kia đỉnh, là nuốt không trở lại, đã chúng ta đánh cái này cược, vô luận là ai đều muốn tuân thủ ước định."

"Không tệ, Vương Huỳnh ta biết ngươi vì tốt cho ta, nhưng ta thân là Thạch Ngọc Quốc Thái tử, càng ứng làm gương tốt, quân tử nhất ngôn, Tứ Mã Nan Truy, thua đúng vậy thua, vô luận chuyện gì ta đều nhận."

Chu Thần Hoàn phảng phất biết Chu Luận Văn là thật vì tốt cho mình, Hướng Chu Luận Văn nụ cười đối đãi, Chu Luận Văn thấy thế, càng là kinh sợ điểm đầu khom người.

Tôn Cần Nhiễm ngay từ đầu còn cảm giác Chu Thần Hoàn không thích sống chung đâu, lúc này nghe xong Chu Thần Hoàn, lại cảm giác lạ thường hợp khẩu vị, đối Chu Thần Hoàn hảo cảm cũng sâu hơn một tầng, hần suy nghĩ nghĩ, nhớ tới Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên mấy người trước đó, sau đó nói: "Ta cũng không làm khó mọi người, sau năm ngày chúng ta vẫn an một cái bởi vì chiến tranh mà chết đi các tướng sĩ người nhà đi, xem bọn hần tình cảnh hiện tại như thế nào, cũng coi là không cho các huynh đệ thi cốt canh hàn."

Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên nghe vậy, đều là một mặt đồng ý, mà Chu Thần Hoàn thì là nghiêng đầu nhìn một chút Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên, sau đó lại nhìn một chút một mặt thô kệch nụ cười Tôn Cần Nhiễm, bỗng nhiên nhẹ nhàng Nhất Tiếu: "Tốt, ta cũng tại trong quân doanh sinh sống thời gian không ngắn, vừa vặn cũng muốn đi xem nhìn ta Quốc Hậu phương là thế nào chiếu cố các tướng sĩ người nhà."

Cứ như vậy, ba người đặt thành ước định, mà lúc này, Trương Văn Nhiên mới có chút kỳ quái hỏi: "A Phong Lâm huynh đâu hần làm sao còn chưa hề đi ra "

Kính hần nói chuyện, Chu Luận Văn cùng Tôn Cần Nhiễm mới nhớ tới Hà Phong Lâm tới.

"Chẳng lẽ gặp được nguy hiểm a" Chu Luận Văn có chút lo lắng.

Tôn Cần Nhiễm thì là trở mình lên ngựa, nói: "Ồ chỗ này lại đoán cũng vô dụng, chúng ta dẫn người đi trên núi tìm một chút đi, mặt trời lặn, cái này Hồ Tê Sơn sẽ trở nên càng thêm đáng sợ, Hà Phong Lâm một cái tay trời gà không chặt người, ở chỗ này cam đoan sẽ trở thành dã thú cùng Yêu Thú trong bụng ăn."

Nhưng ai biết Chu Thần Hoàn lại đi ngược lại con đường cũ, hần cưỡi ngựa xuống núi, đi đi, bỗng nhiên ngừng lại, chuyển đầu nói: "Không cần phải đi nhìn, ta vừa mới phát hiện thi thể của hần, là bị người một tiễn ngăn cách cô hòng. . ."

Nói xong, Chu Thần Hoàn tiếp tục chậm rãi Hướng khu vực săn bắn bên ngoài đi đến, mà thừa bên dưới ba người, thì thần sắc khác nhau, hai mặt nhìn nhau, có trong mắt xuất hiện một vòng bối rối, có sắc mặt tái nhợt, mà có thì là mặt lộ vẻ nghi ngờ, như có điều suy nghĩ.

Màn đêm buông xuống, Hoàng Cung Đại Viện.

Hoàng Đế vào triều đại diện bên ngoài, chính quỳ hai người.

Hai người này Ngũ Thê Phục Địa, phảng phất không biết mặt đất Băng Hàn, trán đầu gỗ, cũng không ngẩng đầu lên. Một tên thái giám ở một bên nóng nảy an ủi lấy, nhưng hai người này lại bình tĩnh như không nghe thấy, căn bản không tuân theo.

"Ninh Vương, Tiểu Vương Gia, các ngươi mau dậy đi, đất này mặt Hàn Lãnh, nếu là đông lạnh lấy các ngươi nhưng liền phiền toái." Tổng Quản Thái Giám lo lắng khuyên.

Nhưng Ninh Vương Chu Nghĩa Văn lại cũng không ngẩng đầu lên nói nói: "Con ta tuổi nhỏ tính kém, cùng Thái Tử Điện Hạ đồ đấu, khiến Thái Tử Điện Hạ lâm vào trong nguy hiểm, cũng may Thái Tử Điện Hạ không có có nhận đến bất cứ thương tổn gì, nếu không cho dù là giết hần mười lần cũng không đủ triệt tiêu. Bản vương thân là Kỳ Phụ, không có đưa đến giáo dục chỉ trách, quả thật không nên, mong rằng Hoàng Huỳnh trừng phạt."

Chu Nghĩa Văn âm thanh trong sáng, dù cho không có nâng lên đầu, âm thanh lại như cũ như sấm truyền ra ngoài, chung quanh đứng thẳng thị vệ cùng cung nữ đồng đều nghe được rõ ràng ràng.

Nhìn thấy Chu Nghĩa Văn cùng Chu Luận Văn trọng tình trọng nghĩa như thế, cảm kích biết lý, cái này để bọn hần không khỏi đối Ninh Vương cùng Tiểu Vương Gia càng thêm kính nể.

Tổng Quản Thái Giám lại khuyên hơn nửa ngày, nhưng Ninh Vương hai cha con căn bản cũng không có đứng lên ý nghĩ, hần suy nghĩ nghĩ, rốt cục vẫn là cắn răng rời đi.

Đông Cung Thái Tử điện hạ trong tiểu viện.

Chu Thần Hoàn đang cùng Chu Nghĩa Thiên thưởng thức trà thưởng Hồ Nguyệt.

Chu Thần Hoàn mê mắt thấy bầu trời đêm mông lung tiểu nguyệt nha, nghe Chu Nghĩa Thiên lời nói: "Nhi tử, người Hoàng Thúc bọn hần đã quỳ một hồi, người nhìn phụ hoàng là để bọn hần lên tới vẫn là không để ý đến bọn họ."

Nghe được Chu Nghĩa Thiên, Chu Thần Hoàn chậm rãi quay đầu, hần nháy mắt nhìn một chút Chu Nghĩa Thiên, lệch ra cái đầu, nói: "Lão hồ ly."

Chu Nghĩa Thiên nghe được con trai mình gọi hần lão hồ ly, đột nhiên cười lên ha ha, không có bất kỳ cái gì tức giận: "Quả nhiên chuyện gì đều không thể gạt được con của ta, tương lai từ người kế thừa đại thống, ta Thạch Ngọc Quốc nhất định có thể nâng cao một bước."

Chu Thần Hoàn chỉ là nhún vai, ngắn gọn nói: "Nịnh hót!"

"Ha-Ha —— Khụ khụ khụ —— "

Chu Nghĩa Thiên một miệng nước trà kém chút không có đem mình sặc chết, hần bắt đắc dĩ nhìn thoáng qua Chu Thần Hoàn, cười khò nói: "Nhi tử, người liền không thể ngoan một điểm "

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, nói: "Những tên kia phái đi Thương Ly Thành đi, còn có trong đại lao những binh sĩ kia, nếu như tra không ra cái gì, liền đều đưa đi Thương Ly Thành."

Chu Nghĩa Thiên điểm một cái đầu, nói: "Cái này dễ thôi, tuy nhiên tại đưa trước khi đi ta còn muốn xác nhận một sự kiện, không thể xác nhận lời nói, ta không yên lòng phái bọn hần đi."

"Tùy theo người, đúng, Hà Phong Lâm việc này làm sao bây giờ" Chu Thần Hoàn lại hỏi.

Nghe được Hà Phong Lâm tên, Chu Nghĩa Thiên hai mắt hiện lên một tia lạnh thấu xương Hàn Mang, hần thu liễm nụ cười trên mặt, hai tay áo nhất động, toàn thân lập tức tản mát ra Cửu Ngũ Chi Tôn khí thế.

"Dám dă thương con ta, giết không tha! Chỗ có thiệp án nhân viên, đều giữ lại không được."

"Đừng a, ta còn không có chơi chán đâu, còn có hơn nửa năm ta mới đi đâu, trong khoảng thời gian này có thể lại chơi chơi, mà lại gặp chiêu phá chiêu, không phải càng thú vị "

Chu Nghĩa Thiên nhìn thật sâu Chu Thần Hoàn một chút, đột nhiên nói: "Người thay đổi "

Chu Thần Hoàn sững sờ, trong lúc lơ đãng lại nâng lên đầu nhìn trời một chút bên cạnh Nguyệt Nha, trên mặt đột nhiên lộ ra càng thêm tự nhiên nụ cười: "Đúng vậy a, ta dù sao đã không phải là ta."

"Cái gì" Chu Nghĩa Thiên không nghe rõ ràng Chu Thần Hoàn.

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, đem trong chén sớm đã mất thẩu trà uống một hơi cạn sạch, sau đó đứng người lên, hướng về trên núi già đi đến, vừa đi mấy bước, lại ngừng lại: "Hà Phong Lâm cùng Ninh Vương hần không phải là hoàn toàn một đường, cái kia bên cạnh có thể giết gà dọa khỉ."

Chu Nghĩa Thiên nhìn lấy Chu Thần Hoàn bóng lưng, chỉ cảm thấy mình nhi tử lưng càng phát ra rất thẳng lên, bờ vai của hần rất rộng, rộng đến có thể chống lên toàn bộ Thạch Ngọc Quốc.

"Người tới, bãi giá, ta muốn đi tự mình ta mời cái kia đệ đệ Bình Thân —— "

...

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Lão Ấu cùng Hải Đồng

Chương 24: Lão Âu cùng Hải Đồng

Một ngày về sau, Hà Phong Lâm một nhà bị tra Phán Quốc Thông Dịch, nâng nhà bị bắt, Cửu Tộc bị trảm. Hai ngày về sau, Lại Bộ quan viên đại thanh tẩy, một số quan viên hoặc là bị dời chức vụ ban đầu, hoặc là trực tiếp bị trục xuất, một số tuổi trẻ Hậu Sinh hoặc Các Châu Quận quan viên đặc biệt đề bạt, sung làm Lại Bộ máu mới. Sau ba ngày, Binh Bộ bị Giám Sát Sứ điều tra, ba tên đương quyền quan viên bị bắt, lao ngục quan lại mười phần bốn năm bị trảm.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thạch Ngọc quốc triều đình thảo mộc giai bình, quan viên người người cảm thấy bất an.

Mà trong lúc này, trong lao ngục hơn phân nửa Tù Phạm cũng bị bình oan phản phán, sau cùng vô tội phóng thích, mà những người này sau khi ra tù chuyện thứ nhất đều là trực tiếp Hưởng Thạch Ngọc Quốc Bắc Cương tiền đến, không người biết đạo bọn hắn muốn làm cái gì, nhưng có Đế lệnh mang theo, không người dám ngăn cản.

Cứ như vậy, tại bấp bênh ăn bữa hôm lo bữa mai người tâm động loạn bên trong, thời gian rốt cục chậm chạp đi qua bốn ngày, ngày thứ năm sáng sớm đúng hẹn đến, thái dương như thường lệ mọc lên từ phương đông, cùng thường ngày không có gì khác nhau.

Cuối tháng chín khí trời, nhiệt độ không còn như vậy cao, ban đêm có khi cũng sẽ hơi có chút Hàn Lạnh, một số người không biết là bởi vì triều đình rung chuyển, hay là thật cảm thấy lạnh ý, y phục đều dày hơn một số, càng có ít người trong nội y trống trượng lên, không biết ẩn giấu thứ gì.

Sáng sớm, Chu Thần Hoàn ngay tại thị nữ phục thị bên dưới mặc xong quần áo, tuy nhiên hắn cảm giác có người đến phụng dưỡng thật sự là Thái xa hoa lãng phí, dựa theo tám quang vinh tám hồ thẹn cao thượng giá trị quan, Chu Thần Hoàn là đối với cái này rất khinh bỉ. Nhưng hắn lại một nghĩ, mình kiếp trước còn tưởng là hơn năm trăm năm hòa thượng đâu, Phật Môn cái gọi là ta không xuống Địa Ngục ai xuống Địa ngục, cho nên hắn có được Đại Trí Tuệ chí lớn, tự nhiên lấy xa hoa lãng phí ma luyện nội tâm, rộng thi Phật quang.

Ăn xong điểm tâm, hắn lại đi xem nhìn trên núi giả phẳng phát vào chỗ ngủ đông một loại Thiên Sơn Đồng gia, cảm nhận được trên núi Nguyên Khí Tuyền Nhân phun trào, tâm lý đã biết Thiên Sơn Đồng gia tu luyện đến mức chốt địa phương, nếu như có thể đột phá, hắn liền có thể thật hoàn toàn yên tâm lại, rồi đi Thạch Ngọc Quốc, đi đề điều tại cái này tam giới Du Lịch một phen.

"Truyền ta mệnh lệnh, cấm đoán bất luận kẻ nào tới gần nơi này, kẻ trái lệnh giết không tha."

"Vâng!"

Chu Thần Hoàn lại một lần dẫn dò qua thị vệ về sau, liền quay người đi ra ngoài, hôm nay hắn còn có cái ước muốn đi phò, dựa theo ngày đó cùng Tôn Cần Nhiễm ba người ước định, hôm nay bọn hắn mau mau đến xem bỏ mình tướng sĩ Quả Phụ người nhà.

"Hôm nay lại lại là cái mục đích gì đâu "

Chu Thần Hoàn trong mắt lóe lên một tia suy tư, hắn vuốt cằm, khoe miệng mỉm cười, lại còn có vẻ mong đợi cảm giác, Chu Thần Hoàn bất đắc dĩ lắc lắc đầu, tối than mình khi thật không có run M khuyển hướng, chỉ là sinh hoạt Thái nhàn chán, hắn lại không thích khô tọa Tu luyện, duy nhất niềm vui thú cũng liền là động não trò chơi.

Đi ra Hoàng Cung Cửa sau, liền phát hiện Chu Luận Văn ba người đã chờ đợi ở đây.

"Chư vị đợi lâu, Hoàng Cung quá lớn, ta tại nhân sinh trên đường lạc đường một hồi." Chu Thần Hoàn Hưởng đám người mở một trò đùa, còn lại ba người hôm nay thần sắc còn lâu mới có được ngày đó như thể tiêu sái thông dong, phẳng phát là bị Chu Nghĩa Thiên thủ đoạn cho chán nhiếp, vội vàng dao động đầu xưng bọn hắn cũng mới vừa đến này cũng không lâu các loại.

Chu Thần Hoàn nhìn lấy mấy người lúng túng bộ dáng, trong lòng cảm thấy có thú, lại chưa từng biểu hiện ra mấy may, "Tôn huynh, đi thôi, ngươi là trưởng nhà, hôm nay ngươi nói tính."

Tôn Cần Nhiễm chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, tại Ly gia trước đó, hắn cha thiên đình ninh vạn căn dặn, để Tôn Cần Nhiễm không chế tính tình của mình cùng tâm tình, không được chọc giận Thái Tử Điện Hạ, nếu không Tôn gia nguy rồi.

"Thái Tử Điện Hạ trước hết mời."

Tôn Cần Nhiễm nghiêng người sang đến, còn lâu mới có được ngày đó hăng hái, Chu Thần Hoàn thấy thế, trong lòng hơi động, lại cũng không có khiêm tốn, trực tiếp đi tại ba người trước đó. Chính gây nên muốn Nhập Thế, trước xuất thế, nhưng có bao nhiêu người xuất thế về sau còn có thể chống cự ở nhân gian phồn hoa cùng địa vị

Bọn hắn hôm nay địa phương muốn đi là Thạch Ngọc thành Thiên Nam một cái tương đương với xóm nghèo địa phương, nơi này cư người ở phần lớn đều không phải là giàu có nhà, thường thường là Bản Nông giai cấp hoặc là giai cấp công nhân, tại xã hội Hạ Tầng thống khổ gầy dựa, không đói chết nhưng cũng không cách nào trở nên nổi bật.

Ngẫu nhiên mấy trong nhà người ta bốc lên khói xanh, Khảo Thủ Công Danh hoặc là tham gia quân ngũ ra đầu,

Đem người trong nhà từ nơi này tiếp ra, ở tại Thạch Ngọc thành phong phú hơn thứ địa phương, cái kia nhất định là có thể dương mi thổ khí, làm cho tất cả mọi người đều hâm mộ ghen tỵ.

Một đầu nhỏ lão Hà uốn lượn tại thạch ngọc trong thành, đem phía nam đường một chỗ cùng toàn bộ Thạch Ngọc thành phân chia ra đến, qua lão Hà hướng bắc sinh hoạt Vô Ưu, qua lão Hà Hướng Nam khôn khổ không chịu nổi, Giàu và Nghèo chênh lệch, có thể thấy được lổm đổm.

Đi tại Tiểu Kiều bên trên, nhìn lấy nhỏ lão Hà hai bên cảnh sắc, mấy cây trắng kiện Liễu Thụ đâm Cấn Ngan một bên, cảnh liễu nhánh nhánh theo gió lắc lư, mấy Con Phi Điều tại trên cành cây liu riu, ngẫu nhiên Nhất Trại Phong thổi tới, hù dọa bay ra, trên không trung đi lòng vòng, cũng là một bức mỹ lệ họa quyền, chỉ là họa quyền phía sau, lại là đau khổ nhân sinh Lưỡng Trọng Thiên.

"Thái Tử Điện Hạ, phía trước đứng vậy mục đích của chúng ta, ta quân tướng sĩ nhiều xuất từ đây, nếu là liệu ra một thân quân công, có thể thăng nhiệm Giáo Úy, đó chính là Cừu Thế đã tu luyện phúc khí, người một nhà đều đi theo nước lên thì thuyền lên, đánh ra một thân thật giàu quý. Nhưng nếu là bất hạnh chiến tử sa trường, cái kia một nhà xà nhà liền như vậy đoạn tuyệt, chỉ có thể dựa vào phụ nhân hoặc quân ta trợ cấp vật và hàng tồn."

Tôn Cần Nhiễm chỉ tiểu địa phương cái kia phiên Bùn Đất dựng phòng ốc, ngữ khí không thể nói đến cỡ nào ưu thương, nhưng cũng mang theo một tia nặng nề bầu không khí, hần thân là quân nhân Thế Gia, thuở nhỏ liền cùng quân nhân cùng ăn cùng ở, đối quân nhân một số việc rất rõ ràng rất rõ ràng, nhưng lại đối với mấy cái này đáng thương sự tình không thể làm gì.

Sa trường bách chiến chết, tráng sĩ không người về. Những cái kia đầy cõi lòng Tín Niệm dần thân vào Quân Ngũ người, sau cùng lại có bao nhiêu người có thể đủ còn sống đâu coi như còn sống, ngay cả thân thể phải chăng kiện toàn đều chưa hẳn, chớ nói chỉ là quân công tích lũy.

Cho nên đối với tuyệt đại đa số phổ thông binh sĩ gia đình tới nói, Ly Khai Giá rách nát xóm nghèo thường thường liền cùng nhìn thấy trên trời Thần Phật bình thường là cái ý nghĩ thôi.

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, bốn người tuân tự xuống cầu, đi đến cái này riêng có "Thảm thiết gào tuyệt chỗ không để ý tới, Cô Phấn khi đầu không người chôn" danh xưng chân chính ý nghĩa trong khu ổ chuột.

Nơi này cũng không nhỏ, diện tích ước chừng chiếm toàn bộ Thạch Ngọc thành một phần tám diện tích, bên trong ốc xá tương liên, đường hẻm đá nhỏ lên, có chút không chú ý liền sẽ va chạm lòng bàn chân, ần ần có nóng bỏng đau đớn.

Đi tại thạch ngọc thành còn lại đường phố nhỏ, kém nhất cũng là Người bán hàng rong gọi ồn ồn không ngừng, lộ ra trần ngập nhân khí, nhưng cái này Bản Dân Khu, trên đường phố lại không có một ai, ngẫu nhiên có thể gặp, đều là người già trẻ em, lại không một Tráng Đình.

"Thái Tử Điện Hạ, nơi đây thanh niên Tráng Đình hoặc là tham quân, hoặc là lao động Cu Li kiếm tiền nuôi gia đình, cho nên mới sẽ có cái này 'Phụ nữ và trẻ em đương gia, già nua nuôi gia đình' kỳ lạ hiện tượng."

Trương Văn Nhiên chẳng biết lúc nào đi tại ven vện lạc hậu Chu Thần Hoàn vị trí thứ hai bên trên, lúc này thấy Chu Thần Hoàn mặt lộ vẻ về nghi hoặc, liền ngay cả bận bịu vì Chu Thần Hoàn giải thích.

Chu Thần Hoàn hơi điểm đầu, đột nhiên thấy phía trước một Lão Âu khiêng cổng vải rách túi lớn, một năm ước bốn tuổi Hải Đồng sau lưng khăn trương nâng, có lẽ là cái túi chứa chi vật quá mức nặng nề, Lão Âu tại cổng khiêng hành tẩu lúc chân bên dưới bị duỗi ra đá vụn mất tự do một cái, Thân Thể không bị khống chế hướng về phía trước khuynh đảo, Hải Đồng bất lực ngăn cản, mắt thấy lão già liền muốn triệt để khuynh đảo, như nặng nề cái túi thuận thế đè ép, lấy Lão Âu gây trở ngại xương Thế Trạng đến xem, sẽ làm như vậy chết.

"Không tốt!"

Tôn Cần Nhiễm suất phát hiện ra trước phía trước một già một trẻ dị thường, vừa muốn tiến lên cứu, nào có thể đoán được bị Trương Văn Nhiên ngăn lại: "Tôn huynh, sinh tử bệnh lao đều là Thiên Ý, ta Thạch Ngọc Quốc ở vào Phật Giới bên trong, Mãn Thiên Thần Phật bao giờ cũng không còn quan tâm chúng ta, nàng như vậy thân tử, chính là Thần Phật ý chỉ, là chúc nàng sớm đăng cơ vui. Huống hồ người chính là Thế Gia đại tộc, xuất thủ cứu một không quá mức địa vị Lão Âu, sẽ làm nhục môn đình."

Trương Văn Nhiên há miệng ra quả thật có thể sắp chết nói thành sống, nguyên bản đứng vậy thấy chết không cứu, nhưng tại trong miệng của hắn nhưng lại có hai tầng hàm nghĩa, mà hết lần này tới lần khác Tôn Cần Nhiễm lại không cách nào cãi lại, trong lúc nhất thời xoắn xuýt tại nguyên chỗ.

Chu Luận Văn Hướng Trương Văn Nhiên hơi điểm một cái đầu, tâm lý chính tính toán làm sao đi tuyên dương Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ không cứu tử dân sự tình, đã thấy thấy hoa mắt, một câu không mẫn không nhậy lời nói vang lên: "Nói nhảm! Thấy chết không cứu lấy cớ nhiều như thế, như Mạn Thiên Thần Phật như thế vô tình, vậy ta liền lách làm cái kia có tình người."

Trương Văn Nhiên nghe vậy sắc mặt lập tức đại biến, ba người bọn họ hướng về phía trước xem xét, chỉ gặp Chu Thần Hoàn chẳng biết lúc nào đã đỡ dậy Lão Âu, cũng ngồi chồm hổm trên mặt đất sờ lấy Hải Đồng đầu an ủi hai người, như Tôn Cần Nhiễm xuất thủ là làm nhục môn đình, Chu Thần Hoàn xuất thủ thì là vũ nhục Quốc Uy.

"Cám . . cảm ơn công tử cứu giúp."

Lão Âu già nua gương mặt bên trên còn có chút kinh hoảng, nàng trong lòng biết vừa rồi khoảng cách tử vong chỉ có không đến hai thốn khoảng cách, nếu là không người cứu, mình tất nhiên Tử Vong. Chết, nàng không sợ, nàng sợ chính là cái này ấu tiểu hải đồng không người chiếu cố, sợ là vợ của mình nhận khi để không người có thể thổ lộ hết.

Chu Thần Hoàn cười lắc lắc đầu, khắp khuôn mặt là vẻ ôn nhu, ôn nhu nói: "Dù cho ta không xuất thủ, tiểu gia hỏa này cũng khẳng định sẽ cứu bên dưới mình nãi nãi, chớ nhìn hắn nhỏ tuổi, nhưng hắn đã là Tiểu Nam Tử Hán, đúng không "

Hải tử của người nghèo sớm biết lo liệu việc nhà, Hải Đồng tuy nhỏ, lại lòng có nhật nguyệt, chỉ gặp hấn trùng điệp điểm đầu, nắm trong tay lấy quyền đầu, dùng thanh âm non nớt nói ra: "Mẹ ta kể, ta là nam tử hán, ta muốn chiếu Cổ nãi nãi cùng mẫu thân, về sau còn muốn cùng cha Tông Quân Bảo Quốc, đi giết địch, đi bảo hộ người nhà."

Chu Thần Hoàn nhìn lấy quạt cường nhắc đầu tiểu gia hỏa, trong lòng một thứ gì đó tựa hồ bị xúc động, hấn cười điểm một cái đầu, mở miệng nói: "Về sau người nhất định là đỉnh thiên lập địa nam tử hán, là nhà trong lòng người Đại Anh Hùng, Tương Lai trong quân doanh, tất có người một người chỉ địa."

Hải Đồng cùng Lão Âu không rõ ràng Chu Thần Hoàn trong lời nói hàm nghĩa, nhưng Tôn Cần Nhiễm ba người lại biết từ hôm nay trở đi, tiểu gia hỏa này trên thân đã bao phủ một tầng Quang Hoàn, người khác vất vả mấy đời người đều làm không được sự tình, Chu Thần Hoàn một câu liền có thể để Kỳ Tô mở phân bốc lên khói xanh.

Chu Thần Hoàn gặp Lão Âu Thần Thể yếu đuối, công tui lớn có hết sức không thôi, nghĩ muốn giúp đỡ, nào có thể đoán được Lão Âu lại có chút cảnh giác nhìn lấy Chu Thần Hoàn, vô luận Chu Thần Hoàn nói thế nào nàng cũng không cho Chu Thần Hoàn.

Cái này khiến Chu Thần Hoàn trong lòng có chút kinh ngạc, về sau từ Hải Đồng cái kia bên trong biết được cái này là vừa vận từ quân doanh hậu bị chỗ lĩnh tới trợ cấp lương, đây là bọn hấn người một nhà nay nửa năm sau sinh tồn chi vốn, càng là trẻ con cha chiến tử sa trường chỗ liều đến duy nhất lưu cho nhà lương thực.

Chu Thần Hoàn gặp Lão Âu thần sắc có buồn sắc, trong mắt vẻ cảnh giác như thế nào đều tiêu giảm không được, cái này khiến trong lòng của hấn cũng có chút nói không nên lời tư vị, ngay cả chính mình cái này ân nhân cứu mạng đều cảnh giác, Không lẽ đây chính là bọn họ sinh hoạt hiện trạng sao

"Lớn mật, các người có biết chúng ta là người nào, Thái. . . Công tử chủ động giúp người một chút, cũng dám cự tuyệt hoài nghi, quả nhiên là không muốn sống sao "

Trương Văn Nhiên tiến lên khiển trách âm thanh hét lớn, thông minh của hấn ngay tại ở biết lúc nào nói cái gì lời nói, cũng biết đạo như thế nào đền bù trước đó sai lầm, chỉ tiếc hấn không biết Chu Thần Hoàn ba năm du lịch qua đến là dạng gì sinh hoạt, lại càng không biết đạo năm đó người không có đồng nào Chu Thần Hoàn cùng Lão Trư hai người thụ qua bao nhiêu lần loại này nhà cùng khổ tiếp tế, mà lại trọng yếu nhất chính là, hấn không biết Chu Thần Hoàn Chuyển Thể Trọng Sinh, làm người hai đời hấn căn bản cũng không có cái gì giai cấp Ý Thức, có chỉ là tính không được hiền lành thiện lương

"Công tử, loại này điều dân nên để nha môn đuổi bắt, trùng điệp trùng phạt, để Thế Nhân biết đôi đôi ân nhân hấn là là dạng gì thái độ."

Nghe được Trương Văn Nhiên, Chu Luận Văn đáy mắt chỗ sâu hiện lên một tia kỳ dị, Tôn Cần Nhiễm thì là có chút hứa bất mãn, nhưng hấn lại cũng không thể nói cái gì, dù sao cũng là Chu Thần Hoàn bị phạt mất mũi.

Mà cái kia Lão Âu cùng Hải Đồng, thì bị Trương Văn Nhiên hù dọa, nàng cho dù lại tuổi già, cũng biết Đạo Nhân ba người trước tuyệt không phải mình có thể chọc nổi, lúc này bị Trương Văn Nhiên giật mình, sắc mặt lập tức tuyệt vọng.

Nhưng ai biết Chu Thần Hoàn lại căn bản không có phản ứng Trương Văn Nhiên, thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn hấn một chút, chỉ gặp hấn xoa xoa người thấp đầu Hưởng Lão âu nói ra: "Lão Nãi Nãi, ta có chút khát nước , có thể hay không mượn nước vừa quất "

Lão Âu khê giật mình, chợt trên mặt lập tức lộ ra nét mừng, nàng không điểm dứt đầu, sau lưng cái túi ép tới nàng Thân Thể càng thấp.

Mà Trương Văn Nhiên, thì tại chỗ ngây người, trong bất tri bất giác, lưng hấn tựa hồ cùng Lão Âu đồng dạng khom người, thấp đến hạt bụi.

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Nâng bút, kinh thánh

Chương 25: Nâng bút, kinh thánh

Dọc theo khó đi đá vụn đường hành tẩu nửa khắc đồng hồ, lại chuyển tới một đầu vũng bùn trên đường, bởi vì đường này chưa lấy cục đá trải đường, cho nên một trận mưa qua đi, thường thường đứng vậy như thế vũng bùn, trong lúc hành tẩu căn bản không chỗ đặt chân, sau cùng Chu Thần Hoàn cũng không để ý tới giày sạch sẽ đắt giá, trực tiếp đạp bùn mà đi, trong nháy mắt giày liền biến thành đen sì sì rách rưới giày.

Ba người khác, Tôn Cần Nhiễm cũng như Chu Thần Hoàn, căn bản không quan tâm loại này dơ dáy bẩn thỉu hoàn cảnh, mà Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên liền có kỵ nhiều hơn, hai người liền như là Tiểu Gia Bích Ngọc, trong tay rữ cụp lấy khoan hậu áo choàng, lại chú ý cẩn thận đi đi cái kia bị

người giẫm ra tới một chút cứng rắn mặt đất, trên mặt một bộ chán ghét biểu lộ, lại lại không thể không đi theo.

Chu Luận Văn Hường Trương Văn Nhiên sử một cái thần sắc, Trương Văn Nhiên lòng có không muốn, đã hai lần đều để Chu Thần Hoàn không đổi, nếu là một lần nữa, hẳn thật sợ đi Hà Phong Lâm đường xưa. Cho nên hẳn liền thấp đầu bước đi, làm bộ không nhìn thấy.

Chu Luận Văn thấy thế, lòng có lãnh ý, nhưng hẳn lại có được viễn siêu tuổi tác này lòng dạ, chỉ là hơi nhanh đi hai bước, theo sát Chu Thần Hoàn bước chân, nhỏ giọng nói: "Hoàng Đế, người thân là Hoàng Gia Tử Đế, đi đường này thật sự là không xứng với thân phận của người, mà lại chúng ta đã đủ khả năng trợ giúp bọn hắn, lại hộ đưa bọn hắn cũng là không quá mức đại dụng, còn không bằng đi xem một chút nhiều người hơn nhà sinh hoạt tình huống, mà lại nơi đây cũng không phải chúng ta địa phương muốn đi."

Chu Luận Văn một câu nói tam tăng hàm nghĩa, ẩn dụ Minh Dự, phảng phất khắp nơi là tại vì Chu Thần Hoàn cân nhắc, giọt nước không lọt, chính là Chu Thần Hoàn cũng không để Lãnh ngữ cùng nhau đúng.

"Vương Huynh kỳ thực hiểu lầm ta, ta cũng không phải là nghĩ giúp bọn hắn cái gì, mà là thật khát nước lấy một chén nước uống."

"A "

Chu Luận Văn không hiểu, Chu Thần Hoàn lại là nhân nhạ Nhất Tiểu, hẳn biết có lẽ ngoại trừ Lão Trư bên ngoài, không có người lại có thể minh ý tứ của mình.

Lấy một chén nước uống, thật là lấy một chén nước uống a!

Mấy người lại đi về phía trước khoảng hai dặm khoảng cách, rốt cục tại một cái rất nhỏ viện trước cửa ngừng lại, đi vào tiểu viện, Lão Âu Hường đám người nói ra: "Chư Vị Công Tử còn xin chờ một cái, Lão Thân cái này vì chư vị mức nước đi."

Dứt lời, Lão Âu liền khiêng lấy con trai mình dùng sinh mệnh đổi lấy lương túi tiến nhập nhìn cực kỳ đơn sơ nhà bằng đất bên trong. Chu Thần Hoàn vẫn nhìn cái tiểu viện này, trong tiểu viện vắng vẻ, tại nhất cạnh góc chỗ có một chút rau quả lưu lại, xem ra hẳn là bọn hắn tự cung tự cấp trồng thực Rau xanh.

Trong viện có một cái bàn gỗ, cái bàn xung quanh có mấy cái ghế, ngồi tại trên ghế, nhìn lấy mấp mô tàn phá cái bàn, Chu Thần Hoàn tâm lý âm thầm thở dài, thật sự chính là xóm nghèo a, một điểm đồ tốt đều không có.

Chỉ chớp lát, Lão Âu lần nữa đi ra, ở sau lưng nàng, ngoại trừ vừa mới Hải Đồng bên ngoài, còn có một người tuổi chừng hai mươi hai sáu nữ tử, nữ tử màu da hiện lên không khỏe mạnh, hốc mắt sưng đỏ, tựa hồ là đã mới vừa khóc, nàng bụng qua chứa nước bát phóng tới trên bàn khoảng cách, Chu Thần Hoàn phát hiện tay của nàng rất thô ráp, hẳn là làm việc nặng lưu lại dấu vết, mà lại tại tay phải của nàng chỗ cổ tay, còn có một cái không cạn vết thương, xem ra tựa như là vừa vụn xuất hiện không có hai ngày.

Nữ tử đưa Quá Thủy về sau, liền đứng ở một bên, hai mắt hơi có vẻ vô thần, phảng phất suy nghĩ viễn vong, một điểm tinh thần khí cũng không có.

Lão Âu thấy thế, chỉ là khe khẽ thở dài, Hường đám người xin lỗi nói: "Trong nhà không có bạc đi mua cái kia đất đỏ Trà Diệp, cho nên chỉ có thể để chư vị Quan Nhân uống cái này thanh đạm Vô Vị Bạch Thủy."

Chu Luận Văn bọn người không hề động cái kia đã phá rất nhiều góc rạ bát, mà Chu Thần Hoàn lại trực tiếp cầm lấy chén bẻ, ngửa đầu liền đem nước trong chén uống một hơi cạn sạch.

"Vẫn là trong nhà nước tốt hơn uống a!"

Chu Thần Hoàn cười Hường Lão Âu điểm một cái đầu, cũng mặc kệ Trương Văn Nhiên mấy người thần sắc, chỉ là hỏi ý kiến hỏi: "Lão Nãi Nãi, ta xem phu nhân sắc mặt không phải quá tốt, có phải là bị bệnh hay không nếu như Thân Thể có việc gì, vẫn là mau chóng trị liệu a, nước này không thể uống chùa, trùng hợp ta còn có một số nhân tân bạc, vừa vặn khi nước này cảm tạ."

Nói, Chu Thần Hoàn liền muốn móc ra bạc, Lão Âu thấy thế, vội vàng ngăn cản Chu Thần Hoàn,

Đồng thời thở dài, nói: "Công tử, ta biết người là Người tốt, chỉ là Lão Thân một nhà tuy nhiên nghèo khó, nhưng cũng không phải loại kia tham lam nhà, một bát nước mà thôi, vốn cũng không phải là dùng bạc mua. Còn Lão Thân cái này đáng thương con dâu, ai. . ."

Lão Âu thở dài, nữ tử lại như cũ ngoảnh mặt làm ngơ, nhìn coi là thật liền theo mắt hờn.

Tiếp theo, Lão Âu liền đã giảng giải con trai mình cùng con dâu sự tình, đại thể ý tứ chính là mình nhi tử cùng con dâu này đại hôn năm thứ hai, nàng Bạng già liền chiến tử sa trường, trong nhà không có tốt công việc, sau cùng con trai của nàng cũng lại đi cha đường xưa, tham quân ném nhưng.

Mà khi đó, con của nàng tức vừa mới mang thai, hài tử còn chưa xuất thế. Con trai của nàng đi lần này, đúng vậy rỗng rã năm năm, tại năm ngoái lúc sau tét trở về, mang đến một số trong quân doanh phát tiền bạc, trong nhà trên dưới vui mừng hơn hờ, coi là ngày tốt lành sắp đến, nhưng ai biết nửa năm sau, liền truyền đến nhi tử chiến tử sa trường tin dữ.

Lão Âu dù sao cũng là đã trải qua nhân thế tang thương, nhìn được cái này người đầu bạc tiễn người đầu xanh đau nhức, hài đồng cũng còn nhỏ, không biết chiến tử sa trường là có ý gì, mà Lão Âu con dâu, lại chịu đựng không được luân phiên dả kích, đến nay đã phí hoại bản thân mình hai lần, nếu không phải Lão Âu phát hiện kịp thời, cái này hiền lành con dâu khả năng liền thật Tùy con trai mình mà đi.

Nghe đến đó, Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng thở dài một cái, ba người khác tuy nhiên không tri tâm bên trong là như thế nào nghĩ, nhưng trên mặt mỗi người cũng đều hoặc nhiều hoặc ít có một chút than tiếc.

Chiến tử sa trường phổ thông binh sĩ thể từ nghe được Bà Bà giảng thuật, nguyên bản cặp mắt vô thần lần nữa phát hồng, nước mắt từ gương mặt hai bên lưu dưới, lộ ra càng thêm rẻo rất thảm thiết buồn bã tuyệt.

"Mẫu thân, người thể nào mẫu thân không khóc, Hạo nhi cho mẫu thân lau nước mắt, nãi nãi nói, cha không thể lại bảo hộ chúng ta, Hạo nhi là trong nhà duy nhất Nam Nhân, nhất định sẽ bảo hộ mẫu thân cùng nãi nãi không nhận khi dễ."

Hải Đồng vì nữ tử lau nước mắt, âm thanh non nớt, nhưng lời nói lại làm cho kiên cường như Tôn Cần Nhiễm khôi ngô Đại Hán hai mắt phát hồng, hần nghiêng mặt đi, lớn như vậy một cái người đàn ông vậy mà liền dạng này bị cảm động.

"Mẹ nó, bão cát tốt lớn." Tôn Cần Nhiễm mắng một tiếng, Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên lẫn nhau nhìn một chút, chợt đều nhẹ nhàng lắc lắc đầu, mà Chu Thần Hoàn lại là lộ ra một vòng nụ cười.

Chỉ gặp hần đứng lên, dáng người thon dài, mặt như ngọc, đứng thẳng ở rách nát trong tiểu viện, liền phảng phát Trích Tiên, cùng cái này hoàn cảnh không hợp nhau, nhưng Chu Thần Hoàn lại không có chút nào thêm quan tâm, hần vươn tay mặt hướng Chu Luận Văn, nói: "Ta nhớ được các người mang theo giấy bút đi, lấy ra đi, ta thỏa mãn yêu cầu của các người."

Chu Luận Văn thần sắc lập tức biến đổi, hần vừa muốn giải thích cái gì, đã thấy Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, nói: "Ta không ý tứ gì khác, chỉ là biểu lộ cảm xúc, muốn làm bên trên như vậy Nhất Thủ từ."

Trương Văn Nhiên gặp Chu Luận Văn có chút bối rối, liền vội vàng tiến lên xen vào nói: "Công tử, nhưng thật ra là ta thích sáng tác Thi Từ, Luận Văn huynh biết được ta yêu thích, liền thời khắc chuẩn bị cho ta ——"

Hần còn chưa có nói xong, liền bị Chu Thần Hoàn Lãnh Lãnh cắt ngang, chỉ gặp Chu Thần Hoàn mặt không thay đổi lờ mờ Trương Văn Nhiên một chút, nói: "Ta cùng Vương Huỳnh nói chuyện, khi nào đến lượt các người chen miệng vào"

Trương Văn Nhiên sắc mặt tái nhợt, liền tục nói không dám, mà Chu Luận Văn thì thông qua cái này thời gian cực ngắn phản ứng lại, cũng không có giải thích cái gì, chỉ là rất bình tĩnh đem bút cùng giấy đem ra.

Giấy là giấy vàng, bút là đặc chế bút, dù cho không có Mặc Thủy, cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn viết ra chữ viết tới.

Chu Thần Hoàn đem trang giấy trải trên bàn, nhìn một chút rẻo rất thảm thiết vô thần nữ tử, lại nhắm mắt suy nghĩ nghĩ trong quân doanh sinh hoạt, nhớ tới những cái kia ăn ở cùng nhau cùng một chỗ bọn, nhớ tới bọn hần mộng tưởng, nhớ tới bọn hần nói lên người nhà lúc cái kia bất đắc dĩ cười khổ, khẽ chau mày.

Một trận thu gió thổi tới, phía ngoài lá cây bay vào trong tiểu viện, vừa vụn rơi ở trên bàn, lá cây khô héo, không có một tia màu xanh biếc, phảng phát như là cái kia từ trận tướng sĩ, cũng không tiếp tục phục trong mộng hết thấy.

Bỗng nhiên, hần mở hai mắt ra, nâng bút xoát xoát, trên giấy viết lên Nhất Thủ từ, Nhất Thủ lấy phụ nữ là thứ nhất thị giác thảm thiết Thi Từ.

"Năm năm sống chết cách xa nhau, không suy nghĩ, từ khó quên. Ngàn dặm Cô Phần, không chỗ lời nói thê lương. Cho dù gặp lại ứng không biết, bụi đầy mặt, tóc mai Như Sương."

Viết xong bên trên khuyết, Trương Văn Nhiên cùng Chu Luận Văn sắc mặt lập tức biến đổi, hai trong mắt người đồng đều dần hiện ra chấn kinh chi sắc, rất rõ ràng bọn hần không nghĩ tới Chu Thần Hoàn lại có cái này Chờ văn tài, mà Tôn Cần Nhiễm là một cái Đại Lão Thô, cũng không hiểu được cái gì văn tài không văn tài, chỉ là đọc lấy tâm lý lại đè nén vô cùng.

Chu Thần Hoàn không có đi quản những người khác ý nghĩ là cái gì, chỉ tiếp tục viết bên dưới: "Hôm qua U Mộng chợt về quê, cửa sổ nhỏ, chính trang điểm. Nhìn nhau không nói gì, duy có nước mắt ngàn đi. Liệu mỗi năm đứt ruột chỗ, Minh Nguyệt Dạ, ngăn từng cương."

Chữ ngừng, bút lạc! Nhất Thủ thảm thiết Thi Từ như vậy diện thế, Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên trên mặt chấn kinh chi sắc đã không che giấu được, mà đọc xong cả bài ca Tôn Cần Nhiễm cũng không biết chưa phát giác hai tay nắm thật chặt, cảm thấy tâm lý càng phát đồ đạc hoảng.

Lúc này, một tiếng nước nổ đột nhiên xuất hiện, Chu Thần Hoàn xoay người nhìn lại, chỉ gặp nghe được Tôn Cần Nhiễm đọc từ nữ tử đột nhiên nhào tới Lão Ấu trong ngực, lên tiếng khóc lớn lên, âm thanh thê thảm, người nghe Thương Tâm.

Lão Ấu nước mắt cũng là không tự chủ chảy xuống, bài ca này cũng làm cho nàng nhớ tới chết đi BẠN già, nhưng nàng lại là vui vẻ rơi lệ, trên mặt vừa khóc lại cười, trong lúc nhất thời cực kỳ mâu thuẫn.

Chu Thần Hoàn Hướng Lão ấu điểm một cái đầu, trực tiếp quay người đi ra ngoài, chưa lưu một câu, chưa nói một chữ, ba người khác thấy thế, đều là do dự nhìn một chút trên bàn cái kia bài ca, nhưng sau cùng lại không một người dám cầm lấy, chỉ có thể ngay cả vội vàng đi theo rồi đi cái này tràn ngập tiếng khóc tiểu viện.

Lão Ấu một bên đập cùng với chính mình con dâu ngọc khiêng, một bên đưa mắt nhìn Chu Thần Hoàn rồi đi, nàng nước mắt tuôn đầy mặt, hai mắt lại sáng ngời rất nhiều.

"Trên đời này, vẫn là có Thiện Nhân. . ."

Cùng lúc đó, xa xôi thứ năm giới, Đại Đường Thánh Giới, Nhân Tộc chi giới.

Thần thánh chi sơn Thái Sơn Chi Đỉnh có một tòa phong cách cổ xưa cao ngất Lầu Các, Lầu Các cao vạn trượng, có chín trăm chín mươi chín tầng, trực trùng vân tiêu, cùng trời cao bằng.

Thái Sơn vì Đại Đường Thánh Sơn, Thánh Sơn Chi Thượng Lầu Các tên là Không Miếu, Không Miếu không phải một tòa miếu, mà là một chỗ Tiểu Thế Giới, thế giới ở vào trong lầu các, một tầng một thế giới, cùng Phật Đạo Nhất Hoa Nhất Thế Giới Hữu Tương giống như chỗ huyền diệu.

Lúc này chín trăm tầng bên trong, Văn Viện tiếng trống ầm vang vang lên, âm thanh truyền toàn bộ Không Miếu, chín trăm chín mươi chín tầng, chín trăm chín mươi chín cái bên trong tiểu thế giới người đều nghe được cái này âm thanh phảng phất trong thiên địa duy nhất âm thanh, mặt lộ vẻ chấn kinh, nhưng mắt sắc thái vui mừng.

Thiên chiêng địa trống, không phải sức người có khả năng gõ vang, là nhân tộc Sóng Lưng Không Thánh lấy vô thượng thần thông tạo thành, không nhìn Ngũ Giới trời buộc, chỉ cần là Nhân Tộc đàn sinh ra tài năng kinh thiên động địa, có lẽ có tầng Nhân Tộc khí vận chi tác sinh ra, trống liền sẽ gõ vang, nếu là có truyền thuyết kia trung thánh nhân chi tài xuất hiện, thiên chiêng vang lên, rung khắp toàn bộ Đại Đường Thánh Giới.

Mười sáu năm trước, thiên la từng vang, Nhân Tộc Bán Thánh Tư Mã Thiên rời đi Đại Đường Thánh Giới.

Mà lúc này, trống vang lên, lại không biết là loại nào hữu ích tại Nhân Tộc sự tình xuất hiện, nhưng vô luận như thế nào, Nhân Tộc khí vận nhất định càng tốt.

Chín trăm chín mươi chín tầng, độc lập với thế giới hư không bên trên, mấy đạo hư ảnh từng cái xuất hiện.

"trống gõ vang, là một Giai Tác, chỉ dẫn Phật Giới, các người cho là ta Chờ nên làm như thế nào" nhất đạo tang thương Cổ Lão âm thanh âm vang lên, như sấm như trống.

Một người Hạc Phát Đồng Nhan, nhẹ giọng nói: "Văn Thành vô liên, đây là Văn Thành, có thể phái Văn Viện bên trong người tiến về điều tra."

"Ta cho rằng không cần như thế, nhưng lại hơi Chờ một chút." Đây là cả người thể mập mạp như heo người phát ra âm thanh.

"Vì sao" tang thương Cổ Lão âm thanh hỏi.

Mập mạp cười cười, nói: "Không có gì bất ngờ xảy ra, đây chính là ta chú ý tiểu gia hòa kia."

Đám người nghe vậy, toàn bộ đều như có điều suy nghĩ, mà lúc này, tang thương âm thanh mới làm ra sau cùng quyết định: "Việc này áp về sau, như lại có kinh thể chi tác sinh ra, Văn Viện tự hành phái người bảo hộ mạng về."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Thái tử Tam Nghị

Chương 26: Thái tử Tam nghị

Từ khi Thái Tử Điện Hạ trên núi giả địa bàn bị Thiên Sơn Đồng gia chiếm lấy về sau, Chu Thần Hoàn không nhao nhao không nháo, lại chống mộng lên tìm được một cái mới gần người địa điểm tốt —— triều đình Nghị Sư Điện nóc phòng.

Hạ Thu hai mùa hán thích nhất sự tình đúng vậy nằm tại trên nóc nhà, không buồn không lo nhìn lên trời đỉnh mặt trăng, thỉnh thoảng nghe đến trong triều đình các đại thần tranh chấp biện luận, nghe lấy bọn hán đem Hắc nói thành đỏ, đem cái chết nói thành sống phần khích khẩu tài lúc, hán còn nhìn không được phụ họa một tiếng nên thưởng. Mà khi hán liên tục nghe qua thời gian mấy tháng, tự thể nghiệm như thế nào lật tay thành mây, trở tay thành mưa thù đoạn, cảm thụ cái kia Bảng Đại một ván cờ ảo diệu về sau, càng là nhìn không được nói một tiếng: "Việc cần kỹ thuật, nhất định phải thưởng!"

Tối nay, từ Thành Nam xóm nghèo sau khi trở về, Thái Tử Điện Hạ phảng phất có tâm sự, ngay cả ngày thường thích ăn nhất "Kim Ngư xào Liên Ngẫu" đều không ăn, liền đi tới đại điện này nóc nhà nằm.

Bầu trời đêm Vân tầng phiêu đảng, nửa vòng tròn mặt trăng như ẩn như hiện, Chu Thần Hoàn xuyên thấu qua cái kia phiêu miểu Vân tầng đi xem càng thêm phiêu miểu mặt trăng, trong lòng không khỏi nhớ tới hôm đó thấy phải chăng vì ảo giác cũng không biết Đại Trí Giả Ngu Ngô Cương hiện tại thể nào còn chặt không chặt cái kia Bạch như tuyết Tiểu Ngọc thô có còn hay không là khả ái như vậy, có hay không bị còn lại thần tiên nắm đi thịt hàm ăn

A

Chu Thần Hoàn đột nhiên ngồi dậy, hần phát hiện một kiện rất sợ hãi sự tình, tuy nhiên vừa nghĩ tới hiện tại mình không phải mình, cái kia Nữ Nhân cũng liền là một cái sống ở trong truyền thuyết cùng trong lúc ngủ mơ Tiên Nữ, cũng liền bình thường trở lại.

Hắn lại đem Hằng Nga thả đến cuối cùng mới nghĩ đến, trông thấy mặt trăng về sau, ý nghĩ đầu tiên vậy mà không phải Hằng Nga! Việc này nếu là phát sinh ở kiếp trước Trư Bát Giới trên thân, khẳng định chính là muốn chọc thủng trời đại sự, nhưng đối với hiện tại Chu Thần Hoàn tới nói, có lẽ liền cùng ngày nào nhìn « trọng sinh Trư Bát Giới » không có đổi mới, muốn mắng bên trên một câu quật canh chó, lại cũng sẽ không có cảm xúc quá lớn.

"Nhi tử, ai khi dễ ngươi, nói cho phụ hoàng, phụ hoàng báo thù cho ngươi."

Hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên lúc này cũng bò lên trên nóc phòng, cầm trong tay một thếp bánh ngọt, cười ha hả ngồi tại Chu Thần Hoàn bên cạnh, nói.

Chu Thần Hoàn lườm Chu Nghĩa Thiên một chút, sau đó đưa tay xuất ra một khối nóng hôi bánh ngọt, nhân lúc còn nóng ăn một miếng, mới nói ra: "Hôm nay đi Thành Nam xóm nghèo, gặp được một số việc, viết Nhất Thủ từ, ta nghĩ tại cái này Thạch Ngọc Quốc nội, hẳn là không có chuyện gì có thể giấu diếm được ngươi đi "

Chu Nghĩa Thiên hắc hắc Nhất Tiểu, chỗ nào giống như là chấp chương một nước Quân Vương, ưỡn nghiêm mặt tới gần Chu Thần Hoàn, nói: "Ta là biết một số việc, nhưng không biết ngươi viết cái kia từ ngon nguồn."

"Ngươi cảm thấy cái kia từ như thế nào" Chu Thần Hoàn lệch ra cái đầu hỏi.

Chu Nghĩa Thiên mặt lộ vẻ vinh quang, rất tự hào nói ra: "Con ta văn tài, thuộc về Thiên Hạ Đệ Nhất, ngươi chính là không có tham gia Khoa Cử, nếu không định sẽ khiếp sợ cả nước."

"Cái kia từ ta chép." Chu Thần Hoàn lại nói.

Chu Nghĩa Thiên càng thêm vinh quang đầy mặt: "Có thể bị con ta chép đến như thế Giai Tác, là người kia chín đời đã tu luyện phúc phận, mà lại con ta chép tới từ liền làm cha không biết, cái kia càng là bản sự."

Chu Thần Hoàn khinh bỉ nhìn lấy Chu Nghĩa Thiên, "Ngươi đây là cung chiều, sẽ làm hư ta."

"Ha ha ha, con ta đều biết ta là tại cung chiều hẳn, ta lại sợ cái gì!" Chu Nghĩa Thiên ôm Chu Thần Hoàn bả vai, liền phảng phất hai cái huynh đệ, cười ha ha, Chu Thần Hoàn thì là một mặt ghét bỏ biểu lộ, cũng không có đẩy ra Chu Nghĩa Thiên.

Về sau, hai người đều yên lặng nhìn lấy cái này đèn đuốc sáng trưng Hoàng Cung, nghe phía dưới truyền đến các loại tiếng vang, cảm thụ được trong gió thụ xen lẫn một chút tiêu điều Hàn Lạnh, một lát sau Chu Thần Hoàn mới nói ra: "Ta viết cái này từ có hai cái ý tứ, một cái là thỏa mãn yêu cầu của bọn hắn, dù sao cái này vốn là cũng là mục đích của bọn hắn, bởi vì cái gọi là biết người biết ta bách chiến bách thắng, bọn hắn đã biết bản lĩnh của ta mới tốt làm ra đối sách tương ứng."

Chu Thần Hoàn nói rất bình tĩnh, vô luận khuôn mặt vẫn là ngữ khí đều không có nửa điểm biến hóa, nhưng Chu Nghĩa Thiên nghe nói như thế, lông mày lại hơi nhíu lại, toàn thân dường thành Cửu Ngũ Chi Tôn bá khí hiệp tạp có chút lạnh ý, càng đem cái này Thu Phong đều cho ngăn cách ra.

Chu Thần Hoàn dường như không có cảm giác được Chu Nghĩa Thiên dị thường, chỉ là nhàn nhạt nói lên một câu: "Đừng tự tiện làm hành động a, ta cũng không phải ở bên ngoài nhận khi dễ về đến nhà gọi cha mẹ hỗ trợ sợ hãi tử."

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy, toàn thân lãnh ý cấp tốc biến mất không thấy gì nữa, hắn Ha-Ha Nhất Tiểu, sờ lên Chu Thần Hoàn mái tóc màu đen, cười nói: "Ngươi quá lo lắng, điểm ấy phân tác Bản Hoàng vẫn phải có."

Chu Thần Hoàn chuyển qua đầu nhìn về phía Chu Nghĩa Thiên, ngữ khí tương đối nghiêm túc, nói: "Chuyện thứ hai, đúng vậy muốn nhắc nhở ngươi không nên quên là ai ở tiền tuyến ném đầu lâu vậy nhiệt huyết bảo vệ quốc gia này, là ai bảo ngươi ngồi vững vàng vị trí này, bọn hắn ở phía trước dùng sinh mệnh đến bảo hộ ích lợi của ngươi, còn xin ngươi cũng không cần quá keo kiệt, phân ra một điểm nhỏ lợi ích đi chiêu cổ một cái phía sau bọn họ gia đình."

Lời nói này kỳ thực có chút Tru Tâm, nếu là những người khác Hưởng Chu Nghĩa Thiên nói, Chu Nghĩa Thiên tất nhiên sẽ không nói hai lời trực tiếp kéo ra ngoài chặt Đầu, thuận tiện tru Cửu Tộc, loại sự tình này quan thiên bên dưới an nguy việc quan hệ hoàng thượng quyết nghị sự tình há có thể nói bừa

Nhưng bởi vì nói lời này là Chu Thần Hoàn, cũng bởi vì Chu Thần Hoàn là hắn Chu Nghĩa Thiên con độc nhất, cho nên người khác nói không được, Chu Thần Hoàn có thể nói, người khác không làm được chính là, Chu Thần Hoàn cũng có thể làm được.

"Vậy ngươi nói chúng ta muốn làm sao" Chu Nghĩa Thiên vẫn như cũ là cười híp mắt nói.

Chu Thần Hoàn nhìn thật sâu một chút Chu Nghĩa Thiên, nói: "Là ngươi, không phải chúng ta, đừng đem ta mang lên. Giải quyết hậu phương vấn đề rất

đơn giản, tin tưởng trong lòng người cũng có ý tưởng, nhưng ta chỉ muốn nói, đừng cho từ trận tướng sĩ thi cốt rét lạnh lại Hàn, bọn hán đời sau tương lai cũng nhất định là sa trường bên trên trụ cột. Cho dù là để bọn hán trước đến tiền tuyến đi chịu chết, cũng lập một cái không sai biệt lắm hoang ngôn."

"Ti như" Chu Nghĩa Thiên vẫn là không bỏ qua, Chu Thần Hoàn thở dài, mới nói ra: "Ti như, một lần nữa sửa chữa phòng ốc của bọn hán, người có thể đem phòng trọ tu kiến càng cao một chút, ti như người cao bảy tám tầng, dạng này có thể dung nạp người càng nhiều, cũng dễ dàng hơn quản lý cùng giáo hóa. Lại ti như, cho các nàng hy vọng sống sót cùng phương thức, xây dựng một số Bông gòn công xưởng Chờ tương tự địa phương, đã có thể giải quyết các nàng thu nhập vấn đề, cho các nàng mang đến hi vọng, còn có thể để người lấy thấp hơn thành bản thu hoạch được ích lợi."

Chu Thần Hoàn vuốt vuốt huyết Thái Dương, tựa hồ là rất không thích làm loại này suy nghĩ sự tình, hán nhìn về phía Thạch Ngọc Thành Nam mặt phương hướng, ánh mắt phảng phất xuyên thấu hắc ám thẳng tới cái kia một nhà Lão Tiểu cũ nát phòng ốc bên trong. Lão Âu cùng phụ nhân hốc mắt phát hồng, nhưng bởi vì có một chút xiêu lương thực mà cảm thấy sinh hoạt tại trong tuyệt vọng có một chút hi vọng, mà Hải Đồng thì là vui vẻ uống vào không có mấy cái bát cháo, trên mặt là trên cái thể giới này chân thật nhất nụ cười.

"Sau cùng, mở một cái mới nha môn đi, chuyên môn quản lý những này chiến tử sa trường tướng sĩ trợ cấp vấn đề, trợ cấp không cần vong sương mình đi lấy, tự mình đưa về đến trong nhà, đồng thời nghiêm túc kiểm tra giám sát mỗi một cái trợ cấp khâu, như có bất kỳ người ham những này người chết đồ vật, vậy liền để bọn hán cũng thay đổi thành người chết đi!"

Chu Thần Hoàn nói xong lời cuối cùng, ngữ khí cũng trong bất tri bất giác có một tia cải biến, có chút lãnh ý, có chút độc đoán sinh tử bá khí, nhưng càng có một tia để Chu Nghĩa Thiên đều cảm thấy kinh ngạc lạnh lùng, đối nhân mạng lạnh lùng.

Chu Nghĩa Thiên nghe được Chu Thần Hoàn cái gọi là "Ti như", cũng không trả lời ngay, mà là châm chọc thật lâu, tựa hồ là đang cân nhắc làm như vậy giá trị, nhưng khi hán nhìn thấy Chu Thần Hoàn bất thiện thần sắc về sau, đột nhiên cười lên ha hả.

"Tốt, việc này ta có thể làm chủ, liền theo lời người nói làm, tuy nhiên kiến nghị này tuyên bố người, muốn phụ bên trên tên của người."

"Có thể hay không không mang theo tên của ta "

"Người cứ nói đi "

Chu Thần Hoàn bắt đầu đi thở dài, trực tiếp từ trên nóc nhà nhảy xuống, dọa đốt đèn cung nữ nhảy một cái, hán Hương cung nữ ôn nhu Nhất Tiểu, nói vài câu lời an ủi, liền quay người trở về tiểu viện của mình, chỉ lưu Hạ Cung nữ trên mặt ửng đỏ nhìn lấy ôn nhu tiêu sái Thái Tử Điện Hạ bóng lưng, trong lòng suy nghĩ "Thái Tử Điện Hạ lúc nào trở nên đẹp trai như vậy, vì sao trước kia không có phát hiện" vấn đề.

Ngày thứ hai, sáng sớm, trên triều đình liền tranh cãi ngất trời.

Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên muốn ban bố rất nhiều Pháp Lệnh, việc quan hệ chiến tử tướng sĩ giải quyết tốt hậu quả khuôn sáo, cũng đem Chu Thần Hoàn nói tới Tam cái đề nghị đều xách ra, gây nên Các Đại Thần Lưỡng Phái cãi nhau, Văn Thần cảm giác việc này không ổn, sẽ cho quốc khổ mang đến áp lực, nhưng võ tướng lại mừng những văn thần này biết cái gì, việc này có Định Quốc An Bang ý nghĩa, mãnh liệt ủng hộ.

Cứ như vậy, việc này từ vào triều nhao nhao đến trưa nghỉ ngơi, sau khi ăn cơm trưa xong lần nữa đại sáo, cuối cùng vẫn hoàng thượng đưa ra này chút đề nghị chính là Chu Thần Hoàn đưa ra, đồng thời đạt được Ninh Vương Nhất Phái ủng hộ về sau, mới cuối cùng thông qua.

Lại về sau, các loại điều lệnh không ngừng truyền ra, cả quốc gia cũng bắt đầu vận chuyển lại, đập đổ xóm nghèo, thành lập thống nhất quy hoạch nhà lầu. Tô kiến nha môn "Đô Đốc úy" chuyên môn phụ trách trợ cấp sự tình. Hấp dẫn công xưởng tọa lạc các thành trong khu ổ chuột, cho những này Lão Âu cùng phụ người sinh hy vọng sống sót.

Tùng đầu Chính Lệnh, lấy Thạch Ngọc thành làm trung tâm, không ngừng Hương tứ phương thành thị mở rộng mở đi ra, Đô Đốc úy cũng từ Binh Bộ tuyên ra thống lĩnh người, cấp tốc tổ kiến về sau, liền đem xúc giác trải rộng toàn bộ Thạch Ngọc Quốc, đến tận đây, những sự tình này mới tính chân chính rơi xuống đất, bỏ mình tướng sĩ người nhà cũng đều tuân tự hưởng thụ so với dĩ vãng hậu đãi vô số lần dài ngo. Cảm động đến rơi nước mắt phía dưới, hỏi thăm mọi người mới biết những này điều lệnh đều xuất từ Đường Triều Thái Tử Chu Thần Hoàn miệng, trong lúc nhất thời Chu Thần Hoàn Danh Khí cùng danh vọng hiện lên chỉ số tăng trưởng gấp bội.

Mà những này, người khởi xướng Chu Thần Hoàn lại cũng không quan tâm, thậm chí ngay cả hỏi đều không có hỏi thăm qua, với hán mà nói nên làm không nên làm đều làm, về phần có thể hay không chân chính thực phát hiện mình trong tương tượng mỹ hảo mộng tưởng, vậy thì nhìn Chu Nghĩa Thiên cổ tay đến cùng như thế nào.

Một ngày này, Chu Thần Hoàn lại một lần tự giam mình ở nhà ở bên trong.

Hán đem ấu Tiểu Thanh Điều trên đùi tờ giấy lấy dưới, dùng trán Đinh Đầu đỉnh Thanh Điều cái đầu nhỏ, lại dùng Nguyên Khí nhuận nuôi một phen, liền Tương Thanh chìm từ trong cửa sổ thả ra, Thanh Điều thu minh hai tiếng, liền Nhất Phi Trùng Thiên, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Thanh Điều Thông Linh, là Chu Thần Hoàn khi còn bé cứu, về sau liền một mực cùng Chu Thần Hoàn quan hệ không tệ, đảm nhiệm nhiều lần Tín Sứ.

Mở ra tờ giấy, bên trên chỉ có hai hàng chữ, bên trong nội dung chính là trả lời Chu Thần Hoàn trước đó vấn đề.

Hàng ngũ như nhất: "Truyền Tịnh Đàn Sứ Giả chiến tử Yêu Giới, Hình Thần Câu Diệt, việc này đã thành sự thật, không người hoài nghi."

Hàng thứ hai chữ, thì để Chu Thần Hoàn hai mắt lóe lên.

"Nguyệt Cung phát sinh biến đổi lớn, Quế Thụ bị Ngô Cương chém ngã chín trăm chín mươi chín lần, cũng không còn cách nào mọc ra, Ngô Cương vác đi Quế Thụ, tung tích toàn không. Khác truyền Hằng Nga bên cạnh Ngọc Thỏ nửa năm sau mất tích, đến nay cũng không có tung tích."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Trung Thu Thi Hội

Chương 27: Trung Thu Thi Hội

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, gió thu quét lá vàng, Diệp Lạc biến mực nát thổ, mực nát thổ dựng Tân Sinh, chính như câu kia Cổ Thi "Lạc hồng không phải vô tình vật, hóa thành xuân bùn cày hộ hoa" nói, điều linh chưa hẳn đáng giá Thương Tâm, nở rộ lại chưa hẳn giá trị phải cao hứng, bởi vì ai cũng không biết một giây sau, nó phải chăng liền sẽ bị gió thổi đi.

Trong nháy mắt, Trung Thu ngày hội rốt cục đến, cái gọi là Trung Thu Thi Hội cũng đến.

Tối nay, trăng sáng sao thưa, không trung lần đầu tiên không có mây mù che chắn, dù cho thân ở Phật Giới Đông Thắng Thần Châu bên trên, cũng có thể thấy rõ trên mặt trăng toà kia nguy nga hùng vĩ Nguyệt Cung, chỉ là cung trước vắng vẻ, phảng phất thiếu chút cái gì.

Chu Thần Hoàn biết, Ngô Cương cái kia hàng đem Quế Thụ cho trộm đi, cũng không biết cái kia nhìn tựa như cái Nguyên Thủy Nhân gia hóa trộm Quế Thụ đến cùng làm gì, nhưng nhớ tới Ngô Cương cái kia Hàm Dạng, tổng hảm không phải là đi làm cái gì Đại Gian Đại Ác sự tình.

Lần này Trung Thu Thi Hội là mười năm gần đây bên trong nhất lớn một lần, bởi vì sang năm liền muốn tiến hành Thập Quốc tỷ thí, triều đình cũng sẽ căn cứ Trung Thu Thi Hội tình huống chọn lựa một đến hai tên tuổi tác 16 đến hai mươi sáu tuổi ở giữa thanh niên đại biểu Thạch Ngọc Quốc tham gia trận đấu.

Cái này vô luận là đối quan lại nhà vẫn là Thế Gia đại tộc, hoặc là lý Ngự Dược Long Môn Hàn Môn Từ Đệ tới nói, đều là lớn lao vinh diệu, dù sao Thập Quốc thi đấu chỉ có mười người có thể tham gia, mà mười người này vô luận có thể hay không lấy được Thắng Lợi, cũng sẽ là Thạch Ngọc Quốc mấy ngàn Vạn Thanh giữa năm nhân tài kiệt xuất, vô luận đi đến nơi nào đều là phải bị ngưỡng mộ.

Cho nên cho dù là vì tranh mất mũi kia, các nơi nhân tài kiệt xuất thanh niên đều tranh cùng nhau tề tụ Thạch Ngọc thành, tham gia cái này thịnh đại Trung Thu Thi Hội. Mà lại cũng bởi vì nơi này cơ hồ bao gồm Thạch Ngọc Quốc nhất có mới học một nhóm người, nổi danh phi thường dễ dàng, chỉ cần là làm ra một thiên ưu tú Thi Từ Văn Chương, dù cho không thể trở thành đệ nhất đệ nhị, cũng có thể danh tiếng vang xa, một đêm thành danh.

Nhưng tương tự, mất mặt cũng là phi thường dễ dàng. Dù sao vẫn vô đệ nhất vô vô đệ nhị, Văn Nhân tương khinh, ai cũng không biết địa phương nào liền tung ra một cái Văn Khúc tình duyên thế đến, nếu là có chút địa vị người hoặc là trước đó đã phụ nổi danh người tham gia trận đấu mà bị trước đó chưa bao giờ hiển lộ qua thanh danh người vượt qua, mặt kia thật là liền ném đại phát.

Vì vậy tại nhiều khi, những cái kia rộng phụ nổi danh Thanh Niên Tuấn Kiệt cùng Hoàng thất cùng Vương Thất thành viên cũng sẽ không tham gia, dù sao bọn hảm muốn tham gia Thập Quốc thi đấu, phương pháp nhưng rộng nhiều. Nhưng hôm nay, lại xảy ra ngoài ý muốn.

Thái Tử Điện Hạ Chu Thần Hoàn cùng Tiểu Vương Gia Chu Luận Văn đều tham gia Trung Thu hội thi thơ, tin tức này lan truyền nhanh chóng, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Thạch Ngọc thành. Lại bởi vì Thái Tử Điện Hạ trước đó Tam nghị bị Chu Nghĩa Thiên tận lực lời đồn, khiến cho Chu Thần Hoàn tại bình thường dân chúng trong lòng hình tượng càng cao lớn, rất nhiều bình dân cũng đều muốn kiến thức một cái Thái Tử Điện Hạ phong thái, huống chi còn có một ít không biết tên thế lực trong bóng tối âm thầm thổi gió, cho nên rất nhiều bình dân liền đều mang theo nhà mang miệng vọt tới Thạch Ngọc thành tới cao quán rượu "Hồng yến lâu" trên đường cái, đi nhìn một chút Tương Lai Thạch Ngọc Quốc gia chủ phong thái, đương nhiên càng nhiều cũng là tham gia náo nhiệt, về sau làm trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện.

Lúc này trên đường biển người mảnh liệt, đứng tại hồng yến lâu Tới Cao Tầng nhìn xuống dưới, chỉ có thể nhìn thấy từng cái màu đen đầu, nếu có dày đặc Hoàng Sơ Chứng người, đoán chừng sẽ trực tiếp phát bệnh bỏ mình.

"Thái Tử Điện Hạ, canh giờ không sai biệt lắm, chúng ta phải chăng có thể bắt đầu "

Chủ trì Trung Thu Thi Hội chính là Thạch Ngọc Quốc Văn quan bên trong rộng phụ nổi danh Thái Phó Triệu Hằng Phi, Triệu Hằng Phi ba tuổi biết ngàn chữ, năm tuổi khiêng Cổ Thi, bảy tuổi nhưng làm văn chương, mười tuổi thơ thành kinh thiên tử, mười lăm tuổi liền thi đậu Trạng Nguyên, sau ở phía dưới Thị Trấn lịch luyện ba năm, trực tiếp bị hoàng thượng điều trở lại kinh thành, tuần tự cân trọng hai mươi năm, bây giờ đã trở thành trong triều tay nắm đại

quyền Thái Phó, quan cư Nhị Phẩm, quan văn đội hình bên trong địa vị vẹn vẹn tại Thừa Tướng.

Hắn ba mươi tám tuổi, trên trán cũng đã kinh có một chút nếp nhăn, một cười lộ lên hai mắt nhắm lại, lại có một tia tuổi già sức yếu đáng vẻ, có người nói tài hoa của hắn nhận lấy lão thiên ghen ghét, muốn thu về hắn một bộ phận thọ mệnh, cũng có nói Triệu Hằng Phi vì quốc gia dốc hết tâm huyết, đã bắt đầu thiếu đốt sinh mệnh. Nhưng vô luận điểm nào nhất, Triệu Hằng Phi tại Thạch Ngọc Quốc bên trong đều có được cực cao nhân khí,

Vì vạn nhân chỗ kính ngưỡng, càng là chỗ có Sĩ Tử thần tượng tấm gương, Đào Lý đây trời dưới.

Chu Thần Hoàn đối cái này cái gọi là Thi Hội vốn là là Tác Ông chỉ ý không tại rượu, vì vậy nói thẳng nói: "Thái Phó thúc thúc, người một mực chủ trì liên tốt, không cần phải để ý đến ta, ta cũng liền là đến tham gia náo nhiệt."

Thái Phó Triệu Hằng Phi nghe vậy, thật sâu nhìn thoáng qua Chu Thần Hoàn bên cạnh Chu Luận Văn cùng Trương Văn Nhiên hai người, cười điểm một cái đầu, sau đó liền huyền thuyên nói một nhóm lớn lời đạo đầu, cuối cùng nói rõ Thạch Ngọc Quốc Tướng lấy hôm nay chúng Người đọc sách biểu hiện là căn cứ, lựa chọn hai tên biểu hiện tuyệt hảo chỉ nhân thêm sang năm Thập Quốc thi đấu, lập tức đem trọn cái Thi Hội nhiệt độ trong nháy mắt xào nóng.

Sau đó, Trung Thu Thi Hội chính thức bắt đầu.

Chu Thần Hoàn ngồi cạnh cửa sổ trên mặt bàn, ăn trong mâm nước quả, chú ý lực cũng không có phóng tới Thi Hội bên trên, dựa theo truyền thống, ngay từ đầu đều là không lăm nổi danh người đến dâng ra tác phẩm, ngẫu nhiên có thể xuất hiện một lượng thủ Giai Tác cũng bất quá là phao chuyên dẫn ngọc, chân chính tốt tác phẩm thường thường muốn hướng sau hơn nửa canh giờ mới có thể xuất hiện.

Hắn nghe trong tửu lâu đám người một chút bối rối cùng tiếng vỗ tay, ánh mắt lại là bỏ vào xa xa trên mặt trăng, hắn đã từng lấy « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » làm cơ sở đối trên mặt trăng chuyện tiến hành qua thời diễn, nhưng kết quả lại không hài lòng lắm, bởi vì hắn từng kinh bách phát bách trúng Phương Pháp vậy mà mất hiệu lực, Thiên Đạo phảng phất bị Đại Thần Thông giả che đậy.

Cho nên hắn mới có thể để Nhị Cầu Đan giúp hắn điều tra, mà Nhị Cầu Đan mang tới kết quả, lại làm cho Chu Thần Hoàn tâm lý hơi nghi hoặc một chút cùng lo lắng.

Ngô Cương cái kia hàng hắn không lo lắng, một thanh Bá Thiên búa cũng không phải lấy không, cho dù là hắn đảm nhiệm Tịnh Đan Sứ Giả đình phong nhất thời điểm, cũng không dám nói xong thắng Ngô Cương, chỉ là cái kia mất tích Ngọc Thỏ, lại làm cho Chu Thần Hoàn có chút lo lắng.

Ngọc Thỏ là Hằng Nga yêu thích nhất Tiên Thú, có thể nói là nửa bước đều không rời Hằng Nga bên người, cho dù là Hằng Nga khi tắm, kiếp trước Trư Bát Giới nhìn lên cũng có thể phát hiện Ngọc Thỏ một mực làm bạn ở bên, cho nên Ngọc Thỏ mất tích, có phải hay không cũng đại biểu Hằng Nga nơi đó xuất hiện cái gì ngoài ý muốn đâu

Mà lại Ngọc Thỏ không thể so với Ngô Cương, nàng đứng vậy một cái tiểu thỏ tử mà thôi, Đình Thiên là ăn mình Hóa Hình Đan biến thành hình người, nhưng vậy cũng không thể cải biến nàng là một cái thỏ kết cục a một cái tiểu thỏ tử nếu như bị Người xấu bắt lấy lược rồi ăn nướng lên ăn, vậy làm sao bây giờ

Dù sao mình đã thêm ăn rất lâu, đều không có cơ hội ăn Tiên Thỏ thịt đây. . .

"Thái Tử Điện Hạ Thái Tử Điện Hạ "

Ngay tại Chu Thần Hoàn ảo tưởng Ngọc Thỏ trên thân cái kia quanh quẩn mùi thơm lúc, đột nhiên gọi người từ trong lúc ngủ mơ đánh thức, hắn lúc này mới phát hiện mình không biết lúc nào ngủ thiếp đi, vừa mở mắt, liền phát hiện gọi mình người là Trương Văn Nhiên, mà lại tất cả mọi người lại đều nhìn mình, giống như đang đợi mình làm gì.

"Thế nào" Chu Thần Hoàn còn có chút mơ hồ, hai mắt cũng có chút mờ lung.

Trương Văn Nhiên khom mình hành lễ nói: "Thái Tử Điện Hạ, vừa mới Cung Thanh Nhiên Đại Học Sĩ làm Nhất Thủ vịnh Nguyệt Thi, chấn kinh toàn trường, tài nghệ trấn áp tất cả mọi người, chính là Thái Phó Đại Nhân đều nói đêm nay Thi Hội không người có thể đưa ra phải, cho nên mọi người vốn nghĩ nhận định Cung Thanh Nhiên vì đêm nay Thi Hội Thắng giả. Nhưng ta cùng Tiểu Vương Gia lại biết Thái Tử Điện Hạ văn tài nổi bật, vài ngày trước cái kia một tay tử không thể so với Cung Đại Học Sĩ kém, cho nên vì hiện ra Thái Tử Điện Hạ phong thái, cũng vì có thể lại thấy Thái Tử Điện Hạ siêu phẩm văn tài, ta cùng Tiểu Vương Gia liền cả gan nói Thái Tử Điện Hạ có lẽ có tốt hơn Giai Tác, vì vậy tất cả mọi người đang đợi."

"A người là nói các người không hỏi qua ta ý nghĩ, đơn phương thay ta tiếp nhận cái này xuất diễn, để cho ta mơ mơ màng màng liền đi cùng Thạch Ngọc Quốc Đệ Nhất Tài Tử tỷ thí" Chu Thần Hoàn cười ha hả nhìn lấy Trương Văn Nhiên, chỉ là ngữ khí lại cũng không là như vậy hiền lành.

Trương Văn Nhiên nghe vậy sắc mặt đại biến, vội vàng nói: "Kỳ thực cái này cùng Tiểu Vương Gia quan hệ không lớn, là tại hạ ngày đó gặp qua Thái Tử Điện Hạ tư thế oai hùng về sau, liền một luôn nhớ mãi không quên, hy vọng có thể may mắn gặp lại Thái Tử Điện Hạ Danh Thiên Thi Tử xuất hiện, chấn ta Thạch Ngọc Quốc Quốc Uy, còn mời Thái Tử Điện Hạ trách phạt."

Chu Thần Hoàn nâng lên đầu nhìn một chút Chu Luận Văn, đã thấy Chu Luận Văn một mực thấp đầu, phảng phất không có phát hiện mình đang nhìn hắn, cái này khiến Chu Thần Hoàn tâm lý không khỏi Lạnh hừ một tiếng. Âm đạo kỳ vọng của mình có phải hay không quá cao mình trước đó đã đề lộ ra qua một lần, sao bọn hắn còn như thế phớt lờ vốn cho rằng dùng để đánh mình người làm sao cũng cần phải là Thái Phó Triệu Hằng Phi nhân vật như vậy, ai từng nghĩ lại chỉ là một cái tự phong Thạch Ngọc Quốc Đệ Nhất Tài Tử tử đại gia hóa.

Đám người gặp Chu Thần Hoàn cùng Trương Văn Nhiên không biết tại nói gì đó, thật lâu không động thân, phảng phất có cái gì ngoài ý muốn, nhao nhao

nhỏ giọng nói nhỏ.

"Thái Tử Điện Hạ làm sao còn chưa động thủ, không phải xảy ra ngoài ý muốn a Không lẽ hấn sợ Cung Thanh Nhiên Đại Học Sĩ "

"Xuyt, không muốn sống nữa, lời này người cũng dám nói ra. Muốn ta nhìn thẳng định là Thái Tử Điện Hạ đang tự hỏi, như thế nào mới có thể thắng qua Cung Thanh Nhiên Đại Học Sĩ."

"Ta nhìn nhưng chưa hẳn, các người nhìn Cung Đại Học Sĩ, mặt mũi tràn đầy vẻ tự đắc, rất rõ ràng đây cũng là hấn đắc ý nhất tác phẩm, chính là Thái Phó Đại Nhân đều có đánh giá rất cao, nhưng các người lại nhìn Thái Tử Điện Hạ, mặt không biểu tình, lông mày cau lại, rất rõ ràng là biết lực có chỗ bất, nhưng lại không thể không xuất thủ, hiện tại đang do dự trì hoãn thời gian."

"Không cho phép người vũ nhục Thái Tử Điện Hạ, vô luận Thái Tử Điện Hạ phải chăng có thể thắng được qua Cung Thanh Nhiên, hấn đều là làm ra Tam nghị thái tử!"

"Hừ, ta chỉ là luận sự mà thôi, cũng không có cố ý nói cái gì, chỉ là nghe nói Thái Tử Điện Hạ không thể Tu Phật Tu Tiên, chỉ là Tu Văn tập võ, nếu ngay cả loại này Văn Đấu không địch nổi lời nói. . ."

Người này lời còn chưa dứt, xung quanh người trong tâm nhưng đều là trầm xuống, hấn nói không sai, nếu như Thái Tử Điện Hạ biết mình không viết ra được tốt Thi Tử, hoặc là dù cho viết ra cũng thua, cái kia đối Thái Tử Điện Hạ danh tiếng thế nhưng là đã kích trí mạng, dù sao Chu Thần Hoàn đối ngoại thế nhưng là tuyên truyền Văn Thành vô liền.

Mà lại phía dưới bình thường dân chúng nhiều như vậy, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người cùng bọn hấn có thể giải thích rõ thị phi, lại có một ít người châm ngòi thổi gió, Chu Thần Hoàn Thái Tử Chi Vị có thể hay không ngồi an ổn nhưng đều chưa hẳn.

Âm độc quỷ kế!

Giờ khắc này, rất lo xa tính miễn cảm người đều kinh hãi phát hiện đây đối với Chu Thần Hoàn tới nói là một trận đáng sợ âm hiểm quỷ kế, mà Chu Thần Hoàn chính là bị tận lực châm đối lại người, đồng lửa chính là bọn hấn tất cả mọi người!

Lại nhớ tới Đường Kim Hoàng Thượng đối Chu Thần Hoàn cung chiều, tất cả mọi người sau lưng cũng không khỏi đến toát ra mồ hôi lạnh, nếu là Chu Thần Hoàn coi là thật ra tốt xấu, bọn hấn đừng nói là đại biểu Thạch Ngọc Quốc tham gia Thập Quốc thi đấu, có thể hay không còn sống nhìn thấy ngày mai thái dương đều là ẩn số.

"Đến cùng là ai như thế ác độc "

Chúng Người đọc sách nhao nhao mang theo phần nộ cùng dò xét ánh mắt nhìn về phía những người khác, cuối cùng khóa chặt tại trên thân hai người, một người đứng vậy cái kia một mặt đắc ý Thạch Ngọc Quốc Đệ Nhất Tài Tử Cung Thanh Nhiên, một người khác thì là đem Thái Tử Điện Hạ đẩy ra Trương Văn Nhiên!

"Thái Tử Điện Hạ, thời điểm cũng không sớm, không biết điện hạ phải chăng có tốt hơn tác phẩm đâu nếu như có, Cung mạo tự thân vì Thái Tử Điện Hạ mải, nếu là không có, liền để tất cả mọi người đi về nghỉ ngơi đi, dù sao bởi vì chúng ta hai cái người mấy ngàn người đang chờ đợi, cũng không dễ."

Cung Thanh Nhiên lấy một thân Thanh Sam, gió đêm thổi qua, Thanh Sam phơ phất, Nguyệt Quang bao phủ phía dưới, cầm trong tay quạt giấy Cung Thanh Nhiên ngược lại thật sự là có một tia xuất trần tư vị.

Chỉ là hấn, lại quả thực có chút thật ngông cuồng, đây rõ ràng là đem Chu Thần Hoàn không để vào mắt, cũng không biết hấn từ đâu tới can đảm, là có người cho hấn chỗ dựa, vẫn là hấn Đọc Sách nào từ đọc choáng váng chỉ là hấn đánh giá quá thấp Chu Thần Hoàn, hoặc là nói hấn căn bản là không có chút nào hiểu rõ Chu Thần Hoàn.

Chu Thần Hoàn có thể chịu được cực khổ có thể ăn thuốc, nhưng duy chỉ có không thiết thòi, còn nếu là có người Thiết Kế hãm hại hấn, hấn nhất định sẽ đem người kia đánh mệ hấn cũng không nhận ra.

Không thể nghi ngờ, Cung Thanh Nhiên đứng vậy người như vậy!

A, còn có luôn yêu thích công hắc oa Trương Văn Nhiên, cũng là người như vậy.

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Minh Nguyệt thơ

Chương 28: Minh Nguyệt thơ

Cung Thanh Nhiên một bộ Thanh Sam, khuôn mặt tinh tảo nhìn lấy Chu Thần Hoàn, miệng bên trong nói lời thật sự là chưa nói tới cung kính, có có chút ngạo nghễ cùng tự phụ, nhưng càng nhiều hơn là có chút trào phúng, cái này khiến Chu Thần Hoàn đều hơi nghi hoặc một chút, cái này Cung Thanh Nhiên đến cùng là dựa vào cái gì dạng này tự ngạo tự đắc Không lẽ hẳn không có chút nào quan tâm Hoàng thất trả thù vẫn là hẳn phía sau có chỗ ý lại, thế lực so chính mình cái này Thái Tử Gia còn đại

Chu Thần Hoàn hai mắt nhìn về phía Cung Thanh Nhiên, đáng nhìn đây lại là tại trên thân mọi người từng cái liếc qua, có mặt người lộ Nộ Hỏa, có nhân thần sắc lo lắng, có người thấp giọng cười lạnh, còn có người thấp đầu, căn bản không lộ ra nét mặt của mình, trăm người thái độ, liền có trăm loại ý nghĩ.

"Tốt một bức Chúng Sinh Đồ a!"

Chu Thần Hoàn khẽ thở dài một hơi, cũng không biết hẳn là vì Cung Thanh Nhiên tin lầm người mà thở dài, vẫn là vì Cung Thanh Nhiên hạ tràng sẽ rất thâm mà thở dài.

"Người cứ như vậy nhớ ta làm ra một câu thơ "

Chu Thần Hoàn đứng dậy, ngáp một cái, chậm rãi Hướng Cung Thanh Nhiên đi đến, đi lại không vui, nhưng từng bước vững như Bàn Thạch.

Cung Thanh Nhiên gặp Chu Thần Hoàn đi tới, lưng không khỏi càng thêm thẳng tắp, chỉ là tại hẳn đáy mắt chỗ sâu, lại là hiện lên một tia hoảng sắc, nhưng nhớ tới người kia hứa hẹn cùng lý do thoái thác, hai mắt lại lần nữa khôi phục về kiên định, chỉ gặp hẳn rất tiêu sái ôm quyền, thần nhiên nói ra: "Nghe nói Thái Tử Điện Hạ không Tu Phật không Tu Tiên, chuyên tu Văn Trì Vũ Công, chắc hẳn văn tài tất nhiên cao tuyệt, vì vậy tại hạ rất hy vọng có thể nhìn thấy Thái Tử Điện Hạ Mặc Bảo cùng mãnh liệt, mở mang tầm mắt."

Chu Thần Hoàn lờm Cung Thanh Nhiên một chút, không tiếp tục làm ngôn ngữ, tay cầm lên Bút Long, tại trên nghiên mực dính một hồi Mặc, suy nghĩ nghĩ, lại nâng lên đầu nhìn cái kia không trung mặt trăng, trong lòng nhớ tới Ngọc Thổ cùng Hằng Nga quá khứ, đột nhiên khác suy nghĩ phun lên tâm đầu.

Chuyện cũ trước kia Nhục Vân khói, từ đó gặp nhau người dung.

Chu Thần Hoàn tay phải tùy ý cầm lấy bên cạnh bàn kim tôn, cũng mặc kệ cái này là người phương nào chén rượu, trực tiếp ngửa đầu uống dưới, mặc cho rượu từ cổ họng chảy đến trong dạ dày, nóng bỏng phảng phất dòng nước ấm.

"Đã người muốn một thơ, ta liền viết ra một thơ tiễn người lên đường lại có làm sao!"

Chu Thần Hoàn nhìn thoáng qua Cung Thanh Nhiên, hai mắt băng lãnh, khuôn mặt lạnh lùng. Bị Chu Thần Hoàn nhìn lên một cái, Cung Thanh Nhiên chỉ cảm thấy phảng phất đưa thân vào trong hầm băng, toàn thân huyết dịch cũng không khỏi đến trì trệ, cái này để trong lòng hẳn lập tức kinh hãi, ngay nhiên không chừng nhìn về phía Chu Thần Hoàn.

Nhưng Chu Thần Hoàn sớm đã lờ đi Cung Thanh Nhiên, hẳn ngồi bút rơi trang giấy, một tay nhắc rượu, một bên viết bên dưới thơ tên —— « nâng cốc hỏi Nguyệt ».

"Thanh Thiên có Nguyệt đến bao lâu, ta nay ngừng chén hỏi một chút chi."

"Người Phàn Minh Nguyệt không thể đến, Nguyệt đi lại cùng người đi theo "

Chu Thần Hoàn viết một câu, hớp một cái rượu, toàn bộ người hạ bút như hữu thần, khí thế nhục tiên nhân, một viết một uống một ngâm ở giữa, cho đám người cảm giác tựa như cùng trên trời Văn Khúc tinh, tài hoa bộc lộ, tùy ý nhạc tại.

Uống vào uống vào, kim tôn bên trong rượu đã thấy đáy, hẳn đồ hai lần không có nửa giọt rượu chảy ra, không khỏi nhũu mày uống nói: "Làm thơ không rượu, sao làm trong rượu này Thi Tiên "

Cuồng! Cuồng tới cực điểm.

Ngao! Lại ngao đến cực hạn.

Coi như là cái này Nhất Cuồng một ngao, nhưng lại không cho người ta chán ghét cảm giác, nhìn lấy Chu Thần Hoàn hăng hái bộ dáng, nghe Chu Thần Hoàn bao hàm đại khí ngâm tụng, đám người chỉ cảm thấy người trước mắt như không gọi được trong rượu Thi Tiên, lại có gì người có thể xưng được

Cung Thanh Nhiên một cái tự phụ người thôi, sở tác thơ dù cho không tệ, nhưng cùng Chu Thần Hoàn chỉ đọc lên Tiền Từ câu thơ so sánh, cũng liền là gạch cùng ngọc khác biệt.

Rất nhanh, liền có người cho Chu Thần Hoàn chén rượu đồ đầy rượu, đám người nhìn lên, lại là Thái Phó Triệu Hằng Phi, bọn hắn vừa nghĩ lên tiếng, đã thấy Triệu Hằng Phi cười lắc lắc đầu, cũng chỉ có thể coi như thôi.

Chu Thần Hoàn không biết thân sau đó phát sinh hết thảy, hần chỉ nghe bình rượu đã đủ, ngửa đầu lại là một miệng lớn, tiếp tục viết bên dưới:

"Sáng như bay kính lâm đan khuyết, khói xanh diệt tận thanh huy phát "

"Nhưng gặp tiêu từ trên biển đến, thà biết được Hường Vân ở giữa có không "

"Thỏ Trắng đảo thuốc thu phục xuân, Hằng Nga cô dừng cùng ai lân cận "

Viết đến nơi đây,

Chu Thần Hoàn dừng dừng bút, hần nâng lên đầu nhìn cái kia mông lung mặt trắng, híp mắt nhìn cái kia cung điện hoa lệ, trong lòng suy nghĩ Ngô Cuồng đã đi, Ngọc Thỏ biến mất, Hằng Nga hiện tại hần là sẽ càng thêm cô đơn đi ngay cả cái sủng vật cũng bị mất, lại có ai ở phòng bên cạnh cô chẳng, làm bạn người đây

Suy nghĩ nghĩ, hần lại đột nhiên nở nụ cười, kiếp trước kiếp này vì hai sinh, mình đã là Trư Bát Giới, cũng không phải Trư Bát Giới, còn nghĩ chuyện này để làm gì có ít người cuối cùng lại là muốn gặp, có một số việc cũng cuối cùng là phải biết rõ ràng, chỉ là thời điểm gặp lại, mình còn có thể như lúc trước bình thường sao

Chu Thần Hoàn lòng có cảm giác, ý có phát ra, hần giờ lên bình rượu đối nguyệt một kính, tiếp lấy ngửa đầu đem rượu trong chén toàn bộ uống cạn, viết bên dưới cuối cùng này câu thơ.

"Người thời nay không thấy thời cổ Nguyệt, Nguyệt này từng kinh chiếu cổ nhân."

"Cổ nhân người thời nay như nước chảy, chung nhìn Minh Nguyệt đều là như thế."

"Chỉ là người không phải đi qua người, lưu lại Nguyệt Quang chiếu kim tôn."

Bút ngừng thơ thành, kim tôn hoành ngược lại, một chút rượu dọc theo chén vách tường chậm rãi chảy ra, tí tách rơi xuống mặt đất, bắn ra khóa khóa Thủy Châu.

Chu Thần Hoàn lại dò xét Nhất Thủ thơ, bất quá hần lại không có nửa điểm cảm giác tội lỗi, chép thơ không phải ý ta, chỉ là tình khi đầu, Chu Thần Hoàn không có bất kỳ cái gì danh lợi tâm, cũng không yêu cầu xa vời những này Thi Từ có thể mang đến cho mình cái gì vinh diệu, dù sao hần vốn là là Thạch Ngọc Quốc thân phân địa vị người cao quý nhất.

Hường chi, hần còn cải biến một câu, tuy nhiên suy nghĩ nghĩ, Chu Thần Hoàn lại cười, có lẽ chính là mình cái kia thay đổi, để cái này thủ bản năng lưu truyền thiên cổ thơ làm chọc hạt bụi đi

Rượu rơi xuống đất, tích tấp, toàn bộ hồng yển lâu tam tầng yên tĩnh, ngoại trừ nước này nhỏ âm thanh, vậy mà không một cái tạp âm thanh, tất cả mọi người bị Chu Thần Hoàn cái này thủ « nâng cốc hồi Nguyệt » cho kinh trụ.

Này thơ sơ nghe cũng cảm giác khí thế dạt dào, viết Nguyệt viết Hằng Nga Thi Từ không ít, nhưng như Chu Thần Hoàn đến viết, lại là ít càng thêm ít. Mà lại lúc này rất nhin mãnh độc, đọc qua một lần lòng có cảm giác, đọc qua hai lần trong lòng hải nhiên, về phần ba lần, thì không dám hoàn toàn nói đã hiểu.

Hường chi lúc này nhập tình Nhập Cảnh, Chu Thần Hoàn « nâng cốc hồi Nguyệt », liền quả nhiên là nâng cốc hồi Nguyệt!

"Cung Đại Tài Tử, người cho rằng Bản Thái Tử cái này thơ như thế nào "

Chu Thần Hoàn thả bên dưới Bút Long, cười híp mắt Hường Cung Thanh Nhiên nói, Cung Thanh Nhiên lúc này hai mắt đều đã kinh thẳng, hần thật không thể tin được đời này gặp được dạng này câu thơ, càng không thể tin được bài thơ này là tại trước mắt mình đàn sinh, mà nhất không thể tin được chính là, cái này lại là mình nhiều phiên trào phúng không thể Tu Phật tu tiên phế phẩm thái tử làm ra.

Nghĩ tới vừa rồi mình kiêu căng, Cung Thanh Nhiên liền cảm giác giống ăn như cứt, sắc mặt khó coi muốn mạng, hần nghiêng mắt đi nhìn người kia, đã thấy Trương Văn Nhiên cùng Tiểu Vương Gia Chu Luận Văn vậy mà đều thấp đầu không nhìn mình, lập tức trong lòng kinh hoảng.

"Thái. . . Thái tử điện hạ, người nghe ta nói, ta vừa rồi sờ đi làm như vậy, tất cả đều là ——" Cung Thanh Nhiên không ngốc, tương phản hần thông minh được nhiều, cho nên hần có thể thành vì Đế Nhất Tài Tử mà không có bao nhiêu người phản đối, chỉ là có lúc hần đúng vậy quá thông minh, cũng tự nhận cái gì đều có thể nhìn rõ, sau cùng ngược lại dẫn đến hần bị người khác làm vũ khí sử dụng.

Chỉ là Chu Thần Hoàn nhưng không có để hần nói xong, chỉ gặp hần tiến lên một bước tới gần Cung Thanh Nhiên, nhỏ giọng nói ra: "Cung Đại Tài Tử, tin Bản Thái Tử một câu, hiện tại người như nói nhiều một câu, Bản Thái Tử không thể bảo đảm người có thể sống mà đi ra cái này hồng yển lâu, mà người như không có nói, hạ lâu này, cười lên một con khoái mã, chạy ra thành đi, có lẽ còn có thể trốn qua hoàng thượng truy sát."

Cung Thanh Nhiên nghe vậy trên mặt lập tức không có chút huyết sắc nào, hần hai mắt tràn đầy hoảng sắc, hai chân đều phát run lên, nhưng Chu Thần Hoàn nhưng không có lại nhìn hần một cái, đường do chính mình đi, làm ra lựa chọn như vậy lúc, liền đại biểu hần đã hào không sống hy vọng.

"Mệnh liền một đầu, vì cái gì không trân quý đâu "

Chu Thần Hoàn gật gù đắc ý đi xuống lầu, ngay cả Chu Luận Văn đều không có lại nhìn một chút, đi qua hôm nay một chuyện, Chu Thần Hoàn đã đã mất đi chơi hứng thú, nếu là Chu Luận Văn lại không làm chút mới thú đoạn, hẳn thật không biết đạo còn có thể hay không khuyên nhủ Chu Nghĩa Thiên.

Đi xuống lầu, Chu Thần Hoàn bỗng nhiên sững sốt một cái, chỉ gặp đi đầy đường bách tính tự giác vì hắn nhường ra một con đường, đường mặc dù không lớn, lại hiển thị rõ bách tính kính yêu cùng quan tâm, cái này để trong lòng hắn lại là nhất động.

Trên đời này vẫn là không thiếu đạo lý, người đối tốt với ai, ai ngờ đạo!

...

Hai đóa hoa nở, các biểu một nhánh.

Thứ năm giới, Đại Đường Thánh Giới, Nhân Tộc Thánh Giới.

Chu Thần Hoàn làm « nâng cốc hỏi Nguyệt » thời điểm, Không Miếu chín trăm 90 tầng trống trước vang bốn tiếng, tiếp theo chín trăm chín mươi chín tầng trời cái chiêng oanh minh, âm thanh Uy Chấn Thiên, trước tiên ở Không Miếu chín trăm chín mươi chín cái bên trong tiểu thế giới nổ vang, tiếp theo lấy Không Miếu làm trung tâm, truyền khắp toàn bộ Đại Đường Thánh Giới.

Đại Đường Vương Đô Trường An.

Thiên la thanh âm phảng phất Thiên Uy thanh âm, trong nháy mắt vang vọng mỗi một cái sinh vật bên tai, đầu tiên là chó sủa không ngừng, sau đó chính là toàn thành chấn động. Vô số dân chúng đi ra nhà môn, mặt hướng Thái Sơn quỳ bái, mặt mang kích động, đầy mặt vinh quang.

Trong hoàng thành, tứ đạo cường đại thân ảnh từ Đông Nam Tây Bắc Tứ thành phóng lên tận trời, hội tụ hoàng thượng trên không.

"Thiên la 16 năm lại vang lên, là vì chuyện gì" một thấy không rõ khuôn mặt người trầm giọng nói.

"Không Miếu chưa có tin tức truyền đến, còn không biết, nhưng lão phu Xem Bói một hai, đại khái cùng 16 năm thiên la cùng vang là có liên quan hệ." Người nói chuyện thân mang đạo bào, Hồ Tử hoa râm, hai mắt ẩn có Tinh Thần, toàn thân mang theo Hạo Nhiên Chi Khí.

Bốn người người nói ta nghe, lại đều không thể làm ra cuối cùng suy đoán, mà lúc này nhất đạo tiếng vang từ Hoàng Cung Nội Điện truyền ra, uy thế kinh người, mang theo Cửu Ngũ Chi Khí.

"Nửa tháng trống một vang, thiên la Nhất Minh, chính là Nhân Tộc may mắn. Không Miếu đã có tin tức, đợi mình qua sang năm, thái tử ra Đại Đường!"

Âm thanh đường hoàng, điện Quang Thiểm Thước, bốn người nghe vậy đều là khom người đạo là, sau đó uy thế tiêu hết, bốn người liếc nhìn nhau, hoặc lạnh nhạt, hoặc mừng rỡ, hoặc mắt có chút suy nghĩ, hoặc hà hơi không ngớt, một lát sau liền đều biến mất, quay về cương vị, cùng cố Hoàng Thành.

Không Miếu, chín trăm chín mươi chín tầng, Văn Viện.

Một tên thân xuyên rộng rãi tay áo, gánh vác Thanh Quang Thần Kiếm thanh niên chậm rãi trèo lên lên bậc cấp, Hướng Văn Viện đi đến, hắn dài cùng nhau tuần tú, mắt phượng, mũi ưng, khỏe miệng luôn luôn trong lúc lơ đãng câu lên, trên mặt Phóng Đãng không bị trời buộc thân sắc cũng luôn luôn vung đi không được.

Tiến vào Văn Viện, trôi qua phòng trước, đi vào chính đường, thanh niên ôm quyền khom người nói: "Viện thủ, Lý Bạch lĩnh mệnh bái kiến."

Viện thủ là một tên qua tuổi bát tuần lão giả, râu tóc bạc trắng, nhưng mặt như đồng nhan, lại không một tia nếp nhăn, hắn nghe tên là Thái Bạch thanh niên thanh âm, chuyển qua đầu nhìn lấy tên này Văn Viện bên trong tu hành khác biệt người, mở miệng nói: "Thái Bạch, vừa rồi thiên la thanh âm nhưng từng nghe gặp "

"Hỏi viện thủ, Lý Bạch lỗi tai chưa điếc." Lý Thái Bạch mở miệng nói.

Viện thủ điểm một cái đầu, trên mặt không vui không buồn, nói: "Này thiên la từ một thơ gây nên, này thơ tên là « nâng cốc hỏi Nguyệt », kinh lão phu thời điểm, này thơ cùng người phù hợp nhất, có thể thành người mở kiếm chí thơ. Người rồi đi Đại Đường Thánh Giới, tiến về Đông Thắng Thần Châu, đi học đến này thơ giúp người mở kiếm."

"Thật! " Lý Thái Bạch hai mắt lộ ra tinh quang, toàn bộ người thẳng tắp như kiếm, kiên quyết kinh thiên.

Viện thủ xoay người, khoát tay áo, nói: "Người từng nói không làm trong thơ tiên, lại bái nhập ta Văn Viện bên trong, cũng coi như duyên phận cho phép, bây giờ tận dụng thời cơ, nhanh chóng tiến về, học được mở kiếm thơ, liền thành Tửu Trung Tiên, đi truy tầm của người Kiếm Ý đi. Nhưng có một yêu cầu, bảo đảm người này chi mệnh, đợi Đại Đường thái tử Tiếp Dẫn về sau, mới có thể rời đi."

"Thôi đi, lại là nhảm chán bảo hộ."

Viện thủ nghe được một tiếng phàn nàn, chuyển đầu lại phát hiện Lý Bạch đã rời đi, hắn bắt đắc dĩ dao động đầu cười khổ, ngừng đầu nhìn về phía Hỗn Độn Thương Khung, hai mắt phảng phất có thể thấu qua thời không cách trở, một lát sau, viện thủ thu tầm mắt lại, nụ cười trên mặt giảm thiểu một phần, về u sầu lại nhiều hơn một phần.

"Lưu cho nhân tộc thời gian không nhiều lắm a. . ." Viện thủ thờ dài một tiếng, Thân Thể dần dần vụn vụn, cuối cùng hoàn toàn biến mất, chỉ lưu bên dưới cái kia đạo thờ dài, thật lâu không thể tiêu tán.

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Có nữ Triều Nghi

Chương 29: Có nữ Triều Nghi

Trung Thu ngày hội thoảng qua một cái, lão thiên phảng phát trở mình, ám áp thời gian một đi không trở lại, Thu Phong gào thét, cỏ dại khô mình, chính là cái kia sống không biết bao nhiêu năm tuổi cỏ thụ, cũng tại trong vòng vài ngày Diệp Tử khô héo rơi sạch, biến thành khắp nơi trụi lủi.

Trong mấy ngày này, Thạch Ngọc Quốc triều đình lại một lần Ám Triều tuân ra động, quan viên bị điều ly dời, bị cách chức cách chức, rất nhiều không có công trạng hoặc là việc xấu loang lỗ quan viên đều bị Chu Nghĩa Thiên khắc nghiệt xử lý, đỡ một ít xuống chức phân công địa phương, kém một chút liền trực tiếp cách chức điều tra, không có chút nào nhớ tình cũ.

Hôm trước, Trương Văn Nhiên đưa tới Bái Thiếp, muốn cầu kiến Chu Thần Hoàn, nhưng Chu Thần Hoàn mượn cớ ốm không thấy, ngày thứ hai, Trương Văn Nhiên một nhà rời chức Thạch Ngọc thành, điều đi Biên Cảnh trên tòa thành nhỏ đảm nhiệm.

Hôm qua, Chu Luận Văn trên danh nghĩa thăm viếng Chu Thần Hoàn bệnh tình, lại biết được Chu Thần Hoàn không tại Hoàng Cung, cho nên lại vô duyên nhìn thấy Chu Thần Hoàn. Ngày hôm nay, từng phong từng phong mất tín mang đến Chu Nghĩa Thiên trước bàn, đủ loại chứng cứ, cái cộc cái cộc án kiện bị nhắc lên, khiến cho một cái tào triều, Chu Nghĩa Văn phe phái đại thần tổn thất bảy thành, cùng cấp điều nhiệm chiếm Tứ Thành, xuống chức điều nhiệm chiếm Tứ Thành, cách chức điều tra chiếm một phần mười, mà trực tiếp xử tử lại chiếm một phần mười.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Thạch Ngọc Quốc toàn bộ quan viên Hệ Thống Đại Hoán Huyết, nguyên bản Nhất Phái độc đại, lúc này đã biến thành Lưỡng Phái ngăn được, Chu Nghĩa Thiên cao cư Triều Đình, thiên tử Quyền Mưu dùng như cá gấp nước, mà Ninh Vương Chu Nghĩa Văn đối với cử động lần này lại chỉ là trầm mặc không nói, sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra hấn ý nghĩ trong lòng như thế nào.

Hạ triều về sau, Chu Nghĩa Thiên tâm tình thư sướng, bố cục nhiều năm, từ Chu Thần Hoàn làm mỗi như, từng chút từng chút rút ra tiềm ẩn sâu một cùng nguy hiểm, lúc này đã đến thu lưới thời khắc, hôm nay việc này tuyệt đối không phải kết thúc, nhưng lại cũng đáng kỷ niệm một ngày, bởi vì từ hôm nay về sau, mình đã cầm quyền vững chắc, vô luận là ai đều không thể lại lật lên sóng gió.

Nhớ tới mười năm trước mình giết mình biết được bên người khốn cảnh lúc, khi đó đã nguy hiểm trùng điệp, trong ngoài đều khốn đốn, Thập Quốc thi đấu thất bại, Địch Quốc họa loạn không ngừng, mà bên trong lại có một thế lực trong lúc lơ đãng trường thành, nếu không phải Chu công công bởi vì Chu Thần Hoàn nguyên nhân tọa trấn Hoàng Thành, khả năng lúc này vị trí của mình đã sớm để cái kia thân mật đệ đệ cho chiếm lĩnh.

Nghĩ tới đệ đệ của mình, Chu Nghĩa Thiên trên mặt liền không khỏi hiện lên một tia u ám, hấn từ khi leo lên Hoàng Vị, chưa bao giờ bạc đãi qua cái kia đệ đệ, nhưng Chu Nghĩa Văn lại một mà tiếp lại mà Tam gấp ghé vị trí của mình, nếu không phải mình như giẫm trên băng mỏng cẩn thận từng li từng tí, lại có Đại Đường tới trí giả tọa trấn, khả năng mình một nhà ba người đã sớm chết hết, đều nói hoàng gia không tình thân, vậy cũng là bởi vì lòng tham mà lên a.

Tuy nhiên lại nghĩ tới mình cái kia Bảo Bối Nhi Tử, Chu Nghĩa Thiên trên mặt lập tức từ âm chuyển tình, lúc trước cho Chu Thần Hoàn đặt tên thời điểm chỉ hy vọng Chu Thần Hoàn như lúc sơ sinh Húc Nhật, chỉ huy Thạch Ngọc Quốc hướng đi tuyên cổ trường tồn, bây giờ xem ra danh tự thật không có khởi thác, không chỉ có Đại Đường trí giả tự mình dạy bảo bảo hộ, lúc này lại trí mưu vô nghệ cử thế vô song, mấy lần nguy cơ xảo diệu vượt qua, lại có thể cho mình bắt được rất nhiều cá lọt lưới, quả nhiên là mình kiếp trước đã tu luyện phúc phận.

Đi vào Thái Tử Điện Hạ viện lạc trước, Chu Nghĩa Thiên nghĩ cùng con trai bảo bối của mình uống hai chén, lại bị thị vệ cáo tri Chu Thần Hoàn đổi một thân y phục hàng ngày xuất cung.

"Cải Trang Vi Hành "

Chu Nghĩa Thiên ngạc nhiên Nhất Tiểu, không biết từ mấy tuổi bắt đầu, mình cái kia Bảo Bối Nhi Tử liền thích Cải Trang Vi Hành cái này ra hí mã, tuy nhiên Chu Thần Hoàn mỗi một lần Cải Trang Vi Hành lại đều có thể mang đến cho mình không sự kinh hi nhỏ, tỉ như có một lần Chu Thần Hoàn phát hiện một cái tuyệt hảo người kế tục, không mấy năm liền trở thành Thạch Ngọc Quốc Thập Đại Cao Thủ thực lực, về sau càng là Du Lịch Thiên Hạ, được không tiêu sái.

Mà Du Lịch trước đó một lần kia, lại đem bây giờ Thạch Ngọc Quốc cung phụng từ trong quan tài đào lên, đồng thời không biết hứa hạ cái gì ước định, để cái kia cường đại đến không biết cực hạn cổ quái lão già thù hận Thạch Ngọc Quốc năm mươi năm. Đối với Thạch Ngọc Quốc tới nói thể nhưng là khó được năm mươi năm a, chỉ cần hắn không ngu ngốc, liền tuyệt đối có thể đem Thạch Ngọc Quốc chế tạo thành càng cường đại hơn nhị đẳng Cường Quốc, chỉ ít không lại bởi vì Thập Quốc thi đấu mà cảm thấy đau đầu.

Vậy lần này, Chu Thần Hoàn lại sẽ mang đến cho mình cái gì kinh hi đầu

Chu Nghĩa Thiên nhàn nhạt Nhất Tiểu,

Nâng lên đầu nhìn về phía trên núi già lão già kia, bỗng nhiên một trận thanh thế to lớn, trên núi già truyền đến một tiếng giống như Cầm Thiên chi lôi nổ vang, tiếp theo tại Chu Nghĩa Thiên kinh ngạc nhìn chăm chú dưới, tên kia gọi thiên núi Đồng gia lão già đột nhiên từ trên núi già phóng lên tận trời, Đạp Không mà đi, qua trong giây lát liền vọt tới tầng mây bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Mà sau đó một khắc, toà kia Chu Thần Hoàn khi còn bé thích nhất ngôi xóm Già Sơn liền bịch một tiếng nổ tung, bụi bặm ngập trời, hòn đá bay tứ phía, trong nháy mắt cao tới mấy chục trượng Già Sơn liền biến thành không đến Nhất Trượng đất bằng.

"Xong —— "

Chu Nghĩa Thiên nhìn thấy phá nát Già Sơn, trên mặt đầu tiên là ngạc nhiên không ngừng, sau cùng trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái, tuy nhiên miệng thảo luận lấy "Xong", nhưng nhìn nét mặt của hắn làm thế nào đều giống như cười trên nỗi đau của người khác đáng về.

"Bảo Bối Nhi Tử, quả nhiên là Bảo Bối Nhi Tử a!"

Chu Nghĩa Thiên cười lên ha hả, phân phó một tiếng thị vệ xem trọng Già Sơn, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần về sau, liền xoay người Hướng thư phòng của mình đi đến, Thiên Sơn Đồng gia đột phá bình cảnh, thực lực lại đến một tầng, Thạch Ngọc Quốc Hữu mệnh hơn bảo hộ, tự vệ đã hoàn toàn, cũng nên là thời điểm nghĩ một muốn làm sao Phản Kích cùng khuếch trương chuyện.

...

Cùng lúc đó, thạch Ngọc thành chủ làm trên đường.

Chu Thần Hoàn mang theo hai tên thị vệ tại trên đường cái rêu rao khắp nơi, Du Lịch ba năm ném qua quá nhiều nghèo khó khổ, cho nên sau khi trở về, Chu Thần Hoàn từ giản biến xa xỉ, có thể ăn ngon uống sướng liền đối không bạc đãi mình, nhớ tới trước kia mình cố ý giả nghèo đáng về, Chu Thần Hoàn liền không nhịn được gỡ lấy đầu của mình, thật không biết đạo trước đó đến cùng là cái nào gần sai, giàu người không lo khi người nghèo, cái này bên dưới thật ném qua người nghèo khổ a

Mặc áo gấm Hoa Phục, chân bên dưới treo lên Vân giày, cầm trong tay Ngọc Cốt phiến, bên hông phôi Ngọc Bội, khuôn mặt tuấn tú, lại dẫn một tia kiên nghị, màu da Bạch một điểm thành bệnh, Hắc một điểm thành than, hoàn toàn là vừa vận Đại Phú Đại Quý Công Tử Ca, trong lúc hành tẩu, về đầu suất cư cao không xuống.

Đại cô nương Tiểu Phụ Nhân, mỗi lần đụng phải Chu Thần Hoàn lại luôn là muốn ngừng chân một lát, nếu không phải Chu Thần Hoàn hơi Dịch Dung, nếu không lúc này hắn đoán chừng sớm đã bị nhận ra là Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ, kí tên đánh dấu nương tay.

"Ta hiện tại có chút lý giải kiếp trước những minh tinh ka thống khổ."

Chu Thần Hoàn gật gù đắc ý, miệng bên trong tuy là lại nói thống khổ, nhưng trên mặt cái kia vẻ hưởng thụ, lại nào có một tia phiền não câu chuyện, Du Lịch ba năm chịu đủ người khác bạc đãi, hiện tại cảm thụ được người nâng đỡ kỳ cùng thương thức, cũng là một loại khác thể nghiệm.

Bất tri bất giác Chu Thần Hoàn lại đi tới Thúy Vân Lâu phía dưới, hắn ngừng bên dưới bước chân, nâng lên đầu nhìn về phía truyền ra oanh oanh yến yến thanh âm Thúy Vân Lâu, nhìn lấy những cái kia trang điểm lộng lẫy cô nương, nghe đại gia đại gia nghĩ ngợi thanh âm của người, Chu Thần Hoàn lại là có chút cảm xúc dao động đầu.

"Đời này đạo lại biến, thời gian tiếp qua, có ít người có một số việc vẫn là sẽ không thay đổi. Những này Hảo Tử Tử còn là nhiệt tình như vậy, đối ta một cái chưa bao giờ nói chuyện qua ngoại nhân đều nhiệt tình như vậy, ta Thạch Ngọc Quốc tập tục quả nhiên là tốt."

Chu Thần Hoàn bỗng nhiên quay người về đầu, Hướng hai cái thị vệ hỏi: "Uy, các người nói ta nếu là cưới các nàng, phụ hoàng có thể đáp ứng hay không "

"A! " hai tên thị vệ kinh hãi, Chu Thần Hoàn không biết đây là địa phương nào, bọn hắn có biết không a. Nếu là Chu Thần Hoàn nói là sự thật, một nước thái tử cưới Thanh Lâu Nữ Tử, vậy coi như thật thành chê cười.

Gặp hai thị vệ đáng về đoán, Chu Thần Hoàn cũng không có ép buộc bọn hắn, hắn lại nâng lên đầu nhìn về phía Thúy Vân Lâu, phát hiện có mấy cái tỷ đang dùng hai tay tận lực chống đỡ trước ngực trướng phình lên đồ vật, nỗ lực thấp đầu, phảng phất là cố ý để cho mình đã gặp các nàng trong lòng ngực khe rãnh, trong mắt ngậm lệ, không ngừng mà Hướng hắn liếc mắt đưa tình, còn một bên nói ra: "Công tử, lên sờ sờ a, cam đoan mềm mại ấm áp."

Chu Thần Hoàn tâm nghĩ những thứ này tỷ tỷ thật tốt vô tư phụng hiến, mình chỗ tư mật còn để cho mình tới lấy ấm, chỉ là Lão Trư nói qua vô sự mà ăn cần phi Gian tức Đạo Tặc, coi là thật dễ Bản Thái Tử thật khó khăn a.

"Ai . . ."

Chu Thần Hoàn thờ dài, quyết định vẫn là không đặt chân loại địa phương này, hắn cũng không quan tâm mình thái tử thân phận, chỉ là kiếp trước hai làm người, nhưng chưa bao giờ tiến vào loại địa phương này, hắn sợ một hồi mất mặt, vậy thì khó chịu.

Rời đi Thúy Vân Lâu phạm trù, một ít thoại ngữ Chu Thần Hoàn không có nghe được.

Thúy Vân Lâu bên trong, năm đó cái kia mấy thanh âm của người lại truyền ra, tuy nhiên lại rõ ràng không còn như thế kiều mị cùng thanh xuân.

"Người công tử kia các người có quen hay không tất tựa như là trước kia thằng ngốc kia!"

"Làm sao lại là thằng ngốc kia, công tử này nhiều tuổi tiểu, y phục lại hoa lệ, nói không chừng là cái nào nhà đại phú đại quý con nối dõi đây."

"Nói lên ngu ngốc đến ta còn có chút nghĩ hấn nữa nha, hấn đến có bao nhiêu năm không có từ trước cửa đi qua."

"Ba năm năm năm vẫn là sáu năm nhớ không được, không thể nói trước đã chết đi."

Nói chuyện mấy người đều trầm mặc, các nàng xem nhìn lẫn nhau, nhìn lấy Thúy Vân Lâu bên trong người mới thay người cũ, Cự Nhân biến châu Hoàng, trong lòng đột nhiên không tên lòng chua xót.

Cuối cùng vẫn là cái kia hơi lớn tuổi người, nhìn lấy Chu Thần Hoàn rời đi phương hướng, hai mắt vô thần, miệng bên trong nỉ non: "Hắn là thật đã chết rồi đi. . ."

Chu Thần Hoàn Du Lịch ba năm, nhưng là thói quen còn không có biến, đi bất kỳ một cái nào thành thị, nếu như có cơ hội, hắn luôn yêu thích hướng xó xinh đi một phen, bởi vì kinh nghiệm nhiều năm nói cho hắn biết, càng là thần bí càng là địa phương âm u, lại luôn là có kinh hi tồn tại.

Hôm nay hắn lại chọn lựa một chỗ vắng vẻ ngõ nhỏ tiến lên, hành tẩu không chưa tới một phút, Chu Thần Hoàn đột nhiên ngừng lại, hắn nhắm mắt lại dùng lực khê hấp cái mũi, nồng hậu dày đặc mùi thịt trong nháy mắt tung bay đi qua.

Chu Thần Hoàn hai mắt sáng lên, hắn lần theo mùi thơm đi đến, không đến Bách Bộ, liền thấy một cái Tiểu Tiểu thịt muối cửa hàng, tiệm này cũng không lớn, chỗ vắng vẻ, người cũng không nhiều, Chu Thần Hoàn đi vào liền lập tức có tiểu nhị tiến lên.

"Công tử, nghĩ muốn gọi món gì" tiểu nhị ân cần sát cái bàn, rót trà nước, hỏi.

"Cái này mùi thịt không tệ, đến Tam cân."

"Được rồi, công tử chờ một lát."

Tiểu nhị nói một tiếng tốt, chỉ chốc lát thịt muối cùng dính nước liền bung đi ra, Chu Thần Hoàn nhìn lấy trong mâm thịt muối, thịt hiện lên kim hoàng chi sắc, cái mũi vừa nghe, mùi thịt xông vào mũi. Cầm lấy đũa kẹp bên trên một miếng thịt, dính một chút đặc chất chất lỏng, phóng tới miệng bên trong, vậy mà lại thường không ngán, nhưng loại kia đặc biệt mùi thơm lại khiến người ta dư vị, ăn được một thanh, liền muốn ăn chiếc thứ hai.

"Các người cũng ngồi, từng bên trên thưởng thức." Chu Thần Hoàn Hướng hai tên thị vệ nói, thị vệ đi theo Chu Thần Hoàn đi dạo một ngày, cũng đã sớm đói bụng, nghe nói Chu Thần Hoàn mệnh lệnh, liền cũng không chối từ, chỉ là bọn hắn không dám cùng Chu Thần Hoàn ngồi chung một bàn, chỉ có thể ngồi tại khác một cái bàn bên trên.

Ăn thơm ngào ngạt thịt bò kho tương, Chu Thần Hoàn sẽ rất khó không nghĩ tới cái kia Nữ Hiệp, đương nhiên Nữ Hiệp luôn luôn cái kia nha đầu tự phong, lấy Chu Thần Hoàn xem ra, bảo nàng một cái ăn hàng còn tạm được.

Bởi vì so với Hành Hiệp Trọng Nghĩa tới nói, ăn đối nàng sức hấp dẫn càng nhiều. Chu Thần Hoàn còn nhớ rõ lần thứ nhất gặp nàng thời điểm, mình cùng Lão Trư đối bụng hai ngày có không có cơm ăn, đi qua một cái Hương Dã quán trà, Chu Thần Hoàn liền đói rồi cuộc đi không được đường, hắn cũng không muốn đi, ngay tại quán trà bên ngoài nhìn chăm chăm duy nhất ăn uống khách nhân, cũng tức là cái kia Nữ Hiệp.

Cái này một chăm chăm, liền từ mang thức ăn lên một mực chăm chăm đến nữ tử ăn như gió cuốn đến kết thúc, sau cùng ngay cả chủ quán đều nhìn không được, muốn cho Chu Thần Hoàn hai cái man đầu đem hắn đuổi đi, lại bị Nữ Hiệp ngăn trở.

"Người vì cái gì nhìn chăm chăm vào ta nhìn" Nữ Hiệp hỏi.

"Bởi vì ta đói." Chu Thần Hoàn ăn ngay nói thật.

"Người cho là ta sẽ thưởng người ăn cơm" Nữ Hiệp lại hỏi.

Chu Thần Hoàn lắc đầu, nuốt nước miếng một cái, nói: "Ta tại đói ăn bánh vẽ, nhìn thấy người tại ăn cái gì, ta liền ảo tưởng người là ta, ta là người, là người tại nhìn chăm chăm vào ta ăn cái gì."

Nữ Hiệp bị Chu Thần Hoàn cái này nhảy thoát ý nghĩ hấp dẫn, cứ thế chỉ chốc lát, liền khanh khách cười không ngừng, mà cũng là Chu Thần Hoàn câu nói kia, để Nữ Hiệp tâm tình thật tốt, mời Lão Trư cùng Chu Thần Hoàn ăn một bữa tốt cơm, về sau lại là làm bạn Chu Thần Hoàn cùng Lão Trư đi qua một tháng, sau cùng nói muốn đi địa phương khác Hành Hiệp Trọng Nghĩa mới cùng Chu Thần Hoàn chủ tớ hai người phân biệt.

Chu Thần Hoàn còn nhớ rõ Nữ Hiệp thích ăn nhất đồ vật đúng vậy thịt này, nằng đáng người không tệ, trước lời sau - vênh lên, không có một chút thịt dư, nhưng lại không thịt không vui.

Chu Thần Hoàn cũng nhớ kỹ Nữ Hiệp luôn luôn không nói tên của mình, chỉ để cho mình bảo nàng Nữ Hiệp, sau tới vẫn là tại phân biệt lúc, Nữ Hiệp nói đời này khả năng đều không thấy được, mới nói cho Chu Thần Hoàn tên của mình —— Triều Nghi, Công Tôn Triều Nghi.

Mà cái kia về sau, chỉ thích chép thơ Chu Thần Hoàn vậy mà lần đầu tiên tự chế Nhất Thủ nước bọt thơ.

Có nữ Triều Nghi Hành Thiên nhai, chán nản khát cái lửa gat cơm ăn.

Không thịt không vui làm việc thiện nằng, cứu được một cái Tiểu Phiến Tử.

...

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Nữ Hiệp cùng khát cái

Chương 30: Nữ Hiệp cùng khát cái

Mùi thịt mà không ngán, cửa vào nhẹ nhàng một nhai, cái kia vị thịt tự nhiên đi ra, không quá phân lão cứng rắn, lại không quá qua tron mềm, quả nhiên là nổi giận một điểm nhân cứng rắn, lửa nhỏ một phần nhân mềm, mặc dù chỉ là một cái lại nhỏ lại đơn sơ thịt muối cửa hàng, nhưng vị này đạo cùng Phẩm Chất lại không thua trong hoàng cung bộ Ngự Thiện Phòng.

Chu Thần Hoàn dính lấy chất lỏng ăn một miếng lớn thịt bò kho tương, Hưởng nhân rồi tiểu nhị hỏi: "Tiểu Nhị Ca, các người cái này thịt muối không tệ nha, làm sao không mở một gian đại cửa hàng dù là đi người kia nhiều ven đường mở sạp hàng nhỏ cũng so người này nhiều "

Tiểu nhị dùng tạp dề xoa xoa béo ngậy tay, hắc hắc Nhất Tiểu, có chút khờ ngốc nói ra: "Công tử có chỗ không biết, chúng ta đây là Lão Tự Hào, chúng quý nói tổ tông từ làm chiếu này thịt muối bắt đầu, ngay ở chỗ này sinh cọng nầm, bây giờ đã hơn một trăm năm, đối tam đại, truyền đến chúng quý nơi này, chúng quý nói không thể quên vốn, tổ tông lời nói muốn nghe."

Chu Thần Hoàn nghe vậy hơi điểm một cái đầu, đối Vu chúng quý lời nói hẳn không cho đánh giá, nếu như dựa theo kiếp trước Trái Đất sát thủ nhân quang đến xem, đây không thể nghi ngờ là cực kỳ ngu xuẩn cách làm, lão tổ tông vậy là không có biện pháp, mới chọn an phận ở một góc, không biết theo thời đại biến hóa mà biến hóa, quá phận giấu dốt, còn căn cứ mùi rượu không sợ ngõ nhỏ sâu cũ kỹ tư tưởng, bị đào thải là sớm muộn sự tình. Nhưng nếu là lúc trước thế Trư Bát Giới nhân quang đến xem, đây cũng là đáng giá tôn kính, trăm đi hiểu làm đầu, quân tử Ngũ Đức đồng dạng lấy hiếu cầm đầu, tuân theo tổ tông nơi theo xuống quy củ làm việc, xác thực cũng tìm không ra nửa một chút lầm lỗi tới.

Tóm lại, cái này là một cái rất mâu thuẫn, nhưng tại khác biệt thời đại, nhưng lại đều là chuyện chính xác.

"Mâu cùng thuẫn, đúng và sai, quả thật là một cái thú vị Đề Tài."

Chu Thần Hoàn hơi lắc đầu, tiểu nhị không biết Chu Thần Hoàn nói lời là có ý gì, đang có chút nhàm chán ngủ gà ngủ gật lúc, bỗng nhiên hai mắt sáng lên, hần vội vàng đi ra phía trước, tiếng cười nói: "Khách quan, muốn gọi món gì "

"Một cân thịt bò, nửa bầu rượu, Bản Nữ Hiệp hôm nay đói bụng lắm."

Âm thanh thanh thúy, lời nói mang theo một tia ngạo nghễ, Chu Thần Hoàn lúc đầu đang ở nơi đó an tĩnh ăn thịt bò, nghe được thanh âm này, hẳn hai mắt đột nhiên trừng một cái, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, miệng bên trong thịt đều quên nhai.

Chu Thần Hoàn cứ thế chỉ chốc lát, sau đó kinh ngạc chuyển qua đầu hướng về sau nhìn lại, chỉ gặp tại hần cái bàn sau lưng bên trên, đang có một cái chừng hai mươi tuổi nữ tử ngồi ở chỗ đó, nữ tử mặt có khí khái hào hùng, tóc dùng một căn dây đỏ tùy ý cột, lộ ra đơn giản lại tiêu sái, nàng ăn mặc một thân nhợt nhạt bó sát người võ phục, tay trái đem bảo kiếm hướng trên mặt bàn tùy ý quăng ra, chân phải cũng là nâng lên giẫm tại trường mộc trên ghế, Chờ đồ ăn trong lúc đó, nhàm chán nàng cầm lấy một chiếc đũa thả ở trong miệng cắn cắn, tựa hồ là cảm giác đũa có chút cứng rắn, đôi mi thanh tú nhíu.

"Rầm "

Chu Thần Hoàn quên nhắm nuốt miệng bên trong thịt, chờ hần nuốt xuống lúc mới phát hiện thịt này bên trong còn có một Căn Cốt đầu, thật vất vả lại uống nước lại uống trà, mới đưa mang xương đầu thịt nuốt xuống. Mà lúc này, nữ tử rượu trên bàn thịt đã dâng đủ, nàng ngay từ đầu là dùng đũa kẹp lấy thịt, có thể dùng lấy dùng đến đĩa liền do trên mặt bàn chạy tới mặt đất, mà nàng cũng không để ý chút nào, sau cùng trực tiếp vào tay, hai cánh tay nắm lấy lớn như vậy thịt bò, há miệng liền cắn.

Nhìn nàng cái kia ăn thịt bộ dáng, phảng phất là mấy đời chưa từng ăn qua thịt, chính là tiểu nhị đều trừng lớn hai mắt, hai mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc, rất rõ ràng hần hiện tại chính đang tự hỏi hiện ngang như vậy tư thế oai hùng Nữ Hiệp tại sao có thể như vậy ăn thịt

Mà Chu Thần Hoàn nhìn sau thì là một mặt cười khở, từ biệt nhanh hai năm, nàng thật là là một điểm cũng không có thay đổi a!

Có nữ Triệu Nghi, cứu mình thăng nhóc lừa đảo này Triệu Nghi. Mới vừa rồi còn nghĩ đến nàng thế nào, không nghĩ tới cái này liền gặp được, Không lẽ cái này là nói tới hữu tình ngàn dặm đến gặp gỡ

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, lời này tâm lý nghĩ nghĩ liền tốt, nếu là cùng cái này ngoại trừ lớn lên giống cái Thư Tính Nữ Hiệp nói ra, tất nhiên không thiếu được dùng lại bị đánh.

Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, đột nhiên đứng lên, trên mặt hần lộ ra phát ra từ nội tâm nụ cười, phảng phất như là lâu gặp bạn cố tri, xa so với cùng Thạch Ngọc thành những này cái gọi là Cao Môn Tử Đệ tiếp xúc lúc nụ cười muốn chân thành nhiều.

Công Tôn Triệu Nghi người cũng như tên, cũng chỉ là đáng đáp như kỳ danh, mỹ lệ, tại Thạch Ngọc Quốc bên trong tuyệt đối có thể xếp vào trước ba, nhưng ngoại trừ cái này mỹ lệ bên ngoài, nàng cùng Công Tôn Triệu Nghi cái này mỹ lệ tên không có nửa xu quan hệ. Vô luận là các loại hành vi, vẫn là tính tình hóa bạo, hoặc là không thịt không vui thói quen, đều cùng thời đại này Nữ Nhân bất tự không hợp, không có cong lên tương xứng, có lúc Chu Thần Hoàn đều đang nghĩ, cái này Công Tôn Triệu Nghi có thể hay không cùng mình kiếp trước đi nhầm Súc Sinh Đạo, nàng là sai đầu giới tính đâu

Không thịt không vui, đây không phải Chu Thần Hoàn cho nàng đánh giá, mà là gặp mặt lần thứ nhất, Công Tôn Triệu Nghi tự giới thiệu, sau đó nàng cũng hoàn toàn thực tiễn mình cái này nhãn hiệu, chỉ cần là cơm, không thịt không ăn, cho dù là phải chết đói, cũng là không muốn ăn một miếng Ăn chay, cái này lại để Chu Thần Hoàn hoài nghi nàng đời trước là không phải là bởi vì thịt thêm chết.

Công Tôn Triệu Nghi vừa thấy được thịt liền đi không được đường, nhìn thấy ăn ngon thịt càng là bước chân nặng như Thái Sơn, một bước đều đi không được, cho nên vừa tới cái này đầu ngõ, nàng liền bị cái này mùi thịt hấp dẫn, ngay cả mục tiêu của mình cùng mục đích cũng không để ý, đối với nàng mà nói, trên cái thế giới này hai chuyện trọng yếu nhất, một sự kiện là ăn thịt uống rượu, một chuyện khác đúng vậy Hành Hiệp Trọng Nghĩa, mà ăn thịt uống rượu xếp ở vị trí thứ nhất.

Cho nên tình huống bình thường dưới, ăn vào ăn ngon thịt, đặc biệt vẫn có thể để cho nàng ăn còn muốn ăn thịt, ngoại trừ Ngày Tận Thế bên ngoài, cơ hồ không có bất kỳ người nào bất cứ chuyện gì có thể khuấy rầy nàng, để cho nàng đình chỉ mình hưởng thụ này thời gian mỹ hảo.

Nhưng hôm nay, nàng lại phá lệ.

"Hiệp Nữ, ngươi ăn thịt đáng vẻ thật tiêu sái."

Công Tôn Triệu Nghi chính say sưa ngon lành ăn thịt đâu, chợt nghe một thanh âm vang lên, ngay từ đầu nàng không có để ý, bởi vì trong lòng nàng thiên đại địa ăn nhiều thịt nhất lớn, có thể ăn lấy ăn, nàng hai mắt lại càng ngày càng lớn, miệng bên trong nhắm nuốt tốc độ càng ngày càng chậm, rốt cục đang chờ Tam cái hô hấp về sau, Công Tôn Triệu Nghi bỗng nhiên trừng Đại Song mắt, miệng đầy thịt xoay đầu lại.

Chỉ gặp Chu Thần Hoàn chính trên mặt mỉm cười nhìn nàng, cầm trong tay của hần lấy xòe tay ra lựa, khăn tay đúng vậy, bên trên thêu lên một đôi chim cút, đương nhiên Công Tôn Triệu Nghi uy hiếp Chu Thần Hoàn gọi nó Phụng Hoàng. Bởi vì cái này là Công Tôn Triệu Nghi Nữ Hiệp trên thân mang theo có một cái duy nhất có thể biểu hiện nữ tử phối sức đồ vật.

"Tiểu. . . Tiểu Khất Cái! "

Công Tôn Triệu Nghi lung tung nhai hai cái, đem trong miệng thịt nuốt xuống về sau, một mặt hưng phấn ngạc nhiên bộ dáng.

Nghe được Công Tôn Triệu Nghi quen thuộc xưng hô, Chu Thần Hoàn đi về phía trước một bước, tuyệt không ngại vì Công Tôn Triệu Nghi lau đi khóe miệng mỡ đông, cười nói: "Ngươi nhìn ta hiện tại vẫn là khất cái sao đã nói với ngươi rồi ta là có đại thân phận người."

Công Tôn Triệu Nghi từ lên tới bên dưới đánh giá một cái Chu Thần Hoàn, năm đó gặp được Chu Thần Hoàn lúc, hần vẫn chỉ là một cái không có buộc tóc thành niên tiểu nam hài, mà lúc này đã là một cái anh tuấn tiêu sái tuấn tiểu thanh niên, nhìn lấy Chu Thần Hoàn trên người lộng lấy y phục, so với chính mình cái này thân tự nhận là tốt nhất y phục lộng lấy không biết bao nhiêu lần, cái này khiến nàng hơi có chút nhụt chí.

Năm đó Tiểu Khất Cái hiện tại cũng xoay người, nhưng mình vẫn là lẳng lẳng vô danh, liền ngay cả làm Hành Hiệp Trọng Nghĩa sự tình cũng không có nấy món có ý tốt nhắc lên, nếu quả thật muốn đáng giá nói lên một sự kiện, có lẽ chính là mình hiện tại chính đang đuổi giết yêu râu xanh chuyện này.

Công Tôn Triệu Nghi nắm lấy Chu Thần Hoàn trên tay khăn tay, nhìn lấy bên trên mình tác phẩm, nàng hai con mắt lập tức liền cong thành Nguyệt Nha, nhỏ bé nổi bật, để tiểu nhị con mắt đều nhìn thẳng.

"Ngươi còn giữ nó đâu "

"Vốn là nghĩ mất đi, nhưng sợ vạn nhất ngày nào gặp được Nữ Hiệp, gặp người đầy miệng dầu, dùng khăn tay của chính mình đến xoa khẳng định sẽ đau lòng không ít, cho nên liền giữ lại lau cho người miệng, lấp lại lợi dụng Bảo Vệ Môi Trường lại tiết kiệm tiền."

Chu Thần Hoàn vẫn là trước sau như một ưa thích trêu chọc Nữ Hiệp, nhưng Nữ Hiệp lại không có một chút không đổi, nàng xem thấy càng thêm anh tuấn Chu Thần Hoàn, trong lòng cũng biết Chu Thần Hoàn lúc này thân phận nhất định không giống ngày xưa, nhưng Chu Thần Hoàn đãi nàng lại như cũ cùng năm đó, nguyện ý cho chính mình cái này không có chút nào thực nữ, lại tổng yêu chém chém giết giết Nữ Lưu Mạnh lau miệng. Tâm lý nói không cảm động, đó là thật, cũng không hoài niệm, như vậy là giả.

Hai người liêu bàn ngồi cùng một chỗ, rất uống ít rượu Chu Thần Hoàn lại một lần phá lệ, cùng Nữ Hiệp Công Tôn Triều Nghi đối rượu khi ca, nhân sinh Tứ đại hi, Tha Hương Ngộ Cổ Tri tính vui vẻ, dù cho đối Chu Thần Hoàn tới nói Thạch Ngọc thành không tính tha hương, nhưng gặp được số ít mấy cái có thể thực tình đối đãi bạn cố tri, cũng vẫn là đáng giá chúc mừng.

"Có thể a Chu tiểu tử, người bây giờ đến cùng là thân phận gì a, ra môn còn mang hai hộ vệ "

Công Tôn Triều Nghi ném qua rượu thịt, dùng cây tăm xỉa răng nói.

Chu Thần Hoàn gặp nàng điểm này thực nữ đều không có đáng vẽ, không khỏi cười khỏ nói: "Người cũng trưởng thành, liền không thể thực nữ một điểm, kỳ thực nhìn người dạng này mạo, ngoại trừ ta như thế bắt bẻ người, tìm nhà chồng không khó, nhưng người luôn luôn không để ý tư thái của mình, dọa đều đem người cho hù chạy, ai dám lấy người a."

Nghe được Chu Thần Hoàn, Công Tôn Triều Nghi đầu tiên là giận dữ, dám ngay mặt nói Bản Nữ Hiệp không tốt, có phải hay không ngứa da nhưng nàng cẩn thận một nghĩ, trên mặt vẻ phần nộ nặng hơn, cái gì gọi là ngoại trừ người như thế bắt bẻ người người còn chương mắt Bản Nữ Hiệp đúng không

Chỉ là lại nghĩ, Công Tôn Triều Nghi nhưng lại khôi phục bình tĩnh, chỉ gặp nàng cảm lấy vô kiếm, chỉ chỉ Chu Thần Hoàn, nói: "Khỏi phải nói nhảm, Bản Nữ Hiệp hỏi người vẫn chưa trả lời đây."

Gặp Công Tôn Triều Nghi sắc mặt trong nháy mắt tam biến, Chu Thần Hoàn cũng nhìn có ý tứ, chỉ là gặp ý nghĩ của mình bị nhìn thấu, hắn cũng có chút ảo não: "Có thể hay không không trả lời "

"Người sợ cái gì "

"Ta sợ người muốn chết muốn sống nhất định phải gả ta."

Một giây, hai giây, chưa tới ba giây.

Chu Thần Hoàn xoát một cái liền từ trên ghế nhảy lên, hướng về bên ngoài chạy tới, mà hắn vừa mới ngồi cái ghế cũng tại thời khắc này bị chém thành hai khúc, tiếp lấy liền gặp Nữ Hiệp Công Tôn Triều Nghi một mặt Nộ Hỏa cầm chiếu lấp lánh bảo kiếm, liền Hưởng Chu Thần Hoàn đuổi theo nhìn lại.

"Xú Khất Cái, người cho Bản Nữ Hiệp chờ lấy, nhìn Bản Nữ Hiệp không chém chết người!"

Công Tôn Triều Nghi thật là bị tức phát nổ, nàng có ba cái tát giận điểm, một cái là có thịt không thể ăn, một cái là không thể thấy việc nghĩa hăng hái làm, mà cái cuối cùng, thì là có người nói nàng không gả ra được.

Rất tốt, Chu Thần Hoàn nói thẳng hai lần, Công Tôn Triều Nghi nếu là không giận, nàng cũng cũng không phải là Chu Thần Hoàn nhận biết Nữ Hiệp. Chu Thần Hoàn hộ vệ thấy thế, sắc mặt giạt mình, vừa muốn xuất thủ ngăn lại, lại nghe được Chu Thần Hoàn âm thanh tại bọn họ vang lên bên tai, một lát sau, hai thị vệ hai mắt càng thêm chấn kinh, nhưng sau khi khiếp sợ, lại không cách nào ức chế vui sướng.

Ai nói Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ, chỉ là một cái có thể vẫn không thể vô phế phẩm Thạch Ngọc Quốc Tương Lai, hai thị vệ đều thấy được hy vọng mới!

*** Câu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 31: Kiếm Tiên trăm Diêm Vương (thượng)

Chương 31: Kiếm Tiên trăm Diêm Vương (thượng)

Thạch Ngọc Quốc hoàng thành, Thạch Ngọc thành rộng rãi trên đường cái, hai bên Người bán hàng rong tiếng rao hàng bên tai không dứt, các loại quả vật mùi thơm cũng phủ kín cả con đường nói, khiến cho nguyên bản truy sát Chu Thần Hoàn Nữ Hiệp đều không bị khống chế dừng lại, miệng bên trong không ngừng nuốt nước bọt, hai mắt phát sáng nhìn chăm chăm một cái kia cái hoặc nóng hôi hổi, hoặc mùi thơm bốn phía các loại thức ăn.

"Nữ Hiệp muốn ăn "

Chu Thần Hoàn cười hi hi đi vào Công Tôn Triều Nghi sau lưng, nhìn lấy bên cạnh một cái mua phảng phát hỏa thiêu quả vật, giới thiệu nói: "Cái này quả vật tên là lạc địa thiêu, là chúng ta Thạch Ngọc Quốc vì số không nhiều có thể đem ra được quả vật một trong, nó từ năm loại Cốc Lương mài phần hỗn hợp mà thành, cùng sử dụng bảy thành nóng nước ấm tụ hợp trứng gà đến trộn lẫn, nước nóng một điểm mát một điểm đồng đều không thể, mà cái này trứng gà cũng có chú trọng, nếu là vậy không có bị gà trống cho cái kia gà bên dưới trứng mới có thể, mà lại đang dùng cái này trứng gà trước, vẫn cần dùng bí chế nước canh ngâm chế mười lăm ngày, phương có thể sử dụng."

Chu Thần Hoàn đi đến Quán nhỏ trước, cầm lấy lạc địa thiêu, nhẹ nhàng vừa nghe, một loại nồng đậm trứng mùi thơm xen lẫn cốc mạch Chờ thu hoạch tươi mát làm một thể, trong lành tự nhiên, ăn xong một bụng thịt muối về sau, lại ăn một miếng lạc địa thiêu, quả nhiên là trong đời nhất lớn hưởng thụ.

"Vị công tử này thật sự là học rộng tài cao, ngay cả chúng ta cái này Tiểu Tiểu lạc địa thiêu chế tác đều như thế biết rõ, có cần phải tới bên trên hai cái, cam đoan hai vị ăn một cái sẽ nghĩ kế tiếp." Người bán hàng rong vuốt mông ngựa sau khi không quên làm cái trước quảng cáo, Chu Thần Hoàn cũng không mớ mồm, vung tay lên mua bốn cái lạc địa thiêu, hai người các một đôi.

Ăn mặc hoa lệ trong tay nam tử cầm lạc địa thiêu quả vật, một thân tư thế oai hùng Nữ Hiệp cũng đồng dạng cầm cái này màu vàng nhạt đường phở đầu nhỏ ăn, hai người một bên phòng tay vừa đi vừa về đôi lấy quả vật, còn vừa nhìn không được hướng bỏ vào trong miệng, mỗi lần ăn được một thanh liền muốn miếng mở lớn bỗng nhiên một hít một hơi, phòng ngừa miệng đều cho nóng hóng, nhưng bọn hắn lại là mỗi lần đều sau khi ăn xong, liền sẽ nhìn nhau Nhất Tiểu, trong mắt có trước kia hoài niệm, còn có ăn được ẩm áp thức ăn thoải mái.

"Lại nói người thật là Đại Phú Chi Gia công tử a "

Công Tôn Triều Nghi không xuất thủ đánh người lúc, vẫn là một cái rất dễ dàng chung đụng người, cái này không hai cái lạc địa thiêu liền đem nạng cho hối lộ ngay cả đánh Chu Thần Hoàn sự tình đều quên hết.

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, nhẹ răng cười nói: "Bản Công Tử lúc ấy liền đã nói với người, nhưng người không tin a."

Công Tôn Triều Nghi từng rất nhiều Thần hai mắt, lại từ trước đến sau nhìn một chút Chu Thần Hoàn, sau đó nói: "Nếu như người lúc đó cũng xuyên cái này một thân, dù cho người không nói ta đều sẽ tin."

Chu Thần Hoàn nhún vai, dùng Công Tôn Triều Nghi lần trước trước khi chia tay đưa cho mình chim cút khăn tay lau miệng, lại đưa cho Công Tôn Triều Nghi xoa, sau cùng cẩn thận thu vào.

"U, Bản Nữ Hiệp đồ vật người như thế xem như bảo bối trừ Tạng đâu "

"Không phải nói cho người nha, ta là sợ —— "

"Cùng Bản Nữ Hiệp nói những thứ này nữa có không có, tin hay không Bản Nữ Hiệp đánh người rằng rơi đầy đất" Chu Thần Hoàn còn chưa có nói xong, liền bị Công Tôn Triều Nghi dụng quyền đầu uy hiếp cắt ngang, hắn nghiêng mắt nhìn coi Công Tôn Triều Nghi Tú quyền, lại nghĩ đến nghĩ mình nếu là hoàn thủ có thể hay không đem Công Tôn Triều Nghi dọa cho lấy, suy nghĩ nghĩ, hắn vẫn là thờ dài, thôi, sợ liền sợ đi, cùng mình vì số không nhiều bằng hữu bạn sợ một cái, không mất mặt.

Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi đi được một hồi, liền tại một cái tường cao cạnh ngoài ụ đất ngồi lấy, nhìn lấy người đến người đi đám người, cũng bị người đến người đi đám người nhìn lấy, hai cái người không thèm để ý chút nào ánh mắt của những người khác cùng ý nghĩ, liền cùng hai năm trước như vậy, có hắn nhìn hắn nhìn, ta không ném một miếng thịt không biết xấu hổ tinh thần.

Ngồi lâu, giữa hai người lời nói cũng dần dần dần ít đi, sau cùng càng là bắt đầu trầm mặc, thiên không thổi qua một đám mây, đem ánh nắng che chắn, khiến cho vốn cũng không ẩm đầu mùa đông càng thêm Hàn lạnh lên.

Có lẽ là có chút lạnh, Chu Thần Hoàn từ ngồi đôi ngồi xỏ, vượt nhẹ một cái thủ chương, nói: "Nữ Hiệp, người chạy thể nào Thạch Ngọc thành tới ta nhớ được người không phải nói muốn một đường hướng bắc, rồi đi Thạch Ngọc Quốc, đi để quốc khác thậm chí là rồi đi Đông Thắng Thần Châu Hành Hiệp Trượng Nghĩa sao "

Có lẽ là bị Chu Thần Hoàn lấy,

Nữ Hiệp cũng cảm thấy cái mông có chút mát, liền cũng đồng dạng ngồi xỏ lên, hai người ngồi xỏ ở tường cao bên ngoài, vuốt ve hai tay, nhìn liền phảng phất nhìn không được cùng một chỗ kết bạn kéo như cút, lại một lần dẫn tới rất nhiều người ghé mắt.

"Lúc đầu ta đều đến Thương Ly Thành, muốn trực tiếp rồi đi Thạch Ngọc Quốc tiến về Phong Vân Quốc, nhưng ở thời điểm này vừa vận dụng phải một cái không chuyện ác nào không làm yêu râu xanh, người cũng biết đạo Bản Nữ Hiệp ghét ác như cừu tính cách, sao có thể mặc kệ cho nên liền một đường đuổi tới cái này Thạch Ngọc trong thành."

Nghe Công Tôn Triều Nghi, Chu Thần Hoàn biểu lộ không có nửa điểm biến hóa, phảng phất hắn đã sớm liệu đến, có thể làm cho Công Tôn Triều Nghi cải biến nguyên tắc sự tình chỉ có hai cái, một cái là thấy việc nghĩa hăng hái làm, một cái khác chính là mỹ thực cùng thịt, rất tốt, Công Tôn Triều Nghi

hôm nay đều đụng phải.

"Người truy yêu râu xanh đâu" Chu Thần Hoàn hỏi.

Công Tôn Triều Nghi rất tùy ý nói ra: "Ăn thịt, mất đầu."

Trả lời dứt khoát ngắn gọn, liền như là hai năm trước bắt đầu thấy Công Tôn Triều Nghi, muốn thấy việc nghĩa hăng hái làm, sau một khắc gặp được mỹ thực cùng thịt, sau đó ăn xong lại đi, hết thấy đều kết thúc.

"Người mới từ Thương Ly Thành tới" Chu Thần Hoàn đột nhiên tính chất nhảy nhót thay đổi Đề Tài.

Như là Chu Thần Hoàn hiểu rõ Công Tôn Triều Nghi, Nữ Hiệp cũng đồng dạng đối Chu Thần Hoàn hiểu rất rõ, cho nên nàng rất nhanh liền có thể nói liền Chu Thần Hoàn lời nói: "Àn, bên kia có chút không yên ổn, tuy nhiên lại không thích hợp ta Hành Hiệp Trượng Nghĩa."

"Làm sao cái không yên ổn pháp "

"Nghe nói có cái họ Chu thái tử nhân nhưc cả trứng đi tìm Phong Vân Quốc phiền phức, kết quả Lương Quốc tướng sĩ hiện tại là giương cung bạt kiếm, phẳng phát sẽ phải khai chiến, ngay cả cái bại hoại cũng không dám ở nơi đó gây người, còn chạy xa như vậy." Từ Công Tôn Triều Nghi bắt mắt trong giọng nói, Chu Thần Hoàn rất dễ dàng có thể đánh giá ra Nữ Hiệp chính đối cái kia không thể để cho nàng hảo hảo Hành Hiệp Trượng Nghĩa Thái Tử Điện Hạ tức giận hoàn toàn đây.

"Người ta cảm giác Thạch Ngọc Quốc tại Thương Ly Thành thủ quân như thế nào" Chu Thần Hoàn không dám tiếp tra, lại đổi đề tài.

Công Tôn Triều Nghi chăm chú suy nghĩ nghĩ, lại nhìn một chút Chu Thần Hoàn, sau đó nói: "So người lợi hại hơn nhiều."

"A người liền không thể dùng tình nhuệ đề hình dung "

"Bản Nữ Hiệp lại không có cùng bọn hấn đánh qua, chỗ nào biết bọn hấn yếu không yếu, ngược lại là đánh người rất nhẹ nhàng, hai năm có không đánh qua người, để Bản Nữ Hiệp cho người gần gần cốt nha "

Nhìn lấy Công Tôn Triều Nghi nóng lòng muốn thử đánh về, Chu Thần Hoàn yên lặng cúi xuống đầu, hấn thật phát hiện mình cùng nữ hiệp này trời sinh tương khắc, mấy câu xuống tới, mỗi câu lời nói sau cùng đều là đem mình hướng trong hố đẩy, cũng không biết hai năm trước mình là như thế nào từ Công Tôn Hiệp Nữ trên tay sống sót.

"Là hấn đi!" Ngay tại Chu Thần Hoàn thấp đầu thời điểm, Công Tôn Triều Nghi bỗng nhiên hô nhỏ một tiếng, sau đó Chu Thần Hoàn còn chưa kịp phản ứng, liền bị Công Tôn Triều Nghi lôi dậy, lôi kéo núp ở một bên.

"Thế nào" Chu Thần Hoàn hỏi.

Công Tôn Triều Nghi làm im lặng hình, đưa tay chỉ hướng cách đó không xa trên đường một cái nhìn có chút chuột đầu chuột não Nam Tử, nói: "Đạp phá thiết hải vô mệnh xử, được đến toàn không uống phí Công Phu, xem ra đây là lão thiên cho Bản Nữ Hiệp Hành Hiệp Trượng Nghĩa cơ hội."

"Người nói yêu râu xanh chính là hấn" Chu Thần Hoàn nhủ mảy, Công Tôn Triều Nghi lại là một mặt đặc ý điểm đầu, kiêu ngạo nói: "Thế nào, Bản Nữ Hiệp lợi hại a "

Chu Thần Hoàn chân mảy nhủ sâu hơn, chỉ là hấn trốn ở Công Tôn Triều Nghi sau lưng, Công Tôn Triều Nghi không phát hiện được.

"Người liền không sợ không có cào thành cái này yêu râu xanh, phản phản bị nhân gia đương hoa cho hái "

Công Tôn Triều Nghi vỗ vỗ bội kiếm bên hông, ngẩng đầu nói: "Bản Nữ Hiệp bản sự người cũng không phải không biết, cái này Tiểu Mao Tặc như thế nào Bản Nữ Hiệp đối thủ, chỉ là hấn chạy trốn Công Phu thật sự là nhất lưu, Bản Nữ Hiệp đuổi hấn gần một tháng, đều không có tìm được bắt lấy cơ hội của hấn, hôm nay thật vất vả lần nữa đụng phải hấn, cũng không thể để hấn trốn thoát."

"Truy!" Công Tôn Triều Nghi khẽ quát một tiếng, vừa chạy ra hai bước, lại đột nhiên ngừng lại, nàng hơi nhíu đôi mi thanh tú nhìn lấy Chu Thần Hoàn, suy nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Người chó cùng lầy, đây không phải cùng những tên côn đồ kia đánh nhau, vạn nhất làm bị thương người, đến lúc đó Bản Nữ Hiệp nhưng không nhất định có rãnh cổ lầy người."

Lúc đầu coi là nhất gan sợ phiền phức Chu Thần Hoàn sẽ yên yên tĩnh tĩnh lưu tại nơi này, nhưng ai biết Chu Thần Hoàn lại lắc lắc đầu, chỉ gặp hấn cánh tay uốn lượn, làm một cái khoẻ đẹp cân đối tiên sinh động tác, tự phụ nói: "Cũng đừng xem nhẹ ta, hiện tại người đều chưa hấn có thể đánh được ta."

Gặp Chu Thần Hoàn lại là loại kia xem không hiểu nói không rõ treu chọc bộ dáng, một mực tự xưng là Nữ Hiệp Công Tôn Triều Nghi nhìn lấy con mồi lập tức liền muốn rời khỏi tầm mắt, liền cũng không để ý tới nữa Chu Thần Hoàn, chỉ là nói một tiếng gặp nguy hiểm mình trước chạy, sau đó liền đồng tránh đi theo yêu râu xanh sau lưng.

Cái này yêu râu xanh tuổi tác ước chừng 34-35 tuổi, thân xuyên mộc mạc vải xám quần áo, dài cùng nhau phổ thông, thuộc về ném đến đường lớn bên trên tuyệt đối không có tồn tại cảm giác người, mà như vậy dạng một cái người, lại bị Nữ Hiệp đuổi một tháng, cho dù là trừ bỏ Nữ Hiệp bị mỹ thực hấp dẫn dẫn đến mất đầu tám lần cơ hội, cũng có hai lần là chính hấn chạy trốn, cái này thuộc về bản sự, dựa theo Chu Thần Hoàn lời nói tới nói, không đem bản sự dùng đến chính địa phương người, nên giết!

Yêu râu xanh hai mắt Nhãn Châu không ngừng xoay tròn, hần nhìn bên trái một chút, phải nhìn một cái, ngẫu nhiên tại trên đường cái đụng phải một cái thân thể nõ nang phụ nhân, không thể nói trước muốn vụng trộm sờ lên một cái, sau đó thừa dịp phụ nhân không chú ý, sau một khắc liền chạy tới phụ nhân phía trước, về sau lại cùng người không việc gì vừa đi vừa nghỉ, không có bất kỳ cái gì một người phát hiện hần vừa rồi chuyện làm

Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi đi theo yêu râu xanh sau lưng, nhìn lấy yêu râu xanh thuần thực Kỹ Nghệ, cũng là nhìn không được tư tư lạ thường, trách không được Công Tôn Triều Nghi bắt không được yêu râu xanh, đoán chừng coi như nàng có cơ hội cùng yêu râu xanh tiếp xúc, cũng tuyệt đối không gây thương tổn người ta một điểm, liên loại này tại Đại Đình quảng chi Hạ Đô dám gây án, đồng thời từ vô thất thủ gia hòa, cũng liền thần kinh không ổn định, trong đầu giả bộ không xuống thông minh hai chữ Nữ Hiệp sẽ phân biệt không ra hần cùng phổ thông Mâu Tặc khác nhau.

Đi qua Chủ Nhai nói, nhập vào cái hẻm nhỏ, sau đó càng đi càng vắng vẻ, bất tri bất giác liền đi tới ngày bình thường vì phục tư phóng Chu Thần Hoàn yêu nhất đi địa phương.

Đều nói loại địa phương này rất thần bí, có thể phát hiện rất nhiều không tưởng tượng được kinh hi, nhưng cũng cũng rất đáng sợ, bởi vì ai cũng không biết từ nơi này đi đến một vòng sẽ thấy mấy cái thi thể.

Dù sao trời tối giết người đêm, ngõ nhỏ người chết lúc, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa, liền cùng khát muốn uống nước đơn giản.

Trên trời Vân tầng chẳng biết lúc nào càng để lâu càng nhiều, đến lúc này đã Ô Vân cuộn cuộn, đem thái dương đều hoàn toàn che cản, ánh nắng bắn ra không xuống, khiến cho mùa đông Thạch Ngọc thành càng thêm Hàn lạnh lên.

Chu Thần Hoàn nâng lên đầu liếc qua đen nhánh Vân tầng, miệng bên trong khe khẽ thở dài, hần thọc lên lút nhìn lấy yêu râu xanh đỉnh chi ôm banh chạy Công Tôn Triều Nghi.

"Làm gì" Công Tôn Triều Nghi chính đang nghi ngờ đâu, vì cái gì cái này yêu râu xanh không đi.

Nhưng ai biết đạo Chu Thần Hoàn vậy mà không trốn không né, liền tay không Hướng cái kia yêu râu xanh đi đến, dọa đến Công Tôn Triều Nghi vội vàng chạy ra, ngăn trở Chu Thần Hoàn, nói: "Người làm gì làm sao bại lộ "

Chu Thần Hoàn xồng cái kia yêu râu xanh chep miệng, một mặt bất đắc dĩ nhìn lấy Công Tôn Triều Nghi, nói: "Nữ Hiệp, người thật cho là hần là đến đi tản bộ thật không biết đạo bị người ta đùa nghịch lâu như vậy, người còn có thể bình yên vô sự ăn thịt. . . A, có lẽ cũng là bởi vì người thường thường bởi vì ăn thịt mà quên hết mọi thứ, mới có thể một lần lại một lần đào thoát ma trảo của hần đi. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Kiếm Tiên trăm Diêm Vương (Hạ)

Chương 32: Kiếm Tiên trăm Diêm Vương (Hạ)

Bông tuyết lơ lửng từ không trung thật dày tầng mây bên trong trời xuống, từng chút từng chút đem cái này màu vàng sẫm Thạch Ngọc thành chậm rãi bao trùm lên một tầng tuyết bạch vô hạ Băng Tinh, phảng phất như là muốn tại cái này Hàn Lạnh vào đông, cho thấu xương Băng Hàn Thạch Ngọc thành đắp lên một tầng lông ngỗng thấm tử, muốn cho ấm áp, lại càng thêm Băng Hàn.

Thạch Ngọc thành dựa vào Bắc Khu vực một cái rất vắng vẻ cơ hồ không người đi qua trong hẻm nhỏ, ba người đứng lặng ở đây, một người dài cùng nhau phổ thông, thân xuyên áo vải phục, toàn bộ nghèo khổ quần chúng cách ăn mặc, mà ở đối diện hần hai người khác thì là một người thân mang lông lầy, dài cùng nhau tuần tiễu, một người tay cầm không biết tên bảo kiếm, một mặt tư thế oai hùng bùng bùng phần chấn chi khí.

"Tiểu Khất Cái, người nói cái gì đó Bản Nữ Hiệp làm sao nghe không hiểu "

Nữ Hiệp Công Tôn Triều Nghi hai tay chống nạnh, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nàng trực tiếp đem sau lưng giao cho đối diện cái kia nhìn như trung thực phổ thông, kì thực nguyên khí trong cơ thể dư thừa cái gọi là yêu râu xanh.

Chu Thần Hoàn liền biết sẽ là như thế này, tại hai năm trước đó hần đã kinh trong âm thầm trợ giúp Công Tôn Triều Nghi giải quyết qua rất nhiều tiềm ẩn nguy hiểm, này mới khiến Công Tôn Triều Nghi không có chân chính Hành Hiệp Trọng Nghĩa qua một lần, mà lại tại Song Phương phân biệt lúc, Chu Thần Hoàn cũng nhiều lần nói qua với nàng, làm Hiệp Nữ là phải mang theo não tử, nếu không chết không biết chết như thế nào, mình còn không có tại bên cạnh nàng, ngay cả cái nhặt xác người đều không có, nhưng sau cùng hần lại bị Hiệp Nữ đuổi theo đánh một trận, lời này cũng liền không giải quyết

được gì.

Hôm nay, lại là tình huống như vậy. Có đôi khi Chu Thần Hoàn thật đang nghĩ, Công Tôn Triều Nghi khí vận có phải hay không lớn đến đáng sợ a bằng không năng dạng này luôn luôn biến đổi pháp nhảy vào hố lửa lại như cũ hoạt bát loạn động, rất không khoa học a

Vừa nhắc tới khoa học, Chu Thần Hoàn vừa bắt đầu đi lắc lắc đầu, hiện tại mình tồn tại chính là nhất không khoa học sự tình, còn nói cái gì khoa học hai chữ

"Uy, Tiểu Khất Cái, ngươi đang suy nghĩ gì đây một hồi điểm đầu một hồi lắc đầu Bản Nữ Hiệp cũng không có thời gian cùng ngươi ở chỗ này nói chuyện phiếm, ngươi Chờ Bản Nữ Hiệp một hồi a, Chờ Bản Nữ Hiệp đem cái này yêu râu xanh giải quyết, lại cùng ngươi tốt nhất tự ôn chuyện."

Triều Nghi Nữ Hiệp quay người nhìn chằm chằm không nói một lời trầm mặc không nói yêu râu xanh, đột nhiên cảm kiếm vô chỉ hấn, trắng noãn cái cảm hơi giờ lên, trên mặt lại là có chút vẻ băng lãnh, "Bản Nữ Hiệp không giết vô danh chi bối, báo ra danh hào của ngươi! Hôm nay đụng phải Bản Nữ Hiệp, tính ngươi không may, hạ Địa Ngục sau hảo hảo sám hối đi!"

Yêu râu xanh nghe được Công Tôn Triều Nghi, miệng đột nhiên liệt lên, hấn khò khò cười cười, Nhân Châu không ngừng chuyển, chỉ gặp hấn thoáng cung kính khom người, phảng phất có chút Lãnh giống như, hai cánh tay hợp lại cùng nhau phóng tới bên miệng, vào bên trong thối hả hơi.

"Vô danh chi bối, nói ra tính danh hai vị cũng không biết, còn nói ra ngoài làm gì "

Yêu râu xanh trên mặt vẫn như cũ là người thành thật cười ngây ngô, âm thanh không cao, nhưng Công Tôn Triều Nghi cùng Chu Thần Hoàn hai người lại có thể rõ ràng nghe thấy: "Không biết Nữ Hiệp đi theo Tiểu Lão Nhi là ý gì tại hạ chỉ là một cái phổ thông Nông Phu mà thôi, một không giết người, hai có không phóng cháy, hấn là có không có chỗ nào chọc phải hai vị a "

Công Tôn Triều Nghi Lãnh hừ một tiếng, tiến lên đi hai bước, khoảng cách yêu râu xanh chỉ có không đến năm bước khoảng cách, năng hai mắt bao hàm lãnh ý nhìn chằm chằm yêu râu xanh, ngữ khí mười phần bất thiện nói ra: "Ngươi thật sự là một không giết người, hai có không phóng hỏa, nhưng bị người làm bản phụ nữ lại lại có bao nhiêu bởi vì ngươi vũ nhục sau cùng phí hoài bản thân mình tìm chết phụ nữ không có mười cái cũng có tám cái đi ngươi còn dám nói mình là người tốt "

"Ai, sinh mệnh thành đáng ngưỡng mộ, các năng tại sao phải tìm chết đâu" đang hoảng người bình thường tựa hồ có chút tiếc hận, hấn thấp đầu thờ dài, âm thanh không cao, mà lại có chút trầm thấp: "Hữu duyên thiên lý mới có thể tu được chung gối ngủ a, ta chỉ là làm cho các năng thể nghiệm một lần đáng giá nhất dư vị nhân sinh hạnh phúc mà thôi, các năng làm sao lại như thể nghĩ quân mà lại nghĩ quân thì cũng thôi đi, lại vì sao để người như thế một cái mỹ lệ Nữ Hiệp đuổi theo ta một tháng đầu, ta không thích nhất liền là các người loại này tự cho là đúng Nữ Nhân, có chút bản lãnh có chút điểm bối cảnh liền tứ vô kỳ đạ, tuy nhiên với ta mà nói cũng không có gì khác nhau, Xuân Tiếu một đêm mà thôi, ngày thứ hai còn không phải đều khỏe mắt rung rung không rời khỏi giường nổi chỉ là các người loại người này bao nhiêu sẽ mang đến cho ta một chút phiền toái,

Cho nên ta liền cho mình định hạ một quy củ, trong một tháng nếu như không có cơ hội, vậy thì không động vào, mà nếu quả tự chui đầu vào lưới. . . "

Nói nói, yêu râu xanh đột nhiên giờ lên đầu, trong mắt của hấn lóe ra Tinh Hồng quang mang, tràn đầy dâm - tà hai con người nhìn chằm chằm tại Thạch Ngọc Quốc nhưng sắp xếp trước ba mỹ nữ Nữ Hiệp, Thân Thể đều bởi vì kích động hưng phấn mà có chỗ run rẩy lên.

"Đưa lên môn con nòi, cho tới bây giờ liền không có chạy trốn, huống chi còn là như người loại này cuộc đời khó được con mồi đâu "

Yêu râu xanh vừa dứt lời, hấn thân thể lại đột nhiên trở thành nhạt, bông tuyết từ đỉnh đầu hấn rơi dưới, vậy mà trực tiếp xuyên qua hấn thân thể, Công Tôn Triều Nghi thấy thế, hai mắt lập tức trừng một cái, miệng hơi mở ra, tuy nhiên năng dù sao cũng là đám xưng Nữ Hiệp người, bản sự cũng vẫn có một ít, tuy nhiên tại Chu Thần Hoàn trong mắt tính không được cái gì, cái kia cũng là bởi vì Chu Thần Hoàn lúc trước thế Trư Bát Giới nhãn quang đến xem, cho nên đối với phổ thông tu sĩ tới nói, Công Tôn Triều Nghi bản lĩnh cũng không thấp.

Tại trải qua lúc đầu ngây người về sau, Công Tôn Triều Nghi đột nhiên Hưởng Tả lóe lên, không hề có điểm báo trước, mà lúc này, một cái nhìn như là cây khô da Thủ Trảo vừa vụn từ bên năng mặt xuất hiện, lấy tay làm đao, hướng về Công Tôn Triều Nghi quét ngang mà đi, khí thế không yếu, chung quanh bông tuyết đều bị Thủ Đao bên trên Nguyên Khí chấn khai.

Công Tôn Triều Nghi không sợ hãi không hoảng hốt, Ngọc Túc điểm nhẹ mặt đất, Thân Thể hướng về sau bay ngược mà đi, đồng thời bảo kiếm ra khỏi vỏ, kiếm Quang Thiểm Thước, hiệp tạp đặc hữu uy thế, trực tiếp Hướng yêu râu xanh Thủ Đao bổ tới.

Chỉ nghe bịch một tiếng vang, hai giọt máu tươi vẩy ra mà ra, Công Tôn Triều Nghi cảm kiếm mà lập, mũi kiếm có máu, toàn bộ người cùng lúc trước vô não Nữ Hiệp khí chất hoàn toàn khác biệt, năng lúc này cho Chu Thần Hoàn cảm giác, coi là thật có một tia Kiếm Tiên ảo giác.

Mà cái kia lấy tay làm đao yêu râu xanh, lại lần nữa biến mất, Chu Thần Hoàn hí mắt nhìn chằm chằm phía trước trên đất trống Công Tôn Triều Nghi, nhìn lấy Phi Tuyết đầy trời phía dưới, Công Tôn Triều Nghi di thể độc lập đáng người, như mộng như ảo, coi là thật liền cùng một bức họa mỹ lệ.

Nhìn một chút, Chu Thần Hoàn cũng có chút ngây người, trước kia tại sao không có phát hiện Công Tôn Triều Nghi đẹp như vậy chẳng lẽ là bởi vì năng trưởng thành, nên lỗi địa phương lỗi, nên vênh lên địa phương vênh lên hay là bởi vì Công Tôn Triều Nghi vẫn luôn đẹp như vậy, biến hóa là nội tâm của mình

Công Tôn Triều Nghi giống như có cảm giác, chuyển qua đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn, tiếp lấy năng phảng phất gặp được cái gì đáng sợ sự tình, làm năng hoa dung thất sắc, nhìn thấy Công Tôn Triều Nghi hoảng sợ bộ dáng, Chu Thần Hoàn như cũ không quên hơi điểm đầu, đẹp chính là đẹp, dạng gì biểu lộ đều rất đẹp.

"Cẩn thận —— "

Công Tôn Triều Nghi cầm trong tay bảo kiếm, bay lượn lấy Hường Chu Thần Hoàn chạy đi, nhưng nàng tốc độ lại nhanh, đến Chu Thần Hoàn bên cạnh cũng cần hai cái hô hấp ở giữa thời gian, mà hai cái hô hấp về sau, nàng nhắm mắt lại đều biết Chu Thần Hoàn sẽ như thế nào.

Chu Thần Hoàn tựa hồ vẫn chưa kịp phản ứng Công Tôn Triều Nghi lời nói là có ý gì, hai mắt sững sờ, liền cảm giác sau lưng truyền đến một trận âm trầm âm thanh: "Quả nhiên là được đến toàn không uống phí Công Phu, chết đi —— "

Tiếp theo, tại Công Tôn Triều Nghi tràn ngập kinh hãi hai con ngươi nhìn chăm chú dưới, nàng liền gặp Chu Thần Hoàn bị yêu râu xanh một cái Thủ Dao từ sau trung tâm trực tiếp xuyên phá trái tim của hắn, thấu thể mà ra!

Cho đến lúc này, Công Tôn Triều Nghi mới hiểu được, yêu râu xanh nói tới được đến toàn không uống phí Công Phu là có ý gì, mục tiêu của hắn cũng không phải là mình, mà là cái kia lại tham ăn lại gan nhỏ nhỏ khát cái!

"Không —— "

Nhìn thấy Chu Thần Hoàn bị yêu râu xanh xuyên thấu trái tim, Công Tôn Triều Nghi thể lương hô một tiếng, nàng chỉ cảm thấy trong lòng thứ gì bị giải khai, rất đau, rất điên cuồng, rất muốn giết người.

Nàng hai mắt trong bất tri bất giác cũng đỏ lên, bảo kiếm trong tay càng là vu vu rung động, toàn thân Nguyên Khí từ trong cơ thể trào lên mà ra, dọc theo cánh tay bay thẳng tên là "Thứ Hồng" bảo kiếm bên trong, Thứ Hồng như kỳ danh, Nguyên Khí càng nhiều, thân kiếm càng đỏ, bạo ngược khí tức không ngừng lan tràn ra, khiến cho chung quanh bông tuyết đều bị quét sạch sành sanh, bị vô hình kiếm khí chia cắt vô số lần, sau cùng biến thành hư vô, biến mất không thấy gì nữa.

"Ta muốn giết người ——" Công Tôn Triều Nghi lần đầu tiên trong đời như thế Sát Ý ngang dọc, nàng nâng lên Thứ Hồng, sáu thước Kiếm Mang phun ra ngoài, lời cuốn lấy sát ý vô tận, hướng về sắc mặt từ kinh hi biến thành kinh ngạc, sau cùng lại biến thành ảo não yêu râu xanh đánh tới.

Mặt đối sắc bén gần như thực chất Thứ Hồng Kiếm Mang, chính là thân hình gào quyết yêu râu xanh đều không thể không tránh né mũi nhọn, thân hình cấp tốc biến động, nhưng Công Tôn Triều Nghi tựa hồ thật sự có không giết địch không thu tay lại quyết tuyệt, kiếm ý càng phát ra ngang dọc, nhỏ trong hẻm nhỏ vô luận bất luận cái gì một chỗ đều bị Kiếm Mang chỗ bố trí đây, cho dù yêu râu xanh thân hình biến hóa lại quý dị, cũng như cũ vô pháp hoàn toàn tránh né mở.

"Nữ Oa Oa, ngươi coi thật không muốn sống nữa! Lấy tự thân khí huyết dẫn dắt kiếm ý, đây là giết địch một ngàn tự hủy tám trăm Hạ Thừa con đường!"

Yêu râu xanh âm thanh từ bốn phương tám hướng truyền đến, không có cảm tình, như cũ mui phần bình ổn, nhưng hô hấp lại hơi có chút gấp rút, có thể nhìn ra được hắn cũng không nhận bao nhiêu thương tổn, nhưng thể nội Khí Cơ đã loạn, chỉ là tránh né đã kiên trì không được bao lâu.

"Ngươi đáng chết!"

Công Tôn Triều Nghi mặt không có chút máu, hai mắt băng lãnh Vô Tình, nàng lúc này liền phảng phất cái kia Băng Tuyết Nữ Vương, nào có nửa điểm Tiên Kiềm Hiệp Nữ xuất trần vị đạo, chỉ là bị cừu hận che đậy mắt, nàng đã không lo được những thứ kia, càng không lo được từng kinh gặp phải cái kia cổ quái Nam Tử đối nàng dạy bảo, chờ sinh khí, chờ Sát Ý. Nhưng Tiểu Khất Cái đã chết, liền ở trước mặt mình bị giết chết, nàng lại như thế nào không tức giận, làm sao không động Sát Ý

Cái gì Kiếm Tiên, cái gì Tương Lai, vậy cũng là câu thí, ngay cả cái có thể thực tình nói chuyện bằng hữu bạn đều đã chết, muốn những cái kia còn có cái gì dùng

Công Tôn Triều Nghi nguyên khí trong cơ thể đã gần như khô kiệt, nếu là lại cạy mạnh xuống dưới, không thể nghi ngờ sẽ làm bị thương đến căn bản, nhưng nàng lúc này lại sớm đã không lo được những này, nàng hiện đang nghĩ tới chỉ có vì Tiểu Khất Cái báo thù, sau đó ôm Tiểu Khất Cái thi thể khóc lớn một trận, sau cùng đem hắn hậu táng. Nếu như có thể mà nói, về sau hàng năm đều đến Tế Bái một cái, thẳng đến mình già, đi không được rồi, cũng đã chết ngày ấy, liền đem Phần Mộ xây ở Tiểu Khất Cái bên cạnh, để bọn hắn đến Âm Phủ cũng có thể trở thành không có gì giấu nhau muốn đánh thì đánh bằng hữu bạn.

Thứ Hồng là Linh kiếm, Linh Kiếm sẽ hộ chủ, tại cảm nhận được Công Tôn Triều Nghi nguyên khí trong cơ thể khô kiệt lúc, nó liền tự động đình chỉ hấp thu Công Tôn Triều Nghi Nguyên Khí, nhưng Công Tôn Triều Nghi lại không chịu, nàng là chủ nhân, Linh Kiếm dù sao chỉ là Linh Kiếm, sau cùng chỉ có thể tiếp tục hấp thu Công Tôn Triều Nghi còn sót lại Nguyên Khí, mà cũng bởi vì nó cảm nhận được chủ nhân ý quyết giết, kiếm ý càng là ẩn chứa một tầng tiêu điều Sát Ý.

"Điên rồi, các ngươi đều mẹ nó điên rồi, thật không biết đạo hôm nay gặp phải đều là quái vật gì, muốn cấm!" Yêu râu xanh âm thanh tức hồn hèn truyền đến, hắn không cách nào lại như dĩ vãng như vậy tinh táo lạnh nhạt, thanh âm bên trong càng là xen lẫn một tia bị đau gặm thét.

"Hừ, dù cho ta chết, cũng tất trước hết là giết ngươi!" Công Tôn Triều Nghi lần nữa giận quát một tiếng, vừa muốn thiêu đốt sinh mệnh đối lấy càng nhiều Nguyên Khí, lại cảm thấy sau lưng ảm áp, cảm kiếm tay bị một hai bàn tay to nơi bao bọc, nội tâm của nàng giật mình, vừa muốn phản kháng, lại nghe được Tiểu Khất Cái thanh âm quen thuộc vang lên: "Đủ rồi, thật đủ rồi, Nữ Hiệp khí khái kinh thiên, Tiên Kiềm trăm Diêm Vương, dọa đến Diêm Vương đầy bụi đất đông tránh XC đã có thể chấn động phụ cận vài quốc gia. Phía dưới, liền để một mực trốn ở sau lưng ngươi Tiểu Khất Cái giải quyết đi, luôn luôn để một cái nữ hài tử cản ở phía trước, nói ra sẽ bị người trò cười."

"Người. . . Người không chết! " Công Tôn Triều Nghi hốt mất rung rung, nàng nhiều sợ đây chỉ là một Mộng a.

Chu Thần Hoàn cười cho nàng xoa xoa nước mắt, tiếp lấy nhẹ nhàng hôn lấy một cái trán của nàng đầu, hai mắt tràn đầy ôn nhu, nói: "Kỳ thực ta lừa ngươi rất nhiều chuyện, chỉ là từ nơi này về sau, ta sẽ không lại lừa ngươi, ngoan, đến lượt ngươi xem kịch, nhìn ta cho ngươi trêu đùa Diêm vương. . ."

...

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Trảm Quỷ!

Chương 33: Trảm Quỷ!

Một thân lông lấy quần áo, mặt như ngọc Chu Thần Hoàn trên mặt ôn nhu nụ cười tiếp nhận Nữ Hiệp kiếm trong tay ý ngang dọc gai đỏ, Linh Kiếm có linh, không phải chủ không theo, Thứ Hồng kiếm vù vù rung động, lại không cách nào từ trong tay hắn tránh thoát, chỉ là gãy dựa một hai, liền bị Chu Thần Hoàn cười mắng nói: "Cho ngươi chủ nhân báo thù, liền không thể thành thật một chút "

Nhắc tới cũng kỳ quái, Chu Thần Hoàn nói ra câu nói này về sau, Thứ Hồng vậy mà thật trung thực lên, chỉ là như cũ sẽ có có chút vù vù, biểu thị mình là bởi vì chủ nhân mới bị những người khác sử dụng, mà không phải là bởi vì Chu Thần Hoàn thể nội Nguyên Khí là như thể tinh khiết nặng nề, để nó cảm giác dị thường dễ chịu.

Không có Kiếm Mang truy kích, yêu râu xanh cũng rốt cục không còn vừa đi vừa về chạy trốn, hắn đứng lặng tại Chu Thần Hoàn hai người đối diện, xa xa cảnh giác nhìn lấy Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi, một mặt xúi quẩy phun, nói: "Người điên, đúng là điên tử, cho dù Lão Tử ép buộc những cái kia đàn bà đi làm chuyện trăng hoa lúc, thoáng cảnh cáo một cái các nàng, các nàng trừ khóc ra, cũng không có như vậy không muốn sống."

Chu Thần Hoàn đem toàn thân Xích Hồng gai hồng kiếm vác lên vai, đứng tại Công Tôn Triều Nghi trước mặt, một mặt nụ cười âm áp, "Cho nên nói a, nàng khác biệt."

"Bất đồng nơi nào, phóng tới trên giường đều như thế!" Yêu râu xanh lại phun một bãi nước miếng.

"Cho dù không có ta, ngươi cũng không cách nào đem nàng phóng tới trên giường, không phải sao" Chu Thần Hoàn hôm nay cực kỳ tốt tâm tình, cùng vừa rồi kém một chút giết chết mình yêu râu xanh còn có thể ôn hoà nhã nhặn trò chuyện lâu như vậy, chỉ là thực sự hiểu rõ Chu Thần Hoàn người mới biết, càng như vậy bình tĩnh, đại biểu tiếp xuống trả thù càng là cường đại.

Mà hiểu rõ Chu Thần Hoàn người bên trong, trùng hợp liền có Công Tôn Triều Nghi.

Công Tôn Triều Nghi nguyên khí trong cơ thể mọc sạch, đi lại có chút phù phiếm, nàng xem thấy trước mặt cái kia nặng nề bóng lưng, Phóng Đẳng không bị trói buộc khiêng vốn thuộc về mình kiếm, đi đối chiến vốn thuộc tại con mồi của mình, tâm lý vậy mà lạ thường không có vẻ tức giận, ngược lại là khỏe miệng làm sao đều không cảm được nhếch lên, phảng phất cái này thật sự là một chuyện đáng giá nàng chuyện vui.

"Hừ!" Yêu râu xanh muốn phản bác, nhưng suy nghĩ nghĩ, nếu như cái này đàn bà thật một mực liều mạng, đừng nói lên giường, khả năng chính mình cũng đến dựng nơi này, cái này khiến trong lòng của hắn càng thêm khó chịu, lúc đầu hắn liền biết hảo hảo làm mình yêu râu xanh tốt, bay ở trong bụi hoa, phiền Diệp không dính vào người, còn có thể thể nghiệm nhân gian các loại nữ tử vị đạo, tốt bao nhiêu nhưng hết lần này tới lần khác mình ham cái kia phong phú tiền thưởng, đến ám sát trước mặt cái này nhìn như người vật vô hại Nam Nhân, hiện tại ngược lại tốt ám sát chưa thành, ngược lại chọc một thân tao, trước mặt Nam Tử xa so với trong tình báo nói như vậy đáng sợ nhiều.

Có thể như thế dễ như trở bàn tay tránh thoát mình ám sát người, toàn bộ Thạch Ngọc Quốc cũng liền xếp hạng trước ba cao thủ mới có thể, về phần còn lại cái gọi là Thất Đại Cao Thủ, cũng bất quá là hơi phiền toái một điểm mà thôi.

"Nữ Hiệp, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về, ngươi không nên động, càng không nên rời bỏ ta ánh mắt, nhìn ta đi báo thù cho ngươi."

Chu Thần Hoàn chuyển đầu cho Công Tôn Triều Nghi một cái đại lớn về mặt vui cười về sau, một lần nữa quay đầu, nguyên bản cả người lẫn vật nụ cười vô hại lập tức biến thành u ám đáng sợ Bạo Lệ, hắn quăng một cái Thứ Hồng kiếm, Kiếm Mang lại xuất hiện, đó Kiếm Mang lời cuốn lấy vô tận kiếm ý, vừa xuất hiện liền cao tới tám thước, so chủ nhân Công Tôn Triều Nghi còn muốn bề trên hai thước.

Nhìn thấy Chu Thần Hoàn xuất kiếm, nguyên bản tâm lý hơi có chút lo lắng Công Tôn Triều Nghi rốt cục nhẹ nhàng thở ra, nàng hào không một tia thực

nữ dạng ngồi xổm trên mặt đất, liền như là trước đó, người không biết chuyện cho là nàng nhìn không được, lại tại tùy chỗ đại tiện.

"Lão Quỷ Nguyễn Nhạc gia, nếu như ngươi vẫn ở địa bàn của mình làm lấy chuyện ác, có lẽ ngươi có thể một mực làm cái kia Nhân Thể Gian Lão Quỷ, nhưng ngươi ngàn vạn lần không nên muốn ám sát ta, lại càng không nên uy hiếp ta bằng hữu bạn an toàn, có một số việc, làm ngươi làm ra lựa chọn thời điểm, kỳ thực ngươi đã kinh đưa vào chỗ chết, ngươi sẽ không ngờ đến thật cho là giết ta, ngươi cố chủ sẽ còn lưu lại ngươi cái này người sống Lão Quỷ, ngươi lần này thật làm sao đều lại biến thành lão quỷ."

"Ngươi biết ta" được xưng là Lão Quỷ Nguyễn Nhạc gia dài cùng nhau phổ thông chất phác người thành thật tràn đầy ngạc nhiên,

Thậm chí còn mang theo một tia khủng hoảng.

Chu Thần Hoàn xùy cười một tiếng, phảng phất là nghe được thế gian này buồn cười nhất trò cười, "Ngươi cũng không nhìn một chút cái này Thạch Ngọc Quốc là ai Thạch Ngọc Quốc, cái này Thạch Ngọc thành chân chính đương gia làm chủ người là ai biết vốn nên biết sự tình, thật kỳ quái sao "

Nguyễn Nhạc gia hai mắt âm tình bất định nhìn lấy Chu Thần Hoàn, phảng phất tại suy tư Chu Thần Hoàn lời nói thật giả, kỳ thực hắn thật không biết Chu Thần Hoàn thân phận vì cái gì, sở dĩ biết muốn giết người là Chu Thần Hoàn, hay là bởi vì...

Nghĩ đi nghĩ lại, Nguyễn Nhạc gia hai mắt không khỏi Hường Tả lườm liếc, Chu Thần Hoàn thấy thế, lại là xùy cười một tiếng, miệng đầy Sát Ý nói ra: "Nếu như ngươi đang tìm người là vừa rồi tại trên đường cùng ngươi gặp thoáng qua, đồng thời cho ngươi một tờ giấy người, vậy ta có thể nói cho ngươi, ngay tại mấy hơi thở trước đó, ta tại ngõ nhỏ xoay trái địa phương tiêu diệt hắn."

Lần này, Nguyễn Nhạc gia trong mắt thật xuất hiện một tia khẩn trương, hắn cảnh giác nhìn chăm chăm Chu Thần Hoàn, tâm lý lại tại cân nhắc Chu Thần Hoàn lời nói thật giả, đồng thời đang tự hỏi là muốn tiếp tục chấp hành nhiệm vụ, vẫn là từ bỏ nhiệm vụ chạy trốn.

Chu Thần Hoàn lại là một lần vung vẩy Thứ Hồng kiếm, Kiếm Mang từ tám thước lại tăng hai thước, đạt tới mười thước. Mười thước Kiếm Mang, kiếm ý dày đặc, tuy nhiên kiếm khí Ngưng nhi chưa thả, nhưng cho Nguyễn Nhạc gia cảm giác lại so vừa mới kiếm khí dễ lung tung Nữ Oa Oa còn nguy hiểm hơn, nếu như nói Công Tôn Triều Nghi kiếm khí là ở khắp mọi nơi hạt mưa, Chu Thần Hoàn kiếm khí chính là ngày đó bên trên thái dương, chỉ cần nó tại, âm u ở khắp mọi nơi.

"Chính như ngươi vừa mới nói, sinh mệnh thành đáng ngưỡng mộ, nhưng ngươi vì cái gì liền muốn lựa chọn Từ Vong cái này con đường duy nhất đâu "

Chu Thần Hoàn thờ dài, mà liền tại hắn thờ dài về sau, Nguyễn Nhạc gia chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ chợt đứng lên, phảng phất nhận Cự đại uy hiếp kích thích, Thân Thể lại thành Hư Ảnh, bỗng nhiên lui về phía sau.

Nhưng lại tại hắn Thân Thể lui ra phía sau trong nháy mắt, Chu Thần Hoàn liền như bóng với hình, âm thanh cũng ghé vào lỗ tai hắn vang lên: "Ngươi rất may mắn, đây là ta trọng sinh đến nay, lần thứ nhất toàn lực xuất thủ."

Nghe được Chu Thần Hoàn nói tới trọng sinh hai chữ, Nguyễn Nhạc gia hai mắt lập tức xuất hiện kinh hãi tới cực điểm thần sắc, trọng sinh hai chữ tại tam giới bên trong cũng không hiếm thấy, mà lại Trọng Sinh chi Nhân cũng nhiều vô cùng, nhưng muốn trọng sinh nhất định phải có một cái điều kiện tiên quyết, chính là tu vi đạt tới Đại La Kim Tiên phía trên, cũng liền là Phật gia Tôn Giả phía trên, bởi vì chỉ có cái này cấp bậc cường giả, mới có thể không chế Linh Hồn Chuyển Thế Đầu Thai, cũng có thể sử dụng Diệu Pháp lừa qua Mạnh Bà.

Mà lại, đếm kỹ có thể trọng sinh nhân vật, cái nào không phải danh chấn Nhất Châu thậm chí danh chấn một giới đại nhân vật cũng chỉ có bọn hắn mới có tài lực cùng vật lực tiến hành trọng sinh Diệu Pháp. Trọng sinh rất nhiều chỗ tốt, bởi vì mang theo kiếp trước Tu luyện Trí Nhớ, cho nên mình liền là sự phụ của mình, biết mình tốt nhất Tu luyện đường tắt, thường thường tuổi tác rất nhỏ thời điểm đã kinh thực lực mạnh mẽ! Không lẽ trước mắt cái này không biết thân phận người trẻ tuổi cũng là cái nào thực lực cường đại đại nhân vật

Nếu như hắn thật là trọng sinh, vậy mình thật liền có khả năng sẽ ngòm tại đây, dù sao Trọng Sinh Giả thực lực cũng không thể tính toán theo lẽ thường!

"Tiền bối, xin tiền bối lưu tại bên dưới một cái mạng, tại hạ không biết tiền bối thân phận, chỉ là thụ người khác mê hoặc mới đến làm cái này tìm chết sự tình, Nhược tiền bối thù hạ lưu tình, tại hạ nhất định nhận tiền bối làm chủ, vì tiền bối xông pha khói lửa, không chối từ."

Xác định Chu Thần Hoàn cũng không phải là lừa gạt mình về sau, không đến một giây, Nguyễn Nhạc gia liền làm ra lựa chọn, hắn không phản kháng nữa, một gối quỳ xuống, biểu thị đối Chu Thần Hoàn trung tâm cùng quyết tâm của mình.

"Ngươi muốn hiệu trung ta" Chu Thần Hoàn một tay cầm kiếm, trên thân Kiếm Kiếm Mang đã đạt mười hai thước, đồng thời theo Chu Thần Hoàn súc thế, vẫn đang không ngừng tăng cường lấy.

Cầm thụ được Kiếm Mang đáng sợ, Nguyễn Nhạc gia trên mặt vẻ kinh hãi càng ngày càng nặng, bình thường Kiếm Tiên có thể Ngự Kiếm mười thước Kiếm Mang đã thuộc hiếm thấy, nhưng Chu Thần Hoàn lại có thể Ngự Kiếm mười hai thước Kiếm Mang, đồng thời còn tại tăng cường, Không lẽ hắn kiếp trước chính là cái nào nổi tiếng tam giới Kiếm Tiên sao

Nhưng cẩn thận một nghĩ, Nguyễn Nhạc gia cũng không nghe nói vị nào Kiếm Tiên tại mười mấy năm qua trước vẫn lạc qua, chẳng lẽ là ẩn thế Kiếm Tiên hắn không còn dám suy nghĩ sâu xa, biết mình nếu là chính diện nghênh chiến nhất định không địch lại, liền do chân sau quỳ xuống đất đổi vị hai chân quỳ xuống đất, đầu cúi tại Thạch Bàn phía trên, phát ra thanh thủy thanh vang.

"Chỉ cần tiền bối lưu tại tiếp theo tên, tại hạ chắc chắn vì tiền bối xông pha khói lửa, tuyệt không hai lòng."

Chu Thần Hoàn nhìn thật sâu Nguyễn Nhạc gia một chút, tựa hồ có chút do dự, hần quay người nhìn về phía Công Tôn Triều Nghi, đã thấy Công Tôn Triều Nghi chỉ là một mặt hoa si nhìn cùng với chính mình, rất rõ ràng cho không ra cái gì tính kiến thiết ý kiến.

Mà đúng lúc này, nguyên bản quỹ xuống đất Nguyễn Nhạc gia đột nhiên lóe sáng, trong tay hần chẳng biết lúc nào xuất hiện một hắc sắc dao găm, dao găm bên trên có ngọn lửa màu đen thiêu đốt, dù chưa chạm đến da thịt, nhưng chung quanh Băng Tuyết trong nháy mắt hòa tan, một loại nóng rực cảm giác đau lập tức xuất hiện.

"Kiếp sau, ta cho ngươi thêm xông pha khói lửa đi!"

Nguyễn Nhạc gia trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng ý cười, hần động tác thật nhanh, một kích này trên cơ bản là mình đỉnh phong tốc độ, hần có tự tin cho dù là Địa Tiên Sơ Kỳ cường giả đều tránh không khỏi mình một kích này, trước mặt người trẻ tuổi mặc dù là Trọng Sinh Giả, nhưng tại bằng chừng ấy tuổi cho dù hần lại có trí nhớ kiếp trước, cũng không cách nào đột phá cái này riêng có "Tiên Phạm Rãnh trời" Địa Tiên Chi Cảnh.

Công Tôn Triều Nghi gặp Chu Thần Hoàn lần nữa đứng trước nguy cơ, hai mắt không khỏi trừng lớn, nhưng còn đến không kịp kinh hô, chỉ thấy Chu Thần Hoàn Hư không rất nghịch ngợm nháy nháy mắt, đối với cái tiểu động tác này, Công Tôn Triều Nghi rất rõ ràng biết, đây là Chu Thần Hoàn tất thắng trước đó theo bản năng hành vi, bởi vì tại hai năm trước bọn hần mỗi lần hợp tác, Chu Thần Hoàn đang nhìn giống như thất bại trước đó, đều sẽ lấy động tác như vậy cáo tri năng, sau đó bọn hần sau cùng lại cuối cùng sẽ mặc danh kỳ diệu Thành Công.

Cho nên nhìn thấy Chu Thần Hoàn hành vi, trên mặt nàng cũng không nhịn được nhu hòa, mà lúc này, Nguyễn Nhạc gia công kích vừa vận đến Chu Thần Hoàn hậu tâm chỗ, cảm thụ được sau lưng truyền đến cảm giác nóng rực, Chu Thần Hoàn cũng là hơi có chút kinh ngạc: "Nhìn không ra, ngươi đề thấp rương thật đúng là không kém"

Nghe Chu Thần Hoàn tinh táo thanh âm đậm đặc, Nguyễn Nhạc gia thần sắc lại là một trận kinh hoàng, mà lúc này, đột nhiên gặp Chu Thần Hoàn xoay đầu lại, khoe miệng một phát, trên mặt vậy mà tràn đầy vẻ trêu tức.

"Vì cái gì ngươi luôn luôn nghe không hiểu ta mà nói a đều nói ta là trọng sinh, ngươi điểm ấy trò vặt còn có thể lừa qua ta mà lại quên nói cho ngươi..."

Chu Thần Hoàn Hữu Thủ Kiếm đổi sang tay trái, nguyên bản mười hai thước Kiếm Mang, tại đổi sang tay trái trong nháy mắt, đột nhiên lại một lần nữa Cực Tốc bắn ra, sau cùng dừng bước tại mười lăm thước.

Nguyễn Nhạc gia cái này đã kinh hãi đến gần như chết lặng trình độ, Kiếm Mang mười hai thước, nếu như là Kiếm Tiên, tu vi hần là tiếp cận Địa Tiên tầng thứ, mà mười lăm thước Kiếm Mang, đừng nhìn vẻ vẻ vượt qua tam xích, nhưng Nhất Xích đại biểu một nấc thang, cái này nói cách khác, Chu Thần Hoàn lúc này biểu hiện ra thực lực đã không kém gì Địa Tiên Điền Phong, mất thấy là phải đến thiên tiên tầng thứ!

"Ta kiếp trước a ——" Chu Thần Hoàn vung vẩy Thứ Hồng, nhất đạo dài đến mười lăm thước Hồng Mang lấy không thể địch nổi uy thế trong nháy mắt đảo qua Nguyễn Nhạc gia, sau đó liền gặp Nguyễn Nhạc gia nửa cái trên thân thể xuất hiện nhất đạo khe hở, sau cùng vô số máu tươi từ khe hở bên trong phun ra ngoài, tưới đỏ nửa bên thạch đường.

"Ta kiếp trước a —— cũng là sát thủ —— trò hề này, so ngươi chơi thuần thực hơn..."

Chu Thần Hoàn thu kiếm quay người.

Đầy trời Bạch Tuyết giam cầm biến mất, lần nữa tung bay bay xuống, đập lên Nguyễn Nhạc gia hai nửa trên thi thể, cũng phủ lên trên mặt đất Xích Hồng máu tươi, một nam một nữ dọc theo tiểu lộ cũng không quay đầu lại đi thẳng về phía trước, không người lưu ý cái này dần dần thi thể lạnh băng, cũng không có người chú ý tới, đang bị Băng Tuyết bao trùm xó xỉnh bên trong, mặt đất đột nhiên biến mềm nhô lên, một cái toàn thân đen nhánh phảng phất cái bóng đỏ vật chui ra.

"Ngược lại là phát hiện một cái người thú vị, có lẽ có thể nghĩ biện pháp thu phục..."

Cái bóng âm thanh vù vù chói tai, như kim loại giao kích, lại như Châu Liêm vỡ vụn, hần phảng phất không có chân, lao đảo bay tới mất đi sinh mệnh Nguyễn Nhạc gia bên cạnh thi thể, nhìn một chút cái kia nhìn thấy mà giật mình thuần kiếm khí tạo thành vết thương, nguyên bản đen nhánh gương mặt vậy mà xuất hiện hai đạo U Lam quang mang.

"Kiếm Tiên bại hoại sao"

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Vương Hầu tướng môn tử, tâm so Xà Hạc độc

Chương 34: Vương Hầu tướng môn tử, tâm so Xà Hạc độc

Hoàng hôn thời điểm, Phong Vân đột biến, gió lớn nổi lên, cuồng tuyết bay, cả tòa Thạch Ngọc thành phảng phất ở vào phong tuyết phiêu diêu đồ tùng thụy bách, trước không nơi nương tựa sau không dựa vào, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị gió xoáy đi, Tuyết Băng đông lạnh, không khí ngột ngạt, không người còn dám tại trên đường cái rêu rao khắp nơi, chỉ dám trong nhà sưởi ấm lò, ngẫu nhiên một số lá gan lớn, mới dám xuyên thấu qua khe cửa, đi xem bên ngoài cái kia tính nhuệ Lệ Quỷ Quân toàn thành tìm tra, điện mục hàm sát, khí thế凛然.

Quán rượu trà tứ bên trong những khách nhân cũng không dám lớn tiếng la lên, cho dù là hai người chạm cốc, đều chỉ có thể im ắng uống rượu, cũng đã không thể đi từ lệnh, không thể nói khoác huyền thuyên.

"Ai ngờ đạo đây là xảy ra chuyện gì" trong tửu lâu có không biết tên Thương Lữ thấp giọng hỏi ý kiến hỏi.

Rất nhanh liền có tin tức khác linh thông nhân sĩ đề lộ ra đến: "Nghe nói Thái Tử Điện Hạ nhận ám sát."

"Ai dám tại dưới chân Thiên Tử trong hoàng thành ám sát Thái Tử Điện Hạ, thật sự là không muốn sống nữa a!"

"Xuyết, không cần nghị luận những này, hiện tại toàn thành Giới Nghiêm, ta nghe nói hoàng thượng tức giận, muốn đem Thạch Ngọc thành chỗ có Địa Hạ Thể Lực toàn bộ nhổ tận gốc, qua tối nay liền tốt, về sau Thạch Ngọc thành sẽ thật là ban ngày ban mặt, lại không người dám làm nửa điểm rêu rao chuyện ác."

"Thái Tử Điện Hạ rất tốt a, hẳn đề ra Tam nghị còn có làm ra cái kia bài thơ, thật chính là vô cùng tốt."

"Cũng bởi vì Thái Tử Điện Hạ quá tốt rồi, cho nên mới sẽ có người xem hắn là cái đinh trong mắt a —— "

Nói vừa xong, toàn bộ trong tửu lâu tất cả mọi người lập tức cảm giác Thân Thể một Lạnh, phảng phất có ai nhòm ngó trong bóng tối bọn hắn, đem bọn hắn trong trong ngoài ngoài nhìn toàn bộ, sau cùng mới thu thần thông, nguyên bản băng hàn triệt cốt quán rượu lần nữa biến trở về âm áp như lúc ban đầu.

Chỉ là cái này một cái, lại không người còn dám nói câu nào, Thạch Ngọc thành là ai Thạch Ngọc thành, Thạch Ngọc Quốc lại tại sao lại trở thành nhị đẳng Cường Quốc, cái này một cái rất nhiều tâm tư bén nhạy người đều có không dám nói ra đoán nghĩ.

Ninh Vương phủ, Thạch Ngọc Quốc một vị duy nhất Vương Gia Phủ đệ, cũng là Đương Kim Hoàng Thượng duy nhất đệ đệ chỗ phủ đệ. Ninh Vương phủ ở vào Thạch Ngọc thành Thiên Nam bên cạnh, cùng Hoàng Cung Cửa chính cách xa nhau hai con phố chính nói, nếu là trên đường không người, có khi từ Ninh Vương phủ môn liền có thể thấy nơi xa Hoàng Cung hùng vĩ môn đình.

Tiểu Vương Gia Chu Luận Văn tiến vào nhà mình trong thư phòng, thần sắc có chút kinh hoàng, hắn phân phó tất cả mọi người không cho phép tới gần thư phòng, kẻ trái lệnh giết không tha về sau, liền chăm chú đem thư phòng môn.

Trong thư phòng không có một ai, hắn không hề dừng lại một chút nào, đi thẳng tới bên trong một cái Bình Hoa Lớn bên cạnh, ôm bình hoa Thuận kim đồng hồ xoáy đi một vòng nửa về sau, liền nghe ca một thanh âm vang lên, một cái tối môn rất đột ngột tại thật tâm trong vách tường xuất hiện.

Hắn vừa muốn đi vào, lại quay người nhìn thoáng qua trên bàn ấm trà, suy nghĩ nghĩ, rót cho mình một ly trà, uống một hớp sau đó, để tâm thần mình hơi an ổn chút, mới tiến vào tối trong môn.

Tối môn ngay sau đó là một đầu Hường bên dưới thâm nghĩ, tối hai bên đường có giá trị liền thành Dạ minh châu khám nạm tại trong vách tường, khiến cho ám đạo tuy nhiên không thấy ánh mặt trời, lại cũng không lộ ra hắc ám. Đi ước chừng nửa dặm khoảng cách, đẩy ra đóng chặt thạch môn, hai mắt lập tức rộng mở trong sáng.

Chỉ gặp thạch môn phía sau cũng không phải là một cái chật hẹp âm u gian phòng, ngược lại là một cái kim bích rộng rãi đại điện, trong điện có mười toà cự đại thạch trụ Đình Thiên Lập Địa, trên trụ đá đều khắc có sinh động như thật Cự Long hai mươi đầu, mỗi toà trên trụ đá đều có hai đầu Cự Long xoay quanh mà lên, Song Long bảo vệ một khóa Triều Dương Diệu Nhật.

Tại đại điện này phía trước nhất, có một tòa đài cao, đài cao cao tam xích, trên đó có long phượng bình phong, Chân Long Ghé dựa, Diệu Nhật như gương sáng, nếu như Thạch Ngọc quốc triều thần gặp này, tất sẽ nhận ra đại điện này chi trang phục liền cùng trong hoàng cung Nghị Sự Đường giống như đúc, chỉ là diện tích ít đi một chút mà thôi.

Ninh Vương Kỳ Tâm chi chiếu, có thể thấy được lổm đóm.

Tiến vào trong đại điện, Chu Luận Văn hít một hơi thật sâu, nỗ lực để trên mặt mình biểu lộ bình tĩnh, tại đại điện chính giữa chỗ, Ninh Vương Chu Nghĩa Văn đứng lặng ở đây, hắn chấp tay sau lưng ở sau lưng, hai con ngươi bình tĩnh nhìn trên đài cao Long Y, khí thế trầm ổn.

"Hài nhi bá kiến Phụ Vương."

Chu Luận Văn tại Chu Nghĩa Văn sau lưng ba bước xa địa phương hai chân quỳ xuống,

Thần sắc cung kính, lễ nghi đúng chỗ.

Chu Nghĩa Văn khẽ vuốt cằm, nhưng cũng không quay người, chỉ nghe thanh âm hân bình tĩnh, không có một tia chấn động, nói: "Có chuyện gì "

Chu Luận Văn lại một lần nữa hít sâu một hơi, trên trán ần ần có mồ hôi chảy ra, tuy nhiên người trước mắt người ở bên ngoài xem ra là mình thân nhất cha, nhưng trong lòng hắn, mình Phụ Vương lại so cái kia trên triều đình cao cao tại thượng hoàng thượng còn còn đáng sợ hơn, Thế Nhân đồng đều nói mình Phụ Vương ôn hòa nho nhã, nhưng ai lại biết mình Phụ Vương nội tâm ần ần cùng khủng bố

"Hài nhi làm chuyện sai lầm, còn mồi Phụ Vương trừng phạt!"

Chu Luận Văn vừa dứt lời, hắn chỉ cảm thấy trước mắt Hư Ảnh lóe lên, tiếp lấy liền nghe bộp một tiếng vang lên, toàn bộ người hướng về sau bay rớt ra ngoài, Kỳ Thế mạnh, mắt thấy là phải đụng vào "Song Long Cùng Nhật" thạch trụ phía trên, mà lúc này Chu Nghĩa Văn thân ảnh xuất hiện lần nữa tại phía sau hắn, một tay hư nhấc. Chu Luận Văn Thân Thế lại như như đạn pháo nổ vang địa phương khác, chợt liền nghe bịch một tiếng vang, Chu Luận Văn trùng điệp nện vào Hoàng Kim lát thành trên mặt đất, miệng phun máu tươi, Hoàng Kim vỡ vụn.

Làm xong đây hết thảy, Chu Nghĩa Văn lại chẳng biết lúc nào một lần nữa về tới vị trí cũ, phảng phất vừa mới trừng phạt Chu Luận Văn người không phải hắn.

Chu Luận Văn chỉ cảm thấy toàn thân khung xương đều muốn tán ra, nội tạng càng là lệch vị trí, mỗi động một cái đều đau đau nhức khó nhịn, nhưng hắn vẫn như cũ là cần rằng một lần nữa quỳ bái trên mặt đất, thần sắc vẫn như cũ là mười phần cung kính, không dám có chút bất kính, nói: "Tạ Phụ Vương lưu tình."

Chu Nghĩa Văn Lãnh hừ một tiếng, hai mắt phản chiếu lấy Long Ý cái bóng, nhàn nhạt nói: "Cái đuôi nhưng từng diệt trừ "

Chu Luận Văn vội vàng nói: "Khởi bẩm Phụ Vương, hài nhi thông qua sáu người truyền đạt mệnh lệnh, ngoại trừ hài nhi coi trọng nhất đệ nhất nhân bên ngoài, tất cả những người khác cũng không biết là hài nhi ban bố mệnh lệnh, cũng không biết cụ thể mệnh lệnh tường tình, mà tại người thứ ba cùng người thứ tư truyền đạt quá mệnh lệnh về sau, hài nhi đã tìm người xử lý bọn hắn, sẽ không lưu lại bất luận cái gì nhược điểm "

Chu Nghĩa Văn lại dao động đầu, âm thanh hồ hững nói: "Lúc này đã khiêu khích rất nhiều người chú ý, không thể lưu có bất kỳ tai họa ngầm nào, toàn bộ diệt trừ, một tên cũng không để lại."

"Nhưng trong đó có hài nhi coi trọng nhất trợ thủ đắc lực —— "

Chu Luận Văn còn chưa có nói xong, liền nghe Chu Nghĩa Văn lần nữa hừ lạnh, âm thanh như tiếng sấm chợt vang, đem hắn nội tạng chấn động lần nữa lệch vị trí, một ngụm máu tươi lại một lần không bị khống chế chảy ra.

Hắn hai mắt hoảng sợ, không còn dám có chút bất kính, vội vàng nói: "Hài nhi biết được, tối nay liền khiến cái này người từ trên đời biến mất."

Chu Nghĩa Văn lúc này mới hài lòng điểm một cái đầu, hắn xoay người lại, hai mắt từ lạnh lùng trở nên nhu hòa, nhìn cùng với chính mình Tiểu Nhi Tử, nói: "Luận Văn, ngươi phải hiểu vì phụ, ngươi Vương Huỳnh đi truy tìm vô thượng Phật Đạo, cha đánh xuống như vậy đại cơ nghiệp sau cùng đều sẽ còn nguyên truyền đến trong tay của ngươi, nhưng ngươi như bây giờ, lại như thế nào để Phụ Vương yên tâm đâu "

Chu Luận Văn nghe vậy, hai mắt đỏ lên, vội vàng gõ đầu nói: "Là hài nhi bất hiếu, để Phụ Vương thất vọng."

Chu Nghĩa Văn lắc lắc đầu, hắn đỡ dậy Chu Luận Văn, nhẹ nhàng vỗ vỗ áo quần hắn bên trên tro bụi, nhìn lấy Chu Luận Văn phát hồng hốc mắt, nói: "Ngươi còn có thời gian rất dài đến trưởng thành, vì phụ không vội, chỉ cần ngươi có thể ăn được bên dưới giáo huấn không coi là thất bại. Hiện tại thần hồn nát thần tính, ngươi liền đứng ra phủ, mà lại ngươi vương huỳnh sắp trở về, có thù có hận, khi đó lại báo không muộn."

Nghe được Chu Nghĩa Văn nói lên Vương Huỳnh, Chu Luận Văn hai mắt không khỏi sáng lên, hắn mặt lộ vẻ kinh hi nói: "Vương Huỳnh muốn trở về hắn hiện tại là Lợi Trinh Tự Nội Môn Đệ Tử, đại biểu là Lợi Trinh Tự thân phận, đếm kỹ cái này Đông Thắng Thần Châu đều không người dám đắc tội, Vương Huỳnh vừa về đến, cho dù là. . . Hắn cũng chỉ có thể nom nớp lo sợ ở một bên hầu hạ, cái này bên dưới Đại Cừu nhưng báo, đại sự có thể thành!"

Chu Nghĩa Văn gặp Chu Luận Văn một mặt vui mừng, đáy mắt chỗ sâu hiện lên một tia thờ dài, nhưng trên mặt nhưng cũng là lộ ra mỉm cười, nói: "Tốt, hết thảy chờ ngươi Vương Huỳnh trở lại hẵng nói, trong khoảng thời gian này ngươi cũng tốt tốt nghỉ ngơi dưỡng sức, thay ngươi Vương Huỳnh trừ tính trừ tính, vì phụ đã mất đi rất giúp đỡ nhiều lực, có thể được xưng là thương căn động cốt, tuy nhiên có ngươi Vương Huỳnh đại biểu Lợi Trinh Tự trở về, loại kia tổn thất cũng không thể coi là cái gì. Trở về đi, trước tiên đem trước mắt sự tình xử lý."

Chu Luận Văn dữ tợn cười một tiếng, đầy mắt đều là Sát Ý, vừa rồi hắn còn vì mình trợ thủ đắc lực cầu tình đâu, nhưng tại mình Phụ Vương một câu về sau, hết thảy mọi người liền đều là người đáng giết, thậm chí người kia không có bất kỳ cái gì sai lầm, cũng là nói giết liền giết.

Bởi vì cái gọi là Vương Hầu tướng môn tử, tâm so Xà Hạch độc a!

Chu Luận Văn rời đi về sau, Chu Nghĩa Văn lần nữa nhìn về phía cái kia cao cao tại thượng Long Ý, từ khi này điện sau khi hoàn thành, hắn liền không có chân chính tới gần quá cao đài một bước, bởi vì hắn biết, như người kia không chết, hết thảy trước mắt đều là phiêu miểu mây khói, là tính không được cái gì.

"Cái này cờ đã bên dưới đến cuối cùng, ta lên tay chiếm ưu, ngươi chuẩn bị ở sau truy hồi, hiện tại thế cờ bên trên chúng ta thắng bại chia năm năm, cụ thể

ai thắng ai bại, liền nhìn riêng phần mình sau cùng thủ đoạn. . ."

Thạch Ngọc Quốc hoàng cung Cửa sau.

Chu Thần Hoàn mang theo sắc mặt hờn nhược Công Tôn Triều Nghi gõ gõ Cửa sau, đang chờ người mở cửa thời điểm, Công Tôn Triều Nghi có chút lo lắng mà hỏi: "Tiểu Khất Cái, ngươi nhưng tuyệt đối đừng cậy mạnh a, cho dù là cái vương gia phủ đệ ta còn không sợ, chỉ là cái này Hoàng Cung nhưng nước rất sâu, ta thật không có sự tinh, nghỉ ngơi một chút liền tốt."

Chu Thần Hoàn thờ dài, một mặt bất đắc dĩ nói nói: "Nữ Hiệp đại nhân, miệng ta đều nói khô rồi, ngươi làm sao lại không tin ta đây đều nói cho ngươi ta quyền thế ngập trời, cái này Thạch Ngọc thành liền không có ta không địa phương có thể đi, mà lại ngươi bây giờ nguyên khí trong cơ thể khô cạn, cần sung túc Nguyên Khí ôn dưỡng, toàn bộ Thạch Ngọc thành cũng liền nơi này mới có thể giúp ngươi."

Công Tôn Triều Nghi trợn nhìn Chu Thần Hoàn một chút, bĩu môi nói: "Bản Nữ Hiệp còn không phải sợ ngươi bị đánh chết, tuy nhiên nhìn ngươi bản sự cũng không yếu, có lẽ vẫn là có thể đào mệnh a"

Chu Thần Hoàn thật không biết nên làm sao cùng Công Tôn Triều Nghi giải thích, là không phải mình khát cái hình tượng quá thâm nhập nội tâm của nàng

Lúc này, đại môn mở ra, đã tại nơi cửa sau lâu chờ thị vệ vừa thấy được Chu Thần Hoàn về sau, rốt cục nhẹ nhàng thờ ra, bọn hắn liền sợ Chu Thần Hoàn thật xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, như thế không chỉ đám bọn hắn thăm rồi, mình Cửu Tộc đều sẽ cùng theo thể thăm

Sau khi tiến vào môn, Chu Thần Hoàn khoát tay áo, không đợi một bọn thị vệ nói cái gì, liền lôi kéo Công Tôn Triều Nghi đi vào bên trong, Công Tôn Triều Nghi ngay từ đầu còn rất lo lắng Chu Thần Hoàn có thể hay không bị đánh ngay cả hắn mẹ cũng không nhận ra, có thể thấy được Chu Thần Hoàn liền cùng trở về trong nhà mình, lo lắng là không có, khả nghi nghi ngờ lại có.

Chu Thần Hoàn đến cùng là thân phận gì làm sao ngay cả Hoàng Cung trọng địa đều có thể tới lui tự nhiên

Mà nàng không tới kịp hỏi thăm, liền nghe Chu Thần Hoàn nói ra: "Đây là một cái bí mật, ngươi nhưng tuyệt đối không nên cùng những người khác nói a, cho dù là cái này trong hoàng cung, cũng chỉ có không cao hơn năm người biết bí mật này."

"Bí mật gì" Công Tôn Triều Nghi không có truy đến cùng không cao hơn năm người là một cái dạng gì khái niệm, trực tiếp bị Chu Thần Hoàn bí mật hấp dẫn.

"Nữ Nhân quả thật là trời sinh đều yêu thám thính người khác bí mật a. . ."

Chu Thần Hoàn trong lòng oán thầm một câu, sau đó nói nói: "Kỳ thực chúng ta trong hoàng cung có một cái Nguyên Khí Tuyền Nhân. . ."

"Cái gì! Nguyên Khí Tuyền Nhân" Công Tôn Triều Nghi hai mắt trừng đến lão đại, một mặt không thể tin được chi sắc, Nguyên Khí Tuyền Nhân a, toàn bộ Đông Thắng Thần Châu mới có vài chỗ a cho dù là cái kia Nhất Đẳng nước lớn Ngao Lai Quốc cũng không có nghe nói có vài chỗ, nhưng cái này Tiểu Tiểu Thạch Ngọc Quốc hoàng cung vậy mà liền có, vì cái gì trước kia không có nghe người ta nói qua

Chu Thần Hoàn liền thích xem Công Tôn Triều Nghi trừng mắt đáng vẽ, có chút hàm hàm, cái này so tự xưng Hiệp Nữ thời điểm đáng yêu nhiều.

"Một hồi ta liền dẫn ngươi đi Nguyên Khí Tuyền Nhân cho ngươi ôn dưỡng Nguyên Khí, tuy nhiên nơi đó có một cái quái lão đầu, hắn tu luyện đến chỗ mấu chốt, cũng không biết có thể hay không bị quấy rầy. Tuy nhiên cho ngươi chia lên một phần mười Nguyên Khí, hắn là đối với hắn sinh ra không được ảnh hưởng quá lớn, chỉ là ngươi tới đó cũng không nên trách trách hô hô, nếu là thật quấy rầy đến hắn, ta nhưng không xác định có thể hay không ép bên dưới lửa giận của hắn."

Công Tôn Triều Nghi còn chưa kịp phản ứng, Chu Thần Hoàn vậy mà dùng Nguyên Khí Tuyền Nhân cho mình ôn dưỡng Nguyên Khí, đây rốt cuộc là nhiều lớn thủ bút a Chu Thần Hoàn lại là thân phận gì ngay cả Nguyên Khí Tuyền Nhân đều có thể tùy ý sử dụng, hơn nữa còn là cho chính mình cái này thân phận thấp bên dưới người bình thường sử dụng chỉ sợ đã không phải là dùng quyền thế ngập trời có thể đơn giản giải thích được đi

Chu Thần Hoàn không có đi cho Công Tôn Triều Nghi giải thích quá nhiều, chỉ là một bên Hướng gia bên kia núi đi đến, một bên nói ra: "Ta nói cho ngươi, cái này Nguyên Khí Tuyền Nhân sẽ còn là ta phát hiện trước nhất đây này, bởi vì ta lúc nhỏ liền ưa thích tại phía trên kia suy nghĩ nhân sinh, dần dà, nơi đó liền trở thành ta chuyên chúc địa bàn, chỉ là về sau lão đầu tới, địa bàn của ta mới bị hắn đoạt lấy, đúng, ta nói địa bàn là ở chỗ này, đó là một ngọn núi già ——"

Lời còn chưa nói hết, Chu Thần Hoàn đột nhiên ngã người tại nguyên chỗ, cứ thế tại đương trường.

"Tiểu Khất Cái, ngươi thế nào" Công Tôn Triều Nghi lo lắng mà hỏi.

Thật lâu, Chu Thần Hoàn mới nôn thờ một hơi, chỉ gấp hắn cho Công Tôn Triều Nghi một cái đại lớn về mặt vui cười, nói: "Ngươi đợi ta một cái, ta đi đánh cá nhân. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!

Chương 35: Nghĩ không muốn làm Thái Tử Phi

Chương 35: Nghĩ không muốn làm Thái Tử Phi

Thạch Ngọc Quốc trong hoàng cung, Chu Thần Hoàn đứng lặng ở trong một bãi loạn thạch, hai mắt lóe ra nguy hiểm quang mang, trên mặt lại là hướng về phía Công Tôn Triều Nghi lộ ra nhất nụ cười ôn nhu, lộ ra quái dị lại mâu thuẫn.

"Người thế nào không phải bị bệnh a còn suy nghĩ lung tung, nơi này nào có cái gì Giả Sơn, tuy nhiên có nhiều như vậy Thạch Đầu tại, người muốn nói người chuẩn bị kiến tạo một ngọn núi giả ta còn có thể tin tưởng."

Công Tôn Triều Nghi tay phải cầm Thứ Hồng kiếm, tay trái thử một chút Chu Thần Hoàn trán đầu nhiệt độ, khi nàng phát hiện Chu Thần Hoàn không có phát sốt nói mê sảng lúc, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Trước kia hòn non bộ, hiện tại không có." Chu Thần Hoàn ngữ khí như cũ tỉnh táo muốn chết, chỉ là gặp bộ dáng của hắn, hiểu hắn Công Tôn Triều Nghi lại biết hiện tại Chu Thần Hoàn liền như là một ngọn núi lửa, lập tức liền muốn núi lửa bạo phát.

"Nếu không ta trước tránh một chút" Công Tôn Triều Nghi nhin không được ăn ý nói.

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, gặp Công Tôn Triều Nghi coi là thật núp ở phía xa Đại Thụ về sau, Chu Thần Hoàn mới nhìn hai bên một chút, rốt cục trên mặt đất tìm được một cây côn gỗ, sau đó hắn nhấc lên cây gỗ, đi đến thủ vệ nơi này thị vệ trước mặt, lạnh giọng hỏi: "Lão già kia đâu"

Thị vệ tự nhiên biết Chu Thần Hoàn nói tới Lão Bất Tử là ai, nhưng hắn dám nghe cũng không dám nói, chỉ gặp hắn cung kính đáp nói: "Hồi bẩm Thái Tử Điện Hạ, Thiên Sơn Đồng gia nói tại ngài trong tiểu viện đợi ngài."

"Chờ ta tốt, người Tu luyện cũng liền tu luyện, có thể trực tiếp đem Giả Sơn cho nổ, Tuyền Nhân cũng mất, bút trưởng này nhưng được thật tốt tính toán."

Chu Thần Hoàn nghe răng nhếch miệng, đầu tiên là quay người để Công Tôn Triều Nghi chờ đợi ở đây, cũng gọi thị vệ cực kỳ bảo hộ về sau, liền dẫn theo cây gỗ khí thế hung hung quay trở về tiểu viện.

Công Tôn Triều Nghi có chút bận tâm Chu Thần Hoàn, sợ Chu Thần Hoàn tại hạ, nhin không được Hường thị vệ hỏi: "Huỳnh Đài, Tiểu Khất Cái không có nguy hiểm a"

"Tiểu Khất Cái" thị vệ hơi nghi hoặc một chút.

"Chính là vừa rồi nói chuyện cùng người gia hỏa a."

Thị vệ mới chợt hiểu ra, lại gặp Công Tôn Triều Nghi khuôn mặt đẹp đẽ, khí chất bất phàm, hơn nữa là Chu Thần Hoàn lần thứ nhất mang về cung nữ tử, tâm bên dưới cũng có thể suy đoán ra một hai nguyên nhân đến, vì vậy đối với lần thứ nhất gặp mặt Công Tôn Triều Nghi không có chút kiêu hoành ngữ khí, chỉ là ôn quyền nói ra: "Cô nương xin yên tâm, nếu nói tại Thạch Ngọc Quốc trong hoàng cung chỉ có hai người không có nguy hiểm, liền có Thái... Công tử một người."

"Tiểu Khất Cái thật dạng này có quyền thế có địa vị" Công Tôn Triều Nghi đôi mi thanh tú không khỏi hơi nhíu lại, lại nghĩ tới Chu Thần Hoàn nhiều phiền cùng chính mình nói lên hắn là một cái quan nhĩ đại, điều này cũng làm cho Công Tôn Triều Nghi càng thêm nghi hoặc, nàng suy nghĩ nghĩ lại hỏi: "Tiểu Khất Cái đến cùng thân phận gì"

Thị vệ chỉ là dao động đầu, trả lời nói: "Công tử đến lúc đó tự sẽ nói cho cô nương."

Công Tôn Triều Nghi không có đạt được hài lòng trả lời chắc chắn, cái miệng nhỏ nhắn không khỏi bĩu lên, nàng cầm Thứ Hồng kiếm nhìn một chút cao lớn thị vệ, lại nhìn một chút còn lại đồng dạng đáng người khô ngô Hoàng Cung binh lính tinh nhuệ, tâm lý tính toán một cái đánh thị vệ này dừng lại có thể hay không chạy trốn, suy nghĩ nghĩ cuối cùng vẫn uồ oải thờ dãi, mình sẽ bị đánh Chu Thần Hoàn cũng không nhận ra.

Mà đúng lúc này, nàng cùng bọn thị vệ giống như có cảm giác, đột nhiên Hường Chu Thần Hoàn tiểu viện phương hướng nhìn lại, chỉ nghe nổ vang một tiếng từ bình đi lên, tiếp lấy nhất đạo lóe ra chói mắt quang mang cột sáng hiệp tạp vô tận uy thế, đột nhiên trên không trung quét ngang mà lên, mà cũng là lúc này, mượn Quang Trụ quang mang, chúng người mới có thể thấy rõ không trung chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái lão giả, lão giả một thân vải rách nát áo, để trần hai chân, mặt đôi ẩn chứa lực lượng kinh khủng cột sáng không tránh không né, hai cánh tay giao nhau tịnh tiến, lớn như vậy Quang Trụ cùng hai tay của hắn cứ như vậy vô thanh vô tức va chạm.

"Bành"

Một thân trầm đục từ không trung truyền đến, lão già Thân Thể lui về phía sau ba bước, mà cái kia lớn như vậy Quang Trụ nhưng dần dần biến nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất không thấy, quang mang tan hết, bầu trời đêm một lần nữa biến trở về hắc ám, lão già thân ảnh dung hợp tại trong bóng tối, ai cũng không biết đằng sau lại chuyện gì xảy ra.

"Tặc lão đầu, không đánh người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ta Lão Trư liền không họ Chu!" Chu Thần Hoàn thanh âm tức giận từ tiểu viện trên không truyền đến, mà ngày sau núi Đồng gia thanh âm khàn khàn liền cũng truyền ra: "Tiểu gia hòa,

Đã nói với người bao nhiêu lần lão phu không phải cố ý, người gấp cái gì mà gấp đáp ứng người sự tình lão phu tự sẽ tuân thủ lời hứa, cũng sẽ không phải mong một cái rồi đi."

"Người còn có mặt mũi nói, coi như cho người đó cũng là hơn bốn mươi bốn năm sau sự tình, hiện tại ta còn hữu dụng, huống chi người chiếm địa bàn của ta còn chưa tính, người còn đem nó vỡ vụn, không đánh người rằng rơi đầy đất, ta Lão Trư tâm lý khẩu khí này liền nuôi không trôi."

Vừa dứt lời, đám người liền có thể nghe được tiếng đánh nhau từ không trung truyền đến, nhưng bởi vì sắc trời đen nhánh, lại có người cố ý ngăn cản những người khác thăm dò, cho nên bao quát Công Tôn Triều Nghi ở bên trong đám người ngoại trừ có thể nghe được kịch liệt tiếng đánh nhau bên ngoài, cái gì cũng không nhìn thấy.

"Ai nha —— tiểu tử người đến thật!" Thiên Sơn Đồng gia kêu đau một tiếng, lớn tiếng nói.

Chu Thần Hoàn Lãnh hừ một tiếng: "Cái này không tính là gì! Ta Lão Trư nói đem người đi rằng rơi đầy đất, liền muốn rằng rơi đầy đất!"

"Tiểu oa oa, người đánh không lại ta, nếu như người lại xúc động như vậy, cẩn thận lão phu thu thập người!"

"Có khả năng chịu đựng người liền lấy lớn hiếp nhỏ a! Nhìn ta không hướng ra phía ngoài lời đồn vinh dự của người sự tích, Thiên Sơn Đồng gia bản lĩnh lớn quá, khi dễ một cái vừa mới thành niên Oa Oa, hơn nữa còn đem đồ của người ta cho trộm đi, trộm đi cũng không tính là gì, trả lại hủy đi!"

Chu Thần Hoàn mồm mép vẫn luôn rất trượt, kiếp trước Trư Bát Giới lười thời điểm liền dựa vào mồm mép để đại sư huynh cho tìm cơm ăn đấy, cho nên đối với Thiên Sơn Đồng gia loại tu luyện này cuồng, hẳn có 10 ngàn loại Phương Pháp nói đến Thiên Sơn Đồng gia không trả nổi miệng.

Nhưng trên thực tế, Chu Thần Hoàn còn đánh giá thấp Thiên Sơn Đồng gia độ dày da mặt, giống hần loại này ăn cơm đều sẽ ngửi một chút chân thối hay không chủ, há có thể sẽ để ý người khác đối cái nhìn của mình

"Thôi! Cẩn người miệng mềm, bắt người nương tay, Tuyên Nhân ta là còn không đi, chúng ta tốt dễ thương lượng một cái, cam đoan sẽ không để cho người đứa bé này ăn thiệt thòi chính là." Thiên Sơn Đồng gia vẫn là rất phân rõ phải trái, chỉ ít đối với Chu Thần Hoàn dạng này một cái có Vô Hạn tiềm lực người mà nói, hẳn vẫn tương đối phân rõ phải trái.

Chu Thần Hoàn Nhân Châu đi lòng vòng, hần nhìn về phía một thân Nguyên Khí ôm trọn Thân Thể giống như thực chất Thiên Sơn Đồng gia, trong lòng tính toán một cái, mới quăng một cái ống tay áo, hình như có không muốn nói: "Nếu không phải kính già yêu trẻ, người rằng đã sớm đầy đất đều là."

Tiếng nói đến nơi đây cũng liền đình chỉ, dù là Công Tôn Triều Nghi vênh tai cũng lại nghe không đến bất luận cái gì âm thanh, nhưng từ cái kia rải rác vài câu bên trong năng nhưng cũng có thể suy đoán ra Chu Thần Hoàn là cùng cái kia cô quái lão gia hỏa đã đạt thành thỏa thuận gì, nhưng cụ thể là thỏa thuận gì, năng liền không thể nào biết được.

Mà lúc này, nhất đạo ngậm lấy ý cười âm thanh đột nhiên từ phía sau nàng vang lên: "Tiểu cô nương, người là tại quan tâm Thần Hoàn "

Công Tôn Triều Nghi quay người nhìn lại, chỉ gặp một người tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi nam tử trung niên chính đứng ở phía sau, Nam Tử thân mang màu vàng Hoa Phục, tay mang nhẫn ngọc, trên mặt tuy có nụ cười, nhưng cổ này Uy Nghi khí thế làm thế nào cũng che giấu không đi xuống, cũng may Công Tôn Triều Nghi thân kinh tương đối lớn, ngoại trừ mỹ thực cùng thấy việc nghĩa hăng hái làm bên ngoài, cũng không có cái gì có thể ảnh hưởng đến nội tâm của nàng.

"Ta cũng không phải quan tâm hần, chỉ là sợ hần quá ngu ngốc, đánh cũng đánh không lại người ta, nếu là cùng người ta đàm phán, sau cùng bị người bán còn không biết." Công Tôn Triều Nghi Thân Thể suy yếu, đứng một hồi cũng cảm giác toàn thân bất lực, nghĩ tìm một chỗ ngồi một cái, nhưng lại không tiện ý tứ.

Nam Tử tựa như là đọc hiểu Công Tôn Triều Nghi ý nghĩ, suy nghĩ nghĩ, sau đó chỉ nhỏ bờ sông cái khác bàn đá ghề đá nói: "Gần người nhất thể có chút không thoải mái, đứng lâu liền sẽ đau thắt lưng, nếu như cô nương không ngại, chúng ta có thể đến đó nghỉ ngơi một cái, Thần Hoàn nếu như làm xong việc, sẽ đến đó tìm chúng ta."

Thần kinh không ổn định Công Tôn Triều Nghi thậm chí đều không có hỏi thăm Nam Tử cùng Chu Thần Hoàn quan hệ trong đó, nghe nói Nam Tử không thoải mái, mình lại mỗi một, liền trực tiếp cùng nam người đi tới nhỏ lão Hà bên cạnh.

Hai người sau khi ngồi xuống, Nam Tử nở nụ cười nhìn về phía Công Tôn Triều Nghi, cười nói: "Người cùng Thần Hoàn rất quen thuộc "

Công Tôn Triều Nghi đầu tiên là hưng phấn điểm một cái đầu, nhưng về sau lại ưỡn oải lắc lắc đầu, hai tay đỡ tại trên đùi, cái cảm đem trên tay, nhìn lấy phản chiếu lấy mặt trăng Tiểu Hồ, nói: "Hai năm trước quen biết hần, lúc kia hần chính là một tên ăn mày nhỏ a, cần ta đến bảo vệ, cũng tùy ý ta khi dễ Tiểu Khất Cái, lúc kia hần liền cùng cái này Tiểu Hồ một chút có thể xem rốt cục, nhưng bây giờ thân phận của hần giống như phát sinh biến hóa long trời lở đất, trở nên vừa anh tuấn lại lợi hại, ngay cả ta đều đánh không lại a, dù cho muốn đánh hần cũng đánh không được nữa."

Nghe Công Tôn Triều Nghi, nam người nọ cười trên mặt càng thêm nhu hòa, hần khéo hiểu lòng người nói ra: "Người lại không có đánh hần, há biết đánh không được hần đâu mà lại nói cho người một cái bí mật..."

"Bí mật" Công Tôn Triều Nghi chuyển qua đầu nhìn về phía Nam Từ, Nam Từ cười điểm một cái đầu, ngữ khí mang theo một tia trêu chọc ý vị, nói: "Từ nhỏ đến lớn, Thần Hoàn chưa bao giờ mang nữ tử trở về nhà, người là ta gặp qua hần cái thứ nhất như thế thân cận nữ tử."

Cho dù Công Tôn Triều Nghi thần kinh lại đại điều, tại loại này chuyện nam nữ bên trên cũng so cùng tuổi Nam Từ càng thêm miễn cảm, cho nên nghe xong nam nhân liền, trên gương mặt của nàng liền không khỏi dâng lên hai đóa Hồng Hà.

"Không nên nói vậy a, ta mới không thích cái kia Xú Khất Cái đâu, lại ngốc vừa thôi khát cái, gặp được sự tình còn trốn ở đằng sau ta Tiểu Khất Cái!" Công Tôn Triều Nghi rất nghiêm túc nói.

"Có đúng không" Nam Nhân ranh mãnh lại hỏi.

Cái này bên dưới Công Tôn Triều Nghi cũng không còn cách nào trang như vậy tinh táo, hai cánh tay theo bản năng trên mặt đất vẽ vài vòng, nói: "Đương nhiên là thật, ta còn muốn khi Hiệp Nữ đâu, Tiểu Khất Cái cũng nói Hiệp Nữ bốn biển là nhà, hữu tình sẽ thụ khái bán."

"Người thật muốn làm Hiệp Nữ" Nam Từ hai mắt có làm cho người hoa mắt thần mê vàng sáng, Công Tôn Triều Nghi nhìn lại, chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, vừa muốn theo bản năng trả lời, liền nghe đến Chu Thần Hoàn âm thanh truyền đến: "Các người làm gì chứ "

Chu Thần Hoàn đến gần về sau, trực tiếp kéo Công Tôn Triều Nghi, cau mày nhìn về phía Nam Từ, nói: "Người đối ta là bằng hữu của hần làm cái gì "

Nam Từ Ha-Ha Nhất Tiếu, trên mặt ánh mắt càng thêm nhu hòa, hần không có trả lời Chu Thần Hoàn, mà là Hường Hiệp Nữ cười hỏi: "Có hứng thú hay không làm Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Phi "

"A! " Công Tôn Triều Nghi một mặt mộng sắc, Chu Thần Hoàn thì là lông mày càng nhăn, hần vừa muốn nói gì, đã thấy Nam Từ nhìn thật sâu hai người một chút về sau, liền quay người rời đi, đi được xa, rất nhanh liền không gặp được bóng dáng lúc, lại nghe thanh âm của hần truyền đến: "Tiểu cô nương, ta vấn đề này một mực hữu hiệu a, chỉ cần người điểm đầu, người chính là ta Thạch Ngọc Quốc tương lai Quốc Mẫu!"

"Thôi đi, tổng là ưa thích dùng tới não cân." Chu Thần Hoàn cất một tiếng, chuyển đầu lại gặp Công Tôn Triều Nghi hai mắt mộng sắc, không khỏi gờ tay lên gõ Công Tôn Triều Nghi trán trán đầu một cái, nói: "Đầu óc linh hoạt điểm, đừng để ý đến hần, hần liền không có mấy câu nói thật."

Công Tôn Triều Nghi bữu môi xoa trán đầu, ủy khuất nói ra: "Ta cái gì cũng không làm a!"

"Liền biết người cái gì cũng không làm, người muốn là làm cái gì, hiện tại chúng ta liền không thể an tĩnh như vậy." Chu Thần Hoàn thở dài, bất quá hần cũng không thể nói cái gì, dù sao sinh tại nhà đế vương, có một số việc chính là tránh không khỏi, chỉ gặp hần lôi kéo Công Tôn Triều Nghi tay hướng mình tiểu viện đi đến, vừa đi vừa nói: "Ta cho người tìm cái lão gia hỏa giúp người khơi thông Nguyên Khí, tuy nhiên cái kia lão đầu tương đối quái, nhưng trong chuyện này vẫn là sẽ không trộm gian dùng mảnh lối, người cứ việc yên tâm."

Công Tôn Triều Nghi có không minh bạch Chu Thần Hoàn có ý tứ là cái gì, suy nghĩ của nàng như cũ dừng lại tại cái kia kỳ quái nam trên thân thể người, "Uy, Tiểu Khất Cái."

"Làm gì "

"Nam nhân kia là ai a hần giống như hiểu rất rõ người "

Chu Thần Hoàn liền tiếp thần sắc bất đắc dĩ, hần lại gõ cửa Công Tôn Triều Nghi trán đầu một cái, nói: "Rất không may, hần là cha ta."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Trong lầu có Tù Phạm

Chương 36: Trong lầu có Tù Phạm

Thiên Sơn Đồng gia đứng nhìn tính cách cổ quái, người có chút không đáng tin cậy, nhưng cùng Chu Thần Hoàn trong âm thầm không biết đã đạt thành

thỏa thuận gì về sau, vì Công Tôn Triều Nghi loại trừ Nguyên Khí quá độ tiêu hao tạo thành tai họa ngầm cũng rất tận tâm tận lực, sau một đêm, Công Tôn Triều Nghi liền cùng một người không có chuyện gì một chút, có thể nhảy có thể nhảy.

Sáng ngày thứ hai hai người nếm qua dừng lại cung đình phong phú Bữa Sáng về sau, Chu Thần Hoàn liền mang theo rượu thịt, dẫn Công Tôn Triều Nghi đi tới ở vào Hoàng Cung lệch cánh bắc một chỗ tiểu viện, chỗ này tiểu viện cảnh vật tĩnh mịch, chung quanh Hồ Thụ khắp nơi trên đất, ngẫu nhiên mấy con chim vang lên lên, cũng không nhìn thấy chim chóc Nhất Phi Trùng Thiên cảnh tượng, Đình Thiên có thể nhìn thấy mấy đạo cái bóng tại bốn phía phi tốc hiện lên, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, không có mang theo một điểm tiếng vang.

Trong viện có một tòa phong cách cổ xưa lâu các, lâu các lâu tầng có tam tầng, tại lâu các môn đình chính bên trên, một khối tám biến nguy nga lịch treo tường, tám biến bên trên Xích Hồng Thảo giai ba chữ to —— Tiêu Dao Các.

Tiêu Dao Các môn đình tả hữu hai căn cự đại thạch trụ, đều có một hàng chữ, bên phải thạch trụ viết nói: "Thiên Hạ giang hồ tranh không ngừng", mà bên trái thạch trụ lại là: "Bát Hoang Tứ hợp Lão Bất Hưu." Một bộ quái dị đến cực điểm Câu Đối, chữ viết cùng cái kia Tiêu Dao Các Tam Tự vô pháp so sánh, không cuồng không giai, lại mang theo một tia xuất trần vị đạo, chỉ là nhìn hơi có non nớt, phảng phất hạ bút bất lực.

"Nữ Hiệp, người nhìn chữ này như thế nào" Chu Thần Hoàn chỉ cái kia không thành giọng Câu Đối, mặt mày hờn hờ nói.

Công Tôn Triều Nghi liếc qua, sau đó lại nhìn một chút Chu Thần Hoàn đắc ý kinh, nhìn không được phải hạ miệng: "Liền người chữ này, cũng không cảm thấy ngại khắc vào cái này bên trên "

Hai năm trước cùng Công Tôn Triều Nghi ở chung lúc, Chu Thần Hoàn lơ đãng lộ ra hai tay chữ viết, cho nên Công Tôn Triều Nghi một chút liền có thể nhìn ra cái kia Linh khí có mà lực chưa đủ chữ lúc xuất từ Thái Tử Điện Hạ trong tay.

Nghe Nữ Hiệp đối chữ của mình rất khinh thường, Chu Thần Hoàn cũng không nháo không giận, hần chỉ là hắc hắc Nhất Tiếu, không thêm để ý chút nào nói ra: "Đây là nhà ta, dù là ta đi cái kia nước tiểu phao nước tiểu đều không ai dám quản, huống chi là viết bên dưới mấy chữ."

Bởi vì đêm qua thời điểm Chu Thần Hoàn đã kinh để lộ ra bản thân thái tử thân phận, cho nên tại trải qua một đêm phản ứng về sau, Công Tôn Triều Nghi rốt cục đem một nước thái tử cùng một nước khát cái về lên ngang bằng.

"Đây là địa phương nào người dẫn ta tới này làm gì" Công Tôn Triều Nghi hỏi, chỗ này Lâu Các xem xét liền không giống như là phổ thông địa phương, mà lại trên đường đi ngoại trừ ngay từ đầu Bình Giáp san sát thủ vệ sâm nghiêm bên ngoài, đến bên trong thậm chí ngay cả một người thủ vệ đều không nhìn thấy, thấy thế nào làm sao lộ ra cổ khẩn trương quái dị vị đạo.

Chu Thần Hoàn ngẩng đầu nhìn "Tiêu Dao Các" Tam Tự, nhàn nhạt nói: "Nữ Hiệp, nghĩ không nghĩ trở nên càng có bản lĩnh, sau đó Hành Hiệp Trượng Nghĩa càng anh tuấn tiêu sái "

"Nói tiếng người." Công Tôn Triều Nghi trợn nhìn Chu Thần Hoàn một chút. Chu Thần Hoàn cũng không để ý, chỉ gấp hần trực tiếp đẩy ra môn, mang theo Công Tôn Triều Nghi tiến vào Tiêu Dao Các về sau, chỉ rực rỡ muôn màu Vũ Khí, đao thương Kiếm Kích Phù Việt Câu Xoa không chỗ không có, mà lại mỗi kiện trên binh khí mặt đều có một khối Mộc Bài, Mộc Bài bên trên rõ ràng ghi lại Vũ Khí tên cùng nơi phát ra.

Tỉ như tại Chu Thần Hoàn chính đối diện một khối giá vũ khí bên trên, một thanh lóe ra U Lam quang mang Loan Đao thỉnh linh xuất hiện, mà Loan Đao phía trên Mộc Bài bên trên thì viết nói: "U Minh đao, Huyền Giai Hạ Phẩm, sơ có linh trí, chính là tứ phương Chư Quốc hung danh hiển hách Âm Quỷ chỗ phối Danh Đao, đường tắt Thạch Ngọc Quốc bị Lệ Quý Quân giết chết, trên binh khí giao nộp."

Lại tỉ như Công Tôn Triều Nghi phía bên phải giá vũ khí bên trên, một cái Đại Kích đứng lạng trên đó, Đại Kích toàn thân đỏ sậm, mũi kích Hồng Mang lấp lóe, tại Đại Kích phía trên, Mộc Bài bên trên thì viết nói: "Huyền Minh kích, Huyền Giai thượng phẩm, linh trí sơ khai, Địch Quốc nguyên soái chỗ phổ Vũ Khí, bị Thạch Ngọc Quốc Đại đem chém giết, Vũ Khí nộp lên trên."

Từng kiện từng kiện Vũ Khí, từng cái giới thiệu, đều không không lộ ra ra những vũ khí này chỗ đặc biệt, còn có cái kia từng cộc từng cộc cùng Vũ Khí tương quan đồ máu giết người sự tình. Tam giới Vũ Khí phân Tứ Giai —— Thiên Địa Huyền Hoàng, mỗi giai lại phân Thượng Trung Hạ tam phẩm, phẩm cấp khác biệt, chiến lực chênh lệch mấy lần, giai vị khác biệt, Thiên Địa Chi Biệt.

Hoàng giai Vũ Khí, thế thường thấy nhất, bình thường vũ phu tướng lĩnh chỗ dùng vũ khí đều là Hoàng giai. Mà Hoàng trên bậc, Vũ Khí nhiều Khai Linh trí, cường giả có khả năng hủy thiên diệt địa.

Vì vậy Huyền Giai trở lên Vũ Khí chính là rất nhiều người tranh cùng nhau cướp đoạt bảo vật, nó giá trị không thể so với vàng bạc châu báu yếu hơn bao nhiêu, chỉ là không nghĩ tới, cái này Tiêu Dao Các lớn như vậy lâu một, vậy mà phẩm chất thấp nhất giai đều là Huyền Giai Hạ Phẩm Vũ Khí.

Nếu là việc này bị người trong giang hồ đoạt được biết, nhất định không thể thiếu Thạch Ngọc Quốc hoàng thất phiền phức.

"Nữ Hiệp, ta nếu là đưa người kiện Vũ Khí, muốn hay là không muốn" Chu Thần Hoàn đối với mấy cái này Danh Khí không thấp Vũ Khí nhìn như không thấy, hần mỉm cười nói mặt đối Công Tôn Triều Nghi, hỏi.

Công Tôn Triều Nghi trên mặt vẻ kinh ngạc còn chưa rút đi, nàng chỉ chỉ những này thả tại bên ngoài tuyệt đối có thể khiến người ta đánh vỡ đầu Vũ Khí, hỏi: "Người nói là, ta có thể ở chỗ này tùy tiện tuyển một kiện Vũ Khí "

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, Công Tôn Triều Nghi hai mắt nhú lại, còn không có giờ lên quyền đầu, chỉ thấy Chu Thần Hoàn nói: "Một kiện sao đủ, người ưa thích mấy món liền cho người mấy món."

Nữ Hiệp hai mắt lập tức híp lại thành Nguyệt Nha, trên mặt nàng Nhất Tiểu, hai cái lúm đồng tiền liền hiện lộ ra, chỉ là quét một cái rục rờ muôn màu Vũ Khí về sau, Công Tôn Triều Nghi lại nhìn một chút trong tay Thử Hồng kiếm, rốt cục vẫn là lắc lắc đầu: "Vẫn là từ bỏ, ta Thử Hồng liền rất tốt."

Tựa hồ là cảm giác được chủ nhân đang khích lệ mình, Thử Hồng kiếm hơi vù vù.

Chu Thần Hoàn liếc qua Thử Hồng, sau đó cười nói: "Người này kiếm linh cũng cổ quái, mặc dù chỉ là Huyền Giai thượng phẩm, nhưng linh trí nhưng vượt xa Huyền Giai Phẩm Chất. Đúng rồi Nữ Hiệp đại nhân, ta nhớ được hai năm trước người dùng còn không phải chuôi kiếm này đâu, người kiếm này từ đâu tới "

Nữ Hiệp đối Chu Thần Hoàn không có bất kỳ cái gì giấu diếm, suy nghĩ nghĩ liền nói ra: "Trước đó kiếm tại một lần Hành Hiệp Trương Nghĩa cắt đứt, về sau ta tại một cái đạo quan bên trong đựng phải một cái cổ quái Trung Niên Nhân, người kia nói cùng ta có duyên, muốn cùng ta kết một đoạn thiện duyên, liền đem Thử Hồng cho ta."

"Thiện duyên từ đâu tới du côn dám cùng Bản Thái Tử đoạt nương tử" Chu Thần Hoàn âm thanh cổ quái.

"Ai nha, người muốn chết à, ta mới không phải người nương tử!" Công Tôn Triều Nghi bóp Chu Thần Hoàn cánh tay một cái, giận một tiếng, nói: "Mới không có người nghĩ phức tạp như vậy, ta tại cái kia về sau cũng không còn có gặp qua hần."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, lông mày cau lại, hần thật sâu nhìn Công Tôn Triều Nghi gai đỏ một chút, Thử Hồng kiếm giống như có cảm giác, hơi động một chút, Chu Thần Hoàn nhẹ hừ một tiếng, thần sắc thật không có làm sao biến hóa: "Người kia có hay không nói mình kêu cái gì "

"Hần ngược lại cũng không nói đến mình tính danh, nói chỉ là một câu rất kỳ quái."

"Lời gì "

"Hần nói cái gì cầm kiếm hành tẩu tam giới ba vạn sáu ngàn trời, phút cuối cùng lại bị chó cắn."

"Phốc ——" Chu Thần Hoàn nghe được Công Tôn Triều Nghi, nhẫn không ra phun ra một thanh, phốc phốc Nhất Tiểu, hần nhìn về phía về mặt thành thật Công Tôn Triều Nghi, nói: "Hần thật đã nói như thế "

Công Tôn Triều Nghi điểm một cái đầu: "Người nói hần là không là thằng điên a, tốt như vậy kiếm nói cho ta liền cho ta, còn nói cái gì bị chó cắn, ta vốn là hảo tâm muốn âm thầm bảo hộ hần, nhưng ai biết quay người lại hần đã không thấy tăm hơi, làm sao cũng không tìm được."

Chu Thần Hoàn khoát tay áo, sau đó nói: "Hần có phải hay không trả lại cho người truyền công pháp gì "

"Công pháp cái này thật không có, hần chỉ nói là hần đạo cùng ta Đạo Bất Đồng, Tương Lai như thế nào đi, còn muốn dựa vào chính ta." Công Tôn Triều Nghi vắt hết óc để suy nghĩ, nhìn dáng dấp của nàng, Chu Thần Hoàn cũng biết đạo quá làm khó cái này ăn hàng, trừ ăn ra đồ vật, nàng còn có thể nhớ lại nhiều đồ như vậy, thật không dễ dàng.

"Đã Vũ Khí không nghĩ tuyền, vậy thì đi với ta lâu hai đi, lâu hai toàn bộ đều là ta Thạch Ngọc Quốc hoàng thất tổn hao cực đại đại giới sư tập tới Võ Học Công Pháp, Phật gia điển tịch cùng Tiên Môn Đạo Thuật, nếu có người ưa thích, lấy đi chính là."

Nghĩ cái kia Chu Thần Hoàn có ý bồi dưỡng Nhị Cầu Đan đều không có cái này Chờ cơ sẽ đích thân chọn lựa công pháp, mà lại là tùy ý chọn tuyền, ưa thích mấy vốn là lấy đi mấy vốn, thế gian có thể bị Chu Thần Hoàn như thế đặc thù lục địa đối đãi người, có lẽ cũng chỉ có Công Tôn Triều Nghi một người.

Lên lầu hai, Chu Thần Hoàn bàn giao Công Tôn Triều Nghi một câu tùy tiện cảm về sau, liền mang theo rượu cùng thịt một mình treo lên lầu ba, lầu ba là một cái rất trống trải phòng, trong phòng không có bất kỳ cái gì Vũ Khí cùng điển tịch, nhưng lại có hai cái lồng giam, lồng giam từ Xích Luyện huyền sắt chế tạo thành, không phải Địa Giai Thiên Bình không thể chặt động mây may, mà tại hai cái bên vững trong lồng, lúc này lại có hai tên quần áo tả tơi phạm nhân, cái này hai tên phạm nhân đều không ngoại lệ đều là vòng tay vòng chân hầu hạ, đồng thời tại chỗ cổ còn riêng phần mình cột một cái nặng toàn cục vạn cân đại thiết cầu, mỗi động một cái đều mười phần gian nan.

Nghe được có người lên, bên trái trong lồng giam thân người thể nhất động, tiếp lấy hần ngẩng đầu lên, xuyên thấu qua tóc tán loạn khoảng cách, nhìn thấy Chu Thần Hoàn thân ảnh về sau, khàn giọng như kim loại va chạm âm thanh âm vang lên: "Khắc khắc kiệt, Tiểu Quỷ Đầu là đến xem chúng ta chết hay không, vẫn là đến đưa thịt tới "

"Kiệt người cái Đại Đầu Quỷ a, thật dễ nói chuyện, bằng không không cho người uống rượu."

Chu Thần Hoàn đối cái thanh âm này nghe đáng sợ, khuôn mặt cũng không gọi được anh tuấn trung niên đại thúc không có chút nào khách khí, nhưng người này nghe vậy, lại là cười lên ha ha, tiếng cười oanh minh, liền đối lấy trên cổ cột mấy chục ngàn cân đại thiết cầu đều rung động động không ngừng.

"Tiểu Quỷ Đầu, người cái này là đã nhiều ngày không có tới xem chúng ta đi, ta nghĩ nghĩ bao lâu, ba năm bốn năm phi, nhớ không được, tại cái này không thấy ánh mặt trời Quỷ Địa Phương, ai sẽ nhớ đến tận cùng qua bao lâu."

"Ba năm số không sáu tháng." Đúng lúc này, bên phải trong lồng giam một cái âm thanh trong trẻo vang lên, Chu Thần Hoàn chuyển qua đầu, nhìn thấy người này khuôn mặt, tóc đen nhánh, rất nghiêm chỉnh mặt chữ quốc, hai mắt sâu thẳm hữu thần, nếu như không phải nhìn hần xuyên qua, ai cũng sẽ không tin tưởng cái này người từ khi mình xuất sinh về sau, chính là một mực bị giam giữ ở chỗ này Tù nhân.

"Lục thúc thúc, trí nhớ quả thật là nhất lưu, đã gặp qua là không quên được vì hạ đẳng, đọc ngược như chảy là trung đẳng, nâng trái ngược Tam thấy mầm biết cây mới là thượng đẳng, lục Kinh Thiên Danh Sĩ thanh âm, tại cái này thời gian hơn ba năm bên trong, Tiểu Chất mới biết phía sau đến cùng khủng bố cỡ nào, Đông Thắng Thần Châu có văn bản Nhất Thư, Lục thúc thúc chính là đứng hàng nó một."

Chu Thần Hoàn tách ra ba cái bát, đem Tam trong chén đồ đầy rượu, tuyệt không sợ hai cái này không biết nhốt bao lâu Tù nhân, trực tiếp đem rượu bát lườn vào trong lồng giam, sau đó lại đem cái kia gà nướng đùi cừu nướng chia hai bộ phận, cũng đưa đến hai người trong lồng giam

Hai người không chút khách khí, trực tiếp cầm rượu lên bát liền vui sướng uống một chén rượu, sau đó càng là cầm lấy đùi cừu nướng, đi lên chính là một miếng lớn.

"Tiểu Quý Đầu, ngươi liền nghe nói lục Kinh Thiên danh tiếng sự tích, có nghe nói hay không gia gia sự tích của ta" bên trái Trung Niên Nhân một bên hào không ăn cùng nhau gặm thịt, một bên nói.

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, nói: "Có văn bản tự nhiên có võ bản, một kiếm Tinh Thiên Hồng Vân chí, Lôi Công Điện Mẫu cũng làm cho đường. Lời nói này cũng không chính là Hồng thúc thúc sao ta tại Du Lịch thời điểm, từng bị một đám tiểu tặc cướp bóc vây quanh, lúc ấy ta liền đưa ra Hồng thúc thúc tên, nói Hồng thúc thúc là ta Thân Thúc Thúc, sẽ giúp ta báo thù, sau đó đám kia tiểu tặc liền dọa đến đánh toi bởi chạy trốn."

"Ha ha ha" Hồng Vân chí nghe được Chu Thần Hoàn, không khỏi cười lên ha ha, kéo theo lấy lồng giam đều ông ông tác hưởng, "Tiểu tử ngươi hơn ba năm không thấy, miệng ngược lại là ngọt hơn."

"Không phải ngọt hơn, là học được bản sự." Lục Kinh Thiên rất không đúng lúc xen vào nói.

Chu Thần Hoàn nghe thấy Nhất Tiểu, Hướng lục Kinh Thiên giơ ngón tay cái lên, nói: "Lục thúc thúc không hổ là Đông Thắng Thần Châu đứng hàng trước ba Kỳ Thủ, năm đó lấy Tam Quốc vì cờ ván cục, cách không cùng nhau dưới, nghĩ nghĩ cũng làm người ta nhiệt huyết sôi trào."

"Đúng vậy a, hoàn toàn chính xác để cho người ta nhiệt huyết sôi trào, cái này không đánh cờ rơi xuống rơi xuống liền bên dưới thành Tù nhân." Hồng Vân chí không quên bỏ đá xuống giếng. Mà lục Kinh Thiên lại phảng phất không có nghe được, vẫn như cũ là chuyên tâm ăn thịt nướng, ngay cả câu thêm lời thừa thải cũng không nói.

"Tiểu Quý Đầu, ngươi cái này trời lại là rượu lại là thịt, có phải là có chuyện gì hay không cầu gia gia giúp ngươi a" Hồng Vân chí hỏi.

Chu Thần Hoàn cười lắc lắc đầu, hần lại vì hai người đem bát đồ đầy rượu, về sau liền đứng dậy nói: "Ta chính là thật lâu không có gặp hai vị thúc thúc, đoạn thời gian trước lại rời đi Hoàng Thành, mới trở về không bao lâu, nghĩ các ngươi, cũng liền tới thăm các ngươi một chút, hiện tại người cũng gặp, tâm tư cũng buông xuống, liền đi."

Dứt lời, Chu Thần Hoàn không hề dừng lại một chút nào, quả nhiên là nói đi là đi, rất nhanh liền biến mất tại hai người trong tầm mắt.

"Ai Lão Lục, tiểu quý này đầu không phải là thật đơn giản là nghĩ hai người chúng ta Lão Bát Từ a "

Hồng Vân chí chỉ cảm thấy có chút nhìn không thấu Chu Thần Hoàn tâm tư, ăn cũng không có vui vẻ như vậy, lục Kinh Thiên nghe vậy vẫn như cũ là không ngừng đầu, chỉ là ăn ăn lại dừng một cái: "Thời điểm nhanh đến, chúng ta sắp đi ra ngoài."

Hồng Vân chí nghe vậy, hai mắt lập tức hiện lên nhất đạo kiếm ảnh, toàn bộ Nhân Kiếm ý trùng thiên, lồng giam cùng thiết cầu trong nháy mắt rung động động, vù vù không ngừng, phảng phất chẳng mấy chốc sẽ bị kiếm ý đâm rách.

"Rốt cục muốn tới rồi sao cái kia bàn cờ này cuối cùng là phải bắt đầu hạ. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Chỉ làm nói suông tự giễu sự tình :

Chương 37: Chỉ làm nói suông tự giễu sự tình

Công Tôn Triều Nghi không cùng Chu Thần Hoàn khách khí, trực tiếp tại Tiêu Dao Các bên trong chọn lấy nhất bản Kiếm Phổ, kiếm này phổ tại Tiêu Dao Các bên trong chỗ có điển tịch trong bí tịch cũng không phải là tốt nhất, nhưng lại đích thật là thích hợp nhất Công Tôn Triều Nghi, bởi vì đây là duy

nhất một bộ từ Nữ Kiếm tiên trở thành Đại La Kim Tiên lúc sở hữu Kiếm Phổ, thích hợp nhất Công Tôn Triều Nghi loại này muốn đi Kiếm Tiên đường đi nữ tử.

Rời đi Tiêu Dao Các về sau, Công Tôn Triều Nghi liền đuổi trở về phòng bên trong vây lại viết Kiếm Phổ, tuy nhiên Chu Thần Hoàn nói tùy tiện cầm, nhưng nàng lại có thể thật hợp lý thành nhà mình đồ vật tùy tiện cầm mang đi Bản chép tay cũng đã là thiên đại hảo sự, nếu là yêu cầu xa vời nguyên bản, cũng liền không khỏi có chút quá tham lam.

Mà lại cái kia cũng không phải một cái Nữ Hiệp nên có tác phong. Công Tôn Triều Nghi rất không thích chiếm tiện nghi người khác, chỉ là đồng tìm tày tìm, nàng cũng không có phát hiện mình trên người có thứ gì đáng tiền, cho nên suy nghĩ nghĩ, sau cùng chỉ có thể đồ cho cùng Chu Thần Hoàn là hảo bằng hữu, giữa bằng hữu xách tiền quá tục.

Cứ như vậy, Công Tôn Triều Nghi sao chép ba ngày mới kết thúc, mà Chu Thần Hoàn cũng yên lặng bởi nàng ba ngày. Một ngày này sáng sớm, Công Tôn Triều Nghi đem « Bích Thủy Tẩy Kiếm Lục » Kiếm Phổ nguyên bản trả lại cho Chu Thần Hoàn, Chu Thần Hoàn cũng không ra vẻ chối từ, trực tiếp đem kiếm phổ tiện tay vẫn đến trên mặt bàn, sau đó lôi kéo Công Tôn Triều Nghi tay đi ra phía ngoài, vừa đi vừa nói: "Ta dẫn ngươi đi ăn ngon, cam đoan ngươi ăn xong còn muốn ăn."

Vừa nghe đến là ăn, Công Tôn Triều Nghi hai cái Phượng Nhãn lập tức liền biến thành đào tâm hình, cùng Chu Thần Hoàn ra Hoàng Cung về sau, ngồi lên xe ngựa, lão đảo hai phút đồng hồ liền đến lúc đó.

Đây là một cái không lớn tiểu tửu lâu, quán rượu tên lên vô cùng thanh tú —— Ván Nguyệt Quán.

Tiến vào Ván Nguyệt Quán, hai người mới phát hiện bên trong đã kín người hết chỗ, thật vất vả đợi một hồi, có người sau khi rời đi, bọn hắn mới có một cái trống không cái bàn có thể nhập tọa.

"Thế nào ở đây nhân khí rất vượng a" Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi nhập tọa về sau, hắn lớn tiếng gọi nói: "Lão bản, Lão Quy Cù, món ngon nhất tám Hi Lai một phần!"

Rất nhanh, lão bản ứng hòa âm thanh liền vang lên: "Lập tức tới ngay, công tử chờ một lát."

"Tiệm này là một cái Lão Điểm, mặc dù nói không có cái gì truyền tam đại câu chuyện, nhưng từ khi ta bắt đầu hiểu chuyện liền có tiệm này, trong tiệm tám vui kỳ thực chính là bánh ngọt cùng đặc sắc món ăn hợp xưng, bánh ngọt có Tam, còn có Tứ đồ ăn một chén canh, phối hợp lại, ăn đó là một cái mỹ vị."

Chu Thần Hoàn mồm mép vốn là rất trượt, lúc này nói lên mỹ thực đến, đặc biệt vẫn là cùng một cái ăn hàng nói đến, tự nhiên là rất dễ dàng liền đem ăn hàng Nữ Hiệp tâm cho câu lên. Chỉ gặp Công Tôn Triều Nghi hai cánh tay cầm đĩa gỗ cái bàn, nước bọt đều muốn chảy xuống.

Chu Thần Hoàn nhìn tâm lý bình an, trên mặt cũng là phát ra từ nội tâm nụ cười, chỉ là tại lúc này, nhất đạo rất không đúng lúc âm thanh đột nhiên vang lên: "Thật là đúng dịp a, ta có thể ngồi ở đây sao "

Công Tôn Triều Nghi còn chưa kịp phản ứng, liền nghe đến Chu Thần Hoàn bữu môi nói: "Không thể ngồi, xếp hàng đi!"

Nhưng trung niên nhân kia lại căn bản không có để ý tới Chu Thần Hoàn, trực tiếp ngồi xuống, nói: "Nghĩ năm đó còn là cha ngươi ta mang ngươi tới nơi này, làm sao có nường từ liền quên cha "

Chu Thần Hoàn lại nhếch miệng, mà Công Tôn Triều Nghi lại có chút kinh hô, nàng vừa muốn thò ra hoàng thượng nhi tử, liền bị Chu Nghĩa Thiên cắt ngang, cười nói: "Hôm nay ta và các ngươi, là đến đồ thêm."

"Hoàng thượng, ta không phải nường tử của hắn." Công Tôn Triều Nghi lăm bằm giải thích một câu, nhưng lại phát hiện hai người nam người mắt lớn trừng mắt nhỏ, không có người nào phản ứng mình.

"Ngươi tới làm gì "

"Ăn cơm a!"

"Không cho phép chơi yêu thiêu thân!"

"Yên tâm, chỉ là ăn cơm mà thôi."

Tại thu hoạch được Chu Nghĩa Thiên khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Chu Thần Hoàn chỉ có thể than nhẹ một tiếng, đuổi đi Chu Nghĩa Thiên không thể nghi ngờ là không thể nào, hắn chỉ có thể có chút áy náy nhìn về phía Công Tôn Triều Nghi, Hiệp Nữ đại nhân cũng không có phát hiện giữa hai người quái dị bầu không khí, nàng toàn bộ tâm thần đều bị vừa mới bùng lên bản mỹ thực hấp dẫn.

"Thật sự là một cái thần kinh không ổn định ăn hàng a." Chu Thần Hoàn lại thờ dài, lần nữa trừng Chu Nghĩa Thiên một chút,

Liền nói ra: "Nhanh ăn đi, lại không ăn chúng ta đều muốn bị miệng ngươi nước cho chìm."

"Hắc hắc, cái kia Bản Nữ Hiệp liền không khách khí." Công Tôn Triều Nghi không có ý tứ cười hắc hắc một tiếng, nàng xem nhìn Chu Thần Hoàn, lại nhìn một chút một mặt từ ái nụ cười Chu Nghĩa Thiên, liền làm thật không có chút nào khách khí, Cuồng Phong quyền Thu Diệp, nói ăn thì ăn.

Chu Thần Hoàn cùng Chu Nghĩa Thiên thấy thế, hai người đồng thời lộ ra nụ cười thân thiện, hai người lần lượt động đũa về sau, Chu Nghĩa Thiên liền phảng phất là mở lầm lời hình thức, vậy mà không để ý ăn không nói cỏ huẩn, chủ động triển khai máy hát.

"Thần Hoàn, ngươi biết cái này Điểm Lão Bản nương cổ sự sao "

"Ly hôn sau lại cưới nha, có vấn đề gì" Chu Thần Hoàn rất tùy ý nói, ở kiếp trước trên Địa Cầu, lại ly hôn lại kết hôn lại ly hôn lại kết hôn đều không tại số ít, cái này đây tính toán là cái gì mà lại người ta tái hôn Hậu Sinh sống mỹ mãn rất nhiều, cũng lại càng không có cái gì đáng phải nói.

"Được rồi, hàn huyền với người trời luôn luôn có thể bị người một câu nói toạc ra, không có ý nghĩa, Triều Nghi cô nương, ta kể cho người giảng cái này Điểm Lão Bản nương cổ sự a" Chu Nghĩa Thiên tựa như một cái cho tiêu cô nương đường ăn thiếu nữ một dạng, vẻ mặt tươi cười Hường Công Tôn Triều Nghi nói.

"A" Công Tôn Triều Nghi ăn chính hương đầu, nhưng lại không có ý tứ nghịch, mà lại Chu Nghĩa Thiên không chỉ có là Thạch Ngọc Quốc hoàng thượng, vẫn là Tiêu Khát Cái cha, làm sao cũng phải cấp ba phần chút tình mọn.

Chu Nghĩa Thiên nhìn Chu Thần Hoàn một chút, gặp Chu Thần Hoàn nhìn mình lom lom, cũng không để ý chút nào, chậm rãi nói ra: "Cái này lão bản nương trước đó Tướng công kỳ thực cũng không phải là người lão bản này. . ."

Chu Nghĩa Thiên cổ sự tại Chu Thần Hoàn nhìn nhưng thật ra là rất không có tí sức lực nào, đơn giản chính là thượng phu thi đậu Trạng Nguyên, vì con đường làm quan một bước lên mây, bỏ cung cấp hần Độc Sách nghèo hèn vợ, cưới Đại Quan chi nữ, mười năm sau Đại Quan sau khi chết, ngày xưa Trạng Nguyên hôm nay trong triều trọng thần lại trở về muốn cùng từng kinh nghèo hèn vợ lại phục tiên duyên, ai ngờ cái kia bị dừng nữ tử sớm đã tái giá người khác, Trạng Nguyên chỉ có thể âm thầm rời đi.

Tuy nhiên Chu Thần Hoàn nghe được rất không có tí sức lực nào, nhưng Công Tôn Triều Nghi lại hoàn toàn bị cổ sự này hấp dẫn, ngay cả mỹ thực đều quên ăn, đãi nàng nghe xong Chu Nghĩa Thiên cổ sự về sau, vậy mà lần đầu tiên có chút thương cảm nói ra: "Có một số việc, bỏ lỡ liền bỏ qua, đáng thương một đôi hữu tình người a."

"Cái rắc!"

Chu Thần Hoàn không lưu tình chút nào tiếp câu nói này, gặp Công Tôn Triều Nghi hướng mình giương nanh múa vuốt, phảng phất tùy thời đều muốn cùng mình liều mạng, hần không khỏi nhếch miệng, sau đó méo một chút đầu, ra hiệu Công Tôn Triều Nghi Hường Lão Bản nương nhìn lại, chỉ gặp lão bản này nương đang dùng khăn mặt cho lão bản lau mồ hôi, 2 người trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc, tuy nhiên mở tứ lâu này rất mệt mỏi, ngay cả cái tiêu nhị đều không có, nhưng mệt mỏi thân không mệt tâm, nhìn ra được hai người cuộc sống bây giờ rất mỹ mãn.

"Cái gì gọi là đáng thương một đôi hữu tình người cái gì gọi là bỏ lỡ các ngươi chỉ là đứng ở cái kia cái rắc chó Trạng Nguyên trên thân mà thôi, nhưng từng chân chính đứng ở phụ nhân này thân bên trên đến nhìn vấn đề không nên đem ý nghĩ của mình áp đặt tại trên thân người khác, cũng đừng đem tất cả mọi chuyện nghĩ Thái nguyên cơ, cái thế giới này bất kỳ vật gì đều công bằng đây, không có nhiều như vậy đáng thương cùng thật đáng buồn, Nhân Quả Tuần Hoàn báo ứng cùng nhau thoải mái, chỉ nhìn lựa chọn của mình thôi."

Chu Thần Hoàn tại Công Tôn Triều Nghi trên ột nhẹ nhàng gõ một cái, sau đó thấp đầu nhìn một chút trước ngực nàng dao động mãnh liệt, nói: "Đều nói Nữ Nhân ngực to mà không có não, quả là thế, về sau gặp chuyện nhiều nghĩ nghĩ, bằng không bán đi người đều cho người ta kiếm tiền."

Gặp Chu Thần Hoàn con mắt không nháy một cái chăm chăm lấy trước ngực của mình, Công Tôn Triều Nghi vội vàng a một tiếng, hai tay bảo vệ trước ngực, lại gặp Chu Thần Hoàn trong mắt ranh mãnh chi sắc, tức giận đến nàng cái miệng nhỏ nhắn lại cong lên, hai cái tay nhỏ ôm lấy Chu Thần Hoàn cánh tay lại bóp lại bóp.

Chơi đùa một hồi, gặp Chu Nghĩa Thiên cười nhìn lấy hai người mình đùa giỡn, Chu Thần Hoàn nhìn không được thờ dài, nói: "Chưa từng nghe qua phi lễ chó nhìn sao có cái gì cao đàm khoát luận nói đi, nói xong nhanh đi về, không biết bóng đèn ghê tởm nhất sao "

Chu Nghĩa Thiên không biết như thế nào bóng đèn, nhưng hần cũng biết con trai mình tổng là ưa thích nói chút đồ vật loạn thất bát tao, cũng không có để ý, "Ta thừa nhận ta là đứng ở cái kia Trạng Nguyên về mặt thân phận nhìn vấn đề, nhưng chính như ngươi nói, Nhân Quả Tuần Hoàn báo ứng cùng nhau thoải mái, vô vị hồ lựa chọn thôi, nếu như lựa chọn sai, coi như coi là thật sẽ như kia đáng thương Trạng Nguyên, sự nghiệp bên trên một bước lên mây, vừa vận bên cạnh lại thật sự không một cái chân chính yêu người của mình."

Chu Nghĩa Thiên nhìn một chút Chu Thần Hoàn, lại nhìn một chút Công Tôn Triều Nghi, hai mắt đột nhiên thâm thúy, phảng phất có thể nhìn thấu hết thảy hư ảo phía sau bí mật, thanh âm bên trong tự mang một loại lệnh người tin phục lực lượng: "Thần Hoàn, Triều Nghi, thân làm một cái lão nhân, ta khi thật hi vọng các ngươi có thể suy nghĩ thật kỹ một cái, không cần bởi vì lần này bỏ qua, mà biến thành cuối cùng sẽ có một ngày, hai người các kết thân, một vợ hai thiếp Tam Tử nhi nữ, năm sáu năm ở giữa, thương hải tang điền, rõ ràng qua lại bảy tám đều là thành cũ Mộng, còn thừa hai Tam tuy nhiên tuổi trẻ khinh cuồng, lão đến cùng nhau ức, không làm đàm tiếu hời hợt sự tình a!"

Chu Nghĩa Thiên nói xong, trương này bàn Tam người nhất thời bắt đầu trầm mặc, Công Tôn Triều Nghi hai mắt nhất động, nội tâm cũng giống như bị cái gì chạm đến, có chút mờ mịt, lại có chút do dự. Mà Chu Thần Hoàn thì là lâm vào cái kia không biết là mộng vẫn là trí nhớ của kiếp trước bên trong, như hần nằm đó không bị nữ tử kia mê hoặc, khả năng bây giờ đã đặt chân tam giới điểm cao đi dù cho không, cũng không trở thành bị ép trọng sinh, lâm vào thế thảm như thế a

Qua lại mây khói Trí Nhớ sâu, chỉ làm nói suông tự giấu sự tình.

Chu Thần Hoàn hai mắt trong nháy mắt khôi phục Thanh Minh, hần lờm liếc Chu Nghĩa Thiên, chợt nói: "Người rảnh rồi như vậy sao Quốc Gia Đại Sự không thấy người quan tâm, hiện tại còn làm lên Nguyệt Lão tới."

Bị Chu Thần Hoàn trào phúng, Chu Nghĩa Thiên cũng không có nửa phần không đồng, hần chỉ là cười lên ha ha, tiếng cười càng thêm còi mồm, cũng không biết là đang cười Chu Thần Hoàn có thể ngăn cản được uy nghiêm của mình, vẫn là tại cười mình thật không thích hợp làm Nguyệt Lão chuyện này.

Mà đúng lúc này, nhất đạo tiếng hét phần nộ lại đem Chu Nghĩa Thiên tiếng cười cắt ngang.

Chỉ gặp tại ở gần môn hé miệng trên bàn, một cái mập mạp Phú Thương bộ dáng người chính nhất chân đạp bay một cái sáu tuổi bộ dáng, quần áo tả tơi, phảng phất Tiểu Khất Cái tiểu cô nương. Tiểu cô nương bị trực tiếp đạp bay nằm rạp trên mặt đất, gian nan sau khi đứng dậy, liền có thể phát hiện trước người nàng phá quần áo cũ bên trên đang có một cái rộng lượng dấu chân, nhìn kỹ liền có thể nhận ra cùng cái kia Phú Thương đại cước kích thước giống nhau.

"Thật xin lỗi thật xin lỗi, gia gia của ta nhanh phải chết đói, những này đồ ăn thừa các người đã ném trên mặt đất từ bỏ, liền để ta nhặt đi thôi."

Tiểu cô nương quỳ trên mặt đất, không ngừng đập đầu nói, nhưng trên bàn kia một cái trên mặt mọc ra tàn nhang nữ tử lại là kiêu hãnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy vẻ khinh thường, nói: "Ai nói cho người những này đồ ăn chúng ta từ bỏ chúng ta ném xuống là cho nhà ta chó ăn, người là nhà ta chó sao liền người cũng xứng ăn nhà ta chó đồ vật thật sự là một cái tiện chủng!"

Ngồi cùng bàn một cái cầm trong tay quạt giấy, phong độ nhẹ nhàng Nam Từ thấy thế cũng không có bất kỳ cái gì khuyên giải, ngược lại là mở ra quạt giấy, rất tiêu sái lắc lắc, nói: "Thật sự là thói đời nhạt hạ, nhân tâm không cổ a, một cái nhỏ Tiểu Khất Cái tiện chủng cũng dám đến trộm đồ, Mai Mai người đừng tức giận, vì chút chuyện nhỏ này tức giận quá uống phí, thúc thúc cũng chờ để ý, việc này giao cho Tiểu Chắt đến xử lý như thế nào"

Gặp Nam Từ xuất thủ, nữ tử cười duyên một tiếng, căn bản cũng không có đi xem mặt đất đáng thương Tiểu Khất Cái, về mặt vui cười đón lấy, như hoa đua nở: "Đã Thạch Phong Ca Ca xuất thủ, cái kia Mai Mai liền giao cho Thạch Phong Ca Ca, Thạch Phong Ca Ca nhưng phải làm chủ cho ta a, cái này Tiểu Tiện Nhân quá phận, vậy mà trộm đồ đặc của chúng ta."

Phú Thương cũng là cười điểm đầu, đồng dạng không có nhìn tiểu cô nương, nói: "Cái kia cứ giao cho Thạch Phong hiền chất."

Thạch Phong thấy thế, đầu tiên là Hường Mai Mai nữ tử cùng Phú Thương rất có phong độ ôm quyền, chợt đi ra cái bàn, nhìn về phía Địa Hạ tiểu cô nương về sau, hai mắt lập tức trở nên băng lãnh, chỉ gặp hần mặt không thay đổi nhìn chăm chăm tiểu cô nương, liền phảng phất đang nhìn một cái chó vậy đuôi mừng chủ chó, chính nghĩa lâm nhiên nói ra: "Nhỏ như vậy liền dám trộm đồ, lớn lên vẫn phải ta hôm nay liền muốn Thế Thiên Hành Đạo, ngoại trừ người cái này tương lai tai họa!"

Nói, Thạch Phong liền muốn giơ tay lên đi đánh cái này đáng thương tới cực điểm tiểu cô nương, còn lại thực khách thấy thế, trong mắt có lẽ có vẻ thương hại, nhưng lại không một người mở miệng khuyên bảo, không thể không nói nhân tâm so trời Lạnh, Bạch Tuyết đóng nhân tâm a!

Nhưng vào lúc này, nhất đạo kiêu tra thanh âm đột nhiên vang lên.

"Dừng tay ——"

Đám người thấy thế, vội vàng nhìn lại, chỉ gặp lão bản nương cầm Chày cán bột mỳ đi từ trong quầy đi ra, đẩy ra Thạch Phong, đem tiểu cô nương hộ tại sau lưng, thần sắc bất thiện nói ra: "Đây là Thị Lang đại nhân địa bàn, người cũng dám giương oai còn dám trước mặt mọi người đánh người, quả nhiên là không đem Thị Lang đại nhân để vào mắt"

Chu Thần Hoàn nghe vậy, lập tức nhìn về phía Chu Nghĩa Thiên, chỉ gặp Chu Nghĩa Thiên ngu ngơ Nhất Tiếu, chợt nhún vai, biểu thị tiếp tục xem hí.

"A, trách không được vì cái kia Trạng Nguyên giải vây, nguyên lai còn có cái tầng quan hệ này."

"Tiểu Khất Cái, người nói cái gì" Công Tôn Triều Nghi hỏi.

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, trong mắt lóe lên một tia lãnh ý, sau đó thấp giọng nói: "Nữ Hiệp, ta cảm giác Hành Hiệp Trọng Nghĩa thời điểm đến. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Hành Hiệp Trọng Nghĩa

Chương 38: Hành Hiệp Trượng Nghĩa (hai chương hợp nhất, 5500 chữ đại chương)

Vấn Nguyệt Quán tiểu tử lâu, lúc này lâm vào quỹ dị bình an, lão bản nướng cầm trong tay Chày cán bột mịn, đem đáng thương Sở Sở gầy trơ cả xương tiểu cô nướng hộ tại sau lưng, hai mắt thì là tròn mắt nhìn lấy cái kia áo mũ chỉnh tề Thạch Phong, nói: "Tiểu cô nướng đối bụng lắm mà thôi, nhặt các người không cần đồ ăn lại có thể thế nào mà lại cho dù là các người không cho cũng liền không cho, cái kia là tự do của các người, nhưng các người tại sao phải vũ nhục châm đối một cái tiểu nữ hài, còn muốn xuất thủ đánh nằng, tâm của người là làm bằng sắt sao "

Bị lão bản nướng dừng lại quát tháo, Thạch Phong sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, hần quay người nhìn một chút trên bàn Phú Thương cùng tàn nhang nữ tử, trong lòng làm sơ cân nhắc, sau đó cầm Phiến Tử chỉ lão bản nướng, nói: "Duy tiểu nhân cùng nữ tử khó nuôi vậy, ta không cùng người một giới phụ nhân chấp nhặt, người né tránh, nếu là ngăn ta giáo huấn cái này tên trộm, không cần thận thương tổn tới người, cũng chớ có trách ta."

"Ai dám thương nướng từ của ta!"

Đúng lúc này, lão bản mang theo dao bầu cũng chạy ra, chỉ là hần một cái tay khác lại cầm dùng giấy dầu bao lấy một đại bao Bánh Bao nhân thịt, lão bản một bên ngăn tại lão bản nướng trước người, một bên đem túi trong tay từ giao cho lão bản nướng, nói: "Nướng từ, nơi này ta trông coi, ai dám thương người một cái ta liều mạng với hần! Những này Bao Tử cho tiểu oa oa, để cho nằng đi thôi, hảo hảo an ủi một cái tiểu gia hỏa, đừng sinh ra cái gì bóng tối."

"Người nha, luôn luôn rách nát như vậy phí, tiền của chúng ta đại phong thời độ a" lão bản nướng tròn nhìn lão bản một chút, nhưng trong mắt nào có thật tham tiền nhỏ móc chi sắc, chỉ gặp nằng ngồi xồm xuống nhìn lấy run lấy bấy tiểu cô nướng, đem bao lấy Bao Tử giấy dầu giao cho tiểu cô nướng, nói: "Gia gia người không phải đối bụng lắm sao nơi này có ăn, mau trở về cho gia gia ăn đi."

Tiểu cô nướng có lẽ là bị Thạch Phong ba người hù dọa, toàn thân run rẩy không ngừng, tinh khí thần trong lúc nhất thời đều không có khôi phục lại.

Lão bản nướng thấy thế, không khỏi Lãnh hừ một tiếng, trên mặt Bất Thiện chi sắc, nói: "Người nếu là nếu người không đi, ta liền đem Bao Tử cầm về, vậy người liền đợi đến gia gia chết đói đi."

Lão bản nướng lời nói này coi là thật có tác dụng, tiểu cô nướng vừa nghe nói gia gia sẽ chết đói, Thân Thể cũng có thể động, sắc mặt cũng lần nữa khôi phục ửng hồng, nằng thậm chí không có nói lời cảm tạ, trực tiếp ôm Bao Tử xoay người chạy, chỉ là chạy ra môn, nhưng lại ngừng lại, Hướng từ lâu này Quý xuống dập đầu một cái đầu, cũng không tiếp tục về đầu chạy xa.

Thạch Phong gặp tiểu cô nướng chạy trốn, sắc mặt âm trầm đáng sợ, nhưng bị bàn đại Tam thô lão bản cầm dao bầu chỉ, hần lại là không dám nhúc nhích.

"Người. . . Có các người như thế chiêu đãi khách nhân có tin ta hay không đi Quan Phủ cáo các người thả đi tiểu thâu không nói, còn cầm đao uy hiếp! Chỉ là hai loại tội danh, liền có thể để cho các người ở trong lao ngồi xồm cả một đời!" Thạch Phong liếc mắt trông thấy Phú Thương sắc mặt không đổi, tâm lý không khỏi xiết chặt, vội vàng mở miệng trách cứ nói.

"Ta không hiểu cái gì tiểu thâu không tiểu thâu, dám đụng đến ta nướng từ, liền muốn qua cửa ải của ta!" Lão bản như cũ một mặt tức giận nhìn chăm chăm Thạch Phong, trong tay dao bầu lóe ra lăm lệt hàn quang, nhìn Thạch Phong hai cái đùi bụng đều có chút run lên.

Mà lúc này, lão bản nướng cũng đi lên phía trước, nằng không có đi nhìn Thạch Phong, mà là nhìn về phía trên bàn Phú Thương, nói: "Khách quan, việc này mọi người trong lòng cũng đều hiểu, ta nhìn không bằng cứ tính như thế được, chúng ta cũng không muốn gây chuyện, tin tưởng các người cũng không muốn để cho Thị Lang đại nhân biết chuyện nơi đây, nếu như tiếp tục náo loạn, đối với người nào cũng không tốt."

"Cha, bọn hần khi dễ như vậy Thạch Phong Ca Ca, không thể cứ tính như thế a." Tàn nhang nữ tử Mai Mai dây dưa không bỏ, nhưng Phú Thương lại là âm tình bất định nhìn lấy lão bản nướng, hần lại quay người nhìn một chút còn lại thực khách, những người kia mặc dù không có xuất thủ mở miệng, nhưng trong mắt thần sắc cũng đều không thể nào thân mật, rất rõ thấy việc nghĩa hăng hái làm bọn hần không biết làm, nhưng bỏ đá xuống giếng coi như chưa hần.

Cho nên suy tư lại Tam, Phú Thương lúc này xuất ra bạc phóng tới trên mặt bàn, Hướng Lão Bản nướng nói một tiếng "Lần sau lại đến quấy rầy" về sau, liền lôi kéo Mai Mai, cùng Thạch Phong xám xịt rời đi, một điểm do dự chần chờ đều không có.

Chu Thần Hoàn thấy thế, không khỏi xùy cười một tiếng, "Mập mạp này ngược lại là có chút thông minh."

Sau đó,

Hần lại quay người nhìn về phía Chu Nghĩa Thiên, gặp Chu Nghĩa Thiên trong mắt cũng có chút hứa kinh diễm chi sắc, lại bỏ đá xuống giếng cười nói: "Hiện tại người hần là biết cái kia Thị Lang đến cùng là bỏ lỡ cái gì đi hần không chỉ có riêng là bỏ lỡ một cái có thể làm bạn cả đời bạn lữ, càng là bỏ lỡ một cái như thế có gan có biết có cổ tay lại thông tuệ Hiền Nội Trợ, nếu như hần lúc ấy không đi cưới kia cái gì Đại Quan chi nữ, dù là không nghĩ lão bản này nướng, hiện tại chi sơ cũng chưa hần vên vẹn dựa vào người để bặt mới lên Thị Lang đại nhân a "

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy, cũng là có chút không cam lòng thở dài, gặp Chu Thần Hoàn một mặt đắc ý, lại không khỏi cười lên ha ha: "Không nghĩ tới tằm. . . Ta cũng có nhìn lầm thời điểm a."

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, tâm đạo người nhìn lầm thời điểm nhiều, tuy nhiên tại trị quốc cùng Đế Vương Quyền Mưu bên trên, Chu Thần Hoàn lại biết mười cái hần đều đình không cái trước Chu Nghĩa Thiên.

Gặp Chu Nghĩa Thiên ở nơi đó trầm tư, cũng không biết nghĩ cái gì, Chu Thần Hoàn lôi kéo Công Tôn Triều Nghi y phục, Hướng nàng nhảy mất ra hiệu một phen, Công Tôn Triều Nghi bưng tỉnh đại ngộ, hai mắt trong nhảy mắt bắn ra nhảy căng quang mang, chỉ là nhìn một chút Chu Nghĩa Thiên, vừa muốn nói gì, lại bị Chu Thần Hoàn lập tức đem nàng kéo, liền hướng ra phía ngoài chạy.

Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi sau khi rời đi, Chu Nghĩa Thiên vẫn là ngồi ở chỗ đó trầm tư, chỉ chốc lát liền có người tới gần bên tai thấp giọng nói gì đó, Chu Nghĩa Thiên chợt nhắc đầu, nhìn thoáng qua đi ra ngoài Chu Thần Hoàn hai người, lại nhìn thật sâu một chút ân ái lão bản cùng lão bản nương hai người, sau đó rốt cục phát tay áo mà lên, cấp tốc rời đi.

Thạch Ngọc thành một cái không nhỏ đường phố nói, con đường này đạo tuy nhiên tính không được là trụ cột nói, nhưng cũng người lưu lượng rất lớn, hai bên Người bán hàng rong không nhiều cũng không ít, ngẫu nhiên đụng phải cái gì hội nghị, cũng sẽ biến người mảnh liệt, nửa bước khó đi.

Nhưng hôm nay, cái phố nhỏ này đạo lại quái dị đến cực điểm, ngoại trừ Phú Thương, tàn nhang nữ cùng áo mũ chính tề Nam Tử bên ngoài, vậy mà không nhìn thấy còn lại bất kỳ người nào. Liền ngay cả ngày bình thường xem thường nhất khát cái cũng không có một cái nào, quả thực là có chút kỳ quái.

Chỉ là ba người đồng hành, trò chuyện chính vui vẻ, không người phát hiện chỗ này dị thường.

"Cha, tức chết ta rồi, bọn hắn thật quá khinh người, chúng ta thu thập một tên ăn mày nhỏ mà thôi, mắc mớ gì đến bọn họ cũng dám đi ra xen vào việc của người khác, ta nuốt không xuống một hơi này, cha người muốn vì nữ nhi xuất khí à!" Tàn nhang nữ ôm Phú Thương cánh tay, nũng nịu nói.

Mà Thạch Phong thì là một mặt tự trách nói ra: "Là Thạch Phong hành sự chưa Chu Mật suy nghĩ, dẫn đến tiểu đầu chạy trốn, để thúc thúc cùng Mai Mai muội muội thất vọng."

Phú Thương con mắt híp, cả khuôn mặt Lãnh đáng sợ, hắn tuy nhiên bị ép nhận thua, nhưng trong lòng gì từng thật nhận thua qua trước kia hắn không phát nhà thời điểm, không giống nhau nhận các loại chèn ép cùng khi dễ, nhưng sau đó thì sao những tên kia một cái so một cái thâm mà lại ai cũng không biết là tự mình ra tay.

Cái này gọi thù đoạn, đây mới gọi là trí tuệ, ở trước mặt xuất thủ chỉ làm cho người nhược điểm, phía sau lặng yên không tiếng động xuất thủ, để bọn hắn sống không bằng chết mới là Đại Trí Đại Tuệ.

Cho nên Phú Thương cũng không quá mức nhụt chí, chỉ là đối với Thạch Phong mặt đối một cái cầm đao Mãng Hán liền khí thế toàn không, không khỏi có chút không để vào mắt, nhưng Thạch Phong dù sao cũng là mình bảo bối nữ nhi coi trọng người, mà lại Thạch gia cũng còn tính là cùng mình Môn đăng Hộ đối, liền cũng không có đem không đối biểu hiện tại trên mặt.

Mới ra âm thanh an ủi hai câu, liền gặp Nhất Trần Phong thổi qua, phía trước chẳng biết lúc nào xuất hiện hai cái che mặt người, hai người này một người cầm xinh đẹp bội kiếm, một người dứt khoát cầm cây gỗ, nhìn bộ dáng kia làm sao cũng không giống là đến thỉnh an.

Đông gió thổi qua, cuốn lên bụi đất tung bay mà lên, hướng phía đám người khuôn mặt liền đập nện mà đi, Phú Thương ba người vội vàng nâng lên ống tay áo che chắn, mới đào thoát ẩn dấu hậu quả, nhưng đối diện bọn họ hai cái người bịt mặt, thì phảng phất quanh thân có vô hình bình chướng, bụi đất gần với Kỳ Thân liền tự động Hướng hai bên chệch hướng mà đi. Gió thổi qua, tay áo bông bành, dù cho không nhìn thấy mặt, nhưng cũng có thể cảm giác hai người liền phảng phất là cái kia Trích Tiên một người như vậy.

"Uy, các người là ai không biết chó ngoan không cản đường"

Bị Phú Thương từ nhỏ nuông chiều từ bé mà dưỡng thành một thân ương ngạnh kiêu hoành tàn nhang nữ từ hai tay chống nạnh, một mặt ghen tỵ nhìn lấy đối diện hai người, nàng trên quần áo đều là bụi đất, trên tóc cũng không còn ngăn nắp xinh đẹp, toàn bộ người ngoại trừ cổ này ngạo mạn kinh bên ngoài, chỉ bằng bề ngoài cũng là thật nhìn không ra cùng tên ăn mày kia có gì khác nhau.

"Mai Mai, không được vô lễ!" Phú Thương nhưng so với chính mình cái kia kiêu hoành nữ nhi có nhãn lực gặp nhiều, hắn nhìn lên đối diện hai người trang phục, lại nhìn cái này đường phố đạo khác biệt với thường Nhật khác nhau, trong lòng liền có chút suy nghĩ thì, mà nhìn thấy hai người không động thủ liền có thể lệnh bụi đất chệch hướng bản sự, đồng tử càng là co rụt lại.

"Hai vị anh hùng không biết ngăn trở con đường của chúng ta ra sao cho nên" Phú Thương đem nữ nhi ngăn ở phía sau, ôm quyền Hướng đối diện hai người nói, âm thanh không kiêu ngạo không tự ti, lộ ra vô cùng trầm ổn.

Mà Thạch Phong thì là hai mắt lóe lên, tâm nghĩ vẫn hồi hình tượng cơ hội lại tới, liền đại vượt một bước đứng tại trước mặt hai người, cực kỳ tiêu sái múa quạt ôm quyền, nói: "Tiểu sinh khuyên hai vị không cần sai lầm, nơi này chính là dưới chân Thiên Tử, trong Hoàng thành thủ vệ sâm nghiêm, nếu là không cẩn thận bị bắt đi, tiểu sinh nhưng không xác định hai vị nửa đời sau có thể hay không từ cái kia trong lao ngục đi ra."

Đối diện hai cái che mặt người đối ba người này căn bản không có một tia phản ứng, nếu như gần sát, có lẽ mới có thể nghe được giữa bọn hắn nói thầm.

"Nữ Hiệp, nhìn thấy chưa, ba người có ba loại lịch duyệt, tự nhiên là có ba loại tính cách, mà mỗi loại tính cách có thể làm ra sự tình cũng không giống nhau." Chu Thần Hoàn đầu tiên giơ tay lên bên trong Côn Bồng chỉ hướng điều ngoa kia bóc đồng tàn nhang nữ tử, nói: "Nàng này chắc hẳn trong nhà cực kỳ được sủng ái, từ nhỏ liền nhận các loại cung chiêu, cho nên mặt đối với bất kỳ người nào, cơ hồ là không có năng lực suy tư, chỉ biết đạo tùy hứng tùy hứng cùng tùy hứng!"

Đang nói ra câu nói này lúc, Chu Thần Hoàn cũng không có hạ giọng, cho nên Phú Thương ba người đồng đều có thể nghe rõ hắn, tàn nhang nữ Mai Mai nghe vậy, mặt mũi lập tức tức giận bắt đầu vắn vẹo, chỉ gặp nàng như đập cái đuôi mèo con, chỉ che mặt Chu Thần Hoàn liền nói ra: "Người nói người

nào Thạch Phong Ca Ca, người nhất định phải giúp ta báo thù a, xé miệng của hắn, đem hắn tháo thành tám khối mới có thể giải mối hận trong lòng ta!"

Chu Thần Hoàn nghe vậy nhân nhặt Nhất Tiểu, nói: "Thế nào cho tới bây giờ nàng còn tại tùy hứng, còn tại đem thân nhân bằng hữu bạn cùng đồng đội hướng trong hố lửa đây, nếu như người về sau gặp loại người này, nàng bên cạnh không có cao thủ hộ vệ nên Hành Hiệp Trung Nghĩa liền Hành Hiệp Trung Nghĩa, nếu có cao nhân bảo hộ, vẫn là trốn xa chừng nào tốt chừng đó, bởi vì ác nhân kỳ thực cũng không đáng sợ, đáng sợ là những cái kia tự cho là không phải ác nhân ác nhân, những người này thủ đoạn luôn luôn làm cho người cảm thấy buồn nôn."

Bên cạnh che mặt Công Tôn Triều Nghi nghe vậy, lại là nghiêng đi đầu, thần sắc cổ quái nhìn lấy Chu Thần Hoàn. Chu Thần Hoàn tự nhiên biết nàng ý tứ, hai năm trước gặp nhau lúc, mình còn lâu mới có được rút đi thái tử thân phận gông cùm xiềng xích, hành sự quái đản, tuy nhiên biết rõ không đúng, lại luôn sẽ đối nghịch, có lẽ hẳn lúc đó liền thích xem Lão Trư nhủ mày khổ mặt a

Tuy nhiên ba năm Du Lịch, góc cạnh đều đã kinh san bằng, đồng thời tại Lão Trư dạy bảo dưới, xem nhân sinh muôn màu, xuyên thấu qua chỗ rất nhỏ đến xem một người nói cùng tính, phán đoán thiện và ác, đây đều là thu hoạch, cũng là Lão Trư lưu cho hắn quý báu nhất đồ vật.

"Mai Mai muội muội xin yên tâm, nơi này là Thiên tử dưới chân, nội thành lính tuần tra sĩ vô số, chỉ cần có người phát hiện nơi này dị thường, bọn hắn liền khẳng định chạy không được, đến lúc đó chúng ta chỉ cần tại trong nha môn chuẩn bị một hai, khẳng định sẽ để bọn hắn sống không bằng chết!" Thạch Phong tự cho là nắm chắc thắng lợi trong tay, ngữ khí không nói ra được tự phụ cùng tàn nhẫn.

Mà Chu Thần Hoàn nhưng không có phản ứng đến hắn, chỉ là đem cây gỗ phương hướng đối được trên người hắn, tiếp tục không coi ai ra gì phân tích nói: "Người này xem xét chính là đọc qua mấy ngày sách người, nhìn hắn ăn mặc lộng lẫy, khí chất không tầm thường, chắc hẳn Gia Thất nên cũng coi như giàu có, chỉ là tại mặt đối mặt cùng cái kia làm hư Nữ Nhân lúc, lại luôn cúi đầu khom lưng, nịnh nọt ý vị quá nặng, rõ ràng là hy vọng có thể leo lên đến quyền thế địa vị cao hơn gia tộc, đến thu hoạch mình cần ủng hộ. Loại người này có tí khôn vặt, nhưng lại quá vô tình, đối với hắn đồ vô dụng, hắn sẽ nghĩ cũng không nghĩ liền bỏ qua, thậm chí sẽ không tiếc bất cứ giá nào bình định chỗ có ngăn cản ở phía trước chính mình đồ vật, cho nên về sau nếu có dạng này người truy cầu người, không cần nói nhiều một câu, đi lên chính là dùng lại đánh cho tề người."

Ngay từ đầu nghe coi như bình thường, nhưng ai biết Chu Thần Hoàn nói nói liền biến vị, rước lấy Công Tôn Triều Nghi một trận xem thường, Chu Thần Hoàn cũng không để ý, chỉ là cười lên ha ha.

"Người. . . Người ngậm máu phun người! Muội muội muội muội, ta không phải loại người như vậy, ta là thật tâm thích người." Thạch Phong nghe vậy, trong mắt lóe lên một vòng Sát Ý, nhưng hắn không lo được đối Chu Thần Hoàn phản nộ, ngay cả vội vàng chuyển người chứng minh trong sạch của mình.

"Hiền chất vật dụng lo lắng, ta biết người đối Mai Mai cảm tình không phải giả." Phú Thương đi qua một phen sau khi tự hỏi, rốt cục mở miệng, chỉ là trên mặt hắn không biểu lộ, ai cũng không biết trong lòng là gì ý nghĩ, để Thạch Phong nhìn một chút liền cảm giác tâm thần rung động, trong lòng không khỏi đối Chu Thần Hoàn hận ý càng đậm một phần.

"Trong ba người đã đánh giá hai người, không biết công tử đối lão phu đánh giá như thế nào" Phú Thương hai tay thả lỏng phía sau, mặc dù là một cái rất lớn mặt mày, nơi xa nhìn liền cùng cái viên thịt, nhưng lúc này khí thế lại có chút biến hóa, lưng vậy mà thẳng tắp.

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, chỉ gặp hắn quăng hai cái cây gỗ, cây gỗ Ma Sát Không Khí, lại có quang mang ầm ầm tràn ra.

"Như là dụng phải trước mặt loại này tuổi tác đã lớn, đồng thời có gia có nghiệp người, đừng nhiều nghĩ, mau trốn, có bao xa trốn bao xa, nếu như trốn không thoát, vậy thì liều mạng mệnh cũng muốn giết hắn, bởi vì loại người này liền cùng quỷ quái u linh, bao giờ cũng không còn tính toán như thế nào hại người."

Kỳ thực Chu Thần Hoàn thật cũng không muốn nói ra những này, chỉ là đang trên đường tới, Công Tôn Triều Nghi lại nói nàng chậm trễ thời gian đã đủ lâu, muốn rời đi. Chu Thần Hoàn trong lòng biết mình là lưu không xuống cũng không thể giữ lại, cho nên vì cái này thần kinh không ổn định Nữ Hiệp có thể sống đến lần sau gặp mặt, hắn liền có thể nói bao nhiêu kinh nghiệm giang hồ liền nói bao nhiêu, có thể hướng nàng trong đầu nhét liền nhét bao nhiêu, dù cho nhét không nổi nữa, nói không có bao nhiêu, vậy cũng muốn Công Tôn Triều Nghi biết một chuyện cuối cùng —— Quả Hồng muốn tìm mềm bốp, bốp xong nên chạy liền muốn chạy.

"Nói xong" Công Tôn Triều Nghi lệch ra cái đầu hỏi.

Chu Thần Hoàn thở dài, cũng không biết cái này thần kinh không ổn định Nữ Hiệp đến cùng nghe lọt được bao nhiêu.

"Nói xong cũng động thủ đi! Thật vất vả chân chính có một lần Hành Hiệp Trung Nghĩa cơ hội, ta đã nhìn không được!"

Nói xong, Phú Thương ba người chỉ cảm thấy một cổ cự đại phong bạo từ tiền phương đánh tới, bọn hắn vô ý thức ôm đầu tự vệ, lại cảm giác phảng phất đụng phải một tòa núi nhỏ, cùng nhau phun máu hướng về sau bay đi.

"Cha, Thạch Phong Ca Ca, cứu ta. . ." Tàn nhang nữ tử mở miệng kinh hô, nhưng sau một khắc đám người chỉ nghe bộp một tiếng vang, thanh âm cô gái im bật mà dừng.

Phong bạo bình tức, cát bụi tán đi, Phú Thương cùng Thạch Phong thần sắc ảm đạm ngã trên mặt đất, mà tàn nhang nữ tử lại đứng ở nơi đó, chỉ là trên mặt của nàng hai bên không biết khi nào xuất hiện hai bàn tay ấn, Chương Ấn đỏ rực, tại nàng cái kia còn tỉnh Bạch gương mặt bên trên dị thường rõ ràng.

"Người. . . Người dám đánh ta, ta liều mạng với người. . ." Tàn nhang nữ tử chỉ cảm thấy trên mặt đau rất, nàng hai mắt rung rung, mặt cũng đã kinh vạn vạn như là nữ quỷ.

Nhưng sau đó một khắc, lại là hai tiếng rõ ràng ba tiếng vang lên.

Chỉ gặp tàn nhang nữ tử trên mặt lại nhiều hai cái Chường Ân.

"Ồn ào, thật vì Nữ Nhân mất mặt!" Nói, Công Tôn Triều Nghi lại là hai bàn tay đánh tới, cái này bên dưới cũng không biết có phải hay không là thật nổi giận, lực lượng không cần thận dùng lớn, đem tàn nhang nữ một bàn tay đánh bay, răng cửa đều rơi mất một khóa.

Sau đó, chính là một trận Quỷ Khốc Lang Hào thê tiếng kêu thảm thiết, tàn nhang nữ tử khi nào nhận qua loại khổ này, ném qua loại đau này a, nàng hai mắt tràn đầy vẻ oán độc nhìn lấy che mặt Công Tôn Triều Nghi, miệng bên trong tiếng chửi rủa không ngừng.

Kế tiếp, liền lại là một trận thanh thúy ba ba thanh âm.

"Tiện —— "

"Ba!"

"Ta giết —— "

"Ba ba "

" —— "

"Ba ba ba "

Mười cái bàn tay xuống tới, tàn nhang nữ tử mặt đều sưng lên, nàng lần này cũng thật trung thực. Mà đối diện ba cái Nam Nhân, thì là nhìn có chút mất trọn tròn.

"WOW, nguyên lai cái này là Nữ Nhân ở giữa chiến tranh, thật sự là tàn nhẫn a!" Chu Thần Hoàn nhin không được mở miệng nói.

Phú Thương cùng Thạch Phong cũng là một trận điem đầu, chỉ là sau đó một khắc, hai người lại cảm giác quanh thân một Lãnh, bọn hắn ngẩng đầu lên, chỉ gặp Chu Thần Hoàn chính ước lượng lấy gậy gỗ trong tay, âm trầm cười nói: "Hiện tại nên chúng ta, tuy nhiên ta không thích cái gì Hành Hiệp Trượng Nghĩa sự tình, cho rằng đó là ẩn nhiều chết no, nhưng các ngươi hai cái đại lão gia, một cái đá một cái đánh, cứ như vậy một cái đáng thương tiểu cô nương, các ngươi cũng thật hạ thủ được "

Nói, Chu Thần Hoàn liền hai Côn Bồng xuống dưới, Phú Thương cùng Thạch Phong riêng phần mình phun ra một ngụm máu tươi, thần sắc có chút kinh hoảng, nhưng ở biết sự tình chân tướng về sau, bọn hắn đối cô bé kia cùng lão bản nương hận ý lại sâu hơn.

"Các ngươi cũng đừng cừu hận ai, tại các ngươi lựa chọn động thủ cái thời khắc kia, kỳ thực nên đoán trước đến tình huống hiện tại. Đồng thời các ngươi cũng nên cảm giác Tạ lão bản nương xuất thủ, nếu không phải nàng, khả năng các ngươi sớm đã hạ Địa Ngục."

Chu Thần Hoàn mỗi một câu nói, chính là một gậy xuống dưới, "Nói một chút hứa các ngươi sẽ không tin, ta thật không thích làm loại này tổn công mà không có kết quả sự tình, nhưng ai bảo các ngươi hết lần này tới lần khác hướng trên hòng súng đụng đầu "

Một gậy, hai cây gậy, rất nhanh Chu Thần Hoàn liền đánh không xuống mười cây gậy, mà thể cốt gậy yếu Thạch Phong sớm đã bất tỉnh đi, chỉ còn bên dưới Phú Thương cắn răng, một mặt hận ý nhìn lấy Chu Thần Hoàn, nói: "Ngươi sẽ không giết ta! Ngươi cũng không thể giết ta! Nơi này Cư Dân đều bị đuổi tản ra, đây cũng không phải là tay nhỏ bút, cho nên thân phận của ngươi có lẽ sẽ làm ta kinh ngạc, nhưng ta không chết được, ta không chết được, liền khẳng định sẽ biết các ngươi là ai!"

Chu Thần Hoàn hơi kinh ngạc một cái, hắn hít mắt nhìn một chút Phú Thương, lại chuyển đầu Hướng Công Tôn Triều Nghi nói ra: "Cho nên nói, loại người này phiền toái nhất, không giết chết hắn, hắn liền sẽ để ngươi ăn ngủ không yên." Bỗng nhiên, Chu Thần Hoàn lại cúi xuống đầu, trong giọng nói có cái này một tia nói không nên lời là khinh miệt vẫn là trào phúng ý tứ, cười nói: "Ngươi đoán đúng rồi trước một nửa, lại cũng không nói đến sau một nửa."

"Cái gì sau một nửa" Phú Thương trong lòng có một tia dự cảm không tốt.

Chu Thần Hoàn giờ lên cây gỗ, giờ lên cao cao, Phú Thương nhìn lại, chỉ gặp ánh mặt trời chiếu sáng trên đó, chiếu lấp lánh, lại có chút chướng mắt.

"Ngươi biết nói chúng ta là ai cũng vô dụng, bởi vì đời này a ——" Chu Thần Hoàn cây gỗ Hướng bên dưới hung hăng vừa gõ, "Các ngươi vĩnh viễn cũng không ra được lao ngục. . ."

*** Cầu vote cuối chương !!

Chương 39: Giai nhân đi, đêm nói chuyện lâu

Chương 39: Giai nhân đi, đêm nói chuyện lâu

Hai người Hành Hiệp Trượng Nghĩa trở lại Hoàng Cung, canh giờ lại không còn sớm, thái dương ngã về tây, ánh tà dương đỏ quạch như máu, soi sáng đóng băng trên mặt hồ, lóe ra quang mang trong suốt, có như huyết sắc Phi Thúy, đẹp thì đẹp vậy, lại thiếu một tia ấm lòng nhiệt độ.

Trước khi chia tay, Công Tôn Triều Nghi nói cho Chu Thần Hoàn, nói nghỉ ngày mai liền đi, Chu Thần Hoàn nghe xong có không có phản ứng gì, chỉ là nói một tiếng ngày mai sẽ đưa nàng, về sau hai người tại chỗ rẽ tách ra, các về các nơi ở, đều có các tâm tư.

Vào lúc ban đêm, trong bầu trời đêm mặt trăng chỉ có một nửa, Chu Thần Hoàn để thị vệ lấy ra Thạch Ngọc Quốc phong Tạng rượu ngon nhất, Nhất Hồ tự mình đưa đi Thiên Sơn Đồng gia địa phương, cùng trời núi Đồng gia nói hai câu nói, lại lấy ra mặt khác Nhất Hồ, để Ngự Thiện Phòng chuẩn bị một số bữa tối, về sau mình bùng rượu cùng đồ ăn đi tới Công Tôn Triều Nghi nơi ở.

Vừa muốn gõ môn, Công Tôn Triều Nghi vừa vặn mở ra môn, hai người bốn mắt cùng nhau đứng, cũng có chút ngạc nhiên, nhưng sau đó một khác, cũng đều là ấn ý Nhất Tiểu.

"Ăn chút uống chút" Chu Thần Hoàn cử đi nâng rượu trong tay đồ ăn, Công Tôn Triều Nghi con mắt cong thành Nguyệt Nha, mang theo nhỏ bé đầu như gà con mổ thóc điểm đầu.

Công Tôn Triều Nghi nơi ở là Chu Thần Hoàn tự mình chọn lựa, tọa Bắc triều Nam, gian phòng không lớn, trang phục cũng rất dụng tâm, Thi Từ Thư Họa không có bao nhiêu, phủ việt đao thương lại là treo trên vách tường, nếu như không biết Công Tôn Triều Nghi Hiệp Nữ tính cách, những người khác rất có thể sẽ cho rằng Chu Thần Hoàn tại ngược đãi Công Tôn Triều Nghi, nơi này nào giống nữ tử nhà ở nhưng công Tôn nữ hiệp lại đối gian phòng kia hài lòng đến cực điểm, nếu không phải lòng có u cực không thể ở lâu, nàng thật suy nghĩ nhiều ở một số thời gian.

Hai người ngồi tại bên cạnh bàn, thức ăn không nhiều, chỉ có Tứ bản, lại là Chu Thần Hoàn cho rằng Ngự Thiện Phòng có thể làm ra tốt nhất đồ ăn. Mỹ tửu phối mỹ thực, anh hùng phối giai nhân, nếu như không biết hai tâm tư người, có lẽ lại sẽ hiểu lầm một số đồ vật loạn thất bát tao.

Ăn đồ ăn, uống một chén rượu, hai người lại đều không nói tiếng nào, tuy nhiên không gọi được là lúc này vô thanh thắng hữu thanh, nhưng cũng có được một cỗ cảm giác, phảng phất hai người cứ như vậy không nói một lời, lẫn nhau nhìn đối phương, cũng rất tốt.

"Người... Liền không có cái gì muốn nói" Công Tôn Triều Nghi dẫn đầu phá vỡ trầm mặc, hỏi.

Chu Thần Hoàn gượng ly rượu lên, cười nói: "Giữa bằng hữu không nói nhiều, tất cả trong rượu. Có thể uống bao nhiêu, hữu tình liền là bao nhiêu."

"Chỉ có hữu tình sao "

"Cái gì "

"Không có gì, là người thuyết pháp này xác thực rất quái, tuy nhiên nghe dễ chịu." Công Tôn Triều Nghi nâng chén cùng Chu Thần Hoàn va nhau, chọt ngửa đầu lại uống bên dưới một chén rượu, hai chén rượu vào trong bụng, khuôn mặt đã ửng đỏ, tại thương Bạch Nguyệt Quang chiếu rọi dưới, càng lộ ra xinh đẹp không thể phương vật.

"Lại nói người hôm nay cái kia mấy bàn tay đánh thật đẹp trai, phảng phất như là Cửu Thiên Huyền Nữ, phiêu miểu mà Huyền Huyền, động tác kia, cái kia ba ba tiếng vang, nhìn ta đó là một cái trọn mắt hốc mồm a, có không nghĩ có người đánh bàn tay còn có thể đánh như vậy vang giòn." Chu Thần Hoàn nhớ tới hôm nay Công Tôn Triều Nghi đánh tàn nhang nữ bàn tay sự tình, chỉ cảm thấy quả thực thú vị, hẳn không phải không gặp qua Công Tôn Triều Nghi nổi giận đáng vẽ, chỉ là không nghĩ tới nàng cũng sẽ như là toàn bộ thiên hạ phổ thông nữ tử, bàn tay nơi tay, Thiên Hạ ta có.

Công Tôn Triều Nghi trợn nhìn Chu Thần Hoàn một chút, không quan trọng nói: "Vậy người để cho ta làm sao bây giờ cũng như người bạo lực như vậy sao huống chi như thế là không giải quyết được vấn đề, đối đãi loại này bóc lột nữ tử, chỉ có bàn tay mới có thể có hiệu quả."

"Nữ Hiệp cao kiến, tiểu sinh Thụ Lý." Chu Thần Hoàn chậm rãi đứng người lên, học Thạch Phong đáng vẽ, lập tức rước lấy Công Tôn Triều Nghi một trận xem thường, cộng thêm dừng lại yêu kiều cười.

"Cười, vậy thì là tốt." Chu Thần Hoàn cũng là hơi Nhất Tiểu.

Sau đó hai người lại là một trận trầm mặc, thẳng đến đồ ăn ăn xong, uống rượu xong, cũng không có nói thêm câu nào, đang lúc Chu Thần Hoàn đứng dậy rời đi lúc, Công Tôn Triều Nghi đột nhiên nói ra: "Người, liền không có cái gì muốn nói với ta sao "

Chu Thần Hoàn quay người lắc lắc đầu, cười nói: "Ngày mai mới đi đâu, bây giờ nói ngày mai chẳng phải là có không bảo "

Nói xong, Thái Tử Điện Hạ liền rời đi Nữ Hiệp đại nhân gian phòng, trên trời Minh Nguyệt chiếu rọi Ngũ Giới,

Có người nói chỉ cần là có sinh mệnh địa phương, liền có thể nhìn thấy mặt trăng. Còn có người nói, mặt trăng đến cùng là cái gì cũng như thái dương bình thường là chết đi Thần Điều sao nếu quả như thật cũng là Thần Thú, cái kia Nguyệt Cung lại là cái gì Hằng Nga đây tính toán là cái gì

Chu Thần Hoàn chẳng biết tại sao sẽ nhớ tới những này loạn thất bát tao sự tình, có lẽ phút cuối cùng phân biệt, trong lòng có chút cảm khái đi. Cùng Lão Trư lúc chia tay, Chu Thần Hoàn tâm tình bị đè nén một ngày, lần này Nữ Hiệp rời đi, mình lại có hay không giữ vững bình tĩnh đâu

Đa số là không thể a dù sao hiện tại cũng bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Cứ như vậy, Nguyệt Thăng Nguyệt Lạc, hắc ám tan hết, quang minh liền tới. Vạn vật có thứ tự, không có bất kỳ người nào, cho dù là bất luận cái gì phạt bất luận cái gì tiền có thể cải biến.

Buổi sáng, Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi an tĩnh ăn xong điểm tâm về sau, Công Tôn Triều Nghi liền nói: "Không có thể đợi, cần phải đi."

"Ta đưa ngươi."

Chu Thần Hoàn không có bất kỳ cái gì giữ lại nghĩ, từ thị vệ trong tay dắt qua một thớt thần tuần Hắc Mã, liền cùng Công Tôn Triều Nghi bước tới Thạch Ngọc thành đi ra ngoài. Mùa đông Thạch Ngọc thành có chút yên tĩnh, đi tại trụ cột trên đường, ngẫu nhiên mới có thể nhìn thấy một hai cái bày quầy bán hàng Người bán hàng rong, Chu Thần Hoàn cùng Công Tôn Triều Nghi câu được câu không trò chuyện, tâm tình phẳng phất đều có một ít trầm tĩnh.

Bỗng nhiên, Chu Thần Hoàn nói một tiếng chờ ta một cái về sau, liền chạy tới một cái Người bán hàng rong trước sạp, trở về thời điểm, trên tay là hai căn Mứt Quả, giao cho Công Tôn Triều Nghi một căn, Chu Thần Hoàn cười nói: "Hai năm trước liền đáp ứng ngươi mời ngươi ăn cái này Mứt Quả, chỉ là ngươi nói nhất định phải dùng ta bạc của mình mua mới làm số, cho nên cái này đẩy liền đẩy cho tới bây giờ."

Công Tôn Triều Nghi cắn tiếp theo khóa Mứt Quả, thả ở trong miệng nhẹ nhàng nhai, có chút chua, chua đồ răng, nhưng tại chua về sau, lại là mang theo lấy Ti Ti vị ngọt, nuốt vào cổ họng lung, càng cảm giác cổ họng Thanh Lương thoải mái, toàn bộ người đều phẳng phất bởi vì cái này Mứt Quả tinh thần rất nhiều.

"Còn không phải ngươi nói Nam Nhân đưa Nữ Nhân đồ vật muốn bằng bản lĩnh của mình mua, cái kia mới xem như thật tâm ý" Công Tôn Triều Nghi khẽ hừ một tiếng, Chu Thần Hoàn cũng chỉ là cười, sau khi hắc sủng lại, ngược lại thật sự là không tiếp tục ném qua Mứt Quả, lúc này ăn được một thanh, so trên Địa Cầu Mứt Quả muốn chua, nhưng cho người cảm giác lại càng ngọt.

Ra khỏi thành mười dặm, hai người đồng thời ngừng lại.

"Không cần đưa ——"

"Đưa tới đây ——"

Hai người lại là trăm miệng một lời nói, tiếp theo, chính là một trận kinh ngạc cùng cuồng tiếu, hai người đều cười rất vui vẻ, vui vẻ nước mắt đều đi ra.

"Đừng tiến nữa, ngươi lại tiến ta sợ không muốn đi." Công Tôn Triều Nghi đùa nghịch một cái trong tay Thứ Hồng kiếm, kiếm nhà thông thái tâm, lúc này cũng giống như có chút không bỏ, ông ông tác hưởng.

Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu, "Không tiến, lại tiến xuống dưới ta sợ sẽ lại Du Lịch một lần. Tuy nhiên ta về sau nhất định sẽ Du Lịch, lại không phải hiện tại, tuy nhiên sau này lời nói, ta nghĩ chúng ta hẳn là sẽ gặp lại."

"Chịu nhất định sẽ gặp lại, nhân sinh lâu như vậy, chúng ta còn trẻ." Công Tôn Triều Nghi cười nói.

Chu Thần Hoàn cũng là điểm đầu, nói: "Nhân sinh lâu như vậy, chúng ta còn trẻ."

"Không nói, đi!"

Công Tôn Triều Nghi một tay đặt ngựa khiêng, một cái xoay người tiêu sái lên ngựa, sau lưng khoác Phong Nghênh Phong tung bay giương, bên hông Thứ Hồng bảo kiếm lóe hàn quang, quả nhiên là tư thế hiên ngang Nữ Hiệp khách.

Chu Thần Hoàn cười lại là điểm một cái đầu, âm thanh không cao, từ từ nói nói: "Nhớ kỹ, rồi xa tiểu bạch kiếm a, chớ bị người lừa, trả lại nhân số tiền, có ít người có thể khi dễ, có ít người có thể đánh, thật có chút chuyện bất bình là quản không được..."

Công Tôn Triều Nghi lúc này đã đi được xa, xa tới chỉ còn kế tiếp chấm đen nhỏ, nhưng Chu Thần Hoàn lời nói lại như cũ không có ngừng bên dưới: "Vốn là muốn nói cho ngươi nhất định phải thừa bên dưới một điểm cuối cùng khí lực, không phải là vì đào mệnh, mà là vì tự sát, liền như là sát thủ luôn luôn muốn cho mình lưu bên dưới viên đạn cuối cùng, nhưng là... Ngươi vẫn là sẽ chạy trốn càng tốt hơn một chút..."

Buổi chiều, Thái Tử Điện Hạ mình trở về cung trong, bệ môn không thấy bất luận kẻ nào. Lúc buổi tối, Thái Tử Điện Hạ ra môn, nhưng một cái hô hấp ở giữa liền biến mất không thấy gì nữa.

Sau cùng, vẫn là Chu Nghĩa Thiên tại triều đường Nghị Sự Điện nóc nhà tìm tới Chu Thần Hoàn.

Chu Thần Hoàn không để ý bằng lãnh nóc nhà, giống như Hạ Thiên, nằm tại nóc nhà nhìn lấy nửa vòng tròn mặt trăng, hai mắt không có tiêu điểm, trong đầu cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Đi" Chu Nghĩa Thiên ngồi tại Chu Thần Hoàn bên cạnh, hỏi.

Chu Thần Hoàn không nói gì, Chu Nghĩa Thiên cũng không để ý, phảng phất là vì giải thích mấy ngày nay quái dị hành động, chậm rãi nói ra: " có chút đáng tiếc, là cô nương tốt, mà lại ta tìm Thiên Cơ Các Đại Học Sĩ tính qua, nàng này thân phụ cực Đại Khí Vận, nếu là người có thể cưới nàng, đối người mà nói không phải chuyện xấu."

Chu Thần Hoàn lúc này mới chuyển đầu lờ mờ Chu Nghĩa Thiên một chút, như cũ không nói gì. Chu Nghĩa Thiên Ha-Ha Nhất Tiếu, cũng là nằm xuống, đồng dạng nhìn lên bầu trời mặt trăng, nói: " lại nói người còn nhớ hay không đến Ngạo Lai Quốc cái kia công chúa nhỏ lúc ấy Thiên Cơ Các đại thần cũng đã nói, Tiểu công chúa thân phụ hoàng vận, Tương Lai nhất định có thể Nhất Phi Trưng Thiên, người nếu là còn đối cái kia Tiểu công chúa có ý tưởng, nói cho phụ hoàng, phụ hoàng coi như nỗ lực lại đại đại giới, cũng cam đoan người có thể lấy được nàng."

Chu Thần Hoàn cái này bên dưới không thể không động, hấn sợ Chu Nghĩa Thiên lại nói ra lộn xộn cái gì lời nói, " tẩu chương phê xong phiên phúc giải quyết Gia Quốc Đại Sự làm xong Thập Quốc thi đấu không sợ người làm sao rảnh rồi như vậy không làm Đế Vương đổi làm Hồng Nương Nguyệt Lão "

Bị Chu Thần Hoàn không lưu tình chút nào quở trách một trận, Chu Nghĩa Thiên vẫn như cũ là không có chút nào tức giận, chỉ là nhìn về phía Chu Thần Hoàn thân sắc, rốt cục thở dài một hơi: " nói chuyện liền tốt, nói ra lời uất khí cũng đi theo ra, thế nào ba năm Du Lịch còn không có nhìn quen thói đời nóng lạnh, sinh ra chết đi sao "

Chu Thần Hoàn thở dài, có chút khổ não lắc lắc đầu, " không quen nhìn a, vô luận bất cứ lúc nào đều không quen nhìn."

Chu Nghĩa Thiên vỗ vỗ Chu Thần Hoàn bả vai, nói: " không quen nhìn bình thường, chính là phụ hoàng ngồi tại vị trí này hơn hai mươi năm, thủ hạ không biết giết bao nhiêu người, không cũng giống vậy không quen nhìn dù sao chúng ta đều là người, không phải cái kia cao cao tại thượng Thần cùng phật."

" người cùng ta không giống nhau!" Chu Thần Hoàn trừng Chu Nghĩa Thiên một chút, Chu Nghĩa Thiên lại là Ha-Ha Nhất Tiếu: " là, không giống nhau a! Phụ hoàng hiện tại ngược lại là có chút hiểu người vì cái gì muốn rời khỏi Thạch Ngọc Quốc, không thêm nhỏ dải cái này Hoàng Vĩ."

Dừng một chút, Chu Nghĩa Thiên nghiêm mặt hỏi: " thật quyết định muốn đi "

Chu Thần Hoàn ánh mắt phức tạp nhìn lấy mặt trăng, cảm thụ được nguyên khí trong cơ thể biến hóa, nghĩ đến kiếp trước nay sinh sự tình, cuối cùng hai tay nắm thành quyền đầu, lại nói lỏng ra.

" không thể không đi a, có một số việc không giải quyết, có ít người không thu thập dừng lại, chính là ngủ đều không an ổn, người cũng chớ có trách ta để người nhiều năm bỏ cục thất vọng, kỳ thực ta so với người tưởng tượng còn muốn không muốn đi."

*** Cầu vote cuối chương !!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Cha cùng con

Chương 40: Cha cùng con

Vạn Mộc đông lạnh muốn gãy, cô căn ám độc về. Bất tri bất giác mùa đông đã tới, còn có không đến hơn tháng thời gian chính là Tân Niên, tam giới kế ban ngày Đạo Thống Càn Khôn âm dương làm cơ sở, kết hợp Phật gia giấy lát chi kế ngữ, định một năm vì ba trăm sáu mươi Nhật, một năm tháng mười hai, ba mươi tháng một trời, một ngày mười hai canh giờ, ngày đêm giao thế, tuần hoàn qua lại.

Đông Thắng Thần Châu chính là Phật Giới Tứ châu một trong, lâu dài tắm rửa Phật quang bên trong, mỗi khi gặp Phật Tổ sinh nhật ngày, Phật Quang Phổ Chiếu, Tứ châu cực trú một ngày, hắc ám tận khu. Vì vậy Phật Giới Tứ châu thời gian muốn so còn lại mấy giới hơi có khác biệt, ba trăm sáu mươi Nhật, cùng sở hữu ba trăm sáu mươi một ban ngày, ba trăm năm mươi chín ban đêm.

Bây giờ lại lần nữa đầu năm bắt đầu ngày tính lên, đã qua 330 Tam ban ngày, ba trăm ba mươi hai đêm tới, âm dương không điều, Càn Khôn không tốt, có lẽ có Đại Thần Thông cũng hoặc như Chu Thần Hoàn có cơ vận lớn nhân tài sẽ có cảm giác, cái này Phật Giới, đang chậm rãi điên đảo âm dương, mặc dù không biết là duyên cớ nào, nhưng vạn năm đã qua, những năm gần đây bên trong phảng phất tổng lộ ra lấy một cổ quái dị kinh.

Chu Thần Hoàn như cũ sẽ cùng Chu Nghĩa Thiên câu được câu không nói gì đó, Khả Tâm nghĩ lại không biết đạo tung bay bay tới nơi đâu, tuy nhiên lấy

hắn thực lực trước mắt tới nói, tại cái này Tiểu Tiểu Thạch Ngọc Quốc hắn là không người nào có thể làm bị thương mình, nhưng nếu là rời đi tiểu quốc này, đi chân chính xông vào, điểm ấy phân lượng còn chưa đủ nhìn, dù sao lúc trước Nhị Cầu Đản rời đi thời điểm, đều so mình bây giờ muốn mạnh hơn một điểm.

Từ những năm gần đây bên trong thu đến Nhị Cầu Đản nước mũi một thanh nước mắt một thanh trong thư, Chu Thần Hoàn cũng có thể được biết Nhị Cầu Đản lần vào đó là một cái thê thảm, không phải yêu một cái nào đó đại thế lực bảo bối nữ nhi, chính là cùng cái nào đó Đạo Thần đồ đệ đoạt Hồng Bối, sau cùng lần nào không phải là bị đánh liền thừa một hơi cũng may Nhị Cầu Đản đào mệnh bản sự không kém, rất được Chu Thần Hoàn chân truyền, mấy lần sinh tử tồn vong quan đầu, cũng có thể làm cho hắn tìm tới một tia Sinh Lộ đào thoát, điều này cũng làm cho Thái Tử Điện Hạ không thể không thừa nhận nhất định phải luyện tốt chạy trốn chết bản sự, cái này nha mới là việc cần kỹ thuật, có thể bảo mệnh a!

Chu Nghĩa Thiên không biết Chu Thần Hoàn suy nghĩ đã thất thần đến cách xa vạn dặm, vẫn như cũ là tự mình nói ra: "Nhi tử a, không phải lão cha không cho ngươi tự do, nhưng ngươi nếu là đi, cha cái này giang sơn ai đến chịu trách nhiệm nha cái này hơn ức Lê Dân Bách Tính lại do ai đến bảo hộ cha biết ngươi có vô hạn tiềm năng, dù cho không Tu Phật đạo không đi Tiên Lộ, như cũ có thể lấy văn kinh phạt, dùng võ Kinh Thần, nhưng ngươi dù sao cũng là sinh ở nhà đế vương, trên thân từ lúc sinh ra đời liền đã có gánh vác lên quốc gia trách nhiệm, cha vì giúp ngươi thế nhưng là vài vô số vạn cực, hiện tại mắt thấy là phải thu quan, ngươi làm sao lại không đưa đầu ngươi cái này khiến cha còn thế nào cùng người khác tiếp tục đánh cờ "

Gặp Chu Thần Hoàn vẫn là lời đi mình, Chu Nghĩa Thiên chỉ cảm thấy cái mũi có chút chua, hắn xích lại gần mặt, lại nói ra: "Nhi tử a, ngươi làm sao lại thân ở trong phúc không biết phúc đâu, ngươi xem một chút ngươi vậy thúc thúc, còn có ngươi cái kia Luận Văn huynh trưởng, a, đúng, hôm nay thúc thúc của ngươi trưởng tử cũng quay về rồi, đó cũng đều là nhìn chăm chăm vì phụ cái mộng bên dưới cái này một mẫu ba phần đất nha, phụ hoàng Huyết Nhất đem nước mắt một thanh giữ lại cho ngươi vị trí này, không khiến người khác chiếm đi, ngươi làm sao lại không có chút nào quan tâm đâu "

Nghe được Chu Nghĩa Thiên, lần này Chu Thần Hoàn hình như có mà thay đổi, lệch ra qua đầu, đang lúc Chu Nghĩa Thiên cho rằng Chu Thần Hoàn tâm ý có thay đổi lúc, lại nghe Chu Thần Hoàn hỏi: "Ninh Vương trưởng tử là cái kia tám năm trước Ly gia, bị Phật gia chọn trúng tiến về tự miếu Tu Phật đạo huynh trưởng "

Chu Nghĩa Thiên vừa muốn nói ngươi làm sao đầu cùng người khác chú ý điểm luôn luôn không giống nhau, có thể thấy Chu Thần Hoàn tại trừng mình, cũng chỉ có thể về mặt đau khổ nói ra: "Không sai, chính là cái kia được xưng là có Phật Căn Phật Tính, trăm năm khó gặp một lần Tu Phật thiên tài."

Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, chợt xuất ra bên hông cột Ngọc Bội, trên ngọc bội mặt có một cái Cổ Triện" Chu "Chữ, lại hỏi: "Hắn có phải hay không cũng có một cái dạng này Ngọc Bội "

"Không sai, đây là hoàng thất chúng ta thành viên đặc hữu tiêu chí."

Khi lấy được Chu Nghĩa Thiên khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Chu Thần Hoàn thần sắc càng thêm cổ quái, "Hắn chỗ tu hành tự miếu có phải hay không gọi Lợi Trinh Tự "

"Ngươi biết "

Chu Thần Hoàn cười khổ một tiếng,

Hắn cũng không biết là nên khóc hay nên cười, chỉ có thể nói là hai cái người sẽ vì địch, đây quả thật là lão do thiên định sự tình, chỉ là không biết, mình cái này Đường huynh sinh con dưỡng cái đồ vật còn dùng được hay không lúc trước cũng không có giám sát mấy cái kia Tiểu Sa Di, không biết bọn hắn ra tay là nhẹ là nặng, nếu là cái kia một cái thật đem Đường huynh mệnh căn từ làm hỏng rồi, coi như thật là vô Tâm cảm Liễu.

"Cười cái gì Chu Kỳ Phi thời điểm ra đi ngươi mới tám tuổi, ngươi còn nhớ rõ hắn" Chu Nghĩa Thiên nghi ngờ hỏi nói.

Chu Thần Hoàn không có tiếp tục kéo dài cái đề tài này, mặc dù mình lúc ấy xem như thất phu giận dữ, nhưng bởi vì cái gọi là vốn là cùng căn sinh, tương tiên Hà Thái gấp, nói ra tổng là có chút chính là.

Chu Thần Hoàn ngồi xếp bằng ngồi dậy, có nhiều thứ vị nhìn lấy công phải phía trước kiến trúc góc rẽ, hai tên thái giám ở nơi đó len lén đứng đầu, cơ đầu rụt cổ, phảng phất có cái gì không thể cho ai biết bí mật, khóe miệng hơi kéo, lại là nói lên một kiện khác hào không thể làm chung sự tình "Trước mấy ngày ta đi Tiêu Dao Các gặp qua hai cái Lão Quái."

Chu Nghĩa Thiên thuận Chu Thần Hoàn chỉ hướng cũng nhìn sang, tại nhìn thấy hai tên thái giám phảng phất trao đổi lấy cái gì, khóe mắt hiện lên một hơi khí lạnh, nhưng ngoài miệng lại ôn hòa nói ra: "Bọn hắn hiện tại thế nào góc cạnh mai đi có không "

Chu Thần Hoàn nhún vai, nói: "Bọn hắn nếu là thật sự mai đi góc cạnh, còn có thể sống đến bây giờ "

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy cười lên ha ha, cho nên hắn rất không thích cùng mình cái này Bảo Bối Nhi Tử trò chuyện những này, nhi tử đừng nhìn nhìn đối cái gì đều thờ ơ, nhưng kỳ thực trong nội tâm tinh đây, những này tại Chu Thần Hoàn lúc còn rất nhỏ, Chu Nghĩa Thiên liền biết. Cho nên lúc đó tất cả mọi người đang nói Chu Thần Hoàn là cái kẻ ngu, hắn cũng không có một chút tức giận, ngu ngốc ngu ngốc, đến sau cùng mới có thể biết ai mới thật sự là ngu ngốc.

"Ngươi phải nhốt bọn hắn đến khi nào vẫn bằng vô bằng đều lên bằng người, bắt bọn họ hắn là không dễ dàng đâu Không lẽ ngươi nghĩ đem bọn hắn nhốt vào chết loại này tổn công mà không có kết quả sự tình hắn không phải là ngươi sẽ làm" Chu Thần Hoàn tựa hồ là cảm giác có chút lạnh, nắm thật chặt y phục, nhưng tại trong lúc lơ đãng, lại phát hiện giấu tại ở ngực tấm kia khăn tay, khăn tay bên trên còn tồn giữ lại một số mồ hôi đông, cùng cái kia hai cái thấy thế nào làm sao có cảm giác vui mừng chìm chìm.

Chu Nghĩa Thiên không có phát hiện Chu Thần Hoàn trong mắt cái kia bồi ôn nhu, chỉ là trầm giọng nói: "Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên, lấy Tam Quốc làm bản cờ, lấy Tam Quốc ngàn Vạn tướng sĩ làm quân cờ, bố cục Thiên Hạ, hình thành tam đẳng quốc gia mười năm loạn thế, một chiều cuối cùng Âm Kỳ xuất thủ, Tam Quốc Đế Vương trong vòng một đêm tuân tự chết bất đắc kỳ tử, thủ đoạn thông thiên."

Cái kia vụng trộm trao đổi qua thứ gì hai cái tiểu thái giám tách ra, lẫn nhau vỗ vỗ trên thân không biết có tồn tại hay không tro bụi, chợt liền nhẹ giọng lên đầu, một mặt chính khí khiêng đạo mà đi, Chu Nghĩa Thiên thấy thế, chỉ là khẽ hừ một tiếng, nhưng lại chưa nói cái gì.

"Hong Vân chí, hai mươi năm trước đại chiến Đông Thắng Thần Châu đệ nhất Tiên Kiếm lộ thành Vân, bắt bại không thắng nhất cử thành danh, sau đó một người một kiếm hành tẩu các quốc gia, chỗ đến với địch nhân đều là một kiếm trăm chỉ, càng có truyền ngôn Hồng Vân chí ngai mưa to mưa như trút nước dẫn đến đường vắng bùn mà sinh lòng bất mãn, một kiếm chém về phía Thương Thiên, Ô Vân tan hết, mưa to ngừng, chính là cái kia Lôi Công Điện Mầu đều nhượng bộ ba phần. Đương nhiên những lời này chưa đều là thật, nhưng cũng không phải không có lửa thì sao có khói, tổng vẫn còn có chút đáng giá tin tưởng địa phương."

Chu Thần Hoàn đối Tiêu Dao Các bên trên đang đóng hai người cũng xác thực từng có hiểu một chút, nhưng vẫn vẹn tại dân gian tương truyền mà thôi, hẳn cũng vô pháp xác nhận thật giả, lúc này đi qua Chu Nghĩa Thiên lại thuật, nào là thật nào là giả liền cũng có chút mặt mày.

Chu Nghĩa Thiên thu tầm mắt lại, một lần nữa nhìn Hướng con trai bảo bối của mình, nói ra: "Hai cái này người hoặc trí mưu Thông Thiên, hoặc võ nghệ kinh thiên, đem bọn hắn không chế lại xác thực phí không ít tâm tư, lúc trước phụ tá vi phụ thập đại phụ tá, lúc này cũng còn sót lại hai người, người liền biết có khó khăn đường nào."

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, liên quan tới Chu Nghĩa Thiên còn không phải quá giờ tự dưng sự tình Chu Thần Hoàn vẫn là nghe qua một số, lúc ấy Chu Nghĩa Thiên cùng sở hữu huynh đệ bốn người tranh đoạt Thái Tử Chi Vị, mỗi cá nhân thực lực đều không yếu, trong triều thế lực cũng không kém bao nhiêu, rất rõ ràng là Lão Hoàng bên trên có ý cân đối kết quả, chỗ lấy cuối cùng liền biến thành mưu lược cùng trí tuệ so đấu. Mà lúc này, Chu Nghĩa Thiên thập đại phụ tá liền hiện lộ ra nanh vuốt của mình đến, những người này đều là nhân trung long phượng, hoặc am hiểu dương mưu, hoặc am hiểu âm mưu, hoặc tàn nhẫn, hoặc thiện lương, hoặc chung tình tại quân đội chường không, hoặc yêu quý tại trị quốc An Bang, mỗi cái người đều có không cách nào so sánh cường thế chỗ, mỗi cái người cũng đều là hoàng tử khác trong mắt ác mộng.

Về sau, Chu Nghĩa Thiên ngay tại mười người này phụ tá dưới, âm mưu dương mưu đều xuất hiện, quân đội Chính Vụ đủ bắt, cuối cùng tại đoạt đích con đường bên trên giết đi ra, lợi lấy hai tên thân huynh đệ thi thể Thành Công leo lên Thái Tử Chi Vị. Sau đó, cái này thập đại phụ tá cũng vượt quá tất cả mọi người dự kiến cũng không có vào triều làm quan, phản mà là tiếp tục mạo xưng làm hoàng đế Trí Nang, ở sau lưng chỉ điểm giang sơn, thờ ơ lạnh nhạt chỗ có đại thần, để chúng đại thần như ngồi bàn không, từng bước như giẫm trên băng mỏng, tận tâm tận lực, sợ có một ngày tai họa lâm môn.

Chỉ là những đại thần này không biết, hai mươi năm trước, thập đại phụ tá ngay tại cùng lục Kinh Thiên cùng Hồng Vân chí đấu trí đấu dũng hãm hại vong tám người, lúc này còn sót lại hai người như cũ làm bạn tại Hoàng Đế bên cạnh.

"Phí như thế Đại Chu gây, ý muốn như thế nào đừng nói cho ta ăn nhiều chết no không có chuyện làm, xem bọn hắn Thái già bộ - bức, không thoải mái!" Chu Thần Hoàn nghiến đầu hồi.

Chu Nghĩa Thiên nâng lên đầu, nhìn về phía bầu trời đen kịt, hai con người cũng như cái này Thương Khung, U Minh mà thâm thúy: "Đều là lúc trước cùng huynh đệ nhóm tranh đoạt lưu lại thói quen, tổng nghĩ cho mình lưu chút đường lui, lưu chút không thể lộ ra mặt ngoài thủ đoạn, tuy nhiên ta hiện tại là nhất quốc chi quân, nhìn có thể chấp chương hết thấy, nhưng trên thực tế những cái kia ẩn Tạng trong bóng đêm đồ vật, lại là ta cũng vô pháp nhúng tay, cũng tỷ như nói ban này hai cái nô tài, hôm nay trùng hợp ta thấy được, nếu như ta nhìn không thấy đâu có lẽ có ít bí mật liền toát ra đi."

Chu Thần Hoàn đứng lên, vỗ vỗ trên móng tro bụi, quay người Hướng Chu Nghĩa Thiên hỏi: "Người còn có bao nhiêu bí mật gạt ta"

Chu Nghĩa Thiên hơi Nhất Tiếu, lúc này Chu Thần Hoàn mới phát hiện, trên mặt của hắn không biết lúc nào đã xuất hiện có chút nếp nhăn, "Không nhiều lắm, ngay từ đầu đều là lưu cho ta củng cố địa vị, bất quá bây giờ không cần, đều nếu đổi lại là chuẩn bị cho người, vô luận người có nguyện ý hay không kế thừa ta cái này Hoàng Vị, những người kia hoặc vật đều giữ lại cho người đâu, chỉ là thời điểm chưa tới, còn không thể động, cũng nên lưu cái ý nghĩ không phải"

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, lại là nói một tiếng "Trời lạnh, đừng đông lạnh lấy" về sau, liền trực tiếp từ nóc phòng nhảy dưới, lại là đụng phải cái kia dễ dàng đỏ mặt cung nữ, Chu Thần Hoàn như thường ngày, liền lạnh Nhất Tiếu, liền quơ cánh tay bước nhanh mà rời đi, chỉ lưu bên dưới Tiểu Cung Nữ đứng ở nơi đó trái tim phanh phanh trực nhảy, hai con người như nước giống như tưới.

"Hong Loan" lúc này, nhất đạo trần ngập thanh âm uy nghiêm vang lên, tên là Hồng Loan cung nữ nghe vậy, vội vàng quỳ xuống lạy, vừa muốn cung kính tiếng là Ngô Hoàng Vạn Tuế, lại nghe được Chu Nghĩa Thiên nói: "Ngày mai bắt đầu, từ người phụng dưỡng Thái Tử Điện Hạ sinh hoạt thường ngày."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Phạt Đồ bái phỏng

Chương 41: Phạt Đồ bái phỏng

Từ nay về sau, Chu Thần Hoàn bên cạnh liền có thêm một cái cùng loại với Thiếp Thân Tỳ Nữ một loại cung nữ, nàng gọi Hồng Loan, bị Chu Thần Hoàn xem xét liền sẽ đồ mặt Hồng Loan.

Hồng Loan thân phận rất phổ thông, bối cảnh cũng rất trong sạch, từ nàng phục thị Đông Cung về sau, thân phận của nàng liền bị hữu tâm nhân đã điều tra một lần lại một lần, theo cha mẫu Tông Tộc, đến vào cung về sau một sự kiện một sự kiện không rõ chi tiết, đều tại ngày thứ hai xuất hiện ở người nhiều đa tâm Án Độc bên trên.

Từng cọc từng cọc từng kiện từng kiện, cho dù là khi còn bé đập đầu đụng phải, tiến Cung về sau bị cái nào tên thái giám cái nào cung nữ khi dễ qua, đều có ghi chép cực kỳ tỉ mỉ, để Chu Thần Hoàn không thể không cảm thán những người này thủ đoạn thông thiên, cho dù là kiếp trước khoa học kỹ thuật như thế phát đạt Trái Đất, muốn điều tra rõ ràng như vậy cũng rất khó.

Nhìn lấy từ các nơi đoạn xuống các loại tình báo, Chu Thần Hoàn không có giấu diếm Hồng Loan, chỉ là cười nói: "Hồng Loan a, ngươi thế nhưng là nổi danh, hiện tại tin tưởng cho dù là cái kia nhất phẩm Nhị Phẩm Các Đại Thần, cũng đều biết ngươi, mà lại ta cũng có thể cam đoan, bọn hán có lẽ ngay cả ngươi khi còn bé nước tiểu qua mấy lần giường, đều so ngươi còn muốn rõ ràng đây."

Hồng Loan đang cho Chu Thần Hoàn nắm vuốt bả vai, lúc này nghe được Chu Thần Hoàn trêu chọc, khuôn mặt không khỏi lặn nửa dằm lên hai đạo hồng hà, nàng hèn dỗi một tiếng, nói: "Nô tỳ không quan tâm bọn hán biết không biết, chỉ là nghĩ biết Thái Tử Điện Hạ phải chăng biết."

"Có biết không đạo thì có ích lợi gì đâu loại này nát đường cái phiên bản, Bản Thái Tử nhưng không xác định có mấy phần có độ tin cậy." Chu Thần Hoàn nhếch miệng lên, đem những này cái gọi là tình báo hướng về phía trước đẩy, sau đó hướng về sau dựa đi, ngửi ngửi Hồng Loan trên thân tự mang thể - hương, từ từ nhắm hai mắt nói ra: "Hồng Loan a, cho Bản Thái Tử thấu cái ngọn nguồn, hoàng thượng vì cái gì để ngươi tới hầu hạ ta "

Hồng Loan dừng nhìn nàng rất dễ dàng đồ mặt, nhưng kỳ thực nội tâm lại là so bất luận kẻ nào đều phải kiên cường, nếu không, giống nàng dạng này một cái nhìn liền có thể bị người tùy ý khi dễ cung nữ, làm sao có thể đi ăn người Hoàng Cung Đại Viện hảo hảo mà còn sống, còn có thể đến phụng dưỡng thái tử

"Hồi Thái Tử Điện Hạ, nô tỳ không dám hiểu rõ thánh ý, hoàng thượng để nô tỳ đến phụng dưỡng Thái Tử Điện Hạ, nô tỳ cũng liền tới. Còn phải chăng có nguyên nhân khác, Thái Tử Điện Hạ còn là minh hướng Hoàng thượng hỏi thăm cho thỏa đáng."

Hồng Loan cho Chu Thần Hoàn xoa huyết Thái Dương, nói chuyện mềm nhũn, thổ khí như lan, thật sự là để Chu Thần Hoàn sinh không nổi nửa điểm khí tới.

"Ngươi nha, nên đánh, hiện tại chủ tử của ngươi thế nhưng là ta, không nghe lời của ta, cẩn thận ta đem cái móng của ngươi đánh sưng." Tuy nhiên nói thì nói như thế, nhưng Chu Thần Hoàn lại nào có nửa điểm tức giận bộ dạng, mà lại hán cũng chỉ là nói một chút mà thôi, hai tay thành thành thật thật giao nhau đặt chung một chỗ, không có động thủ động cước, cũng không muốn động thủ động cước.

Hồng Loan không có nếu như hán am hiểu sâu Hoàng Cung Đại Nội quy củ cung nữ, hoặc là quỳ xuống cầu xin tha thứ, hoặc là nũng nịu lấy vui, nàng chỉ là rất nghiêm túc làm lấy chuyện của mình, đồng thời nói nghiêm túc nói: "Hồng Loan phục thị Thái Tử Điện Hạ, cũng sẽ chỉ nghe Thái Tử Điện Hạ."

Chu Thần Hoàn ngồi dậy, bất đắc dĩ mở to mắt nhìn lấy mặt cũng không biết đạo lúc nào đồ lên Hồng Loan, lắc lắc đầu, nói: "Thôi, phục thị cũng được, bảo hộ cũng được, vừa vặn Nữ Hiệp sau khi đi ta cũng cảm giác có chút không thú vị, ngươi ngay ở chỗ này cực kỳ đợi đi, bí mật của ngươi ta cũng không nghĩ tìm tòi nghiên cứu, sứ mệnh của ngươi đến cùng là cái gì ta cũng không nghĩ biết, ta chỉ biết đạo ngươi có thể để cho ta tín nhiệm, vậy là được rồi, không phải sao "

Hồng Loan nghe vậy, mặt giãn ra Nhất Tiểu, ửng đỏ khuôn mặt, sáng Mỹ đích dung nhan, liền cùng cái kia nhiễm đỏ ửng Bách Hợp Hoa, tinh khiết không tì vết, làm cho người ta thần cận.

Buổi chiều, Chu Thần Hoàn vừa muốn đi tìm Thiên Sơn Đồng gia lĩnh giáo một vài vấn đề, liền bị Hồng Loan cáo tri, Ninh Vương con trai Chu Kỳ Phi mang theo Kỳ Đề Chu Luận Văn trước tới bái phỏng.

"Vừa trở về liền không nhịn được đến huyền diệu cái này định lực không thể được a." Chu Thần Hoàn hơi Nhất Tiểu, sau đó liền Hướng Hồng Loan nói: "Dẫn bọn hán đến ta thư phòng."

Một lát sau, Chu Kỳ Phi cùng Chu Luận Văn đi vào Chu Thần Hoàn trong thư phòng, Chu Thần Hoàn chính đang vẽ tranh.

"Tiểu Tăng Chu Kỳ Phi (Vi Thần Chu Luận Văn) bái kiến Thái Tử Điện Hạ."

Hai người tiến vào thư phòng về sau, trực tiếp lấy đại lễ cùng nhau bái,

Chu Thần Hoàn thẳng đến hai người đại bái sau khi kết thúc, mới ngay cả vội vàng nói: "Chúng ta đều là người một nhà, hai vị huynh trưởng cái này là ý gì nhanh mau dậy đi, nơi đây không người, không cần đa lễ như vậy."

Chu Kỳ Phi cùng Chu Luận Văn đáy mắt chỗ sâu đồng đều hiện lên một tia vẻ lo lắng, nhưng rất nhanh liền khôi phục như lúc ban đầu, Chu Kỳ Phi thân

mang một thân áo xanh phật bào, đầu trọc Vô phát, bên trên có sáu cái giới ba, xem ra cái này thời gian hơn một năm đã từ Ngoại Môn Đệ Tử tấn thăng làm chân chính Phật Môn Đệ Tử, chỉ là không biết hẳn... "Phật Căn" phải chăng còn tại

Chu Thần Hoàn nghĩ đi nghĩ lại, ánh mắt liền không tự chủ được Hướng Chu Kỳ Phi khó nhìn xuống đi, nhưng một nghĩ mình giống như có chút biến - thái, lại ho nhẹ hai cái, nói: "Hai vị huynh trưởng còn thỉnh tùy ý an vị, bức tranh này của ta lập tức liền muốn làm xong."

"Hoàng Đệ đang vẽ tranh" Chu Luận Văn hiện tại đã là đầy đủ biết Chu Thần Hoàn văn tài như thế nào, cho nên nghe xong Chu Thần Hoàn đang vẽ tranh, liền không nhịn được muốn tiến lên tìm tòi hư thực, Chu Kỳ Phi cũng từ rất nhiều người miệng bên trong nghe nói cái này trước kia khờ ngốc, nhưng sau khi lớn lên lại không tên tỉnh minh Thái Tử Điện Hạ sự tích, liền cũng có chút hiếu kỳ.

Huynh đệ hai người hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó hơi điểm một cái đầu, từ Chu Luận Văn miệng thảo luận đạo hiểu kỳ, muốn xem một cái Hoàng Đệ phong thái làm lý do, huynh đệ hai người cùng một chỗ tới gần Chu Thần Hoàn vẽ tranh cái bàn.

Nhưng nhìn đến Chu Thần Hoàn mãnh liệt vẽ sau, hai người nhưng lại một trận ngạc nhiên, Chu Luận Văn tròn mắt hốc mồm, Chu Kỳ Phi lại là nhú nhú mày, chỉ gặp tại Chu Thần Hoàn trước người tờ giấy màu vàng bên trên, chỉ có một cái cây cùng hai đầu heo, cái này hai đầu heo chính tuần tự leo cây, cây nhỏ không thô, bị hai đầu heo đè ép đã uốn lượn, mắt thấy là phải bẻ gãy.

Mà lại nhất lệnh Chu Kỳ Phi để ý là, dẫn trước cái kia đầu heo là cái đầu trọc. Cùng không biết Chu Thần Hoàn có phải là hay không cố ý vi chi, còn tại cái kia đầu heo bên trên cố ý tiêu ký một cái —— trong Phật môn heo.

"Hoàng Đệ, người tranh này quá thâm ảo, có thể hay không cho vị huynh giảng giải một cái" Chu Luận Văn nhận Chu Kỳ Phi ám chỉ, mở miệng hỏi nói.

Chu Thần Hoàn nâng lên đầu liếc qua Chu Luận Văn hai người, sau đó nhếch miệng, rất tùy ý nói ra: "Không có gì có thể Thâm Ảo, chỉ là muốn nói ngay cả heo đều có thể lên cây, đời này đạo đoán chừng phải có đại biến a."

Chu Kỳ Phi hai huynh đệ nghe vậy sắc mặt lập tức biến đổi, nhưng lại cấp tốc khôi phục Thanh Minh, chỉ gặp Chu Kỳ Phi chấp tay trước ngực, nói: "A di đà phật, nghe nói Hoàng Đệ từng Du Lịch Thạch Ngọc Quốc Chư Thành, không biết Hoàng Đệ nhưng từng trải qua qua Lợi Trinh Tự "

Chu Thần Hoàn nâng lên đầu suy nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Đi qua tự miếu có chút nhiều, bất quá nhiều số đều là trực tiếp đi ngang qua, ấn tượng không quá sâu."

"Tiểu Tăng những năm gần đây một mực đang Lợi Trinh Tự dốc lòng tu hành Phật Pháp, nếu là trước đó biết Hoàng Đệ tại Du Lịch, tự nhiên mời Hoàng Đệ tiến về Lợi Trinh Tự lắng nghe Phật Âm, tuy nhiên Hoàng Đệ Vô Phật Căn, nhưng nhiều lắng nghe Phật Âm, tu tập Phật gia điển tịch, cũng vẫn là đổi tự thân hữu ích." Chu Kỳ Phi một thân Tăng Lữ đánh bại, nói chuyện cũng lấy dính Phật gia một số thói quen, tuy nhiên biết rõ hán khẩu thị tâm phi, nhưng nghe lại luôn rất khó làm cho người ta chán ghét.

Chu Thần Hoàn trong lòng thầm than một tiếng, Tiên Phật yêu Tam Tộc, chung quy là phật nhất được lòng người a, lòng dạ từ bi Phổ Độ Chúng Sinh tám chữ, đã tẩy hơn phân nửa nhân tộc não.

"Cũng là bởi vì tự biết thân Vô Phật Căn, lại Vô ngộ tính, cho nên mới không dám đặt chân Phật Môn, sợ có nhục Phật Môn môn đình a, nếu như vì vậy mà để Vương Huynh khó xử, đó chính là của ta tội trạng." Chu Thần Hoàn thờ dãi một hơi, bộ dáng có chút không cam lòng, nhưng lại không thể làm gì, làm cho người ta cảm thấy tiên thiên tư chất không đủ, lại có thể làm sao ảo não.

Chu Luận Văn nghe vậy, khoe miệng nhỏ bé không thể nhận ra lộ ra một tia cười lạnh, mà Chu Kỳ Phi lại là lắc lắc đầu, một mặt từ bi bộ dáng: "Hoàng Đệ nhưng thật ra là sai lầm, phật độ hữu duyên nhân, không chỉ có riêng là độ có Phật Căn ngộ tính người, hướng hồ Tu Phật phân vô cùng tám hai loại, vô không thành, nhưng tâm chưa hẳn cũng không có thể thành."

"Vương Huynh có ý tứ là" Chu Thần Hoàn hình như có mà thay đổi.

Chu Kỳ Phi lần nữa chấp tay trước ngực, một mặt thành kính, nói: "Không đối gat Hoàng Đệ, bản tăng lần xuống núi này là vì Lợi Trinh Tự rộng thi Phật Duyên, chọn lựa Phật Đồ mà đến, Lợi Trinh Tự thụ Ngã Phật hai mươi Chư Thiên mà lợi chi Phật Đà chỉ lệnh, lần này không chỉ có chọn lựa Phật Căn Phật Linh người, tin Phật Tu Tâm người đồng dạng có thể nhập Lợi Trinh Tự, tiếp nhận Phật Pháp hun đúc, sớm ngày đi vào cực lạc Phật Thổ."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, trên mặt lập tức xuất hiện sợ hãi lẫn vui mừng, vội vàng nói: "Coi là thật "

Chu Kỳ Phi điểm đầu: "Người xuất gia không đánh lừa dối."

"Vậy lần này Phật Đồ tuyển bạt, chỉ có Vương Huynh một người, vẫn là cũng có Lợi Trinh Tự còn lại Tăng Lữ" Chu Thần Hoàn lại hỏi.

Chu Kỳ Phi nói: "Bởi vì Kỳ Phi Tục Gia ngay ở chỗ này, vì vậy Lợi Trinh Tự trước hết để cho Kỳ Phi đi đầu, đợi ta chùa Sư Thúc chỉ huy còn lại đồng môn sư huynh đệ tới đây về sau, mới bắt đầu chính thức tuyển bạt."

"Đã như vậy, vậy thì dựa vào Vương Huynh." Chu Thần Hoàn mười phần chân thành nói.

Chu Kỳ Phi cũng là điểm một cái đầu, "Chỉ cần Thái Tử Điện Hạ trong lòng có phật, liền sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn."

Về sau, Chu Thần Hoàn lại cùng Chu Kỳ Phi huynh đệ nói chuyện phiếm một lát, Chu Kỳ Phi liền lấy cớ rời đi, Chu Thần Hoàn cũng không sâu lưu, đợi hai người rời đi về sau, hắn mới lộ ra vẻ suy nghĩ sâu xa.

Chu Kỳ Phi nhìn như khắp nơi vì Phật Môn Quảng Bá Phật quang mà nói, nhưng trên thực tế, lại là là ám chỉ mình, hẳn có được Lợi Trinh Tự tuyền bặt đặc quyền, phải chăng có thể đi vào Lợi Trinh Tự, toàn bộ nhờ hẳn một người chỉ ngôn.

Mà lại, lần này Lợi Trinh Tự tuyền bặt cùng thường ngày đều là không giống nhau, khí thế hung hung mà đến, không nhìn Phật Căn, không nhìn ngô tính, cái này nhưng đối rất nhiều muốn đi vào Phật Môn, nhưng lại không đạt được Phật Môn tuyền bặt tiêu chuẩn Thế Gia đại tộc mà nói, là thiên đại chuyện may mắn.

Đồng Thẳng Thần Châu là Phật Giới chi châu, từng nhà từ nhỏ bị quán thâu Phật gia đệ nhất tư tưởng, rất nhiều người nằm mơ đều muốn gia nhập Phật Môn, cho nên Lợi Trinh Tự cái này thay đổi biến, coi là thật sẽ dẫn phát một loại không thể nào đoán trước cuồng triều.

Chu Thần Hoàn tin tưởng, Chu Kỳ Phi trở về, không nói địa phương khác, chỉ ít cái này Thạch Ngọc thành, thật là liền sắp biến thiên a.

"Chu Kỳ Phi lần này đến, lão cha bố cục hẳn là sẽ bị đánh loạn a lúc đầu đã sáng tỏ cục thế, lại lại bởi vì chiều này đột nhiên xuất hiện quân cờ mà sinh ra biến hóa, tuy nhiên lão cha thủ đoạn cũng không thấp, hẳn là sẽ không quá mức bị động..."

Chu Thần Hoàn ngồi trong thư phòng, ngón tay nhẹ nhàng đập trên bàn cái kia hai heo leo cây Đồ bên trên, hai mắt một dương một nguyệt, chung quanh Nguyên Khí điên cuồng phun trào.

Hắn tiếp tục nhẹ giọng ní non, giống như là nói một mình, lại như là tại hỏi đến nhìn không thấy sờ không được người trong suốt: "Lợi Trinh Tự biến cố, phải chăng coi là thật biểu thị Phật Giới muốn phát sinh đại biến đâu "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: 1 quyền sơn hà nát

Chương 42: Một quyền sơn hà nát

Những ngày này Thạch Ngọc thành bầu không khí có chút quái dị, Các Đại Thần thành đàn mời lấy nghi bệnh không vào triều sớm, đám hoàn khổ tử đệ cũng là thành quân kết đội không trên đường đùa giỡn phụ nữ đang hoàng, ngược lại là cầm một hộp hộp Lễ Vật, phảng phất là không cần tiền giống như hướng Ninh Vương phủ đưa đi.

Các loại tin tức tình báo như tuyết rơi bay hướng trong hoàng cung bộ, cũng đồng thời như là mọc ra cánh, lấy Thạch Ngọc thành làm trung tâm, Hướng toàn bộ Thạch Ngọc Quốc phúc bắn đi.

Rất nhanh, liền có Ngoại Thành Thế Gia đại tộc con cháu cũng tới lâm Thạch Ngọc trong thành, mà cái kia Ninh Vương phủ thì thành Câu Lan, mỗi ngày người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

Hoàng Cung, ngọc lan trước hồ, ngọc lan trong đình.

Hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên đang cùng một tên tóc xám trắng, sắc mặt so bên ngoài Tuyết đều muốn Bạch bên trên ba phần một người trung niên Cư Sĩ rơi xuống Cờ Vây, Cờ Vây đã bên dưới hơn phân nửa, trên bàn cờ Bạch Tử Hắc Tử giao cùng nhau bố cục, người tới ta đi, ăn giết đình lui, không thấy máu tanh, nhưng lại Sát Ý lâm nhiên.

Đến lượt hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên Bạch Kỳ lạc tử, Khả Tư tác một lát sau, Chu Nghĩa Thiên lại đem Bạch Kỳ Hướng trên bàn cờ quăng ra, cười khổ nói: "Đức ít, bên ngoài cái kia bàn cờ đã để trầm đủ nhừ đầu, người liền không nói để trầm hai tử, Doanh Nhất đem "

Đức ít, Nguyên Danh gì đức ít, bây giờ nhìn lại chỉ là một cái phảng phất bệnh nặng lâm đầu bệnh lao tử, nhưng nếu là phóng tới hai mươi năm trước, cái kia lại là làm cả triều đình đại thần đều sinh lòng kinh hãi tên.

Bệnh Hồ Cư Sĩ gì đức ít, Xích Liên cái bóng Triệu Mị nhi, chính là tại Chu Nghĩa Thiên thập đại phụ tá bên trong đều là bài danh trước mấy, mà lại tại hai mươi năm trước trận kia đấu trí đấu dũng Nghịch Thiên bắt bên trong, gì đức thiếu mưu lược cao thêm một bậc, Triệu Mị nhi Sát Tâm nặng một điểm, cuối cùng để Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên, một kiếm Tĩnh Thiên Hồng Vân chí cam tâm nhập Tiêu Dao Các, hoàng thượng một ngày không thả, bọn hắn một ngày không chủ động phá lồng mà ra.

Năm đó thập đại phụ tá, chết thì chết, vong vong, hai mươi năm trước liền chỉ còn hai người, bây giờ cũng vẫn là chỉ còn hai người này.

Gì đức ít, tự xưng Bệnh Hồ Cư Sĩ, từ hẳn lúc sinh ra đời liền tiên thiên có nhuộm bệnh hiểm nghèo, cả đời gặp ghèn, mỗi lần đều cho người ta phải chết

dáng vẻ, nhưng sau cùng lại thuộc mạng hần dài nhất, năm đó huynh đệ tỷ muội đều tuân tự hạ Địa Ngục, chỉ có mình sống tạm bợ xấu mệnh, kéo dài hơi tàn giữ lại một hơi, vì hoàng thượng quét dọn cái này đến cái khác bên ngoài hoặc là ẩn giấu tại âm thâm chường ngại.

"Sự tình phân âm dương, Phúc Họa liền nhau, nơi này thua, nơi đó liền thắng." Giở đức thiếu so Tuyết mặt tái nhợt bên trên lộ ra nụ cười nhàn nhạt, âm thanh có chút khàn khàn, cũng có chút bất lực.

Chu Nghĩa Thiên nhìn lấy gì đức ít, có chút bận tâm mà hỏi: "Thân Thể như thế nào "

Giở đức hiếm thấy Chu Nghĩa Thiên quan tâm phát ra từ nội tâm, trên mặt hơi xuất hiện một tia hồng nhuận phon phớt, nhưng lại cấp tốc trở nên Lãnh Bạch, hần lắc lắc đầu, nói: "Trước đó vài ngày phục dụng hoàng thượng ban cho Tiên gia đan dược, lại lấy trăm tên Tử Tử tính mệnh cùng nhau xấu, còn có thể tiếp tục kéo dài hơi tàn cái ba năm năm, chính là muốn đi Địa Ngục đi tìm các huynh đệ, cũng không dễ dàng."

Chu Nghĩa Thiên hơi điểm một cái đầu, hần đứng lên, mặt hướng ngọc lan hồ mà Lập, mùa đông đã tới, ngọc lan mặt hồ Băng Tuyết bao trùm, đã không còn ngày xưa Bông Sen chiếu rọi, trầm lý vọt môn cảnh tượng.

"Phía ngoài cờ ván cục, cũng không dễ dàng thắng a. Không nghĩ tới nghìn tính vạn tính, lại chung quy là không có tính đến một bước này, một đứa con mà thôi, có thể bàn sống toàn bộ Đại Mãng, bây giờ mắng Đại Long yếu, thu quan lúc cờ ván cục càng ngày càng dễ cho người ta nhìn không thấu."

Giở đức thiếu cũng đứng lên, chỉ là hần công lưng Thân Thể, vốn là không có Chu Nghĩa Thiên hình tượng cao lớn càng thêm thấp hơn ba phần. Ngọc lan bên hồ, Thái Tử Điện Hạ vừa mới mang theo một tên Nữ Tử cùng một tên ăn mặc lôi thôi lão giả ngồi tại bên bờ trên đá lớn, lũy bốc cháy chông, để lên giá nướng, gà vịt các một cái, ngay tại trên đá lớn nướng.

Nhìn lấy từ nhỏ nhìn thấy lớn, tại Chu Thần Hoàn tập văn lúc còn tự thân dạy bảo Bảo Bối Đồ Đồ, giở đức thiếu tang thương hai mắt không khỏi lộ ra một vòng nhu sắc, "Cờ ván cục phía trên, vốn là là người ăn ta một đứa con, ta về bên trên một tay, không đến cuối cùng ai cũng không biết thắng bại về ai. Mà lại, Đại Mãng tuy mạnh, cuối cùng chỉ là một đầu mà thôi, chúng ta cái này Long, thể nhưng là rỗng rã hai đầu, Long cường nhược không nói, Long dù sao cũng là Long, Chân Long Thiên Tử, há lại thương mắng nhưng so sánh "

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy,

Không khỏi cười lên ha ha, hần cười âm thanh không thấp, chính là trên đá lớn Thái Tử Điện Hạ đều nghe được. Chu Thần Hoàn hồ nghi chuyển đầu, nhìn thấy cha mình cùng sư phụ đứng tại ngọc lan trong đình ngắm cảnh, không khỏi nhích miệng, Hướng Hồng Loạn nói ra: "Hồng Loạn, đi Ngự Thiện Phòng lấy thêm hai con gà đến, thuận tiện đi gọi cái kia hai cái lão gia hóa tới, liền nói Thái Tử Điện Hạ tâm tình tốt, mời bọn họ ăn núi vị."

Hồng Loạn tự nhiên cũng là thấy được ngọc lan trong đình Chu Nghĩa Thiên hai người, nhu thuận sau khi gật đầu, liền lắc lắc Liễu Diệp vòng eo rời đi. Thiên Sơn Đồng gia mới vừa rời còn Nhất Phái cao nhân lạnh lạnh đáng vẻ, gặp Hồng Loạn sau khi rời đi, liền xích lại gần Chu Thần Hoàn, ánh mắt nhìn về phía Hồng Loạn vận vẹo bờ mông, sắc Hề Hề nói: "Tiểu gia hỏa không tệ nha, trước mấy ngày cái kia tuyệt mỹ nha đầu rời đi, liền lại có dạng này một cái tuyệt sắc bồi tiếp cái này nha đầu ta cho người mặt cùng nhau một cái, cái mông lớn, mấn dễ, mà lại thể chất không yếu, có thể trải qua được người giày vò."

Chu Thần Hoàn tròn nhìn cái này lão không nghiêm chỉnh gia hỏa một chút, hững hờ nói ra: "Đồng gia nếu là phạm vào xuân tâm, liền nói với ta, để người làm Thạch Ngọc Quốc cung phụng cũng không phải làm cho chơi, muốn ai cùng người Song Tu, nói ra chính là, chắc hẳn cha ta sẽ không ở loại sự tình này bên trên khó xử."

Thiên Sơn Đồng gia hắc hắc Nhất Tiểu, vừa nói sao có thể dạng này, một bên Nhãn Châu quay tròn loạn chuyển, cũng không biết hẳn có phải thật vậy hay không động phạm tâm, buồn cười lấy cười, Chu Thần Hoàn liền có thể rõ ràng cảm giác được Thiên Sơn Đồng gia nụ cười trên mặt dần dần rút đi, hai mắt có chút tỉnh mạch, hơi ức tịt hồ trong lúc lơ đãng liền được mở ra.

Thiên Sơn Đồng gia cái này làm sao thật là tên của một người a, chỉ là sống quá lâu, chính là ngay cả chính hần đều quên Bản Danh, chỉ là tên mặc dù quên, nhưng một cái vốn hần nên mơ hồ Thiên Ảnh, lại là rõ ràng xuất hiện trong đầu.

Một năm kia, Thiên Sơn Đồng gia đột phá Thiên Nhân hạn chế, từ Nhân Tiên bước vào Địa Tiên, nhận Vạn Chúng kính ngưỡng, lại bởi vì tuổi tác không siêu ba mươi, Tiềm Lực được xưng Nghịch Thiên, trong lúc nhất thời Vân Tông người vô số. Mà một bộ áo trắng Bạch Bào, cầm trong tay Viên Nguyệt Loan Dao Thiên Sơn Đồng gia liền càng thêm hăng hái, xông xáo một giới, thực lực liên tục tăng lên, gặp địch nhân đều là nhất đao trăm đi, phóng nhân Thiên Hạ lại Vô Địch Thủ.

Về sau, danh tiếng lớn, trước tới khiêu chiến người liền càng nhiều, hần xuất thủ tất sát người, ngăn ngủi một năm, chết bởi nó vong hồn dưới đao không xuống Thiên Nhân. Lại về sau, cái kia Thiên Ảnh liền xuất hiện, Thiên Sơn Đồng gia hiện tại còn nhớ rõ năng gặp được mình câu nói đầu tiên: "Ta không dùng vũ khí, người chẳng lẽ muốn khi dễ một cái nhược nữ tử như cũ dùng đao "

Tự tin tự phụ Thiên Sơn Đồng gia làm sao gánh chịu nổi khi dễ nhược nữ tử danh xưng cho nên hần trực tiếp vứt bỏ đao tới đại chiến, cường giả không dùng vũ khí cũng là cường giả, Thiên Sơn Đồng gia hào không ngoài suy đoán chiến thắng, nhưng chẳng biết tại sao, có lẽ là bởi vì cái này là cái thứ nhất không dùng vũ khí đối thủ, Thiên Sơn Đồng gia lưu lại năng tính mệnh. Mà cái này tính mệnh nhất lưu, chính là cả đời làm bạn.

Nàng nói người không giết ta chính là cứu ta, tiểu nữ tử không thể báo đáp, chỉ có lấy thân báo đáp.

Thiên Sơn Đồng gia đi đâu, nàng liền đi theo đâu, đến sau cùng Thiên Sơn Đồng gia rút đao uy hiếp, nhưng nàng lại quần áo tận cùi, đêm hôm ấy, hai người ném đến Trái Cầm tư vị, về sau năm năm, hai người như hình với bóng, liền cùng chân chính phu thê không khác.

Năm năm sau một ngày, nàng nói: "Đao là hung khí, không dùng lại đao." Thiên Sơn Đồng gia chính là Đao Tiên, lấy đao Nhập Đạo thành Tiên, há có thể nói bỏ liền bỏ, về sau nàng không có kiên trì, chỉ là nụ cười ít, Thân Thể ngày càng gầy gò, rốt cục một năm sau, nàng đi tới sinh mệnh tận đầu.

Thiên Sơn Đồng gia còn nhớ rõ nàng qua đời trước câu nói sau cùng: "Người giết ta thân nhân duy nhất, ta vốn nên tìm người báo thù, nhưng đánh không lại người chỉ có thể chậm chậm mưu toan, bất tri bất giác lại yêu người. Về sau ta lừa gạt mình, giết người chính là đao không phải người, để người vứt bỏ đao người lại không chịu, ta biết mình báo không được thù, ngay cả lừa gạt mình cũng không lừa được. Hiện tại tốt, ta chết đi, cừu hận rốt cục cách ta mà đi, ta cũng có thể chân chính nhìn chăm chú lên cặp mắt của người, nói với người một tiếng —— ta không hối hận yêu người."

Từ đó về sau, Thiên Sơn Đồng gia vứt bỏ đao vứt bỏ nói, tu vi vừa giảm ngàn dặm, tâm tro ý Lãnh phía dưới, nhiều lần lâm vào trong giấc ngủ, giấc ngủ này liên không biết thời đại, nếu không phải Chu Thần Hoàn mới gọi hắn thức dậy, có lẽ tỉnh lại lần nữa đã tang thương biến đổi lớn.

Vứt bỏ đao luyện quyền, bởi vì nàng am hiểu nhất chính là quyền đầu, chỉ là nàng quyền đầu quá nhỏ, xem xét liền không có Lực sát thương, hiện tại mình xem như nặng sống tới, chiếm đoạt Nguyên Khí Tuyền Nhân, tu vi lần nữa khôi phục đỉnh phong, đã đến thiên tiên đại thành, quyền này đầu cũng không yếu đi a

Nghĩ đi nghĩ lại, Thiên Sơn Đồng gia đột nhiên đứng lên, trên mặt tàn mạn chỉ sắc quét qua hết sạch, thay vào đó thì là anh dũng có đi không có về kiên quyết.

"Tiểu tử, người không phải muốn hỏi ta đến cùng tu được cái gì đạo ngày hôm nay gia gia liền để người biết!"

Chu Thần Hoàn nghe vậy hai mắt nhắm lại, chỉ thấy Thiên Sơn Đồng gia song chân vừa đạp, toàn bộ người như như đạn pháo, đánh cho một tiếng từ đá lớn vọt lên, trùng điệp rơi xuống ngọc lan trên hồ.

Mùa Đông Băng Tuyết bao trùm, ngọc lan trên hồ đã kết ba trượng băng tầng, nhưng tại Thiên Sơn Đồng gia hạ lạc một khắc này, băng tầng liền chấn động một lần, ần có vết nứt xuất hiện.

Toàn thân Nguyên Khí lấy mắt trần có thể thấy ở trên trời núi Đồng gia mặt ngoài thân thể vờn quanh, cuối cùng thu về nó trên tay phải, Thiên Sơn Đồng gia hai mắt có Thiên Địa, tay phải hắn nắm tay, chói tai tiếng vang tại thời khắc này đột nhiên truyền đến, Chu Thần Hoàn lông mày cau lại, nhưng sau đó một khắc, lại hai mắt sáng lên.

Chỉ mỗi ngày núi Đồng gia nắm tay trong nháy mắt, chỗ có khí thể trong nháy mắt tiêu tận, quyền đầu chỉ là quyền đầu, lão đầu vẫn là lão đầu, liên phảng phát không có cái gì phát sinh, nhưng sau đó một khắc, liền trước mặt mọi người người lấy vì Thiên Sơn Đồng Gia đây chẳng qua là Hoa Giả Từ lúc, liền cảm giác thanh thế to lớn, băng tầng cấp tốc vỡ vụn, hồ nước nghịch thiên mà lên, Mạn Thiên Phi Tuyết tại vô hình quyền khí bên trong quy về trừ khử.

Lý ngư đã đỉnh, nhao nhao Tùy hồ nước xông lên trời, lại từ giữa không trung rơi dưới, cá chép một đầu tiếp một đầu, tại thái dương chiếu rọi dưới, Thủy Châu lóe ra tinh quang, cá chép phản chiếu lấy Hồng Hà, nơi xa nhìn lại, liền thật sự là lý Ngư Dược Long Môn, nhảy lên liền hóa long thái độ.

Chu Thần Hoàn nhìn vừa vừa trở về, lần nữa móc chân một mặt lười nhác bị ỏi Thiên Sơn Đồng gia, không khỏi ni non nói: "Cầu thí cái một quyền son hà nát, cái này còn chưa xuất quyền, son hà liền đã vỡ!"

Mà ở vào ngọc lan trong đình hai người, trong mắt nhưng lại có vô pháp che giấu vẻ kinh ngạc, Thạch Ngọc Quốc tuy là nhị đẳng nước lớn, nhưng những cái kia cường đại Phật giả cùng Tiên gia không muốn Nhập Thế, chỉ có một ít cái tự phong Thập Đại Cao Thủ phảng phát phi thường lợi hại, nhưng lúc này bọn hắn mới biết, cái gì gọi là chân chính Tiên gia tư thái, cái kia Thập Đại Cao Thủ, chửi ầm ầm không đủ tư cách.

"Hoàng thượng, thời cơ có lẽ đã đến, có thể thả ra bọn hắn." Bệnh Hồ Cư Sĩ gì đức thiếu đột nhiên khom người nói.

Mà hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên, lại là nhìn chăm chú lên trên đá lớn thiếu niên kia cùng lão giả, thật lâu không nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Luận Phật Hội

Chương 43: Luận Phật Hội

Từ khi Thiên Sơn Đồng gia một quyền son hà nát về sau, Chu Thần Hoàn liền bế môn không ra, phảng phát bế quan, ngay cả hắn Thiếp Thân Tỳ Nữ Hồng Loan đều không gặp được một mặt, nếu không phải mỗi ngày đồ ăn đều bị ăn sạch sẽ, Hồng Loan đều tại nghĩ có phải hay không muốn bẩm báo hoàng thượng thái tử đệ thường sự tình.

Thiên Sơn Đồng gia ở giữa cũng đã tới một lần, chỉ là cảm nhận được Chu Thần Hoàn bên trong căn phòng Nguyên Khí ba động về sau, nao nao, sau đó liền gạt gù đắc ý nói gì đó mấy trăm năm đều sống đến chỗ trong bụng đi hùng hùng hổ hổ lời nói liền rồi đi, chỉ lưu bên dưới Hồng Loan đứng ở cửa ra vào, ngày đêm chờ đợi lấy.

Hồng Loan cái này một thủ, chính là năm ngày năm đêm, rốt cục tại sáng sớm ngày thứ sáu, Chu Thần Hoàn mở ra phòng môn, nhìn lấy sắc mặt hơi tái nhợt, mệt đứng đây biết rõ hơn ngũ Hồng Loan, hần hơi lắc lắc đầu, chợt đại thủ bao quát, liền đem Hồng Loan ôm ở trong ngực.

Hồng Loan giật mình, miệng bên trong không khỏi phát ra thở nhẹ thanh âm, nhưng nhìn thấy mình là bị Thái Tử Điện Hạ ôm về sau, khuôn mặt lại đột nhiên hồng nhuận, liền đối lấy hai con ngươi đều tràn đầy ngưng ngưng chỉ ý.

"Thái Tử Điện Hạ —— "

Hồng Loan vừa muốn nói gì, liền bị Chu Thần Hoàn dao động đầu cắt ngang, chỉ gặp Chu Thần Hoàn đưa nàng ôm đến trong phòng của mình, nhẹ nhàng phóng tới trên giường, sau đó đắp chăn cho nàng, không được xia vào nói: "Thẹn thùng thì cũng thôi đi, còn như thế ngốc, thật sự là nên đánh nên phạt, Bản Thái Tử phạt ngươi tại trên giường này nghỉ ngơi một ngày, không có ta ra lệnh không cho phép."

Nói, Chu Thần Hoàn coi là thật tại Hồng Loan trên cặp mông đập một cái, phát ra thanh thúy một thanh âm vang lên, chấn động đến Chu Thần Hoàn tay đều lung lay Ba dưới, cái này khiến Thái Tử Điện Hạ khẽ ồ lên một tiếng, không khỏi lại đánh một cái, càng đánh cảm giác xúc cảm càng tốt, bất tri bất giác, liền lại sờ lại đánh năm dưới. Xấu hổ Hồng Loan trực tiếp đem đầu che tới trong chén, hương cái cổ đều hiện đầy hương - điểm Hồng Hà, làm lòng người Thần mê say.

"Hồng Loan, Bản Thái Tử rốt cục lại phát hiện ngươi một cái ưu điểm, Không sai không tệ, nhân rồi nhảm chán cũng là một loại tiêu khiển." Chu Thần Hoàn hắc hắc Nhất Tiếu, nhưng không có tiếp tục đùa giỡn Hồng Loan, chỉ gặp hần vì Hồng Loan che đầy tốt chán闷, hỏi: "Những ngày này có chuyện gì hay không phát sinh "

Hồng Loan xinh đẹp tích tích điểm một cái đầu, nói: "Ninh Vương phủ muốn cử hành một trận luận Phật Hội, hai ngày trước Tiểu Vương Gia từng tới đây báỉ phòng Thái Tử Điện Hạ, nhưng Thái Tử Điện Hạ không tiện tiếp khách, hần liền nhấn lại nói sau ba ngày luận Phật Hội hi vọng Thái Tử Điện Hạ có thể tham gia."

"Hai ngày trước, sau ba ngày cái kia há không chính là hôm nay "

"Đúng vậy, ngay tại hôm nay, không biết Thái Tử Điện Hạ phải chăng muốn đi trước, nếu như tiến về, nô tỳ cái này đi vì Thái Tử Điện Hạ chào hỏi nhân thù."

Chu Thần Hoàn tại Hồng Loan trắng nõn trên trán nhẹ nhàng gảy một cái, ra về ác có người nói: "Bản Thái Tử nói phạt ngươi tại trên giường này nằm một ngày chính là một ngày, ngươi nếu là dám vụng trộm chạy trốn, tin hay không Bản Thái Tử đem ngươi đưa đến cái kia Ni Cô Am làm cả đời Ni Cô "

Hồng Loan nghịch ngợm le lưỡi một cái đầu, nhưng đáy mắt chỗ sâu lại là hiện lên một tia ánh sáng nhu hòa, Chu Thần Hoàn lại tại nàng trên ót gảy một cái, chợt quay người liền đi ra ngoài, lúc gần đi vẫn không quên hung tợn nói một câu: "Ban đêm Bản Thái Tử khi trở về ngươi như không ở giường bên trên, Bản Thái Tử liền phái người đem ngươi cời hết bắt trở lại."

Ra môn, nhìn lấy có chút chói mắt thái dương, Chu Thần Hoàn trong lòng suy tư Ninh Vương phủ cái này luận Phật Hội là ý gì, luận Phật Hội nguyên bản chỉ có đại hình tự miếu mới có tư cách tổ chức, đặc biệt là tại cái này Phật Giới Tứ Châu bên trong, luận Phật Hội càng là phổ biến, luận Phật Luận phạt, luận chính là Phật Kinh Phật Ý cùng Phật Pháp Phật Đạo, bao dung cũng rộng rãi, không chỗ nào mà không bao lấy.

Luận Phật Hội bởi vì Đặc Thủ Tĩnh, Tiểu Tự Miếu là không có tư cách tổ chức, mà chùa miếu lớn tổ chức cũng phải nhìn canh giờ, tuyển thời gian, rộng phát Thiếp mời, làm cho mọi người đều biết mới có thể, nhưng cái này Ninh Vương phủ lại có tư cách gì đến tổ chức luận Phật Hội

Chu Thần Hoàn một bên Hướng cung đi ra ngoài, một bên tính toán Ninh Vương phủ cái này dị thường cử động sâu tầng hàm nghĩa.

"Chu Kỳ Phi là đại biểu Lợi Trinh Tự trở về, Lợi Trinh Tự lần này chọn lựa Phật Đồ không nhìn Căn Cốt không nhìn Phật Tĩnh, rất nhiều người nhất định rục rịch, chỉ là việc này liên luy rất rộng, Ninh Vương cùng lão cha quan hệ trong đó người bình thường có lẽ nhìn không ra, nhưng những cái kia Thế Gia đại tộc hoặc là hào môn Đại Phiệt nhất định là có thể biết một hai,

Cho nên bọn hần đều tại quan vọng, dù sao cả hai chỉ có thể tuyển nó một, đây là đứng đội, cũng là đứng đứng, đứng đứng rồi gia tộc Hưng Thịnh mấy trăm năm không là vấn đề, đứng sai, như vậy đại nhất cái hào môn, coi như thật sẽ trực tiếp suy bại."

Chu Thần Hoàn lên xe ngựa, mệnh lệnh hoàng gia Ngự Dụng mã phu chạy tới Ninh Vương về sau, liền tiếp tục trầm tư: "Dựa theo lần trước Chu Kỳ Phi nói, Lợi Trinh Tự người hần là còn có mấy ngày liền muốn tới, hần tại chính thức đại biểu Lợi Trinh Tự đám kia hòa thượng trước khi đến triệu mở cái gì luận Phật Hội, hần là có mưu đồ. . . "

Nghĩ đi nghĩ lại, Chu Thần Hoàn hai mắt đột nhiên hiện lên một tia sáng sắc bén, mọi thứ hần luôn yêu thích dạng này mù năm lấy, đây cũng là Du Lịch trong lúc đó Lão Trư giao cho hần, bất luận cái gì nhìn như không hợp lý sự tình phía sau, khẳng định là có hợp lý Logic, nhưng hợp lý chỗ là cái gì, cái kia liền cần cần thận thận dò mù năm lấy.

Đương nhiên mù năm lấy cũng không phải là thật nhắm mắt mù nghĩ, mà là muốn kết hợp chỗ có tương quan đồ vật, tỉ như thời gian, bối cảnh, nhân vật Chờ đã, đem rất xem thêm giống như không hợp lý đồ vật hỗn tạp cùng một chỗ, lại bài trừ những cái kia triệt để không đáng tin cậy, thừa bên dưới một loại khả năng lại thế nào không chân thực, đó cũng là chuyện chân tướng, ít nhất là khả năng nhất một trong những nguyên nhân.

Mà lần này, tại Chu Thần Hoàn có lẽ, Ninh Vương phủ làm chuyện này khả năng nhất nguyên nhân chính là bọn hắn muốn làm khó dễ! Đây là đang bức bách những cái kia còn tại ngắm nhìn Thế Gia đại tộc cùng hào môn Đại Phiệt đứng đội!

Lợi Trinh Tự đối với tin Phật sùng phật Đông Thắng Thần Châu tới nói, coi là thật chính là một tòa núi lớn, một tòa chỉ có thể ngưỡng mộ mà không dám leo Đại Sơn. Vô luận Lợi Trinh Tự mục đích vì cái gì, Ninh Vương phủ hiện tại cũng là đang mượn ngọn núi lớn này thế, mà trùng hợp, tất cả mọi người biết bọn hắn đang mượn thế, lại lại không thể không thấp đầu, cái này thà rằng Vương phủ nhất chỗ cao minh, cũng là cái kia đột nhiên trở về Chu Kỳ Phi chỗ dùng lớn nhất.

Ngoài xe ngựa Người bán hàng rong gọi ồn ồn không ngừng truyền đến, vén màn cửa sổ lên nhìn lấy bên ngoài náo nhiệt đường phố nói, Chu Thần Hoàn tâm bên dưới cũng là có chút cảm xúc, sinh hoạt tại xã hội Hạ Tầng người cổ nhiên rất vất vả, nhưng bọn hắn lại là sống nhất tị tại người, chỉ ít bọn hắn không chi phí tâm phí sức nghĩ đến những này loạn thất bát tao sự tình, cũng không cần quyền cùng đến loại này Sĩ Mị Vong Lượng ẩn người giai cấp bên trong.

Nửa khắc đồng hồ về sau, xe ngựa ngừng dưới, Ninh Vương phủ đã đến.

Chu Thần Hoàn xuống xe ngựa, chỉ gặp Ninh Vương phủ đại môn rộng mở, người đến người đi, những người này hoặc là ăn mặc Phú Quý, hoặc là thần thái kiêu căng, cho dù là tùy tiện xách ra tới một cái người đến, cũng là Thạch Ngọc Quốc nội số một số hai Hào Môn Gia Tộc, mà cửa ra vào nghênh đón khách mời Gã sai vặt cũng trong bất tri bất giác uốn thẳng sống lưng, mắt ngước lên trời kiêu căng tự phụ, mũi vênh lên trời, đặt ở ngày xưa bọn hắn muốn thấp đầu cúi người nhân vật, hiện tại chỉ là nhẹ hừ một tiếng, người kia liền xám xịt tiến vào trong phủ, một điểm tính khí cũng không có, tại Chu Thần Hoàn xem ra, quả nhiên là một người đặc đạo gà chó cũng thẳng thiên a.

"Hừ, một cái hạ nhân vênh vào cái gì nếu là phóng tới thường ngày, Lão Tử một bàn tay không chụp chết hắn!" Một cái áo gấm người trẻ tuổi sắc mặt thật không tốt, hắn nhìn về phía cửa ra vào Gã sai vặt thần sắc liền phảng phất muốn ăn thịt người, nghĩ hắn đường đường Lập huệ thành một Đại Hoàn Khố, bình thường ai gặp không phải cung kính hô một tiếng công tử gia nhưng hôm nay lại bị một cái giữ cửa hạ nhân cho coi thường, còn dám hắn một câu, cái này khiến hắn mặt mũi để vào đâu.

"Đừng nói nữa, đừng quên chúng ta là tới làm gì, ai bảo lúc này không giống ngày xưa, chờ ngày nào chúng ta tiến nhập Lợi Trinh Tự, trở thành cái kia người trong Phật môn lúc, trở lại báo thù cũng không muộn."

Một cái khác kết bạn đồng hành người ngay cả vội vàng kéo một cái đồng bạn ông tay áo, để hắn im lặng cảm ngôn, bọn hắn đại biểu gia tộc mà đến, nửa chút vấn đề đều ra không được.

"Ta biết a, cho nên mới càng cho hơi vào hơn phần, thật sự là nghĩ mãi mà không rõ cái kia Phật Môn có gì tốt, nhất định phải chui vào trong, ta làm cái hoàn khố lưu Lưu Cầu trâu chọc cô nương không tốt sao "

"Đừng quên Gia Tộc Trưởng Bối dạy bảo, có thể vào Lợi Trinh Tự tốt nhất, không tiến vào được cũng phải giao hảo Ninh Vương, gia tộc của chúng ta chỉ có thể xếp tới nhị đẳng địa vị, lần này cần là bỏ lỡ cơ hội, đãi hắn Nhật Ninh Vương đại quyền khi nắm, có thể đã muộn."

Hai người nói đến đây vội vàng cảm âm thanh, bọn hắn nhìn hai bên một chút, phát hiện không có người chú ý tới mình hai người ngôn ngữ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thật đáng giận còn chưa từng xong, liền nghe được một người hiểu kỳ âm thanh ở sau lưng vang lên: "Hai vị huynh đài, các người nói là sự thật sao Không lẽ Ninh Vương về sau thật sẽ đại quyền khi nắm nếu như nói như vậy, ta cần phải sớm định bợ nịnh bợ a."

Hai người nghe vậy ngay cả bận bịu xoay đầu lại, chỉ gặp một người tuổi chừng mười sáu mười bảy tuổi, thân mang Hoa Phục, dài cùng nhau tuần tú Nam Tử chính tò mò nhìn mình, bọn hắn xem người trước mặt khí chất bất phàm, hơn người, rất rõ ràng là cùng bọn hắn thậm chí càng mạnh một điểm đại gia tộc con cháu.

"Không biết vị huynh đài này là" vừa mới oán trách Nam Tử thần sắc kinh nghi bất định hỏi.

"Không dối gạt hai vị, ta chính là một cái Tiểu Gia Tộc đi ra thấy chút việc đòi người mà thôi, tên dù cho nói ra các người cũng không biết, còn muốn làm phiền các người Trí Nhớ một lần, cũng liền không đáng nhắc đến."

Nam tử trẻ tuổi nghe rằng Nhất Tiểu, thần sắc không có nửa điểm kiêu căng, ngược lại là cho người ta một loại khiêm tốn cảm giác, để cho người ta không sinh ra nửa điểm không vui tới.

Từ Lập huệ thành đi ra hai cái đại gia tộc con cháu hai mắt nhìn nhau một cái, một người khác lại hỏi: "Không biết Huynh Đài từ nơi nào đến "

"Chính là cái này Thạch Ngọc thành Bản Thổ Nhân Sĩ." Nam tử trẻ tuổi rất tùy ý khoát tay áo, sau đó rất như quen thuộc ôm bả vai của hai người, nói: "Các người mới vừa nói sự tình ta thật rất tốt kỳ a, cha ta chỉ nói là để cho ta tới tranh thủ một cái Lợi Trinh Tự danh ngạch mà thôi, cũng không có nói Ninh Vương sự tình, có tin tức gì lộ ra một cái a, hảo huynh đệ liền muốn tin tức cùng hưởng nha."

"Ai cùng người là hảo huynh đệ a!" Trong lòng hai người không hận mà cùng xuất hiện câu nói này, nhưng đến một lời nói mới rồi bị người trước mắt nghe được, như hắt lộ ra ngoài, mình hai người coi như là đại họa lâm đầu, tuy nói ai đều biết Ninh Vương sẽ đặc biệt, nhưng bây giờ dù sao Thiên Hạ còn không phải hắn. Mà đối thành một điểm thì là hai người rất ăn ý có thể cảm giác được tên trước mặt tuyệt đối không phải cái gì Tiểu Gia Tộc con cháu, mà lại gia tộc của hắn lại tại Thạch Ngọc trong thành, rất có thể thân phận địa vị cũng cao hơn với mình hai người, nếu là chọc hắn không vui, khó tránh khỏi sẽ cho gia tộc mình rước lấy phiền phức.

Cho nên cân nhắc một ít, hai người liền hơi điểm đầu, vừa mới oán trách Nam Tử nghiêm túc nói: "Huynh Đài, việc này không thể coi thường, cũng không

phải là chúng ta không nói cho người, thật sự là sợ nhóm lửa thân trên a."

"Ta dám hướng về Phật Tổ thề, tuyệt đối không nói cho bất luận kẻ nào." Nam tử trẻ tuổi trực tiếp lên tay thề, loại này Lòi Thề tại Đông Thắng Thần Châu cũng vẫn tương đối có trọng lượng, cái này bên dưới hai người mới nhả ra nói: "Thực không dám giấu giếm, đây cũng là nghe gia tộc bọn ta trưởng bối nói, nói là Đương Kim Thánh Thượng uy thế không lớn bằng lúc trước, tuy nhiên mặt ngoài nhìn là hoàng thượng cường khổng Thiên Hạ, nhưng ai đều biết trong triều tám thành đại thần đều là Ninh Vương Nhất Phái, mà lại lại có lợi trình chùa làm Ninh Vương hậu thuẫn, ngày này bên dưới chẳng mấy chốc sẽ đổi chủ."

Nam tử trẻ tuổi nghe vậy, Nhãn Châu tại trong hốc mắt quay tròn chuyển, sau đó gặp hai người một mặt về khăn trương, cái này mới lộ ra bưng tỉnh đại ngộ thần sắc, nói: "Thì ra là thế, đa tạ hai vị huynh đài cáo tri, xem ra ta cũng phải thức thời, tranh thủ thời gian nịnh bợ Ninh Vương a."

Gặp nam tử trẻ tuổi phảng phất thật là lần đầu tiên biết tin tức này, hai người mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng khẩu khí này lại không có tung xong, liền nhìn thấy Ninh Vương phủ Tiểu Vương Gia Chu Luận Văn đi nhanh tới, hai người vừa muốn cung kính thi lễ, chỉ thấy Chu Luận Văn dẫn đầu thi lễ nói: "Thái Tử Điện Hạ giá lâm, Luận Văn không có từ xa tiếp đón, còn mời điện hạ thứ tội."

"Thái Tử Điện Hạ! "

Hai người trong nháy mắt như gặp sét đánh, Thân Thể không tự chủ được run rẩy lên, bọn hắn một mặt trắng bệch nhìn lấy nam tử trẻ tuổi kia, tâm lý quả nhiên là các loại tư vị đều có.

Nam tử trẻ tuổi tự nhiên là Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ Chu Thần Hoàn, Chu Thần Hoàn gặp hai người kinh dị đáng sợ, chỉ là cười vồ vồ bả vai của hai người, sau đó nói: "Không sao, ta cùng hai cái bằng hữu bạn trò chuyện rất cởi mở tâm, cũng biết một số rất thú vị tin tức."

Chu Luận Văn hồ nghi nhìn về phía hai cái này không quen biết hoàn khổ đệ tử, trong mắt lóe lên một hơi khí lạnh, hai người này thấy thế, run chân đều muốn quỳ rạp xuống đất.

Phật Tổ ở trên, chúng ta thật không phải là hấn bằng hữu bạn a! Chúng ta chỗ nào biết hấn là Thái Tử Điện Hạ, vừa nghĩ tới mình cùng Thái Tử Điện Hạ nói Ninh Vương muốn soán vị, Thiên Hạ muốn đổi chủ, bọn hắn liền nghĩ rút mặt mình, miệng như thế cứ như vậy nát a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Hảo Hí

Chương 44: Hảo Hí

Lập huệ thành hai cái đại gia tộc con cháu gặp Thái Tử Điện Hạ cùng Tiểu Vương Gia cũng không quay đầu lại rồi đi, trong lòng chỉ cảm thấy dấm dỏ, muối bay, cái kia vị đạo có thể nào là một cái chưa thoải mái để hình dung.

Ngay trước Đương Triều Thái Tử gia mặt nói giang sơn đổi chủ sự tình, sau đó lại bị Ninh Vương phủ Tiểu Vương Gia làm sẽ tự mình hai người cùng Thái Tử Gia quan hệ không kém, là đứng tại Thái Tử Gia một phái kia, hiện tại bọn hắn hai người chính là trong ngoài không phải người, lần này ra môn còn cái gì sự tình đều không có làm đâu, đã kinh tuyên bố kết thúc.

Lợi Trình Tự sự tình không có đảm, Ninh Vương phủ không có nịnh bợ, ngay cả Đương Triều Thái Tử đều đắc tội, bọn hắn chuyển này đã không thể xem như thất bại, mà là đem gia tộc hi vọng chà đạp nhào nhọt, Tương Lai vô luận ai làm chính, gia tộc của bọn hắn cũng sẽ không có quả ngon để ăn.

"Trương huynh, chúng ta nên làm cái gì" hiện tại cái này hoàn khổ một không oán giận hai không ngạo mạn, hấn chỉ cảm thấy bắp chân càng ngày càng run, âm thanh đều bởi vì khăn trương thất thố mà âm thanh biến nhỏ.

Một tên khác hoàn khổ đệ tử cùng nhau đối còn tỉnh táo một điểm, hấn xoa xoa mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, đông gió thổi qua, khiến cho đầy người mồ hôi lạnh hấn không khỏi một trận giật mình, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

"Đi, chúng ta đi nhanh lên!"

"Đi còn kịp sao ta cảm giác chúng ta gặp rắc rối."

Họ Trương hoàn khổ lôi kéo Trương Hoàng thất thố người kia liền đi ra ngoài, vừa đi vừa nhỏ giọng nói ra: "Chúng ta muốn cạy, cũng chỉ có thể đánh cạy một lần. Thái Tử Điện Hạ so với cái kia Tiểu Vương Gia, đối với chúng ta thiếu một phân Sát Ý, chúng ta liền cạy Thái Tử Điện Hạ đối hai chúng ta căn bản không thêm đề ý chút nào, mà lại vô luận là Thái Tử Điện Hạ còn là tiểu vương gia không biết tên của chúng ta, chưa chắc sẽ từ chúng ta tìm

đến gia tộc, hiện tại chúng ta tranh thủ thời gian rồi đi, thừa dịp bọn hắn đều bề bộn nhiều việc luận Phật Hội không rảnh quan tâm chuyện khác, chạy càng xa càng tốt."

Hai tên đại tộc con cháu thừa húng mà đến, còn chưa Chờ luận Phật sẽ bắt đầu, liền sợ hãi mà đi. Tuy nhiên cũng chính bởi vì hai người bọn họ quyết định thật nhanh chạy trốn, mới miễn đi vừa chết. Chu Thần Hoàn đương nhiên đối cái này hai cái tiểu nhân vật không lắm để ý, Khả Tâm mắt chặt hẹp Chu Luận Văn liền chưa hẳn, chỉ là Chu Thần Hoàn lôi kéo Chu Luận Văn làm trẻ nãi một khắc đồng hồ, Chờ Chu Luận Văn ra môn lại tìm hai người kia lúc, hai người sớm đã kinh biến mất không thấy gì nữa.

Chu Luận Văn nghe hạ nhân hồi báo, trên mặt hiện lên một tia vẻ lo lắng, hắn trùng điệp Lãng hừ một tiếng, vẫy lui hạ nhân, liền sửa sang lại một cái ăn mặc, đi tới Ninh Vương phủ sau cư U Tinh tiểu viện.

Gỗ môn mà tiến, Ninh Vương Chu Nghĩa Văn cùng Chu Kỳ Phi đều trong phòng khoan thai rơi xuống Cờ Vây, hai người lúc này đã bên dưới hơn phân nửa, bên cạnh thị nữ thám báo, nước trà lạnh nóng, nóng lên mát, dương dương tự đắc, phảng phất đối với ngoại giới những cái kia ồn ào náo động Thế Gia đại tộc cùng hào môn con cháu không lắm để ý.

"Phụ Vương, đại ca, Thái Tử Điện Hạ đã tới." Chu Luận Văn ôm quyền hành lễ nói.

Ninh Vương hơi điểm một cái đầu, hắn vẫy lui thị nữ về sau, mới rơi tiếp theo tử, nói: "Những người kia đối Thái Tử Điện Hạ phản ứng như thế nào "

Chu Luận Văn suy nghĩ nghĩ, đáp nói: "Một nửa người đều đối Thái Tử Điện Hạ bảo trì kính sợ, ba phần người cùng Thái Tử Điện Hạ phân biệt rõ ràng, hai thành người đối Thái Tử Điện Hạ làm như không thấy."

Ninh Vương nắm trong tay lấy màu đen quân cờ, hắn không nóng nảy lạc tử, chỉ gấp đen nhánh quân cờ trong tay hắn phảng phất có sinh mệnh nhảy tới nhảy lui, nhưng thủy chung nhảy không ra lòng bàn tay của hắn.

Chu Nghĩa Văn nhìn mình đáng tự hào nhất nhi tử, mang trên mặt nụ cười hài lòng, mở miệng nói: "Kỳ Phi, ngươi cho rằng khi như thế nào "

Chu Kỳ Phi chỉ là nhìn chăm chăm bàn cờ, lúc này Ninh Vương Hắc Kỳ Đại Long đã bị mình chém giết, tuy nhiên còn chưa bên dưới xong, nhưng mình sớm đã kinh nắm chắc thắng lợi trong tay, hắn buông tay ra bên trong Bạch Kỳ, chậm rãi nói: "Sau ngày hôm nay, cái kia một nửa Nhân Tương không còn tồn tại."

Chu Nghĩa Văn nghe vậy chỉ là cười ha ha, trong mắt vẻ hài lòng càng ngày càng nặng, mà trái lại Chu Luận Văn đáy mắt chỗ sâu lại là hiện lên một tia không cam lòng, từ nhỏ đến lớn, chính mình cũng sinh hoạt tại vị này ưu tú huynh trưởng bóng lưng bên trong, kỳ thực hắn Chu Luận Văn Phật Căn cũng không so Chu Kỳ Phi yếu hơn bao nhiêu, chỉ là bởi vì huynh trưởng nói Tu Phật, vậy hắn cũng chỉ có thể lưu tại trong nhà.

"Canh giờ không sai biệt lắm, vì phụ liền không đi đụng các ngươi những người trẻ tuổi này náo nhiệt, thế giới này,

Tương Lai cuối cùng là của các ngươi." Chu Nghĩa Văn cũng thả ra trong tay Hắc Tử, không nói thắng cũng không nói thua.

Chu Kỳ Phi chỉ là Hướng Chu Nghĩa Văn hơi điểm một cái đầu, liền đứng dậy sửa sang lại một cái hơi có nếp uốn Phật bào, sau đó Hướng đệ đệ của mình nói: "Hôm nay tuồng vui này, trùng to mắt xem thật kỹ một cái, nhìn từ đầu tới đuôi, tương lai Ninh Vương phủ, thậm chí cái này Thạch Ngọc Quốc, đều là cần nhờ ngươi đến chống đỡ."

Nói xong, Chu Kỳ Phi liền đẩy cửa đi ra ngoài, mà Chu Luận Văn lại là Thân Thể khẽ giật mình, hai mắt sửng sờ, nhưng sau một khắc, hắn hai mắt lại là đột nhiên sáng lên, chỉ gặp hắn không lo được Hướng Chu Nghĩa Văn Hành lễ, liền cuống quýt đuổi theo đi lên.

Nhìn lấy rồi đi hai đứa con trai, Chu Nghĩa Văn hai mắt càng thêm tỉnh mạch, hắn lại một lần ngẩng đầu nhìn trên bàn cờ cờ ván cục, nhìn cùng với chính mình Hắc Tử bị giết thất linh bát lạc cục thế, nhẹ giọng ni non nói: "Quá cấp tiến, phong mang tất lộ đến cùng là tốt hay là không tốt đâu "

Ninh Vương trước phủ đường, lúc này khách mời Mãn Nhân, dựa theo mỗi cái gia tộc địa vị, có người chuyên chỉ huy mỗi người bọn họ an vị, lúc này ngoại trừ phía trước nhất một cái kia Chủ Tọa, còn lại chỗ ngồi đã toàn bộ ngồi đầy người.

Chu Thần Hoàn ở vào Chủ Tọa phía dưới thứ một cái chỗ ngồi, xem như trong mọi người ngoại trừ Chủ Tọa người Địa Vị tối cao, chính hắn có đơn độc một cái bàn, trên mặt bàn đồ đầy nước trà Trái Cây, chờ đợi lấy không thủ vị, hắn liền tùy tiện cầm lấy một số nước quả không coi ai ra gì từng.

Tại phía sau hắn, thì là lít nha lít nhít không dưới hơn trăm người, những người này đều tại vị trí của mỗi người xi xào bàn tán, có người đang nói Lợi Trình Tự sự tình, có người thì là đang thảo luận Thiên Hạ chuyện lý thú, mà còn có một số người, ánh mắt đặt ở phía trước nhất Thái Tử Điện Hạ trên thân, hai mắt mang theo một tia trào phúng, trong lời nói cũng thỉnh thoảng có thể nghe được một số như là "Thái Tử Điện Hạ, Thạch Ngọc Quốc, đôi chử" Chờ từ.

Chu Thần Hoàn tại mắt đâu chỉ đơn giản Thanh Minh đám người chi ngôn, liền không có một câu không bị hắn nghe được, nhưng hắn lại cũng chỉ là nghe một chút mà thôi, không có bất kỳ cái gì phản ứng, chỉ là trong lòng tại mưu tính lấy cái gì, lại không phải đám người chỗ có thể biết được.

Rất cục, một thân Phật bào Chu Kỳ Phi xuất hiện, tuyệt đại đa số người đều là liền vội vàng đứng lên hành lễ, chỉ có số ít mấy người chậm rãi, mà Chu Thần Hoàn càng là lên đều không có lên.

Chu Kỳ Phi hai mắt tựa hồ tràn đầy lòng dạ từ bi nhìn đám người một chút, chợt chấp tay trước ngực nói: "A di đà Phật, mọi người xin chờ đa lễ, hôm nay chúng ta chỉ là lấy Phật Luận sẽ, nói Phật Đạo, giảng Phật Ngôn, so Phật Pháp, thế tục lễ nghi đều có thể đều khừ trừ."

Lời tuy nói như vậy, nhưng thẳng Chờ Chu Kỳ Phi ngồi xuống về sau, những người khác mới dám lần lượt ngồi xuống. Chu Luận Văn nhớ kỹ Chu Kỳ Phi, đem Chu Kỳ Phi mỗi một câu, Thái Tử Điện Hạ mỗi một cái thần thái cùng cái này trong hành lang chư sinh trầm giống đều một mực ghi khắc, khắc vào trong đầu.

Đám người toàn bộ sau khi ngồi xuống, Chu Kỳ Phi mới nói tiếp nói: "Liên quan tới Lợi Trinh Tự thu đồ đệ sự tình tin tưởng mọi người đều có chỗ biết, bản tăng bất tài, thân là đi đầu người, chủ yếu liền là phụ trách Phật Đồ nhóm đầu tiên chân tuyến, nhưng có thể hay không tiến vào Lợi Trinh Tự, vẫn là muốn trong chùa Sư Thúc quyết đoán mới có thể, tuy nhiên qua bản tăng cái này đạo chân tuyến, nghĩ tất trở thành Phật Đồ, tiến vào Lợi Trinh Tự tu tập Phật Pháp cũng không phải rất khó khăn sự tình."

Chu Kỳ Phi nói vừa xong, liền có mấy người ý động, mà tuyệt đại bộ phận người thì là như cũ ngồi nghiêm chỉnh, vị nhưng bất động.

Chu Kỳ Phi cũng không thêm đề ý, lại nói ra: "Đã bản tăng phụ trách chân tuyến, vậy cũng không thể không thực hiện trách nhiệm của mình, tuy nhiên bản tăng biết chư vị đều là tín Phật sùng phật người, nhưng Lợi Trinh Tự thu đồ đệ đều là có danh ngạch hạn chế, bản tăng cũng không thể để cho chư vị đều vào Lợi Trinh Tự, cũng chỉ có thể ra hạ sách này, lấy luận Phật Hội làm cơ sở, nhìn một cái chư vị Phật Tính ngộ tính, nếu là mọi người Phật Tính đều không yếu, cái kia bản tăng chính là cầu Sư Thúc, cũng sẽ để Sư Thúc phá cái này lệ để mọi người tiến vào phật môn."

Lần này, trong hành lang tuyệt đại đa số người hoặc thần sắc hoặc ngồi tư thế đều có biến hóa rất nhỏ, Chu Luận Văn đem tất cả mọi người biến hóa nhớ trong đầu, đồng thời suy tư Chu Kỳ Phi câu nói này đến cùng có cái gì khác sâu hàm nghĩa.

Suy nghĩ nghĩ, trên mặt hần về kính nề liền càng thêm nhiều lên, Chu Kỳ Phi nhìn như nói đều là không nói nhiều, nhưng bên trong ẩn chứa môn môn đạo đạo lại nhiều đến mình đếm không hết.

Chu Thần Hoàn tại Chu Kỳ Phi sau khi nói xong, trong lòng chính là Lãnh hừ một tiếng, ám đạo Chu Luận Văn lòng dạ cùng người huynh trưởng này so ra, quả nhiên là kém mấy con phố khoảng cách, Chu Kỳ Phi một câu nói kia, không chỉ có điểm ra Lợi Trinh Tự thu đồ đệ hoàn toàn do Chu Kỳ Phi đến đề cử, càng là chỉ ra hôm nay cái này luận Phật Hội là cơ hội duy nhất, muốn đi vào Lợi Trinh Tự, cái kia liền lấy ra thành ý của người tới.

Mà mấu chốt nhất là, Chu Kỳ Phi còn có thể ảnh hưởng Lợi Trinh Tự thu đồ đệ số lượng, chớ nhìn hần nói cầu cái gì Sư Thúc, Lợi Trinh Tự là địa phương nào đây chính là tại toàn bộ Thạch Ngọc Quốc nội đều tiếng tăm lừng lẫy đại tự, có thể ảnh hưởng Lợi Trinh Tự quyết định biện pháp, cũng đã nói rõ hần tại Lợi Trinh Tự bên kia địa vị tuyệt đúng không thấp, thậm chí là cao đến chúng người mức không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ bằng cái này mấy điểm, Chu Kỳ Phi liền có thể chấn nhiếp hai thành trái tim con người, chớ nói chi là trận này luận Phật Hội vừa mới bắt đầu, chân chính món chính còn không có lên.

Chu Thần Hoàn lòng mảy cau lại, nhưng rất nhanh liền quét sạch, hần vẫn như cũ là rất tùy ý cầm lấy một cây nhang tiêu phát lên, ăn ăn, hần liền không nhận được nghĩ đến yêu nhất chuỗi tiêu con khi, cũng không biết hần hiện tại thế nào, có phải hay không còn đắm chìm trong mình vong đi đau nhức trong nội tâm, có phải hay không còn tại cùng Yêu Giới vì chiến, vẫn là lại biến trở về cái kia chỉ biết Đạo Niệm phật Niệm Kinh Đầu Chiến Thần Phật.

Chu Kỳ Phi ánh mắt giống như lơ đãng đảo qua Chu Thần Hoàn nơi đó, gặp Chu Thần Hoàn phảng phất không thêm đề ý chút nào, thần sắc hơi động một chút, nhưng không có bị bất luận kẻ nào phát hiện, nói: "Phía dưới luận Phật Hội liền chính thức bắt đầu, mọi người có thể nói thoải mái, chỉ cần là cùng Phật gia có quan hệ chi ngôn ngữ điệu, đều có thể."

Tiếp theo, liền có rất nhiều đại gia tộc con cháu nhìn không được dẫn đầu biểu lộ tâm ý của mình, mặc dù là đang nói Phật Pháp, Phật Kinh, nhưng làm sao nghe được đều làm sao giống như là biến đổi pháp Hướng Chu Kỳ Phi biểu thị nịnh nọt cùng tôn sùng.

Cái này đến cái khác người đứng lên, chưa tới một canh giờ, liền có Lục Thành người biểu lộ mình sùng Phật Tôn phật ý tứ, mà ngôn ngữ bên trong gặp may chỉ ý, nhưng cũng là càng về sau càng ngày càng không che giấu.

Chu Kỳ Phi đối mỗi người đều có một phen lời bình, lời tuy không nhiều, lại làm cho người có loại Thề Hồ Quán Đỉnh cảm giác, cái này khiến Chu Thần Hoàn cũng không khỏi đến giờ lên đầu, xem ra Chu Kỳ Phi trước đó bài tập cũng làm không ít, chỉ ít cái này vài câu Phật gia kệ ngữ nói mức độ đều không thấp.

Chu Luận Văn kỹ càng nhớ kỹ mỗi người ngữ cùng biểu lộ, ngay từ đầu còn thành thạo, nhưng đến ba phần người thời điểm liền có chút khó khăn, lúc này đã nhớ kỹ không quá hoàn toàn, hần chỉ có thể cắn răng chảy mồ hôi, nỗ lực nhớ bên dưới người nào là trước hết nhất một nhóm người, người nào lại là sau cùng lác lư mới định người.

Mà nói Phật Hội tiến hành đến nơi này, cũng đã cáo một cái đoạn, trên cơ bản nên cho thấy cội lòng người đều đã cho thấy, những người còn lại hoặc là còn tại quan vọng, hoặc là chính là kiên định Bảo Hoàng Phái.

Chu Kỳ Phi trên mặt vẫn luôn là không vui không buồn biểu lộ, hần chuyển qua đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn, về mặt ôn hoà nói: "Thái Tử Điện Hạ, làm nghe người văn tài nổi bật có thể đạt tới Thiên Thỉnh, chắc hần cái này Phật Tính cùng Phật Tâm sẽ làm không yếu, phía trước đã có rất nhiều người phát biểu mình đối phật nhận biết, không biết Thái Tử Điện Hạ phải chăng có cảm giác "

Đám người nghe vậy, ánh mắt đều trong nháy mắt tập trung ở Chu Thần Hoàn trên thân, bọn hần có cười trên nỗi đau của người khác, có tràn đầy trào phúng, có trầm tư mình tưởng, mà không ngoài dự tính, trong lòng mỗi người đều xuất hiện giống nhau lời nói: "Hảo Hí, đến rồi!"

Chương 45: Cái bóng 1 ra Vạn Quỷ khóc

Chương 45: Cái bóng vừa ra Vạn Quỷ khóc

Sắp liền muốn giữa trưa, thái dương quang mang từ phía trên bắn thẳng đến xuống tới, vừa lúc bị mái hiên hoàn toàn che chắn, không có một chút ánh nắng có thể tiến vào cái này phi thường náo nhiệt Ninh Vương phủ chính đường bên trong. Bên ngoài ánh nắng chói mắt, trong đường Quang Tuyền âm nhu, quả nhiên là phân biệt rõ ràng, chênh lệch cực lớn.

Nghe được Chu Kỳ Phi gọi lên tên của mình, Chu Thần Hoàn cũng giống như hơi kinh ngạc, hần lúc này trong tay đang bưng chén trà đầu, thấy mọi người đều nhìn mình, bỗng cảm giác xấu hổ, đây là uống cũng không phải, không uống cũng không phải.

"Kỳ Phi huynh, người hỏi ta" Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, vẫn là đem chén trà thả dưới, sau đó có chút mờ mịt chỉ mình hỏi.

Chu Kỳ Phi hơi điểm một cái đầu, hòa ái cười nói: "Thái Tử Điện Hạ văn tài đạt Thiên Thánh, đối vạn sự vạn vật chắc hẳn đều có mình đặc biệt nhận biết, vừa mới tất cả mọi người trình bày đối Phật nhận biết, đồng thời liền Phật Kinh trích dẫn kinh điển, chính là cả ngày đọc Phật Tu Phật bản tạng đều hiểu ra, cho nên đối với chuyên tâm Tu Văn tập võ Thái Tử Điện Hạ, bản tạng tin tưởng chắc chắn có cao hơn kiến giải."

Chu Thần Hoàn vội vàng khoát tay dao động đầu, nói: "Đừng, bọn hắn nói đều rất tốt, Bản Thái Tử không có Phật Căn không có Phật Tính, đối Phật gia sự tình coi là thật hiểu rõ không nhiều, nếu là mặt mặt xấu hổ, chẳng phải là để chư vị cười đến rụng răng."

Gặp Chu Thần Hoàn nhiều lần từ chối, Chu Luận Văn đáy mắt chỗ sâu tràn đầy cười lạnh cùng khinh thường, mà Chu Kỳ Phi nhưng lại nói nói: "Thái Tử Điện Hạ quả khiêm tốn, cái này Thạch Ngọc Quốc Tương Lai là Thái Tử Điện Hạ, mà Thạch Ngọc Quốc cũng là Ngã Phật giới, Thái Tử Điện Hạ Tương Lai muốn để Thạch Ngọc Quốc Phồn Vinh Hưng Thịnh, làm thế nào có thể không hiểu Phật đầu?"

Chu Kỳ Phi lời này nếu là phóng tới địa phương khác tới nói, tất nhiên sẽ được đến lúc thì trắng mắt, ai nói quản lý tốt quốc gia nhất định phải Tu Phật nhưng tại cái này Phật Giới bên trong, lời này lại là Chân Kim Bạch Ngân, muốn quốc gia hưng thịnh, trong nước nhất định phải có lớn tự miếu ủng hộ, dù sao nhân tâm là trước Hướng Phật, lại hướng Quốc.

Chu Luận Văn lúc này cũng trợ giúp, nói: "Thạch Ngọc Quốc bách tính đều nói Thái Tử Điện Hạ là Thạch Ngọc Quốc Hoạt Phật một người như vậy vật, lòng dạ từ bi, Phổ Độ Chúng Sinh, dạng này Hoạt Phật lại có thể không hiểu Phật đầu?"

"Đúng vậy a, Thái Tử Điện Hạ cũng không cần khiêm tốn, chúng ta đều chờ đợi Thái Tử Điện Hạ cao kiến đây."

"Thảo dân vừa rồi tại luận thuật như thế nào Phật thời điểm, gặp Thái Tử Điện Hạ thấp đầu suy nghĩ, phảng phất là có cao hơn kiến giải, còn mời Thái Tử Điện Hạ có thể chỉ điểm Thảo Dân, để Thảo Dân có thể minh bạch sai ở nơi nào."

"Còn mời Thái Tử Điện Hạ mở Kim Khẩu Ngọc Ngôn."

Chu Luận Văn nói về sau, những người khác liền người một lời ta một câu, nói rất dễ nghe, nhưng trên thực tế trong lòng như thế nào nghĩ cũng chỉ có mọi người tự mình biết nói.

Chu Thần Hoàn chau mày, một mặt bất đắc dĩ bộ dáng, hần liếc nhìn đám người, thấy mọi người có người thấp đầu không nói, có thì là hai mắt khề nhúc nhích giống như tại lấy hay bỏ, mà có mấy người thì là không che giấu chút nào dùng ngôn vị ánh mắt nhìn cùng với chính mình.

"Tốt a, vậy ta liền nói bên trên một câu đi."

Chu Thần Hoàn thở dài, phảng phất là bị buộc bất đắc dĩ, hần Nhãn Châu đi lòng vòng, chợt thấy chính đường phía trên treo thiếp vàng tám biển, tám biển bên trên có bốn chữ lớn —— uy vũ Trang Hùng, hai mắt không khỏi sáng lên, mở miệng nói: "Người như hỏi ta Phật là cái gì, ta chỉ biết Đạo Phật là mạ vàng!"

"Cái gì?"

"Có ý tứ gì?"

Trong mắt mọi người cũng có vẻ nghi hoặc, Chu Luận Văn một mặt không hiểu, mà Chu Kỳ Phi thì là nhú mày suy nghĩ sâu xa, một lát sau, hần mở miệng nói: "Bản tạng ngu dốt, còn mời Thái Tử Điện Hạ tường thuật một hai."

"Phật là kim trang, người là áo trang. Đã là như thế." Chu Thần Hoàn đung đung trước người chén trà, nhẹ nhàng bắn ra, lập tức phát ra thanh thúy êm tai

vang.

Chu Kỳ Phi lại là suy nghĩ sâu xa một lát, sắc mặt đột nhiên đại biến, hần chợt đứng dậy, nhú mồm nói: "Thái Tử Điện Hạ lời này tựa hồ có chút không ổn."

Chu Thần Hoàn lại là nhún vai, nói: "Chỗ nào không ổn, các người nghĩ nghĩ tự miếu bên trong Phật Tượng, có cái nào tòa Phật Tượng không phải mạ vàng mà chúng ta Nhân Tộc đâu, thì đều là y phục, cái này lại có chỗ nào sai lầm "

Đám người một nghĩ, thật sự chính là dạng này, phật vì mạ vàng, người vì y phục, không ngoài như vậy, chỉ là Chu Thần Hoàn ý tứ coi là thật chỉ là như thế dễ hiểu sao

Chu Kỳ Phi sắc mặt âm tình bất định,

Để cho người ta có chút nhìn không thấu, mà Chu Luận Văn thì tại đây mắt chỗ sâu hiện lên một tia Hàn Mang, hần Hướng trong mọi người mấy người sử một cái nhan sắc, những người kia nhỏ bé không thể nhận ra điểm một cái đầu, liền cũng đứng lên, tiến lên nói ra: "Thái Tử Điện Hạ lời ấy khó tránh khỏi có chút quá là lạ, Phật Tượng mạ vàng đó là bởi vì chúng ta sùng phật kính phật đến cực hạn, vì hiển lộ rõ ràng thành ý của chúng ta, mới cho Phật Tượng độ bên trên mạ vàng, cũng không phải là Ngã Phật bản thân chính là mạ vàng."

"Thái Tử Điện Hạ lời ấy quả thực là có chút mạo phạm Chúng Phật, Thảo Dân vẫn là khuyên Thái Tử Điện Hạ cúi đầu nhận sai, thu hồi vừa rồi chi ngôn, nếu không nếu là bị Chúng Phật biết được, trách tội ta Thạch Ngọc Quốc Tử dân trên thân, cái kia Thái Tử Điện Hạ coi như là phạm vào sai lầm lớn."

"Không sai, Hách huynh nói không tệ, nơi này có Phật gia Đệ Tử Kỳ Phi huynh ở đây, chỉ cần Thái Tử Điện Hạ cúi đầu nhận sai, Kỳ Phi huynh chắc chắn Hướng Chúng Phật vì Thái Tử Điện Hạ giải thích, dạng này Thái Tử Điện Hạ cũng sẽ không nguy hiểm cho toàn bộ Thạch Ngọc Quốc Tử dân."

Mấy người kia người một lời ta một câu, căn bản là không cho Chu Thần Hoàn xen vào cơ hội, hoặc là cũng có thể nói Chu Thần Hoàn liền không nghĩ giải thích, hần chỉ là muốn nhìn mấy người kia là như thế nào đồng dạng mặt mũi tràn đầy chính khí chỉ trích cùng với chính mình, nói cùng với chính mình các loại không phải, đồng thời hiển ngang lăm liệt để cho mình cúi đầu nhận sai.

"Đúng vậy a, Thái Tử Điện Hạ, người liền nhận cái sai, việc này cũng liền đi qua."

"Không thể Vọng Ngữ a, nếu là thật sự chọc giận Chư Phật, coi như không xong."

Đi qua mấy người kia mở đầu, những người khác cũng lần lượt bắt đầu "Thảo phật", tại về sau một khắc đồng hồ bên trong, Chu Thần Hoàn một lời không phát, chỉ trích mình người thì vượt qua hai mươi chi chúng, còn thừa người hoặc là còn tại cân nhắc, hoặc là liền một mặt về lo lắng, các loại ý nghĩ, các loại đứng đội, tại thời khắc này hoàn toàn sáng tỏ.

Mà Chu Kỳ Phi cùng Chu Luận Văn nhưng cũng đồng dạng chưa ra một lời, thờ ơ lạnh nhạt cái này một màn.

"Nói xong! "

Người cuối cùng nói thô mạt hoành phi về sau, Chu Thần Hoàn nở nụ cười nhìn lấy đám người, đám người gặp Thái Tử Điện Hạ cái kia phát ra từ nội tâm mỉm cười, trong lòng đột nhiên có loại dự cảm xấu, chỉ là vừa nghĩ tới sau lưng của mình thả rằng Vương phủ cùng Lợi Trinh Tự, bất tri bất giác lại tự tin.

Không ai đáp lời, Chu Thần Hoàn cũng không thấy đến xấu hổ, hần vẫn như cũ là ngồi ở chỗ đó, chuyển đầu nhìn về phía đứng đấy Chu Kỳ Phi, nói: "Kỳ Phi huynh, người cho rằng lời của ta mới vừa rồi như thế nào "

"Cái này. . ." Chu Kỳ Phi như cũ tại trầm ngâm, mà Chu Thần Hoàn lại không cho hần cơ hội mở miệng, chỉ là lại quay người nhìn về phía mấy cái kia trách cứ mình lợi hại nhất gia hỏa, nụ cười trên mặt còn tại, nhưng hai mắt lại có chút lãnh ý.

"Đây là luận Phật Hội, hết thấy đều có thể nói, có lẽ Bản Thái Tử nói có dễ hiểu, nhưng Bản Thái Tử tuyệt không cái gì bất kính chi ý, liền để cho Chư Phật cùng ta Luận Đạo, ta cũng không sợ, bởi vì sự thật chính là như thế, ai không biết nhưng các người lại chờ không nổi đi ra chỉ trích cùng trách cứ, Bản Thái Tử không tin các người không phải không biết đạo trong đó đạo lý."

Chu Thần Hoàn chậm chạp đứng lên, hần không tiếp tục nhìn về phía đám người, ngược lại là đi ra ngoài, chỉ là hần vừa đi một bước, nhưng lại nói nói: "Người a, biết đứng đội là chuyện tốt, a dua nịnh hót cũng không có việc gì, nhưng không làm rõ được hiện trạng, cố ý xấu hổ một nước thái tử chi hình tượng, tuyên bố nhiều loạn quốc gia Tương Lai chi ngôn luận, coi như thật không nên, đây là tội a..."

Mấy người kia nghe vậy, có nhân thần sắc đại biến, có người thì như cũ giữ vững tinh táo, mà có người nhìn một chút Chu Luận Văn cùng Chu Kỳ Phi một chút, nhưng lại là một mặt về đắc ý.

Chu Kỳ Phi cùng Chu Luận Văn liếc nhau một cái, trong mắt đều xuất hiện một vòng nghi ngờ, không biết Chu Thần Hoàn lời này cử động lần này là ý gì, những người khác cũng giống như vậy, không rõ Chu Thần Hoàn đây coi như là giận tới cực điểm phát tay áo rồi đi, vẫn là có còn lại hàm nghĩa.

Chỉ gặp Chu Thần Hoàn dừng một chút, tựa hồ có chút buồn rầu, hần quét về mặt vô cùng nghi hoặc đám người một chút, liền thu tầm mắt lại, vừa chạy ra ngoài đi, một bên nói ra: "Loại tội danh này a... Theo luật, giống như nên chém đi."

Vừa dứt lời, Chu Kỳ Phi sắc mặt liền bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hần một phát bắt được như cũ mù tịt không biết Chu Luận Văn lui về phía sau, mà đúng lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người, Chu Kỳ Phi huynh đệ hai người không rút lui kịp, cùng nhau thổ huyết hướng về

sau bay rớt ra ngoài.

Mà vừa mới gọi là hung nhất mấy người, cũng là lúc đầu chỉ trích Chu Thần Hoàn mấy người, cũng là bị màu đen khói bụi chỗ vây quanh, bởi vì bóng đen này cùng khói bụi xuất hiện quá đột ngột, tất cả mọi người chưa kịp phản ứng.

Nhưng khi bọn hắn kịp phản ứng về sau, lại chỉ có thể từ cái kia nhìn không thấu trong sương khói nghe được Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) thê tiếng kêu thảm thiết, âm thanh như như mô heo liên miên bất tuyệt, làm cho người lông tơ lóe sáng, mà cái này cũng chưa tính cái gì, ngay tại cái này thê trong tiếng kêu gào thê thảm, còn rõ ràng xen lẫn nhất đạo nữ tử tiếng cười, tiếng cười kiều mị, dị thường êm tai, nhưng bởi bạn làm người sợ hãi thê giữa tiếng kêu gào thê thảm, lại có vẻ quỷ dị như vậy.

Cũng may thê tiếng kêu thảm thiết rất nhanh biến mất, khói đen cũng đồng thời trừ khử, lúc này mọi người mới phát hiện, ban nãy mấy cái chỉ trích Chu Thần Hoàn người sớm đã kinh chi còn da bọc xương thống khổ đã chết đi, bọn hắn hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, phảng phất tại trước khi chết gặp được để bọn hắn linh hồn đều sợ hãi đồ vật, chết cùng nhau khủng bố dị thường.

Mà tại mấy cái này bên cạnh thi thể, một cái thấy không rõ khuôn mặt nữ tử áo đen cao vút mà Lập, nữ tử áo đen liếc nhìn đám người một chút, đám người liền cảm thấy huyết dịch đều động lại, hô hấp không khỏi thậm chí ngạt thở.

Nữ tử áo đen Lạnh hừ một tiếng, mọi người mới có thể được lấy tiếp tục hô hấp, coi như cái này tới gần Diêm Vương điện cảm giác, nhưng lại làm cho bọn họ cả đời khó quên, đồng thời nhìn về phía nữ tử thần sắc ngoại trừ sợ hãi chính là hải nhiên.

"Họa từ miệng ra, không nên quên ngày này bên dưới là ai Thiên Hạ. Hai mươi năm không ra, xem ra có người quên đi Xích Liên cái bóng nữa nha..." Nói nữ tử áo đen tựa hồ lơ đãng lờm Chu Kỳ Phi một chút, Chu Kỳ Phi hơi đỏ mặt, há miệng lại phun ra một ngụm máu tươi.

"Cái bóng vừa ra Vạn Quỷ khóc, Xích Luyện hữu tình cũng vô tình." Chu Kỳ Phi hai tay run rẩy chấp tay trước ngực, miệng bên trong không mình bạch nói ra câu nói này.

Nữ tử áo đen nghe vậy, chỉ là lạnh lùng nhìn Chu Kỳ Phi một chút, tâm lý đang nghĩ ngợi phải chăng trực tiếp trảm trừ họa căn lúc, lại nghe được Chu Thần Hoàn âm thanh xa xa truyền đến: "Phật là kim trang, người là áo trang, phòng trọ muốn thu hút khách hàng, nghe nói nhất định phải một phen tô son trát phấn không thể... Hiện tại cái này tô son trát phấn trình độ, còn chưa đủ a..."

Nữ tử áo đen nghe được Chu Thần Hoàn, hai mắt không khỏi hiện lên một tia vẻ ôn nhu, sau đó hắc ảnh lóe lên, cử thể biến mất không thấy. Mà Chu Kỳ Phi đang nghe Chu Thần Hoàn trong lời nói lời nói về sau, hai mắt cũng không còn cách nào giữ vững tỉnh táo cùng thông dong, hai tay của hắn run rẩy, toàn thân tức giận bốc lên, trong lúc lơ đãng, một ngụm máu tươi lại phun ra...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tiểu Di

Chương 46: Tiểu Di

Thạch Ngọc thành, Ninh Vương phủ.

Đi qua Chu Thần Hoàn cùng cái kia thần bí nữ tử áo đen nháo trò, nguyên bản tràn ngập hài hòa cùng trí tuệ luận Phật Hội trong nháy mắt trở nên huyết tính cùng Bạo Lệ, phía trước mấy cỗ làm cho người hoảng sợ thi thể còn nằm ngang tại cái kia, mùi máu tươi thuận Không Khí càng tung bay càng xa, ngửi tại trong mũi, tanh hôi lại làm cho người buồn nôn.

Chu Kỳ Phi cùng Chu Luận Văn mở đến trên mặt đất, Chu Luận Văn còn đỡ một ít, chỉ là bị Nguyên Khí va chạm hướng về sau bay ngược, cũng không thương tới nội tạng, nhưng Chu Kỳ Phi lại bởi vì cô gái áo đen kia hững hờ thoáng nhìn, ngũ tạng lục phủ đều có hắc khí xuyên vào, nếu không có hắn kịp thời lấy Phật quang gạt rửa, lúc này hoặc sớm đã như những người kia da bọc xương chết đi. Nhưng dù cho như thế, Chu Kỳ Phi cũng thụ thương không nhẹ, máu tươi đã phun ra lăm lờ, sắc mặt tái nhợt Nhược Tuyết.

Mà trong hàng lang những thế gia này đại tộc hoặc là hào môn con trai, lúc này cũng là các loại biểu lộ, các loại thần thái cũng có, bọn hắn có sắc mặt hoảng sợ, có hai con người thần sắc trốn tránh, có lộ ra cười lạnh, cũng có còn tại cân nhắc, nhưng đều không ngoại lệ, bọn hắn toàn bộ đều đứng lên, không một người dám ngồi.

Trong hàng lang bầu không khí trong lúc nhất thời lâm vào cực độ trong sự ngột ngạt, Chu Kỳ Phi nhắm mắt điều tức, trong miệng khẽ đọc Phật Kinh, mà Chu Luận Văn thì là gian nan đứng dậy, hắn nhìn lấy chết không nhắm mắt mấy người thi thể, thần sắc âm trầm đáng sợ, sắc mặt đều bởi vì phần nộ mà bắt đầu vằn vẹo, hắn ngừng đầu nhìn những cái này hoặc sợ hãi rụt rè, hoặc cười lạnh không ngừng, hoặc do do dự dự cái gọi là Thế Gia đại tộc đám từ

đệ, trong lòng nộ khí bốc lên tới cực điểm, cũng không còn cách nào khống chế, đột nhiên mở miệng rống nói: "Nhìn cái gì vậy a lần a! Đều cút cho ta _____"

"Im miệng!"

Chu Luận Văn còn chưa có nói xong, liền bị Chu Kỳ Phi lạnh lùng cắt ngang, nhìn lấy Chu Kỳ Phi ánh mắt lạnh như băng, Chu Luận Văn chỉ cảm thấy như rơi Cửu U, trong lúc nhất thời thậm chí ngay cả miệng đều không cựa ra.

"Hừ!" Chu Kỳ Phi Lạnh hừ một tiếng, hần đứng dậy, sắc mặt tuy nhiên như cũ tái nhợt, nhưng lại lưng thẳng tắp, như không ngã chi Thương Tùng, xa so với Chu Luận Văn đứng muốn an ổn nhiều, chỉ gặp hần nhìn về phía trong hành lang đám người, trên mặt một lần nữa lộ ra nụ cười âm áp, chấp tay trước ngực, nói: "Hôm nay luận phạt sẽ xuất hiện một chút ngoài ý muốn, nhưng kết quả lại vẫn như cũ là khá quan, bởi vì bản tăng đã đối chur vị Phật Tính cùng Phật Tâm có hiểu biết, đợi Sư Thúc các sư huynh tới đây, bản tăng tự sẽ vì bọn họ tiến cử chur vị."

Ánh mắt đảo qua một số người gương mặt, đem mọi người biểu hiện ra thần sắc thu về đáy mắt, Chu Kỳ Phi mới lần nữa nói ra: "Mà lại, đi qua vừa rồi sự tình, bản tăng cũng đối với ta Thạch Ngọc Quốc Tương Lai càng thêm tự tin, trong truyền thuyết Xích Liên cái bóng đã xuất hiện, xem ra ta Thạch Ngọc Quốc nội tình muốn so bản tăng có khả năng biết đến còn nhiều hơn, nếu như vậy, tin tưởng cho dù là Phật gia hơi coi nhẹ, cũng sẽ không đối Thạch Ngọc quốc sản sinh nhiều lớn ảnh hưởng."

Chu Kỳ Phi vừa dứt lời, một số người thần sắc bỗng nhiên đại biến, bọn hần hai mắt như lợi kiếm nhìn chăm chăm Chu Kỳ Phi, đã thấy Chu Kỳ Phi thần sắc tự nhiên, không hề sợ hãi, phảng phất nói tới lời nói cũng không có đám người chỗ nghĩ như vậy có cấp độ càng sâu ý tứ.

"Chuyện hôm nay liền dừng ở đây rồi, chur vị cũng đều mời trở về đi, đợi sau ba ngày ta chùa Sư Thúc đến, bản tăng thông báo tiếp chur vị tới gặp mặt. Phật không tặng người, bản tăng liền không tặng chur vị."

Đám người nghe vậy, nào còn dám lưu thêm, bọn hần nhao nhao điểm đầu cáo từ, rất nhanh liền Ngự Long mà ra.

Hôm nay trận này luận Phật Hội ẩn chứa cấp độ sâu ý nghĩa thật sự là quá nhiều, mà lại phát sinh biến hóa cũng không ít, Chu Kỳ Phi bắt đầu ám chỉ, đám người từng cái tỏ thái độ, lại đến Chu Thần Hoàn trước khi đi câu nói kia, còn có được xưng là Xích Liên cái bóng nữ tử áo đen, cùng Chu Kỳ Phi sau cùng lời nói, mỗi câu lời nói mỗi sự kiện đều đáng giá suy nghĩ sâu xa, mỗi cái sửa đổi rất nhỏ cũng đều là tràn đầy đạo quang kiếm ảnh, những chuyện này bọn hần có lẽ Hoàn Vô Pháp toàn bộ lý giải, nhưng cái này đều không có gì, chỉ cần bọn hần đều một mực nhớ kỹ sự tình hôm nay, mỗi một cái hình ảnh mỗi một chữ đều rõ ràng cáo tri gia tộc, trong gia tộc có người tài ba, bọn hần tự nhiên sẽ ước đoán ra hôm nay rất nhiều biến cố bên trong Nhân Nhân Quả Quả, cũng sẽ làm ra tương ứng quyết định.

Nhưng không hề nghi ngờ, hôm nay việc này một thùng ra ngoài, khẳng định sẽ khiến phong ba không nhỏ, mà trước đó đã ước chuyện đã quyết,

Có lẽ cũng hoặc phát sinh biến hóa.

Mất thấy tại Thạch Ngọc Quốc bên trong muốn gió được gió muốn mưa được mưa Thế Gia đại tộc con cháu lần lượt rời đi, Chu Kỳ Phi Thân Thề rút cục lác lư một cái, Chu Luận Văn thấy thế, vội vàng xông lên trước đỡ lấy hần, "Đại ca, không có sao chứ "

Chu Kỳ Phi mỉm môi lác lác đầu, cặp mắt của hần càng băng lãnh, hai tay cũng trong bất tri bất giác nắm lại quyền đầu, chỉ là một lát, liền lại là một ngum máu tươi phun ra.

"Ta để ngươi nhớ kỹ người đều nhớ kỹ sao" Chu Kỳ Phi đưa tay lau đi khóe miệng máu tươi, sắc mặt có chút dữ tợn điên cuồng, nơi nào còn có vừa mới Phật Đồ thông dong cùng lạnh nhạt.

Chu Luận Văn nhìn hoảng sợ, vội vàng điểm đầu nói: "Đã nhớ kỹ, trước hết nhất cho thấy thái độ người có ba mươi người, về sau do dự tiến lên chính là ba mươi một người, còn có gần bốn mươi người thủy chung đều không nói tiếng nào qua một câu."

Chu Kỳ Phi nghe được Chu Luận Văn báo cáo, cũng không nói gì, chỉ gặp hần u con ngươi quang mang lóe lên lại lóe lên, một lát sau, sắc mặt hần đột nhiên triều hồng, một ngum máu tươi đến bên miệng, nhưng lại bị hần cố nén đau đớn nuốt xuống.

"Trung gian do dự ba mươi một người nhớ rõ gia tộc của bọn hần, cho ngươi Ba ngày thời gian, liền xem như bức hiếp cũng phải để bọn hần thấp đầu, Chu Thần Hoàn cho ta mang tới đau nhức, ta muốn gấp mười lần trả lại hần! Ngày này xuống đến ngọn nguồn là ai Thiên Hạ, hắc, vốn tăng còn thật không biết đạo!"

Chu Luận Văn vừa nghĩ nói một câu "Trước đó thương lượng không phải để Chu Thần Hoàn lên núi làm hòa thượng, cũng không tiếp tục để hần xuống núi sau đó đoạt được giang sơn sao" nhưng gặp Chu Kỳ Phi u ám dữ tợn khuôn mặt, lời ra đến khóe miệng quả thực là bị Chu Luận Văn nuốt trở vào, mặt đối Chu Kỳ Phi băng lãnh con ngươi nhìn chăm chú, Chu Luận Văn chỉ cảm thấy phảng phất bị ác quỷ để mắt tới, tâm thần thất thủ phía dưới, vội vàng dời ánh mắt kính úy nói: "Ta đã biết, đại ca yên tâm giao cho ta là được."

Cùng một thời gian, Ninh Vương phủ cùng Hoàng Cung ở giữa một đầu cùng nhau đối U Tinh ngũ hém giữa đường, một chiếc xe ngựa chậm rãi tiến lên, trong xe ngựa có hai người, một người ăn mặc Hoa Phục, khuôn mặt anh tuấn, góc cạnh rõ ràng, lúc này hần chính vuốt vuốt một thanh ngọc chất khung xương quạt giấy, mà đối diện với hần, thì là một cái thân mặc Hắc Y, trên mặt có hắc vụ nhân nhạt, vô pháp hoàn toàn thấy rõ khuôn mặt nữ tử.

Hoa Phục Nam Tử tựa hồ có chút ảo não, hần bắt đầu đi nhìn lấy cô gái trước mặt, nói: "Tiểu Di, ngươi không nên bại lộ thân phận của mình."

Bị Nam Tử gọi Tiểu Di nữ tử hơi nhếch khóe môi lên lên, nàng toàn thân đều tản ra khí tức âm lãnh, nhưng tại mặt đối Hoa Phục Nam Tử lúc, lại là lần

đầu tiên có âm áp ý vị, chỉ gặp nàng vượn tay hư không gây Nam Từ trán đầu một cái, Nam Từ nhẹ a một tiếng, nàng liền cười khanh khách nói: "Nói ra danh hào của ta, bọn hán mới có thể càng sợ a, một cái không có danh hào không có có ảnh hưởng Ảnh Từ Sát Thủ luôn luôn không sánh bằng hai mươi năm trước hô phong hoán vũ Xích Liên cái bóng bốn chữ này ảnh hưởng lực."

Cô gái áo đen này tự nhiên là là vừa vặn tại Ninh Vương phủ đại sát tứ phương chấn nhiếp quần hùng Xích Liên cái bóng Triệu Mị nhi, mà đối diện với của nàng chính là Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ, Thế Nhân đều biết Chu Nghĩa Thiên có thập đại phụ tá, mỗi cái bản sự cường đại, mà tại mười người này bên trong chỉ có một người vì nữ tử thân, lại càng là làm cho người nghe đến đã biến sắc, đêm có thể dừng hài nhi khóc gáy.

Xích Liên cái bóng người cũng như tên, Xích Luyện cùng Xích Liên, đã hữu tâm như xà hạt chi Xích Luyện, lại có uyển chuyển hàm súc uyển chuyển như hoa sen Xích Liên, lúc này Hắc Vụ tan hết, lộ ra Triệu Mị nhi diện mạo như trước, liền đứng như Mị nhi tên, có mị hoặc Thiên Hạ chi tư, chính là hồ ly tinh kia cũng so với không lên.

Ai có thể nghĩ đến, cái kia ra tay giết người như thế gọn gàng Xích Liên cái bóng vậy mà lại có dạng này xuất trần tư thế mạo quả nhiên là ứng câu cách ngôn kia, người không thể mạo cùng nhau a!

"Tiểu Di, cha ta khẳng định không để cho ngươi bại lộ thân phận đi, ngươi cái này có tính không phạm vào Khi Quân Chi Tội!" Chu Thần Hoàn vòng vo một cái Ngọc Phiến, giống như cười mà không phải cười nói.

Triệu Mị nhi trợn nhìn Chu Thần Hoàn một chút, cái kia mị hoặc tự thành Phong Tình Vạn Chúng, chính là định lực siêu quần Chu Thần Hoàn đều có chút chấp chôn, Chu Thần Hoàn thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, mình cái này Tiểu Di đều nhanh bốn mươi tuổi người đi, làm sao da thịt còn như thế tốt đáng đáp cùng nghịch thiên như vậy, nếu không phải nàng là mình Tiểu Di, đoán chừng liền muốn Thành Hoàng phi đi

Không sai, Triệu Mị nhi quả nhiên là Chu Thần Hoàn Tiểu Di, là mình Mẫu Hậu Bạch Huệ Nghi biểu muội, lúc trước Bạch Huệ Nghi gả cho chưa là thái tử Chu Nghĩa Thiên lúc, Triệu Mị nhi liền đi theo Bạch Huệ Nghi một làm ra Chu gia, sau đó càng là ẩn cư Chu Nghĩa Thiên sau lưng, ẩn giấu tại trong bóng tối, làm Chu Nghĩa Thiên cái kia chấn nhiếp quần hùng Chung Cực Sát Thủ gián.

Ai lại biết, lúc ấy lệnh quân thần sợ hãi Xích Liên cái bóng, cũng chỉ là một cái mười tám tuổi cũng chưa tới đậu khấu Thiếu Nữ đầu hơn nửa còn là dạng này một cái có nghiêng nước nghiêng thành chi tư mỹ nữ đơn giản là đã đáp ứng Di Mẫu bảo hộ biểu tỷ Bạch Huệ Nghi, nàng liền thẳng tiến không lùi, thà rằng đi làm cái kia bị người phi nhổ cùng ngàn người chỉ trở Ảnh Từ Sát Thủ.

"Để tỷ phu Nhất Dao răng rắc roi ta đi, giết nhiều người như vậy, tin tưởng Diêm Vương đã sớm chờ không nổi thu ta đi địa ngục." Xích Liên cái bóng Triệu Mị nhi loay hoay một cái xanh thăm ngón tay ngọc, hơi cong lên hồng nhuận phơn phớt cái miệng nhỏ nhắn, liền quả nhiên là như là không ràng thế sự đậu khấu Thiếu Nữ, chỉ là lời này nghe được Chu Thần Hoàn trong tai, lại thoáng có chút đau lòng.

"Cha ta nếu là thật có ý tưởng này, chờ không nổi hán răng rắc roi ngươi, ta cùng Mẫu Hậu trước hết đem hán theo mặt đất đánh một trận." Chu Thần Hoàn hắc hắc Nhất Tiếu, loại lời này cũng chỉ có tại thân cận nhất mấy người trước mặt có thể nói, mà Triệu Mị nhi, thì là một cái trong số đó.

Triệu Mị nhi lại là trợn nhìn Chu Thần Hoàn một chút, chợt thu tầm mắt lại, sắc mặt có chút lãnh mạc, nói: "Thật không nghĩ tới Ninh Vương vậy mà làm như thế tuyệt, coi là thật không chú ý tình nghĩa huynh đệ sao hoàng thượng huynh đệ bốn người, sau cùng vì sao chỉ lưu hán lại một cái huynh đệ tại nhân thế, Không lẽ hán không hiểu "

Chu Thần Hoàn mở ra quạt giấy, tiêu sái một cái, trên trán mấy sợi tóc phát theo gió khinh động, hán nghe xe ngựa qua đường tí tách âm thanh, ý vị thâm trường cười nói: "Không phải không hiểu, là hiểu quá mức mà thôi. Hán cho rằng phụ hoàng trước đó nhớ tình huynh đệ lưu lại hán một mạng, hiện tại có lẽ sẽ còn lưu hán một mạng, cho dù là kế hoạch bại, vậy cũng không quan trọng, bị chứ một câu mà thôi, dù sao hán những năm gần đây bị chứ cũng không phải một hai lần, ra lại xấu sự tình đều làm qua, làm thế nào có thể sợ một đôi lời mắng nói "

"Hoàng thượng thực biết lưu tình mạng hán" Triệu Mị nhi nhún mày, không có chút nào nghĩ đến Hạ Thần một mình nghị luận hoàng thượng là cỡ nào bất kính sự tình.

Chu Thần Hoàn khép lại Ngọc Phiến, vỗ nhẹ tay phải trong lòng bàn tay, suy nghĩ nghĩ, sau đó dao động đầu nói: "Ta cũng không biết. Mặt ngoài có lẽ sẽ bận tâm tình huynh đệ tha hán một lần đi, nhưng khi lâu như vậy Hoàng Đế, trong lòng điểm này thẹn niệm đã tan thành mây khói, phía sau bên trong làm xuất cái gì thủ đoạn, ta cũng sẽ không ngoài ý."

Triệu Mị nhi đồng dạng là nghĩ sâu xa một cái, nhưng sau một khắc, nàng bỗng nhiên nâng lên đầu, nháy mắt người con mắt, giống như cười mà không phải cười nói: "Như thế nghị luận hoàng thượng thật được không ngươi thế nhưng là thái tử a!"

"Ta là thái tử, ngươi còn là em vợ đâu, chưa từng nghe qua Tiểu Di Tử là Thiếp Thân Tiểu Miên Áo làm ấm giường chăn ấm tốt nhất chi tuyền—— "

Lời còn chưa dứt, liền nghe bịch một tiếng vang lên, tiếp lấy một bóng người liền từ trong xe ngựa bị đá ra, đập ầm ầm đến bên cạnh tường cao bên trên, xoay cho dù là ầm ầm âm thanh bên tai không dứt, cả mặt vách tường đều bị đụng nát...

Chương 47: Chán nản hòa thượng Đại Đường đến

Chương 47: Chán nản hòa thượng Đại Đường đến

Thạch Ngọc Quốc Đông Bộ nước láng giềng Đại Phong Quốc, một cái tương đối vắng vẻ huyện thành bên trong.

Một tên đầu đội phá phật mũ, thân xuyên miếng vá phật bào nam tử trung niên đang ngồi ở một cái quán rượu ngoài cửa ụ đất bên trên, hần ngồi xếp bằng, dáng người gầy yếu, sắc mặt phát Hoàng, nhìn liền cùng dinh dưỡng không đầy đủ.

"Vị đại sư này, chương quỹ hồi ngài có cần hay không com chay "

Tên này phảng phất hòa thượng một người như vậy đang chụp lấy lỗ mũi, chợt nghe có người nói chuyện với mình, hần nâng lên đầu, liền gặp tiểu nhị bộ dáng người đang dùng đầy mỡ khăn mặt sát mồ hôi trên trán, một mặt tôn kính hướng mình nói.

Phật Giới sùng phật, cho dù là một cái nhìn chán nản hòa thượng, cũng tuyệt đối là không đối chết, hơn nữa còn có một cái lưu truyền rộng rãi Truyền Thuyết tại dân gian lời đồn, Nhược gia ngoài cửa có hòa thượng ngừng chân, liền sẽ có tốt chuyện phát sinh, nếu như đưa đi com chay cùng nước trà, càng là sẽ dẫn tới Phật Khí gột rửa xúi quẩy, hảo vận liên tục.

Tuy nhiên những cái này truyền thuyết vô căn vô bính không có bất kỳ cái gì căn cứ, nhưng tin có không tin Vô, hướng chi đầy trời Chư Phật tại Phật Giới phổ thông người dân trong lòng địa vị so với Đế Vương cũng mạnh hơn ba phần, cho nên loại này phiêu miểu vô tung truyền ngôn truyền không biết mấy trăm năm, sau cùng lại bị chứng thực.

"Đa tạ chương quỹ thích hay làm việc thiện, bản tăng trong bụng quả thật có chút vắng vẻ."

Chán nản hòa thượng nhếch miệng Nhất Tiểu, lộ trước khi ra cửa hai khóa hờ Đại Môn Nha, hần chấp tay trước ngực, mặt có Phật Tướng, nếu không phải nhìn hần lộ ra ngón chân đầu ở nơi đó nhích tới nhích lui, thân thể lại uốn qua uốn lại, tiểu nhị có lẽ sẽ còn thật coi hần là thành một cái nhìn thấu thể sự đặc đạo cao tăng.

"Đại sư cần gì ta cái này đi cho ngài chuẩn bị." Tiểu nhị học không chính quy chấp tay trước ngực tư thế, sau đó lại cảm thấy không thoải mái, tay liền thả trên đầu, lúng túng gãi gãi đầu nói.

Chán nản hòa thượng chỉ là thiện ý Nhất Tiểu, hần sờ lên Không Không bên trong bụng, suy nghĩ nghĩ, khô héo mặt hơi có chút hồng nhuận phon phớt, hơi có ngưng ngưng nói nói: "Ta muốn cũng không nhiều, cho ta một bầu rượu một con gà quay liền có thể."

"Chỉ là một bầu rượu một con gà nha, rất giản ——" còn chưa có nói xong, tiểu nhị liền trừng lớn song mắt thấy cái này chán nản không ra dáng hòa thượng, hòa thượng gặp tiểu nhị quăng tới ngạc nhiên thần sắc, vẫn là ngưng ngưng Nhất Tiểu, nhưng thùy chung đều không có thu hồi vừa mới nói ra lời nói ý tứ.

"Đại sư, người nói là muốn một bầu rượu một con gà" tiểu nhị tựa hồ có chút không tin lỗ tai của mình, nhìn không được lại xác nhận một cái.

Chán nản hòa thượng mở ra hờ miệng, hòa ái điểm một cái đầu, nói: "Nó thịt của hần cũng không muốn rồi, bản tăng cũng ăn không xuống nhiều như vậy."

Nghe hòa thượng "Khéo hiểu lòng người", tiểu nhị chỉ cảm thấy hôm nay nhất định là ngủ không ngon giấc, đều xuất hiện ảo giác, Phật Giới hòa thượng ai chẳng biết đạo đó là từng cái tiết áo Ăn chay không muốn mạng, chính là có con kiến chặn đường đều muốn ngồi xổm xuống nhìn lấy Con Kiến đi qua về sau lại tiến lên đầu, chó nói chỉ là uống gì rượu ăn cái gì thịt.

Nhưng hần dụi dụi con mắt, phát hiện hòa thượng còn tại một mặt ngưng ngưng nhìn cùng với chính mình, không có biến mất, càng không có mở to mắt trời đã sáng chuyện phát sinh. Hần hồ nghi đánh giá hòa thượng một chút, tiểu nhị rốt cục không có dám cự tuyệt, dù sao tại Phật Giới bên trong giả mạo hòa thượng nhưng là muốn so Khi Quân Chi Tội nghiêm trọng hơn, đó là muốn Hôn Phi Phách Tán bên dưới mười tám tầng Địa Ngục, cho nên cũng không có ai thật dám giả mạo hòa thượng tới hết ăn lại uống.

Trở lại quán rượu, đem sự tình nói cho chương quỹ, chương quỹ dù sao cũng là kiến thức rộng rãi, chỉ là hơi suy tư, liền để tiểu nhị thỏa mãn ngoài cửa hòa thượng yêu cầu, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, liền làm của đi thay người, hướng chi hòa thượng này so với còn lại ăn man đầu thức ăn nhưng lại đưa tay muốn mình quán rượu một năm thu nhập bạc nghiêm túc hòa thượng, muốn ăn ít nhiều.

Một lát sau, tiểu nhị mang sang gà quay cùng bầu rượu, chán nản hòa thượng cảm kích Nhất Tiểu, trực tiếp đưa tay nắm lên gà quay, béo ngậy cắn một cái về sau, gặp tiểu nhị quay người muốn ly khai, đột nhiên gọi lại tiểu nhị.

"Đại sư, không đủ ăn" tiểu nhị nhìn lấy chán nản hòa thượng béo ngậy bờ môi, chỉ cảm thấy mí mắt nhảy không ngừng, cũng không biết là có tốt chuyện phát sinh vẫn là có bất hảo chuyện phát sinh.

Chán nản hòa thượng hơi dao động đầu,

Chỉ gặp hán đưa tay đến trong ngực dùng lực cọ xát, nhìn tiểu nhị khóe mắt rút không ngừng. Ước chừng hai cái hô hấp về sau, chán nản hòa thượng tay từ trong ngực xuất ra, cũng rời khỏi tiểu nhị trước mặt, tay giương ra, hai khóa Tiểu Tiểu đen sì phảng phất mờ mờ hời hợt cầu bộ đáng đồ vật an tĩnh đứng ở nơi lòng bàn tay.

"Đại sư, đây là" tiểu nhị nhú mày, hai mắt hiện lên một tia hồ nghi cùng hàn ý, tựa hồ tại nghĩ đây chính là mờ mờ hời hợt a hai tay của hán nắm thành quyền đầu, lại rất nhanh liền nói lòng ra.

Đại sư cười lại duỗi duỗi tay, hàm hàm nhẹ nhàng nói: "Cho người cùng các người chương quỹ."

"Cái này. . ." Tiểu nhị trong mắt lóe lên một tia chờ, còn có một tia chán ghét, nhưng nhớ tới những cái kia đắc tội Phật Đồ đám gia hỏa sau cùng thậm chí không nỡ nhìn hậu quả, nhìn không được nuốt nước miếng một cái, buồn bã nhận lấy hai đoàn mờ mờ hời hợt cầu bộ.

"Đại sư, đây rốt cuộc là cái gì" tiểu nhị vẫn là không nhìn được, nếu là không hỏi rõ ràng, một sẽ giao cho chương quỹ, tất nhiên là không thể thiếu một phen quả trách. Tuy nhiên cái này quả trách là cho ngoại nhân nhìn, mà lại về sau quả trách liền là muốn cũng không có, nhưng hán như cũ không nghĩ trước khi chết còn bị một tên hòa thượng khi dễ.

Chán nản hòa thượng chỉ là hơi lắc lắc đầu, gặp tiểu nhị giương mắt nhìn mình, hán mới khe khẽ thờ dài, ngón tay Thương Thiên, tiểu nhị thuận tay chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy bầu trời vạn dặm không mây, ngay cả cái chim đều không có, hán chính muốn hỏi đại sư để hán nhìn cái gì đấy, thấp bên dưới đầu lại phát hiện trước người ị đất không có một ai, chính là cái kia bầu rượu cùng gà quay đều biến mất không thấy.

Tiểu nhị kinh ngạc dụi dụi con mắt, nhưng vô luận hán như thế nào đi xem, cái kia chán nản đến phảng phất khát cái một loại hòa thượng quả nhiên là không thấy, hán lại hướng về hai bên phải trái đi xem, trên đường cái người đến người đi, lại chỗ nào có thể nhìn thấy hòa thượng thân ảnh.

"Quái a, chạy đi đâu rồi" tiểu nhị trong mắt lóe lên một vòng nghi ngờ, hán giang hai tay, chỉ gặp trong tay nguyên bản đen sì hai đoàn phảng phất mờ mờ hời hợt cầu bộ chẳng biết lúc nào phát sinh dị biến, mặt ngoài huỳnh quang lưu chuyển, cẩn thận một nắm còn có cảm giác ấm áp, thế này sao lại là cái gì buồn nôn mờ mờ hời hợt a, rõ ràng là Phật gia Tiên Đan a!

Cho dù tiểu nhị lại kiến thức nông cạn, lúc này nhớ tới những cái này cổ sự bên trong kỳ văn chuyện lạ, cũng biết mình vận khí Nghịch Thiên, gặp được chân chính cao nhân.

Hán bất chấp gì khác người dò xét nhãn quang, bay thẳng đến Hương không có một ai ị đất quỷ xuống lay, Ba đập đầu về sau, nhất đạo phiêu phiêu miếu miếu âm thanh đột nhiên tại vang lên bên tai: "Phật độ hữu duyên nhân, cũng độ thiện tâm người, vật này không phải là Tiên linh được, cứu người vẫn cần dựa vào chính mình."

Tiểu nhị như có điều ngộ ra, cặp mắt mang chớp lên, hán phảng phất tìm được cây cỏ cứu mạng, lại là trùng điệp Ba đập đầu, não trán đầu đã đập ra máu tươi cũng không biết. Hán cùng chương quỹ thân phụ huyết hải thâm cừ, đối Tên đối Tính ẩn nấp ba năm, bây giờ báo thù ngày càng tới gần, nhưng ai biết cừ nhân bỗng nhiên đột phá Tiên Đạo công cùm xiềng xích, không phải bọn hán có khả năng địch, nhưng đây là bọn hán duy nhất có thể cơ hội báo thù, bỏ lỡ liền không lại, cho nên bọn hán đã chuẩn bị bí quá hoá liều. Nhưng ai cũng biết, cử động lần này Cửu Tử Nhất Sinh, hán cùng chương quỹ đều có chịu chết chi tâm.

Nhưng hôm nay gặp Phật Giới cao nhân, tuy nhiên không biết là vị nào Bồ Tát hoặc Kim Cương, nhưng đạt được cái này hai khóa Phật gia Tiên Đan, bọn hán báo thù sống sót cơ hội nhất định tăng lên rất nhiều. Tiểu nhị đã quyết định, nếu như lần này báo thù có thể sống sót, hán liền nghĩ biện pháp Xuất Gia vì tăng, dùng một đời tin Phật vừa đi vừa về báo cái này phảng phất khát cái Hoạt Phật.

Khát cái hòa thượng cũng không biết tiểu nhị đã đối Tương Lai làm ra như thế nào lựa chọn, hán chính đi tại ra khỏi thành trên đường, tay phải bầu rượu, tay trái gà quay, đi một bước uống một ngụm, lại đi một bước lại ăn một miếng, quả nhiên là tốt không sung sướng.

Ra khỏi thành môn, rượu cũng uống xong, thịt cũng ăn xong, hán không thèm để ý chút nào lấy tay khiêng cọ xát béo ngậy miệng, sau đó xoay người lại nhìn lấy chờ đợi mấy ngày Thị Trấn, trong mắt không vui không buồn, khuôn mặt ẩn có từ bi chi sắc.

"Rượu thịt xuyên ruột qua, Phật Tổ trong lòng lưu, nếu để cho cái này Phật Giới chỉ tổ biết ta như thế tin Phật, khẳng định sẽ tức giận thổ huyết ba lít a "

Khát cái hòa thượng bỗng nhiên ngại ngừng Nhất Tiểu, hán không lưu luyến nữa xoay đầu lại, một bên Hương nơi xa hoang Lâm đi đến, một bên tay trái ngón tay bóp bóp thành thuật.

"Nhất Thành không lưu nửa tháng, bây giờ ba vạn sáu ngàn Nhật, cũng đi hai ngàn bốn trăm thành, độ 2,400 người, vì ta Phật Chúng bên dưới hai ngàn bốn trăm hạt giống, rượu này nhục chi qua nên có thể triệt tiêu a "

Khát cái hòa thượng tuy nhiên nhìn như đi rất chậm, kì thực một bước mười dặm, trong nháy mắt liền tan biến tại đường bên trong, hán càng chạy càng nhanh, từ mặt đất dâng vùn vụt lên, cuối cùng giả Vụ Vân Trung.

"Bên dưới một chỗ lại là nơi nào đầu lại để bàn tăng tính cả tính toán." Chán nản nhà sư ngay từ đầu sắc mặt còn rất thông dong, nhưng tay trái ngón tay bóp bóp tốc độ càng lúc càng nhanh, sắc mặt cũng càng ngày càng nghiêm túc, hán hai mắt ẩn có Phật quang xuất hiện, toàn thân càng là tàn mất ra nhu hòa huỳnh quang, chỉ là một lát sau, chỗ có quang mang cấp tốc nội liễm biến mất, mà hán cũng từ tầng mây bên trong một lần nữa rơi tại mặt đất.

Trên mặt hán có nghi ngờ, cái này đã là ba vạn sáu ngàn Nhật cũng không xuất hiện qua bộ đáng.

"Quái dị, coi là thật quái dị, tuy nhiên Phật Giới lần này hình như có một khám, cần tới xem xem." Chấn nân hòa thượng chân xuyên để lộ ngón chân giày, tầng bào bên trên đều là miếng vá, mùa đông lạnh lẽo, Thiên Hạ đóng băng, nhưng hán lại giặt mình không biết, lúc hành tẩu như gió giống như Vụ.

"Thạch Ngọc Quốc Thạch Ngọc thành, còn có năm ngày thời gian, cũng là chẳng nhiều sốt ruột, không quá sớm đến có lẽ còn có thể có chút kỳ ngộ..."

Mỗi bước ra một bước, hán thân thể liền xuất hiện tại ngoài trăm dặm, nếu như bị Tu Phật người tu đạo phát hiện, tất nhiên sẽ ngoác mồm kinh ngạc, một ngày mười dặm chính là qua Thiên Nhân chi giới mới có thể xuất hiện thực lực, mà một cái chớp mắt trăm dặm, cái kia càng là một số Phật gia La Hán cũng làm không được, nhưng cái này chấn nân hòa thượng lại mặt có thông dong, rõ ràng còn có rất nhiều dư lực có thể làm càng tốt hơn.

Hán gọi Tế Công, cũng có người gọi hán Tế Điện, tại Đại Đường Thánh Giới trốn vào Không Môn, lại không đi khổ tu chỉ nói, rượu thịt xuyên ruột qua, Phật Tổ trong lòng lưu là hán Phật Tâm, mà giày mà phá mũ mà phá trên người cả sa phá, đồng dạng là hán Phật Tâm.

Chính như tên của hán, Tế Thế Cứu Nhân lại điên điên khùng khùng, bởi vì Tế Thế cho nên điên, lại bởi vì điên mới có thể Tế Thế.

Một ngày này, Đại Đường Tế Điện, dặm chân Thạch Ngọc Quốc.

Một ngày này, Nhân Tộc Lý Bạch tiến vào Phật Giới Đông Thắng Thần Châu.

Một ngày này, tuyết lạnh trên trời rơi xuống, Thạch Ngọc quốc thượng tiếp theo phiên bao phủ trong làn áo bạc.

Á!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Duyên phận

Chương 48: Duyên phận

Trong vòng một đêm, tuyết lạnh trên trời rơi xuống, toàn bộ Thạch Ngọc Quốc cương thổ bố trí, đều bị Băng Tuyết bao trùm, buổi sáng nếu là bay đến cái kia Cửu Trọng Thiên khuyết Hướng cúi xuống xem, chắc chắn nhìn thấy cái này trăm năm khó gặp tuyết mỹ cảnh tuyệt. Sơ Dương đỏ như máu, chiếu rọi tại thế gian này trắng nhất chi vật bên trên, lóe ra đỏ sậm chi quang, tựa như cái kia máu Phi Thửy, làm cho người mê say.

Sáng sớm, Chu Thần Hoàn liền dẫn Hồng Loan bò lên trên một lần nữa chồng chất mà thành Giả Sơn, vẫn là tại chỗ cũ, vẫn là ban đầu Gạch đá, chỉ là Nguyên Khí Tuyền Nhân đã không còn, nếu như Thái Tử Điện Hạ có buồn xuân thương thu Văn Nhân bệnh chung, không thể nói trước sẽ đến bên trên một câu Vật Thị Nhân Phi mọi chuyện đừng, muốn nói nước mắt trước chảy.

Leo lên Giả Sơn, Thái Tử Điện Hạ rất tùy ý dùng đến lộng lẫy ống tay áo quét tới trên tầng đá bông tuyết, lộ ra Thạch Đầu nguyên bản màu xám đen về sau, liền cười toe toét ngồi đi, hán vận vẹo uốn éo cái mông, lại trừng trừng mắt, cuối cùng trên mặt xuất hiện về áo nào: "Vẫn là ban đầu phối phương, lại không phải lúc đầu vị đạo, cái này lão đầu quả nhiên là hại người rất nặng."

Hồng Loan lẳng lặng đứng lặng tại Chu Thần Hoàn sau lưng, nàng biết Chu Thần Hoàn nói tới lão đầu là ai, nhưng cũng bởi vậy không dám lộ ra tiếng cười.

Giả Sơn đối diện chính là bao phủ trong làn áo bạc ngọc lan hồ, vài ngày trước ngọc lan hồ dày đến vài thước băng tầng bị Thiên Sơn Đồng gia một quyền chấn vỡ, hồ nước đảo lưu, hình thành lý Ngự Dược Long Môn chi hiểm thấy cảnh tượng, mà cùng ngày núi Đồng gia thu quyền về sau, cũng chỉ là trong chốc lát, mặt hồ liền lần nữa kết thành băng tầng, trải qua mấy ngày nữa Hàn Lãnh lên men, lúc này ngọc lan hồ lại một lần bị hoàn toàn đóng băng, ban đêm Đại Tuyết giáng lâm, mặt ngoài trải lên một tầng tuyết thật dày tầng, nếu như không đập cùng với bên trên, thật đúng là không phân rõ đây là hồ vẫn là đất băng.

Nhìn lấy hơi có bao la hùng vĩ Hoàng Cung cảnh tuyệt, nhìn lấy chỗ gần ngọc lan hồ, xa xa Thương Tùng Thụ Bách còn có cái kia ngao nghễ khai phóng Mai Hoa, Chu Thần Hoàn lại cảm giác lòng dạ có chút khuấy động, hán đứng dậy, hai tay mở ra, phảng phất muốn vây quanh thiên này bên dưới, không khỏi phóng khoáng nói: "Đại hà trên dưới, lập tức cuộn cuộn, núi núi Ngân Xà, nguyên tri sắp tượng, muốn cùng thiên công so độ cao!"

Sau lưng Hồng Loan nghe được Chu Thần Hoàn cái này lời nói hùng hồn, trong lúc nhất thời không khỏi có chút giặt mình, nàng không biết phải chăng là ảo giác, phía trước cách đó không xa Chu Thần Hoàn tựa hồ trong nháy mắt cách xa mình, hình tượng của hán cũng tại trong lúc lơ đãng như cự nhân thẳng tắp, gặp Chu Thần Hoàn một tay nâng lên, liền làm thật sự muốn chạm đến Thiên Cung, cùng ngày đó công sánh vai một hai.

Chu Thần Hoàn tựa hồ cảm thấy sau lưng Hồng Loan dị dạng, không khỏi chuyển qua đầu Hướng Hồng Loan làm cái chớp mắt mặt quý, gặp Hồng Loan

trùng hướng mình, lại say sưa cười ha hả, "Hong Loan, người cảm giác lời của ta mới vừa rồi như thế nào "

Hong Loan ăn ngay nói thật, nói: "Thiên tử điện hạ vừa mới nói rất nguy hiểm, nếu là bị Mạn Thiên Thần Phật cùng Tiên Cung Chư Thần biết, không thiếu được sẽ có một phen trừng phạt hàng dưới, lấy trị Thái Tử Điện Hạ cuồng ngôn Vọng Ngữ chi tội. Nhưng Hong Loan nghe nói, lại cảm giác Thái Tử Điện Hạ cũng không phải là cuồng ngôn, cũng không Vọng Ngữ, mà là điện hạ trong lòng thế giới đã là như thế, thiên này là ngăn không được Thái Tử Điện Hạ."

Nghe được Hong Loan, Chu Thần Hoàn sững sốt một chút, hần kỳ thực chỉ muốn nghe Hong Loan khoa khoa mình, sau đó tới bên trên một câu "Ta chép" trên chọc một chút cái này nha đầu, nhưng ai biết mình ngược lại là bị Hong Loan nói có chút tức giận, hần gãi gãi đầu, lúng túng ho khan hai tiếng, lại không còn liên cái đề tài này nói cái gì.

Hong Loan thấy thế, cũng chỉ là khách khách Nhất Tiểu, kinh mấy ngày nữa ở chung, Hong Loan cũng đã thăm dò rõ ràng Chu Thần Hoàn tính cách, mới đầu tâm lý còn có không gọi được khúc mắc khúc mắc, lúc này cũng hoàn toàn tiêu thất vô tung, chính là phía sau giám sát mình cái kia mấy đạo ánh mắt, từ Hong Loan bị Chu Thần Hoàn ôm đến trên giường về sau, liền cũng rất cuộc không cảm giác được.

"Hong Loan, gần nhất nhưng có gì vui sự tình là Bản Thái Tử không biết" Chu Thần Hoàn chống nạnh nhìn lấy sắc sỡ cảnh tuyết, hỏi.

Hong Loan suy nghĩ nghĩ, sau đó châm chọc dùng từ, nói: "Khởi bẩm Thái Tử Điện Hạ, gần nhất có hai chuyện Thái Tử Điện Hạ có lẽ sẽ cảm thấy hứng thú, một kiện là Lợi Trinh Tự chủ trì Phương Trọng sư đệ tuệ chữ lột đại sư Tuệ Giác chỉ huy năm tên đệ tử đặc ý xuống núi, chính Hướng ta Thạch Ngọc thành phương hướng chạy đến, dự tính hai ngày sau đến."

"A tới so dự tính phải sớm bên trên một ngày nha.

"Chu Thần Hoàn hai mắt hiện lên một vòng dị sắc, nhưng cũng không có truy đến cùng, vẫn là bình thản nói ra: "Ta đoán chuyện thứ hai hẳn là cùng ta vậy thúc thúc hợp Đường Ca có liên quan rồi a "

Hong Loan điểm một cái đầu, nàng thanh tú động lòng người gương mặt bên trên không biết là bởi vì xấu hổ hay là bởi vì Hàn Lãnh xuất hiện một tia không bình thường ửng hồng, chỉ nghe nàng nói: "Ninh Vương phủ đêm qua cùng sở hữu hơn ba mươi tên Ưng Khuyển trong đêm rời đi Thạch Ngọc thành, Hướng bốn phương tám hướng Chư Thành cực nhanh tiến tới mà đi. Mà chim bồ câu truyền tin số lượng, càng là không ít hơn trăm phong."

Chu Thần Hoàn nhìn chăm chú ngọc lan đình bên cạnh cây kia không cao không lớn tiểu Thúy bách, cây này còn là mình ba năm trước đây trước khi rời đi thân thủ trồng, bây giờ đã một mực đâm cần cùng ngọc lan bờ hồ, tuy nhiên thân cây không thô không trắng, lại có thể chống cự đại phong Đại Tuyết, lúc này Đại Tuyết đọng lại, uốn lượn lại không gãy.

"Hoàng thượng không có chặn giết" Chu Thần Hoàn âm thanh như cũ bình tĩnh, từ đó nghe không ra bất kỳ ý nghĩ.

Hong Loan lắc lắc đầu, chi tiết bẩm báo: "Không thấy hoàng thượng phát ra mệnh lệnh, ngược lại là có đại thần muốn một mình hành động, bị hoàng thượng quát lớn, một đêm trong nhà vừa khóc vừa gào, nghe nói hoàng thượng sáng nay đưa đi Khẩu Dự, mới khiến cho đại thần kia từ buồn chuyển vui."

"Trung thần Thanh Lưu chi sĩ, có khi hoàn toàn chính xác làm người đau đầu, tuy nhiên dạng này Thần Tử, lại cũng coi là đáng yêu." Chu Thần Hoàn trước một câu còn tại nói cái này buồn rầu sự tình, nhưng câu tiếp theo liền chuyện biến đổi, chỉ gặp hần chuyển qua đầu nghe rằng Nhất Tiểu, nói: "Hong Loan, ra ngoài ăn thịt a "

"A" Hong Loan sững sờ.

Tuy nhiên cuối cùng hai người vẫn là đổi một bộ quần áo, vụng trộm ra Hoàng Cung, Chu Thần Hoàn xe nhẹ đường quen, dẫn theo Hong Loan xuyên đường phố cang ngõ hẻm, cuối cùng đi tới một cái rất vắng vẻ trong ngõ nhỏ Tiểu Tiểu thịt muối cửa hàng.

Thịt muối cửa hàng tiểu nhị đối Chu Thần Hoàn còn có Trí Nhớ, dù sao một cái là anh tuấn suất khí hoa quý công tử, một cái là phong thái mỹ mạo so cái kia Thúy Vân Lâu Hoa Khôi đều phải đẹp mấy lần Nữ Hiệp, tại cái này trong tiểu điểm cùng lúc xuất hiện xác suất quả thực không cao. Hướng chi còn có bí mật không thể nói, có khi liền xem như ngủ, tiểu nhị còn có thể mơ tới cái kia này liễu không nhường này râu Hiệp Nữ đây.

"U, công tử ngài mau mời, hôm nay vẫn là đến ăn thịt bò kho tương" tiểu nhị nhiệt tình chào hỏi Thái Tử Điện Hạ hai người ngồi xuống, chẳng qua là khi hần nhìn về phía Hong Loan lúc, lại có chút hơi sững sờ. Làm sao vị gia này lại đổi một cái hồng nhan cái kia xinh đẹp như hoa lại tư thế oai hùng phi phàm Hiệp Nữ đâu

Hong Loan gặp tiểu nhị kinh ngạc nhìn mình, lông mày hơi nhăn lại, nhưng rất nhanh liền giãn ra, trong mắt cũng Vô và chán ghét.

"Hai cân thịt bò kho tương, nửa bầu rượu, thiên này quá Lãnh, nhanh lên a." Chu Thần Hoàn Hướng tiểu nhị Nhất Tiểu, hần biết tiểu nhị tâm lý nghĩ cái gì, mình sao lại không phải.

Lúc trước chính là tại cái này không có danh tiếng gì Tiểu Tiểu thịt muối cửa hàng đụng phải Công Tôn Triều Nghi, bây giờ nặng tới nơi đây, trong lòng cũng còn nghĩ đến ngày đó sự tình.

Có nữ Triều Nghi, không phải tùy tiện một cái nữ nhân đều có thể bị mình nhớ kỹ, tại phía xa Nguyệt Cung Hằng Nga Tiên Tử tính một cái, hồi nhỏ đụng phải Ngao Lai Quốc Tiểu công chúa tính một cái, bây giờ lại đếm kỹ, cũng chính là cái này thần kinh không ổn định Nữ Hiệp.

"Điện hạ có tâm sự" Hong Loan gặp Chu Thần Hoàn tựa hồ lâm vào một loại nào đó hồi ức, lại là bắt đầu dĩ lại là khóe miệng lộ cười, nhin không được

hỏi.

Chu Thần Hoàn nhìn về phía Hồng Loan, chỉ là vươn tay nhẹ nhàng điểm Hồng Loan trắng nõn trán đầu một cái, sau đó cười nói: "Nơi này là cái chỗ thần kỳ, không chỉ thịt ngon ăn, thể nào cũng sẽ đụng phải một số người thú vị."

Hồng Loan có chút không rõ, tuy nhiên nàng thân là một tên trong cung lan truyền ra cung nữ, tự nhiên là biết lời gì nên hỏi, lời gì không nên nói, chủ từ muốn cho nàng biết đến sự tình, nàng nghe chính là, chủ từ chỉ muốn cho nàng nghe lại không muốn để cho nàng nhớ sự tình, đó cũng là nghe chính là, chỉ là sau đó liền muốn hoàn toàn quên mất, cho dù là so với tai trái nghe tai phải bốc lên đều muốn càng thêm thuận thực mấy phần.

Mà đúng lúc này, tiểu nhị vừa mới bùng lên thịt bò kho tương cùng nửa ấm rượu lúc, một cái mang theo tang thương lại có chút thanh âm khàn khàn đột nhiên truyền đến trong tiểu điểm.

"A di đà phật, bản tăng vừa nghe vị thịt tranh luận đi một bước, thí chủ có thể bỏ thí bản tăng một bàn thịt muối ném thử "

Tiểu nhị Hướng nhìn ra ngoài, chỉ gặp một cái đầu đội phá phật mũ, thân xuyên miếng vá tăng bào, chân lẩy để lộ ngón chân Thảo Hải phảng phất khát cái hòa thượng chính chấp tay trước ngực, một mặt thành kính ôn hòa Hướng nhóm người mình nói.

"Đại sư, ngài nói không sai chứ ta làm sao nhớ kỹ hòa thượng đều là Tu Thân Tu Tâm, cũng không nghe nói cái nào người xuất gia còn ăn thịt a "

Cái này là Phật Giới trung hoà còn đặc quyền, cho dù là nói tới lời nói lại thể nào Kinh Thế Hải Tục không giống tên hòa thượng, cũng sẽ không bị dẫn tới dùng lại đánh cho tề người, Đình Thiên chính là giống tiểu nhị như vậy thiện ý nhắc nhở một cái mà thôi.

Chán nản phảng phất khát cái một loại hòa thượng nghe vậy chỉ là cười lắc lắc đầu, hần bỗng nhiên duỗi ra ngón tay chỉ hướng Chu Thần Hoàn trên mặt bàn phiêu tán nhiệt khí thịt bò kho tương, nói: "Bản tăng không chọn, chỉ cần cái kia bàn thịt bò kho tương là đủ."

"Đại sư, đây chính là khách nhân đồ vật, nếu như người thật không sợ ăn thịt mà hại mình Phật Tâm, vậy người ngay ở chỗ này chờ ta một cái, ta đến hỏi bên dưới chuông quỹ, chuông quỹ đồng ý ta liền cho người một chút thịt ăn." Tiểu nhị gặp hòa thượng muốn ăn khách nhân đồ vật, vội vàng khoát tay nói.

Nhưng ai biết hòa thượng lại có chút tùy hứng giống như không chịu bỏ qua, chỉ gặp hần trực tiếp phóng qua tiểu nhị bên cạnh thân, đi vào Chu Thần Hoàn bên cạnh, chấp tay trước ngực nói: "Bản tăng cảm giác cùng vị công tử này rất hữu duyên, mà lại nóng lòng đi đường, ăn uống Không Không, lúc này một Văn công tử trên bàn mùi thịt, chán này liền không nguyện ý đi đường, công tử có thể tạo thuận lợi, cho bản tăng bỏ thí một số com chay "

Chu Thần Hoàn nghe lời này lập tức cảm giác cực kỳ thú vị, hần chuyển qua đầu nghĩ xem rốt cục là như thế nào một cái mặt lớn đến kinh thế hải tục hòa thượng mới dám quang minh chính đại nói đem thịt xem như com chay, đồng thời dám đến hướng mình đòi hỏi thịt, đến miệng thịt còn có thể chấp tay nhường cho người

Chỉ là đang nhìn Hướng đối diện hòa thượng ăn mặc lúc, Chu Thần Hoàn hai mắt lại đột nhiên híp lại, nhưng rất nhanh, hần lại ép quyết tâm đầu cổ này khó tả cảm giác, chỉ là nghe răng Nhất Tiểu, nói: "Đại sư xác định chúng ta là hữu duyên, mà không phải có người cố tình làm "

Chán nản hòa thượng cũng là nghe răng Nhất Tiểu, chỉ là hần hai cái răng cửa không biết làm sao làm mất rồi, lúc này Nhất Tiểu, thịt bò kho tương phía trên tung bay nhiệt khí đều bị cái này thiếu răng cửa miệng cho hút vào.

"Công tử sẽ tới nơi này khẳng định không phải trước đó kế hoạch tốt, bản tăng cũng là hôm nay vừa mới đến Thạch Ngọc thành, hai cái đều không có trước đó chuẩn bị người gặp nhau ở đây, không phải duyên phận lại là cái gì đâu "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Hòa thượng cùng thái tử

Chương 49: Hòa thượng cùng thái tử

Xuống Đại Tuyết, viện lạc cùng đường phố đạo bị tuyết thật dày tầng che lại, tầm thường nhân gia sáng sớm liền mang nhà mang người bắt đầu quét lên Tuyết đến, nam người tay cầm cái chổi hoặc cái xẻng, trước thò sơ giản lược mở ra một đầu thông hướng ngoài cửa tiểu lộ, mà Hải Đồng thì là theo sau lưng dùng càng nhỏ một chút điều cây chổi cẩn thận quét sạch "Cá lọt lưới", mấy chuyển xuống tới, hai người khuôn mặt đều cóng đến đỏ rực, nhưng nhìn đến mình thành quả, lại là tránh không được một trận vui cười. Nam Nhân giờ tay lên vì Hải Đồng vỗ vỗ trên mũ dính vào bông tuyết, nghe được trong phòng truyền ra một tiếng ăn com kêu gọi, liền so với ai khác chạy đều nhanh, ôm lấy Hải Đồng liền Hướng trong phòng chạy tới, chỉ lưu Hạ Môn trước còn chưa hoàn toàn quét hết "Chiến Trường" .

Chu Thần Hoàn cuối cùng vẫn mời chán nản hòa thượng ngồi xuống, chỉ là lại chưa cùng chán nản hòa thượng nói câu nói trước, hần nhìn lấy trong hẻm nhỏ từng nhà quét Tuyết tình cảnh, cảm thụ được loại này ôn nhu cùng thân tình, trên mặt thần sắc không khỏi nhu hòa hơn mấy phần.

Chán nản hòa thượng ngồi xuống về sau gặp Chu Thần Hoàn lờ đi mình, cũng không xấu hổ, chỉ gặp hần dùng bản thủ tay trực tiếp nắm lên cái kia trong mâm thịt muối, bị Hồng Loan trừng mắt liếc, lại trừng trở về, sau đó phảng phất cảm nhận được cử động lần này có chút không ổn, sắc mặt hơi đỏ bừng, lại vẫn là không để ý hình tượng ăn lên thịt tới.

Chu Thần Hoàn nghe được chán nản hòa thượng bẹp miệng âm thanh, xoay đầu lại, nhìn thấy hòa thượng ăn thịt đáng vẻ, trong lòng lại không khỏi nhớ tới Công Tôn Triều Nghi yêu thịt thắng qua yêu hết thấy tính tình, hần bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, khước miệng trong lúc lơ đãng nhếch lên.

"Công tử tại nghĩ ưa thích người "

Hòa thượng gặp được cái này một màn, thả bên dưới đã thấy đáy món ăn, đánh một ợ no nê về sau, chấp tay trước ngực, một mặt ung dung nói.

Chu Thần Hoàn nghe vậy vẫn là không để ý cái này cổ quái hòa thượng, chỉ gặp hần để tiểu nhị đem còn thừa một cân thịt bò kho tương đóng gói về sau, liền Hường Hồng Loan nói: "Đi thôi, nhà húng đã không có."

Hồng Loan liếc qua chán nản hòa thượng, sắc mặt bình tĩnh điểm một cái đầu, chỉ là bọn hần vừa phóng ra tiểu điểm đại môn, liền nghe được hòa thượng đang đằng sau nói ra: "Bản tăng xem công tử lông mày hình như có hắc khí vờn quanh, gần nhất sợ có họa sát thân phát sinh, công tử nếu tin tưởng bản tăng, để bản tăng làm bạn mấy ngày, tất bảo đảm thí chủ Vô Ưu."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, chân bên dưới bước chân ngược lại thật sự là ngừng lại, chỉ gặp hần xoay đầu lại, nhìn về mặt nghiêm mặt lẫm nhẫm hòa thượng, lại nhìn coi hòa thượng một thân chán nản trang phục, cười nói: "Khi nào trong miếu này hòa thượng không hảo hảo ăn chay niệm Phật, ngược lại học những cái này chán nản Đạo sĩ mà tính quẻ "

Lời này nếu là bị còn lại hòa thượng nghe được, tất nhiên là không thiếu được một trận tức giận, dù sao Phật Đạo chi tranh cổ đã có chi, phật có Phật Giới, đạo hữu Tiên Giới, phật có Tây Thiên Linh Sơn, đạo hữu chín Khuyết Thiên cung, nhìn như Lưỡng Phái cùng chống chọi với Yêu Giới, kì thực bên trong phòng trong cạnh tranh không ngừng, không nói những cái kia Thần Phật ở giữa so đấu, riêng là riêng phần mình trị bên dưới Phật Miếu cùng Đạo Quan ở giữa tranh đoạt, liền chưa bao giờ đoạn tuyệt qua.

Cho nên Chu Thần Hoàn nói hòa thượng đi học Đạo sĩ Xem Bói, kì thực đã tính tương đối rõ ràng châm chọc chi ý, chỉ là hòa thượng lại không rất là ý, chỉ là cười nhạt nói: "Không hảo hảo ăn chay cơm là thật, chán nản cũng là thật, nhưng học đạo sĩ Xem Bói lại là giả. Bản tăng chỉ là cảm giác cùng thí chủ hữu duyên, mà lại thụ thí chủ cơm chay chi ân, khi ứng báo đáp, đây là bản tăng cảm bởi vì cùng quả, cùng với những cái khác không quan hệ."

Nghe chán nản hòa thượng nói cái gì Nhân Quả Chi Sự, Chu Thần Hoàn chính là một trận đầu lớn, lúc trước Tây Thiên Thủ Kinh lúc, con lừa trọc liền luôn yêu thích nói chút nhân quả khí vận lai nhai sự tình, ngay lúc đó Trư Bát Giới không phải là không có hỏi thăm qua, nhưng cái kia con lừa trọc chỉ nói Nhân Quả Tuần Hoàn báo ứng cùng nhau thoải mái, thiên cơ bất khả tiết lộ , tức giận đến Trư Bát Giới kém chút một bữa cào từ chụp chết cái này sẽ chỉ nói chút lai nhai loạn thất bát tao lời nói con lừa trọc.

"Đại sư muốn đợi mấy ngày" Chu Thần Hoàn không có niu lấy nhân quả vấn đề, mà là lời nói xoay chuyển, hỏi vấn đề khác tới.

Chán nản hòa thượng cười đuổi ra năm ngón tay, nhưng miệng bên trong lại nói bốn ngày.

Chu Thần Hoàn Nhãn Châu đi lòng vòng, lần này nhưng không có đuổi hòa thượng rồi đi, chỉ là một bên đi về phía trước, một bên nói: "Nếu như không sợ Ác Nhân quán thân tạo thành ác quả, muốn cùng liền đi theo đi."

Đi phía trước đầu, giẫm tại còn chưa bị quét hết trên mặt tuyết, phát ra kết tiếng vang, Chu Thần Hoàn không có cùng những người khác nói qua,

Mình nhưng thật ra là không quá ưa thích Mùa đông, bởi vì Mùa đông khí trời rét lạnh sẽ dễ tay chân mình trôi buột, mà lại giẫm đạp tại bóng loáng trên mặt đất, cũng có chút bất an ổn cảm giác, luôn luôn đang suy nghĩ nếu như mình giết người, chạy trốn sẽ hay không thuận tiện đương nhiên, cái này hoàn toàn là kiếp trước sát thủ Trí Nhớ mang cho mình buồn rầu, đương thời Chu Thần Hoàn sớm đã kinh nóng lạnh bất xâm, đừng nói cái này phổ thông Mùa đông, liền xem như tại Yêu Giới Hoang Cốc Băng Nguyên bên trên chạy một vòng, cái kia cũng sẽ không đối với mình sinh ra bao nhiêu làm phức tạp.

Hồng Loan đi vài bước liền hướng về sau xem một chút, đi lại mấy bước lại sẽ coi trọng một cái, thẳng đến xác định hòa thượng quyết định về sau, mới thấp giọng nói ra: "Điện hạ, hòa thượng này quả nhiên là muốn cùng chúng ta không đi."

Chu Thần Hoàn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nếu như nói cái này đầy trời Chư Phật có mấy người là kiếp trước Trư Bát Giới nhìn không thấu, đằng sau cái này chán nản hòa thượng chính là nó một, tuy nhiên mặc dù không có tự mình tiếp xúc qua, nhưng cũng biết người này tâm Niệm Thương Sinh, có phật không thành, xem như một cái đáng giá tôn kính Tu Phật người.

Ngoặt đông ngoặt tây đến Hoàng Cung Cửa sau, tiến vào Hoàng Cung hậu viện, hòa thượng cũng không có một chút vẻ kinh dị, liền phảng phất tiến vào một cái tâm thường nhân gia, một điểm không coi mình là ngoại nhân, Chu Thần Hoàn đi đến đâu, hần liền theo tới đâu.

Đến mình ở lại tiểu viện, Chu Thần Hoàn vừa muốn để Hồng Loan an bài hòa thượng này chỗ ở, chỉ thấy Thiên Sơn Đồng gia tại mình trong tiểu viện hờ ra đồng lửa nướng gà quay.

"Hoặc, Đồng gia đây là cuộc sống thoải mái a, tại cái này Thạch Ngọc Quốc Trung, dám tại ta chỗ này thịt nướng, ngoại trừ Bản Thái Tử bên ngoài, cũng chỉ có người một người."

Chu Thần Hoàn tùy tiện ngồi trên mặt đất, Thiên Sơn Đồng gia hững hờ lườm Chu Thần Hoàn một chút, vừa muốn nói gì, lại đột nhiên quay đầu đi, một mặt ngưng trọng nhìn về phía cái kia phẳng phát khát cái một loại chán nản hòa thượng.

Hòa thượng cũng một điểm không khách khí, hần chỉ là hướng lên trời núi Đồng gia thử nghe rằng, thiếu hai cái răng cửa miệng bên trong chảy ngược lấy Lãnh Phong, chỉ gặp hần tựa hồ có chút Hàn Lãnh, nắm thật chặt đơn bạc cũ nát tăng bào, sau đó ngay tại Chu Thần Hoàn bên cạnh cũng ngồi xuống.

"Cái này Mùa đông thoải mái nhất sự tình không ai qua được tại bên cạnh đồng lửa sưởi ấm, ăn thịt, vị thí chủ này sẽ hưởng thụ, công tử cũng là Hữu Phúc có thể hưởng người." Hòa thượng tựa hồ không có phát hiện Thiên Sơn Đồng gia nhìn về phía mình kinh hãi, chỉ là có chút xấu hổ gãi gãi đầu, sau đó đưa tay chỉ đang trên đồng lửa nướng gà quay, thậm trọng nói: "Một hồi có thể cho bản tăng từng bên trên thượng thức không cần quá nhiều, một cái đùi gà liền có thể."

Thiên Sơn Đồng gia một mặt nghi ngờ nhìn về phía Chu Thần Hoàn, gặp Chu Thần Hoàn bắt đầu đi nhún vai, liền biết sự tình không phải nhìn đơn giản như vậy, chỉ gặp hần trực tiếp tách ra kế tiếp đùi gà, nói: "Đại sư người phi thường, nghỉ ăn bao nhiêu liền ăn bao nhiêu, tin tưởng cái này trong hoàng cung có thể ngăn cản đại sư người đều không cao hơn một tay số lượng."

Chán nản hòa thượng lại là lắc lắc đầu, nghiêm mặt nói: "Người xuất gia không đánh lừa dối, nói ăn một cái đùi gà, liền ăn một cái đùi gà. Tuy nhiên bản tăng không kị rượu thịt, nhưng đó là tuân theo trong lòng phật đường, bởi vì cái gọi là rượu thịt xuyên ruột qua, Ngã Phật trong lòng lưu, Pháp Giới không phải ta nguyện, thực sự thịt ngon ăn a."

Ngay từ đầu nghe, Thiên Sơn Đồng gia còn cảm giác hòa thượng này nên không là nơi nào đi ra đạo cao tăng a nhưng nghe nghe liền càng ngày càng biến vị, mà khi cùng còn nói ra "Thực sự thịt ngon ăn" thời điểm, Thiên Sơn Đồng gia càng là một ngụm rượu phun tới, cho cái này đang lửa trên kệ nướng gà quay tăng thêm điểm nước bọt gia vị.

Chu Thần Hoàn vừa muốn ăn cái này nghe thom ngào ngọt gà quay, nhưng ai biết còn chưa đụng vào, liền bị Thiên Sơn Đồng gia phun ra đầy miệng nước bọt, suy nghĩ nghĩ, hần vẫn là lắc lắc đầu, trực tiếp đứng lên, đi ra ngoài.

Thiên Sơn Đồng gia cùng chán nản hòa thượng cũng không có chú ý Chu Thần Hoàn rời đi, hai người có lẽ là ngu ngốc ngu ngốc, mải tầm mải, trò chuyện đó là cũng không nói quá, sau cùng chán nản hòa thượng đang Thiên Sơn Đồng gia lại Ba khuyên bảo dưới, rốt cục lại niệm một tiếng A di đà phật, lần nữa cầm lấy còn lại gà nướng, ăn như gió cuốn.

Ăn ăn, hòa thượng liền nghe Thiên Sơn Đồng gia hỏi đến Pháp Danh, hòa thượng nghĩ cũng không nghĩ, nói thẳng nói: "Linh Ẩn tự Xuất Gia, Pháp Danh Tế Điền, Tế Thể Cứu Dân tế, điền điền không không điền."

Thiên Sơn Đồng gia đang nghe hòa thượng từ Báo Danh lúc, hai tay rõ ràng dừng lại, nhưng rất nhanh lại khôi phục nhiệt tình, chỉ là đáy mắt chỗ sâu cái kia bôi kinh ngạc cùng kinh nghi, lại là thể nào cũng giấu không được.

Chu Thần Hoàn rời đi tiểu viện về sau, tại Hồng Loan chỉ huy bên dưới đi tới hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên thư phòng, từ Đại Thái Giám thông báo về sau, đẩy cửa vào.

Chu Nghĩa Thiên đang cùng Bệnh Hồ Cự Sĩ gì đức thiếu đánh cờ, trên bàn cờ Hắc Kỳ Bạch Kỳ hoà lẫn, chợt nhìn liền sẽ coi là cả hai không cùng nhau trên dưới, nhưng cẩn thận lại nhìn, lại biết Chu Nghĩa Thiên Hắc Kỳ đã bị giết đánh tới bởi, căn bản nhất điểm phản thắng đều không có.

Chu Thần Hoàn đầu tiên là Hướng Bệnh Hồ Cự Sĩ nói một tiếng sư phụ, sau đó xích lại gần bàn cờ nhìn một chút, lại cười nói: "Sư phụ Kỳ Lự quả nhiên kinh người, phụ hoàng không đến trung bàn liền thua a nếu như cùng cái kia Tiêu Dao Các bên trên Quốc Thủ lục Kinh Thiên so một lần, có lẽ cũng chưa chắc không thắng."

Chu Nghĩa Thiên có chút bất mãn nâng lên đầu trừng một cái Chu Thần Hoàn, sau đó đem quân cờ ném tới trên bàn cờ, tức hỏn hỏn nói: "Không đùa không đùa, trẫm là hoàng thượng người không biết đề trẫm một cái, thật không biết đạo người cái này Xú Tính Khí sống thể nào đến hôm nay, trẫm làm sao lại không có chém người."

Gì đức thiếu biết hoàng thượng đây là nói đùa, nghe vậy chỉ là mang trên mặt nhợt nhạt mỉm cười, nói: "Hoàng thượng hung hoài càng lớn cờ, đương nhiên sẽ không bận tâm cái này nhỏ cờ thắng thua, huống hồ Phúc Họa liền nhau, thua nhiều, thắng mới có thể càng vui sướng hơn."

Sau đó, hần vừa nhìn về phía khuôn mặt anh tuấn Thái Tử Điện Hạ, trong mắt tràn đầy cung chiều chi sắc, nói: "Tiêu Dao Các bên trên Quốc Thủ lục Kinh Thiên lúc trước thể nhưng là lấy Tam Quốc vì cờ ván cục, sư phó người ta điểm ấy Kỳ Lự, ngay cả một nước vì cờ ván cục còn sẽ hao tổn phần lớn sinh mệnh đâu, huống chi là Tam Quốc chỉ ván cục, cái kia lục Kinh Thiên nhưng so sánh sư phụ lợi hại hơn nhiều."

"Sư phụ quá khiêm nhường, hần lợi hại hơn nữa, sau cùng còn không phải bị sư phụ cho bắt được Tiêu Dao Các bên trong vậy lại hai mươi năm" Chu Thần Hoàn hắc hắc Nhất Tiếu, miệng ngửa không ngừng.

Lục Kinh Thiên chỉ là cười dọn dẹp trên bàn cờ quân cờ, lại không đúng Chu Thần Hoàn lời này giúp cho đáp lại, mình lợi hại sao nếu quả như thật lợi hại, cái kia tám cái huynh đệ liền sẽ không sớm mất đi a mà lại bây giờ Ninh Vương thế lớn, uy hiếp Đế Vương chi vị, nếu là mình lợi hại, làm thế nào có thể có đương kim hạo

Chu Nghĩa Thiên cầm lấy chén trà, thổi thổi phía trên nhiệt khí, tựa hồ là muốn giải gì đức thiếu phiền não, nói sang chuyện khác hỏi: "Nghe nói người xuất cung mang về một cái chán nản hòa thượng"

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, "Là một tên hòa thượng, cũng xác thực rất chán nản."

"Rất đặc thù "

"Nếu như nguyện ý xuất thủ, có lẽ đặc thù, nếu như chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, liền không chỉ khác biệt."

Chu Nghĩa Thiên uống một hớp nước trà, dừng một chút, lại nói: "Ta không có ngăn cản Ninh Vương phủ hành động, nghĩ không nghĩ biết nguyên nhân "

"Không hứng thú."

"Vậy người chuẩn bị đằng sau làm sao bây giờ cái này Lợi Trinh Tự chúng đại sư thế nhưng là nhanh đến." Hoàng thượng cười hỏi.

Chu Thần Hoàn nhìn một chút trên mặt nụ cười nhìn lấy sư phụ của mình, lại nhìn coi một mặt nhìn không ra ý nghĩ Chu Nghĩa Thiên, chỉ là cất một tiếng, từ trên bàn cờ cầm lấy một khóa Hắc Từ, giữ trong lòng bàn tay, nói một tiếng "Hai cái lão hồ ly" về sau, liền nghênh ngang ra thư phòng.

Hắn vừa đi, trong thư phòng liền chỉ lưu bên dưới hai cái tuổi tác chênh lệch không lớn, nhưng nhìn lại phảng phất hai bối nhân quân cùng thần ở nơi đó cười to, cười thoải mái, tiếng cười không ngừng.

!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Đại sư giá lâm, chủ tớ chuyện phiếm

Chương 50: Đại sư giá lâm, chủ tớ chuyện phiếm

Hai ngày sau, Lợi Trinh Tự đại sư Tuệ Giác mang theo Đề Từ đến Thạch Ngọc thành, thà trong vương phủ môn mở rộng, mấy trăm Gia Bộc Tỳ Nữ mười dặm đón lấy, đại sư sáu người những nơi đi qua, như gió xuân hiu hiu, hương thơm mười dặm, Mầu Đơn nở rộ.

Bách tính vây xem, Sĩ Tử cung nghênh, Thế Gia đại tộc con cháu càng là sau đó bái phỏng, phật kim không ngừng, kính ý hoàn toàn.

Lại sau một ngày, Lợi Trinh Tự đại sư Tuệ Giác tại Ninh Vương phủ giảng từng nói pháp, Sĩ Tử tranh cùng nhau lắng nghe, hào môn Đại Phiệt con cháu nói liên không dứt. Từng có bách tính ngôn ngữ, từ Ninh Vương phủ tường cao bên ngoài đi qua, nhưng nghe được Phật Âm lượn lờ, chỉ cảm thấy toàn thân Thư Sướng, tật bệnh tự đi, mà về đến trong nhà, lại chấn kinh phát hiện trong nhà phồn hoa nở rộ, như ngày xuân cảnh tượng, vội vàng quý bái tại đất, hô to Phật Quang Phổ Chiếu, lại để Bách Hoa ngộ nhận đồng đi xuân tới, coi là thật Thần Tích.

Gặp này Chân Phật phát uy người không chỉ hai, ba người người, màn đêm buông xuống quán rượu trà tứ, Câu Lan thanh lâu, phàm là náo nhiệt chi địa, đều có thể nghe được Bách Hoa Đưa Nở ngữ điệu, nói cái kia Lợi Trinh Tự tới mấy người đều là Tu Phật có thành tựu người, đặc biệt là Tuệ Giác Cao Tăng, càng là hoàn toàn có thể Lập Địa Thành Phật, tiến về Linh Sơn thụ phong Chân Phật chi vị.

Phật gia thành Phật, Đạo Gia Phi Thăng, cũng không phải là nói Tu Phật tu đạo đạt cấp bậc nhất định liền có thể tự xưng là phật Vi Thần, phật có đốn ngộ, tiên có Độ Kiếp, cả hai Thủ Đồ Đồng Quy, đều có lấy huyền diệu tối nghĩa nan giải chi cái cô, phá, liền có thể bị Thiên Đình cùng Linh Sơn chính thức thụ phong Thần Phật chi vị, mà không có đột phá, cho dù tu đến cái kia trên trời dưới đất tuyệt vô cận hữu thực lực, cũng chỉ là không bị tam giới công nhận đã mãn Tu Hành Giả.

Cho nên nói Tuệ Giác chính là đã thụ phong thật phật, không đi nói cái kia tính chân thực, cho dù là ai đều biết là giả, cũng có thể khiến người ta đối với hắn sinh ra tâm hồn kính sợ, dù sao Chân Phật tại Phật Giới thế nhưng là nhận vạn dân hương hỏa triều bái, đó là chân chính có Đại Thần Thông Đại Tự Bi thật phật.

Ngày đó Tuệ Giác Cao Tăng kể xong Phật Pháp về sau, liền tuyên bố vào khoảng ngày thứ hai bắt đầu Phật Đồ tuyển bạt, đến lúc đó hoan nghênh Thạch Ngọc Quốc chỗ có lòng thành Hướng phật người đến đây tranh cử, thành liền có thể vào Lợi Trinh Tự tu hành Phật Pháp, cho dù là không thành, cũng là kết một phần Phật Duyên.

Tin tức này vừa ra, toàn bộ Thạch Ngọc Quốc trong nháy mắt bắt đầu chuyển động, mà lại tại cái này Bách Hoa vào đông nở rộ Đại Thần Thông truyền ngôn phía dưới, cũng có một chút nguyên bản không định xuất thủ Thế Gia đại tộc phái ra đặc ý con cháu, trong đêm Hướng Thạch Ngọc thành tiến đến, trong lúc nhất thời trên trời dưới đất, chim bay thú chạy vô số, mà cái kia Thạch Ngọc thành khách sạn, cũng tại nửa đêm bên trong kín người hết chỗ, cho dù là kho cũi, cũng ở không xuống càng nhiều người.

Phật Đồ tuyển bạt trước một đêm, Thạch Ngọc Quốc hoàng cung.

Hoàng Cung ngoài lồng trong chặt, mười bước một cương vị năm bước một trạm canh gác, Chu Thần Hoàn trong hoàng cung tự nhiên là thông suốt, chỉ là đi đến mấy bước liền có thể nhìn thấy mình tới thị vệ phảng phất để phòng tiểu thủ đáng về nhìn cùng với chính mình, luôn luôn nhìn không được bầu môi, trong lòng ám đạo lão cha lại chơi cái gì yêu thiếu thân.

Hồng Loan đi theo Thái Tử Điện Hạ qua mấy tầng Trạm Gác về sau, liền nghe Chu Thần Hoàn nói ra: "Hong Loan, người nhận vì một Địa Tiên cảnh cao nhân tới Hoàng Cung Tiêu Dao Các trộm đồ, có mấy thành xác suất Thành Công"

Hồng Loan suy nghĩ nghĩ, cũng không giấu diếm Chu Thần Hoàn mình một cái phổ thông Tỳ Nữ có thể nào biết những chuyện này bí mật, Nhân Châu đi lòng vòng, liền nói: "Hồi bẩm điện hạ, nô tỳ đang nghĩ, nếu như cung nội mấy vị cao nhân không xuất thủ muốn xem cuộc vui, người kia có thể có ngũ thành cơ hội chạy trốn, nhưng nếu như Thái Tử Điện Hạ muốn trêu đùa, vậy thì một thành cơ hội cũng không có."

Chu Thần Hoàn nghe vậy không có đối Hồng Loan ngôn ngữ làm ra đánh giá, chỉ là lại nói: "Nếu như là Phật gia La Hán cấp bậc nhân vật đâu"

Phật gia La Hán, tức cùng Tiên Giới thiên tiên cùng Yêu Giới Yêu Soái ở vào cùng một đẳng cấp, cái này một cấp bậc cường giả, nguyên khí trong cơ thể như mãnh liệt dòng sông, nhưng bước trên mây mà đi, nếu như cựa mạnh một điểm, chính là phá núi Đoạn Hải cái kia loại đại thần thông cũng là có thể thi triển ra.

Mà lại càng thêm mấu chốt chính là, Tu Phật cùng người tu đạo đạt tới này các loại cảnh giới về sau, liền có thể nhập Tây Thiên Linh Sơn cùng cửu tầng cung điện cầu được một phần việc phải làm, đây cũng là chân chính khác biệt với phạm nhân cùng Tiên Phật chỗ mấu chốt nhất.

Từng có thơ ngôn ngữ, khổ tu mười năm như trời lên Vân, ngày sau gà chó cũng Thăng Thiên! Nói chính là có thể cười mây đạp gió cái này so Tiên Phạm chi hồ càng khó hơn vô số lần ngày đêm khác biệt chỉ khe,

Qua, chỗ có phạm nhân đều là con kiến hôi, dĩ vãng thấy đều là Phạm Trần.

Địa Tiên cùng Thiên Tiên ở giữa khác biệt, liền là phạm nhân cùng Tiên Nhân ở giữa khác biệt, há lại đơn giản có thể so sánh nhưng Chu Thần Hoàn hỏi, Hồng Loan liền không thể không cẩn thận suy nghĩ, nàng có thể bị Chu Nghĩa Thiên chọn trúng Thiếp Thân phục thị Chu Thần Hoàn, không chỉ có riêng là mình cùng Chu Thần Hoàn gặp qua hai lần đơn giản như vậy, không có gì ngoài tự thân bản sự bên ngoài, cẩn thận nhập vi năng lực trình thám cũng là một trong những nguyên nhân.

Đang suy tư mấy hồi thở về sau, Hồng Loan rốt cục trả lời nói: "Điện hạ, nếu thật là cái kia La Hán một người như vậy vật đến Tiêu Dao Các ăn cấp đồ vật, cho dù là cung phụng nhóm đồng thời xuất thủ, cũng chưa chắc có thể lưu bên dưới hắn. Nhưng nếu là điện hạ muốn lưu lại hắn, lưu lại người kia xác suất phải có chín thành."

"A vì cái gì" Chu Thần Hoàn nghe vậy cảm thấy thú vị, cười hỏi.

Hồng Loan cẩn thận tỉ mỉ nói ra: "Không dối gạt điện hạ, Hồng Loan từng gặp mấy vị cung phụng xuất thủ, như vền vền mới vào La Hán Cảnh người, liều chết một, hai người có thể lưu lại, nhưng nếu là đã tại La Hán Cảnh dừng lại mấy năm người, cho dù chỗ có cung phụng toàn lực ứng phó, đánh bại người kia không là vấn đề, nhưng chân chính lưu lại lại là không dễ."

"Bất quá, đây chẳng qua là trước đó điện hạ chưa từng Du Lịch trước đó tình huống. Lúc này như điện hạ Át Chủ Bài ra hết, dù là chỉ có Đồng gia một người xuất thủ, nô tỳ suy nghĩ vấn đề cũng sẽ không quá lớn."

Hồng Loan đối Chu Thần Hoàn quả nhiên là không có chút nào giấu diếm, dù là lần này trả lời bại lộ mình rất nhiều bí mật, nàng cũng không có chút gì do dự. Chính như nàng nói, từ khi bị Hoàng Đế đưa đến Thái Tử Điện Hạ bên cạnh phục thị về sau, chủ nhân của nàng cũng chỉ có Thái Tử Điện Hạ một người, mà đối với chủ nhân, nàng không có nửa điểm bí mật.

Chu Thần Hoàn đối Hồng Loan trả lời từ chối cho ý kiến, lại vẫn như cũ là không có trực quan tỏ thái độ, hai người đi đến vẫn có ánh sáng Ngự Thư Phòng cửa ra vào, Chu Thần Hoàn đột nhiên quay người dừng lại, Hồng Loan cũng tại Chu Thần Hoàn sau lưng một bước chỗ đình chỉ.

"Nếu như người kia là một vị nào đó đắc đạo cao tăng, lại như thế nào" Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là một mặt hững hờ nụ cười, chỉ là nghe được Hồng Loan trong tai, lại phảng phất bình mà sấm sét, kinh hãi Hồng Loan hai mắt khẽ giật mình, nhưng rất nhanh liền bình tĩnh lại, chỉ gặp Hồng Loan nhàn nhạt nói: "Chỉ cần điện hạ muốn làm sự tình, không có không thể thành câu chuyện."

"Coi là thật gạt người Nữ Nhân coi như không đẹp." Chu Thần Hoàn vươn tay nhẹ nhàng sờ lấy Hồng Loan sáng khuôn mặt đẹp gò má, điều cười nói nói.

Hồng Loan khuôn mặt bị Chu Thần Hoàn ăn đậu hũ, lại không có bất kỳ cái gì thần sắc bên trên biến hóa, chỉ gặp nàng kiên định điểm một cái đầu, vẫn là câu nói kia: "Hong Loan vĩnh viễn sẽ không lừa gạt điện hạ."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, nụ cười trên mặt càng thêm nhiều hơn, chỉ gặp hắn nhẹ nhàng gây Hồng Loan khiết bạch vô hạ trán đầu một cái, nói một tiếng đi về nghỉ về sau, liền quay người đẩy ra Ngự Thư Phòng môn, gạt gù đắc ý tiến nhập trong ngự thư phòng.

Nhìn lấy Chu Thần Hoàn tiến lên bóng lưng, bị Thái Tử Điện Hạ chăm mắt gương mặt, lại có chút nóng lên, Hồng Loan có chút si ngốc sờ lên nóng lên gương mặt, khóe miệng không bị không chế cong lên một cái đường cong, nàng hai mắt thanh tịnh như Khê Thủy, nhưng đáy mắt nhưng lại có một tia ẩn Tạng cực sâu tình cảm, chỉ là như trắng trong nước, Kính trung Hoa, sau một khắc liền biến mất không thấy gì nữa, cũng không biết là ảo giác, vẫn là hư

ảo.

Chu Thần Hoàn tiến vào trong ngự thư phòng, chỉ gặp trong phòng có ba người, hai người đánh cờ, một người đọc sách, bầu không khí hòa hợp, không có nửa điểm kiêu bạt nổi trương ý vị.

"Tiểu Di, người lại đẹp."

"Sự phụ, người tay này cờ bên dưới thật tốt, lại muốn thắng."

"Lão cha, người nhận thua được, thật sự là cờ dở cái sọt, ta đều thay người đồ mặt."

Chu Thần Hoàn tuân tự Hưởng đọc sách Triệu Mị nhi, đánh cờ Hà Đức Thiếu cùng Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên lên tiếng chào hỏi, chỉ là đối với mỗi cái người thái độ cùng ngữ khí cũng khác nhau, sau cùng càng là khí Chu Nghĩa Thiên trực tiếp đẩy ra bàn cờ, cười mắng nói: "Người liên không thể trông mong trăm một điểm tốt"

Chu Thần Hoàn liếc qua rốt cuộc thấy không rõ thế cục bàn cờ, nói: "Đây không phải giúp người khỏi bị một trận đại bại"

Chu Nghĩa Thiên trong nháy mắt liền không có tính khí, gặp Hà Đức Thiếu một mặt u oán nhìn cùng với chính mình, chỉ là cười khan hai tiếng, nói: "Đừng nghe hỗn tiểu tử này nói bậy, trăm mối không phải cố ý làm loạn bàn cờ, tốt tốt, người đều đủ, nên đàm chút chuyện chính."

Nghe được Chu Nghĩa Thiên nói đến chính sự, Triệu Mị nhi cùng Hà Đức Thiếu đều đứng lên, sắc mặt hai người trong nháy mắt nghiêm túc lên, khí thế đột nhiên biến đổi, trong không khí không tự chủ được tràn ngập lạnh thấu xương sát cơ cùng âm nhu Sát Ý, tựa như cái kia hai mươi năm trước, thập đại phụ tá tề tụ thời điểm, mỗi khi gặp này Chờ cái gọi là chính sự, chính là ngay cả ngoài cửa thị vệ đều muốn rời xa mười bước có hơn mới có thể.

Nếu không, tâm thần định sẽ chịu ảnh hưởng, dù là chỉ là một điểm Khí Cơ cảm nhiễm, đều sẽ bệnh nặng mấy ngày.

Chu Thần Hoàn từ nhỏ đến đại không ít cùng Triệu Mị nhi, Hà Đức Thiếu ở chung, đối với hai người biến hóa cũng sớm đã không thấy kinh ngạc, chỉ gặp hần rất tùy ý ngồi tại Chu Nghĩa Thiên vừa rồi vị trí bên trên, phục hồi như cũ Hà Đức Thiếu cùng Chu Nghĩa Thiên vừa mới cờ ván cục, sau đó suy nghĩ nghĩ, lại tự mình lạc từ hắc bạch.

Chu Nghĩa Thiên ba người liên phảng phất trong phòng này không có Chu Thần Hoàn cái này người, lẫn nhau nghiên cứu thảo luận lên Ninh Vương phủ cùng Lợi Trinh Tự một chuyện tới.

Chỉ nghe Triệu Mị nhi âm Lành kiều hừ, nói: "Nghĩ những cái kia làm cái gì, để cho ta trong đêm giết đi qua, một canh giờ liền để người sẽ không đau đầu, cái gì dương mưu âm mưu, nào có một kiếm xuống dưới chặt rơi đầu thống khoái."

Chu Nghĩa Thiên nghe được chính mình cái này Tiểu Di Từ lời nói liền không nhận được đau đầu, tuy nhiên một nghĩ, hai mươi năm trước mình Tiểu Di Từ cũng không phải như vậy lúc ấy Triệu Mị nhi chưa đến mười tám tuổi, tất cả mọi người xem nàng như thành thân mười đối đãi, cái nào một lần không phải trước khen dừng lại Triệu Mị nhi, về sau lại tận tình khuyên đạo kêu đánh kêu giết là Nam Nhân chuyện nên làm, người một cái tiểu nữ hài thù thù hoa Thảo tốt bao nhiêu

Chỉ là lúc này, tám vị huynh trưởng đều đã trôi qua, ngoại trừ một thân người yếu nhiều bệnh nhìn liền phảng phất lập tức sẽ đuổi theo Tùy tám vị huynh trưởng Hà Đức Thiếu ở sau lưng chiếu cố, đã không có ai là thật quan tâm cái này đã ba mươi mấy tuổi không còn trẻ nữa Xích Liên cái bóng.

"Đức ít, ý của người thế nào" Chu Nghĩa Thiên vuốt vuốt huyệt Thái Dương, quyết định tạm thời không đi cân nhắc Triệu Mị nhi ý kiến, Triệu Mị nhi thấy thế, cũng chỉ là héch miệng, nhưng không có như thường ngày mạnh miệng.

Hà Đức Thiếu ho khan hai tiếng, sắc mặt càng thêm tái nhợt, hần nắm thật chặt trên người áo lông nhưng áo khoác, nói: "Ninh Vương phủ cử động lần này kì thực đã coi như là triệt để vạch mặt, đã như vậy, chúng ta cũng không cần lại nhớ cái gì tình cảm, thân đề nghị chúng ta nên khai thác lỗi đình chỉ kích, nhất cử đem bọn hần cầm xuống. Chỉ là cái này Lợi Trinh Tự mấy người, lại là một cái phiền toái, xử lý không tốt, rất có thể sẽ khiến Ngã Quốc cảnh nội tự miếu Phật Đồ bất mãn, nếu là ở hữu tâm nhân lời đồn tán dưới, càng có thể sẽ nguy hiểm cho căn bản, điểm ấy không thể không làm suy nghĩ."

"Vậy ý của người là" Chu Nghĩa Thiên sắc mặt như thường, mày mày nhìn không ra ý nghĩ của hần, từ hần bình tĩnh trong giọng nói, cũng đoán không ra hần ý nghĩ trong lòng vì sao.

Hà Đức Thiếu chỉ chỉ lông mày cau lại Thái Từ Điện Hạ, chỉ gặp Thái Từ Điện Hạ rơi bên dưới Bạch Từ về sau, lông mày đột nhiên giãn ra, hần chuyển đầu gặp mấy người đều nhìn mình, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

"Nên làm như thế nào, Thái Từ Điện Hạ chắc hẳn đã có quyết đoán. . ."

"Cáp! " Thái Từ Điện Hạ một mặt mờ mịt.

"Thần Hoàn, ý của người như nào "

"Uy, ta chỉ là đến đánh đám già bộ (cho có khí thế) đó a. . ." Chu Thần Hoàn dờ khóc dờ cười, ba người các người trong bụng đều là ý nghĩ xấu gia hỏa đều thương lượng không tốt, làm sao còn tìm bên trên thuần khiết mình

Chỉ là lên phải thuyền giặc, nhất định là xuống không nổi, mà lại trong lòng của hần, khi thật không có ý nghĩ của mình sao

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cầu nô tài

Chương 51: Cầu nô tài

Hôm sau, đã chết đi Tam Túc Kim Ô biến ảo mà thành nắng gắt như thường lệ dâng lên, Đại Địa một lần nữa bị cái này sớm đã không có sinh mệnh khí tức Viễn Cổ Hoang Thú chỗ chiếu sáng, tái nhợt Băng Tuyết phản xạ Húc Nhật Hồng Mang, có chút churóng mất, lại có loại tại cái khác thời tiết không gặp được khác phong tình.

Sáng sớm, Ninh Vương phủ đã kinh ngựa xe như nước, kín người hết chỗ.

Các loại Phú Quý hào hoa xa xỉ xe ngựa từ Ninh Vương phủ môn đều đã kinh có thể xếp tới tam điều đường phố bên ngoài, đằng sau đến nơi Huân Quý hào phiệt không có lựa chọn, chỉ có thể chỉ huy nô bộc khiêng các loại Kim Phật Ngọc Như Ý các loại vật kiện, thận trọng theo thứ tự Hưởng Ninh Vương phủ đi đến.

Một cỗ nhìn rất phổ thông mã xe đứng tại Tương Phiên thành thành Thái Thú con trai Hách Minh Trị trước xe ngựa mới, đánh xe mã phu là Tương Phiên thành Thái Thú trong nhà địa vị không thấp Nhất Đẳng Gia Đình, từ khi mười tuổi tiến vào Thái Thú Phủ về sau, liền đi theo làm tùy tùng ba mươi năm, trong lúc đó cho chủ tử đi ra các loại gặp may chủ ý, làm chủ tử đỉnh qua ba lần nhệ tội, lại Bang Chủ tử tìm kiếm qua ba cái ngực - đại thí - cỗ tròn Kiều Nương tử, một thân nhân lực tinh chuẩn tàn nhẫn, nghe Tin mà hành động lâm trận phản ứng càng là lô hỏa thuần thanh, cho nên lần này chủ tử tới tham gia trong phủ phi thường xem trọng Phật Đồ tuyển bạt hội không có mang theo vị vệ vệ cao với mình Đại Quân Gia, ngược lại là mang theo mình, cái này bản đã nói lên mình tại chủ tử trong suy nghĩ địa vị đến cỡ nào cao.

Mỗi lần nghĩ đến mình bây giờ là như thế nào địa vị cao cả, lại là như thế nào nhận chủ tử coi trọng, người đánh xe này liền không nhịn được mặt lộ vẻ đắc ý, tâm đạo mình tuy nhiên làm rất nhiều không địa đạo sự tình, nhưng vậy cũng không thể tự trách mình, cái này là ăn người thế giới, ai bảo người đáng đáp Tiểu Mỹ ai lại cho người bị ta nhìn đến, muốn nói a, chỉ có thể nói cái này chính là của các người mệnh. Mà lại sau cùng chủ tử sung hạnh các người, không phải là cho các người ném đi mấy lượng Bạc vụn các người cái kia tiện mệnh, còn không đúng ta mang ơn

Mã phu lúc đầu tâm lý đều là vô cùng hưng phấn, hẳn biết mình chủ tử tính khí, càng biết mình cùng Đại Quân Gia ở giữa tranh đấu đã đến loại tình trạng nào, dù sao một núi không thể chứa hai hồ, liêm chủ tử chân chó một đầu là đủ rồi. Chỉ là a dua nịnh hót nịnh nọt thực lực của hai người đều không cùng nhau trên dưới, so với tâm ngoan đến cũng là tám lạng nửa cân, mà lại Đại Quân Gia tiến vào Hách phủ thời gian so với chính mình lâu, vẫn ép mình một đầu. Mã phu vốn đang nghĩ muốn làm sao xoay người đâu, ai ngờ ngủ gật gật đầu liền đưa tới, chủ tử bái phỏng Ninh Vương, liền hết lần này tới lần khác chọn trúng mình.

Tâm tư linh hoạt mã phu lập tức liền ý thức được, đây là một cái cơ hội, mà lại là thiên đại cơ hội tốt, nghĩ tới mình Tùy chủ tử rồi đi Hách phủ Cửa chính lúc, Đại Quân Gia cái kia mặt âm trầm, hẳn liền không nhịn được đắc ý cười trộm.

Nhưng không ai từng nghĩ tới, nguyên bản thuận buồm xuôi gió đường xá, tại hôm qua vậy mà phát sinh ngoài ý muốn, phong tuyết đột dưới, đường bị ngăn cản, mặc dù mình bị chủ tử quở trách cần rằng đi đường, nhưng vẫn là làm trễ nải thời gian, nghĩ tới trên đường chủ tử các loại không vui cùng nhục mạ, trong lòng của hắn thần sắc lo lắng liền không ngừng gia tăng, mà lúc này càng là tích một bụng Nộ Hỏa không có chỗ phát.

Đương nhiên, lửa giận của hắn là mắng lão thiên tại sao phải tuyết rơi, mắng Ninh Vương phủ tại sao phải ở thời điểm này cử hành Phật Đồ tuyển bạt, càng mắng trước mặt mấy cái này Thế Gia đại tộc người vì cái gì tích cực như vậy, không biết mình chính vì bọn họ bị chủ tử oán trách đâu nếu là chuyển này chọc chủ tử không vui, đến lúc đó mình còn thể nào đi cùng Đại Quân Gia tranh cái kia nô tài hạng nhất

Hắn mắng trời mắng, duy chỉ có không dám đi phàn nàn trong xe chủ tử, đứng vậy ngay cả một cái ý nghĩ cũng không dám có, bởi vì hắn biết mình hết thấy đều là trong xe chủ tử cho, mình tại chủ tử trước mặt chỉ có thể làm vậy đuôi chó, một khi nhe răng nhếch miệng, sau một khắc liền sẽ bị phóng tới trong nôi nấu canh.

Hắn tự nhận là tu luyện một đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh, cái gì là chọc nổi, cái gì là đi vòng qua, chỉ cần hắn nhìn một chút, cấp tốc liền có thể hiểu rõ, cho nên là hắn thấy được ngăn tại mình trước mới chiếc kia phổ thông tới cực điểm xe ngựa, trong mắt Nộ Hỏa liền cũng nhịn không được nữa.

Không biết nơi nào tới nghèo hèn người đều dám cản ở phía trước chính mình, quả nhiên là không biết chết sống lúc đầu đang nghĩ ngợi như thế nào tại chủ tử trước mặt biểu hiện một thanh để chủ tử đôi mắt mới đâu, cái này không cơ hội liền đến

Nếu là cản ở trước mặt mình xe ngựa rất giàu quý,

Cho dù là nhìn chỉ là bình thường Thế Gia đáng về, hấn cũng liền nén giận, nhưng hết lần này tới lần khác xe ngựa này còn a phổ thông, mà lại vừa rồi Nhất Trần Phong thổi qua, đem xe ngựa màn thổi lên một nháy mắt, hấn rõ ràng phát hiện tới gần cửa sổ xe hai người đều là ăn mặc rách rưới, mà lại cái kia may may vá vá y phục, hấn một chút liền có thể nhìn ra là ném đến đường lớn bên trên khất cái cũng sẽ không nhặt mặt hàng.

"Phi, nãi nãi -! Thiên Ý như thế, là lão thiên đế cho các ngươi đến cho gia gia làm đồ lót chuồng gạch, cũng đừng trách gia gia tâm ngoan."

Mã phu nguyên bản họ Trương, về sau trong phủ chủ tử cho cho Hách họ, hấn liền đầu rạp xuống đất đập vô số cái đầu, khốc rờn rờn nói Hách phủ mới là mình phụ mẫu, cái kia hai cái Lão Bất Tử cho mình họ Trương đều là vũ nhục mình, cho nên tại hoặc phong Hách thuận tên về sau, hấn cố ý trở về cùng ruột phụ mẫu đoạn tuyệt quan hệ, nói mình lấy gọi Trương Thuận lấy làm hổ thẹn, mà cũng bởi vậy, tươi sống làm tức chết mẫu thân, sau cùng lão cha cũng bị khí ra bệnh đến, hậm hực hai năm sau buông tay nhân gian.

Nguyên gọi Trương Thuận bây giờ gọi Hách thuận mã phu thích nhất đang làm chủ tử làm việc trước, nói lên cái gì Thiên Ý như thế, cũng không phải sợ có người đến báo thù, chỉ là vì để cho mình làm lên cái kia cực kỳ bi thảm sự tình đến, càng thêm có lực lượng chút, dù sao Đông Thắng Thần Châu Phật gia tư tưởng nồng hậu dày đặc, Địa Ngục là treo ở mỗi một cá nhân trên đầu đao, ai không sợ chết sau đi cái kia núi đao biển lửa mười tám tầng Địa Ngục

Cho nên đem chỗ có tội trách tất cả thuộc về bởi vì đến Thiên Ý về sau, Hách thuận tiện cảm giác toàn thân đều tràn đầy lực lượng, mà lại hấn cũng đối với cái này tin tưởng không nghi ngờ, nếu như không phải lão thiên ý chỉ, vì cái gì liền mình có thể nhìn thấy những cái kia xinh đẹp Tiểu Kiều Nương lại vì sao chiếc này phá xe ngựa liền hết lần này tới lần khác ngừng trước mặt mình

Cầm lấy roi ngựa, Hách thuận không có nửa điểm do dự, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, trong mắt tràn đầy thâm độc thần sắc, chỉ gặp hấn đem roi ngựa hướng về phía trước hất lên, vừa vặn đánh trúng vào trước mặt phá phía sau xe ngựa đầu mâu bên trên, kinh hãi trước mới kéo xe ngựa một trận tê mình, ngựa xao động, xe ngựa lắc lư, cái kia đuôi Mã người kêu tốt nhiều âm thanh, mới khiến cho ngựa một lần nữa an ổn xuống.

Mà lúc này, Hách thuận lại là một roi vung ra, cái này bên dưới chính là bên cạnh người qua đường đều biết Hách thuận cái này là ý gì, chỉ là đối với việc này, không có bất kỳ người nào chen vào đây miệng, đi tới nơi này Ninh Vương phủ người không phú thì quý, tuy nhiên sự tình cũng chỉ có ngoại lệ, có chút tự cho là có Phật Tâm Phật Duyên muốn lấy nghèo khổ thân phận si tâm vọng tưởng tiến vào Lợi Trinh Tự người cũng có khối người, chỉ là thường thường bọn hấn còn chưa tiến môn, liền sẽ bị ngăn cản bên ngoài, loại sự tình này nhìn mãi quen mắt.

Thế gian nào có công bằng sự tình, thật cho là Lợi Trinh Tự giam xuống Phật Đồ yêu cầu đúng vậy tùy tiện cái nào a miêu a cầu đều có thể đi vào nơi không phải Thế Gia đại tộc, nơi không có một chút thực lực, ở cái này ăn người trong thế giới, bất luận cái gì bên ngoài cơ hội đều không phải chân chính thuộc về nơi.

Chính là bởi vì biết cái này công nhận ý nghĩ, cho nên Hách thuận làm lên khi nam phách nữ sự tình may cũng không lo lắng sẽ có người thấy việc nghĩa hăng hái làm, cái loại người này không phải là không có, nhưng bây giờ tình huống này, là không có.

Một roi, lại là một roi xuống dưới, trong nháy mắt năm roi đánh qua, nhưng ngoại trừ lần thứ nhất trước mới ngựa kinh động về sau, còn lại vài roi từ vậy mà không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, liền để cho kéo xe ngựa hí mình một tiếng đều không có, cái này khiến Hách thuận sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Hấn vừa mới nghe được trong xe ngựa chủ tử hừ lạnh một tiếng, dọa đến hấn toàn thân đều run rẩy lên, chủ tử đã tức giận, nếu là lại tiếp tục trì hoãn, coi như thật xong.

Tâm tư trong nháy mắt chuyển qua không xuống mười cái ý nghĩ, cuối cùng Hách thuận cắn răng, trực tiếp cầm roi ngựa xuống xe ngựa, sau đó chuyển đầu đi đến trước mới mã phu địa phương, chỉ gặp đuôi Mã mã phu là một cái ăn mặc sáng rõ tuần tiễu công tử, mà lại là so với chính mình công tử còn muốn tuần tiễu người, nhìn cái kia ăn mặc cũng không giống là nhà nghèo khổ đáng về, cái này khiến trong lòng của hấn dạt băng một cái, tâm đạo cũng dừng là đụng phải thiết bản.

"Chúng ta là Trương Phiên thành Thái Thú người, dám hỏi các ngươi là của gia tộc nào" Hách thuận lộ ra một khuôn mặt tươi cười, khom lưng cười nói.

Tuần tiễu công tử chỉ là lườm liếc Hách thuận, sau đó sờ lên tuần mã màu đen lông bờm, nói: "U, nguyên lai là Trương Phiên thành Thái Thú người đầu, trách không được khí thế như thế đủ, ngay cả bảo bối của ta ngựa đều dọa sợ. Chúng ta cùng Trương Phiên thành Thái Thú Đại Nhân so sánh chỉ là vô danh tiểu tốt, danh hào coi như bọ đi ra cũng không đáng giá được nhắc tới, có phải hay không a, hai vị gia còn không xuống, ta nhưng tiến tiến phủ."

Tuần tiễu công tử xuống xe ngựa, vừa mới dứt lời, Hách thuận chỉ thấy xe ngựa màn cửa mở ra, tiếp lấy hai tên ăn mặc bộ dáng người nhất thời đập vào mi mắt, hai cái này người một cái xuyên so một cái keo kiệt, liền nói cái kia nhìn cùng cái quý lão gia hóa đi, y phục bản đều có thể rèn sắt, mà cái kia không biết có phải hay không là giả hòa thượng người, càng là giày đều lộ ngón chân, kẻ như vậy chỗ nào có thể là nửa điểm người của đại gia tộc, nói bọn hấn là khất cái đều là cất nhắc bọn hấn.

Mà lúc này lại nhìn cái này tuần tiễu công tử, chẳng lẽ đánh mặt sưng giả bộ mập mạp như thế xem xét, thật đúng là tám chín phần mười, đặc biệt là nhìn người công tử này căn bản không có nửa điểm con cháu thế gia vốn có vênh vào hung hăng, cho nên Hách thuận mặt trong nháy mắt biến đổi, chỉ gặp hấn giờ lên roi, cười lạnh nói: "Từ đầu tới này ăn này, cái này Ninh Vương phủ môn cũng là các ngươi có tư cách tiến "

Nói, hấn roi liền Hướng vậy công tử đánh tới, roi là đặc chế, lấy từ trong núi còn chưa hóa hình Yêu Thú Đại Mãng da, lại dùng phương pháp đặc thù sấy khô chế mà thành, trên roi bao trùm gai ngược, chỉ là nhẹ nhàng đụng một cái, liền có thể làm người máu thịt be bét, càng đừng đề cập là như thế tâm ngoan thủ lạt đập nện.

Tại Hách thuận xem ra, ngoại trừ chủ tử bên ngoài, so với chính mình anh tuần người đều đáng chết, mà người trước mắt, cũng dám so chủ tử còn muốn anh tuần, không là muốn chết lại là cái gì

Nụ cười trên mặt hắn càng ngày càng thịnh, trong mắt khinh thường cùng ngoan độc cũng càng ngày càng nặng, hắn đã có thể tưởng tượng đến trước mắt tuần tiều công tử hạ tràng sẽ là dạng gì, càng có thể nghĩ đến khi công tử nhìn thấy mình hủy dạng này một cái anh tuần người về sau, là sẽ như thế nào vui vẻ, đồng thời ban thưởng mình vàng bạc Tiền Tài.

Dù sao chủ tử, nhưng so với chính mình càng ghen ghét anh tuần người.

Tương Phiên thành Thái Thú con trai Hách Minh Trị sinh dị thường khôi ngô, hân thân cao mười thước có thừa, Thân Thể cường tráng hữu lực, còn nhỏ liền lực có thể Khiêng Đình, chính là tại Phú Quân bên trong cũng là tiếng tăm lừng lẫy, chỉ là hân sinh khôi ngô, nhưng đáng đáp cũng quá mức keo kiệt, ngũ quan chông chát cùng một chỗ, liền cùng một cái tranh trừu tượng, mỗi lần bị người nhìn thấy, liền sẽ có người chỉ trích, thân sắc có chút quái dị. Cái này khiến Hách Minh Trị một mà giận, lại mà cuồng, sau cùng đứng vậy không tên biến - thái, chỉ cần là nhìn thấy so với chính mình đáng đáp anh tuần người, đặc biệt là loại kia phi thường anh tuần, hân liền không thể thiếu đem người kia dừng lại tra tấn, sau đó hủy dung đi ném tới khát cái ổ bên trong, đi xem người kia như thế nào khóc Thiên Khóc đi gây dựa còn sống.

Hách Minh Trị biết chuyển này Ninh Vương phủ ý nghĩa ở đâu, mình cha năm đó chính là Ninh Vương Học Sinh, cho nên tại thu đến Ninh Vương thư tín về sau, trong đêm liền đề cho mình chạy đến, đồng thời đề cập nhất định phải đến sớm, cho Ninh Vương phủ một cái ấn tượng tốt, nhưng ai biết trên đường gặp được Bạo Tuyết, thật không cho Dịch chạy tới, lại chỉ có thể xếp hạng Ba đường phố bên ngoài, cái này nếu là đi tới đi qua, nhiều hao tổn mặt mũi mà lại càng quan trọng hơn là, dài như vậy đường xá, lại sẽ có bao nhiêu người nhìn thấy mặt mũi của mình

Đây là dưới chân Thiên Từ, là Thạch Ngọc thành, không phải Tương Phiên thành, cho dù là mình muốn giết người cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy. Cho nên trong lòng không đổi về sau, hân liền không ngừng nhục mạ cái này gọi Hách thuận nô tài, nuôi con chó chạy đều nhanh hơn hân, hân còn có thể làm gì

Về sau nhìn thấy Hách thuận hướng về phía trước xe ngựa đùa nghịch uy phong, hân cũng không có quản, hân biết Hách thuận con chó này bản sự, nếu như là không chọc nổi, Hách thuận tuyệt đối sẽ không đại hồng đại khiếu, nhưng ai biết vài roi từ xuống dưới, đối mới không có bất kỳ cái gì phản ứng, ngược lại là mình chiếc xe này nhận lấy mấy đạo ánh mắt quái dị nhìn chăm chú, cái này khiến sắc mặt hân giận dữ, không khỏi Lãnh hừ một tiếng.

Hách thuận bày mưu đặt kế, cầm roi xuống xe, nghe được đối mới tự báo nhà môn, Hách Minh Trị liền biết vấn đề không lớn, Hách thuận con chó này bản sự khác không, khi nam phách nữ coi như thuần thực, cho nên căn bản không cần mình xuất mã, Hách thuận là có thể đem người kia tra tấn sống không bằng chết.

Hách Minh Trị ngón tay gõ gõ không vũ hữu lực đùi, vừa nhắm mắt lại chuẩn bị đi nghe người kia bị Hách thuận một roi xuống dưới đánh ra thê lương tiếng gào thét, với hân mà nói, cái này là trên thế giới tuyệt vời nhất âm thanh, thê lương thông khổ cùng tiếng cầu xin tha thứ, cỡ nào mỹ diệu a, mỗi lần nghe được, hân cũng có thể cảm giác được không tên hưng phấn.

Nhưng đợi nửa ngày, trong dự liệu âm thanh cũng chưa từng xuất hiện, cái này khiến hân không khỏi nhíu nhíu mày đầu, trong mắt lóe lên một tia vẻ giận dữ, khẽ đảo lái xe màn, vừa nhảy đi xuống, liền thấy mình câu nô tài Hách thuận chính quỳ đến trên mặt đất, toàn thân run rẩy, ngay cả mặt cũng không dám nâng lên, mà hân quỳ bái người, chính là cái kia nhìn so với chính mình tuần tiều vô số lần Nam Từ.

"Vị huynh đài này, Đà Cầu còn nhìn chủ nhân đâu, các người cái này chưa hân quá phách lối đi" Hách Minh Trị mặt âm trầm Hướng cái kia tuần tiều không ra dáng công tử nói.

Mà Hách thuận nghe vậy, Thân Thể càng thêm run rẩy, chỉ là hân mặt chăm chú sát bên, nào dám nâng lên.

"Phách lối" tên kia công tử nghe vậy không khỏi cổ quái Nhất Tiều, chỉ gặp mũi chân hân bước lên mọc ra gai ngược roi, cười nói: "Nếu như ta cầm cái này roi tại người trên mặt đánh một cái, cái này có lẽ còn có thể xưng thành là phách lối."

"Người ——" Hách Minh Trị nghe vậy lập tức giận dữ, hân lúc đầu nhìn thấy tuần tiều người liền có thân thủ hủy diệt xúc động lúc này nhận vũ nhục lại chỗ nào có thể nhịn được! Hân hai mắt đột nhiên trở nên đỏ ngầu, trong mắt càng là hiện lên một tia Sát Ý, chỉ gặp hai tay của hân nắm tay, dữ tợn cười một tiếng, khôi ngô đáng người liền Hướng Nam Từ vọt tới, hân có tự tin, bằng vào thân thủ của mình, có thể trong nháy mắt bẻ gãy cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa đầu. Tuy nhiên không biết gia hỏa này là ai, nhưng cha mình thà rằng vương Học Sinh, mà Ninh Vương lại là tương lai hoàng thượng, ai lại dám trừng phạt mình

Gặp Hách Minh Trị vọt tới, tuần tiều thanh niên bất đắc dĩ thở dài, chỉ gặp hân giậm chân một cái, chân bên dưới roi lập tức thẳng lên, sau đó mũi chân hân đạp một cái roi, roi liền Hướng chính xông về phía mình Hách Minh Trị hất lên mà đi.

"Ba!"

Hách Minh Trị vừa xông về trước ra hai bước, liền gặp trước mắt Hồng Mang lóe lên, hân thậm chí chưa kịp phản ứng chuyện gì phát sinh, cũng cảm giác mặt bên trên truyền đến một trận nhói nhói, sau đó toàn bộ người liền hoành bay ra ngoài, trực tiếp nện vào mình Phú Quý ngựa trên xe, dẫn tới tuần mã một trận té mình, cái này mới ngừng lại được.

Hách Minh Trị phun ra một ngụm nước miếng, hân gian nan đứng dậy, sờ lên má trái, chỉ cảm thấy trên mặt máu thịt be bét, nóng hổi nhiệt huyết từ trên gương mặt trượt xuống, roi xuống quần áo, khiến cho lộn lây quần áo lập tức tanh hôi.

"Ban này không gọi phách lối, hiện tại còn tạm được." Tuần tiều thanh niên khóe miệng mỉm cười, liền phảng phất làm cái gì không đáng giá nhắc tới sự tình, ngữ khí đậm mạc.

Mà Hách Minh Trị thì cảm giác nhận lấy trước nay chưa có vũ nhục, toàn thân hân đều bởi vì phần nô mà run rẩy lên, thất phu giận dữ, máu tươi mười

bước, Hách Minh Trị tự nhận không phải thất phu, lại là so thất phu còn muốn dùng mảnh giáp mười lần Tướng Soái!

Hắn trực tiếp từ xe ngựa bên dưới viên chỗ quất ra một cây lóc ra lạnh thấu xương hàn quang trường thương, đang nắm chắc trường thương trong nháy mắt, toàn bộ người khí thế đột nhiên biến đổi, như từng bắt khuất, như thương Vô Địch.

"A có ý tứ." Tuấn tiểu Nam Tử cũng hơi động có kinh ngạc Nhất Tiểu.

Mà nằm rạp trên mặt đất Hách thuận thì biết không xong, tâm hắn bên dưới sợ hãi, đầu não trong nháy mắt làm ra quyết đoán, liền nghĩ từ phía sau ôm lấy Hách Minh Trị, không để chủ tử của mình lại phạm sai lầm, nhưng ai biết vừa tới gần Hách Minh Trị, liền bị mình phục thị hai mươi mấy năm chủ tử một cây trường thương đâm xuyên qua trái tim.

"Chủ... Chủ tử..." Hách thuận đồng tử tán ra, lại linh hoạt đầu lúc này cũng vận chuyển không được.

"Phế phẩm! Cần ngươi làm gì!" Hách Minh Trị trong mắt ngoại trừ lạnh lùng đúng vậy khinh thường, nào có nửa điểm cảm tình.

"A... A..." Hách thuận mồm bên trong máu tươi lưu không ngừng, hắn hướng về phía trước vươn tay, nghĩ nói cho chủ tử của mình mình không phải phế phẩm, mình chỉ là đã biết trước mặt nam tử này thân phận mà thôi, nhưng bây giờ, bị chủ tử nhất thương thọc trái tim, chính là lời nói cũng nói không nên lời.

"Hừ, giết ngươi thật sự là ô uế tay của ta!"

Hách Minh Trị một thanh quất ra trường thương, đồng thời đại cước một đạp, đem con chó kia nô tài đạp bay ra ngoài, mặc cho cái kia cầu nô tài tại hoang vắng bên trong chết đi, cũng lại không nhìn một chút.

Cầu nô tài mà thôi, chết cái này một cái, còn có vô số cái.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Quyết thắng Bách bên trong cùng bày mưu tính kế

Chương 52: Quyết thắng thiên lý cùng bày mưu tính kế

Bản gia tên là Trương Thuận, về sau dẫn cho là nhục đồng thời làm tức chết phụ mẫu Hách thuận liền chết như vậy, được phục thị hơn hai mươi năm tự cho là phỏng đoán vừa vận có thụ ân sung chủ tử cho một thương đâm chết, chủ tử thậm chí ngay cả hắn chết ở trước mắt đều cảm giác bản con mắt, nhất cước đem hắn đạp bay nơi xa.

Tại di lưu thời điểm, Hách thuận về nghĩ cái này tính không được cỡ nào hào quang một đời, ngoại trừ mười tuổi trước đó bị phụ mẫu xem như bảo bối nuôi bên ngoài, tiến vào Hách phủ, mình chẳng phải biến thành cái kia không đáng một đồng chó không ngừng vẫy đuôi, không ngừng mang ý đồ xấu hãm hại cái này đến cái khác nhìn như thân mật kì thực hận không thể đối mới chết huynh đệ, từng bước một thương vị, lại càng về sau đi bên ngoài phủ Cáo mượn oai Hổ, nhìn thấy cô nương xinh đẹp, lột đi, chủ tử không thích, cái kia chính là mình hạnh phúc nhất thời điểm, mỗi lần nhìn lấy những cái này có xinh đẹp Tui da nữ tử mang theo bên dưới thút thít, hắn liền có loại sinh nên như thế ý nghĩ.

Cùng phụ mẫu tại nông thôn vất vả lao động, mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời, nhưng hàng năm còn lại phía dưới bạc lại có thể có bao nhiêu còn không phải bị hà khắc rồi đi nhưng còn bây giờ thì sao, mình tuy nhiên hại không ít người, nhưng Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, mình đã biến thành có thể hà khắc những người khác tồn tại, nhìn lấy những người kia cho mình quý xuống, đập đầu nói lời hữu ích, hi vọng mình cho bọn hắn cái sống sót cơ hội, hắn liền có loại cười to xúc động.

Vào phủ ba mươi năm, bây giờ mình bốn mươi tuổi, không phải đều nói bốn mươi mà Bất Hoạch a hắn lúc đầu lấy vì mình bây giờ sinh hoạt đúng vậy lựa chọn chính xác nhất, không có chút nào nghi ngờ, nhưng làm sao cái này liền chết đâu

Hách thuận hai mắt thần thái dần dần mất đi, hắn kinh - luyện lấy Thân Thể, miệng bên trong a a tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng ngoại trừ có thể hơi trương nhất hạ miệng, chính là ngay cả một cái hoàn chỉnh lời nói không nên lời.

Qua lại hồi ức một màn Mạc cấp tốc trong đầu đi qua, Hách thuận thấy được mình phụ mẫu trước khi chết cái kia thất vọng cùng tuyệt vọng thần sắc, cũng nhìn thấy khi còn bé cười tại cha trên cổ hồ to lấy cười ngựa cười to tình cảnh, càng thấy được chữ lớn không biết một cái cha nói ra con ta liền gọi Trương Thuận, không cầu hắn Đại Phú Đại Quý, chỉ cầu hắn thuận thuận lợi lợi bình an vượt qua cả đời lúc nụ cười, nước mắt trong bất tri bất giác lướt qua gương mặt, cùng thổ địa hỗn hợp lại cùng nhau.

Rất bản, nhưng Hách thuận lại đột nhiên nở nụ cười, Bất Hoặc, nguyên lai đây mới gọi là Bất Hoặc.

Chỉ là, đã quá muộn.

Bản Danh gọi Trương Thuận cầu nô tài, khoe mắt rung rung nhưng khoe miệng nhếch lên, triệt để đã mất đi sinh mệnh khí tức.

Ăn mặc cũ nát miếng vá tăng bào, đầu đội phá phật mũ Từ Nhục Hòa Thượng thấy thế, chấp tay trước ngực, trên mặt không vui không buồn, chỉ là nói một tiếng: "A di đà phật, thế gian hư ảo Thiên Thiên vạn, trước khi chết hiểu, chung quy là hiểu."

"Dù sao đều là chết, ngộ cùng không tỉnh, lại có thể khác nhau ở chỗ nào" Chu Thần Hoàn từ chết đi Trương Thuận trên thân thu tầm mắt lại, liếc qua chấp tay trước ngực chán nản hòa thượng, nói: "Đạo Tề đại sư, người nói hán có thể hay không xuống Địa ngục đâu"

"Phật nói lúc còn sống làm ác, sau khi chết ổn thỏa vì thế bị trừng phạt, bởi vì cái gọi là Nhân Quả Tuần Hoàn báo ứng không ngừng, chỉ có trừ bỏ đương thời bởi vì, kiếp sau mới có thể trùng hoạch chân chính Tân Sinh." Nhìn như chán nản Đạo Tề hòa thượng một mặt không vui không buồn, nếu là tay của hán không trong ngực đi cọ qua cọ lại, cuối cùng cọ ra tốt đại nhất đoàn mồ hôi bùn, nghe ngược lại thật sự là có Cao Tăng xuất trần cảm giác.

"Vậy người nói hán đâu vừa mới giết phụng dưỡng mình không biết bao nhiêu năm nô bộc chủ tử, trước khi chết sẽ hay không mình ngộ sau khi chết lại có hay không sẽ xuống Địa ngục"

Chu Thần Hoàn nhếch miệng nhìn về phía bộ mặt tức giận Hách Minh Trị, âm thanh không cao, nhưng lại vừa vặn có thể làm cho Hách Minh Trị nghe được rõ ràng.

Chán nản hòa thượng nghe được Chu Thần Hoàn tra hỏi, chỉ là móm mém lỗ tai, liền phảng phất không có nghe được, rất rõ ràng là không muốn trả lời cái này lúng túng vấn đề.

Mà Hách Minh Trị, lại là nắm chặt trường thương, toàn thân đều tản mát ra lẫm lẫm Sát Ý, hán song mắt đỏ bừng, nguyên bản trắng kiện đáng người càng thêm khô ngo.

"Ta trước khi chết sẽ hay không chết mất không biết, nhưng ta biết người lập tức liền phải chết!"

Hách Minh Trị tàn nhẫn Nhất Tiểu, đột nhiên bắt đầu chuyển động, chớ nhìn hán đáng người khô ngo, nhìn phảng phất rất công kênh đáng vẻ, nhưng hán tốc độ lại quả thực không chậm,

Một cái hô hấp ở giữa, Thân Thể liền đạt tới Chu Thần Hoàn trước mặt ba bước xa vị trí, trường thương như rồng đâm ra, ba bước khoảng cách mỗi thương chính dễ dàng đâm xuyên Chu Thần Hoàn trái tim, đồng thời không nhiều một phần không thiếu một điểm, rất rõ ràng Hách Minh Trị cho thấy thô cuồng phần nộ, nhưng trên thực tế tâm lý lại tinh tế tỉ mỉ tinh tế, hán vừa ra tay, liền để chung quanh không biết lúc nào vây xem lên người vì thế mà kinh ngạc.

"Không xuất thủ" ăn mặc cũ nát phật bào Đạo Tề hòa thượng Hướng ở một bên ngấp Thiên Sơn Đồng gia hỏi.

Thiên Sơn Đồng gia nghiêng mắt lờm một cái, sau đó lại đánh một cái Đại Thần ngấp, "Nếu là chút chuyện này đều không làm được, gia gia tới nơi này cũng coi là Bạch đi một lần."

Hách Minh Trị thương pháp xuất từ trong quân Thương Thuật Đại Sư tự mình dạy bảo, đồng thời thân là Thái Thú cha cũng vì hán tổn hao cự đại đại giới sưu tập Thạch Ngọc Quốc Hữu tên thương pháp bí tịch từ Hách Minh Trị sư phụ tự mình chọn lựa, cuối cùng vì Hách Minh Trị tuyển ra Ba bản tuyệt hảo Thương Thuật, một người Thiện Công, Thương Xuất Như Long; một người Thiện Thủ, kiên cố; một người thiện ổn, như rùa tượng đứng lạng, bền bỉ bất bại.

Ba cái đan vào lẫn nhau, khiến cho Hách Minh Trị năm gần hai mươi liền trở thành trong quân Thương Thuật người nổi bật, về sau Tông Quân tham chiến, tại sa trường bên trong ma luyện Thương Thuật, lịch kinh mấy lần Sinh Tử Đại Chiến, năm năm về sau, Thương Thuật đã trở thành trong quân thứ nhất, chính là gặp gỡ Địa Tiên Cấp Bạc người trong giang hồ cũng từng một phát súng lấy mạng, hán thực lực bởi vậy có thể thấy được lóe lóe.

Tuổi trẻ thành danh, có lợi có hại, lợi chỗ là ghé con mới đề không sợ cọp, có một cổ trùng thiên ngao ý cùng kiên quyết; nhưng tệ chỗ thì là quá mức tự phụ, tự cho là thiên hạ vô địch, mỗi lần gặp được địch nhân, tất xuất toàn lực, nhưng toàn lực vừa ra, cũng liền kể tục không còn chút sức lực nào.

Hách Minh Trị bằng vào mình thô cuồng bề ngoài từng lừa qua rất nhiều người, hán mặt ngoài phần nộ dị thường, ngay cả đôi mắt đều Tinh Hồng, nhưng trên thực tế hán lại phi thường tinh táo tinh tế tỉ mỉ, tinh tế tỉ mỉ đến gần như nữ tử tiểu tâm tư, thấy một lần Chu Thần Hoàn trên mặt trong lúc lơ đãng thu giãn, hán liền trực tiếp dùng ra từng trải qua giết qua vô số người một chiêu mạnh nhất.

Thương Xuất Như Long, trực đảo Long Huyệt!

Ra Sát Chiêu liền nhất kích tất sát, Sư Tử Bác Thỏ cũng dùng toàn lực, đây là đang sa trường vô số lần chém giết có được kinh nghiệm.

Hán trường thương quả thật có một tia Long Uy chi thế, Thương Xuất Như Long không giống trò đùa, bao quát Chu Thần Hoàn ở bên trong tất cả mọi người từ thương pháp bên trong nghe được một tia long ngâm, Long Ngâm cao, xen lẫn Tinh Thần công kích, nếu là tâm trí không kiên người, trong chớp nhoáng này liền sẽ thần sắc hoảng hốt, trực tiếp bị Hách Minh Trị nhất thương đâm lạnh thấu tim.

Mặt đối thế như Chân Long trường thương, Chu Thần Hoàn thần sắc bất biến, chỉ gặp hán nâng tay phải lên, thậm chí không có quá mức Huyền Ảo động

tác, thủ chương biến trào, tại Hách Minh Trị đâm tới trường thương mũi nhọn chỗ nhẹ nhàng vừa gõ, chỉ nghe thanh thúy một thanh âm vang lên, nguyên bản cao Long Ngâm ngạc nhiên ở giữa im bật mà dừng, cho người ta một loại bất thành linh đột ngột cảm giác, toàn thân nhin không được tùy theo run run một cái.

"Không tốt!"

Hách Minh Trị gặp Chu Thần Hoàn cử trọng nhược khinh liên chặn mình cái này ẩn chứa tiểu tâm tư một kích, hai mắt hiện lên một tia cảnh giác, hấn vội vàng thu thương, từ công chuyển thủ.

Nhưng Chu Thần Hoàn làm thế nào có thể cho hấn cơ hội này, cũng chưa thấy Chu Thần Hoàn như thế nào động tác, tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa, hấn trực tiếp liên xuất hiện ở Hách Minh Trị trước mặt, mà lúc này Hách Minh Trị trường thương còn chưa hoàn toàn thu hồi, phòng thủ chỉ thế cũng không kịp làm ra.

"Một kích này xem như học trộm, không chống đỡ được một quyền nát son hà, nhưng nát nội tạng chắc hấn không khó."

Chu Thần Hoàn tay trái từ trào biến quyền, toàn thân hấn Khí Cơ trong nháy mắt hướng chảy Hữu Quyền, toàn bộ Hữu Quyền tại ban ngày bên trong vậy mà ẩn có tỏa ra ánh sáng lung linh, thanh âm của hấn không vội không chậm, trùng hợp tại Hách Minh Trị thu hồi trường thương hình thành phòng thủ chỉ thế trước trong nháy mắt nói xong, mà cái kia một tay học trộm quyền cũng tại thời khắc này như Lạc Diệp nhẹ nhàng đánh vào Hách Minh Trị chỗ ngực.

"Phốc!"

Một tiếng vang trầm tại Hách Minh Trị thể nội xuất hiện, tiếp lấy tựa như cùng trúc đậu rơi xuống đất, keng keng mấy tiếng vang về sau, Hách Minh Trị cuồng phún một ngụm máu tươi, Thân Thể như rời dây cung tiễn hướng về sau bay rớt ra ngoài, vừa lúc ở đã chết không thể chết lại Trương Thuận bên cạnh rơi xuống.

Rơi ngã xuống đất Hách Minh Trị trên mặt không có một chút huyết sắc, toàn thân chỗ có Mạch Môn tức thì bị hỗn loạn Khí Cơ chỗ xông mở, mạch máu bạo liệt, Thân Thể co rút, rõ ràng không có bao nhiêu sống đầu.

Chu Thần Hoàn may mắn tránh được kịp, nếu không một bộ quần áo sạch sẽ tất nhiên không thể thiếu máu tươi tẩy lễ, hấn sửa sang lại bên dưới y phục, đi đến Hách Minh Trị bên cạnh, ngồi xổm xuống, nhìn lấy Hách Minh Trị hít vào nhiều thở ra ít đáng về, trên mặt không vui không buồn, chỉ là thấp giọng nói ra: "Người nhìn, lời của ta mới vừa rồi cái này không liên nói đúng, tuy nhiên người đến cùng có thể hay không minh ngộ đầu dựa theo cái kia Tê Điền Lão Hòa Thượng nói, nếu như bây giờ hiểu, kiếp sau có lẽ sẽ còn có ít chỗ tốt, tuy nhiên người đời này sống cũng rất tự tại, kiếp sau lại thế nào tốt tin tưởng cũng không sánh bằng đời này."

Nhìn lấy Hách Minh Trị trong mắt vẻ oán độc, Chu Thần Hoàn khe khẽ thở dài, nói: "Người cũng đừng oán hận ta, việc này kỳ thực cũng không oán ta, người muốn oán liền oán cha mình làm quyết định sai lầm, oán Đương Kim Hoàng Thượng quá mức tức giận, oán mới vừa từ cái kia Tiêu Dao Các bên trên đi ra Quốc Thủ lục Kinh Thiên không yên tĩnh, vừa lên đến liền bắt đầu vài các loại ván cục."

Hách Minh Trị hai mắt đột nhiên vừa mở, cũng không biết đạo nghe hiểu Chu Thần Hoàn lời nói không, Chu Thần Hoàn tựa hồ là xem hiểu Hách Minh Trị nghi vấn trong mắt, hơi điểm một cái đầu, nói: "Kỳ thực nói trắng ra là, ai cũng không oán, oán liền oán đời này đạo bất công, oán có ít người có thể ở sau lưng bày mưu tính kế, quyết thắng ngoài ngàn dặm đi, bọn hấn rõ ràng cái gì cũng không làm, chỉ bằng há miệng da, hắc, còn liền thật dễ bọn hấn làm thành rất nhiều chuyện. Thôi, chết thì chết rõ ràng đi, người thật cho là trên đường gặp gió Tuyết, nơi này gặp được ta là trùng hợp a, quên nói cho người, ta là thái tử, ta Thạch Ngọc Quốc duy nhất Thái Tử Điện Hạ."

Hiếu! Coi là thật hiếu!

Hách Minh Trị tại Chu Thần Hoàn có ý cáo tri phía dưới, cũng hiếu.

Trước khi chết, hấn rốt cuộc hiểu rõ chỗ có đầu đuôi sự tình, hiểu hơn cái gì là bởi vì, cái gì lại là quả. Chính như Chu Thần Hoàn nói, kỳ thực ai cũng không oán, oán liền oán mình bố cục quá nhỏ, nhân giới quá chật, lực lượng quá yếu.

Nếu quả như thật có kiếp sau, nhất định phải làm cái kia nhất cường giả đứng đầu a!

Hách minh chưa chết, hấn là hôm nay tới đến Ninh Vương phủ chết thứ một cái địa vị tôn sùng người, nhưng ai cũng đều biết, hấn không phải là cái cuối cùng.

Chu Thần Hoàn đứng lên, híp mắt liếc nhìn những cái này người xem náo nhiệt, những người này nhìn thấy Chu Thần Hoàn quang tới ánh mắt, Thân Thể xiết chặt, vội vàng giải tán lập tức.

"A! Hôm nay, thật lại là rất có ý tứ một ngày a."

Vừa mới giết một người Thái Tử Điện Hạ không có một chút đặc thù lục địa cảm giác, hấn xoay người nhặt lên Hách Minh Trị Vũ Khí, một thanh dùng tinh sắt chế tạo Hồng Anh thương, không phải thần binh lợi khí, nhưng hôm nay, nó lại muốn tách ra so thần binh lợi khí còn muốn hào quang sáng chói.

Chương 53: Đánh cờ lạc tử

Chương 53: Đánh cờ lạc tử

Ninh Vương phủ hôm nay liền cùng bước sang năm mới rồi náo nhiệt, buổi sáng thái dương còn chưa dâng lên, hạ nhân vừa mở ra môn, nhìn thấy một chút trông không đến cuối hàng dài, còn có những cái này ngày bình thường nghĩ cũng không dám nghĩ hào hoa xa xỉ xe ngựa, dọa đến bọn hần vội vàng đóng lại môn. Bất quá bọn hần cũng không phải là lễ tiết không đúng chỗ, mà là sau đó một khắc từ Ninh Vương tự mình sai người mở ra bên trong môn, mời tứ phương khách mời đi vào.

Ninh Vương tại cửa ra vào cùng dẫn trước mấy nhà khách nhân nói chuyện phiếm vài câu về sau, liền dẫn đầu rời đi, sau đó liền từ Ninh Vương phủ Tiểu Vương Gia tại cửa ra vào phụ trách tiếp đãi, tuy nhiên hôm nay là Lợi Trinh Tự Phật Đồ tuyển bạt ngày, nhưng người sáng suốt nhưng cũng đều biết hôm nay chân chính ý nghĩa ở nơi nào.

Tiểu Vương Gia Chu Luận Văn một bên để người gác cổng nhớ bên dưới mỗi một cái người đến thân phận cùng các loại "Phật kim", một bên thờ ơ lạnh nhạt mỗi thân thái của một người cử chỉ, đại ca Chu Kỳ Phi lời nói hần vẫn luôn nhớ trong đầu, không có việc gì liền sẽ đi chú ý các loại người hành vi cử chỉ, đồng thời nghiêm túc phỏng đoán, lấy đặt tới xem người biết tâm bản sự.

"Tiểu Vương Gia "

Đúng lúc này, một cái hạ nhân mặc người ghé vào Chu Luận Văn bên tai nói thứ gì lời nói, Chu Luận Văn nghe vậy, sắc mặt từ tĩnh chuyển âm, sau cùng trong mắt càng là tràn đầy khỉu chi không đi về lo lắng, chỉ là mấy ngày nay nhận Chu Kỳ Phi nhiều phiên dạy bảo, hần lòng dạ càng sâu một tầng, lúc này nghe xong bên dưới người, sắc mặt lại cấp tốc từ âm biến tĩnh, hần trầm ngâm một lát, sau đó hướng người gác cổng nói ra: "Dựa theo trước đó yêu cầu cẩn thận nhớ bên dưới mỗi cái người các loại tin tức, ta đi trước bên ngoài nhìn một chút."

Ra Ninh Vương phủ môn, không ngừng cùng tới chơi các Đại Thế Gia con cháu ôm quyền chào hỏi, qua một con đường, rất nhanh liền nhìn thấy cầm trong tay Hồng Anh trường thương, đi theo phía sau hai cái nhìn như khát cái bộ dáng nô bộc Thái Tử Điện Hạ chính chậm rãi tiến lên.

"Thái Tử Điện Hạ, Vi Thần vừa nghe được Thái Tử Điện Hạ đến đây liền vội vàng chạy tới, không có từ xa tiếp đón, mong rằng Thái Tử Điện Hạ thứ tội."

Chu Luận Văn vừa thấy được Chu Thần Hoàn, liền ngay cả bận bịu chạy chậm hai bước tiến lên, Song Thủ Bảo Quyền, khom người nói.

Hần cái này một lời nói cùng một thân lễ tiết tìm không ra nửa điểm mao bệnh, Chu Thần Hoàn thấy thế cũng là cười nói nói: "Vương Huỳnh quá khách khí, vẫn là không cần đi như vậy lễ tiết, ta sợ qua mấy ngày về sau, những lễ tiết này ta đều muốn toàn bộ còn trở về đây."

Nghe xong Chu Thần Hoàn, Chu Luận Văn đồng tử thoáng động, nhưng hần trùng hợp thấp đầu, không có người nhìn thấy thần sắc hần biến hóa.

"Còn có nửa canh giờ, Lợi Trinh Tự Tuệ Giác đại sư liền muốn bắt đầu Phật Đồ tuyển bạt, Thái Tử Điện Hạ còn xin theo ta tiến về trong phủ, ta trước đem Thái Tử Điện Hạ giới thiệu cho Tuệ Giác đại sư, tin tưởng lấy Thái Tử Điện Hạ bản sự cùng thân phận, Tuệ Giác đại sư chắc chắn rất khác ưu ái."

Chu Luận Văn trước băng cột đầu đường, Chu Thần Hoàn tự nhiên sẽ không cự tuyệt, dù sao lần này tới cũng là muốn kiến thức cái kia làm cho cả Thạch Ngọc Quốc Ám Triều mãnh liệt cái gọi là Lợi Trinh Tự đại sư, có thể sớm gặp tự nhiên muốn so muốn gặp tốt, huống chi Chu Luận Văn trước tới đón tiếp mình, liền cũng đại biểu cái kia mới vừa đi ra Tiểu Dao Các lao ngục Quốc Thủ lục Kinh Thiên trực tiếp cờ đã bên dưới đứng rồi.

Trên đường đi rất nhiều Thế Gia đại tộc con cháu không ngừng quăng tới ánh mắt, Chu Luận Văn Thân Thể thẳng tắp, nhìn không chớp mắt, đi lại vững như Bàn Thạch, từ có một loại trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc không đổi bản sự. Mà Chu Thần Hoàn thì là cầm trong tay Hồng Anh trường thương, đi tương đương tùy ý, ngẫu nhiên bị sau lưng hai tên ăn mày bộ dáng gia hỏa gọi lại, ba người liền tránh không được có dừng lại bị ỏi cười trộm, dẫn tới từng đợt bạch nhãn cùng khinh thường.

Tiến vào Ninh Vương phủ, tại Chu Luận Văn chỉ huy dưới, ba người đi trước khía cạnh Sương Phòng.

Đây là một cái độc lập U Tinh tiểu viện, mặc dù là băng thiên tuyết địa trời đông giá rét, nhưng trong tiểu viện Bách Hoa tràn ra, nhắm mắt vừa nghe, hoa hương xông vào mũi, liền làm đứng như cái kia muốn hoa đua thắm khoe hồng Mùa xuân, cho người ta một loại đông đi xuân tới ảo giác.

"Thái Tử Điện Hạ, ngài trước hơi Chờ một chút, ta đi cùng Tuệ Giác đại sư nói một cái."

"Làm phiền Vương Huỳnh."

Chu Luận Văn sau khi rời đi, Chu Thần Hoàn rất tùy ý loay hoay những này nọ, ngẫu nhiên thật sâu ngửi bên trên một thanh, sau đó cười nói: "Cái này cái gọi là đại sư thật là có một tay a, giữa mùa đông có thể làm cho Bách Hoa Đưa Nở, ta nói tể đại sư, người cũng gọi đại sư,

Có bản lãnh này không "

Thân xuyên phá cũ may vá phật bào Tề Điền trong mắt không vui không buồn, chỉ là dao động đầu nói: "Nghịch 4 Mùa Chi Lực, lệnh vạn vật nghịch dài, chỉ vì huyền diệu hai chữ, kém xa ăn thịt uống rượu tới thống khoái."

"Sâu sắc!" Chu Thần Hoàn giờ ngón tay cái lên nói.

"Cái rắc rối!" Thiên Sơn Đồng gia cười chửi một câu, nói: "Thần Hoàn tiểu tử, nhưng đừng nói cho gia gia người chỉ có thấy được cái này Bách Hoa Đưa Nở giả tượng, mà chưa nhìn thấy cung cấp nuôi dưỡng những này Bách Hoa Đưa Nở Khí Cơ bắt nguồn từ nơi nào, lại là bức nào lãng phí theo lão phu đến xem, may mắn cái này cái gì Tuệ Giác đại sư không có có trở thành chủ trì, nếu không cái này Lợi Trinh Tự há không đã sớm bị hấn Bại Gia hết "

"Hắc hắc, cái này Phật Khí là Lợi Trinh Tự Phật Khí, cái này chất dinh dưỡng cũng là thờ phụng Lợi Trinh Tự Tín Đồ Tín Ngưỡng Chi Lực mà thôi, đó là người ta Lợi Trinh Tự chuyện của mình, chúng ta quản cái kia làm gì, người đó là gia đại nghiệp đại, bại hoại xong cái này một cái tự miếu, không phải còn có còn lại tự miếu mà! Chúng ta nhìn lấy nào nhiệt liên tốt, lý cầu những sự tình kia làm gì "

Chu Thần Hoàn hắc hắc Nhất Tiểu, lại không còn đi xem những này nọ hoa tươi, chính như Thiên Sơn Đồng gia nói, cái này không phải cái gì hoa tươi a, rõ ràng là Tín Đồ tín ngưỡng cùng Phật Tâm, đây là Phật Đồ tâm huyết a, nhưng đối Chu Thần Hoàn tới nói, cái này thật không có quan hệ gì với hắn.

Như là trước kia Tịnh Đàn Sư Giả, không thể nói trước hắn sẽ mắng bên trên một câu, nhưng hắn hiện tại đâu, không Tu Phật không Tu Tiên, chính là cái kia đầy trời Chư Phật đều tan thành mây khói, lại cùng mình có quan hệ gì

"Tiểu tử người a, tâm nhãn thế nào cái này hồng người liền không sợ lời này bị người tin phật nghe đi, đầy trời Chư Phật đến tìm người gây chuyện "

Nói, Thiên Sơn Đồng gia còn làm cái nháy mắt, dù sao bên cạnh bọn họ liền có một cái tại tam giới đều nổi danh đặc thù lục địa hòa thượng.

"Khe khẽ, A di đà phật, bản tăng không thích loạn tước lười căn..." Tề Điền Cao Tăng gặp hai người quảng tới dị dạng ánh mắt, có chút lúng túng ho khan hai tiếng, nhưng gặp hai người đều là không tín nhiệm thần sắc, lại nhin không được nói: "Bản tăng Hướng Tây Thiên Phật Tổ thờ, vừa rồi lời gì đều không có nghe được."

"Đạo Tề đại sư có nhãn lực gặp, tiểu tử bội phục!" Chu Thần Hoàn Hướng Tề Điền lại giờ ngón tay cái lên, nói Tề Điền sắc mặt hơi phát hồng, bắt quá hắn cũng không biết đạo hữu mấy chục năm chưa giặt mặt, cho dù táo hồng cũng là không phát hiện được.

Mà đúng lúc này, đóng chặt cửa phòng mở ra, năm cái thân mang mới tinh phật bào cái gọi là Lợi Trinh Tự Cao Tăng cuối cùng từ trong phòng đi ra.

Một người cầm đầu tuổi chừng chừng năm mươi, tướng mạo rất hiền hòa, thân rộng thể béo, híp mắt Nhất Tiểu liền không nhìn được làm cho lòng người sinh thân cận, hắn người khoác màu xanh cà sa, dựa theo Phật Giới đối Phật Đồ cà sa quy định, chỉ có Phật Đà trở lên Tu Phật Giả mới có thể người khoác cà sa, mà cà sa lại phân thanh, Hắc, Mộc Lan ba loại, mỗi loại cà sa khoác mang đều là có chú trọng, mà lại đơn vai cùng hai vai cà sa càng là ý nghĩa khác lạ, chính là kiếp trước làm tới Tịnh Đàn Sư Giả Trư Bát Giới, đều không có hoàn toàn Lý Thanh dạng gì hòa thượng, dạng gì Cấp Bậc, dạng gì trường hợp hắn là khoác mang dạng gì cà sa.

Nhưng có một chút hắn có thể khẳng định, trước mặt cái gọi là Tuệ Giác đại sư có thể khoác mang hai vai cà sa, mà lại cà sa hiện lên cơ sở màu xanh, làm sao cũng sẽ không là một cái Dong Nhân.

Dù sao hai vai cà sa đại biểu hàm nghĩa là "Giảng Phật nói pháp" bốn chữ. Có thể ở một tòa tự miếu bên trong giảng Phật nói Pháp chi người, không phải Đại Trí Đại Tuệ người, đúng vậy Phật Pháp cao thâm người, vô luận cái nào một người, cũng không thể không khiến người ta coi trọng đồng thời tôn trọng.

Tuệ Giác sau lưng bốn tên Tiểu Hòa Thượng, thoát nhìn cũng chỉ phổ thông nhiều, ngoại trừ đồng dạng người khoác màu xanh cà sa bên ngoài, cũng không có có chỗ đặc thù, mà lại Chu Thần Hoàn âm thầm sử dụng « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » tiến hành Khí Cơ dẫn dắt, cũng đồng dạng không có cảm nhận được cái này Tử tên hòa thượng Khí Cơ. Sở dĩ sẽ sinh ra tình huống như vậy, hoặc là đúng vậy cái này Tử tên hòa thượng thực lực cao hơn nhiều mình, hoặc là đúng vậy thấp hơn nhiều mình, còn không có đạt tới để cho mình chú ý cần thận cấp độ.

"A di đà phật, bản tăng Tuệ Giác gặp qua Thái Tử Điện Hạ."

Tuệ Giác chấp tay trước ngực, âm thanh trầm ổn mà thân thiết, hắn cười nhìn về phía Chu Thần Hoàn, cho người cảm giác liền như là Mùa đông ánh nắng ấm áp.

"Đại sư khách khí, nên là tiểu tử gặp qua Tuệ Giác đại sư mới đúng."

Chu Thần Hoàn Hồng Anh thương như cũ nắm trong tay, hắn tay phải cầm thương, tay trái Cái tại tay trái tay khiêng, như là Giang Hồ Thảo Mãng, đi lấy trên giang hồ thô cuồng lễ nghi.

"Thái Tử Điện Hạ rất có ý tứ." Tuệ Giác gặp Chu Thần Hoàn làm lấy Thảo Mãng lễ nghi, trên mặt vẫn là làm cho người nụ cười thân thiết.

Chu Thần Hoàn cũng là cười nói: "Đại sư cũng rất có ý tứ."

Chu Luận Văn đi theo Tuệ Giác sau lưng đi ra, nghe được Chu Thần Hoàn cùng Tuệ Giác, trong mắt lóe lên một tia mê mang, hần vụng trộm nhìn về phía còn lại bốn tên hòa thượng, những người này cũng đều là gương mặt không hiểu, rất rõ ràng đều không có nghe được lời của hai người bên ngoài âm.

"Thái Tử Điện Hạ dài cùng nhau kỳ chính, thật ứng với Ngã Phật hết thấy Chư Tướng, tức là không phải cùng nhau chỉ ngôn, xem ra Thái Tử Điện Hạ Phật Duyên thâm hậu, lên làm Lợi Trinh Tự khổ Tu Phật Pháp, rộng thi Phật quang tại thế nhân mới là."

Tuệ Giác âm thanh không thấp, chung quanh mấy người cũng có thể nghe được, mà lại âm thanh như Phật Âm lượn lờ, vậy mà từ Sương Phòng hướng ra phía ngoài khuếch tán ra, rất nhanh toàn bộ Ninh Vương phủ người liền đều nghe được Tuệ Giác âm thanh.

Ninh Vương phủ hậu viện trong thư phòng.

Ninh Vương Chu Nghĩa Văn cùng trưởng tử Chu Kỳ Phi lại đang đánh cờ, hai người cờ vừa cho tới trung bàn, trên bàn cờ Hắc Kỳ Bạch Kỳ người bên trong có ta, ta bên trong có người, còn vô pháp nhìn ra ưu thế cùng xu hướng suy tàn, thuộc về tại thắng bại chia năm năm chi ván cục.

Chu Kỳ Phi tay cầm Bạch Kỳ, vừa muốn lạc tử, liền nghe được Tuệ Giác Cao Tăng âm thanh từ bên ngoài truyền đến, âm thanh giống như yếu lại mạnh, xoay quanh bên tai, thật lâu không tiêu tan.

Hần bỗng nhiên nhấc đầu, trong mắt lóe lên một tia lạnh thấu xương hàn quang, vừa muốn đứng dậy, lại nghe Chu Nghĩa Văn trầm ổn âm thanh âm vang lên: "Bên dưới xong nước cờ này lại đi."

Chu Kỳ Phi trong lòng bàn tay nắm quân cờ, nhìn lấy bàn cờ, trên bàn cờ trong mắt hần nguyên bản đã hơi có vẻ Thanh Minh cục thế, lúc này vậy mà phảng phất bị Ô Văn che chắn, lại có chút đục ngầu ra, hần trên trán mồ hôi chảy ra, con cờ trong tay vậy mà cảm giác có chút thiêu đốt nóng.

"Hào hảo nghĩ một nghĩ, nghĩ kỹ lại lạc tử, tâm của người đã loạn, từ lần trước gặp khó về sau, liền loạn." Chu Nghĩa Văn đầu đều đều không có nhắc, chỉ là nhìn chăm chăm trên bàn cờ hắc bạch hai tử, chậm rãi nói: "Gặp khó đáng là gì cũng không phải thật thương căn động cốt hướng chi cho dù là thương căn động cốt lại như thế nào chúng ta chưa vong, cơ hội liền mãi mãi cũng có."

Chu Nghĩa Văn chậm đến là thôi, hần biết nếu là mình Tiểu Nhi Tử Chu Luận Văn nghe đến mấy câu này, nghĩ khẳng định không được đầy đủ, thậm chí sẽ có chênh lệch chút ít có phần, nhưng mình cái này Đại Nhi Tử, cho tới bây giờ liền không có để cho mình thất vọng qua.

Quả thật đúng là không sai, Chu Kỳ Phi trên mặt mồ hôi trong nháy mắt sấy khô, hần nắm quân cờ tay nắm chặt lại buông ra, buông ra lại nắm chặt, vừa đi vừa về lặp lại ba lần về sau, rốt cục đứng dậy, Chu Kỳ Phi ném lên quân cờ, liền quay người đi ra ngoài, mặc cho quân cờ tùy ý rơi xuống trên bàn cờ, phát ra thanh thủy thanh vang, hần cũng không chút do dự.

Quân cờ đã mất, nên hần cái này người đánh cờ đi chém rụng địch nhân Đại Long.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: 2 tên hòa thượng đến đánh chửi

Chương 54: Hai tên hòa thượng đến đánh chửi

Ninh Vương phủ Sương Phòng trong tiểu viện, Thái Tử Điện Hạ Chu Thần Hoàn đang cùng Lợi Trinh Tự xa đạo mà đến Tuệ Giác đại sư "Hữu hảo" trò chuyện với nhau.

Nghe Tuệ Giác đại sư chân thành tha thiết lời nói, nhìn lấy hần thông dong nụ cười thân thiết, Chu Thần Hoàn chỉ cảm thấy cảm động khóe mắt run rẩy, trên mặt hần không có có dư thừa biểu lộ, chỉ là nhàn nhạt Nhất Tiểu, nói: "Đại sư nói cái gì chúng sinh Vô Tướng loại hình Phật gia bác ngữ, nói thật ta một chút cũng đều nghe không hiểu, mà lại ta có hay không cùng Phật Môn hữu duyên, đại sư nói cũng không tính, liền như là thiên này bên trên trời u ám tuyết rơi trời mưa, cũng không phải Ô Văn nói tính toán, đại sư người nói có đúng hay không cái này lý "

Tuệ Giác đại sư nghe vậy, hai mắt nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên một tia vẻ lo lắng, hần cười đưa tay phải ra, ý đồ đi đụng vào Chu Thần Hoàn trong tay Hồng Anh thương, nhưng lại bị Chu Thần Hoàn lách mình tránh thoát, để Tuệ Giác sờ soạng cái không.

"Đại sư, đoạt nhân vật phẩm nên không phải Lợi Trinh Tự Phật gia kiên trì Phật Tâm a" Chu Thần Hoàn giống như cười mà không phải cười nói.

Cái này bên dưới Tuệ Giác chưa nói cái gì, phía sau hần bốn cái Lợi Trinh Tự hòa thượng lại giận tím mặt.

"Người nói cái gì đó "

"Vũ nhục Ngã Phật, đáng chết!"

"Sur Thúc, người này thật sự là vô lễ, còn mời Sur Thúc cho phép ta Chờ đem đuổi bắt, mang về trong chùa giao cho Giới Luật Viện xử trí."

Mấy tên người khoác màu xanh cà sa hòa thượng bộ mặt tức giận nhìn lấy Chu Thần Hoàn, trong tay bọn họ cầm Hàng Ma côn, toàn thân Nguyên Khí lẫn lộn, bốn người hai trước hai về sau, mơ hồ hình thành một cái phẳng phát Côn Trận kỳ năng, bốn người Nguyên Khí bổ sung lẫn nhau, Côn Bổng chỉ vậy mà khí tuôn ra Vân lật.

"A bị ta không cần thận nói trúng, tức hồn hèn, muốn tới thương tổn ta cái này tay trời gà không chặt tin Phật người" Chu Thần Hoàn âm thanh cũng không nhỏ, trùng hợp truyền ra tiểu viện, tại toàn bộ thà trong vương phủ quanh quần một lát, làm cho tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng rành, rõ ràng.

Cái này, thà trong vương phủ đông đảo Thế Gia đại tộc con cháu trong mắt chấn kinh chỉ sắc càng thêm rõ ràng.

Tuy nhiên một số gia thế hơi tốt con cháu đối loại này truyền âm Công Phu cũng không cảm thấy lạ lẫm, nhà bọn họ rất nhiều cung phụng hoặc là Tay Sai cũng đều hoặc nhiều hoặc ít có loại này bản sự, duy nhất để bọn hắn cảm thấy kinh hãi, là cái này truyền âm Công Phu phát ra người là Thái Tử Điện Hạ, là trước kia tin đồn lại ngốc lại không thể Tu Tiên Tu Phật phế phẩm Thái Tử Điện Hạ!

Này đại biểu cái gì chỉ cần là có một chút lòng dạ hào môn Đại Phiệt con cháu, tất cả đều có thể đoán ra một hai.

Thái Tử Điện Hạ không phải theo như đồn đại như vậy, mà lại kết hợp với lần trước Ninh Vương phủ luận Phật Hội sự tình, còn có vừa mới liên quan tới Thái Tử Điện Hạ một quyền giết người truyền ngôn, một số mẫn cảm người đã kinh có thể cảm thấy mưa gió nổi lên, một loại giấu ở đáy nước đồ vật sẽ phải nổi lên mặt nước.

"Người... Người nói vớ nói vẩn!"

"Không sai, là người vũ nhục Phật Môn trước đây, chúng ta —— "

Mấy tên hòa thượng dị thường phần nộ, bọn hắn nghe rằng toét miệng trừng mắt Chu Thần Hoàn, hận không thể ăn Kỳ Nhục uống máu hắn, nhưng bọn hắn còn chưa có nói xong, liền bị một mặt lạnh nhạt Tuệ Giác cắt ngang.

"A đi đà phạt, Thái Tử Điện Hạ tựa hồ đối bản tăng có hiểu lầm không sao, bởi vì cái gọi là phạt độ hữu duyên nhân, Khổ Hải Vô Nhai, quay đầu là bờ, đối với phạm sai lầm lại chịu về đầu người, Ngã Phật luôn luôn tràn đầy từ bi."

Chu Thần Hoàn thật ngoài ý liệu nhìn lấy Tuệ Giác, hắn nghe được Tuệ Giác lời nói về sau, méo một chút đầu nhìn về phía sau lưng một thân keo kiệt chán nản hòa thượng Tế Điền, hỏi: "Các người Phật gia liền không nói lý lẽ như vậy "

Tế Điền nghe vậy, ngay cả mí mắt đều chẳng muốn mở ra một cái, chỉ là chup chup lỗ mũi, sau đó đưa tay đem mũi shit bắn bay, nói: "Ta thờ phụng Phật là phân rõ phải trái."

"A Không lẽ Phật còn phân hai loại thú vị, cái này Thật là thú vị, Bản Thái Tử còn là lần đầu tiên nghe nói."

Chu Thần Hoàn trong mắt ngoạn vị ý vị càng ngày càng rõ ràng, mà cái kia một mực lạnh nhạt Lợi Trinh Tự Cao Tăng Tuệ Giác nghe được Tế Điền, không khỏi nhiều nhìn thoáng qua ăn mặc cũ nát, đầu đội phá mũ chấn nản hòa thượng, hắn chấp tay trước ngực, suy nghĩ nghĩ, từ bi nói: "A đi đà phạt, Ngã Phật Từ Bi không giả, nhưng đó là đối lòng mang kính ý, lòng mang thiện niệm Tín Đồ. Vị thí chủ này thân bản không tính là gì, thế nhưng là lấy Phật giả bộ khoác thân,

Lấy cũ nát cà sa Cái thân, đi nguy trang Ngã Phật bên trong người hết ăn lại uống, lại khẩu xuất cuồng ngôn, nói xấu Ngã Phật, thật sự là không nên."

"A "

Tế Điền chính ở chỗ này đánh lấy mũi shit đầu, nhưng đánh lấy đánh lấy, liền nghe đến Liễu Tuệ cảm giác, để hắn Thân Thể trong nháy mắt dừng lại, toàn bộ người đột nhiên che tại đương trường.

Chính là Thiên Sơn Đồng gia đều phun ra một thanh nước, chớ nói chi là đang ở nơi đó cười nước mắt đều đi ra Chu Thần Hoàn.

Chu Thần Hoàn ôm Hồng Anh trường thương, một bên cười một vừa chỉ vẫn tại nguyên chỗ choáng váng Tế Điền, cười nói: "Đại sư, ta trước đó liền nhắc nhở qua người, nói để người dù là tắm rửa lại đến cũng tốt, nhưng người lại nói Thiên Địa đến tịnh thân, không đến Thiên Hạ mưa to lúc, kiên quyết Bất Tịnh thân. Hiện tại tốt đi người ta cũng hoài nghi người hòa thượng thân phận, dù sao người lại ăn thịt lại uống rượu, phá vô số giới, muốn không dứt khoát mượn cái này bậc thang hoàn tục được, còn làm cái gì hòa thượng."

Tế Điền tức giận trợn nhìn nhìn Chu Thần Hoàn một chút, hắn hít sâu một hơi, đi đến một thân phật trang Tuệ Giác trước mặt, chấp tay trước ngực, suy nghĩ nghĩ, lại thu hồi một tay, một cái tay khác trực tiếp chỉ hướng Tuệ Giác cái mũi, Nộ Hóa Trung Thiên, nói: "Người nha cái nào con mắt nhìn bản tăng không phải hòa thượng a còn giả bộ ta giả bộ đại gia người a giả bộ!"

"A" cái này vòng sau đến Chu Thần Hoàn cùng Thiên Sơn Đồng gia có chút tròn tròn mắt.

Mà cái kia Tuệ Giác, càng là có chút choáng váng, hẳn đến địa vị bây giờ, ai dám chỉ cái mũi chửi đồng chính là cái này địa vị cao cả Thái Tử Điện Hạ đều chỉ có thể âm dương quái khí tới phùng vãi cầu, nhưng người cũng dám chửi đồng

"Phật nói —— "

"Phật nói cái rắm Phật nói, người nói cho bản tăng, bản tăng chỗ nào không giống hòa thượng a" Tế Điền không chút nào cho Tuệ Giác đại sư mặt mũi, chỉ cái mũi mắng xong một câu lại là một câu.

Nê Bồ Tát còn có ba phần lửa đầu, chớ nói chi là mấy chục năm đều không có nhận đái ngộ như thế Tuệ Giác, chỉ gặp Tuệ Giác cũng không chấp tay trước ngực giả bộ Hoạt Phật, hẳn một bàn tay đánh bay Tế Điền chỉ mình cái mũi tay, giận nói: "Người còn không dứt đứng không Bản Phật không tính toán với người, đó là nhìn người nghèo ngay cả cái y phục đều xuyên không dậy nổi, nếu không phải niệm tình người niên kỷ quá lớn, một bàn tay đập chết người, Bản Phật đã sớm nhất cước đem người đập bay."

"Ai u, người còn nghĩ đập ta, ta cho người đập, người đập a!" Nói, Tế Điền thật đúng là xoay người sang chỗ khác, nhếch lên cái miệng.

Tuệ Giác nhìn thấy Tế Điền cũng dám dùng rắm thổi cổ đối với mình, tâm lý Nộ Hỏa đừng nói là, cháy hừng hực đã Liệu Nguyên, hẳn giận dữ bại hoại trái tim phải tim, bỗng nhiên hai mắt sáng lên, đoạt lấy trọn mắt hốc mềm hòa thượng Hàng Ma còn, nói liền muốn giống Tế Điền cái miệng phải đi.

", người thực có can đảm đánh!" Tế Điền lập tức nhảy lên, chỉ Tuệ Giác mắng nói.

Tuệ Giác giờ lên Hàng Ma còn liền Hướng Tế Điền vỗ tới, một bên đập một bên nói: "Ta a di người nha cái đà phật, phật độ hữu duyên nhân, nhưng cũng diệt không biết xấu hổ người!"

Nhìn lấy hai cái số tuổi cộng lại không biết mấy trăm tuổi cái gọi là đắc đạo cao tăng tại trong tiểu viện lại mắng lại đánh, Chu Thần Hoàn đã tròn tròn mắt, chính là làm người hai đời hẳn, đầu cũng có chút quá tải.

Mà Chu Luận Văn cùng Lợi Trinh Tự mặt khác Từ tên hòa thượng, lúc này càng là kinh hãi cùng bọn hắn tiểu đồng bọn cùng một chỗ ngây dại, không nói cái kia điên điên khùng khùng Tế Điền, đúng vậy Lợi Trinh Tự Tuệ Giác Cao Tăng lúc nào cho người cảm giác không là sống phật một người như vậy vật a, nhưng còn bây giờ thì sao vậy mà cùng một cái thể tục bát phụ, lại mắng lại đánh, Hoạt Phật hoàn mỹ hình tượng trong nháy mắt trong lòng bọn họ sụp đổ.

Mặc dù không nói được xem như tam quan hủy hết, lại cũng cần thời gian dài tái tạo.

Cuối cùng vẫn là Thái Tử Điện Hạ kiến thức rộng rãi, rất nhanh liền khôi phục bình thường, chỉ gặp hẳn cười vỗ vỗ Thiên Sơn Đồng gia bà vai, lão khí hoành thu nói: "Đồng gia, ta trước đó cũng đã nói đi, đừng nhìn những này Phật Gia hòa thượng bình thường không hề bận tâm, giống như Lão Nương Môn tại trước mặt bọn hắn coi sạch y phục cũng sẽ không chớp mắt đáng vẻ, kỳ thực vậy cũng chính là không có tìm tới bọn hắn đau nhức điểm mà thôi, đau nhức điểm là cái gì được rồi, cùng người giải thích người cũng không biết, đó là tiếp thị bên trong đồ vật, tiếp thị lại là cái gì người nha Mười vạn câu hỏi vì sao a "

"Há, thật có lỗi thật có lỗi, Bản Thái Tử là người văn minh." Chu Thần Hoàn không để ý Thiên Sơn Đồng gia bạch nhãn, cười hắc hắc nói: "Hòa thượng này không đánh nhau là không đánh nhau, thật là động thủ, vậy thì là đánh cho đến chết a, người xem một chút những này nhà sư Hàng Ma còn, vật kia nhưng đều không phải là giả vờ giả vịt, bao nhiêu yêu ma quỷ quái kỳ xảo Ác Đồ là chết tại Hàng Ma còn bên dưới những này Tăng Lữ cầm Hàng Ma còn, một lời không hợp liền muốn ra tay với ta, mà lại vừa mới chiến trận kia người cũng thấy đấy, nếu quả thật cho bọn hắn cơ hội, người nói ta có mấy thành cơ hội... Giết bọn hắn "

Nói đến giết bọn hắn bốn chữ lúc, tuy nhiên Thái Tử Điện Hạ nụ cười trên mặt như cũ như ánh nắng ấm áp, nhưng trong giọng nói rét lạnh, lại là lệnh chung quanh nhiệt độ trong nháy mắt thấp xuống vài lần. Tuy nhiên Thiên Sơn Đồng gia đã sớm đối Chu Thần Hoàn có Miễn Dịch Lực, hẳn lờ mờ liếc trên mặt nhìn không ra bất kỳ dị dạng Thái Tử Điện Hạ một chút, sau đó vén lỗ tai một cái, rất tùy ý nói ra: "Người đi giết đi, chờ người bị Chư Phật giáo sát về sau, ta đến nhặt xác cho người."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, ngượng ngùng thu tay về, "Hắc hắc, trò đùa, trò đùa nha, cái này nhưng đều là có chính thức biên chế Phật Đồ a, ta hâm mộ còn đến không kịp đâu, nào dám tùy tiện chém chém giết giết đây."

Thiên Sơn Đồng gia xoay đầu nhìn một chút Chu Thần Hoàn, chỉ gặp Chu Thần Hoàn trong mắt hàn ý vừa mới ẩn nấp, hẳn nhếch miệng, lại không nói gì thêm.

Mà đúng lúc này, Chu Kỳ Phi mang theo một đám Thế Gia đại tộc con cháu mỉm cười mở ra Sương Phòng viện môn, hẳn chấp tay trước ngực, nụ cười trên mặt ôn hòa mà từ bi, vừa muốn hướng về sau lưng hào môn Đại Phiệt con cháu nói gì đó, nhìn thấy cái kia nắm lấy Hàng Ma còn phảng phất bát phụ lại mắng lại đánh Sư Thúc Tuệ Giác, toàn bộ người như là sét đánh, cứ thế ngay tại chỗ.

Còn lại có cao thâm giáo dục cực kỳ tổ dưỡng Đại Phiệt con cháu, ngay từ đầu trong mắt còn tràn đầy không biết khăn trương cùng kính ngưỡng, nhưng khi nhìn đến Chu Kỳ Phi sững sờ về sau, nhìn thấy một người mặc trắng lệ Cao Tăng đang truy đánh một người mặc keo kiệt phảng phất Tăng Lữ gia hỏa, nghe được cái kia không biết nên khóc hay cười tiếng mắng, trên mặt mỗi người biểu lộ đều lạ thường nhất trí, trừng mắt, há mồm, sợ run, tất cả mọi người động tác hợp nhất, quả nhiên là đều nhận được cao đẳng giáo dục đại tộc con cháu.

"Sư Thúc!"

Chu Kỳ Phi sắc mặt trong nháy mắt âm trầm đáng sợ, hẳn nhìn thấy một bên Chu Thần Hoàn thờ ơ lạnh nhạt, trong mắt tràn đầy giễu cợt nhìn cùng với

chính mình, lúc đầu đã tỉnh táo lại tâm lại một lần nữa Nộ Hòa Triều Thiên, không lo được sự môn quy củ bên trong tôn ti câu chuyện, hấn trực tiếp đi lên trước, một thanh ngân tại Liễu Tuệ cảm giác trước mặt, há miệng một hồ, thanh âm bên trong ầm chứa khiến người tỉnh ngộ lực lượng, rất rõ ràng là vận dụng Phật Môn cùng loại Sư Hồng Công đồ vật.

Tuệ Giác nghe được Chu Kỳ Phi tiếng rống, thân thể dừng lại, trong mắt mông lung trong nháy mắt biến mất, Thanh Minh chỉ sắc phục mà xuất hiện, hấn nhìn một chút trước mới trốn ở Chu Thần Hoàn sau lưng chán nản hòa thượng, lại nhìn một chút trong tay Hàng Ma côn, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Hấn vội vàng ném đi trong tay phảng phất khoai lang bóng tay một loại Hàng Ma côn, trong mắt tràn đầy oán hận cùng vẻ cảnh giác, hấn mắt như lưỡi dao róc xương lóc thịt một chút thân mang cũ nát cả sa Tê Diên, lại tràn đầy hồ nghi đánh giá một mặt giống như cười mà không phải cười Chu Thần Hoàn, sau cùng đem ánh mắt dừng lại đến già mà không kính ngáp Thiên Sơn Đồng gia trên thân.

"Là người giờ trò quý! " Tuệ Giác sắc mặt đỏ lên, đầu trục đầu đều bởi vì phần nộ mà như đốt đỏ lên than như lửa, đỏ đỏ bùng.

Thiên Sơn Đồng gia nhìn chung quanh một chút, sau cùng phát hiện Tuệ Giác mục tiêu là mình, không khỏi khí cười nói: "Người không chỉ có IQ đáng lo, ngay cả con mắt cũng mù a..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: 1 kiểm đập Thiên Môn (thượng) :

Chương 55: Một kiểm đập Thiên Môn (thượng)

Ninh Vương phủ Cửa chính chỗ môn đình nhọc thì, lui tới Thế Gia đại tộc con cháu từ buổi sáng bắt đầu liên chưa từng đứt đoạn, sau đó môn, lại là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, đừng nói là người, chính là một cái biết bay con ruồi đều không gặp được.

Lúc này, Chu Kỳ Phi cả đám mới vừa tiến vào Lợi Trinh Tự đại sư tạm thời ở lại toa trong viện lúc, Ninh Vương phủ Cửa sau lại đột nhiên mở ra.

Từ Ninh Vương phủ đi cửa sau ra người có hai cái, một cái là thân mang màu vàng tám mống Triều Thiên phục nam tử trung niên, một cái thì là một thân vải thô Ma Y mặt sẹo Kiếm Khách, Thạch Ngọc Quốc đối với quan viên cùng bách tính ăn mặc có mệnh lệnh, dân chúng tâm thường không thể một mình ăn mặc Hoàng cùng trang phục màu tím, chính là quan viên, không có Hoàng Đế Sắc Lệnh, cũng quyết không cho phép ăn mặc màu vàng áo gấm, bởi vì hoàng giả, cùng hoàng, thượng thừa Thiên Đình, hạ đạt Địa Phủ, Nhân Thế Gian chỉ có Đế Vương mới cho phép ăn mặc này sắc.

Vì vậy, ngoại trừ hoàng gia người bên ngoài, mặc màu vàng phục hậu quả là tương đương đáng sợ, chính là cái kia Cửu Tộc tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội đều tính không được đại tội. Mà ngoại trừ y phục nhan sắc bên ngoài, trên quần áo phục sức đồ án còn có kỹ càng quy định, nhất phẩm đến thất phẩm, quan viên quan phục dựa theo quy định nghiêm chỉnh vẽ đồ án, có chút vượt qua, chính là trọng tội.

Cho nên, có thể giống trống khua chiêng ăn mặc màu vàng tám mống phục Nam Tử, không nhìn tới nó hình dạng, liền có thể suy đoán ra thân phận của hấn —— Thạch Ngọc Quốc một vị duy nhất Vương gia, Đương Kim Hoàng Thượng thân sinh Ca Ca, trong hoàng tộc người, có thể khâm phục Hoàng phục, Vương gia chi tôn, tám mống cộng tôn.

Ninh Vương Chu Nghĩa Thiên từ sau môn sau khi đi ra, nâng lên đầu nhìn coi sáng rõ Lam Thiên, hai tay vuốt nhẹ một cái trong tay Phật Châu, nhẹ giọng nói: "Thật sự là một cái thời tiết tốt a, thời tiết này. . . Là cái Cái Triều Hoán Đại thời tiết tốt."

Hấn dao sau lưng sọc Kiếm Khách nhìn không chớp mắt, phảng phất không có nghe được Chu Nghĩa Thiên âm thanh.

Chu Nghĩa Thiên từ không trung thu tầm mắt lại, chậm rãi Hướng hồ đồng đi ra ngoài, vừa đi, một bên nói: "Sự tình làm được thế nào chúng ta không tại, sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn a "

Đạo Ba Kiếm Khách lắc lắc đầu, âm thanh như kim loại giao thoa, có chút chói tai: "Hồi bẩm Vương gia, chúng ta nắm giữ Binh Bộ Quân Quyền, Lệ Quý Quân Đặng Minh Ngôn đã bị điều đi, Thạch Ngọc thành thành môn đã đóng, Ninh Vương phủ có lưu binh sĩ Thiên Nhân, Hoàng Cung Quân Sĩ năm ngàn, Ngoại Thành đã bị quân ta chường không."

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy, trên mặt không có bất kỳ cái gì đặc thù lực địa biểu lộ, chỉ gặp hấn phát động thủ bên trong Phật Châu, một khóa một khóa chuyển đổi về sau, lại nâng lên đầu nhìn một chút trên trời xanh thăm thiên không, âm thanh thăm thăm, tại trong ngõ hẻm tiếng vọng: "Bàn cờ này, hiện tại thu quan, hấn là sẽ vượt quá dự liệu của người a đều nói người lưu lại rất nhiều Át Chủ Bài, ta ngược lại muốn xem xem là người chuẩn bị sung túc, vẫn là làm là huynh trưởng ta càng hơn một bậc "

"Vương gia, chúng ta bây giờ" mặt thò Kiếm Khách tay đập vô kiếm, thần sắc hơi có chút do dự.

Chu Nghĩa Thiên liếc qua bên cạnh Kiếm Khách, chỉ là nhàn nhạt điểm một cái đầu, nói: "Kế hoạch chấp hành, chúng ta. . . Liền đi Hoàng Cung gặp một lần ta cái kia Cửu Ngũ Chi Tôn em trai đi."

Đạo Ba Kiếm Khách nghe vậy, đầu lâu buông xuống, khuôn mặt rũ xuống, hai tròng mắt từ đen chuyển đỏ, toàn thân Sát Ý không bị khống chế tràn ngập, bội kiếm rung động, cũng phát ra Thị Huyết ông vang.

Chu Nghĩa Thiên đối Kiếm Khách biến hóa nhắm mắt làm ngơ, chỉ là nói một tiếng không nên giết Kinh Thế Hải Tục về sau, liền nhanh chân đi đến hồ đồng bên cạnh trên chờ đợi đã lâu xa xỉ hào trong xe ngựa, xe ngựa đi lại, bên cạnh gần ngàn kỵ Kiều Dững tướng sĩ đi theo phía sau, bước chân thống nhất, động chậm có thứ tự. Bọn hắn thân mang đen nhánh khải giáp, cầm trong tay cao to binh khí, sắc mặt kiên nghị mà lạnh lùng, đồng tử Tinh Hồng mà điên cuồng, tựa hồ tại Hưởng Thế Nhân cáo tri, trong truyền thuyết ngục Bình, đã từ trong địa ngục leo ra, Hưởng Thế Nhân gương nanh múa vuốt, sắp lộ ra huyết tinh một mặt.

Cùng thời khắc đó, Thạch Ngọc ngoài thành.

Thạch Ngọc thành cự đại cánh cửa không bình thường, đem rất nhiều muốn xuất thành hoặc phải vào thành bách tính làm cho sững sờ, Thạch Ngọc thành thành môn cho tới bây giờ đều là Nhật Xuất mờ ra, Nhật Lặn, chưa bao giờ qua bất luận cái gì trường hợp đặc biệt, nhưng hôm nay làm sao lại vô duyên vô cớ đóng cửa

Một số bách tính vây quanh ở cạnh cửa xì xào bàn tán, nghĩ cả gan đi cùng những cái này tay cầm Lãnh Huyết binh khí thủ thành binh lính nói nói, có thể thấy những cái này binh lính Lãnh Huyết biểu lộ,

Cũng đều cùng sương đánh Cà tím, trong nháy mắt liền ỉu xiu.

Lúc này, một tên thân mang Hắc Sắc Khải Giáp, lưng đeo tinh xảo bội kiếm Nam Tử đi đến Thành Lâu, hắn nhìn xuống trong cửa thành bên ngoài hai bày nói nhao nhao hỗn loạn phổ thông người dân, trong mắt lóe lên một tia không đối, nhớ tới đêm qua Ninh Vương mệnh lệnh, "Thủ không tốt thành môn, người một nhà đều phải vì thế mà chôn cùng" lời nói, mặt trong nháy mắt dâng lên thiết huyết chi sắc.

Chỉ gặp hắn rút ra tinh xảo bội kiếm, quang mang lấp lóe, kiếm nhận lóe ra sắc bén quang mang, hắn Cao Thanh Hưởng nội thành bên ngoài đám người rống nói: "Ta chính là Binh Bộ Kiều Kỵ Tướng Quân Hoàng Thành Nhâm, thụ Ninh Vương tối cao mệnh lệnh, Thạch Ngọc nội thành có tội ác tày trời chỉ đạo tặc trốn nhập, hiện đang toàn lực truy nã, vì phòng ngừa tặc nhân chạy trốn, thành môn. Hiện tại tất cả mọi người rời xa thành môn cách xa hai dặm, nếu có một người vượt qua, liền thuộc tặc nhân đồng đảng, giết không tha!"

Hoàng Thành Nhâm vừa dứt lời, liền có thủ môn tướng sĩ xua đuổi quần chúng vây xem, quần chúng bên trong có nhân tâm sinh bất mãn, trách móc nói: "Tướng quân không cần lấn gạt chúng ta, Thạch Ngọc thành chính là thiên tử chi thành, Nhất Thảo một vật đều là thụ thiên tử sai khiến, các ngươi cái này Thạch Ngọc thành, nhận Hoàng Đế Bệ Hạ cho phép sao không phải tại hạ bất kính, Ninh Vương có vẻ như không có cái quyền lợi này!"

Nghe được người này lời nói, Hoàng Thành Nhâm đôi mắt nhíu lại, hắn tiến lên một bước, nhìn về phía ngoài thành đứng ở trong đám người nam tử khôi ngô, nhàn nhạt nói: "Ngươi không nghe Bản Tướng Quân mệnh lệnh "

Nam tử khôi ngô không kiêu ngạo không tự ti, ôm quyền nói: "Không phải là không nghe tướng quân mệnh lệnh, mà là tại dưới có chút nghi vấn không nghĩ ra, khẩn mời tướng quân giải thích."

"A không nghĩ ra à!" Hoàng Thành Nhâm thu tầm mắt lại, nhìn về phía nơi xa quần đạo tận đầu, một cái bội kiếm Nam Tử dần dần tiến vào tầm mắt, khoe miệng của hắn hơi vênh, trên mặt xuất hiện một tia như có như không cổ quái ý cười, cái mũi khẽ hấp, không khí lạnh như băng tiến vào xoang mũi, làm hắn cái mũi đông lạnh đến đỏ bừng, nhưng nụ cười trên mặt hắn lại càng ngày càng sâu.

Chỉ gặp hắn ánh mắt lạnh lùng nhìn thoáng qua bên dưới mới bách tính, không nói là đối đãi con kiến hôi như vậy vô tình, nhưng cũng không kém bao nhiêu, "Việc này liền mâu thuẫn như vậy, vì ta một nhà Lão Tiểu tính mệnh, vậy cũng chỉ có thể giết một người răn trăm người, thà rằng giết nhầm không thể bỏ qua. . ."

Nam tử khôi ngô nghe vậy, trên mặt xuất hiện một tia hoảng ý, nhưng hắn còn chưa kịp phản ứng, liền bị một căn từ trên tường thành tên bắn ra mũi tên chuẩn xác bắn trúng lồng ngực, toàn bộ người tại mũi tên Trùng Lực bên dưới ngã về phía sau, đầu lâu bị mũi tên một mực đâm tại mặt đất.

Máu tươi văng khắp nơi, mùi máu tươi xoát một cái liền hỗn hợp trong không khí, chung quanh bách tính thấy thế đầu tiên là sững sờ, tiếp theo kêu cha gọi mẹ Hưởng Tứ chạy ra ngoài, nếu là lá gan càng nhỏ một chút, thì là hai chân xụi lơ thậm chí ngay cả đường đều đi không được, mà loại người này, hạ tràng thường thường cũng là một tiền mất mạng. Một căn mũi tên chuẩn xác bắn vào một người yếu ớt chỗ, cổ họng, mi tâm, trái tim, không có một tơ một hào sai lầm, chỉ là một lát, trong cửa thành bên ngoài hai dặm bên trong, liền có hơn mười bộ thi thể hoành ngược lại trong đó.

Cái này, trong cửa thành bên ngoài rốt cục yên tĩnh trở lại, chạy trốn bách tính lòng vẫn còn sợ hãi đứng ở đằng xa, một mặt kinh hoàng luống cuống nhìn lấy cái này một màn, mà chưa chạy trốn bách tính, cũng trong thời gian thật ngắn Do Sinh Đạo Tử, ngẫu nhiên mấy bộ thi thể run rẩy một cái, phun ra một ngụm máu tươi, nhưng cũng không cách nào cải biến Vận Mệnh, chết rồi, liền lại cũng không sống nổi.

Nhìn lấy hai bên an tĩnh bách tính, Hoàng Thành Nhâm bảo kiếm vào vỏ, hắn đối với giết chết một số người mệnh lệnh hào không một chút cảm giác, cái này như Chiến Trường chém giết, một tiền xuống dưới một cái mạng mà thôi, chỉ phải chết người không phải mình, vậy cũng cũng không sao.

Chẳng qua là khi hắn nhìn thấy Cương Cương Hoàn tại ánh mắt bên ngoài xa cách mấy chục dặm bội kiếm Nam Tử đột nhiên xuất hiện Tại Thành môn

chân bên dưới lúc, nguyên bản bình tĩnh đôi mắt trong nháy mắt nhất động, hấn một tay đưng vào chuỗi kiếm, một cái tay khác đặt ở tường đồng bên trên, Thân Thể hơi ưỡn, nói: "Không nên lợi nước, không cần lợi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: 1 kiếm đập Thiên Môn (Hạ)

Chương 56: Một kiếm đập Thiên Môn (Hạ)

Thạch Ngọc thành ngoài cửa thành, cả người xuyên rộng rãi tay áo, gánh vác Thanh Quang Thân Kiếm Nam Tử tại ngoài cửa thành hai dặm chỗ ngừng lại, hấn mắt phượng khẽ híp một cái, toàn bộ người phảng phất không có tính ngu lười nhác bộ dáng, liếc qua trước mới bị Tiền Vũ bắn chết mấy bộ thi thể, nâng lên đầu nhìn về phía trên cổng thành mới bội kiếm tướng quân, chỉ mình hỏi: "Người giúp đang cảnh cáo ta "

Hoàng Thành Nhâm thần sắc cảnh giác nhìn lấy lười nhác phía sau nam tử Thanh Quang Kiếm, tay trái đã nắm chặt chuỗi kiếm, hấn Hường bên cạnh binh lính thần sắc ra hiệu về sau, mới mở miệng nói: "Ta không phải đang cảnh cáo ngươi, mà là cảnh cáo tất cả mọi người, Ninh Vương đã bên dưới lệnh phong tỏa Thạch Ngọc thành, dám can đảm trái với mệnh lệnh người, giết không tha! Chính là bất luận kẻ nào, đều là như thế."

Ánh mắt của hấn lạnh lùng mà sắc bén, bị hấn nhìn chăm chú phổ thông người dân, không một cái không thấp bên dưới đầu, vội vàng lui lại, sợ kếp tiếp chết chính là mình, mà cái kia lười nhác Đan Phượng mắt Nam Tử, lại là nhìn thẳng Hoàng Thành Nhâm muốn ăn thịt người hai mắt, Phóng Đăng không bị trói buộc Nhất Tiểu, nói: "Tại phải chẳng nghe người mệnh lệnh trước, ta có một vấn đề."

"Vấn đề gì" Hoàng Thành Nhâm tay phải đưa ở sau lưng, ẩn nấp đánh mấy thủ thế, nhú mày hỏi.

"« nâng cốc hỏi Nguyệt » ai làm đó a "

"Cái gì" Hoàng Thành Nhâm khẽ giật mình, còn lại bách tính cũng là có chút sững sờ, đề tài này nhảy vọt độ có vẻ như có chút quá xa a

Lười nhác Nam Tử cũng không để ý, lại nói một lần: "Chính là tại trong các người đêm thu bên trên, cái kia thủ đặc biệt tốt « nâng cốc hỏi Nguyệt » là ai làm "

Hoàng Thành Nhâm nhú mày không đáp, mà Nam Tử bên cạnh lại có một người thư sinh bộ dáng bách tính thẳng tắp thân cán nói ra: "Vị này anh hùng, ai đều biết Trung Thu Tiết nhất minh kinh nhân « nâng cốc hỏi Nguyệt » chính là ta Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ làm ra, Thái Tử Điện Hạ văn tài nổi bật, thơ thành kinh người, trên phổ đều truyền ngôn hấn là Văn Khúc tinh chuyển thể đây. Gần nhất có rất nhiều quốc gia khác Danh Sĩ đều mộ danh mà đến, muốn thấy làm ra « nâng cốc hỏi Nguyệt » Thái Tử Điện Hạ Tôn Vinh, xin hỏi anh hùng cũng là thể này phải không "

Đan Phượng mắt Nam Tử nghe vậy, phối hợp nói câu "Cuối cùng đã tới a", nhìn thấy thư sinh một mặt mong đợi nhìn cùng với chính mình, cười điểm một cái đầu, nói: "Thực không dám giấu giếm, ta cùng bọn hấn ở giữa điểm xuất phát khả năng khác biệt, nhưng Thủ Đồ Đồng Quy, ta đích xác là nghĩ tìm các người Thái Tử Điện Hạ, đứng, các người Thái Tử Điện Hạ gọi cái gì tới "

"Ách... Thái Tử Điện Hạ chính là hoàng tộc Tính Thị, tên hai chữ Thần Hoàn hai chữ."

"Hoàng tộc Tính Thị vậy thì là Chu... Chu Thần Hoàn, tia nắng ban mai Tuyên Cổ, cũng là cái tên không tệ, chỉ là cùng ta cái này khiến thể gian chỗ có hắc ám đều tan thành mây khói đơn Bạch chỉ chữ, nhưng vẫn là thiếu một tia bá khí."

Lười nhác Nam Tử sờ lên cằm, tự luyến nói một câu, hấn nhìn thấy bên cạnh thư sinh thần sắc khác thường, cũng không xấu hổ không hổ, chỉ là ôm quyền cười nói: "Tại hạ Mộc Tử lý, tên một chữ một cái chữ viết nhầm, muốn tìm vị này gọi Chu Thần Hoàn Thái Tử Điện Hạ, khẩn cầu Huỳnh Đài cáo tri đi nơi nào có thể tìm được lấy hấn "

Lý Bạch từ Đồng Thổ Đại Đường mà đến, tiến vào cái này Phật Giới Đông Thắng Thần Châu, ngày ngày đi đường, hàng đêm sênh ca, trong lúc đó không biết đi dạo bao nhiêu nhà Cầu Lan thanh lâu, cùng bao nhiêu nhà Tiểu Nương Tử uống rượu đàm tình, phút cuối cùng lại để cho bao nhiêu nhà Đầu bài Hoa Khôi sinh lòng oán, kinh lịch không ngắn thời gian, bây giờ rốt cục đạt tới cái này Thạch Ngọc thành phía dưới, sắp tìm tới cái kia Không Miếu Văn Viện viện thủ nói tới mở kiếm thơ tác giả.

Vừa nghĩ tới tập được mở kiếm thơ, mình liền rốt cục có thể mở kiếm xuất vô, dù là từ đó bay qua phiến Diệp không dính vào người Lý Bạch, lúc này đều có chút kích động.

Tên kia thư sinh bị Lý Bạch nhảy thoát tư duy cùng không bị trói buộc tính cách làm cho khẽ giật mình, vừa cần hỏi đáp Lý Bạch, lại nghe được trên cổng thành Hoàng Thành Nhâm tiếng cười lạnh truyền đến: "Lý Bạch đứng không nếu như người bây giờ có thể đi vào Thạch Ngọc trong thành, tiến vào thà

trong vương phủ, có lẽ còn có thể gặp Thái Tử Điện Hạ một lần cuối cùng, bất quá... Này môn, ai tiến ai chết!"

Lý Bạch nghe vậy, chuyển đầu vừa nhìn về phía tên kia thư sinh, nhưng tên này thư sinh lại là một mặt kinh dị, sắc mặt xám xịt, không có chút huyết sắc nào.

Còn lại nghe nói như vậy bách tính, cũng là gương mặt mờ mịt cùng kinh ngạc, ai cũng không phải người ngu, nếu là ngay cả Hoàng Thành Nhâm cái này Khi Quân phạm lên đều nghe không hiểu,

Vậy còn không như một tường đưng chết.

"Làm sao lại Ninh Vương muốn tạo phản "

"Xuyt, không muốn sống nữa, lời này người cũng dám nói!"

"Nhưng hẳn không chính là cái này ý tứ "

"Đừng nói nữa, đi, chúng ta đi mau, đi đã chậm nhưng cũng đã muộn!"

Một số tinh minh bách tính đã có thoát đi chi ý, vô luận Ninh Vương phải chăng muốn tạo phản, cũng vô luận rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, không khí bây giờ tóm lại là rất khác thường, hơn nữa nhìn thành tường kia Thượng Tướng Quân đáng vẻ, cũng không giống là cái gì thiện lương hạng người, đã có người chết đi, bọn hắn nhưng không tin người tướng quân này thật sẽ coi trọng cái gì bên ngoài hai dặm không giết người hứa hẹn.

Mà sự thật, cũng thật bị bọn hắn đoán được, mấy cái vụng trộm rồi đi đâm người Hưởng còn lại địa phương chạy tới người, còn chưa chạy ra mấy bước, liền bị mũi tên từ sau đầu đâm xuyên, mặt đầy máu ghé vào trong đồng tuyết, đem cái kia khiết bạch vô hạ Bạch Tuyết thấp thoáng như Phi Thử lộng lẫy.

Nhìn thấy lại có người chết, bóng ma từ vong trong nháy mắt lồng gấm vào tất cả mọi người trên đầu, dân chúng hoảng sợ bối rối, nghĩ muốn chạy khỏi nơi này, lại lại không dám đi lại một bước, bởi vì ai cũng không biết đạo kẻ tiếp chết chính là không phải chính là đi lại mình

Hoàng Thành Nhâm cư cao lâm hạ mắt lạnh nhìn mấy cái này tay trái gà không chặt bách tính, quát ra bội kiếm, sắc mặt đột nhiên dữ tợn: "Bản Tướng Quân hoài nghi trong các người có tặc nhân giấu kín, vì phòng ngừa địch nhân chạy trốn, tất cả mọi người, chết!"

Vừa dứt lời, nguyên bản không có một ai trên tường thành, trong nháy mắt xuất hiện gần trăm cái cầm trong tay Cung Nỗ binh sĩ, những binh lính này Tiền Vũ lên dây cung, thần sắc lạnh lùng nhìn chăm chăm bên dưới mỗi bách tính, chỉ nghe Hoàng Thành Nhâm một tiếng lệnh dưới, đồng thời tưng dây cung, Tiền Vũ như mưa hạ xuống từ trên trời, hướng phía cái này hơn năm mươi tên bách tính bay đi.

Bách tính nhìn thấy mũi tên lâm đầu, nhìn lấy mũi tên mũi nhọn lãnh mang, sợ hãi chân đều co giật, bọn hắn có người còn có thể kiên trì hướng ra phía ngoài trộm đi, mà càng nhiều thì là run chân đi không được đường.

"Anh hùng mau trốn a!"

Thư sinh gặp Lý Bạch không nhúc nhích tí nào, mà những cái kia mũi tên rõ ràng có một nửa là hướng về phía Lý Bạch tới, cái này khiến hắn không khỏi Hưởng Lý Bạch rống nói.

Lý Bạch chuyển đầu Hưởng cái này ủng có nhân tộc đặc thù thiện lương Phẩm Chất thư sinh cười điểm một cái đầu, cũng không thấy hắn làm sao động tác, nguyên bản sắp đâm vào đám người hơn trăm mũi tên phảng phất bị trong suốt cánh tay bắt được, ở đỉnh đầu mọi người chỗ đột nhiên dừng lại, tiếp lấy hơn trăm mũi tên mọi người ở đây bên trên mới bằng không xoay tròn, những này mũi tên đầu đuôi tương liên, sau cùng ở không trung hình thành một cái mũi tên vòng xoáy, nhìn phảng phất Thần Tích.

"Viện thủ nói cho ta biết muốn thiếu thương tổn Nhân Tộc, chỉ là những người này muốn giết ta còn có còn lại tay không tác sát Nhân Tộc, ta cũng không thể mặc kệ a thật là phiền nhất loại này đồng tộc Đồ Lục ngu xuẩn đám gia hỏa!"

Lý Bạch nhếch miệng, từ sau lưng xuất ra mang theo vô kiếm Thanh Quang Thần Kiếm, hắn có thể cảm nhận được trong vô kiếm Thanh Quang Kiếm bất nấn cùng vũ vù, liền phảng phất là tại hồng Hải Đông, ánh mắt nhu hòa nói ra: "Ngoan, đợi bản Kiếm Tiên học được mở kiếm thơ, người liền có thể ra khỏi vũ, học được một chiêu Khai Thiên môn, lại luôn không có đất dụng võ, quả nhiên là ngựa tay a, đã không thể một kiếm Khai Thiên môn, vậy ta liền một kiếm... Đập Thiên Môn đi!"

Lý Bạch hai mắt có kiếm ảnh, hắn một tay giơ lên mang theo vô kiếm Thanh Quang Kiếm, cũng không giống những cái kia học nghệ không tinh đám gia hỏa múa múa gãi gãi, hắn không thể tất cả mọi người biết mình tuyệt chiêu, chỉ nghe hắn mặc niệm một tiếng một kiếm đập Thiên Môn, toàn bộ Nhân Nguyên khí phóng lên tận trời, kiếm ý Kiếm Mang hội tụ ở trên đỉnh đầu mới trăm mũi tên, mũi tên không phải kiếm, nhưng tại kiếm ý gia trì phía dưới, lại là gây dựng lại hội tụ, cuối cùng biến thành một thanh nhìn vân vẹo trêu chọc trường kiếm bộ dáng.

Những cái kia không hiểu kiếm binh sĩ chỉ là cảm giác Lý Bạch thân thủ như Phật như Thần, nhìn chính là cái nào nhiệt, nhưng một thân Kiếm Thuật tại Binh Bộ bên trong được xếp hạng lần Hoàng Thành Nhâm, lại là biết cái kia vân vẹo trường kiếm đến cùng có gì uy lực.

Trong mắt hắn, cái này là một thanh thần kiếm, một thanh có thể Bá Thiên Liệt Địa Thần Kiếm, mà mình đối với cái này thanh thần kiếm, bất quá là con kiến hôi mà thôi, may may không nổi lên được gọn sóng con kiến hôi.

"Giết!"

Hoàng Thành Nhâm toàn thân Nguyên Khí điên cuồng hướng trong tay bội kiếm dừng mảnh lao tới, hắn không lo được Nguyên Khí tiêu hao quá nhiều, chỉ nghĩ ngăn trở một kiếm này, vô luận không bao lâu đều muốn ngăn trở! Hắn biết cái này không trung Thần Kiếm chính là mình tâm lý khâu, một khi chịu nổi, thực lực của mình liền sẽ tiến triển cực nhanh, cho dù là trở thành truyền thuyết kia trùng kiếm tiên loại nhân vật, cũng là chưa hẳn.

Nhìn thấy Hoàng Thành Nhâm bỗng bật kiếm ý, Lý Bạch cũng là có chút ngoài ý muốn, chỉ là khi nhìn rõ Sở Hoàng Thành Nhâm là áp dụng nghiền ép Thân Thể Tiềm Lực mới tạo thành dâng trào kiếm ý về sau, lại là khinh thường lắc đầu.

"Lại đem ta xem như mài kiếm thạch, chỉ là ngươi liền không sợ đem kiếm của ngươi mài đoạn sao "

... ..

Cảm tạ Thư Hữu Thiên Mạc 7758 khen thưởng ủng hộ, mới Fan danh xưng đường chủ sinh ra, đêm nay vẫn có tặng thêm!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Trời sinh địch nhân

Chương 57: Trời sinh địch nhân

Thạch Ngọc ngoài cửa thành, một thanh dài đến năm trượng nhỏ gầy trường kiếm vắt ngang giữa thiên địa, trường kiếm từ mũi tên lộn xộn hội tụ mà thành, nhìn như có chút Tứ Bất Tượng, nhưng cái kia trong đó tích chứa kiếm ý, lại làm thiên địa biến sắc.

Nếu như là bình thường Phóng Đãng không bị trói buộc nhân rồi thì sự không có Lý Bạch, có lẽ sẽ cùng kiếm thuật này cũng coi là tiểu thành Hoàng Thành Nhâm chơi bên trên một chơi, nhưng trong lòng của hắn lo lắng Chu Thần Hoàn an nguy, nếu quả thật như Hoàng Thành Nhâm nói, Ninh Vương tạo phản, nghĩ muốn giết hại Thái Tử Điện Hạ, vậy nhưng liền phiền toái.

Chu Thần Hoàn nếu là xảy ra chuyện, mình mở kiếm thơ muốn đi tìm ai học mà lại càng quan trọng hơn là, cái này không có gặp mặt gia hòa nhưng là nhân tộc không thể tổn thất Trần Bảo, nếu để cho hắn ở trước mặt mình chết đi, mình lại thế nào Hướng Nhân Tộc bàn giao làm sao Hướng trong Đại Đường những cái này Lão Học Cứu nhóm bàn giao

"Ài, cho nên a, ta không thích bảo vệ người loại sự tình này."

Lý Bạch gật đầu đắc ý một phen, gặp trên tường thành những binh lính kia lại dựng tên lên dây, nhẹ nhàng thở dài một cái, sát hại đồng tộc, luôn luôn chẳng phải thoải mái.

"Lại nói bọn hắn sẽ không tìm ta bởi thành này môn a "

Lý Bạch nhếch miệng, hai mắt kiếm quang xôn ra, không trung cái kia ẩn chứa cự đại kiếm ý trường kiếm tựa như cùng một chuỗi chân chính Thần Kiếm, tích góp vô tận lực lượng, hướng về Hoàng Thành Nhâm chỗ chỗ cửa thành chính là một kiếm bổ dưới.

Hậu thế liên quan tới một kiếm này, có dạng này một đoạn ghi chép: "Trường kiếm vừa ra thiên hôn địa ám, ánh nắng bị kiếm ý che chắn, Kiếm Mang như Cửu Thiên Húc Nhật, chỉ là chớp mắt trong nháy mắt, liền giống như là cắt đứt phụ, Kiếm Mang vào thành môn, sau đó bão cát lên, Bạch Tuyết tung bay, tất cả mọi người trong tai chỉ có vu vu vang vọng, hai mắt chói mắt vô pháp mở ra, đợi nửa khắc đồng hồ bão cát ngừng, thái dương ra về sau, nguyên bản đứng lặng phong cách cổ xưa thành môn đã hoàn toàn biến mất, chỉ lưu lại một to lớn trống rỗng từ hai bên thành tường xử xong mờ, mà trên tường thành những người kia, chính là ngay cả một giọt máu tươi đều không có nhìn thấy, hướng chỉ là nửa điểm Hải Cốt "

Một kiếm chỉ uy, khủng bố như vậy, về sau Thạch Ngọc Quốc liền lưu truyền một cái tên là Lý Bạch Kiếm Tiên Truyền Thuyết, nói Lý Bạch Kiếm Tiên chính là Thạch Ngọc Quốc Thủ Hộ Giả, mỗi khi gặp Thạch Ngọc Quốc tao ngộ Quốc phá tai họa lúc, liền sẽ xuất hiện, một kiếm thiên môn mở, bảo đảm Thạch Ngọc Quốc ngật đứng không ngã.

Kiếm Mang tan hết, mũi tên tạo thành trường kiếm cũng biến mất không thấy gì nữa, lúc này mọi người mới nhớ tới cái kia vùng vẫy khủng bố một kiếm phảng phất Tiên Phật nhân vật, nhưng khi bọn hắn lấy lại tinh thần, lại phát hiện Lý Bạch sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Lý Bạch một kiếm kia uy lực khủng bố, một kiếm bổ dưới, toàn bộ Thạch Ngọc thành đều thanh thế to lớn hai lần, mà Ninh Vương phủ trong tiểu viện, cũng cũng giống như thế.

Chu Thần Hoàn mặt đối đã vạch mặt Chu Kỳ Phi, vừa nghĩ đứng tại đạo đức trên độ cao mắng hắn vài câu, nhưng ai biết lúc này nhất đạo dâng trào

Kiểm ý phóng lên tận trời, tiếp lấy Thạch Ngọc thành liền thanh thế to lớn, Chờ sóng gió bình tức, hẳn cũng không có mắng nữa người hứng thú.

Đối với Chu Thần Hoàn tới nói, mắng chửi người liền cùng chiến tranh, một mà thịnh, Tái mà suy, Tam mà kiệt, mắng không có người khí thế, còn thế nào có thể đem người cái mũi cho tức điên

Chu Thần Hoàn gặp Chu Kỳ Phi mấy trong mắt người về mờ mịt, trong lòng thở dài một hơi, có thể phát ra cái này Chờ kiểm khí người không phải kẻ yếu, hẳn thậm chí cũng hoài nghi Thiên Sơn Đồng gia là không phải là đối thủ của người này, nhưng gặp Chu Kỳ Phi mấy người cũng không biết người kia là ai, cái kia rõ ràng chính là đột nhiên xuất hiện bên thứ ba, cứ như vậy, tóm lại là địch nhân người tốt hơn một số.

"Đồng gia, người" Chu Thần Hoàn nhìn về phía không còn mọc lỗ tai mọc cái mũi Thiên Sơn Đồng gia, hỏi ý kiến hỏi.

Thiên Sơn Đồng gia sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, lại không phải lo lắng quá mức, chỉ gặp hần liếc qua ôm cây cối miệng bên trong hô hào chấn động Tể Điện, nói: "Đáp ứng bảo đảm các người năm mươi năm, liền khẳng định lại là năm mươi năm."

Đạt được Thiên Sơn Đồng gia trả lời khẳng định, Chu Thần Hoàn cũng không còn đi cho mình tăng thêm phiền não, hẳn một mặt mỉm cười nhìn về phía sắc mặt âm tình bất định Chu Kỳ Phi, cười nói: "Rất cực nhọc không được, muốn làm cho ta vào chỗ chết sao?"

Chu Kỳ Phi hít một hơi thật sâu, sắc mặt khôi phục bình thường, hẳn nhìn Tuệ Giác một chút, gặp Tuệ Giác sau khi gật đầu, sau đó một mặt tức giận nói ra: "Thái Tử Điện Hạ, người mặc dù là Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ, nhưng không tôn kính ta Lợi Trinh Tự Cao Tăng Hoạt Phật,

Có phải hay không có chút quá ương ngạnh mấy ngày nay tất cả mọi người biết Tuệ Giác Sư Thúc là như thế nào một cái từ bi Cao Tăng, hẳn đối với bất luận kẻ nào đều vui lòng chỉ giáo, giảng Phật nói pháp có lý có cứ, rất được mọi người kính yêu cùng kính nể, nhưng người không chỉ có không tôn trọng Tuệ Giác Sư Thúc, hơn nữa còn đề một tên ăn mày già mạo nhà sư, đối Tuệ Giác Sư Thúc tiến hành nhục mạ, bản tăng thật sợ Thạch Ngọc Quốc tại trong tay của người sẽ tạo ngộ Đại Hòa."

"Bản tăng mặc dù là Lợi Trinh Tự Tăng Lữ, có thể ra nhà trước đó cũng là Thạch Ngọc Quốc người, bản tăng đối với Thạch Ngọc Quốc kính yêu cùng quan tâm không kém gì bất kỳ người nào, bản tăng thật sợ người sẽ hủy Thạch Ngọc Quốc a, cho nên hôm nay nếu không đưa người xử trí, bản tăng như thế nào xứng đáng Lợi Trinh Tự vun trồng lại như thế nào xứng đáng Thạch Ngọc Quốc dưỡng dục chi ân!"

Chu Kỳ Phi nói có lý có theo, thổ lộ hoành phi, hẳn đứng tại chỗ cao, toàn thân Phật quang chiếu rọi, coi là thật giống như Chân Phật miệng thổ chân ngôn, làm cho người trong bất tri bất giác tâm sinh ra sự kính trọng, lời nói cũng càng thêm tin phục.

"A di đà Phật, tuy nhiên bản tăng đối với cá nhân Vinh Nhục cũng không coi trọng, nhưng nói xấu ta Lợi Trinh Tự, vũ nhục Ngã Phật, quả nhiên là không đúng, còn mời thiên tử điện hạ có thể Tùy bản tăng trở lại Lợi Trinh Tự, khổ Tu Phật Pháp, rửa sạch tự thân tội nghiệt."

Tuệ Giác cũng tới trước một bước, so với Chu Kỳ Phi, trên người hẳn Phật quang càng hơn, đông đảo Thế Gia đại tộc con cháu nghe vậy, trong mắt mông lung như sương, cũng nhao nhao điểm đầu đứng đội, mở miệng chỉ trích Chu Thần Hoàn các loại sai lầm, phảng phất Chu Thần Hoàn chính là cái kia tội ác tày trời người, phạm vào tội lỗi chồng chất đại tội, không lãng trí xử tử đều là đối với đế quốc luật pháp vũ nhục.

Chu Thần Hoàn sau lưng chỉ có hai người, một cái là lời thôi Thiên Sơn Đồng gia, một cái là thân mạng cũ nát Phật Y Tể Điện, trừ cái đó ra, không có người nào ủng hộ hẳn, mà Chu Kỳ Phi sau lưng, lại là một mảnh đen kịt, trong đó có một cái Cao Tăng, bốn cái Lợi Trinh Tự cầm trong tay Hàng Ma côn Võ Tăng. Lại về sau, thì là các Đại Thế Gia đại tộc con cháu đại biểu, những mầm mống này để một cái xách đi ra tính không được cái gì, nhưng tập hợp một chỗ, lại là đại biểu Thạch Ngọc Quốc Thế Gia đại tộc ủng hộ hướng gió, một quốc gia đặt chân dựa vào cái gì nhân tâm mà thôi! Mà những thế gia này đại tộc, thì là đại biểu không kém kiến trúc thượng tầng ủng hộ hướng gió, nói một cách khác cũng đại biểu quốc chi khí vận đang chệch hướng Chu Thần Hoàn.

Những thế gia này đại tộc sau lưng, thì là trên tường rào, trên nóc nhà bội kiếm đeo đao Võ Tót, những này Võ Tót mỗi cái Thân Thể khôi ngô, thần sắc kiên nghị, toàn thân đều tản mát ra tướng sĩ đặc hữu mùi huyết tinh, có thể nhìn ra những người này không có chỗ nào mà không phải là sa trường bên trên tinh nhuệ Sĩ Tộc, mà lại là loại kinh nghiệm này không thua mười lần Sa trường chiến đấu sống sót chân chính có thể xưng tinh nhuệ trong tinh nhuệ cường giả.

Chu Thần Hoàn thô sơ giản lược khẽ đếm, những này có được không kém chiến lực Võ Tót không ít hơn bảy, tám trăm người, nếu như lại tính cả những cái kia không nhìn thấy âm thầm tướng sĩ, thô sơ giản lược đoán chừng phải có gần ngàn người.

"Nước động nước động, đại thủ bút a, thật là đại thủ bút a, những người này đem chúng ta Đồ Lục ba lần cũng đủ a nhưng người vẫn chưa yên tâm, như cũ đứng tại đạo đức trên độ cao chỉ trích ta, thậm chí vận dụng Phật Âm lực lượng, đến để những cái kia người bình thường tin phục người, nước động nước động, người cần thận như vậy là vì cái gì là muốn tại trên sử sách lưu lại một tốt danh tiếng cũng không đúng, Sách Sử là từ người thắng lợi đến viết, còn không phải người muốn làm sao viết liền viết như thế nào?"

Chu Thần Hoàn nhìn thấy mình vị trí hoàn cảnh, trên mặt khăn trương chút nào đều không có, hẳn đối với Chu Kỳ Phi cùng Tuệ Giác đám người chỉ trích không thêm đề ý chút nào, dù sao mình biết là giả, cùng bọn hần sinh khí còn không phải sẽ chi nhiều loạn lòng của mình trừ cái đó ra, thì có ích lợi gì chỗ

Gặp Chu Thần Hoàn vẫn luôn là như vậy tinh táo, Chu Kỳ Phi thần sắc không khỏi u ám một điểm, tuy nhiên suy nghĩ nghĩ tiếp xuống Chu Thần Hoàn hậu quả, trên mặt lại là xuất hiện cực kỳ phức tạp mỉm cười, "Bản tăng không hiểu người đang nói cái gì, tuy nhiên có một việc bản tăng là biết được, vậy thì là bản tăng làm một chuyện gì đều ưa thích hoàn mỹ, trước đó như thế, về sau vẫn là như thế, mà lại bản tăng còn có một cái thói quen xấu, vậy thì là ưa thích nhìn thấy một cái người tại trong tuyệt vọng tuyệt vọng, quá trình này phi thường thú vị, Thái Tử Điện Hạ cho rằng bản tăng thói quen như thế nào?"

"A thật sự là đúng dịp, Bản Thái Tử cùng thói quen của người hoàn toàn tương phản, ta thích là bất kể so sánh hoàn mỹ hay không, nghĩ đến liền đi làm,

cho nên nói a, chúng ta thật sự là trời sinh địch nhân đây..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Cờ bên dưới 3 phần ngừng, 7 phần đã nhất định

Chương 58: Cờ bên dưới ba phần ngừng, bảy phần đã nhất định

Thạch Ngọc thành, Hoàng Cung.

Bên ngoài cửa cung tảo ngộ Binh Bộ tướng lĩnh Bình Biển, đại lượng Hoàng Thành Cẩm Vệ quân bị giết, cung cửa bị phá, Binh Bộ tạo phản tướng lĩnh suất quân xông vào hoàng cung nội thành, cùng Hoàng Đế thủ hạ nắm giữ trừ Lê Quý Quân bên ngoài duy nhất tinh nhuệ bộ đội kim Vũ Vệ triển khai chém giết.

Hoàng Đế thủ hạ có hai quân một mực nắm giữ trong tay, một người tên là Lê Quý Quân, lâu dài đóng quân tại Thạch Ngọc ngoài thành hai mươi dặm chỗ, bảo vệ Thạch Ngọc thành, chân nhiếp xung quanh Kẻ xấu. Cả hai chính là kim Vũ Vệ, kim Vũ Vệ nhân số chỉ có một ngàn người, không tăng một người, không ít một người, như có người tại trong lúc chấp hành nhiệm vụ chết đi hoặc Thối Ngủ, liền sẽ từ Cẩm Vệ Quân bên trong chọn lựa tối ưu tướng sĩ bổ sung tiến đến, cho nên nói bảo vệ Hoàng Thành thế lực tối cường không phải Cẩm Vệ Quân, mà là bảo vệ hoàng cung nội thành Tam Cung Lục Viện, thâm thụ hoàng thượng tín nhiệm kim Vũ Vệ.

Cẩm Vệ Quân thủ vệ Ngoại Thành bị công phá, không có gì lớn, cũng liền là trong hoàng cung sẽ nhiễm chút máu mà thôi. Nhưng nếu là kim Vũ Vệ thủ vệ Nội Thành bị công phá, như vậy phản nghịch tướng sĩ đem có thể tiến quân thần tốc, kiểm chi hoàng thượng, đây mới là có thể gây nên Thạch Ngọc Quốc rung chuyển máu chốt.

Vô luận là hoàng thượng vẫn là đám kia phản nghịch Binh Bộ tướng lĩnh đều biết điểm này, cho nên Ngoại Thành chiến hậu, Nội Thành một trận chiến này liền trở thành cực kỳ trọng yếu quyết chiến. Thắng, vạn sự đều là thành. Bại, đây cũng là là bại.

Hoàng cung nội thành, trên tường thành tiếp theo phiến giết tiếng la, huyết dịch đỏ thẩm phun ra tại Hán Bạch Ngọc thạch trên mặt đất, phong cách cổ xưa cao dày trên tường thành cũng nhiễm lên dòng máu đỏ sẫm, nơi xa nhìn lại, tựa như là một cái vẩy mực vẽ đại sư dụng tâm gọi về tác phẩm.

Nội Thành thành tường trên cổng thành, thân mang màu vàng Cửu Long triều bái Long Bào Chu Nghĩa Thiên thần sắc bình tĩnh nhìn bên dưới mới sát phạt, hai tay của hắn khiêng ở sau lưng, đôi mắt tĩnh mịch mà bình tĩnh, toàn bộ người đứng ở Thành Lâu, liền như là vững chắc thái như núi, tàn mắt ra một loại làm cho người kính úy khí tức.

Bỗng nhiên một mũi tên từ bên dưới mới hiệp tạp thanh âm xé gió Hưởng Chu Nghĩa Thiên vọt tới, mũi tên Tốc Độ Chi Khoái, Không Khí đều bị Ma Sát ra một tia sao Hỏa, nhưng Chu Nghĩa Thiên mặt đối điều này có thể nguy hiểm cho sinh mệnh mũi tên không hề sợ hãi, thậm chí không tránh không né, chỉ là mặt không thay đổi nhìn lấy cái này căn tại thái dương chiếu rọi bên dưới lóe ra hàn quang càng ngày càng gần mũi tên, nhẹ giọng nói: "Đức ít, chúng ta ngược lại là tại một bước này bên trên rơi ở phía sau một tay, đoán sai sự kiện nhân của bọn hắn "

Vừa dứt lời, liền gặp một đạo hắc ảnh tại Chu Nghĩa Thiên trước mặt hiện lên, mà cái kia hiệp tạp cự đại uy thế mũi tên cũng tại bóng đen này hiện lên về sau biến mất không thấy gì nữa, liền phảng phất từ không có xuất hiện qua mà thôi.

Nội Thành bên dưới nhất phương cái cầm trong tay cự đại Cung Nỗ tướng lĩnh bộ dáng người thấy mình bắn ra mũi tên cứ như vậy bị người hời hợt trừ bỏ, trong mắt lóe lên một tia không cam lòng, hắn vừa muốn chuẩn bị bắn ra mạnh hơn liền hoàn ba mũi tên, chợt nghe xe ngựa tiếng vang, quay người nhìn thấy cái kia xuống xe ngựa người, vội vàng thu hồi Cung Nỗ, cung kính chạy tới bẩm báo tình huống hiện tại.

Trên cổng thành trừ hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên bên ngoài, còn có bốn người, bọn hắn theo thứ tự mà đứng, nếu như Chu Thần Hoàn tại nơi này, có lẽ sẽ kêu lên bốn người này tên cùng ngoại hiệu.

Bệnh Hồ Cư Sĩ Hà Đức Thiếu, Xích Liên cái bóng Triệu Mị nhi, Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên, một kiếm Tinh Thiên Hồng Vân chí.

Xích Liên cái bóng Triệu Mị nhi vẫn như cũ là ẩn thân tại trong quần áo đen, thấy không rõ khuôn mặt, mà một kiếm kia Tinh Thiên Hồng Vân chí, thì là ôm một thanh Huyền Cấp thượng phẩm bảo kiếm Thái A, nhắm mắt lại dựa vào Tại Thành lâu trên cột gỗ. Còn mặt khác hai cái giao hoạt như Yêu Tộc Hồ Ly hai cái trí giả, thì là khoan thai đánh cờ đánh cờ, thần sắc bình tĩnh, không chút nào lộ ra bình lâm thành hạ bối rối.

Nghe nói hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên hỏi thăm, Bệnh Hồ Cư Sĩ Hà Đức Thiếu rơi tiếp theo từ, sắc mặt tái nhợt, nhưng hai mắt lại sáng ngời hữu thần nói: "Hồi hoàng thượng, Lục đại ca có một câu nói làm cho tốt, ta rất tán đồng, cờ bên dưới ba phần ngừng, bảy phần đã nhất định, đánh cờ trọng yếu nhất chính là cái kia lên tay mấy bước, chỉ cần cả bàn cờ ba phần bên dưới tốt, còn thừa bảy phần cho dù lại lạc hậu, cũng chưa chắc thất bại."

Hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên cười điểm một cái đầu, đối với Hà Đức Thiếu cái này hàm súc mộng ngơ rất hài lòng, hần nhìn thấy bên dưới mới cái kia từ trên xe ngựa đi bên dưới thân mang áo măng bào màu vàng Nam Tử, con mắt hí hí, lại cười nói: "Lục Quốc Thủ quả nhiên không hổ là Quốc Thủ danh xưng,

Tính toán lạc từ quả nhiên là không kém mấy may, nói ta vị kia cư Ninh Vương chi vị em trai sẽ nhện không được tự mình tiến về, quả thật hần liền đến."

Lục Kinh Thiên khuôn mặt gầy gò, hần cạo Hồ Tử về sau, toàn bộ người ngược lại là thật có một tia Nho Giả cảm giác, chỉ là trong mắt ngẫu nhiên xuất hiện lạnh thấu xương tinh quang, lại là để hần nhìn càng giống là sát phạt quyết đoán vũ phu.

"Ta cũng không phải tính không lộ chút sơ hở, vừa mới cái kia thanh thế to lớn sự tình, liền không có tính tới, không cẩn thận số tất cả Át Chủ Bài, vô luận là mình mới vẫn là bọn hần, đều không có người như vậy, cho nên cái này nên là thứ ba mới tham gia, chỉ hy vọng cái này thứ ba mới là bạn không phải địch."

Quốc Thủ lục Kinh Thiên cùng Cư Sĩ Hà Đức Thiếu trên bàn cờ Hắc Bạch Tử rõ ràng, toàn bộ bàn cờ không có có một chỗ trống có thể lạc tử, cuối cùng đếm kỹ về sau, mới phát hiện hai người lại là đánh ngang, bất phân thắng bại.

Lục Kinh Thiên cùng Hà Đức Thiếu đều đứng lên, hai người hiệp đồng đi đến Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên bên cạnh thân, thấp đầu đi xem cái kia bên dưới mới chiến sự, nhìn lấy đao thương Kiếm Kích giao chiến, lắng nghe tướng sĩ giết hô cùng kêu đau, thần sắc lạnh lùng lạnh nhạt, liền như là là nhìn cái kia không ngừng rơi bên dưới quân cờ, chết bất quá là bỏ đi mà thôi, chỉ nếu là có thể cam đoan kẻ thắng lợi cuối cùng, cái này cũng đều là khó tránh khỏi.

Mà cái kia vừa mới vung để ý bụng tướng lĩnh Ninh Vương, cũng là hai tay cầm tay áo, mê mắt ngẩng đầu nhìn về phía trên cổng thành huynh trưởng, hai người bốn mắt trên không trung gặp nhau, vậy mà đồng thời khòe miệng nhếch lên, trên mặt lộ ra chỉ có bọn hần mới hiểu đánh cờ đến sau cùng nhẹ nhàng vui vẻ làm ly nộ cười.

"Dựa theo tình báo nói, cái kia thực lực mạnh mẽ Thiên Sơn Đồng gia hần là đi hướng trong phủ, trong phủ có Lợi Trinh Tự Cao Tăng cùng năm Đại Cao Thủ ngăn cản, không chết cũng sẽ rơi lớp da, trở lại cứu viện binh cơ hồ là không thể nào."

Chu Nghĩa Vân phảng phất là đang lăm bằm lâu bầu, lại phảng phất là tại Hưởng sau lưng hồ hững Đao Ba Kiếm Khách nói ra: "Mà ngoại trừ cái kia nhìn không thấu Đồng gia bên ngoài, huynh trưởng của ta khí trọng nhất cũng liền là lúc trước thập đại phụ tá bên trong còn sót lại hai người, một cái là Bệnh Lão Hồ mà thôi, tính không được cái gì. Tuy nhiên cái kia Xích Liên cái bóng, trong phủ ngược lại là lộ ra một tay, còn đem Kỳ Phi trọng thương, xem ra nên không kém. Cần, người khả năng giúp đỡ Bản vương trừ bỏ cái kia cái gọi là cái bóng sao "

Được xưng là càn Đao Ba Kiếm Khách, vừa muốn gạt đầu nói phải, hai mắt lại đột nhiên lảng lệ, hần ngẩng đầu nhìn về phía trên cổng thành mới, toàn thân kiếm ý dạt dào, toàn bộ người như ra khỏi vỏ lợi kiếm, không trung Vân Thái đều bị kiếm khí quấy tán.

Gặp Đao Ba Kiếm Khách kiếm ý bắn ra, Ninh Vương cũng không lăm để ý, chỉ là thở dài một hơi, "Nguyên lai cái này chính là ta người huynh trưởng kia sau cùng thủ đoạn, vậy mà để người đều thật tình như thế đối đãi, xem ra coi là thật không kém. Thôi, vậy người liền đi đi. Khôn, cái kia cái gọi là cái bóng liền giao cho người cái này chân chính cái bóng đi..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Thị phi bao nhiêu sự tình

Chương 59: Thị phi bao nhiêu sự tình

Ninh Vương vừa dứt lời, sau lưng của hần cái bóng chỗ, một cái toàn thân khoác che tại trong bóng tối Nam Tử đột nhiên xuất hiện, hần một bước từ trên mặt đất bước ra cái bóng, lại một bước thì là trực tiếp bước vào không trung, hướng về kia trên cổng thành Phương Thân lấy Long Bào Nam Tử đánh tới.

Mà cái kia xưng là càn Đao Ba Kiếm Khách, cũng tại thời khắc này rút kiếm ra khỏi vỏ, song chân đạp đất, toàn bộ người cùng bảo kiếm trong tay hòa làm một thể, dâng trào kiếm ý trên không trung hội tụ, cuối cùng cùng bảo kiếm hóa thành nhất đạo mắt trần có thể thấy Kiếm Mang, hướng Thành Lâu liền phách thiên cái địa quét ngang mà đi.

Giờ khắc này, màu đen Như Ảnh tử như vậy vô pháp chạm đến lạnh thấu xương hàn khí, hiệp tập không trung cái kia đạo không thể bề nghệ Kiếm Mang xông ngang chi lai, bên dưới mới kim Vũ Vệ tướng sĩ thấy thế, trong lòng lập tức kinh hãi không thôi, liền đối lấy Kích Chiến lực lượng đều yếu đi ba

phần.

Nhưng vào lúc này, toàn thân bao trùm tại Hắc Bào bên trong Triệu Mị nhi Lãnh hừ một tiếng, thân ảnh của nàng từ biến mất tại chỗ, lại xuất hiện thời điểm, đã xuất hiện tại cái kia xung là khôn Nam Từ trước người, chỉ gặp Triệu Mị nhi Tú vươn tay ra, vỗ nhẹ nhẹ đánh tới khôn bụng, chợt chỉ nghe bịch một tiếng vang trầm, Triệu Mị nhi cùng khôn đồng thời đã ngừng lại thân hình, lui về phía sau một bước.

"Khắc khắc kiệt, không nghĩ tới nhỏ con bé nghịch ngợm, bản sự lại cũng không yếu." Tên kia gọi khôn thanh âm nam tử khàn khàn như ngậm cát, hắc hai mắt lóe ra làm người sợ hãi Hồng Mang, toàn bộ người đều tán ra âm hơi lạnh hơi thở.

"Hừ, giả thần giả quỷ, thích khách chính là thích khách! Giết người mới tính bản sự."

Triệu Mị nhi lần nữa Lãnh hừ một tiếng, thân ảnh lại một lần đột ngột biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, thì là xuất hiện ở khôn sau lưng, chỉ là khôn đã sớm chuẩn bị, tại Triệu Mị nhi vươn tay trong nháy mắt, hai tay lấy siêu thoát nhân loại hạn chế phương thức hướng về sau uốn lượn, lại muốn ôm chặt Triệu Mị nhi.

Triệu Mị nhi không chút hoang mang, hai tay thu hồi, chân phải thì ngoan lệ Hướng khôn phần hông đá vào, được xưng là khôn lại cùng Triệu Mị nhi có cùng loại công pháp Nam Từ kiều ngạo Nhất Tiểu, quyền đầu Hướng đập xuống đi, cùng Triệu Mị nhi Tú chân đột nhiên chạm vào nhau, hai người dựa thế không lùi mà tiến tới, mỗi một chiêu thức đều mười phần âm lạnh ngoan độc, mỗi một chiêu đều là trực tiếp nhưng lấy tính mạng người ta tất phải giết thuật, mấy hơi thở, hai người liền khép khép mở mở, giao thủ không dưới mấy chục lần.

Mà lúc này, Đào Ba Kiếm Khách mang theo thể kiếm khí cũng âm vang mà tới, Chu Nghĩa Thiên nhẹ hừ một tiếng, không thấy động tác của hắn, đã thấy cái kia nhắm mắt Hồng Vân chỉ đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt uẩn Vạn Kiếm, đưa tay nhất chỉ, trong vô Thái A Kiếm mình bay ra.

Thái A vì Mộc Kiếm, Mộc Kiếm có hoa mở, Kiếm Mang chỗ đến chỗ, Đào Hoa Đóa Đóa mở.

Một đóa Đào Hoa sinh kiếm trước, hai đóa Đào Hoa Uẩn Kiếm ý, Ba đóa Đào Hoa Hóa Vạn Kiếm, Tứ đóa Đào Hoa Sát Ý nồng.

Tứ đóa Đào Hoa Thái A Thần Kiếm cùng Đào Ba Kiếm Khách bảo kiếm không trung gặp nhau, chỉ gặp kiếm khí ở không trung ngang dọc không ngừng, Kiếm Mang thực chất đâm vào hoa bên trong, Hoa Tàn hoa lại xảy ra, sinh sôi không ngừng, dừng lại không ngừng.

Cả hai ở không trung trừ khử tái sinh, so đấu chính là một cái nội tình hai chữ, ai Nguyên Khí càng đầy, ai kiếm ý càng thâm hậu, ai Thăng giả chỉ tâm mạnh hơn, ai liền sẽ là cái kia sau cùng Thăng giả!

Lúc này, hoa lệ kiếm chiêu đã rơi vào Hạ Thừa, hai tên bất thể Kiếm Khách ở giữa Chiến Đấu, tại một kiếm Tinh Thiên Hồng Vân chỉ có ý Dẫn Đạo dưới, đã biến thành một trận đánh giằng co, chỉ ít tại sau cùng chưa sinh ra thắng bại lúc, hai người cũng sẽ không đối chiến vạn cực sinh ra ảnh hưởng.

"Lần thứ nhất xuất thủ!"

Hồng Vân chỉ Chiến Đấu sau khi vẫn có nhàn rồi liếc qua Chu Nghĩa Thiên, thân là Thạch Ngọc Quốc duy nhất người cầm quyền Chu Nghĩa Thiên chỉ là nhàn nhạt Nhất Tiểu, điểm đầu nói: "Ba lần xuất thủ, đối lấy nửa đời sau tự do, cái này mua bán không lỗ."

"Hừ! Nếu không phải xem ở tiểu tử kia đuôi gà trên mặt mũi, mới sẽ không cùng ngươi làm cái gì mua bán, lần thứ nhất cùng cái kia Lão Lục buôn bán, liền bị nhốt hai mươi năm, về sau ta liền đã biết, cùng các ngươi bọn này trong bụng đều là ý nghĩ xấu gia hỏa, có thể không tiếp xúc vẫn là bớt tiếp xúc tốt."

Nghe Hồng Vân chỉ oán trách lời nói, Chu Nghĩa Thiên cũng là tốt lơ dửng, hắc chỉ là híp mắt mắt thấy thành bên dưới em trai, sau đó lại nâng lên đầu nhìn về phía Ninh Vương phủ phương hướng, nhin không được nói: "Hoàng Cung dù sao cũng là Hoàng Cung, yếu hơn nữa cũng vẫn là có một số nội tình, chỉ là Ninh Vương phủ chung quy là địa bàn của hắn, vẫn là tăng tốc chút nơi này tiến trình đi,

Trầm có chút không yên lòng."

Sau lưng Bệnh Hồ Cừ Sĩ Hà Đức Thiếu nghe vậy, cũng không nói lời nào, chỉ là nhìn về phía Nhất Châu Quốc Thủ trí mưu thậm chí cao với mình lục Kinh Thiên, gặp lục Kinh Thiên hơi điểm đầu, hắc liền lạnh nhạt Nhất Tiểu, tiêu sái ôm quyền nói: "Hoàng thượng, nên chém Đại Long."

Hoàng thượng nghe vậy, thần sắc cũng không có như thế nào kích động, ngược lại là có một tia không tên sầu não, chỉ là thấp đầu nhìn thấy cái kia Phong Lưu không thua đệ đệ của mình, nhìn thấy đệ đệ trong mắt cái kia cuồng nhiệt thần sắc, lại là nhin không được thở dài.

"Từ xưa nhà đế vương, quả nhiên là không có thân tình có đây không "

Cùng một thời gian, Đế Vương mệnh lệnh dưới, nguyên bản cùng kim Vũ Vệ chém giết Binh Bộ Kiều Dũng sĩ tốt, vậy mà quay người hướng mình đồng đội giờ lên Đồ Đạo. Mà cái kia vừa mới Loan Cung bản Đế Vương Ninh Vương tâm phúc, vậy mà cũng tiến chỉ Ninh Vương, đột nhiên vọt tới!

Hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên đối với cái này mặt không biểu tình, chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía chói mắt thái dương, trong lòng suy nghĩ lục Kinh Thiên câu nói kia "Cờ bên dưới ba phần ngừng, bảy phần đã nhất định", tại bắt đầu thời điểm, người không biết, ngoại trừ người mình bên ngoài, ai không tại trầm trong lòng bàn tay thật cho là 16 năm ẩn nhẫn bố cục đều là trò đùa khi thật sự coi chính mình Bảo Bối Nhi Từ Mạo Hiểm ba năm chỉ là trò đùa

Tâm tư của người xác thực đủ tinh tế tỉ mỉ, hành sự cũng đủ quả quyết, nhưng luận nhân giới, lại có thể cùng Đại Đường Lão Trư so sánh Lão Trư chỉ là đưa ra Ba sách mà thôi, liền có thể bảo đảm ta Thạch Ngọc Quốc An nhưng năm trăm năm!

Ván cờ này, từ người có tâm tư bên dưới bắt đầu, cũng đã thua.

Hoàng Cung nơi này chiến sự giằng co, mà thà trong vương phủ, nhưng lại là một loại khác tình huống.

Nhìn thấy từ Chu Kỳ Phi sau lưng đi ra năm người, Chu Thần Hoàn cũng nhận không được vì Chu Kỳ Phi vỗ tay.

Một cái Lợi Trinh Tự Cao Tăng không đủ, bốn cái Lợi Trinh Tự mạnh Đại Võ Tăng vẫn chưa yên tâm, chỗ có Sĩ Tộc ủng hộ cũng không đủ, tăng thêm gần ngàn tinh nhuệ Võ Tốt vẫn chú ý cẩn thận, sau cùng càng là không biết như thế nào đón mua Thạch Ngọc Quốc Thập Đại Cao Thủ bên trong Top 5 làm đòn sát thủ, có thể nói, Chu Kỳ Phi đã là tính tới mình có thể nắm giữ lực lượng cực hạn, gắng đạt tới không động thì thôi, nhất động tất thành.

"Lợi hại, quả nhiên là lợi hại, ta trước đó vẫn cho là người chính là cái tự ngao tự đại lại âm trầm hoàn khổ mà thôi, nhưng hôm nay nhìn thấy người một vòng chụp một vòng chuẩn bị, từ giới nước bắn bắt đầu, đến chọc ta tâm loạn, lại đến tâm lý ép thế một mạnh mẽ hơn, nếu ta không có chuẩn bị, có lẽ đã sớm lấy người nói a đừng nói là phản kháng, nhìn thấy loại này nghiêng ép tư thái, chính là trốn đều tâm tư cũng bị mất a "

Chu Thần Hoàn tuy nhiên phía sau chỉ có hai người, mà lại là hai cái lời thôi không ra đáng giá hỏa, nhưng mặt đối mặt hàng trăm hàng ngàn địch nhân, Chu Thần Hoàn lại vẫn như cũ là nở nụ cười, từ đầu đến cuối thần sắc đều không có nửa điểm biến hóa, đặc biệt là cái kia không hề bận tâm con người, mắt Trung Uẩn Hàm giống như trào phúng giống như lạnh nhạt thần sắc, càng là lạnh lùng có lòng tin Chu Kỳ Phi một trận nổi giận.

Chu Kỳ Phi từ nhỏ hiểu chuyện bắt đầu liền ghen ghét cái này nhìn ngu ngơ ngây ngốc Chu Thần Hoàn, vì cái gì cái này như vậy đại nhất cái Thạch Ngọc Quốc Tướng đến lại là cái này không hiểu chuyện Tiểu Sỏa Tử, vì cái gì mình thông minh như vậy người không thể có vạn nhân quý bái

Tiểu hài tử bình thường không có hận ý, chỉ khi nào có hận ý, liền sẽ sinh cọng mầm, nương theo cuộc đời của hắn, sau cùng Khai Hoa Kết Quả, hận ý chủ đạo hành vi. Mà Chu Kỳ Phi, chính là loại người này.

Hắn hai mắt có hận ý nhìn lấy Chu Thần Hoàn, sắc mặt bởi vì Chu Thần Hoàn tự tin mà dữ tợn điên cuồng lên, "Người vì cái gì không sợ người dựa vào cái gì không sợ ta! Hiện tại ta nắm giữ tất cả Quyền chủ động, chỉ cần ta một tiếng lệnh bên dưới người liền sẽ tâng thân Dao Kiếm bên trong, người vì cái gì không sợ! Dựa vào cái gì không sợ!"

Nhìn lấy hận ý mười phần Chu Kỳ Phi, nghe Chu Kỳ Phi gào thét, Chu Thần Hoàn một mặt vô tội giang tay, nói: "Ta sẽ không chết a, tại sao phải sợ người hướng chi, ai nói người nắm giữ Quyền chủ động "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Éch ngồi đáy giếng

Chương 60: Éch ngồi đáy giếng

Chu Thần Hoàn sau lưng có hai người, Chu Kỳ Phi sau lưng mấy ngàn người, hai bên nếu chỉ luận nhân số khác biệt, liền quả nhiên là kiến càng lay cây, nhưng nếu là luận khí thế, chỉ là ba người Chu Thần Hoàn lại không hề yếu, hắn thậm chí có rảnh quay người cùng cái kia chán nản hòa thượng cùng lười nhác lão đầu nói giỡn.

Chu Kỳ Phi nhìn sắc mặt âm trầm đáng sợ, mà cái kia Lợi Trinh Tự giảng Phật giả Tuệ Giác, cũng là trong mắt ẩn có tức giận quanh quẩn, chỉ là hắn thân là đắc đạo cao tăng, bản thân khí chất liền so Chu Kỳ Phi mạnh lên không chỉ một phần, không động thủ, ai cũng không biết hắn là không cất chân chính Sát Tâm.

"A di đà phật, Phật Ngôn Khổ Hải Vô Biên quay đầu là bờ, khả thi chủ ba người thật lâu không chịu về đầu, liền muốn biến thành cái kia loạn thế Ma Đầu, bản tăng tâm hệ thương sinh an nguy, đành phải tự mình động thủ đưa ba vị chung bên trên Tây Thiên, nhìn ba vị tại Tây Thiên trên đường, có thể tỉnh ngộ hôm nay chi tội!"

Tuệ Giác tiếp nhận Vô Tăng đưa tới Hàng Ma Xử, toàn thân Phật quang quanh quẩn, đầu ẩn có ngũ thái hà quang lấp lóe, còn lại Thế Gia đại tộc con cháu thấy thế, trong mắt thành kính chi sắc càng nặng, vội vàng quỳ xuống lễ bái, trong miệng hô to Ngã Phật hiển linh.

Chu Kỳ Phi cũng không còn ẩn Tạng trong lòng Sát Ý, tay hắn cầm Tục Gia lợi khí, chính là một thanh toàn thân Thụy Lục bảo kiếm, Chu Thần Hoàn liếc bên trên một chút, liền biết đây là Tiêu Dao Các bên trên mất trộm Huyền Giai thượng phẩm Linh Kiếm—— quý ti! Quý ti ngày xưa chính là một Hỗn Thế Tà Ma chỗ dùng vũ khí, bởi vì tại Thạch Ngọc Quốc giết chóc một Thôn Trang bách tính, hoàng thượng tức giận, phái binh vây quét, cuối cùng hao tổn binh sĩ 300, mới đem cái này Tà Ma giết chết, mà Tà Ma bội kiếm quý ti thì bị đem gác xó, đặt Tiêu Dao Các bên trong.

Nhưng ba năm trước đây Tiêu Dao Các có đạo tặc ra không, tuy nhiên cuối cùng đạo tặc chết thảm, nhưng quý ti kiếm lại không cánh mà bay, hoàng

thượng phái ra vô số nhân mã tại toàn bộ Thạch Ngọc Quốc điều tra, sau cùng đều Vô quả mà kết thúc. Không nghĩ tới, chuỗi này Tà Ma sở dụng Tà Kiếm vậy mà rơi xuống Chu Kỳ Phi trong tay.

Hòa thượng dùng Tà Kiếm, quả nhiên là một cái nói đến không buồn cười trò cười.

"Chu Thần Hoàn, ngươi chịu chết đi! Sống 16 năm, cũng đủ vốn."

Chu Kỳ Phi đều chẳng muốn đi dùng một số thiện nói đi nguy trang sát ý của mình, hắn kiếm chỉ Chu Thần Hoàn, bên cạnh năm cái Thạch Ngọc Quốc Công nhận võ lực xếp hạng trước nhất cao thủ cùng mấy ngàn tướng sĩ Cung Nỗ đều chỉ Chu Thần Hoàn!

Trong không khí trong nháy mắt dâng lên tức sát chí ý, sát khí cùng Sát Ý trên không trung lộn xộn hỗn hợp, khiến cho nở rộ hoa tươi trong nháy mắt khô héo, nhánh cây chập chờn, Bạch Tuyết bay xuống, chưa Đạt Địa mặt, lại bị giết hết giận nộ.

"Đại sư, có người muốn để cho chúng ta đi Tây Thiên sám hối, người nói làm sao xử lý "

Chu Thần Hoàn mặt đối cái này giống như thực chất sát khí, nụ cười trên mặt như cũ bất biến, Tế Điền nghe được Chu Thần Hoàn lời nói, trên mặt vẫn như cũ là cái kia có chút ngưng ngưng lại có chút hàm súc nụ cười, nói: "A di đà phật, bản tăng tuy nhiên cũng xem Tây Thiên Linh Sơn vì Thánh Sơn, nhưng bây giờ Công Phu không sâu, Phật Pháp không tinh, còn không thể đi Tây Thiên."

"A vậy người xuất thủ" Chu Thần Hoàn khoe miệng bứt lên, hỏi.

Chán nản hòa thượng lại là chấp tay trước ngực lắc lắc đầu, "Có một số việc bản tăng còn nhìn không thông suốt, không thể ra tay."

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, thu hồi về suy tư, lại cũng không có lại đi yêu cầu Tế Điền làm cái gì, chính như hắn lúc ấy cùng Chu Nghĩa Thiên nói, nếu như Tế Điền xuất thủ, đó chính là trên ván cờ một cái đặc thù lực địa quân cờ, nhưng nếu như không ra tay, vậy coi như thành một cái rắm đi, sẽ có chút vị, lại không thể ăn không thể uống.

"Đồng gia, dám cùng ta kể vai chiến đấu không" Chu Thần Hoàn vừa nhìn về phía Thiên Sơn Đồng gia, hỏi.

Thiên Sơn Đồng gia nhanh chân tiến lên trước một bước, cùng Chu Thần Hoàn sóng vai mặt đối cái này mấy ngàn người địch nhân, nói: "Có gì không dám, lão phu trăm năm chưa chiến, mà sáng nay đã ngứa tay."

Chu Thần Hoàn cười ha ha, cười vui cười mở, hắn khinh miệt nhìn Chu Kỳ Phi một chút, lại ánh mắt phức tạp lờm lờm liếc Lợi Trinh Tự mấy tên nhà sư, nói: "Đồng gia, người tuyển nào cá nhân làm đối thủ là cái này mấy tên Lợi Trinh Tự Cao Tăng vẫn là cái này năm Đại Cao Thủ hoặc là chúng ta không ra gì Chu Kỳ Phi hai huynh đệ cùng cái này gần ngàn Thạch Ngọc Quốc tinh nhuệ binh sĩ "

Thiên Sơn Đồng gia nghe vậy, quét những này trong mắt chứa Sát Ý người một chút, suy nghĩ hai cái, sau đó nói: "Tiểu tử, đừng nói những này hư, trước tiên đem lá bài tây của người lấy ra, lão phu lười nhắc cùng người đoán đến đoán đi.

"

Nghe được Thiên Sơn Đồng gia, Chu Thần Hoàn bắt đầu đi Nhất Tiểu, mà Chu Kỳ Phi nghe vậy, lại là phảng phất nghe được chuyện cười lớn, đột nhiên cười to, sau khi cười xong, hắn liếc mắt nhìn Chu Thần Hoàn, nói: "Át Chủ Bài người từ Hoàng Cung sau khi ra ngoài, cũng chỉ mang theo hai cái này thoạt nhìn không có một chút tác dụng phế phẩm mà thôi, còn có cái gì Át Chủ Bài chẳng lẽ là mấy ngày trước đây yêu nữ kia sao hử, cái bóng cái bóng, năng nếu là lại dám xuất hiện, sư thúc của ta liền dám để cho nàng biến thành thật cái bóng!"

"Ai, đường lui của ta đều bị người cho nhìn thấu a, kỳ thực ta còn thực sự không có mang cái bóng đi tới." Chu Thần Hoàn có chút khổ não nhìn về phía Chu Kỳ Phi, một mặt bị người xem thấu ta trò xiếc, ta nên làm cái gì đáng vẻ, tuy nhiên tại Chu Kỳ Phi vừa muốn đắc ý bật cười lúc, lại đột nhiên nói ra: "Bất quá, ta không có mang đến trợ thủ của ta, người mang đến cho ta a!"

"Cái gì "

Nghe được Chu Thần Hoàn, Chu Kỳ Phi thần sắc đột nhiên run lên, hắn vội vàng lui lại một bước, trong mắt chứa cảnh giác nhìn về phía tất cả mọi người, liền là đệ đệ ruột thịt của mình Chu Luận Văn đều bị hắn bài xích bên ngoài. Lấy mình làm trung tâm tính cách, tại thời khắc này thể hiện phát huy vô cùng tinh tế.

Chu Luận Văn đem huynh trưởng biểu hiện thật sâu xem ở trong mắt, đáy mắt chỗ sâu hiện lên một tia vẻ lo lắng, nhưng mặt ngoài lại một chút cũng không có biểu hiện ra ngoài, chỉ gặp hắn tới gần Chu Kỳ Phi, thấp giọng nói: "Đại ca, chớ bị hắn lừa gạt, cái này Chu Thần Hoàn quỷ kế đa đoan, lời nói mới rồi khẳng định là có ý lẩn gạt chúng ta."

"Không sai, Kỳ Phi, nơi này có bản tăng tọa trấn, nhãn quan Từ đường, tai nghe Bát Phướng, làm thế nào có thể để hắn đạt được."

Tuệ Giác dựng thẳng lên Hàng Ma Xù, trên mặt như Kim Cương Nộ Mục, nhìn thẳng Chu Thần Hoàn, toàn thân Phật Khí lượn lờ, Hàng Ma chi chuyển quanh thân.

"Sư Thúc nói đúng lắm, là Kỳ Phi lấy hắn đường." Chu Kỳ Phi rút kiếm tiến lên, thân kiếm kiếm khí vờn quanh, hắn trợn mắt Chu Thần Hoàn, lạnh giọng nói: "Chu Thần Hoàn làm bại thái tử, không để ý Thạch Ngọc Quốc an nguy của bách tính, vũ nhục Ngã Phật, đây là tội ác tày trời chi sai lầm, chur vị theo ta chém giết này Ác Đồ!"

Chu Kỳ Phi vừa mới rống xong, cái kia năm tên Thạch Ngọc Quốc xếp hạng năm vị trí đầu cao thủ liền một cùng ra tay, chỉ là ba người là Hường Chu Thần Hoàn hai người động thủ, mà hai người khác lại là Nhất Dao một kiếm trong nháy mắt từ phía sau chém giết cùng ngũ ba người, ba người đầu lâu bay lên lẫn xuống, trong mắt vẫn như cũ là tồn lưu muốn giết Chu Thần Hoàn Sát Ý chỉ sắc, nhưng lại là Vô Căn Phù Bình, trong nháy mắt chết đi, đầu lâu lăn đến Chu Kỳ Phi chân dưới, Chu Kỳ Phi trong mắt hận ý lẫn nhiên, hấn nhắc chân đem ba người đầu lâu giẫm thành thịt nát, nhìn về phía đứng ở Chu Thần Hoàn trước người, cầm đao cầm kiếm mặt hướng mình hai đại cao thủ, hận nói: "Các người dám phản bội ta! "

Chu Thần Hoàn ha ha Nhất Tiểu, nói: "Người chẳng lẽ không biết đạo cái gọi là Thạch Ngọc Quốc Thập Đại Cao Thủ tay bình người chính là xuất từ ta Hoàng Cung Đại Nội người cũng không biết làm ra Thập Đại Cao Thủ bình chọn người chính là Bệnh Hồ Cự Sĩ Hà Đức Thiếu về phần tại sao ta cái kia sự phụ nhân rồi nhảm chán sẽ làm ra loại này vô ý nghĩa tay bình, ta cũng là mấy ngày trước đây mới biết, hấn chính là vì hôm nay a!"

Chu Thần Hoàn tiến lên một bước, toàn thân Nguyên Khí trong nháy mắt ầm ầm mà ra, quanh thân Tàn Tuyết bị quét sạch không còn, cái kia quỳ rạp trên đất Thế Gia đại tộc con cháu cũng bị Nguyên Khí tàn lưu oanh ngã trái ngã phải, hấn không che giấu nữa mình ý tưởng chân thật, thoải mái cười nói: "Cái gọi là mở ván cục ba phần định thắng thua, đã là như thế, ếch ngồi đáy giếng cho dù nhảy lại cao hơn, cũng không cách nào trông thấy giếng bên ngoài cái kia rộng lớn Thiên Địa. Mà các người, cùng sự phụ ta so, như thế nào ếch ngồi đáy giếng hàng ngũ "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tội nhân

Chương 61: Tội nhân

Chu Kỳ Phi chịu đựng không nổi Chu Thần Hoàn tùy ý vũ nhục, lên cơn giận dữ, toàn thân đều run rẩy lên, hấn lúc này chỗ nào vẫn là cái kia lòng dạ từ bi Phật Đồ Chu Kỳ Phi lại chỗ nào vẫn là cái kia đã tính trước hăng hái thả Vương Trường Tử sắc mặt hấn đỏ lên, khuôn mặt dữ tợn mà đáng sợ.

"Hôm nay ta liền để người biết, ếch ngồi đáy giếng cũng có thể giết người! Hai cái nhưng có nhưng Vô chó săn mà thôi, thiếu đi bọn hấn sẽ không cải biến bất cứ chuyện gì."

Chu Kỳ Phi trong tay Tà Kiếm quỳ ti Lục Hỏa vờn quanh, hấn hơi vung tay cánh tay, kiếm nhận Lục Hỏa thoát kiếm mà ra, hướng Chu Thần Hoàn chia ra làm Tứ, từ phía đánh tới.

Chu Thần Hoàn đối cái này tà hỏa không hề sợ hãi, chỉ gặp hấn Lãnh hừ một tiếng, Nguyên Khí tại quanh người hấn ngưng tụ thành gần như thực thể Cương Trảo, tà hỏa rơi vào Cương Trảo phía trên, phát ra tiếng xèo xèo vang, lại không thể tới gần người một hào.

"Bọn hấn cũng không phải nhưng có nhưng Vô chó săn a, tuy nhiên cái này Thập Đại Cao Thủ là sự phụ ta tận lực bình xét, nhưng thực lực của bọn hấn lại là hàng thật giá thật, mà lại cũng bởi vì có hai người bọn họ, ta mới có thể có hứng thú cùng hai huynh đệ các người hảo hảo chơi một chút a."

Chu Thần Hoàn cho tới bây giờ còn không có tìm được tiện tay binh khí, về sau hấn cũng suy nghĩ minh bạch, đại khái vẫn cảm thấy cái kia nhìn công kênh Cửu Xi Đình Ba dùng tốt nhất, cho nên căn cứ không bắt buộc, hết thảy tùy duyên thăng thần tâm tư, hấn liền từ Thiên Sơn Đồng gia nơi đó trộm đến mấy chiêu, lấy quyền làm môi giới, một quyền son hà nát.

Tại Chu Thần Hoàn đậm chân tiến lên trong nháy mắt, Thiên Sơn Đồng gia cũng đem ánh mắt phóng tới Tuệ Giác năm cái từ Lợi Trình Tự đi ra Cao Tăng trên thân, hấn hành động muốn so Chu Thần Hoàn lưu loát nhiều lắm, một câu nói hàm không, một quyền trực tiếp oanh ra, quyền ảnh như sấm như điện, xen lẫn thế như chẻ tre bề ngễ thái độ, ầm vang phóng tới cảm trong tay Hàng Ma Xử Tuệ Giác.

Tuệ Giác gặp như hổ đầu lớn quyền ảnh vọt tới, trong mắt tách ra kim sắc quang mang, hấn một tay đứng ở trước người, một cái tay khác cảm Hàng Ma Xử hướng về phía trước một điểm, chỉ nghe bịch một tiếng phảng phất Thần Chung tiếng vang, Kim Mang phá xử mà ra, cùng quyền kia ảnh ở không trung giao hội, chỉ nghe oanh một tiếng tiếng vang. Cuồng Phong nhần lại, những cái này tay trời gà không chặt Thế Gia đại tộc con cháu trực tiếp bị thổi tới tiêu viện bên tường, cách xa việc này bước tràn ngập sát cơ mấy người.

"Hòa thượng lại có mấy phần bản sự, nhìn gia gia chiều này!"

Thiên Sơn Đồng gia gặp một quyền của mình bị Tuệ Giác nhẹ nhõm ngăn trở, cũng không nóng giận, hấn hắc một tiếng, toàn thân ồng tay áo như gió cỏ trướng, toàn bộ người khí thế một lít lại tăng, hấn hai mắt có giang sơn, chân rơi như Thái Sơn, bước ra một bước, quyền quang tràn son lão Hà! Một quyền lại oanh ra, Tuệ Giác hai tay cảm Hàng Ma Xử hoành ngăn, đồng thời miệng niệm Chân Quyết: "Bất Động Minh Vương giận giống lộ ra, Tà Ma e ngại chúng sinh cách! Trăm yêu trừ ma hôm nay bắt đầu, vị nhưng bất động Ngã Phật ý!"

Tuệ Giác đọc lên Chân Quyết trong nháy mắt, toàn thân Kim Quang tăng vọt, thoáng qua ở giữa, hấn liền da như Đồng Thiết, Bất Động Như Sơn, giống

như cái kia Phật Giới Kim Cương, Kim Cương Nộ Mục, uy thế hải nhiên.

Quyền trấn sơn lão Hà cùng bất động Kim Cương, cả hai cường cường gặp nhau, xuất thủ gọn gàng, một quyền tiếp một quyền, mỗi quyền rơi dưới, sơn hà hình ảnh ra, Kim Cương thanh thủy vang. Chợt liền gặp hai đại cao thủ hóa phức tạp thành đơn giản, bỏ cái kia dư thừa sức tưởng tượng vô dụng nguy trang, như lưu manh hoàn khổ khí gấp mà chiến, nhìn như lộn xộn, kì thực sinh từ một cái chớp mắt.

Mấy hơi thở, cả hai liền đã giao chiến mấy chục lần, một lần cuối cùng nổ vang qua đi, cả hai các lùi về sau ba bước, bọn hắn nhìn về phía đối phương, Thiên Sơn Đồng gia trong mắt chứa dâng trào chiến ý, mà Tuệ Giác thì là trong mắt chứa kinh hãi.

Trong bọn hắn ở giữa, nhất đạo bề rộng chừng Nhất Trượng, sâu ba trượng Cự Khanh bình đi lên, đây chỉ là hai người trong lúc lơ đãng phát ra quyền khí cùng Kim Cương Phật Khí tạo thành hơi không đủ đạo hậu quả.

"Người... Người vậy mà đã đạt đến Thiên Nhân hạn chế, thành tựu La Hán thân vị!" Tuệ Giác một mặt kinh ngạc nói.

Thiên Sơn Đồng gia rất không còn khí độ khạc một bãi đàm, liếc qua bị vừa rồi trong lúc lơ đãng phát ra quyền khí tác động đến ngã xuống đất bốn tên Lợi Trinh Tự Võ Tăng, cười hắc hắc nói: "Bản nghĩ thuận tay giải quyết một cái con kiến hôi, ai từng nghĩ lại để người biết Lão Từ thực lực."

Tuệ Giác sắc mặt mười phần ngưng trọng, hắn nhìn một chút cùng Chu Thần Hoàn đại chiến ở vào hạ phong Chu Kỳ Phi huynh đệ, lửa giận trong lòng bốc lên, nói: "Người có thể tại loại này Tiểu Địa Phương tu được La Hán chi vị,

Chắc hẳn không phải một người ngu, cùng cái này Thạch Ngọc Quốc hoàng thất làm bạn, ngăn ta Lợi Trinh Tự hậu quả người nhưng có biết bản tăng niệm tình người Tu luyện khó được, liền tha cho người một cái mạng, nếu người cứ thế mà đi, bản tăng chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Thiên Sơn Đồng gia hung hăng hừ một thanh, nói: "Ta tin người cái ta a! Đừng tưởng rằng gia gia thật ngu! Nếu là gia gia cứ thế mà đi, không có nhân tộc Hoàng thất bảo hộ, đợi người sau khi trở về, tuyên bố Lệnh Truy Nã, gia gia còn có thể có tốt mà lại người cho rằng những tay nhân gian Hoàng quyền tranh chấp là Tiểu Dao thể ngoại Lợi Trinh Tự nên làm nếu là việc này bị chọc ra, liền là các người Lợi Trinh Tự cũng vô pháp hoàn toàn không đếm xỉa đến a "

Tuệ Giác thần sắc càng thêm âm trầm, không còn giống như cái kia từ bi Hoạt Phật nên có khuôn mặt.

"Nói như vậy, người là tìm cái chết!" Tuệ Giác trong tay Hàng Ma Xử kim quang đại thịnh, hắn đi ra một bước, vừa sải bước mười trượng, trong mắt có Sát Ý.

"U không lừa được liền đánh lén giết người ta nói Tề Điền, người còn chuẩn bị thờ ơ lạnh nhạt cái này là người tín ngưỡng Phật "

Thiên Sơn Đồng gia cười lạnh liên tục, hắn quyền đầu lần nữa bao hàm sơn hà, cùng hóa thân Kim Cương Tuệ Giác lại là đại chiến.

Mà một bên khác Chu Thần Hoàn, thì là trò đùa giống như nhàn nhã đi dạo, hắn một bước xuất hiện tại Chu Kỳ Phi thân sắc, một quyền đánh Phi, lại là một bước xuất hiện tại Chu Luận Văn sau lưng, hướng lên một đập, đem đập đến giữa không trung, lại Thân Thể trầm xuống, đột nhiên nhảy lên, xuất hiện tại Chu Luận Văn trên thân thể, tại Chu Luận Văn kinh hãi hai con người nhìn chăm chú dưới, một chân một điểm, Chu Luận Văn tựa như như đạn pháo, đánh vào bên dưới gạch vuông đất đá mặt, liền nghe bịch một tiếng vang lên, gạch đá vỡ vụn, Chu Luận Văn miệng phun máu tươi, hắn tràn đầy hận ý nhìn chăm chăm hướng ra phía ngoài lao đi ý đồ chạy trốn đại ca, triệt để hôn mê.

"Muốn chạy đệ đệ người có vẻ như không muốn chứ "

Chu Thần Hoàn khoe miệng mỉm cười, thân ảnh nhất thời cũng phóng ra ngoài, chỉ gặp vô số mưa tên lúc trước mới phóng tới, ý đồ ngăn cản mình, Chu Thần Hoàn không tránh không né, từ phía sau bay ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, đây là Nhất Dao một kiếm hình thành lạnh thấu xương Sát Chiêu, đao là giết người chi đao, có thể chặt cắt hết thầy sinh cơ, kiếm là Sát Nhân Chi Kiếm, quét ngang hết thầy sinh mệnh, chỉ gặp Đao Mang Kiếm Mang những nơi đi qua, mưa tên hoành không ngăn chặn, tại Chu Thần Hoàn trước người hình thành một cái an toàn chỗ trống, Chu Thần Hoàn thân hình gia tốc, trực tiếp xuyên thấu qua trống rỗng xuất hiện tại phi nhanh Chu Kỳ Phi trước người.

"Hiện tại người biết cái kia hai đại cao thủ không phải nhưng có nhưng Vô chớ sẵn đi nếu là không có bọn hắn, người có lẽ thật có thể chạy trốn đâu" Chu Thần Hoàn vẻ mặt vui cười đón lấy, mà Chu Kỳ Phi thì là một mặt hoảng sợ, hắn trong lòng tràn đầy đối cái kia hai cái phản bội nhà mình băng hận ý, đồng thời còn có một thân sợ hãi khủng hoảng.

Vì cái gì Chu Kỳ Phi ở trong lòng rộng to vì cái gì

Không phải nói Chu Thần Hoàn là một cái không có Tu Tiên Tu Phật phế phẩm sao

Hắn vì cái gì lợi hại như vậy mình đã là Hành Giả hậu kỳ cường giả, tức thì bị trong chùa cho rằng là trăm năm khó gặp Tu Phật thiên tài, nhưng vì cái gì thiên tài như mình, lại không phải tuổi tác so với chính mình nhỏ nhiều như vậy một cái không Tu Phật không tu tiên Chu Thần Hoàn một chiêu chi địch

Chu Kỳ Phi gặp Chu Thần Hoàn quyền quang lại lên, vội vàng dữ tợn gào thét nói: "Người không có thể giết ta, có ta ở đây, Lợi Trinh Tự còn sẽ không đối Thạch Ngọc Quốc xuất thủ, nếu người giết ta, Lợi Trinh Tự tất nhiên sẽ liên thủ còn lại Phật Tự Diệt Tuyệt Thạch Ngọc Quốc, người phải suy nghĩ kỹ, giết ta coi như có mấy ngàn vạn bách tính cùng ta cùng một chỗ chôn cùng! Như thế người sẽ là tội nhân, mà lại là tội ác tày trời Tội Nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Nhập Ma!

Chương 62: Nhập Ma!

Chu Kỳ Phi mặc dù là lâm nguy hoảng không lựa lời nói ngữ, nhưng lại cũng làm cho Chu Thần Hoàn hành động do dự một điểm, hấn nhân cơ hội này vội vàng hướng sau vừa lui, cách xa Chu Thần Hoàn hơn mười bước khoảng cách, một mặt thoải mái lại điên cuồng nhe răng cười.

"Chu Thần Hoàn, ta rốt cuộc tìm được người uy hiếp, còn tưởng rằng người giúp một cái không có nhược điểm Thần Phật nhân vật, lại không nghĩ đúng là một cái có thiện tâm kẻ ba phải!" Chu Kỳ Phi cười lạnh liên tục, tay hấn cầm Ma Kiếm quý ti, toàn bộ người hắc khí vờn quanh, quý ti vù vù một tiếng vang lên, liền phảng phát Viên Cỗ Ma Vật một tiếng hốt vang, một số vốn đã hôn mê không dậy nổi hào môn Đại Phiệt con cháu lập tức thất khiếu chảy máu, có vậy mà cổ nghiêng một cái, triệt để chết đi.

Quý ti toàn thân xanh lét, mũi kiếm chứa xuống đất, chung quanh chết đi sĩ tốt cùng đại gia tộc con cháu máu tươi như sôi dâng lẫn lộn mà lên, tranh tương hướng mũi kiếm trào lên mà đến, mấy hơi thở, đã kết băng cục máu liền hóa thành Huyết Vụ, phụ thuộc vào quý ti ma trên thân kiếm, khiến cho cảm kiếm Chu Kỳ Phi nhìn ngược lại không giống như là từ bị Phật gia, ngược lại là cái kia Gian Nịnh Tà Ma.

Quý ti kiếm lại là vù vù một thanh âm vang lên, chỉ gặp Chu Kỳ Phi Thân Thể hơi run lên, cặp mắt của hấn đột nhiên biến đến đỏ bừng, trông đen biến mất, đồng tử cũng Vô, chỉ lưu có một đôi tán phát hồng quang hai mắt đang nhấp nháy lấy tia sáng yêu dị.

"Chu Thần Hoàn, người nhất định phải chết!" Chu Kỳ Phi nụ cười càng thêm đáng sợ, hấn lắc lắc quý ti kiếm, toàn thân Nguyên Khí tăng vọt, "Người giết ta, Thạch Ngọc Quốc mấy ngàn vạn trăm họ sẽ cho người chôn cùng, nhưng nếu là không giết ta, ta liền sẽ giết người! Đạo lý rất đơn giản, chỉ là người có hiểu hay không "

Nhìn lấy phảng phát Tà Ma Chu Kỳ Phi, Chu Thần Hoàn thở dài, hấn nhìn coi một bên đánh nhau kịch liệt Thiên Sơn Đồng gia hai người, hai mắt có chút tỏa sáng: "Lúc đầu xác thực không muốn giết người, đương nhiên cũng không phải là bởi vì giết người sẽ nguy hiểm cho Thạch Ngọc Quốc mấy ngàn vạn trăm họ, một cái Chu Kỳ Phi tính không được cái gì, liền đem cái này Tuệ Giác lưu lại, cũng không thể coi là cái gì, về phần người nói phiền phức, có lẽ sẽ có, nhưng người coi thật một cái Tiểu Tiểu Lợi Trình Tự có thể cùng ta nhị đẳng nước lớn Thạch Ngọc Quốc đánh đồng "

Chu Thần Hoàn bỗng nhiên nở nụ cười, hấn xoay người hạ thân, nhặt lên trước đó thả bên dưới Hồng Anh thương, thương này vẫn là hấn trước đó từ cái kia chết đi Hách Minh Trị trong tay đoạt tới, vừa mới vì đánh dễ chịu, quyền quyền đến thịt, cũng liền ném ở một bên không cần. Đứng người lên về sau, đùa nghịch mấy bên dưới Hồng Anh thương, chỉ gặp thương chuyển như lửa vòng, Hồng Anh như mang, quét ngang Bát Hoang, hấn Lập bên dưới Hồng Anh thương, một lần nữa nhìn về phía Chu Kỳ Phi, nhàn nhạt nói: "Ta vừa rồi do dự, là bởi vì còn tưởng niệm cùng một cái Phật gia một chút nhân duyên, tuy nói đời này có lẽ cùng cái kia Tiên Phật vô duyên, nhưng nhân quả thứ này, cũng vẫn là sẽ liên quan một số kiếp trước. Tuy nhiên người bây giờ tâm trí đã bị Tà Ma xâm lấn, chính là xưng người là Ma Đầu cũng đều có thể, như thế nói đến, giết người liền cũng không có cái gì áp lực."

"Ta hiện tại tràn đầy lực lượng, người cho rằng chỉ bằng người có thể giết ta "

Chu Kỳ Phi Thân Thể ưỡn một cái, toàn thân Nguyên Khí như Đại Giang điên cuồng, trong tay hấn quý ti Ma Kiếm, tại thời khắc này đột nhiên biến lớn, qua trong giây lát liền đạt tới mười trượng chi trường, Chu Kỳ Phi cùng so sánh, tựa như cùng một con giun nhỏ không kém bao nhiêu.

Chu Kỳ Phi nguyên khí trong cơ thể dọc theo kinh mạch toàn thân điên tràn vào tay trái, lại từ tay trái tiến vào quý ti trong kiếm, quý ti kiếm nhận Nguyên Khí tắm bổ, càng thêm Mặc Lục, nó kiếm nhận quang trạch lực bên trong có đỏ, nhìn giống như Hồng Lục chỉ vật yêu diễm mà đổi thành loại, mà cái kia cầm kiếm người Chu Kỳ Phi, lại là da thịt quang trạch cấp tốc uể oải khô cạn, mấy hơi thở về sau, hấn liền gầy yếu như da bọc xương, trên mặt không còn có hăng hái dâng trào ý chí.

Một bên cùng trời núi Đồng gia liên tiếp tác chiến Lợi Trình Tự Cao Tăng nhìn thấy khí trọng nhất bên dưới Nhất Đại Đệ Tử Chu Kỳ Phi lại bị Tà Vật chi quấy nhiễu, lại không một tia Phật gia khí thế xuất trần, kích động trong lòng phần nộ sau khi, nhịn không được thấp tiếng rống giận: "Kỳ Phi, bảo trì bản tâm, tâm thủ như gương sáng! Nếu là bị cái kia kỳ xảo nắm trong tay, mấy năm vất vả Tu Phật đều uổng phí!"

Thiên Sơn Đồng gia nghe vậy âm trầm hắc hắc Nhất Tiểu, Song Quyền uy lực càng sâu, một quyền trấn sơn, một quyền xé lão Hà, Đại Khai Đại Hợp Chiêu Thức phía dưới, để Tuệ Giác khó mà Phân Thân.

"Tuệ Giác Lão Hòa Thượng, người xem một chút người cái kia coi trọng Sư Diệt, thực lực liền không nói, tâm tư u ám,

Tâm trí không kiên, như thế dễ cho liền để Tà Vật nắm giữ tâm thần, bây giờ nhìn lại quả thực là so Ma Đầu còn muốn Ma Đầu, càng đừng nói cái gì lòng dạ từ bi người xuất gia, dạng này người liền là các người Lợi Trình Tự tương lai hi vọng "

Nghe được Thiên Sơn Đồng gia âm dương quái khí lời nói, Tuệ Giác sắc mặt vô cùng âm trầm, hẳn không còn bảo lưu thực lực, Nguyên Khí thấu thể mà ra, Cương Khí vờn quanh quanh thân, đi mỗi một bước, mặt đất liền sụp đổ một tấc.

"Ô ô u, người xuất gia không phải vứt bỏ tham hoan hi giận dữ nổi giận sao người đây coi như là thẹn quá hoá giận cũng thể, khí trọng nhất tổn hao Đại Lực Khí bồi dưỡng Đệ Tử lại biến thành Phật gia thống hận nhất kỹ xảo yêu ma hạng người, nếu là không tức giận, cái kia cũng quá mức vô tình."

"Người... Muốn chết!"

Tuệ Giác thấp bên dưới lông mày, toàn thân Nguyên Khí lại là một trận khuấy động, bởi vì cái gọi là Phật Môn nhập pháp có hai, một người Kim Cương Hộ Mục, chính là Đoán Thế chỉ pháp, pháp thành Chính Thế như Kim Cương; cả hai chính là Bồ Tát bộ dạng phục tùng, bộ dạng phục tùng không phải là từ bi Độ Nhân, mà là thuật đến cực hạn, pháp thành thì khí vận điều động như cánh tay sai sử.

Tuệ Giác thực lực chỉ là La Hán sơ kỳ chỉ lực, nhưng Bồ Tát bộ dạng phục tùng mượn dùng Phật Môn khí vận chỉ thuật, hội tụ Thạch Ngọc thành kính phật tin phục chỉ lực, Thân Thể Khí Lực đột nhiên bay vút, sau cùng ngành sinh sinh tăng lên hai cái Cảnh Giới, tại La Hán hậu kỳ thực lực ổn định lại.

"Mượn dùng Ngoại Lực, còn mang Sát Ý, đây là hòa thượng không lòng dạ từ bi, mà là muốn giết người" Thiên Sơn Đồng gia ngoài miệng nói nhẹ nhàng, nhưng thần sắc lại là ít có cẩn thận, hẳn bình tĩnh ứng đối Tuệ Giác Sát Chiêu, một chiêu một thức đều có Đại Gia Phong Phạm.

"Hừ, Sát Yêu Diệt Ma, chính là Phật Môn bản chức."

Tuệ Giác không chút nào che giấu lạnh thấu xương Sát Ý, chỉ là tại cùng trời núi Đồng gia lúc đang chém giết, thần sắc lại luôn nhìn không được nhìn về phía cái kia chán nản hòa thượng, cùng nhìn Nhập Ma càng sâu Sư Diệt Chu Kỳ Phi.

Hai người đều là đương thời hiếm thấy cường giả, tại Thạch Ngọc Quốc cái này nhị đẳng quốc gia bên trong, càng là phượng mao lân giác chỗ, Chu Thần Hoàn tuy nhiên kiếp trước được chứng kiến không ít thiên binh thiên tướng cái kia một cấp bậc Chiến Đấu, nhưng này dù sao chỉ là Tiên Phật yêu Tam Tộc bản năng trời sinh, cùng nhân tộc hậu thiên Tu luyện mượn dùng Thiên Địa Chi Lực còn là có không nhỏ khác biệt, cho nên đối với bậc này nhân tộc cường giả ở giữa Chiến Đấu, hẳn chính là có thể học bao nhiêu đi học bao nhiêu, có thể nhìn bao nhiêu cũng nhìn bao nhiêu.

Chỉ là Chu Thần Hoàn hữu tâm làm một cái học sinh tốt, nhưng Chu Kỳ Phi lại không cho hắn cơ hội, hiện tại cũng không biết là Chu Kỳ Phi tư duy làm chủ đạo, vẫn là Ma Kiếm quỷ ti làm chủ đạo, Chu Kỳ Phi thực lực tăng nhiều, quỷ ti kiếm rời khỏi tay, hiệp tạp cự đại uy năng, Giả Thiên Cái Nhật, lấy không thể bề nghệ phách thiên trăm địa uy thế Hưởng Chu Thần Hoàn giữa trời bỏ tới.

Chính là tại thạch ngọc thành còn lại địa phương, cũng là nhắc đầu liền có thể nhìn thấy cái này to lớn Cự Kiếm, Cự Kiếm lực bên trong có đồ, tản ra làm người sợ hãi khí tức, một số người bình thường cảm nhận được quỷ ti kiếm Trung Uẩn Hàm tà ma lực, vậy mà hai chân như nhũn ra, trực tiếp té ngã trên đất.

Mà những cái kia Thân Thể hơi trắng kiện người, cũng là trong lòng sợ hãi, coi là Ngày Tận Thế tiến đến, vội vàng phủ phục quỳ xuống đất, không dám đứng dậy.

Chỉ có từ Thạch Ngọc thành thành môn mà đến một tên phía sau đeo kiếm người trẻ tuổi, sắc mặt như thường, thần sắc thậm chí có chút nhảy cẫng, hẳn một thân rộng rãi tay áo không gió mà bay, màu đen mái tóc theo gió mà động, toàn bộ người như trùng thiên trường kiếm, kiên quyết mười phần, chỉ gặp hắn ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa khép lại, tay phải đập một cái sau lưng vô kiếm, vừa muốn vọt tới trước, lại đột nhiên ngừng lại, sắc mặt nao nao, chợt lại là Phóng Đãng Nhất Tiếu: "Ngược lại là coi thường cái này Tiểu Tiểu quốc gia, Tiên Phật ma ba cái hỗn chiến, chiến ý kinh thiên, thú vị, quả thực thú vị!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Thương Thuật

Chương 63: Thương Thuật "Nghĩa một" !

Thà trong vương phủ, Tuệ Giác bọn người ở lại U Tĩnh toa viện sớm đã rách nát không chịu nổi, phòng ốc sụp đổ một nửa, tường vây càng là toàn bộ vỡ vụn, mặt đất cái hồ vô số, ba đợt chiến đấu nhân viên phân biệt rõ ràng, lẫn nhau rời xa, không biết là sợ đã thương lẫn nhau, vẫn là sợ đối phương liên hợp lại đã thương mình.

Thiên Sơn Đồng gia cùng Lợi Trình Tự Tuệ Giác Chiến Đấu là kịch liệt nhất, khẩn thiết âm vang, chiêu chiêu trí mạng. Thạch Ngọc Quốc hai đại cao thủ cùng cái kia gần ngàn sĩ tốt Chiến Đấu cũng là vạn phần hung hiểm, tuy nhiên hai bọn họ bản thân thực lực không yếu, nhưng Song Quyền cái nào địch bốn tay mà lại những này sĩ tốt đều là đi qua Chiến Trận huấn luyện, trên chiến trường sợ soạng lẫn mò lão lính dày dạn, tuy nhiên trong thời gian ngắn

cũng không giết chết cái này hai tên Võ Đạo Cường Già, nhưng nếu là cho bọn hắn thời gian, chính là hao tổn cũng có thể mài chết bọn hắn.

Cho nên cái này hai tên Thạch Ngọc Quốc Thập Đại Cao Thủ chỉ có thể tự vệ, đồng thời hấp dẫn cái này ngàn tên sĩ tốt chú ý, phòng ngừa bọn hắn đi quấy rầy Thái Tử Điện Hạ nhả hứng.

Sau cùng một đợt, liền cũng là Thái Tử Điện Hạ cùng thà Vương đại công tử ở giữa Chiến Đấu, hai người này bắt đầu thời điểm thực lực rõ ràng không phải một cái cấp bậc, nhưng về sau cũng không biết làm tại sao, Chu Kỳ Phi thực lực đột nhiên tăng vọt, vậy mà ần có bốn ngày Liệt Địa La Hán thực lực mới có thể đạt tới lực lượng.

"Chu Thần Hoàn, cho dù ngươi thiên tài đi nữa thì phải làm thế nào đây bản tăng hiện tại đã là La Hán thực lực, giết chết ngươi liền như bóp chết một con kiến đơn giản."

Chỉ còn bên dưới da bọc xương nhìn như xé chiều lão già Chu Kỳ Phi âm thanh hung dữ cười to, hất một tay Chi Kiếm, toàn bộ người khí thế dọa người, chính là so cái kia Tuệ Giác cùng trời núi Đồng gia cũng không yếu bao nhiêu.

Chu Thần Hoàn trên mặt lần thứ nhất thu liễm nụ cười, hất ngang đầu nhìn một chút không trung chuôi này phảng phất có thể Già Thiên Cái Nhật Ma Kiếm quý ti, cảm thụ được quý ti kiếm Trung Uẩn Hàm hiểm thấy ma lực, vượt nhẹ một chút cái cảm, tắc lưỡi nói ra: "Nguyên lai cái này quý ti kiếm không phải Huyền Giai thượng phẩm, mà là đột phá Huyền Giai công cùm xiềng xích, chính là là Địa giai Ma Vật, nói như vậy, nó đòi trước chủ nhân cũng giống như ngươi, bề ngoài nhìn như vô cùng cường đại, nhưng trên thực tế cũng là bị Ma Kiếm thu tinh khí thần, bị Ma Kiếm nắm trong tay "

Chu Thần Hoàn lại thở dài một hơi, "Vốn cho rằng tự thân cường đại, nhưng trên thực tế lại là một cái bị Vũ Khí nắm trong tay con rối, loại này không có nửa điểm chỗ tốt chỉ bởi không lừa mua bán người cũng làm Chu Kỳ Phi, người thật làm cho Bản Thái Tử thất vọng."

Chu Kỳ Phi tuy nhiên toàn thân Nguyên Khí bị quý ti sở hút đi, nhưng hần linh trí như cũ giữ lại một tia, lúc này nghe được Chu Thần Hoàn châm chọc khiêu khích, trong mắt phản chiếu ra linh hồn như giồng như lửa thiêu hận ý, hần hai mắt đỏ bừng, sắc mặt lại là tái nhợt Nhược Tuyết, lúc này giận dữ, càng thêm dữ tợn như yêu như ma.

"Chu Thần Hoàn, đây hết thảy đều là ngươi chi tội, ta muốn giết ngươi, ta muốn tự tay chém đứt đầu lâu của ngươi, đưa nó treo ở Hoàng Cung thành trên cửa. Ta còn muốn giết ngươi phụ mẫu, giết cái này Thạch Ngọc thành chỗ có bách tính, chỉ cần là đã từng nói ngươi người tốt, ta đều muốn giết, giết đến sạch sẽ, giết đến hôn thiên địa ám"

Đối mặt với Chu Kỳ Phi gào thét, Chu Thần Hoàn thần sắc không có nửa điểm biến hóa, hần điên điên trong tay Hồng Anh thương, trong mắt hơi có hoài niệm nói một mình nói: "Ta trước kia có cái bằng hữu bạn, Liên Ngẫu thân, Bồng Sen tâm, ba đầu sáu tay, phun lửa nhưng đốt thế gian Gian Nịnh, nhất thương nhưng đâm ngàn vạn Tà Ma. Hần kỳ thực chính là đứa bé, không có việc gì liền ưa thích tới tìm ta vụng trộm uống rượu, ta cùng hắn nói hòa thượng không thể uống rượu, hắn nói hài tử còn không thể uống rượu đâu! Ha ha, ta thông minh như vậy phật, lại có thể bị hắn chỗ lừa gạt "

Chu Kỳ Phi không biết Chu Thần Hoàn ở nơi đó rì rà rì rầm cái gì, hần đầy mắt đều là Sát Ý, tay nâng kiếm roi, như vậy đại nhất cái có thể trăm Thiên Địa Cự Kiếm liền Hưởng Chu Thần Hoàn giữa trời bỏ tới.

Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là một mặt bình hòa nhìn về phía cấp tốc hướng mình đánh thẳng tới quý ti Ma Kiếm, cảm thụ được đâm vào da thịt kiếm ý, còn có cái kia Hàn Lãnh như Cửu U Tà Ma Chi Khí, đột nhiên một tay nhắc lên phổ thông Hồng Anh thương, trên không trung xoay đi một vòng, mũi thương từ tái nhợt chướng mắt biến thành đỏ rực như lửa, cẩn thận nhìn lại, mũi thương chẳng biết lúc nào vậy mà dâng lên đỏ như Xích Hà Liệt Diễm, Liệt Diễm sáng rực, xung quanh nhiệt độ trong nháy mắt đề cao, huyết hồng Băng Tinh thoáng chốc hòa tan, tanh hôi mùi máu tươi đạo cũng tràn ngập ra.

"Ta cái kia bằng hữu bạn a, khuyên phạm nhân giới bản sự thật không ra thế nào, nhưng một thân Thương Thuật lại là xuất thần nhập hóa,

Ta lúc ấy suy nghĩ mình đời này cũng liền sử dụng Đinh Ba được, cũng không có đi học trộm một hai, những năm gần đây đem Tiêu Dao Các bên trên Tiên Pháp phật thuật cũng thấy lần, mới có thể nguyên lãnh nuốt hạch, sử xuất một chiêu này chỉ có hai điểm Thần Thương Thuật. . "

Chu Thần Hoàn đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, hần Thân Thể trắng tấp như thương, toàn thân lộng lẫy áo bào phồng lên tung bay, một đầu màu đen mái tóc cũng căn cứ đứng thẳng, như là nhận đảo ngược Thiên Lực dẫn dắt, toàn thân Nguyên Khí tuy là chìm xuống, nhưng khí thế kia lại là liên tục tăng lên.

Mất thấy quý ti Ma Kiếm bỏ tới Não Môn, hần mới Hưởng một mặt thống khoái hận ý cười to Chu Kỳ Phi nháy nháy mắt, cũng không thấy hần như thế nào động tác, nhất thương trùng thiên nhất chỉ, liền gấp hóa diễm từ mũi thương bao khóa toàn bộ thân thương, liền đối lấy Chu Thần Hoàn cũng bị ngọn lửa bao khóa mà đi, nơi xa nhìn lại, nếu không phải biết đây là Thái Tử Điện Hạ công pháp, có lẽ sẽ cho rằng Thái Tử Điện Hạ tự nhận không địch lại tự thiêu bỏ mình.

"Một chiêu này, hần nói gọi 'Nghĩa một', bởi vì Thần sống ở thế, nghĩa tự nặng nhất!"

Chu Thần Hoàn vừa mới nói xong, phổ thông Hồng Anh thương vậy mà tán mất ra có thể đâm phá Thiên Địa khủng bố thế năng, toàn bộ thiên địa khí lưu vì đó ngưng tụ, chính là không ngừng Hưởng Tuệ Giác trên thân hội tụ Phật Đồ Tín Ngưỡng Chi Lực cũng tại thời khắc này bị đâm đoạn, cả kinh Tuệ Giác một mặt hải nhiên xoay người nhìn lại, mà Thiên Sơn Đồng gia cũng tại lúc này dừng tay lại, đồng dạng mắt mang kinh ý nhìn về phía cái kia phảng phất có thể đem trời đều chọc ra một lỗ thủng tuyệt thế thương pháp.

Bởi vì chán nản hòa thượng Tế Điện mà không có bị tác động đến hủy diệt cổ thụ bên cạnh, Tế Điện chấp tay trước ngực, thần sắc cũng tại thời khắc này đột nhiên biến hóa, hần thu tay lại bấm ngón tay, lại cảm giác Thiên Cơ càng thêm khó dò, chính là lúc ấy đoán nói Phật Giới một khảm, lúc này vậy mà cũng ần giấu tại phức tạp nhiều thời tiết thay đổi cơ bên trong, cũng không còn cách nào phỏng đoán.

Ninh Vương phủ còn sót lại chưa sập trên nóc nhà, một tên gánh vác Thanh Quang Thần Kiếm Đan Phượng mắt Nam Tử không nhìn quý ti cùng "Nghĩa một" giao qua mà sinh ra Nguyên Khí lưu lại, Thân Thể run lên, hai con người kiếm ánh mà ra, từ hán Phụng Viên một dặm bên trong, gió thổi không tiến, Sa rơi không xuống.

Ninh Vương phủ trên mặt đất, sớm đã thấy không rõ bên dưới mới cảnh tượng, ngoại trừ cái kia chói tai như kinh lôi giao hưởng, còn có cái kia như lửa đốt đốt Thiên Địa Thương Hòa bay lên không trung bên ngoài, chính là ngay cả hai bóng người cũng không nhìn thấy. Chỉ là tên nam tử này trên mặt lại xuất hiện say sưa ngon lành thần sắc, ngoài miệng cũng không thanh nhân: "Nước động nước động, không tệ, thật sự là không tệ, một cái là cưỡng ép tăng thực lực lên mới đạt tới Phật gia La Hán Cảnh, một cái khác lại là dùng thương tiên Chiêu Thức, nhưng không hề giống là Tu Phật tu tiên người, ngược lại là cùng Nhân tộc ta Hạo Nhiên Chính Khí có chút giống nhau, quả thực có chút kỳ quái. Tuy nhiên cái này dùng một tay hảo thương thuật người nhưng cũng quả thực không yếu, nếu để cho ta cùng hắn chính diện ngạnh kháng, thật đúng là sẽ có phiền toái không nhỏ. Cái này nhìn tựa như ma mà không phải ma gia hóa, Kiếm Thuật cũng là không tính quá kém, chỉ là gặp toàn bộ quái dị tới cực điểm tiểu tử, cũng coi như hắn không may."

Tên này nam tử trẻ tuổi chính là mới vừa rồi tại thạch ngọc ngoài thành một kiếm đập Thiên Môn Lý Bạch, tâm hán hệ Chu Thần Hoàn an nguy, một đường tiến lên, bản muốn tự mình xuất thủ giải quyết cái này nguy cơ Nhân Tộc an nguy Kiếm Ma, đã thấy một tên khác Nhân Tộc người trẻ tuổi thương ra như lửa, hỏa thiêu Thiên Địa, liền cũng đánh lên xem trò vui tâm tư.

Lúc này một suy nghĩ, liền cũng đem kết quả suy nghĩ ra tám - chín không rời mười, mà trên thực tế, cũng đúng là như thế.

Bão cát tan hết, Không Khí trọng tâm lưu động, Thiên Hóa biến mất, chúng người mới có thể thấy rõ trên mặt đất xuất hiện một cái lớn như vậy hố sâu, trong hố sâu, Chu Kỳ Phi toàn thân máu tươi nằm vào trong đó, mà chuỗi này Tuyệt Thế Ma Kiếm, lại chẳng biết lúc nào chặn ngang bề gãy, mũi kiếm rơi vào ngoài hố, mà chuỗi kiếm, thì vẫn là bị Chu Kỳ Phi một mực bắt ở lòng bàn tay. . .

. . .

"Nghĩa một" linh cảm đến tại từng trải qua một cái Phong Thần Bảng phim truyền hình, bên trong nói Hỏa Tiêm Thương chính là từ nghĩa tiễn chuyển hóa mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Hạt bụi cùng rơi xuống đất

Chương 64: Hạt bụi cùng rơi xuống đất

Hai cái thực lực có thể so với Phật gia La Hán Chi Cảnh cường giả Toàn Lực Nhất Kích, tạo thành Lực Phá Hoại coi là thật sẽ cho người một loại cường đại đánh vào thị giác lực, bụi mù tán đi, thấy chỗ cảnh hoàng tàn khắp nơi, cả tòa Ninh Vương phủ tại giao chiến ánh chiều tà khuấy động dưới, đã lật úp hơn phân nửa, mà những cái kia tay trời gài không chặt Thế Gia đại tộc đám tử đệ, nếu không phải thời khắc mấu chốt chán nản hòa thượng Tế Điền xuất thủ bảo hộ, khả năng cũng Trần Quy Trần, Thổ Quy Thổ, tại cự đại Nguyên Khí gột rửa phía dưới, hải cốt không còn.

Chu Kỳ Phi thất khiếu chảy máu, nằm ngang tại cự đại trong hố sâu, trong tay quý ti Ma Kiếm một phân thành hai, mũi kiếm chuỗi kiếm phân rơi hai nơi. Mà Thái Tử Điện Hạ Chu Thần Hoàn thì là đứng ở hố sâu biên giới, hắn một thân Hoa Phục cũng biến thành lam lũ không chịu nổi, che cánh tay ống tay áo cũng bị đốt cháy hầu như không còn, nguyên bản hơi có vẻ trắng nõn cánh tay bây giờ bị thiêu đến như than đen, toàn bộ người liền phảng phất mới vừa từ đám cháy trốn tới giống như, nhìn so với ba năm Du Lịch còn muốn thống khổ.

Mà cái kia phát ra "Nghĩa một" mạnh Đại Thương Thuật Hồng Anh thương, lại là đang chiến đấu trên đường chịu đựng không được nguyên khí khuấy động cùng va chạm, thấm vào Nguyên Khí hồng lưu bên trong.

Chu Thần Hoàn mở to miệng thở nhẹ một hơi, từ trong miệng hắn có thể thấy rõ ràng khói đen bay ra, hắn đưa tay lau một cái trên mặt đen xám, xì một tiếng khinh miệt, nói: "Nha, lúc trước nhìn cái kia giống nữ tử tiểu tử thì triển một thương này cũng không có giống như ta vậy kém chút bị thiêu chết a chẳng lẽ còn có một số chi tiết ta không có mò thấy "

Hắn xoay đầu nhìn một chút một mặt khiếp sợ Tuệ Giác, lại nhìn một chút những cái kia đã bị dọa đến choáng váng gần ngàn sĩ tốt, thần sắc mới có chỗ thư giãn: "Cũng may là chưa từng xuất hiện ngoài ý muốn, chiêu này cũng vẫn là dùng đến, nhìn hiệu quả, cũng là coi như hài lòng."

Chu Thần Hoàn kỳ thực có thể dùng chiêu số tuyệt không chỉ như thế, chỉ là cho mong mát mình một số tốt nhân quả, hắn mới thi triển ra chiêu này nhìn sức tưởng tượng tới cực điểm Chiêu Thức, mà kết quả, lại là vẫn là có thể, chỉ ít cái kia gần ngàn Thạch Ngọc Quốc Tinh Nhục Sĩ Tốt, hắn là sẽ không ở bên trong hao tổn bên trong chết đi nhiều lần.

Không muốn làm cái gì Người tốt Chu Thần Hoàn cũng biết đạo hiện tại bọn hắn không chết, Chờ sự tình sau khi kết thúc, cũng chưa chắc không có quốc pháp xử trí, nhưng ở trong quân doanh đợi qua một đoạn thời gian, lại cùng Lê Phong quân kê vai chiến đấu qua, đối với quân nhân sĩ tốt luôn là có một điểm dư thừa thiện niệm, mà lại hắn cũng chấp nhất tại quân nhân cầm tạm da ngựa bọc thân cái này Tín Niệm, đã đi theo quân, vậy thì đi trên chiến trường chết đi, ở chỗ này chết tại Hoàng quyền nội đấu bên trong, tính cái gì uất ức không uất ức

Hắn bỗng nhiên nâng lên đầu, nhìn về phía cái kia duy nhất nửa toà không có sụp đổ trên nóc nhà mới, một cái phiêu dật xuất trần người trẻ tuổi chẳng biết lúc nào đứng im lặng hồi lâu đứng ở đó.

Chu Thần Hoàn đồng tử khẽ nhúc nhích, Thân Thể không khỏi căng cứng, hắn cảnh giác nhìn về phía người kia, cao giọng nói: "Vị huynh đài này, không biết là địch hay bạn "

Gặp Chu Thần Hoàn ngẩng đầu nhìn lại, những người khác cũng đều hậu tri hậu giác, khi bọn hắn nhìn thấy tên này chẳng biết lúc nào xuất hiện Người xa lạ lúc, thần sắc cũng đều khẩn trương lên, có thể giấu diếm được tất cả mọi người dò xét mà như thế nhích lại gần mình, thực lực như thế nào lại yếu đi

Nếu như là bạn còn tốt, đối với mình là một sự giúp đỡ lớn, nhưng nếu là địch nhân, vậy thì là tại nguyên bản thắng bằng trên chiến trường không ổn định nhất một con cờ, hiện tại Chu Thần Hoàn tuy nhiên vẫn có thể kiên trì đứng đứng không ngã, lại cũng không có nhiều lớn chiến lực, mà Thiên Sơn Đồng gia cùng Tuệ Giác thực lực tương tự, trong thời gian ngắn dù ai cũng không cách nào thắng ai, cho nên một khi xác nhận người này là địch hay bạn, đối với một cái khác mới tới nói chính là áp đảo lạc đà sau cùng một căn cổ khô.

Gặp tất cả mọi người khẩn trương nhìn mình, Lý Bạch nguyên địa ngồi xuống, hắn đem gánh vác Thanh Quang Kiếm vò kiếm lấy dưới, đặt ở trước người, sau đó cười nói: "Ta chính là cái người qua đường, xem trò vui, các ngươi đánh các ngươi, coi như ta không tồn tại."

Chu Thần Hoàn nghe vậy khóe miệng giật một cái, hắn nếu là thực lực chính vào đỉnh phong, không thể nói trước một quyền liền sẽ đem người này đánh thành heo đầu, còn xem kịch người thật làm chúng ta là kẻ ngu

Bất quá bây giờ tình huống phức tạp mà vì điều, người này đã không phải bạn, qua đường xem kịch ngược lại là tốt nhất kết quả.

Hắn quay người không nhìn tới người kia, chỉ là thể nội lưu lại Nguyên Khí lại như huỳnh quang lượn lờ, rất rõ ràng là động cảnh giác tâm tư, một khi người kia có dị động, Chu Thần Hoàn thể tất sẽ trong thời gian ngắn nhất làm ra phản ứng.

Hạ hỏ sâu, Chu Thần Hoàn ngồi xổm xuống đi nhìn già nua như rồng chuông hít vào nhiều thở ra ít Chu Kỳ Phi, Chu Kỳ Phi thất khiếu chảy máu không ngừng, Thân Thể co rút khẽ nhúc nhích, trong tay chuôi này tàn phá quỷ ti kiếm lại như cũ có rất nhỏ vù vù, một sợi mắt thường không thể gặp Nguyên Khí từ Chu Kỳ Phi thể nội lần nữa qua lượt kinh mạch, chảy vào quỷ ti trong kiếm.

Địa Giai Ma Kiếm, linh trí đã cùng người bình thường không kém bao nhiêu, thân kiếm mặc dù đoạn, Kiếm Linh không chết, đồng thời như cũ muốn hút khô trên người chủ nhân một điểm cuối cùng sinh mệnh cùng Nguyên Khí, lấy được được bản thân sinh tồn.

Đây cũng là Ma Kiếm cùng Tiên Kiếm chỗ khác biệt, Tiên Kiếm sẽ trả lại, nhưng Ma Kiếm lại là sẽ ép khô chủ nhân một điểm cuối cùng sinh mệnh.

"Hiện tại, ngươi còn muốn thanh kiếm mà này sao "

Chu Kỳ Phi khẽ nhếch miệng, nhưng lại nói không nên lời một câu rõ ràng lời nói, Chu Thần Hoàn gặp trong mắt của hắn khẩn cầu chi sắc, thờ dài, nhất cước đá bay chuôi này đoạn mà không chết quỷ ti Ma Kiếm, Chu Kỳ Phi Thân Thể lúc này mới có thể hơi động tác.

"Ngươi. . . Thắng. . ." Chu Kỳ Phi âm thanh không có một chút hoạt khí, một câu đều nói đứt quãng.

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, trong mắt không thấy thương hại, chỉ là bình tĩnh nói: "Là chính ngươi đi lầm đường, là ngươi mình bại, mà không phải ta thắng ngươi."

"A. . . A. . . Bại chính là bại. . . Thua với ai lại có. . . Cái gì khác nhau "

Chu Thần Hoàn vươn tay xoa xoa Chu Kỳ Phi trên mặt máu tươi, nói thật hắn rất không thích giết người, nhưng cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, hắn không giết người khác, người khác liền sẽ giết hắn, mà hắn lại không muốn chết, cho nên cái này là một cái vô giải đề tài.

"Nếu như ta cho ngươi biết, các ngươi không tranh, cái này giang sơn sau cùng có lẽ thật sẽ rơi vào trên tay các ngươi, các ngươi tin hay không" Chu Thần Hoàn ngữ khí bình tĩnh, nhưng Chu Kỳ Phi lại trừng lớn hai mắt, chỉ là một lát, hắn liền khóe miệng hơi kéo, rất rõ ràng cũng không tin Chu Thần Hoàn.

Chu Thần Hoàn cũng không để ý, đối với hắn mà nói, lời nói mình nói là, về phần tin hay không, lại cùng hắn có quan hệ gì

"Giảng co, cũng không biết các ngươi vì cái gì đối cái này cái gọi là giang sơn coi trọng như vậy, Thạch Ngọc Quốc Hữu nhiều đại tại cái này Phật Giới Nhất Châu vị trí bên trên cũng chỉ là một cái nhỏ bé nhị đẳng quốc gia, chứ nói chi là còn có Tiên Giới, còn có Yêu Giới, còn có cái kia to to nhỏ nhỏ Chư Thiên Vạn Giới!"

Chu Thần Hoàn ngẩng đầu nhìn lên trời, ánh nắng chính nồng, Xích Sắc mặt trời rực rỡ giống như máu tươi tưới nước, hắn một lần nữa trở lại đầu, đưa tay đặt ở Chu Kỳ Phi cổ họng chỗ, nhẹ nhàng bóp, nhân nhát nói: "Cùng ngươi nói nhiều như vậy cũng không hề có ý gì khác, chỉ là muốn nói cho ngươi, các ngươi lần này thật là sai, sai cũng liền đã chú định các ngươi kết cục, tại cái này về sau, ta sẽ rời đi Thạch Ngọc Quốc, về phần ai sẽ trở thành mới Đế Vương, ta không biết, nhưng ta biết đến là, ta sẽ không giam cầm tại cái này nơi chật hẹp nhỏ bé."

Chu Kỳ Phi sắc mặt đột nhiên nghẹn đỏ, hần Thân Thở lần nữa co rút mà động, hai tay nâng lên, nghĩ phải bắt được cái gì, lại lại vô lực rũ xuống dưới. Chỉ là vùng vẫy một lát, hần hai mắt lại đột nhiên vừa mở, trong mắt vậy mà hiện lên một tia tiêu tan cùng minh ngộ.

"Phút cuối cùng còn làm kiện việc thiện, a. . . Thật sự là kẻ ba phải a!"

Chu Thần Hoàn nhìn thấy Chu Kỳ Phi trong mắt quang trạch như là cổ sao chói lóa lên liên biến mất, tâm bên dưới cũng biết đạo Chu Kỳ Phi chung quy là có ngộ tính Phật Đồ, sau khi chết không có gì bất ngờ xảy ra, ở ngoài sáng ngộ về sau, ngược lại sẽ nhân họa đắc phúc. Chỉ là Tuệ Giác lại Nộ Khí Trùng Thiên, hần coi là đắc ý nhất Sư Diệt bị Chu Thần Hoàn hại chết, toàn thân Nguyên Khí trong nháy mắt bạo trướng tới cực điểm, hần bước ra một bước, đi thẳng tới Chu Thần Hoàn trước mặt, một chương võ ra, nghiêm nghị nói: "Hại sư chất ta, cần ta phạt đạo, đi chết đi —— "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Phật Âm Trấn Yêu ma

Chương 65: Phật Âm Trấn Yêu ma

Tuệ Giác hành động quá mức đột nhiên, chính là không ngớt núi Đồng gia đều chưa kịp phản ứng, đợi đến hần muốn ra tay ngăn cản lúc, cũng đã chậm một điểm.

Tất cả mọi người không có dự liệu được Tuệ Giác xuất thủ biết cái này tàn nhẫn, vừa ra tay chính là muốn đưa Chu Thần Hoàn vào chỗ chết, Chu Thần Hoàn ngay cơ quan đầu quay người nhìn lại, chỉ gặp Tuệ Giác Kim Cương Thủ chương đã Đạt Đầu đỉnh, hần không kịp làm nhiều cân nhắc, còn thừa Nguyên Khí điên cuồng lưu chuyển qua kinh mạch toàn thân, hưởng về Đỉnh Đầu một điểm hội tụ mà đi, đây là hần vừa mới vì phòng ngừa Lý Bạch xuất thủ mà làm chuẩn bị, không nghĩ tới ở chỗ này dừng đến.

Chỉ là Tuệ Giác một kích này quả nhiên là động sát tâm, mà lại là không tiếc lấy tự thân Sức Chịu Đựng làm đại giá, cường ép tăng thực lực lên, một kích này uy lực đã đạt đến Phật gia La Hán Diên Phong Chi Cảnh, nếu là bị một chương này đập dưới, chính là Chu Thần Hoàn đều không dám hứa chắc mình liệu có thể sống được xuống tới.

Chu Thần Hoàn trong mắt lộ ra một tia không cam lòng, hần cắn môi, hai tay nắm tay, trong lòng suy nghĩ Thiên Sơn Đồng gia một quyền nát sơn hà Khí Cơ lưu chuyển, vậy mà sinh ra một loại lấy cái chết bác ý nghĩ tự tử, hần khiếp trước bởi vì tiền mà chết, không nghĩ tới đương thời nguyên nhân quan trọng Phật mà chết sao

Chu Thần Hoàn không cam tâm, phi thường không cam tâm, một thế này mình còn có rất rất nhiều sự tình không có làm, hần không có tra ra Thủy Đức Tinh Quân sát hại chính mình nguyên nhân, cũng không có gặp lại một cái kia con lừa trọc cùng ba cái sư huynh đệ, hần còn không có bồi Triều Nghi Nữ Hiệp Hành Hiệp Trương Nghĩa, cũng không có quay về Nguyệt Cung đến hỏi cái kia Hằng Nga đến cùng có hay không ưa thích qua mình... Nhiều chuyện như vậy không có làm, nhiều người như vậy không có gặp, mình sao có thể chết mình không thể chết a!

Hần bỗng nhiên gào thét một tiếng, toàn thân Nguyên Khí khô kiệt sau lại lần như nước chảy nguồn nước khuấy động mà ra, giờ khắc này, vốn đã dừng lại thật lâu « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » tam tầng Cảnh Giới bị hồng thủy nghiêng quyền Sơn Thạch, ngành sinh sinh xông phá Đê Đập, tiến nhập « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » tầng cảnh giới thứ bốn —— nước chảy chi cảnh!

« Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » chính là từ Hồng Mông Chi Khí Sáng Thế thời điểm Thiên Địa đản sinh pháp quyết tu luyện, đối với bản thể là Hồng Mông Tử Khí thành hình Hóa Thần Chu Thần Hoàn tới nói, đây quả thực chính là Thiên Đạo chuyên môn vì hần lượng thân chế tác công pháp, nhưng giờ phút này hần không còn là Hồng Mông Tử Khí chi hình, mà là thân người, cho nên tu luyện tới Đệ Tam Tầng "Thủy triều" thời điểm, liền trì trệ không tiến, bây giờ đã có bốn năm.

Ba năm Du Lịch, đối với hần vô luận là « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » vẫn là tự thân thực lực đều có tăng lên cực lớn, chỉ là vậy còn không đủ để cho hần lĩnh ngộ thủy triều cùng nước chảy ở giữa khác biệt, hôm nay mặt này lâm sinh tử nguy cảnh khẩn yếu quan đầu, không nghĩ tới ngược lại bởi vì thu hoạch được phúc, vậy mà lĩnh ngộ « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » mấu chốt, hỏi nương cái kia đến Thanh Như hứa, vì có ngọn nguồn nước chảy đến, nước chảy liền là sinh sôi không ngừng, Bất Tử Bất Diệt!

Chu Thần Hoàn không kịp cảm thụ « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » cảnh giới tiểu thành tứ tầng nước chảy chi cảnh huyền diệu, toàn thân Nguyên Khí lần nữa tràn đầy về sau, hần vẫn như cũ là không trốn không né, chỉ là Quyền Phong càng thêm Cương Liệt, hai mắt lĩnh ý càng thêm nồng hậu dày đặc!

Hần cho tới bây giờ đều không cho là mình là cái gì người thiện lương, cũng không nghĩ đi làm cái gì Người tốt, khiếp trước làm cả một đời hòa thượng, còn chưa đủ à mà lại hần cũng là sát thủ Ý Thức chiếm chủ đạo, cái gọi là Sát Sinh, tuy nhiên chính là giờ tay chém xuống sự tình. Cho nên, giết ta, liền muốn có bị giết giác ngộ!

Tàn phá trên nóc nhà Lý Bạch thủ chương đã phóng tới Thanh Quang Thần Kiếm trên chuỗi kiếm, chỉ là gặp đến Chu Thần Hoàn dị dạng, kinh ngạc ồ lên một tiếng, động tác hơi chậm, nhưng sau một khắc, hần bỗng nhiên chuyển đầu, hai mắt trong lúc đó trùng đến tròn vo!

Mà lúc này, những người khác cũng đều cảm nhận được cái kia như ánh bình minh quang mang, toàn bộ xoay người sang chỗ khác, chính là Thiên Sơn Đồng gia cũng là gương mặt ngưng trọng.

Chỉ gặp thân mạng cũ nát miếng vá cà sa, đầu đội phá phật mũ chán nản hòa thượng toàn thân quang mang đại thịnh, hần chấp tay trước ngực, Kim Quang chói mắt mà ôn hòa, bước ra một bước, trong nháy mắt tách ra còn có Sát Tâm Chu Thần Hoàn cùng Tuệ Giác hai người, mà hậu thân thể một bên, song tay vỗ một cái, đồng thời bắt lấy Tuệ Giác như Kim Cương thủ chương cùng Chu Thần Hoàn Quyền Phong Cương Liệt quyền đầu, lại khê đẩy kinh, Thân Thể nhất chuyển, hai người vị trí trao đổi, nhẹ nhõm liền hóa giải Chu Thần Hoàn cùng Tuệ Giác đỉnh phong một kích.

"A đi đà phật, việc đã đến nước này, lại đánh đã không dùng được, hai vị còn mời có thể thu tay lại.

"

Tể Diên hòa thượng toàn thân tản ra Phật quang, so với cái kia Tuệ Giác Phật quang càng thêm nhu hòa cùng ấm áp, chỉ là cái kia cũ nát phật giả bộ, làm sao cũng không bằng Tuệ Giác một thân sáng ngời quý giá cả sa càng giống Hoạt Phật.

Chu Thần Hoàn đã sớm biết Tể Diên thân phận cùng thực lực, cho nên tại nhìn thấy Tể Diên xuất thủ về sau, kỳ thực cũng âm thầm thu ba phần lực, lúc này bị Tể Diên hóa giải Chiêu Thức, cũng không có cỡ nào không thoải mái. Nhưng Tuệ Giác lại là con mắt trừng đại như đèn lồng, sắc mặt hần xuất hiện một trận không khô mạnh ứng hồng, sau cùng nhện không được há mồm phun ra một ngụm máu tươi tới.

Chỉ là cái này cũng vô pháp ngăn cản hần mặt đối Tể Diên chấn kinh cùng hãi nhiên.

"Người... Người... Người đến cùng là ai" Tuệ Giác khiếp sợ một câu đều nói không hết cả, hần nhìn lấy Phật Lực Phật Pháp cao hơn nhiều mình chán nản hòa thượng, tâm lý tam quan lập tức sụp đổ.

"A đi đà phật" Tể Diên chấp tay trước ngực, trên mặt không vui không buồn, nói: "Bần tăng Tể Diên, Tể Thế An Bang tể, diên diên khùng khùng diên."

"Tể Diên" Tuệ Giác mặc dù là Lợi Trinh Tự Chương Giáo Sư Thúc, địa vị vền vền yếu tại sư huynh của mình chủ trì, nhưng Lợi Trinh Tự cũng chỉ là Đông Thắng Thần Châu nhị đẳng quốc gia Thạch Ngọc Quốc rất nhiều tự miếu bên trong một cái mà thôi, chỗ chỗ ngồi quyết định nhân giới, nhân giới không cao, như thế nào lại nghe qua đã bị Phật Tổ khâm điểm Hoạt Phật Tể Công

"Đại sư, người lúc này xuất thủ nhưng không thể nào phù hợp a, ta vừa rồi thế nhưng là suýt chút nữa thì bị giết chết!" Chu Thần Hoàn mặt khó chịu nhìn lấy Tể Diên.

Tể Diên nghe vậy, chỉ là ngại ngừng Nhất Tiểu, hần vừa muốn nói cái gì, lại đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía Hoàng Cung phương hướng, thần sắc trong nháy mắt trở nên sắc bén, toàn bộ người khí chất phảng phất trong nháy mắt từ ôn hòa Bồ Tát biến thành Nộ Mục Kim Cương!

"Yêu nghiệt, nơi đây há lại các người Tà Ma trọc vật nhưng đập cùng "

Tể Diên đột nhiên đằng không mà lên, như Hoạt Phật ngạo nghễ đứng thẳng Vân Gian, chỉ là Hoàng Cung có Tà Ma Cương Khí ngăn lại, hần vô pháp trong nháy mắt đến, chỉ là dâng trào nhìn về phía trong hoàng cung hắc khí phương hướng, miệng bên trong mặc niệm lấy cái gì, Đỉnh Đầu hậu phương xuất hiện Thất Thái Hà Quang, quang mang loá mắt, Phật quang sáng so Húc Nhật, chiếu cả tòa Thạch Ngọc thành đều càng thêm sáng ngời.

Mà lúc này, Thạch Ngọc thành chỗ có Cư Dân đều phảng phất cảm nhận được Phật quang chiếu rọi, bọn hần nhao nhao đi ra nhà môn, mặt hướng không trung có Thất Thái Phật quang Tể Diên quý báu mà đi, miệng bên trong hô to Phật nam Vạn Tuế, Phật Tổ hiển linh.

Chu Thần Hoàn nhìn thấy Tể Diên dị thường trong nháy mắt, sắc mặt xoát trắng đi, hần nghĩ tới bết bát nhất khả năng, không kịp cùng những người khác hàn huyên, mấy cái dặm chân ở giữa liền rời đi Thạch Ngọc thành, Hướng Hoàng Cung chạy vút đi.

Mà đúng lúc này, nhất đạo ẩn chứa lực lượng cường đại, phảng phất có thể gột rửa chỗ có hắc ám Tà Ma, để thế gian Thanh Minh Phật Âm lập tức khi bầu trời vang lên.

"A "

Chấn động Ba dưới, phong tuyết nổi lên.

"Di "

Ô Vân tụ đỉnh, ép thành muốn phá vỡ.

"Đà "

Trận gió trên không trung đột nhiên hình thành, từ bốn phương tám hướng Hướng Thạch Ngọc Quốc hoàng cung thổi đi.

"Phật "

Tà Ma Cương Khí bị phá, Phật Âm đức thành âm vách tường lồng giam, Hường Hoàng Cung tự lại mà đi, khi Chu Thần Hoàn đến Hoàng Cung thời điểm, chỉ gặp một đoàn hắc khí xông phá Phật Âm Bích Lũy, phát ra chói tai phảng phất ngàn vạn nhi đồng kêu khóc, làm lòng người Thần chấp chớn, tê cả da đầu.

Hắc khí kia nhìn thấy Chu Thần Hoàn xuất hiện, liền phảng phất có được sinh mệnh, vậy mà tại đột phá Phật Âm Bích Lũy về sau, hướng về Chu Thần Hoàn đánh thẳng tới.

"Điện hạ cẩn thận, cái này chính là Ma Vật!"

Giữa trời một kiếm đột nhiên chém tới, đem hắc khí kia chém tới một chút, một kiếm Tinh Thiên Hồng Vân chỉ rơi vào Chu Thần Hoàn trước mặt, sắc mặt cẩn thận nhìn về phía cái này không có định hình hắc khí.

Chu Thần Hoàn hí mắt nhìn về phía cái này đoàn hắc khí, hai tay lần nữa thành quyền, chỉ là hắc còn chưa làm cái gì, liền gặp Tế Điện không trung bay tới, hắc khí cũng theo đó Hường khác một bên phá không chạy trốn, không có chút nào dừng lại.

Tế Điện cũng không dừng lại, mà là truy hắc khí kia rồi đi, cả hai tới sầm một ánh sáng, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa, lúc này Chu Thần Hoàn mới thở dài một hơi, hắc nhủ mày nhìn chung quanh chung quanh nơi này tràn đầy sĩ tốt thì thể quảng trường, nói: "Lão cha chết không có "

"..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Nháo kịch kết thúc

Chương 66: Nháo kịch kết thúc

Hoàng Cung đại viện tình huống không thể so với Ninh Vương phủ tốt hơn mấy phần, thậm chí bởi vì là chủ yếu Chiến Đấu Nhân Viên đều là những cái kia phổ thông tướng sĩ, một đao hạ xuống chính là một cái mạng, cho nên từ ngoài hoàng cung môn đến Nội Môn đoạn này đường, cơ hồ đã bị thi thể nơi bao bọc, máu tươi đông thành băng tinh, mỗi đi một bước, để giày liền sẽ dính vào một chút, chờ hắc đi đến bên trong ngoài cửa thành lúc, để giày đã dính vào một tầng thật dày như Phi Thủy đỏ một loại Huyết Tinh.

Hoàng Cung mặt đất đều là dùng đá hoa cương cứng rắn lát thành, bình thường dùng chùy đi nên đều nên không ra một cái hố đến, nhưng một đường xuống tới, đá hoa cương lát thành mặt đất lại là cảnh hoàng tàn khắp nơi, hố to hố nhỏ che kín mỗi một cái góc, kiếm khí tạo thành khe rãnh đập vào mặt có thể thấy được.

Đi đến chỗ gần, Chu Thần Hoàn hí mắt xem xét, chỉ gặp một thân lông lấy áo bào Chu Nghĩa Vân như cũ dạt dào đứng thẳng, ở bên cạnh hắc thì là máu me khắp người sắc mặt mỗi một không chịu nổi gần trăm tinh nhuệ tướng sĩ, còn có mặt kia bên trên lại tăng một đầu Dao Ba, nhìn dị thường dữ tợn Kiếm Khách.

Mà tại chân của hắc dưới, lại là một cái toàn thân ôm tròn tại quần áo màu đen bên trong sắc mặt đen nhánh Nam Tử, Nam Tử khuôn mặt tương hòa, cũng đã đoạn khí.

Chu Thần Hoàn lại ngừng đầu nhìn lại, chỉ gặp một thân Hoàng Bào lão cha đang không phong độ chút nào hướng mình ngoắc, nhìn bộ dáng kia của hắc, thân thể đuổi ra lão dài, Chu Thần Hoàn đều lo lắng hắc có thể hay không trực tiếp đến rơi xuống ngã chết.

Nhếch miệng, Chu Thần Hoàn không để ý tới không hỏi cái kia nhìn có mao bệnh lão cha, mà là quay người nhìn về phía Chu Nghĩa Vân, khom người ôm quyền, trên mặt lộ ra nụ cười như ánh mặt trời, nói: "Chất nhi gặp qua Vương Thúc."

Chu Nghĩa Vân thấp bên dưới đầu ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua vừa mới vì bảo vệ mình, mà bị cái kia đáng giận hắc khí giết chết ngay cả cái chân chính tên đều không có, chỉ có một cái Danh Hiệu vì "Khôn" từ sĩ, khe khẽ thờ dài, toàn bộ người phảng phất trong nháy mắt già đi mười tuổi.

"Người có thể đến nơi đây, đại biểu Kỳ Phi như thế bỏ cục đều không có lưu lại người, đến cùng vẫn là chúng ta kẻ yếu một bậc, huynh đệ bọn họ hai người đều đã chết sao "

Chu Nghĩa Thiên nâng lên đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn, thần sắc tuy có lấy một tia không cam lòng, lại cũng không có như thế nào điên cuồng cùng dữ tợn, lấy lên được thả dưới, trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc bất biến, Ninh Vương Chu Nghĩa Vân đứng là có trở thành Đế Vương tư chất.

Chu Thần Hoàn đầu tiên là điểm một cái đầu, sau đó lại lắc lắc đầu, nói: "Chu Kỳ Phi mình ngộ mà đi, kiếp sau thành tựu chắc chắn sẽ so đương thời mạnh hơn nhiều. Còn Chu Luận Văn, chỉ là hôn mê mà thôi, dù sao cũng là có quan hệ máu mủ thân nhân, ta vẫn còn có chút kẻ ba phải, không xuống tay được."

Chu Nghĩa Văn nắm chắc hai tay rốt cục buông ra, hần lại nâng lên đầu nhìn một chút Nội Thành trên cổng thành cái thân ảnh kia, trên mặt đột nhiên lộ ra một tia áp lực diệt hết nhẹ nhõm cảm giác.

"Thiên này dưới, quả nhiên vẫn là đặt ở trên vai của người thích hợp nhất, ta hai đứa con trai, cuối cùng cũng là đấu không lại người một đứa con trai."

Chu Thần Hoàn nhếch miệng: "Ta lại không muốn cùng các người đấu, nếu như lão cha sinh không được hai thai, thiên này bên dưới không phải là rơi tại hai anh em họ trên thân "

Chu Nghĩa Thiên nghe được Chu Thần Hoàn, miệng ngập ngừng, nhưng lại thở dài dao động đầu, hần ngồi xổm người xuống, ôm lấy tên này cho tới bây giờ đều không có tốt ngữ khí đối đãi qua tên là khôn cái bóng tử sĩ, tự giễu nói: "Hồ đồ a, Bản vương sống lâu như vậy, không nghĩ tới vẫn luôn sống ở trong hồ đồ, lúc đầu coi là đó là ta đòn sát thủ sau cùng, nhưng không ngờ tới, đòn sát thủ là đòn sát thủ, chỉ là lại là sát thủ giết mình gian."

Chu Thần Hoàn nhú nhú mày, hỏi: "Đó là cha ta người "

Chu Nghĩa Văn lắc lắc đầu, ôm toàn thân đen nhánh Như Ảnh tử tử sĩ thi thể đứng lên, trên mặt không vui không buồn, quay người đi ra ngoài, còn lại kim Vũ Vệ binh sĩ vội vàng rút đao chặn đường, lại bị Chu Thần Hoàn một tiếng lệnh tản mở đi ra.

Chu Nghĩa Văn hơi có cảm kích trở về bên dưới đầu, dừng một cái, sau đó nói: "Đó là một cỗ ta cũng không biết Thần Bí Thế Lực, mấy ngày trước đây bọn hần đột nhiên xuất hiện, nói có thể giúp ta một chút sức lực, lúc ấy hám lợi đen lòng, tuy nhiên có lòng nghi ngờ, lại vì kẻ thắng lợi cuối cùng, liền cũng đáp ứng, chỉ là không ngờ tới, sau cùng làm hại lại là mình."

"Thế lực đó tên là cái gì" Chu Thần Hoàn lông mày càng nhăn càng sâu.

Chu Nghĩa Văn xác thực lắc lắc đầu, "Ta cũng không biết, ta chỉ gặp qua hai người bọn họ thành viên mà thôi, chỉ biết đạo bọn hần tổ chức người giống như đều ưa thích ăn mặc một thân áo bào màu đen, áo bào bên trên ẩn có kim sắc Trường Vân tiêu chí."

Sau khi nói xong, Chu Nghĩa Văn liền nện bước nặng nề bước chân đi ra ngoài, kim Vũ Vệ đám người chỉ là rút đao cảnh giác, lại không có người nào sẽ ngộ nghịch Chu Thần Hoàn mệnh lệnh.

"Thái Tử Điện Hạ, Phóng Hồ Quy Sơn, đây có phải hay không có chút..."

Mười năm trước bị Chu Nghĩa Thiên đưa vào Binh Bộ, đồng thời cuối cùng trở thành Chu Nghĩa Văn Tâm Phúc Ái Tướng Trương Khuê cảm Cung Nỗ đi đến Chu Thần Hoàn bên cạnh, khom người tôn kính nói.

Chu Thần Hoàn lờm tên này Nằm vùng mười năm tướng lĩnh, chỉ là vỗ vỗ bờ vai của hần, nói một tiếng khổ cực về sau, tựa như Viên Hầu leo trèo, mấy hơi thở sau liền đã tới Nội Thành trên cổng thành.

Nhìn thấy trên cổng thành quen thuộc mấy người, Chu Thần Hoàn cũng không có như thế nào hàn huyên, trực tiếp Hướng Chu Nghĩa Thiên nói ra: "Vương Thúc để cho ta đem thả."

Chu Nghĩa Thiên cười điểm một cái đầu: "Thả liền thả đi, trăm còn có thể thật giết đệ đệ ruột thịt của mình "

"Hư ngụy!" Chu Thần Hoàn không chút khách khí nói.

Chu Nghĩa Thiên chỉ là cười to, nhưng cũng không phản bác, sinh tại nhà đế vương, không dối trá làm sao có thể tại cái này ăn người Hoàng Cung Đại Nội sống sót

"Thái Tử Điện Hạ, Ninh Vương phủ bên kia phải chăng xuất hiện ngoài ý muốn" Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên tay cầm quân cờ, Hướng Chu Thần Hoàn hỏi.

Chu Thần Hoàn liếc qua khó bỏ khó phân cờ ván cục, cũng im lặng, chỉ là híp mắt nhìn về phía Tế Điện truy kích mà đi phương hướng, tâm tư bách chuyển, ai cũng không biết trong lòng của hần nghĩ cái gì.

Một trận nháo kịch, ở chỗ này cũng nên thu trảng, tranh quyền đoạt lợi, quả nhiên là dạng này có trí mạng sức hấp dẫn sao Chu Thần Hoàn hai tay nắm chắc quyền đầu, cảm thụ được thể nội phồn vinh mạnh mẽ không thời Nguyên Khí trào lưu, con mắt nhắm lại, tâm tư lắng đọng xuống, chuyện đã xảy ra hôm nay quả thực không ít, có trong kế hoạch, cũng có dự kiến bên ngoài, nhìn như nháo kịch đã kết thúc, kì thực đến tiếp sau còn có rất nhiều cái mông muốn xoa, còn có rất nhiều vấn đề phải xử lý, chỉ là đây càng liên quan đến âm mưu dương mưu cùng quý kẻ, hần không nghĩ lại đi tham dự.

Tuy nhiên có hai chuyện, lại là để hần tâm thần không thể không cảnh giác một hai, một cái là cái kia đột nhiên xuất hiện đeo kiếm người trẻ tuổi là ai thực lực của hần không yếu, nếu là có hại mình chi tâm, thế nhưng là một cái đại phiền toái. Mà một cái khác, chính là cái này đột nhiên xuất hiện Thần Bí Thế Lực lại là thần thánh phương nào tiềm phục tại Ninh Vương bên người, sau cùng lại là đã thương Ninh Vương, càng là lệnh Chu Thần Hoàn có chút nghĩ không thông.

Trong tam giới, Vạn Giới bên trong, Thần Bí Chi Nhân nhiều vô số kể, các loại thế lực càng là rắc rối phức tạp phân lượt các nơi, tốt hỏng, Phật gia tiên

nhân, thật sự là rất rất nhiều, trong lúc nhất thời để Chu Thần Hoàn đi muốn ra cái tương tự tổ chức, hẳn cũng vẫn còn có chút không nghĩ ra được.

Tuy nhiên có một chút, quả thật làm cho hắn không thể không cảnh giác lại cảnh giác, nếu là thần bí nhân này cùng Thần Bí Thế Lực đều là Hướng lấy tới mình, nếu là bọn họ biết mình thân phận chân chính, vậy thì thật là là một cái phiền toái không nhỏ, thậm chí rất nhiều trước đó bố trí cùng kế hoạch, cũng phải vì vậy mà cải biến.

Bản nghĩ thế sự tình sau khi kết thúc có thể Tĩnh Tâm nghỉ ngơi mấy ngày, nhưng hiện tại xem ra , có vẻ như là không nghỉ ngơi được...

... ..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Bao nhiêu sự tình, còn phục đến

Chương 67: Bao nhiêu sự tình, còn phục đến

Một trận tạo phản sự tình cứ như vậy rơi xuống chỉ là tại Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên cố ý gây nên phía dưới, tại dân gian cũng không tạo thành bao nhiêu quá chấn động lớn, ngoại trừ mệnh lệnh tướng sĩ vây quanh Hoàng Cung cùng Ninh Vương bên ngoài phủ, liền không có gì đặc biệt Hoàng Lệnh hạ đạt.

Đương nhiên, đêm đó Thạch Ngọc Thành Thủ thành binh lính tới bẩm báo thành môn bị hủy sự tình, vậy thì coi là chuyện khác.

Thạch Ngọc quốc thượng tầng rung chuyển, Triều Dã trên dưới cảm như hén, Thế Gia đại tộc con cháu bị Hoàng Đế mời đến trong hoàng cung, ân cần chiêu đãi, ngừng lại lộ ra hoàng gia Uy Nghi đại khí.

Chỉ là những này xa đạo mà đến Thế Gia đại tộc con cháu như muốn về nhà trở lại quê hương, hơi có chút phiền phức, cần nhà mình trưởng bối bậc cha chú trước tới đón tiếp, lúc này mới có thể tại hoàng gia Hộ Vệ Quân tiễn xa mùi đậm về sau, đối Hoàng Ân cuộn cuộn cảm ân rơi nước mắt phía dưới, rồi trở lại hương.

Từ ngày đó về sau trong năm ngày, mỗi ngày đều có vài chục hào môn Đại Phiệt tộc trưởng nom nớp lo sợ đi vào trong hoàng cung, chờ đợi Hoàng Đế tha thiết ân cần thăm hỏi, lên tới Gia Quốc Đại Sư, xuống đến củi gạo dầu muối, Vô chỗ không nói, khiến cái này trong gia tộc địa vị cao cả các lão nhân như giẫm trên băng mỏng thời điểm, nhưng cũng an tâm.

Hoàng thượng áp dụng chính là lôi kéo trấn an chính sách, chỉ ít trước mắt bọn hắn nên không lại bởi vì lựa chọn Ninh Vương mà tạo tai họa, nhưng căn cơ đã không còn như lúc trước vững chắc, như nghĩ cam đoan gia tộc hưng thịnh, phía sau hành động cùng lựa chọn liền càng thêm trọng yếu.

Năm ngày sau đó, những thế gia này đại tộc con cháu đều bị người trong nhà tiếp trở về, Ninh Vương phủ trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, không có người nào sẽ tiến về hàn huyền, ngẫu nhiên mấy cái từ Ninh Vương trước cửa phủ đi qua người, cũng đều là kiểu về mặt kia lạnh thấu xương, khó mà nắm lấy ánh mắt, để người không thể không cảm thán thế gian phồn hoa như Lưu Tinh, thoáng qua tức thì. Dĩ vãng như thế nào đi nữa Phú Quý, cũng ngăn không được một lựa chọn sai lầm mà tạo thành hậu quả.

Thạch Ngọc Quốc Sử quan rõ ràng đem chuyện này ghi chép trong danh sách, sử xưng "Ninh Vương biến", tại Ninh Vương biến Sự Kiện sau khi kết thúc ngày thứ hai, truy kích yêu ma mà đi Tế Điền trở về Thạch Ngọc thành, hẳn đầu tiên là đi tìm Lợi Trinh Tự Tuệ Giác mật đàm một canh giờ, về sau lại tiến về Thạch Ngọc Quốc hoàng cung, tìm được đang nằm tại thị nữ Hồng Loan trên đùi ăn Hồng Loan tự mình lột da Bồ Đào Chu Thần Hoàn.

"Đại sư, yêu ma trừ xong "

Chu Thần Hoàn cũng không có đứng dậy, chỉ là há miệng ăn bên dưới Hồng Loan lột da Bồ Đào, chậm rãi nói.

Tế Điền đối với Chu Thần Hoàn vô lễ cũng không thêm để ý, thậm chí còn có một tia thua thiệt áy náy, chỉ gặp hắn chấp tay trước ngực, tuy nhiên quần áo vẫn như cũ là như vậy cũ nát, nhưng trên mặt rốt cục xuất hiện Phật gia mới có lòng dạ từ bi cùng không vui không buồn chi sắc.

"Tà Ma thực lực không yếu, lại có đồng bọn tiếp ứng, bị trốn." Tế Điền nhẹ nói.

Chu Thần Hoàn liếc qua Tế Điền, lại hỏi: "Nghe nói đại sư vừa mới đi gặp Tuệ Giác bọn hắn, xem ra tại đại sư trong lòng, Bản Thái Tử loại này người bình thường địa vị vẫn là so Phật Đồ thấp hơn a."

Tế Điền dao động đầu nói: "Ngã Phật Từ Bi, vạn vật đều là bình đẳng, người trong Phật môn cũng được, người bình thường cũng được, Tiên Nhân yêu ma cũng được, chỉ cần không vì ác là mối họa, tại bản tăng trong mắt đều không có khác nhau lớn bao nhiêu."

Chu Thần Hoàn khẽ hừ một tiếng, rồi đi Hồng Loan đầy co dân cặp đùi đẹp, đứng lên, đi đến Tế Điện trước mặt, nhếch miệng cười nói: "Đại sư người cho là ta nên xử trí như thế nào Tuệ Giác mấy người, lại nên xử trí như thế nào Lợi Trinh Tự là vận dụng quân đội tại bọn họ trên đường trở về chặn giết đâu vẫn là trực tiếp dẫn binh san bằng Lợi Trinh Tự đâu "

Chu Thần Hoàn trên mặt tuy là mang theo nụ cười, nhưng trên mặt cái nào có một chút trò đùa chi ý, lạnh thấu xương sát cơ sạch sành sanh mà ra, chung quanh Nguyên Khí điên cuồng phun trào.

Tế Điện bình tĩnh nhìn Chu Thần Hoàn, trên mặt hơi hồ thẹn nói ra: "Là bản tăng lúc ấy bị nói bừa mê hoặc tâm trí, khiến Thái Tử Điện Hạ thân hãm hiểm cảnh, đây là bản tăng chi tội. Bản tăng Hưởng Thái Tử Điện Hạ bồi tội."

Chu Thần Hoàn hừ lạnh một tiếng, lại không nói thêm gì nữa, tại Phật Giới đảm nhiệm qua năm trăm năm Tịnh Đàn Sư Già, nào Phật sạch sẽ, nào Phật lại là đáng giá mời nặng, Chu Thần Hoàn trong lòng tự có một cây cái cân. Tế Điện điên, bị Phật Giới rất nhiều Thần Phật chỗ khinh thường, nhưng tại Chu Thần Hoàn trong lòng, hẳn lại là ít có có thể bị hắn tôn kính Hoạt Phật một trong.

Tế Điện gặp Chu Thần Hoàn không nói,

Không khỏi tiến lên đi một bước, trên mặt lộ ra ngại ngần Nhất Tiểu, nói: "Thái Tử Điện Hạ kỳ thực không cần hù bản tăng, bản tăng biết Thái Tử Điện Hạ mặt lạnh tim nóng, không phải cái kia Vô Tình Chi Nhân. Lúc ấy mặt đối đã ma hóa Chu Kỳ Phi, điện hạ còn có thể lòng mang thiện niệm đối đãi, làm thế nào có thể coi là thật chủ động đi làm cái kia hủy Tuyệt Nhân tính sự tình "

"Đừng cho Bản Thái Tử mang cái gì mũ cao, ta xác thực không thích đi làm cái kia loại phiền toái sự tình, nhưng nếu có người uy hiếp ta người nhà an nguy, người cho rằng Bản Thái Tử sẽ như thế nào" Chu Thần Hoàn ha ha Nhất Tiểu.

Tế Điện lắc lắc đầu, trên mặt lần nữa quay về bình tĩnh sắc: "Điện hạ còn xin yên tâm, Tuệ Giác sự tình đã giải quyết, Lợi Trinh Tự cũng sẽ không lại đối Thạch Ngọc Quốc hoàng thất đưa tay đưa chân."

Chu Thần Hoàn híp mắt nhìn về phía Tế Điện, gặp Tế Điện thần sắc như thường, trên mặt không vui không buồn, hừ lạnh một tiếng, hất lên ống tay áo, lại không lại nói cái gì.

Hắn vốn là đau đầu Lợi Trinh Tự sự tình muốn như thế nào giải quyết, dù sao đây là Phật Giới Đông Thắng Thần Châu, như là thật là khó cái kia Lợi Trinh Tự, không thiếu được sẽ xuất hiện một vài vấn đề, đã Tế Điện giải quyết chuyện này, mặc kệ hắn dùng biện pháp gì, tóm lại là có thể làm cho hắn thả lỏng trong lòng nghi ngờ, nhận Tế Điện cái này lễ.

"Điện hạ, bản tăng lần này cũng là đến cùng điện hạ từ biệt, cái kia Tà Ma thế lực Bàng Đại, xúc giác đã rời khỏi Phật Giới bên trong, bản tăng có chút không yên lòng, cần đi tới điều tra một phen."

"Biết thế lực Bàng Đại còn dám đơn thương độc mã đi thăm dò cũng không sợ chết" Chu Thần Hoàn nhún mày nói.

Tế Điện cười lắc lắc đầu, chỉ là chấp tay trước ngực nói một tiếng A di đà Phật, liền lại Vô Hạ vấn.

Chu Thần Hoàn bất đắc dĩ thở dài một hơi, chợt phát tay không kiên nhẫn nói: "Đi thôi, muốn đi thì đi, đi nhanh lên, nhìn Bản Thái Tử đau đầu, Thế Nhân đều nói qua Người tốt sống không lâu, tai họa di ngàn năm, hi vọng ta cái này tai họa lần sau gặp người thời điểm, người còn có thể sống được."

Tế Điện trên mặt lại là ngại ngần Nhất Tiểu, chân tâm thực ý nói: "Bản tăng có dự cảm, lần sau cùng Thái Tử Điện Hạ gặp lại, chính là Thương Hải biến Tang Điền, Chung Nhân chi thụ sẽ lại kết quả."

Tế Điện đi, im ắng mà đến, im ắng mà đi, đối với rất nhiều Thạch Ngọc thành bách tính tới nói, bọn hắn chỉ biết đạo ngày đó không trung Phật quang vạn trượng thật Hoạt Phật, lại không biết đạo từ trước mặt bọn hắn đi qua thân mang cũ nát cà sa chán nản hòa thượng.

Một ngày này, Thái Dương Hạ Sơn rất sớm. Một ngày này, Chu Thần Hoàn ngóng nhìn đại Đường hòa thượng Tế Điện rồi đi Thạch Ngọc thành. Chính như Tế Điện nói, lần sau gặp mặt, chính là Thương Hải biến Tang Điền, còn có bảy ngày chính là Tân Niên thời điểm, Tân Niên về sau, chờ đợi lấy hắn là thế giới hoàn toàn mới.

Thu tâm mắt lại, hạ thành tường, Chu Thần Hoàn cùng Tỳ Nữ đi tại hoàng hôn trên đường nhỏ, ánh nắng kim hoàng, chiếu lên trên người chiếu ra cái bóng thật dài.

Nhìn lấy bên đường náo nhiệt Người bán hàng rong, cảm thụ được Tân Niên tới gần náo nhiệt, Chu Thần Hoàn đột nhiên ngừng hạ, nhìn lấy bên đường trong quán uống rượu gánh vác Thần Kiếm Nam Tử, nhẹ giọng cười nói: "Hồng Loan, đi, dẫn người đi gặp một cái người thú vị..."

... ..

Chương 68: Lý Bạch

Chương 68: Lý Bạch

Bên đường một cái quán rượu nhỏ, bởi vì không có lửa lò lửa than, chỉ có bốn phía che chắn phong tuyết chiến vải, nhìn liền không ra hồn ấm áp, ngồi vào đi ăn cơm, càng là có chút đông lạnh tay đông lạnh chân, tốt ở cái này quán rượu nhỏ bán đồ vật đủ tiện nghi, cho nên vì tình những cái này tiền đồng, tới nơi này ăn cơm người cũng liền một bên đậm chân xoa tay, một vừa uống rượu Thủy Noãn dạ dày, thích hợp nhanh chóng ăn cái này vốn là mười phần cơm rau dưa đồ ăn.

Chu Thần Hoàn lúc đi vào, Từ Quán bên trong cũng không có nhiều người, chỉ có tốp năm tốp ba người đứng thành hai ba bàn lớn, hẳn trực tiếp hướng đi đeo kiếm thanh niên trước mặt, ngồi xuống cười nói: "Ta có thể ngồi cái này sao "

Đeo kiếm thanh niên trừng lên mí mắt lườm Chu Thần Hoàn một chút, nói: "Ta để người rời đi, người sẽ rời đi sao "

Chu Thần Hoàn Ha-Ha Nhất Tiếu, nói đạo làm sao lại thế, chỉ gặp hắn dùng lộng lẫy ống tay áo xoa xoa bên cạnh cái ghế, nói: "Hong Loan, nhanh ngồi, hôm nay có người mời ăn cơm, chúng ta cần phải buông ra bụng ăn."

Hong Loan cười yếu ớt lấy điểm một cái đầu, rất ưu nhã ngồi tại Chu Thần Hoàn vừa mới lau sạch sẽ địa phương, nàng nhìn quanh hai bên một cái cái này mười điểm đơn sơ Từ Quán, nhẹ giọng nói: "Điện hạ, rượu này tứ ngược lại là rất đặc thù lục địa."

Chu Thần Hoàn cười khoát tay áo, nói: "Người từ nhỏ ở trong cung trường đại, không có đi bên ngoài nếm qua khổ, làm người tại thâm sơn lâm lão bên trong nửa tháng tìm không thấy một cái chím thời điểm, gặp lại so đây càng đơn sơ quán trà, vậy cũng cùng gặp Kim Sơn Ngần Sơn, đây coi là đặc thù lục địa cái này cùng ta trước đó chỉ có thể uống đến một miệng trà liền muốn mang ơn nước bọt chảy ngang thời điểm so sánh, đã coi như là đủ xa hoa."

Nghe được Chu Thần Hoàn lời này, Hong Loan trong mắt lóe lên một tia thương tiếc, mà cái kia đeo kiếm thanh niên lại là lấy hạ thân sau vô kiếm, một thanh đập trên bàn, nâng lên đầu hơi có vẻ tiêu sái nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nói: "Người ngược lại là cái có chút kính lịch người."

"Ồ đâu! Hòa huynh đài so sánh, ta điểm ấy đạo hạnh lại tính là cái gì dù sao ta cũng sẽ không tại mấy cái La Hán Cảnh cao thủ Sinh Tử Chiến lúc không muốn mạng đứng ở bên cạnh xem kịch, còn kém gặm điểm hạt dưa." Chu Thần Hoàn giống như cười mà không phải cười nói.

Người trẻ tuổi cũng lơ đãng, hẳn bản nghĩ hỏi thăm một cái hạt dưa là vật gì, nhưng gặp Chu Thần Hoàn bộ dáng như vậy, liền biết hỏi khẳng định sẽ bị chế giễu vô tri, hẳn liền cũng nhếch lên khoe miệng, Hướng tiểu nhị hô một tiếng thêm bát dưa, chằm rượu thêm thịt về sau, tự mình bụng rượu lên âm vì Chu Thần Hoàn rót đầy một chén rượu.

"Chén rượu này, mời chúng ta quen biết, ta gọi Lý Bạch, chữ Thái Bạch."

Lý Bạch bụng chén rượu lên, Hướng Chu Thần Hoàn nhìn lại, Chu Thần Hoàn thấy thế, cũng cũng rất nể tình bụng lên khác một chén rượu, nói ra: "Chu Thần Hoàn, Vô Tự."

Hai người nghe được tên của đối phương, đồng tử đều là hơi động một chút, nhưng nhìn thấy đối phương cái kia rất hợp tỳ khí biểu lộ lúc, cũng đều là Ha-Ha Nhất Tiếu, đụng vào nhau chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

"Lý Bạch huynh, người giúp Đại Thi Nhân không?" Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, suất mở ra trước máy hát.

Lý Bạch lắc lắc đầu, nói: "Ta làm cái gì đều được, uống rượu đi, đùa nghịch kiếm đi, nhưng duy chỉ có cái này làm thơ viết lời chơi vãn người những vật này không được."

"Nam Nhân cũng không thể nói mình không được, này lại ở giường chỉ bên trên ứng nghiệm." Chu Thần Hoàn điệu ngữ liên châu, Lý Bạch trời sinh tính Phóng Đãng không bị trói buộc, tuy nhiên vẫn không thành, nhưng vô một phương diện lại bị cho rằng là Đại Đường năm trăm năm mới có thể xuất hiện một lần Cự Bá loại nhân vật, hẳn tư duy nhạy bén mà mau lẹ, vừa nghe đến Chu Thần Hoàn tính chất nhảy nhót lời nói, rất nhanh liền cũng hiểu được, không khỏi cười lên ha hả, chỉ Chu Thần Hoàn nói: "Tại mỹ nhân trước mặt nói loại này thức ăn mặn lời nói, liền không sợ mỹ nhân giận dữ "

Hong Loan nghe vậy, trong mắt lại là mờ mịt nói ra: "Giận dữ cái gì chúng ta điện hạ là ngồi trong lòng mà vẫn không loạn quân tử, nói đều là thuần khiết đến ba tuổi hài đồng cũng có thể nghe ngữ, nơi nào có thức ăn mặn "

Chu Thần Hoàn rất hài lòng điểm một cái đầu, khiêu khích nhìn về phía Lý Bạch, Lý Bạch che che trán đầu, bụng chén rượu lên, nói: "Ta cấm, cái này chén làm."

Chu Thần Hoàn thấy thế không khỏi lần nữa cười ra tiếng, chỉ gặp hắn cũng gơ ly rượu lên, cười nói: "Một mình uống rượu đó là sầu, hai người uống rượu mới là thoải mái, nói là người mời khách, cũng không thể cố ý để cho ta ít uống rượu,

Liền vì mấy cái kia tiền đồng a!"

Lý Bạch nghe vậy, hào khí tỏa ra, hất vung tay lên, lại là kêu một vò rượu, cười nói: "Ta đời này mộng tưởng chính là truy tìm Tửu Trung Tiên cùng trong kiếm tiên, uống rượu cùng dùng kiếm ta đến nay còn chưa sợ qua ai."

"Cái này cũng đúng dịp, Bản Thái Tử đối rượu Vô cảm giác, đối kiếm cũng không có quá Đại Tường Pháp, nhưng nếu nói sợ qua ai, ta cũng còn thật không có qua."

Chu Thần Hoàn cùng Lý Bạch hai người cùng chén qua ngọn, người uống một chén, ta liền uống hai chén, hai người liền phảng phất hờn dỗi, càng muốn tại rượu bên trên phân ra cái thắng bại, về phần Lý Bạch tại sao lại xuất hiện tại Ninh Vương phủ, Chu Thần Hoàn tại sao lại muốn tới tìm Lý Bạch, hai cái này Đề Tài hai người cũng đều hết sức ăn ý không đi đàm, chỉ là uống rượu về sau lại là uống rượu, cái này vừa quất, trời cũng liền đen.

Nhìn lấy nằm sấp trên bàn mơ màng thiếp đi Lý Bạch, Chu Thần Hoàn ợ một hơi rượu, ngón tay trên không trung vẽ linh tinh phù, một hồi muốn nắm, một hồi lại muốn đi câu, hất đứng dậy, Thân Thể bỗng bệnh lung lay, đầu còn có nửa điểm thanh tỉnh đáng vẽ, Hồng Loan vội vàng trợ giúp Chu Thần Hoàn, nói: "Điện hạ, chúng ta Hồi Cung đi."

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, trong mắt của hắn thấy chi vật đã có hai Ba đạo trọng ảnh, Thân Thể cũng hoàn toàn không nhận đại não chi phối, loại này phiêu miểu không bị khống chế cảm giác, giống như từ mình có linh trí bắt đầu đến bây giờ, đều chưa từng xuất hiện.

Đây là một loại phi thường kỳ diệu thể nghiệm, hắn tuy nhiên không thể Nội Thị tình huống của mình, lại phảng phất như bên thứ ba, tại nhìn đầu óc của mình là như thế nào suy nghĩ, tư duy là ở nơi nào gián đoạn, mà Thân Thể lại là phản ứng ra sao.

Mà đúng lúc này, Chu Thần Hoàn đột nhiên xông ra Tửu Quán, Hồng Loan lo lắng hắn, cũng liền vội đi theo ra ngoài, nàng nâng lên đầu, phát hiện Chu Thần Hoàn vậy mà bay thẳng Cửu Tiêu mà đi, đồng thời càng lên càng cao, sau cùng càng là biến thành đen nhánh trong bầu trời đêm một cái hơi không đủ đạo chấm đen nhỏ, triệt để cùng đêm tối dung hợp.

"Điện hạ!"

Hồng Loan ánh mắt lộ ra vẻ sầu lo, nàng dậm chân, lại không biết nên làm như thế nào, nàng đúng là có thực lực không yếu, nhưng là Đăng Không Giá Vân bay thẳng Cửu Tiêu, bản lãnh này nàng không có.

"Đừng lo lắng, không có chuyện gì, đùa nghịch rượu điên mà thôi, một hồi liền tốt."

Đúng lúc này, Lý Bạch âm thanh đột nhiên vang lên, Hồng Loan quay người nhìn lại, chỉ gặp Lý Bạch chính ôm vò kiếm, đứng ở phía sau của nàng, cũng đồng dạng là ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm.

"Người đang có ý để Thái Tử Điện Hạ uống say" Hồng Loan hai tay khẽ nhúc nhích, toàn thân màu hồng nhạt Nguyên Khí vòng quanh kinh mạch nhanh chóng phun trào, nàng thần sắc bất thiện nhìn lấy Lý Bạch, khẽ cắn răng.

Lý Bạch cảm thụ không khí chung quanh không đúng, ngay cả vò khoát khoát tay, nói: "Người đừng có hiểu lầm a, ta cùng hắn ngu ngốc ngu ngốc, mã tầm mã, uống rượu đều là phát hồ tâm, bằng không người cho rằng liền cái kia thông minh kinh, còn có thể bị ta lừa gạt hướng chỉ ta không phải cũng say một hồi "

Nghe được Lý Bạch giải thích, Hồng Loan lại như cũ không phải như thế nào tin tưởng, nàng hít ngập nước con người, vừa muốn làm xảy ra chuyện gì, lại nghe được không trung truyền đến một trận gào thét, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp Chu Thần Hoàn tới lúc gấp rút nhanh bên dưới cướp, sau cùng rơi vào Hồng Loan bên cạnh.

"Hồng Loan, không được vô lễ, Lý huynh chi tình, ta nhận!"

Chu Thần Hoàn một bộ lộng lẫy quần áo theo gió mà động, tuy nhiên đứng ở bên cạnh, nhưng cho Hồng Loan cảm giác lại phảng phất xa xôi Cửu Tiêu, lại có chút nhìn không rõ ràng. Lúc này Chu Thần Hoàn, cho Hồng Loan cảm giác giống như bỗng bệnh này Tiên Nhân, Lưu Quang này Hoạt Phật, xuất trần biến ảo khôn lường mà rời xa huyền ảo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Ta đến từ Đại Đường

Chương 69: Ta đến từ Đại Đường

Từ đêm đó về sau, Lý Bạch liền bị Chu Thần Hoàn nhận được cung trong ở lại, mỗi ngày các loại mỹ tửu tự nhiên là không thể thiếu, đối với cái này Chu Nghĩa Thiên cũng giống như không biết, bây giờ bên trong không có một lần trước đến quá rầy. Mà Chu Thần Hoàn, thì là ngày hôm đó về sau lại một lần nữa bế quan, liền như là hôm đó gặp qua Thiên Sơn Đồng gia một quyền nát sơn hà, lòng có cảm giác, lại có điều ngộ ra, vừa bế quan chính là bây giờ.

Bây giờ sau, Tân Niên tiến đến, ba trăm sáu mươi Nhị một cái luân hồi đã vượt qua, mới nhất lần luân hồi sắp bắt đầu, ngày đêm luân hồi, âm dương trao đổi, không có ai đi suy nghĩ vì cái gì một năm sẽ có ba trăm sáu mươi Nhị, cũng không có ai đi suy nghĩ nhị nguyệt âm dương đến cùng là cái thứ gì, dựa vào cái gì thái dương xuất hiện chính là ban ngày, trên mặt trăng trắng chính là đêm tối

Một ngày này, giờ Tý tiếng chiêng gõ vang, từng nhà Pháo Trúc nổ vang, Pháo Hoa nổ rộ tại trong bầu trời đêm, phảng phất từng cái Tiểu Thái Dương, ngân ngời chiếu sáng mọi người khuôn mặt.

Tân Niên tiến đến, đứng là đáng giá chúc mừng thời gian, dù sao một năm chỉ có một lần, cũng chỉ có một ngày này có thể rộng mở bụng đi ăn những cái kia ngày bình thường lưu lại nước bọt cũng không thể dây vào đồ vật. Từng nhà rong chơi tại thần nhân đoàn tụ hải hòa trong hạnh phúc, dân chúng cũng đều tại Hương Phật Tổ khấn cầu sang năm mưa thuận gió hoà đồng thời, quên mất ngày xưa ưu sầu.

Chính là những cái kia nom nớp lo sợ Các Đại Thần, cũng tại một ngày này triệt để yên tâm, ban ngày lúc hoàng thượng tổ chức một lần Yến Hội, trên yến hội quần thần cùng vui, những tâm tư đó linh động đại thần cũng đều suy nghĩ minh bạch một sự kiện, hoàng thượng không lại bởi vì Ninh Vương sự tình đại động đao qua, tuy nhiên có người năm sau khả năng Ô Sa Mạo sẽ bị thay thế, nhưng ít ra trên cổ cái kia cái đầu bảo vệ.

Toàn bộ Phật Giới thời gian là thống nhất, Tân Niên giờ Tý tiếng chiêng gõ vang đệ nhất dưới, các chùa miếu lớn Phật Khí trả lại, gột rửa xung quanh Ô Uế kỷ xảo chi vật; giờ Tý tiếng chiêng gõ vang đệ nhị dưới, các chùa miếu lớn Phật Quang Phổ Chiếu, chiếu sáng đen nhánh ban đêm, lẫn nhau hoà lẫn, cấu thành một bức Phật Giới đặc hữu vạn chùa hướng tông Đồ! Giờ Tý tiếng chiêng gõ vang thứ ba dưới, trật tự nặng nề, Càn Khôn quy vị, một năm mới luân hồi lần nữa bắt đầu, nhưng vào lúc này, Càn Khôn quy vị trước một khắc, Phật Giới Phật gia La Hán chi vị trở lên cường giả, đột nhiên nghe được tiểu hài tử khóc nỉ non thanh âm, âm thanh Uy Chấn Thiên, đâm vào cốt tủy, làm cho người Thân Thể run lên, lại có ả ả thấu hồn thống khổ.

Bọn hán tâm thần khuấy động, trong mắt cùng lộ ra vẻ kinh ngạc, toàn bộ xông ra nhà môn, nhìn về phía bầu trời đêm, chỉ gặp Hồng Hà quỳ dị phù kín thiên không, Hà Quang như Húc Nhị, vậy mà đem Tân Niên ban đêm chiếu sáng giống như ban ngày.

Dân chúng tầm thường thấy thế, đều tưởng rằng Phật Tổ đại phát thần uy, vội vàng quỳ xuống đất lễ bái, trong miệng lầm bầm sang năm mưa thuận gió hoà loại hình lời nói, mà những cái kia cường giả chân chính, lại là mặt lộ vẻ về mặt ngưng trọng, bọn hán có bấm ngón tay suy tư, có bói quẻ dự ngôn, nhưng đều không ngoại lệ, Thiên Đạo tại thời khắc này phảng phất từ bỏ bọn hán, nguyên bản Thần Toán bọn hán vậy mà cái gì đều nhìn không thấu.

Tuy nhiên cái này Hồng Hà tới cũng nhanh, đi lại càng nhanh hơn, không cần mấy hơi thở, liền biến mất không thấy gì nữa, chỉ là giờ khắc này, những cường giả này lại cảm giác Phật Giới luân hồi cái biến, Càn Khôn chéch đi, nhị nguyệt bên cạnh chuyển, tuy nhiên thời gian không ngừng nghỉ tiến lên, nhưng cái này Phật Giới, sắp biến thiên!

Chu Thần Hoàn đứng ở Tiêu Dao Các đỉnh, thu hồi nhìn hướng lên bầu trời ánh mắt, trên mặt cũng xuất hiện một tia hồi lâu không thấy ngưng trọng, hán vận dụng Hồng Mông Tạo Hóa Quyết tăng cảnh giới thứ bốn sông Thủy chi lực, lại cũng chỉ có thể nhìn thấy mấy cái mơ hồ chữ, nhưng nếu nghĩ lại nhìn rõ, liền có phiêu miêu như sương đồ vật che kín, chính là một chữ đều nhìn không thấy.

Nơi xa mình một cái cây đỉnh, Lý Bạch đồng dạng giữa trời mà Lập, hán thu tầm mắt lại thời điểm, vừa hay nhìn thấy Chu Thần Hoàn quăng tới ánh mắt, gặp Chu Thần Hoàn khí thế cùng bây giờ trước thấy có biến hóa cực lớn, chính là Phóng Đãng không bị trói buộc Lý Bạch đều có chút sửng sốt, chợt trên mặt tươi cười, Truyền Thanh nói: "Uống rượu chúc mừng bên dưới "

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, Thân Thể xông lên, liền rơi vào Lý Bạch thụ dưới, Lý Bạch phiêu nhiên rơi dưới, cùng Chu Thần Hoàn đi vào trong phòng.

Gian phòng của hán trên mặt bàn đang có mấy đĩa thức nhắm cùng một bình rượu ngon, nhìn ra được cái này đêm tân niên, Lý Bạch đang một người độc rớt.

"Lý huynh,

Không phải đã nói một người độc rớt là vì sầu, năm hết tết đến rồi, muốn vô cùng nào nhiệt mới là tốt."

Chu Thần Hoàn cầm bầu rượu lên rót cho mình một chén rượu, cười nói nói.

Lý Bạch lắc đầu, nói: "Cái này Hoàng Cung Đại Nội, đi nơi nào tìm cái kia khí vị tương đầu người "

"Hồng Loan cái kia nha đầu nàng không uống rượu, chỉ ít có thể nhìn người uống rượu, còn có cái kia lời thôi lão đầu, ưa thích dùng Mộc Kiếm Hồng Vân chỉ, đánh cờ rất lợi hại lục Kinh Thiên, không phải đều có thể" Chu Thần Hoàn nói.

Lý Bạch lại là dao động đầu, ngay thẳng nói ra: "Không thích cùng lão gia hỏa uống rượu, quá bực tức."

Chu Thần Hoàn bị Lý Bạch cái này cười mớ lời nói chọc cười, giờ ly rượu lên, nói: "Tân Niên đêm, ta đến bồi người."

"Đa tạ." Lý Bạch cũng là giờ ly rượu lên, hai người đụng một cái mà uống, đều là ngửa đầu uống cạn.

Ăn vài miếng trong cung thức ăn, Chu Thần Hoàn cau mày, nói: "Lý huynh, vừa rồi ngươi phát hiện cái gì không "

"Thiên Đạo bị ngăn cản, Phật Giới có biến." Hôm nay Lý Bạch không giống ngày xưa như vậy Phóng Đẳng không bị trói buộc, thoải mái tuy nhiên vẫn là thoải mái, nhưng lời nói lại thiếu đi mấy phần.

"Có thể thấy rõ là chuyện gì xảy ra sao" Chu Thần Hoàn dù sao cũng là sinh hoạt tại Phật Giới bên trong, lúc trước hắn cũng cảm giác được Phật Giới thời gian có vấn đề, nhưng này lúc cũng chỉ là rất nhỏ bé địa phương, không đi cẩn thận phỏng đoán đều là không phát hiện được, nhưng tối nay như thế lớn báo hiệu, đơn giản tựa như là lộ ra kế hoạch cảm giác, lệnh Chu Thần Hoàn cũng không thể không có chút suy nghĩ lo.

Lý Bạch lắc đầu, nói: "Ta vốn cũng không phải là Phật Giới sinh trưởng ở địa phương này người, đối với Phật Giới sự tình kỳ thực cũng không hiểu rõ, tối nay cũng chỉ là có cảm giác cái kia khác gì non hải nhi khủng bố, còn lại cũng Vô quá cảm thấy sờ."

"Cái kia hải nhi lại là cái gì" Chu Thần Hoàn lông mày cau lại.

Lý nghĩ vô ích nghĩ, sau đó nói: "Vạn Giới tự có Vạn Hành Quy Tắc, ngày xưa Ngọc Đế, Phật Tổ, Nhân Tộc thánh nhân sinh ra thời điểm, đều có Thiên Địa Huyền Tượng đột biến, đó là Thiên Đạo đối Các Giới chỉ chủ thừa nhận cùng chúc mừng, chỉ là tối nay cái này hải nhi khóc gáy, không giống như vậy, tuy nhiên có một chút có thể khẳng định, nhất định là có cường đại chi anh sinh ra, mà lại nghe cái kia hải nhi khóc gì non hải nhi khủng bố, còn lại sẽ ảnh hưởng hỗn phách, có biết cái này hải nhi trưởng thành về sau có thể đạt tới trình độ sẽ đáng sợ đến cỡ nào."

"Là tốt hay xấu" Chu Thần Hoàn lại hỏi.

Lý Bạch dao động đầu, lờ mờ Chu Thần Hoàn, nói: "Ngươi coi ta là thành coi quê "

Chu Thần Hoàn nghe được Lý Bạch nhảy còi, không khỏi Ha-Ha Nhất Tiếu, chỉ gặp hắn nâng chén lại uống nhắm rượu về sau, không giấu diếm nữa trong lòng chỗ nghĩ, trực tiếp hỏi nói: "Lý huynh, ta biết ngươi giúp chuyên môn tới tìm ta, có chuyện gì ngươi cứ việc nói thẳng đi, chỉ cần là ta có thể làm được, chắc chắn sẽ không chối từ, ngươi tính tình như vậy người nhìn Thất Thiên không có đi tìm ta, cũng không dễ dàng."

Lý Bạch nghe vậy, thần sắc cũng Vô quá đại biến Hóa, chỉ là khẽ động chén rượu, chậm rãi nói: "Ta đến từ Đại Đường..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Mở kiếm thơ

Chương 70: Mở kiếm thơ

Nghe được Đại Đường hai chữ, Chu Thần Hoàn lại là hơi hơi ngần ra, sau đó chẳng mấy chốc sẽ tâm Nhất Tiếu, nói: "Đại Đường Thánh Giới a, nghe nói đó là một cái tốt địa phương, có cơ hội ta cũng nghĩ đi xem một chút."

Lý Bạch nhìn như hững hờ, kì thực là tại từ quan sát kỹ Chu Thần Hoàn phản ứng, gặp Chu Thần Hoàn nghe được Đại Đường hai chữ về sau, thần sắc sợ run cái kia một cái, liền biết Chu Thần Hoàn đối với Đại Đường cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả, chỉ là về sau lúc đó tâm Nhất Tiếu, lại làm cho hắn hơi có chút không hiểu.

"Không cần có cơ hội, năm nay ngươi liền có thể đi." Lý Bạch nói thẳng nói.

"A" Chu Thần Hoàn nghi ngờ nhìn về phía Lý Bạch, chỉ gặp Lý Bạch nhún vai, nói: "Ngươi đừng hỏi ta, kỹ càng ta cũng không biết, thực không dám giấu giếm, ta là có nhiệm vụ tới nơi này, một cái là học tập ngươi mở kiếm thơ, một cái khác liền là bảo vệ ngươi, thẳng đến ngươi đi hướng Đại Đường."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, thấp đầu nhìn lấy chén rượu bên trong phát Hoàng rượu, hai mắt lộ ra suy nghĩ chi sắc, Lý Bạch đến tại Đại Đường, điểm này hắn kỳ thực sớm có suy đoán, chỉ là mở kiếm thơ là cái gì bảo vệ mình tiến về Đại Đường lại là có ý gì mình mặc dù là muốn đi Đại Đường, nhưng cũng không có quyết định năm nay liền đi.

Gặp Chu Thần Hoàn suy nghĩ, Lý Bạch lại giải thích một cái: "Kỳ thực ngươi không biết, ngươi tuy nhiên người tại Phật Giới, nhưng chỉ cần ngươi là nhân tộc, Đại Đường Thánh Giới liền sẽ đối ngươi có cảm ứng, ngươi một đoạn thời gian trước đầu tiên là một từ kinh động trống gỗ vang, thánh nhân phải sợ hãi. Về sau Trung Thu Tiết một thơ ra lại, càng là dẫn động thiên la, thiên chiến địa trống một tháng pháo nổ hai lần, hơn nữa là cùng một người đưa tới, cái này tại toàn bộ Đại Đường Thánh Giới cũng là trăm năm khó gặp một lần, cho nên từ đó về sau, Nhân tộc ta thánh nhân liền quyết định muốn Tiếp Dẫn ngươi tiến về Đại Đường, một mặt là bảo hộ ngươi, bảo hộ ngươi cái này nhân tộc tương lai hi vọng, một phương diện khác thì là dốc hết toàn Nhân Tộc chỉ lực dạy bảo loại người như ngươi tộc Tương Lai tinh anh."

Liên quan tới Đại Đường nhân tộc sự tình, tại năm trăm năm trước bởi cái kia Đầu Hối Tây Thiên Thủ Kinh thời điểm, Chu Thần Hoàn cũng là nghe qua Đầu Hối lời nhai qua, Đại Đường Thánh Giới tuy nhiên khác biệt với tam giới, nhưng đối với Nhân Tộc lại là đối xử như nhau, dù là người giúp Yêu Giới sinh trưởng ở địa phương này Nhân Tộc, chỉ cần người có quyết khởi nhân tộc hi vọng, Đại Đường Thánh Giới liền sẽ dốc toàn lực bảo đảm người, cái này là nhân tộc khác biệt với còn lại mấy tộc nhất lớn địa phương.

Chỉ là không có nghĩ đến, loại chuyện tốt này vậy mà lại rơi vào trên người mình.

Chu Thần Hoàn hít sâu một hơi, nhìn về phía Lý Bạch, nói: "Nếu như ta không muốn đi lại sẽ như thế nào "

Lý Bạch nhún vai, rất tùy ý nói ra: "Không muốn đi liền không đi thôi, thì phải làm thế nào đây, đại không được bọn hắn một chuyến tay không."

"Bọn hắn "

"Đương nhiên là bọn hắn, người cho là ta là tới đón người cái này nhưng sai, ta chỉ là bảo vệ người mà thôi, về phần ai tới đón người, người nghĩ không muốn đi, vậy thì không phải là ta nên làm."

Lý Bạch nhìn như nói rất tùy ý, kì thực những lời này cũng là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, cho dù hắn lại thoải mái, cũng biết đạo Chu Thần Hoàn dạng này người đối với Nhân Tộc có như thế nào hi vọng, cho nên đối với hắn mà nói, cái thứ nhất là trước đó lộ ra một số Chu Thần Hoàn có thể biết đến sự tình, phòng ngừa gây nên Chu Thần Hoàn phản cảm, mà điểm thứ hai, liền càng đơn giản hơn, ai muốn thương tổn Chu Thần Hoàn, mình đánh người đó liền có thể.

Đặc biệt là kiến thức đến Chu Thần Hoàn thực lực không yếu cùng kinh thiên ngộ tính về sau, điểm thứ hai tại Lý Bạch trong lòng liền chiếm cứ chủ yếu nhất vị trí.

Nhân Tộc không vì người lấy nghĩ, có thể nào xứng đáng vì nhân tộc

Chu Thần Hoàn hít mắt nhìn một chút Lý Bạch, gặp Lý Bạch quăng tới thanh tịnh ánh mắt, tâm tư bách chuyển thiên hồi về sau, đột nhiên cười lên ha ha, hắn hơi ly rượu lên, không nói một lời, lại là một chén rượu vào trong bụng, chỉ cảm thấy một dòng nước ấm từ cổ họng tiến vào trong dạ dày, sau đó lưu kinh chỗ có kinh mạch.

Là rượu ấm, vẫn là nhân tâm ấm Chu Thần Hoàn hiện tại cũng không biết.

"Lý huynh, người vừa rồi nói mở kiếm thư là cái gì "

Chu Thần Hoàn lời nói xoay chuyển, không còn liền có đi hay không Đại Đường sự tình xoắn xuýt, Lý Bạch gặp Chu Thần Hoàn có ý tránh đi Đại Đường chủ đề, cũng không nói ra, chỉ là ăn ngay nói thật, nói: "Thực không dám giấu giếm, Đại Đường nhân tộc phương thức tu luyện cùng cái này Phật Giới Tiên Giới cũng khác nhau,

Tuy nhiên cùng là Nguyên Khí, nhưng chúng ta càng là dựa vào nhô lên Nhân Tộc Sống Lưng Hạo Nhiên Chính Khí, mà dựa vào Hạo Nhiên Chính Khí, chúng ta tự có càng thích hợp nhân tộc trưởng thành Hệ Thống, mới vào vì dưỡng khí, dưỡng khí thành thì Hạo Nhiên, Hạo Nhiên Chi Khí nồng như sương lộ, Vụ lộ tán đi là Minh Đình, Minh Đình hướng lên chính là Thương Minh. Ta hiện tại đang đứng ở Minh Đình đến Thương Minh thời khắc mấu chốt, nếu là đột phá, tựa như Ngự Dược Long Môn, từ Minh Đình nhập Thương Minh, Thiên Địa chức trách lớn ta Tiêu Dao. Nhưng bởi vì Nhân Tộc lấy Văn Thành võ liên làm cơ sở, ta chỉ thích võ không tập văn, dẫn đến Cảnh Giới chậm chạp vận lên không được, hiện tại liền kém cái này Nhất Thủ có thể cung cấp ta mở kiếm chỉ thư, thư thành thì kiếm xuất, kiếm xuất thì Thương Minh!"

Lý Bạch nói rất nhanh, cũng đã nói rất nhiều, tuy nhiên Chu Thần Hoàn tư duy nhạy bén, rất nhanh cũng liền hiểu rõ ra, hắn nhảy nháy mắt nhìn về phía Lý Bạch, nói: "Cái gì là mở kiếm thư ta làm sao có thể giúp người "

"Mở kiếm thư mỗi người đều có một loại, có thể là tiền nhân sở tác tên làm, cũng có thể là tự sáng tạo chỉ tác phẩm, tuy nhiên vô luận loại kia tác phẩm, trọng yếu nhất chính là phù hợp hai chữ, chỉ có chân chính phù hợp tự thân thư làm, mới là thích hợp nhất mở kiếm thư. Thư thành kiếm mới có thể mở, kiếm mở tắc thiên địa động, ta kiếm này từ khi Luyện Kiếm bắt đầu liền chưa từng ra khỏi vỏ qua, cho nên đối với mở kiếm thư yêu cầu cao hơn, không phải dẫn động trông chỉ tác, ta liền kiên quyết không ra kiếm. Nhưng trông chỉ thư sao mà thiếu vậy. Tìm hơn mười năm, cũng không từng tìm tới, tốt ở thời điểm này người thư làm ra phát hiện ra, thư thành thiên la vang, so cái kia trông càng hơn một bậc, cho nên ta liền tìm người mà đến, tập được người Minh Nguyệt thư, giúp ta mở kiếm."

Nghe được Lý Bạch, Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, Đại Đường Thánh Giới sở dĩ có thể độc lập với Tiên Phật yêu tam giới, khác biệt với Vô Gian Đạo đệ tứ giới, đứng hàng Vạn Giới thứ năm, chính là bởi vì có hoàn chỉnh Nhân Tộc truyền thừa. Nuôi Hạo Nhiên Chi Khí, thành tựu Thánh Vị, cái này là nhân tộc ngạo nghễ đứng thẳng tại Vạn Giới căn bản.

Dưỡng khí, Hạo Nhiên, Vụ lộ, Minh Đình, Thương Minh, năm loại Cảnh Giới tiến hành theo chất lượng, so với Tu Phật Tu Tiên còn muốn phù hợp Nhân Tộc thể chất, lòng có Hạo Nhiên, thì chính khí lẫn nhiên, cho nên nhân tộc Đại Năng Giả, không có chỗ nào mà không phải là Vạn Tà Bất Xâm, người tâm chí kiên định.

Theo Lý Bạch nói, hắn chính vị Vu Minh đình phá Thương Minh thời khắc mấu chốt, Tự Thân Cảnh Giới hẳn là không kém bao nhiêu, chỉ là kém Nhất Thủ mở kiếm thư, mở kiếm thư vì nhân tộc Hạo Nhiên Chi Khí thể hiện, tựa như Văn Thành võ liên, Hạo Nhiên Chi Khí chỉ có một loại, vừa hiện phương thức Thiên Thiên vạn, nhưng không ngoài dự tính, sau cùng căn bản đều muốn quy về Nhân Tộc tự thân bên trong.

Mà Lý Bạch vì sao cần mình cái kia thủ Minh Nguyệt thơ, thân là từng trên địa cầu sống qua sát thủ, Chu Thần Hoàn cũng hiểu thêm, mình cái kia thủ Minh Nguyệt thơ chính là Sao chép Lý Bạch, mà này Lý Bạch tuy nhiên không phải bị lý Bạch, nhưng từ nơi sâu xa tự có nhân quả, hai người chưa hẳn không phải là cùng một người, cho nên này Lý Bạch đối đầu bị lý Bạch, mình mới là tốt nhất.

Chỉ là, Chu Thần Hoàn lại cũng không muốn đem bài thơ này đưa cho Lý Bạch xem như mở kiếm thơ, bởi vì bài thơ này Ý Cảnh tuy có, nhưng sát phạt quá yếu, thật sự là không thích hợp Kiếm Tiên.

Cho nên suy tư một lát, hần đột nhiên nâng lên đầu, nói ra: "Ta có hai lựa chọn cho ngươi, một cái là cái kia thủ Minh Nguyệt thơ, ngươi muốn ta liền cho ngươi, tuy nhiên nói thật, cái kia bài thơ cũng không thích hợp ngươi. Một cái khác thì là ta lại vì ngươi viết bài thơ, nhưng sẽ sẽ không khiến cho ngươi cái gọi là thiên la cùng trông, ta không biết, cho nên cái này cần chính ngươi lựa chọn, là muốn có sẵn, vẫn là muốn không biết "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Triệt để hạ màn

Chương 71: Triệt để hạ màn

Pháo Hoa tan hết, bầu trời đêm một lần nữa biến trở về tối như mực một mảnh, dân chúng hoặc là vây quanh Hỏa Lò cùng một chỗ đón giao thừa, hoặc là liền dứt khoát đi ngủ, Tân Niên chỉ có một ngày, chúc mừng xong, vẫn là muốn vì công việc suy tính. Dù sao một ngày này chi tiêu cũng không nhỏ, như nghĩ an ổn kiên trì đến đầu xuân trông tốt, vẫn là muốn tính toán tỉ mỉ.

Ninh Vương Phủ trung.

Tuệ Giác mấy người Thất Thiên trước gặp xong Tế Điện về sau, liền rời đi, phút cuối cùng thời điểm, bọn hần muốn đi Chu Kỳ Phi thi thử, nói là Chu Kỳ Phi trước khi chết mình ngộ, nếu là chôn ở tự miếu, thụ Phật Khí tịnh dưỡng, đầu thai chuyển thế sau liền sẽ càng có Phật Duyên, không thể nói trước thành tựu sẽ là đương thời mấy lần.

Chu Nghĩa Vân Thuận Gian già mười mấy tuổi, trên mặt hần đã ẩn có nếp nhăn, sợi tóc càng là sương Bạch, mặt đối Tuệ Giác đám người yêu cầu, Chu Luận Văn thấp bên dưới đầu không nói một lời, hần lại là hơi điểm một cái đầu, cũng không phải là hần tin tưởng Tuệ Giác mấy người nói nhảm, mà là thân ở mái hiên, không thể không thấp đầu.

Từ đó về sau, Ninh Vương phủ lâm vào chưa từng có lạnh lạnh, mà lại cũng bởi vì trận kia La Hán cường giả Chiến Đấu, Ninh Vương phủ kiến trúc hủy đi hơn phân nửa, chính là cái kia Địa Hạ tiểu hình cung điện, cũng trong chiến đấu âm vang sụp đổ, Chu Nghĩa Vân sau khi trở về biết được việc này, cũng chỉ là than khẽ, nói một tiếng Thiên Ý về sau, liền không còn đi quản.

Ngày hôm nay, đêm giao thừa, vốn là náo nhiệt nhất thời điểm, nhưng Ninh Vương Phủ trung, lại là lạnh lạnh dị thường.

Cái này Thất Thiên, Gia Đình Tỳ Nữ rời đi không ít, Hộ Viện cũng lần lượt rời đi, Tiểu Vương Gia Chu Luận Văn đối với cái này một mặt phần nộ, nhưng lúc này không giống ngày xưa, trước kia hần nói câu nào, ai dám phản bác nhưng mấy ngày nay, hần nếu là nói lên một câu lời nói nặng, ngày thứ hai những người này liền sẽ rời đi, miệng bên trong còn la hét Vương gia ức hiếp nô tài, mình chọc tai họa lại trút giận đến nô tài trên người lời nói, để Chu Luận Văn quẳng không ít trần quý đồ sứ, nhưng sau cùng cũng không thể tránh được.

Nên đi đi, không nên đi cũng đi, môn đình vắng vẻ không ngoài như vậy.

Ninh Vương phủ hậu viện một tòa duy nhất còn tính hoàn chỉnh Sương Phòng, Chu Nghĩa Vân cùng Chu Luận Văn lãnh lạnh ngồi tại bên cạnh bàn, ăn cái gọi là cơm tất niên.

Cảm nhận được phía ngoài yên tĩnh, Chu Luận Văn đem dưa đập trên bàn, một mặt giận dữ nói ra: "Làm càn, thật là quá làm càn, hoàng thượng đều còn không nói gì thêm, bọn hần lại dám vung mặt lạnh cho chúng ta nhìn, Phụ Vương, những nô tài này quả thực là quá làm càn, chúng ta hần là nghiêm khắc xử trí."

Chu Nghĩa Vân kẹp lên một dưa đã Lành xuống Cái Trắng, thả ở trong miệng nhẹ nhàng nhai, nuốt sau đó, nhạt âm thanh nói: "Muốn đi liền đều đi thôi, đi một cái tương lai cũng sẽ thiếu chết một cái người, cũng coi là chúng ta kết một cái thiện duyên."

Chu Luận Văn nghe vậy, sắc mặt lập tức vô cùng sẽ bại, thanh âm của hần đều có chút run rẩy, nhìn về phía Chu Nghĩa Vân, nói: "Phụ Vương, hoàng thượng sẽ không niệm tình chúng ta Huyết Duyên chi tình, buông tha chúng ta "

Là cao quý Ninh Vương chi thân Chu Nghĩa Vân cho mình châm một chén rượu, rượu là Danh Quý Hồ Phách rượu, hần từ nhỏ liền rất thích uống loại

này lộng lẫy tới cực điểm rượu, nhưng hôm nay vừa quá, chẳng biết tại sao, vậy mà cảm giác có chút cay, đầu tiên là cay cổ họng, lại là cay cuống họng, sau cùng càng là cay nước mắt đều đi ra.

Cảm thụ được toàn thân nóng bỏng nhiệt độ, Chu Nghĩa Văn đặt chén rượu xuống, nhìn lấy mình bây giờ thân nhân duy nhất, nước mắt không cảm được chảy xuống, nhìn Chu Luận Văn vội vàng bối rối đứng dậy, muốn làm gì, lại phát hiện mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua Phụ Vương rơi lệ, vậy mà luống cuống tay chân mà không biết làm sao.

Chu Nghĩa Văn đề ép ép thủ chương, để Chu Luận Văn ngồi xuống, nhẹ giọng nói: "Uống rượu cay đến mà thôi, đừng như vậy cuống quýt, Bản vương nói qua cho ngươi bao nhiêu lần, phải có trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc không đổi tình tảo, điểm này huynh trưởng của ngươi liền làm rất tốt, nhưng là huynh trưởng của ngươi quá thuận lợi, chưa từng có nhận qua bao nhiêu ngăn trở, mà lại nóng lòng Cầu Thắng, trên một điểm này rơi hạ phong, nếu không dù cho không thắng, lại cũng sẽ không thảm hại như vậy."

Gặp Chu Luận Văn thần sắc có chút âm trầm, Chu Nghĩa Văn lắc lắc đầu, cười khổ nói: "Cái này người vừa già đi a, liền tổng yêu lái nhai, ngươi coi như cha là người sắp chết lời nói cũng thiện đi."

Nghe được lần thứ nhất lấy "Cha" tự xưng Chu Luận Văn, chỉ cảm thấy tâm lý đau xót, phảng phất không biết nơi nào cảm giác đau mở ra,

Đau đến hần nước mắt vậy mà cũng giống như vỡ òa, hai cái thân phân địa vị cùng bảy ngày trước khác biệt trời vực Nam Nhân ngay tại cái này đêm giao thừa bên trong, tại cái này bữa cơm đoàn viên trước, cùng một chỗ lưu lên nước mắt.

"Phi phi phi, cha, ngươi nói cái gì người sắp chết đâu, ngươi còn trẻ, chúng ta còn không có thua, chúng ta còn có hậu thủ chưa hề dùng tới đến a, tuy nhiên thắng là không thắng nổi, nhưng tự vệ dư dả." Chu Luận Văn vội vàng khóc lóc kể lể nói.

Chu Nghĩa Văn mặt có thương yêu nhìn cùng với chính mình Tiểu Nhi Tử, thân thủ cho con của mình rót một chén rượu, nói: "Luận Văn, nghe cha một lời, không cần đi nghĩ những sự tình kia, mắt của chúng ta giới chung quy là quá hẹp, trong cung những người kia, đều không phải chúng ta có thể rung chuyển. Hoàng thượng là tốt hoàng thượng, thái tử người cũng không xấu, là chúng ta lòng quá tham, Kỳ Phi đã chết, cha không thể để cho ngươi cũng xảy ra chuyện, nhưng Đế Vương ngủ say chỗ sao có thể tha cho hần người ngấp nghé cha mặc dù sẽ chết, nhưng cũng sẽ trình độ lớn nhất cho ngươi tranh thủ sau cùng lợi ích, lại về sau, ngươi liền làm cái đạo chơi nhân gian Vương gia đi, vì Chu gia ta kéo dài hương hỏa, tuyệt đối không nên lại suy nghĩ gì báo thù tạo phản sự tình, thậm chí đừng có một cái suy nghĩ, nếu không cha cũng không dám hứa chắc ngày thứ hai ngươi có thể hay không liền bị cái nào người tín nhiệm nhất cho cắt cổ."

Đây là Chu Nghĩa Văn lần thứ nhất móc tim ở cùng con của mình nói lời trong lòng, cũng là một lần cuối cùng nói lời trong lòng, hần thân là Ninh Vương mấy chục năm, mặc dù không có thành lập cái gì đại công nghiệp, nhưng cũng luyện thành sâu không thấy đáy lòng dạ, bây giờ nói ra một điểm đến, liền để Chu Luận Văn cảm giác sau lưng phát lạnh, phảng phất coi là thật có cái người ở sau lưng đối xử lạnh nhạt giám thị lấy mình.

Chu Nghĩa Văn đứng dậy, mở ra phòng môn, cảm thụ được Lãnh Phong đập vào mặt đâm nhói cảm giác, hần đột nhiên mờ ra ôm ấp, nhất cước bước ra cánh cửa về sau, lại ngừng lại, không có chuyển đầu, âm thanh lại càng thêm nhu hòa: "Con đường của ngươi cha đều cho ngươi trải rộng ra, còn lại phía dưới thời kỳ, trôi qua vui vẻ chút Khoái Lạc chút đi, cha biết ngươi trôi qua cũng không vui, cũng rất ngọt ngào, về sau sẽ không còn có người đánh ngươi, cũng sẽ không còn có người đề ép tính tình của ngươi, về phần có thể hài lòng đến khi nào. . ."

Chu Nghĩa Văn lắc lắc đầu, miệng bên trong không ngừng nói thôi, rồi đi căn này vốn là lạnh lạnh gian phòng, chỉ lưu bên dưới Chu Luận Văn ngồi tại nguyên chỗ, nước mắt không cảm được lưu dưới, hai tay của hần nắm tay, toàn thân đều đang run rẩy, nhưng hần cũng không dám đứng dậy một bước, bởi vì hần sợ, thật phi thường sợ, sợ phía sau cái kia nhìn không thấy gia hỏa biến mất cổ của mình.

Ngày thứ hai, đầu năm mừng một sáng sớm, một tin tức chấn kinh Triều Dã.

Ninh Vương Chu Nghĩa Văn bệnh tật thân trên, bắt trị mà chết!

Hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên nghe nói tin tức này, vội vàng ngự giá tiến về Ninh Vương phủ, tra biết sự tình chân tướng về sau, ngay tại chỗ khóc ròng.

Vào lúc ban đêm, đạo đạo thánh chỉ hạ đạt, táng Chu Nghĩa Văn Vu Hoàng nhà mộ viên, ban thụy hiệu Thụy Hào "Thà an", sau đó lại là một đạo thánh chỉ, Chu Luận Văn thế tập võng thế, tiếp nhận Chu Nghĩa Văn Ninh Vương chi vị, hưởng thụ Vương gia chỗ còn chờ gặp, cũng tứ phong Chu Luận Văn Ninh An Thành lãnh địa.

Ba ngày Thủ Linh về sau, Chu Luận Văn liền cảm ân Hoàng Ân cuộn cuộn, rồi đi Thạch Ngọc thành, tiến về lãnh địa của mình Ninh An Thành.

Đến tận đây, sử xưng "Ninh Vương biến" một trận hoàng gia họa loạn, mới tính thực sự kết thúc.

Mà mới Ninh Vương Chu Luận Văn, cũng cả đời an ổn sống qua ngày, trôi qua hào hoa xa xỉ mà Phú Quý sinh hoạt, tiêu sái tự tại, cuối cùng chết già tại Ninh An Thành, cuối năm tám mươi một tuổi.

Theo sử thư ghi lại, Chu Luận Văn hai mươi ba tuổi tiến về Ninh An Thành, đến chết mới thôi, cả đời chưa từng bước ra Ninh An Thành một bước.

Chương 72: Hồn chia làm 2

Chương 72: Hồn chia làm hai

Ba ngày sau, tết sơ Tứ, Ninh Vương chết đi đã ba ngày, mới Ninh Vương Chu Luân Văn Thủ Hiếu ba ngày, đem Chu Nghĩa Vân táng nhập hoàng gia lăng mộ về sau, liền là khắc xuất phát, tại mặt trời chiều ngã về tây thời khắc, mang nhà mang người rời đi Thạch Ngọc thành, hướng Ninh An Thành mà đi.

Đứng ở Thạch Ngọc thành môn trên cổng thành, nhìn lấy Tịch Dương bên dưới một đoàn người tiêu điều mà đi, Chu Thần Hoàn thu tâm mắt lại, đôi mắt bình tĩnh nhìn bên cạnh đứng lặng hoàng thượng Chu Nghĩa Vân, nói: "Việc này tính kết thúc "

Chu Nghĩa Thiên cũng đem phương xa ánh mắt thu hồi lại, nhìn lấy bên cạnh đã cao hơn người yêu của mình từ, trong mắt chứa yêu chiều nói ra: "Ta cái kia đệ đệ kỳ thực thật thông minh, hẳn thông qua cái chết của mình hướng ta cho thấy quyết định của mình, ta đây cũng là khi thúc thúc người, nếu như lại thống hạ sát thủ, không khỏi cũng quá mức vô tình."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, lại là im ắng lắc lắc đầu, là tại cho thấy không tin Chu Nghĩa Thiên, vẫn là tại than tiếc cái gì, hẳn không nói, Chu Nghĩa Thiên cũng không hỏi, hai cái người liền đứng tại Tịch Dương bao phủ trên đầu thành, đi xem cái kia ánh tà dương đỏ quạch như máu một loại nơi xa, Ninh Vương phủ còn sót lại hơn ba mươi người tiến về rời xa thành đều Biên Thành Ninh An Thành.

Thăng đến nhìn không thấy những người kia bóng dáng, Chu Thần Hoàn mới quay người, vừa đi vài bước, lại đột nhiên ngừng lại: "Tết Nguyên Tiêu qua đi, chúng ta cũng nên xuất phát tiến về Thập Quốc tỷ thí, lại về sau, ta hẳn tạm thời sẽ không trở về, cái này Phật Giới gần nhất không Thái An sinh, các người cũng phải mình chú ý một số, tuy nhiên có sự phụ cùng Quốc Thủ tại, còn có Thiên Sơn Đồng gia mấy cái thực lực mạnh mẽ người thù hờ, vấn đề ngược lại cũng sẽ không quá đại. . ."

Nói nói, Chu Thần Hoàn lại lắc lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói: "Thật sự là, người lão hồ ly này so với ta nghĩ càng phải nhiều, ta còn lo lắng cho người làm cái cọng lông."

Dứt lời, hẳn liền gạt gù đắc ý đi hạ Thành Lâu. Tại hẳn xuống Thành Lâu dung nhập đường đi bên trong mãnh liệt biến người về sau, một thân đen nhánh kèm ở trong bóng tối Xích Liên cái bóng Triệu Mị Nhi trống rỗng xuất hiện, nàng hai tay vây quanh, triệt hồi Đinh Đầu mang theo Hắc Bào mũ áo, lộ ra hơi có tái nhợt cũng Mỹ đích dung nhan.

"Bỏ được buông tay" Triệu Mị Nhi mặt không thay đổi nói.

Chu Nghĩa Thiên cười khở dao động đầu, nói: "Không bỏ được thì phải làm thế nào đây Thần Hoàn tính cách người cũng không phải không biết, nếu là ta Thiết Kế, bị hẳn biết chắc chắn sẽ không lại để ý đến ta. Còn nếu là ta dùng tình dùng lý đến lưu hẳn, lại có thể lưu hẳn bao lâu hẳn là đã gương cảnh Hùng Ưng, cái này Thạch Ngọc Quốc thiên không, chung quy là quá nhỏ."

Triệu Mị Nhi đuổi ra xanh nhạt ngọc thủ muốn vỗ vỗ mình tỷ phụ bả vai, nhưng thủ chương chưa rơi, lại thu hồi lại: "Thôi, người cùng tỷ tỷ tuổi tác cũng không lớn, thực sự không được liền nghe Thần Hoàn một câu, sinh cái hai thai đi."

Chu Nghĩa Thiên chuyển đầu nhìn về phía về mặt thành thật Triệu Mị Nhi, tâm lý cũng không biết là nên cười hay là nên khóc, lúc nào mình sinh cái hai thai đều cần người tới khuyên hơn nữa, còn là bị con trai mình nói "Âm lòng âm dạ dày chần âm" Tiểu Di Tử.

Triệu Mị Nhi gặp Chu Nghĩa Thiên thần sắc cổ quái nhìn cùng với chính mình, tâm tư linh hoạt năng trong nháy mắt liền hiểu rõ ra, nàng giận dữ hừ một tiếng, nói: "Thu hồi người cái kia loạn thất bát tao ý nghĩ, bản cô nương trên tay cũng không biết đạo nhiệm bao nhiêu máu tươi, cần thận nhiệm lên ta lệ khí, để người khí vận giảm xuống."

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy, lại là có chút áy náy nhìn lấy cái này vốn hẳn nên ở trong đế quốc tách ra tuyệt thế Phương Hoa nữ tử, nói ra: "Trước mấy ngày thương có hay không đỡ một ít những năm này khổ người."

"Hừ, bản cô nương rất tốt, người kia nếu không phải vì chủ tử muốn chết, sớm muộn cũng sẽ chết tại cửa ta thủ hạ."

Ngoài miệng ngữ khí cường ngạnh, nhưng trên thực tế đang nói chuyện đồng thời, nàng lại bắt tri bắt giác cúi xuống đầu, trong mắt lóe lên một vòng nhu sắc.

Chu Nghĩa Thiên hí mắt nhìn về phía đã rơi xuống Tây Sơn, chỉ còn hạ tới hậu còn sót lại Hồng Mang, chỉ gặp cái kia Húc Nhật vừa vặn vận không thấy tăm hơi, Tây Sơn bị mặt trời lặn ánh chiều tà bao phủ chỉ có thể xuất hiện một vòng hình dáng, đỏ như máu tươi, nhưng lại Hồng Mang như ánh bình minh, nếu là Âm Dương Điện Đảo, ai lại biết đây là một ngày kết thúc, vẫn là một ngày bắt đầu đầu

Trở lại trong hoàng cung, Chu Thần Hoàn liền trực tiếp đi tìm Lý Bạch, Lý Bạch hào không ngoài suy đoán, không phải đang múa kiếm, chính là đang

uống rượu, hoặc là thông đồng cung nữ.

Cũng là tại mấy ngày nay, Chu Thần Hoàn mới phát hiện trước mắt Lý Bạch cùng mình trong ấn tượng Lý Bạch có bao nhiêu sai biệt, tiêu sái là tiêu sái, nhưng thông đồng nữ sinh bản sự quả thực không thấp, trong cung chờ đợi mấy ngày về sau, trừ của mình Hồng Loan bên ngoài, cái nào cung nữ không có bị hấn sờ sờ tay, nhìn xem tay cùng nhau

Cũng là cho đến lúc này, Chu Thần Hoàn mới biết mình bị Lý Bạch lừa gạt sâu bao nhiêu, còn một người uống rượu là sâu muộn ban ngày oanh oanh yến yến, ban đêm một người uống rượu, nha cái này là cao bức cách hướng thụ a.

Đẩy ra Lý Bạch phòng môn, Lý Bạch quả nhiên lại là tại một người uống rượu, nhìn thần sắc hẩn hình như có tiêu điều, biểu hiện trên mặt Phóng Đãng không bị trời buột, liền như là cái kia khám phá thể sự lãnh đời Tiên Nhân, để Chu Thần Hoàn khoe miệng hơi nhếch, lại lại không thể làm gì nói: "Lý huynh, người cái này ban ngày cùng đêm tối ở giữa chênh lệch không khỏi cũng quá lớn a "

Lý Bạch ngẩng đầu thấy Chu Thần Hoàn đi vào, chỉ là lung lay chén rượu, nói: "Ban ngày ta không phải ta, ban đêm ta cũng không phải ta, đến cùng cái nào là ta, người biết ta biết ai lại biết "

Nghe Lý Bạch tựa như là triết lý nhưng từ cân nhắc tỉ mỉ nhưng lại Rầm chó không kêu, Chu Thần Hoàn đành phải bắt đắc dĩ ngồi xuống, rót cho mình một chén rượu, nói: "Trước mấy ngày người làm ra quyết định, để cho ta cho người viết thư mới mở kiếm thơ, chỉ là ban ngày người nói có thể nào lãng phí Đào Hoa chi vận, ban đêm còn nói thời cơ không đến, hôm nay đã ba ngày, làm sao cảm giác giống như là hoàng thượng không vội ta cái này tên thái giám gấp "

Lý Bạch ợ một hơi rượu, vỗ vỗ bên người Thanh Quang Kiếm vô kiếm, chợt hai mắt sáng lên nhìn về phía Chu Thần Hoàn, liền cùng nhìn một cái lộ sạch quần áo đại cô nương, nhìn Chu Thần Hoàn toàn thân run rẩy.

"Trước mấy ngày thời cơ xác thực không đến, đã xuất thế mở kiếm thơ cùng không có xuất thế mở kiếm thơ, khác biệt thật sự là ngày đêm khác biệt, Thi Từ có linh tính, vẫn tự có thể thông trời, ta tự nhiên muốn làm tốt vận toàn chuẩn bị, nếu không chẳng phải là lãng phí một cách vô ích cái này có thể chạy suốt Thiên Thính mở kiếm thơ "

Lý Bạch vung tay lên, bàn đưa rượu và đồ ăn lên liền bị hẩn hoàn chỉnh chuyển qua bên cạnh bàn, rượu không vẩy một giọt, đồ ăn không Phi Nhất Diệp. Lại vung tay lên, văn phòng tứ bảo liền đứng ở trên mặt bàn, hẩn thân thủ mài, ngửi ngửi mực nước Trầm Hương vị, cười nói: "Bây giờ thời cơ đã đến, tâm ta đã yên lặng, ban ngày ta cùng buổi tối ta cũng rốt cục quy một, vì cái này nhất thời cơ, ta thể nhưng là hao tổn thật là lớn Công Phu mới nói phục gia hoá kia."

"Ban ngày người buổi tối người" Chu Thần Hoàn lông mày cau lại, hẩn nhìn lên trước mặt hai mắt thanh tịnh, trong mắt ẩn có kiếm quang Lý Bạch, lại một cẩn thận chăm chú Lý Bạch ban ngày cùng ban đêm khác biệt, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một cái từ "Thần kinh thác loạn, hai nhân cách".

Chỉ là lại một nghĩ, hai mắt càng là sáng lên, nhân sinh có ba hồn bảy vía, thiếu một thứ cũng không được, nhưng chính như mình trước đó, Tam Hồn phân hai, đây là có Đại Năng Lực Giả mới có thể làm sự tình. Mà Lý Bạch, cũng rõ ràng như thế, hẩn ban ngày cùng ban đêm nhân cách tương phản, sao lại không phải cái gọi là hai hồn tách rời đâu

Nhưng, Lý Bạch Phân Hồn, lại vì sao Chu Thần Hoàn sẽ không đi hỏi, cũng không muốn đi truy vấn ngọn nguồn, Lý Bạch có thể đối với mình chân thành đối đãi, hẩn liền còn lấy Xích Tử.

Cái này mở kiếm thơ, đáng giá hẩn tặng cho Lý Bạch!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Hiệp Khách Hành

Chương 73: Hiệp Khách Hành

Mặc đã mài xong, mùi mực chính nồng, Lý Bạch đem dính hương Mặc Bút Long trịnh trọng đặt ở Chu Thần Hoàn trong tay, chợt hẩn liền hít sâu một hơi, toàn thân Nguyên Khí lượn lờ xung quanh, toàn bộ Nhân Bản đầu gối mà lên, treo tại giữa không trung.

Thanh Quang Kiếm rơi vào đầu gối trước, vô kiếm chấn động, kiếm âm vô vô, liền phảng phát biết mình tức sắp xuất thế, ngay cả Chu Thần Hoàn đều cảm nhận được Thanh Quang Kiếm reo hò cùng nhảy cẫng.

Chu Thần Hoàn nhìn một chút hai mắt nhắm nghiền, tay áo phiêu diêu, phảng phát Kiếm Tiên Lý Bạch, trầm tư một lát, ngưng thần tụ khí, bỗng nhiên hạ

bút tại giấy, bút lực quỳnh kinh, như long phi vũ, mấy hơi thở về sau, thơ tên liền sôi nổi trên giấy —— Hiệp Khách Hành!

"Lúc này tên là « Hiệp Khách Hành », tặng cho Lý Bạch mờ kiếm!"

Chu Thần Hoàn cao giọng nói xong, Bút Tảo Long Xà, chưa viết xong một câu, liền sinh dị Hưong. Mặt giấy từ Bạch sinh kim, kim Quang Thiểm Thước, chói mắt lăm lệt, trong phòng cái bàn kê run, phảng phất muốn triệu báii thánh nhân.

Một bên viết, Chu Thần Hoàn cũng đồng thời niệm lên: "Triệu khách man Hồ anh, Ngô Câu Sương Tuyết minh. Bạc yên chiếu Bạch Mã, ào ào như Lưu Tinh."

Một cái trong suốt lấy bạc yên, cưỡi ngựa trắng Kiếm Khách đột nhiên từ mặt giấy mà lên, hấn bảo kiếm ra khỏi vỏ, kiếm chỉ Thương Thiên.

Chu Thần Hoàn đối cái này dị Hưong làm như không thấy, tiếp tục đặt bút, trầm giọng lảng nói: "Thập Bộ Sát Nhất Nhân, Thiên Lý Bất Lưu Hành. Sự liễu phát y khứ, Thâm Tăng Thân Dữ Danh."

Cái kia cưỡi ngựa trắng Kiếm Khách tại thời khắc này, đột nhiên thúc ngựa vọt ra mặt giấy, bảo kiếm trực chỉ Lý Bạch, bắn vọt mà đi, kiếm tiếng như long ngâm, vừa kêu Cửu Thiên vang!

Đúng lúc này, Lý Bạch hai mắt đột nhiên mở ra, hấn vỗ nhẹ vỏ kiếm, trong mắt có Kiếm Mang trùng thiên, đối mặt với trong suốt Kiếm Khách đâm một cái, Lý Bạch không tránh không né, mặc cho Kiếm Khách đâm thủng trái tim về sau, cùng Kiếm Khách hòa làm một thể, hợp hai làm một.

Chu Thần Hoàn nguyên khí trong cơ thể không bị không chế lưu chuyển, hấn nhẹ hừ một tiếng, ngăn chặn trào lên như Giang Lưu Nguyên Khí, tiếp tục viết bên dưới: "Nhân qua Tín Lãng uống, thoát kiếm đầu gối trước hoành. Đem thiêu đốt đạ Chu Hối, cảm Thương khuyến Hầu Doanh. Ba chén nờn hứa, Ngũ Nhạc ngược lại vì nhẹ. Hoa mắt tai nóng về sau, khí phách làm nghề sinh."

Vỏ kiếm thoát ly đầu gối trước, dâng lên cùng Lý Bạch ánh mắt cao bằng, chợt một tiếng đôm đốp vang lên, Chu Tước Áo Ảnh lâm thế, miệng phun chân hỏa, thiêu đốt vỏ kiếm bảy tấc, tiếp theo ánh lửa ngút trời, mặt Chúc Nhãn nóng, hỏa diễm bên trong Ngũ Nhạc hình chiếu hiển hiện, phong cách cổ xưa khí thế đại khí bàng bạc.

Lý Bạch đột nhiên đưa tay bắt vỏ kiếm, không hề sợ hãi hỏa diễm thiêu đốt, trong mắt của hấn không vui không buồn, chỉ có dâng trào kiếm ý cùng Trùng Thiên Kiếm mang.

Chu Thần Hoàn nhìn lướt qua Lý Bạch, trong mắt lóe lên một tia ý mừng, Bút Mặc không ngừng, tốc độ càng nhanh: "Cửu Triệu huy kim chùy, Hàm Đan trước chấn kinh. Thiên Thu hai tráng sĩ, to lớn mạnh mẽ Đại Lương Thành."

Kiếm Mang bắn ra bốn phía, chung quanh cái bàn tại hỗn loạn Kiếm Mang lấy hóa thành bột phấn, Lý Bạch cầm kiếm chuôi chỉ thủ có huyết dịch chảy ra, nhỏ giọt huyết dịch thuận chuôi kiếm dung nhập Thanh Quang Kiếm bên trong, Kiếm Mang càng hơn, kiếm ý càng đậm.

Trong mắt của hấn tại thời khắc này nổi lên hoan hỉ, nhìn thoáng qua Chu Thần Hoàn, Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, lần nữa hít sâu một hơi, toàn thân Nguyên Khí hình thành Cương Trảo, ngạnh kháng Thanh Quang Kiếm hỗn loạn kiếm khí.

Sau cùng đặt bút, âm thanh đột nhiên đề cao, đặt bút Sinh Hoa, nhật nguyệt tại thời khắc này phảng phất như điên đảo, Húc Nhật cùng Minh Nguyệt cùng ở tại, đen nhánh bầu trời đêm vậy mà xuất hiện một khắc ban ngày vòng chiều!

"Có chết Hiệp Cốt hương, không biết thẹn trên đời anh. Ai có thể Thư Các dưới, Bạch Thủ Thái Huyền Kinh."

Đặt bút về sau, chữ nặng thiên kim, cái bàn không chịu nổi, tại Chu Thần Hoàn xách giấy trong nháy mắt, ầm vang sụp đổ, nhìn lấy một tờ lóe ra Kim Quang chữ viết, Chu Thần Hoàn vừa tự luyện điểm một cái đầu, liền cảm nhận được Kiếm Mang Phá Cương Trảo, kiếm khí lán người mà tấn mãnh, Chu Thần Hoàn hô một tiếng, gặp Lý Bạch muốn mở ra Thanh Quang Kiếm, vội vàng nói một tiếng người đợi ta một cái, có thể nói lúc đã muộn, vừa dứt lời trong nháy mắt, Thanh Quang Kiếm ra khỏi vỏ, Kiếm Mang kinh Cửu Thiên, Chu Thần Hoàn thậm chí còn chưa thấy rõ Thanh Quang Kiếm đáng vẻ, liền bị kiếm khí "Đưa ra" gian phòng, dồn sức đụng đến một cái Ôn Hương Nhuyễn Ngọc trong lòng ngực.

Chờ hấn thấy rõ đụng là ai lúc, lại nhện không được dùng mặt cọ xát mềm mại bộ ngực, hắc hắc nói: "Họa Hề phúc chỗ dựa, bị đuổi ra ngoài không sợ, ta cái này không ăn Hồng Loan đậu hũ "

Hồng Loan hờn dỗi một tiếng, khuôn mặt ửng đỏ, lại không tránh không né, mặc cho Chu Thần Hoàn dựa vào tại mềm mại trong ngực.

Cùng thời khắc đó, Đại Đường Thánh Giới.

Thiên chiến địa trống đồng thời gõ vang 108 âm thanh!

Ba mươi vị trí đầu sáu tiếng vang lúc, Bán Thánh chấn kinh. Bảy mươi hai tiếng vang, Đại Đường Đế Vương tuyên bố sau ba tháng Đại Đường Thánh Giới mở ra Thánh Giới chi môn, Không Miếu thu đệ tử mười hai người. Thứ 108 tiếng vang lúc, Nhân Tộc Song Thánh, Không Thánh cùng vạn thánh đồng xuất Không Miếu chín trăm chín mươi chín tầng, phá không mà đi, không người biết được bọn hấn chỗ đi vì sao.

Không Miếu Văn Viện.

Viện thủ đứng ở đường tiền, hai mắt thâm thúy, phảng phất nhìn thấu thể gian tầng tầng cách trở, phía sau hấn là một tên thân mạng Tử Sắc lộng lẫy ảo

bào, cầm trong tay Tử Hoàng Vũ Phiến, hai nhãn thần hải sắc lóng nam tử trẻ tuổi, Nam Tử gấp viện thủ nhắc đầu nhìn lên trời, cũng nâng lên đầu quan sát, đã thấy màn đêm tinh quang không rõ, phảng phất Ô Vân che chắn, không khỏi khom người nói: "Viện thủ, cái này thiên chiến địa trống vì sao vang lên "

Viện thủ thu tâm mắt lại, sờ lên hoa chòm râu bạc phơ, nhìn về phía cái này Đại Đường thân phân địa vị không người có thể so Nam Tử, nói: "Vì Nhân tộc ta hưng thịnh vang lên."

"Học Sinh không hiểu." Nam tử trẻ tuổi ăn ngay nói thật.

Viện thủ phát râu mà cười, "Không hiểu liền không hiểu sao, thời gian còn có, chờ ngươi nên hiểu thời điểm, dù cho không nghĩ hiểu cũng nhất định phải đã hiểu."

Nam tử trẻ tuổi suy nghĩ nghĩ, cũng không còn xoắn xuýt chuyện này, lại nói ra: "Lý huynh lần này đi, cũng không biết như thế nào phải chẳng tập được mở kiếm thơ."

Viện thủ nghe được Nam Tử nói, cười điểm một cái đầu nói: "Lý Bạch là có người có đại khí vận, chuyện này rồi đi, Lý Ngự Hóa Long, Kiếm Tiên quy vị."

"A cái kia thủ mở kiếm thơ tốt như vậy "

"Nếu ngươi biết thiên chiến địa trống liền vì vậy mà vang, ngươi liền biết Lý Bạch cái này mở kiếm thơ uy lực như thế nào "

Lần này, chính là một mực tinh táo lạnh nhạt Nam Tử đều có chút kinh ngạc, trong mắt của hắn phóng ra quang mang, thần sắc chiếu sáng rạng rỡ: "Như thế như vậy, ta Đại Đường chẳng phải là lực lượng cao hơn một tầng "

Gặp người tộc lòng người hệ lẫn nhau, không ghen ghét, không tham lam, viện thủ tâm tình thật tốt, hắn thật sâu nhìn về phía nam tử trẻ tuổi, cười nói: "Không cần hâm mộ Lý Bạch, mấy ngày sau ngươi ra Đại Đường, cơ vận chưa chắc sẽ so Lý Bạch rơi bên dưới bao nhiêu."

Nam tử trẻ tuổi nắm chặt lại hữu lực quyền đầu, nhìn lấy Vũ Phiến bên trên miêu tả giang sơn vạn dặm Đồ, trong mắt có Long Ảnh, hắn khép lại Vũ Phiến, lông mày thượng thiêu, cười nói: "Lúc đầu phụ hoàng để cho ta ra Đại Đường ta là không hài lòng, Học Sinh học nghệ chưa tinh, ra ngoài sợ mất đi Đại Đường mặt. Nhưng Lý huynh kỳ ngộ trước đây, viện thủ căn dặn ở phía sau, cái này Phật Giới Nhất Hành, Học Sinh thật đúng là muốn đi. Đặc biệt là cái kia làm ra có thể làm cho thiên chiến địa trống không ngừng nghỉ Nhất Minh 108 vang lên Nam Tử, Học Sinh càng nghĩ sớm nhìn thấy hắn, nhìn hắn đến cùng là một cái như thế nào ba đầu sáu tay gia hỏa."

Viện thủ ha ha Nhất Tiểu, không nói nữa, hắn lần nữa nhắc đầu nhìn về phía Khổng Mạnh Nhị Thánh phá không mà ra phương hướng, tay phụ phía sau, thẳng tắp như Thương Nhạc. Mà phía sau Nam Tử, cũng là tay cầm Vũ Phiến, nhắc đầu nhìn bầu trời, trong mắt không có gì ngoài kính ý, còn có một tia ước mơ.

Nam Tử chính là thánh! Vì thương sinh chi thánh, vì nhân tộc chi thánh!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Lũ nhà quê

Chương 74: Lũ nhà quê

Chu Thần Hoàn đến cùng vẫn là không có thấy rõ Lý Bạch Thanh Quang Kiếm Thần Tuấn chi tư, ngày thứ hai Lý Bạch rút kiếm ra môn, Thanh Quang Kiếm lại vẫn như cũ là bế kiếm tại trong vỏ , dựa theo Lý Bạch nói, Nhất Thủ mở kiếm thơ, Thanh Quang Kiếm ra khỏi vỏ một lần liền đầy đủ, hắn hiện tại cần chính là bế kiếm khí, Dưỡng Kiếm ý, đợi lần sau Thanh Quang xuất kiếm vỏ, chính là một kiếm Trảm Thiên địa chi lúc.

Chu Thần Hoàn đối với cái này từ chối cho ý kiến, Chư Thiên Vạn Giới, Kiếm Tiên nhiều không kể xiết mỗi một cái Kiếm Tiên đều có mình theo đuổi kiếm ý, cũng có mình đặc hữu kiếm đạo, kiếm ý ngàn vạn, kiếm đạo càng là ngàn vạn, nhưng đến cùng loại nào đạo có thể đi đến chỗ cao nhất, chỉ có bằng Kiếm Tiên mình, còn có trong tay bọn họ thanh kiếm kia đi đo đạc.

Ba ngày qua đi, năm vị dần dần phai nhạt, qua tuổi mừng bảy, còn kém một cái Nguyên Tiêu ngày hội, năm này cũng coi như là qua hết. Bách tính lại muốn đi cân nhắc năm đầu sinh tồn biện pháp, quan viên cũng muốn cân nhắc một năm này đứng đội cùng chất béo, như thế nào đi nịnh bợ người, như thế nào đi đối đãi cấp dưới quan viên, lại như thế nào cùng bách tính tiếp xúc, bên trong môn môn đạo đạo thực sự nhiều lắm, không có một cái nào hoàn chỉnh nắm chắc cùng suy nghĩ, rất có thể như trước một năm, mặc danh kỳ diệu liền bị bãi chức quan, lại mặc danh kỳ diệu chạy đến Ninh Vương phía

trước nhĩ bị vậy đẩy lùi, sau cùng lại là ngay cả cá tính mệnh cũng khó khăn bảo đảm.

Rời đi Hoàng Cung, Chu Thần Hoàn mang theo mỹ nữ Hồng Loan cùng đã vượt thân Kiếm Tiên hàng ngũ Lý Bạch đi tại trên đường cái, nghe trên đường phố Người bán hàng rong như cũ náo nhiệt tiếng rao hàng, nhìn lấy mặt sắc thái vui mừng, thần sắc lo lắng, Bách Vĩ sắc bạch tính vội vàng mà đi, cảm thụ được thiên hạ chân thật nhất dân gian Bách Vĩ, Chu Thần Hoàn cười nói: "Lý huynh, người nói là những cái kia cao cao tại thượng Thần Phật đợi thoải mái, vẫn là thế gian này Tiểu Dân lo vui sinh hoạt càng chân thực "

Lý Bạch từ khi tập được mở kiếm thor về sau, toàn bộ người kiên quyết mười phần, hẳn mỗi một câu nói, liền có yếu ớt kiếm khí từ khoang miệng mà ra, vờn quanh quanh thân mấy lần về sau, hoặc là khuếch tán khắp không khí chung quanh bên trong, hoặc là bị Thanh Quang Kiếm hấp thu.

Lý Bạch hiện tại tựa như là một cái phong mang tất lộ con nhím, ai đụng ai trốn tránh, nếu không phải Chu Thần Hoàn tự cao Nguyên Khí Cương Trảo kiên cố, mà lại lại nghĩ đức luyện nguyên khí của mình vận chuyển tốc độ cùng chi tiết năm, hẳn mới sẽ không ngốc phải cùng cái này đầy người mọc gai Lý Bạch sát lại như vậy gần.

Lý Bạch hít sâu một hơi, nỗ lực áp chế kiếm khí của mình, nhếch miệng, khinh thường nói: "Thần Phật bất quá là một đám tự cao cao cao tại thượng gia hỏa, Phong Thần cùng Phong Phật còn muốn yêu cầu gì, thật không biết đạo những này nhân tộc liễu mạng đi sửa Phật Tu tiên cầu được trở thành phật tộc cùng Tiên Tộc có ý nghĩa gì "

Chu Thần Hoàn nghe vậy không khỏi nhìn thoáng qua Lý Bạch, gặp Lý Bạch một thân chính khí, toàn thân kiếm khí lượn lờ, nghi hoặc hỏi: "Người Âm Dương Điện Đảo "

Hồng Loan không rõ Chu Thần Hoàn lời này là có ý gì, nhưng Lý Bạch lại lắc lắc đầu, nhẹ nhàng Nhất Tiểu, trên mặt lại lộ ra ngày thường tiêu sái cùng Phong Đăng không bị trời buộc: "Ngày đó Âm Dương Hợp Nhất, chung quy là nhận lấy một số ảnh hưởng, mà lại người không ta cảm giác nghiêm mật thời điểm, càng dễ cho thu hoạch được nữ hài tử ưu ái nhìn xem những cái này nữ tử, cái nào không phải tại hoa si nhìn ta "

Hồng Loan nghe vậy nhẹ gật một cái, Chu Thần Hoàn cũng là khoe miệng hơi rút, bất đắc dĩ nói: "Gặp qua mặt lớn, chưa thấy qua lớn như vậy, các nàng không phải đang nhìn người rõ ràng là đang nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, khí vũ hiên ngang, đẹp trai kinh thiên địa khiếp quỷ thần Bản Thái Tử tốt a Hồng Loan, người nói Bản Thái Tử nói đúng không "

Chưa Chờ Lý Bạch nói cái gì, Hồng Loan liền trực tiếp cười điểm đầu, trong mắt có nhu sắc, nói: "Thái Tử Điện Hạ tự nhiên là thế gian nhất Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, khí vũ hiên ngang người, các nàng nếu không phải đang nhìn Thái Tử Điện Hạ, rõ ràng chính là mất mù."

Lý Bạch gặp cái này một chủ một bộc lẫn nhau phụ họa, nói lên khoắc lác đến mặt đều không đỏ một cái, cũng là bất đắc dĩ nhún vai, ngửa mặt lên trời thở dài một hơi, nói thế sự liên tục khó khăn, nhân tâm không cổ. Nhìn thấy Lý Bạch làm ra vẻ đáng vẻ, chủ tớ hai người tự nhiên lại là đắc ý Nhất Tiểu.

Ba người đi dạo nửa ngày, đã trong bụng Không Không, tùy tiện tìm một nhà nhìn coi như Không sai quán rượu, trèo lên lên lầu hai vị trí cạnh cửa sổ, muốn mấy đĩa thức ăn, vừa mới chuẩn bị ăn như gió cuốn, chỉ thấy tiểu nhị mặt lộ vẻ khó khăn đi tới.

"Chuyện gì" Chu Thần Hoàn nâng chung trà lên,

Nhẹ giọng hỏi nói.

Tiểu nhị chuyển đầu nhìn một chút đầu bậc thang hai người, khó xử nói ra: "Ba vị khách quan, không biết các người có thể hay không đổi chỗ, chương quỹ nói, bữa cơm này miễn tiền cơm của các người, chỉ muốn các người có thể ngồi tại cái khác bàn là được rồi."

Chu Thần Hoàn liếc mắt nhìn một xuống thang lầu miệng hai người, một cái là Bội Dao người trẻ tuổi, một cái là hai tay cầm tay áo áo xám lão giả, người trẻ tuổi ngẩng đầu thẳng tắp, thần sắc ngạo nghễ đứng ở trước mới, mà áo xám lão giả thì là thấp đầu còng lưng Thân Thể đứng ở phía sau, hẳn vận dụng « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » lực lượng rất tùy ý cảm giác một cái đối phương tình huống, trong mắt không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc, quay đầu nhìn về phía Lý Bạch, gặp Lý Bạch cũng là mặt khác thường sắc, hẳn trầm ngâm một cái, sau đó đặt chén trà xuống, hiền lành nói: "Cơm của chúng ta tiền là bọn hắn bỏ ra "

Tiểu nhị vội vàng dao động đầu nói: "Không phải không phải, chương quỹ nói để cho các người đổi bàn rất không có ý tứ, bữa cơm này cho các người miễn đi."

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, lại bưng chén rượu lên, nhẹ nhàng bữu một cái, không nhanh không chậm nói: "Cái này không thể được, cơm không thể ăn không, ta không cho các người bạc, bọn hắn cũng không cho các người bạc, các người cũng không có ích lợi, các người không có ích lợi cũng liền giao không được Quốc Thuế, giao không được Quốc Thuế, quốc gia lại có thể nào vận chuyển bình thường quốc gia không thể vận chuyển bình thường, lại thế nào trường trị cửu an "

Tiểu nhị bị Chu Thần Hoàn một lời nói làm cho choáng, hẳn không có đọc qua sách, không biết cái gì đại đạo lý, càng không rõ chỉ là giá trị không được mấy cái bạc tiền cơm mà thôi, tại sao lại bị trước mặt lộng lẫy Nam Tử nói thành ảnh hưởng đến quốc gia trường trị cửu an phía trên

"Hừ, chúng ta tốn thêm gấp đôi bạc, lại các người mấy cái này từ người yên tâm, người bữa cơm này coi như là chúng ta mời."

Ngay tại tiểu nhị nào từ quá tài lúc, tên kia Bội Dao người trẻ tuổi đi tới, hẳn một tay lấy Bội Dao đập tới trên mặt bàn, thần sắc cao ngạo, tự có một thân lộng lẫy khí chất.

Hồng Loan nhìn thấy Thạch Ngọc Quốc lại còn có người dám đối xử như thế Thái Tử Điện Hạ, chỉ cảm thấy không phải Thái Tử Điện Hạ bị vũ nhục, mà

là mình bị vũ nhục, trong lòng xúc động phần nộ phía dưới, vừa muốn hành động, đã thấy Chu Thần Hoàn đứng lên, một mặt không quan trọng nói: "Đã có người mời khách, liền để cho cái bàn lại có làm sao, tuy nhiên nhà ta ngọn nguồn không tính đơn bạc, nhưng có thể tiết kiệm một chút là một điểm, Lý huynh, người nói có đúng hay không cái này lễ "

"Có tiện nghi không chiếm, cái kia là kẻ ngu!" Lý Bạch cũng là điểm đầu nói.

Hai người cười lớn ngồi xuống bên cạnh cái bàn, Hồng Loan tuy nhiên lòng có không đồng, lại chỉ có thể trừng cái kia Bội Đào cao ngạo con cháu một chút, nhưng ai biết người kia lại là khinh bạc thói cái huyết sáo, tự nhiên là để Hồng Loan trong lòng càng khí.

"Thôi đi, một đám lũ nhà quê!"

Gặp cái bàn sạch sẽ, Bội Đào thanh niên dao to búa lớn ngồi xuống, phút cuối cùng vẫn không quên nói móc một tiếng, tự nhiên lại là để Hồng Loan một trận nổi giận.

"Điện hạ, chúng ta..." Hồng Loan cắn môi, rất rõ ràng đã là giận dữ.

Chu Thần Hoàn lại là cười lắc lắc đầu, nói: "Ăn cơm."

"Điện hạ!" Hồng Loan quyết lên cái miệng nhỏ nhắn.

Chu Thần Hoàn làm cái im lặng động tác, thấp giọng nói: "Nghe hí!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Phong Vân hoàng tử truy thỏ đến

Chương 75: Phong Vân hoàng tử truy thỏ đến

Chu Thần Hoàn ba người im ắng ăn cơm, gần cửa sổ trước bàn Bội Đào nam tử trẻ tuổi cùng áo xám lão giả cũng ăn như gió cuốn, ăn ăn, Chu Thần Hoàn mấy người liền nhìn thấy chủ tớ hai người tại há mồm, tuy nhiên lại nghe không đến bất luận cái gì âm thanh.

"A "

Chu Thần Hoàn khẽ đi một tiếng, trong mắt lóe lên một tia tò mò, chỉ gặp hắn cùng Lý Bạch liếc nhau, nhìn thấy Lý Bạch trong mắt cũng là xem náo nhiệt không che sự tình lớn hiếu kỳ, khoe miệng không khỏi nhếch lên, tay trái mang theo tiếp theo chuyển, cũng không thấy hắn có gì động tác khác, lão giả cùng Bội Đào thanh niên mà âm thanh liền truyền đến Ba người trong tai.

"Điện hạ, dù sao cũng là Đát Khách, nếu là chúng ta bại lộ thân phận, sẽ có phiền toái rất lớn. . ." Áo xám lão giả còn chưa nói xong, liền bị Bội Đào thanh niên không nhịn được cắt ngang.

"Lão Cát, cái này Thạch Ngọc Quốc có người có thể thắng người" Bội Đào Nam Tử hí hóp mắt nói.

Lão giả nghe vậy, dừng một chút, đục ngầu hai mắt hiện lên một tia càng thêm ngạo nghễ thần sắc, sau đó liền gặp hắn một lần nữa thấp bên dưới lão đầu, nói: "Lão nô cũng không biết, dù sao cũng là so với chúng ta còn mạnh hơn Nhất Đẳng nhị đẳng Cường Quốc, có không biết cường giả cũng là chưa hẳn."

Bội Đào Nam Tử Lãnh hừ một tiếng, trong mắt lóe lên một đạo hàn mang, "Nếu không phải có đám kia không muốn mạng Lệ Phong quân lấy tính mệnh cùng nhau lấp, cái này nhị đẳng chi vị sớm là thuộc về chúng ta Phong Vân Quốc."

Nghe đến đó, Chu Thần Hoàn Ba người thần sắc quái dị đến cực điểm, Lý Bạch còn tốt, cũng không biết Thạch Ngọc Quốc cùng Phong Vân Quốc những ân oán kia tình cừ, nhưng Chu Thần Hoàn lại cùng Hồng Loan biết đến rõ rõ ràng ràng, đặc biệt là nghe được bọn hắn là Phong Vân Quốc người, hơn nữa còn là địa vị không thấp "Điện hạ" lúc, trong mắt thần sắc liền càng quái dị hơn.

Điện hạ, đây cũng không phải là tùy tiện liền có thể có xưng hô, Đông Thắng Thần Châu đệ nhất đại quốc Ngạo Lai Quốc từng có chỉ dụ, không có gì ngoài Hoàng thất cùng Vương thất Thành viên ngoại , bất kỳ người nào không được tự xưng điện hạ, như bị phát hiện, cả tộc chém tất cả. Đây cũng không phải là tùy tiện một cái Tiểu Quốc ban phát thánh chỉ, mà là vững vàng tọa trấn Đông Thắng Thần Châu có thể không sợ phạt môn Ngạo Lai Quốc chỉ chỉ, các quốc gia chấp hành không dám có nửa điểm lãnh đạm.

Cho nên nghe xong điện này bên dưới hai chữ, Chu Thần Hoàn con mắt liền hơi hí lại, hần bụng chẹn uống trà trong nháy mắt, lại đi liếc qua cái kia Bội

Đạo thanh niên bộ dáng, trong lòng suy tư mình Du Lịch đến Thương Ly Thành nhìn thấy Phong Vân Quốc Hoàng Thất Thành Viên tinh báo, lại vừa so sánh thanh niên trước mắt các loại tình huống, thân phận của hắn cũng liên miên tả sinh động.

Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử, Da Luật Thịnh Cát, không Tu Phật môn từ bi chi pháp, mà tu Đạo Tiên Sát Nhân Chi Thuật, bây giờ thực lực đã đạt Địa Tiên Trung Kỳ, tại Phong Vân Quốc cái này tam đẳng quốc gia tới nói, đã coi như là trời sinh Anh Tài, thăm thẳm Phong Vân Quốc hoàng bên trên yêu thích.

Chỉ là chẳng biết tại sao, gió này Vân quốc Phong đầu chính thịnh Nhị Hoàng Tử vậy mà lại xuất hiện tại Thạch Ngọc Quốc cảnh nội, hơn nữa còn là Thạch Ngọc Quốc quốc đô Thạch Ngọc trong thành, càng là cùng mình cái này Thạch Ngọc Quốc Thái Tử Điện Hạ phát sinh xung đột, cũng không biết cái này nên tính là trùng hợp vẫn là Thiên Ý.

"Ngược lại là thú vị a."

Chu Thần Hoàn đặt chén trà xuống, trên mặt lộ ra giống như cười mà không phải cười thần sắc, tiếp tục đi nghe, chuyện kể tiếp để hắn hai mắt càng là sáng lên.

"Lão Cát, người nói cái kia Thỏ Yêu mệnh cũng thật lớn, bị chúng ta trọng thương hai lần, vậy mà đều có thể đào thoát, nó cũng là thông minh, biết Thạch Ngọc Quốc là ta Phong Vân Quốc tử địch, một đường Hướng Nam trốn đến, lại không biết một cái Thạch Ngọc Quốc lại có thể ngăn cản chúng ta" Da Luật Thịnh Cát khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, trong mắt càng là khinh thường cùng trào phúng, chỉ là không biết hắn là tại không mảnh Thạch Ngọc Quốc, vẫn là trào phúng Thỏ Yêu chạy trốn, hoặc là cả hai đều có chi

"Điện hạ, không thể khinh địch. Lại tới đây, Thỏ Yêu đã không tính cái gì, nó bị lão nô một thương lại thương, đã thương tổn tới căn bản, không có một đoạn thời gian là khôi phục không được, chúng ta đã đi tới Thạch Ngọc thành, trọng yếu nhất tự nhiên là. . ."

Áo xám lão giả lời còn chưa dứt, đột nhiên một mặt lẫn nhiên quay người nhìn về phía Chu Thần Hoàn ba người, hắn giấu tay áo tay hóa thành móng vuốt, lòng có Sát Ý, có thể thấy được những người kia phảng phất giống như không biết, móng vuốt lại lần nữa biến thành thủ chương, chỉ là trong lòng cảnh giác, cũng rút cuộc vung chỉ không xuống.

"Lão Cát, thế nào" Da Luật Thịnh Cát nhíu mày hỏi.

Lão Cát lắc lắc đầu,

Duỗi ra tái nhợt thủ chương chỉ chỉ sau lưng trên bàn ba người, sau đó dày đặc Nhất Tiểu, làm một cái cắt cổ động tác.

Da Luật Thịnh Cát thấy thế, trên mặt cũng đồng dạng Lãnh Lãnh Nhất Tiểu, hắn mặt không thay đổi nhìn lấy cái kia mấy tên nhà quê một người như vậy, khoe miệng hơi nhếch, chỉ là nói: "Chờ chúng ta bắt lấy con thỏ nhỏ kia từ về sau, lại đến thoải mái Sát Nhất trận, tại cái này Thạch Ngọc Quốc Đô Thành bên trong tùy ý giết người, nghĩ nghĩ máu tươi của ta liền sôi trào lên."

Lão Cát nghe vậy, chỉ là nhớ kỹ Chu Thần Hoàn mấy người Khí Cơ, liền thu tay lại, hắn thấp đầu không nói nữa, hai mắt khép hờ, liền phảng phất ngủ thiếp đi, Bội Đạo Nam Tử thấy thế cũng không tìm không hỏi, thẳng đến hai người sau khi ăn cơm xong, nhìn thấy Thành Bắc có Pháo Hoa trùng thiên, lúc này mới hai mắt sáng lên, cấp tốc rời đi.

Bọn hắn sau khi rời đi, Chu Thần Hoàn mới thu hồi bao khóa ba người Nguyên Khí bình chương, hắn nhìn về phía Lý Bạch, chỉ chỉ Thành Bắc phương hướng, nói: "Tiếp tục xem hí đi"

Lý Bạch vốn cũng không phải là loại kia trầm muộn tính tình, nghe được Chu Thần Hoàn đề nghị, tự nhiên là vô cùng đồng ý.

Nhưng Hồng Loan lại có chút lo lắng, nói: "Điện hạ, lão giả kia nhìn thực lực cũng không yếu, chuyện này tốt nhất là gọi đủ Giáp Sĩ, mới có thể lưu lại bọn hắn."

Chu Thần Hoàn đưa tay nhéo nhéo Hồng Loan mũi ngọc tinh xảo, cười nói nói: "Bản Thái Tử lúc nào làm qua không biết nặng nhẹ việc ngọc người bây giờ ngoan ngoãn trở về Hoàng Cung, đem chuyện này cùng sư phó ta hoặc là Quốc Thủ Lục tiên sinh nói một cái, bọn hắn Tri Chu Vững thế nhưng là thích hợp nhất bất loại này đại gia hỏa, mà lại hai người này rõ ràng không phải độc đến, vừa rồi người cũng nghe đến lời của bọn hắn, bọn hắn thế nhưng là nghĩ tại ta Thạch Ngọc thành đại khai sát giới, những cái kia cất giấu Tiểu Hà m Tiểu Ngư cái gì, càng là làm người đau đầu. Ngoan ngoãn trở về, người một người có thể cứu ta vô số Thạch Ngọc thành con dân tính mệnh."

Hồng Loan vừa nghĩ lại nói cái gì, có thể thấy được Chu Thần Hoàn nhường mảy, cũng đành phải coi như thôi. Đợi Hồng Loan rời đi về sau, Chu Thần Hoàn mới cùng Lý Bạch nhìn nhau Nhất Tiểu, hai người ra quán rượu về sau, liền riêng phần mình thi triển hành động công pháp, rất nhanh liền đuổi kịp cái kia rời đi Phong Vân Quốc hoàng tử hòa áo xám lão giả.

Ra Thạch Ngọc thành môn hướng bắc mà đi, là một mảng lớn rừng rậm, trong rừng rậm chỉ có một đầu Quan Đạo dịch trạm, trừ cái đó ra, chính là Mãnh Thú quê hương.

Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát cùng áo xám lão giả ra Thạch Ngọc thành về sau, liền trực tiếp chệch hướng Quan Đạo, xông vào trong rừng rậm, Chu Thần Hoàn cùng Lý Bạch hai người mượn nhờ trong rừng rậm trắng kiện cây cối đến yểm hộ tự thân, đồng thời khống chế tự thân Nguyên Khí ba động, phòng ngừa Khí Cơ tiết ra ngoài, xa xa dãn tại Da Luật Thịnh Cát phía sau.

Tiến lên ước chừng khoảng hai mươi dặm, Da Luật Thịnh Cát cùng áo xám lão giả bỗng nhiên ngừng lại, Chu Thần Hoàn cùng Lý Bạch liếc nhau, chợt hơi

điểm một cái đầu, hai người đồng thời thu liễm khí tức, như Viên Hầu đằng đã, Ly Miêu đi bước, tại sau cùng hai dặm lặng yên tiến lên, thẳng đến cách xa nhau một dặm địa chỉ về sau, mới ngừng bên dưới bước chân, trốn ở một khóa dài cùng nhau thanh thúy tươi tốt cũng đã kinh Lạc Diệp tán cây đình chớp, ngóng nhìn trước mới yêu nhân kia chi chiến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Có duyên phận tiểu thổ tử

Chương 76: Có duyên phận tiểu thổ tử

Thạch Ngọc Thành Bắc, bị Đại Tuyết bao trùm, Hàn Lạnh lạnh lẽo trong rừng rậm.

Đã thú tại thời khắc này bối rối chạy trốn, Phi Điều cũng kinh không mà lên, trên không trung vừa đi vừa về bồi hồi, cũng không dám lại rơi xuống thân cây nghỉ lại.

Khoảng cách Chu Thần Hoàn cùng Lý Bạch trước nhất phương bên trong chỗ, lấy Phong Vân Quốc Da Luật Thịnh Cát cùng áo xám lão giả làm chủ, cùng sở hữu bảy người vây quanh một cái tuyết trắng Thổ Yêu, này Thổ Yêu có hai đuôi, lông tơ trắng nõn Nhược Tuyết, hai mắt rực rỡ như sao, chỉ nhìn một chút, liền có loại dễ cho người ta ôm vào trong ngực triu mến xúc động.

Chu Thần Hoàn gặp cái kia Thổ Yêu hình dáng tướng mạo, nhìn không được khê đi một tiếng: "Lại là Hạo Nguyệt Thổ Tộc."

"Chu huynh người cũng biết đạo Hạo Nguyệt Thổ Tộc" Lý Bạch có chút kinh ngạc cái này an phận ở một góc Thạch Ngọc Quốc trong nước nhỏ lại còn có người nhận ra cái này Vạn Giới đã cơ hồ Tuyệt Chúng Yêu Thổ chủng tộc.

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, nhưng không có đi giải thích, hần sở dĩ biết Hạo Nguyệt Thổ Tộc, cũng không phải là đương thời nhìn yêu thú nào Chí Vãn loại hình sách vở, mà là tại kiếp trước mình như cũ đảm nhiệm Thiên Bồng Nguyên Soái thời điểm, hần cơ hồ Thiên Thiên đều có thể nhìn thấy cái này Hạo Nguyệt Thổ Tộc còn sót lại vương tộc Ngọc Thổ.

Không sai, làm bạn Hằng Nga mấy ngàn năm, đồng thời ăn Chu Thần Hoàn trộm được Tiên Đan mà hóa hình Ngọc Thổ, chính là Vạn Giới bên trong cơ hồ Diệt Tuyệt Hạo Nguyệt Thổ Tộc vương tộc Tiểu công chúa, là Hạo Nguyệt Thổ Tộc duy nhất Hoàng Thất Huyết Mạch người thừa kế.

Hôm nay lại gặp được cực kỳ hiếm thấy Hạo Nguyệt Thổ Tộc, Chu Thần Hoàn suy nghĩ liền không tự chủ được nhớ tới cái kia rồi đi Nguyệt Cung, mà tung tích không rõ Ngọc Thổ, cũng không biết nó đến cùng đi nơi nào, không biết nó hiện tại qua đến tận cùng có được hay không.

Trước mới Nhân Tộc vây yêu Chiến Đấu đã bắt đầu, Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát đứng cạnh ngoài thờ ơ lạnh nhạt, áo xám lão giả thì cùng mặt khác Ngũ Nhân Tổ trận vây giết cái này đã toàn thân máu tươi Hạo Nguyệt Thổ Tộc.

Thổ Yêu thực lực không yếu, tuy nhiên bị đánh trở về nguyên hình, nhưng ghép thành mệnh đến, uy thế kinh người, nó Triều Thiên gào thét một tiếng, Phong Vân Biến Sắc, cát bay đá chạy quần nó mà đi, bành bãi Nguyên Khí cũng thấu thể mà ra, mặt đất đều bởi vì nó gầm thét mà chấn động.

Mặt đối với cái này uy thế, áo xám lão giả năm người lại mặt không đổi sắc, rất rõ ràng trải qua mấy lần Chiến Đấu về sau, sớm đã thăm dò cái này Thổ Yêu thực lực. Chỉ gặp áo xám lão giả tái nhợt thủ chương từ trong tay áo duỗi ra, thủ chương Hóa trào, hần híp mắt nhìn về phía cái này quấy Thiên Địa biến sắc Thổ Yêu, lạnh giọng nói: "Vạn Quỷ trận, vải!"

Âm thanh rơi dưới, còn lại bốn người nhao nhao đứng Thổ Yêu Đông Nam Tây Bắc Từ cái phương vị, sau đó lấy ra dao găm cắt vỡ thủ chương, mặc cho máu tươi lưu dưới, lông mày không nháy mắt một cái, trong miệng lẩm bẩm cái gì, máu tươi rơi xuống đất, liền hóa thành trận trận hắc khí, hắc khí bốc lên, trong nháy mắt đem Thổ Yêu bao khóa trong đó.

"Ngao —— "

Thổ Yêu nhìn thấy mấy người bày trận, như sao sáng chói hai con người hiện lên một tia Tiêu sắc, nó trùng thiên gào lên một tiếng, toàn thân Nguyên Khí trào lên, liền muốn xông ra trận pháp.

"Hừ, lần này người ngay cả hóa hình thực lực đều không có đủ, lại như thế nào có thể chạy thoát được đến liền ngoan ngoan giao ra Nội Đan, cũng tính bị chúng ta mổ thân mở bụng!"

Áo xám lão giả gặp Thổ Yêu chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, còn muốn chạy trốn ra, không khỏi Lạnh hừ một tiếng, hai tay duỗi ra, nguyên khí màu đen tràn vào cái này trong hắc khí, một loại tà ác cùng làm cho người sợ vì sợ mà tâm rung động khí tức lập tức xuất hiện.

"Vạn Quỷ trận, mở!"

Áo xám lão giả một tiếng rống dưới, toàn bộ người hai trông mắt biến mất, hai mắt liền như là bị chụp tới nhãn cầu, đen như mực, hoàn toàn tĩnh mịch. Hắc âm trầm Nhất Tiểu, chỉ nghe vô số hài đồng Quỷ Khốc Lang Hào âm thanh ở trong hắc khí truyền ra, ngẫu nhiên Nhất Trận Phong thổi tới, đem hắc khí thổi đến nhát một số, càng có thể nhìn thấy vô số Quỷ Ảnh ở trong đó du đãng.

Vạn Quỷ trận, triệu quỷ chi thuật!

Gặp đến lão giả sử xuất một chiêu này, Chu Thần Hoàn liền biết hắc tu đạo cùng mình Tiểu Di Triệu Mị Nhi là cùng nhau tương tự, chỉ là ai mạnh hơn một phần, vậy cũng chỉ có đánh qua mới biết.

Tuy nhiên liền hiện nay nhìn, nếu như Tiểu Di toàn lực xuất thủ, cái này áo xám lão giả thảm bại xác suất sẽ có bảy thành, tuy nhiên ai cũng không biết hắc có thể hay không lưu có hậu thủ, dù sao dám đến đến Địch Quốc Đồ Thành lặc lư, không phải người ngu, chính là có chỗ ý lại.

Hào không ngoài suy đoán, cái này áo xám lão giả hẳn là cái sau.

Hạo Nguyệt Thỏ Tộc Thỏ Yêu vừa muốn xông ra hắc khí tạo thành trận pháp, bỗng nhiên bị vô số Quỷ Ảnh Hắc tay nắm lấy lông tóc, những cái kia Quỷ Ảnh âm trầm Nhất Tiểu, Quỷ Khốc Lang Hào, một thanh liền bắt hạ Thỏ Yêu không ít trắng nõn lông tơ, đau Thỏ Yêu kêu thảm một tiếng, máu tươi từ lông tơ bên trong chảy ra, lộ ra thê thảm vô cùng.

Mà những cái kia Quỷ Ảnh, thì là đem Thỏ Yêu lông tóc há miệng ăn dưới, trong miệng răng nanh càn lộ vẻ, há miệng cười to, tiếng cười lạnh Chu Thần Hoàn đều cảm thấy một trận bực bội.

Có lẽ là không thích loại này quỷ gào âm thanh, Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát nhíu nhíu mày, mặt không biểu tình nói: "Mau mau giết, nghe được tâm ta buồn bực."

Áo xám lão giả lộ ra dày đặc nụ cười, "Lúc đầu nếu như ngươi ngoan ngoãn giao ra Nội Đan, có lẽ còn có thể sống cái một hai ngày, nhưng bây giờ... Liền cùng những này lệ quỷ xuống Địa ngục đi, về phần thi thể của ngươi, ngươi có thể yên tâm, mỗi một tấc ta đều sẽ hảo hảo bảo vệ, con mắt đào xuống tới khi trang sức, da lông lột xuống tới làm y phục, thịt ăn đoán chừng vị đạo cũng sẽ không tệ, dù sao ngươi thể nhưng là Hạo Nguyệt Thỏ Tộc a, dù sao ngươi cả tộc đều muốn vong, cái kia liền dứt khoát đều từ quang được. Muốn trách, cũng chỉ có thể trách ngươi tộc nhân toàn thân trên dưới đều là bảo vật, không chết đều là phung phí của trời a!"

Thỏ Yêu nghe đến lão giả lời nói, nguyên bản rực rỡ như sao đôi mắt đột nhiên biến đỏ, nó quanh thân Nguyên Khí phảng phất nổ tung, lộn xộn mà cuồng dại, toàn bộ Thỏ Yêu khí thể đột nhiên biến đổi, cho người cảm giác không phải dịu dàng ngoan ngoãn con thỏ, ngược lại là mở ra răng nanh Cô Lang.

Nhìn thấy Thỏ Yêu liền chết vọt tới, áo xám lão giả cũng là lộ ra một tia ngưng trọng, cái này Thỏ Yêu thực lực quả thực không yếu, mà lại các loại loạn thất bát tao Yêu Thuật cũng tăng tăng lớp lớp, bằng không bọn hắc cũng sẽ không từ Phong Vân Quốc đuổi tới Thạch Ngọc Quốc đều không cảm xuống được.

Tuy nhiên đây cũng chỉ là Thỏ Yêu hồi quang phản chiếu trước khi chết một kích, chỉ cần là vượt qua một kích này, cho dù là mãi đều có thể mãi chết cái này Thỏ Yêu.

"Vạn Quỷ trận, cản!"

Áo xám lão giả cấp tốc làm ra ứng đúng, hắc muốn tập hợp Trận Pháp Chi Lực, để ngăn cản Thỏ Yêu liền mạng một kích, nhưng ai biết lúc này, Thỏ Yêu hai mắt cấp tốc từ đỏ biến thành đen, nó khòe miệng rất Nhân Tính Hóa trào phúng Nhất Tiểu, đập một cái cái kia Tiểu Đoàn Thối, vậy mà từ Vạn Quỷ trong trận chạy ra.

Thấy mình trúng mà tỉnh, áo xám lão giả giận dữ, vừa rống một tiếng yêu nghiệt, chỉ thấy một mực thờ ơ lạnh nhạt Da Luật Thịnh Cát Bảo Dao ra khỏi vỏ, hướng về Thỏ Yêu chính là một kích mà đi, bởi vì hắc xuất thủ xảo trá mà tàn nhẫn, Thỏ Yêu lại là tâm thần đều đặt ở Vạn Quỷ trong trận, đến không kịp né tránh phía dưới, vừa mới chạy ra một dặm, toàn bộ Thân Thể liền bị Dao Mang bổ trúng, máu tươi chảy ngang, xanh nhạt lông tơ trong nháy mắt toàn bộ nhuộm đỏ, nó Nguyên Khí cuộn cuộn, Thân Thể lại hoàn toàn lực bỏ chạy, trực tiếp từ không trung rơi xuống, đang lúc Thỏ Yêu cho là mình liền muốn thật bị những người xấu kia mở ngực mổ bụng lúc, bỗng nhiên cảm giác Thân Thể áp, đúng là rơi xuống một người trong lòng ngực.

Khó khăn mở hai mắt ra, thu vào Thỏ Yêu tầm mắt chính là một trương anh tuấn gương mặt đẹp trai, trên mặt có một chút kinh ngạc cùng bất đắc dĩ, nhưng sau một khắc, người này lại là ôm chặt mình, mỉm cười nói: "Cái này kêu là Hữu Duyên thiên lý năng tương ngộ a người quá tuần tú, vận đào hoa quá thịnh, ngay cả Tiểu Yêu đều ôm ấp yêu thương, quả nhiên vẫn là không có cách nào a."

Thỏ Yêu gặp người này làm sao như thế tự luyến, đang muốn tròn mắt trừng một cái, lại cảm giác Huyết Khí thua thiệt, buồn ngủ đánh tới, vậy mà liền dạng này ngủ đi.

!

Chương 77: Thái tử gặp hoàng tử

Chương 77: Thái tử gặp hoàng tử

Da Luật Thịnh Cát mấy người gặp Thỏ Yêu muốn chạy trốn, vội vàng vọt tới trước mà đi, nhưng vừa bước ra mấy bước, lại đột nhiên ngừng bước chân, trên mặt đầu tiên là kinh ngạc, tiếp theo chính là tàn nhẫn nụ cười: "Các ngươi quả nhiên không phải cái gì phổ thông hoàn khổ đệ tử, vốn nghĩ giải quyết xong chuyện này lại giết chết các ngươi, nhưng các ngươi lại có khéo hay không mình đi tìm cái chết, cũng được, nhất tiễn song điêu dù sao cũng so sau đó lại tìm người nhóm muốn đơn giản nhiều, đã tới, cái kia thì cùng chết đi!"

Da Luật Thịnh Cát vừa dứt lời, áo xám lão giả năm người liền xông lại bao vây ôm Thỏ Yêu Chu Thần Hoàn cùng đeo kiếm Lý Bạch hai người, trên mặt bọn họ hắc khí lượn lờ, trong mắt ẩn có Quý Ảnh ra không, đứng nghiêm vị trí về sau, hai tay mở rộng, Quý Ảnh từ hai con ngươi mà ra, hắc khí quanh quần chúng quanh, cái kia nuốt người nhiếp xương Vạn Quý trận, trong nháy mắt lại hiện ra!

Đối mặt với Quý Khóc Lang Hào, ngẫu nhiên còn có dày đặc Bạch trào chợt hiện Vạn Quý trận, Chu Thần Hoàn sắc mặt như thường, hần nhu hòa vuốt ve một cái đã trong ngực hàm ngụ mất Hạo Nguyệt Thỏ Tộc thỏ con yêu, hai mắt thẳng chăm chăm Da Luật Thịnh Cát chỗ phương vị, trong mắt có nhật nguyệt, liền phảng phất trực tiếp xuyên thấu cái này Vạn Quý trận tạo thành hắc khí Quý Ảnh.

"Kỳ thực lời này ta ta cảm giác tới nói mới đúng, sau đó muốn tìm bọn các ngươi, còn sợ các ngươi trốn thoát, vừa vặn đều ở nơi này, một tổ bùng phù hợp."

Da Luật Thịnh Cát nghe vậy, lập tức cười lên ha ha, trong tay hần nắm giữ tỏa ra ánh sáng lung linh Huyền Giai thượng phẩm linh đạo hào trúc, toàn thân Sát Ý ngang dọc, gặp Chu Thần Hoàn như cũ mạnh mẽ, nhếch miệng lên một vòng tàn nhẫn nụ cười: "Chết đến lâm đầu, còn dám mạnh mẽ, các ngươi Thạch Ngọc Quốc người quả nhiên đều là như thế không muốn nhận rõ hiện thực sao Lão Cát, dùng Vạn Quý ăn mòn chi pháp, Bản Hoàng Tử hiện tại không muốn giết hần, ta muốn đem hần luyện thành quý khôi, về sau trở thành ta phải Deadpool, vì ta Khai Cường Thác Thỏ, giết hết Thạch Ngọc quốc nhân dân, giết sạch Thạch Ngọc Quốc Hoàng thất, ta muốn để Thạch Ngọc Quốc người tới giết Thạch Ngọc Quốc người, nhìn lấy bọn hần tự giết lẫn nhau, lúc này mới thú vị, thật sự là nghĩ nghĩ máu của ta liền đều sôi trào."

Áo xám lão giả nghe vậy, nụ cười trên mặt càng thêm âm trầm, hần tái nhợt như xương thủ chương vậy mà trong nháy mắt biến thành đen, dung nhập cái kia Vạn Quý trong trận, Vạn Quý lập tức tại ban ngày ban mặt bên dưới hiển hiện ra, những này quý quái xông ra Hắc Vụ, vòng quanh Chu Thần Hoàn cùng Lý Bạch hai người tung bay nhẹ nhàng, trong miệng không ngừng phát ra tiếng quý khóc sói tru, loạn nhân tâm chí, nhiễu tâm thần người, nếu là tâm trí không kiên người bình thường, rất có thể tại cái này Vạn Quý bụi bên trong trực tiếp liền hôn mê ngất đi, còn nói thể nào giết địch chạy trốn

Lão Cát cái này Vạn Quý trận là học từ một danh Thế ngoại cao nhân Tuyệt Kỹ, thi triển ra chính là động tĩnh này liền có thể dọa lùi vô số người, chớ nói chi là Vạn Quý trong trận Vạn Quý như quân, chém giết càng là khủng bố, cho nên từ hần rời núi đến nay, Vạn Quý trận cơ hồ Đánh đầu thắng đó, bách chiến bách thắng, cho đến nay chưa bại qua một lần.

"Khắc khắc kiệt, dám chọc Hoàng Tử Điện Hạ sinh khí, các ngươi thật sự là không biết cái gì gọi là sống không bằng chết a, lão phu quý này khôi có thể cùng phổ thông quý khôi khác biệt, còn lại quý khôi đều là không có linh hồn tư duy tử vật, nhưng lão phu quý khôi lại có thể lưu các ngươi thần trí, nhưng thân thể của các ngươi thể lại không nhận mình khống chế, chỗ lấy các ngươi chỉ có thể trở mắt nhìn cùng với chính mình tại giết người, tại sát hại đồng bào của mình cùng thân nhân, nhưng lại không thể làm gì, chính là muốn tự sát cũng không được, chỉ có thể trở mắt nhìn lấy thân nhân của mình, bằng hữu bạn chết tại tay mình dưới, loại cảm giác này, khắc khắc, các ngươi chẳng mấy chốc sẽ có thể nghiệm"

Lão Cát lúc đầu đáng dấp liền cùng cái quý không sai biệt lắm, lúc này khắc khắc cười lạnh, nghe rằng trọn mắt, càng giống là cái kia Vạn Quý bên trong một thành viên, nhưng hết lần này tới lần khác Da Luật Thịnh Cát lại nghe được say sưa ngon lành, hần trong mắt chứa khoái ý nhìn lấy Vạn Quý trong trận hai người, trong lòng cũng đang suy nghĩ tra tấn bọn hần biện pháp, chỉ giết thân nhân của mình chưa đủ nghiền, tại Phong Vân Quốc thời điểm liền chơi qua, cái kia đem vợ của bọn hần Nữ Kỵ tại khổ dưới, để bọn hần quý trên mặt đất nhìn lấy

Không tệ, cái chủ ý này cũng là rất không tệ, đều nói Thạch Ngọc Quốc Nam Tử trọng tình trọng nghĩa, Bản Hoàng Tử ngược lại là muốn nhìn một cái, bọn hần là thể nào cái trọng tình trọng nghĩa biện pháp.

Nhưng Lão Cát nước bọt đều muốn nói khô rồi, cũng không thấy Chu Thần Hoàn cùng Lý Bạch biểu lộ có gì biến hóa, thẳng đến Lão Cát ngừng bên dưới lời nói, Chu Thần Hoàn mới móm móm lỗ tại, khắp khuôn mặt là lười biếng biểu lộ, trào phúng nói: "Như thế nào Phong Vân Quốc Nam Nhân khổ Hạ Đô không có chim sao giết cá nhân còn muốn lãng nhãng lãng nhãng nửa ngày,

Chờ ta đều ngáp nghĩ buồn ngủ."

Gặp Lão Cát sắc mặt trở nên âm trầm, Chu Thần Hoàn lại xoay đầu nhìn về phía Lý Bạch, nói: "Của ngươi Kiếm Ý Kiếm Mang luôn luôn đè ép cũng không dễ, tục ngữ nói lấp không bằng khai thông, cái này năm cái giống như quý không phải quý gia hỏa liền giữ lại cho ngươi, ta đi cùng cái kia Hoàng

Từ Điện Hạ chơi một chút, như thế nào "

Lý Bạch lạnh lùng điểm một cái đầu, hấn không lại áp chế tự thân kiếm ý, trong nháy mắt Kiếm Mang phóng lên tận trời, kiếm khí gào thét mà qua, đáng thương vòng quanh Lý Bạch tung bay bốn này Dã Quỷ, trong phút chốc liền bị kiếm khí giáo sát hầu như không còn, chính là ngay cả một sợi hồn phách đều không có lưu lại.

"Không tốt, Vạn Quỷ trận, cản!"

Lão Cát gặp Lý Bạch cái kia trùng thiên kiếm ý, chỉ cảm thấy mình phảng phất Kiếm Hải bên trong một chiếc thuyền con, lung la lung lay, tùy thời đều muốn lật úp.

Nhưng Lý Bạch chỗ nào lại sẽ cho bọn hấn cơ hội, vô kiếm sau này khiêng bay ra, một kiếm Hóa Vạn Kiếm, kiếm chưa ra khỏi vỏ, nhưng kiếm ý chấn Cừu Thiên, chỉ gặp không trung Vân tầng đều bị kiếm ý xoắn nát, càng đừng đề cập kia đáng thương hắc khí.

Bước ra một bước, Vạn Kiếm cùng bay, Kiếm Mang chỗ đến, Vạn Quỷ đều là đài, chính là một cái hô hấp ở giữa, Lý Bạch đi ra Vạn Quỷ trận, Hắc khí tiêu tán hầu như không còn, mà những cái kia kêu khóc kinh khủng Vạn Quỷ, thì cũng tại thời khắc này, Hồn Phi Phách Tán, một điểm dấu vết cũng không có lưu lại.

Lão Cát mấy người nhìn trông mắt đều muốn rớt xuống, bọn hấn không phải là chưa từng thấy qua cường giả, nhưng giống Lý Bạch như vậy, kiếm khí xông Vân Tiêu Kiếm Tiên, vẫn là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, này chỗ nào vẫn là người a rõ ràng liền là có thể leo lên Cửu tầng cung điện chân chính Kiếm Tiên a.

Da Luật Thịnh Cát gặp Lý Bạch khủng bố như thế, trên mặt cũng xuất hiện một tia kinh sợ, chỉ là thân là hoàng tử, tâm địa lưu manh sau khi, cũng có được hoàng tộc đặc thù ung dung không vội, hấn chau mày, phải tay nắm chặt linh đao hào trức, lạnh giọng nói: "Giết! Không tiếc bất cứ giá nào giết!"

Lão Cát tâm thần chấn động, vội vàng hét lớn: "Vạn Quỷ trận, giáo sát, dùng mệnh độ sức!"

Bốn người kia nghe vậy, trong mắt đồng đều xuất hiện một tia khủng hoảng, lại như cũ dựa theo Lão Cát nói, đao găm trực tiếp cắt vỡ mạch máu, có một cái càng lớn Vạn Quỷ trận xuất hiện.

Nhưng vào lúc này, Thiên Địa Phong Vân đột biến thời khắc, nguyên bản một mực thờ ơ lạnh nhạt, đồng thời tuyên bố liễu chết giết địch Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát, lại lòng bàn chân sinh phong, vậy mà không chút do dự, Thân Thể gấp vút đi, không phải tại phóng tới Chiến Trường, song là Phán Chiến trận mà đi, trong nháy mắt mười dặm, lại một cái chớp mắt, liền chạy tới cách xa hai mươi dặm bên ngoài.

Nhưng đang lúc hấn vừa muốn cười ha ha, cho là mình chạy thoát lúc, đã thấy trước nhất phương cái ôm máu me khắp người thổ tuần tiểu người trẻ tuổi đứng trước tại tán cây phía trên, người kia người cao thon, ống tay áo bông bành, mắt chứa ý cười, khí chất so chính mình cái này hoàng tử đều muốn lỗi lạc.

"Vứt bỏ đồng bọn mà chạy, cũng không phải một cái Nam Nhân nên làm a, theo Bản Thái Tử xem ra, điện này bên dưới hai chữ, ngươi vẫn là không cần kêu..."

Chu Thần Hoàn ngữ khí nhu hòa, phảng phất mưa phùn rả rích, nhưng nghe được Da Luật Thịnh Cát trong tai, lại là cái kia bình mà sấm sét, lệnh tâm huyết của hấn phun trào, Nguyên Khí lao nhanh, vậy mà ần ần có không đề nén được xu thế.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Hoàng tử quý thái tử

Chương 78: Hoàng tử quý thái tử

Da Luật Thịnh Cát nắm chặt linh đao hào trức Đao chuôi, khắp khuôn mặt là vẻ khản trương, hấn đối xử lạnh nhạt nhìn trên tán cây cái kia ống tay áo tung bay, khí chất so với chính mình còn muốn xuất chúng ôm ấp phát hiện ra nguyên hình Thỏ Yêu Nam Tử, trong lòng suy tư Chu Thần Hoàn, trong mắt Sát Ý càng lộ vẻ.

Chu Thần Hoàn đứng ở tán cây phía trên, đông gió thổi tới, Thân Thể Tùy nhánh cây tự nhiên lắc lư, hấn như là chân ra đời căn, Thân Thể ôm tròn mà động, cùng gió thổi nhánh cây hỗ trợ lẫn nhau, nếu là không cần hai mắt đi xem, chỉ bằng khí tức cảm giác, liền sẽ phát hiện nơi đây Vô thái tử, chỉ có trên nhánh cây kia Nhất Diệp chưa hoàn toàn bay xuống khô héo lá cây mà thôi.

"Người giúp Thạch Ngọc Quốc Thái tử" Da Luật Thịnh Cát âm trầm gầm nhẹ.

Chu Thần Hoàn một mặt ung dung nhìn lấy bên dưới mới Da Luật Thịnh Cát, mở miệng nói: "Nếu như là người Phong Vân Quốc, có cái năm sáu cái hoàng tử, vậy thật là chưa hẳn, nhưng cái này Thạch Ngọc Quốc, chỉ có ta một cái hoàng tử, người nói ta không phải hoàng tử, ai lại là "

Nghe được Chu Thần Hoàn thừa nhận, Da Luật Thịnh Cát sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, mà khi hắn nhớ tới Phong Vân trong nước những cái này huynh đệ thời điểm, hai mắt càng là âm trầm mà mang theo một tia hận ý, nghĩ đến giận chỗ, Sát Ý ngang dọc.

Trong tay hào trúc đột nhiên quét ngang mà đi, Dao Mang xông ra, trực tiếp tại Chu Thần Hoàn chân bên dưới tráng kiện Đại Thụ khẽ quét mà qua, chột liền nghe răng rắc một tiếng vang lên, Đại Thụ chặn ngang bẻ gãy, âm vang ngã về phía sau, Chu Thần Hoàn thấy thế, không chút hoang mang thông dong mà xuống, mũi chân điểm nhẹ, liền càng giống ở trên bầu trời Tiên Nhân, càng thêm phong lưu phóng khoáng.

Chỉ là ở thời điểm này, Da Luật Thịnh Cát trong mắt hung mang tăng vọt, hắn đột nhiên vọt tới trước, tại Chu Thần Hoàn rơi xuống đất thời khắc, linh đao hào trúc lần nữa nằm ngang ở trước ngực, tiếp lấy liền gấp hắn lại là một cái quét ngang, lại là muốn đem Chu Thần Hoàn chặn ngang chém đứt.

Chu Thần Hoàn thấy thế, trên mặt vẫn là vẻ ung dung, mũi chân hắn nhẹ chuyển, tay phải ôm ấp cả người là máu Hạo Nguyệt Thổ Tộc khí tức yếu ớt Thổ Yêu, tay trái từ chưởng biến quyền, quyền diện có huỳnh quang lượn lờ, Quyền Phong như cương, Thân Thể xoay tròn thời khắc, trong miệng nhẹ nói một tiếng quyền trấn sơn lão Hà, mang cương quyền diện liền sau đó một khắc cùng phong mang tất lộ hào Trúc Dao phong đột nhiên tấn công.

Quyền đao tấn công, nhất đao chói tai kim loại giao qua thanh âm đột nhiên vang lên, Da Luật Thịnh Cát sắc mặt đầu tiên là tàn nhẫn bạo vui, tiếp theo trợn mắt hốc mồm, chỉ gặp nguyên bản trong dự liệu quyền đầu bị đao trực tiếp chém đứt tình huống cũng không xuất hiện, ngược lại là Dao Mang tại đụng phải quyền diện thời điểm, liền như là là bổ tới một tòa ngửa nhìn không thấy đích đây núi, vậy mà nửa bước khó tiến.

Lúc này, Chu Thần Hoàn nhếch miệng lên, Thân Thể lại bắt đầu xoay tròn, chân phải đá ra, tay trái biến quyền thành trảo, một phát bắt được Da Luật Thịnh Cát linh đao hào Trúc Dao mặt, Da Luật Thịnh Cát trong lòng hoảng hốt, vội vàng rút đao trở ra, ai ngờ Chu Thần Hoàn lần nữa lần người tiến lên, ôm ấp Thổ Yêu tay phải cúi chỗ một đổi, chân trái lại là đá một cái, trực tiếp đá trúng Da Luật Thịnh Cát nơi bụng, đem Da Luật Thịnh Cát như như đạn pháo trực tiếp đá bay.

Da Luật Thịnh Cát trên không trung cấp tốc thay đổi Thân Thể, hào trúc đâm về mặt đất, hướng về sau trượt năm bước về sau, Thân Thể mới dừng lui lại xu thế, mà hắn trước mới, thì là nhất đao lại thâm sâu vừa dài từ hào Trúc Dao vạch ra đao ngân.

Chu Thần Hoàn cũng không tiếp tục bỏ đá xuống giếng, mà là nhìn nhìn tay phải của mình tay khiêng, chỉ gặp tay khiêng chỗ có nhất đao nhàn nhạt đao ngân, cũng không thấy máu, nhưng hắn lại nhũ nhũ mây lông mây, gương mặt không hài lòng.

"Vẫn là kém chút hòa hảo a." Chu Thần Hoàn thở dài một cái, tiếp theo vừa nhìn về phía một mặt kinh sợ cùng tức giận Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát, lông mày giãn ra, vẫn là bộ kia không đổi thông dong thần sắc, nói: "Ta xem chúng ta cũng không cần lại đánh a ta hiện tại đối người không có Sát Ý, người cũng biết nói sao đều đánh không lại ta, nếu như lại tiếp tục đánh xuống, vì tự vệ ta khẳng định sẽ ra tay, chỉ khi nào động thủ, ta cũng không xác định có thể hay không để trên thân thể người linh kiện kiện toàn, vạn nhất nếu là lại không cẩn thận đã thương tính mạng của người, thì thể của người ta là chắc chắn sẽ không quản, đến lúc đó lại để cho cái này trong núi rừng dã thú ăn, người nói, cái kia muốn có bao thể thảm "

Chu Thần Hoàn tay phải vươn ra, tiếp tục nói: "Cho nên, đầu hàng đi, một cái thật tốt hoàng tử không thích đáng, tới này thâm sơn Lâm lão cho dã thú ăn, nhiều không có lợi "

Da Luật Thịnh Cát nghe vậy, đáy mắt chỗ sâu hiện lên một tia càng lớn tức giận,

Chỉ gặp hắn Thân Thể lần nữa vọt tới trước, đồng thời trong miệng hét lớn: "Phong Vân Quốc nam nhi, thà chết chứ không chịu khuất phục!"

Vừa mới nói xong, Dao Mang lần nữa tới gần Chu Thần Hoàn, lần này hai tay của hắn đồng loạt cầm đao, lực lượng so với vừa rồi muốn càng hơn một điểm, ra vẻ liền muốn đem Chu Thần Hoàn một bổ hai nửa, Chu Thần Hoàn bắt đầu dĩ thời dài, Thân Thể bên cạnh dời, vừa vặn tránh thoát hào Trúc Dao phong, mà đúng lúc này, Da Luật Thịnh Cát lâm trận biến chiêu, hào trúc rơi vào Chu Thần Hoàn trước ngực thời điểm, trong nháy mắt Hưởng Chu Thần Hoàn quét ngang mà đi, đúng là muốn lại một lần nữa muốn đem Chu Thần Hoàn một phân thành hai.

Chu Thần Hoàn lông mày nhíu lại, Thân Thể ngửa về sau một cái, đồng thời tay trái từ chưởng biến trảo, muốn lại một lần nữa bắt lấy hào Trúc Dao mặt, chỉ là lần này Da Luật Thịnh Cát đã sớm chuẩn bị, hắn gặp Chu Thần Hoàn thủ chưởng duỗi lúc đến, đúng là trực tiếp buông lỏng ra chuỗi đao, mặc cho hào trúc bay đi cũng không cho Chu Thần Hoàn đạt được.

Chu Thần Hoàn thần sắc nao nao, hắn nâng người lên thân, thủ chưởng lại biến thành quyền đầu, quyền diện trận gió càng hơn, chính là so với ngày đó cái kia nát sơn hà khí thế cũng không yếu hơn mấy phần, chỉ là hắn còn chưa toàn lực xuất thủ, liền gặp Da Luật Thịnh Cát khoe miệng lộ ra một tia thoải mái cười lạnh, Cao Thanh nói: "Chết đi!"

Lượn vòng đao!

Da Luật Thịnh Cát đáng tự hào nhất Dao Thuật, đao mặc dù rời tay, khả không đao không ngừng.

Ngay tại Chu Thần Hoàn đứng dậy thời điểm, hào Trúc Dao nhọn đã nhắm ngay Chu Thần Hoàn hậu tâm chỗ, sau đó liền gặp Da Luật Thịnh Cát ngón tay nhất câu, hào Trúc Dao tán mất ra lạnh thấu xương hàn ý, trực tiếp Hưởng Chu Thần Hoàn hậu tâm đâm tới.

Chỉ là nụ cười còn chưa tan đi đâu, liền bị gặp quỷ kinh ngạc thần sắc nơi bao bọc, hào Trúc Dao đích thật là dựa theo kế hoạch đâm về phía Chu Thần

Hoàn hậu tâm, chỉ là mũi dao vừa chạm đến Chu Thần Hoàn quần áo, tựa như cùng bị Bảo Giáp ngăn lại, đúng là may mắn khó gặp.

Chu Thần Hoàn nhếch miệng lên một vòng nở nụ cười trào phúng, Lãnh hừ một tiếng, Thân Thể chấn động, hạo trúc bị bắn ra, Da Luật Thịnh Cát vội vàng tập trung ý chí, ngón tay lại là nhất câu, muốn thu hồi hạo Trúc Dao, nào có thể đoán được hạo Trúc Dao đang bay trở về tay mình tâm trước một khắc, trước mắt hiện lên nhất đạo Tiểu Mạch Sắc cánh tay tàn ảnh, khi hắn lại đưa tay lúc, hạo Trúc Dao cũng đã bị Chu Thần Hoàn giữ trong tay.

Chu Thần Hoàn nắm chặt hạo Trúc Dao chuôi trong nháy mắt, chân phải đá một cái, đầu gối một đỉnh, chuôi dao hướng về Da Luật Thịnh Cát Đỉnh Đầu chính là va chạm, Da Luật Thịnh Cát vội vàng lấy tay ngăn cản, chân bên dưới đầu gối cũng là bị Chu Thần Hoàn vững vàng đá trúng, chỉ nghe răng rắc một tiếng tiếng xương vỡ vụn truyền đến, Da Luật Thịnh Cát bỗng nhiên nửa quỳ đi xuống, ôm cùng với chính mình phá nát đầu gối hét thảm lên.

Chu Thần Hoàn Lãnh hừ một tiếng, hát lên hạo trúc, Da Luật Thịnh Cát chỉ cảm thấy sau lưng như mạng tại đâm, xoay người nhìn lại, hạo Trúc Dao nhọn đã trực chỉ mình trán đầu.

"Nhị Hoàng Tử Điện Hạ, hiện tại chúng ta còn đánh sao" Chu Thần Hoàn cười nói.

Da Luật Thịnh Cát trong mắt tràn đầy hận ý, hai tay của hắn nắm tay, vừa muốn thấp đầu nói cái gì, đã thấy Chu Thần Hoàn mũi dao ra một tắc, trực tiếp thọt tới trên trán của hắn, hiện máu chảy ngang, nhưng không có đâm xuyên đầu của hắn.

"Đừng có lại chơi cái gì tiểu tâm tư, ngươi ngay cả Thiên Nhân Chi Cảnh cũng không vượt qua, nghĩ quá nhiều sẽ chỉ làm ngươi thật nuôi sói." Chu Thần Hoàn nhìn thoáng qua trong ngực ngủ say tiểu thỏ tử, ngữ khí mới lại khôi phục Liều Nguyên bản thông dong, nói: "Ngươi cũng đừng gửi hi vọng ở mình những cái kia tử sĩ, thực không dám giấu giếm, ta cái kia bằng hữu bạn hiện tại liền cùng đập đầu xuân được tráng hán, ngươi mấy cái kia tử sĩ, vừa vặn chính là cỡi hết quần áo Tiểu Nương Tử, làm thế nào có thể chạy ra lòng bàn tay của hắn "

Da Luật Thịnh Cát tự nhiên là sẽ không hoàn toàn tin tưởng Chu Thần Hoàn lời nói, dù sao hắn là biết Lão Cát thực lực, chính là tại Phong Vân Quốc, Lão Cát thực lực đều có thể sắp xếp tiến lên năm, mà lại Lão Cát cũng đã nói, nếu như mình nghĩ đi, Thạch Ngọc Quốc là không người có thể lưu được hắn, lại có thể đơn giản như vậy liền chết tại hai cái tuổi quá trẻ nhân thủ bên dưới

Chỉ là suy nghĩ lung tung còn chưa kết thúc, liền nhìn thấy mấy cái hình tròn đồ vật từ Thiên Nhi hàng, đội Da Luật Thịnh Cát thấy rõ về sau, sắc mặt trong nháy mắt như tro tàn, toàn bộ người cũng bị mất sinh khí.

Chỉ gặp bao quát Lão Cát ở bên trong năm cái tử sĩ, đầu lâu đều thành linh xuất hiện, mà lại Lão Cát nhuộm máu đầu lâu chính đứng tại Da Luật Thịnh Cát trước người, hắn đầy mặt hoảng sợ, chết không nhắm mắt!

Da Luật Thịnh Cát lại gian nan nhắc đầu, chỉ gặp đeo kiếm Nam Tử ngạo nghễ đứng ở trước người, áo quần hắn theo gió mà động, nụ cười trên mặt tiêu sái mà tự tại, toàn bộ người cư cao lâm hạ nhìn cùng với chính mình, coi là thật chính là cái kia cửu tầng trên cung điện Kiếm Tiên.

"Ác như vậy, đầu đều cắt bỏ" Chu Thần Hoàn có chút kinh ngạc nhìn về phía Lý Bạch.

Chỉ gặp Lý Bạch nhếch miệng, nói: "Người không ra người quý không ra quý, thật sự là vũ nhục chúng ta nhân tộc hình tượng, không giết đều là then đối nhân tộc."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, không khỏi nói ra: "Ngươi vẫn là cái nhìn nhan sắc khổng "

"Nhan sắc cái này từ nghe cũng là chuẩn xác, ngươi không cảm giác giống như ta vậy anh tuấn người hắn là sống đến dài đằng đẳng sao "

Chu Thần Hoàn khoát tay áo, không đi phản ứng tự luyện Lý Bạch, hắn cư cao lâm hạ thấp đầu nhìn lấy quý ở trước mặt mình trong mắt chứa ý sợ hãi Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử, mở miệng nói: "Ngươi yên tâm, ngươi nhan sắc so với bọn hắn đều cao, ngươi không chết được." Vừa mới dứt lời, Chu Thần Hoàn lại phun ra từng ngụm từng ngụm nước, phi nói: "Ta làm sao cũng lấy nhan sắc luận sinh tử "

Hắn tiện tay đem hạo Trúc Dao vẫn tại một bên, trên mặt không có nửa điểm tình cảm nhìn lấy Da Luật Thịnh Cát, suy nghĩ nghĩ, đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười: "Ngươi muốn may mắn, ngươi gặp phải người là ta, nếu không ngươi là có hay không có thể còn sống sót, thật là cái vấn đề. Mà ngươi càng hắn là may mắn chính là, ngươi nha đầu một cái tốt thai, sinh ở nhà đế vương, mà không phải sống ở hàn môn con cháu, nếu không. . . Bản Thái Tử mới sẽ không cùng ngươi nói nhảm nhiều như thế a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Năm đó cái kia thỏ những chuyện kia

Chương 79: Năm đó cái kia thỏ những chuyện kia

Trở lại Hoàng Cung, Chu Thần Hoàn đem Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử giao cho kim Vũ Vệ về sau, liền trực tiếp đi hướng Hoàng Đế Chu Thần Hoàn thư phòng, gõ môn vào phòng, mới gấp trong thư phòng ngoại trừ Chu Nghĩa Thiên bên ngoài, còn có sư phụ của mình Bệnh Hồ Cự Sĩ Hà Đức Thiếu cùng Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên.

Hoàng Đế Chu Nghĩa Thiên lại như thường ngày, cùng Hà Đức Thiếu đánh cờ, bị Hà Đức Thiếu thông sát, trung bàn liền quyết ra thắng bại, mà lục Kinh Thiên thì là đứng ở Chu Nghĩa Thiên sau lưng, Ngưng Thần đi xem trên bàn cờ hắc bạch nhị tử.

Gặp Chu Thần Hoàn tiến môn, Chu Nghĩa Thiên cười vang nói: "Nghe nói người bắt sống cái kia Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử, đã đạt Địa Tiên Trung Kỳ Đa Luật Thịnh Cát "

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, rất tùy ý ngồi trên ghế, nói: "Tất cả mọi người biết đến sự tình, hỏi lại có ý tứ "

Chu Nghĩa Thiên bị Chu Thần Hoàn mạnh miệng, cũng không có nửa điểm không đổi, chỉ là chuyển đầu nhìn về phía sau lưng lục Kinh Thiên, nói: "Lục tiên sinh, trăm này nhi tử Không sai a Vinh Nhục không sợ hãi, một thân bản sự Thông Thiên, mà lại trí tuệ Thông Huyền, ngay cả ta cái này lão cha cũng không thể không tán thưởng một tiếng, sinh mà cho là Chu Thần Hoàn."

Lục Kinh Thiên nghe vậy, nguyên bản mặt không thay đổi khuôn mặt mới lộ ra vẻ mỉm cười, trong tay hắn nắm hắc bạch nhị tử, vuốt nhẹ một cái, mới nói: "Lúc trước bị giam tại Tiểu Dao Các lúc, không ăn ít Thái Tử Điện Hạ rượu ngon cùng đùi gà, bởi vì cái gọi là ăn người nhu nhược, Thái Tử Điện Hạ trong lòng ta tự nhiên là cùng cái kia Nhất Đẳng nước lớn các hoàng tử một người như vậy vật."

Nghe được mấy người biến đổi pháp khen mình, Chu Thần Hoàn cũng là có chút bất đắc dĩ, hắn giang tay ra, nói: "Đừng cho ta gài bẫy a, người ta là cho các người bắt trở lại, nên làm cái gì ta liền mặc kệ, dù sao các người đám này lão hồ ly thông minh đâu, tính kế nhân tâm một cái đỉnh mười tám cái, nhiều ta một cái không nhiều, thiếu ta một cái càng không ít."

Ba cái tuổi tác cộng lại phải có một trăm năm mười sáu mươi tuổi nam tử trung niên nghe vậy, đều là cười lên ha ha, bọn hắn hai mắt nhìn nhau một cái, cuối cùng vẫn là Hà Đức Thiếu mở miệng: "Điện hạ, người là người bắt, tự nhiên cũng phải nghe một cái đề nghị của người mới tốt, nếu không chúng ta mấy cái nếu là không cẩn thận làm để người không hài lòng, sau cùng tâm lý không thoải mái không phải là người "

Bệnh Hồ Cự Sĩ Hà Đức Thiếu thuộc về Chu Thần Hoàn đứng nghĩa sư phụ, cho nên hắn có thể cùng cha của mình tùy hứng, lại không thể không nghe Hà Đức Thiếu, suy nghĩ nghĩ, Chu Thần Hoàn liền mở miệng nói: "Gần nhất Phật Giới có chút không yên ổn, sợ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, cho nên nên giữ lại một chút thực lực vẫn là giữ lại một số, huống hồ lần này Thập Quốc đại so với quá khứ, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, chúng ta hắn là sẽ không lại là một tên sau cùng, cùng Phong Vân Quốc làm cho Sinh Tử Đại Định giống như, không có lợi."

Chu Thần Hoàn nhẹ nhàng đi lòng vòng chén trà, nhìn lấy trong chén trà màu vàng nhạt nước trà, dừng một chút, lại nói ra: "Bất quá, người chúng ta cũng không thể không công tiền hắn trở về, nên muốn cái gì bồi thường liền muốn, nên bắt chẹt cũng phải bắt chẹt, chỉ cần tại lẫn nhau có thể tiếp nhận dây bên trong liền có thể, những này các người đến xem, ta là không hiểu."

Chu Nghĩa Thiên nghe xong Chu Thần Hoàn lời nói về sau, thu hồi trên bàn cờ Cờ Vây, đem Hắc Tử Bạch Tử tách ra, nói: "Cái này liền xong rồi "

Chu Thần Hoàn đứng lên, nhún vai, tức giận nói: "Còn có thể thế nào Không lẽ nhất định để ta nói Phong Vân Quốc hoàng tử không ít, cái này Nhị Hoàng Tử cùng Đại Hoàng Tử đều là Hoàng Vị mạnh hữu lực cạnh tranh già, thả hắn trở về để Phong Vân trong nước hao tổn, chết từ tế nhất cái mấy trăm trọng thần đại thần, xa so với nhốt tại chúng ta nơi này có dùng đến nhiều ta thế nhưng là Thái Tử Điện Hạ, thế nhưng là quang minh cùng chính nghĩa biểu tượng, há có thể nói ra như vậy xấu bụng lời nói "

Nói xong, Thái Tử Điện Hạ liền đẩy môn đi ra ngoài, mà trong thư phòng còn lại ba người, lại là đang trầm mặc một lát sau, lại cùng nhau cười mở cười ha ha.

"Lục tiên sinh, ta này nhi tử như thế nào" Chu Nghĩa Thiên mặt mũi sáng sủa, cười nói.

Lục Kinh Thiên hai mắt hữu thần vận, hắn thấp đầu nhìn một chút trong tay hắc bạch hai con cờ, suy nghĩ nghĩ, vứt bỏ Bạch Tử, đem Hắc Tử một lần nữa giữ trong lòng bàn tay, sau đó điểm một cái đầu, trầm giọng nói: "Sinh như Hạ Hoa, tính táo như băng, bụng có Thi Thư sau khi lại xảo trá trí tuệ, võ đoạt thiên địa tạo hóa sau khi cũng biết ẩn nhẫn, chuyện này, đang trực ta đến mờ mờ." "

Chu Nghĩa Thiên điểm một cái đầu,

Mà Hà Đức Thiếu lại là đứng dậy thực tình khẽ cong eo, nói: "Cám ơn lục Quốc Thủ."

Rời đi Hoàng Cung Ngự Thư Phòng, trở lại chỗ mình ở, chỉ gặp cái kia toàn thân nhuốm máu khôi phục nguyên hình Thỏ Yêu đã bị Hồng Loan thanh tẩy sạch sẽ, Ngự Y cũng vì cái này tiểu thỏ tử đắp lên Hoàng Cung Danh Quý dược vật, trở lại băng dính. Nhìn cái này tiểu thỏ tử ngủ được an tường, Chu Thần Hoàn liền biết đã không còn đáng ngại, chỉ ít tính mệnh Vô Ưu, nhưng nó thương dù sao không rõ, sau cùng lại là dùng liều mạng biện pháp chạy trốn, đã thương tới căn bản, muốn hoàn toàn khôi phục cũng không biết ngày tháng năm nào.

"Điện hạ, cái này con thỏ thật đáng yêu, chỉ là trên thân thương nặng như vậy, những tên ghê tởm kia cũng thật là nhẫn tâm." Hồng Loan nhìn thấy Chu Thần Hoàn tiến đến, vừa muốn đứng dậy hành lễ, liền bị Chu Thần Hoàn ngăn cản.

Chu Thần Hoàn ngồi ở giường giường một bên khác, nhìn cái này cùng trong trí nhớ Nguyệt Cung bên trong Ngọc Thỏ dài cùng nhau rất giống tiểu thỏ tử,

cười nói: "Hiện tại người giúp nhìn lấy đáng yêu, nếu là người biết cái này tiểu thỏ tử vô số lần thoát đi thiên tiên cao thủ truy sát, đồng thời phút cuối cùng còn có thể đem thiên tiên cao thủ khí Thần Thể run rẩy, người liền biết nó đến cùng có bao nhiêu đáng yêu."

Hồng Loan che miệng Nhất Tiểu, sờ lấy lông tơ so trên châu còn muốn trắng nõn tiểu thỏ tử lông tóc, nhẹ giọng nói: "Thật nghĩ không ra dạng này một cái đáng yêu tiểu thỏ tử, lại là lợi hại như vậy gia hỏa đây."

"Hong Loan" Chu Thần Hoàn đột nhiên nói.

"Ừ"

"Người nói những này con thỏ có phải hay không đều đáng đáp giống nhau a không phải đều nói song thỏ băng đi, sao có thể phân biệt ta là hùng con mái a tại sao ta cảm giác cái này con thỏ cùng ta trước đó nhìn thấy một cái con thỏ giống như vậy đâu liền ngay cả ngũ bộ đáng cũng giống như."

Chu Thần Hoàn nhìn lấy an tường chìm vào giấc ngủ tiểu thỏ tử, nghĩ từ bản thân lần thứ nhất trộm nhập Nguyệt Cung trộm - dòm... Ngạch, muốn đi bãi phóng thời điểm, liền không cẩn thận dẫm lên mặt đất chính đang say ngủ Ngọc Thỏ Tiểu Vĩ Ba bên trên, đau Ngọc Thỏ bừng tỉnh, vậy mà trở nên cùng mình cao lớn, quả thực là truy cùng với chính mình chạy rông rã một canh giờ, sau cùng mới bị Chu Thần Hoàn dùng một căn Cà Rốt thu mua, nếu không mình đoán chừng về sau cũng sẽ không có cơ hội tiến vào Nguyệt Cung, đi cùng cái kia hoàn toàn không dính khói lửa trần gian Hằng Nga gấp mặt.

Hồng Loan nâng lên đầu, nhìn về phía Chu Thần Hoàn, chỉ gặp Chu Thần Hoàn trong mắt vậy mà toát ra một tia hồi ức cùng vẻ buồn bã, nằng hai mắt khê nhúc nhích, vội vàng cúi đầu xuống, suy nghĩ nghĩ, mới nói ra: "Kỳ thực Hồng Loan cũng không biết con thỏ có phải hay không đều đáng đáp giống nhau, tuy nhiên có lẽ hẳn là không giống nhau đi, liền cùng chúng ta Nhân Tộc, mỗi cái người không cũng không giống nhau nhưng liền như Nhân tộc nhìn chủng tộc khác, chỗ rất nhỏ chúng ta cũng là không phân ra, có lẽ chúng ta nhìn thấy rõ ràng là hai cái, nhưng bởi vì phân biệt không ra, cũng sẽ ngộ nhận là một cái."

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, lại không nói gì nữa, hẳn đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve một cái cái này lông tóc mềm mại trắng nõn tiểu thỏ tử, suy nghĩ nghĩ, đột nhiên nở nụ cười, "Chợt nhớ tới một cái tên, năm đó cái kia thỏ những chuyện kia, nếu như cái kia Tiểu Ngọc thỏ cũng có thể biết điều như vậy, nếu như không có cái kia Tiểu Ngọc thỏ ở giữa nghịch ngợm gây sự, hoặc có lẽ bây giờ lại sẽ khác nhau a cái kia Tiểu Ngọc thỏ, còn thật sự có chút nhớ nằng..."

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, chiếm lấy Chu Thần Hoàn giường tiểu thỏ tử Tam Biện Chủy hơi mở ra, hai đầu đáng yêu Tiểu Vĩ Ba lắc lắc, lật ra cả người, đem cái mõng hướng Chu Thần Hoàn, lại hàm ngụ thiệp đi.

Chu Thần Hoàn cùng Hồng Loan nhìn nhau, lại là nở nụ cười.

Bất tri bất giác, mình đây coi như là nuôi một cái Tiểu Sùng Vật sao chỉ là sùng vật này, giống như có chút không tầm thường a...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Tên Hạo Nguyệt

Chương 80: Tên Hạo Nguyệt

Về sau thời gian Chu Thần Hoàn khó được thanh nhàn một đoạn thời gian, mỗi sáng sớm, liền có thể nhìn thấy một đôi như sáng chói Tinh Thần cực kỳ thanh tịnh mặt to tại nhìn mình chăm chăm, xoay người muốn ngủ nướng, cái này đôi mắt to liền lại chạy đến khác một bên, vẫn là như vậy thanh tịnh như sâu suối, để cho mình muốn nổi giận đều có chút ngượng ngập.

Bất đắc dĩ phía dưới, lấy bị được đầu, vừa nhắm mắt lại, liền lại có thể nghe được chít chít gọi tiếng vang lên, âm thanh tuy nhiên không lớn, lại là trực tiếp vang tại trong linh hồn, ồn ào phía dưới, chính là lại sâu buồn ngủ cũng toàn bộ tiêu tán.

Chu Thần Hoàn ngồi dậy, bất đắc dĩ nhìn lấy trước người tròng mắt một đôi đáng yêu mặt to Hạo Nguyệt Thỏ Tộc tiểu thỏ tử, vô đầu nói: "Người là con thỏ đúng không hơn nữa còn là đã có thể liệt vào trên quý bảo hộ giống loài Hạo Nguyệt Thỏ Tộc con thỏ đúng không càng là trước kia thực lực không biết đạt tới loại nào khủng bố địa vị, có thể rung chuyển thiên tiên nhân vật Thỏ Yêu đúng không nhưng người tốt nhất con thỏ không thích đáng, học người ta lão thử chít chít kêu, không cảm thấy mất đi thỏ mặt sao "

Vừa dứt lời, Chu Thần Hoàn chỉ cảm thấy trước mắt hiện lên nhất đạo bóng trắng, tiếp theo liền thấy Hạo Nguyệt Thỏ Tộc tiểu thỏ tử ghé vào trên mặt của mình, hai cái móng vuốt nhỏ tại Chu Thần Hoàn trên mặt lung tung gãi, miệng bên trong còn không ngừng chít chít kêu, rất rõ ràng gọi là con thỏ gấp còn cào người.

Chu Thần Hoàn một phát bắt được tiểu thỏ từ sau lưng, sau đó dắt lấy bộ lông của nó trực tiếp xách lên, tiểu thỏ từ ở giữa không trung giương nanh múa vuốt, trong miệng chít chít phức chít chít, một đôi sáng chói hai con ngươi cũng có hóa điểm đang thiêu đốt, Chu Thần Hoàn ngáp một cái, hào Vô thương hương tức ngọc hơi vùng tay, đem cái này đáng thương Hạo Nguyệt Thỏ Tộc trần quý giống loài liền cho ném tới giường dưới.

Vén chắn lên, Chu Thần Hoàn không thích xuyên có trói buộc áo ngủ, cho nên toàn thân trên dưới ngoại trừ mấu chốt nhất địa phương bị che chắn bên ngoài, còn lại bộ vị đều là trần trụi bên ngoài, ba năm Du Lịch, rút đi da thịt bơ trắng nõn, ngược lại là tăng thêm càng có Nam Nhân Khí Khái Tiểu Mạch Sắc, mà lại lâu dài đúc luyện, lại có Nguyên Khí tẩm bổ, Thân Thể tự nhiên là so với cái kia khỏe đẹp cân đối tiên sinh càng thêm tráng kiện cùng nín lòng mà nhìn, lại ngáp một cái, bỗng nhiên liếc thấy trên mặt đất tiểu thỏ từ không có như ngày xưa ồn ào, nhìn kỹ lại, khoe miệng không khỏi cau lên.

Chỉ gặp cái kia tiểu thỏ từ tại nhìn thấy Chu Thần Hoàn Xích Thân lộ nhục chỉ lúc, vậy mà rất Nhân Tính Hóa dùng hai cái móng vuốt nhỏ chặn con mắt, loại kia ngưng ngưng bộ dáng, quả nhiên là ngay cả Chu Thần Hoàn loại này tâm địa không tính thân thiện có chút mỏng mắt người đều cho Manh Hóa.

Chu Thần Hoàn vốn muốn đi treu chọc một chút cái này tiểu thỏ từ, nhưng nghĩ đến cái này con thỏ từng trải qua cũng là hóa hình Yêu Tộc, nếu như bị nàng tất cả đều nhìn, thua thiệt không phải là mình

Thua thiệt tiền mua bán Chu Thần Hoàn là xưa nay không đi làm, hẩn lắc lắc đầu, gặp tiểu thỏ từ khép lại móng vuốt nhỏ đột nhiên tách ra một cái khe nhỏ khe hở, mà cặp kia hữu thần như tinh thần con mắt vừa vận lot đi ra, bốn mắt cùng nhau đứng, tiểu thỏ từ Thân Thể cứng ngắc lại trong nháy mắt, liền phun kêu lên một tiếng, quay người liền hướng ra phía ngoài chạy tới.

Vừa vận lúc này phòng cửa bị Hồng Loan mở ra, tiểu thỏ từ một cái không chú ý, liền vọt tới Hồng Loan trên thân, cùng Hồng Loan trước người phòng lên lệnh Chu Thần Hoàn đều có chút nhộn nhạo bộ ngực chạm vào nhau, tạo nên tầng tầng gợn sóng, liền để cho đang mặc quần áo Chu Thần Hoàn đều có chút nhìn mà tròn tròn mắt.

Sau đó lại nhìn thấy tiểu thỏ từ vậy mà đứng ở Hồng Loan có thể xưng hùng vĩ ngạo ngễ ưỡn lên trên bộ ngực, hai cái móng vuốt nhỏ tóm chặt lấy, sợ rơi xuống dưới, nhìn Chu Thần Hoàn lại có chút cực kỳ hâm mộ, cười nói: "Không nghĩ tới cái này tiểu thỏ từ vẫn là một cái sắc bại hoại."

Hồng Loan trong tay còn bung rửa mặt chậu nước, gặp Chu Thần Hoàn treu chọc, lại gặp tiểu thỏ từ nắm lấy không nên đụng địa phương, khuôn mặt không khỏi một trận ửng đỏ, giận nói: "Điện hạ lại tại giễu cợt nô tỳ."

Chu Thần Hoàn cười ha ha, lại từ chối cho ý kiến, mặc quần áo tử tế, đi đến Hồng Loan trước người, lại là cầm lên tiểu thỏ từ, ném sang một bên, cười nắc nẻ nói: "Bản Thái Tử đều chưa sờ qua địa phương, ngươi cũng dám đụng, nhớ kỹ đây là Bản Thái Tử chuyên chúc địa bàn, ngươi nếu là lại thừa cơ ăn đậu hũ, Bản Thái Tử liền đem cái móng của ngươi đánh sưng, để ngươi không làm con thỏ đi làm cái kia đất đỏ con khi được rồi."

Tiểu thỏ từ nghe vậy, tự nhiên lại là một trận lú rú đến phản kháng, mà Hồng Loan lại là trên mặt vừa đỏ một điểm,

Nàng đem chậu nước thả dưới, nhẹ giọng nói: "Điện hạ vẫn là cho cái này tiểu thỏ từ đặt tên đi, tổng gọi tiểu thỏ từ tiểu thỏ từ, cũng không ổn."

Tiểu thỏ từ hai cái lỗ tai xoát liền dựng lên, nàng móng vuốt nhỏ chỉ mình, lại là chít chít, phảng phất liền là nói bản con thỏ là có danh tự, không cần các người tới lấy.

Nhưng nàng điểm này kháng nghị trực tiếp liền bị Chu Thần Hoàn không để mắt đến, Chu Thần Hoàn rửa mặt, tiếp nhận Hồng Loan đưa tới khăn mặt chà xát một cái mặt, nhìn một chút tiểu thỏ từ, nói: "Vậy thì đặt tên đi, kêu cái gì đầu "

Tiểu thỏ từ chít chít phức chít chít, trên nhảy dưới tránh, nghe rằng tròn mắt, còn kém đi cần Chu Thần Hoàn.

"Gọi Thỏ Bát Ca đi." Chu Thần Hoàn hai mắt sáng lên, đột nhiên nói.

"A" Hồng Loan một trận kinh ngạc.

Tiểu thỏ từ thì là tại cứ thế chỉ chốc lát về sau, thật vọt tới Chu Thần Hoàn trên thân, nâng cùng với chính mình móng vuốt nhỏ, chít chít kêu, trong giọng nói chính là ngay cả Chu Thần Hoàn đều nghe được bất mãn cùng ủy khuất.

"Ủy khuất cái gì" Chu Thần Hoàn nhếch miệng, nói: "Thỏ Bát Ca tốt bao nhiêu cái tên, còn không linh tính "

Hồng Loan cười khổ một tiếng, nói: "Điện hạ, cái này tiểu thỏ từ tựa như là cái mẩu, gọi Bát Ca đúng là có chút. . ."

Chu Thần Hoàn nhìn một chút cái này con thỏ, tiểu thỏ từ vội vàng trừng rất nhiều Thần lại sáng chói hai con ngươi, điểm đầu lại điểm đầu, phảng phất là đang nói Bản Công Chúa chính là nữ, trừng đại cặp mắt của ngươi nhìn xem, công mẫu ngươi cũng không phân rõ, ngươi tại sao không gọi Bát Ca

"Mẫu đó a. . ."

Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Gọi là Hoa Mộc Lan "

". . ."

"Vô Tắc Thiên "

". . ."

"Tứ Hi "

". . ."

Hồng Loan cùng tiểu thỏ từ lúc đầu tần suất đều đồng bộ, cho đến lúc này các nàng mới biết, trước mắt nhìn như không gì làm không được Thái Tử Điện Hạ rời xa cũng có yếu hạng a, danh tự lên được, làm sao cảm giác một cái so một cái không đáng tin cậy.

Kỳ thực nếu như bọn hắn biết đã tại tam giới xong ra tên đầu Tuyệt Thế Kiếm Khách tên là Nhị Cầu Đản, hơn nữa còn là Chu Thần Hoàn cho lên được tên lúc, liền biết Thái Tử Điện Hạ đặt tên bản sự.

Cũng không nói đến cái gì Nhị Nha, Nhị Đản loại hình tên, đã coi như là Chu Thần Hoàn rất dụng tâm.

"Đều không thỏa mãn" Chu Thần Hoàn nhú mày hỏi.

Hồng Loan cùng tiểu thỏ từ đồng thời dao động đầu.

Chu Thần Hoàn lại nhú mày, khổ tư mình tưởng một phen, nhớ tới tiểu thỏ từ chủng tộc, lại nhớ lại Nguyệt Cung bên trong Ngọc Thỏ, bỗng nhiên nói ra: "Đã ngươi là Hạo Nguyệt Thỏ Tộc trên quý giống loài, vậy thì đơn giản điểm, chỉ lấy thứ hai, tên là Hạo Nguyệt đi."

Tiểu thỏ từ cùng Hồng Loan nghe vậy, vừa muốn theo thói quen dao động đầu, sau đó bỗng nhiên trừng lớn hai con ngươi, lẫn nhau nhìn thoáng qua, vậy mà lại là cùng một tần suất điểm đầu, điểm đầu Tốc Độ Chi Khoái, phảng phất sợ Chu Thần Hoàn lại thay đổi chủ ý.

Chu Thần Hoàn thấy thế, cũng đành phải bắt đầu dao động đầu: "Một cái tên lại có thể đại biểu cái gì chính là ta nói ngươi gọi Hằng Nga, ngươi liền thật sự là Hằng Nga "

Vừa mới thu hoạch được tên mới, tên là Hạo Nguyệt tiểu thỏ từ nghe được Hằng Nga hai chữ, Thân Thể vậy mà vì không thể tra dùng một cái, như tình quang thời xán hai con ngươi hiện lên một tia phức tạp thần sắc. . .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Nguyên Tiêu Ly Nhân đi

Chương 81: Nguyên Tiêu Ly Nhân đi

Nhân nhả thời gian luôn luôn qua nhanh chóng, còn chưa cẩn thận cảm thụ Tân Niên náo nhiệt vui mừng, đại biểu Tân Niên đoạn kết Nguyên Tiêu ngày hội đã đến.

Một ngày này, Thạch Ngọc thành phảng phất trở thành đèn lồng hải dương, đứng ở Thạch Ngọc Quốc hoàng cung cao nhất trên núi giả, Hưởng toàn bộ Thạch Ngọc thành nhìn ra xa mà đi, đây thành đều là đỏ như nhũ vô số lần Húc Nhật một loại đèn lồng, đèn lồng treo trên cao nhà cửa ra vào, treo trên cao Tại Thành chợ mỗi một tắc đất bên trên, không đi đứng cái kia náo nhiệt, chỉ là nhìn lấy mãnh liệt biển người, cùng người kia triều bên trong không ngừng di động Hoa Đăng, liền sẽ cảm giác tâm lý hoan hỉ, có chút ý mừng.

Vui vẻ là sẽ truyền lại, vui mừng cũng là có thể cùng hưởng, nếu không thành hôn sinh con lại vì sao muốn giống trống khua chiêng đi bày chiến trận kia không hay là vì Lân Lý Hương Thân dính chút hi khí, cùng một chỗ sung sướng sống qua ngày

Đương nhiên, truyền không biết bao nhiêu năm tập tục, tới Chu Thần Hoàn kiếp trước Trái Đất lúc, đã thay đổi vị đạo, ăn mừng ý mừng tuy có, nhưng cái kia thuần túy tiền tài xem lại chiếm bảy thành.

Lắc lắc đầu, trừ bỏ vừa được nhân liền ưa thích suy nghĩ lung tung suy nghĩ, chuyển đầu nhìn về phía bên cạnh hâm rượu Lý Bạch, cùng sau lưng thịt nướng Hồng Loan cùng ôm lấy bắp đùi mình, hàm răng cũng đội lên trong quần tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt, Chu Thần Hoàn nói: "Nguyên Tiêu ngày hội, kỳ thực ý tứ cũng cùng ăn tết bình thường là coi trọng bao quanh tròn trịa, nhưng mỗi lần đến cái này thời gian, phân biệt Ly gia ra môn dốc sức làm người dù sao cũng so đoàn viên người càng nhiều, cũng nói là chúc mừng đoàn viên Ngày Lễ, không bằng nói là vì lần sau có thể đoàn viên mà làm ra câu trông mong thời gian."

"Đại trượng phu chỉ tại tứ phương, uống rượu." Lý Bạch không đầu không đuôi nói một câu.

Chu Thần Hoàn tiếp nhận chén rượu, nhìn lấy rượu trong chén bay ra ẩm áp bạch khí, cười nói: "Ngươi đây coi như là an ủi ta "

Ban đêm Lý Bạch luôn luôn có loại lạnh lùng cảm giác, hấn đứng người lên, thẳng tắp như kiếm, thật đáng giận thế lại đã hoàn toàn nội liễm, so với lúc ấy vừa mới tập được mở kiếm thơ thời điểm, đã tưởng như hai người.

"Cũng là tại tự nhủ." Lý Bạch nói.

Chu Thần Hoàn hơi Nhất Tiểu, hướng Lý Bạch cách không nâng chén, uống một hớp tiến trong miệng, ầm ập rượu từ cổ họng tiến vào dạ dày, càng thêm hòa nhiệt, Chu Thần Hoàn chỉ cảm thấy toàn thân đều ầm ập lên, chỗ khớp nối càng là ầm ầm có chút phát nhiệt, hấn chỉ chỉ phía dưới náo nhiệt Thị Tập, nói: "Đi dạo một vòng "

Ba người một thò ra Hoàng Cung, trong nháy mắt tràn vào biển người bên trong, nhìn lấy hai bên đường phố các loại Hoa Đăng Quán nhỏ, còn có Tạp Kỹ, thức ăn ngon các loại quầy hàng, nghe bách tính vui cười âm thanh, Chu Thần Hoàn tức sắp rời đi những cái kia có chút già mồm Ly Tinh cảm xúc biệt ly cũng phai nhạt rất nhiều.

Trước nhất phương cái Tạp Kỹ bày ra, một cái người nuốt lửa cùng phun lửa, hấp dẫn rất nhiều người chủ ý, Chu Thần Hoàn ba người cũng chẳng có mục đích đi dạo, nghe được bách tính hô tốt, liền xích lại gần đi nhìn một chút, nhìn thấy điểm đặc sắc, cũng không nhịn được kêu một tiếng tốt, chỉ là Chu Thần Hoàn cũng không mang theo trong cung thị vệ đi ra, cũng vô dụng mang bao nhiêu bạc, bằng không không thể nói trước sẽ hô to một tiếng việc này không tệ, nên thưởng.

Rời đi Tạp Kỹ bày, tại bên đường Quán nhỏ lại mua một chút quà vặt, ba cái người mỗi cái một cái, về sau nghe đến đình đầu bên trên ngồi xỏ tiêu thỏ từ Hạo Nguyệt chít chít gọi tiếng, Chu Thần Hoàn đem bánh ngọt hướng lên giơ lên, vốn cho rằng chỉ ăn Cà Rốt tiêu thỏ từ Hạo Nguyệt vậy mà ôm lấy bánh ngọt, cũng ăn như gió cuốn, Chu Thần Hoàn sợ Hạo Nguyệt làm bẩn tóc của mình, muốn đem nâng tùm xuống tới, lại bị Hạo Nguyệt mãnh liệt phản kháng, trong miệng chỉ có thể nhếch miệng, không cho bắt luận kẻ nào lại cho Hạo Nguyệt thức ăn, tự nhiên lại là dẫn tới Hạo Nguyệt một trận bất mãn.

Đi qua một cái Hoa Đăng bày, nhìn thấy rất nhiều người vây quanh đoán đồ đèn thắng Hoa Đăng, vô cùng náo nhiệt, ồn ào, ba người vừa muốn đi tham gia náo nhiệt, Chu Thần Hoàn nhìn thấy bên cạnh thân một cái quầy hàng, bỗng nhiên ngừng lại.

Hai người khác thấy thế, đều là nghi hoặc nhìn về phía Chu Thần Hoàn, chỉ gặp tại Chu Thần Hoàn bên cạnh, có một cái Xem Bói Sạp hàng, Sạp hàng bên trên cũng không có bày đặt bình thường Xem Bói Đạo sĩ dùng treo ký loại hình vật, ngược lại là có mấy cái khép lại cầm nang, trong túi giấu chứa cái gì thấy không rõ lắm, tuy nhiên có lẽ hấn là cũng thích hợp treo ký loại hình giả thần giả quỷ đồ vật mới đúng.

Sạp hàng ngồi phía sau một người mặc đạo bào Trung Niên Nhân, hấn có giao hoạt như chuột hai mắt,

Vừa thấy được trước sạp một cái ăn mặc lộng lẫy người trẻ tuổi đứng lạng xem ra, hai mắt sáng lên, liền ngay cả bận bịu đứng lên, nói: "Bói quẻ hỏi ký đo Hung Cát, ta thay ngày qua nói một tiếng, tối nay Nguyên Tiêu ngày hội sẽ, câu đố dựa vào duyên xem bệnh Trương Lai. Công tử, ta xem ngươi khí vũ hiên ngang, tư thế oai hùng bùng bùng phần chấn, tương lai nhất định có bất phàm thành tựu, nhưng công tử trong mắt có hơi sắc, trước người có Hắc ý, tiền đồ tựa hồ có chút long đong, không bằng đoán một quẻ, ta vì công tử nhìn một chút con đường phía trước đến cùng vì sao, như thế nào gặp dữ hóa lành."

Chu Thần Hoàn nhìn thú vị, Phật Giới nhìn thấy hòa thượng rất bình thường, nhưng nói sĩ, liền ít hơn nhiều, dù sao Tiên Phật là hai loại tín ngưỡng, tại cái này đây trời Chư Phật quản hạt Phật Giới bên trong, Đạo sĩ thế nhưng là không được hoan nghênh, bách tính cứ như vậy nhiều, tín ngưỡng cũng cứ như vậy nhiều, bị đoạt đi một điểm, cũng liền đại biểu mình ít đi một phần.

Cũng đừng xem nhẹ cái này một phân một hào tín ngưỡng, nếu là thật sự phát sinh ảnh hưởng tam giới cuộn cuộn sự tình, một điểm tín ngưỡng cũng liền đại biểu một điểm khí vận, một điểm khí vận khả năng liền quyết định một giới sinh tử, không qua loa được.

Chu Thần Hoàn tùy ý đưa tay điểm một cái trên bàn mấy cái cầm nang, cười nói: "Đạo trưởng cũng không sợ bị Phật gia Tín Đồ nhìn thấy, cho lật ra Sạp hàng"

Cái kia có lấy giao hoạt mắt chuột Đạo sĩ cười sơi sơi không dài lông dê Hồ, còn thật sự có mấy phần tiên phong đạo cốt bộ dáng, đáp nói: "Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, đã dám mang lên cái này Sạp hàng, khẳng định là có nơi dựa dẫm, thực không dám giấu giếm vị công tử này, Bản Đạo có cái quy củ, mỗi ngày chỉ tính ba lần, buổi sáng trước khi ra cửa tính một lần, nơi nào bày quầy bán hàng, khi nào khai trương cùng thu quán đều có chỗ theo, chỗ lấy cho đến nay, còn chưa bao giờ gặp loại kia không tính hoan hỉ sự tình."

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, nói: "Đạo trưởng hành sự lại là thú vị, chỉ là không biết hôm nay đạo trưởng đã tính mấy quẻ phải chăng còn có còn thừa "

Đạo sĩ vội vàng chỉ chỉ trên bàn cầm nang, nói: "Hôm nay vừa mới khai trương không đến một khắc, công tử là đệ nhất nhân, còn có hai lần bói quẻ cơ hội, không bằng công tử đoán một quẻ, tóm lại không phải chuyện xấu."

"Như thế nào làm "

"Công tử tùy tiện tuyển cái trước cầm nang là được, mỗi cái trong cầm nang đều có một cái đồ đèn, câu đố Khế Hợp Thiên Đạo, hữu duyên từ lại chọn. "

Chu Thần Hoàn quay người nhìn một chút Lý Bạch cùng Hồng Loan, gặp cả hai nhìn mình, chỉ là ra hiệu bọn hấn chờ một lát, sau đó tùy ý vừa sờ, liền chọn trúng phía bên phải cái thứ ba cầm nang.

Đạo sĩ cầm lấy cầm nang, quất ra bên trong đồ đèn, chỉ gặp đồ trên giấy, cũng không cái gì một chữ, hấn nhủ mày, trên mặt có một tia nặng nề chi sắc.

Hồng Loan thấy thế, trong lòng sầu lo phía dưới, tiến lên đi một bước, hỏi: "Câu đố như thế nào giải "

Đạo sĩ thả bên dưới không có có chữ viết giấy đỏ, lần nữa ngừng đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nói: "Công tử không bằng lại chọn một "

Chu Thần Hoàn cười lắc lắc đầu, hần cảm lấy tấm kia không có có chữ viết câu đố, mở miệng nói: "Câu đố Vô Tự, là vì đố đèn im lặng, không nói gì mê chữ, Hồng Loan, người nói cái này đáp án vì sao "

Hồng Loan tâm tư linh lung, suy nghĩ nghĩ liền mình bạch trong đó mấu chốt, nằng lui lại một bước, nở nụ cười: "Mê chữ không nói gì, tự nhiên là mê, lạc đường biết quay lại mê."

Chu Thần Hoàn nhìn về phía Đạo sĩ, khoe miệng hơi vênh, bàn tay hần biến quyền, nói: "Không phải lạc đường biết quay lại mê, mà là sương mù nồng nặc mê, tiền đồ mê mang mê, đạo trưởng, người hôm nay ra môn nhưng từng tính cho tới hôm nay không trở về được nữa rồi "

Chu Thần Hoàn vừa dứt lời, chỉ gặp trước người cái bàn ầm vang nổ tung, giao hoạt mắt chuột Đạo sĩ trong tay nắm giữ Dẫn Lôi kiếm, kiếm quang xanh thẳm, sấm sét vang dội, một kiếm đánh ra, cả con đường đạo cũng có thể nghe được Ngũ Lôi Oanh Đình thanh âm vang.

Chu Thần Hoàn khẽ đi một tiếng, vừa muốn xuất thủ, đã thấy sau lưng Lý Bạch hừ lạnh một tiếng, một tay đẩy, trong tay vừa vừa ăn xong Mứt Quả Mộc Côn mang theo Trùng Thiên Kiếm ý, trực tiếp đâm xuyên Đạo sĩ đầu lâu, đáng thương Đạo sĩ còn chưa nói ra một câu ngoan thoại, cứ như vậy chết không nhắm mắt.

"Điện hạ" Hồng Loan đôi mi thanh tú nhăn lại.

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, gặp sau lưng xa xa roi lấy kim Vũ Vệ chạy đến, chỉ là đưa tay lại cảm lấy một cái cảm nang, mở ra về sau, bên trong là một chữ —— chết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Nam nhi Ly gia nước mắt không lưu

Chương 82: Nam nhi Ly gia nước mắt không lưu

Đổ máu, chính là cho dù tốt tâm tình cũng không có, Chu Thần Hoàn ba người trở về Hoàng Cung, trên đường đi Chu Thần Hoàn chau mày, không nói một lời, bầu không khí có vẻ hơi kiềm chế.

Trên đỉnh đầu hần tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt cũng giống như là cảm nhận được không bình thường bầu không khí, một đôi như tinh thần sáng chói hai con người một hồi thấp bên dưới đầu nhìn xem Chu Thần Hoàn, một hồi lại đi xem một chút phía sau hai người, nó Ba cánh cái miệng nhỏ nhắn mở ra, nhưng không có phát ra thanh âm gì, liền lại hợp lên, sau đó co lên cái đầu nhỏ, cũng yên tĩnh trở lại.

Tới gần cung môn, Chu Thần Hoàn mới thờ ra một ngụm trọc khí, thần sắc trên mặt khôi phục như thường, chuyển đầu Hướng Hồng Loan cùng Lý Bạch áy náy nói: "Quét hào hứng."

Lý Bạch lạnh lùng dao động đầu, Hồng Loan lại là ôn nhu nói: "Điện hạ, người kia là ai tại sao lại hành thích người "

Chu Thần Hoàn nhắc đầu Vọng Nguyệt, lại là mười lăm tháng một mặt trăng, Nguyệt Cung rõ ràng xuất hiện trong tầm mắt, híp mắt nhìn lại, thậm chí có thể nhìn thấy cái kia Nguyệt Cung thô sơ giản lược hình dáng, tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt xúc động, cũng đồng dạng thuận Chu Thần Hoàn nhắc đầu ánh mắt nhìn lại, chỉ là khi nhìn đến Nguyệt Cung về sau, nó nhưng lại là Nhân Tính Hóa phui một cái miệng, sau đó ngáp một cái, đổi một tư thế, vừa muốn nằm sấp dưới, liền bị Chu Thần Hoàn từ đỉnh đầu lôi xuống, ôm vào trong ngực.

"Người thật đúng là đem Bản Thái Tử đầu xem như ỏ a liền không có điểm tự giác "

"Chít chít "

Tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt giãy dụa kêu một cái, hai cái như ngọc thạch đen chiếu sáng rạng rỡ hai con người trừng mắt Chu Thần Hoàn, chỉ là bị Chu Thần Hoàn trừng mắt ngược sau khi, liền nhỏ giọng lại chít chít kêu hai cái, đổi tư thế, lại híp mắt ngủ đi.

Chu Thần Hoàn bắt đầu đi lắc lắc đầu, đối cái này như quen thuộc nghiêm trọng như vậy tiểu thỏ từ rất là không có cách nào, hần tiến vào cung môn, thu tầm mắt lại, trông mắt hơi híp, nói: "Ta sở dĩ lại ở vậy coi như què trước gian hàng ngừng dưới, một cái là đối với Thạch Ngọc trong thành đột nhiên xuất

hiện Đạo sĩ cảm thấy rất nghi hoặc, chỉ ít từ nhỏ đến lớn, còn chưa nghe nói qua có ai Tại Thành bên trong nhìn thấy qua Đạo sĩ. Mà một cái khác, thì là từ trước người hần đi qua trong nháy mắt, ta cảm nhận được một tia Sát Ý, tuy nhiên Sát Ý rất yếu ớt, mà lại xuất hiện trong nháy mắt liền biến mất, nhưng có thể lừa gạt được người khác nhưng không giấu diếm ở ta, cho nên ta có lẽ nhìn một chút dám đối ta lộ ra Sát Ý hơn nữa còn là một cái Đạo sĩ gia hỏa đến cùng là thần thánh phương nào, là trước kia Ninh Vương lưu lại Âm Tử vẫn là Phong Vân Quốc không có diệt trừ cả lọt lưới hoặc là thể lực khác "

"Vây bây giờ điện hạ biết hần là "

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, "Dù sao chứng cứ quá ít, hiện tại còn suy đoán không ra, nhưng có triều đình mạng nhện tại, chắc hẳn rất nhanh liền có thể tra ra một hai."

Trở về chỗ ở, Lý Bạch suất rồi đi trước, Chu Thần Hoàn đem con thỏ kén áo đưa cho Hồng Loan, vừa đẩy ra phòng của mình môn, bước chân liền ngừng tại trong giữa không trung.

Chỉ gặp hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên đang ngồi ở Chu Thần Hoàn bên trong căn phòng bên cạnh bàn, trên mặt bàn là một số không tính phong phú thức nhắm, bên cạnh có một bầu rượu hâm, rượu tại trên lửa ấm áp, hai một ly rượu phân loại hai bên. Chu Nghĩa Thiên gặp Chu Thần Hoàn trở về, cười chào hỏi Chu Thần Hoàn ngồi xuống, nói: "Ăn tết cũng không có cùng một chỗ ăn cơm tất niên, người mẫu hậu đi trong miếu thấp hương vì người cầu phúc đi, muốn ngày mai mới trở về, hôm nay nói thể nào cũng coi là năm vị cái đuôi, Tết Nguyên Tiêu không phải đều cầu cái đoàn viên nha, cha con chúng ta vào nghe tới một lần tâm thường nhân gia bữa cơm đoàn viên, như thể nào "

Chu Thần Hoàn đóng lại môn, phân phó Hồng Loan đi về nghỉ, sau đó ngồi tại Chu Nghĩa Thiên bên cạnh thân, bụng lên đang còn nóng bầu rượu, đem hai một ly rượu đồ đầy, nói ra: "Khô cực."

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy Ha-Ha Nhất Tiếu, hần lắc lắc đầu, bụng chén rượu lên, cùng mình Bảo Bối Nhi Tử cùng ly một cái tử, uống bên dưới cái này chén nhi tử tự mình rót đầy rượu, rượu ấm dạ dày, càng ấm lòng.

"Hôm nay gặp được thích khách" Chu Nghĩa Thiên hỏi.

Chu Thần Hoàn tùy ý ăn đồ nhắm, điểm một cái đầu, nói: "Một cái Đạo sĩ bộ dáng gia hỏa, thực lực không được tốt lắm, hẳn là Địa Tiên tả hữu, nhưng ẩn nấp công phu rất cao, nếu không phải trong lúc lơ đãng bị ta phát hiện sơ hở, chỉ sợ không phải giết ta, cũng là sẽ đem một vài tin tức truyền đi."

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy thờ dài, nói: "Xem ra năm nay Thập Quốc thi đấu muốn so giới trước càng thêm hung hiểm,

Người còn không có ra ngoài, liền đã có thụ chú ý."

Chu Thần Hoàn nhũ mày, hỏi: "Có ý tứ gì "

"Đã điều tra rõ ràng, cái kia người đến từ nam Thục Quốc, là nam Thục Quốc Mật Thám."

"Nam Thục Quốc chính là cái kia vạn năm Đệ Cửu, hàng năm đều cùng chúng ta tám lạng nửa cân, lại đều có thể hung hiểm chiến thắng thủy chung đứng hàng thứ hai đếm ngược nhị đẳng nước lớn "

Chu Nghĩa Thiên nghe vậy không khỏi cười khổ một tiếng, "Người liền không thể cho lão cha ta lưu chút mặt mũi, bọn hần là vạn năm Đệ Cửu, chúng ta không phải là không vạn năm thứ mười a "

"Nói chính sự." Chu Thần Hoàn nhếch miệng.

Chu Nghĩa Thiên thu liễm nụ cười, nhìn lấy tính không được tốt bao nhiêu hoàng tử, trong mắt lóe lên một tia lãnh ý, hần Lãnh hừ một tiếng, Hoàng Giả Chi Khí dập dờn mà ra.

"Thập Quốc thi đấu nói là Thập Quốc tỷ thí cuộc thi xếp hạng, nhưng trong đó môn môn đạo đạo lại nhiều phức tạp, người biết năm nay chúng ta Thạch Ngọc Quốc chọn lựa bao nhiêu cái người tham gia Thập Quốc thi đấu sao "

"Không phải mười người" Chu Thần Hoàn hỏi.

Chu Nghĩa Thiên lắc lắc đầu, "Mười người chỉ sợ sau cùng có thể đến Ngạo Lai Quốc, vì ta Thạch Ngọc Quốc tác chiến ra sân người không dư thừa một cái."

"Có ý tứ gì" Chu Thần Hoàn lông mày nhũ chặt hơn.

"Thập Quốc thi đấu, kỳ thực từ hiện tại cũng đã bắt đầu, đây là duy nhất có thể làm cho Đông Thắng Thần Châu Phong Vân Biến động cơ hội, cái nào một quốc gia không nắm lấy cơ hội người cho rằng Phong Vân Quốc cái kia Nhị Hoàng Tử thật chỉ là vì bắt một cái Hạo Nguyệt Thỏ Tộc Tiểu Yêu liên viễn phó ngàn dặm đi vào chúng ta Thạch Ngọc Quốc người lại coi là những cái kia xem chúng ta Thạch Ngọc Quốc là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt gia hỏa sẽ tùy ý chúng ta đường hoàng đi hướng Ngạo Lai Quốc người lại cho là ta Thạch Ngọc Quốc gần trăm năm thật không có anh mới xuất hiện, có thể ngăn con sông dữ "

Chu Nghĩa Thiên một thanh lại ngửa lấy hết rượu trong chén, có lẽ là hâm rượu nóng ruột, sắc mặt hần có chút đỏ lên, dùng một chút, phun ra một ngụm tử khí, mới nói tiếp nói: "Chết rồi, đều đã chết, không phải chết tại Thập Quốc thi đấu trên sân thi đấu, mà là chết tại trên đường, chết tại các quốc gia

ám sát cùng chặn giết bên trong, đây là một trận so chiến trường chiến đấu càng âm hiểm gấp trăm lần Diêm Vương đường."

Hắn ngừng đầu nhìn mình đáng tự hào nhất nhì từ, âm thanh hoàn toàn không có Cửu Ngũ Chi Tôn vốn có khí khái, ngược lại là một cái phở thông cha lao thao, "Những năm qua đều là tại Thập Quốc thi đấu người sau khi xuất phát, ám sát cùng chặn giết mới sẽ bắt đầu, nhưng năm nay, cũng là bị bọn hắn trực tiếp thâm thấu tiến đến, nếu là không có bị người phát hiện, chờ người của chúng ta ngựa xuất phát, tin tức tiết lộ, không thể nói trước lại sẽ có bao nhiêu ta Thạch Ngọc Quốc tinh anh chết bởi trên đường, chỉ sợ mới ra Thạch Ngọc Quốc, liền sẽ hao tổn hơn phân nửa a "

"Đen như vậy nam Thục Quốc cách ta Thạch Ngọc Quốc còn cách một cái Phong Vân Quốc đâu, đều có thể đem xúc tu sâu xa như vậy" Chu Thần Hoàn tuy nhiên nghĩ tới Thập Quốc thi đấu sẽ có chút phiền phức, lại không nghĩ tới bên trong môn môn đạo đạo nhiều như vậy, trên đường thương vong xa nhiều hơn đại đấu trường bên trên, cái này thật là không phải một kiện có thể làm cho người vui vẻ lên sự tình.

"Hắc cái này lại tính là cái gì "

Chu Nghĩa Thiên xùy cười một tiếng, chậm rãi nói: "Ngao Lai Quốc ở vào Đông Thắng Thần Châu trung ương Đại Phiến Thổ Địa bên trên, các người tham gia Thập Quốc thi đấu người, muốn một đường hướng bắc, trước qua Phong Vân Quốc, tiếp qua nam Thục Quốc, hai cái này nước lớn, cùng chúng ta quan hệ người cũng biết nói, trong đó hung hiểm, chờ người tự mình kinh lịch mới có thể biết được."

Chu Thần Hoàn cũng là ngựa đầu lại uống một chén rượu, hắn nháy nháy mắt, bỗng nhiên nhìn về phía Chu Nghĩa Thiên, Chu Nghĩa Thiên sờ lên mặt mình, hỏi: "Thế nào "

Chu Thần Hoàn chuyện đột nhiên nhất chuyển, không còn đi nói những cái này ảnh hưởng tâm tình kiềm chế sự tình, mà là cho Chu Nghĩa Thiên kẹp một đũa thức nhắm, cũng không ngừng đầu lên nói nói: "Người cùng ta nương đều còn trẻ, sinh cái hai thai đi."

Chu Nghĩa Thiên: "..."

"Lần này đi tuy nhiên hung hiểm, nhưng người ở thời điểm này thả ra lục Kinh Thiên, chắc là sớm có dự định, mà ta cũng sẽ đem hết toàn lực tại Thập Quốc thi đấu bên trong đoạt cái hảo danh thứ tự, tại cái này về sau, trong nước quốc ngoại hẳn là đều sẽ an ổn rất nhiều, bởi vì cái gọi là no bụng ấm nghĩ dâm dục, không sinh hai thai đều là lãng phí cái này rất tốt thời gian."

Chu Nghĩa Thiên: "..."

Chu Thần Hoàn đứng lên, đẩy ra cửa sổ, một trận gió lạnh thổi đến, chỉ có men say bỗng nhiên thanh tỉnh rất nhiều, hắn lần nữa ngừng đầu nhìn về phía không trung viên nguyệt, âm thanh thấp xuống: "Lão cha, thật xin lỗi, để người thất vọng..."

Chu Nghĩa Thiên thấp đầu uống rượu, im lặng.

Một người đứng ở phía trước cửa sổ, một người ngồi tại trong phòng, một người thổi Lãng Phong, một người độc uống Liệt Tửu.

Trăng tròn lại là phân biệt lúc, sao đạo trời lạnh khá lắm đông

PS(tác giả): Tốt, đến nơi đây mới thôi, « Vạn Giới mạnh nhất Nhị Sư Huynh » quyền thứ nhất "Trọng sinh Trư Bát Giới" nội dung đến đây cũng liền kết thúc, bởi vì là lần đầu ném thử loại phong cách này, tiền kỳ viết không tính là quá tốt, nhưng cũng coi là tại từng bước tiến bộ, nếu như mười phần mãn phân, ta cho quyền thứ nhất nội dung chấm điểm sáu điểm năm điểm, xem như cho mình một cái cổ vũ đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thần Mộc Tuyên

Chương 83: Thần Mộc Tuyên

Thạch Ngọc Thành Bắc bộ một trăm dặm, bởi vì mấy năm liên tục chiến hỏa, không có một ngọn cỏ, Hoàng Sa đầy trời, tuyết trắng mênh mang, dị thường lạnh lạnh. Như vậy đại trên quan đạo, không có gì ngoài một đội gần trăm người Thương Lữ tiêu đội bên ngoài, trước sau mười dặm đều không nhìn thấy cái bóng người.

Đây là một cái quy mô không nhỏ tiêu đội, khi đầu một cây màu vàng tiêu kỳ bên trên chính là viết bốn chữ lớn —— Chấn Uy Tiêu Cục, hai người hai kỵ đánh lấy trận đầu, tọa kỵ là Thạch Ngọc thành thường gặp thanh phiêu ngựa, lông tóc đen nhánh mà có sáng bóng, lâm trận bắn vọt năng lực, nhưng lại am hiểu đường dài bốn ba, nhưng một ngày một uống nước, sức chịu đựng không yếu, cực kỳ thích hợp cái này Hoang Vu ngay cả cái chim đều không có hoang mạc tiến lên.

Tọa kỵ bên trên hai người tuổi tác tương tự, đều là chừng bốn mươi tuổi, bên trái người ăn mặc một thân rộng rãi áo bào, gánh vác một tấm màu đen Cung Nỗ, chân bên cạnh có treo một cái ống tên, ống tên bên trong chứa có so binh thường Tiễn Vũ muốn bẻ trên Tam Thốn tinh chế vũ tiễn. Bên hông hắn có treo một thanh chỉ có năm tấc ngắn nhỏ vô kiếm, trên trán đều là cẩn thận chi sắc, hắn một tay nắm dây cương, một tay đỡ tại chuỗi kiếm, một lần tình cờ ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, thu tầm mắt lại thần sắc mới nhẹ lỏng một ít, phía bên phải bên cạnh chỉ có người nói: "Hạ lão đệ, để các huynh đệ đều giữ vững tinh thần, tiến vào Hoàng Sa Đại Mạc, Lộ Trình muốn so trước đó khó đi rất nhiều, mà lại Biên Cảnh nhiều Tặc Khẩu, tuy nhiên chúng ta Chấn Uy Tiêu Cục còn có ba phần chút tinh mọn, nhưng gần một đoạn thời gian nghe nói Đại Mạc Tặc Khẩu bị đen ăn đen nghiêm trọng, nguyên bản rất nhiều tán loạn Tặc Khẩu bị gồm thâu, đã tạo thành một cỗ thanh thế không kém thế lực, nếu là bọn họ để mắt tới chúng ta, sự tình sẽ trở nên vô cùng phiền phức."

Chấn Uy Tiêu Cục nhân vật số hai Hạ Vi nghe vậy, chỉ là phun một bãi nước miếng, hắn đáng người khôi ngô, hình dáng cao lớn thô kệch, vũ khí là hai thanh Cự Phủ, vung vẩy ở giữa hào khí sinh phong, chỉ gặp hắn lại hử một thanh, nói: "Cái này hoàn cảnh thật quá nương thao nhật, há miệng ra liền sẽ rớt một bụng bão cát, khi trời còn cái này điều dạng, Lành nhưc cả trứng. Tiêu Đầu, ngươi thấy một mực đội trong xe ngựa nữ tử kia sao thật quá nương đẹp mắt, liền cùng truyền thuyết kia bên trong Tiên Nữ xinh đẹp, cũng không biết tiểu tử kia đời trước làm bao nhiêu việc thiện, ban đêm có thể có xinh đẹp như vậy Tiên Nữ cho chấn ám."

Chấn Uy Tiêu Cục Tiêu Đầu họ Hàn, tên hai chữ xưng Lũng, hắn tiếp quản Chấn Uy Tiêu Cục hai mươi năm, đem Chấn Uy Tiêu Cục từ một cái Tam Lưu nhỏ Tiêu Cục từng bước một dốc sức làm thành bây giờ nhất lưu Đại Tiêu Cục, thủ hạ huynh đệ hơn một trăm người, tại thạch ngọc trong thành đã là bài danh trước ba tồn tại, thâm thụ trong tiêu cục một đám già trẻ huynh đệ tôn trọng.

Hàn Sương Lũng về đầu liếc qua cười ngựa đi tại xe ngựa bên cạnh thân, cùng mình cô nương Hàn Đông mà câu được câu không nói chuyện phiếm người trẻ tuổi, thu tầm mắt lại, trầm giọng nói: "Hạ lão đệ, vọng nghị khách nhân không phải ta Chấn Uy Tiêu Cục chuyện nên làm, về sau không nên nói nữa những này có không có. Đây là một đơn Đại Sinh Ý, nếu là làm thành, ta Chấn Uy Tiêu Cục hơn trăm người sống một năm kế liền đều không cần lại phát sậu, nhưng là không này hung hiểm, ta đem tiêu cục có chút người có bản lĩnh đều mang đến, có thể nói cái này chính là ta Chấn Uy Tiêu Cục toàn bộ gia sản, thế nhưng là không chịu nổi thương cân động cốt, một khi phát sinh cái gì ngoài ý muốn, chính là có những bạc này, ta Chấn Uy Tiêu Cục cũng vô pháp lại phục trước kia."

Gặp Hạ Vi nhũ mầy, sắc mặt nặng nề, Hàn Sương Lũng vừa cười nói: "Tuy nhiên ngươi cũng không cần như thế lo lắng, vì sao ta muốn lời ra gần trăm người đến bảo đảm chuyến tiêu này không phải là muốn làm ra chiến trận đến, bình thường Tặc Khẩu nhìn thấy dạng này lớn phô trương, tránh cũng không kịp đâu, sao lại dám châu chấu đá xe, đến gần ta Tiêu Cục con đường "

Nghe được Hàn Sương Lũng, Hạ Vi cũng là nhẹ răng Nhất Tiểu, chỉ gặp hắn vỗ vỗ ôm trước người hai thanh lưỡi búa to, hào khí Thăng Thiên, "Tiêu chủ, ngươi liền nhìn tốt a, nếu là có cái nào mất không mở Mâu Tặc dám chặn đường, không cần các ngươi xuất thủ, hai ta đem lưỡi búa to nhất định phải đem đầu của bọn hắn đều chặt đi xuống làm cầu đá." "

Hàn Sương Lũng nghe vậy, cũng là điểm một cái đầu, chỉ là trong đôi mắt cẩn thận chi sắc, lại càng thêm dày đặc, Chấn Uy Tiêu Cục thông suốt Đông Thắng Thần Châu nam nửa châu, có thể nói đã đặt chân qua nam nửa châu đa số Thành Trì, rất nhiều áp tiêu lộ tuyến cũng đều là bọn hắn mở ra tới. Từ Thạch Ngọc thành một đường hướng bắc, qua Phong Vân Quốc, đạt nam Thực Quốc, con đường này bọn hắn cũng đi qua không xuống ba lần, mỗi lần đi đến tới gần Thương Ly Thành thời điểm, đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít có hai ba cỗ Sơn Phi Mâu Tặc xuất hiện,

Nhưng lần này xuất hành, đã đi hai ngày, cũng đừng nói Sơn Phi Mâu Tặc, chính là một cái thờ người đều không có phát hiện, sự tình ra khác thường tất có yêu, lại như thế nào không cho hắn tâm thần bất an, cẩn thận lấy đối

Chỉ là huynh đệ mình nhóm đi qua quá nhiều lần bình an tiêu, đã quên hiểm tiêu trình độ hung hiểm cùng đặt chân Diêm Vương đường không hề khác gì nhau, một đường cẩn thận tuy có, nhưng sợ ý càng nhiều, cái này khiến trong lòng của hắn hơi có bất đắc dĩ, chỉ được bản thân mệt mỏi một số, cũng không thể để chuyến tiêu này xảy ra vấn đề.

Mà lại, hắn cũng biết rõ chuyến tiêu này xa còn lâu mới có được mặt ngoài xem ra dạng này phổ thông cùng đơn giản, nói là xuyên quốc gia làm ăn phú thương, nhưng ý vị của nó, đã xử sự thành tình hắn như thế nào lại nhìn không ra chỉ là đi tiêu có quy củ, tiếp tiêu không nghi ngờ tiêu, nếu là tiếp tiêu, coi như núi đao biển lửa cũng phải đi qua, trừ phi khách nhân giải tiêu, nếu không không đạt mục đích không bỏ qua, đây cũng là Chấn Uy Tiêu Cục đặt chân Tiêu Cục nghề mấy chục năm ngất đứng không ngã nguyên nhân thực sự.

Trước nhất mới hai người nhân quan Tứ đường tại nghe Bát Phương, mỗi đi một bước đều cẩn thận mà đối đãi, mà còn lại các, thì là không có phần này cẩn thận cảm giác, bọn hắn đi để nhìn xem, ngẫu nhiên cũng sẽ nhỏ giọng nói chuyện phiếm hai câu, lại đem quay đầu sang chỗ khác nhìn xe ngựa cùng cười ngựa tuần tiểu người trẻ tuổi, về sau lại sẽ lộ ra nam nhân đều hiểu nụ cười, một số tính cách thô kệch hướng ngoại, không thể nói trước sẽ hướng người trẻ tuổi giờ ngón tay cái lên, mà người trẻ tuổi kia cũng là rất nể tình, đối với mấy cái này thô kệch người đàn ông đều điểm đầu ra hiệu, không có chút nào bởi vì chính mình Gia Thất mà cho người ta cao ngạo cảm giác.

"Công tử công tử, các ngươi tại đánh cái gì bí hiểm đâu ta thấy thế nào không rõ a "

Cùng tên này trong ngực ôm Thỏ Trắng, dáng người thon dài, anh tuấn tiêu sái người trẻ tuổi ngang hàng mà đi Chấn Uy Tiêu Cục Tiểu công chúa Hàn Đông mà một đôi thanh tịnh hai mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc mà hỏi.

"Bọn hắn giờ ngón tay cái lên là đang khen ta là đương thời Tối Soái nhất phong lưu phóng khoáng người, ta điểm đầu thì là tại thừa nhận bọn hắn nói lời rất chuẩn xác."

Cười ngựa ôm thỏ người trẻ tuổi về mặt vui cười giương lên, ánh mặt trời chiếu tại hắn Tiểu Mạch Sắc gương mặt bên trên, vàng rực lấp lóe, nhìn bên cạnh Hàn Đông mà hai mắt một trận mê ly.

"Công tử, người thật quá đẹp."

"A" cười ngửa ôm thỏ tuần tiễu người trẻ tuổi nghe vậy không khỏi mỉm cười Nhất Tiểu, hẳn chuyển đầu đi xem cái này dung mạo tính không được cỡ nào xuất chúng, nhưng cũng coi là trung nhân chi tử, đồng thời đang cố gắng nụ hoa chớm nở thuận thể sinh trưởng Hàn Đông, điểm một cái đầu, chân thành nói: "Người cũng là thành thật người, liền yêu nói thật."

"Phốc —— ha ha ha" Hàn Đông mà bị trước mắt đã tuần tiễu, lại hài hước, còn không lấy thân phận đề người công tử làm đến cười ha ha, nàng sinh ở Tiêu Cực, thuở nhỏ cũng là tập võ nhiều năm, đi theo cha đề ép rất nhiều lần tiêu, nhưng cái nào một lần đụng phải những cái này có chút thân phận địa vị người không phải gương mặt làm người ta ghét về kiều ngạo cùng mình nói ra một câu đều phảng phất là dẫm lên chó - như cứt nhử mầy xua đuổi. Nhưng trước mắt công tử, từ ngày đầu tiên tiếp xúc liền cho tới bây giờ đều không có lộ ra qua bất luận cái gì về khinh miệt, nói chuyện ăn nói càng là làm nàng sinh lòng dễ chịu, cùng với hẳn một chỗ, nàng chỉ cảm thấy sung sướng cho tới bây giờ liền chưa từng thiếu, tâm lý chỉ cảm thấy đây mới là có tu dưỡng đại gia tộc con cháu, những cái này ăn mặc hoa lệ nhưng mặt mũi tràn đầy khinh miệt gia hỏa, cũng chỉ là nhà giàu mới nổi mà thôi.

Sau khi cười xong, gặp công tử quảng tới nghiêng ngẫm nụ cười, nàng khuôn mặt không khỏi đỏ lên, vội vàng a nha một tiếng, nói: "Công tử công tử, đều rất nhiều ngày, ta cũng không biết đạo người tên gì đâu "

Cười ngửa ôm thỏ người trẻ tuổi ngẩng đầu nhìn không biết từ chỗ nào bay tới xoay quanh Thương Ưng, khoe miệng hơi câu lên một vòng đường cong, nhẹ giọng nói: "Thần Mộc Tuyên."

"Cái gì" Thiếu Nữ không có nghe tiếng.

"Thần Mộc Tuyên, ta gọi Thần Mộc Tuyên "

Nguyên Danh Chu Thần Hoàn, hiện tại tên là Thần Mộc Tuyên người trẻ tuổi trong mắt lóe lên một tia không người có thể tra dị sắc, chuyển đầu nhìn về phía bên cạnh đang đứng ở tuổi dậy thì hai mắt thanh tịnh hoàn mỹ Thiếu Nữ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Cướp tiêu

Chương 84: Cướp tiêu

Kỵ hành tại Hoàng Sa Cổ Đạo, nhắc đầu Hường nhìn bốn phía, màu vàng Sa cùng Tuyết giao cùng nhau truy đuổi mà đi, thiên không Bích Lam như tẩy, ở phía xa nhìn không thấy địa phương, Thiên Địa kết nối một mảnh, cũng không biết vậy có phải hay không cái gọi là Thiên Chi Nhai Hải Chi Giác.

Hoàng Sa Cổ Đạo bên trên mới, một đầu Thương Ưng giương cánh bay cao, tại Chấn Uy Tiêu Cực gần trăm người tiêu đội bên trên mới xoay quanh mà chuyển, từng tiếng tê mình vang lên, lại không bay khỏi rồi đi. Ưng Nhân như đậu lớn, phát Hoàng giống như Nhiên Đăng, Ưng Nhân hữu thần nhìn chăm chăm bên dưới mới trăm người, không biết chỗ mình vì ai, xoay quanh lại vì ai

Mà liền tại Thương Ưng tê mình thanh vang lên lúc, đội ngũ phía trước Chấn Uy Tiêu Cực Tổng Tiêu Đầu Hàn Sương Lũng đột nhiên tay phải lấy cung, tay trái rút tiễn, ngược lại thân dán ở ngựa khiêng, vũ tiễn dựng dây cung, cung đầy Như Nguyệt, chỉ nghe hừ một tiếng tiếng xé gió vang lên, dài hơn đặc chất Tiễn Vũ trực tiếp Hường không trung xoay quanh Thương Ưng bay đi, Thương Ưng tựa hồ là cảm nhận được sinh mệnh nhận lấy uy hiếp, vỗ cánh nghĩ phải thoát đi, làm sao Tiễn Vũ nhanh như thiểm điện, Thương Ưng chưa Phi động mấy phần, liền bị Tiễn Vũ trực tiếp xuyên thấu đầu, tại Tiễn Vũ sau Trùng Lực tác dụng bên dưới Hường di động về phía sau mấy trượng khoảng cách, mới ngã thân ngã xuống tại tiêu trong đội, tóe lên Sa Trần trận trận.

Dùng tên giả Thần Mộc Tuyên Chu Thần Hoàn thấy thế, nhỏ không thể thấy điểm một cái đầu, hẳn đôi mắt nhắm lại, thờ ơ lạnh nhạt chuyện phát sinh kế tiếp.

Hàn Sương Lũng thu hồi Cung Nỗ, nhưng tay trái lại là nắm chặt bên hông chuôi kiếm, chỉ gặp hẳn chuyển đầu hướng về sau mới Cao Thanh rống nói: "Cánh Gió! Nơi đây không yên ổn!"

Chấn Uy Tiêu Cực một đám Tiêu Sư nghe vậy, thần sắc đều là run lên, bọn hắn lẫn nhau nhìn coi, cấp tốc thu nạp nhiệm lớn lên đội ngũ, đem mấy cái hàng hoá chuyển chở Xe vận tải cũng tụ lại, mỗi cái hàng bên cạnh xe có năm người trông giữ, những người còn lại đều quay chung quanh xe ngựa phụ cận lẫn nhau thành trận.

Chu Thần Hoàn đem phản ứng của mọi người đều nhìn ở trong mắt, gặp bọn họ thần sắc tuy nhiên cẩn thận, động tác cũng rất sốt ruột bách, nhưng gặp mà bất loạn, mỗi cái người mỗi người quản lý chức vụ của mình, rất có quy củ, mà lại những người này đơn thể thực lực thật sự là đều không được tốt lắm,

nhưng tạo thành một chút Tiểu Chiến trận, lại có thể biến Tứ vì năm, cũng là lệnh Chu Thần Hoàn lại là hai mắt sáng lên.

Quả nhiên có thể tại thạch ngọc trong thành trở thành trước ba Tiêu Cục, cũng không phải năng lực gì đều không có.

Xe ngựa màn xe ở thời điểm này bị bốc lên, Hồng Loan tinh xảo gương mặt từ cửa sổ xe bên trong lộ ra, nàng gấp bầu không khí không đúng, có chút lo lắng nói: "Công tử, đây là "

Chu Thần Hoàn cười lắc lắc đầu, thần sắc không có nửa phần biến hóa, chỉ là nói: "Người cùng Lục thúc thúc trong xe nghỉ ngơi là được, bên ngoài chuyện gì phát sinh cũng không cần đi ra, những này Tiêu Cục đám thợ cả tự nhiên sẽ bảo hộ chúng ta an toàn."

Chu Thần Hoàn qua Tết Nguyên Tiêu lại là dừng lại năm ngày mới rời khỏi Thạch Ngọc thành, trước lúc này, còn lại đại biểu Thạch Ngọc Quốc tham gia Thập Quốc thi đấu người cũng đều lần lượt rời đi, có lẽ hai hai thành đứng, có đơn thương độc mã, cũng có một đội mười người đồng thời từ trăm người binh lính hộ tống đội ngũ, chỉ là Chu Thần Hoàn lại biết, trên đại thể cái đội ngũ này là đi không đến Ngạo Lai Quốc, thậm chí là nam Thục Quốc đều chưa hẳn có thể đến, dựa theo hần tới nói, cái này muốn đi hấp dẫn cứu hần, cũng liền là cái gọi là tử sĩ.

Thập Quốc thi đấu, chân chính hung hiểm không phải đại đấu trường bên trên, mà là vậy đi hướng đấu trường trên đường, vì có thể làm cho chân chính tinh anh người đến đấu trường, đi vì quốc gia tranh đến một điểm lợi ích, cho dù là hi sinh mấy lần người cũng đáng, mà lại lần này vẫn là Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên tự mình xuất thủ bố cục, mười người này cùng trăm tên binh sĩ, không chết cũng khó khăn!

Đương nhiên, bọn hần chết thì chết vậy, lại sẽ chết phi thường có giá trị, dù sao Quốc Thủ tổng thể, xưa nay sẽ không lãng phí bất luận cái gì một con cờ, đường hơn phân nửa sát cơ, đều sẽ rơi tại bọn họ trên đầu.

Chu Thần Hoàn gật gù đắc ý một phen, lần này ra môn, hoàng thượng Chu Nghĩa Thiên vì cam đoan an toàn của hần, có thể nói đem hơn phân nửa tâm tư đều tiêu vào trên người hần, không chỉ có để một kiếm Tinh Thiên Hồng Vân chỉ cùng Lý Bạch âm thầm bảo hộ, càng làm cho Nhất Châu Quốc Thủ lục Kinh Thiên Thiếp Thân đi theo, mà đi còn xếp vào tử sĩ tại cái khác địa phương, có thể nói nếu như vậy Chu Thần Hoàn đều sẽ bị thương tổn lời nói, vậy cũng chỉ có thể nói là lão thiên để Thạch Ngọc Quốc vong.

Hồng Loan nghe vậy, còn chưa nói cái gì, liền nghe Chu Thần Hoàn bên cạnh ngang hàng cười ngựa đầu khấu Thiếu Nữ ngay cả vội vàng nói: "Tiên Nữ tỷ tỷ,

Người không cần lo lắng, chúng ta Chấn Uy Tiêu Cục đã tiếp tiêu muốn bảo vệ các người, liền chắc chắn sẽ không để cho các người nhận nửa điểm thương tổn. Cha ta cùng các thúc thúc cũng có thể lợi hại, nếu là thật có Tặc Khẩu không có mắt, cũng sẽ bị bọn hần cho đánh Phi."

Hồng Loan nghe được Hàn Đông mà gọi mình là Tiên Nữ tỷ tỷ, nhìn lấy Hàn Đông mà hai mắt thanh tịnh như nước, không có chút nào một điểm làm ra vẻ, trong lòng hoan hỉ phía dưới, liền cười điểm một cái đầu, nói: "Tiểu muội muội, lên xe ngựa bồi tỷ tỷ trò chuyện sẽ trời ạ "

Hàn Đông mà nhìn một chút Chu Thần Hoàn, gặp Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu, liền cũng không chậm trễ, như một cái linh xảo Tiểu Hầu Tử, ba lạng bên dưới liền từ trên lưng ngựa nhảy tới trên xe ngựa, đẩy ra xe ngựa màn xe, trực tiếp chui vào.

Hồng Loan cho Chu Thần Hoàn một cái cẩn thận ánh mắt về sau, gặp cái sau trên mặt vẫn luôn là nụ cười nhàn nhạt, không khỏi chu mỏ một cái, buông xuống màn cửa, Chu Thần Hoàn cười lại là lắc lắc đầu, hần thu tâm mắt lại, vừa mới hơi thở, liền nghe được móng ngựa Chấn Địa hồng tiếng vang truyền đến, nhắc đầu hướng về phía trước mới nhìn lại, chỉ gặp lít nha lít nhít màu đen nhỏ chút càng ngày càng lớn, móng ngựa đập đất nâng lên tro bụi như Thôn Thiên Cái Địa, từ xa đến gần, phảng phất muốn thôn phệ lấy trong thiên địa tất cả sinh linh.

Khoảng cách tới gần, mới có thể nhìn thấy cái này là một đám cười cao lớn tuần mã Tặc Phi, những này giặc cướp số lượng ước chừng khoảng ba trăm người, mỗi cái đáng dấp hung thần ác sát, ánh mắt băng lãnh, bọn hần cảm trong tay các loại cổ quái Vũ Khí, Dao Kiếm có, câu tiên có, lại còn có người cầm phát môn Hàng Ma Xù, cũng không biết có phải hay không là ngại tại thâm sơn lâm hòa thượng quá không thú vị, xuống núi cướp bóc đến thể nghiệm khác sinh sống.

Tuy nhiên chỉ có khoảng ba trăm người, nhưng tạo thành uy thế lại kiên quyết không yếu, trước nhất phương dây gạt ra, tuần mã lao nhanh, hậu phương Hoàng Sa đầy trời, uy phong trận trận, cho người cảm giác liền như là thiên quân vạn mã, để Chấn Uy Tiêu Cục một số tuổi tác nhỏ bé không có trải qua nhiều Đại Sát Phạt chiến trận nhỏ Tiểu Sư đều dọa đến bấp chân phát run, lại bị uy thế này cho dọa lui một bước.

Đội ngũ phía trước nhất hai người, Chấn Uy Tiêu Cục Tiểu Đầu Hàn Sương Lũng cùng Nhị Bà Thủ Hạ Vĩ sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, bọn hần liếc nhau một cái, đồng đều nắm chặt Vũ Khí, Hàn Sương Lũng tay phải nắm cung, tay trái cầm kiếm, mà Hạ Vĩ thì là hai tay nắm hai thanh đại bản búa, mọc đầy râu quai nón trên mặt xuất hiện một tia Sát Ý.

Cái này ba trăm kỵ tại cánh đồng hoang vu này bên trên xung vương xung bá cường đạo dựa vào gần trăm người tiêu đội về sau, như dòng nước滔 ngô Thạch Đầu mở rộng chi nhánh, cấp tốc chia hai lưu, đem trọn cái tiêu đội đều bao vây lại, bọn hần vòng quanh tiêu đội xoay quanh ruồi ngựa, trong miệng nói hùng hùng hổ hổ thô tục, vũ khí trong tay hàn quang lấp lẹt, chạy qua vài vòng về sau, tiêu đội liền bị bao khóa tại phóng lên tận trời đầy trời Sa Trần bên trong, phảng phất bị Sa Trần thôn phệ, ngay cả cái xương đầu đều không có phun ra.

Một hồi lâu, ba trăm kỵ mới dừng động tác lại, cầm đầu ba cái phi đầu bộ dáng Nhân Sách lên ngựa đi đến trước nhất mới, nhìn về mặt cẩn thận ngưng trọng tiêu đội, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, vỗ vỗ bên hông hoành treo đại đao, tiếng rồng nói: "Giao ra đàn bà cùng tài vật, lưu lại ngựa xéo đi!"

Chương 85: Người bình thường ở giữa chém giết

Chương 85: Người bình thường ở giữa chém giết

Hoàng Sa tan hết, Đại Mạc trời cao, ánh mắt Thanh Minh về sau, Chấn Uy Tiêu Cục một số có khá nhiều năm kinh nghiệm lão tiêu sư cũng không khỏi đến nuốt nuốt nước miếng một cái, 300 Đại Mạc giặc cướp a, cái này đều là tại trên mũi đao liếm máu gia hỏa, cùng trong rừng sâu núi thẳm Sơn Phi khác biệt, mấy cái này tặc người sinh sống tại cực kỳ ác liệt Đại Mạc bên trong, cả ngày gió thổi Phong đánh, tính tình đều bị mài đến bạo ngược đến cực điểm, mà lại giết người không chớp mắt, ít có nghe nói tao ngộ bọn hắn có thể đủ tất cả thân trở ra Thương Lữ tiêu đội.

Chu Thần Hoàn hít mắt nhìn một chút mấy cái này cường đạo, không biết là có hay không là bởi vì ác liệt hoàn cảnh bố trí, mấy cái này gia hỏa quả nhiên là đáng dấp đều đủ hung thần ác sát, miệng méo mắt lác đều xem như xinh đẹp, toàn bộ Sứ Nam binh đoàn a, hẳn thấy, không cần những này giặc cướp lộ ra giết người gia hỏa thập, chỉ là cùng một chỗ Hưởng người nghe rằng Nhất Tiểu, liền sẽ dọa rất nhiều người ban đêm thấy ác mộng.

Trong lòng suy nghĩ loạn thất bát tao sự tình, trên mặt lại lộ ra hơi có sợ hãi thần sắc, hẳn tới gần lập tức xe, trốn ở chúng Tiêu Sư sau lưng, mỗi chi tiết đều biểu hiện cùng phổ thông con cháu thế gia đệ giống như đúc, nhát gan sợ phiền phức, lại lại có chút quật cường, không muốn tránh trong xe ngựa, toàn bộ ngạo kiều Tiêu Công Tử bộ dáng.

Chúng Tiêu Sư thấy thế cũng không có lộ ra cái gì về khinh bỉ, loại này Thế Gia đại tộc Công Tử Ca bọn hắn thấy cũng nhiều, trước mặt gọi Thần Mộc Tuyên người trẻ tuổi biểu hiện đã tốt hơn nhiều, chỉ ít còn dám ở bên ngoài nhìn lấy, như là trước kia bảo vệ những cái này từ nhỏ tại Mật Quán từ bên trong phao lớn cùng cái đàn bà giống như con cháu thế gia đệ, đã sớm hoặc là trốn vào trong xe ngựa, hoặc là đại hồng đại khiêu nói bảo vệ mình.

Chấn Uy Tiêu Cục phía trước nhất Tổng Tiêu Đầu Hàn Sương Lũng phải tay nắm chặt bên hông Đoàn Kiếm chuỗi kiếm, thân cân thẳng tắp, trong mắt tuy có cẩn thận cùng vẻ mặt ngưng trọng, lại vẫn như cũ là cười mở nói: "Chư vị anh hùng, chúng ta là Thạch Ngọc thành Chấn Uy Tiêu Cục người, đánh cái này mà cũng đi qua mấy lần, biết chúng ta trong trại quy củ, không biết chư vị có thể hay không bán ta Chấn Uy Tiêu Cục một bộ mặt, cái này điểm tâm nghĩ không thành kính ý."

Nói, cho bên hông Hạ Vi một ánh mắt, Hạ Vi điểm đầu, từ trong ngực móc ra một túi bạc vụn, trực tiếp ném ra ngoài, đối diện trong ba người ở vào phía bên phải Độc Nhãn Long Nam Tử đưa tay vừa tiếp xúc với, sau đó trong tay diên diên, hướng mình lão đại điểm một cái đầu.

Hàn Sương Lũng thấy thế, trong lòng thở dài một hơi, Tiêu Cục áp tiêu, không có khả năng thật đều dựa vào chém chém giết giết đến bảo tiêu, trên đường hắc đạo Bạch Đạo nhiều không kể xiết, nếu là mỗi lần đều đại chiến một trận, một lần áp tiêu trở về, đoán chừng Tiêu Cục cũng liền thừa không được mấy người, cho dù là lại cường đại Tiêu Cục cũng không chịu được mức tiêu hao này. Mà lại mấy cái này Chiêm Sơn Vi Vương giặc cướp ý nghĩ cũng giống như vậy, nếu là chỉ có mấy cái người hoặc là mười mấy người tiêu đội, có lẽ bọn hắn sẽ cắt giết người cướp tiêu suy nghĩ, nhưng tiêu đội nhân số một khi vượt qua năm mươi người, lại cướp tiêu sẽ phải cân nhắc một chút.

Áp tiêu nhiều người thiếu đều sẽ chút Công Phu, một khi kích phát Huyết Tính thật liều giết, cho dù là lớn hơn nữa Trại Tử cũng là gánh không được, chết mấy cái người đối Trại Tử tới nói tính không được vấn đề gì, thậm chí còn có thể bởi vì thiếu đi mấy cái người đến phân tang mà mừng rỡ, nhưng nếu là chết đi mười mấy cái thậm chí trên trăm cá nhân, vậy nhưng thật sự là thương cân động cốt.

Mấy cái này Trại Tử dựa vào cái gì đến còn sống không phải là thù hạ các huynh đệ nhân số tại loại này Hoàng Sa Đại Mạc Sơn Trại san sát địa phương, có thể có Tiểu Ngũ số mười người, liền có thể xem như nhị lưu Trại Tử, nếu là người số nhưng siêu trăm, liền hoàn toàn có thể xông pha, về phần như hôm nay dạng này siêu 300 Trại Tử, cái kia càng là phương mao lân giác tồn tại, tại cái này lớn như vậy Đại Mạc bên trong cũng có thể nói là bá chủ.

Cho nên Hàn Sương Lũng mang theo gần trăm người tiêu đội đi tiêu, chưa chắc cũng không phải tồn lấy hiếm thấy máu chết ít tâm tư người, có thể sử dụng bạc giải quyết sự tình, tuyệt không động thủ.

Dựa theo trên đường quy củ, bọn hắn thu bạc, cũng nên sẽ cho đi, dù sao mình nhân số cũng không ít, thật động thủ khẳng định là một trận lưỡng bại câu thương tràng diện, nhưng ai từng nghĩ, trong ba người cầm đầu cái kia thân mang Nho Bào đầu đội nơ mũ, cầm trong tay Vũ Phiến phẳng phát Người đọc sách Nam Tử lại là nhếch miệng lên một vòng đường cong, trên mặt lộ ra biểu tình tự tiểu phi tiểu, ung dung nói: "Bạc chúng ta thu, vốn phải là có thể thả các ngươi đi,

Nhưng có người cùng chúng ta nói các ngươi tiêu thế nhưng là giá trị vạn kim, thủ bút lớn như vậy ta cùng huynh đệ nhóm đời này đều chưa từng nhìn thấy, nếu là được cái này vạn kim đồ vật, các huynh đệ mấy năm đều không cần tiếp qua cái gì đao kiếm đồ máu sinh sống! Coi như không vì chính ta, đơn vì ta cái này vừa mới gộp đủ 300 cái các huynh đệ, ta cũng không thể thả các ngươi đi a! Bất quá ta cũng không phải không nói lý người, người cũng đã nhìn ra, ta là Người đọc sách, Người đọc sách đương nhiên sẽ không như thế thô bạo, nếu như các ngươi lưu lại nữ tử cùng chỗ có tiền tài, ta có thể cam đoan, tuyệt không thương các ngươi bất kỳ người nào tính mệnh."

Người này vừa mới dứt lời, chưa Chờ Hàn Sương Lũng tỏ thái độ, phía sau hắn bên trái tai to mặt lớn trên mặt có vết đao chém Nam Tử liền vỗ ngựa

đầu, dọa đến ngựa nhảy một cái, hấn nắm chặt dây cương, hai chân dùng lực kẹp lấy, khổ xuống ngựa thót bị đau không còn dám động, chỉ là thấp giọng tê mình.

"Mẹ nó, Đại Đương Gia lời nói các người nghe được không có lưu lại đàn bà cùng tài vụ, tha các người mạng chó, nếu không hết thấy lưu lại, cái này Đại Mạc Hoàng Sa, thích hợp nhất cho người làm Phần Mộ."

Người này âm thanh không thấp, thô kệch tiếng nói vừa hô, chính là phía sau nhất mấy cái trẻ tuổi Tiêu Sư đều nghe được, dọa đến những này Tiêu Sư không khỏi mồ hôi lạnh nhất lưu, cổ hơi co lại một cái.

Hàn Surong Lũng nắm chặt chuỗi kiếm, cắn răng nói ra: "Đại Đương Gia là không nghĩ tạo thuận lợi "

Thư sinh bộ dáng Đại Đương Gia khoe miệng lộ ra một tia vẻ trào phúng, hấn nâng lên đầu liếc qua xanh thăm thiên không, Vũ Phiến hợp lại, đột nhiên lộ ra dày đặc để nụ cười: "Bởi vì cái gọi là thiếu nợ thì trả tiền giết người thì đền mạng chính là thiên kinh địa nghĩa sự tình, ta có một cái sủng vật, tuy nhiên không phải người, nhưng trong lòng ta lại so người mạng càng trọng yếu hơn, người vừa rồi rất không may bắn giết nó, người nói ta có phải hay không nên đem bọn người đều tháo thành tám khối sau đó cho ta bảo bồi Thương Ưng chôn cùng nhau "

Độc Nhãn Long Nam Tử nghe vậy dữ tợn cười một tiếng, đột nhiên giơ lên trong tay đại đao, ngay cả câu dư thừa nói nhảm đều không có nói, trực tiếp giục ngựa vọt tới trước, đồng thời rống nói: "Nữ lưu lại, nam giết sạch!"

"Hồng hồng hồng —— giết —— "

300 giặc cướp lập tức ngựa mặt lên trời gào thét một tiếng, chợt liền hai mắt lộ ra sát ý điên cuồng, giơ lên các loại tiện tay Vũ Khí, cũng không giằng cựa cái gì Bình Pháp Trần Thuật, vọt tới trong đám người chính là lung tung mù chặt, tại loại này Giang Hồ Thảo Mãng bên trong sát phạt tác chiến bên trong, đây là thường thấy nhất cũng là dồi dào nhất hiệu quả Phương Pháp. Bởi vì cái gọi là loạn đao chém chết Lão Sư Phụ, chính là người nói lại câu Chiêu Thức Chiêu Pháp, cũng không chịu được gấp ba tại người người một trận chém lung tung giết lung tung.

Ngoại trừ trung gian tên kia tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu một bộ Người đọc sách nho nhã hình dạng Đại Đương Gia bên ngoài, còn lại hai cái đương gia cũng đều giục ngựa xông ra, mặt theo một thân thịt mỡ Nam Tử tay làm một thanh Lang Nha Bổng, xông lên trước mặt Hàn Surong Lũng chính là Thái Sơn Áp Đình thức đập loạn một trận, Hàn Surong Lũng tuy nhiên sư thừa một tên Nhân Tiên hậu kỳ cường giả, thân phụ Toàn Kiếm Thức Kiếm Thuật, nhưng thay vào đó mặt theo cường đạo lực lớn vô cùng, chiêu chiêu tấn mãnh, nếu là có chút phân tâm, liền sẽ bị nện thành thịt nát, chính là lại có huyền diệu kiếm chiêu cũng là không có cơ hội sử xuất.

Mà Nhị Bà Thủ Hạ Vĩ, đồng dạng tình huống không ổn, hấn hai thanh lưỡi búa to xoay tròn như gió , đồng dạng là cường độ kinh người, dĩ vãng tác chiến bên trong, dựa vào là chính là cái này một thân man lực trực tiếp chém đứt địch nhân Vũ Khí, tiếp theo gọt đi địch nhân đầu lâu.

Nhưng trước mắt Độc Nhãn địch thủ đại đao rộng rãi phủ, đùa nghịch càng là lẫn lộn sinh phong, để hấn căn bản là không có cách cận thân, đừng nói một thanh lưỡi búa chém đứt đầu địch nhân, chính là có chút không chú ý, đầu của mình liền bị gọt đi xuống.

Chấn Uy Tiêu Cục hai cái Tiêu Đầu xuất trận bất lợi, những tiêu sư khác càng là ở vào trong nguy hiểm, địch nhân vốn là là gấp ba tại mình, hiện tại xem ra, ngược lại thật sự là có bị cướp tiêu nguy hiểm.

Chu Thần Hoàn thờ ơ lạnh nhạt hết thấy chung quanh, hai mắt nhắm lại, cũng không biết suy nghĩ cái gì...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Đánh Sa lấy mệnh trong lúc nói cười

Chương 86: Đánh Sa lấy mệnh trong lúc nói cười

Đại Mạc Cô Sơn bên trên, Hoàng Hà mặt trời lặn tròn, Húc Nhật rơi xuống Tây Thiên lúc, Tổng Hội tại Đại Mạc bên trên tạo nên một loại còn lại địa phương không gặp được thương đẹp chỉ cảnh. Mặt trời lặn như mâm tròn, nhuộm máu nhiều mây phần, hoang mạc Hoàng Sa cùng tuyết trắng mệnh mang giao thế ở giữa, lại nhiễm Kurenai mang, Thiên Thương thương, đã mệnh mong, một khúc bi ca vạn nhân hát.

Đều nói sa trường may mắn chôn Bạch Cốt, ai lại biết tại cái này đế quốc Bắc Bộ Biên Cảnh Thương Ly Thành cách xa nhau không đủ năm mươi dặm Đại Mạc bên trong, lại có bao nhiêu người im ắng Vô Danh thân tử vẫn tiêu nơi này

Hoàng Sa phục Hoàng Sa, Bạch Cốt mệt mỏi Bạch Cốt, chính là hiện tại cái này rung trời gào thét giết hô thanh âm, tại một lúc lâu sau, cũng sẽ bị bão cát chỗ nuốt không, trừ đầy đất thi thể không người quan bên ngoài, ai đặt chân ai lại biết

Chấn Uy Tiêu Cục quả nhiên là gặp từ trước tới nay nhất lớn nguy cơ, trước kia dù là cướp tiêu, cũng bắt quá là mấy chục người Kẻ xấu, mà lại hai cái Tiêu Đầu bản sự kinh người, mấy chiêu vòng tách ra phía dưới, những tặc nhân kia liền cũng sinh ra thói lui tâm tư. Nhưng hôm nay, không nói cái kia 300 người tại cái này Đại Mạc bên trong có thể xưng Cự Vô Phách Sơn Tặc cường đạo, chính là hai cái một thân bản lãnh Tiêu Đầu, hôm nay cũng tạo ngộ nguy hiểm trí mạng, đừng nói là cứu viện còn lại Tiêu Đầu, chính là tự vệ đều có chút cố hết sức. Huống chi cái kia nhìn nguy hiểm hơn thư sinh bộ dáng Đại Đương Gia vẫn chỉ là Vũ Phiến nhẹ lay động, bên ngoài thờ ơ lạnh nhạt.

Trong lúc nhất thời, Chiến Trường nghiêng về một bên xu thế.

Chu Thần Hoàn trước người có hai tên tuổi tác cũng liền hai sáu tuổi trẻ Tiêu Sư đang bảo vệ lấy hắn, hai cái này Tiêu Sư tính cách rất hướng ngoại, bình thường cũng rất linh hoạt, cùng Chu Thần Hoàn quen thuộc về sau, thường thường cùng một chỗ thảo luận đại cô nương Tiêu Tức Phụ là cái mộng - đại mẫn đề vẫn là ngực - đại dễ nuôi

Chỉ là bình thường nói nhiều như rơi đậu hai người tiêu sư, lúc này lại mặt mũi tràn đầy như lâm đại địch bộ dáng, trên mặt mồ hôi lạnh chảy ròng, hàm răng đều có chút run lên, bọn hắn cứng ngắc xoay người sang chỗ khác nhìn thần sắc hơi có hốt hoảng Chu Thần Hoàn, nuốt nước miếng một cái, dùng nom nớp lo sợ lời nói ra: "Sáng sớm công tử, người... Người đừng sợ, có... Có hai chúng ta bảo hộ người, chắc chắn sẽ không để người nhận nửa điểm thương tổn."

Dùng tên giả Thần Mộc Tuyên Chu Thần Hoàn rất phù hợp con cháu thế gia tâm cảnh, liền như là là bắt lấy chết đuối trước sau cùng một cọng cỏ cứu mạng, điểm đầu như giả tòi, nắm lấy cương tay đều siết trắng bệch.

Hai người kia cũng không lo được mình lúc này biểu lộ như thế nào cho người ta tự tin, chỉ có thể cắn răng hai tay nắm chắc trong tay đại đao, nhìn thấy có cường đạo xông phá ngoại vi vòng bảo hộ, vào bên trong vọt tới, liền ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, tựa hồ là cho mình nỗ lực lên động viên, kệp lấy ngựa bụng, vậy mà nhắm mắt lại nâng đao liền liền xông ra ngoài.

Cái kia vừa mới xông vào bên trong vòng được hai tên phi đồ thấy thế, lập tức dừng lại cười một tiếng, thấy một lần hai cái này tuổi trẻ Tiêu Sư chính là chưa từng giết người chim non, sa trường bên trên chém giết còn dám nhắm mắt, đây không phải ngênh cổ liền giết chờ đợi mình cắt cổ, lại là cái gì

Bọn hắn một người tay cầm đại đao, một người tay cầm trường kiếm, hai cái riêng phần mình đối cái trước, liếc nhìn nhau, trong mắt tràn đầy sắp giết người khoái cảm, cũng có muốn lập công hưng phấn, hai người đều là mấy ngày gần đây bị Đại Trại Từ Cấp thu cũng, trước kia Trại Từ bên trong người, cái eo cứng rắn đều cho giết sạch sẽ, cũng chỉ bọn hắn hai cái thông minh, biết Trạch Chủ mà tùy tùng, dù sao đều là đao kiếm đồ máu sinh kế, chỉ cần có thể sống, với ai còn không giống nhau

Chỉ là gần nhất Đại Trại từ thu cũng quá nhiều người, nếu là muốn tại về sau trong sinh hoạt kiếm ra một cái hơi tốt địa vị, nhất định phải có đem ra được công lao, cái này không cơ hội liền đến.

Tính toán đầu ra đây cái này tiêu đội cũng liền tiểu nhất trăm người, giết chết một cái người, công lao coi như thiếu một cái, mà lại những công lao này cũng đều là thực sự, không thấy Trại Chủ đương gia một mực đang nhìn mình

Vừa nghĩ tới mình liền bị Trại Chủ mất khác tăng theo cấp số cộng, cái này 2 người trên mặt liền có loại không cầm được hưng phấn, mà lại đây chính là đưa lên công lao, không cần thì phí!

Trong mắt bọn họ không có một tia dư thừa biểu lộ, cái gì gọi là thương hại cái gì gọi là lạm sát kẻ vô tội tại người này ăn người Đại Mạc bên trong, người không giết người người liền giết người! Dù sao chỉ là giờ tay chém xuống sự tình, tựa như hai cái này sắp chết với mình thù hằn gia hỏa, nhắm mắt lại, cũng sẽ không cần lại mở ra!

Bọn hắn cười gần giờ lên Vũ Khí,

Nhẹ nhõm tránh thoát hai cái trẻ tuổi Tiêu Đầu lưỡi đao, tay trái xoay tròn, vũ khí trong tay trực tiếp bay về phía hai cái này Tiêu Đầu cổ họng, một chiêu này hai người đã luyện qua không xuống nghìn lần, giết người càng là sắp mười người, có thể nói là lần nào cũng đúng, trăm phát trăm trúng.

Nhưng lại tại mũi đao cùng mũi kiếm sắp cắt vỡ hai cái này tuổi trẻ Tiêu Đầu cổ họng thời điểm, hai người đột nhiên cảm giác cánh tay phảng phất bị cái gì đánh trúng, toàn bộ cánh tay trong nháy mắt tê dại, dùng lực không lên, Đao Kiếm vậy mà cùng nhau rơi xuống.

"Chuyện gì xảy ra "

"Lui!"

Hai cái giặc cướp trong mắt đồng đều xuất hiện một tia nghi hoặc cùng bối rối, lâu dài đao kiếm đồ máu, sớm đã tạo thành Xu Lợi Tị Hại bản năng, trong lòng biết có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, liền muốn lùi lại rút lui.

Mà đúng lúc này, Chu Thần Hoàn ngón tay tại tất cả mọi người không nhìn thấy địa phương hơi nhú, hai khóa phi thường nhỏ bé cơ hồ mắt thường không thể nhìn thấy hạt cát lập tức dâng lên, mà hậu chiêu chỉ cũng đánh hai cái, chỉ gặp hai tên sắc mặt tái nhợt mà con mắt đóng chặt Tiêu Sư đại đao trong tay cố hết sức Hướng tiếp theo bổ, hai cái này vừa mới quay người còn chưa chạy trốn nửa bước giặc cướp liền bị nghiêng phách một nửa đầu, trong nháy mắt máu tươi cuồng phun, óc loạn lộn.

Hai cái trẻ tuổi Tiêu Sư Thân Thể run lên, không biết chết trúng cái gì, chờ bọn hắn mở mắt nhìn thấy trước mắt chi cảnh, nhìn thấy hai tên phi đồ bị mình phân biệt chém đứt nửa cái đầu lúc, nhìn thấy cái kia một nửa trong đầu Hồng Bạch chi vật, trong nháy mắt vị toan dâng lên, vậy mà tại cái này nguy cơ tứ

phía sa trường bên trên nôn mưa liên tu.

Chu Thần Hoàn thấy thế, cũng không biết là nên cười bọn hắn quá đơn thuần, hay là nên mắng bọn hắn quá ngu, cho dù là lần đầu tiên giết người, vậy cũng muốn cẩn thận giải quyết khôn khéo trước mắt lại nôn mới đúng chứ giống các người cái dạng này, trên chiến trường hận không thể đem phổi đều phun ra, địch nhân không giết các người, đều coi như các người kiếp trước làm thiên đại việc thiện.

Tuy nhiên những này Tiêu Sư tuy nhiên nhân số chiếm thế yếu, lại cũng không có lập tức liên tan tác, bọn hắn đối kháng có trận, trong thời gian ngắn ngược lại cũng sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn. Hắn từ hai cái trẻ tuổi Tiêu Sư trên thân thu tầm mắt lại, về đầu nhìn coi xe ngựa, ngoại trừ Hàn Đông mà đuổi ra cái đầu nhỏ một mặt khăn trương nhìn ra phía ngoài, cũng không nhìn thấy Hồng Loan hoặc là lục Kinh Thiên xuất hiện, xem ra lục Kinh Thiên là thật chuẩn bị thờ ơ lạnh nhạt, không có chút nào chuẩn bị tương trợ.

Hàn Đông mà thần sắc khăn trương vừa vận cùng Chu Thần Hoàn ánh mắt cùng nhau đứng, nàng khuôn mặt cũng hơi trắng bệch, nhìn lấy mấy cái này người chết trắng cảnh, biểu hiện muốn so cái kia hai cái trẻ tuổi Tiêu Sư tính táo nhiều, nhưng trong mắt sàu lo, lại là càng ngày càng đậm.

Chu Thần Hoàn bắt đầu đi Hướn nàng nhẹ nhàng cười cười, gấp trên mặt nàng thần sắc lo lắng không ngừng, Chu Thần Hoàn lại là thờ dãi, hắn hít mắt nhìn một chút phía trước Hàn Trưng Lũn cùng Hạ Vi Chiến Đấu, trong lòng cũng xem như mình bạch trận này nhìn như Tao Ngộ Chiến một hai nguyên nhân, liền cũng không do dự nữa, hiện tại còn chưa trở ra Thạch Ngọc Quốc, về sau còn có Phong Vân Quốc cùng nam Thục Quốc muốn đi, nếu để cho Chấn Uy Tiêu Cự ở chỗ này tổn thất quá nhiều, ngược lại sẽ làm hành trình của mình cùng kế hoạch.

Chỉ gấp hai tay của hắn buông ra dây cương, roi bày tại Thân Thể hai bên, đồng thời một chọi một đánh, vô số nhỏ bé hạt cát liền dâng không mà lên, hiệp tạp không thể Minh thị kiếm khí, một hạt cát là một kiếm, một kiếm lấy một mạng, ngay tại cái này hỗn loạn vô tự sa trường bên trên, trong lúc nói cười đánh Sa lấy người mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Người giang hồ giang hồ chết

Chương 87: Người giang hồ giang hồ chết

Chu Thần Hoàn xuất thủ cực kỳ ẩn nấp, chính là những cái kia thân thủ chém giết giặc cướp các đều không có phát hiện, hắn nguyên địa không động một bước, nhưng hạt cát đã xuất hơn trăm, chiêu chiêu gây nên nhân trái tim, hạt cát đứng ở quần áo bên ngoài, mà kiếm khí thì tràn vào trong kinh mạch, chặt đứt trái tim Khí Cơ, khiến cho những này giặc cướp đang bị chém giết trước một khắc, kỳ thực đã kinh chết không thể chết lại.

Hắn chú ý cẩn thận, lần này ra môn Mai Danh Ẩn Tĩnh, chính là vì có thể thuận lợi đến Ngao Lai Quốc, tuy nhiên quá trình nhất định sẽ không thuận lợi, nhưng có thể đủ nhiều đi một bước lại bại lộ thân phận, vậy cũng tính kiếm tiền. Cho nên cho dù là hỗ trợ giết người, cũng tuyệt đối không có thể bị người phát hiện một chút dấu vết.

Cho dù là ngày sau có người qua tới kiểm tra thi thể, tại nhìn thấy những cái kia nhìn thấy mà giết mình vết đao hoặc kiếm thương về sau, chỉ cần không phải dùng Nguyên Khí cảm thụ Người chết kinh mạch trong cơ thể tràn đầy, liền sẽ không hoài nghi đến trên người mình.

Hắn thở nhẹ một hơi, nhìn thấy Chấn Uy Tiêu Cự khí thế tại giết gần trăm giặc cướp sau Phàn thăng lên, cũng liền không lại ra tay, giúp người một hai, tuyệt không giúp người Ba Tứ, đây là xử sự nguyên tắc, cũng là lúc trước ba năm Du Lịch trên đường Lão Trư bản thân dạy bảo.

Dựa theo Lão Trư nói, người đem chuyện của người khác tất cả đều giúp đỡ làm, người kia liền sẽ biết người có giúp hắn làm việc năng lực, nếu như về sau gặp lại giống nhau sự tình lúc, người không lại chủ động hỗ trợ, người kia liền sẽ bắt đầu oán trách người, ghi hận người, đem người giúp làm sự tình xem như là thiên kinh địa nghĩa sự tình, thật tình không biết giúp người vì ân, cũng không báo ân phản oán hận, loại người này đầu tiên là kết giao không được, đệ nhị chính là ngã một lần khôn hơn một chút, hỗ trợ không ra toàn phân lực, giúp người độ quan tức là thiện.

Ánh mắt nâng lên, nhìn về phía đang đánh nhau kịch liệt hai cái Tiêu Đầu, có lẽ là phát hiện mình một phe nhân mã thương vong quá nhiều, hai cái này giặc cướp đương gia cũng gấp nóng nảy lên, hành động không còn cầu ôn cầu hòa, mà là từng bước sát cơ, chiêu chiêu liều mạng tư thế.

Độc Nhân Long Nam Từ một cây đại đao đùa nghịch uy phong凛凛, đao như Gió xoáy, xoay tròn lấy đám trắng Hạ Vi tìm mà đi, Hạ Vi hai thanh lưỡi búa to hợp lại cùng một chỗ tới va chạm, liền nghe kêu đau một tiếng vang lên, khổ ngồi xuống kỳ lui lại một bước, mà cái kia Độc Nhân Long Nam Từ tại thời khắc này bỗng nhiên một tay đập vào trên lưng ngựa, toàn bộ Thân Thể dâng không mà lên, đại đao trong tay như Mãnh Hổ Hạ Sơn, mang theo tạp lạnh thấu xương sát cơ, hướng về lộ ra xu hướng suy tàn Hạ Vi chính là khi đầu bỏ dưới, khí thế kinh người, phảng phất Nhất Đao nhưng phách sơn liệt địa, để Hạ Vi mặt sinh hãi nhiên, trong lòng biết ngăn cản không nổi, liền cẩn thận liều mạng liều mạng suy nghĩ, hai thanh lưỡi búa to hoành không hất lên, lưỡi búa to tuột tay, hướng về Độc Nhân Long Nam Từ mở rộng môn hộ đánh tới.

Độc Nhân Long còn sót lại một con mắt lộ ra một tia ánh quang, hán nhếch miệng lên, mang theo một tia cười lạnh, vừa muốn nghiêng người tránh thoát thanh này lưỡi búa to, đồng thời đại đao Phách Khâm rơi cái này cái đầu lúc, chỉ cảm thấy trái tim đau xót, đơn con người co rụt lại, vậy mà trong nháy mắt đã mất đi Quang Hoa.

Mà lúc này, Hạ Vi lưỡi búa to cũng đúng lúc bỏ tới, vừa vận lập tức chém trúng Độc Nhân trái tim của rồng, lực đạo chi lớn, thậm chí mang theo Độc Nhân Long Thân Thể ngừng bên dưới thể xông, hướng về sau giữa trời di động hai thốn về sau, mới tại Hạ Vi trước mặt rơi xuống dưới, chấn lên không ít Sa Trần.

"Độc Nhân!"

Cùng Hàn Sương Lũng đại chiến làm lấy một thanh Lang Nha Bổng mặt thép trắng hán kêu đau một tiếng, hai mắt trừng đại như đèn lồng, toàn thân hán dữ tợn tại thời khắc này run lên bần bật, toàn bộ người đều phảng phất là phát điên, Lang Nha Bổng hoành tung tung bỏ, thanh thể bạo đại, Không Khí tại thời khắc này đều phảng phất bị chấn động, Lang Nha Bổng mỗi lần đều là thân gãy chưa đến, âm thanh đã tới, nổ vang chói tai màng, lệnh Hàn Sương Lũng tâm thần không thể hoàn toàn thống nhất.

Hàn Sương Lũng mở Tiêu Cục trước đó chính là Thạch Ngọc Quốc Lệ Quý Quân du đăng trạm canh gác vệ, thể lực kinh người, nhưng mở Tam Thạch Cung, Bách Bộ mặc dù không thể xuyên dương, lại có thể chuẩn xác bắn trúng Bách Bộ khoảng cách bất luận cái gì di động chi vật, tại Lệ Quý Quân đã lui dịch trước đó cũng là Thần Tiên Thủ một loại sâu được coi trọng binh sĩ.

Xuất Ngủ về sau, mở Tiêu Cục, mới bắt đầu khổ luyện Kiếm Thuật, nhưng tập kiếm đã muộn, tuy nhiên sư thừa Danh Sư Kiếm Thuật, lại như cũ chỉ có thể đến bảy phần hình năm điểm Thần, so với trong quân doanh dựa vào sinh tồn Cung Tiên chi thuật, thật sự là kém không phải một điểm nửa điểm.

Nhưng làm sao hiện tại vị trí tràng cảnh căn bản không thể tùy ý mình thi triển Cung Nỗ chi thuật, chỉ có thể bị ép lấy Đoàn Kiếm ngăn địch,

Mà Toàn Kiếm Thức Kiếm Thuật cũng không có cơ hội thi triển, từ đầu đến cuối đều không thể có một khắc thờ dốt, lúc này mặt thép gặp đồng bạn thân tử, tâm thần khuấy động phía dưới, chiêu chiêu càng thêm tâm ngoan thủ lạt, để trong lòng của hán có khổ lại không cách nào kể ra, ngăn cản càng thêm cố hết sức.

"Tiêu Đầu, ta tới giúp ngươi!"

Hạ Vi đột nhiên ruổi ngựa đến đây, hai thanh lưỡi búa to ngạnh kháng mặt thép Lang Nha Bổng, hai người đều là loại này cường độ kinh người hạng người, Lang Nha Bổng cùng lưỡi búa to chạm vào nhau, liên như là Sơn Thạch lăn xuống, thanh thể càng thêm to lớn, mỗi lần cùng nhau va vào nhau, liên đều có thể nhìn thấy tia lửa tung tóe, về phần kim loại giao qua tiếng vang, càng là bên tai bên trong vu vu không ngừng.

Có Hạ Vi hỗ trợ, Hàn Sương Lũng rốt cục có một chút thờ dốt cơ hội, hán thừa cơ liếc mắt nhìn một mực thờ ơ lạnh nhạt thư sinh bộ dáng giặc cướp Đại Đương Gia, gặp người này đã thu Vũ Phiến, chau mày, sắc mặt âm trầm, rất rõ ràng không nghĩ tới tồn thất sẽ như thế chi lớn.

Thừa dịp người kia suy ngẫm thất thần thời khắc, Hàn Sương Lũng đột nhiên tay trái Đoàn Kiếm trở vào bao, tay phải Cung Nỗ cầm lên, tay trái vũ tiên tùy theo quát ra, vũ tiên dựng dây cung, cung kéo hết cỡ, hướng về thư sinh bộ dáng Trùm Thỏ Phi than nhẹ một tiếng chết đi, liên tiêu pha dây cung, vũ tiên trong nháy mắt rời dây cung, tốc độ kinh người, chỉ là một cái hô hấp ở giữa, liền đến Trùm Thỏ Phi trên trán.

"Ừ"

Người đọc sách ăn mặc Trại Tử Đại Đương Gia bỗng nhiên nhấc đầu, gặp vũ tiên đối diện bay tới, lòng mày không chỉ có lần nữa nhú một cái, nhưng trên mặt nhưng không có một tơ một hào bối rối cảm giác, chỉ gặp hán Vũ Phiến vỡ, nghiêng đầu một cái, nguyên bản có thể chuẩn xác bắn trúng mình vũ tiên lập tức bị cái biến con đường tiến tới, bắn vào Trùm Thỏ Phi sau lưng rậm rạp Hoàng Sa bên trong.

Hàn Sương Lũng gặp một kích chưa trúng, trên mặt cũng Vô vàn ảo não, hán lần nữa thả cung rút kiếm, kiếm xoáy như điều, trong tay hán lấy vô pháp nói rõ phương thức xoay tròn lấy, làm cho người hoa mắt, ần ần kiếm khí quanh quần trên đó, càng là Lệnh Thư sinh bộ dáng Trùm Thỏ Phi hai mắt trừng lớn, tựa hồ là đang xác nhận kiếm khí kia thật giả, nhưng gặp Hàn Sương Lũng không chút do dự hướng mình vọt tới lúc, lại quả quyết bên dưới lệnh rút lui, sau đó hung hăng trừng mắt liếc Hàn Sương Lũng Chờ một đám không có chết thảm người, thần sắc trên mặt âm trầm Nhục Thủy, lại nói một câu ngoan thoại: "Núi không chuyển nước chuyển, mối thù hôm nay, ngày khác tất báo, cái này Đại Mạc, các ngươi đừng muốn thông qua!" Liền cũng không dừng lại, còn sót lại không đến hai trăm giặc cướp thấy thế, cũng phản phất một cái theo sát mà đi, trong nháy mắt liền biến thành chấm đen nhỏ, tan biến tại trong tầm mắt.

Giặc cướp thoái lui, trận này Công Thủ Chiến cũng coi như triệt để cáo ngừng.

Chấn Uy Tiêu Cục tại lần này Tao Ngô Chiến bên trong, tổn thương không gọi được quá lớn, chỉ có năm người chết thảm tại giặc cướp loạn đao phía dưới, mà càng nhiều người thì là nhận lấy hoặc nặng hoặc nhẹ thương, đương nhiên cái này hoàn toàn phải quy công cho Chu Thần Hoàn, nếu không phải có Chu Thần Hoàn âm thầm trợ trợ, đánh giết lần lượt từng giặc cướp, những này Chấn Uy Tiêu Cục Tiêu Sư nói ít cũng phải tổn thất một nửa, chớ nói chi là cái kia hai cái Tiêu Đầu lúc này còn có thể bình yên vô sự kiểm tra Chiến Trường, cho những cái này không có triệt để chết đi giặc cướp bổ thêm một đao.

Nhìn chung quanh chiến hậu sa trường, nhìn lấy Đại Mạc Hoàng Sa không ngừng thổi lên, bao trùm tại một cái kia cái thì thể phía trên, nhìn lại lẫn nhau lẫn nhau cùng nhau trị thương cầm máu các, Chu Thần Hoàn trong mắt không có bao nhiêu đồng tình thương hại thần sắc, đây cũng là giang hồ sinh tồn pháp tắc, cho dù là tại lấy lòng dạ từ bi Chúng Sinh Bình Đẳng Phật Giới đều là như thế, chớ nói chi là cái kia càng khủng bố hơn Yêu Giới.

"Thần Công Tử "

Lúc này, Chấn Uy Tiêu Cục Tổng Tiêu Đầu Hàn Sương Lũng bỗng nhiên đi tới, ôm quyền Hướng Chu Thần Hoàn nói.

Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, nụ cười trên mặt có chút miễn cưỡng.

Hàn Sương Lũng đem Chu Thần Hoàn thần sắc biến hóa đều nhìn ở trong mắt, hần trầm ngâm một lát, sau đó mới nói ra: "Để công tử bị sợ hãi, còn mời công tử lên xe ngựa nghỉ ngơi, đoạn này đường sẽ không quá thuận lợi."

Chu Thần Hoàn lại là lắc lắc đầu, hần cắn răng nhìn lấy mấy cái này phát ra thống khổ rên rỉ các, thần sắc quật cường nói ra: "Ta Đọc Sách, là vì Kinh Thế tế Quốc, nếu là ngay cả chút khổ đau này đều nhẫn nhịn không được, nếu là ngay cả đi xem tên này giết trắng diện lá gan đều không có, còn nói gì khát vọng gì luận Bảo Quốc "

"Tốt! Công tử nói rất hay, cùng khẩu vị của ta!"

Hạ Vi khiêng hai thanh lưỡi búa to cũng đi tới, nghe được Chu Thần Hoàn, lớn tiếng gọi tốt sau khi, còn Hướng Chu Thần Hoàn giơ ngón tay cái lên.

Chu Thần Hoàn mặt mũi hơi có ngại ngùng, chỉ là điểm đầu ôm quyền.

Hàn Sương Lũng gặp Chu Thần Hoàn kiên trì, liền cũng không đi nói thêm cái gì, chỉ là để Chu Thần Hoàn an tâm về sau, liền quay người cùng Hạ Vi đi xem thụ thương các huynh đệ, đi mười bước xa, xác định Chu Thần Hoàn nghe không được thanh âm của bọn hần, Hạ Vi mới thấp giọng nói ra: "Đại ca, là hần xuất thủ "

Hàn Sương Lũng liếc mắt nhìn thô kệch bề ngoài bên dưới kì thực cực kỳ tinh tế tử mĩ Hạ Vi, lại liếc mắt nhìn xa mới đã Hắc xuống màn đêm, lông mày cau lại, lắc lắc đầu, "Tạm thời không phát hiện chút gì, tạm thời đem hần trước tiên làm thành một cái phổ thông Người đọc sách đi."

Chu Thần Hoàn cười ngựa nhấc đầu nhìn lên trời, kì thực tai nghe Bát Phưong, Hàn Sương Lũng hai người nói chuyện rõ ràng nghe bên tai bên trong, khóe miệng của hần nhếch lên, hơi lắc lắc đầu, có thể đi người đi lại giang hồ, quả thật là một cái đều không thể coi thường a. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Ta là tới giết người

Chương 88: Ta là tới giết người

Thời gian đã không còn sớm, Tịch Dương xuống núi, Minh Nguyệt dâng lên, Chấn Uy Tiêu Cục một đoàn người lại đi về phía trước hai dặm tả hữu, cách xa trước đó cái kia bất cát Chiến Trường, tại một chỗ tầm mắt rộng lớn phẳng phát vùng sa mạc tương đối cao chỗ ngừng lại, đơn giản bố trí một cái bọc hành lý, tối nay liền ở chỗ này nghỉ ngơi.

Dấy lên đồng lửa, đám người vây quanh đồng lửa mà ngồi, ăn lương khô, nói hôm nay đại chiến, lại không khỏi là thổ mạt hoành phi, đặc biệt là nói lên hôm nay hai cái trẻ tuổi Tiêu Sư Nhất Dao chém đứt hai tên phi đồ nửa cái đầu lúc, càng là nhìn không được thối một tiếng huyết sáo, nói một tiếng Thanh xuất Vu Lam mà Thăng Vu Lam, khắp khuôn mặt là hậu bối tiền đồ về hải lòng. Chỉ là cái kia hai cái nhắm mắt giết địch đồng thời sau cùng nòn đến bấp chần đều không động được hai cái trẻ tuổi Tiêu Sư, lại là gương mặt xấu hổ cùng ngại ngùng, giết người là thật, nhưng hai người bọn họ thậm chí đều không biết mình đến cùng như thế nào giết người, ngoại trừ một chặt một răng rắc bên ngoài, còn lại cái gì đều không rõ ràng.

Chỉ là Chu Thần Hoàn lại tại bọn họ bên cạnh vỗ vỗ bờ vai của bọn hần, nói một tiếng đa tạ hai người bọn họ cứu giúp, nếu không phải bọn hần lâm nguy không sợ, cùng địch nhân đấu trí đấu dũng đại chiến ba trăm hiệp, chính mình nói không được liền bị giặc cướp loạn đao chém chết. Hai cái trẻ tuổi Tiêu Sư nghe vậy, mặt khác thường sắc nhìn về phía Chu Thần Hoàn, đã thấy Chu Thần Hoàn một mặt chân thành chi sắc, bọn hần vốn cũng không là hướng nội an phận người, biết được Chu Thần Hoàn là có ý để bọn hần lừa mặt mũi, bọn hần đương nhiên sẽ không cô phụ Chu Thần Hoàn hảo ý. Hai người nhao nhao đứng lên, bắt đầu nói khoác mình Chiến Trường chém giết quá trình, không đi nói cái kia thật nguy, riêng là đặc sắc trình độ cũng làm cho Chu Thần Hoàn nhìn không được liên tục vỗ tay bảo hay, thật sự là tốt một cái rung động đến tâm can có thể so với chính mình đại sư huynh đại náo thiên không hành động vĩ đại đại chiến!

Đêm đã khuya, Chu Thần Hoàn rời đi đồng lửa, đi tới lục Kinh Thiên chỗ nghỉ ngơi, tiến vào lâm thời dựng trong doanh trướng, lục Kinh Thiên chính cùng mình đánh cờ, Hồng Loan thì là đang cấp tiêu thổ từ Hạo Nguyệt lau sạch lấy Thân Thể, một ngày từ từ Hoàng Sa, tiêu thổ từ Hạo Nguyệt lông tóc bên trên lay dính không ít tro bụi, khiến cho nó thiếu một tia biến ảo khôn lường chi ý, nhiều một tia khói lửa nhân gian.

Lục Kinh Thiên nghe được tiếng vang, nhưng không có nhắc đầu, chỉ là nhẹ nói nói: "Nghe nói điện hạ Kỳ Nghệ cao tuyệt, không bằng cùng lão phu đánh cờ một ván cục "

Chu Thần Hoàn liếc qua lục Kinh Thiên mình đánh cờ cờ ván cục, sau đó trực tiếp dao động đầu nói: "Ta nếu là đi khi dễ lão cha hoàn thành, cùng người cái này Nhất Châu Quốc Thủ đánh cờ, ngoại trừ tìm tai vạ bên ngoài không có cái thứ hai kết quả."

Lục Kinh Thiên cười ha ha một tiếng, sau đó mới nâng lên đầu nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nói: "Điện hạ tìm ta có việc "

"Lục thúc thúc cũng đừng nói không đoán ra được ta là vì gì mà đến "

Lục Kinh Thiên lại là Nhất Tiểu, chỉ gặp hần tiếp tục thấp bên dưới đầu cùng mình đánh cờ, cầm trong tay Hắc Kỳ roi tại bình mình chỉ vị, cầm trong tay Bạch Kỳ roi vào Vị Ương chỗ, Hắc Kỳ Bạch Kỳ đều là hung mãnh vạn phần, khắp nơi sát cơ, nhưng lại thận trọng từng bước.

"Hôm nay chưa để điện hạ xuất thủ, là bởi vì có một số việc còn chưa có xác định, bất quá bây giờ hần là không sai biệt lắm, điện hạ thừa dịp bóng đêm truy tìm mà đi, tin tưởng sẽ có thu hoạch."

Nghe nói lục Kinh Thiên, Chu Thần Hoàn nhếch miệng, mấy cái này gần trí như yêu đám gia hỏa, từng cái giáo hoạt so lão hồ ly còn già hơn Hồ Ly, rõ ràng một câu có thể giải quyết sự tình, nhưng dù sao muốn làm cho lải nhải.

Hần quay người không có chút gì do dự, trực tiếp đi ra ngoài, chỉ là còn chưa trở ra doanh trướng, Hạo Nguyệt liền trực tiếp từ Hồng Loan trên thân cực nhanh tiến tới mà ra, lại một lần nhảy tới Chu Thần Hoàn trên đầu, sau đó đôi tư thế, vậy mà an tường nhắm mắt lại.

Chu Thần Hoàn đối đem đầu mình xem như ở tiểu thỏ tử cũng thật sự là bất đắc dĩ cực kỳ, hần nhờ vả tính nhìn về phía Hồng Loan, đã thấy Hồng Loan chỉ là che miệng cười trộm, bất đắc dĩ phía dưới, đành phải một tay lấy Hạo Nguyệt vào xuống, ôm vào trong ngực, Hạo Nguyệt chít chít phản kháng, Chu Thần Hoàn trợn mắt lấy đó, cả hai giằng co mấy hơi thở về sau, cuối cùng vẫn là Hạo Nguyệt thua trận, chỉ là thấp giọng lại chít chít một cái, liền rút đầu, tại Chu Thần Hoàn trong ngực một lần nữa hai mắt nhắm lại.

Chu Thần Hoàn bất đắc dĩ thở dài, ôm Hạo Nguyệt đi ra doanh trướng, cùng gác đêm các nói một tiếng muốn đi đi vệ sinh, rồi xa doanh địa về sau, gặp bốn phía không người, Nguyên Khí Hạo Nhiên đẩy ra, thừa dịp bóng đêm như con sói cô độc ghé qua,

Một cái chớp mắt mười dặm, rất nhanh liền tại hai mươi dặm bên ngoài một chỗ khe rãnh vị trí ngừng lại.

Khe rãnh bên trong đồng dạng là một chỗ doanh địa, chỉ là chỗ này doanh địa không có doanh trướng loại kia coi trọng chi vật, trừ ngựa đồng lừa bên ngoài, liền ngay cả cái chăn bông cũng đều không có. Chu Thần Hoàn hít một hơi, liền phát hiện trong doanh địa những người kia chính là hôm nay hoàng hôn thời điểm muốn cướp tiêu đám kia giặc cướp.

Một trận ác chiến xuống tới, giặc cướp nhóm cũng là mặt có sắc mặt mệt mỏi, vừa nghĩ tới mình hơn ba trăm người bị hơn một trăm người cho giết lùi, tâm lý ác khí liền làm sao cũng nhả không ra đi.

Trung ương nhất lớn bên cạnh đồng lừa, bọn này giặc cướp mấy cái đương gia vây lừa mà ngồi.

Trên mặt có vết đao chém, cả người cơ bắp Nhị Đương Gia cầm trong tay bát rượu hung hăng ném trên mặt đất, giận nói: "Đại Đương Gia, Độc Nhân vậy mà chết tại đám kia trong tay của người, thù này không đội trời chung, ta không quản các ngươi nghĩ như thế nào, ta nhất định phải đem đám người kia chém thành muôn mảnh, lấy cảm thấy an ủi Độc Nhân trên trời có linh thiêng."

Những người khác nghe vậy, cũng là nhao nhao phụ họa, đối bọn hần tại đao kiếm đổ máu giặc cướp mà nói, tiền tài không phải nhất định, huynh đệ mới là nhất định, nếu như không có nghĩa tự chèo chống các huynh đệ ủng hộ, mình chính là có bản lĩnh đi nữa, cũng không thể nói trước sẽ chết ở những người khác loạn đao bên dưới. Cho nên có huynh đệ chết rồi, không đi báo thù, không đi trả thù, liền rất dễ cho để huynh đệ khác nhóm sinh lòng bất mãn, đến lúc đó tập hợp thành một luồng kinh tâm tàn ra, tại cái này mệnh mạng Đại Mạc bên trong, liền cũng mất trắng lớn cơ sở.

Thư sinh bộ dáng Đại Đương Gia tâm tư muốn so những người khác nhạy bén nhiều lắm, hần cũng từng khổ đọc Thi Thư hơn mười năm, hi vọng một ngày nào đó Khảo Thủ Công Danh thăng chức rất nhanh, về sau bởi vì có ý giết người bị Quan Phủ truy nã, cái này mới đi đến Đại Mạc bên trong dựa vào trí tuệ mưu cầu một phần sống tiếp sinh kế, trong lúc đó bởi vì chính mình dài cùng nhau trắng nợ bị nhiều cái Trại Tử đương gia xem như Cầm - luyện mà ngược đãi qua, những này hần đều nhẫn xuống dưới, dựa vào lấy da của mình túi học được một thân bản sự, sau đó chính là tàn nhẫn đem nguyên bản Trại Tử bên trong đương gia lăng trì mà chết, về sau lại tại một cái người thần bí trợ giúp dưới, lần lượt chiếm đoạt còn lại Trại Tử, giết những cái kia từng trải qua xâm phạm qua mình thân thể súc sinh, lúc này mới có mình đương kim địa vị.

Hần đối với người tâm phỏng đoán đã đến mức đáng sợ, nhìn thấy một người biểu lộ liền có thể đoán ra bảy phần ý nghĩ đến, này mới khiến hần một cái Văn Nhược thư sinh đang ăn người không nòn xương đầu giặc cướp trong ổ như cá gặp nước, cho nên nhìn thấy biểu hiện của mọi người, trong lòng cười lạnh sau khi, trên mặt nhưng cũng tràn đầy phần uất, nói: "Chư vị huynh đệ đau lòng, ta làm sao không biết Độc Nhân cùng ta cùng nhau xuất sinh nhập tử, chính là ta thân ca ca đều không có cái kia thân, hôm nay hần chết thảm sa trường, coi như tất cả mọi người không xuất mã, một mình ta chịu chết cũng phải báo thù cho hần tuyệt hận! Có thể địch người cường đại mọi người cũng cũng biết, ta không vèn vèn chỉ có Độc Nhân một cái huynh đệ, càng có mọi người cái này hơn hai trăm cái các huynh đệ a, nếu vì cho Độc Nhân một người mù quảng báo thù, lại để cho hơn hai trăm huynh đệ thân hãm hiểm cảnh, vậy ta chính là chết cũng không đủ đền bù lỗi của mình qua!"

Thư sinh bộ dáng Đại Đương Gia nói nói tức giận nước mắt liền chảy ra, hần lấy tay che mặt, cho đám người cảm giác là tại lau nước mắt, nhưng trên thực tế khóe miệng của hần, lại là nhếch lên, chỉ gặp hần dừng một chút, dư quang liếc qua đám người do dự biểu lộ, mới lại nói ra: "Cho nên việc này còn cần bàn bạc kỹ hơn, mọi người có thể yên tâm, Độc Nhân thù ta nhất định sẽ báo —— "

Còn chưa có nói xong, cái này Đại Đương Gia sắc mặt đột nhiên đại biến, so với hần tất cả mọi người dẫn đầu có phản ứng. Thân Thể hướng về sau vừa lui, liền nắm chặt trong tay Vũ Phiến, một mặt cảnh giác nhìn về phía đồng lửa chỗ.

Chỉ thấy mọi người nguyên bản ngồi vây quanh đồng lửa tại thời khắc này Hướng khắp nơi nổ bắn ra mà ra, Mộc Côn bay tứ phía, trừ bỏ mặt theo mấy người phản ứng cấp tốc tránh qua, tránh né Mộc Côn, những người khác bị Mộc Côn Nhất Côn đánh trúng đầu, chợt liền nghe răng rắc mấy tiếng vang lên, Xương sọ trong nháy mắt bị Mộc Côn đập nát, mấy người kia Thượng Vị Minh Bạch xảy ra chuyện gì, liền trực tiếp ánh mắt tán loạn, hai chân đạp một cái, đứng là trực tiếp chết đi.

May mắn còn sống sót mấy người như lâm đại địch, vũ khí trong tay cầm thật chặt, hai mắt tròn lên giận dữ nhìn, toàn thân căng cứng, trong mắt Sát Ý cùng ý sợ hãi đồng thời tràn ngập.

Đồng lửa tán đi về sau, một bộ áo trắng người trẻ tuổi ôm ấp Thổ Trắng, như Trích Tiên phiêu nhiên nhi lạc, hần nhìn một mặt khăn trương hoảng sợ đám người, chỉ là nhân nhạ Nhất Tiểu, nhẹ giọng nói: "Đừng sợ, ta là tới giết người."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Từng bước hoa đào nở

Chương 89: Từng bước hoa đào nở

Nguyên bản tiếng mắng tiếng la không ngừng vang lên khe rãnh bên trong, tại áo trắng Thổ Trắng Chu Thần Hoàn xuất hiện trong nháy mắt, liền như là bị người giữ lại Cô Họng, trong nháy mắt an tĩnh lại, tất cả mọi người lòng mang cảnh giác nhìn lấy Chu Thần Hoàn, vũ khí trong tay nắm đến căng lên.

Thư sinh bộ dáng Trại Tử Đại Đương Gia thần sắc không chừng nhìn lấy cái này phảng phất Trích Tiên, trong ngực ôm thổ Nam Tử, hần Trí Nhỏ tại toàn bộ Trại Tử bên trong đều là có tiếng tốt, đối với những cái kia gặp một lần liền bị mình tàn nhẫn sát hại qua lại Thương gia, hần đều có thể tình huống nhớ lấy mặt mũi của bọn hần cùng khi chết hoảng sợ biểu lộ, cho nên nhìn lên gặp Chu Thần Hoàn, hần liền trong nháy mắt liền nhớ lại nam tử này chính là lúc ấy bị Chấn Uy Tiêu Cục bảo hộ ở ở giữa nhất bên cạnh người công tử kia Ca.,

Lúc đó lấy vì này cái công tử ca chỉ là một cái phổ thông nhất gan sợ phiền phức nhưng lại quật cường Người đọc sách, nhưng hiện tại xem ra, lại hoàn toàn không phải chuyện như vậy, lại liên hợp lại mình vô duyên vô cớ hao tổn gần trăm người huynh đệ, một ít chuyện liền tra ra manh mối, nổi lên mặt nước.

Hần thần sắc vẻ lo lắng nhìn lấy cùng là Người đọc sách cách ăn mặc, nhưng vô luận khí chất vẫn là khí thế đều vùng mình vô số đầu đường cái Nam Tử, đột nhiên nghiêm nghị nói ra: "Ta đã biết, hôm nay chúng ta sở dĩ hao tổn gần trăm huynh đệ, đều là bởi vì hần trong bóng tối giờ trò bố trí, vì cho các huynh đệ báo thù, vì cho Độc Nhân Tam Đương Gia báo thù, các huynh đệ cho ta loạn đao chém chết hần, cho dù hần mạnh hơn, cũng tuyệt đối mạnh bất quá chúng ta các huynh đệ để tâm hiệp lực! Giết hần, vì huynh đệ đã chết nhóm báo thù."

Đại Đương Gia vừa dứt lời, tay cầm Lang Nha Bổng đầy người dữ tợn một mặt Dao Ba Nhị Đương Gia ngay tại Chu Thần Hoàn sau lưng, vung trộm giờ lên Lang Nha Bổng, một mặt nhe răng cười liền Hướng Chu Thần Hoàn cái ót bỗng nhiên vỗ tới, cường độ chi lớn, tuyệt đối có thể đem một người bình thường đầu đập thành thịt nát.

Nhưng lại tại hần Lang Nha Bổng sắp rơi xuống Chu Thần Hoàn trên đầu nhất phương tác lúc, Chu Thần Hoàn giống như có cảm giác, chỉ nghe hần Lãnh hừ một tiếng, trên tay phải nhấc, hai ngón khép lại, hơi bắn ra, chỉ gặp cái kia nguyên bản sẽ phải rơi vào Chu Thần Hoàn trên đầu Lang Nha Bổng trong nháy mắt phương hướng ngược ngả xuống, hiệp tạp vô pháp ngăn cản thế xông, trực tiếp đập trúng mặt theo Nhị Đương Gia gương mặt bên trên, liền nghe khi khi một tiếng vang, Nhị Đương Gia cả cái đầu đều bị đánh nát, toàn bộ người theo Lang Nha Bổng hướng về sau ngã Phi năm bước khoảng cách mới rơi dưới, cũng đã là chết không thể chết lại.

Những người khác bị Chu Thần Hoàn cái này hào không một tia mỹ cảm sát phạt đều cho kinh đến, nhìn thấy còn lại mấy cái đương gia rộng to xuất thủ, mới nhao nhao giờ lên Vũ Khí muốn hướng Chu Thần Hoàn đánh thẳng tới, nhưng vào lúc này, một cái thân mặc áo xám vải thô bào, bên hông vác lấy một thanh kiếm gỗ Trung Niên Nhân đột nhiên xuất hiện ở cái này doanh địa tạm thời ló vào chỗ.

Hần dài cùng nhau không có chút nào nho nhã có thể nói, nhưng này Nhất Hành nhất động ở giữa, lại khắp nơi lộ ra một cỗ nho nhã kinh, bước đầu tiên, vượt ngang xa năm trượng, hai tay cầm tay áo, hai mắt híp lại, đi qua chỗ, hoa hương tràn trập, đào hoa đua nở.

Một bước Nhất Hoa mở, Hoa Nở ở trái tim, những cái này còn trầm tĩnh tại hoa hương bên trong giấc cướp, đột nhiên cảm thấy trái tim đau xót, chờ bọn hần mở mắt thời điểm, mới phát hiện mình nơi trái tim trung tâm chẳng biết lúc nào xuất hiện một đóa Đào Hoa, Đào Hoa xấu hổ, phần bên trong mang đỏ, chậm rãi nở rộ, càng thêm ứng đỏ, Chờ hoa hương chân chính bốn phía thời điểm, bọn hần liền toàn thân xui lơ mà ngược lại, trước khi chết cũng

không biết rõ cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Đã chết người đầu bị chết rất an tường, nhưng những cái kia từng Đại Song mất một mặt hoảng sợ còn lại giật cướp nhóm, lại là dọa đến bọn hắc chân đều mềm nhũn, trong ngày thường giết người chặt roi đầu bọn hắc còn không sợ, nhưng hôm nay bên trong đầu tiên là nhìn thấy ôm thỏ Nam Tử vô cùng cường đại tàn nhẫn Chiêu Thức, lại là nhìn thấy cái này phảng phất yêu ma quỷ quái ăn hồn phách người quý dị sự tình, chính là có gan to hơn nữa cũng đều bị dọa phá, đừng nói lại đi giết người nào, liền liền chạy trốn đều sợ chạy chậm cũng vô duyên vô cớ chết đi.

Trong nháy mắt, gần trăm cái giật cướp cái gì cũng không quan tâm, vung ra nha tử liền hướng bốn phía chạy tới, ý đồ trốn Ly Khai Giá cái quý dị địa phương, nhưng vừa chạy không có mấy bước, bọn hắc liền kinh hãi phát hiện mình chân không động được, lại thấp đầu xem xét, chỉ gặp một đóa Đào Hoa tại mình trên mặt bàn chân nở rộ, Đào Hoa như vẽ mặt vui cười, nhưng nhìn tại những này giật cướp trong mắt, lại như là trong địa ngục đòi mạng Bì Ngạn Hoa, dọa đến bọn hắc có trong nháy mắt phát điên,

Có cang là cầm lấy Đào Kiếm chém đứt đầu này chân, chỉ vì có thể né tránh Tử Vong chi hoa.

Chỉ là kiếm chiêu có thể phá, kiếm ý khó đi, một kiếm Tinh Thiên Hồng Vân chỉ không ra tay thì thôi, vừa ra tay liền tuyệt Vô bụng tay khả năng, chỉ gặp hắc cước bộ không nhanh, nhưng từng bước an tâm, mấy hơi thở về sau, đi đến Chu Thần Hoàn bên cạnh, mà những cái kia hoa đào nở rộ, cũng tại thời khắc này trong lúc đó phá nát mà ra, hóa thành vô số mảnh vụn, tại Dạ Phong tác dụng dưới, hướng bốn phía Vô Hạn khuếch tán.

Đào Hoa là kiếm chiêu, mảnh vụn đồng thời kiếm chiêu, đối với một cái Kiếm Tiên tới nói, vạn vật đều là có thể dùng kiếm chiêu, đều là ở khắp mọi nơi kiếm ý, kiếm ý bố trí, kiếm chiêu liền sẽ hiện ra, cho nên cho dù là chém đứt chân đi ra ngoài mấy trượng xa giật cướp nhóm, cũng đều tránh không khỏi cái này đầy trời kiếm chiêu.

Không đến nhỏ thời gian nửa nén hương, nguyên bản náo nhiệt hơn hai trăm giật cướp nhóm, lúc này liền toàn bộ ngã xuống đất không dậy nổi, hoa hương còn tại phiêu tán, nhưng 200 cái giật cướp lại đã tử vong hầu như không còn, không có lưu lại một người sống.

Chu Thần Hoàn chuyển đầu Hướng Hồng Vân Chỉ nói lời cảm tạ: "Hồng thúc thúc, đa tạ."

Hồng Vân chỉ móm móm lỗ tai, vỗ vỗ Không Không bụng, nói: "Thiếu nợ ta dừng lại đũa gà."

Chu Thần Hoàn nghe vậy mỉm cười Nhất Tiểu, hắc chuyển đầu nhìn về phía còn sót lại ba người, một cái là thư sinh bộ dáng Trại Tử Đại Đương Gia, mặt khác hai cái cũng là Trại Tử bên trong cao tăng, chỉ là đi qua Hồng Vân chỉ không giống nhân loại chân nhiếp, bọn hắc sớm đã thân run như cái sàng, dùng nói là phản kháng, liền ngay cả đứng đều phí sức.

"Ta nói, hiện tại còn đánh sao?" Chu Thần Hoàn mỉm cười nói.

Thư sinh bộ dáng Đại Đương Gia phản ứng cũng không chậm, chỉ gặp hắc trong mắt lóe lên nhất đạo hung mang, lại không phải đối Chu Thần Hoàn, trong tay hắc Vũ Phiến từ ngậm cơ quan, bị hắc nhất động, hai căn đen như mực Ngân Châm lập tức xuất hiện, tiếp lấy liền gặp hắc Vũ Phiến vung lên, Ngân Châm đột nhiên bắn ra, vừa vụn sau này mới bắn vào hai gã khác Trại Tử cao tăng giật cướp nơi tim, hai người kêu lên một tiếng đau đớn, trong miệng máu đen chảy ra, bọn hắc trợn mắt hốc mồm chuyển đầu nhìn về phía Đại Đương Gia, đã thấy Đại Đương Gia một mặt nhẹ nhàng cười, một người nhất cước đem hai người đạp lên ngã xuống đất, đồng thời Hướng Chu Thần Hoàn quỳ xuống đất gõ đầu nói ra: "Anh hùng, ta làm ra hết thảy đều là bị bọn hắc bức bách, hôm nay anh hùng báo thù cho ta, giết mấy cái này giết người không chớp mắt Tặc Phi, ta Lỗ Khắc không thể báo đáp, chỉ nguyện Đòi Đòi Kiếp Kiếp lấy anh hùng làm chủ, là anh hùng làm trâu làm ngựa cũng sẽ không tiếc."

Thư sinh bộ dáng Đại Đương Gia gõ đầu không ngừng, trán đầu đều bị mẻ ra máu tươi, thanh âm hắc thê thảm, nước mắt ào ào tuôn ra rơi, nếu là người bình thường gặp được, không thể nói trước thật sẽ tin tưởng một hai, chỉ là đã không biết là làm người hai đời vẫn là làm người ba đời Chu Thần Hoàn sớm đã không có phần này thuần túy thiện tâm, hắc thờ ơ lạnh nhạt lấy hết thảy, chẳng hề nói một câu, có lẽ là thư sinh đập đầu một mẻ, giảm bớt tốc độ, vụng trộm ngẩng đầu lên, đã thấy Chu Thần Hoàn gương mặt hí ngược về sau, sắc mặt liền xoát một cái trắng đi, nội tâm như rơi vào hầm băng, trong nháy mắt không có sinh khí.

"Quả nhiên là không thể tha ta một mạng sao?" Đại Đương Gia Lỗ Khắc không còn gõ đầu, mà là trực tiếp ngồi dậy, khắp khuôn mặt là thê thảm nụ cười.

Chu Thần Hoàn cũng không để ý Hoàng Sa ô uế y phục, đồng dạng ngồi trên mặt đất, đối mặt với Lỗ Khắc, nhẹ giọng nói: "Nói đi, nói ta nghĩ biết đến sự tình, sẽ lưu ngươi một cái toàn thân."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 90: Chớ đối xử mọi người lão giang hồ lão

Chương 90: Chớ đối xử mọi người lão giang hồ lão

Đại Mạc Trung Thiên khí biến ảo khó lường, trước mặt khắc Nguyệt Minh Tinh Hi, sáng sủa ghê gớm, sau một khắc liền Ô Vân muốn phá vỡ, Cuồng Phong đột khởi, thô lệ cát sỏi đập ở trên mặt, không gọi được là một kiện chuyện tốt đẹp đường nào, nhưng đối với sắp buông tay nhân gian xuống Địa ngục Đại Đương Gia Lão Khắc tới nói, lại là Nhân Thế Gian sau cùng hồi ức.

Cảm thụ được cát sỏi đập gương mặt đau rất Sợ, hần cười đem mình còn nhỏ Đọc Sách lệ chí Thành Tài, thanh niên giết người sau cùng vào rừng làm cướp sự tình không rõ chi tiết, từng cái nói ra, có lẽ là sợ mình chết trên cái thế giới này liền không còn có người biết còn có dạng này một cái nhỏ bé như là cái này Đại Mạc bên trong đầy trời cát sỏi tiểu nhân vật gây dựa cầu sinh cố sự, âm thanh trầm thấp lại không thể thăm đến đâu, hần mỉm cười nhìn lên trước mặt ôm thỏ tuần tú Nam Tử, người sắp chết, một số việc không nói, liền rồi cuộc không có người biết.

Mà Chu Thần Hoàn cũng là nhần nại tính tình nghe hần lải nhải những này có lẽ không có nhiều tác dụng lớn chỗ, nghe được đáng thương chỗ cũng không khỏi điểm một cái đầu, dù sao đêm dài đằng đẵng, cái này một chút thời gian, Chu Thần Hoàn vẫn là lãng phí rồi.

Nói xong lời cuối cùng, từng trải qua Trại Tử Đại Đương Gia Thanh Niên Thư Sinh Lão Khắc mới nói tới Chu Thần Hoàn cảm thấy hứng thú địa phương: "Kỳ thực lúc đầu dựa theo tính toán của ta, là phải từ từ chiếm đoạt chung quanh Trại Tử, dù sao kia thực lực này cũng đều quen biết, muốn một thanh nuốt mất người mập mạp, thật sự là rất khó khăn. Nhưng có một ngày, một cái toàn thân trên dưới đều giấu ở Hắc Bào bên trong, chỉ có thể bằng vào âm thanh cùng tư thái lơ mờ đánh giá ra là nữ tử người tìm được ta."

"Toàn thân Hắc Bào "

Chu Thần Hoàn hai mắt ngưng tụ, hần cùng Hồng Vân chỉ liếc nhau một cái, hai trong mắt người đều xuất hiện một vòng nghi ngờ, Chu Thần Hoàn suy nghĩ nghĩ hỏi: "Là đen tuyền Hắc Bào, vẫn là Hắc Bào bên trên có thêu kim sắc Phù Vân "

Lão Khắc ngưng suy nghĩ một phen, chợt lắc lắc đầu, nói: "Ta nhớ rõ, hần liền như là một cái trong bóng tối Diêm Vương, trong nháy mắt liền giết chết một cái Trại Tử người, khí tức của nàng làm ta hoảng sợ, căn bản không dám phản kháng chút nào, nhưng thanh âm của nàng lại là như thế êm tai, để cho ta nghe xong liền hoa mắt thần mê, hận không thể vì nàng đi chết. Nàng là trong đêm tối Vương Giả, một thân đen nhánh, dung nhập trong đêm tối liền biến mất không thấy gì nữa đen nhánh."

Chu Thần Hoàn nghe được hắc bào trong nháy mắt, đầu tiên nghĩ đến chính là tại thạch ngọc trong thành hưng phong làm Vũ, sau cùng bị Tề Diên truy kích mà chạy cái tổ chức kia, chỉ là dựa theo Ninh Vương cùng Tề Diên nói, cái tổ chức kia nhân thủ đoạn ngoan độc mà cao ngạo, thân mang một thân kim sắc Tường Vân Hắc Y bào, vô luận bất cứ lúc nào cũng sẽ không cái biến mình trang phục, cho nên bây giờ nghe đến, này hắc y nhân không phải là hắc y nhân, hần không phải là một cái thế lực.

"Nàng giúp người chiếm đoạt xung quanh Trại Tử" Chu Thần Hoàn hỏi.

Lão Khắc trên mặt lộ ra một tia không biết là cười nhạo vẫn là cười khổ nụ cười, lấy tay sờ lên làm bạn mình hơn hai mươi năm Vũ Phiến, dao động đầu nói: "Nàng chỉ là giết còn lại Trại Tử cao tầng mà thôi, còn lại cái gì cũng không làm, tuy nhiên trước khi đi nàng cùng ta nói một câu nói, trong một tháng không đem chỗ có Trại Tử chiếm đoạt, chết người chính là ta."

"Ta sợ chết a, từ nhỏ đã sợ chết, trước kia vì sống sót, ta nhẫn nhục phụ trọng, hiện tại cũng coi là quyền cao chức trọng, thì càng không muốn chết, cho nên ta liều mạng đi tính kế, ly gián, hãm hại, hạ độc, chỗ có ngoan độc âm hiểm Phương Pháp đều đã vận dụng, sau cùng thật đúng là bị ta làm thành, trong một tháng giết không xuống năm sáu trăm người, cũng nuốt hơn mười cái Trại Tử, mới có bây giờ 300 người Đại Trại từ hình thức ban đầu."

Nằm tại Chu Thần Hoàn trong ngực Hạo Nguyệt tiểu thỏ từ tựa hồ là cảm giác tư thế không thoải mái, trở mình, mở ra sáng chói như tinh thần hai con ngươi nhìn Chu Thần Hoàn một chút, nhẹ giọng chít chít một cái, liền lại khép lại hai mắt, Chu Thần Hoàn không vui không buồn tiện tay nhất động, Nguyên Khí tứ tán, đem ba người đều bao bọc ở Nguyên Khí Cương Trảo bên trong, ngăn cách ngoại giới cát bay đá chạy.

"Lúc này nàng lại xuất hiện để người đoạn giết chúng ta" Chu Thần Hoàn lại hỏi.

Lão Khắc nhìn thấy Chu Thần Hoàn cái này một phảng phất Tiên Phật lực lượng, nhìn lấy bên ngoài cát bay đá chạy liên miên cuồng quét mà đến, nhưng lại đều bị cái này nhìn không thấy Cương Trảo ngăn lại cản, đôm đốp thanh âm truyền lọt vào trong tai, hai tròng mắt lần nữa nhất động.

Một lát sau, hần rốt cục thật nhận mệnh dao động đầu.

"Nàng xác thực xuất hiện, chỉ là bên dưới mệnh lệnh lại là chặn giết trong một tháng chỗ có thông qua mảnh này Đại Mạc sống nơi đất khách quê người Thương Khách, một cái đều không thể bỏ qua, ta biết mình 300 người ở trong mắt nàng liền cùng con kiến hôi không sai biệt lắm, là không thể nào cứu được mình, liền cũng chỉ có thể dựa theo nàng phân phó hành hung tại Đại Mạc bên trong. Chỉ là trong khoảng thời gian này những cái này sống nơi đất khách quê người Thương Khách cũng không biết đi cái gì tốt vận, Thiếp Thân Hộ Vệ bản sự từng cái cường đại muốn mạng, Thất Thiên xuống tới, cướp bóc số lần không xuống hai mươi lần, nhưng chân chính thành công chỉ có ba lần mà thôi."

Nghe được từng trải qua thư sinh hiện tại giặc cướp đầu lĩnh Lão Khắc, Tần Hạo dùng ngón tay gõ gõ đất cát, hần lông mày cau lại, đôi mắt hí lại, dường như đang tự hỏi cấp độ càng sâu ý tứ.

Lão Khắc gặp Chu Thần Hoàn thật lâu không nói, nâng lên đầu nhìn thấy đứng lặng Hồng Vân chỉ cũng giống như ngủ, mắt nhắm chặt, trong mắt mình thần sắc vật lộn một phen, cuối cùng vẫn dao động đầu thờ dài. Chỉ gặp hần đứng dậy, cũng không vọt tới trên người Sa Trần, đi thẳng ra khỏi Cương Trảo bảo vệ phạm trù.

Đại Mạc bảo cát xưa nay không giống Giang Nam Thủy Hương tiểu nữ từ yếu đuối hai tay như vậy gió xuân hiu hiu, mà là phương bắc Mãng Hán thô ráp thủ chương vung mạnh đánh đập tròn, lúc này trực diện bảo cát đột kích, mở rộng vòng tay, mở miệng rống to, âm thanh trong nháy mắt bị gió cát chỗ nuốt không, mà miệng bên trong cũng bị Sa Trần rót đầy, càng sâu người trực tiếp chui vào trong cổ họng, đau đớn khó nhịn, như nuốt Dao Kiếm.

Lỗ Khắc ngửa mặt lên trời gào to, bị rót một bụng bảo cát về sau, xoay người nôn mửa, nôn qua về sau, hấn lấy tay lau miệng bên cạnh Uế Vật, xoay người đi nhìn mình từng trải qua uống rượu với nhau ngoạm miếng thịt lớn tính không được cỡ nào thân mật các huynh đệ, bọn hắn sớm đã chết tại thủ đoạn kia quý quyết Kiếm Khách trong tay. Lúc này nhìn lại, thi thể đã bị Hoàng Sa bao trùm hơn phân nửa, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, ngày thứ hai tất cả mọi người thi cốt liền đều sẽ chôn giấu tại Hoàng Sa chỗ sâu, liền như là trước đó giết người cướp của, bảo cát thoáng qua một cái, làm cho người nhìn không ra nửa điểm dấu vết tới.

Đây là Đại Mạc quy tắc, là Đại Mạc quyết định Sinh Tử Pháp Tắc.

Chết rồi, Đại Mạc làm cho người thiên nhiên Phần Mộ.

Không chết, vậy liền đem những người khác chôn giấu tại trong phần mộ.

Từ khi làm đến cái thăng trời đánh giặc cướp về sau, Lỗ Khắc cũng sớm đã có bị người khác chặt rơi đầu giác ngộ, chỉ là không nghĩ tới mình sẽ ở nhất Quang Hoa Vạn Chúng thời điểm chết đi, trong lòng cũng không khỏi có chút không bỏ.

Hắn lại phiết quay đầu lại đi xem cái kia ôm Thỏ Trắng nhìn tiêu sái dị thường người trẻ tuổi, gặp người kia chính mỉm cười nhìn cùng với chính mình, khoe miệng bỗng nhiên một phát, hướng về phía Chu Thần Hoàn giờ ngón tay giữa lên, lớn tiếng giận mắng nói: "Ta tới người phong lưu phóng khoáng, ta đi vô công của người cái thể, ta tới người hẳn phải chết không nghi ngờ, Lão Tử gặp người, thật sự là gặp vận đen tám đời!"

Rống lớn xong, liền điên cuồng hướng phía đầu gió chạy tới, Hồng Vân chỉ mở hai mắt ra, nhìn lấy chạy xa Lỗ Khắc, nói: "Làm sao bây giờ "

Chu Thần Hoàn cười không nói, không xuống một lát, cái kia ngược mà chạy Lỗ Khắc liền ngừng thân hình, tại đây trời Hoàng Sa quét bên trong, thân hình ngã xuống đất, cũng không tiếp tục lên.

Hồng Vân chỉ thu tâm mắt lại, lần nữa hai mắt nhắm lại, âm thanh đạm mạc nói: "Tự tuyệt kinh mạch, chết rồi."

Chu Thần Hoàn nắm thật chặt quần áo trên người, Hướng Hồng Vân Chỉ điểm một cái đầu, liền ôm chặt Hạo Nguyệt quay người rời đi, vừa đi, một bên ngâm khe hát nói: "Người giang hồ, giang hồ chết, chớ đòi xử mọi người lão, giang hồ lão a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Trí Nhớ chi địa

Chương 91: Trí Nhớ chi địa (thứ hai cầu phiếu đề cử)

Về sau mấy ngày, Chấn Uy Tiêu Cục một đoàn người đi đều vô cùng cẩn thận, một người là sợ đám kia cùng hung cực ác giặc cướp tiến hành trả thù, cả hai cũng là sợ gặp được nó thế lực của hắn, cái này Đại Mạc ngoại trừ Hoàng Sa chính là giặc cướp, đây là muốn tránh cũng không tránh được. Mà lại nếm qua một lần thiệt thòi lớn, tổn thất một số nhân mã về sau, cho dù là một số tuổi trẻ Tiêu Sư cũng đều tâm tư cẩn thận rất nhiều, mỗi ngày đi bao xa, lộ tuyến lựa chọn thế nào, ban đêm nơi đóng quân lựa chọn, đều cẩn thận không thể cẩn thận nữa, đi đi kinh nghiệm giang hồ học được nhiều ít vẫn là tiếp theo, tâm tính của mỗi người cùng trưởng thành lại là rõ như ban ngày.

Ai đều biết, nếu như lần này có thể bình an trở về, bọn này tuổi trẻ Tiêu Sư tất nhiên sẽ nâng lên Chấn Uy Tiêu Cục cỡ lớn.

Tuy nhiên nhắc tới cũng kỳ, ba ngày lộ trình, Chấn Uy Tiêu Cục tiêu đội sừng sốt không có đụng phải một cái giặc cướp, thẳng đến đặt chân Thương Ly Thành toà này tang thương Cổ Lão thổ địa lúc, Tổng Tiêu Đầu Hàn Sương Lũng còn có chút không dám tin tưởng cặp mắt của mình, những cái kia giặc cướp vậy mà không có trả thù còn lại thế lực vậy mà cũng không có đụng phải một cái đây đối với đi tiêu gần trăm lần lão Tiêu Đầu tới nói, thật sự là có chút không thể tin tưởng.

Tuy nhiên kỳ quái về kỳ quái, không có gặp được tóm lại vẫn là so gặp được phải tốt hơn nhiều, mà lại tiến nhập Thương Ly Thành, cũng có thể buông lỏng một hơi, những cái kia giặc cướp là gan lại lớn, cũng không dám đến Thương Ly Thành bên trong quấy phá.

Thương Ly Thành là Thạch Ngọc Quốc phương bắc sau cùng một tòa thành trì, qua Thương Ly Thành lại hướng bắc, chính là Phong Vân Quốc cảnh nội, Phong Vân Quốc cùng Thạch Ngọc Quốc khác biệt, dân phong cùng nhau đối bư hấn, mà lại hoàn cảnh ác liệt, Thành Trì ở giữa cách nhau rất xa, giặc cướp càng là hoành hành không sợ, cho nên vì tiếp xuống đường đi có thể đủ nhiều một điểm an toàn, toàn bộ tiêu đội đều cần tại Thương Ly Thành bỏ

sung tư nguyên, về sau lại rời đi Thương Ly Thành về sau, liền quả nhiên là tám mặt lâm nguy.

Tiến vào thành, tìm tới một nhà phồn hoa khách sạn ở sau đó, Hàn Sương Lũng liền Hường Chu Thần Hoàn nói: "Chúng ta lại ở Thương Ly Thành tu chính hai ngày, công tử hai ngày này có thể tại Thương Ly Thành bên trong tự do hành động, nhưng Biên Cảnh dân phong đa số bừa bãi, cho nên như công tử gặp được chuyện bất bình, mong rằng có thể nhẫn nại một hai, ra môn bên ngoài, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện."

Chu Thần Hoàn Hường Hàn Sương Lũng điểm một cái đầu, cười nói: "Tiêu Đầu từ không cần phải lo lắng, tuy nhiên ta sinh ra ở Thế Gia, nhưng cũng không phải cái kia hào không có chút sinh hoạt kinh nghiệm hoàn khổ từ, gặp người nào, nói cái gì lời nói, nên nhẫn thì nhẫn, không đành lòng lại nói, những sự tình này đã quen về tại tâm, sẽ không cho Tiêu Đầu đồ gây phiền toái."

Tổng Tiêu Đầu Hàn Sương Lũng nghe vậy, thật sâu nhìn Chu Thần Hoàn một chút, liền cũng không lại nói cái gì, đợi Hàn Sương Lũng sau khi rời đi, Chu Thần Hoàn mới chuyển đầu Hường Hồng Loan nói: "Trượt một vòng"

Hồng Loan thân mang một bộ Thanh Y váy dài, ôm trắng nõn Nhược Tuyết tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt, trước ngực dao động mãnh liệt, tại Hạo Nguyệt móng vuốt nhỏ trong lúc lơ đãng đụng vào dưới, càng là một lớp da san bằng, một lớp khác lại khởi, chỉ là nhìn, Chu Thần Hoàn đều lo lắng Hồng Loan y phục có thể hay không bị mặt khác hai con thỏ nhỏ cho no bạo.

Hồng Loan nhìn thấy Chu Thần Hoàn thần sắc, còn có Chu Thần Hoàn cái kia đôi bàn tay trên không trung làm đề ép hình, xấu hổ nàng khuôn mặt trong nháy mắt ửng đỏ, không khỏi giận nói: "Điện hạ, người lại giễu cợt nô tỳ."

Chu Thần Hoàn nắm lỗ mũi giương lên đầu, cười nói: "Hồng Loan, người không biết thẹn thùng thời điểm người dụ hoặc càng đại sao nếu là ngày nào Bản Công Tử nhện không được, ăn người, vậy người coi như không có chỗ khóc."

"Điện hạ, nếu như nói như vậy, Hồng Loan đoán chừng cũng là cười rơi lệ."

Hồng Loan Vũ Mị Nhất Tiểu, âm thanh thăm thẳm, như oán như tố, Chu Thần Hoàn thấy thế, liền cũng không còn cách nào trêu chọc Hồng Loan, ngược lại là mình chạy trốn chết.

Ra khách sạn, đi tại Thương Ly Thành trên đường phố, nghe rộn ràng Người bán hàng rong tiếng rao hàng, nhìn lấy trên mặt đều lộ ra cổ ý mừng Thương Ly Thành bách tính, Chu Thần Hoàn chỉ cảm thấy phảng phất giống như cách một thế hệ.

Mình ba năm Du Lịch sau cùng một trạm chính là Thương Ly Thành, hẳn còn nhớ rõ mình từng suất lĩnh một ngàn Lệ Phong quân đi đột tập Biên Cảnh Phong Vân quân Đại Doanh, Lệ Phong quân Thương Ly Thành Thủ Tướng Triệu Thác Nhân Ba mẫu Phá Thành môn, mình liền tiếp song tiền trăm quân kỷ, tức giận đến quân địch chửi ầm lên lại lại không thể làm gì, lúc này có lẽ, ngay lúc đó mình phải chăng cũng coi như hăng hái qua

Hắn cũng nhớ kỹ an toàn đệ nhất Thương Ly Thành Thái Thú Đẳng Tây Trì,

Người này nhất như chuột, mọi chuyện đẹp an toàn vì nguyên tắc thứ nhất, đảm nhiệm Thương Ly Thành Thái Thú đến nay, chưa từng có bất luận cái gì công tích, nhưng mình trở lại Thạch Ngọc thành về sau, lại là Hường Chu Nghĩa Thiên tán dương Đẳng Tây Trì. Vì sao Thạch Ngọc Quốc Biên Cảnh lực lượng vốn là yếu kém, mấy năm qua chọi cứng Phong Vân quân đại quân áp cảnh lại không tan tác, liền đã là công.

Hướng chỉ Triệu Thác Nhân cường thế chủ Bình, Đẳng Tây Trì nhất gan chủ chính, cả hai sao lại không phải lẫn nhau bổ sung hợp tác liền bởi vì bọn hắn hai người, Thương Ly Thành mới có thể rai đây máu tươi lại không phá!

Mà Trí Nhớ sâu nhất, thì là Đại Đường Lão Trư là ở chỗ này cùng hắn từ biệt. Bây giờ đã nửa năm có thừa, cũng không biết Lão Trư hiện tại như thế nào hẳn qua có khỏe không hẳn có hay không lại béo một chút hẳn vẫn là như thế ngại ngủng sao hắn Sách Sử lại viết như thế nào

Chu Thần Hoàn lấy ra một cái khăn tay bao khóa bó nang, mở ra khăn tay, bên trong là một căn đã khô cạn cành, Chu Thần Hoàn hai mắt hiện lên một tia nhớ lại chi sắc, tiếp theo trở nên càng thêm ôn nhu.

Hồng Loan mắt sắc, lập tức liền phát hiện cái này nhánh cây kỳ thực chính là rất phổ thông Liễu Thụ cành, nàng lần thứ nhất gặp Chu Thần Hoàn toát ra loại này thần sắc, có ôn nhu, có cảm kích, có hoài niệm, rất phức tạp, nhưng cũng rất kiên định.

Chu Thần Hoàn liếc qua không ngừng liếc trộm Hồng Loan, khóe miệng theo thói quen nhếch lên, hẳn rất cẩn thận đem nhánh cây lần nữa bao khóa, đồng thời nói ra: "Một năm trước, khi đó ta còn ở bên ngoài lang thang, lần vào rất thê thảm, ngay cả bữa cơm no đều ăn không đến, chớ nói chi là cặp quan buộc tóc, về sau cùng ta cùng nhau một tên mập nói điện hạ, người đã trưởng thành, không buộc tóc không ra thể thống gì a."

"Ta liền nói, hai ta toàn thân trên dưới người xem một chút cái nào cái linh kiện đáng tiền bán được, mua rất nhiều vật cho ta buộc tóc ai ngờ cái kia Lão Trư trên dưới nhìn coi, lại là một trận dao động đầu, sau cùng hẳn đầu cũng là đột nhiên linh quang, liền ở bên cạnh trên cây liễu gãy hạ một cái nhánh cây, hẳn nói vàng bạc đồng ngọc cái gì cũng không miễn quá thế tục khí, giống Bản Thái Tử dạng này giữa thiên địa Sùng Nhi nên lấy chi thiên mới đúng, thế là ta liền bị hắn lừa gạt dùng cái này căn Liễu chi thất hơn mấy tháng phát, hết lần này tới lần khác tâm lý còn cảm thấy tự hào, người nói Bản Công Tử có phải hay không nghèo choáng váng"

Chu Thần Hoàn lúc nói tâm tình trong lúc lơ đãng cao, khóe miệng càng vênh lên càng cao, sau cùng lại là như cùng một đứa bé nhảy mấy dưới, nhìn một bên Hồng Loan có chút kinh ngạc, đồng thời lại có chút vì Chu Thần Hoàn cảm thấy đau lòng. Chu Thần Hoàn chính là một nước nhất vinh hoa phú quý thái tử a, trong mắt người ngoài đều là loại kia tiên y nô mã ra môn cung sở sách đón lấy nhân vật, nhưng ai lại biết thân là thái tử Chu Thần Hoàn lại ném qua cho dù một số khắt cái đều chưa từng ăn qua khổ đâu

Đào mệnh, ăn xin, gạt người, móc trướng chim, liền nói liền thành năm buộc tóc thời điểm, đều chỉ có thể cảm một căn Liễu chi đến, này chỗ nào nên một nước thái tử nên có đãi ngộ a

Chỉ là Chu Thần Hoàn lại không cảm giác mình trôi qua có bao nhiêu khổ, hắn cũng không thể nói mình có bao nhiêu khổ, cái này liền như là người giúp một cái Bồ Hân Tử cùng mấy ngày chưa ăn cơm khát cái nói đồ ăn quá đầy mỡ, Chu Thần Hoàn thân phận, nhất định hắn chỉ có thể nói tốt, mà không thể nói khổ.

Lệch ra đầu nhìn thấy Hồng Loan phát hồng hộc mắt, Chu Thần Hoàn không khỏi cười khổ nói: "Người thương tâm cái gì kình a, Bản Thái Tử cũng liền cùng người nói một chút giấu ở trong lòng lời nói mà thôi, người nếu là còn như vậy, thế nhưng là nghe không được Bản Công Tử xuất phát từ tâm can lời nói a."

Lời này quả nhiên có tác dụng, Hồng Loan nghe xong, liền trong nháy mắt nín khóc làm vui, chỉ là cười cười, nước mắt cũng vẫn như cũ là không cảm được bắt đầu chảy xuống.

Chu Thần Hoàn bắt đầu đi thờ dài, vừa muốn thưởng cái này khờ ngốc thị nữ một cái đầu băng, đột nhiên nghe được phía trước có Nhân Đại hô Bồ Tát Hiện Linh, tiếp theo càng ngày càng nhiều Nhân Đại hô Bồ Tát Hiện Linh, còn có rất nhiều người trực tiếp trên mặt đất quỳ bái.

Chu Thần Hoàn hai con người nhú lại, trong mắt lóe lên nhất đạo không thể xem xét bày ra quang mang, Bồ Tát Hiện Linh Bản Thái Tử muốn đi nhìn một chút là vị nào Bồ Tát tại hiện linh!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Bồ Tát Hiện Linh

Chương 92: Bồ Tát Hiện Linh

Chu Thần Hoàn nghe xong Bồ Tát Hiện Linh bốn chữ, như nữ tử xinh đẹp hẹp dài đôi mắt lập tức nhú lại, Hồng Loan vốn đã chuẩn bị nhận Thái Tử Điện Hạ nhất chỉ gây nhẹ, ai ngờ lại nhìn thấy Thái Tử Điện Hạ tay nâng tay lại rơi, híp mắt suy ngẫm, trong mắt lấp lóe không rõ ràng cho lắm quang mang.

"Điện hạ" Hồng Loan nhẹ giọng hỏi nói.

Chu Thần Hoàn lấy lại tinh thần, đưa tay ôn nhu xoa xoa Hồng Loan trên gương mặt nước mắt, khoe miệng hơi vênh, trên mặt lộ ra giống như cười mà không phải cười thần sắc, nói: "Đi, Bản Công Tử dẫn người đi nhìn Bồ Tát."

Nói, liền quay người tiến đến, Hồng Loan thấy thế, cũng nhu thuận không nói nữa, chỉ là ôm chặt đôi mắt quay tròn loạn chuyển Hạo Nguyệt tiểu thỏ tử, đi theo tại Chu Thần Hoàn sau lưng.

Thuận dòng người phương hướng mà đi, Chu Thần Hoàn đôi mắt càng híp mắt càng mãnh, Phật Giới Bồ Tát không có một ngàn cũng có tám trăm, cái này vẫn là không có tính cả những cái kia Bồ Tát riêng phần mình Pháp Tướng đầu, liền nói cùng kiếp trước Trư Bát Giới quan hệ còn khá tốt Quan Âm Bồ Tát, Pháp Tướng liền có ba mươi Ba, cái này vẫn là không có đi nói cái kia hơn tám mươi loại tùy hành tốt, nếu là thật sự tính kỹ mấy cái, chính là đảm nhiệm năm trăm năm Tịnh Đàn Sứ Giả hắn, đều đếm không hết.

Tuy nhiên có thể bị được xưng tụng hiện linh hai chữ, mà lại thâm thụ bách tính kính yêu, thấy một lần liền sẽ không tự chủ được quỳ bái Bồ Tát, cũng chỉ có cái kia Tử Đại Bồ Tát mới có tư cách.

Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng, Phật Giới Tứ Đại Bồ Tát, Tổng Linh còn lại chỉ có Bồ Tát phong hào, kì thực thực lực chỉ có Tôn Giả chi cảnh gần gần Bồ Tát.

Tới gần trước hết nhất phát ra truyền ngôn quán rượu phụ cận, nhắc đầu nhìn lên, chỉ gặp quán rượu vị trí cạnh cửa sổ đang có một cái dung nhan tuyệt mỹ nữ tử, nữ tử này thân mang một bộ trắng thuần khinh sam, mặt có thương hại cùng nhau, cầm trong tay một cái phảng phất như hoa sen Ngọc Tịnh Bình các đồ lật vật, nhướng mày thả lỏng ở giữa, lệnh người xem tâm cảnh giống như leo núi cùng xuống núi, pháp phồng phập phồng, lại không nhận tự thân không chế.

"Điện hạ, đây là Quan Âm Bồ Tát sao thật là Quan Âm Bồ Tát hiện linh "

Hồng Loan trong mắt sinh ra một tia mê ly chi sắc, nàng lậ mắt thành kính, ôm thỏ hai tay cũng không khỏi đến chấp tay trước ngực, có lẽ là để Hạo Nguyệt nằm không thoải mái, Hạo Nguyệt không khỏi nâng lên đầu chít chít một tiếng, âm thanh thẳng tới ở sâu trong nội tâm, như Thần Chung Mộ Cổ,

vậy mà Hồng Loan sắc mặt ửng hồng, nhưng lại trong nháy mắt khôi phục Thanh Minh.

"Điện hạ" Hồng Loan trong mắt xuất hiện một tia cảnh giác, trong lòng khiếp sợ không thôi, chỉ một cái liếc mắt liền để Tâm Chi kiên định chính mình cũng lâm vào cuồng nhiệt triều bá bên trong, người này quả nhiên là Bồ Tát sao

Chu Thần Hoàn thu tầm mắt lại, đưa tay sờ sờ Hạo Nguyệt mềm mại xanh nhạt lông tóc, khoe miệng lộ ra một tia nở nụ cười trào phúng, nói: "Không phải thật sự Bồ Tát, lại là giả Phật Đồ."

"Không phải Bồ Tát giả mạo dám ở Phật Giới giả mạo Bồ Tát, người này quả nhiên là lá gan lớn đến loại tình trạng này "

Hồng Loan nghe nói qua có người giả mạo hòa thượng hết ăn lại uống, nhưng lại vẫn chưa từng nghe nói có người dám giả mạo Bồ tát, hơn nữa còn là Tứ Đại Bồ Tát một trong Quan Âm Bồ Tát! Nên biết Đạo Phật giới Bồ Tát, đối toàn bộ Phật Giới Tín Đồ đều là có cảm giác, có người tại Phật Giới niệm ra tên của mình, đều sẽ tâm sinh cảm ứng, nếu là người kia thật tâm thành, cầu nguyện vô số lần, có lẽ Bồ Tát có rảnh lúc, liền sẽ thật để Nhất Pháp cùng nhau hiện thân, thực hiện Tín Đồ tâm nguyện, cái này cũng chính là Tứ Đại Bồ Tát Tín Đồ hoàn toàn áp đảo còn lại Bồ tát bản chất chỗ.

Cho nên tại Phật Giới giả mạo Bồ Tát, bị đông đảo Tín Đồ triều bá la lên, liền sẽ để chân chính Bồ Tát lòng có biết, vạn nhất vị này Bồ Tát trùng hợp trong lúc rảnh rỗi, ưa thích tổng điều tra Dân Tình, đụng phải giả mạo người, xuống Địa ngục vậy cũng là nhẹ nhõm trách phạt.

Chu Thần Hoàn giống như có cảm giác, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt bén nhọn cùng cái kia trùng hợp thấp đầu ném qua tầm mắt phảng phất Quan Âm Bồ Tát nữ tử chạm nhau, bốn mắt cùng nhau đứng, một người khoe miệng cười lạnh, một người khoe miệng mỉm cười, ánh mắt chạm nhau liền tách ra, trừ phi người trong cuộc bên ngoài, những người còn lại cũng không biết hai người tại thời khắc này đã có ngăn ngừa độ sức.

"Cũng không phải giả mạo Bồ Tát, chỉ có thể là lớn lên giống mà thôi, bị người ngộ nhận Bồ Tát Hiện Linh, liền là thật Bồ Tát đến đây, cũng không cách nào hưng sư vấn tội."

Chu Thần Hoàn gật gù đắc ý, cũng không nhiều làm giải thích, càng không đi nhìn nhiều cái này phảng phất Quan Âm đích thân tới nữ tử một chút, quay người liền rời đi.

Hồng Loan lòng đầy nghi hoặc, coi là thật có dài Tương Như này gần người nàng lại quay người nhìn thoáng qua, chỉ gặp nữ tử kia Chính Tướng ánh mắt ném hướng mình, trên mặt ẩn có thanh lệ nụ cười, trong ngực Hạo Nguyệt không an phận lại vặn vẹo một cái Thân Thể, chít chít phục chít chít, Hồng Loan vội vàng ôm chặt Hạo Nguyệt, lại vừa nhắc đầu, cái kia giống như Quan Âm Chân Thân nữ tử từ dĩ nhiên đã biến mất không thấy gì nữa.

Phổ thông người dân gặp nữ tử đột nhiên biến mất, càng là quỷ xuống đất hô to Quan Âm hiển linh, gõ đầu không ngừng, chỉ có Chu Thần Hoàn lạ mắt hồ nghi, hai tay nắm tay phục lại buông ra, cuối cùng chỉ là bắt đầu đi dạo động đầu, thán một tiếng cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, kêu lên Hồng Loan trở về khách sạn.

Đêm đó, Minh Nguyệt giữa trời mà lên, Chu Thần Hoàn đẩy thuê phòng cửa sổ, đi nhìn cái kia nửa vòng tròn mặt trăng, Nguyệt Quế bóng cây lác lác, chỉ có chút ít mây cây, Chu Thần Hoàn một mình rót rượu, uống đến nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, không khỏi mắng to một tiếng: "Tốt người cái Ngô Cương a, cả ngày không có việc gì bỏ tới chém tới, người liền không biết đạo cái Thực Thụ tạo Lâm muốn đốn cây trước trồng cây sao như là sinh sống trên địa cầu, Phật tiền đều cho người phạt lỗi búa cũng mua không nổi."

Mắng vài tiếng, Chu Thần Hoàn lại một lần nữa mà trầm mặt, bỗng nhiên một đạo bạch mang hiện lên, Hạo Nguyệt Thỏ Tộc trân quý tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt từ Hồng Loan cửa sổ chạy vừa ra, trực tiếp nhảy đến Chu Thần Hoàn phía trước cửa sổ, lại nhảy lên nhảy nhập Chu Thần Hoàn trong ngực.

Nhìn ừ đến ừ đi tiểu thỏ từ, Chu Thần Hoàn hắc một tiếng, nói: "Người cái tiểu thỏ từ a, còn ý lại vào ta ta biết người từng là cường đại Thỏ Yêu, tâm trí tất nhiên không yếu, cho nên đừng tưởng rằng người biến trở về nguyên hình, liền thật có thể cùng một cái phổ thông tiểu thỏ từ chiếm Bản Công Tử tiền nghĩ, ta năm nay mới mười bảy, người không thể nói là mấy trăm năm Lão Yêu Bà, cũng không cảm thấy ngại trâu già gặm cỏ non, đùa nghịch mạnh giả bộ nai tơ "

Chu Thần Hoàn lời này không thể bảo là không cay nghiệt, mà Hạo Nguyệt cũng tự nhiên không phải loại kia linh trí chưa mở Yêu Thú, cho nên vừa nghe đến Chu Thần Hoàn cái này chanh chua lời nói , tức giận đến tiểu thỏ từ lông tóc nổi lên, hai cái móng vuốt nhỏ không cầm được tại Chu Thần Hoàn trên thân cào đến cào đi, hai khóa răng cửa lớn càng là lung tung gặm cắn, chỉ là nguyên hình vì Hạo Nguyệt Thỏ Tộc tiểu thỏ từ tiên thiên yếu thế quá cường liệt, Chu Thần Hoàn một trào lỗ tai của nó liền đem nó cho xé lên.

Nhìn lấy tiểu thỏ từ Nộ Khí Trùng Thiên đáng vẻ, Chu Thần Hoàn gõ nàng một cái đầu, nói: "Về sau tâm tư cho ta an ổn điểm, cứu được người ta liền là của người ân nhân, đối đãi ân nhân thành tâm một điểm, đừng tổng động chút lệch ra đầu óc, ta thế nhưng là nghe nói Hạo Nguyệt Thỏ Tộc một thân là bảo, đừng để ta có ăn thịt thỏ lấy cớ."

Hạo Nguyệt tiểu thỏ từ nghe vậy, lập tức trừng lớn đôi mắt sáng song mắt thấy Chu Thần Hoàn, gặp Chu Thần Hoàn không giống nói giỡn, Nhân Châu đi lòng vòng, sau đó phảng phất nhận mệnh giống như cúi đầu xuống, trong miệng chít chít âm thanh càng ngày càng nhỏ, hai cái móng vuốt nhỏ càng là tụ lại cùng một chỗ, rất Nhân Tính Hóa lộ ra khăn cầu biểu lộ.

Chu Thần Hoàn khoe miệng lộ ra một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được nụ cười, hẩn lại nâng lên đầu nhìn một chút bầu trời Minh Nguyệt, trong lòng thở dài một tiếng, đem tiểu thỏ từ ôm trở về trong ngực, ní non nói: "Người coi như may mắn, gặp ta, chỉ là cái kia Ngọc Thỏ tiểu gia hỏa, đến cùng là chạy đi nơi nào, Nguyệt Cung thật tốt không đợi, nhất định phải Hạ Giới, hiện tại tốt đi, tung tích toàn Vô, cũng không biết có phải hay không là giống như người bị người xem như bảo bối đang đuổi giết "

Hạo Nguyệt co quắp tại Chu Thần Hoàn trong ngực, nghe được Chu Thần Hoàn lời nói, vốn là sáng chói như tinh thần hai con người càng thêm sáng lên,

nó trùng Đại Song mắt nâng lên đầu nhìn coi mặt trắng, lại nhìn coi ánh mắt phức tạp Chu Thần Hoàn, chít chít kêu một tiếng, nhưng lại cấp tốc bình tĩnh lại, chỉ có cái kia chính đang run rẩy Ba cánh cái miệng nhỏ nhắn, hiện ra nó nội tâm không bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Áo trắng chiến áo trắng

Chương 93: Áo trắng chiến áo trắng

Bóng đêm dần dần dày, không trung Vân tầng phiêu miểu, nửa tháng lúc sáng lúc tối, Chu Thiên Tinh Thần cũng là chớp mắt sáng ngời chớp mắt âm đạm, phảng phất tại nơi cho chưa ngủ người nên ngủ.

Chu Thần Hoàn gõ gõ Hồng Loan phòng môn, đội Hồng Loan ăn mặc lười biếng áo bào mở ra phòng phía sau cửa, Chu Thần Hoàn đem Hạo Nguyệt kín đáo đưa cho Hồng Loan, phút cuối cùng vẫn không quên tại Hồng Loan không có trời buộc dao động mãnh liệt bên trên bóp một cái, chợt lại thu tay lại tại trước mũi hít sâu một thanh, một bản nghiêm túc nói: "Vẫn là nhà ta Hồng Loan thom nhất, về sau cho thêm người một hạng nhiệm vụ, mỗi đêm cho ta làm ấm giường, lúc nào Bản Công Tử không nhịn được muốn ăn người, liền đổi thành ta cho người làm ấm giường."

Hồng Loan nghe vậy không khỏi lại là lúc thì trắng mắt thêm ngưng ngừng, Chu Thần Hoàn cũng không có lại được một tác lại muốn tiến một thước, hần là mang thù người, lúc ban ngày bị Hồng Loan giễu cợt, ban đêm vậy cũng là báo thù, hiện tại không ai nợ ai, liền ngáp Hưong gian phòng của mình đi đến.

Chỉ là đi tới đi tới, còn chưa đẩy ra phòng môn, chợt nghe bên tai truyền đến nhất đạo thanh âm xé gió, quay người nhìn lại, lại là bóng đêm tĩnh mịch, cả phiến thiên địa đều phảng phất lâm vào ngủ say, nào có nửa điểm chỗ dị thường

Lắc lắc đầu, bỗng nhiên đẩy phòng môn, Thân Thể lại đột nhiên hướng về sau kích lui, chỉ gặp tại hần vừa mới đứng yên vị trí, trong nháy mắt bị mấy cây ngân châm kích xạ mà tới, Ngân Châm xâm nhập Thanh Thạch Bản mặt đất Tam Thốn không ngừng, lại nhìn lên đi, ngoại trừ mấy đạo mảnh nhỏ bé không thể nhận ra lỗ hồng bên ngoài, chỗ nào còn có thể trông thấy nửa điểm Ngân Châm bóng dáng

Chu Thần Hoàn thân mang một bộ thư sinh áo trắng, đầu đội thư sinh văn mũ, hần sau khi hạ xuống áo trắng phiêu tán, đôi mắt híp mắt mà phục híp mắt, toàn thân Nguyên Khí trào lên mà ra, lời cuốn hai tay, như bắn ra mũi tên, đột nhiên xông nhập trong phòng.

Trong phòng cũng có một bạch y, áo trắng Nhược Tiên, mặt có thương hại, lúc này thần sắc lạnh lùng, tựa như cùng phát giận Bồ Tát, nàng hai tay giấu tại trong tay áo, ông tay áo không gió mà bay, toàn bộ người như phật như tiên, một đôi như nước con người liễm ngậm tinh quang, gặp Chu Thần Hoàn mang theo tạp vô tận thể xông mà đến, cũng chỉ là nhẹ nhàng nâng lên một tay áo, trong tay áo xanh nhạt ngọc thủ ẩn hiện vừa ra, liền lại có vài chục căn Ngân Châm lần nữa kích xạ mà đến.

Nguyệt Quang từ môn từ cửa sổ trút xuống sải nhập, đúng lúc gặp Ngân Châm chạy vội mà tới, hàn quang lạnh thấu xương, chiếu sáng rạng rỡ, lúc này lại đi nhìn cái kia cùng Quan Âm Bồ Tát khuôn mặt nữ tử, nụ cười càng thêm từ bi.

Chu Thần Hoàn hai tay nắm tay, toàn thân Nguyên Khí phồng lên tứ tán, Nguyên Khí Cuồng Trảo quanh quần toàn thân, hần không nhìn những này có thể xuyên thấu Thanh Thạch Bản Ngân Châm, một quyền trấn sơn lão Hà, ngành kháng cái này mấy chục căn nhưng gây nên người bình thường lập tức mất mạng Ngân Châm, chỉ gặp Ngân Châm kích xạ đến Nguyên Khí Cuồng Trảo phía trên, tia lửa bắn ra bốn phía, âm thanh phanh phanh, như kim loại tấn công, giống như lời mình lóe sáng.

Chợt có mấy cây ngân châm xuyên thấu Nguyên Khí Cuồng Trảo, cũng bị Chu Thần Hoàn một quyền oanh mở, thân hình nhanh cướp mấy bước, khoảng cách giống như Quan Âm Chân Thân nữ tử ba bước thời điểm, đột nhiên như hổ vọt lên, Song Quyền mạ vàng dị sắc, vậy mà trở nên phảng phất Kim Cương, Quyền Phong bố trí, Không Khí đều bắt đầu vận vẹo.

Nữ tử áo trắng thấy thế lông mày hơi nhăn lại, chỉ gặp nàng hai tay nhẹ giơ lên, Tú tay như không xương chỉ như rắn, quần quanh Chu Thần Hoàn trên hai tay, tiếp theo nhẹ nhàng uốn éo, Chu Thần Hoàn cảm giác Song Quyền Nguyên Khí lưu động bị ngăn trở, Quyền Phong biến đổi, bên cạnh lệch nữ tử mái tóc mà đi.

Một kích không trúng, Chu Thần Hoàn cũng không tức giận, quyền thu hồi cong, ở bên chỗ hướng về nữ tử vành tai chỗ lần nữa Bạo Kích, không biết là phạt là tiền vẫn là yêu nữ tử vẫn như cũ là nhẹ nhàng một tay bên trên đỉnh, liền đem Chu Thần Hoàn chuẩn bị đã lâu thế công lần nữa hóa giải.

"Bồ Tát, muốn như vậy tới tìm ta, cô nam quả nữ chung sống một phòng, người giúp muốn cho Bản Công Tử chán ấm sao "

Chu Thần Hoàn triệt để tới gần nữ tử, Hóa quyền vì chưởng, bắt lấy nữ tử ống tay áo, đồng thời nhất cước Tiên Thối liền quét ngang mà đi, miệng thảo luận lấy nhu tình, có thể di động làm lại là tàn nhẫn đến cực điểm

Nữ tử áo trắng khuôn mặt đều có thể cảm nhận được Chu Thần Hoàn trong miệng phun ra hơi ấm, trắng nõn gương mặt lần thứ nhất xuất hiện người bình thường nên có Hồng Hà, chỉ là ngăn ngại Hồng Hà qua đi, lại là hai tay như rắn trượt, né tránh Chu Thần Hoàn thủ chương, xanh nhạt ngọc thủ lần thứ nhất toàn bộ từ trong tay áo trượt ra.

Tay như thiểm điện, Chu Thần Hoàn chỉ cảm thấy trước mắt Bạch Mang chợt lóe lên, cảm nhận được trước ngực truyền đến nhói nhói cảm giác, vội vàng Song Quyền oanh ra, Nguyên Khí khuấy động như Đại Giang Đông Lưu,

Trào lên nhập quyền, Trục Kích nữ tử áo trắng song ngực mà đi, dường như tại tức giận Chu Thần Hoàn như thế nào như vậy vô lễ cùng Thô Tục, nữ tử áo trắng như nước hai con ngươi hiện lên một tia buồn bực ý, lại là hai chân chìa xuống đất, Thân Thể nhẹ nhàng hướng về sau bay đi, để Chu Thần Hoàn một kích thất bại, lại cũng không có nhất chỉ coi là thật đâm xuyên Chu Thần Hoàn lồng ngực.

Hai người tách ra, liền đều ngừng tại nguyên chỗ, không tiếp tục như vậy chiêu chiêu trí mạng, từng bước sát cơ. Chu Thần Hoàn thấp đầu nhìn lại, chỉ gặp trước ngực quần áo đã phá một cái động lớn, từ trong động nhưng thấy mình Tiểu Mạch Sắc da thịt, có chút phát hồng, nhưng không có thật đỏ máu.

Hắn hít vào một hơi thật dài, cảm thụ được ở ngực truyền đến trần trần nhói nhói, trên mặt lại là có chút Phóng Đãng nụ cười, chỉ gặp hắn huyết sáo, mang theo khinh bạc nói ra: "Ngươi không phải muốn giết ta sao dựa theo ta vừa rồi lực đạo, cho dù là đưa ngươi không tính to lớn bộ ngực đánh ngang, cũng cần phải thương tới không được ngươi căn bản, nhưng ngươi lại có thể nhất chỉ đâm xuyên bộ ngực của ta, cái này mua bán tương đương có lời a, sao sau cùng đột nhiên lui đi "

Chu Thần Hoàn lúc nói chuyện, ánh mắt không che giấu chút nào thẳng chăm chăm như Quan Âm chân tướng nữ tử áo trắng giữa ngực, nhìn nữ tử trong mắt chứa sát khí, vậy mà nghiêng người sang đi, chỉ lưu bên dưới yếu điệu nghiêng người mặt đối Chu Thần Hoàn.

Chu Thần Hoàn thấy thế, đứng là nhìn không được bật cười: "Ngươi vóc người này cũng coi là không tệ đi, Dương Liễu eo nhỏ, thân hình yếu điệu, nước động nước động, ngoại trừ ngực không đại bên ngoài, thật đúng là không có nửa điểm có thể bắt bẻ địa phương."

Nữ tử áo trắng tựa hồ lại tại muốn làm sao đụng phải dạng này một cái vô lại, nghĩ đến dứt khoát quay lưng lại nhắm mắt làm ngơ tốt, nhưng nghĩ đến cái này vô lại dịu dàng bộ dáng, mà lại nếu là mình không nhìn thấy hắn, không thể nói trước hắn sẽ làm cái gì phía sau đánh lén bí ối sự tình, cho nên suy nghĩ nghĩ, lại lần nữa vòng vo trở về.

"Ngươi như lại liếc lấy ta một cái, có tin ta hay không đem ngươi tròng mắt đào xuống tới "

Nữ tử áo trắng lông mày nhíu chặt, trên mặt ẩn có giận tái đi, cùng lúc trước gặp nhau lạnh nhạt thương hại bộ dáng có khác biệt lớn, bởi vậy có thể thấy được Chu Thần Hoàn há miệng đến cùng có bao nhiêu lớn uy lực.

"Ngươi là ai "

Chu Thần Hoàn cũng không thu tầm mắt lại, vẫn như cũ là nhìn chăm chăm nữ tử áo trắng không tính lớn bộ ngực , tức giận đến nữ tử áo trắng Thân Thể ẩn có run rẩy, trước người hai cái bộ ngực càng là tùy theo trên dưới chấp trùng, nhìn Chu Thần Hoàn chói mắt sau khi, còn nhìn không được cho nàng thụ một cái ngón tay cái, nói ra: "Đa tạ!"

Như Quan Âm giận tái đi nữ tử hai tay lần nữa khép lại, vừa muốn xuất thủ, lại là đột nhiên hướng về sau kích bắn đi, chỉ gặp tại nàng vừa mới đứng im lặng hồi lâu chỗ đứng, nhất đạo rộng chừng Nhất Xích, sâu đạt hai trượng kiếm khí khe rãnh đột nhiên xuất hiện, tiếp theo cả phòng bên trong đều kiếm khí tràn ngập, kiếm ý dạt dào.

Lý Bạch chậm rãi từ trong cửa phòng đi vào, Thanh Quang Kiếm như cũ bế kiếm tại trong vò, hắn nhìn thoáng qua Chu Thần Hoàn, lại nhìn coi một mặt đậm mạc nữ tử áo trắng, tích tỵ như kim mà hỏi: "Giết hay không "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Đông Thắng bằng

Chương 94: Đông Thắng bằng

Lý Bạch sau khi tiến vào, tình thế đột nhiên nghịch chuyển, nguyên bản Chu Thần Hoàn toàn lực ứng đối nữ tử áo trắng, bao nhiêu còn sẽ có chút cố hết sức, nhưng có Lý Bạch tương trợ, Chu Thần Hoàn tin tưởng cho dù không tự mình ra tay, đã tập được mở kiếm thư, từ Minh Đình nhập Thương Minh Lý Bạch, đơn độc đối đầu thân phận thần bí nữ tử áo trắng cũng sẽ không bị thua.

Nghe được Lý Bạch bá khí lẫn nhiên giết hay không ba chữ, Chu Thần Hoàn cũng không có như ngày xưa dựa thế mà lên, chỉ gấp hấn híp mắt nhìn về phía ngoại trừ bộ ngực không lớn, còn lại đều xem như đình cấp nữ tử, suy nghĩ nghĩ, cười hỏi: "Bồ Tát, chúng ta còn đấu sao "

Áo trắng như Quan Âm chân tướng nữ tử nghe vậy như nước hai con người nhẹ nhàng chuyển động, nàng nhìn coi một mặt nụ cười tự tin Chu Thần Hoàn, lại nhìn một chút kiếm ý lẫn nhiên nhìn không thấu thực lực đeo kiếm Nam Tử, dường như châm chước một cái hai mới thực lực, cuối cùng khẽ thở dài một tiếng, trắng nõn hai tay một lần nữa nhập tay áo.

"Ta có một quy củ, một ngày chỉ động một lần tay, người không chết, ta liền sẽ không lại hạ sát thủ." Nữ tử áo trắng khẽ hé môi son, âm thanh biến ảo khôn lường như Bách Linh gáy nhinh.

Chu Thần Hoàn nghe vậy, khẽ cười một tiếng, nói: "Nếu như ta vị huynh đệ kia không đến, người còn có thể như vậy nói sao "

Nữ tử che miệng cười nói: "Nhưng hấn không phải đã tới sao "

Chu Thần Hoàn bắt đầu dao động đầu, hấn thu đi Nguyên Khí Cương Trảo, thu lại phong mang khí thế, sau đó nói: "Bản Công Tử thành ý cũng coi như đủ chứ người là ai vì sao muốn giết ta lần này nên nói a "

Nữ tử áo trắng một tay huy động, đóng chặt cửa sổ chợt bị mở ra, chỉ gặp nàng thân ảnh phiêu động, từ cửa sổ bay ra, Lý Bạch thấy thế vừa muốn xuất thủ ngăn cản, lại nghe Chu Thần Hoàn nói ra: "Đề cho nàng đi thôi, nếu như nàng muốn đi, lại thế nào cản cũng cản không xuống, hơn nữa còn sẽ kinh động những người khác, lại nổi sóng."

Lý Bạch thu tay lại phụ Lập chỗ cũ, Chu Thần Hoàn trong mắt thì là lộ ra vẻ suy nghĩ sâu xa, hấn quay người từ xâm nhập Tam Thốn trên vách tường nhỏ bên dưới Ngân Châm, cẩn thận nhìn coi, còn chưa nhìn ra cái gì môn đạo, liền nghe thanh âm cô gái từ Ngoại Truyền đến, như đất bằng lên kinh lôi, lại chỉ ở Chu Thần Hoàn trong phòng nổ vang không ngừng.

"Nhớ ở tên của ta, Ngao Surong, giết người không giết ba lần, nếu như lần sau người còn có thể tay ta bên dưới sống sót, ta liền kiếp này sẽ không lại động tới người."

Âm thanh lộn lờ, lại là âm âm rung động, Lý Bạch Lãnh hừ một tiếng, kiếm khí thanh vách tường đã, âm thanh trong nháy mắt bị kiếm khí tiêu diệt toàn bộ sạch sẽ, lại lúc ra cửa, lại chỗ nào còn có thể nhìn thấy nữ tử thân ảnh.

Chu Thần Hoàn lại nhỏ bên dưới trên bàn hai căn Ngân Châm, hết thấy ba cái Ngân Châm trong tay ước lượng, Nguyệt Quang chiếu rọi phía dưới, cây kim như râu, hàn quang lạnh thấu xương, sương hoa Như Tuyết.

Chu Thần Hoàn ngồi trên ghế, đem Ngân Châm tản mát đặt ở trên bàn, ngón tay gõ bàn một cái nói, đột nhiên hắc một tiếng: "Ngao Surong, ngao nghe độc lập với Cực Bắc Băng Hàn chi địa, sáng chói nở rộ Như Surong hoa Lăng Hàn, trước kia chỉ nghe tên, không thấy người, luôn cho là là đem nàng truyền thần hồ kỳ thần, bây giờ xem ra, lại là hàng thật giá thật, ngược lại là ta xem nhẹ người trong thiên hạ."

Lý Bạch Thân Thể thẳng tắp ngồi tại Chu Thần Hoàn bên cạnh thân, vẫn là lạnh lùng mà hỏi: "Người biết nàng "

Trong buổi tối Lý Bạch cùng vào ban ngày Lý Bạch hoàn toàn chính là hai loại mẫu thuẫn tính cách, Chu Thần Hoàn cũng đã chuyện thường ngày ở huyện, gặp Lý Bạch hỏi thăm, liền điểm một cái đầu, nói: "Thạch Ngọc Quốc Hữu Thập Đại Cao Thủ vô báng, Báng danh sách xuất từ sư phụ ta Hà Đức Thiếu chi thủ, tuy nhiên cái kia chỉ là vì mê hoặc Ninh Vương, ý đồ ở bên cạnh hấn xếp vào Mật Thám mà vì đó thủ đoạn, không thể làm thật. Nhưng Đông Thắng Thần Châu, lại có châu báng, tên là Đông Thắng báng, xuất từ Nhất Đẳng Ngao Lai Quốc chi thủ, đếm kỹ Đông Thắng Thần Châu Chí Cường người, vô luận tiên vẫn là phật, không nhìn thiện lương cùng tà ác, chỉ cần là coi là thật có thực lực, liền sẽ căn cứ thực lực viết nhập này báng."

Chu Thần Hoàn ngón tay khép lại, nhẹ nhàng gõ gõ trên mặt bàn Ngân Châm, phát ra leng keng thanh thúy thanh âm, hấn lại vung tay lên, Ngân Châm liền bị hấn quét qua mà kích bắn đi ra, cùng nhau cắm rễ ở trên mép giường.

"Đông Thắng báng trên báng hai mươi người, bảy người trong Phật môn, Ngũ Đạo Môn Tiên Nhân, còn lại tám người đều là Nhân Văn Dã Hạc, Bất Quy Phật Môn, không tại Đạo Gia. Ba người tiêu điều tự tại, còn thừa năm người lại vào triều cầm quyền, hoặc độc lập Nhất Thành, làm cái kia chúa đất hoạt động. Mà tên này gọi Ngao Surong nữ tử,

Đứng hàng Đông Thắng báng vị thứ năm, thuộc về ba cái tiêu điều tự tại người bên trong một cái, liên quan tới nàng truyền ngôn rất nhiều, có nói nàng là giết người không chớp mắt Ma Đầu, có nói nàng là rộng thi thiện duyên Phật giả, lại còn có nói nàng là báng đại Ba thô Nam Tử, người nói có trách hay không "

Chu Thần Hoàn khoe miệng nụ cười phức tạp, trên mặt nhưng không có bị Đông Thắng báng thần bí nhất người thứ năm để mắt tới buồn rầu, chỉ là dao động đầu nói tiếp nói: "Ta tra lượt tình báo, cũng làm cho một cái lần vào coi như Không sai gia hỏa cho ta kỹ càng điều tra, nhưng cuối cùng đối cái này tên là Ngao Surong gia hỏa thủy chung đều là không thu hoạch được gì, đừng nói biết nàng bộ ngực đại không lớn, liền ngay cả là nam hay là nữ đều không biết, bởi vì. . . Gặp qua nàng người đều đã chết. Bất quá, ta cũng coi là may mắn, dù sao ta không chết là a "

Lý Bạch nhú mày, không biết đang suy nghĩ gì, Chu Thần Hoàn cũng không đi truy đến cùng, chỉ nói là nói: "Đêm nay nàng hấn là sẽ không xuất thủ nữa, người cũng đi thôi, nếu là lúc này liền bị những người khác phát hiện tung tích, cái này nhiều ngày ẩn nấp Công Phu cũng liền lãng phí một cách vô ích, dù sao chúng ta còn không hề rời đi Thạch Ngọc Quốc a, tiếp xuống Phong Vân Quốc cùng nam Thực Quốc, đó mới gọi từng bước nguy cơ."

Lý Bạch nghe vậy hơi điểm đầu, ban đêm hấn luôn luôn trầm mặc ít nói nhưng lại nhưng dựa vào, đứng dậy, Hướng Chu Thần Hoàn ôm quyền, nói một

tiếng không đến nguy hiểm cho sinh mệnh quan đầu sẽ không lại sau khi xuất hiện, liền nhảy lên một cái, tiếp theo biến mất tại đen nhánh bầu trời đêm.

Chu Thần Hoàn từ bên ngoài thu tâm mắt lại, đứng lên, đóng lại cửa sổ, lại nhìn một chút tràn đầy bữa bọn gian phòng, cái bàn bị kiếm khí chém ra số Đạo Kiếm ngân, cứng rắn mặt đất cang là có kiếm khí ngang dọc khe rãnh, cái này khiến hắn có chút hối hận để Lý Bạch rời đi như thế.

"Trách không được đi được dạng này tiêu sái đâu "

Chu Thần Hoàn bắt đắc dĩ dao động đầu, tâm nghĩ ngày mai lại là không thiếu được muốn phí miệng lưỡi để giải thích, ừ rừ đánh tới, Chu Thần Hoàn cũng không thoát bên dưới quần áo, chỉ là ngã xuống giường, ngón tay đụng vào cái kia ba cái bị mình bắn vào mép giường Ngân Châm, cảm thụ được trên ngân châm còn sót lại Nguyên Khí khí tức, khóe miệng hơi vênh, rất nhanh liền ngủ đi.

Ngày thứ hai, sáng sớm đầu tiên là Hạo Nguyệt riu ra riu rít đánh thức mình, lại là Hồng Loan gõ môn để cho mình triệt để không có buồn ngủ.

Đánh thuê phòng, Hồng Loan bùng nước mà tiến, nhìn thấy bên trong căn phòng kiếm ngân, hốc mắt nói đỏ liền đỏ lên, Chu Thần Hoàn chỉ là mơ hồ không rõ nói chút Lý Bạch nói xấu, này mới khiến Hồng Loan yên tâm.

Chỉ là về sau Chấn Uy Tiêu Cục Tổng Tiêu Đầu Hàn Sương Lũng nhìn thấy những này kiếm ngân, mới khiến cho Chu Thần Hoàn buồn đầu đau, nói hết lời viện một đồng lớn nói lão đến bỏ khuyết, mới khiến cho vị này tâm tư cẩn thận Tổng Tiêu Đầu tràn đầy nghi ngờ rời đi.

Chu Thần Hoàn thật dài thở dài một hơi, liếc qua một bên chế giễu Hồng Loan, nói nghiêm túc nói: "Làm người vẫn là thành thật điểm tốt, biến cái này một cái nói lão liên muốn có cái thứ hai hoang ngôn đến làm chứng, người nói đây không phải tại tìm phiền toái cho mình lại là cái gì cũng không biết phụ hoàng ta bọn hắn làm sao lại nhiều như vậy ý đồ xấu, nói lão một cái tiếp một cái, bọn hắn liền không một còn để cho ta đi làm cái gì Hoàng Đế, khỏi cần phải nói, chính là cái này một cái Đế Vương Tâm Thuật, lừa gạt cái này lừa gạt vậy liền để ta chịu không được. Hồng Loan, người nói ta có phải hay không trời sinh không phải làm hoàng đế liệu "

Hồng Loan nào dám trở về đáp lời này, Chu Thần Hoàn cũng không có trông cậy vào Hồng Loan có thể trả lời cái gì, chỉ là tự mình dao động đầu nói: "Kỳ thực cha ta bọn hắn cũng không dễ dàng a, không lừa gạt người khác liền bị người khác lừa gạt, cho nên càng nghĩ, vẫn là lừa gạt người khác càng tốt hơn một chút. Ta đây, cô phụ kỳ vọng của hắn, làm một đầu ngựa hoang mất cương, cũng không thể nói đi là đi, làm sao cũng phải giúp hắn ngồi vững vàng vị trí này, ngoại ưu nội hoạn không có, chắc hắn cũng sẽ không sống được một đời như vậy, lại đi lừa gạt người nào a "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Như thế nào tiêu sái

Chương 95: Như thế nào tiêu sái

Có lẽ là thụ Tân Niên vui mừng khí tức ảnh hưởng, bách chiến chi địa Thương Ly Thành cũng tràn đầy một số sinh cơ, phổ thông người dân nụ cười trên mặt muốn so Chu Thần Hoàn hơn nửa năm trước lại tới đây lúc càng nhiều hơn một chút.

Chu Thần Hoàn bản nghĩ tại trong khách sạn thành thành thật thật nghỉ ngơi một ngày, ngày mai liền Tùy Chấn Uy Tiêu Cục rời đi, nhưng tại giữa trưa, Hàn Đông mà lại chạy tới khẩn cầu Chu Thần Hoàn theo nàng trong thành đi dạo một vòng, Chu Thần Hoàn cự tuyệt không được, cũng liền lần nữa bồi Hàn Đông mà cùng Hồng Loan lên đường phố.

Ba năm Du Lịch, muốn nói tại thành thị nào đợi đến thời gian nhiều nhất, cũng liền chính là toà này Thương Ly Thành. Làm Du Lịch cái cuối cùng thành thị, Chu Thần Hoàn đem mình ba năm qua trải qua hết thảy cùng học được đồ vật đều lắng đọng xuống, cũng Học Di Trí Dụng, lấy người ngoài cuộc thân phận đi xem Thương Ly Thành lên tới Chính Vụ hạ đạt dân sinh đủ loại biện pháp, lại tại Biên Cảnh đi nhìn nghiêm chỉnh huấn luyện Lệ Phong quân là như thế nào kỷ luật nghiêm minh, cùng bảo vệ Hoàng Thành Lệ Quý Quân so sánh có gì khác biệt, cùng đường tắt những thành thị khác thủ vệ quân lại có những cái kia trên bản chất khác biệt, không rõ chi tiết, mặc dù không có trước bất kỳ ai nói ra miệng, nhưng trên thực tế ở trong lòng, hắn lại là suy nghĩ mười phần thấu triệt.

Lúc này lại lấy qua đường người đi đường thân phận lại đi nhìn, liền lại là một loại khác cảm thụ, nhưng hơn nửa năm trước thời điểm cùng phỏng đoán, hiện tại cũng tại một số phương diện có xác minh.

Nghe bên đường Người bán hàng rong rao hàng, lại đi nhìn cái kia nóng hôi hổi mới ra lò Bao Tử, trong lúc nhất thời không khỏi khẩu vị mở rộng, đi Quán nhỏ trước mua mấy cái bánh bao, hai nữ mỗi người chia hai cái, mình thì là ba cái, chưa ăn xong, lại gặp Hàn Đông mà nhìn chằm chằm một cái Hồ Điệp bộ dáng nhỏ các đồ lật vật ngăn người, cùng Hồng Loan liếc nhau, không khỏi bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, trong lòng nói tiểu hài tử liền là tiểu hài tử, lại là móc ra bạc mua hai cái, một cái là màu sắc rực rỡ Hồ Điệp đồ chơi nhỏ, đưa cho Hàn Đông. Một cái khác thì là trắng nõn Nhục Tuyết tuyết trắng Phi Điểu, đưa cho Hồng Loan.

Hàn Đông mà đỏ mặt đem Tiểu Hồ Điệp nâng tại trong lòng bàn tay, khắp khuôn mặt là nụ cười ngọt ngào, liền cùng là cái thế giới này vật trân quý nhất, con mắt đều cười thành Nguyệt Nha, ngẫu nhiên nâng lên đầu vụng trộm nhìn một chút Chu Thần Hoàn, bị Chu Thần Hoàn phát hiện về sau, lại nhanh chóng thu hồi ánh mắt, liền cùng cũng không có làm gì, thật tình không biết nàng cái kia quay tròn loạn chuyển Nhân Châu cùng ứng đồ khuôn mặt nhỏ, đã đem nàng tiểu tâm tư đều cho bán rở.

Chu Thần Hoàn chỉ là nhìn thủ vị, lại cũng không có nói toạc, hắn chuyển đầu nhìn về phía khác một bên Hồng Loan, cười nói: "Vẫn là thiên chân vô tà tiểu hài tử nhất dễ cho thỏa mãn a, một cái không đáng tiền tiểu đồng tây liền cao hứng bùng bùng."

Hồng Loan chỉ là cười điểm một cái đầu, trong mắt chứa nhu sắc, nàng một tay ôm tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt, một cái tay khác thì là đem tượng đất tuyết trắng Phi Điều nắm thật chặt tại trong lòng bàn tay, nội tâm thỏa mãn, ai lại biết không kém chút nào biểu hiện tại trên mặt Hàn Đông chút đấy

Lại tại bên đường trong quán mua một chút Thương Ly Thành đặc hữu quả vật, ăn Hàn Đông mà hô to cái bụng đều muốn nứt vỡ, nhưng miệng bên trong vẫn như cũ là không ngừng ăn Chu Thần Hoàn đưa qua đồ ăn. Mà Hồng Loan thì là thành thật nhiều, chỉ là ăn lúc đầu hai cái bánh bao, còn lại đồ ăn, đều bị trong ngực tiểu thỏ từ Hạo Nguyệt ăn.

Cũng là tại lúc này, Chu Thần Hoàn mới biết nguyên lai cái này tiểu thỏ từ không chỉ có thể ăn Cà Rốt, thậm chí ngay cả cháo đều có thể ăn.

Sờ lên Hạo Nguyệt cái đầu nhỏ, Chu Thần Hoàn nước động nước động lấy làm kỳ: "Thật sự là Đại Thiên Thế Giới không thiếu cái lạ, không nghĩ tới người cái này tiểu thỏ từ vẫn là một cái Ăn tạp động vật "

Hạo Nguyệt nuốt hạ tối hậu một thanh cháo, sau đó ghé vào Hồng Loan trong ngực, hướng về Chu Thần Hoàn khoa tay lấy hai cái ngón nhỏ móng vuốt, lại chít chít réo lên không ngừng, tựa hồ là đang nói cái gì Ăn tạp động vật Bán Công Chúa thể nhưng là Hạo Nguyệt Thỏ Tộc hoàng tộc, Bán Công Chúa là Tiên Thỏ.

Ngay tại Chu Thần Hoàn mấy người chuẩn bị trở về khách sạn lúc, đột nhiên gặp một đội Quân Mã nhanh chóng từ đằng xa chạy tới, bách tính thấy thế, vội vàng hướng hai bên tránh né, mà cái này đội kỵ binh tuy nhiên tốc độ rất nhanh, nhưng không có thương đến bất kỳ người nào, cầm đầu võ tướng mặt chữ quốc, ngược lại tám Hồ, Ưng chữ lông mày, thân mang võ tướng khải giáp, kỵ hành lập tức, uy phong凛凛.

Chu Thần Hoàn thấy rõ cầm đầu võ tướng khuôn mặt, vừa nghĩ có phải hay không nên trốn đi, đã thấy người kia trừng lớn hai mắt,

Liền biết thân phận đã bị tiết lộ.

Hắn không nói một lời, chỉ là rất nhỏ dao động đầu, kỵ hành thấy thế, thần sắc cũng không thay đổi chút nào, càng không từng có nửa điểm do dự, trực tiếp suất lĩnh tướng sĩ từ Chu Thần Hoàn bên cạnh như gió nhanh như tên bắn mà vụt qua, cấp tốc tan biến tại trước mắt đường đi bên trong.

"Thần đại ca, ta nghe cha nói, Thương Ly Thành sở dĩ có thể đứng lạng Biên Cảnh trăm năm không phá, Thạch Ngọc Quốc sở dĩ có thể một mực an ổn, liền là bởi vì những này thủ hộ biên cương cùng quân địch chém giết mà không bại Lệ Phong quân, trước kia cha một mực nói bọn hắn như thế nào uy phong, như thế nào cường đại, ta cũng vẫn luôn không có cái minh xác khái niệm, hôm nay gặp mặt, quả nhiên là uy phong凛凛, tiêu sái dị thường."

Hàn Đông mà chính là một cái nhậy thoát tính tình, nhìn thấy cái gì nói cái nấy, lúc này ở Thương Ly Thành nói Lệ Phong quân, cũng không sợ bị trở thành Dịch Quốc Mật Thẩm bắt đi.

"Công tử" mặc dù không có cảm kích Triệu Thác Nhân che giấu rất tốt, nhưng này nhỏ xíu thần sắc biến hóa, cũng bị Hồng Loan thu về đáy mắt, chỉ là Hồng Loan không rõ ràng Chu Thần Hoàn cùng cái kia tướng lĩnh quan hệ trong đó, cũng không dễ dàng đột xuất thủ.

Chu Thần Hoàn hướng Hồng Loan lắc lắc đầu, lại hướng Hàn Đông mà cười nói nói: "Người Thần đại ca cùng những cái kia tướng sĩ so sánh, cái nào tiêu sái hơn "

Hàn Đông mà cái này bên dưới nhưng phạm vào khó, nàng nhủ lại đôi mi thanh tú nhìn một chút nữ nụ cười Chu Thần Hoàn, lại nhìn một chút kỵ binh biến mất phương hướng, khổ não cong lên miệng, tựa hồ là xoắn xýt hồi lâu, mới nói ra: "Thần đại ca cùng bọn hắn không giống nhau a, bọn hắn là võ giả tướng lĩnh loại kia tiêu sái, nhưng Thần đại ca lại là Người đọc sách thông dong khí phách, cả hai không giống vậy so sánh a, nếu như nhất định để ta nói, cái kia đương nhiên vẫn là Thần đại ca tiêu sái hơn á."

Hồng Loan gặp Hàn Đông mà bộ dáng khả ái, trên mặt lộ ra thật lòng nụ cười, mà Chu Thần Hoàn lại là hai tay thả lỏng phía sau, nhìn về phía Triệu Thác Nhân hơn mười kỵ biến mất phương hướng, trầm giọng nói: "Bọn hắn bảo vệ quốc gia, ném đầu lâu vấy nhiệt huyết, cái kia không gọi tiêu sái, gọi liều mạng. Ta là có trách nhiệm lại không gánh, chỉ vì chính mình lấy nghĩ, cái này cũng không gọi tiêu sái, gọi tự tư. Tiêu sái ai cũng không tiêu sái, tiêu sái là những cái kia không lo ăn không lo xuyên, cả đời chưa từng gặp qua tướng sĩ sa trường chết ếch ngồi đáy giếng nhóm."

Hàn Đông mà dù sao còn nhỏ, không rõ Chu Thần Hoàn trong lời nói ý tứ, nhưng lúc này lại nhìn Chu Thần Hoàn bóng lưng, nàng lại cảm giác Chu Thần Hoàn trên thân phảng phất đè ép một tòa thái sơn, ngay cả mình đều có chút thở không nổi.

Trở lại khách sạn, Chu Thần Hoàn cùng những người khác như thường ngày ăn cơm tối, về đến phòng, lại tại đêm dài về sau, như Viên Hầu vọt thỏ, mấy cái vọt bước ở giữa, liền ra khách sạn.

Về sau, mượn bóng đêm một đường hướng bắc, né tránh đêm Cẩm tuần tra tướng sĩ, ở một tòa treo Thái Thủ Phủ tấm biển trạch viện trước ngừng lại, tả hữu lại nhìn, xác định không người giám thị, liền nhảy lên nhảy đến Thái Thủ Phủ trên tường thành, dựa theo mình Trí Nhớ, cấp tốc hướng Thái thủ Hồng tây ao thư phòng tiến đến.

Đến thư phòng trước, quả nhiên nhìn thấy thư phòng đang sáng lấp ánh nến.

Không có gấp tiến vào thư phòng, áp tai đi nghe, liền nghe được Triệu Thác Nhân âm thanh truyền ra: "Thái Tử Điện Hạ lại tới."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Ngủ sư đã tỉnh

Chương 96: Ngủ sư đã tỉnh

Nghe được Thương Ly Thành Thủ Tướng Triệu Thác Nhân không biết biểu tình gì lời nói, Chu Thần Hoàn cũng là hơi Nhất Tiểu, mình lần trước tại Thương Ly Thành cũng không có làm ra cái gì thạch phá thiên kinh sự tình a bất quá là mang theo các người đi Phong Vân Quốc Biên Cảnh đại quân doanh đạo qua một vòng, lại đùa bốn một cái Phong Vân Quốc Sứ Thần mà thôi, trừ cái đó ra, chính là không có một người mắng qua.

Tiếp lấy Triệu Thác Nhân, Hồng tây ao âm thanh cũng truyền ra: "An toàn đệ nhất an toàn đệ nhất, Triệu tướng quân người nói bản quan có phải hay không nên tránh một chút "

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, không còn làm cái kia tai vách mạch rừng nghe lên hoạt động, trực tiếp đẩy cửa vào, Triệu Thác Nhân ánh mắt trong nháy mắt sắc bén, nhưng nhìn thấy người đến là Chu Thần Hoàn về sau, liền cùng Hồng tây ao cấp tốc quỳ hành lễ.

Chu Thần Hoàn không nói gì, trực tiếp từ hai người bên cạnh đi qua, ngồi vào chủ ngồi lên về sau, mới một mặt giống như cười mà không phải cười nói ra: "Quý làm gì Bản Công Tử bây giờ không phải là cái gì Thái Tử Điện Hạ, về sau cũng chưa chắc lại là Thái Tử Điện Hạ, các người liền coi ta là thành một cái gia đình giàu có Công Tử Ca liền thành, quý cái gì, ta từ trước đến nay không thích."

Triệu Thác Nhân cùng Hồng tây ao nghe vậy, trên mặt lập tức mờ hời lạnh lâm ly, đừng nói là đi lên, đầu lâu đều nhanh muốn chạm đất, lời này Chu Thần Hoàn có thể nói, nhưng bọn hắn nào dám đi nghe.

Chu Thần Hoàn cũng không làm cái kia chiêu hiền đãi sĩ làm ra về sự tình, chỉ là trầm giọng hỏi: "Triệu Thác Nhân, gần nhất Phong Vân Quốc Biên Cảnh có gì dị dạng "

Triệu Thác Nhân lúc này mới ngẩng đầu lên, không dám cùng Chu Thần Hoàn đối mặt, trầm ngâm một lát, nói ra: "Hồi điện hạ, bởi vì Phong Vân Quốc Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát tại ta Thạch Ngọc Biên Giới bên trong lạm sát kẻ vô tội, trái với Ngã Quốc luật pháp, bị Ngã Quốc đuổi bắt, Phong Vân Quốc vì cứu Nhị Hoàng Tử Da Luật Thịnh Cát, cùng ta Thạch Ngọc Quốc đạt thành hiệp nghị, lui binh hai mươi dặm, bồi thường Tiền Tài vàng bạc mười vạn lượng, đồng thời khai thông Lưỡng Quốc con đường giao dịch đồ, cho phép dân gian sinh ý tới lui, Thương Lữ thông hành."

Da Luật Thịnh Cát là Chu Thần Hoàn đuổi bắt, tự nhiên là biết Da Luật Thịnh Cát đến cùng có bao nhiêu lớn tác dụng, vốn đang coi là Chu Nghĩa Thiên sẽ khiến cho Phong Vân Quốc ký kết mấy năm không chiến điều ước, nhưng hiện tại xem ra, sự tình lại không phải như thế.

Lui binh cùng bồi thường, đây là chuyện chắc như đinh đóng cột, nhưng không có ngưng chiến, ngược lại là cho phép Thương Lữ thông hành, trong này Văn Chương nhưng lớn lắm.

Dân gian giao dịch, sinh ý tới lui, nhìn như cùng Lưỡng Quốc chính trị không có nhiều Đại Quan Hệ, hoàn toàn là lợi dân kế sách, nhưng bên trong, lại không thể so với Sa trận đại chiến nhẹ nhõm bao nhiêu. Chỉ cần có dòng người thông địa phương, liền không thể thiếu thế lực thẩm thấu, Lưỡng Quốc Biên Cảnh vẫn luôn là lẫn nhau nhìn chăm chăm, Phong Vân Quốc một mực nghĩ Thiết Kỳ đập phá Thạch Ngọc Quốc, tấn thăng nhị đẳng nước lớn, Thạch Ngọc Quốc lại làm sao không nghĩ chiếm đoạt cái này bên hông mãnh hổ

Có hổ ở bên, làm sao có thể ngủ được an ổn

Chỉ là Thạch Ngọc Quốc cho tới nay đều ở bên trong hao tổn, Hoàng quyền tranh đấu, thế lực nghiêng triếp, vì bên dưới cái này một bàn khu trừ U ác tính đại cò, Chu Nghĩa Thiên cùng Hà Đức Thiểu mười mấy năm trước liền bắt đầu bố cục, bốn năm trước Chu Thần Hoàn rời đi Hoàng Thành độc hành Du Lịch, bàn cờ này mới tính chân chính đạo quang kiếm ảnh lạc từ chém giết, có Lão Trư làm bạn ở bên, lại có Chu Thần Hoàn một thân không kém gì Địa Tiên thực lực bản sự bàng thân, đoạn đường này xuống tới, âm thầm bảo hộ Chu Thần Hoàn từ sĩ chết đi làm sao dừng trên trăm

Trong đó hung hiểm, Chu Thần Hoàn không đi nói, Không lẽ Chu Nghĩa Thiên liền không biết hiểu

Tốt đang mạo hiểm luôn luôn đáng giá, trên đường đi bắt được không ít Tiềm Tàng ở bên Ninh Vương quân cò, Chu Thần Hoàn đi một đường, liền rút một đường quân cò, lần nữa trở lại Thạch Ngọc trong thành, bàn cờ này kỳ thực mới tính chân chính thắng bại chia năm năm. Nếu không, thật coi Ninh

Vương là loại kia nhân từ nương tay, nói thu tay lại liền thu tay lại, nói tự sát liền tự sát người

Nhưng Ngoại trước cần an Nội, hiện tại nội bộ nhất đại U ác tính đã trừ bỏ, còn lại Tiểu Hà m, cũng không nổi lên được cái gì Đại Phong Lăng đến, huống chi lại có Nhất Châu Quốc Thủ Hồng Vân chỉ ở bên mưu đồ, Chu Nghĩa Thiên nếu là không động chút tiểu tâm tư, vậy liền cũng không phải một cái xứng chức lòng ôm chí lớn Quân Vương.

Tuy nhiên Hồng Vân chỉ đi theo Chu Thần Hoàn muốn viễn phó vạn dặm tiến đến Ngao Lai Quốc, động lòng người không ở phía sau bên cạnh, cũng không đại biểu không thể phụ tá Chu Nghĩa Thiên.

Nhất Châu Quốc Thủ, đó là lấy Nhất Châu làm bàn cờ cờ ván cục Thánh Thủ,

Am hiểu nhất chính là chưa lạc tử liền có thể tính tới sau cùng trên bàn cờ mấy cờ thắng thua, cho nên bây giờ nhìn giống như chỉ là một cái đơn giản Thương Lữ thông hành điều kiện mà thôi, kì thực Thạch Ngọc Quốc cùng Phong Vân Quốc Tương Lai mười năm xu thế cùng kết cục, tại thời khắc này đã đã chú định, huống chi còn có Bệnh Hồ Cư Sĩ Hà Đức Thiệu ở bên lo lắng hết lòng, còn lại mưu sĩ chỉ điểm giang sơn, nếu là cái này đều không được, Chu Thần Hoàn cũng chỉ có thể nói một tiếng Thiên Ý trêu người, Tạo Hóa khó chịu.

Mà lại Thương Lữ thông hành, lại chưa chắc không phải lại cho mình Bắc Hành chế tạo cơ hội, Chu Thần Hoàn biết được Hồng Vân chỉ mưu đồ khẳng định không chỉ như thế, nhưng mình vốn cũng không phải là nhiều đầu óc có thể đem người mưu hại chết cái chủng loại kia người, có thể nhìn ra những này, liền cũng không uổng công hân tại Hoàng Cung Đại Nội sinh hoạt gần mười bảy năm.

Hắn lại nhìn một chút quý xuống đất khăn trương Hồng tẩy ao, cười nói: "Hồng đại nh Hồng, người cái này vẫn luôn là lấy an toàn đệ nhất vì hành sự quy tắc, bất quá ta nhìn mấy năm về sau, cái này quy tắc nên sửa lại đi "

Hồng Vân chỉ có thể làm thành Nhất Thành Thái Thủ, hơn nữa còn là Biên Cảnh trọng trấn Thương Ly Thành Thái Thủ, tự thân bản sự đó là không tất đi hoài nghi, cho nên Chu Thần Hoàn nói bóng gió, hắn lại có thể nào thật phỏng đoán không ra chỉ gặp trên mặt hắn chất lên khổ não nụ cười, nói: "Hạ quan nhất gan sợ phiền phức, điện hạ cũng không phải không biết, để hạ quan sửa lại như thế mao bệnh, đi Khai Cường Thác Thổ, thật sự là khó a."

Chu Thần Hoàn Ha-Ha Nhất Tiếu, đứng lên, ngồi xổm ở Hồng tẩy mặt ao trước, lấy tay vỗ vỗ Hồng tẩy ao gương mặt, nói: "Chớ cùng ta đùa nghịch cái gì tâm nhãn, tuy nhiên sau này thái tử chưa chắc sẽ là ta, nhưng Thạch Ngọc Quốc là nhà của ta, ta nhưng không nhớ nhà bên trong không an ổn. Người muốn gìn giữ cái đã có cũng không phải là không thể được, cái này Thạch Ngọc Quốc tiên phong nhất Thương Ly Thành, người liền cho Bản Công Tử hảo hảo trông coi, nếu như bị địch nhân trà trộn vào một cái Mật Thám, thăm thấu một cái Bản Thổ Thế Lực, không cần Bản Công Tử tới làm cái gì, tự có người đổi vị trí của người cảm thấy hứng thú, người có biết không "

Hồng tẩy ao điểm đầu như con gà nhỏ mổ m, Chu Thần Hoàn cũng không cần phải nhiều lời nữa, hôm nay cái này lần gặp gỡ nói là vì chán nể cũng được, nói là vì cùng người quen quen thuộc thành cáo biệt cũng tốt, tóm lại là lại suy nghĩ lung tung một trận, nói lời nhưng cũng không thể nào êm tai.

Suy nghĩ nghĩ, hắn vẫn là đỡ dậy Triệu Thác Nhân cùng Hồng tẩy ao, gặp hai người nhìn mình, chỉ là bất đắc dĩ dao động đầu nói: "Cái này hắn không phải là ta một lần cuối cùng đến Thương Ly Thành, cho nên cũng sẽ không nói cái gì thương cảm bảo, tương lai Thương Ly Thành sẽ như thế nào ta không biết, nhưng tương lai Thạch Ngọc Quốc sẽ như thế nào ta lại có thể đoán được, các người rất không may, nhưng các người cũng rất may mắn, có ít người cuối cùng cả đời cũng chưa chắc có thể kiến thức đến Khai Cường Thác Thổ tráng diện, các người khác biệt, các người lại là Người mở đường, nếu như vận khí tốt không chết, các người thậm chí có thể là nhóm đầu tiên có thể dẫm lên Phong Vân quốc đô Phong Vân thành Thạch Ngọc Quốc Tướng quan, các người hành động vĩ đại sẽ bị tái nhập sử sách, nếu như lại may mắn một chút, tên của các người có lẽ tại ngàn năm sau còn có người niệm lên..."

Gặp Triệu Thác Nhân cùng Hồng tẩy ao sắc mặt như cũ bình tĩnh, Chu Thần Hoàn lại là bất đắc dĩ dao động đầu, tự giễu nói: "Ta liền nói mình không phải làm quan liệu, ngay cả cái cô hoặc nhân tâm cũng không được, chớ nói chi là làm cái gì Hoàng Đế đến mẹ hoặc một nước lòng người. Thôi, lời nói đã đến nước này, ta cũng nên đi, hi vọng lần sau gặp mặt, các người đều vẫn là tại trên vị trí này, đương nhiên, ta càng hi vọng các người còn sống..."

Chu Thần Hoàn tiêu sái rời đi, giống như hắn lúc đến, leo tường mà ra, cấp tốc dung nhập trong đêm tối, mà trong thư phòng hai người, thì là tại Chu Thần Hoàn sau khi rời đi hai mắt nhìn nhau một cái, trong mắt thần sắc biến động, hai tay bất tri bất giác nắm thành đôi quyền.

Bình tĩnh

Có thể nào bình tĩnh!

Bọn hắn không quan tâm phải chăng có thể tái nhập sử sách.

Bọn hắn quan tâm là, có thể chân đạp Phong Vân thành!

Bọn hắn quan tâm là, có thể tại Phong Vân thành Tế Điện những năm gần đây chiến tử sa trường trăm vạn Anh Liệt!

Hồn này trở về, Anh Linh bất khuất.

Thạch Ngọc Quốc, rốt cục không còn ngủ say, ngủ sư đã tỉnh.

Chương 97: Ta là Người đọc sách

Chương 97: Ta là Người đọc sách

Tết Nguyên Tiêu đi qua đã hơn mười ngày, tuy nhiên phóng tầm mắt nhìn tới vẫn có tuyết trắng mênh mang, nhưng đông đi xuân tới, bất tri bất giác khí trời đã bắt đầu tiết trời ấm lại, Lập Xuân thời tiết cũng trong lúc lơ đãng lại tới.

Chu Thần Hoàn chính trong phòng Tĩnh Tâm cảm ngộ « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » Đệ Tứ Tầng nước chảy chi cảnh huyền diệu, đi qua ngày đó cùng Lợi Trinh Tự Tuệ Giác đại chiến, Chu Thần Hoàn trì trệ không tiến « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » rốt cục thuận thế đột phá, từ mãnh liệt thủy triều tiến mà sinh sôi không ngừng nước chảy chi cảnh.

Đạt tới nước chảy chi cảnh, nguyên khí trong cơ thể liền không hề bị đến Thiên Địa gông cùm xiềng xích, nhưng tự sinh Nguyên Khí, lưu chuyển toàn thân, lại lưu Hồi Nguyên Khí Khiếu huyết, sinh sôi không ngừng, một mực lưu chuyển tuần hoàn, cam đoan Chu Thần Hoàn Nguyên Khí lấy mãi không hết.

Đương nhiên, đây cũng không phải là nói Chu Thần Hoàn coi như thật vô địch, nước chảy cần Tuyền Nhân, Tuyền Nhân Đại Tiểu còn phải xem tự thân thực lực cùng tiềm năng, mà có thể ép được bao nhiêu mãnh liệt Nguyên Khí, vận dụng đến tự thân công kích, cũng còn muốn tổng hợp rất nhiều điều kiện đến xem.

Nhưng tổng thể mà nói, hiện tại Chu Thần Hoàn thực lực so với chưa đạt nước chảy chi cảnh trước đó, chiến lực muốn đề cao mấy lần không thôi.

Mở hai mắt ra, phun ra một ngụm trọc khí, Chu Thần Hoàn lần nữa nắm chặt lại quyền đầu, thì thào nói: "Hiện tại một kích này, so với Đồng gia ngày đó một quyền nát sơn hà sẽ như thế nào tuy nhiên rất giống chỉ có năm điểm, nhưng giống như lại nên có tám thành đi lừa gạt bắt nhập lưu năng phu, đoán chừng không có quá lớn sai lầm."

Chu Thần Hoàn đứng dậy xuống giường, vừa mang giày xong, liền nghe Hàn Đông mà âm thanh ở bên ngoài vang lên: "Công tử, Thần đại ca, chúng ta nên đi a, cha ta nói nếu ngươi không đi thái dương liền muốn phơi cái mông, Hòa Hồng cái mông như bị đánh sưng, không dễ nhìn."

Chu Thần Hoàn tự nhiên biết Hàn Đông mà một câu cuối cùng là nói nhảm, hần cười lắc lắc đầu, thấp đầu lại đi nhìn trên mép giường Ngân Châm, cũng đã kinh không thấy tăm hơi.

"Ngay cả căn Ngân Châm cũng không lưu lại sao cẩn thận đến tình trạng như thế, làm sao cùng ta tưởng tượng Trung Đông thẳng băng người thứ năm khác biệt có chút đại đầu "

Chu Thần Hoàn tay có huỳnh quang lượn lờ, đưa tay đi đụng vào tam đạo lỗ kim, cảm nhận được bên trong Nguyên Khí không có bất kỳ cái gì lưu lại, liền cũng không còn đi làm phí công chi công, đã còn có một lần ám sát, vậy liền vui vẻ chờ đi, chính như tiên thể trên Địa Cầu một câu lưu truyền rộng rãi lời nói nói như vậy, đã không tránh được thao đàn lão thiên mạnh "Tiện", vậy thì vui vẻ hưởng thụ đi, ngẫu nhiên cao - triều gọi hai câu, cũng không khỏi đi qua một lần không phải

Hàn Đông mà ghé vào trên cửa sổ hô nói: "Thần đại ca, ngươi làm sao không để ý ta à."

Chu Thần Hoàn cười cầm lấy bọc hành lý, trong tay quạt giấy lay động, đi đến ngoài cửa, gõ gõ Hàn Đông mà cái đầu nhỏ, cười nói: "Ngươi thanh âm này, chính là Kẻ điếc cũng đều có thể nghe được, ta nếu là giống như ngươi la to, chẳng phải là bị trong lòng người oán thán một câu ngu ngốc "

"Ai dám!" Hàn Đông mà trừng Đại Song mắt nói.

Chu Thần Hoàn lại là im ắng dao động đầu, về đầu lại nhìn một chút không có nửa điểm Nguyên Khí lưu lại gian phòng, liền cũng không quay đầu lại quay người rời đi.

Cười lên ngựa thót, đi theo tiêu đội từ Thương Ly Thành Bắc Môn mà ra, xa xa đi đến một dặm đường về sau, chuyển đầu lại nhìn toà này tang thương phong cách cổ xưa Thành Trì, nhìn lấy trên tường thành sắc sỡ dấu vết, có khô cạn máu tươi chỉ đỏ, cũng có về sau bỏ lên lỗ thủng Bùn Đất chi hạt, còn có Đại Mạc Hoàng Sa nhiễm phải khô héo, tại khuất bóng chỗ, xuyên thấu qua ánh nắng bắn thẳng đến híp mắt nhìn đi, cảm giác đến có chút dị sắc lộng lẫy, dị dạng vẻ đẹp.

Chấn Uy Tiêu Cục Nhị Bà Thủ Hạ Vi giảm bớt tốc độ, cùng Chu Thần Hoàn đồng hành mà kỵ, gặp Chu Thần Hoàn về đầu nhìn lấy phong cách cổ xưa Biên Cảnh Quân Trấn, mở ra tràn đầy mãnh mẽ thô kệch cuồng hống, nói: "Thương Ly Thành, tang thương mà diễm lệ, đứng lặng tại cái này tràn đầy ăn xương người đầu trong hoang mạc, có thể bắc chống đỡ toàn dân giai bình ăn người không nôn xương đầu Phong Vân Quốc, thật hần - nương - chính là một cái vênh vào a! Lúc còn trẻ từng trải qua đi qua một chuyến tiêu, đường tắt nơi đây, nhưng lúc kia tuổi trẻ tự phụ, tự cho là bằng vào gần Ba 100 ngàn đại quân giữ vững Nhất Thành lại có thể đáng là gì cho ta Ba 100 ngàn đại quân có thể thành sự. Nhưng lại còn sống vài chục năm, mưa to gió lớn cũng trải qua, còn có hai lần kém chút chết rồi, hiện tại quay đầu lại nhìn tòa thành trì này, chỉ muốn nói coi như cho ta đặc biệt nương - năm mươi vạn

người, ta cũng thù không được a! Cái này Thương Ly Thành,

Tên lên được thật tốt, tang thương có, điểm lệ cũng có, nhưng ai biết đạo cái này điểm lệ phía sau, lại là không biết bao nhiêu thì cốt chất đồng "

Chu Thần Hoàn có chút ngoài ý muốn nhìn lấy khôi ngô Đại Hán, đã thấy Hạ Vĩ cười lắc lắc đầu, nói: "Tiêu Đầu nói, cùng người người đọc sách này giao lưu, vẫn là muốn trang trong bụng có chút Mặc Thủy chút cho thỏa đáng, bằng không há miệng chính là thô nói thô ngữ, sợ người nghe không quen. Ta đây cũng là mấy ngày thỉnh giáo mấy cái tiêu đội bên trong đọc qua sách Hậu Sinh, mình suy nghĩ tốt dừng lại mới đến cùng người khoe khoang, thế nào có cảm giác hay không ta quê mùa một cái đại thay đổi "

Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu, từ thương lệ phong cách cổ xưa trên tường thành thu tầm mắt lại, cũng không quay đầu lại ruồi ngựa tiến lên, vừa đi, một bên nói: "Biến dạng, biến so với ta người đọc sách này hiểu được đều nhiều."

"Ha-Ha" Hạ Vĩ ngửa đầu Ha-Ha Nhất Tiểu, mặt mũi tràn đầy mừng rỡ không ngừng loạn chiến, sau khi cười xong, hần lại dao động đầu nói ra: "Quê mùa một cái, trí nhớ không tốt, cũng không hiểu cái gì đại đạo lý, mới vừa nói những lời kia cũng liền là có thể khoe khoang toàn bộ, hiện tại lại để cho ta tới nói cái gì, nói không nên lời đi."

Chu Thần Hoàn lung lay trong tay quạt giấy, đột nhiên kêu một tiếng "Hạ lão ca", Hạ Vĩ nghe vậy chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp Chu Thần Hoàn cầm trong tay quạt giấy ném đến, hần liền tranh thủ lười búa to đặt ở trước người, đưa tay vừa tiếp xúc với, không rõ ràng cho lắm nhìn lấy Chu Thần Hoàn.

"Hạ lão ca, kỳ thực ta cũng không phải cái gì thuần túy Người đọc sách, ta thậm chí làm qua móc trứng chim, cho người ta nhìn tay cùng nhau, gạt người đánh cờ kiếm tiền hoạt động, trong bụng Mặc Thủy cũng liền không đến một lượng, mình cũng không muốn đi làm cái gì Người đọc sách nên có có đức độ sự tình, so với những cái kia mờ miệng ngậm miệng Ưu Quốc Ưu Dân im miệng Thi Từ Ca Phú phảng phất thả cái rắm đều là Thư Hương Văn Nhân nhóm, ta vẫn là càng ưa thích cùng lão ca loại lời này thô lý không thô, có một nói một có hai nói hai người làm huynh đệ."

Chu Thần Hoàn một tay câu dây thừng, ngón tay kia tại trên lưng ngựa vẽ lấy vòng tròn, Đại Quyền Cái vòng tròn, Tiểu Viên tiếp vòng tròn lớn, sinh sinh không ngừng, tiếp tục nói: "Không phải có câu nói nói a, người cần nhờ y phục mới được, ta sở dĩ như cái đọc đủ thứ Thi Thư Người đọc sách, chẳng phải là dựa vào chính mình cái này một thân y phục nhưng y phục này thoát không được, ta còn muốn dựa vào nó tiếp tục gạt người đầu, cho nên liền đem cái này quạt giấy đưa cho lão ca, để Hạ lão ca cũng qua một thanh Người đọc sách nghiệm, không có việc gì nói chuyện trước đừng để ý tới hần Xuân Hạ Thu Đông, dao động hai cái Phiến Tử, bảo đảm người Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng."

Hạ Vĩ nghe vậy, mở ra trong tay cái này nhìn rất là lộng lẫy quạt giấy, chỉ gặp mặt quạt có hai chữ —— già ngu, phiến khiêng thì là năm cái thảo thư chữ lớn —— ta là Người đọc sách.

Hạ Vĩ tuy nhiên không Đọc Sách, nhưng là đại chữ vẫn là nhận biết mấy cái, cho nên thấy một lần cái này năm chữ, lập tức liền không khỏi nao nao, Chu Thần Hoàn thấy thế, khoe miệng nhếch lên, gật gù đắc ý nói: "Ta là Người đọc sách, không thể giả được, ai dám nói ta không phải Người đọc sách không biết chữ sao "

Hạ Vĩ cái này bên dưới lần nữa cười lên ha hả, nhìn lấy Chu Thần Hoàn thần sắc cũng càng thêm thân thiện, hần cẩn thận thu hồi quạt giấy, chợt Hường Chu Thần Hoàn Song Thủ Bảo Quyền, chân thành nói: "Cùng Thần Công Từ gặp nhau hận muộn a!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Thà giết không thể tha

Chương 98: Thà giết không thể tha

Phong Vân Quốc Gia chỗ Đông Thắng Thần Châu trong đại lục Nam Bộ, Nam Bộ cùng nhị đẳng nước lớn Thạch Ngọc Quốc giáp giới, Bắc Bộ cùng đồng dạng là nhị đẳng nước lớn nam Thực Quốc tiếp giáp, Ba trăm năm qua ở vào hai cái nước lớn bên trong kẻ hở sinh tồn, không chỉ có không có bị Cường Quốc thôn phệ, ngược lại là như mảnh hồ trần giữ Lưỡng Quốc liên thông Lộ Trình, càng là có thừa lực cách mỗi mười năm liền cùng Thạch Ngọc Quốc đến một trận mây chực vạn sinh tử đoạt thành đại chiến, Kỳ Quốc lực cường thịnh, quốc dân chiến lực mạnh đại cũng có thể thấy được lỏm đóm.

Phong Vân Quốc vị trí hoàn cảnh địa lý ba phần sa mạc, một điểm ốc đảo, từ Phong Vân quốc đô thành Phong Vân thành Hường Nam, phóng tầm mắt nhìn tới đều là không có một ngọn cỏ hoang mạc khu vực, nhưng đứng ở thành bưng hướng bắc ngóng nhìn, lại là một mảnh sinh cơ bạt tử thảo nguyên ốc đảo. Từ không trung hướng cúi xuống xem, nhưng thấy Phong Vân thành vừa vặn chỗ xanh vàng một đường chỗ, thanh là cỏ thơm Thanh Thanh, Hoàng thì là Đại Mạc Hoàng Thiên, Phong Vân thành liền phảng phất đứng lạng ở đây Đạo Môn Phù Triện hoặc là Phật Môn Kim Cương, là khổng ách cướp bóc sinh mệnh chi hoang mạc tiếp tục bắc xâm duy nhất bình chương.

Phong Vân Quốc bởi vì sinh tồn hoàn cảnh ảnh hưởng, ba phần sa mạc cả ngày bão cát đầy trời, Độc Trùng Mãnh Thú tầng tầng lớp lớp, bách tính như nghỉ trong sa mạc còn sống, chỉ có thể cùng bão cát đấu, cùng Độc Trùng Mãnh Thú đấu, cho nên tại Vật Cảnh Thiên Trạch hào Vô thương hại ôn nhu có thể nói gây dựa cầu sinh bên trong, Phong Vân Quốc bách tính cơ hồ toàn dân giai bình, đáng người không ngờ cường tráng từ không cần phải nói, liền nói những cái kia Hải Đồng phụ nữ và trẻ em, cũng đều nhưng xách đao cùng Mãnh Thú đại chiến, lại không rơi mây may hạ phong.

Đối với Thạch Ngọc Quốc mà nói, Phong Vân Quốc chính là một mực ngấp nghé mình Sài Lang, cả ngày muốn chiếm đoạt mình, cướp bóc mình lương thực cùng thổ địa. Mà đối với Phong Vân Quốc mà nói, Thạch Ngọc Quốc sao lại không phải cầu được sống sót đường ra duy nhất đồ vật hai bên hoàn cảnh càng thêm ác liệt, Bắc Bộ có càng mạnh Nhất Đẳng nam Thục Quốc nhìn chăm chăm, cho nên Quả Hồng chuyên chọn mềm bốp, không đi tấn công Thạch Ngọc Quốc lại có thể tấn công ai

Đây là một cái vô giải vấn đề.

Bởi vì làm sinh tồn, cho nên vô giải.

Lại bởi vì Lương Quốc Đế Vương đều là khó được Minh Quân, cho nên càng thêm nan giải.

Phong Vân quốc đô thành, Phong Vân thành.

Phong Vân thành không phải là Tứ tứ phương mới, mà là hẹp dài như Ngô Công, Nam Bắc độ rộng chỉ có mười dặm khoảng cách, nhưng đồ vật độ rộng lại dài đến gần trăm dặm, có thể nói cơ hồ ngang qua Phong Vân Quốc Thanh Hoàng giao đây một phần năm, bởi vì đồ vật hai bên gặp Sơn Ngộ Giang mới im bất mà dừng.

Phong Vân Quốc hoàng cung ở vào Phong Vân thành nhất sườn đông vị trí, trở ra Phong Vân Quốc hoàng cung, liền có thể nhìn thấy thẳng đứng vạn tượng như bị đao cắt thẳng vào Thương Khung Phong Vân Biên Giới bên trong một tòa duy nhất núi cao, Vân Thương Sơn.

Vân thương trên núi có Ba miếu nhất đạo xem, miếu là Hòa Thượng Miếu, xem là Tiên gia xem, Ba miếu nhìn qua chia đều Vân Thương Sơn hơn phân nửa diện tích, Tín Đồ vô số, hương hỏa cường thịnh, cho dù là tại Phật Giới không lấy vui đạo quan cũng là không thiếu kim không thiếu bạc, nhớ lại trước đỉnh núi, cùng mây mù đụng vào nhau, tiền phong lượn lờ, ngược lại thật sự là có một loại Tiên Nhân đã hạc phiêu miếu cảm giác.

Dân gian từng truyền ngôn, bởi vì Thương Vân xem Quan Chủ từng đã cứu Phong Vân Quốc Đương Kim Hoàng Thượng tính mệnh, bị hoàng thượng đại lực tôn sùng, cho nên mới sẽ xuất hiện Phong Vân Biên Giới Nội Đạo ép phạt một đầu cảnh tượng khác thường, tuy nhiên trong đó khúc chiết, thật giả khó phân biệt, ngoại trừ những cái này biết rõ việc này nhân vật mẫu chốt, ai có thể đoán ra mây may

Phong Vân Quốc hoàng cung, trong ngự thư phòng.

Phong Vân Quốc hoàng Đế tuổi gần 50, so với Thạch Ngọc Quốc Quân chủ Chu Nghĩa Thiên muốn lớn tuổi mười tuổi, hán phát có tơ trắng, mặt nhưng không có một đầu nếp nhăn, hai mắt sáng ngời hữu thần, đôi mắt nhắm lại, liền sẽ cho người ta một loại hân hừng khiếp vía áp bách cảm giác.

Lúc này hán đang ngồi tại bày đầy tấu chương gỗ sam sau cái bàn, trong tay cầm Bút Long tại tấu chương bên trên làm lấy phê chỉ thị, bên cạnh bàn để đó một chén bốc lên khói trắng tinh nảo trà, một tên thân mang Hồng Bảo Hoạn Quan yên tĩnh đứng một bên, tại trước bàn, thì là có hai tên đồng dạng tuổi gần 50 tuổi khoảng chừng, một người thân mang quan văn Thao Thiết phục, một người thân mang võ quan măng sư phục tại Phong Vân Quốc Gia vị tôn hường một người phía dưới, trên vạn người, riêng phần mình thủ chương văn võ bá quan Quyền Thần nghiêm nghị đứng lặng.

Thân mang quan văn Thao Thiết phục lão giả chính là Phong Vân Quốc Văn quan đứng đầu, đứng hàng Tể Tướng chỉ tôn Mộ Dung Giang, Mộ Dung chính là Phong Vân Quốc nhất đẳng đại tính gia tộc, thế lực trải rộng Phong Vân Quốc các mặt, từng có người nói đùa, nếu là Mộ Dung gia bỏ gánh không làm lời nói,

Phong Vân Quốc Tướng sẽ tạo ngộ vô luận là kinh tế vẫn là trong chính trị cự đại đã kích, đương nhiên cái này đơn thuần hí đàm, chính là phổ thông người dân đều biết Mộ Dung Giang chính là hoàng thượng người tín nhiệm nhất, ai phản loạn hán cũng sẽ không phản loạn.

Mà tên kia thân mang võ quan măng sư phục, gặp mặt hoàng thượng nhưng bên hông bội kiếm Nam Tử, chính là Phong Vân Quốc Ngũ Bộ đứng đầu Binh Bộ Binh Bộ Thượng Thư, hán chấp chương Phong Vân Quốc Đại nãi binh nãi quyền lực, có thể nói là phong quang vô hạn, chính là mấy vị hoàng tử nhìn thấy hán cũng không thể không tôn kính nói một tiếng xong Nhan tướng quân, Hoàn Nhan hách xuong.

Hai người nửa canh giờ trước đó bị gọi tới diện thánh, nhưng đứng lặng nửa canh giờ, lại cũng không có nghe được hoàng thượng nói câu nói trước, bọn hán liếc nhìn nhau, lại cấp tốc dời, Đế Vương tâm tư khó mà phỏng đoán, chính là vị cực nhân thần Thừa Tướng cùng Binh Bộ Thượng Thư, cũng là không dám suy đoán lung tung.

Tựa hồ là phê tấu xong hôm nay tấu chương, Phong Vân Quốc hoàng bên trên Da Luật đứng Kỳ Tài thả bên dưới dính Mặc Bút Long, duỗi tay nắm chặt bên hông tinh nảo trà, lại chưa đem nó nâng lên, cười nói nói: "Hai vị Ái Khanh có biết đêm khuya tìm các người không biết có chuyện gì "

Gặp hai tên Quyền Khuynh Triều Dã Lão Thần nửa ngày không nói, hoàng thượng Da Luật đứng kỳ lại cười mắng nói: "Đừng che giấu, hiện tại không có vua Vô thân, chúng ta cũng không phải loại kia Toan Nho xâm nhiễm chi quốc, có sao nói vậy."

Mộ Dung Giang trầm ngâm một lát, lúc này mới xoay người nói ra: "Hồi hoàng thượng, thần đoán bốn chữ."

"Cái nào bốn chữ" Da Luật đứng kỳ nâng chung trà lên, đặt ở bên miệng thổi nhẹ.

Mộ Dung Giang bộ dạng phục tùng nói: "Thập Quốc thi đấu."

Hoàng thượng Da Luật dừng kỳ văn nói, ngừng lại một chút, nhẹ nhàng bữu một cái nhiệt độ nước phù hợp nước trà, đặt chén trà xuống, chuyển đầu đi xem bên hông bội kiếm Hoàn Nhan hách xương, nói: "Xong Nhan tướng quân, người cho là thế nào "

Hoàn Nhan hách xương chấp tay đáp nói: "Hồi hoàng thượng, binh mã đã trọn, tùy thời cũng có thể xuất binh."

Hai người trả lời phảng phất râu ông nọ cắm cằm bà kia, nhưng hoàng thượng Da Luật dừng kỳ lại là gương mặt hài lòng nụ cười, chỉ gấp hân lần nữa nâng chung trà lên, đem nước trà trong chén uống một hơi cạn sạch, chén trà lại thả lại trên mặt bàn về sau, toàn bộ người khí thế liền cấp tốc biến đổi, hân ngồi nghiêm chỉnh tại màu vàng Kim Sa trên long ý, hai mắt nhắm lại có như lối đình lấp lóe.

"Mộ Dung đại nhân, Trần Câu chuẩn bị như thế nào "

Thạch Ngọc Quốc Hữu mạng nhện, chính là Bệnh Hồ Cư Sĩ Hà Đức Thiếu một tay câu dệt mà thành, trải rộng toàn bộ Thạch Ngọc Quốc, lên tới Triều Đình cho tới phổ thông người dân, mạng nhện cùng sở hữu Tri Chu 309 người, chính là Thạch Ngọc Quốc làm cho người nghe mà biến sắc tình báo cùng ám sát cơ cấu. Mà tại Phong Vân trong nước, không có mạng nhện, lại có không kém gì mạng nhện Trần Câu.

Trần Câu cùng sở hữu Câu Hồn một trăm tám mươi người, phách tay 540 người, trải rộng Phong Vân Quốc Triều Đình cùng Tháo Khẩu bên trong, mỗi ngày thu thập tình báo nhưng chồng chất Thành Sơn, mỗi ngày chết tại Trần Câu thủ hạ người đầu số cũng không ít hơn ba chữ số.

Mà Trần Câu dựng người, chính là vị này bất hiện sơn bất lộ thủy, mặt mũi tràn đầy nho nhã đương triều Tể Tướng Mộ Dung Giang.

Mộ Dung Giang chậm rãi tiến lên một bước, khom người nói: "Hồi bẩm hoàng thượng, gần nửa tuần thời gian, từ Thạch Ngọc Quốc Biên Cảnh tiến vào ta Phong Vân Quốc Thương Lữ nhân viên, cùng sở hữu 378 người, trong đó số người nhiều nhất đội ngũ có hai, một người là trăm người võ giả hộ tống Thập Nhân Đội ngũ, một người là tiêu đội hộ tống ba người Thương Lữ, mà những nhân viên khác, nhiều nhất thành đàn không siêu mười người, ít nhất hành tẩu không gần hai người, cùng sở hữu ba mươi đám người."

Phong Vân Quốc hoàng bên trên Da Luật dừng kỳ văn nói trầm ngâm một lát, ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ trước bàn chén trà, phát ra leng keng giòn vang, Binh Bộ Thượng Thư thủ chương Thiên Hạ hơn phân nửa binh quyền Hoàn Nhan hách xương vẫn là một tay cầm đao chuôi, một tay bóp ngọc chất Ban Chỉ, không nói gì.

Ít khi về sau, Da Luật dừng Kỳ Tài lại mở miệng hỏi: "Ái Khanh coi là nên như thế nào "

Mộ Dung Giang thanh âm êm dịu, nhưng trong lời nói ý lại sát cơ凛 nhiên.

"Vì ta Phong Vân Quốc Tương Lai cơ nghiệp, đương nhiên thà giết không thể tha!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Bị đề mắt tới

Chương 99: Bị đề mắt tới

Thời gian đã là giờ Hợi, chỗ xanh vàng giao giới Phong Vân thành khí hậu cũng là cực kỳ quái dị, ban ngày ám như mùa xuân Tam Nguyệt, ban đêm liền sẽ đóng băng như tịch bầy Tịch Bát, thường thường buổi sáng còn ăn mặc Miên Áo, giữa trưa nhất định phải thay đổi lụa mỏng, lại đến ban đêm, lại là áo dày gia thân, cho nên cái này cũng tạo nên Phong Vân thành bách tính phục sức khác biệt với còn lại địa phương, tay tay áo có thể tùy thời thay đổi treo lên, cung cấp người Tùy nhiệt độ biến hóa mà không cần phiền phức thay y phục.

Ra Ngự Thư Phòng, nhìn già hơn một số Thừa Tướng Mộ Dung Giang nắm thật chặt ống tay áo, nâng lên đầu híp mắt nhìn về phía đêm đen như mực không, nhẹ giọng nói: "Thiên này, thật là phải đổi a."

Phong Vân Quốc chương quân hơn phân nửa binh mã, tay cầm quyền cao Binh Bộ Thượng Thư Hoàn Nhan hách xương nhắc nhắc bệ kiếm vô kiếm, liếc qua một bên so với chính mình thấp một cái đầu Thừa Tướng, nhếch miệng nói: "Thiên Biến bất biến, không đều tại dự liệu của người bên trong "

Mộ Dung Giang nghe vậy chỉ là lạnh nhạt Nhất Tiểu, phảng phất không có nghe được Hoàn Nhan hách xương lời nói bên trong ý trào phúng, chỉ gấp hân đưa tay thả ở không trung, cảm thụ được Dạ Phong quét, giữa trưa đầy mồ hôi lâm ly, ban đêm liền đóng băng thấu xương, thu hồi đã đông lạnh đỏ tay, Mộ Dung Giang lắc lắc đầu, rút cổ một cái, nói: "Tướng quân là đang giận ta vì cái gì không cho Binh Bộ xuất mã sao "

"Hừ, vài trăm người mà thôi, ta Phong Vân Quốc Đại quân một cái nghiền ép lên đi, toàn bộ đều sẽ chết sạch, còn cần đến như thế phí sức, lại để cho Giang Hồ Thảo Mãng động thù, lại để cho Phật Đạo xuất thủ."

Nghe được Hoàn Nhan hách xương mang theo tỳ khí lời nói, Mộ Dung Giang tay giờ lên chỉ chỉ phương nam bầu trời đêm, Hoàn Nhan hách xương Tùy Mộ Dung Giang ngón tay nhìn lại, chỉ gặp nguyên bản đêm đen như mực không chẳng biết lúc nào xuất hiện một khóa lóe ra quả cam Tử Quang mang Tinh Thần.

"Từ Khí nam đến, so với Tử Vi Đế Tinh muốn quang mang càng hơn, xung quanh nhìn như Tinh Thần ẩn không, thực lại chỉ là bị cái kia không biết tên Tinh Thần chỗ che lấp, Thiên Cơ trùng điệp, Đế Tinh âm đậm, này Tinh Tượng cũng không phải cái gì Đại Cát hiện ra. Cũng may ta Phong Vân Quốc Giám Thiên chùa không phải ngôi không ăn bám, lấy Ba mạng sống con người làm đại giá, Tiếp Dẫn Thiên Khung, cũng cầu Vân Thương Sơn Tam Phật nhất đạo tương trợ, lúc này mới trong hỗn loạn tìm đến một con đường, này Tinh nên giết, nhưng như thế nào đi giết, lại là một cái nhân quả cùng khí vận phức tạp sự tình, cũng không phải như đại tướng quân như vậy, một đao hạ xuống rằng rắc xong việc, khí vận như Vô, nhiễm nhân quả, nhưng liền được không bù mất."

Mộ Dung Giang quay đầu đi nhìn Hoàn Nhan hách xương, gió này Vân quốc đại tướng quân chỉ là hừ lạnh hai tiếng, sắc mặt như cũ lạnh lùng, nhưng cũng không có như vậy tránh xa người ngàn dặm

Mộ Dung Giang ha ha Nhất Tiểu, hai tay cầm tay áo, một bên cùng Hoàn Nhan hách xương Hướng ngoài hoàng cung đi đến, vừa cười nói: "Đại tướng quân cũng không cần phải lo lắng không có đất dụng võ, hoàng thượng trách phạt Nhị Hoàng Tử Điện Hạ tiến vào quân doanh, chưa chắc cũng không phải có mang lịch luyện tâm tư, hướng chi Nhị Hoàng Tử Điện Hạ vốn là có đại tướng bản sự cùng phong thái, tin tưởng tại đại tướng quân dạy bảo phía dưới, càng có thể Phong Vân triển lộ. Mà ngôi sao này cùng những cái này người đáng chết, cũng không phải như vậy dễ cho liền bị diệt trừ, tóm lại sẽ có mấy đầu cá lọt lưới, đến lúc đó sẽ phải nhìn đại tướng quân thủ đoạn."

Hoàn Nhan hách xương đột nhiên ngừng lại, hắt hai mắt sáng ngời hữu thần, ẩn có Kiếm Mang lấp lóe, chỉ gặp quanh người hắt mười bước trong vòng Hàn Phong không vào, Nguyên Khí khuấy động mà lên, nhưng ở vào Nguyên Khí phong bạo chính giữa Mộ Dung Giang lại vẫn như cũ là loại kia khom người như là dần dần già đi lão già, một mặt hòa ái nụ cười.

"Hừ, cho nên Bản Tướng Quân không yêu mến bọn người đám này một bụng ý đồ xấu Người đọc sách, lời gì đều để cho các người đem nói ra, chiếm Bản Tướng Quân công lao, còn muốn cho Bản Tướng Quân Hướng người cảm tạ."

Hoàn Nhan hách xương Lãnh hừ một tiếng, hắt lên ống tay áo, nói xong cũng không còn chờ đợi cái này phảng phất bị Nhất Trận Phong liền có thể thổi ngã lão già hóa, bên hông đeo kiếm, nhanh chân liền phiết hạ Mộ Dung Giang.

Mộ Dung Giang thấy thế cũng không giận không gận, trên mặt vẫn là nụ cười hiền hòa, hai tay của hắn vờn vào trong tay áo, lưng khom người, liền cùng một cái phổ thông hời hươu lão nhân, nơi nào có nửa điểm Phong Vân Quốc cả triều quan văn đứng đầu, càng là cái kia làm cả Phong Vân quốc đó nghe mà biến sắc Trần Câu chi chủ đáng sợ

Đi ra Hoàng Cung sơn hồng đại môn, lại về đầu nhìn tới cái này nguy nga cung điện, Mộ Dung Giang khoe miệng trong lúc lơ đãng nhếch lên một vòng đường cong.

Nhưng lại cấp tốc bình tĩnh lại.

"Già già, làm việc liền lo trước lo sau nhiều lắm..."

... ..

Rời đi Thương Ly Thành, tránh thoát Phong Vân Quốc Đại quân đóng giữ chỗ, từ vắng vẻ đường mòn đi đường vòng, tiến lên ba ngày, Chấn Uy Tiêu Cục một đoàn người mới vừa tới Phong Vân Quốc nhất Biên Thùy Trọng Trấn mừng hăng thành.

Mãng hăng thành cùng Thương Ly Thành, thành tường đều là lại cao lại dày, loại này thành tường tại kiến tạo thời điểm đều là dùng đá lớn trước đắp lên mà thành, tại khe hở chỗ bỏ khuyết đá vụn bụi đất, cùng sử dụng m tương trướng gà những vật này dán liền trộn lẫn cùng một chỗ, từ bên trong ra ngoài tưới tiêu đồ bê tông, khiến cho trăm năm đều sẽ không xuất hiện một tia vết rách.

Loại này lao công phí sức thành tường một khi xây xong, không chỉ có thể chống cự Ngoại Dịch xâm lấn, cũng có thể chống cự bão cát, cho nội thành Cư Dân một cái coi như cùng nhau đối an ổn ở lại hoàn cảnh, cho nên đối với loại này liên quan đến tự thân an nguy công trình, chính là măng hăng thành chỗ có bách tính toàn bộ điều động vì Dân Công, cũng không một người có chỗ lời oán giận.

Ba ngày này hành trình, đám người từ lúc mới bắt đầu hăng hái, kiến thức đến Di Vực Phong Tinh dân phong dân khí mà tràn ngập hiếu kỳ, lại đến đập vào mắt chỗ đều là Hoàng Sa Đại Mạc mà thần sắc chất phác, sau cùng đến bây giờ có thể nhìn thấy một cái sinh vật sống đều muốn trên nhảy dưới tránh cùng cái người điên, có thể nói là tâm cảnh biến rồi lại biến.

Lúc này cùng một chỗ nhắc đầu đi xem toà này đứng lặng tại mệnh mông Đại Mạc bên trong dường như nhất tôn cùng phương nam Thương Ly Thành cách không cùng nhau đứng phong cách cổ xưa cự thủ, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hai mắt từ chất phác không dao động, chậm rãi khôi phục hơi sáng sinh khí, sau cùng mấy cái tuổi tác nhỏ bé Tiêu Sư đã từng lớn hai mắt, miệng hơi rung động, muốn khóc muốn cười lại không dám gây nên quá lớn biến động.

Hàn Sương Lũng hắng giọng một cái, phun ra một thanh mang theo Sa Trần nước miếng, quay người Hướng trấn uy Tiêu Cục cả đám nói ra: "Dựa theo kế hoạch lúc trước, tại măng hăng thành dừng lại một ngày, bổ sung nguồn nước cùng đồ ăn, nơi đây không còn là chúng ta quen thuộc Thạch Ngọc

Quốc, tất cả mọi người ngoại trừ ra ngoài chọn mua người bên ngoài, không cho phép tùy tiện xuất nhập đóng quân khách sạn, cũng không cho tùy ý gây chuyện, có thể nhìn được thì nhìn, hiện tại chọn mua người đi theo chúc Tiêu Đầu tiến về, người còn lại trước đi với ta khách sạn."

Trần uy Tiêu Cục gần trăm người tiêu đội Hường thủ thành binh sĩ đưa ra thông quan Văn Điệp cũng để binh sĩ kiểm tra trên xe Vật Phẩm về sau, cũng không có làm sao nhận mạng hằng thành binh sĩ khó xử, dễ như trở bàn tay tiến nhập mạng hằng trong thành.

Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là một bộ áo trắng Người đọc sách cách ăn mặc, trên tay quạt giấy ba ngày trước đưa cho Hạ Vĩ, liền hai tay Không Không, không có thương thức vật.

Hắn đi theo xe ngựa hành tẩu tại sau cùng một bên, vừa mới tiến lên hai bước, bỗng nhiên khê ồ lên một tiếng, chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp một tên thủ thành binh sĩ đột nhiên Khoái Mã rồi đi, mà lại tại trong cảm nhận của hắn, cũng phát giác trên tường thành có ba khu ánh mắt chính là tụ tập tại mình cái này tiêu đội bên trong, cái này khiến hắn lông mày không khỏi hơi nhíu lại, ngón tay ngoắc ngoắc trên lưng ngựa dây cương, lại cũng không có tại ban ngày ban mặt bên dưới làm ra cái gì dọa người cử động tới.

Quay người nhanh hơn độ, truy lên xe ngựa, gõ gõ ngoài xe ngựa tầm che, Hồng Loan dung nhan liền xuất hiện tại cửa sổ xe bên trong.

Chu Thần Hoàn mang trên mặt cười yếu ớt, liền phảng phất tại cùng Hồng Loan thảo luận cái gì đáng phải cao hứng sự tình, nhưng lời của hắn lại là: "Chúng ta bị dễ mất tới."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Bọ ngựa bắt ve

Chương 100: Bọ ngựa bắt ve

Tiến vào Mạng Hằng Thành, tại một nhà ở vào phồn hoa khu vực lại nhân khí rất vượng khách sạn tạm thời rơi xuống chân, tuy nhiên loại này khách sạn giá tiền cũng sẽ không quá tiện nghi, nhưng đối với ra môn bên ngoài tiêu đội mà nói, có Ba ở Ba không được, không được vắng vẻ chi địa, không được nhân khí điều linh chỗ, không được thanh lâu Câu Lan bên bờ, đây là toàn bộ Tiêu Cục vô số lần sinh tử tồn vong bên trong liều sống sót mới cho ra trần quý kinh nghiệm, tự nhiên là bị Hàn Surong Lũng bọn người nghiêm khắc thi hành.

Thả chuyển về túi, Chu Thần Hoàn cùng lục Kinh Thiên tìm một cái không người quầy rầy trục bánh xe biến tốc, tiến hành một phen mật đàm, mật đàm nội dung vì sao, chính là ngay cả Hồng Loan cũng không biết hiểu, nhưng mật đàm kết thúc về sau, Chu Thần Hoàn thần sắc liền không còn là như vậy nhẹ nhõm tiêu sái.

Hắn từ lục Kinh Thiên gian phòng sau khi ra ngoài, lông mày liền nhíu chặt không ra, đứng tại khách sạn trước phòng trong tiểu viện, nhắc đầu nhìn về phía Hoàng thương thương thiên không, chỉ gặp không trung tràn đầy Hoàng Sa trập trập, nhưng bởi vì thành tường cao dày, nghe nói còn có người trong Phật môn Niệm Phật cầu nguyện, dựng nên Phật Pháp Phù Trật mười hai, mới khiến cho Ngoại Giới Hoàng Sa vô pháp lan tràn tiến vào trong thành.

Giữa không trung có Thương Ưng bay thấp xuống, Thương Ưng đôi mắt như tối tăm ánh đèn, bay thấp xuống ba vòng về sau, lại lần nữa bay cao, chỉ là còn chưa bay ra trên khách sạn không, liền bị Chu Thần Hoàn một hạt cát bụi đâm xuyên đầu mà rớt xuống.

Thương Ưng rơi xuống đến ngoài khách sạn vây trên đường, vừa mới rơi xuống, còn không có người thấy rõ ràng là cái gì từ trên trời giáng xuống, liền có một cái hán tử say nhật lên khiêng tại sau lưng, miệng bên trong la hét cái gì bánh từ trên trời rớt xuống đêm nay có thể ăn thịt, liền lao đảo đi được xa, bởi vì hán tử say Thân Thể khối ngũ cường tráng, khắp khuôn mặt là dữ tợn, xem xét cũng không phải là người dễ trêu chọc, cho nên cũng không có người đi sờ hán tử nắm móc đầu.

Đi đến chỗ hẻo lánh, hán tử say hoảng hoảng du du Thân Thể lập tức thẳng đứng lên, hắn đôi mắt chứa lãnh quang, thân bên trên tán phát xuất sinh người chó gần hàn ý, đi đến đường tận đầu một cái lỵ bại viện lạc chỗ, hướng bốn phía cẩn thận nhìn một chút, không có phát hiện có người theo dõi về sau, liền đẩy viện môn, tiến nhập trong viện.

Ở trong viện, có một cái áo xám vải Bào Lão Giả hai tay thả lỏng phía sau đứng lặng ở đây, hán tử say nhìn thấy cái này toàn thân khí thế nội liễm lão giả, lạnh lùng khuôn mặt lập tức chất lên vẻ mặt vui cười, nói: "Bang Chủ, nhóm người kia tựa như là phát hiện chúng ta giám thị, Tiểu Ưng bị giết."

Lão giả là Mạng Hằng Thành bên trong một cái Nhị Lưu Tiểu Bang Phái Bang Chủ, bản thân thực lực đã đạt tới Phật Đà sơ kỳ, miễn cưỡng còn có thể đưa thân Mạng Hằng Thành nhất lưu bang phái Bang Chủ thực lực tăng, nhưng hơn năm mươi cái bang chúng thực lực lại kém cỏi vô cùng, ngoại trừ trước mặt cái này Tu Phật môn trừ ma hán tử say còn có thể đạt tới Hành Giả Cấp Bạc bên ngoài, còn lại bang chúng chính là so một số cao môn đại viện Hộ Viện cũng không bằng, chỉ bằng lão giả một người ráng chống đỡ, có thể chống đến Nhị Lưu bang phái mà không bị chiếm đoạt, đã không dễ.

Từ hán tử say trong tay tiếp nhận chết đi Thương Ưng, lão giả đi xem Thương Ưng trên đầu vết thương, đôi mắt lập tức nhú lại, toàn thân trên dưới đột nhiên nổ bắn ra làm cho người sợ hãi khí thế.

Trước mặt hán tử say không kịp phản ứng, đột nhiên bị lão giả thấu thể mà ra Nguyên Khí chảy ngang đánh trúng, Thân Thể cất cao tam xích bị đánh bay ngoài ba bước mới ngừng lại được.

Thần sắc hán tử uể oải, miệng bên trong phun ra một ngụm máu tươi, nhưng trên mặt lại là kinh hãi quá nhiều sợ hãi, nói: "Bang Chủ, thực lực người đột phá "

Lão giả đem đã mắt thấu Thương Ưng thì thể quảng ra, trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười hiền hòa, điểm một cái đầu, tiến lên mấy bước, ngồi xổm xuống đi xem khoe miệng đỏ máu hán tử say, nói: "Kỳ thực cũng không thể nói là thực lực đột phá, chỉ có thể nói là không cần thận tiết lộ bí mật."

Hán tử say ngây người một lúc, kinh ngạc mà hỏi: "Tiết lộ "

Lão giả vươn tay cho hán tử say lau đi khoe miệng máu tươi, sau đó đưa bàn tay đặt ở hán tử say trên đầu, nụ cười trên mặt vẫn là như vậy ôn hòa, giống như thường ngày như cái người hiền lành nói chuyện, chậm rãi nói: "Ta à, sở dĩ sẽ tổ kiến mắng Sa giúp, kỳ thực chính là vì che đậy Tạng thân phận của ta mà thôi, mà các người đám gia hỏa này thật sự là quá không cho ta bớt lo, bản nghĩ chỉ làm một cái không có tiếng tăm gì Tam Lưu bang phái càng dễ cho hoàn thành nhiệm vụ của mình, nhưng các người luôn luôn mượn ta biểu lộ bên ngoài thực lực đi ý thể hiếp người, nuốt một chút cái Tiểu Bang Phái, thật đúng là dễ cho các người ngồi vững vàng Nhị Lưu bang phái vị trí bên trên.

"

Gặp hán tử say trừng lớn song mắt thấy mình, trong mắt tràn đầy vẻ không dám tin, vừa muốn nói gì, chợt nhiên gặp lão giả trên mặt xuất hiện một tia dữ tợn ý cười, nhưng âm thanh vẫn như cũ là như vậy nguội: "Ta à, là thân phận gì liền không thèm nghe người nói nữa, tục ngữ nói tai vách mạch rừng, lời này cũng không phải vô đầu nói ngay, bởi vì ta làm chính là loại này âm u tối nghĩa sự tình, tuy nhiên trên hoàng tuyến lộ người cũng sẽ không cảm thấy cô đơn, trong bang đám kia ăn mềm sợ cứng rắn gia hỏa chẳng mấy chốc sẽ đuổi kịp người, về phần những cái kia từng trải qua khi nhục qua mạng Sa giúp đám gia hỏa, ta cũng sẽ không bỏ qua bọn hắn, có vừa báo một, có hai báo hai, cũng coi là giúp các người báo giết mối thù của các người. . . A đúng, quên nói cho người, người giết các người thể nhưng là những bang phái kia người, việc này Quan Phủ người biết nấp hòm kết luận, các người cũng không sợ là Vô hồn người. . ."

Hán tử say cũng không phải cái gì ngu dại người, nếu là ở lúc này còn không biết đạo sẽ phải chuyện gì phát sinh, hắn cũng cũng không phải là dựa vào tâm ngoan thủ lạt leo đến mạng Sa giúp Nhị Bả Thủ vị trí mình, gặp lão giả muốn động thủ giết mình, hắn ngay cả vội vàng nói: "Bang Chủ, người. . . Người đừng giết ta, ta có thể giúp người làm bất cứ chuyện gì, giết người cần bản không cần người động thủ, ta tới giết là được, dạng này không chỉ có thể để người không đếm xỉa đến, còn có một cái có thể giúp người làm không tiện xuất thủ sự tình, không phải càng tốt sao chỉ cần người không giết ta, ta liền làm trâu ngựa cho người cả đời làm nô cũng có thể."

Lão giả ngừng một cái động tác trên tay, tựa hồ là tâm hữu sở động, hán tử say thấy thế, trên mặt vừa lộ ra vẻ mừng rỡ, lại đột nhiên cảm giác được đầu não đau xót, còn không tới kịp mình Bạch chuyện gì xảy ra, liền nghe phanh một tiếng vang lên, toàn bộ đầu người bị một chương võ thành thịt nát.

Lão giả chậm chậm dùng hán tử say quần áo xoa xoa trên bàn tay máu tươi, sau đó đứng lên, thấp bên dưới đầu mặt không thay đổi nhìn thoáng qua không có đầu thi thể, nhẹ giọng nói: "Trần Câu làm việc, xưa nay không dựa vào người khác, mà lại Trần Câu vị trí cứ như vậy nhiều, đưa vào một người tới, liền đại biểu sẽ có một người ra ngoài, người cho rằng lão phu sẽ làm cái kia vô não sự tình "

Làm xong giết người câu đương lão giả trong lòng không có một tia áy náy, đối với giết đi theo mình vài chục năm Lão Bộ Hạ càng là không có nửa điểm cảm giác tội lỗi, hắn giống như vừa mới đến, hai tay thu hồi trong tay áo, trên mặt vẫn là bộ kia hiền lành mặt mũi, Hướng viện đi ra ngoài, lần này vẫn là muốn giết người, mà lại nhân số cũng không ít, hắn ngẩng đầu nhìn kho Hoàng thiên không, nhàn nhạt nói: "Đều nói đến nơi đến chốn, thân thủ hủy đi mình một tay khai sáng thế lực, giết những cái này mình bồi dưỡng lên người, cũng có tính không là một loại khác đến nơi đến chốn đâu "

Thu tầm mắt lại, vừa muốn đẩy ra viện môn, toàn bộ người lại như là như đạn pháo mãnh liệt sau đó lui, tại hắn lui lại sau một miếu, một cây đại đao liền chẻ dọc đại môn mà vào.

Mượn, tại lão giả âm trầm thần sắc Chú Thích dưới, tại Mãng Hăng Thành bên trong cùng là Nhị Lưu bang phái Xà Sa Bang Bang Chủ liền nhất cước đá văng rách nát viện môn, khiêng đại đao mang theo hơn ba mươi bang chúng, nghênh ngang đi vào trong nội viện, cười lạnh nói: "Sa lão đầu, người nhất định phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Chim sẻ rình sau

Mãng Sa Bang cùng Xà Sa Bang xem như kẻ thù cũ, hai cái bang phái lân cận đường phố đạo chắc chắn, dựa theo lẽ thường mà nói còn có thể gọi tiếng Hàng xóm, nhưng đối với hai cái bang phái, đặc biệt vẫn là đồng đẳng tầng thứ bang phái mà nói, lại là không chết không thôi địch nhân.

Dù sao toàn bộ Mãng Hăng Thành diện tích liền như vậy lớn, những cái kia chủ yếu tắc đất tắc vàng khu vực đều bị nhất lưu bang phái chiếm lấy rồi, bắt nhập lưu Bàn Tích Chi Địa cũng tại Tam Lưu bang phái trong tay, cho nên vì thu hoạch được càng nhiều lợi ích, cùng là Nhị Lưu bang phái địa bàn liền trở thành Hương Mô Mô, ai không muốn đem lẫn nhau nuốt, chiếm cứ đối phương địa bàn, nếu là vận khí tại tốt đi một chút, nói không chừng cũng có thể tấn thăng làm nhất lưu bang phái, nếu như vậy, tại Mãng Hăng Thành bên trong liền có thể hoàn toàn đi ngang, ngay cả Quan Phủ đều muốn bán ba phần chút tình mọn.

Cho nên vừa nghe nói Mãng Sa Bang Bang Chủ lạc đàn, Xà Sa Bang Bang Chủ liền lập tức mang theo một đám bang chúng xách đao mà đến, loại cơ hội này chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu a, chỉ cần có thể Nhất Đao bổ Mãng Sa Bang Bang Chủ, còn lại ô hợp chỉ chúng chẳng phải là bắt vào tay

Khiêng đao nhìn về mặt âm trầm Mãng Sa Bang Bang Chủ Sa hoành, Xà Sa Bang Bang Chủ Phương Cương Hóa liền nghĩ cất tiếng cười to, đã bao nhiêu năm, mình một mực đang tìm cơ hội nuốt Mãng Sa Bang, nhưng Sa hoành không chết, Mãng Sa Bang liền không phải như vậy tốt nuốt. Nhưng Sa hoành cái này con rùa đen rúc đầu luôn luôn co đầu rút cổ tại Mãng Sa Bang bên trong, một lần một mình ra ngoài kinh lịch đều không có, coi như hấn hữu tâm cũng không có cơ hội, nhưng ai từng nghĩ, mình mới vừa từ Kỹ Viện bên trong đi ra, liền nghe đến cái này làm chính mình nằm mơ đều có thể cười tỉnh tin tức, nếu là lại không nắm chặt ở, mình dứt khoát chết ở đâu cái bà nương trên bụng được còn làm cái gì Bang Chủ!

Phương Cương Hóa phát ra khặc khặc tiếng cười, liếc mắt nhìn Sa hoành, nhỏ ngum nước miếng, cười nói: "Sa lão đầu, không ngờ rằng a có câu nói là thế nào nói về nho nhã, a đứng, gọi là đập phá thiết hài vô mệnh xử, tự nhiên chui tới cửa, bây giờ là từ kỳ của ngươi, có cái gì lời nói để Lão Tử giúp ngươi mang hộ một câu ra ngoài ngươi yên tâm, ngươi cái kia địa bàn chúng ta Xà Sa Bang sẽ giúp ngươi hảo hảo quản lý, tuyệt đối sẽ không dọa ngươi lão Sa tên đầu."

Sa hoành thần sắc âm trầm nhìn lấy Phương Cương Hóa, tâm lý tính toán có phải hay không muốn tại trước mặt bọn hấn cũng bại lộ thân phận, suy tư một lát, hai tay từ nắm giữ đao, trên mặt thu hồi nụ cười hiền hòa, khoe miệng toét ra một cái Đại Thần cung độ, lạnh giọng nói: "Lúc đầu nghĩ sau cùng lại thu thập các ngươi, đã các ngươi sốt ruột đi tìm chết, vậy ta cũng liền thỏa mãn nguyện vọng của các ngươi!"

Vừa mới nói xong, hấn hai chân hướng về sau giẫm một cái, chỉ kiến giải mặt cấp tốc xuất hiện một cái sâu đạt một tắc dấu chân, Sa hoành mượn lực xông ra, hai tay thành trảo, trong nháy mắt nắm hai cái Xà Sa Bang xuất đao bang chúng cổ họng, trên mặt lộ ra một tia khinh thường nụ cười, ngón tay dùng lực, hai cái Xà Sa Bang bang chúng liền bị bóp gãy cổ họng.

Vừa mới giết hai cái Xà Sa Bang bang chúng Sa hoành không có nửa điểm dừng lại, né tránh phía sau đâm tới Lưỡng Kiếm, hai tay kẹp lấy, kẹp lấy hai người lợi kiếm, song đuôi tay ra, tiếp theo hoành không một vòng, nhất đao lóe ra hào quang nhỏ yếu khí nhận từ thủ chương phát ra, trực tiếp cắt đứt hai cái nắm lợi kiếm Xà Sa Bang bang chúng cổ họng, trong nháy mắt máu tươi bắn chum mà ra, phun ra Sa hoành một thân.

Sa hoành đầy người máu tươi, toàn thân khí thế một lát lại tăng, phối hợp với bàn vào chỗ không người quý dị sát thủ, một bước lấy một tính mạng người, thoáng qua ở giữa, liền có mười người chết tại tay của hấn dưới.

Ánh mắt của hấn càng ngày càng Lạnh, trên mặt tàn khốc nụ cười lại là càng ngày càng đậm, giết tới sau cùng, chính là cười to một tiếng, liền có thể dọa phá Xà Sa Bang một người mặt đáng, người kia té cút té đại muốn chạy trốn, lại bị sắc mặt Băng Hàn Phương Cương Hóa Nhất Đao đánh chết.

"Đặc biệt nương -! Giết! Đều cho Lão Tử bên trên, giết hấn, Mãng Sa Bang Nữ Nhân tất cả đều về các ngươi, Lão Tử một cái không lấy! Nhưng ai nếu là dám trốn, Lão Tử cây đao này trước hết bỏ ai!"

Phương Cương Hóa cùng lúc trước che giấu tung tích Sa hoành thực lực giống nhau, đều là Phật Đà tiền kỳ, bất quá hấn tu chính là Đạo Môn Đạo Thuật, Sát Chiêu càng thêm tàn nhẫn.

Chỉ gặp hấn giơ đại đao liền Hướng Sa bổ ngang đi, Sa hoành thấy thế Lạnh hừ một tiếng, không tránh không né, trên hai tay nắm, lại như muốn tay không tiếp đao sắc, Phương Cương Hóa thấy thế, chỉ cảm thấy mình bị vũ nhục, trên mặt nộ khí càng tăng lên, một đao hạ xuống,

Uy lực so với dĩ vãng càng mạnh!

Phương Cương Hóa sư thừa Xà Sa Bang bên trên Nhâm bang chủ tuyệt học thành danh Thụ Đao thuật, Đao Pháp có ngàn vạn loại, ta chỉ học một loại, vậy thì là một người giữ ại vạn người không thể qua phá núi thức, cái gì Hoành Tảo Thiên Quân cái gì nghiêng chém ngã đôn Phương Cương Hóa hết thảy không biết, hấn từ khi cầm đao bắt đầu, cũng sẽ chỉ một chiêu, vậy thì là bổ! Thần căn bổ Thần, phạt căn bổ phạt, chính là một ngọn núi phía trước, cũng phải đem núi chém thành hai khúc.

Chính là dựa vào cổ này quật cường kinh, thật đúng là để hấn đem Thụ Đao thuật luyện được tiểu thành, sau cùng càng là Nhất Đao đánh chết sư phụ của mình, trở thành Xà Sa Bang Tân Bang Chủ.

Cho nên nhìn thấy mình đáng tự hào nhất Thụ Đao thuật bị Sa hoành coi thường như vậy, hấn lại có thể nào không tức giận toàn thân Nguyên Khí điên cuồng phun trào, tình sát chế tạo đại đao Dao Mang lấp lóe, bởi vì uy lực cự đại, chính là ngay cả Không Khí đều xuất hiện một tia gọn sóng.

Sa nhìn ngang giống như hai tay tùy ý bên trên nắm, kì thực nguyên khí trong cơ thể lưu chuyển nhanh độ không thể so với Phương Cương Hóa chậm, lúc này tiếp xúc đến chuỗi này phảng phất chứa Thiên Cân khí thể Đao Phách, chính là phát huy toàn bộ thực lực hấn, cũng không khỏi đến lui về phía sau hai bước.

Nhưng cũng chỉ là hai bước, Phuong Cuong Hóa đại đao liền bị hấn Thành Công tiếp được, nhìn thấy Phuong Cuong Hóa một mặt kinh sợ thần sắc, Sa hoành nhếch miệng lên một vòng nụ cười tàn nhẫn, nói: "Đao Thuật không tệ, đáng tiếc tìm nhầm đối thủ, nếu là người đi tìm những bang phái khác phiền phức, cho dù là nhất lưu bang phái Bang Chủ, cũng có khả năng bị người Nhất Đao chém thành hai khúc, nhưng tìm lão phu, xem như người đời này làm ngu xuẩn nhất sự tình."

Phuong Cuong Hóa không phải Kẻ ngu dốt, một thấy mình một kích mạnh nhất đều bị Sa hoành hời hợt tiếp nhận, hấn liền biết trước mắt Sa hoành cùng mình trong ấn tượng Sa hoành hoàn toàn khác biệt, thậm chí ở cái này Sa hoành trước mặt, hấn ngay cả một điểm hy vọng chiến thắng đều không nhìn thấy.

"Người là ai" Phuong Cuong Hóa trừng Đại Song mắt hỏi.

Sa hoành lắc lắc đầu, trong mắt không có nửa điểm cảm tình, lạnh lùng nói: "Đến Địa Phủ, hỏi Diêm Vương đi!"

Nói, hai tay chính là mãnh liệt nhiên bên trên nhấc, bắn ra Phuong Cuong Hóa đại đao, Thân Thể hướng về phía trước, Thủ Trảo nắm chặt Phuong Cuong Hóa cổ họng, vừa muốn hướng tới thường như vậy bề gãy Phuong Cuong Hóa cổ, chợt nghe một trận âm thanh xé gió truyền đến, hai mắt nhú lại, Thân Thể cấp tốc hướng về phía trước khẽ cong, vừa vặn tránh qua, tránh né sau lưng bay qua cát đá, nhưng không kịp cười to, liền đột nhiên cảm giác trước tâm đau xót, thấp đầu xem xét, chỉ gặp một hạt cát thạch đính vào mình tâm trước trên quần áo.

"Kiếm . . . Tiên . . ."

Sa hoành hai mắt cấp tốc đã mất đi Quang Hoa, kinh mạch toàn thân cũng trong nháy mắt bị trong cát đá tích chứa kiếm khí tính trước đoạn, lúc này không có nguyên khí chèo chống, Sa hoành vừa mới gian nan phun ra hai chữ này, liền bị nhận vạ tận trọng lực đại đao mãnh liệt nhiên Hướng tiếp theo bỏ, cho trực tiếp một bỏ hai nửa.

Mà cái kia bị ép Phách Đao giết người Xà Sa Bang Bang Chủ, cũng tại Nhất Đao bỏ ra Sa hoành thân thể trong nháy mắt, bị từ ngoài viện phóng tới gần trăm mũi tên cho bắn thành nhím, chết không thể chết lại.

Bộ ngựa bắt ve, Hoàng Tước bên ngoài, hai cái Nhị Lưu bang phái sống mái với nhau, cuối cùng tại Mãng Hăng Thành Đô Ủy anh minh thần võ thống soái dưới, cho phái bình giải quyết.

Bị thua viện lạc bên ngoài, cười cao lớn tuần mã, thân mang gần Bách Binh sĩ Đô Ủy khoe miệng lộ ra nụ cười hưng phấn, mở miệng nói: "Lại thả một vòng mũi tên, sau đó đi vào bắt người, hôm nay phần này công lao người người có phần, đều cho Lão Từ lên tinh thần một chút!"

Nơi xa đường phố đạo một góc chỗ, một bộ áo trắng Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, quay người rời đi, trong tay hấn còn có ba hạt thật nhỏ cát đá, nhưng chắc hẳn hẳn là không cần dùng.

Vùng nước này, chỉ có quấy đến càng ngày càng đục mới tốt.

Trần Câu giới về kết lưới câu cá, cũng không biết đạo cá ở nơi nào, lại nhìn người như thế nào câu

Chu Thần Hoàn tiện tay ném đi trong tay cát đá, nhắc đầu lần nữa nhìn lên trời, nỉ non nói: "Nước này, còn chưa đủ đục a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Đục nước béo cò

Chương 102: Đục nước béo cò

Bóng đêm dần dần dày, Chu Thần Hoàn như Ưng yến tung bay, song tay nắm lấy trên vách tường mấy cái nhô ra lảng vách tường, thu lại Nguyên Khí, dùng cả tay chân, mấy hơi thở sau liền nhảy lên nhảy lên Mãng Sa Bang căn cứ viện trên tường, mượn bóng đêm tránh né trong bóng đêm, thờ ơ lạnh nhạt phía dưới vừa ra bang phái chiếm đoạt tiết mục.

Mãng Sa Bang là Nhị Lưu bang phái, khoảng cách nó gần nhất nhất lưu bang phái vì Mãng Hăng Thành bên trong bài danh thứ ba cá giết giúp, cá giết giúp có bang chúng 132 người, Bang Chủ tu Sát Nhân Kiếm thuật, mắt trước thực lực đã đạt Địa Tiên Sơ Kỳ, tại Mãng Hăng Thành bên trong cũng coi là một cái khá cao cao thủ, nếu không phải là mình bang chúng thực lực hơi kém một bậc, bằng hấn thực lực chính là đoạt đệ nhất đệ nhị bang phái cũng là dư xài, dù sao hấn đã tiến nhập Địa Tiên Sơ Kỳ mười năm có thừa, mà đối thành bên ngoài hai cái xếp hàng thứ nhất đệ nhị nhất lưu bang phái Bang Chủ mới tiến vào này cảnh năm sáu năm mà thôi, luận nội tình, người khác còn kém một chút.

Chỉ là bang phái ở giữa tranh đoạt, không phải là đơn thể thực lực liền có thể quyết định, cùng bang chúng tổng thể thực lực, cùng Quan Phủ quan hệ trong đó, bởi cảnh chỗ dựa đều có cực lớn liên quan, nhưng cũng bởi vì cái giết bang bang chủ thực lực còn tại đó, xếp hàng thứ nhất đệ nhị hai cái bang phái cũng liền cùng hấn nước giếng không phạm nước sông, đối với hấn còn tính là hòa khí.

Cá giết giúp tại Mãng Hăng Thành địa giới bên trên, tuy nhiên không thể nói là đi ngang, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, ai nhìn thấy cá giết giúp người không cung kính nhường đường, chỉ là tại cái này Nhị Lưu bang phái Mãng Sa Bang bên trên lại đụng chạm, cá giết giúp đỡ chúng tại Mãng Sa Bang địa giới bên trên cuộc đồ vật chơi bản bị bắt được, dựa theo lẽ thường tới nói sáng ra thân phận của mình về sau, cái này Tiểu Tiểu Nhị Lưu bang phái cũng liền tranh thủ thời gian cùng đưa đại gia đưa tiễn, dần xếp ổn thỏa thì cũng thôi đi.

Nhưng ai biết Mãng Sa Bang giấu đầu lộ đuôi Bang Chủ Sa hoành dĩ nhiên sai người đem cái kia cá giết giúp bang chúng hai tay cho chém đứt, cái này Chờ nhục nhả há lại uy cùng nhất thời cá giết giúp có thể chịu kết quả là hai cái bang phái giữa lẫn nhau Tiểu Ma Sát liền không ngừng, mà cái này Nhị Lưu bang phái Mãng Sa Bang cũng không biết ăn cái gì kiên cường đồ vật, mấy trận Ma Sát xuống tới quả thực là không có chịu thua, cái này cũng dẫn đến cá giết giúp thật thật sự nổi giận.

Chỉ là muốn giống trông khua chiêng chiếm đoạt một cái Nhị Lưu bang phái, mình tổn thất cũng sẽ không nhỏ, nghiêm trọng hơn thậm chí sẽ ngã ra nhất lưu bang phái cầu thang, cho nên cá giết giúp cũng chỉ có thể nước ấm nấu Vương Bát, từ từ sẽ đến, nhưng ai biết cá giết giúp Bang Chủ Sa hoành đột nhiên liền chết hơn nữa còn là chết tại một cái khác Nhị Lưu bang phái Xà Sa Bang trong tay

Cái này Chờ cơ hội cùng chuyện tốt thế nhưng là cùng bánh từ trên trời rớt xuống không sai biệt lắm, cá giết giúp nếu là lại không ra tay, cái kia liền đứt khoát không cần kêu đánh kêu giết, trực tiếp về trong bụng mẹ bú sữa được cho nên cá giết bang bang chủ nghe được cái này còn không có phán đoán thật giả tin tức về sau, liền trực tiếp chỉ huy nhân mã tấn công vào Mãng Sa Bang đại bản doanh.

Đưa thân nhất lưu bang phái về sau, cùng Quan Phủ ở giữa liền có không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ, cho nên cá giết giúp cũng không sợ Quan Phủ sẽ lên đến chặn ngang một chân, một kiếm nhìn thấy Mãng Sa Bang giúp cò về sau, liền đại cước đá văng Mãng Sa Bang đại môn, sau đó chính là một trận chém giết.

Không có Bang Chủ Sa hoành, Mãng Sa Bang liền là một đám không coi là gì du côn, lại chỗ nào có thể chịu được cá giết giúp Đào Kiếm tăng theo cấp số cộng

Chu Thần Hoàn ngồi xếp bằng tại tường viện bên trên, hai tay vòng tròn lớn về Tiểu Viên, Tiểu Viên tiếp vòng tròn lớn, đây là đang tiến vào « Hồng Mông Tạo Hóa Quyết » Đệ Tứ Tầng nước chảy chỉ cảnh về sau lĩnh ngộ mới phương thức tu luyện, vòng tròn lớn Tiểu Viên phù hợp âm dương hai nói, lẫn nhau dán liền, sinh sôi không ngừng, cùng nước chảy đồng căn đồng nguyên, nhưng điều mà không thể nói.

Trên tay Tu luyện không ngừng, ngoài miệng lại cũng không nhìn được nói thắm mấy câu: "Dựa theo Hồng tiên sinh thuyết pháp, bị Trần Câu tiếp cận, chỉ có hai cái biện pháp có thể giải hiện tại khốn cảnh, một cái là bỏ mặc Chấn Uy Tiêu Cục tự sinh tự diệt, chỉ phải kinh thụ ở Trần Câu một lần dò xét, chết cái một nửa người, thâm nhập hơn nữa Phong Vân Biên Giới bên trong một phần ba cũng sẽ không tái sinh gọn sống, nhưng là nguyên nhân ta mà chết, tuy nhiên ta không phải cái gì Thiện Nhân lương nhân, nhưng loại này sự tình chung quy không là có thể chuyện vui, huống hồ người bình thường sợ quả, như ta như vậy người sợ nguyên nhân, tâm nếu có điều gọn sống, không thể thắng tới Ván Tầm, hại lớn hơn lợi."

Chu Thần Hoàn nghe được móng ngựa Chấn Địa chỉ tiếng vang lên, theo âm nhìn lại, chỉ gặp năm trăm tướng sĩ ùn ùn kéo đến, cầm đầu tướng lĩnh không phải cái kia bản giết Xà Sa Bang Bang Chủ Phương Cương Hóa Đồ Úy,

Mà là cùng cái kia Đồ Úy Tiết Lãnh cùng cấp bậc, có thể phái hệ lại đoạn nhiên tương phản lĩnh uy tướng quân Hách Chí Uy, Tiết Lãnh thuộc về Mãng Hăng Thành Thái Thú phe phái thanh trắng phái, Hách Chí Uy thì là thuộc về quân chính nhất phương phái, hai mới là tranh đoạt Mãng Hăng Thành thực tế quyền khống chế mà Minh tranh Âm đấu, lúc này thấy Thái Thú phái được đại công, quân chính mới lại có thể bỏ mặc không quan tâm

Lĩnh uy tướng quân Hách Chí Uy thân mang màu vàng tinh sắc chế tạo khải giáp, cầm trong tay màu đen đại sóc, khoe miệng ngậm lấy cười lạnh, nhìn thấy cá giết giúp thủ môn bang chúng, lạnh giọng nói: "Mãng Hăng Thành bên trong nghiêm cấm tự chúng đánh nhau, người vi phạm, giết không tha!"

Âm thanh rơi dưới, sau lưng năm trăm binh lính tinh nhuệ liền giục ngựa mà đi, như đao chặt dưa hấu, phá đầu giết người, bởi vì cái gọi là bộ ngựa bắt ve chim sẽ rình sau, một màn kịch mã hai đầu diễn, nhìn như công lao lẫn nhau đều lấy được, nhưng trên thực tế, đến cùng ai là Đường Lang ai lại là Hoàng Tước đầu

Chu Thần Hoàn ngừng bên dưới khoan tròn tay, thờ ơ lạnh nhạt một lát sau, như là thừa cơ giết Mãng Sa Bang Bang Chủ Sa hoành, tại Hách Chí Uy cùng cá giết bang bang chủ vây giết bên trong vùng trộm xuất thủ, chỉ là cá giết bang bang chủ thực lực không yếu, muốn đánh lên xuất thủ còn cần chú ý cẩn thận, nhưng đối với Tiên Nhân Rãnh trời Thiên Tiên Chi Cảnh cũng không chạm đến người, cũng không có phiền toái như vậy.

Một chiêu đắc thủ về sau, Chu Thần Hoàn cũng không còn lưu lại, nhắc đầu nhìn lên trời, đen như mực màn đêm dưới, còn có thể nghe được bão cát quét âm thanh, hấn ngoắc ngón tay, trên tay hiện lên ba khối không nhỏ Thạch Đầu.

Hướng về khách sạn mới đi về một bên, Chu Thần Hoàn lại một bên thấp giọng ni non nói: "Hồng tiên sinh biện pháp thứ hai thì là đục nước béo cò, Trần Câu thiện kết lưới, nhưng nước hồ nếu là đục ngầu, lưới không có chạm đến toàn bộ Hồ Nước, chính là biển rộng mặc cá bơi, muốn bắt cũng bắt không được, huống hồ vạn sự tổng không phải một Trần Không Đồi, kết lưới người ai còn nói sẽ không rơi vào trong nước, đến lúc đó đục nước béo cò, ai lại là cá coi như chưa hấn. Trần Câu tại cái này Mãng Hăng Thành bên trong Đoạt Phách tay đã chết, nhưng vẫn có một cái Cầu Hồn, tạm thời không thể động, cũng không biết hấn lại lấy loại nào thân phận ẩn Tạng."

Chu Thần Hoàn không biết nghĩ tới điều gì, trên mặt đột nhiên lộ ra một tia nụ cười chế nhạo: "Câu hồn đoạt phách a, thật là lớn tên đầu a, nếu là cùng Địa

Phù Nguư Đầu Mã Diện đối đầu, ai lại ác hơn một điểm đầu đục nước béo cò, hiện tại nước cũng coi là đục, ba cái bang phái hai phe cánh, lẫn nhau tranh đấu không nghỉ, liền xem như sau cùng có thể kéo to phát kén tra ra cái tra ra manh mối, chỉ ít hiện tại ta chúng ta còn không tính là nửa bước khó đi, cái này Chấn Uy Tiêu Cục hơn 50 người tính mệnh, cũng coi là cứu được."

Đi vài bước, Chu Thần Hoàn hai mắt nhất động, nhếch miệng lên một vòng ngoại nhân không cách nào phát giác cung độ, chợt nhiên Nguyên Khí khuấy động mà ra, toàn bộ người nhanh độ đột ngột tăng lên, mượn bóng đêm đi khắp hang cùng ngõ hẻm Phi vút đi, qua trong giây lát liền mất tung ảnh.

Mà tại hán rời đi mấy hơi thở về sau, một bộ áo trắng phiêu nhiên nhì lạc, như Bồ Tát Chân Thân nữ tử khoe miệng mỉm cười, chỉ gấp nằng ngồi yên nhất động, toàn bộ người như Trích Tiên Phi Thăng, một vòng áo trắng tại ẩn vào bầu trời đêm, như tinh thần nở rộ Vô Hạn Quang Hoa...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Diệt Tà Thánh Uy trận

Chương 104: Diệt Tà Thánh Uy trận

Ban đêm phong bạo liên triệt để ngừng, đám người dựa vào đồng lửa tối lấy ấm, lẫn nhau dựa vào nhau, Thiên Nam Địa Bắc dừng lại nói khoác về sau, liền cũng không thấy đến có bao nhiêu lạnh.

Đêm dần khuya, các lần lượt về nghỉ ngơi, chỉ lưu bên dưới mấy cái gác đêm Tiêu Sư còn tại thủ vững. Đêm đen như mực Mạc dưới, to như vậy một cái sa mạc chỉ có nơi này ánh lửa lan tràn, lăm ta lăm tằm, như là trong bóng tối duy nhất nền như lửa, lung lay dật dật, phảng phất không biết lúc nào liền bị hắc ám thôn phệ.

Chu Thần hoàn thoát bên dưới Người đọc sách mặc Nho Bào, thay đổi màu đen kính phục, cầm trong tay một thanh từ măng hằng nội thành tiện tay mua được dao găm, ước lượng, dao găm bên trên có huỳnh quang lượn lờ, nhẹ nhàng vung lên, Không Khí liền phảng phất bị cắt vỡ, có thể thấy được ẩn ẩn hắc tuyến, nhưng lại trong nháy mắt phục hồi như cũ, để cho người ta nhìn không ra nửa chút khác thường.

"Coi như sắc bén, hôm nay cá cùng Ngư Phu liền đảo ngược một lần, đã trùng hợp muốn làm cái này giết người mua bán, để ao nước càng đục, vậy liền dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đến vì cha ta diệt trừ một cái ân tòng tai hoạ, cũng không uổng công Hồng tiên sinh Ngọc Khẩu vừa mở."

Chu Thần hoàn khoe miệng lộ ra một tia không coi là nhiều ánh nắng nụ cười, vén lên lâm thời dựng lều vải màn cửa, nhìn liếc mắt tại bên cạnh đồng lửa ngủ gà ngủ gật Chấn Uy Tiêu Cục Tiêu Sư, thân hình không còn lưu lại, hai chân Nguyên Khí gia trì, nhảy lên Nhất Hành ở giữa, liền tránh đi Tiêu Sư ánh mắt, trong nháy mắt rời đi cái này lâm thời nơi đóng quân điểm.

Rời bỏ ánh lửa mà đi, Chu Thần hoàn liền phảng phất sa mạc bay báo, một bước mười trượng, hướng về phương xa đến nhánh đêm Mạc dưới, như Viễn Cổ Cự Thú đứng lặng trong sa mạc măng hằng thành nhanh chóng lao đi.

Đến măng hằng thành thành tường dưới, đi vào trước đó liền đã tìm đến thủ thành tướng sĩ ánh mắt góc chết chỗ, hai tay bắt tường như Tri Chu thiếp tường bò sát, đợi tuần tra tướng sĩ đi qua, liền nhảy lên một cái, thân hình càng nhanh một điểm, thân ảnh như Tật Phong, cấp tốc nhảy Hạ Thành tường, dung nhập trong bóng tối.

Măng hằng thành thực hành đêm Cấm Chế độ, ban đêm nghiêm cấm người đi đường thông hành, cho dù là một số có Đê Phẩm trật quan viên, không có Thái Thú cùng quân đội mệnh lệnh, cũng là không cho phép đêm khuya tiến lên.

Chu Thần hoàn tránh thoát mấy lớp tuần tra tướng sĩ, tại có đánh dấu Thái Thủ Phù Tam Tự tấm biển không coi là bao nhiêu hoa lệ trạch viện trước ngừng lại, từ trước trạch đi vòng đến trạch viện bên cạnh tường chỗ, áp tai đi lắng nghe trong trạch viện âm thanh, xác nhận không có người đi đường thông hành về sau, mới nhảy lên một cái, nhảy tại viện trên tường.

Vừa mới nhảy Hạ Viện tường, hai chân còn chưa đạp đất, Chu Thần hoàn hai mắt đột nhiên run lên, Thân Thể nhất chuyển, toàn thân Nguyên Khí khuấy động mà ra, Nguyên Khí Cuồng Tráo vờn quanh toàn thân, hán một tay đánh phía tường viện, Thân Thể ở nhờ tường viện cho phản tác dụng lực hướng về bên hông tung bay, cái này mới không có rơi xuống mặt đất ẩn tàng chỗ sâu Phật Môn Diệt Tà Thánh Uy trận.

Mặc dù không có chạm đến cái này ẩn tàng cực sâu Phật Môn ít có Sát Ý cực lớn trận pháp, nhưng cũng bị trận pháp lôi kéo, Khí Cơ tiết lộ, dẫn đến trận pháp tự hành vận chuyển, nếu là bình thường, Chu Thần hoàn tự nhiên có là biện pháp để trận pháp này khôi phục trạng thái ngủ say, nhưng lúc này trận pháp vận chuyển, động tĩnh huyền ảo không nhỏ, rất rõ ràng đã bị Thái Thủ Phù những người khác biết được, nếu là ở này trì hoãn thời gian quá dài, làm mình bất cá giết cá kế hoạch, nhưng cũng không phải là cái gì đáng đến chuyện vui.

"Diệt Tà Thánh Uy trận, từ trước là trấn áp kỹ xảo thậm chí là đánh giết tội ác tày trời Tà Ma mới sẽ vận dụng ít có Sát Chiêu, như thế nào tại cái này nhỏ như Thái Thủ Phủ liền có một tòa? Mà lại trận pháp này bố trí cũng không đơn giản, cũng không phải tùy tiện mấy cái Tiểu Hòa Thượng liền có thể làm thiết trí, không phải là Phật Đà trở lên người không thể lập, quả thực có chút lạ quá thay."

Chu Thần hoàn đã từng cũng là Tịnh Đàn Sư Giả một cấp bậc nhân vật, đối với Phật môn mấy đại trận pháp cũng là có chút nghiên cứu, như Thiên Long Bát Bộ Hàng Ma trận, Vạn Phật Triều Tông trận, Bồ Đề Đại Trận, Vạn Phật Trận, Phủ Đồ đại trận đều là nhất đẳng thực lực trận pháp cường đại, chính là tại Tây Hành lúc cùng cái kia con khi nhắc lên lúc, con khi cũng nói Phật Môn độc chiếm một đại giới, tự có nó nội tình, trận pháp này, chính là không thể khinh thường một phương diện.

Mà ngoại trừ những cái kia vừa ra tặc thiên địa biến đại trận, cũng hữu dụng tại khác biệt trường hợp Trung Tiểu Hình trận pháp, như Nộ Phật Trảm Nghiệp đại trận, Diệt Tà Thánh Uy đại trận chính là dùng để trấn áp cùng chém giết yêu ma kỹ xảo ẩn chứa cực lớn Sát Ý Trung Tiểu Hình trận pháp; lại như Đại Nhật đẳng tiểu đại trận, Mạn Đà La đại trận thì là súc thế chi trận, để mà ngưng tụ Nguyên Khí cùng Tín Đồ Tín Ngưỡng Chi Lực, là Phật Môn khí thế cùng khí vận không ngừng kéo lên trọng yếu nhất một nguyên nhân.

Chu Thần hoàn biết những trận pháp này bố trí khó dễ trình độ, cho nên đối với không nên xuất hiện ở đây Diệt Tà Thánh Uy trận tâm bên trong hơi nghi hoặc một chút, nhưng nghe nói nơi xa đã có tiếng vang tới gần, Chu Thần hoàn cũng không kịp làm nhiều suy nghĩ sâu xa, cũng may hấn trước kia lười về lười, nhưng cũng tại nhàm chán lúc nhìn qua một số người bố trí cái này Diệt Tà Thánh Uy trận

, đối với trận pháp này ưu khuyết điểm đều có hiểu biết.

Cho nên ngăn ngại cân nhắc dưới, biết rõ trận pháp vận chuyển lại liền sẽ không dễ dàng dừng lại Chu Thần hoàn quyết định thật nhanh làm ra quyết định, chỉ gặp hấn từ trên mặt đất nhấc lên năm khối không nhỏ thạch đầu, hai mắt nhắm lại, nhìn chung toàn bộ Diệt Tà Thánh Uy trận bố trí, bỗng nhiên hai mắt sáng lên, trong tay năm khối thạch đầu bỗng dung hiện lên, ngón tay hấn liền tiếp búng ra, năm khối thạch đầu liền dọc theo riêng phần mình lộ tuyến rơi vào trận pháp năm cái trận nhãn chỗ.

Chỉ nghe mấy đạo buồn bực thanh âm nổ vang truyền đến, năm khối thạch đầu âm vang nổ tung, nhưng lại nhìn tòa trận pháp này, lại là quang mang càng ngày càng mờ, cuối cùng hoàn toàn quy về tịch diệt, triệt để không một tiếng động.

Mà lúc này, Thái Thủ Phủ binh sĩ cùng Hộ Viện cũng đều chạy tới, chỉ là trước mặt trừ một chút đá vụn mảnh bên ngoài, chỗ nào còn có một bóng người?

Lĩnh đầu quân gia bộ dáng người nhéo nhéo hẹp dài chòm râu dê, hấn ngồi xổm xuống nhìn một chút những này phá nát mảnh đá, lại gõ gõ mặt đất, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, sắc mặt lập tức đại biến.

"Nhanh, điều động tất cả mọi người đuổi bắt nhập phủ thích khách, những người khác đi theo ta bảo hộ Thái Thủ Đại Nhân!"

Chúng binh sĩ cùng Hộ Viện nghe vậy lập tức chia làm hai nhóm, một hàng cầm trong tay Vũ Khí tại toàn phủ tiến hành Suru Tác, mà đổi thành một hàng thì là đi theo quân gia hướng Thái Thủ Phủ hậu viện tiến đến.

Chu Thần hoàn tại những binh sĩ này chạy tới trước một cái chớp mắt liền đã rời đi, hấn rời đi bên hông toa viện về sau, không có chút gì do dự, lợi dụng Hồng Mông Tạo Hóa Quyết đối nguyên khí thiên nhiên thân hòa lực, cảm giác được cả tòa Thái Thủ Phủ nhân viên phân phối tình huống về sau, rất nhanh đã tìm được ở vào hậu viện "Cá", cũng liền là hôm nay phải chết ở trong tay chính mình măng hăng thành Thái Thủ Bao Trĩ Minh.

Bao Trĩ Minh tuổi tác không lớn, 33 tuổi, trấn thủ măng hăng thành thời gian cũng không dài, năm năm mà thôi, coi như là ngăn ngại này thời gian năm năm, để măng hăng thành phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, thành tường sửa chữa thêm cao thêm dày, Thành Phòng binh lực cũng so với trước kia đề cao gấp đôi, mà cái này cũng chưa tính là biên cương giao đầu Thạch Ngọc Quốc Phong Vân Quốc Đại quân.

Tại măng hăng nội thành cổ vũ Người bán hàng rong mua bán sinh ý, đề cao măng hăng thành kinh tế tổng thể mức độ, thu mua ngũ cốc lương thực lấp đầy kho lúa, cho dù là măng hăng thành hai năm tác cỏ không thu, cũng có thể duy trì sinh kế.

Có thể nói, có hấn tại, nếu là Thạch Ngọc Quốc thật muốn xua binh Bắc Thượng, cái này măng hăng thành liền sẽ trở thành thứ một cửa ải khó, không gặm bên dưới khối này xương đầu, làm sao cũng không cách nào đi vào Phong Vân nước nội địa.

Hôm nay, Chu Thần hoàn liền muốn đến vì Thạch Ngọc Quốc trước diệt trừ khối này kẹt tại cổ họng bên trên xương cá, chính là hấn lại có thiên đại tài năng, cũng chỉ có thể dừng bước tại này. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Tính kế cùng tính kế

Chương 105: Tính kẻ cùng tính kẻ

Mãng hằng thành Thái Thú Bao Trĩ Minh tuy nhiên sinh tại Phong Vân nước, lớn ở Phong Vân nước, nhưng chỉ nhìn hán cái kia không như bình thường Phong Vân Quốc Tử dân nhỏ hơn non gương mặt tối nói, càng thêm giống như là nước láng giềng Thạch Ngọc Quốc hoặc là nam Thục Quốc người, mà lại hán không yêu thích măng phu đánh tới đánh lui, cho rằng măng phu làm nước, từ nhỏ đọc thuộc lòng Thi Thư, say đắm ở trong biển sách vở, 25 tuổi mới bị trong nhà đẩy ra tại Phong Vân nước một cái trong huyện thành nhỏ đảm nhiệm đạo bút Tiểu Quan.

Mà cũng là từ đó về sau, Phong Vân nước thiếu một cái Thư Ngốc Tử, nhiều một cái Kinh Thế tế nước chi tài, thời gian một năm, thăng Nhâm Huyện lệnh, lại thời gian một năm, điều nhiệm Đô Úy, lại một năm sau trực tiếp bị Phong Vân Quốc hoàng bên trên điều nhiệm măng hằng thành nhâm thái thú chức vụ, thăng liền ba cấp.

Ai cũng biết, Bao Trĩ Minh là như thế nào bị hoàng thượng xem trọng, như nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tại măng hằng thành tích lũy đầy đủ công lao cùng danh vọng, rất nhanh liền sẽ trực tiếp rút xuống Phong Vân trong thành, đi đảm nhiệm cái kia làm quan Ngũ Bộ trọng yếu nhất chức vị.

Chính là như vậy một cái người ở bên ngoài nhìn Đại Hồng Đại Tử triều đình tân quý, đêm khuya thời điểm cũng không có bất kỳ cái gì lười biếng, tại phủ đệ mình trong thư phòng, một thân vải thô Ma Y ăn mặc măng hằng thành Thái Thú Bao Trĩ Minh chính khêu đèn đêm đọc, cầm trong tay chính là một bản không tính quá dày sách vở, sách vở tên Thần Châu địa lý chí, là hán tôn hao cực lớn đại giới mới chiếm được Đông Thắng Thần Châu địa lý đồ chí.

Bên trên có Đông Thắng Thần Châu cách xa vạn dặm Phương Viên địa giới giới thiệu, bao quát một cái Nhất Đẳng nước lớn Ngao Lai Quốc, mười cái nhị đẳng nước lớn cùng gần trăm Tam Đẳng nước lớn cùng vô số Tứ Đẳng nước lớn Quốc Thổ diện tích, địa hình địa vật, nhân khẩu phân bố các loại, mặc dù không tỉ mỉ, nhưng cũng tự thuật tinh tế, có lý có chứng, có thể tin suất coi như không thấp.

Bao Trĩ Minh cầm trong tay bút lông sói Bút Long, ngòi bút không dễ phân nhánh lại tương đối cứng rắn, nhìn thấy chỗ máu chót, liền hội dính vào một chút Mực Thủy, làm tốt tiêu ký về sau, lại là cẩn thận nghiên cứu.

Ngọn đèn Đẳng Tâm keng keng rung động, hỏa diễm lay động, nổi bật cái bóng của hán cũng đi theo đung đưa, chợt nghe mấy đạo tiếng đập cửa vang lên, hán cũng không có nhắc đầu, chỉ là hỏi: "Thích khách bắt được?"

Tiếng đập cửa lại là vang lên, lại không người trả lời.

Bao Trĩ Minh cầm bút tay có chút dừng lại, hán hai tròng mắt rất nhỏ co rút lại, nhưng lại cấp tốc bình tĩnh trở lại, chỉ gấp hán thấp bên dưới đầu vẫn như cũ là không có nâng lên, lật ra Nhất Hiệt Thư tịch, nhàn nhạt nói: "Tạo thành như vậy tiếng vang đều không có bị bắt được, xem ra ta hôm nay cái này họa là không tránh khỏi, vào đi, nơi này chỉ có ta một cái tay trái gà không chặt Thư Ngốc Tử mà thôi."

Cửa bị đẩy ra, một cái thân mặc màu đen áo quần cứng cáp, mặt bị che chắn Nam Tử đi đến, Bao Trĩ Minh chỉ là giương mắt lờm lờm mắt người này về sau, liền lại là lật ra Nhất Hiệt Thư, mở miệng nói: "Còn có ba trang không có xem hết, có thể mấy người ta xem xong quyển sách này động thủ lần nữa sao?"

Chu Thần hoàn hai tay ôm ngực, quay người nhắc vung tay lên đem sách phòng cửa đóng gấp, điểm một cái đầu, nói: "Cho ngươi thời gian một nén nhang."

Bao Trĩ Minh lộ ra nhợt nhạt nụ cười, nói: "Đầy đủ."

Tiếng nói nói xong, hán liền không còn có thêm một cái chữ nói ra, thấp đầu đọc sách, nhìn thấy chỗ máu chót, lại là nhịn không được đi ngoắc ngoắc Hội Họa, nửa nén nhang về sau, có thị vệ đến đây bẩm báo tình huống, tuổi trẻ Thái Thú Bao Trĩ Minh chỉ là đơn giản đáp lại vài câu, không có để lộ ra trong thư phòng tình huống, liền vẫy lui ngoài cửa thị vệ.

Hương đốt hai phần ba, Bao Trĩ Minh liền đem trọn quyển sách đều hợp lên, hán thả bên dưới Bút Long, hai tay không chỉ khi nào lấy dính một số bút tích, cũng không thêm đề ý, tiện tay ở trên người một vòng, ngẩng đầu lên, trên mặt không có một chút trước khi chết khủng hoảng, chỉ là cười nói: "Còn có một phần ba thời gian, có thể hay không để cho ta cái chết rõ ràng?"

Chu Thần hoàn nghĩ nghĩ, cố ý cái biến âm thanh đặc chất, dùng tương đối thô kệch âm thanh nói: "Ngươi có thể hỏi, ta cũng có thể lựa chọn không trả lời."

Bao Trĩ Minh không hổ là Phong Vân trong nước bị định giá nhất là nho nhã người, mọi cử động rất phù hợp Người đọc sách khí chất, phóng khoáng ngông nghênh, không sợ hãi.

"Ngươi là ai?" Bao Trĩ Minh hỏi.

"Người giết ngươi."

"Trần câu ngươi?"

"Không thể trả lời."

"Vẫn là quân đội người?" Bao Trĩ Minh vẫn là chưa từ bỏ ý định hỏi thăm.

Chu Thần hoàn vẫn là dao động đầu, nói: "Nói không thể trả lời."

"Vậy thì là Thạch Ngọc Quốc người?" Bao Trĩ Minh khoe miệng hơi vênh lên, gặp thích khách áo đen thờ ơ, liền lại dao động đầu nói: "Người muốn giết ta, cũng liền cái này một chút, tuy nhiên có lẽ là hoàng tử nào người cũng chưa chắc, dù sao để cho ta đứng đội, ta cũng còn đang do dự cùng cân nhắc, có lẽ

Hội đắc tội một hai cái khí lượng tiểu nhân hoàng tử. Chỉ là lấy loại phương thức này tới giết ta, hơn nữa còn phá hủy Vân quốc chùa ở chỗ này bày ra Diệt Tà Thánh Uy trận, khiến cho Phong Vân nước Chu Thiên đại trận phá có một góc, sợ có Diệt Quốc họa, mấy cái hoàng tử biết được việc này, cho dù to gan, cũng không dám như vậy tới làm."

Nghe được Bao Trĩ Minh, Chu Thần hoàn thần sắc hơi động một chút, trong lòng của hắn chính đối Diệt Tà Thánh Uy trận sự tình có chỗ nghi hoặc, lúc này nghe xong Bao Trĩ Minh, trong lòng tại bưng bình đại ngộ đồng thời, cũng có càng lớn nghi hoặc.

Như nếu Bao Trĩ Minh lời nói là thật, lấy Diệt Tà Thánh Uy trận vì trận cước, tại toàn bộ Phong Vân Biên Giới bên trong bố trí Chu Thiên đại trận, thủ đoạn này coi như quả thực kinh người a.

Chu Thần hoàn đang muốn mở miệng hỏi thăm việc này, chợt thấy Bao Trĩ Minh hai mắt chính mỉm cười nhìn cùng với chính mình, trong lòng run lên, cảm nhận được sau lưng truyền đến Nguyên Khí ba động, dao găm trong tay áo lặn xuống, Thân Thể nhất chuyển, tránh thoát một đôi trắng bạch Thủ Trảo tập kích, tay phải từ chưởng Hóa quyền, bỗng nhiên hướng sau lưng vỗ tới, đồng thời lấy Nguyên Khí ngự dao găm mà phi hành, quyền cùng dao găm đồng thời hướng về sau tập sát, người kia đáp ứng không xuể, đành phải chặt vật lui lại.

Còn đã lui ra hai bước, liền gặp hắc y nhân ánh mắt lộ ra nở nụ cười trào phúng, kinh hãi quay người, chỉ gặp trước mắt dao găm đã biến mất, mà mình hậu tâm chỗ, đang cắm một thanh lóe ra Ngân Quang dao găm.

Chu Thần hoàn ngón tay nhất câu, dao găm đột nhiên đẩy về trước, đáng thương Bao Trĩ Minh tử sĩ thậm chí còn không nói ra một chữ, liền trực tiếp bị Chu Thần hoàn tới một lạnh thấu tim.

Chu Thần hoàn mặt mang mỉm cười, trên ngón tay chọn, dao găm lần nữa Ngự Khí mà đi, bay lượn đến Chu Thần hoàn bên cạnh thân, treo lơ lửng giữa trời, mũi nhọn máu tươi tích tích hướng hạ lưu trôi.

"Địa Tiên Cấp Bạc tử sĩ bảo hộ, xem ra hoàng thượng đội người thật không tệ mà!"

Chu Thần hoàn kiêu ngạo cười một tiếng, dao găm đột nhiên bay ra, tại Bao Trĩ Minh trước trán hai thốn vị trí lại đột nhiên ngừng dưới.

Bao Trĩ Minh hai mắt cũng không còn cách nào giữ vững tỉnh táo, cảm thụ được dao găm bên trên truyền đến trận trận nhói nhói cảm giác, hắn cắn răng nhìn về phía Chu Thần hoàn, nói: "Như thế dễ như trở bàn tay liền có thể giết chết Địa Tiên Trung Kỳ tử sĩ, Không lẽ ngươi đã nhập thiên tiên?"

Nghĩ nghĩ, hắn lại đột nhiên cười cười, Thân Thể có chút chán nản ngửa về sau một cái, nói: "Tựa như, ngươi hẳn là thiên tiên không thể nghi ngờ, có thể chết tại Thiên Tiên trên tay, cũng không uổng công ta Bao Trĩ Minh trên đời này đi tới một lần, chỉ là không biết đạo ngươi đến cùng là ai phái tới? Thật chẳng lẽ chính là quân đội? Bọn hắn khi nào có loại này quyết đoán cùng ta than bài? Không phải quân đội, vậy cũng chỉ có thể thừa bên dưới Thạch Ngọc Quốc. Nghe nói Thạch Ngọc Quốc gần nhất xuất hiện mấy cái nhân vật ghê gớm, mỗi cái Ngạo Thị quần hùng, xem Địa Tiên như cỏ rác, không biết đạo ngươi là cái nào?"

Chu Thần hoàn trong mắt ý trào phúng càng ngày càng rõ ràng, chỉ gặp hắn tiến lên đi một bước, dao găm lại tiến một tấc, lại đi một bước, dao găm trực tiếp đâm trúng Bao Trĩ Minh trán đầu, máu tươi chậm rãi lưu dưới.

"Bao Trĩ Minh, xem ra Thế Nhân đến cùng vẫn là khinh thường ngươi, Kinh Thế té nước? A, ta nhìn ngươi chỉ không chỉ như thế a? Biết rõ tử sĩ đã chết, lại cũng không có người có thể cứu ngươi, như cũ muốn từ ta trong miệng moi ra lời nói đến, ta còn muốn cho dù là ngươi chết, cũng có thể đem nơi này tin tức truyền đi a? Đến lúc đó, hoàng thượng tức giận, chính là ta lại bản sự Thông Thiên, cũng trốn không thoát!"

Bao Trĩ Minh gặp trong lòng mình suy nghĩ bị nhìn thấu, cũng vô dụng một điểm tức giận thần sắc, chỉ là cười điểm một cái đầu, mặt bên trên nơi nào còn có vừa mới cái kia khàn trương cùng chán nản thần sắc?

"Ngươi rất thông minh, không giống như là chỉ hội động thô Phong Vân nước măng phu tâm tư, có thể xem thấu ta từ vừa mới bắt đầu liền có ý lộ ra sơ hở cùng hoang ngôn, ta chết cũng không tính ủy khuất, động thủ đi, nói thật ta hiện tại thật đúng là đối thân phận của ngươi càng thêm cảm thấy hứng thú, mà theo ta nói biết, từng có một cái tiêu đội vừa mới rời đi, tại tiêu đội dừng lại măng hằng thành thời điểm, chết một cái Đoạt Phách tay, đương nhiên cái này cũng không tính là gì, chết ta ra nguyên nhân cái chết báo thù tức là, nhưng ai biết sau cùng vậy mà liên lụy ba cái bang phái, còn có tay ta bên dưới Đô Úy cùng quân đội một số người, khiến cho trong đó manh mối đột mây quý quyết, cho dù là ta đều có chút nhìn không thấu máu chốt trong đó."

Nhắc đầu lại lờ mờ liếc mắt như cũ tỉnh táo không có nửa điểm chân ngra lộ ra nam tử áo đen, tiếp tục nói: "Lúc ấy ta liền suy nghĩ, hết thảy như đều là trùng hợp, cái này tiêu đội hiểm nghi thân phận cũng có thể bỏ đi ba phần, nhưng nếu đây hết thảy đều là có người cố ý vi chi, vậy người này coi như quả thực có chút đáng sợ, ta không sợ đánh cò, liền sợ đánh cò thấy không rõ cục thế, bây giờ nghĩ lại, kết quả hẳn là giống như ta phỏng đoán như vậy, ngươi là đến từ Thạch Ngọc Quốc một trăm người tiêu đội bên trong một cái nào đó a? Sợ đi không muốn lộ ra chân dung, cũng cần phải là đã nhận ra ta có thể ngăn chặn đưa tình báo phần này thiên phú."

Kỳ thực điểm này bao trẻ con

Nói rõ sai, Chu Thần hoàn tuy nhiên có thể phát giác được một số người đặc thù lục địa Nguyên Khí tính chất, nhưng cũng không phải Vô Định liền có

thể biết mỗi người bí mật, hần sở dĩ hội thủy chung ngầm miệng không tiết lộ nửa điểm tin tức, cũng là bởi vì tại trước khi đi, lục Kinh Thiên từng nói cho hần biết nói Bao Trĩ Minh người này có chút cổ quái.

Lục Kinh Thiên từng cẩn thận tra xét Phong Vân nước một số nhân vật trọng yếu sự tích, từ những cái kia Thế Nhân đều có thể lấy được trong tình báo kéo tở phát kén, tổn hao hơn tháng thời gian, thật đúng là để hần tìm được rất nhiều người đều chưa từng chú ý tới chỗ dị thường.

Nó bên trong liên quan tới Bao Trĩ Minh hần chỉ có Thập Tự lời bình: "Trí đạt Thiên Thính, âm thanh truyền ngàn dặm, Huệ Phong mây."

Trí cùng huệ rất dễ dàng giải thích, mà cái này âm thanh truyền ngàn dặm lại làm cho Chu Thần hoàn nghi ngờ tốt một đoạn thời gian, hôm nay cá Bao Trĩ Minh tự mình tiếp xúc, nghe được Bao Trĩ Minh lời nói mới tính triệt để minh bạch.

"Người có gì Di Ngôn?" Chu Thần hoàn phát giác được bên ngoài đã có gần ngàn người tụ tập, nếu là nếu người không đi, coi như thật hội có chút phiền phức.

Bao Trĩ Minh thấy mình trì hoãn thuật lại bị phát giác, cũng triệt để tuyệt sống tiếp tâm tư, chỉ là chỉ chỉ sách của mình tịch cùng bút ký, nói: "Đây là ta hao phí mấy năm tâm huyết mới chỉnh lý tốt, vốn là muốn hiến cho hoàng thượng tương lai chinh phạt sở dụng, nhưng hiện tại xem ra là không thể nào, cũng liền tặng cho người, hi vọng người có thể làm cho tâm huyết của ta không nên uổng phí."

Chu Thần hoàn hơi điểm đầu, ngón tay một điểm, dao găm trong nháy mắt vọt tới trước, trực tiếp đâm xuyên qua Bao Trĩ Minh đầu, cảm thụ được Bao Trĩ Minh sinh cơ triệt để đoạn tuyệt về sau, Chu Thần hoàn mới từ trên mặt bàn cầm lấy quyển kia địa lý chí cùng bút ký, quay người một quyền đánh tan thư phòng phía sau vách tường, dao găm như phi kiếm, diệt sát mấy người về sau, thoát đi Thái Thủ Phủ dễ.

Mà cũng là lúc này, Phong Vân nước trong hoàng cung, Giám Thiên chùa trái Tế Tửu bỗng nhiên từ trong mộng bừng tỉnh, hần vội vàng chạy đến Giám Thiên chùa đỉnh cao nhất nhìn Tinh đài, nhìn thấy vì sao trên trời rơi xuống, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

"Đại Hung Chi Triệu, Lương Thần vẫn lạc!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Tiên Giới bình ổn phong ba lên, Đại Đường thái tử ra Đại Đường

Chương 106: Tiên Giới bình ổn phong ba lên, Đại Đường thái tử ra Đại Đường

Khoảng cách Phật Giới trăm vạn dặm xa, cách xa nhau mấy cái Tiểu Giới cùng Đệ Tứ Đại giới Vô Gian Đạo Cửu Trọng cung điện, trú có trăm vạn thiên binh thiên tướng Tiên Giới Tiên Cung bên trong, lệch góc đông bắc có rơi một tòa không tính hào hoa xa xỉ Tiên Phủ, trên tòa phủ đệ có Bạch Vân ngưng tụ tám biến, trên viết năm cái chữ lớn —— Thủy Đức Tinh Quân cung.

Tiên Giới theo Thánh Văn « Thái Thượng Động Chân Ngũ Tinh bí thụ Kinh » phân thụ Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ Ngũ Đức Tinh Quân, trong đó Thủy Đức Tinh Quân trấn thủ Tiên Giới Tử Tạng chỉ bắc, Thông Lợi vạn vật, ngầm thật thần linh, lấy Đại Tạo Hóa cùng Đại Thủ Đoạn cùng tứ đại Long Cung chung Chương Thiên xuống nước nói.

Thủy Đức Tinh Quân ngao minh bởi vì vài ngày trước cùng Tịnh Đàn Sứ Giả Trư Bát Giới chung địch Yêu Giới Đại Yêu Vương, Chủ Hồn phân thân cùng Tịnh Đàn Sứ Giả cùng nhau tiêu diệt, Hồn Phi Phách Tán, dẫn đến thực lực đại giảm, nếu không phải trước khi đi lưu có phân thân trấn thủ Thủy Đức Tinh Quân cung, chỉ sợ cái này Thủy Đức Tinh Quân liền muốn đổi còn lại Thần Tiên tới làm.

Ngọc Đế vì đền bù tổn thất Thủy Đức Tinh Quân Sát Yêu mà tạo thành tổn thất, chuyên khiến Thái Thượng Lão Quân vì Thủy Đức Tinh Quân ngưng luyện Tụ Hồn Đan 33, trợ Thủy Đức Tinh Quân ngao minh mau chóng khôi phục nguyên khí, ngưng tụ mới hồn.

Cho đến ngày nay, ngao minh đã phục dụng Tụ Hồn Đan mười sáu, nhưng hiệu quả nhưng lại xa xa thấp hơn mong muốn, chính là về sau tìm Thái Thượng Lão Quân hỏi thăm, cũng phải không ra cái như thế về sau, Thái Thượng Lão Quân minh xác nói cùng Tụ Hồn Tiên Đan tuyệt không một chút vấn đề, triệu chứng rõ rệt còn tại Thủy Đức Tinh Quân trên người mình.

Lại phục dụng một hạt Tụ Hồn Tiên Đan, ngao minh ngồi xếp bằng, toàn thân sương mù lượn lờ, một đầu thủy long vờn quanh quanh người hần một trăm tám mươi lượt, về sau tại hần há miệng về sau, bị hần thu nạp vào bụng.

Mở hai mắt ra, trong mắt có tiên uân phiêu miểu, đứng dậy, cảm thụ thân thể lực lượng lại một lần nữa tăng cường, nhưng cùng mình đỉnh phong thời điểm

như cũ kém cách xa vạn dặm, ngao minh sắc mặt liền nhanh chóng âm trầm, hắc đấm ra một quyền, Long Minh lóe sáng, trước mặt không gian bị một quyền của mình oanh ra một trận gợn sóng, lại dùng một điểm lực, xuất hiện một chỗ rộng chừng một tác lỗ đen, thu quyền mà lập, lỗ đen đột nhiên biến mất, ngao minh dài thở ra một hơi, trong mắt vẻ lo lắng càng nặng.

"Chủ Hồn vì sao mà chết, việc này chứa quá nhiều kỳ quái, ăn Tụ Hồn Tiên Đan mười bảy hạt, có thể làm dùng thấp hơn nhiều mong muốn, Thái Thượng Lão Quân nói cùng là ta tự thân duyên có, nhưng cái kia nguyên nhân lại là cái gì?"

Ngao minh đối tại mình bây giờ tình huống trăm mối vẫn không có cách giải, mà lại cũng bởi vì Chủ Hồn Hồn Phi Phách Tán, hắc liên quan tới Chủ Hồn trước khi chết sự tình không có chút nào biết được, lúc này chỉ có thể dựa vào suy đoán đến không ngừng phỏng đoán.

"Ta từ sinh ra về sau liền chưa từng rời đi Tiên Giới, nên không phải tự thân vấn đề, cái kia máu chốt cũng liền hẳn là tại Chủ Thần phía trên, lúc ấy Chủ Thần cùng Trư Bát Giới tiến về Yêu Giới trừ yêu, bị Yêu Vương thoát đi Yêu Giới mà vào Vô Gian Đạo, lại về sau Chủ Thần liền triệt để đã mất đi liên hệ, khó Đạo Duyên từ là tại cái kia Vô Gian Đạo bên trong? Trư Bát Giới đã chết, việc này đã bị Phật Giới chứng thực, chẳng lẽ là Trư Bát Giới trước khi chết phản công?"

Ngao minh bỗng nhiên vỗ tay một cái, hai mắt âm trầm như rấn độc, chỉ gặp hắc lấy ra từ Thái Bạch Kim Tinh trong tay mượn tới Thiên Giai Tiên Bảo Huyền Minh kính, lấy tay thổi ra Nguyên Khí nhuộm dần Huyền Minh trong kính, chỉ gặp mặt kính từ sương mù mênh mông chậm rãi biến thành xanh thẫm như tây, tiếp lấy một đạo tràn đầy tang thương âm thanh liền truyền ra.

"Vạn Giới trước sau sự tình, phiêu miểu không còn tâm hơi, mười vạn tám ngàn năm, đều đang nắm giữ. Thủy Đức Tinh Quân, ngươi có gì vấn đề?"

Huyền Minh kính chính là Thiên giai trung phẩm Tiên Bảo, Bảo Linh Thông Thần, thời gian tồn tại so ngao minh thậm chí đều lâu, cho nên lúc này nói một tiếng Thủy Đức Tinh Quân, cũng coi là cho ngao minh rất lớn mặt mũi.

Ngao minh thần sắc âm trầm, nghĩ nghĩ, trực tiếp hỏi nói: "Hồi chủ thần của ta coi là thật Hồn Phi Phách Tán?"

Rất nhanh, Huyền Minh kính liền có hồi âm: "Vào hết phiêu miểu, lại không hạt bụi."

"Ta vì sao phục dụng Tụ Hồn Đan không hiệu quả rõ rệt,

Là đan dược bản thân, hay là của ta vấn đề?"

"Ngươi làm ngộ nghịch Thiên Đạo sự tình, bị Thiên Đạo nghiêm trị, từ nên như thế."

"Cái gì?" Ngao minh trừng lớn hai mắt, trong mắt của hắc lóe ra tinh quang, hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Ta như thế nào ngộ nghịch Thiên Đạo?"

"Thiên Đạo phiêu miểu, vô ảnh vô tung."

Đặt được trong dự liệu trả lời, ngao minh hàm răng cắn khàn khách rung động, chỉ gặp hắc sắc mặt nhăn nhó lại một lần nữa bình tĩnh, nói: "Có cái gì biện pháp giải quyết?"

Huyền Minh kính lần này trầm mặc hồi lâu, mới xuất ra thanh âm: "Không thể nói."

Ngao minh lại cắn răng, hai tay đặt Huyền Minh kính hai bên, toàn thân Tiên Khí cùng Nguyên Khí như Đại Giang như thủy triều phong kén tiến vào Huyền Minh trong kính, khiến cho Huyền Minh kính mặt kính càng thêm sáng rõ như Húc Nhật.

Một lát sau, Huyền Minh

Kính mới xuất ra thanh âm: "Có nguyên nhân có nếu, Nhân Quả Tuần Hoàn, mượn ngươi chỉ bởi vì, đưa ta chỉ nếu. Phật Giới, Đông Thắng Thần Châu."

Âm thanh lượn lờ, nói xong liền không tiếng thờ nữa, mặt kính lần nữa khôi phục sương mù mênh mông đáng vẻ, phóng tầm mắt nhìn tới, Vụ sau phảng phất có núi, trong núi Khê Thủy róc rách, nhưng thoáng qua âm dương đảo ngược, Sơn Thủy biến đổi lớn, chỉ nghe âm vang vài tiếng chọt vang, mặt kính vậy mà xuất hiện một tia vì không thể tra vết rạn.

Ngao minh hít vào một hơi, vội vàng không còn đi xem cái này mặt kính, hắc thu hồi cái này bị Thiên Đạo chỗ phản phệ Huyền Minh kính, cau mày.

"Khó nói Trư Bát Giới không chết?"

Ngao minh đi qua đi lại mấy dưới, bỗng nhiên trong mắt lóe lên một tia Hàn Mang, chỉ gặp hắc lật tay nhất chuyển, trong tay xuất hiện một thanh như băng thấu triệt xanh thẫm dao găm.

"Đông Thắng Thần Châu khoảng cách Tôn Ngộ Không Hoa Quả Sơn Phật Giới khá gần, cái con khỉ này đối với Trư Bát Giới cái chết như cũ giận lây sang ta, như ta tự mình tiến về, rất có thể sẽ bị cái này điên con khỉ âm thầm cướp bóc."

Ngao minh hai mắt càng thêm âm trầm, hắc nhìn một chút trong tay dao găm, nghĩ nghĩ, chột cắn răng nói: "Cái nhục ngày hôm nay, ngày khác tất gấp trăm lần hoàn lại."

Đi đến giữa đại sảnh một chỗ lơ lửng Long Châu chỗ, ngón tay điểm nhẹ toát ra Nhũ Bạch khí tức Long Châu, liền gặp Long Châu trong lúc đó nhanh

chóng xoay tròn, tiếp theo một cái nữa hư không thật bóng người đột nhiên từ Long Châu bên trong tránh hiện ra.

"Tinh Quân đại nhân, ngài tìm ta?"

Người kia nửa quỳ dưới đất, âm thanh lạnh lạnh.

Thủy Đức Tinh Quân đem trảm dao găm vào tay người kia trước người, Lãnh Lãnh nói: "Đi một chuyến Phật Giới Đông Thắng Thần Châu, ý theo tìm Hồn Nhận dẫn dắt, đi xem một chút tìm Hồn Nhận mục tiêu là cái gì, nếu là hồn phách liền hủy đi, nếu là người, cái kia liền giết. Chờ người trở về, ta sẽ đề cử người đảm nhiệm Thiên Hà Thiên Bồng Tiên Tướng."

Người kia nhặt lên trảm tìm Hồn Nhận, không chút do dự, lần nữa hướng Thủy Đức Tinh Quân thi lễ một cái, tựa như cái bóng nặng mới tiến vào Long Châu bên trong, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Thủy Đức Tinh Quân ánh mắt lạnh lùng như rắn, hất hai tay áo hất lên, lạnh hừ một tiếng: "Đã người là bởi vì, ta vì nếu, vậy ta liền chém tới người cái này bởi vì, thu ta nếu!"

Cùng một thời gian, thứ năm giới, Đại Đường Thánh Giới.

Một ngày này, Đại Đường Thánh Giới Quốc Môn mở.

Đại Đường thái tử Lý Dục tâm mang theo Đường Hoàng thánh chỉ ra Đại Đường.

Một ngày này, Yêu Giới Phong Vân tuân ra biển, Quần Ma Loạn Vũ, lại có yêu ma trộm nhập Phật Giới chỉ báo hiệu.

Một ngày này, Phật Giới Đông Thắng Thần Châu Tam Đẳng nước lớn Phong Vân nước Đế Vương giận dữ, cả nước câu hồn đoạt phách chen chúc Hướng Nam, vương triều thế lực máy móc luân chuyển.

Phong Vân nước Thừa Tướng Phủ.

Thừa Tướng Mộ Dung sông bóp trông cây vào trời, mặt có dị dạng nụ cười, nhẹ giọng nói: "Ao nước này, thật là đục." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huynh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: 1 đàn hồn tử làm biệt ly (thượng)

Chương 107: Một vò hồn tử làm biệt ly (thượng)

Mượn bóng đêm chạy về Chấn Uy Tiêu Cục tiêu đội lâm thời đóng quân chỗ, Chu Thần hoàn thân đi độ càng nhanh, một tay nhẹ vẩy, màn trường phiêu khởi, một cái lác mình xông vào về sau, mới có cơ hội buông lỏng một hơi.

Hồi tưởng lại vừa mới cái kia một màn, Chu Thần hoàn còn có chút xấu hổ, vốn định vụng trộm giết chết một cái Thái Thú, sau đó lại lặng yên không tiếng động rời đi, không tạo thành bất luận cái gì đột biến cố, nhưng ai biết cái này mạng hăng thành Thái Thú Bao Trĩ Minh quả thực là quỷ kế đa đoan, liền là mình cẩn thận như vậy, cũng bị hấn cho kém chút bao hết Bánh Chưng.

Vừa ra Thái Thủ Phủ, mới phát hiện Bao Trĩ Minh tại cái kia gần gũi thời gian một nén nhang tụ tập bao nhiêu binh sĩ, một đường Sát Nhất đường trốn, lợi dụng các loại phương thức ẩn nấp thân hình, mới bị hấn cho trốn thoát.

Lúc này đầy bụi đất, màu đen áo quần cứng cáp cũng có được nhận nhặt mùi máu tươi truyền ra, ba lượng Hạ thoát Hạ Hắc Y nấp kỹ về sau, thay đổi ngày xưa áo trắng, Chu Thần hoàn không hề chậm trễ chút nào, trực tiếp đi ra một mình ở lầu vài, cùng đang gác đêm Tiêu Sư điểm một cái đầu, liền tiến về Lục Kinh Thiên ở lại lầu vài.

Còn chưa tới đạt, liền hiện Lục Kinh Thiên trong lầu vài ánh nền như cũ nhảy lên.

Tiến vào lầu vài, Lục Kinh Thiên quả nhiên chưa nghỉ ngơi, tay hấn cầm một quyển từ Thạch Ngọc Quốc Hoàng Cung mang tới xem sao học Bản đơn lẻ, gặp Chu Thần hoàn mặt có sắc mặt mệt mỏi, cũng không có để sách xuống quyển, chỉ là một bên lật giấy Quyển Sách, một lần nhẹ giọng hỏi nói: "Cá giết?"

Chu Thần hoàn nhẹ nhàng điểm đầu, nói: "Cá giết, nhưng cũng dẫn xuất còn lại cá."

Lục Kinh Thiên lúc này mới buông xuống Quyển Sách, hỏi: "Tiết lộ thân phận rồi?"

"Cụ thể thân phận hần không có tiết lộ, nhưng này Bao Trĩ Minh quả thực giao hoạt, ta thậm chí không biết hần lúc nào thông báo tướng sĩ, chờ ta giết hần rồi đi lúc, mới phát hiện toàn mắng hăng thành binh lực đều bị hần điều bắt đầu chuyển động, chính là vì giết ta. Nếu không phải ta trước đó liền đã có hoàn toàn ứng đúng, bản sự cũng không tệ lắm, khả năng Tụ Vô Pháp dễ dàng như vậy rồi đi."

Chu Thần hoàn vừa nói vừa từ trong ngực móc ra một quyển sách cùng một bản bút ký, bỏ vào Lục Kinh Thiên trên mặt bàn, sách là « Thần Châu địa lý chí », bút ký là Bao Trĩ Minh mình thân thù ghi chép không dưới năm vạn chữ bút tích thực.

"Đây là Bao Trĩ Minh trước khi chết nắm ta mang đi, hần nói mình chết thì chết vậy, đây là hần hao phí mấy năm chinh lý mà ra tâm huyết, không muốn bởi vì hần chết mà không thấy ánh mặt trời."

Lục Kinh Thiên không nói một lời, cầm lấy Bao Trĩ Minh đoán sách vở, lại mở ra Bao Trĩ Minh bút ký, ước chừng nửa nén hương về sau, mới lắc lắc đầu, cười khổ nói: "Ngay cả ta đều đánh giá thấp hần, lần này ngươi gặp hạn không oan."

Chu Thần hoàn lông mày nhướn lên, hỏi: "Có ý tứ gì?"

Lục Kinh Thiên lắc lắc đầu, chỉ gặp hần đem Bao Trĩ Minh cái kia cái gọi là tâm huyết ném tại một bên, từ đáy bàn xuất ra một bầu rượu, rượu không phải là cỡ nào Danh Quý rượu, chỉ là thường gặp cùng cái này Đại Mạc Cuồng Sa giống nhau màu sắc hoàng tửu.

"Uống vài chén?" Lục Kinh Thiên mở miệng nói nói.

Chu Thần hoàn cười điểm một cái đầu, tùy tiện kéo đến một cái ghế, ngồi lên sau nhìn lấy Lục Kinh Thiên xuất ra hai cái bát sứ, lại nhặt lên bầu rượu phân biệt đem rượu bát đồ đầy rượu, hỏi: "6 tiên sinh, ta Tại Thành phủ phương diện này tương đối trẻ cùn, ngươi vẫn là cùng ta mình bạch tới nói cho thỏa đáng, luôn luôn làm trò bí hiểm, ta sợ mình hội buồn bực chết."

Lục Kinh Thiên cười ha ha một tiếng, trước bụng lên đồ đầy rượu bát, mở miệng nói: "Cái này chén thứ nhất là ta di tính chi tội, ta đến kính ngươi."

Chu Thần hoàn mơ mơ màng màng cũng bụng lên bát, cùng Lục Kinh Thiên va nhau về sau, ngửa đầu uống sạch trong chén rượu, nói: "Lục thúc thúc, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Lục Kinh Thiên tiện tay dùng ống tay áo lau đi khóe miệng vết rượu, sau đó chỉ chỉ bên cạnh bàn vừa mới bị mình vứt bỏ Bao Trĩ Minh "Tâm huyết", hỏi: "Ngươi có biết ta vì sao sẽ đợi Bao Trĩ Minh tâm huyết vì không có gì? Tuy nhiên từ xưa đến nay chính là Văn Nhân tương khinh, có chút trí tuệ thao lược người càng là ai cũng xem thường, nhưng ta cũng coi là từng có đại hi, cũng có Đại Bi tới người, bị giam Tiêu Dao Các gần hai mươi năm chưa từng đổi phe qua một ngày, làm thế nào có thể đòi một người chết đồ vật xem thường?"

Gặp Chu Thần hoàn suy ngẫm, hần cũng không có lại thừa nước đục thả câu, chỉ là dao động đầu nói: "Người tính thủy chung không bằng trời tính, nếu chuyện này không phải ngươi ta đi theo, đổi thành bất cứ người nào cùng ngươi, cuối cùng các ngươi đều sẽ Bao Trĩ Minh nói, nói là nước mất nhà tan vậy cũng là nhẹ."

"Mời 6 tiên sinh giải hoặc." Chu Thần hoàn ôm quyền nói nói. Kinh nghiệm của hần so với Lục Kinh Thiên tới nói, có thể nói ném qua gạo đều không có Lục Kinh Thiên ném qua muối nhiều, nhưng hần nhưng lại có một cái ai đều không cách nào so sánh ưu thế, có Đại Đường Lão Trư bạn hành, có Đại Đường Lão Trư tay nắm tay dạy bảo, hần liền lại là một cái Du Mộc u cục này

Lúc này cũng nên khai khiếu.

Mặc dù không có học được Lục Kinh Thiên như vậy mưu tính, nhưng cũng biết Đạo Học tập hai chữ, thế gian nhân vật ngàn vạn, dân đen ở quê muôn màu, mỗi một người đều có mình học tập chỗ, hoặc chất phác, lừa gian xảo, hoặc cương trực công chính, hoặc thấy lợi quên nghĩa, Lão Trư từng nói trên đời không có tuyệt đối thiện và ác, cũng không có tuyệt đối đúng và sai, như thế nào đi làm, làm thành cái hạng người gì, vẫn là muốn thấy mình thân.

Lúc này nghe Lục Kinh Thiên phân tích, sao lại không phải tại học suy nghĩ của hần phương thức? Tập được một hai phần là bản sự, tập được ba bốn phần là chó - cắn vụn.

Lục Kinh Thiên lộ ra một tia nụ cười bất đắc dĩ, nói: "Chỉ sợ làm Thái Tử Điện Hạ thất vọng, ta ban này lời nói cũng không phải là muốn nói mình có bao nhiêu thông minh, có bao nhiêu thấy mằm biết cây, thật sự là cái này Đông Thắng Thần Châu, ta trùng hợp dùng hai chân đo đạc qua, cho nên Bao Trĩ Minh cái này cái gọi là tâm huyết, trong mắt ta tựa như cùng còi hết quần áo Mỹ Kiều Nương, ở đâu là màu mỡ chỗ, chỗ nào lại là thịt thừa không nên có địa phương, ta xem xét liền biết."

"Ngươi nói là Bao Trĩ Minh ở chỗ này cũng động tay chân?" Chu Thần hoàn thần kinh sao mà nhạy cảm, bị Lục Kinh Thiên hơi một điểm liền đoán được bảy tám phần ngọn nguồn.

Lục Kinh Thiên điểm một cái đầu, lại cầm bầu rượu lên, thiên về một bên rượu, một bên nói: "Nếu là không nhìn phía sau một chút văn tự, đây đối với « Thần Châu địa lý chí » đánh dấu cùng Chiến Lược Bỏ Cục thời điểm cùng phỏng đoán đều không có bất cứ vấn đề gì, chấp này như Thiên Thư một loại bao quát quân đội, chính trị, dân sinh mấy người sách lược sách vở, chỉ cần Quân Vương không phải cái kia nhất gan ngu ngốc chỉ quân, chỉ ít trở thành Ngao Lai Quốc như vậy Nhất Đảng nước lớn không là vấn đề."

Chu Thần hoàn nghe vậy hai mắt lập tức vừa mở, hần trong mắt lóe lên một vệt sáng, còn chưa nói cái gì, lại nghe Lục Kinh Thiên nói ra: "Không có tận

mất đi nhìn cái này rộng lớn vô biên Đông Thắng Thần Châu, chỉ bằng Nhất Châu địa lý chỉ có thể làm được loại trình độ này, cho dù là so cái kia cái gọi là Văn Khúc tinh chuyển thể cũng không kém. Bất quá hần tâm tư xác thực tính không được cỡ nào ảnh hưởng, tại cảm giác người đến khả năng hội nguy hiểm cho sinh mệnh mình về sau, liền không chút do dự tại sau cùng mấy bút Chú Thích bên trong chôn xuống mầm tai họa, hết lần này tới lần khác ngoại trừ ta loại này đi khắp Thần Châu người bên ngoài đều không thể phát giác, mà một khi người dựa theo hần Chú Thích cử binh Hưng Quốc, nhìn thấy quân đội mình thể như chẻ tre thời điểm, chính là tâm lý lại có hoài nghi cũng sẽ dựa theo hần định chế kế hoạch tiến đến Khai Cuồng Thác Thổ, nhưng đến sau cùng, đã tâm bại lộ thời điểm, người quay người nhìn lại, đây rầy đều là là địch nhân, liền là mình tín nhiệm nhất thân nhân đều hội rút đao giết người, loại này chúng bạn xa lánh hạ tràng, quả thật là phù hợp hần nhất quán phong cách hành sự. Tàn hần, tuyệt không dây dưa dài dòng, mà lại là tại một người huy hoàng nhất, hi vọng ngay tại trước bên cạnh thời điểm, người nói hần tâm tư này so với người đến, như thế nào?"

Chu Thần hoàn nghe vậy đập tắc lưỡi, chọt dao động đầu nói: "Tại mình sau khi chết liền đã đem nửa cái Đông Thắng Thần Châu người đều cho mưu đồ đi vào sao? Mà lại như thế hao người tổn của, sau cùng chỉ vì hung hăng trả thù sát hại mình người, loại người này tàn nhẫn không đi nói, chỉ riêng phần này lòng dạ, ta liền muốn phi nhổ cái trăm ngàn lần, vốn đang bởi vì sát hại dạng này một cái trong loạn thế người tài ba mà có một chút áy náy, nhưng hiện tại xem ra, ngược lại là giết đã chậm chút, để hần có hại người cơ hội."

Lục Kinh Thiên nghe vậy chỉ là cười nhạt một tiếng, nhưng không có đi đối Chu Thần hoàn đánh giá làm ra phản ứng, chỉ gấp hần ngược lại xong một bát Lão Hoàng rượu, chọt lần nữa nâng bát, nói: "Hai kính Thái Tử Điện Hạ, chúng ta xin từ biệt!"

...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: 1 đàn hồn tử làm biệt ly (Hạ)

Chương 108: Một vô hồn tử làm biệt ly (Hạ)

Chu Thần hoàn nâng bát nghe vậy lập tức động tác trì trệ, hần trong mắt chứa nghi hoặc nhìn về phía Lục Kinh Thiên, chỉ gặp Lục Kinh Thiên dao động đầu than nhỏ: "Như là dựa theo kế hoạch lúc trước, chính là liều chết một số người cũng phải đem điện hạ đưa đến Ngạo Lai Quốc, nhưng bởi vì tình thế có biến, một người đánh giá thấp Bao Trĩ Minh bản sự, cả hai cũng không có đoán ra điện hạ tâm tính, lúc này nếu là lại kiên trì ý mình, ngược lại có hại vô lợi, huống hồ bốn phía đất băng lên kinh hãi, đã điện hạ có lòng trắc ẩn, không muốn nhân quả gia thân, vậy ta liền Mạo Hiểm đi một chiêu cờ hiểm. ? "

Chu Thần hoàn thu bát uống một ngụm đục ngầu hoàng tửu, cảm thụ hoàng tửu vào bụng mang đến nóng bỏng cảm giác, mở miệng nói: "Như thế nào mỗi người đi một ngã?"

Lục Kinh Thiên không có nóng lòng uống rượu, ngược lại là lần nữa nhắc lên bầu rượu cho Chu Thần hoàn bát rượu đỏ đầy, mới chậm rãi nói ra: "Điện hạ khả năng không biết, ta mặc dù yêu thích đánh cờ, lại chưa có cờ hiểm chi chiêu, mỗi khi gặp cùng người luận bàn, hần là âm mưu cùng dương mưu dùng chung, thận trọng từng bước, từng bước một đem địch nhân bức đến tử địa. Lúc tuổi còn trẻ đã từng khí phách Phong, cho rằng cờ hiểm càng thêm cảm xúc bành trướng, nhưng chỉ vãn kế tiếp liền bại bởi phía sau một người, ta liền cũng không tiếp tục Hạ cờ hiểm, lúc ấy cái gọi là lấy Tam Quốc vì cờ, kỳ thực cũng là đánh cờ thua về sau trong lòng có chút ảo não, cùng người kia đánh cuộc lại tiếp theo cờ mà vì đó, may mà thận trọng từng bước thực cũng đã ta thắng một cờ nửa chiêu, dạng này chúng ta mới là một thắng một thua xem như ngang tay."

Chu Thần hoàn ngón tay trên bàn khoan tròn, tinh khí thần ngoài ý liệu thống nhất, hần không có mở miệng nóng lòng cắt ngang Lục Kinh Thiên, chỉ là gặp Lục Kinh Thiên nhìn tới, mới mỉm cười điểm đầu.

Lục Kinh Thiên nói tiếp nói: "Cờ hiểm ta cho rằng không phải mọi người gây nên, chân chính cờ đàn Thánh Thủ hần là bắt đầu liền biết đoạn kết, mỗi một bước đều ứng tính không lộ chút sơ hở, mà cờ hiểm lại không cách nào cam đoan bố trí, biến số quá nhiều. Nhưng về sau ta lại lấy cờ hiểm nói, không nói người cũng biết nói, Bệnh Hồ Cư Sĩ gì đức ít lấy ba ngàn người vì tử, cuối cùng để cho ta thua tâm phục khẩu phục, bị giam Tiêu Dao Các hai mươi năm cũng không một câu lời oán giận."

Chu Thần hoàn nghe được này, lúc này mới nhoen miệng cười nói: "Sự phụ ta tuy nhiên danh hào không phải như vậy vang dội, chỉ ở Thạch Ngọc Quốc một nước bên trong còn không có bao nhiêu danh tiếng, nhưng bàn về bản sự đến, ta muốn cái này to như vậy một cái Đông Thắng Thần Châu cũng không có mấy người có thể so sánh."

Lục Kinh Thiên cười ha ha mấy âm thanh, điểm một cái đầu, bụng chén lên cùng Chu Thần hoàn va nhau, chọt ngửa đầu đem rượu uống một hơi cạn sạch, âm thanh trong sáng mà phóng khoáng: "Người nói đúng, sự phụ của người thật sự là quá giấu nghề, lúc trước ta hai cái đuôi đi khắp toàn bộ Đông Thắng Thần Châu, tiện tay vừa ra liền có thể để Tam Quốc nào động, hào khí ngất trời, là bức nào khí phách Phong? Nhìn thấy người sự phụ về sau, cũng là thâm nghĩ một nước mưu sĩ lại có thể cùng ta cái này Nhất Châu Quốc Thủ so sánh? Nhưng kết quả quả nhiên là tự phụ người từ buồn bã, bất quá ta cũng cần phải cảm tạ sự phụ của người, nếu không phải hần, chỉ sợ ta cả đời này đều hội giam cầm tại mình giếng sâu bên trong, tới làm cái này Quan Thiên chi con ếch."

Chu Thần hoàn kiếp này bội phục người không có mấy cái, Đại Đường Lão Trư là một cái, sự phụ của mình gì được ít tính nửa cái, cha mình cũng coi như nửa cái, trừ cái đó ra, ngược lại thật không có để hấn trong lòng bội phục.

Cho dù là xuất thần nhập hóa Hoạt Phật Tế Điền, cho dù là bế kiếm đường khí Đại Đường Lý Bạch, đều chỉ có thể làm cho Chu Thần hoàn bình đẳng đối đãi, mà không phải thật tâm kính nể.

Sau khi cười xong, Lục Kinh Thiên lần nữa nhấc lên bầu rượu rót rượu, bầu rượu vốn cũng không lớn, sáu bát rượu chính dễ dàng đổ đầy.

"Cái này chén thứ ba, mời chúng ta một tháng về sau đều có thể gặp nhau Phong Vân thành."

Chu Thần hoàn cùng Nhất Châu Quốc Thủ Lục Kinh Thiên cộng ẩm ba chén say rượu, hai người đi ra lều vải, ngồi tại bên cạnh đồng lửa, để gác đêm Tiêu Sư đi về nghỉ về sau, Chu Thần hoàn mới hỏi thăm chính sự: "6 tiền sinh, phía dưới chúng ta nên làm như thế nào?"

Lục Kinh Thiên bê gãy một cây Đại Mạc bên trong tìm được khô cạn cọng cỏ, ném vào đồng lửa bên trong, nghe cỏ canh thiêu đốt ra đom đóp tiếng vang, chìm thanh nói: "Chúng ta cần một phân thành hai, điện hạ cần mang Lý Bạch cùng Hồng Vân chỉ một mình rời đi, mà ta thì cùng đi tiêu đội một đường hướng bắc, hai con đường đều là khó khăn trùng điệp, nhưng cũng không phải hoàn toàn tử địa, bởi vì cái gọi là trứng gà không thể thả đến cùng một cái rổ bên trong, ta hôm nay cũng liền tới một lần một tay song nắm."

Chu Thần hoàn nhú nhú mày, khẽ cắn ngón tay một lát, lắc lắc đầu, nói: "Lý Bạch ta mang đi, Hồng thúc thúc lưu tại nơi này."

"Điện hạ, không thể khinh thường Phong Vân nước a, Bao Trĩ Minh tất nhiên sẽ đem phán đoán của mình mang đến Phong Vân thành, lấy Phong Vân Quốc hoàng Đế tâm tính tất nhiên tức giận, bởi vì cái gọi là thất phu giận dữ Huyết Tiên Ngũ Bộ, mà Hoàng Đế giận dữ, cả nước rung động, đến lúc đó chúng ta đối mặt khốn cảnh khẳng định phải so trước đó dự tính muốn càng thêm khó khăn, ngươi chỉ đem Lý Bạch một người, không ổn thỏa."

Chu Thần hoàn lại vẫn như cũ là có chấp kiên duy trì ý kiến của mình, hấn vuốt nhẹ một cái thủ chương, sau đó nắm lên một thanh cát mịn, thủ chương mở ra, cát mịn như dòng chảy trượt xuống.

"Ta đơn độc bản thân, có tiến có thoái, trừ phi Phong Vân nước thật là liều mạng muốn lưu Hạ ta. Nhưng ngươi khác biệt, cái này một trăm người nói thật dễ nghe là nguy trang, nói đến khó nghe là vương vãi, nhưng hết lần này tới lần khác cái này vương vãi còn vẫn không được, mà lại Bao Trĩ Minh đoán được ta đúng vậy cái này tiêu đội bên trong một viên, đến lúc đó phiền phức của các ngươi lớn hơn."

Lục Kinh Thiên còn muốn nói nữa cái gì, đã thấy Chu Thần hoàn thần sắc kiên định, liền cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười một tiếng, "Điện hạ may mắn không vì Đế Vương, nếu không nước tất nào động."

Chu Thần hoàn nghe vậy cũng là cười một tiếng, không có chút nào bởi vì Lục Kinh Thiên lời nói thật mà cảm thấy tức giận.

Lục Kinh Thiên ngón tay trên mặt đất vẽ mấy dưới, hai mắt hình như có Tinh Thần chuyển động, Chu Thần hoàn biết đạo Lục Kinh Thiên là tại thôi diễn cùng mưu đồ, liền cũng không có mở miệng đã quấy rầy, chỉ là lẳng lặng nhìn về phía đây cơ hồ liền muốn đập tắt đồng lửa, nhìn lấy Hồng Hoàng ngọn lửa nhảy lên, tâm thần liền cũng cùng chi chấp chờn không thôi.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ thời gian, Lục Kinh Thiên mới quay đầu, đột nhiên mở miệng nói ra: "Đã vạn cớ có biến, cái kia vốn nên tất chết thì chết cớ cũng sẽ không thể lại bị mặc không quan tâm, mà lại ta cũng muốn, cho dù là ta không thêm quan tâm, điện hạ cũng khẳng định sẽ không để cho bọn hấn cứ như vậy chịu chết a?"

Chu Thần hoàn hai mắt như cũ nhìn lấy khiêu động ngọn lửa, không có chút đầu cũng không có dao động đầu.

Gió đêm thổi tới, mang đến một trận Hàn Lãnh khí lạnh, đâm vào da thịt, khiến cho đi tiểu đêm Tiêu Sư nhịn không được đánh rùng mình một cái, trong miệng hùng hùng hổ hổ một câu quý khí trời, sau đó nhìn thấy Chu Thần hoàn cùng Lục Kinh Thiên, lại là thân thiện lên tiếng chào.

Đội người kia sau khi trở về, Lục Kinh Thiên mới nói tiếp nói: "Còn có thời gian mười ngày, từ lệ quý quân tình nhuệ tướng sĩ tạo thành trăm người mỗi như sẽ cùng Trần câu gặp nhau, nếu là điện hạ tự cao có thể đủ tất cả thân trở ra, vậy liền đi thôi, ta sẽ không lại ngăn cản điện hạ. Chỉ là hi vọng điện hạ làm việc trước đó có thể đủ nhiều muốn một điểm, lần này đi Ngạo Lai Quốc, là muốn vì hòng ngăn vạn Thạch Ngọc Quốc con dân mưu phúc chi, như bởi vì vài trăm người tính mệnh mà vứt bỏ ngàn vạn người tại không để ý, cái này mua bán là tốt hay xấu, điện hạ còn mời tự làm quyết định."

Nói xong, Lục Kinh Thiên liền đứng dậy, hai tay co lại ở trong cửa tay áo, quay người đi hai bước, lại ngừng lại.

"Tối nay, điện hạ liền xuất hành đi, như nếu sau một tháng điện hạ không thể đúng hẹn đến Phong Vân thành, ta liền coi như là kết cùng Thạch Ngọc Quốc duyên phân. Nếu là điện hạ nhưng đến Phong Vân thành, vậy ta liền đưa điện hạ một món lễ lớn."

Lục Kinh Thiên thân thể công xuống, liền như là trong sa mạc một cái không có tiếng tăm gì Hương Dã Thôn Dân, hấn mỗi một bước đi đều rất chậm, nhưng mỗi một bước đều phi thường kiên định, Chu Thần hoàn nhìn lấy bóng lưng của hấn, thật sự là rất khó tin tưởng dạng này một cái Mẹ goá con côi lão nhân Lục Kinh Thiên là thế nào hai chân đi khắp Đông Thắng Thần Châu.

Thu tầm mắt lại, Chu Thần hoàn phun ra một ngụm trọc khí, vốn còn muốn cùng Hồng Loan cùng Hàn Đông mà bọn hấn cáo biệt, hiện tại xem ra, ngược lại là thiếu một phen nước miếng.

Đứng dậy, đá cát đóng diệt đồng lửa, trở về trường bông bên trong xuất ra đơn giản bọc hành lý, lưng tại sau lưng, liền hướng về khác một bên phương

hướng đi xa, đã đi chưa bao xa, chợt nghe phía sau truyền đến một đạo chít chít tiếng vang, chuyển đầu nhìn lại, chỉ gặp tại đèn nhánh trong buổi tối cũng có thể nhìn thấy một vòng Bạch Mang đột nhiên hiện lên, hân hoan sững sờ, chợt nhếch miệng lên, mở rộng vòng tay, tiểu thỏ tử Hạo Nguyệt liền nhảy lên một cái, nhảy tới Chu Thần hoàn trong lòng ngực.

Nhìn lấy cái này Hạo Nguyệt Thỏ Tộc tiểu thỏ tử sáng chói như tinh thần hai con ngươi, Chu Thần hoàn đưa tay gõ gõ nó cái đầu nhỏ, cười mắng nói: "Ngươi thật sự chính là dính bên trên ta rồi? Tuy nhiên con đường phía trước ngoại trừ đao thương đứng vậy Côn Bồng, ngươi liền không sợ bị người cho nuốt rồi ăn thịt?"

Hạo Nguyệt chít chít phục chít chít, hai cái móng vuốt nhỏ một mực bắt lấy Chu Thần hoàn quần áo, Chu Thần hoàn lại là bất đắc dĩ dao động đầu, nhưng khóe miệng lại là không ngừng nhếch lên.

"Đã như vậy, vậy thì cùng ta làm bạn đi, một người một thỏ xông Phong Vân, tương lai chưa hẳn cũng không thể trở thành một đoạn giai thoại." (.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Ác nhân khách sạn

Chương 109: Ác nhân khách sạn

Phong Vân Quốc Hoang Vu Đại Mạc bên trong, một người một thỏ dậm chân tiến lên, tuy nhiên bão cát đập vào mặt quỳ lên, vẫn không cho cái này kỳ quái tổ hợp tốc độ chậm hơn mây.

Chu Thần Hoàn một bộ áo trắng trường sam, Đinh Đầu Thỏ Trắng, chân mặc đồ trắng giày, đi tại cái này tối tăm thương vàng Đại Mạc bên trong, chạy như bay, cát không kịp áo, ngược lại thật sự là có mấy phần tiên phong phiêu miểu cảm giác.

Đi tới đi tới, Chu Thần Hoàn bỗng nhiên đem Hạo Nguyệt con thỏ từ trên đầu lôi xuống, một bên đưa nó hướng không trung quăng ra, một bên hai tay từ chưởng biến quyền, Thân Thể như chân vịt đảo ngược, đột nhiên hướng trên mặt đất oanh ra một quyền, chỉ nghe nhất đạo như lôi đình nổ vang truyền ra, quyền thu bên cạnh thân, quay người tiếp được rút xuống Hạo Nguyệt, lại thấp đầu nhìn lại, chỉ gặp vàng tươi đất cát bên trên vậy mà xuất hiện đỏ thẫm máu tươi, nhẹ nhàng khẽ gợn, thậm chí có thể nghe được tràn ngập mà lên mùi vị huyết tính.

Chu Thần Hoàn lạnh hừ một tiếng, mặt không biểu tình, bước chân lần nữa trước đáp, từ hân hai ngày trước rời đi Chấn Uy Tiểu Cục lâm thời nơi đóng quân, cùng một thỏ độc hành về sau, loại này hào không một chút đạo lý có thể giăng ám sát liền đã gặp được không xuống mười lên.

Lúc đầu Chu Thần Hoàn còn muốn giấu kếm coi mấy phần, từ những nhân khẩu này trung sáo ra một ít lời đến, nhưng về sau cũng bị bọn hắn làm cho không sợ người khác làm phiền, mà lại tự thân cũng có mang lấy mình làm mồi như hấp dẫn Trần câu câu hồn đoạt phách Ngư Vồng chú ý, giảm bớt lục Kinh Thiên mấy người cũng áp lực, cũng liền không lại lưu tình, xuất thủ tất tẩn hấn, chiêu chiêu gây nên nhân mạng.

Hạo Nguyệt nằm tại Chu Thần Hoàn trong ngực, hai cái móng vuốt nhỏ không ngừng cào cào, miệng bên trong chít chít không ngừng, phảng phất là đang cảnh cáo Chu Thần Hoàn nếu là lại tùy tiện đem mình ném ra, nó liền muốn cùng Chu Thần Hoàn liều mạng.

Chu Thần Hoàn đối sự phản kháng của nó tự nhiên là làm như không thấy, chỉ gặp hân cầm lên Hạo Nguyệt hai cái lỗ tai, nhìn lấy Hạo Nguyệt tròn mắt hai con ngươi, giống như cười mà không phải cười nói: "Ta thế nhưng là hai ngày không có ăn thịt, hiện tại sớm đã có chút nhịn không được, vẫn là câu nói kia, đừng để ta có nướng thịt thỏ ý nghĩ."

Hạo Nguyệt trừng lớn đáng yêu hai con ngươi, trong mắt mờ mịt dâng lên, vậy mà lộ ra ngay cả Chu Thần Hoàn đều có thể nhìn hiểu nhân tính hóa biểu lộ, cái này khiến Chu Thần Hoàn cũng là dở khóc dở cười, đem Hạo Nguyệt thả đến đỉnh đầu, bất đắc dĩ nói: "Thật sự là sợ ngươi rồi, Bản Công Tử đầu này ai cũng không dám đụng một dưới, Chỉ có ngươi - Only You cũng làm thành ổ, phần này độc nhất vô nhị đãi ngộ còn không hài lòng?"

Hạo Nguyệt nháy nháy mắt, tựa hồ là nghe hiểu Chu Thần Hoàn trong lời nói nhẹ mềm xuống ngữ khí, liền trong nháy mắt nín khóc mỉm cười, ba cánh cái miệng nhỏ nhắn vui sướng phát ra tức tức tra tra âm thanh.

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, thấp giọng nói: "Ngươi chân thật định mình không phải lão thử chuyển thế? Đầu thai sai rồi?"

Vừa mới nói xong, tự nhiên lại là không thể thiếu Hạo Nguyệt móng vuốt nhỏ một trận quấy loạn.

Một người một thỏ cứ như vậy từ Nhật Xuất nhao nhao đến Nhật Lạc, độc bộ hành tẩu ở mệnh môn Đại Mạc bên trong, ngược lại cũng không tính là quá mức cô đơn.

Nhật Thăng Nhật Lạc,

Dù ai cũng không cách nào ngăn cản Thiên Đạo Luân Hồi, gặp mặt trời chiều ngã về tây, Chu Thần Hoàn vừa muốn dừng chân lại bước ngay tại chỗ nghỉ ngơi, chợt thấy phía trước mười dặm chỗ có Hắc Vụ dâng lên, hip mắt nhìn lên, lại phát hiện vậy căn bản không phải cái gì Hắc Vụ, mà là Ma Khí tiêu tán, hẳn trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, chẳng lẽ cái này Phong Vân Quốc cảnh nội còn có yêu ma hay sao?

Phật Giới so với Tiên Giới đối yêu ma quả không cường độ muốn càng mạnh một điểm, phổ thông yêu ma còn tốt, trộm nhập Phật Giới không tính khó khăn, nhưng nếu là đạt tới Yêu Tướng Yêu Vương Cấp Bậc yêu ma, còn muốn trộm nhập Phật Giới, tất nhiên không thể thiếu Trần Giới Phật gia bắt cùng Đồ Lục.

Cho nên có thể đủ tiến vào Phật Giới mạnh Đại Yêu Ma có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng xem phía trước dày đặc Ma Khí, không phải là phổ thông yêu ma có khả năng ẩn chứa, chẳng lẽ Phật Giới coi là thật sinh ra biến cố?

Chu Thần Hoàn ngưng muốn một lát, liền hai mắt vừa nhắm, nhìn về phía ngoài mười dặm chỗ kia địa điểm, nếu là ngăn tại mình con đường phía trước, vậy liền muốn tránh cũng không tránh khỏi.

Chu Thần Hoàn để Hạo Nguyệt nắm chặt về sau, toàn thân Nguyên Khí khuấy động mà lên, thân ảnh như điện thiểm, hướng về phía trước gấp vút đi.

Ngoài mười dặm, có một tòa hai tầng lầu làm bằng gỗ khách sạn đứng lặng ở đây, ngoài khách sạn vậy có một vòng cao thấp nhấp nhô đơn giản hàng rào vây quanh, đi qua hàng rào vây thành nhóm, liền có thể trông thấy khách sạn trong sân tràn đầy lạc đà cùng tuần mã, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp khách sạn đỉnh cao nhất dựng thẳng có nhất kỳ, cờ bên trên có bốn chữ lớn —— ác nhân khách sạn.

"Ác nhân khách sạn? Danh tự ngược lại là thú vị."

Chu Thần Hoàn nhếch miệng lên một vòng đường cong, vừa đi vào xa bên trong, liền bị khách sạn tiểu nhị bộ dáng người phát hiện, chỉ gặp người kia vừa mới cột chắc khách nhân ngựa cùng lạc đà, gặp Chu Thần Hoàn tiến vào, liền chạy chậm đến đi tới, ân cần chào hỏi một tiếng: "Khách quan, nghỉ trọ vẫn là ở trọ?"

Chu Thần Hoàn nhìn thoáng qua tiểu nhị này, hai mắt hơi động một chút, chỉ chỉ trên đầu nằm sắp con thỏ, nói: "Ta cái này con thỏ mệt mỏi, nếu là ta lại đi một bước, nó liền muốn cùng ta liều mạng, người nói ta nào dám không ở trọ?"

Điểm Tiểu Nhị nghe vậy ngược lại là cảm giác trước mắt Nam Tử quả thực thú vị, chỉ gặp hắn đem khăn mặt hướng trên bờ vai một dụng, liền dẫn áo trắng trắng giấy Thỏ Trắng Chu Thần Hoàn hướng trong khách sạn đi đến, gặp Chu Thần Hoàn ánh mắt một mực đặt ở nhà mình cửa hàng trên lá cờ, liền mở miệng nói ra: "Công tử chờ để cho nhà ta danh tự bị dọa cho phát sợ, lão bản nương nói, tại cái này ăn người Đại Mạc bên trong cầu sinh, không làm một cái bá khí điểm tên không thể nói lúc nào liền bị người ta nuốt, lúc này phủ lên ác nhân hai chữ, liền là thật ác nhân cũng phải cân nhắc một chút. Bất quá chúng ta tiệm này thể nhưng là an toàn vô cùng, chỉ muốn công tử có bạc, chính là cái gì cũng đều không cần sầu."

Chu Thần Hoàn vỗ vỗ eo của mình túi, cười nói: "Khác không, còn cũng chỉ có bạc."

Điểm Tiểu Nhị mỉm cười, đẩy ra khách sạn đại môn, Chu Thần Hoàn theo hắn tiến vào trong khách sạn, liền phát hiện lầu một là một cái rất lớn đại sảnh, lúc này trong đại sảnh đã ngồi xuống không dưới trăm người, có ăn mặc mộc mạc bách tính trang phục, có mang theo bị mất mặt có Đạo Ba giặc cướp cách ăn mặc, còn có gánh vác Thư rương Người đọc sách, cùng thân mang Hối Bào cả sa đầu não bóng loáng hòa thượng, quả nhiên là Tam Giáo Cửu Lưu không chỗ không có, lúc này Chu Thần Hoàn vừa tiến vào đại sảnh, liền có vài chục ánh mắt nhìn lại, nhưng gặp Chu Thần Hoàn chỉ là một cái khuôn mặt tuần tú thư sinh về sau, liền đều thu hồi ánh mắt, uống từng ngụm lớn rượu ngoạn miến thịt lớn, chỉ có mấy người ánh mắt như cũ dừng lại tại Chu Thần Hoàn trên thân, một lát mới tán đi.

Sau quầy một cái ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi phụ nhân đang ba ba đánh lấy bàn tính, nghe được tiểu nhị gào to mới nâng lên đầu, vừa thấy được khuôn mặt tuần tú Chu Thần Hoàn, hai mắt lập tức sáng lên. Chỉ gặp nàng vội vàng lắc lắc như rắn eo đi ra, trước ngực dao động mãnh liệt, vừa đi nhất động ở giữa lắc người nhún càu, quả nhiên là một đợt không yên tĩnh, một đợt lại lên.

Phụ nhân tuy nhiên tuổi tác không nhỏ, nhưng da thịt lại như chừng hai mươi tuổi nữ tử trắng nõn mà đầy co dãn, trên mặt nàng vẽ lên nồng hậu dày đặc trang dung, như bôi mặt trắng, đi lại ở giữa, trên mặt trắng không ngừng bay xuống, đến chỗ gần, càng là sặc đến người muốn nhảy mũi.

"U, khách quan đây là nơi nào đến a? Muốn nghỉ trọ vẫn là ở trọ a? Không đối gạt công tử, cái này trong phạm vi mấy chục dặm, ngoại trừ ta cái này một gian khách sạn bên ngoài, đều là không có nghỉ chân địa phương, bây giờ ngày này cũng không sớm, tiền lương vẫn là ở trọ đi. Chúng ta ác nhân khách sạn từ trước đến nay là già trẻ không gạt, giá tiền công đạo khách hàng quen đều là oa oa giờ ngón tay cái lên."

Lão bản nương tựa hồ không sợ bị Chu Thần Hoàn ăn đậu hũ, trước ngực hai cái to lớn mơn đều đều muốn cọ đến Chu Thần Hoàn cánh tay, Chu Thần Hoàn giống như một cái miệng đầy nhân nghĩa đạo đức phổ thông thư sinh, đỏ mặt lên, nói chuyện ấp úng, nhưng con mắt vẫn là không cảm được hướng lão bản nương trước ngực ngắm đi.

Nhìn thấy Chu Thần Hoàn tiểu động tác, lão bản nương nụ cười trên mặt càng tăng lên, chỉ là Điểm Tiểu Nhị cũng rất không đúng lúc xen vào tiến đến, thuyết khách xem ở bên ngoài đã nói, muốn ở trọ, kết quả tự nhiên là bị lão bản nương một cái hung ác trừng mắt cho trừng trở về.

Lúc này trong đại sảnh nhộ nhệ một số giặc cướp ăn mặc đám gia hỏa đều lộ ra một mặt cười xấu xa, nói: "Lão bản nương, người có phải hay không coi trọng cái này da mặt không tệ thư sinh, muốn muốn gả cho hắn a?"

"Thư sinh có gì tốt, chó nhìn hắn đáng đẹp mắt, nhưng trông thì ngon mà không dùng được, ở giường chỉ bên trên, vẫn là chúng ta bọn này Đại Lão

Thô càng có thể để người phiêu phiêu đục tiên."

"Đúng đây, ta nhìn tên tiểu bạch kiếm này cũng không muốn người tốt lành gì, sau cùng cũng đừng vừa bởi Phu Nhân lại Chiết Binh a?"

Lão bản nương có thể lấy một giới phụ nhân tại cái này ăn người Đại Mạc bên trong mở cái này Gian Khách Sạn, tự thân khẳng định là có nơi dựa dẫm, mà lại mặt đối bọn này cùng hung cực ác giặc cướp cũng là không hề sợ hãi, lên liền trên bàn vỗ, cười lạnh nói: "Tới tới tới, để lão nương ta xem một chút là ai nói sẽ để cho ta phiêu phiêu đục tiên rồi? Hiện tại người đứng ra, lão nương cam đoan đem người đánh mẹ người cũng không nhận ra."

Lão bản nương lời này một hô lên về sau, những cái kia giặc cướp quả thật là mặt lộ vẻ xấu hổ, lẫn nhau nhỏ giọng uống rượu, lại không một người lại đi trả lời, cái này khiến Chu Thần Hoàn cảm thấy thú vị, quả nhiên trên đời liền không có một người đơn giản, đem bắt luận kẻ nào nghĩ đơn giản, sau cùng thua thiệt khẳng định đều là mình.

Lão bản nương một gặp lại sau Chu Thần Hoàn vậy mà tại nơi đó cười ngây ngô, tâm lý ảo não người này có phải hay không cho sợ choáng váng? Sao nhất gan như vậy, bị người chế giễu cũng không biết nói phản bác một tiếng. Dường như không thích loại này nhất như chuột gia hỏa, lão bản nương cũng đã mất đi trên đầu Chu Thần Hoàn tâm tư, chỉ gặp nàng rất bức bối khoát tay áo, nói: "Cầu Từ, mang khách quan đi khách phòng." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Danh Kiếm đấu giá

Chương 110: Danh Kiếm đấu giá

Chu Thần Hoàn tại tên là Cầu Từ Điểm Tiểu Nhị chỉ huy dưới, đi tới ác nhân khách sạn lầu hai nhất sườn đông một gian trong phòng khách, mở ra phòng nhóm, tiểu nhị quơ quơ khăn mặt, giúp Chu Thần Hoàn xoa xoa trên bàn tro bụi, nói: "Khách quan, chúng ta khách sạn này bình thường không có bao nhiêu người đến, cho nên cái này gần bên trong bên cạnh gian phòng cũng vẫn không có thu thập, hôm nay quá nhiều người, những phòng khác đều đầy khách, cho nên khách quan người cũng chỉ có thể chấp nhận một hạ."

Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu, đem bọc hành lý ném tới trên giường, nói: "Không có gì đáng ngại, có ở có thể che chắn bảo cát liền đã không tệ, đối Tiểu Nhị Ca, người bảo hôm nay người so thường ngày muốn bao nhiêu, cái này là vì sao?"

Tên là Cầu Từ tiểu nhị giúp Chu Thần Hoàn sát qua sau cái bàn, một đôi hơi có vẻ tinh minh con mắt lạng lẽ hướng ra phía ngoài nhìn một chút, phát hiện hành lang qua nói không người về sau, mới thấp giọng nói ra: "Khách quan, thực không dám giấu giếm, ngày mai chúng ta nơi này có một trận Danh Kiếm buổi đấu giá, những người này đều là muốn đoạt kiếm tới."

"Ồ? Danh Kiếm? Không biết là cái gì Danh Kiếm?"

Tiểu nhị lắc lắc đầu, đem khăn mặt dựng trên bờ vai, nói: "Tiểu tử này nhưng cũng không biết, tuy nhiên phía dưới những tên kia công tử cũng không cần lo lắng, tại trong khách sạn bọn hắn là không dám chọc sự tình, nhưng công tử tốt nhất cũng không cần cùng bọn hắn phát sinh xung đột, nếu không ra khách sạn, sự tình khả năng liền sẽ trở nên phiền toái."

Tiền Danh Cầu Từ tiểu nhị trước khi đi xem như cho Chu Thần Hoàn nói một câu trung ngôn, Chu Thần Hoàn nhìn lướt qua giá tiền này quả thực không thấp gian phòng, bài trí rất đơn giản cổ xưa, ngoại trừ giường cùng cái bàn bên ngoài, không có cái gì, trên mặt đất đi qua một vòng, đều có thể thấy rõ dấu chân, xem ra quả nhiên là như tiểu nhị nói, hôm nay là đột nhiên nhiều khách nhân nguyên nhân.

Đem Hạo Nguyệt từ trên đầu túm xuống tới, tiền tay vẫn trên giường, mình thì là ngồi ở giường một bên, suy tư cái này Gian Khách Sạn tình huống.

Cái này Gian Khách Sạn bên ngoài chỉ có lão bản nương cùng chút hai lượng người, tính cả hậu trừ hai người, tới đa cũng không vượt qua được bốn người. Khách sạn này tên là ác nhân khách sạn, nếu chỉ muốn đi Khán giả sạn chỗ tiếp nhận khách người, cũng là thật như kỳ danh.

"Tiểu nhị là cái người luyện võ, thực lực coi như có thể nhìn, Địa Tiên Sơ Kỳ. Còn lão bản nương, có chút nhìn không ra thực lực của nàng, nhưng gặp nàng có thể chấn nhiếp những cái kia giặc cướp, chắc hẳn thực lực cũng sẽ không yếu. Lại sau đó là những cái được gọi là khách quan, mấy tên hòa thượng thực lực đều không yếu, một số ẩn tàng cực sâu gia hỏa thực lực cũng không thể khinh thường, thật không nghĩ tới một gian nhỏ nhỏ trong khách sạn, vậy mà hỗn tạp nhiều như vậy đầu cá lớn."

Chu Thần Hoàn trực tiếp hướng về sau nằm dưới, kếm chút hù dọa trên giường Hạo Nguyệt, gây nên Hạo Nguyệt một trận chít chít.

Hai tay đem ở não dưới, ánh mắt tại đơn sơ trên xà nhà dao động, hần bắt chéo hai chân, liếc qua nhảy đến chân của mình bên trên tức tức tra tra con

thỏ, con mắt chậm rãi đóng lại.

"Tốt xấu lẫn lộn đã lâu không đi nói, bên trong Trần câu đến cùng có bao nhiêu? Có nào là vì chuỗi này cái gọi là Danh Kiếm,

Lại có nào là vì tính mạng của ta?"

Chu Thần Hoàn trở mình, cũng không còn hao tổn nhiều tâm trí suy nghĩ những cái kia loạn thất bát tao sự tình, mình tới đạt khách sạn về sau, cái kia cổ trùng thiên Ma Khí vậy mà biến mất không thấy gì nữa, liền là mình lại hao tâm tổn trí cũng là không phát hiện được, sự tình có kỳ quái tất có gì đó quái lạ, nhưng lại thể nào cổ quái cũng chạy không thoát trong khách sạn những người này, cho nên chỉ cần cái kia Ma Vật có chỗ mưu, liền tất nhiên trốn không thoát cái này khách sạn.

Mà lại Chu Thần Hoàn cũng không phải cái gì Hàng Yêu Trừ Ma Biện Sĩ, hấn sở dĩ đến nhìn một chút cũng hoàn toàn là tiện đường cho phép, nếu là bởi vì tôn này không biết là ai Ma Đầu mà làm trễ nải mình chính sự, đó mới sẽ để cho hấn ảo não.

Huống hồ đây không phải có Tăng Lữ ở đây sao? Bọn hấn đứng vậy chuyên nghiệp Hàng Yêu Phục Ma, mình đi theo xem nào nhiệt gì?

Suy nghĩ lung tung còn chưa kết thúc, liền nghe một loạt tiếng bước chân vang lên, Chu Thần Hoàn lông mày cau lại, liền nghe đến lão bản nương âm thanh truyền đến: "Khách quan, ta Tri Khách quan không thích cùng những cái kia Thô Nhân ở phía dưới ăn cơm, cho nên liền tự thân vì khách quan bùng tới."

Nhân Châu đi lòng vòng, Chu Thần Hoàn từ trên giường nhảy lên, mở ra phía sau cửa, liền gặp lão bản nương quả thật là bùng một số thịt rượu đứng ở bên ngoài.

Lão bản nương gặp Chu Thần Hoàn mắt có lo lắng, không khỏi cười nói: "Công tử không cần phải lo lắng, có ta ở đây, cam đoan công tử sẽ bình an vô sự."

Chu Thần Hoàn tựa hồ là lòng có e ngại, nghe Văn lão bản lời của mẹ mới thở phào nhẹ nhõm, gặp trên hành lang xác thực không có những người khác, mới khiến cho lão bản nương vào phòng.

Chu Thần Hoàn đóng lại phía sau cửa, liền gặp lão bản nương đem rượu đồ ăn phóng tới trên mặt bàn về sau, vậy mà ngồi lên giường, gặp Chu Thần Hoàn thần sắc lại khẩn trương lên, lão bản nương hơi nhếch khóe môi lên lên, yêu kiều cười nói: "Khách quan sao nhất gan như vậy, ta là nữ tử, người là nam nhân, liền xem như chuyện gì xảy ra, cũng là nữ tử chúng ta ăn thiết thòi, người sợ cái gì? Khó Đạo Công Tử thật là như phía dưới những cái kia Thô Nhân nói, là cái trông thì ngon mà không dùng được Thư Ngốc Tử tiểu bạch kiếm?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy hai mắt lập tức phần nộ lên, sắc mặt đỏ lên, nhưng lại là vẫn nói không nên lời một câu lớn tức giận, cái này khiến lão bản nương nguyên bản hào quang rạng rỡ thần sắc trong nháy mắt âm đạm xuống.

Tựa hồ là buồn bã nó bất hạnh, Nộ Kỳ Bất Tranh, lão bản nương thở dài, đi đến bên cạnh bàn, tiện tay đem rượu ẩm nhắc lên, liền đi ra ngoài.

"Lão bản nương, đó là của ta rượu..."

Chu Thần Hoàn còn chưa có nói xong, chỉ thấy lão bản nương trừng nòng một chút, "Ngay cả cái trứng lông đều không có gia hóa, không xứng uống rượu của ta."

Nói xong, lão bản nương liền mở ra phòng nhóm, lắc lắc eo thon bờ mông, cũng không quay đầu lại rời đi.

Chu Thần Hoàn gặp lão bản nương đi được xa, nguyên bản phần nộ mặt đỏ lên bâng trong nháy mắt bình tĩnh lại, chỉ gặp hấn ngồi tại bên cạnh bàn, cảm lấy đĩa nếm mấy ngụm đồ nhắm, tuy nhiên không rượu, nhưng cũng so với cái kia không có bất kỳ cái gì dinh dưỡng lương khô bánh bột ngô tốt hơn nhiều.

Ăn vài miếng, trên mặt nụ cười cổ quái liền làm sao cũng không ngừng được.

"Rượu là rượu, đồ ăn là tinh rượu đồ ăn, lão bản nương này ngược lại là một cái không thuần túy ác nhân a."

Chu Thần Hoàn gật gù đắc ý, đã lão bản nương lấy sau cùng đi rượu, vậy mình cũng tiết kiệm được một chút phiền toái, tuy nhiên lão bản nương ăn mặc cùng cái quý, nhưng Chu Thần Hoàn nhận quang lại là bức nào độc ác? Một cái mỹ nhân bại hoại luôn luôn không tiện hạ thủ, tuy nhiên Chu Thần Hoàn không phải cái gì người thương hương tiếc ngọc, nhưng không thương hương tiếc ngọc sự tình vẫn là ít làm tốt.

Thấp đầu lẳng lẳng ăn cơm,

ngẫu nhiên Hạo Nguyệt móng vuốt nhỏ chỉ cái nào đó đồ ăn chít chít kêu lên, Chu Thần Hoàn cũng liền cho nó kẹp bên trên một số đồ ăn, một người một thỏ liền an tĩnh như vậy tường hòa vượt qua chạng vạng tối sinh hoạt.

Rời đi Chu Thần Hoàn gian phòng, nguyên bản mặt không thay đổi lão bản nương khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, gặp tiểu nhị nghênh tới, tiện tay đem rượu ẩm ném cho tiểu nhị, nói: "Cầu Tử, xem ai không vừa mắt đưa qua."

Tiểu nhị cũng không nhiều làm hỏi thăm, chỉ là nói một tiếng được rồi, liền đi xuống lầu đi. Lão bản nương đứng tại trên bậc thang cư cao lâm bên dưới nhìn phía dưới gần trăm tốt xấu lẫn lộn đám người, trên mặt nói không nên lời là biểu tình gì, sau một lát, tựa hồ là cảm giác được cái gì, nòng ánh mắt

trong nháy mắt sắc bén, nhắc lên Vây quay người nhanh chân đi đến trước một căn phòng, đột nhiên gõ mấy nhà dưới nhóm, lạnh giọng nói: "Hôm nay là lão nương sinh nhật, ngươi nếu là dám ở hôm nay ra cái gì yêu thiếu thân, tin hay không lão nương đem ngươi cho xé?"

Ngay tại lão bản nương xoay người đồng thời, lầu một trong đại sảnh ba tên hòa thượng cùng bốn tên ăn mặc cách ăn mặc không giống nhau người đồng thời giờ lên đầu, chỉ là một lát sau, bọn hắn cũng đều cúi xuống đầu, tựa hồ là đang ăn cái gì, nhưng trong mắt thần sắc lại hết sức âm trầm.

Mà ở vào lầu hai nhất sườn đông trong phòng, đang dùng cơm Chu Thần Hoàn cũng là có chút dừng lại, chợt liền gấp khóe miệng của hắn hơi giương lên, nói một mình nói: "Thì ra là thế..." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Vô Thiện

Chương 111: Vô Thiện

Tối gần giờ Tý, Ngoại Giới cuồng phong gào thét, Bão Cát tứ ngược, vô số cát sỏi vuốt làm bằng gỗ lầu các, phát ra đôm đốp tiếng vang, nằm ở trên giường, cảm thụ được làm bằng gỗ phòng ốc lay động, tâm tư nhất gan người không thể nói trước sẽ sợ khách sạn này cũng bị Cuồng Phong cuốn tới bầu trời, mình tao ngộ tai bay vạ gió.

Bên ngoài như cự thú thôn vân thổ vụ, tứ ngược không ngừng, mà trong khách sạn lại là một trận bình an, ngoại trừ cát sỏi đập tấm ván gỗ âm thanh không ngừng vang lên, cũng không có chạng vạng tối lúc ồn ào náo động cảnh tượng lại hiện ra.

Chu Thần Hoàn ở tại khách sạn lầu hai nhất sườn đông gian phòng, hắn đối nhóm đứng vậy ba tên Tăng Lữ Cư Trụ Địa, mà ở vào đầu bậc thang dựa vào đông căn phòng thứ ba, thì là lão bản nương lúc ấy gõ nhóm gian phòng.

Lúc này hắn đối diện trong phòng, ba tên Tăng Lữ đều tại ở trên mặt đất Tọa Thiền, Phật Châu bóp tại thủ chương, miệng bên trong mặc niệm « Kim Cương Kinh ». Ba người là một lão hai ít, tuổi già người nhìn tuổi tác ước chừng ngoài năm mươi tuổi, trên mặt ẩn có từ bi lộ ra nghi ngờ, mà hai gã khác tuổi trẻ Tăng Lữ thì chỉ có hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, bọn hắn một người lông mày như kiếm, kiếm chỉ Thương Khung, một người khóe miệng mỉm cười, chính là Niệm Kinh thời điểm khóe miệng cũng là không cảm được nhếch lên, liền phảng phất một trời sinh rộng rãi người, chuyện gì đều không thể để hắn phiền não.

Lúc này ba người hợp niệm « Kim Cương Kinh », phía sau ẩn có Phật quang hiển hiện, Lão Hòa Thượng trên mặt càng thêm từ bi, mày kiếm hòa thượng toàn thân khí thế một treo lại treo, cả người không giống như là cầu Thanh Tĩnh Vô Vi người trong Phật môn, ngược lại giống như là phong mang tất lộ kiếm đạo Tiên Nhân, mà miệng kia sừng mỉm cười hòa thượng, lại là trong lúc lơ đãng thoải mái cười to, liền cùng cái kia Tây Thiên Linh Sơn bên trên Di Lặc Phật, Thiên Hạ không gì không thể cười sự tình.

Bị cười to hòa thượng cắt ngang Niệm Kinh, Lão Hòa Thượng cũng chỉ là bất đắc dĩ dao động đầu, hắn thu hồi Phật Châu, nhìn về phía ngăn không được vui hòa thượng, nói: "Trí cảm giác, hôm nay cười có chút sớm."

Một mực cười to trí cảm giác thật vất vả mới ngưng cười cho, hai tay vội vàng chấp tay trước ngực, nói: "Sur Thúc, thực sự không oán trí cảm giác bất kính Ngã Phật, chỉ là cái này « Kim Cương Kinh » đọc lấy đến quá thú vị, niệm đến nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, Tiểu Tăng thật sự là nhìn không được a."

"Nhìn không được, ta đánh ngươi một lần ngươi liền có thể nhìn được." Một bên khác khí thế như kiếm hòa thượng mở miệng nói.

"Ha ha, trí kiếm, đừng tưởng rằng ngươi có thể đánh thắng được ta liền có thể tùy tiện khi dễ ta, có tin ta hay không để ngươi không chiếm được chuỗi kiếm này?"

Tại Vô Thiện trong chùa bị chính là hạ nhiệm Giới Luật Viện viện thủ bồi dưỡng Đề Từ trí kiếm từ vào chùa bắt đầu liền không thích Phật Giới Hàng Ma Xử loại hình tối dạ Vũ Khí, tên hắn mang kiếm, tự thân càng như một thanh phong mang tất lộ chi kiếm, đối nhân xử thế đều không có chút nào Phật Đồ ôn hòa hình dạng, mở miệng thành kiếm, hành sự càng làm kiếm hơn, tại Vô Thiện trong chùa có thể được xưng là nhím một người như vậy, còn lại hòa thượng hoặc là không thích tính cách của hắn, hoặc là đứng vậy e ngại thực lực của hắn.

Duy chỉ có trước mặt cả ngày cười to, chính là đọc cái này buồn tẻ Vô Vị Phật Kinh cũng có thể cười đau bụng trí cảm giác mới không sợ hắn, còn tổng là ưa thích mặt mũi đứng lên đi, nói ra ngôn ngữ ép buộc trí kiếm, bị trí kiếm thu thập một lần,

Cũng không chút phật lòng, thậm chí mỗi lần bị đánh mình đầy thương tích về sau, sẽ còn cười to không ngừng, kém chút để cùng chùa những người khác cho rằng trí cảm giác là nào từ bị trí kiếm cho làm hỏng.

Trí kiểm nghe nói trí cảm giác mang theo uy hiếp tính ngôn ngữ, chỉ là lạnh hừ một tiếng, nhưng không có sẽ cùng trí cảm giác ngôn ngữ tương bác, chính như trí cảm giác nói, chuyện này nếu muốn lấy được tiện tay Vũ Khí, còn cần trí cảm giác lực lượng.

Tại Vô Thiện trong chùa không tranh quyền thế Lão Hòa Thượng huệ thông gặp hai tên Sư Diệt cãi nhau, cũng chỉ là mỉm cười, hất chắp tay trước ngực, thấp giọng nói A di đà Phật.

Phong Vân Quốc có một tòa mây Thương Sơn, mây thương trên núi có Tam Phật nhất đạo, Đạo Đình chiếm cứ đỉnh núi chi thế, mà Tam Phật thì là tại chân núi, sườn núi cùng đỉnh núi tuần tự mà lên.

Đỉnh núi xem là gió mây xem, đỉnh núi chùa làm một Phật Tự, sườn núi chùa tên khổ tu chùa, mà chân núi tự miếu tên thì càng thêm quái dị, Thế Nhân Tu Thiện ngàn vạn loại, ta từ Vô Thiện bắt đầu hướng Phật. Chân núi chùa vì Vô Thiện chùa.

Tam Phật nhất đạo tại Phong Vân Quốc bên trong địa vị cao cả, Tăng Lữ cùng Đạo sĩ vốn có Thiên Đạo chi tranh, nhưng tại Phong Vân Quốc bên trong không chỉ có cùng núi xây lên, thậm chí cùng hướng đảm nhiệm Hộ Quốc Pháp Sư, chỉ cần là người xuất gia xuất hành nơi xa, tất cả mọi người đều là cẩn né tránh, cái này so Thạch Ngọc trong nước Tăng Lữ địa vị cao hơn một đoạn.

Giờ Tý bang âm thanh gõ vang, ba tên đến từ Vô Thiện chùa đắc đạo cao tăng cùng còn lại ba gian phòng sống nơi đất khách quê người đồng thời mở mắt.

Đầu bậc thang dựa vào đông căn phòng thứ ba, một tên ăn mặc mộc mạc như dân chúng tầm thường chất phác trắng hán khoanh chân ngồi ở trên giường, trên đầu gối của hắn thả có một thanh bễ vô Cổ Kiếm, giờ Tý vừa đến, vô kiếm trong lúc đó rung động, tiếng kiếm reo vang truyền khắp cả Gian Khách Sạn.

Chất phác trắng hán Thân Thể run lên, hai mắt trong lúc đó mở ra, chỉ gặp hai mắt của hắn cũng không đồng tử, toàn thân đỏ thẫm, hai tay đặt vào vô kiếm trong nháy mắt, cả người khí thế tăng nhiều, mái tóc màu đen Vô Phong tung bay giương, hai mắt tăn ra ra dọa người Hồng Mang, khoe miệng của hắn toét ra một vòng nụ cười, lại có loại nói không nên lời khí tức khủng bố.

"Máu! Ta muốn máu!"

Cầm kiếm người đàn ông miệng bên trong nói ra một câu mập mờ không rõ lời nói, còn chưa có hành động, liền thấy mình phòng nhóm đột nhiên bị đá văng, hơn mười tên Sơn Tặc giặc cướp cầm đao cầm kiếm đứng ở trước cửa.

Cầm đầu giặc cướp bên hông quần quanh một con rắn độc, Độc Xà Thỏ Tín, hai mắt đứng đầy, đồng tử như Ngoại Giới Hoàng Sa, làm cho người nhìn lên một cái liền có loại Âm Hồn cảm giác.

Hắn khiêng một thanh khổng lồ Loan Đao, trên mặt lộ ra tàn nhẫn nụ cười, nói: "Cầu thí Danh Kiếm buổi đầu giá, tại cái này Hoàng Sa Đại Mạc bên trong, Lão Tử đứng vậy thiên, Lão Tử đứng vậy vương, tất cả mọi thứ đều là Lão Tử! Ban ngày thì lão bản nương sinh nhật, Lão Tử đáp ứng không xuất thủ, nhưng qua giờ Tý, Lão Tử hứa hẹn cũng đã đến. Giao ra kiếm của ngươi, có lẽ còn có thể lưu ngươi một mạng, nếu là không biết tốt xấu, hôm nay liền để ngươi hạ Hoàng Tuyền."

Hai mắt thả ra Hồng Mang người đàn ông đối diện mười vị trí đầu dư cái giặc cướp ngoảnh mặt làm ngơ, kiếm trong tay hắn vô chấn động càng thêm kịch liệt, máu trên mặt quần cũng theo đó bạo trưởng lên đến, chỉ gặp hắn xuống giường, từng bước một hướng giặc cướp di động, miệng bên trong vẫn như cũ là mơ hồ không rõ nói ra: "Máu, cho ta máu, tươi mới máu!"

Giặc cướp thủ lĩnh gặp hắn từ kia không biết tốt xấu, đối mình làm như không thấy, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ phẫn nộ, chỉ gặp hắn cầm lấy đại đao, chỉ hướng không ngừng hướng mình đi tới người đàn ông, âm thanh hung dữ nói: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, muốn chết ——"

Còn chưa dứt lời, chỉ cảm thấy trước mắt quang mang lóe lên, còn chưa thấy rõ đó là cái gì, một khóa trên mặt còn mang theo nhe răng cười đầu lĩnh sọ liền phóng lên tận trời, quay tròn lăn xuống đến người đàn ông chân dưới, người đàn ông cầm trong tay ra khỏi vô khô héo Cổ Kiếm, không có thấp đầu đi xem cái đầu kia, chỉ là nhất cước giẫm dưới, đầu lâu trong nháy mắt biến thành thịt nát.

Trong tay hắn Cổ Kiếm lại đâm một cái ra, đâm trúng Trùm Thỏ Phi trái tim, còn lại cường đạo chỉ nghe mấy nói ừng ực như uống nước âm thanh, nguyên bản đáng người khỏi ngờ Trùm Thỏ Phi liền trong nháy mắt biến thành da bọc xương, mà cái kia mắt dọc rắn độc thì là chỉ còn bên dưới một miếng da, ngay cả một giọt máu tươi đều không có chảy ra.

Trắng hán trên mặt lộ ra vẻ say mê, hắn lần nữa nhếch miệng cười một tiếng, nói: "Để uống!"

... ..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Nháy mắt!

Chương 112: Nháy mắt!

Không biết là ai hô lớn một tiếng "Quý a", còn lại giặc cướp thấy mình lĩnh cứ như vậy hơi hột bị trước mắt quý dị người đàn ông một kiếm chém rụng đầu, toàn thân máu tươi còn bị hút khô, tâm thần kinh hãi phía dưới, cũng không để ý cho cái gì Đại Đương Gia nhất xác sự tình, vội vàng giải tán lập tức, muốn hướng những phương hướng khác chạy trốn mà đi.

Chất phác người đàn ông trong tay khô héo Cổ Kiếm hút một chút máu tươi về sau, hai mắt Hồng Mang càng thêm đỏ thẫm, chỉ gặp khóe miệng của hắn lại là một phát, chất phác nói: "Không thể đi, máu còn chưa đủ."

Nương theo lấy thanh âm của hắn, trong tay khô héo Cổ Kiếm lần nữa tiếng kiếm reo rung trời, chỉ gặp người đàn ông hai chân vừa mới cách mặt đất, liền lại lần nữa đứng vững, toàn bộ hành động chưa từng có trong nháy mắt, như nếu không phải nhân lực thoát tục người, căn bản liền sẽ không hiện hắn vừa mới nhưng thật ra là đi một vòng lại trở về.

Khô màu vàng Cổ Kiếm vù vù âm thanh ngừng, những cái kia vừa mới quay người muốn chạy trốn giặc cướp đều không ngoại lệ, đầu trong nháy mắt cùng Thân Thể tách ra, thi thể sau khi ngã xuống đất, chỗ có máu tươi đều từ bị cắt mất chỗ cổ chảy ra, hội tụ đến cùng một chỗ về sau, lại cộng đồng hướng chảy cái này khô héo Cổ Kiếm mũi kiếm, bị Cổ Kiếm thôn phệ.

Chất phác người đàn ông nụ cười trên mặt càng ngày càng cổ quái, Thân Thể cũng theo kiếm rung động mà hơi chập trùng.

Vừa rồi giặc cướp động tĩnh không nhỏ, lại có Kiếm Minh rung trời, toàn bộ khách sạn sống nơi đất khách quê người liền đều bị rùm beng, một số ưa thích xem náo nhiệt nhàm chán nhân sĩ sau khi đi ra khỏi phòng, liền thấy một chỗ thi thể không đầu, cùng đang lấy máu Uy kiếm cổ quái người đàn ông ở nơi đó ngốc cười không ngừng.

Ba tên đến từ Vô Thiện chùa hòa thượng coi như trấn định, còn lại người bình thường thì là tại một lát cứ thế về sau, đột nhiên tê tâm liệt phế rống lên một câu "Giết người" !

Tiếp theo, toàn bộ khách sạn liền đều lộn xộn, người trong giang hồ cầm trong tay các loại Vũ Khí, thần sắc cẩn thận nhìn lấy cái kia như cũ lấy máu Uy kiếm người đàn ông, người bình thường thì là sắc mặt thất kinh, muốn chạy trốn lại lại không biết nên trốn hướng chỗ nào, trong lúc nhất thời cực kỳ mâu thuẫn, không biết làm sao.

Lão bản nương từ gian phòng của mình đi ra, nhìn thấy trong hành lang máu tanh một màn, lông mày không khỏi nhíu một cái, chỉ gặp nàng hai tay chống nạnh, lại không có bao nhiêu e ngại chỉ cổ quái người đàn ông nói: "Người liền không thể để lão nương ngủ ngon giấc? Lão nương nếu là ngủ không ngon có nếp nhăn, tin hay không lão nương đem người chặt thành thịt vụn làm sủi cảo ăn?"

Người đàn ông nghe vậy nâng lên đầu, gặp được hai tay chống nạnh lão bản nương, nguyên bản Tinh Hồng hai con ngươi mới thoáng thanh minh một số, chỉ gặp hắn hàm hàm điểm một cái đầu, miệng run run nửa ngày mới mập mờ nói: "Muội tử, mau trốn."

Lão bản nương nghe vậy hai mắt lập tức nhíu lại, trên mặt xuất hiện một tia âm trầm biểu lộ, thấp giọng nói: "Chung quy là vô pháp áp chế sao?"

Lúc này còn lại sống nơi đất khách quê người mới phảng phất giống tìm được chết đuối trước sau cùng một cộng cổ, gặp lão bản nương không e ngại cái này lung tung giết người Ma Đầu, vội vàng hướng lão bản nương chạy tới, một bên chạy một bên nói: "Lão bản nương,

Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Chúng ta là đến ở trọ không phải đi tìm cái chết, ngươi nếu là không giải quyết người này, về sau đừng nghĩ từ chúng ta nơi này cầm đi một cái tử!"

Gặp bọn này nhất gan sợ phiền phức còn không bằng mình một nữ tử Nam Nhân la lối om sòm, lão bản nương khóe miệng cong lên, cười lạnh một tiếng, nói: "Tốt, không cần liên không cần, hôm nay các ngươi có thể sống đi ra, coi như lão nương ta làm việc thiện."

Gặp lão bản nương ngữ khí Bất Thiện, đám người này Nhân Châu đi lòng vòng, quay người nhìn thấy quý dị tráng hán kiếm trong tay đã đem trên mặt đất máu hút sạch sẽ, chính đang hướng về mình bọn người cười ngây ngô, cái này để bọn hắn phảng phất từ bàn chân dâng lên một luồng hơi lạnh, toàn thân đều huyết dịch đều ngưng kết lại. Bọn hắn vội vàng cười làm lạnh nói: "Lão bản nương, chúng ta đây không phải cùng ngươi nói nói nhảm đầu mà! Ngươi Tê Tướng trong bụng có thể chống thuyền, nhưng tuyệt đối đừng cùng chúng ta so đo a, chúng ta tới ngươi nơi này ở trọ, đứng vậy nhìn trúng lão bản nương danh tiếng tới."

Lão bản nương quả thực không phải cái gì bụng lớn lượng nữ tử, nghe vậy vẫn như cũ là xùy cười một tiếng, khinh thường nói: "Nói chuyện trước đó vô vô lương tâm của mình, ngươi nếu là dám đập lấy lương tâm của mình nói ở ta tiệm này không có nửa điểm ý nghĩ khác, lão nương hôm nay liền là chết, cũng bảo đảm ngươi an toàn, nhưng ngươi nếu là dám nói chuyện, tin hay không lão nương cái thứ nhất vận gãy cổ của ngươi?"

Người kia thấy một lần lão bản nương trừng mắt, tâm lý phảng phất là nghĩ đến Đại Mạc bên trên một cái Nữ Ma Đầu Truyền Thuyết, lại nhìn về phía lão bản nương thần sắc liền trở nên lại kính vừa sợ, bị nắn một cái Cầu Huyết Lâm Đầu, lại ngay cả một miệng thở mạnh cũng không dám.

Lão bản nương gặp hắn cái kia sợ dạng, trên mặt liền lập tức lộ ra vẻ mong mỏi, chỉ gặp nàng khoát tay áo, nói: "Hiện tại mau trốn, có thể chạy trốn là vận

khí, chạy không thoát cũng đừng oán lão nương, đường là chính các ngươi chọn, lòng tham cũng là các ngươi tự tìm, có thể không có thể sống sót đều bằng bản sự đi."

Những người này lẫn nhau nhìn coi, lại gặp tráng hán kia đã nâng lên mũi kiếm, chỉ chỉ lão bản nương, vừa chỉ chỉ bọn hắn, một loại từ đáy lòng rung động vì sợ mà tâm rung động đột nhiên mà lên, bọn hắn không kịp nghĩ nhiều, trong nháy mắt tan tác như chim muông, lẫn nhau tranh đoạt lấy thoát đi, còn chưa bên dưới đèn lầu hai, liền gặp chất phác người đàn ông hai chân nhất động, thậm chí không có thấy thế nào thanh động tác của hắn, chỉ thấy hắn trực tiếp xuất hiện tại đầu bậc thang vị trí.

Chất phác người đàn ông lại là nhếch miệng ngu ngơ cười một tiếng, nước bọt thuận khoe miệng một giọt một giọt chảy xuống, hai mắt lại là càng thêm Tỉnh Hồng.

"Không thể đi, ai cũng không thể đi, máu, máu còn còn thiếu rất nhiều."

Nói, khô héo Cổ Kiếm vùng lên, một loại làm cho người cảm thấy tim đập nhanh kiếm khí Kiếm Mang đột nhiên mà ra, kiếm phong chỉ, Vạn Vật Câu Diệt, một số muốn nhảy lầu mà chạy người ở giữa không trung trực tiếp liền bị kiếm khí chém thành khối thịt, máu tươi từ không trung dẫn dắt tiến vào Cổ Kiếm bên trong.

Cổ Kiếm vù vù, chính là ngay cả một số không hiểu kiếm người bình thường đều phảng phất nghe được Cổ Kiếm cảm giác hưng phấn, cái này để bọn hắn không khỏi trong lòng kinh hãi, kiếm này chẳng lẽ cũng thành tinh?

Kỳ thực bọn hắn lại chỗ nào biết, người không phải Ma Đầu, kiếm mới là họa đầu số, Chu Thần Hoàn đứng ở đằng xa vậy xem, một chút liền nhìn ra chuỗi kiếm này nơi máu chót, trách không được mình đi vào khách sạn sau tìm tìm không được ma khí nơi phát ra, nguyên lai là Ma Kiếm vào vỏ Ma Khí bị giam cầm bố trí.

Kiếm tên nháy mắt, là Đông Thắng Thần Châu rộng phụ nổi danh Ma Kiếm một trong. Ba trăm năm trước Đông Thắng Thần Châu chợt có một Ma Đầu cường thế mà lên, liền tiếp chém giết Hàng Yêu Trừ Ma người trong Phật môn mấy trăm, dẫn đến Phật Giới tức giận, từ một tên Phật Môn Tôn Giả lĩnh đầu, suất lĩnh La Hán mười tám người hiện lên ở phương đông Linh Sơn, tổ Phật Môn Diệt Yêu đại trận, mới đưa này Ma Đầu hoàn toàn hủy diệt, cũng xoắn nát Kỳ Hồn phách, để nó triệt để chôn vùi vào Vạn Giới bên trong, vĩnh thế không được sinh. Cho nên nói người trong Phật môn nhìn lòng dạ từ bi, độ chúng sinh, thật sự là không có chạm đến nó phòng tuyến cuối cùng cùng lợi ích mà thôi, một khi chạm đến phòng tuyến cuối cùng, chính là so yêu ma kia còn muốn làm cho người hoảng sợ.

Nhưng Ma Đầu dù chết, Ma Kiếm nháy mắt lại không biết tung tích, ba trăm năm qua Phật Giới một mực đang tìm kiếm chuỗi này nghe nói nhanh muốn đạt tới Thiên Giai Linh Kiếm, nhưng ai biết 300 năm qua đi, vẫn như cũ là không có chút nào thu hoạch, Chu Thần Hoàn ba trăm năm trước còn tại đảm nhiệm Phật Môn Tịnh Đàn Sư Giả, đối việc này cũng coi là biết rõ, cho nên thấy một lần chất phác người đàn ông khiến cho kiếm, liền biết là chuỗi này lấy dính mấy trăm Phật Môn cao thủ máu tươi Ma Kiếm—— nháy mắt!

Mất thấy bị Ma Kiếm khống chế chất phác người đàn ông ở nơi đó tùy ý giết người, Chu Thần Hoàn cũng không có xuất thủ chuẩn bị, một người chính như lão bản nương nói, người bên trong này liền không có mấy người trong tay là sạch sẽ, đã muốn đến Đoạt Bảo vậy thì nhất định phải có chết giấc ngộ, mà cả hai thì là Chu Thần Hoàn đối một mực thờ ơ lạnh nhạt lão bản nương cùng ba cái kia hòa thượng hai cái Người đọc sách có chút nhìn không thấu.

Mấy người kia thể nội đều có hùng hồn Nguyên Khí ba động, nhưng Chu Thần Hoàn sơ bộ cảm giác dưới, lại thấy không rõ mấy người thực lực, mà lại có Phật Môn cao nhân ở đây, liền xem như trăm yêu trừ ma cũng không tới phiên tự mình ra tay.

Quả nhiên, tại chất phác người đàn ông trong tay Ma Kiếm lại thu hoạch được mấy người tính mệnh về sau, Vô Thiện chùa ba người rốt cục xuất thủ.

Chỉ gặp tuổi già hòa thượng huệ thông hét lớn một tiếng Nghiệt Chướng, mặt khác hai tên hòa thượng trí cảm giác cùng trí kiếm liền đập bậc thang mà lên, trí cảm giác cầm trong tay một cây Hàng Ma côn, trí kiếm thì là tay cầm Mộc Kiếm, hai người Nhất Côn một kiếm như như con thoi trao đổi thân hình, đến chất phác người đàn ông trước người, liền một trái một phải giữa trời nên dưới.

Chất phác người đàn ông trên mặt vẫn là cái kia nụ cười thật thà, gặp hai tên hòa thượng Côn Bồng cùng Mộc Kiếm đập tới, cũng là không tránh không né, trong tay Ma Kiếm vùng lên, kiếm khí sạch sành sanh mà lên, Ma Khí trùng thiên, đen nhánh Ma Khí xen lẫn không thể bề nghệ kiếm khí ngang hướng hai tên Vô Thiện chùa hòa thượng xâm nhập mà đi.

Trí cảm giác ở vào trí kiếm phía bên phải, gặp Ma Khí xen lẫn kiếm khí từ bên trái đánh tới, trên mặt lại là không có không chế lộ ra nụ cười: "Trí kiếm, Lão Quy Cù, ngươi cần ta giết."

Trí kiếm nhếch miệng, động tác lại không có gì lạc hậu, chỉ gặp hắn Mộc Kiếm thu hồi, miệng bên trong mặc niệm Phật Môn Thánh Kinh, toàn thân nổi lên âm áp Phật quang, đồng thời hai tay có Kim Quang bao trùm, Chi Kiếm hướng về phía trước, Mộc Kiếm cũng bị Phật quang bao phủ, nơi xa nhìn lại, liền phảng phất Kim Quang sáng chói lợi kiếm, có Vô Kiên Bất Tội chi lực.

"Đại Nhật Như Lai, Vạn Pháp Quy Nhất, lợi kiếm Trảm Ma, giúp người về Hoàng Tuyền!"

Lợi kiếm miệng bên trong nhắc tới ra cùng tìm Thường hòa thượng khác biệt Phật Môn chân ngữ, trong tay Mộc Kiếm trong nháy mắt Phật quang đại thịnh, so với hắn tự thân Phật quang đều muốn nồng hậu dày đặc mấy lần, chỉ gặp hắn mấy kiếm vẩy một cái, cả người rút đi Phật Môn cả sa, liền như là cái kia phóng lên tận trời lợi kiếm, lại để Ma Kiếm vì đó một trận run rẩy.

Ma Khí mang theo tạp kiếm khí cùng Phật quang ẩn chứa kiếm ý đột nhiên chạm vào nhau, không có ra bao lớn nổ vang, thậm chí một tia tiếng vang cũng không có, liền như là hai đoạt đoá Bông gòn đụng tới, lộ ra Kính Hoa Thủy Nguyệt, chỉ là sấm to mưa nhỏ.

Nhưng sau đó một khắc, trí kiếm nắm lấy vừa mới đập nên chất phác người đàn ông Nhất Côn bỗng trí cảm giác hướng về sau kích lui ra phía sau, những cái kia còn đang nghi ngờ thật thà người đàn ông có phải hay không nhìn dọa người kỳ thực chỉ là chỉ có bề ngoài người trong nhảy mắt thất khiếu chảy máu, thể nội kinh mạch bị hai nhóm kiếm khí chạm vào nhau sau lộn xộn bắn ra hỗn tạp kiếm khí chỗ xé rách, trong chốc lát liền không có tính mệnh.

Ma Kiếm nhảy mắt, am hiểu nhất nhảy mắt lấy mệnh!

Chu Thần Hoàn nhũu mày đi xem cái này Vô Thiện chùa Tăng Lữ cùng chất phác người đàn ông một kích, tại trong mắt người khác cái này vèn vèn chỉ là đỉnh phong một kích mà thôi, nhưng tại Chu Thần Hoàn trong mắt, lại là kiếm khí chạm vào nhau một trăm ba mươi tám dưới.

Ngấn ngùi một cái chớp mắt, hai người giữa bất tri bất giác kỳ thực đã giao thủ một trăm ba mươi tám dưới, cái gọi là không có chút nào âm thanh, chỉ là người ngoài nghề thấy không rõ mà thôi.

"Cái này có tính không là việc cần kỹ thuật đâu? Có nên hay không thường?"

Chu Thần Hoàn lông mày bỗng nhiên giãn ra, khoe miệng hơi vênh lên, nhưng còn chưa có nói xong, cả người liền từ nguyên địa nhảy lên một cái, hấn một tay nắm tay, bỗng nhiên hướng về sau một quyền đánh ra, chỉ nghe vang một tiếng "bang" lên, một tên thân mang vải bảo phổ thông người dân bộ dáng người đàn ông liền bị hấn đánh nát nội tạng, thi thể lăn xuống tới đất.

Mà lúc này, một mực chau mày lão bản nương mới hai mắt sáng lên, chỉ gặp nàng lắc lắc như rần nước vòng eo, uốn éo uốn éo đi tới Chu Thần Hoàn bên cạnh, thấp đầu nhìn thoáng qua ở ngực lõm đi xuống người đàn ông, nhất cước đem hấn đá đi xuống lầu, chột trên mặt chất lên một vòng mị hoặc nụ cười, nói: "Không nghĩ tới, lão nương còn có nhìn nhầm thời điểm..."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Tiêu 3 nương

? Chương 113: Tiêu Tam nương

Chu Thần Hoàn nghe được lão bản nương giống như cười mà không phải cười giống như ngâm không phải ngâm, chỉ là bật cười lớn, rất có Người đọc sách biết lễ hiểu lễ khí chất, ôm quyền nói ra: "Lão bản nương xin hãy tha lỗi, ra nhóm bên ngoài tổng là muốn Hại Nhân Chi Tâm Bất Khả Hữu, nhưng nên có tâm phòng bị người, sáng sớm gõ triều miền không phải có ý lừa gạt lão bản nương. Âm thanh thiên nhiên nhỏ nói2. "

Có lẽ là bởi vì ban đêm không có bỏ trang, lão bản nương một cười lộ lên, trước ngực hai đoàn dao động sóng biển từ không cần phải nói, liền trên mặt nàng cái kia phảng phất mặt trắng son phấn cũng là rờn rờn rơi xuống phía dưới, dần dần lộ ra một trương khiến bình thường nam nhân đều vì đó khuynh đảo dung nhan tuyệt mỹ.

"Khách quan lễ độ như vậy mạo, so những Đại lão kia thô tốt hơn nhiều, ta dựa vào Nam Nhân sinh tồn phụ nhân một cái, sao lại dám tức giận chứ?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy, lại là cười một tiếng, hấn liếc qua khí thế càng ngày càng thịnh nhảy mắt Ma Kiếm, trong lòng suy tư một hai, mới lại nói ra: "Lão bản nương cũng không phải cái gì dựa vào Nam Nhân sinh tồn phụ nhân, theo ta được biết, tại cái này Đông Thắng Thần Châu cảnh nội, có thể so với được lão bản nương, cũng mới một tay chỉ số a?"

Lão bản nương nghe được Chu Thần Hoàn, hai mắt nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên một vòng sáng sắc, chỉ gặp nàng duỗi ra ngón tay sờ lên Tinh Hồng bờ môi, nụ cười trên mặt càng thêm kiều mị: "Sáng sớm công tử như thế nào hiện thân phận của ta?"

Chu Thần Hoàn nhún vai, hai mắt lại hướng lầu bên dưới nhìn thoáng qua, Vô Thiện chùa ba tên hòa thượng lần này là toàn bộ đều động thủ, cùng cái kia bị Ma Kiếm nhảy mắt không chế chất phác người đàn ông kích đánh nhau.

Kiểm khí dạt dào, Phật Quang Phổ Chiếu, Ma Khí lại là không ngừng tiết ra ngoài, khiến cho nho nhỏ trong khách sạn, liền như là tam giới Chiến Trường, làm cho người không thể không toàn bộ tinh thần đề phòng đi tránh né cái này tiết lộ mà ra một chút kiếm khí.

"Ta chỉ là nghe qua một cái tính không được thật lời đồn mà thôi, nghe nói Đông Thắng bảng bài danh thứ sáu Nữ Ma Đầu trong ba năm này mai danh ẩn tích, rất nhiều người đều cho rằng nàng là chết tại cái nào đó xúc yếu trừ ma Hoạt Phật trong tay, nhưng cũng có người nói cái này Nữ Ma Đầu tìm tới chính mình thân ca ca, nhưng thân ca ca thân phụ trọng tật, sắp buông tay nhân gian, Nữ Ma Đầu nhớ lấy thân nhân duy nhất, liền thủ hộ tại Ca Ca bên cạnh, muốn tận mắt thấy Ca Ca nhắm mắt về sau, mới có thể tái xuất giang hồ."

Chu Thần Hoàn một vừa nhìn lão bản nương thần sắc biến hóa, một bên vận chuyển Nguyên Khí nhanh chóng lưu chuyển quanh thân, hần gặp lão bản nương vẫn như cũ là thờ ơ, lại cười nói: "Lúc đầu đối với loại này không có lừa thì sao có khó tin tức ta là rất khó tin tưởng, nhưng tiểu sinh một tháng trước may mắn nhìn thấy một trương chân dung, bức họa này giống nghe nói là mười năm trước một cái duy nhất nhìn thấy ma nữ đồng thời còn sống trở về người về, mà tại hần vẽ xong trương này chân dung sau lại đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, nhưng chân dung lại quý dị mất tích, người nói chuyện này có trách hay không?"

Lão bản nương thần sắc rốt cục có biến hóa, Chu Thần Hoàn hai tay thả lỏng phía sau, đã biến chuyển thành quyền, nhưng thần sắc trên mặt vẫn là như vậy lạnh nhạt, "Mà bức họa này giống lại cùng hiện tại lão bản nương có bảy phần rất giống, mười phần giống như, người nói chuyện này có phải hay không kỳ quái hơn đâu?"

Lão bản nương đột nhiên nở nụ cười,

Cười đến run rẩy cả người, trước ngực hai con thỏ nhỏ liền phảng phất muốn tung ra áo bên ngoài, đừng nói chính đối mặt nàng Chu Thần Hoàn, cho dù là nơi xa cái kia hai cái Người đọc sách ăn mặc người khiêm tốn cũng nhìn không được ghé mắt tới, đi nhìn đời này cũng không nhất định có thể gặp lại kiều diễm cảnh tượng.

"Nguyên lai tại ta trước đó đi đầu một bước gia hòa là của các người người, người đến cùng là ai?" Lão bản nương cười ra giống như rắn linh xảo xinh đẹp lười, nhẹ nhàng một liếm hơi có vẻ môi khô ráo, cả người lộ ra càng tràn ngập khó hiểu đã tính.

Chu Thần Hoàn nhún vai, đột nhiên gặp lâu bên dưới cái kia dùng kiếm hòa thượng vậy mà lấy một cái khác hòa thượng trẻ tuổi làm kiếm, hai cái nhân khí cơ hoàn toàn hợp nhất, nhất động nhất tĩnh ở giữa, cho Chu Thần Hoàn cảm giác phảng phất như là Thiên Địa đều cùng sự hoàn mỹ khế hợp.

Người như kiếm, người là kiếm!

Không nghĩ tới hai cái Phật gia hòa thượng, lại có thể sử xuất so với bình thường Đạo Gia Kiếm Tiên đều muốn sắc bén lại Khế Hợp Thiên Đạo kiếm tới.

"Tiêu Tam nương, không nếu chúng ta trước xem kịch như thế nào?" Chu Thần Hoàn hướng lâu một chếp miệng, lão bản nương nghe được Chu Thần Hoàn chính xác gọi ra tên của mình, liền cũng không tiếp tục đối Chu Thần Hoàn ôm có bất kỳ tín nhiệm, chỉ là tinh thần của nàng cũng đều bị cái kia bị Ma Kiếm nháy mắt không chế người đàn ông trên thân, nhãn quang lưu chuyển ở giữa, gặp Chu Thần Hoàn buông tay biểu thị không có có dị tâm, lúc này mới tại khoảng cách Chu Thần Hoàn năm bước địa phương nhìn xuống dưới.

Chu Thần Hoàn gặp Đông Thắng bồng xếp hạng thứ sáu Quý Kiến Sầu Tiêu Tam nương như thế đề phòng mình, cũng không biết là nên tự hào hay là nên đau đầu, lúc đầu chỉ muốn tham gia nào nhiệt, nhìn xem cái này ma khí nơi phát ra là vật gì, nhưng ai biết lại có khéo hay không đụng phải cái này tại Đông Thắng trên bồng thứ tự vẹn vẹn yếu tại xếp hạng thứ năm áo trắng Quan Âm Ngạo Suong, cùng là Đông Thắng bồng mười vị trí đầu bên trong thân phận thần bí nhất ba cái Libero bên trong Quý Kiến Sầu Tiêu Tam nương.

Một cái xếp hạng thứ năm áo trắng Quan Âm còn đang đọc sau nhìn chăm chăm, nói không chừng lúc nào liền cho mình tới một cái nhất kích trí mệnh, nhưng ở cái này vẫn cảm Thời Kỳ, mình lại đem xếp hạng thứ sáu Quý Kiến Sầu cho chọc, ngay cả Chu Thần Hoàn cũng cảm giác mình gần nhất vận khí có phải hay không có chút quá kém.

Người bình thường cả một đời cũng chưa chắc có thể gặp phải người, mình cứ như vậy ngay cả được mang đựng cho gặp hai cái, mà lại đều là mười phần đối thủ khó dây dưa.

Chu Thần Hoàn thở dài, chỉ có thể nói một tiếng thời gian này đúng là không có cách nào qua, nhưng trên mặt lại nơi nào có nửa điểm sầu muộn chi sắc.

Ác nhân khách sạn lâu một, những cái kia bàn gỗ chiếc ghế lúc này cũng đều bị mấy người Chiến Đấu liên lụy, tại kín không kê hồ kiếm khí trong lòng giam, bị kiếm khí lần lượt chỗ đâm xuyên trăm dưới, lúc này bị chất phác người đàn ông thống khổ rít lên một tiếng chấn động dưới, trong nháy mắt biến thành vô số gỗ phẩn, rơi tại mặt đất, mặt đất liền phảng phất dày hơn nửa tấc, gào thét hành động phía dưới, gỗ phẩn tung bay, như Ngoại Giới Bão Cát, lại như mây mù phiêu miểu, lại để cho người ta nhìn không rõ ràng.

Vô Thiện chùa huệ thông sở dĩ sẽ mang theo hai cái trẻ tuổi Tiểu Hòa Thượng tới này loại động một tí thân tử vẫn tiêu địa phương, một mặt là bởi vì trí kiếm cần một thanh bội kiếm, mà cái này Ma Kiếm nháy mắt thích hợp nhất, một phương diện khác liền là bởi vì trí kiếm cùng trí cảm giác hai người trời sinh liền có một loại ngoại nhân không cách nào lý giải ăn ý cảm giác.

Một người như kiếm, một người là kiếm, tuy nhiên hai người bình thường luôn luôn vấp miệng không ngừng, nhưng tại thời điểm chiến đấu, một người có thể làm kiếm, một người có thể dùng kiếm, hai người Khí Cơ cùng Nguyên Khí có thể rất hoàn mỹ dung hợp, chính là Vô Thiện chùa đắc đạo cao tăng nhóm cũng đối với chuyện này không nói rõ được cũng không tả rõ được, sau cùng chỉ có thể đổ cho Phật Pháp Vô Biên.

Lúc này trí cảm giác chấp tay trước ngực đặt ở ngực, Thân Thể thẳng tắp như kiếm, chân bị trí kiếm hai tay nắm ở, cả người như lợi kiếm ra khỏi vỏ, tuy nhiên trên thân Phật quang thoáng hiện, nhưng kiếm ý mười phần, trí kiếm mỗi huy động một lần, trí cảm giác trên thân liền có thể ra phổ thông Kiếm Tiên đều không thể bề nghệ cường đại kiếm khí, như xé núi Liệt Hải, phồn vinh mạnh mẽ hướng cầm Ma Kiếm người đàn ông quét tới.

Chất phác người đàn ông lúc này trên mặt lại không một tia nhân loại vốn có biểu lộ, hần thất khiếu chảy máu, nhưng hai mắt Hồng Mang lại càng ngày càng thịnh, cả người Ma Khí trùng thiên, tại cái này chật hẹp trong khách sạn, cùng kiếm khí hỗn tạp cùng một chỗ, cùng cái này Phật Môn Phật quang đầu cái lực lượng ngang nhau, trong thời gian ngắn vậy mà ai đều không thể tiến thêm một bước.

"Trí cảm giác, làm tốt chết giác ngộ đi!"

Trí kiểm khí thể trùng thiên, khốc miệng ắn có máu tươi tràn đầy, chỉ gặp hấn tay phải ngón tay lau một hạ miệng sừng máu tươi, tại trí cảm giác trên chân về lên một cái Liên Hoa, một loại khí tức thánh khiết đột nhiên tràn ngập khách sạn.

Trí cảm giác thấy thế, hai mắt nhất thời trùng đến lão đại, nhưng trên mặt lại là nụ cười không ngừng: "Trí kiểm, ta đi ngươi cái Mỗ Mỗ cái gấu a, ngươi nếu là không cần thận đem Bản Đại Gia. . . Khe khẽ bản tăng cho đùa chơi chết, coi như làm quý bản tăng cũng không tha cho ngươi!" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Cùng ma nữ giao dịch

? Chương 114: Cùng ma nữ giao dịch

Ma Kiểm nhảy mắt tựa hồ là cảm giác được một tia không ổn, nguyên bản sắc bén Kiểm Thế càng mạnh một điểm, chỉ gặp vung vẩy Ma Kiểm người đàn ông thất khiếu chảy máu càng nghiêm trọng, hiện tại chính là ngay cả một số trọng yếu Khiếu Huyết chỗ, cũng có máu tươi từ da thịt chảy ra, ánh mắt của hấn lóe ra có thể so với thái dương quang mang, lỗ tai cùng cái mũi khoang miệng thì là không ngừng tuôn ra mang máu hắc khí, Ma Khí lấy Hấn Tự làm trung tâm, không ngừng hướng khắp nơi mở rộng mà đi. Âm thanh thiên nhiên 2.

Dung hợp Mạn Thiên Phi Vũ mảnh gỗ vụn, khiến cho toàn bộ khách sạn lầu một đại sảnh trong nhảy mắt phân biệt rõ ràng, một phe là Phật quang tỏa ba tên hòa thượng, một phương thì là Ma Khí lượn lơ yêu ma, hai phe khí thể đều không ngừng kéo lên, kiểm ý đạt dào đề Chu Thần Hoàn đều không thể không bí mật thi triển Nguyên Khí Cường Trảo, tới cùng kháng cái này so với Lý Bạch ngày đó xuất kiểm càng thêm kiểm khí bén nhọn.

Vô Thiện chùa lão tăng huệ thông gặp hai cái Tiểu Hòa Thượng ở nơi đó lẫn nhau cãi nhau, nhưng động tác trên tay lại không chút nào ngưng trệ, nụ cười trên mặt chân thành lại hiền lành, mặt đối mặt khí thể càng ngày càng mạnh Ma Vật, huệ thông lại chấp tay trước ngực, đứng ở một bên, rõ ràng là không muốn xuất thủ nữa.

Đột nhiên, lão tăng chuyển đầu nhìn về phía lầu hai Chu Thần Hoàn chỗ, gặp Chu Thần Hoàn ánh mắt nhìn chăm chăm vào Hắc Vụ bên trong Ma Vật, hấn trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, nhưng rất nhanh lại lấp lại Thanh Minh, hơi lắc lắc đầu, lần nữa nhìn về phía cùng Ma Vật chiến đấu hai cái Sư Diệt.

Tại lầu tăng trở lại đầu trong nhảy mắt, Chu Thần Hoàn trong mắt lóe lên nhất đạo dị sắc, hấn tránh ở sau lưng quyền đầu đã bao hàm lạnh thấu xương trận gió, lại tại thời khắc này một lần nữa giãn ra.

"Lão hòa thượng kia có gì đó quái lạ?"

Tiêu Tam nương chẳng biết lúc nào lại tới gần Chu Thần Hoàn hai bước, nàng xoay người ghé vào lầu hai trên lan can, tròn vo bờ mông cùng phía trước mảnh liệt bộ ngực vừa vận hình thành khiến người huyết mạch sôi sục một màn, cho dù là Chu Thần Hoàn, đều chỉ có thể ở tâm lý nói thầm một tiếng yêu tinh, không nhìn tới tuy nhiên hơn ba mươi tuổi, nhưng đáng người lại khiến rất nhiều tuổi tròn đôi mươi nữ tử đều ghen tỵ muốn chết Tiêu Tam nương.

"Hấn không có cổ quái, ta có gì đó quái lạ mới đúng." Chu Thần Hoàn khốc miệng nhếch lên, nhàn nhạt nói.

Tiêu Tam nương liếc qua như cũ nhìn không thấu Người đọc sách ắn mặc tự xưng sáng sớm gõ triền miên Nam Nhân, nhếch miệng, truyền âm nói: "Chúng ta làm cái giao dịch như thế nào?"

"Giao dịch gì?" Chu Thần Hoàn lông mày nhướn lên.

Tiêu Tam nương như không rành thế sự nữ tử cười yếu ớt nói: "Đừng lo lắng, lão nương còn có thể ăn ngươi phải không? Huống chi, vẫn là câu nói kia, cho dù lão nương đem ngươi ắn, sau cùng thua thiệt không vẫn là chúng ta Nữ Nhân?"

Chu Thần Hoàn liếc mắt, không có phản ứng cái này lòng dạ khó lường đàn bà.

Tiêu Tam nương cũng lơ đãng, chỉ là sau khi cười xong, mới thu liễm thần sắc, lông mày hơi buông xuống.

Nói: "Ta giết Nam Nhân, nhảy mắt kiểm cho ngươi, tuy nhiên ngươi phải đáp ứng giúp ta làm sự kiện."

Chu Thần Hoàn cười lạnh một tiếng, "Tiêu Tam nương, ngươi đây cũng là giao dịch? Nam Nhân ngươi muốn giết liền giết, ta không hứng thú. Mà cái kia nhảy mắt kiểm, ta càng không hứng thú, ngươi không gặp tốt tốt một cái thật thà người đàn ông đều cho biến thành như vậy người không ra người quỷ

không ra quỹ đáng về? Ta nhưng không muốn trở thành cái thứ hai Kiếm Nô, đã phía trước hai điều kiện đều tính không được điều kiện, ta lại vì sao muốn đáp ứng giúp người làm việc? Cuộc mua bán này quá thua lỗ không phải?"

Tiêu Tam nương nghe vậy, thần sắc như cũ không có nửa phần biến hóa, chỉ gấp nàng duỗi ra ngón tay chỉ tránh ở một bên ba cái Người đọc sách, trên mặt vẫn là bộ kia cả người lẫn vật nụ cười vô hại: "Lại thêm ba cái Đoạt Phách tay, như thế nào?"

Chu Thần Hoàn vẫn là dao động đầu.

Tiêu Tam nương tựa hồ là có chút tức giận Chu Thần Hoàn không biết điều, nhưng Nhãn Châu đi lòng vòng, lại liếc qua chấp tay trước ngực tán nhu hòa Phật quang huệ thông, cắn răng nói: "Ta giúp người lượn vòng hòa thượng kia, cho người thu phục nhảy mất thời gian. Như nếu người nói cho ta biết thu phục không được nhảy mất, vậy chúng ta cũng sẽ không cần nói chuyện, lão nương cái này ném thử tâm can của người là Cái gì hương vị, mặc dù nói lão nương tự do tự tại, không người có thể quản, nhưng nếu có thể giao hảo Phong Vân Quốc, cũng hầu như về không phải chuyện xấu."

Lần này đến lượt Chu Thần Hoàn do dự, nói thật hẳn không có chút nào tin tưởng Tiêu Tam lời của mẹ, huống chi đây là toàn bộ Đông Thắng Thần Châu công nhận Ma Đầu một trong, nếu là đàn độn tin tưởng nằng, cam đoan ngày thứ hai thái dương đều không gặp được, nhưng đối với Ma Kiếm nhảy mất, hẳn còn thật sự có chút ý động.

Mình nhất tiện tay binh khí tại lúc ấy bị Thủy Đức Tinh Quân đánh lén Đầu Thai sau liền biến mất không còn tăm tích, cho dù là chính mình cái này chủ nhân cũng tìm tìm không được. Về sau tuy nhiên học trộm Thiên Sơn Đồng gia không kém Quyền Thuật, nhưng mình dù sao không phải Đồng gia, dùng đã quen Vũ Khí, luôn luôn một quyền nát sơn hà, vẫn còn có chút cảm giác không thoải mái.

Cho nên hiện tại hẳn xác thực cần một vũ khí, mà trước mắt nhảy mất Ma Kiếm, như nếu bài trừ Ma Khí Linh Thể, cũng là còn có thể nhập pháp nhân của chính mình.

Chỉ là vừa mới cái kia Vô Thiện chùa hòa thượng thoáng nhìn, liền để trong cơ thể mình Nguyên Khí không bị khống chế nhanh chóng lưu động, cái này khiến Chu Thần Hoàn đối cái này nhìn từ ái hiền lành hòa thượng có không thể coi nhẹ cảnh giác.

Tại thạch ngọc Quốc Trung, cho dù là Thiên Sơn Đồng gia cũng không thể cho mình cảm giác như vậy, nhưng bây giờ, một cái ngẫu nhiên gặp nhau hòa thượng vậy mà lại để cho mình lần thứ nhất cảm thấy khó giải quyết, cái này lúc trước đều là chưa bao giờ sinh qua, điều này cũng làm cho Chu Thần Hoàn đối cái này Phong Vân Quốc lần thứ nhất cảm nhận được một tia không tầm thường ý vị.

Mình Thạch Ngọc nước nhị đẳng nước lớn cũng không tìm tới một cái Đông Thắng trên bảng cường giả đầu, nhưng Tam Đẳng nước Phong Vân Quốc bên trong liền phảng phất không cần tiền từng cái bật đi ra, còn có cái này không có danh tiếng gì ba tên hòa thượng, đều để Chu Thần Hoàn không thể không lần nữa suy nghĩ cái này Phong Vân Quốc đi đồ sự tình.

Gặp Chu Thần Hoàn do dự, Tiêu Tam nương không khỏi hừ một thanh, mày nhăn lại, nói: "Ta một nữ nhân cũng có thể làm đến việc này, người một cái đại lão gia lo lắng cái gì? Sẽ không thật là không có hưởng qua Nữ Nhân vị chim non, chỉ có bề ngoài a?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy, lúc này mới sáng sủa cười một tiếng, chỉ gặp hắn nhìn thoáng qua cái kia ba tên không cầm Thi Thư phản cầm lợi khí Người đọc sách, cười nói: "Phía dưới thời gian cũng không nhiều, như nếu Tiêu Tam nương muốn hợp tác với ta, vậy thì mời xuất ra một điểm thành ý tới."

"Phi! Ta nhìn hai ta đối tính đừng được! Một cái nam nhân còn đông dài như vậy, lo lắng cái lo lắng này cái kia."

Chu Thần Hoàn không chút phật lòng, chỉ là gõ gõ trước mặt lan can, nói: "Thời gian thật không nhiều lắm a."

"Hừ!"

Tiêu Tam nương lạnh hừ một tiếng, lại cũng không có lại trì hoãn, trực tiếp quay người đi đến cái kia ba tên ngồi chồm hồm trên mặt đất lạnh run run phảng phất thư sinh tay trái gà không chặt trước mặt, băng lãnh nói: "Đừng giả bộ, ta cùng mục tiêu của các người đã đạt thành nhất trí, muốn cầm đầu của các người làm thành ý."

Cái kia ba tên thư sinh nghe vậy, Thần Thể đều là có chút dừng lại, nhưng cũng không còn run rẩy, chỉ gấp vì cái gì công Thư rương Nam Từ đứng lên, thần sắc về lo lắng nhìn lấy ăn mặc hoa chi loạn chiến Tiêu Tam nương, nói: "Lão bản nương, khả năng người còn không biết nói thân phận của chúng ta, tại cái này Phong Vân Quốc bên trong, giúp hắn nhưng chẳng khác nào cùng chúng ta toàn bộ Phong Vân Quốc là địch, người thế nhưng là muốn ——"

Còn chưa có nói xong, thư sinh này liền cảm giác trước mắt hiện lên một đạo bạch mang, tâm hắn sinh cảnh giác, vội vàng lui về phía sau, chỉ là bước chân vừa mới đặt lên còn chưa rơi dưới, liền bị Tiêu Tam nương một cái Thủ Dao cho chém đứt đầu.

Hai người khác thấy thế, sinh lòng kinh hãi phía dưới, cũng không còn nguy trang, nhao nhao từ Thư rương bên trong rút ra Đoản Kiếm liền muốn đâm về cái này giết người không chớp mắt Nữ Ma Đầu.

"Ồn ào, giống như hắn đều không phải là cái nam nhân!"

Tiêu Tam nương một điểm tính nhẫn nại cũng không có, lâu một Chiến Đấu đã muốn đi vào khâu cuối cùng, người đàn ông rõ ràng là ở vào hạ phong, nâng thủ hộ người đàn ông ba năm, lại có thể thật dễ người đàn ông chết bởi trong tay người khác? Cho dù là lòng dạ từ bi người trong Phật môn cũng không thể.

Chỉ gặp nàng hai tay như rắn mà động, bước chân hư nhấc một cái chớp mắt, liền lại nặng quy về này.

Lạnh lùng liếc qua hai cái đồng dạng không có đầu lâu thi thể, liền bước chân đạp nhẹ, cả người như như đạn pháo từ lầu hai trực tiếp Đạn Xạ đến lầu một trong chiến trường.

Mà Chu Thần Hoàn tại nhìn thấy nàng không nói gì hạ lầu một về sau, cũng là bất đắc dĩ dao động đầu, nói một tiếng không nghe lời Nữ Nhân thật đáng bị đánh đít về sau, cũng một tay nhẹ tay vịn cán, nhảy lên bên dưới, đồng dạng bay xuống tại kiếm khí ngang dọc lầu một trong đại sảnh.

Vừa chạm vào tức mặt đất, trong tâm mất chỗ, liền có thể hiện cánh hoàng tàn khắp nơi khe rãnh ngang dọc lưu lại kiếm ngân, đi ra một bước, liền có vô số kiếm khí giao thế đánh tới.

Chu Thần Hoàn cười nhạt một tiếng, nói: "Thu hoạch được nhảy mất về sau, ta liền cũng coi là nửa cái Kiếm Tiên đi?"

Vừa dứt tiếng, thân ảnh liền đồng dạng biến mất Vu Ma khí lượn lờ trong bóng tối, áo trắng trắng giầy Thò Trắng Chu Thần Hoàn, cũng vào lúc này chính thức trộn lẫn đến cái này cái cộc nhân quả dây dưa chuyện phiền toái kiện bên trong... (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Tiểu tử, tiếp kiếm

Chương 115: Tiểu tử, tiếp kiếm

Bởi vì Quỷ Kiến Sầu Tiêu Tam nương cùng Chu Thần Hoàn gia nhập, khiến cho nguyên bản sáng tỏ Chiến Trường trong nháy mắt mê loạn, Vô Thiện chùa trí kiếm cùng trí cảm giác như củ kiếm ý dạt dào, Sát Ý ngang dọc, cho dù bị Ma Kiếm không chế người đàn ông đã đã dùng hết thể nội sau cùng một tia nguyên khí, cũng vẫn là không cách nào chống cự Phật quang xâm nhập.

Ma Kiếm chung quy chỉ là Ma Kiếm, tuy nhiên có thể khống chế chủ ký sinh lực lượng, nhưng cũng đồng dạng chế ước tại chủ ký sinh thực lực, chất phác người đàn ông vốn cũng không phải là loại kia vạn dặm không một thiên tài, vèn vèn bởi vì có thể thừa nhận được ở nháy mắt Ma Khí xâm nhập, đồng thời cùng nháy mắt đạt thành hiệp nghị, mới có thể để cho nháy mắt phát huy ra người đàn ông ba phần trăm tiềm năng.

Lúc này người đàn ông sau cùng một tia tiềm năng cũng bị ép khô, cho dù không có Vô Thiện chùa Cao Tăng tập kích, cũng quả quyết sống không quá hôm nay, cho nên tại trí kiếm cùng trí cảm giác phảng phất một thể hoàn mỹ phối hợp dưới, nháy mắt có thể quay vòng đẳng dơi địa phương đã càng ngày càng nhỏ.

Lúc đầu nếu không có ngoài ý muốn khác, chỉ bằng Vô Thiện chùa hai cái trẻ tuổi hòa thượng cũng có thể giải quyết cái này nhất tôn Ma Đầu, nhưng bởi vì Quỷ Kiến Sầu Tiêu Tam nương cùng Chu Thần Hoàn gia nhập, khiến cho Vô Thiện chùa Cao Tăng bước chân xuất hiện một tia rối loạn.

Mà Ma Kiếm nháy mắt cũng trùng hợp bắt lấy cái này một cơ hội, rút khô chất phác người đàn ông sau cùng một tia sinh cơ, phong cách cổ xưa Mặc Lan thân kiếm tàn mát ra làm thiên địa đều biến sắc cự đại uy thế, Ma Khí ngập trời, trực tiếp xoắn nát vốn là lung lay sắp đổ khách sạn, chỉ nghe bịch một tiếng vang lên, to như vậy một cái có thể che chắn Sa Trần khách sạn cứ như vậy bị nhổ tận gốc, cũng trên không trung xoay tròn hai vòng, trong nháy mắt biến thành vô số mảnh vụn.

Trí kiếm cùng trí cảm giác thấy thế, sắc mặt đều biến đến vô cùng ngưng trọng, trí kiếm toàn thân Phật quang lưu chuyển, sửa Nguyên Khí trong nháy mắt thấu thể mà ra, điên cuồng tràn vào đảm nhiệm kiếm phong trí cảm giác thể nội.

Trí cảm giác sắc mặt đỏ bừng lên, toàn thân cũng sau đó một khắc trở nên như in dấu như sắt thép đỏ bừng nóng rực, không khí chung quanh ản ản bởi vì nhiệt độ quá cao mà bắt đầu vụn vụn, nơi xa nhìn lại, liền cùng phát sinh không gian đảo lộn, rất khó tin tưởng đây là hai cái năm gần hai mươi mấy tuổi Tiểu Hòa Thượng tạo thành Dị Tượng.

Tiêu Tam nương tuy nhiên đã gia nhập chiến trường, lại cũng không có trực tiếp xuất thủ, nàng chỉ là hai tay ôm ngực đứng ở một bên, hai con ngươi nhắm lại, không động thủ cũng không có dừng tay ý nghĩ.

Mà Chu Thần Hoàn thì là vừa vận tiến lên hai bước, liền bị Vô Thiện chùa Cao Tăng huệ thông chặn con đường phía trước.

"A di đà phật, phía trước là Vô Gian Địa Ngục, thí chủ chớ có sai lầm."

Huệ thông chấp tay trước ngực, mặt ngăm từ bi, lông mày buông xuống.

Chu Thần Hoàn liếc qua khí thế tích lũy đến đỉnh điểm Ma Kiếm nháy mắt cùng Vô Thiện chùa hai cái Tiểu Hòa Thượng, gặp bọn họ ầm ầm tiếp xúc,

toàn bộ sa mạc cũng vì đó chấn động, tàn mạn khắp nơi mà ra Khí Cơ càng là khiến vừa mới đến nơi Bão Cát đều trong nháy mắt bị xé rách sạch sẽ, tiêu tán thành vô hình.

Hai tay của hắn nắm tay, đối xử lạnh nhạt nhìn lên trước mặt lão tăng, nói: "Ta không biết nói cái gì là Vô Gian Địa Ngục, ta chỉ biết Đó là ta như ngừng này không tiến, Tương Lai sẽ có phiền toái không nhỏ."

Huệ thông lắc lắc đầu, nói: "Người trong Phật môn, trăm yêu trừ ma là thứ nhất sự việc cần giải quyết, thí chủ đã bị Ma Đầu chỗ nhiều, chúng ta tự nhiên muốn giúp thí chủ trừ ma."

Chu Thần Hoàn nghiêng qua liếc mắt, vừa lúc gặp Tiêu Tam nương hướng mình Câu Thủ, hắn bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Các người xác định có thể giải quyết cái này Ma Đầu?"

"Như thí chủ hỗ trợ, có ngũ thành nắm chắc." Huệ thông đầu ra đẩy nói nói.

Chu Thần Hoàn nhún vai, ung dung cười một tiếng: "Ta cũng không phải cái gì Cao Tăng Phật giả, muốn lấy mình lợi ích làm đại giá đi làm cái kia gây bất lợi cho chính mình sự tình, đã cùng các người hợp tác mới có ngũ thành nắm chắc, vậy ta vì sao không cùng nàng hợp tác, đến lúc đó chẳng phải là có bảy thành nắm chắc?"

Huệ thông vẫn như cũ là chấp tay trước ngực, đầu não hậu phương xuất hiện một vòng Ngũ Thái Phật quang, hắn nâng lên lông mày đi xem một thân Người đọc sách ăn mặc Chu Thần Hoàn,

Dao động đầu nói: "Thí chủ thân có vạn người không được một Phật Căn, có cực lớn Phật Duyên, tuyệt đối không nên sai lầm, cùng bản tăng Quy Y Phật Môn, tu được chính quả, mới là chính đạo."

Chẳng biết tại sao, vừa nghe đến Lão Hòa Thượng câu nói này, Chu Thần Hoàn nội tâm liền không khỏi phiền não, hắn nghĩ tới năm trăm năm trước Tây Thiên Thủ Kinh sự tình, nghĩ đến thành Phật sau con khi biến thành bộ dáng gì, nhớ tới tâm chết như bụi con lừa trở lại Đại Đường, nghĩ đến cái kia thật thà Sa Tăng cả ngày Niệm Kinh đảo phật, khẩn cầu mình một ngày nào đó có thể gặp lại cái kia kiếp này vô vọng gặp nhau nữ tử.

Hắn nghĩ tới rất nhiều rất nhiều, nghĩ đến thành Phật dù loại sự tình, thế gian này từ bọn hắn thành Phật hôm đó bắt đầu, thiếu đi đại náo thiên không hăng hái Tề Thiên Đại Thánh, thiếu đi trộm gian dùng mảnh lõi có thể ái mộ Thường Nga một đầu Xuân Trư, thiếu một cái cả ngày tin Phật Niệm Phật liền ngay cả một con kiến đều không đành lòng giết chết Đại Đường Cao Tăng, thiếu một cái chất phác đến gần như ngu đại lại cả ngày nhắc tới về sau lại muốn gặp tiên nữ trên trời Lưu Sa Hà Lão Yêu, cũng thiếu một cái không làm Long Vương lại biến thành Bạch Mã bị người kỵ Tiểu Long Mã... Cái thế giới này, cái này Vạn Giới, từ ngày đó bắt đầu, thật thiếu đi rất rất nhiều đồ vật.

Yên tĩnh im ắng, không phong ba!

Từ khi trùng thiên, nha đứng vậy một đầm nước động!

Loại này phật, loại này tiên, loại này Vạn Giới, muốn nó làm gì dùng?

Chu Thần Hoàn nguyên khí trong cơ thể lấy không cách nào khống chế tốc độ tại thể nội điên cuồng lưu chuyển, Hồng Mông Tạo Hóa Quyết tầng cảnh giới thứ bốn nước chảy Khiếu Huyết cũng bắt đầu xoay tròn cấp tốc, Nguyên Khí bị Khiếu Huyết hấp thu, cũng cấp tốc bị nước chảy tạo liền trở thành càng thêm tinh thuần Nguyên Khí, vòng quanh toàn thân của hắn kinh mạch lưu chuyển, tiếp theo thấu thể mà ra, lại tiếp theo, lấy Chu Thần Hoàn Phương Viên trong vòng mười dặm, giữa thiên địa Nguyên Khí cũng vì đó không còn, bao quát Ma Kiếm nhảy mắt, bao quát Vô Thiện chùa ba cái Cao Tăng, bao quát Đông Thắng trên bảng bài danh thứ sáu Mạc Nữ Tiêu Tam nương, tất cả mọi người tại thời khắc này, đều kinh hãi phát hiện, mình vậy mà đã mất đi cùng thiên địa nguyên khí câu thông năng lực!

Bọn hắn đối nguyên khí cảm giác cùng lợi dụng, tại thời khắc này lại bị tước đoạt.

Tất cả mọi người tại thời khắc này, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía sắc mặt kịch liệt biến hóa Chu Thần Hoàn, chỉ gặp Chu Thần Hoàn toàn thân đều bị Nguyên Khí nơi bao bọc, nguyên khí đậm đặc, liền phảng phất một chiếc kén lớn, đem Chu Thần Hoàn bao khóa trong đó.

Nương theo lấy Chu Thần Hoàn khẽ hấp một hô ở giữa, như kén như vậy Nguyên Khí lúc sáng lúc tối, tất cả mọi người cũng có thể cảm giác được, tại Nguyên Khí kén bên trong Chu Thần Hoàn, chính có một loại làm cho tất cả mọi người cũng không biết kinh hồn táng đảm khí tức đang chậm rãi hình thành.

Này khí tức phảng phất Viễn Cổ chi khí, xen lẫn Cổ Lão mà nồng đậm tiếng vang, gõ vào tim của mỗi người đầu.

Tiêu Tam nương đôi mắt đẹp thần sắc không ngừng biến hóa, nàng nhìn coi bị chấn nhiếp mấy người, lại nhìn một chút thân kiếm bởi vì Nguyên Khí bị tước đoạt mà biến hồi nguyên dạng Ma Kiếm nhảy mắt, rốt cục khẽ cắn răng, trong tay xuất ra một thanh ngắn nhỏ Lợi Nhận, đi tại người đàn ông sau lưng, đẩy Lợi Nhận, trực tiếp đâm xuyên qua người đàn ông trái tim.

Chất phác người đàn ông phun ra một thanh đen nhánh máu tươi, Ma Kiếm nhảy mắt từ trong tay rơi mất, cả người lại không một tia sinh cơ, hướng về sau co quắp đi ngược lại.

Tiêu Tam nương vội vàng tiếp được ngã xuống đất người đàn ông, người đàn ông ánh mắt đã mơ hồ, đồng tử càng là không ngừng co vào, tựa hồ là cảm nhận được phía sau lưng âm áp, hắn như hồi quang phản chiếu, nỗ lực mở to hai mắt, gặp lại cái này tuyệt mỹ yêu diễm dung nhan về sau, khóe miệng rốt cục lộ ra một tia hiểu ý nụ cười.

Hắn há to miệng, nhưng chưa nói ra một chữ, thủ chương liền trùng điệp quảng dưới, cổ nghiêng một cái, lại không có chút sinh mệnh khí tức.

Tiêu Tam nương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, con mắt khép hờ, một giọt trong suốt nước mắt từ gương mặt trượt xuống mà xuống, dung nhập vào nhọt nhọt trong sa mạc, rốt cuộc tìm tìm không được bóng dáng.

"Kiên trì ba năm, đủ rồi, thật đã đủ rồi, tội của ngươi đã chuộc xong, ta cái này biến mất ba năm Ma Đầu cũng nên xuất hiện trùng lặp tại thế..."

Tiêu Tam nương đem chất phác người đàn ông nhẹ nhàng đặt ở trên cát vàng, lại mở mắt lúc, toàn thân Nguyên Khí lần nữa quay về tại thân, chỉ gặp nàng thân sắc lạnh lùng, xách chân đá một cái ngã rơi xuống đất Ma Kiếm nháy mắt, lạnh giọng nói: "Tiểu tử, tiếp kiếm——" (chưa xong còn tiếp.)mz

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Có tuệ căn cái rắm

Chương 116: Có tuệ căn cái rắm

Tất cả mọi người bị Chu Thần Hoàn chỗ hấp dẫn tới, cho nên trong lúc nhất thời cũng đều không có chú ý tới cảm kiếm người đàn ông đã bị lão bản này nướng giết chết, thẳng đến gặp Ma Kiếm nháy mắt bị lão bản nướng nhất cước đá lên về sau, bọn hắn mới phát giác đến nháy mắt đã rời tay.

Vô Thiện chùa trí kiếm như rồng mây, im miệng mặc niệm Phật Môn Chân Ngôn, Phật quang thấu thể mà ra, vậy mà cũng như Tiêu Tam nương, lần nữa khôi phục đôi nguyên khí chương không, chân hắc Bộ Nhất nhắc, liền muốn đi đoạt chuỗi này Ma Khí ngập trời Ma Kiếm.

Nhưng Tiêu Tam nương lại nơi nào sẽ như ý hắn, chỉ gặp Tiêu Tam nương thân ảnh nhẹ nhàng, trí kiếm đều chưa phát hiện Tiêu Tam nương là như thế nào hành động, cả người liền như là như điều đứt dây, thổ huyết bay ngược mà đi.

Trí cảm giác thấy thế, cũng không ra tay giúp đỡ, chỉ là ngồi xếp bằng nguyên địa cười ha ha: "Trí kiếm, ta liền nói kiếm này cùng ngươi vô duyên a? Ngươi còn không tin? Cái này bên dưới ăn đau khổ đi, Phật nói vạn sự muốn từ duyên, nếu là vô duyên, cho dù thiên Thiên Văn Thượng cùng ngươi cùng một chỗ cùng ngủ trên giường, nó cũng như cũ mỗi ngày đều nhớ lấy làm sao để ngươi Nhập Ma."

Trí kiếm trực tiếp không để ý đến trí cảm giác nói móc, nhìn về phía một mặt ngưng trọng huệ thông, nói: "Sư Thúc giúp ta!"

Huệ thông từ cực kỳ cổ quái Chu Thần Hoàn trên thân thu tầm mắt lại, gặp Ma Kiếm nháy mắt từ trước người bay qua, trên mặt từ bị chỉ sắc càng nặng một điểm, hắn một tay dựng thẳng tại trước người, một tay nhẹ giơ lên làm Niêm Hoa Chi, liền muốn đi đoạt trước đây bay Ma Kiếm.

Tiêu Tam nương thấy thế vừa muốn xuất thủ, nhưng thân thể không động hai mắt lại là nhất động, sau một khắc, nàng liền một lần nữa hai tay vòng ngực, trên mặt lộ ra giống như cười mà không phải cười thần sắc.

Huệ thông ngón tay vừa mới chạm đến kiếm phong, gặp Ma Kiếm vù vù, tựa hồ không muốn bị hắn bắt lấy, huệ thông cũng không thấy may mắn tức giận, chỉ là niệm một tiếng "A di đà phật", chung quanh tám trăm dặm Phật Đồ Tín Ngưỡng Chi Lực bị hắn mượn tại trên thân, toàn thân Kim Quang sáng chói, quang mang tuy nhiên loá mắt lại cũng không đủ thương mắt người con người, hắn bước ra một bước, toàn bộ sa mạc đều hạ xuống nửa tấc, ngón tay lại vừa dùng lực, chỉ nghe sát thân kiếm kia truyền đến một tia nghẹn ngào thanh âm, phảng phất bị đau mà thút thít, lại phảng phất không cam lòng bị bắt mà gào thét, nhưng thân kiếm run rẩy hai dưới, liền yên tĩnh như cũ, thân kiếm lại không hào quang, liền như là Kiếm Linh chết đi, rớt xuống Linh Kiếm phẩm cấp.

Trí kiếm trên mặt lộ ra vẻ vui sướng nụ cười, vừa muốn nói gì, sắc mặt nhưng trong nháy mắt biến đổi.

Huệ thông nhẹ nhàng một ngụm trọc khí, vừa muốn thu hồi thanh kiếm này, lại sau đó một khắc đột nhiên ngừng đầu, chỉ gặp kiếm nhận chỗ, đang có một tay nắm nhẹ nhàng nắm chặt, mà trước mặt hắn, một cái thân mặc áo trắng trắng giày trên đầu nằm sấp một cái Thổ Trắng Nam Tử chính khoe miệng nhếch lên, một mặt ôn hòa vẻ mặt vui cười nhìn lấy hắn.

"Đại sư, kiếm này giống như cùng ta càng hữu duyên hơn, người xuất gia lòng dạ từ bi, đoạt người chỗ tốt hắn không phải là các ngươi chuyện nên làm a?"

Chu Thần Hoàn toàn thân Nguyên Khí nội liễm, chung quanh Nguyên Khí một lần nữa về ở thiên địa, nhưng dạng này Chu Thần Hoàn, ngược lại so vừa mới bị Nguyên Khí bao phủ Thần Bí Chi Nhân càng thêm để huệ thông cảnh giác.

"Đây là Ma Vật, ta thân là người trong Phật môn, tự nhiên lấy trăm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, Ma Kiếm hại người rất nặng, nên cắt vào Vô Thiện

trong chùa, từ ta người trong Phật môn thi pháp khừ trừ trong kiếm Ma Khí mới vì chính đạo, thí chủ có tuệ căn, sẽ không ngay cả đạo lý này cũng đều không hiểu a?" Huệ thông chưa thu về bàn tay, hai mắt có quang mang lấp lóe, toàn thân Nguyên Khí lại tại cấp tốc lưu chuyển.

Chu Thần Hoàn hơi lắc lắc đầu, chỉ gặp hần một cái tay khác điểm nhẹ nháy mắt kiếm, tuy nhiên động tác nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng cho huệ thông cảm giác, lại giống như Đại Giang cuộn cuộn, nháy mắt kiếm nhìn như không hề động một chút nào, kì thực tại vừa mới cái kia bắn ra vừa để xuống dưới, đã chấn động không xuống nghìn lần, chỉ là chấn động biên độ nhỏ mà nhỏ, ngoại trừ thân thủ cảm ứng huệ thông bên ngoài, chính là giới về dùng kiếm trí kiếm đều không nhìn thấy bên trong Huyền Cơ.

Kiểm ý như Đại Giang Đông Lưu, khí thế không thể ngăn cản, chính là mượn nhờ Tín Đồ Tín Ngưỡng Chi Lực cùng Nguyên Khí song trọng bảo hộ, huệ thông cũng nhìn không được tìm khí huyết cuộn cuộn Nghịch Lưu,

Một thanh ngót máu liền muốn đi lên tuôn, cũng may hần kịp thời buông ra nháy mắt Ma Kiếm, mới không có tại vạn chúng nhìn trừng trừng bên dưới mất mặt.

Gặp huệ thông thu tay lại, Chu Thần Hoàn lúc này mới gây nhẹ mũi kiếm, nháy mắt Ma Kiếm lần nữa lập loè ra Mặc Lan sắc quang mang, Ma Khí bao trùm thân kiếm, thân kiếm vu vu rung động, Ma Khí từ kiếm lưỡi dao chảy vào Chu Thần Hoàn thể nội, lại là muốn ăn mòn Chu Thần Hoàn, muốn đem Chu Thần Hoàn lại làm chủ ký sinh!

Chu Thần Hoàn khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, một cái tay khác tiếp tục bắn ra nháy mắt, chỉ nghe oanh một tiếng chọt vang tại nháy mắt trong kiếm truyền ra, nháy mắt kiếm trong nháy mắt chấn động vạn lần, thân kiếm Mặc Lan sắc đột nhiên rút đi, tiếp theo biến trở về nguyên bản phong cách cổ xưa thanh.

Kiểm âm thanh vu vu, âm thanh thâm so với vừa mới bị huệ thông bắt lấy thân kiếm càng nặng gấp trăm lần, Chu Thần Hoàn nghe tiếng chỉ là lạnh hừ một tiếng, nói: "Không cần cùng ta chơi cái gì tâm nhãn, đã ta dám đoạt kiếm, ắt có niềm tin hủy đi linh trí của ngươi, dù sao ngươi cũng đã vì Địa Giai Linh Kiếm, cho dù linh trí bị xóa đi, cũng hoàn toàn có thể tái sinh linh trí, chỉ là thời gian cần nhiều một chút mà thôi, ta chờ được."

Chu Thần Hoàn vừa dứt lời, Ma Kiếm nháy mắt tựa hồ là thật sợ hãi, quả nhiên không còn vu vu rung động, Chu Thần Hoàn thấy thế lúc này mới hài lòng điểm một cái đầu, một tay từng kiếm, tay kia nắm chặt chuôi kiếm, ngay tại hần vừa mới nắm chặt nháy mắt chuôi kiếm lúc, một cỗ khiến huệ thông đều có chút tim đập nhanh Ma Khí lần nữa tuôn ra, lần này Chu Thần Hoàn căn bản không kịp phản ứng, liền đem Chu Thần Hoàn bao vây.

Ma Khí trùng thiên, trên bầu trời nguyên vốn đã tán đi Ô Vân lần nữa hội tụ, như Hắc Vân Áp Thành, Không Khí đột nhiên ngưng đọng.

Huệ thông cấp tốc lui lại, chấp tay trước ngực, đem hai cái Tiểu Hòa Thượng hộ ở sau lưng, toàn thân Phật quang hiện lên, bao khóa ba người, khu trục trong không khí bay loạn Ma Khí.

Mà Tiêu Tam nương, thì là đối cái này Ma Khí không hề sợ hãi, nàng vẫn như cũ là hai tay ôm ngực, khắp khuôn mặt là giống như cười mà không phải cười thần sắc, chột thấy mặt đất nhất động, một cái dây bụi đất nam tử mặc áo xám từ trong đồng cát bò lên đi ra, thấy một lần người này, Tiêu Tam nương khoe miệng mới nhếch lên một chút, châm chọc khiêu khích nói: "U, còn chưa có chết đâu?"

Người kia dùng bả vai treo khăn mặt chà xát một bên dưới mặt, lộ ra tiểu nhị nguyên bản diện mạo, tiểu nhị vội vàng trốn ở Tiêu Tam phía sau mẹ, sợ hãi rụt rụt nói ra: "Lão bản nương, người cũng đừng nói, vừa rồi ta thật kém chút chết rồi, chỉ là tham ngủ một hồi mà thôi, ai ngờ nói tỉnh lại liền cái gì cũng bị mất, ngay cả chúng ta khách sạn cũng bị mất."

Tiêu Tam nương mặt lạnh nhìn bị Ma Khí xâm nhập Chu Thần Hoàn, một điểm muốn ra tay giúp đỡ ý tứ đều không có, chỉ là dừng một chút, mới nói ra: "Không có cũng tốt, người cũng bị mất, muốn cái này tục vật còn để làm gì, một hồi người liền đi đi thôi, có thể đi bao xa đi bao xa, lại cũng đừng để ta nhìn thấy người, nếu không ta đoán chừng người sẽ chết trong tay ta."

Tiểu nhị vội vàng dao động đầu, chất lên làm bộ đáng thương biểu lộ, nói: "Ta chỗ nào cũng không đi, ta muốn đi theo lão bản nương vào Nam ra Bắc, có lão bản nương địa phương, mới là ta nên đi địa phương."

Tiêu Tam nương nghe vậy, chỉ là nhẹ hừ một tiếng, lắc lắc đầu, lại cũng không nói gì nữa.

Trước phương mười bước xa Chu Thần Hoàn, thì là gần nửa ngày không động, đang lúc Tiêu Tam nương ngáp một cái, nghĩ thầm có phải hay không chọn sai trợ thủ thời điểm, chợt thấy trùng thiên Ma Khí trong lúc đó tan thành mây khói, cảm kiếm Chu Thần Hoàn hơi mở hai mắt ra, trong mắt có kiếm xông Vân Tiêu kiếm ảnh, hần tiện tay vung lên trong tay nháy mắt, Không Khí đều bị hần chém ra một đầu màu đen dấu vết.

Chu Thần Hoàn liếc qua nhìn về phía mình Tiêu Tam nương, đem nháy mắt kiếm khiêng trên bả vai, nhẹ răng cười nói: "Thiếu chút nữa nó nói, tuy nhiên ma cao một thước ta cao nhất trượng, vẫn là bị ta cho tuấn phục."

Nói xong, lại tiến lên năm bước, đứng ở Vô Thiện chùa ba tên hòa thượng phía trước xa hai trượng vị trí, nhân nhạ nói: "Ma Kiếm đã mất ma, các người cái này bên dưới có thể yên tâm rồi đi đi? Về phần dùng kiếm Tiểu Sư Phụ, kiếm này coi là thật không thích hợp người, người vẫn là khác cầu hần kiếm cho thỏa đáng."

Trí kiếm nghe vậy chỉ là nhếch miệng, mà huệ thông lại là chấp tay trước ngực từ bí nói: "Đã như vậy, cái kia bản tăng ba người cứ thế mà đi, tuy nhiên bản tăng có dự cảm, chúng ta sẽ còn cùng thí chủ gặp lại."

Chu Thần Hoàn nhún vai, híp mắt cười nói: "Hi vọng đến lúc đó là địch không phải bạn, nếu không ta sẽ rất đau đầu cùng các người giao lưu. Quả nhiên vẫn là địch nhân càng tốt hơn một chút, không cần nói thêm mấy câu, đánh tới là được."

"Ha ha, thí chủ quả nhiên có tuệ căn."

Chu Thần Hoàn vác kiếm quay người, nghe vậy chỉ là nhàn nhạt nói: "Có tuệ căn sao? A! Có tuệ căn cái rắm!" (chưa xong còn tiếp.)mz

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Nữ Ma Đầu

? Chương 117: Nữ Ma Đầu

Vô Thiện Tự ba tên Tăng Lữ đã đi xa, Ô Vân tán đi, Dạ Tần Thiên Minh, lúc này lại về đầu nhìn về phía đêm qua còn phi thường náo nhiệt khách sạn, hiện tại cũng chỉ thừa tiếp theo bãi Hoàng Sa cùng mấy khối tám vắn gỗ. Âm thanh thiên nhiên

Chu Thần Hoàn ngay tại chỗ điều tức, Ma Kiếm nháy mắt đặt ở đầu gối của hắn trước, mới lên nằng gắt chiếu rọi Cửu Thiên, Chu Thần Hoàn trên thân ẩn có Tử Khí vờn quanh, chỉ gặp Nhữ Bạch Nguyên Khí cùng tôn quý Tử Khí lẫn nhau dung hợp, tại Chu Thần Hoàn Song Nhĩ tiến vào trong cơ thể của hắn, lại từ hơi thở của hắn chảy ra, xoay tròn quanh thân một trăm tám mươi lượt, mang đi bởi vì lần này đột nhiên xuất hiện Nguyên Khí bạo động tạo thành tai hoạ ngầm.

Mở ra hai con ngươi, phun ra trọc khí, Chu Thần Hoàn đem nháy mắt trở vào bao, dựa vào phía sau lưng, cả người quần áo tuy nhiên không còn như vậy trắng nõn, lại cũng nhiều một tia khói lửa nhân gian, nhìn càng giống là âm kiếm Du Học Người đọc sách.

Đồng Thăng bằng bài danh thứ sáu ma nữ Quỷ Kiến Sầu Tiêu Tam nương gặp Chu Thần Hoàn đeo kiếm về sau càng thêm uy phong凛冽, tướng mạo đường đường, nhìn không được đuổi ra xinh đẹp lười liếm liếm tính hồng bờ môi, cười nói: "Nếu không ta liền ăn thiệt thòi một lần, cùng ngươi tới một lần hạt sương tình duyên được? Dù sao ngươi cũng không mất mát gì, còn có thể có ta cái này một đại mỹ nữ ban đêm tương bồi, làm sao đều là ngươi kiếm lại, như thế nào?"

Chu Thần Hoàn nhìn không được trợn nhìn cái này miệng bên trong liền không có một câu nói thật lòng ma nữ, nói thẳng nói: "Đã ta đã đạt được kiếm, liền sẽ không phui mộng một cái rồi đi, ngươi để ta giúp ngươi chuyện gì, nói ra là được. Tuy nhiên sự tình tuyên bố trước, thời gian của ta chỉ có một tháng, như nếu ra thời gian này đồng thời chậm trễ ta hành trình, vậy ta cũng chỉ có thể nói xin lỗi."

Nghe được Chu Thần Hoàn như vậy không công bằng, Tiêu Tam nương cũng không chút phật lòng, chỉ gặp nàng ngón tay nhẹ nhẹ gãi gãi bờ môi, yêu kiều cười nói: "Thật không lại suy nghĩ một chút rồi?"

Chu Thần Hoàn quay người muốn đi, lại bị tiểu nhị chặn đường đi, chỉ gặp tiểu nhị chính ôm Chu Thần Hoàn bọc hành lý, cười nói: "Khách quan, nhà ta lão bản nương liền là ưa thích nói đùa, kỳ thực nàng cũng chính là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, bề ngoài nhìn hơi có một chút ăn mờ thã, nhưng bên trong kỳ thực đúng vậy một cái Tiểu Gia Bích Ngọc, tại cái này mạc bên trên đã nhiều năm như vậy, cũng không có gặp lão bản nương thật bị người nam nhân nào đụng phải tay một dưới."

Chu Thần Hoàn nghe vậy chuyển đầu đi xem cười nhẹ nhàng Tiêu Tam nương, khề chau mày, nói: "Thú vị?"

Tiêu Tam nương nhún vai, không quan trọng nói: "Tóm lại là giúp ta ba năm tiểu nhị, không có có công lao cũng cũng có khổ lao, khả năng giúp đỡ một dưới, cũng bất quá là tiện tay mà thôi."

Chu Thần Hoàn nghe được Tiêu Tam nương cái này không hề có đạo lý ngôn ngữ, chỉ là cảm giác có chút đau đầu, chỉ gặp hắn lạnh hừ một tiếng, một tay Hóa quyền, quay người đột nhiên oanh một cái, liền đem tiểu nhị đâm ra dao găm oanh nhào nhọt. Sau đó một chân đá một cái, nhất cước đá trúng tiểu nhị trên bụng, trên chân dùng đến ám kình, tại đem tiểu nhị đập bay trong nháy mắt, cũng đem tiểu nhị bụng bên cạnh Khiếu Huyết đều đánh nát.

Cư cao lâm nhìn xuống lấy miệng phun máu tươi sắc mặt tái nhợt như tờ giấy tiểu nhị, Chu Thần Hoàn mày nhăn lại,

Lạnh giọng nói: "Trần câu?"

Tiểu nhị ánh mắt có chút tan rã, nhưng trên mặt lại là một bộ vẻ mặt vui cười, chỉ gặp hắn ho hai tiếng, liền đối lấy hai đoàn cục máu cũng bị phun ra, nhìn lấy lông mày nhưu chặt Chu Thần Hoàn, tiểu nhị cười một tiếng: "Trần ngoác ngoác hồn một trong, Danh Hiệu cát."

"Là so Đoạt Phách tay càng cao hơn một cấp Câu Hồn người sao?" Chu Thần Hoàn ngồi xổm xuống, híp mắt mắt nhìn cả người co rút mà động Câu Hồn người cát, hỏi: "Ngươi hẳn không phải là bởi vì ta mới ở trong khách sạn này a?"

Tiêu Tam nương cũng đi tới, cười duyên một tiếng, nói: "Dĩ nhiên không phải bởi vì ngươi, ngươi thật cho là bọn hán Trần câu là có thể biết trước tương lai Hoạt Thần Tiên a? Bọn hán sở dĩ lại phải mạnh hơn Câu Hồn đến, chỉ là sợ ta cái này Ma Đầu sẽ đối Phong Vân Quốc sinh ra nguy hại lớn, cố ý đến giám sát ta mà thôi."

Chu Thần Hoàn nghe vậy trầm tư một lát, mới mở miệng nói: "Thì ra là thế, nếu như vậy, vậy ngươi hoàn toàn có thể không cần xuất thủ, dù sao ngươi cũng cần phải biết mình đối với ta là không có bất kỳ cái gì phần thắng."

Thân là Trần câu một trăm tám mươi Câu Hồn người một trong Danh Hiệu vì cát Nam Từ lại phun ra một ngụm máu tươi, hán chặt vật câu lên ngón tay, chỉ hướng Chu Thần Hoàn, âm thanh suy yếu lại Sát Ý mười phần nói: "Ngô Hoàng đã vận dụng cả nước chỗ có thể lực chặn giết ngươi, mặc dù ta chấp hành nhiệm vụ không phải giết ngươi, nhưng một ngày vì Trần câu, một ngày liền muốn giết hết bất lợi Phong Vân người. Hôm nay ta chết, sẽ chỉ cáo tri tổng bộ thực lực của ngươi đã vượt quá lúc đầu đoán trước, lần tiếp theo địch nhân của ngươi, sẽ so trước đó càng mạnh mấy lần! Ngươi sẽ không bao giờ lại dễ dàng như thế trốn."

Chu Thần Hoàn ánh mắt càng thêm băng lãnh, hán nhìn vốn có thể không chết nhanh như vậy Trần ngoắc ngoắc Hồn Giã, dao động đầu nói: "Đây chính là các ngươi Trần câu phong cách hành sự sao? Dù cho giết không được người, cũng phải cấp trái tim con người bên trên bịt kín một tầng bóng ma, nhất định phải thần hồn nát thần tính thảo mộc giai bình, sau cùng lao tâm lao lực chết thảm mới có thể bỏ qua?"

Danh Hiệu vì cát Câu Hồn người không có trả lời Chu Thần Hoàn, hán chỉ là ngóng nhìn khó gặp xanh thẳm thiên không, nhìn lấy không trung trắng Vân Phiêu Phiêu, cảm thụ được ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người âm áp cảm giác, trên mặt lộ ra từ nội tâm nụ cười: "Như nếu phong vân thiên có thể một mực như thế lam, hán là a tốt. . ."

Âm thanh rơi dưới, hán sau cùng một hơi cũng theo đó nuốt dưới, nhìn lấy an tường mà chết Trần ngoắc ngoắc Hồn Giã, Chu Thần Hoàn cũng nói không nên lời là cảm giác gì, hán chỉ cảm thấy tâm lý có chút kiềm chế, chân tiếp theo đập mạnh, liền có cát bụi giờ lên, đem cái này cái cuối cùng ác nhân khách sạn người đã chết chôn giấu tại mệnh môn Đại Mạc bên trong.

"Có lúc, cho dù là muốn cùng ngươi sinh tử là địch địch nhân cũng là không hận nổi a?"

Tiêu Tam nương thu liễm nụ cười trên mặt, nơi đây lại không người thứ ba, giả ra vẻ mặt vui cười lại cho ai nhìn?

Chu Thần Hoàn liếc qua Tiêu Tam nương, phui phui quần áo bên trên Sa Trần, sau đó đem Hạo Nguyệt con thỏ ôm trở về trong ngực, cũng không để ý tới Tiêu Tam nương, liền hướng về cổ định phương hướng đi đến.

Tiêu Tam nương thấy thế vẫn là không chút nào buồn bực, chạy chậm hai bước đuổi kịp về sau, trực tiếp nói: "Ta có cái tất sát người, cần ngươi hỗ trợ."

"Ngươi cũng giết không chết, ta giúp ngươi lại có thể làm thành cái gì?" Chu Thần Hoàn bước chân như cũ không có chút nào dừng lại.

Tiêu Tam nương lắc lắc đầu, cười nói: "Ta không phải giết không chết nàng, ta chỉ là đáp ứng huynh trưởng ta không giết nàng mà thôi, nhưng ta không giết, không đại biểu ngươi không thể giết."

Chu Thần Hoàn bỗng nhiên ngừng lại, lệch ra đầu nhìn về phía nàng: "Ngươi huynh trưởng?"

Tiêu Tam nương kiểm bên trên không có vẻ tươi cười, nàng từ bên hông đưa ra một thanh tiểu xảo dao găm, đi lòng vòng lóe ra hàn quang Đoản Nhận, nói: "Đúng vậy bị ta dùng thanh này dao găm Nhất Dao đâm người chết kia Nam Nhân, cũng chính là ngươi thanh kiếm này chủ nhân đời trước."

Chu Thần Hoàn lông mày nhướn lên, "Truyền ngôn là thật? Ngươi thật bởi vì chính mình Ca Ca mai danh ả tích ba năm?"

Tiêu Tam nương lúc này mới trầm tĩnh cười một tiếng, nàng liếm liếm Tinh Hồng bờ môi, mỉa mai cười nói: "Làm sao? Không thể tin được ta như vậy một cái giết người không chớp mắt người sẽ có thân nhân? Vẫn là chưa tin ta như vậy một cái Đại Ma Đầu sẽ còn nhớ thân tình?"

Chu Thần Hoàn lắc lắc đầu, UU đọc sách [www. uukan Shu. n E T](http://www.uukan.shu.net) lạnh nhạt nói: "Chỉ là không nghĩ tới ngươi sẽ đích thân giết mình thân ca ca mà thôi."

Tiêu Tam nương nghe vậy thần sắc thoáng có chút ảm đạm, nhưng cũng không thể nói thương tâm dường nào, chỉ gấp nàng giờ tay lên bên trong dao găm, đối thái dương nhìn lại, chỉ gặp ánh nắng từ dao găm bên trên bắn ra qua quang mang, lộ ra là như vậy sáng ngời.

"Chết trong tay ta, dù sao cũng so chết tại trong tay người khác càng tốt hơn , không phải sao?"

Chu Thần Hoàn không có trả lời, nàng cũng không trông cậy vào Chu Thần Hoàn có thể trả lời, dùng một chút, trên mặt lại lộ ra một tia mê ly nụ cười: "Trước giết chết Ca Ca, lại dùng thanh này dao găm giết chết để Ca Ca bị Ma Kiếm khống chế nữ tử, cũng chính là ta trên danh nghĩa Chị Dâu, ngươi nói, cái này có tính không là hữu tình người chung phò Hoàng Tuyền đâu?"

Chu Thần Hoàn hờ hững đối mặt.

Mà Đông Thắng báng xếp hạng thứ năm Nữ Ma Đầu lại là yêu kiều cười không ngừng, tiếng cười cuộn cuộn như lời đĩnh, truyền ra chung quanh mười dặm phạm vi, từ sa mạc chỗ sâu nổ chỗ vô số máu tươi.

"Nữ Ma Đầu, liền muốn giết người mới có thể xưng là Ma Đầu a. . ." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: 1 chữ 3 âm thanh giết

? Chương 118: Một chữ ba tiếng giết

Phong Vân Quốc Nam Bộ cảnh nội năm trăm dặm sa mạc, một chi dị dạng ăn mặc quân lữ bộ đội chính tại tới trước. Âm thanh thiên nhiên 2.

Phong Vân Quốc đại quân dựa theo quân đội Biên Chế phân chia, có Trọng Giáp Kỵ Binh, Khinh Giáp hành quân gấp phân chia, mà Trọng Giáp Kỵ Binh lại có hai mươi cùng ba mươi có khác, Trọng Giáp hai mươi chính là trên thân Trọng Giáp nặng hai mươi cân, người bình thường cầm trong tay nặng hai mươi cân vật liền sẽ thở hồng hộc, chớ nói chi là thân phụ nặng hai mươi cân gánh còn có thể tới lui như gió, giết địch lấy cấp.

Cho nên có thể đủ trúng tuyển Phong Vân Quốc Trọng Giáp Kỵ Binh binh lính phần lớn là so với Phò Thông Sĩ Tốt càng thêm Kiều Dững Thiện Chiến kẻ khó chơi, cho dù là tại một số giặc cướp trong ổ, cũng là xếp hạng trước mấy khó giải quyết mặt hàng. Mà Trọng Giáp ba mươi so với hai mươi càng nặng mười cân, nó bản thân Khí Lực như thế nào liền có thể bởi vậy suy đoán mà biết.

Phong Vân Quốc cùng sở hữu Trọng Giáp Kỵ Binh năm vạn người, trong đó Trọng Giáp hai mươi cùng sở hữu bốn vạn chi chúng, mà Trọng Giáp ba mươi nhất Kiều Dững Thiện Chiến bộ tộc lại chỉ có vạn nhân. Tại toàn dân giai bình, phổ thông phụ nữ và trẻ em đều có thể xách đao giết người Phong Vân Quốc bên trong, chỉ có thể kiếm ra vạn nhân Trọng Giáp ba mươi Trọng Giáp Kỵ Binh, cũng đó có thể thấy được chi quân đội này đến cùng là có như thế nào trách móc nặng nề điều kiện.

Phong Vân Quốc bên trong, Trọng Giáp Kỵ Binh bị thủ vệ Biên Cảnh thống binh nguyên soái Hồ Phi lệ chiếm cứ 20 ngàn Trọng Giáp hai mươi Tinh Nhuệ Kỵ Binh, lại có 20 ngàn bị Binh Bộ Thượng Thư Hoàn Nhan hách xương chiếm cứ, mà dư tiếp theo vạn tinh nhuệ nhất Trọng Giáp ba mươi Tinh Nhuệ Kỵ Binh thì bị hoàng gia một mực đem không, làm hoàng gia bảo vệ Hoàng Thành bức xạ cả nước cuối cùng thủ đoạn.

Chi này quân lữ đội ngũ sở dĩ nói nó cách ăn mặc dị dạng, là bởi vì bọn hắn toàn thân cũng đều khoác phụ trọng giáp, chỉ là Trọng Giáp không giống Phong Vân Quốc Trọng Giáp Kỵ Binh đen tuyền chất liệu, mà là toàn thân ngân bạch, tại ánh nắng chiếu rọi dưới, chiếu sáng rạng rỡ đồng thời, lại hàn khí凛凛 nhiên, để cho người ta chỉ là xa xa nhìn thấy một chút, liền sẽ cảm giác toàn thân lạnh, không dám cùng chi trực diện đối mặt.

Chi bộ đội này chỉ có 111 người, trong đó trăm tên Bội Dao Trọng Giáp Sĩ tốt, một tên bội kiếm tướng lĩnh, còn có mười tên thân mang các loại Vũ Khí vũ phụ, cái này 111 người từ tiến vào Phong Vân Quốc cảnh nội về sau, liền đi cả ngày lẫn đêm, không có một tia dừng lại, ngoại trừ nhất định phải chỉnh đốn cùng nuôi dưỡng ngựa bên ngoài, tuyệt không một khắc trì hoãn.

Thời gian 15 ngày, chém giết những người cản đường gần năm trăm người, vòng qua Phong Vân Quốc Thành Trì bốn tòa, lúc này rốt cục xâm nhập Phong Vân Quốc cảnh nội năm trăm dặm.

Nếu là bình thường Phong Vân Quốc con dân nhìn thấy chi này quân lữ bộ đội, có thể sẽ coi là đây là Phong Vân Quốc đặc thù lục địa chế tạo sống nơi đất khách quê người, nhưng nếu là Phong Vân Quốc đại quân nhìn thấy, thì sẽ trong nháy mắt rút đao khiêu chiến, tuyệt không một khắc do dự.

Bởi vì, Phong Vân Quốc đại quân cùng Thạch Ngọc nước tiến chữ doanh Trọng Giáp Kỵ Binh, cả hai đời đời Từ Thù!

Hành tẩu đến một chỗ lệch hẻm núi địa hình phụ cận, là lĩnh đưa tay kêu dừng cả chi đội ngũ. Hấn híp mắt nhìn một chút sắp tới tầm đi xuống thiên không lại nhắm mắt cảm thụ một hạ phong hướng, mới mở miệng nói: "Hai gấu, mang theo người người phía trước lùi ra mười dặm, mười dặm về sau, tới nay dừng bước."

Được xưng hai gấu người là một cái mặt mũi tràn đầy thịt mỡ nhưng hai mắt lại cực kỳ linh xảo người đàn ông.

Chỉ gặp hấn hướng mặt đất phun ra một ngụm nước miếng, chợt cầm bên hông Thạch Ngọc đao, cười lạnh nói: "Đám nhóc con đều con mắt sáng lên điem, nếu ai kéo chúng ta thám báo tổ chân sau, đừng trách Lão Từ nhất cước đem người đá ra thám báo tổ."

Thạch Ngọc đội nhất cơ sở không lấy Giáo Úy vì phân, mà là lấy tổ luận dừng, một tổ có mười người, mười tổ làm một đội, đây là Thạch Ngọc nước Thái Từ Điện Hạ tuổi nhỏ lúc ban đầu lệnh, đến nay vẫn không có chút nào cải biến.

"Đặng Tướng quân, chúng ta ra."

Hai gấu hướng kiếp này kinh nể nhất tướng quân ôm quyền, cũng không coi là đàn bà lải nhải, chỉ là ai cũng biết chuyện này Thập Từ Vô Sinh, không thể nói lúc nào liền chết, trước khi chết nói một tiếng ra, cũng coi là trước khi chết Di Ngôn.

Thân mang khải giáp, cầm trong tay sắc bén bảo kiếm nguyên lệ quý Quân Thống đẹp trai, nay Bách Nhân Đội tướng quân Đặng Minh nói nghe vậy, chỉ

là thần sắc nặng nề điểm một cái đầu. Không tiếp tục nhiều lời hai câu nói, hai gấu liền hất lên roi ngựa, cùng từ toàn bộ lệ quý trong quân chọn lựa ra tinh anh nhất còn lại chín cái thám báo Khoái Mã hướng về phía trước, trong nháy mắt liền dung nhập vào từ từ Hoàng Sa bao trùm trong hạp cốc.

Đặng Minh nói yên lặng chờ một khắc đồng hồ, cũng không có gặp hai gấu bọn người truyền về mấy may tin hiệu, lông mày không khỏi nhíu một cái, hấn hai tay nắm chặt dây cương, vừa muốn hành động, chợt thấy một toàn thân nhuốm máu thám báo cười ngửa trở về, ngựa dậm chân như bay, trên thân thám báo thì là ngã trái ngã phải, còn nào có nửa điểm Tinh Nhuệ Sĩ Tốt đáng về?

Nhưng chính là như thế này, Đặng Minh nói mới sắc mặt đại biến, có thể làm cho cả Thạch Ngọc nước tinh nhuệ nhất thám báo ngay cả ngựa đều giá bất ổn nguyên nhân sẽ chỉ có một cái, cũng nhất định phải chỉ có thể có một cái!

Đặng Minh nói một tay vỗ nhẹ ngồi xuống ngựa thót phía sau lưng. Thân Thể liền tùy theo mà lên, hấn ba đạp cát bụi, rốt cục nhảy lên nhảy đến thám báo ngựa phía trên, nắm chặt dây cương, lau thám báo trên mặt máu tươi, mới phát hiện người này chính là mới vừa rồi cùng mình cáo biệt thám báo đầu lĩnh hai gấu.

Hai gấu sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, toàn thân máu tươi đều nhuộm đỏ vốn nên ngân bạch khải giáp, gian nan mở to mắt hiện Đặng Minh nói về sau, hai con người mới khôi phục một chút thần thái.

"Tướng quân, trước... Phía trước có quân địch... Gần ngàn người, đều... Đều là... Trọng Giáp Kỵ Binh, ta... Chúng ta liều chết giết năm mươi người, không có... Không có cho... Tiến chữ doanh... Ném... Ném..."

Lời còn chưa dứt, hai gấu nâng tay lên liền cũng nhin không được nữa, ầm vang rơi xuống, hấn hai mắt trợn trừng, lại không còn có một tia thần thái.

Tiến chữ doanh một trăm điểm đội, thám báo tỏ toàn thể, anh dũng bỏ mình!

Đặng Minh nói hai mắt khép hờ, hấn vron tay nhẹ nhàng vì chết không nhắm mắt hai gấu khép lại hai mắt, lần nữa mở mắt ra lúc, hai mắt đã kiên cố, toàn thân hàn ý ngang dọc, Sát Ý ngập trời.

Chỉ gặp hấn nhảy bên dưới tuần mã, đem hai gấu thi nhẹ nhàng thả dưới, nhắc đầu lại nhìn phía trước tính cả mười người vũ phu khó khăn lắm trăm người đội ngũ, ngũ khí băng lãnh nói: "Phía trước có một ngàn Trọng Giáp quân địch, hai gấu bọn hấn liều chết chém giết năm mươi người, còn lại 950 người, các người nói, chúng ta nên làm cái gì?"

"Giết!"

"Giết!"

"Giết!"

Tiến chữ doanh một tiếng giết, là giết địch làm đầu!

Tiến chữ doanh hai tiếng giết, là giết địch cũng giết mình!

Tiến chữ doanh ba tiếng giết, là biến thành lệ quý cũng muốn giết sạch địch nhân!

Lệ quý trong quân Vương Giả, chính là muốn so lệ quý còn muốn cho người sợ hãi!

Đặng Minh nói bỗng nhiên nhảy lên ngồi tuần mã, chỉ gặp hấn đối xử lạnh nhạt nhìn về phía trong hạp cốc tự biết thân phận bại lộ, đã trào lên mà ra gần ngàn người tinh nhuệ Trọng Giáp Kỵ Binh, một tay cầm kiếm chuôi, một tay nắm dây cương, không cần bất luận cái gì động viên sĩ khí lời nói, kéo một phát dây cương, tuần mã như mũi tên xông nhảy ra đi, Sát Ý rung trời, chiến ý dạt dào, đây cũng là tiến chữ trong doanh duy nhất Chiến Đầu Tín Điều.

Tướng quân xuất chiến, toàn viên tử chiến!

Đặng Minh nói một ngựa đi đầu, tiến chữ doanh toàn quân xuất kích, tuy chỉ có trăm người Quân Ngũ, thật đáng giận thế độ cao, Sát Ý chi nồng, không thể so với phía trước Thiên Nhân quân đội yếu hơn mấy may.

Phong Vân Quốc lâm thời điều đi ra Thiên Nhân Trọng Giáp Kỵ Binh thống lĩnh hip mắt mắt thấy như kiến càng lay cây đánh thẳng tới Thạch Ngọc nước trăm người quân đội, khoe miệng lộ ra một tia Thị Huyết cười lạnh, chỉ gặp hấn đuổi ra lười đầu liếm lấy môi khô ráo, nhếch miệng rống nói: "Giết!" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Tử chiến đến cùng

Chương 119: Tử chiến đến cùng

Một trận tính không được Tao Ngộ Chiến chiến sự cứ như vậy bất ngờ tới.

Phong Vân Quốc tính nhuệ Trọng Giáp Kỵ Binh cùng Thạch Ngọc nước nhất dừng mãnh tính nhuệ tiến chữ doanh tướng sĩ liền như là một tòa núi lớn cùng một tòa núi nhỏ, ầm vang chạm vào nhau!

Chiến Trường chém giết, cho tới bây giờ đều không giảng cứu cái gì kỹ xảo công bằng, cái này cùng giang hồ chém giết hoàn toàn khác biệt, chỉ cần có cơ hội liền sẽ rút đao giết người, cho dù là lại hạ lưu thủ đoạn, chỉ cần có thể giết được địch nhân, cứu được mình, cái kia chính là tốt nhất bản sự.

Hai quân đối chọi, nếu là người số tương cận tình huống dưới, có lẽ còn có Chiến Trận nói chuyện, nhưng một trăm đối một ngàn, thật sự là không thể nói người nào Số Tướng gần mà nói, tại loại này chênh lệch cực lớn trước mặt, tiến chữ doanh có thể làm chỉ có một loại, tử chiến! Không có kết cấu gì tử chiến!

Mà Phong Vân Quốc Trọng Giáp Kỵ Binh có khả năng làm cũng chỉ có một loại, lấy nhân số ưu thế cùng tự thân thực lực, dùng nghiền ép phương thức giết sạch địch nhân, một tên cũng không để lại.

Trận này chiến sự từ vừa mới bắt đầu liền nhất định không sẽ có nào ôn nhu, hai phe vừa đối mặt trùng kích qua đi, liền có hai quân không xuống năm mươi người ngã xuống đất không dậy nổi, hoặc bị chặn ngang chém đứt, hoặc Nhất Đao cắt mất đầu lâu, hoặc con mắt bị một kiếm chọc mù, hoặc trái tim cắm một thanh Lợi Nhận, bọn hắn từ ngựa bên trên ngã xuống, rơi tại mặt đất bên trên, liền không thể thiếu bị quân địch hoặc là phe mình Thiết Kỵ giẫm tại chân dưới, thường thường một vòng qua đi, người đã chết liền đã bị ngựa dẫm đến mặt không toàn không phải, ngoại trừ dựa vào khai giáp có thể nhận ra là phương nào Quân Sĩ bên ngoài, còn muốn biết ai là ai, lại cũng làm không được.

Hai phe quân đội binh sĩ rất có ấn ý vừa gặp liền phân ra, khi tiến chữ doanh cùng Trọng Giáp Kỵ Binh đối vị trí về sau, Đặng Minh nói liền nghe được sau lưng Quân Sĩ lớn tiếng gào thét: "Bẩm tướng quân, ta quân tướng sĩ lần này Tao Ngộ Chiến, trước mắt bỏ mình hai mươi người, giết địch tám mươi người!"

Đặng Minh nói nghe vậy hơi điểm một cái đầu, hần liếc qua nhuộm máu bảo kiếm, cẩn thận suy tư vừa mới Tao Ngộ Chiến tình hình, thấy đối phương Quân Sĩ như hổ giống như sói triển lộ răng nanh, khỏe miệng cũng toét ra một vòng đường cong, dày đặc nói: "Kết Trận, tám người Diêm La trận, thương vong hai mươi mới đối quân địch tám mươi người, cho dù là hạ Địa Ngục cũng không tiện cùng huynh đệ nhóm nói khoác!"

Thạch Ngọc nước lệ quý quân, có hại người hại mình Diêm La trận, này Diêm La không phải kia Diêm La, nhưng tại có cối xay thịt danh xưng trên chiến trường, vẫn là cùng Diêm Vương khiến người nhìn mà phát khiếp. Diêm La trận, không hạn nhân số, không hạn địa vực, chỉ là trận thành, liền sẽ không còn có cái thứ hai kết quả, địch nhân từ quang, hoặc là mình chết sạch.

Còn thừa tám mươi tiến chữ doanh tướng sĩ linh mệnh, lẫn nhau xen vào nhau ra, tại đối diện Phong Vân Quốc đại quân trong mắt tựa hồ không có bất kỳ cái gì trận pháp có thể nói, nhưng đối với đem sinh mệnh đều ép ở phía trên tiến chữ doanh tới nói, cũng đã là không chết không thôi cực diện.

Cho dù là mấy cái kia bị xem như mỗi như giang hồ nhân sĩ, cũng tại ra trước học được cái này hại người hại mình Diêm La trận, lúc này đứng hàng trận sừng mấy cái vị trí, cũng không loạn chút nào, bọn hắn từ ra thời điểm liền đã biết sẽ có hôm nay họa,

Cho nên cho dù gặp được Tất Từ chi Cảnh, cũng hào không một chút không bỏ, Thạch Ngọc Quốc hoàng thất đã đáp ứng sẽ phong phú trợ cấp bọn hắn chỗ môn phái Hòa gia người, đòi này cũng liền vô cầu.

Phong Vân Quốc suất lĩnh một ngàn tính nhuệ Trọng Giáp Kỵ Binh thống lĩnh cầm trong tay một thanh nhuộm máu đại đao, lưỡi đao hướng dưới, đỏ bùng máu tươi thuận mũi đao lưu tại mặt đất, trong nháy mắt dung nhập Hoàng Sa, biến mất không còn tăm tích.

Hắn một tay nhắc ngang đại đao, một mặt nhẹ răng cười nhìn lấy đối diện chỉ có không đến trăm người Thạch Ngọc Quốc Tướng sĩ, cười lạnh nói: "Chỉ có trăm người đội ngũ mà thôi, liền dám đột nhập ta Phong Vân Quốc nội địa, thật coi mình là cái kia Lai Vô Ảnh, Khử Vô Tung Bão Cát? Tại cái này Đại Mạc bên trong, ngoại trừ cái kia vô pháp chống lại Bão Cát bên ngoài, chúng ta đứng vậy Thiên Vương lão tử, các ngươi hôm nay Từ Kỳ đã đến, nếu là quỳ xuống đất dập ba cái đầu, đồng thời cầu xin tha thứ đầu hàng, có lẽ Bản Tướng Quân cao hứng, thật đúng là có thể lưu các ngươi một cái mạng chó."

Mặt đối địch quân binh lĩnh chế giễu, Đặng Minh nói chỉ là lần nữa dựng thẳng lên kiếm phong, không có nói nhiều một câu, chỉ có một chữ, lên như điều gặp gió Cừu Trọng Thiên: "Giết!"

Thạch Ngọc nước tiến chữ doanh lần nữa toàn quân xung phong, xen lẫn khí thế so trước đó càng hơn một điểm, mà lại có Đặng Minh nói tại phía trước nhất mở đường, liền phảng phát nhất tôn đoạt tính mạng người chiến xa, gào thét mà đến.

Phong Vân Quốc tướng lĩnh thấy thế, chỉ là phun ra một ngụm nước miếng, hần thu liễm nụ cười, trên mặt lộ ra một tia càng thêm thâm hàn Sát Ý, lạnh giọng nói: "Tiêu diệt hết!"

Lập tức, sau lưng chín trăm Trọng Giáp Kỵ Binh lần nữa xung phong. Vô luận là Thạch Ngọc nước tiến chữ doanh, vẫn là Phong Vân Quốc Trọng Giáp

Kỵ Binh, thân bên dưới tuần mã đều là một nước chất lượng tốt nhất câu, ngày đi nghìn dặm có lẽ không thể, nhưng cự ly ngắn xung phong, lại là khí thế vô cùng, mà lại tại xung phong thời điểm, Song Phương đều không hẹn mà cùng theo thói quen bịt kín tuần mã hai mắt, phòng ngừa tuần mã bởi vì e ngại mà ảnh hưởng tự thân hành động.

Như thế trùng kích chạm vào nhau, thường thường là tuần mã trong nháy mắt thương vong, mà lập tức binh sĩ thì là đều bằng bản sự, hoặc chết hoặc sống.

Đặng Minh nói xông vào trước nhất, vừa mới cùng địch nhân đại quân gặp nhau, liền có ít cây trường thương đánh tới, tại trong đại quân, binh khí coi trọng dài một tấc một tấc ôn, hấn sử dụng bảo kiếm mở đường, kỳ thực đối với hấn mà nói cũng không phải là có bao nhiêu ưu thế.

Một kiếm vung ra, kiếm nhận xen lẫn vô hình kiếm khí, đảo qua một vòng, liền đem quân địch trường thương mũi thương chuẩn bị chém đứt, lại lấy tay đỡ kiếm, kiếm nhận nhẹ giờ lên, bị chặt rơi mũi thương liền mang theo lực lượng khổng lồ đảo ngược bay đi, trực tiếp xuyên thấu không kịp né tránh mấy tên quân địch cổ họng.

Vừa giết mấy người, Đặng Minh nói liền từ tọa kỵ ngựa trên thân nhảy lên một cái, chân đạp lưng ngựa, tiếp theo nhảy đến quân địch trên lưng ngựa, một kiếm biến mất quân địch cổ họng, đá một cái mà ra, đem quân địch thi thể đá bay ra ngoài.

Chợt có mấy cây trường thương lại từ phía sau lưng lần đến, Thương Thế tấn mãnh, hồ hồ sinh phong, nhưng Đặng Minh nói ngay cả đầu đều không có quay lại, chỉ là lấy kiếm giết người, phảng phất không có phát giác sau lưng đánh lên mà đến trường thương.

Trường thương thế như Gió xoáy, nhưng còn chưa tới đạt Đặng Minh nói da thịt bên ngoài một tấc, liền trì trệ không tiến, nếu có người vung trộm nhìn lại, liền có thể nhìn thấy vừa mới mưu toan đánh lên Đặng Minh nói quân địch binh lính đã bị Kết Trận tiến chữ doanh tướng sĩ ngay cả đâm mười tám đao, đao đao trí mạng!

Xâm nhập quân địch, Diêm La trận uy thế ngừng lại lộ ra, trước có Đặng Minh nói trấn thủ trận đầu vị trí, sau có Thạch Ngọc nước vũ phu trấn thủ trận cước, trung gian thì là tiến chữ doanh tướng sĩ lấy mạng đổi mạng.

Mặt đối địch quân trùng sát, một đầu người bị chặt rơi, liền có bên dưới trên một người Tiền Đỉnh ở, trung gian người rút đao mà ra, lại như thủy triều lui dưới, tướng sĩ xuất kích thời gian khác biệt, nhìn như lộn xộn, nhưng lẫn nhau phối hợp ẩn ý, lại cảm giác ẩn chứa một loại nào đó quy luật.

Phong Vân Quốc tướng lĩnh thấy mình gấp mười lần so với quân địch vòng vây đều muốn bị địch nhân trùng kích mà ra, sắc mặt lập tức âm trầm, chỉ gặp hấn đem đại đao đặt ở trước người, quay người tiếp nhận thân vệ đưa tới màu đen Đại Cung, đưa tay lấy tiễn, dựng tại trên giây cung, nhờ dây cung làm tiễn, kéo căng dây cung, nhắm chuẩn phía trước nhất lấy kiếm lấy tính mạng người ta quân địch tướng lĩnh, khoe miệng hiện lên một tia băng lãnh nụ cười, khẽ nhếch miệng, nói: "Đi chết đi ——"

"Hừ ——"

Tiền Vũ bay ra, xen lẫn vô tận khí thế, tại phức tạp ồn ào trong chiến trường trào lên Jaures. Tiến chữ doanh tướng sĩ hiện, đầu tiên là một người mưu toan lấy Đao Tướng tiên chém thành hai khúc, nhưng vừa vãn nâng đao, liền bị mũi tên bắn thủng đầu, binh lính thổ huyết ngã xuống đất, mũi tên độ lại không chậm mấy may.

Lại một người từ giữa đó rút đao mà ra, cũng bị Tiền Vũ đánh bay ra ngoài, bị địch quân tướng sĩ tìm được chỗ trống, nhất thương đâm vào trái tim.

Đi qua Thạch Ngọc nước hai tên lính ngăn cản, mũi tên độ mới chậm hơn nửa bậc, nhưng dư lực như cũ có thể từ Đặng Minh nói hậu tâm chỗ xuyên thấu mà đi, Đặng Minh nói cũng không phải là không biết Đạo Thân sau có mũi tên, chỉ là có khổ tự biết, độc lập cùng địch nhân chính diện ngạnh kháng liền đã không dễ, lại như thế nào có thể tránh né mở cái này nhất định phải được một tiễn?

Ngay tại hấn cho là mình muốn cô phụ hoàng thượng tín nhiệm, không thể vì Thái Tử Điện Hạ hấp dẫn càng nhiều địch nhân chú ý lực thời điểm, chợt thấy trước mắt hiện lên một đạo bạch mang, tiếp lấy liền nghe âm vang nhất đạo tiếng kim loại va chạm vang lên.

Mũi tên bị chặn ngang chém đứt.

Mà ngựa của hấn lưng về sau, thì đứng đầy một cái thân mặc áo trắng, chân lấy trắng giày, Đinh Đầu Thỏ Trắng người.

Đặng Minh Ngón Tâm Thần kinh hãi, tại mình toàn bộ tâm thần đều dùng tới thời điểm, người này vậy mà đều có thể từ mình mí mắt ngọn nguồn bên dưới xâm nhập mà đến, như nếu người này là địch nhân, sẽ so cái này Thiên Nhân quân địch đều không bỏ hơn.

Nhưng làm hấn nghe được người này truyền ra âm thanh về sau, hai mắt lại bị nước mắt trong nháy mắt mờ hồ.

"Đặng Tướng quân, khổ cực." Áo trắng Thỏ Trắng trắng giày Chu Thần Hoàn trong mắt chứa sát ánh sáng, nhưng âm thanh ôn nhu nói nói. (chưa xong còn tiếp.)

Chương 120: 1 người thủ trăm người

? Chương 120: Một người thủ trăm người

Chu Thần Hoàn ngày đêm đi đường, nhưng vẫn như cũ là chậm một chút, chờ hán đến nơi thời điểm, Thạch Ngọc nước tiến chữ doanh tướng sĩ đã thương vong hơn phân nửa, mà lại Đặng Minh nói cũng đứng trước nguy cơ sinh tử, cho nên mới không kịp suy nghĩ sâu xa, hán cũng chỉ đánh vội vàng xuất thủ, cuối cùng là không để cho Thạch Ngọc nước cái này viên đại tướng hao tổn ở đây, giải trừ Đặng Minh nói nguy cơ. Thiên lại nhỏ nói

Đứng ở trên chiến mã, ngóng nhìn quân địch một mặt âm trầm tướng lĩnh, Chu Thần Hoàn một tay lấy ra dựa vào phía sau chưa ra khỏi vỏ Ma Kiếm nháy mắt, một bên quay người hướng hai mặt đầm lầy lòng Đặng Minh nói nhẹ giọng nói: "Ta cho các ngươi mở đường, các ngươi trước từ nơi này ra ngoài."

Đặng Minh nói lúc này liền cùng một cái đại cô nương nước mắt như mưa, hán cả đời tại sa trường bên trong chém giết không dưới mấy chục lần, cho là mình sớm đã có một cái sắt đá tâm địa, nhưng ai biết khi nhìn đến bản không nên xuất hiện ở đây, vốn nên mượn lấy tử vong của bọn hán mà càng nhập địch nhân nội địa Thái Tử Điện Hạ về sau, nguyên vốn đã hồ hững thậm chí đem tâm muốn chết trong nháy mắt lửa nóng lên, hán vốn không phải một cái khô cứng người, Thái Tử Điện Hạ có thể vào lúc này xuất hiện, ý vị như thế nào, hán muốn so những này phổ thông tướng sĩ mình bạch càng nhiều.

Mà chính vì vậy, hán mới tại cảm thấy tâm lý lửa nóng đồng thời, lại mười phần khẩn trương. Dựa theo 6 tiên sinh mưu đồ, có thể không có thể sống sót hoàn toàn dựa vào mình, Thái Tử Điện Hạ là tuyệt đối không thể xuất hiện ở nơi này a, nhưng ai biết, hán không chỉ có xuất hiện, thậm chí còn cứu được tính mạng của mình!

Lúc này thấy Thái Tử Điện Hạ một bộ áo trắng theo gió phiêu lãng, trong tay không biết tên Cổ Kiếm hơi chiến mình, giết người vô số Đặng Minh nói chỉ cảm thấy tâm đều tại thời khắc này run rẩy, có thể thấy Chu Thần Hoàn thanh tịnh âm áp hai mắt, tâm hán bên dưới lại là xiết chặt.

Không kịp nghĩ nhiều, hán trực tiếp ba lượng bên dưới lau sạch lỵ trên mặt, lần nữa giờ kiếm rống nói: "Tất cả mọi người, cùng ta xung phong!"

Tại hán hô lên đồng thời, Phong Vân Quốc Trọng Giáp Kỳ Bình thống lĩnh cũng là lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn, lần nữa nâng đao gào thét: "Giết!"

Trong nháy mắt, hai chi bộ đội lần nữa lẫn nhau trùng kích cùng một chỗ, muốn hình thành nhóm thứ hai giảo sát trạng thái.

Chu Thần Hoàn nhũ mây, giống như tại nổi nóng sự tình vì sao tổng cùng tương tượng của mình không giống nhau, chỉ gặp mũi chân hán điểm nhẹ, cả người như Trích Tiên bay ra, đồng thời nháy mắt ra khỏi vỏ, một loại ẩn chứa mãnh hoang viễn cổ như cự thú Khí Cơ đột nhiên mà lên, tất cả mọi người tại thời khắc này đều cảm giác được bá vai trăm xuống, trên mặt đều xuất hiện vẻ kinh dị.

Cổ Kiếm nháy mắt, Mãng Hoang Hiện Hình!

Chu Thần Hoàn thừa này khoảng cách, Dĩ Khí Ngự Kiếm, như Đầu Bò xung phong, kiếm chỉ phía trước 300 người, một kiếm chém tới.

Chu Thần Hoàn không phải Kiếm Tiên, lại bởi vì học trộm Lý Bạch cùng Hồng Vân chỉ Kiếm Thuật kiếm pháp, mà hình thành mình đặc hữu gà mờ Kiếm Thuật, lúc này Kiếm Mang chém tới, không giống Lý Bạch ngày đó một kiếm Khai Thiên nhóm,

Không giống Hồng Vân chỉ từng bước hoa đào nở, lại là một thanh xen lẫn Thị Huyết khí tức phong cách cổ xưa Ma Kiếm hoành không mà lên, kiếm trăm hư ảo, kiếm mở một đường!

Một kiếm xuống dưới, quang mang như Đầu Bò xông Tinh, khiến cho người hai mắt nhìn không được trong nháy mắt đóng chặt.

Mà đúng lúc này, Chu Thần Hoàn đột nhiên lớn tiếng quát nói: "Đặng Tướng quân, xông!"

Đặng Minh nói tuy là bởi vì quang mang chói mắt mà nhắm mắt, lại cũng không có nửa điểm do dự, hán tin tưởng từng tại mình trong quân đảm nhiệm tiểu binh Chu Thần Hoàn, càng tin tưởng bây giờ xa bước năm trăm dặm đi nơi này cứu trợ nhóm người mình Thạch Ngọc nước Thái Tử Điện Hạ!

Chỉ nghe Chu Thần Hoàn khiến dưới, liền hét lớn một tiếng "Toàn quân xung phong", lái khố bên dưới tuần mã, hướng về kiếm chém ra đường địa phương liền đánh tới.

Trên đường đi, bão cát đánh tới, đánh ở trên mặt dị thường đau đớn, nhưng ở trong lòng, chỗ may mắn tồn tiền chữ doanh tướng sĩ nội tâm lại đều ám như Cửu Thiên một trời rực rỡ.

Không biết chạy bao xa, chỉ cảm thấy Vô Phong không Sa Chi về sau, Đặng Minh nói mới mở miệng rống ngừng, còn lại bốn mươi tám Kỳ Tướng sĩ liền đều nhịp, trong nháy mắt nắm chắc dây cương, tuần mã đồng thời ngừng, không có một tia lộn xộn âm thanh âm vang lên.

Tất cả mọi người đồng thời hướng về sau nhìn lại, chỉ gặp vừa mới đi qua con đường vậy mà so hai bên đường muốn lẫn xuống ba trượng nhiều, lại ngóng

nhìn bên trong chiến trường, chỉ có Chu Thần Hoàn một người ngừng lập địch quân tướng sĩ bên trong, mà địch quân tướng sĩ lại một đếm kỹ, lại chỉ thừa không đến năm trăm người.

Bao quát Đặng Minh nói ở bên trong bốn mươi chín người vội vàng hướng địa phương khác nhìn lại, thi thể trên mặt đất không 200, nói cách khác, Chu Thần Hoàn vừa mới một kiếm kia, vậy mà trực tiếp khiến 300 quân địch thân tử vãn tiêu, mà lại ngay cả cái hoàn chỉnh thi thể cũng không tìm tới.

Một chiêu chi uy, khủng bố như vậy, Chu Thần Hoàn đến cùng có thực lực như thế nào?

May mắn còn sống sót tiền chử doanh tướng sĩ hai mắt nhìn nhau một cái, trong mắt đều có kinh hãi cùng chán kinh chi sắc, bọn hắn nắm chắc dây cương, cùng nhau nhìn về phía Đặng Minh nói. Đặng Minh nói liêm liêm đã khô cạn nứt bờ môi, hai mắt càng ngày càng sáng, hắn hít mất hướng về phía trước Chiến Trường nhìn lại, chỉ thấy Phong Vân nước nguyên bản không ai bì nổi Trọng Giáp Kỵ Binh, tại thời khắc này vậy mà như là gặp ma, trên mặt mỗi người đều là e ngại cùng khủng hoảng chi sắc, bọn hắn tuy nhiên bao quanh Chu Thần Hoàn, nhưng đừng khí đã sớm bị dọa ném, lại chỗ nào có thể vùng bình thường một nửa chiến lực?

Thu hồi bảo kiếm, Đặng Minh nói đột nhiên giọng lên cổ, một mặt vẻ ngạo nhiên, nói: "Nhìn xem chúng ta Thái Tử Điện Hạ, đều cho Lão Tử nhìn kỹ, đây chính là chúng ta thà rằng chịu chết cũng muốn bảo vệ Thái Tử Điện Hạ!"

Bên trong chiến trường, Chu Thần Hoàn cầm trong tay Mặc Lan Cổ Kiếm, mũi kiếm trực chỉ mặt đất, máu tươi hội tụ, không ngừng từ mũi kiếm chảy vào nháy mắt Cổ Kiếm bên trong. Chỉ nghe ừng ực ừng ực phảng phất uống nước tiếng vang truyền ra, Phong Vân Quốc chúng người thần sắc càng thêm hãi nhiên.

"Người. . . Người đến cùng là ai? Người là người hay quỷ?"

Phong Vân Quốc Trọng Giáp Kỵ Binh tướng lĩnh cũng không còn cách nào giữ vững bình tĩnh, hắn nắm chặt đại đao trong tay, mũi đao run rẩy chỉ một mặt lạnh nhạt Tần Hạo, âm thanh không thấp, nhưng thấy thế nào làm sao giống như là ngoài mạnh trong yếu.

"Người. . . Người có biết không nói người tại cùng ai vì địch? Người là tại cùng ta Phong Vân Quốc là địch, người là tại cùng ta Phong Vân Quốc trăm vạn tướng sĩ là địch, như nếu người. . ."

"Ồ ào!" Chu Thần Hoàn bỗng nhiên giương mắt nhìn, nhìn về phía quân địch tướng lĩnh trong nháy mắt, người kia chỉ cảm thấy mình phảng phất bị nhất tôn Thị Huyết cự thủ chỗ tập trung vào, lời ra đến khóe miệng trong nháy mắt nuốt trở vào, cũng không dám lại nói nhiều một câu.

Đội mặt đất máu tươi đều bị Ma Kiếm nháy mắt chỗ nuốt về sau, Chu Thần Hoàn giọng lên kiếm nhận, hít mất mắt nhìn đi, chỉ gặp nháy mắt Cổ Kiếm thân kiếm đã bao trùm tầng một thật mỏng đồ ửng, lấy tay nhẹ nhàng đụng vào, còn có thể cảm thấy một cổ đặc đinh cảm giác.

Khóe miệng của hắn hơi vênh, không thể không biết lợi dụng người chết máu tươi đến Dưỡng Kiếm là việc ác gì, mà lại những người này đều muốn để cho mình chết, vậy hắn cũng càng thêm không có một chút tâm lý áp lực.

Tiếp tục bắn ra nháy mắt, thân kiếm vu vu run rẩy, tựa hồ ra vui sướng nói mới, Chu Thần Hoàn bỗng nhiên đem trong chốc lát hướng không trung quăng ra, cũng không còn đi quản nó, chỉ là dậm chân đi ra ngoài.

Cái kia quân địch tướng lĩnh thấy thế, sắc mặt lập tức kinh hãi, vội vàng gầm thét: "Nhanh, giết hắn! Người thôi lui, Quân Pháp Xử —— "

Còn chưa có nói xong, liền gặp một kiếm bỗng nhiên ở trước mặt hắn xuất hiện, kiếm như hữu thần, trực tiếp từ cổ của hắn chỗ chọc lóe lên, về sau Cổ Kiếm biến mất, đầu lâu bay lên.

Sau đó, nháy mắt kiếm liền tại tất cả mọi người không tưởng tượng được địa phương đột nhiên xuất hiện, giết chết phía sau một người, lại đột nhiên biến mất, hành vi quỷ dị, Như Quỷ như Thần.

Chu Thần Hoàn đối sau lưng lợi kiếm giết người sự tình không thêm để ý chút nào, chỉ là đâm ra một quyền, đem can địch nhân ở trước mặt mình đánh bay ra ngoài, chính mình mới chậm rãi hướng Đặng Minh nói bọn người đi đến.

Ma Kiếm nháy mắt, sở dĩ lấy tên nháy mắt, cũng là bởi vì nháy mắt ẩn hiện, nháy mắt lại hiện ra, Như Quỷ không phải quỷ, lại có thể làm người ta kinh ngạc sợ hãi.

Nếu là mặt đối cùng cấp bậc đối thủ, nháy mắt kiếm chỉ có thể làm hành động công pháp, nhưng đối diện với mấy cái này bình thường binh lính, cho dù bọn hắn lại tinh nhuệ, cũng bù không được Địa Giai trung phẩm Linh Kiếm nháy mắt một cái kiếm khí tập kích.

Chu Thần Hoàn không ngừng rời xa Chiến Trường, nhưng nháy mắt lại là tùy ý giết chóc, Kiếm Mang hiện lên, thường thường không thấy thân kiếm, liền gặp máu tươi dâng trào. Nháy mắt có linh, huống chi còn là Ma Kiếm tiền thân, lúc này giết lên người đến, thủ đoạn không thể so với Chu Thần Hoàn yếu hơn mấy phần.

Sở dĩ trước đó không để cho nháy mắt xuất thủ, mà để Đặng Minh nói bọn người rời đi, cũng là bởi vì Ma Kiếm không phân Địch Ta, như mở Sát Ý, chính là một tên cũng không để lại.

Chu Thần Hoàn đi Nhất Trọng, quân địch chết trăm người.

Chu Thần Hoàn đi mười trọng, quân địch chết 300.

Chờ Chu Thần Hoàn cuối cùng đi đến mặt mũi tràn đầy khiếp sợ Thạch Ngọc nước tiến chữ doanh tướng sĩ trước mặt lúc, Ma Kiểm sát vậy thì thật là tốt từ người cuối cùng lồng ngực chỗ xuyên qua, mang theo ân máu đỏ, tại mặt trời lặn ánh chiều tà một điểm cuối cùng ánh mặt trời chiếu sáng dưới, lộ ra là như thế yêu điểm

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Vì cái gì?

Chương 63: Thương Thuật "Nghĩa một" !

Thà trong vương phủ, Tuệ Giác bọn người ở lại U Tinh toa viện sớm đã rách nát không chịu nổi, phòng ốc sụp đổ một nửa, tường vây càng là toàn bộ vỡ vụn, mặt đất cái hố vô số, ba đợt chiến đấu nhân viên phân biệt rõ ràng, lẫn nhau rời xa, không biết là sợ đã thương lẫn nhau, vẫn là sợ đối phương liên hợp lại đã thương mình.

Thiên Sơn Đồng gia cùng lợi trình chùa Tuệ Giác Chiến Đấu là kịch liệt nhất, khẩn thiết âm vang, chiêu chiêu trí mạng. Thạch Ngọc nước hai đại cao thủ cùng cái kia gần ngàn sĩ tốt Chiến Đấu cũng là vạn phần hung hiểm, tuy nhiên hai bọn họ bản thân thực lực không yếu, nhưng Song Quyền cái nào địch bốn tay? Mà lại những này sĩ tốt đều là đi qua Chiến Trận huấn luyện, trên chiến trường sỡ soạng lẫn mò lão lính dày dạn, tuy nhiên trong thời gian ngắn cũng không giết chết cái này hai tên Vô Đạo Cường Giả, nhưng nếu là cho bọn hắn thời gian, chính là hao tổn cũng có thể mài chết bọn hắn.

Cho nên cái này hai tên Thạch Ngọc nước Thập Đại Cao Thủ chỉ có thể tự vệ, đồng thời hấp dẫn cái này ngàn tên sĩ tốt chú ý, phòng ngừa bọn hắn đi quấy rầy Thái Tử Điện Hạ nhà húng.

Sau cùng một đợt, liền cũng là Thái Tử Điện Hạ cùng thà Vương đại công tử ở giữa Chiến Đấu, hai người này bắt đầu thời điểm thực lực rõ ràng không phải một cái cấp bậc, nhưng về sau cũng không biết làm tại sao, Chu cò bay thực lực đột nhiên tăng vọt, vậy mà ắn có bốn ngày Liệt Địa La Hán thực lực mới có thể đạt tới lực lượng.

"Chu Thần Hoàn, cho dù ngươi thiên tài đi nữa thì phải làm thế nào đây? Bản tăng hiện tại đã là La Hán thực lực, giết chết ngươi liền như bóp chết một con kiến đơn giản."

Chỉ còn bên dưới da bọc xương nhìn như xé chiều lão giả Chu cò bay âm thanh hung dữ cười to, hất một tay Chi Kiếm, cả người khí thế dọa người, chính là so cái kia Tuệ Giác cùng trời núi Đồng gia cũng không yếu bao nhiêu.

Chu Thần Hoàn trên mặt lần thứ nhất thu liễm nụ cười, hất ngang đầu nhìn một chút không trung chuỗi này phảng phất có thể Già Thiên Cái Nhật Ma Kiếm quý ti, cảm thụ được quý ti kiếm Trung Uẩn Hàm hiểm thấy ma lực, vượt nhẹ một chút cái cảm, tắc lưỡi nói ra: "Nguyên lai cái này quý ti kiếm không phải Huyền Giai thượng phẩm, mà là đột phá Huyền Giai công cùm xiềng xích, chính là là Địa giai Ma Vật, nói như vậy, nó đòi trước chủ nhân cũng giống như ngươi, bề ngoài nhìn như vô cùng cường đại, nhưng trên thực tế cũng là bị Ma Kiếm thu tinh khí thần, bị Ma Kiếm nắm trong tay?"

Chu Thần Hoàn lại thờ dài một hơi, "Vốn cho rằng tự thân cường đại, nhưng trên thực tế lại là một cái bị Vũ Khí nắm trong tay con rối, loại này không có nửa điểm chỗ tốt chỉ bởi không lừa mua bán người cũng làm? Chu cò bay, ngươi thật làm cho Bản Thái Tử thất vọng."

Chu cò bay tuy nhiên toàn thân Nguyên Khí bị quý ti sở hút đi, nhưng hất linh trí như cũ giữ lại một tia, lúc này nghe được Chu Thần Hoàn châm chọc khiêu khích, trong mắt phản chiếu ra linh hồn như giống như lửa thiêu hận ý, hất hai mắt đỏ bừng, sắc mặt lại là tái nhợt Nhược Tuyết, lúc này giận dữ, càng thêm dữ tợn như yêu như ma.

"Chu Thần Hoàn, đây hết thảy đều là ngươi chi tội, ta muốn giết ngươi, ta muốn tự tay chém đứt đầu lâu của ngươi, đưa nó treo ở Hoàng Cung thành trên cửa. Ta còn muốn giết ngươi cha mẹ, giết cái này Thạch Ngọc thành chỗ có bách tính, chỉ cần là đã từng nói ngươi người tốt, ta đều muốn giết, giết đến sạch sẽ, giết đến hôn thiên địa ám."

Đối mặt với Chu cò bay gào thét, Chu Thần Hoàn thần sắc không có nửa điểm biến hóa, hất điên điên trong tay Hồng Anh thương.

Trong mắt hơi có hoài niệm nói một mình nói: "Ta trước kia có cái bằng hữu bạn, Liên Ngẫu thân, Bông Sen tâm, ba đầu sáu tay, phun lửa nhưng đốt thế gian Gian Nịnh, nhất thương nhưng đâm ngàn vạn Tà Ma. Hắn kỳ thực đúng vậy đứa bé, không có việc gì liền ưa thích tới tìm ta vụng trộm uống rượu, ta cùng hắn nói hòa thượng không thể uống rượu, hắn nói hải tử còn không thể uống rượu đâu! Ha ha, ta thông minh như vậy phật, lại có thể bị hắn chỗ lừa gạt?"

Chu cò bay không biết nói Chu Thần Hoàn ở nơi đó rì rả rì rầm cái gì, hất đầy mắt đều là Sát Ý, tay nâng kiếm roi, to như vậy một cái có thể trấn Thiên Địa Cự Kiếm liền hướng Chu Thần Hoàn giữa trời bỏ tới.

Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là một mặt bình hòa nhìn về phía cấp tốc hướng mình đánh thẳng tới quý ti Ma Kiếm, cảm thụ được đâm vào da thịt kiếm ý, còn có rét lạnh kia như Cửu U Tà Ma Chi Khí, đột nhiên một tay nhấc lên phổ thông Hồng Anh thương, trên không trung xoáy đi một vòng, mũi thương từ tái nhợt chường mắt biến thành đỏ rực như lửa, cẩn thận nhìn lại, mũi thương chẳng biết lúc nào vậy mà dâng lên đỏ như Xích Hà Liệt Diễm, Liệt Diễm sáng rực, xung quanh nhiệt độ trong nháy mắt đề cao, huyết hồng Băng Tinh thoáng chốc hòa tan, tanh hôi mùi máu tươi nói cũng tràn ngập ra.

"Ta cái kia bằng hữu bạn a, khuyên phạm nhân giới bản sự thật không ra thế nào, nhưng một thân Thương Thuật lại là xuất thần nhập hóa, ta lúc ấy suy nghĩ mình đời này cũng liền sử dụng Đinh Ba được, cũng không có đi học trộm một hai, những năm gần đây đem Tiêu Dao Các bên trên Tiên Pháp phát thuật cũng thấy lần, mới có thể nguyên lãnh nuốt hạch, sử xuất một chiêu này chỉ có hai điểm Thần Thương Thuật..."

Chu Thần Hoàn đột nhiên nhếch miệng nở nụ cười, thân thể của hắn thẳng tắp như thương, toàn thân lộng lẫy áo bào phồng lên tung bay, một đầu màu đen mái tóc cũng chuẩn bị đứng thẳng, như là nhận đảo ngược Thiên Lực dẫn dắt, toàn thân Nguyên Khí tuy là chìm xuống, nhưng khí thể kia lại là liên tục tăng lên.

Mắt thấy quý ti Ma Kiếm bỏ tới Não Môn, hắn mới hướng một mặt thống khoái hận ý cười to Chu cò bay nhảy nháy mắt, cũng không thấy hắn như thế nào động tác, nhất thương trùng thiên nhất chỉ, liền gặp hỏa diễm từ mũi thương bao khóa toàn bộ thân thương, liên đới lấy Chu Thần Hoàn cũng bị ngọn lửa bao khóa mà đi, nơi xa nhìn lại, nếu không phải biết đây là Thái Tử Điện Hạ công pháp, có lẽ sẽ cho rằng Thái Tử Điện Hạ tự nhận không địch lại bỏ mình.

"Một chiêu này, hắn nói gọi 'Nghĩa một', bởi vì Thần sống ở thế, nghĩa tự nặng nhất!"

Chu Thần Hoàn vừa mới nói xong, phổ thông Hồng Anh thương vậy mà tán mát ra có thể đâm phá Thiên Địa khủng bố thế năng, toàn bộ thiên địa khí lưu vì đó ngưng tụ, chính là không ngừng hướng Tuệ Giác trên thân hội tụ Phật Đồ Tín Ngưỡng Chỉ Lực cũng tại thời khắc này bị đâm đoạn, cả kinh Tuệ Giác một mặt hãi nhiên xoay người nhìn lại, mà Thiên Sơn Đồng gia cũng tại lúc này dừng tay lại, đồng dạng mắt mang kinh ý nhìn về phía cái kia phảng phất có thể đem trời đều chọc ra một lỗ thủng tuyệt thế thương pháp.

Bởi vì chán nản hòa thượng Tế Điền mà không có bị tác động đến hủy diệt cổ thụ bên cạnh, Tế Điền chấp tay trước ngực, thần sắc cũng tại thời khắc này đột nhiên biến hóa, hắn thu tay lại bấm ngón tay, lại cảm giác Thiên Cơ càng thêm khó dò, chính là lúc ấy đoán nói Phật Giới một khám, lúc này vậy mà cũng ẩn tàng tại phức tạp nhiều thời tiết thay đổi cơ bên trong, cũng không còn cách nào phỏng đoán.

Ninh Vương phủ còn sót lại chưa sập trên nóc nhà, một tên gánh vác Thanh Quang Thần Kiếm Đan Phụng mắt Nam Tử không nhìn quý ti cùng "Nghĩa một" giao qua mà sinh ra Nguyên Khí lưu lại, Thân Thể run lên, hai con ngươi kiếm ánh mà ra, từ hắn Phương Viên một dặm bên trong, gió thổi không tiến, cát rơi không xuống.

Ninh Vương phủ trên mặt đất, sớm đã thấy không rõ phía dưới cảnh tượng, ngoại trừ cái kia chói tai như kinh lôi giao hưởng, còn có cái kia như lửa đốt đốt Thiên Địa Thương Hòa bay lên không trung bên ngoài, chính là ngay cả hai bóng người cũng không nhìn thấy. Chỉ là tên nam tử này trên mặt lại xuất hiện say sưa ngon lành thần sắc, ngoài miệng cũng không thanh nhàn: "Nước động nước động, không tệ, thực là không tồi, một cái là cưỡng ép tăng thực lực lên mới đạt tới Phật gia La Hán Cảnh, một cái khác lại là dùng thương tiên Chiêu Thức, nhưng không hề giống là Tu Phật tu tiên người, ngược lại là cùng Nhân tộc ta Hạo Nhiên Chính Khí có chút giống nhau, quả thực có chút kỳ quái. Tuy nhiên cái này dùng một tay hảo thương thuật người nhưng cũng quả thực không yếu, nếu để cho ta cùng hắn chính diện ngang kháng, thật đúng là sẽ có phiền toái không nhỏ. Cái này nhìn tựa như ma mà không phải ma gia hóa, Kiếm Thuật cũng là không tính quá kém, chỉ là gặp toàn bộ quái dị tới cực điểm tiêu tử, cũng coi như hắn không may."

Tên này nam tử trẻ tuổi chính là mới vừa rồi tại thạch ngọc ngoài thành một kiếm đập Thiên Môn Lý Bạch, tâm hắn hệ Chu Thần Hoàn an nguy, một đường tiến lên, bản muốn tự mình xuất thủ giải quyết cái này nguy cơ Nhân Tộc an nguy Kiếm Ma, đã thấy một tên khác Nhân Tộc người trẻ tuổi thương ra như lửa, hóa thiêu Thiên Địa, liền cũng đánh lên xem trò vui tâm tư.

Lúc này một suy nghĩ, liền cũng đem kết quả suy nghĩ ra tám - chín không rời mười, mà trên thực tế, cũng đúng là như thế.

Bão cát tan hết, Không Khí trọng tâm lưu động, Thiên Hòa biến mất, chúng người mới có thể thấy rõ trên mặt đất xuất hiện một cái lớn như vậy hố sâu, trong hố sâu, Chu cò bay toàn thân máu tươi nằm vào trong đó, mà chuỗi này Tuyệt Thế Ma Kiếm, lại chẳng biết lúc nào chặn ngang bẻ gãy, mũi kiếm rơi vào ngoài hố, mà chuỗi kiếm, thì vẫn là bị Chu cò bay một mực bắt ở lòng bàn tay...

... ..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Cắm 1 chân

Nhắc đầu lại nhìn một cái sáng ngời viên nguyệt, tâm lý tựa hồ là nghĩ đến một số kiếp trước phát sinh sự tình, thể nội một cổ uất khí Tự Tâm miệng chảy ra, lại từ Khiếu Huyết chảy vào, Chu Thần Hoàn hai con ngươi từng có một tia Hồng Mang hiện lên, sau lưng của hắn Cổ Kiếm kêu khẽ, một cổ như có như không mùi máu tươi vờn quanh Chu Thần Hoàn toàn thân, chính là tại Đông Thắng Thần Châu được xưng là ma nữ Tiêu Tam nương cũng nhận không được khẽ nhủ mảy.

Trong ngực Hạo Nguyệt sáng chói như tinh thần hai con ngươi hiện lên một chút kinh ngạc, chỉ thấy nó bỗng nhiên mở ra ba cánh cái miệng nhỏ nhắn, hướng phía Chu Thần Hoàn trần trụi cánh tay liên tấp tới.

Chu Thần Hoàn bị đau a một tiếng, hai vùng tay liền đem Hạo Nguyệt ném xuống dưới, thấp đầu lại nhìn tay mình cánh tay, chỉ gặp ba cái hàm răng trắng răng rõ ràng khắc ở tay mình cổ tay chỗ.

Chu Thần Hoàn hắc một tiếng, cười mắng nói: "Ngươi cái không có lương tâm tiểu thò tử a, là ai mỗi ngày quản ngươi ăn quản ngươi uống? Ngươi không mang ơn lấy thân báo đáp thì cũng thôi đi, sao còn cắn ta? Có phải hay không thêm thịt?"

Hạo Nguyệt đứng dậy, hai cây móng vuốt nhỏ khép lại phía trước, trong miệng không ngừng phát ra tức tức tra tra âm thanh, nhìn tựa như là một cái bị uy khuất tiểu cô nương, đặc biệt là nàng cái kia sáng chói có linh hai con ngươi, lúc này càng là sương mù lộn lờ, chính là tự nhận bạc tình bạc nghĩa Chu Thần Hoàn cũng nhận không được bất đắc dĩ dao động đầu, mở rộng vòng tay nói: "Thật sự là sợ ngươi rồi, biết ngươi là đang giúp ta, chỉ đùa với ngươi cũng không được?"

Tiểu thò tử Hạo Nguyệt không ngừng dao động đầu, gặp Chu Thần Hoàn mở rộng vòng tay, liền chân sau đạp một cái, trực tiếp nhảy đến Chu Thần Hoàn trong ngực.

Tiêu Tam nương nhìn thấy Hạo Nguyệt sau lưng hai cái lông xù cái đuôi, hai mắt sáng lên, hỏi: "Hạo Nguyệt Thỏ Tộc?"

Chu Thần Hoàn liếc qua hai mắt rạng rỡ phát sáng Tiêu Tam nương, lãnh đạm nói: "Đừng nghĩ có ý đồ với nó."

"U, không nghĩ tới ngươi còn có cái Thiếu Nữ tâm, không có chuyện còn ưa thích nuôi cái sủng vật?" Tiêu Tam nương vẫn như cũ là bộ kia câu hồn đoạt phách nụ cười.

Chu Thần Hoàn nghe vậy, chỉ là nhún vai, không tiếp tục phản ứng ý định này cổ quái Nữ Nhân, hắn ngồi xếp bằng, đem Hạo Nguyệt đặt ở trên đùi, hai tay biến cung, vừa lên một dưới, làm ôm tròn hình.

Mặc dù là không thể không giết người, nhưng lấy Đại Thần Thông sát phạt người bình thường, cũng vẫn là sẽ làm bị thương mình khí vận và khí thể, lúc này lấy tháng làm dẫn, Thiên Đạo hàng bên dưới trừng phạt, trong cơ thể mình Khí Cơ trong nháy mắt hỗn loạn, kém một chút liền muốn không bị khống chế, nếu không phải có Hạo Nguyệt cảnh tỉnh mình, Chu Thần Hoàn không thể nói trước liền muốn lâm vào nguy nguy bên trong.

Lúc này đã hấp dẫn nội thành người chú ý, cũng coi là có thể dẫn dắt phương viên trăm dặm đại bộ phận thể lực ánh mắt, lấy mình làm mồi nhử, vì tiền chữ doanh còn thừa tướng sĩ rút lui cung cấp cơ hội, đây là trước mắt Chu Thần Hoàn có khả năng nghĩ tới duy nhất có thể lấy làm sự tình.

Tiêu Tam nương gặp Chu Thần Hoàn ngồi xếp bằng,

Trắng muốt Nguyên Khí quanh quần toàn thân, cả người tuy nhiên ẩn có Sát Ý lộn lờ, còn có máu tươi làm bạn, nhưng lúc này nhắm mắt điều tức, cho Tiêu Tam nương cảm giác lại phảng phất như Phật gia trang nghiêm Bảo Tượng, lại như Tiên gia Trừ Ma Vệ Đạo, vậy mà ẩn có thánh khiết cảm giác, quả thực Quái Tai.

Nàng nghe phía trước trong thành truyền đến tiếng vang, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp nguyên bản đen nhánh thành tường lập tức xuất hiện vô số Đạo Hóa đem, ánh lửa đập chòn, đem thành tường chiếu rọi màu đỏ bùng một mảnh. Nhờ ánh lửa, có thể nhìn thấy trên tường thành đã hội tụ vô số binh sĩ, những binh sĩ này cầm trong tay sắc bén Vũ Khí, một mặt hoảng sợ hướng mình nơi này nhìn lại.

Mà lại lấy Nguyên Khí cảm giác, cũng có thể phát hiện đang có số đạo thể nội hàm có cực mạnh khí thể người đang nhanh chóng chạy đến, không có gì bất ngờ xảy ra một lúc lâu sau, nơi này liền sẽ thật trở thành một chỗ Tu La Chiến Trường.

Chuyển đầu nhìn lại nhắm mắt điều tức Chu Thần Hoàn, lại thấy hắn phảng phất như không biết, Thở Tức kéo dài, khí thể trầm ổn, nhìn qua không giống như là ngồi điều tức, giống như là ngủ thiếp đi.

"Thật đúng là một cái quái nhân a..."

Tiêu Tam nương khoe miệng nhẹ vênh lên, nàng cùng Chu Thần Hoàn đánh giao nói chỉ có một việc, mà bây giờ loại tình hình này, hoàn toàn không tại hai người ước định bên trong, cho nên nàng một điểm tính toán ra tay đều không có, chỉ là những người kia đều gặp được mình cùng Chu Thần Hoàn cùng một chỗ, nếu là muốn thò ơ lạnh nhạt quỳnh nhưng một thân, có vẻ như cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tiêu Tam nương nụ cười càng tăng lên, nàng đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, Chu Thần Hoàn sở dĩ không có lập tức đại khai sát giới, ngược lại ở chỗ này An Nhiên điều tức, đúng vậy quyết định mình sau đó cũng không thể không ra tay sao?

Chuyển đầu lại nhìn Chu Thần Hoàn lúc, Tiêu Tam nương trong mắt trong lúc lơ đãng lướt qua một tia Hàn Mang, mà Hạo Nguyệt tựa hồ lòng có cảm giác, nó đột nhiên mở ra hai con ngươi, trùng hợp thấy được Tiêu Tam nương trong mắt cái kia bãi Hàn Mang, cái này khiến toàn thân nó lông tơ trong

nhảy mất đứng thẳng lên, chỉ thấy nó xoát một bên dưới từ Chu Thần Hoàn trên đùi nhảy dưới, một mặt đề phòng nhìn chăm chăm Tiêu Tam nương, trong miệng phát ra hừ hừ âm thanh.

Tiêu Tam nương gặp một cái tiểu thỏ từ đầu đến bảo hộ cái này tuần tiểu tiểu từ, thần sắc trong mắt đột nhiên quái dị, chỉ gặp nàng nhất câu tay, Hạo Nguyệt liền phảng phất bị kiềm chế, thân hình nổi lên, đứng tại Tiêu Tam nương trước mắt.

Tiêu Tam nương lại xoay tay một cái chỉ, Hạo Nguyệt tiểu thỏ từ đầu não cùng cái miệng đối, nàng híp mắt xem xét Hạo Nguyệt miệng đất nhỏ, nụ cười trên mặt càng đậm: "Quả nhiên là cái con mải con thỏ, hơn nữa còn là một cái thể nội có hùng hồn Khí Cơ tiểu thỏ từ, xem ra sau này ta còn thực sự không thể làm sao khi dễ ngươi, càng không thể cùng tiểu từ này đi được quá gần, nếu không ngươi sẽ ăn đám thẹn quá hoá giận muốn cùng lão nương liều mạng a?"

Hạo Nguyệt thấy mình bị nữ nhân này không chế lại, vốn là khí rú ra rú rít gọi không ngừng, lúc này lại nghe được Tiêu Tam nương loại này trêu chọc ngữ, càng làm cho nàng xấu hổ lỗ tai nóng lên.

"Lú rú, chít chít chít chít chít chít."

Hạo Nguyệt dùng cả tay chân, nhưng bởi vì trôi nổi tại giữa không trung, móng của nó cùng chân lại ngắn nhỏ, cho dù là động tác biên độ lại lớn, cũng là không đụng tới Tiêu Tam nương này may.

Tiêu Tam nương tựa hồ cũng là cảm giác cái này tiểu thỏ từ mười phần thú vị, ngón tay vẫy một cái, Hạo Nguyệt lần nữa điều xoay người, nhìn lấy Hạo Nguyệt hai cái sáng chói như tinh thần hai con ngươi, Tiêu Tam nương nước động nước động lấy làm kỳ: "Không tệ, con mắt này thật là tốt nhìn, móc ra dùng dây mặc cùng một chỗ đeo tại trên cổ, nhất định nhìn rất đẹp."

Hạo Nguyệt nghe vậy khí Tam Biện Chủy không ngừng mở ra lại khép lại, chỉ là căn bản không làm gì được Tiêu Tam nương, cái này khiến nó dị thường uể oải.

Tiêu Tam nương nhắm mắt vừa nghe, trên mặt xuất hiện lần nữa vẻ say mê: "Vẫn là thiên nhiên mùi thơm cơ thể, xem ra truyền nói thật không có sai, các ngươi Hạo Nguyệt Thỏ Tộc trên thân đều là bảo bối, vừa nghe đều sáng khoái tinh thần, nếu như có thể ăn được một thanh, còn không phải khoái hoạt như thần tiên? Cũng không biết nói mỗi ngày mang theo ngươi cái này cả người là bảo tiểu từ là thể nào nhịn xuống?"

"Chơi vui sao?" Ngay tại Tiêu Tam nương đùa với chính mình kinh thời điểm, chợt nghe Chu Thần Hoàn thanh âm lạnh lùng vang lên, nàng liếc qua mặt không thay đổi Chu Thần Hoàn, chỉ là nhún vai, vung tay lên, Hạo Nguyệt liền hướng Chu Thần Hoàn bay đi.

"Lời nói thật mà thôi, ngươi không nguyện ý nghe?" Tiêu Tam nương liếm lấy một bên dưới xanh nhạt ngón tay, trừng mắt nhìn, cười nói nói.

Chu Thần Hoàn chỉ là lạnh hừ một tiếng, không có sủa bậy, chỉ gặp hắn đem Hạo Nguyệt một lần nữa thả đến đỉnh đầu bên trên, đứng dậy, ngóng nhìn phía trước đã sáng chói như đèn minh Thành Trì, sau lưng Cổ Kiếm vũ vũ rung động, chung quanh Nguyên Khí cũng tại thời khắc này hỗn loạn.

Tại Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương bốn phía, chẳng biết lúc nào xuất hiện hai mươi tên ăn mặc hắc bạch Vân Văn áo, lưng đeo trong suốt Ngũ Sắc vô kiếm người.

Những người này tuổi tác khác nhau, tuổi trẻ chỉ có chừng hai mươi tuổi, tuổi già thì đã Hồ Tử hoa râm, bọn hắn gặp Chu Thần Hoàn quăng tới ánh mắt, nhao nhao bước về phía trước một bước, võ bên hông vô kiếm, hai mươi chuỗi bảo kiếm cùng một thời gian ra khỏi vỏ vào tay.

Chỉ một thoáng, Phong Vân đột khởi.

Đại Mạc Cuồng Sa bên trong, kiếm ý trực trùng vân tiêu, liền ngay cả Chu Thần Hoàn phía sau Cổ Kiếm nhảy mất, cũng tại thời khắc này vui sướng vũ vũ.

Chu Thần Hoàn híp mắt mắt nhìn đi, khóe miệng hơi vênh, không nóng nảy Chiến Đấu, chỉ là cười nhạo nói: "Phong Vân Quốc không ràng thế sự Kiếm Trùng, cũng tới thò một chân vào sao?" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: 1 quyền nát 10 kiếm

Chương 123: Một quyền nát Thập Kiếm

Phong Vân Quốc không giống với Thạch Ngọc nước, bởi vì tồn hoàn cảnh ác liệt, quốc dân không chỉ cần phải chống cự thiên biến môi trường tự nhiên, lại phải chống cự Đại Mạc bên trong khắp nơi có thể thấy được rắn độc mãnh thú, cho nên liền là một số phụ nữ và trẻ em đều thân có không kém võ nghệ, cái này cũng dẫn đến cái này toàn dân giai bình quốc gia, ngoại trừ triều đình cùng Tam Phật nhất đạo bên ngoài, Giang Hồ Bang Phái từ, Lục Lâm Hào Kiệt khắp nơi trên đất.

Mà Phong Vân Quốc Hoàng thất lại phảng phất vui thấy con dân càng ngày càng cường đại, đối Giang Hồ Thảo Mãng gần như không làm ước thúc, dẫn đến một số nguyên bản yếu đuối bang phái có thể Quảng Thu Môn Đồ, hương hỏa không ngừng. Nếu là nào đó một đám phái có thể kiên trì trăm năm không ngã, đồng thời tại Phong Vân Quốc bên trong xông ra một số danh tiếng đến, sẽ còn thu hoạch được Phong Vân Quốc Hoàng thất trợ giúp, muốn bí tịch có bí tịch, muốn bạc có bạc, chỉ là cần thần phục với Phong Vân Quốc Hoàng thất, đáp ứng vì Phong Vân Quốc Hoàng thất đi làm ba chuyện.

Đương nhiên Phong Vân Quốc Hoàng thất cũng sẽ không dễ dàng để những bang phái này xuất thủ, cho nên rất nhiều bang phái cuối cùng nó một cũng chưa chắc sẽ thật cần vì Hoàng thất làm những gì. Đã có thể thu hoạch được bí tịch cùng bạc, lại có thể cùng triều đình đáp lên quan hệ, còn sẽ không cùng Phong Vân Quốc triều đình trở mặt, lại có sao mà không làm?

Cho nên trong lúc nhất thời, hơi có danh tiếng Giang Hồ Bang Phái đều như Cá diếc sang Sông tràn vào triều đình, hướng triều đình cúi đầu khom lưng, đi làm triều đình kia trên danh nghĩa chó săn.

Mà gió này Văn Kiếm mộ, chính là trong đó người nổi bật.

Chu Thần Hoàn mặt đối Phong Vân Kiếm Trùng hai mươi Danh Kiếm sĩ tạo thành Kiếm Trận, trên mặt mây may thần sắc khẩn trương đều không có, hần gặp Kiếm Trùng người không đáp lời, lại xùy cười một tiếng: "Sao? Người giang hồ nên có cốt khí đều bị Phong Vân Quốc triều đình cho dây xéo sao? Ngay cả câu lời cũng không dám nói?"

Lúc này, hai mươi Kiếm Sĩ bên trong mới có một người trung niên nhú mày mở miệng nói: "Kiếm Trùng cùng triều đình từng có ước định, muốn vì triều đình làm ba chuyện, Kiếm Trùng từ trước đến nay hành sự quang minh lỗi lạc, có nhận tất nặc. Chặn giết người chính là triều đình để Kiếm Trùng làm ra thứ ba sự tình, giết người về sau, Kiếm Trùng liền cùng triều đình lại không liên quan, về sau Kiếm Trùng chỉ là giang hồ Kiếm Trùng, mà không phải triều đình Kiếm Trùng."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, nhất thời cười lên ha ha, hần liếc mắt nhìn về phía người kia, cười nói: "Tốt một cái hành sự quang minh lỗi lạc, tốt một cái giang hồ Kiếm Trùng! Người liền chưa từng nghe qua một câu sao? Một ngày làm nô, chung vì nô! Cho dù người lại không muốn vì nô, thiếu đi người giang hồ Sống Lưng, ta nhìn người Kiếm Trùng làm sao có thể nâng người lên cán, làm sao có thể dùng ra tràn trề chỉ kiếm!"

Kiếm Trùng hai mươi Kiếm Sĩ nghe được lời ấy, đều là trợn mắt trừng mắt, bọn hần trong mắt lộ ra căm hận quang mang, toàn thân Sát Ý lan tràn, lợi kiếm trong tay giống như có cảm giác, Nhất Minh run lên ở giữa, kiếm ý càng dồi dào.

Tiêu Tam nương đứng ở một bên, gặp Chu Thần Hoàn dăm ba câu liền nhiều loạn Kiếm Trùng Kiếm Sĩ tâm cảnh, trong mắt không khỏi lộ ra một tia vẻ khinh thường, quả thật là Phong Vân Quốc giang hồ đều bị triều đình nuôi ớn sao? Dễ dàng như thế tâm cảnh liền bị phá hư, cho dù lần này không chết, về sau cũng Tuyệt Đối Vô Pháp tiến bộ mây may.

Tâm Chí bất ổn, tâm cảnh rung chuyển, loại này Mùa xuân bông hoa,

Chỗ nào có thể tồn tại lạnh thấu xương trong trời đông giá rét?

Trung niên nhân kia lạnh hừ một tiếng, sắc mặt Lãnh Nhược Hàn sương, chỉ gặp hần vung trong tay lợi kiếm, âm thanh lạnh như Cửu Thiên: "Kết Trận! Trảm Ma!"

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, liền có mười tên Kiếm Sĩ phân loại bốn phía, còn lại mười tên Kiếm Sĩ chia hai tổ, một tổ vọt lên, từ không trung Hoàn Kiếm đâm tới, một tổ kẻ sát đất mà đi, lợi kiếm kiếm khí bên cạnh ra, chiếm đất tam xích mà đến.

Chu Thần Hoàn thấy thế, cảm thụ được dâng trào kiếm ý giữa thiên địa chấp trùng không chừng, nhìn lấy mười tên Kiếm Sĩ đánh tới, khoe miệng hơi vênh, hần liếc qua rồi xa Chiến Trường Thanh Y Tiêu Tam nương, thần sắc không có phân ba động.

Sau lưng Cổ Kiếm nháy mắt càng thêm vù vù, phảng phất tại giận cùng vì sao Chu Thần Hoàn không cho nó ra khỏi vỏ, dăm ở Kiếm Tổ tông trước mặt đùa nghịch hoành, không là muốn chết lại là tìm cái gì?

Nhưng Chu Thần Hoàn lại vẫn như cũ là không có rút kiếm ý nghĩ, không trung Ngũ Kiếm cùng nhau đánh tới, Chu Thần Hoàn Thân Thể hướng về sau khuynh đảo, chưa rơi xuống mặt đất, liền cảm thụ Thân Thể phía dưới kiếm khí lẫn lộn, hần lạnh hừ một tiếng, Nguyên Khí Cương Trảo thấu thể mà ra, cùng Hạ Bàn Ngũ Kiếm chạm vào nhau, ra thanh thúy phanh vang.

Tay cầm Song Quyền, một quyền hướng lên, một quyền hướng dưới, Quyền Cương như núi, mặt đối đầu bên dưới mười chuôi lợi kiếm, Chu Thần Hoàn không tránh không né, lại muốn trực tiếp lấy Quyền Phong tương đương.

Trước đó có Thiên Sơn Đồng gia một quyền nát sơn hà.

Hiện có Chu Thần Hoàn Song Quyền nát Thập Kiếm!

Kiếm Trùng Kiếm Sĩ thiện Kiếm Trận hợp kích, bọn hần từ Luyện Kiếm bắt đầu chính là chỉ tu Hợp Kích Chi Thuật, tăng một chồng tăng một, một người chồng một người, năm người chất chồng, thực lực chính là một người gấp mười lần, lúc này thấy trước mắt tuổi tác chuyên nhất mười người trẻ tuổi vậy

mà cuồng vọng đến lấy Song Quyền tiếp Thập Kiếm, những này đến từ Kiếm Trùng Kiếm Sĩ liền cũng không khỏi đến lộ ra một tia tàn nhẫn nụ cười.

Vừa mới người chủ chúng ta mừng vui về! Hiện tại chúng ta liền muốn nắm kiếm đâm xuyên thân thể của người, đem người mở ngực mở bụng! Dạng này đã có thể hoàn thành triều đình giao cho cái cuối cùng nhiệm vụ, cũng có thể bằng vào này người thi thể cùng triều đình lần nữa giao hảo.

Như nếu trước mặt địch nhân là thành danh đã lâu cao nhân, có lẽ bọn hắn sẽ còn cẩn thận, nhưng một cái không biết nơi nào tới tiểu tử không biết trời cao đất rộng mà thôi, còn có thể tránh được mình mười người Hợp Kích Chi Thuật?

Kiếm Trùng các kiếm sĩ đều là một mặt vui sướng nụ cười, bọn hắn phảng phất gặp được trước mặt người trẻ tuổi bị mở ngực mở bụng cảnh tượng, tâm tình thư sướng bên dưới kiếm ý đều nồng hơn mấy phần.

Chỉ là nụ cười trên mặt còn chưa hoàn toàn triển lộ ra, liền biến thành gương mặt kinh ngạc.

Kiếm Trùng Thập Kiếm cùng Chu Thần Hoàn song quyền chạm nhau, dự đoán mở ngực mở bụng chưa từng xuất hiện, ngược lại là như Kiếm Kích cao như núi, thể nội Khí Cơ bị chỉ có thể ngưỡng vọng núi cao bác bỏ, trong nháy mắt kiếm khí hỗn loạn, kiếm ý tán loạn.

Mà Chu Thần Hoàn cũng trong nháy mắt này, Hóa quyền vì chương, vậy mà đưa tay chop một cái, đem cái này mười chuôi lợi kiếm mũi kiếm chỗ bắt lấy, dự đoán máu tươi chưa từng xuất hiện, ngược lại là chỉ nghe kết mấy đạo kim thuộc cần vào tiếng vang lên, Kiếm Sĩ trong tay lợi kiếm liền tại bọn hắn trọn mắt hốc mồm nhìn chăm chú phía dưới, bị Chu Thần Hoàn hai tay bóp gãy!

"Quả nhiên bị triều đình nuôi chó, không bằng phía ngoài sói sao?"

Chu Thần Hoàn khoe miệng lộ ra một tia nở nụ cười trào phúng, toàn thân Nguyên Khí đột nhiên xuất hiện, Cương Khí bốn phía, cho dù là chưa từng thật xuất thủ, cũng đem bên cạnh cái này mười tên Kiếm Trùng Kiếm Sĩ đánh bay ra, thổ huyết tứ tán.

Kiếm Trùng còn thừa Kiếm Sĩ thấy mình đáng tự hào nhất Hợp Kích Chi Thuật đều không có đem trước mắt Nam Tử làm bị thương phân về sau, trong mắt không khỏi hiện lên một tia khâm trọng, bọn hắn biết triều đình muốn người đối phó khăng định sẽ phiền phức, lại cũng không nghĩ tới vậy mà mạnh mẽ như vậy.

Nên biết nói bọn hắn Hợp Kích Chi Thuật, chính là ngay cả Địa Tiên Diên Phong người đều giết qua a!

Tất cả mọi người đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng: "Chẳng lẽ người này đã đạt tới Thiên Tiên Chi Cảnh!?"

Trong lúc nhất thời, chỗ có Kiếm Sĩ trong lòng cũng không khỏi đạt được một tia kinh hãi, như nếu hắn thật đạt tới Thiên Tiên Chi Cảnh, cái kia đừng nói mình cái này hai mươi người, liền xem như đem mộ kiếm tất cả mọi người cộng lại, cũng chưa chắc có thể giết được hắn a!

Chỉ là triều đình mệnh lệnh, hắn không chết Kiếm Trùng liền muốn vong, cho nên bọn hắn cũng không lui được.

Một mực ở bên thờ ơ lạnh nhạt thanh niên Kiếm Sĩ thần sắc vẻ lo lắng, hắn cắn răng, ước lượng trong tay kiếm, hai mắt đột nhiên lộ ra một tia kiên quyết chỉ sắc: "Kiếm Trùng Kiếm Sĩ, thi sợ gì vừa chết! Kết Từ Trận!"

Nghe xong Từ Trận hai chữ, chỗ có Kiếm Sĩ Thân Thể cũng không khỏi đến run lên! Từ Trận, tên như ý nghĩa, đúng vậy hắn phải chết chỉ trận. Địch nhân sẽ chết, mình cũng sẽ chết!

Chỉ gặp phía trước nhất trung niên Kiếm Sĩ một trương vỗ vào bộ ngực mình, một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra, trực tiếp đem lóe ra Ngân Quang lợi kiếm nhuộm đỏ, hắn sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhưng toàn thân kiếm ý lại là so vừa mới muốn tràn đầy mấy lần.

Còn lại Kiếm Sĩ thấy thế, tuy nhiên không có cam lòng, lại cũng không có người nào ngộ nghịch người này mệnh lệnh, nhao nhao lấy tay vỗ ngực, máu tươi phun ra, trong lúc nhất thời, bên trong đất trời kiếm khí kiếm ý so với vừa mới càng tăng lên mấy lần.

Lấy ta chi mệnh, táng ta chi kiếm.

Kiếm Trùng, Táng Kiếm thuật!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Phản phác quy chân 1 kiếm

Kiểm Trùng có Nhất Môn độc môn tuyệt kỹ, tên là Táng Kiếm thuật, lấy tự thân máu tươi làm dẫn, thiêu đốt nguyên khí trong cơ thể, khiến cho thực lực trong nháy mắt bạo tăng gấp năm lần không ngừng, đồng thời đối kiếm đạo cảm ứng càng thêm rõ ràng, kiếm ý kiếm khí trong nháy mắt tăng lên mấy lần, nhất cử nhất động ở giữa, đều ẩn chứa Thiên Đạo Kiếm nói, phát tay kiếm ý tự thành. Âm thanh thiên nhiên

Nghe nói cái này Táng Kiếm thuật chính là Kiếm Trùng sơ Đại Chương Môn từ một vị Thiên Tiên Điền Phong Kiếm Tiên trong tay thu hoạch được, từ trước là Kiếm Trùng đáng tự hào nhất độc môn tuyệt kỹ, ngang dọc Phong Vân Quốc giang hồ gần 200 năm, một mực bằng này độc lập vô lâm ngạo đầu, không người dám sờ Kỳ Phong mạng, mà Kiếm Trùng tên, cũng là đến từ cái này Táng Kiếm thuật chỉ ý.

Mất thấy cái này hai mươi Danh Kiếm mộ Kiếm Sĩ lấy tự thân sinh mệnh làm đại giá, cưỡng ép đề cao tự thân thực lực, cảm thụ được giữa thiên địa dồi dào mãnh liệt kiếm ý, Chu Thần Hoàn lòng mảy cau lại, hần híp mắt mắt thấy những này sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhưng toàn thân kiếm ý cùng Sát Ý ngập trời hắc bạch ảo Kiếm Sĩ, bỗng nhiên, lòng mảy giãn ra, nụ cười trên mặt càng cổ quái.

"Nguyên lai là loại này thương tới căn bản biện pháp, từ đập vào Phong Vân Quốc thổ địa thời điểm, vẫn nghe nói Kiếm Trùng Táng Kiếm thuật như thế nào đến, vốn còn muốn phải thật tốt cảm thụ một dưới, nhưng hiện tại xem ra, nguyên lai đúng là loại này rơi tầm thường biện pháp, thật không biết nói đưa tặng các người sơ Đại Chương Môn cái vị kia Kiếm Tiên là có bao nhiêu hận các người, hận không thể các người chết sạch mới tốt a."

Chu Thần Hoàn ngôn ngữ vô tình, hiển thị rõ mông mát chỉ ý, cái kia trung niên Kiếm Sĩ nghe vậy, liền phảng phất mình đã bị thiên đại vũ nhục, nguyên bản tái nhợt như tờ giấy trên mặt trong nháy mắt đỏ lên, chỉ gấp hần nuốt tiếp theo miệng đến cổ họng ngọt máu, hai mắt lóe ra thần sắc dữ tợn, nhắc kiếm cùng một chỗ, run sợ âm thanh nói: "Vũ nhục ta Kiếm Trùng tiên nhân, khi chém thành muôn mảnh!"

Một lời tức ra, hai mươi chuôi lợi kiếm theo ngũ hành bát quái sắp xếp mà thành, kiếm xuất thì phong khởi vân dừng, giữa thiên địa uy áp ngừng lại lộ ra, cho dù là nơi xa trên tường thành ngắm nhìn các tướng sĩ, lúc này cũng đều ngăn không được Cuồng Phong đánh tới, vội vàng trốn đến tường đồng biển giới, đi tránh né cái này vô pháp chống lại xen lẫn một chút kiếm khí Cuồng Phong.

Chu Thần Hoàn tuy nhiên ngoài miệng nói nhẹ nhàng linh hoạt, mặt mũi tràn đầy đều là khinh thường và châm chọc, nhưng trên thực tế nội tâm của hắn lại so bất cứ lúc nào đều muốn chú ý cẩn thận, mấy ngày nay đầu tiên là cùng cái kia Vô Thiên Tự Lão Hòa Thượng huệ thông xuất thủ tương bác, về sau lại liên tiếp đi đường bảy ngày, không ngừng không ngừng về sau, lại đại chiến Phong Vân Quốc nổi danh tinh nhuệ Trọng Giáp Kỳ Binh hơn bảy trăm, ngoại nhân nhìn hiển thị rõ Tiên Nhân phong thái, phong lưu phóng khoáng. Nhưng Chu Thần Hoàn có khổ tự biết, nếu không phải là mình Hồng Mông Tạo Hóa Quyết đã đạt tới tầng cảnh giới thứ bốn nước chảy chi cảnh, nguyên khí trong cơ thể có thể sinh sôi không ngừng, mình bây giờ đã sớm bởi vì Nguyên Khí khô kiệt mà không thể không lui, chỗ nào còn có thể có tâm tư cùng cái này nhìn uy thế không nhỏ, trên thực tế nguy hiểm càng sâu cái kia bảy trăm đội mạnh Kiếm Trùng Kiếm Sĩ ngang kháng?

Lấy bạc tình bạc nghĩa ngữ khí nói ra làm cho người tức giận, một người là vì cố ý khích giận bọn này triều đình chó săn, một phương diện khác cũng là nói nói thật, một môn phái bằng mượn một lần liên tạt nhiên sẽ chết Hạ Thừa công pháp mà đứng ở thế gian, đồng thời còn đi tới vô lâm khỏi vị trí, đây không thể không nói là Phong Vân Quốc giang hồ bị kích.

Thế gian công pháp Thiên Thiên vạn, nhưng cái nào không phải cước đạp thực địa,

Một bước một cái dấu chân không ngừng tiến lên? Tuy nhiên độ sẽ chậm một chút, nhưng thắng ở an tâm vững chắc, nhưng Kiếm Trùng Kiếm Thuật, không nói cái này Táng Kiếm thuật, cho dù là vừa mới Hợp Kích Chi Thuật, liền sơ hở trăm chỗ, cá nhân thực lực có hạn, ngừng bước không tiến phù phiếm bất lực, coi như Kiếm Trộn mạnh hơn, có thể tăng lên lực lượng lại nhiều, cá nhân cơ sở là không, coi như nhân với vạn lần đồng dạng là không.

Chu Thần Hoàn thở phào một ngụm trọc khí, sắc mặt hần trầm tĩnh, mặt đối cái này bốn phương tám hướng muốn đoạt tính mạng mình hẳn phải chết ở giữa, thần sắc không có nửa phần biến động.

Đương thời tuy nói lên tay có thể quyền Phá Sơn sông, rút kiếm cũng có thể kiếm khí đột nhiên, nhưng vậy cũng là học trộm học được một số tiểu thủ đoạn mà thôi, tính không được mình bản lĩnh thật sự.

Hắn hai mắt nhắm lại, tâm thần ngưng tụ, suy nghĩ hồi tưởng lại mình chưa hóa hình thời điểm, gặp phải cái kia Từ Y lạnh lùng Nam Tử, nam tử kia tiến hẳn một cái cửu chuyển Đại Hoàn Đan, giúp đỡ hóa hình, cũng ban cho hắn tên thứ nhất Trư Cương Liệp, đồng thời đem nương theo hắn mấy ngàn năm Vũ Khí Cửu Xi Đình Ba cũng tặng cho hắn.

Lúc đó Trư Cương Liệp vừa mới hóa hình, tâm thần còn giống như một tờ giấy trắng, nói thụ ân vi sư, xứng nhận cúi đầu, nhưng người kia lại kiêu căng không thu, chỉ nói cùng sinh Mãng Hoang, là vì đồng căn, nói không thể loạn, nhưng tại Trư Cương Liệp trong lòng, người kia sớm đã là sư tôn của mình.

Trư Cương Liệp một mực không biết người kia tính danh, chỉ biết hẳn thường lấy Từ Y, giống như suối chảy, mắt đoạt Tinh Huy, phong thái tuyệt thắng, chính là so với mình bây giờ đều muốn tiêu sái dị thường, thật sự là tiêu sái không giống cái nam nhân.

Tặng tên tặng Đình Ba về sau, người kia tựa như Lưu Tinh rời đi, Trư Cương Liệp từ đó về sau, cũng lại chưa thấy qua người này, về sau lại báisư Đường Tăng, kinh lịch rất nhiều long đông về sau, hiện tại lại đi hồi tưởng, lại cảm giác lúc đương thời rất nhiều chỗ khác thường, chỉ là Thời Gian trôi qua, rất nhiều chuyện sớm đã quên mất, nhưng cái kia một bộ Từ Y lại là như thế rõ ràng cùng âm áp.

Chu Thần Hoàn phải duỗi tay ra, sau lưng nháy mắt Cổ Kiếm đột nhiên chiến minh, chợt thấy lan quang thiểm qua, Ma Kiếm vào tay.

Năm đó nam tử mặc áo tím đem Cửu Xi Đình Ba tặng cùng Trư Cương Liệp về sau, đã từng Giáo sư Trư Cương Liệp một chiêu công pháp, hẳn nói thế gian vạn vật quy một pháp, trong tay không có gì, liền có thể một quyền Bãng Thiên, trong tay có Đình Ba, liền có thể một bùa cào thao Địa Liệt, Thủ

Trung Hữu Kiếm, cũng có thể một kiếm trăm Thương Khung.

Chỉ tiếc ngay lúc đó Trư Cương Liệp tâm thần đều để ở đó áo trắng nhẹ nhàng Tiên Nữ trên thân, chưa từng nghiêm túc đi cảm ngộ một chiều kia, lúc này đếm kỹ qua lại mấy ngàn năm, nguyên vốn đã quên lãng một chiều một thức, tại thời khắc này vậy mà dị thường rõ ràng.

Chu Thần Hoàn mở ra hai con ngươi, mắt trước mắt một kiếm biến Lưỡng Kiếm, Lưỡng Kiếm biến Tứ Kiếm, Tứ Kiếm biến Vạn Kiếm, đầy trời Thương Khung, đều là kiếm phong.

Kiểm Trùng duy nhất có thể làm cho Chu Thần Hoàn hai mắt tỏa sáng Kiếm Trận —— Vạn Kiếm Quy Tông.

Ngóng nhìn cửu thiên chi thượng, tầng mây bị Vạn Kiếm quấy tán, tuy là chăm chú đêm tối, Vạn Kiếm lại phản chiếu Hạo Nguyệt chi quang, chiếu rọi vạn dặm, trong thành tiểu nhĩ nhắc đầu nhìn lại, chỉ nói một trời mọc.

Bên người hai mươi Kiếm Trùng Kiếm Sĩ, lợi kiếm trong tay đồng đều bay khỏi trong lòng bàn tay, bọn hắn lại là phun ra một ngụm máu tươi, một thân Khí Cơ đứt quãng, nhanh chóng di yếu, nhưng cái này Vạn Kiếm Quy Tông trận pháp, lại là càng thêm Sát Ý ngang dọc, kiếm ý ngập trời.

"Lần này, ta muốn để ngươi thi cốt hoàn toàn không có!"

Trung niên Kiếm Sĩ nổi giận gầm lên một tiếng, lại phun ra một ngụm máu tươi, hắn hai chân bắt lực xui lơ trên mặt đất, trên mặt lại là thoải mái nụ cười dữ tợn.

Vạn Kiếm Quy Tông, quy về một tông.

Chu Thần Hoàn một thân một mình mặt đối trước mắt Vạn Kiếm, thần sắc nhưng vẫn không có mấy may biến hóa, chỉ gặp hắn nhẹ nhàng nâng lên trong tay nhìn phong cách cổ xưa dị thường nháy mắt kiếm, chỉ là cái này chậm rãi khe khẽ chém một cái, nhìn cực kỳ yếu đuối, phảng phất chưa dùng tới một chút khí lực, nhưng trên thực tế, tại kiếm này chém ra về sau, cả phiến thiên địa trong chớp lát đều dừng lại.

Chu Thần Hoàn một kích liền thu, hắn liếc qua những cái kia xui lơ trên mặt đất thần sắc đầu tiên là mười phần hoảng sợ nhưng tiếp xuống lại là kinh hi quá đối Kiếm Trùng Kiếm Sĩ, khoe miệng hơi vênh lên, bước ra một bước, liền nhảy vào ngoài mười dặm Thành Trì, lại bước ra một bước, lại gặp trong thành ẩn tàng Diệt Tà Thánh Uy trận, nghĩ nghĩ, một kiếm vùng dưới, Phá Trận về sau, một bước lại bước ra, liền ra người này người cảm như sợ hãi Thành Trì.

Tại Chu Thần Hoàn bước ra Thành Trì trong nháy mắt, bên trong đất trời giống như đứng im Vạn Kiếm mới ầm vang rơi xuống, Vạn Kiếm biến thiên kiếm, Thiên Kiếm về Bách Kiếm, Bách Kiếm về Thập Kiếm, rơi xuống tới đất thoi điếm, trên mặt đất chỉ có hai mươi thanh kiếm nhọn đã uốn lượn lợi kiếm.

Khí tức kia yếu ớt phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ thân tử trung niên Kiếm Sĩ nhắm mắt hồi tưởng lại Chu Thần Hoàn vừa mới cái kia phản phác quy chân một kiếm, nụ cười trên mặt càng rõ lộ ra, khi hắn lần nữa mở hai mắt ra lúc, trong mắt không có chút nào cừu hận, chỉ có một tia minh ngộ cùng không cam lòng.

"Nguyên lai, đây mới là thượng thừa kiếm đạo. . ."

Âm thanh ni non, dần dần tan biến tại trong tiếng gió. Đây đất lợi kiếm, tại thời khắc này đồng đều vù vù run rẩy, âm thanh ghech ngào, phảng phất khóc ni non.

Kiểm Trùng Kiếm Sĩ Tử Vong, bội kiếm cùng gãy!

Chu Thần Hoàn dừng bước tại Thành Trì chi bắc mười dặm chỗ, nháy mắt chĩa xuống đất, mũi kiếm xuống đất Nhất Xích về sau, hắn dựa vào nháy mắt đứng thẳng người, trên mặt huyết sắc hoàn toàn không có, thể nội Khí Cơ cũng theo đó khô kiệt trống không.

Cảm nhận được thể nội tạp nhạp tình huống, Chu Thần Hoàn nhin không được dao động đầu than khổ: "Đùa nghịch một lần uy phong, cái này giá quá lớn a." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Quan Âm lại tới lấy người đầu

Chương 125: Quan Âm lại tới lấy người đầu

Dạ Tồn Thiên Minh, chân trời nổi lên một vòng ngân bạch sắc, nhật nguyệt cùng tồn tại thời điểm, âm dương trái ngược, nhưng thiên địa nguyên khí lại cực kỳ đậm đặc, nhắm mắt hít sâu một hơi, liền có thể cảm nhận được có một chút Nguyên Khí lưu nhập thể nội khiếu trong huyết, sau đó Hồng Mông Tạo Hóa Quyết Đệ Tứ Tầng nước chảy chỉ cảnh chủ động vận chuyển, mang đến Nguyên Khí sinh sôi không ngừng, chủ động thúc đẩy sinh trưởng.

Chỉ là vừa mới cái kia nhìn như hào không bất kỳ hoa tiêu gì kỳ thực lại phản phác quy chân một kiếm, lại hút khô Chu Thần Hoàn thể nội sau cùng một tia nguyên khí, lúc này cho dù Nguyên Khí tái sinh, muốn khôi phục đỉnh phong thời điểm, cũng như cũ cần một số thời gian.

Chu Thần Hoàn vừa muốn rút kiếm vào vỏ, Tọa Thiên tu chính, nhưng ai biết đề tay trên vỏ kiếm, trên mặt liền xuất hiện một tia kinh ngạc cùng vẻ bất đắc dĩ.

Hạo Nguyệt từ đầu hấn bên trên nhảy dưới, toàn thân lông đứng thẳng, trong miệng không ngừng ra chít chít đe dọa âm thanh, theo tiếng nhìn về phía trước, chỉ gặp cách hấn mười bước địa phương xa chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái thân mặc áo trắng, gánh vác hộp đàn, dung nhan từ bi nhưng hai mắt lại lạnh lùng từ từ.

Chu Thần Hoàn ý đồ điều động một bên dưới nguyên khí trong cơ thể, nhưng Nguyên Khí như tơ như dây, chỉ là quán chuyển một tuần, liền lại không có một chút động tĩnh nào, như bùn trâu vào nước, bị nước chảy Khiếu Huyết hoàn toàn hút vào, liền phảng phất một cái Keo Kiệt Quý tại bảo vệ mình tiền bạc, vậy mà nửa điểm đều không để cho mình dùng linh tinh.

Chu Thần Hoàn trên mặt buồn rầu chỉ sắc càng nặng, hấn nâng lên nặng đầu mới nhìn cái này không muốn gặp nhất mặt mũi, nhún vai, nói: "Người thật đúng là sẽ nắm đúng thời cơ a."

Rất giống Quan Âm Tượng, đứng hàng Đông Thăng bằng xếp hạng thứ năm nữ tử áo trắng Ngao Sương hai con người cuối cùng cũng có mỉm cười, nàng trắng noãn cái cằm hơi điểm, nhẹ giọng nói: "Thực lực của người càng ngày càng mạnh, mấy ngày không thấy, hiện tại chính là ngay cả ta đều cảm thấy có chút khó giải quyết, nếu là lại bỏ lỡ cơ hội này, có lẽ nói cái gì giết người cũng chỉ là một câu nói suông."

Chu Thần Hoàn ảo não dao động đầu, hấn nhẹ nện một ngưng trệ khí, thể nội hỗn loạn Khí Cơ vừa vận bên trên một điểm, chỉ thấy như áo trắng Quan Âm Ngao Sương giải hạ thân phía sau lưng phụ hộp đàn, nàng không quan tâm mặt đất phải chăng sạch sẽ, cũng mặc kệ như vậy ngồi trên mặt đất phải chăng phù hợp thân phận, chỉ là tùy ý ngồi xếp bằng, một tay nắm đàn, một tay đặt đàn trên dây, âm thanh như cũ mười phần biến ảo khôn lường, nói: "Hôm nay là ta lần thứ hai giết người, nếu là giết người không thành, kiếp này liền sẽ không lại ra tay với người."

Chu Thần Hoàn gặp Ngao Sương ngồi xuống về sau, thon dài ngọc thủ vừa chạm vào cùng Cẩm Huyền, cả người khí thế liền đột nhiên biến đổi, nếu như nói nàng cho lúc trước Chu Thần Hoàn cảm giác là Cửu U hàn sương, nàng bây giờ đúng vậy cái kia nở rộ Đông Mai, nhìn như yếu đuối, bị gió thổi qua liền muốn Phiêu Linh, kì thực kiên cường bất khuất, mặc cho Phong Xuy Tuyết lạnh, ta độc một thân một mình, người mạnh mẽ cho người mạnh, người yếu để người yếu, ta không chết, đều không ngừng.

Khẽ thở dài một cái, Chu Thần Hoàn híp mắt nói: "Lần trước người quả nhiên che giấu thực lực."

Áo trắng Ngao Sương dao động đầu Khinh Ngừ: "Không phải có ý ẩn tàng, kì thực là coi thường năng lực của người."

"Nhất định phải lập tức động thủ sao? Không thể để cho ta khôi phục một bên dưới?"

"Ta sợ đến lúc đó không giết được người."

"

"Trước khi chết có thể nói cho ta biết là ai bảo người giết ta sao? Phong Vân Quốc Hoàng thất? Vẫn là Thạch Ngọc Quốc Trung người? Hoặc là núp trong bóng tối ta không biết gia hỏa?" Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là híp mắt cười nói, trên mặt không có toát ra một điểm vẻ khẩn trương.

Ngao Sương như cũ dao động đầu, chỉ gặp nàng lông mày gầy nhẹ, nhìn về phía bay xuống một bên nữ tử áo xanh, ngữ khí so cùng Chu Thần Hoàn lời nói lúc muốn lạnh hơn ba phần.

"Người muốn ngăn ta?" Ngao Sương lạnh lùng hỏi.

Quý Kiến Sầu Tiêu Tam nương chỉ là ôm ngực bên cạnh lập một bên, gặp Ngao Sương nhú mày xem ra, chỉ là cười duyên một tiếng, nói: "Các người đánh các người, ta cam đoan không xuất thủ, như nếu hấn chết tại trên tay của người, ta coi như nhìn lầm, lại tìm một cái đồng hành người liền có thể, như nếu hấn không chết được, vậy cũng chứng minh lão nương ánh mắt của ta cao."

"Tiêu Tam nương, hi vọng người giữ lời nói, nếu không ta không ngại trăm yêu trừ ma."

Ngao Sương lạnh hừ một tiếng, mặt đối Tiêu Tam nương thật sự là không có cái gì sắc mặt tốt, nhưng xoay đầu lại lại nhìn Chu Thần Hoàn về sau, lại là nhẹ nhàng đem Cổ Cẩm treo lơ lửng giữa trời đặt trước người, khước miệng một lần nữa lộ ra nụ cười, như Quan Âm hiển linh, vạn vật tại thời khắc này ngừng lại mất Quang Hoa.

"Như vậy, chúng ta liền bắt đầu a?"

Thanh âm êm dịu, để Chu Thần Hoàn đều tại thời khắc này xuất hiện một tia hoảng hốt, thật sự là không oán Chu Thần Hoàn tâm trí không kiên, chỉ là cái này Ngao Sương thật cùng Quan Âm quá giống, giống đến Chu Thần Hoàn thấy được nàng đều không sinh ra một tia hỏa khí tới.

Nhưng thanh âm êm dịu, nhưng Ngạo Sương động tác, nhưng không có như thế nào nhu hòa, chỉ gấp nằng một tay theo dây cung, lại là vậy một cái, Chu Thần Hoàn trước người Cổ Kiếm nháy mắt liền phảng phất bị cái gì đánh trúng, trong nháy mắt chấn động.

Lại là vân vân vậy một cái, Cầm Âm như dòng sông nhỏ nước, tại cái này phương viên hai dặm bên trong, vui sướng vang lên. Cầm Âm lượn lờ, dị thường êm tai, chính là so cái kia Bách Linh khẽ hát, đều tốt hơn nghe mấy lần. Chỉ là mặt đối cái này êm tai Cầm Âm, Chu Thần Hoàn lại không nói nổi một tia thường thức hứng thú tới.

Cầm Âm có Sát Ý!

Cái kia nhất đạo nói mất thường không cách nào có thể gặp Sóng Âm, trong không khí không ngừng hướng tứ phương khuếch tán mà đi, Phong gặp chỉ tắc dừng, cát gặp chỉ tắc tĩnh, cho dù là chuẩn bị một bên thờ ơ lạnh nhạt Tiêu Tam nương cũng là lạnh hừ một tiếng, ngời yên bãi xuống, tại quanh thân hình thành một vòng Nguyên Khí Cương Tráo, bảo vệ mình không nhận tác động đến.

Trong tay nháy mắt, liền phảng phất bị trong nháy mắt chặt kích vô số đao, rung động không ngừng, vù vù không ngừng, Chu Thần Hoàn hai tay cầm thật chặt nháy mắt chuỗi kiếm, Thân Thể thẳng tắp như tùng, tuy có Âm Ba đánh tới, đánh trúng quần áo, mang ra liên tiếp Huyết Châu, Chu Thần Hoàn cũng không có ra một tia âm thanh, hần chi là từ đầu tới cuối duy trì một động tác, mặt đối gào thét mà đến Cầm Âm, Liên Mi đầu đều không có nhúc nhích một dưới.

Tiêu Tam nương khoe miệng mỉm cười, từ trong ngực lấy ra cái kia thanh dao găm, tại trong tay xoay tròn thường thức, mị nhãn bên trên sao nhìn lấy quần áo trong nháy mắt xuất hiện vô số lỗ hồng Chu Thần Hoàn, giọng dịu dàng nói: "Tiêu tử, ngươi có phải hay không coi trọng nằng? Ngay cả tránh đều không tránh? Chỉ là hoa rơi hữu ý, lưu Thủy Vô Tình a, ngươi xem một chút ngươi ăn nhãn không, nhưng nằng đâu? Một điểm lưu tình ý tứ đều không có, Cầm Âm như kiếm âm, Cầm Âm có sát cơ, ngươi nếu là lại không động mảy may, lão nương đoán chừng liền thật muốn nhìn lắm. Chẳng lẽ ngươi thật cứ như vậy bạc tình bạc nghĩa, không yêu ta như vậy cùng ngươi cùng chung hoạn nạn Mỹ Kiều Nương, ngược lại là ưa thích dạng này một cái nhìn như tiên như Phật nhưng đối ngươi sát cơ lộ ra nha đầu sao?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy không có phản ứng chút nào, nhưng Ngạo Sương lại là đôi mi thanh tú nhíu một cái, chỉ gấp nằng hai tay Bát Huyền, vân vân vậy một cái ở giữa, Âm Ba vậy mà phân ra một nửa hướng Tiêu Tam nương đánh tới.

Tiêu Tam nương thấy thế, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, nhưng trong nháy mắt liền biến mất tại đáy mắt chỗ sâu, chỉ gấp nằng chân ngọc điểm nhẹ, cả người lảng lảng hướng về sau tránh đi, một bên tránh còn một bên cười nói: "Bị lão nương đoán trúng tâm tư, thẹn quá thành giận? Muốn ta nói giữa nam nữ cũng liền chút chuyện này, đến lúc đó lột sạch quần áo, hai mắt nhắm lại, cũng sẽ không thẹn thùng, mà lại các ngươi loại này ngày thường nhìn cùng cái Tiên Nữ một người như vậy, dựa theo lão nương lão đạo nhãn quang xem xét, ban đêm ở giường chỉ bên trên điên cuồng nhưng là sẽ làm chúng ta đều cam bái hạ phong, tiêu tử, không nghĩ tới ngươi nhãn quang cũng không tệ lắm đâu? Cái này áo trắng Quan Âm thế nhưng là Tuyệt Phẩm bên trong Tuyệt Phẩm a, liền ngay cả ta gặp đều có chút tâm thần chập chờn đâu!"

Chu Thần Hoàn nghe được Tiêu Tam lời của mẹ, trên mặt mồ hôi lạnh không khô, mà áo trắng Quan Âm Ngạo Sương càng là mặt như phủ băng, nằng ngón tay ngọc lại vẽ, Cầm Thanh trong nháy mắt tràn ngập Vô Hạn sát cơ, tranh tranh Cầm Thanh, như Thiên Quân tương xung 100 ngàn mai phục, trong chốc lát đao quang kiếm ảnh, tràn ngập tại Phương Viên hai dặm bên trong.

Tiêu Tam nương niêng bên trong tuy nhiên yêu kiều cười không ngừng, nhưng mặt đối bài danh thậm chí cao hơn chính mình bên trên một tên Ngạo Sương, cũng không có nửa điểm khinh thường, nằng thân hình gấp triệt thoái phía sau, không đi cùng Ngạo Sương chính diện tiếp xúc.

Mà Chu Thần Hoàn, thì là tại lúc này đột nhiên nhất động, một tay cầm kiếm, trong nháy mắt vọt tới trước, không nhìn chỗ có chạm mặt tới âm lưỡi đao, chỉ là cắn răng Ngưng Thần, như mũi tên, vọt tới Ngạo Sương năm bước khoảng cách lúc, liền hoành không nhảy lên, giữa trời bỏ dưới. . . (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Đoàn đàn đánh lén cùng khu địch

Chương 126: Đoàn đàn đánh lén cùng khu địch

Đồng Thẳng bảng bài danh thứ sáu Quý Kiến Sầu Tiêu Tam nương tuy nhiên nhìn như một mực đang thờ ơ lạnh nhạt, kì thực tại Chu Thần Hoàn vừa mới hiện Ngạo Sương thời điểm, liền đã truyền âm cho nằng để cho nằng ra tay giúp đỡ.

Nằng là khi nào xuất hiện, lại là khi nào xuất thủ, đều có cực lớn coi trọng, chỉ là làm Chu Thần Hoàn không có nghĩ tới là, Tiêu Tam nương không có sử dụng một điểm Khí Lực, chỉ bằng há miệng liền để Ngạo Sương lộ ra một chút kẽ hở, cái này có thể hay không tính Nữ Nhân miệng, nói toạc trời ơi?

Chu Thần Hoàn một kiếm chặt đứt Cổ Cầm về sau, liền là thật một điểm Khí Lực cũng không có, chỉ gặp hấn ngồi liệt trên mặt cát, nháy mắt kiếm mũi kiếm còn cắm ở cổ trên đàn, hấn nhìn về phía cái kia áo trắng như Quan Âm Đông Thắng báng thần bí nhất người thứ năm, mở miệng nói: "Cái này bên dưới còn phải lại giết ta sao?"

Ngao Sương liếc qua bị chém thành hai đoạn Cổ Cầm, trong mắt lóe lên một tia thương tiếc, nhưng gặp Tiêu Tam nương gương mặt ý cười, lại là tâm thần run lên, chỉ gặp nàng ngọc thủ thu hồi ống tay áo, trên mặt lần nữa hiện lên băng sương khuôn mặt, nói: "Kỳ thực ta lừa ngươi, giết người tuy nhiên ba lần là ta nói nhầm, chính là vì một kích không trúng, để ngươi có chỗ lười biếng, sau đó lại lấy tính mạng ngươi."

Chu Thần Hoàn nghe vậy há to miệng, sau đó lại là bất đắc dĩ thở dài, cười mắng nói: "Thật sự là Tội Độc Phụ Nhân Tâm, hết lần này tới lần khác ta còn tin ngươi."

Ngao Sương tựa hồ thích vô cùng nhìn Chu Thần Hoàn ảo não đáng vẻ, nàng đôi mi thanh tú chau lên, lại nhìn một chút biến thành hai nửa Cổ Cầm, thờ phào một hơi, chỉ gặp nàng ngọc thủ nhất câu, hai nửa Cổ Cầm liền hướng mình bay tới, mà Cổ Cầm bên trên cầm nháy mắt kiếm lại là một mình bay ra, vòng quanh Chu Thần Hoàn vòng vo hai vòng, liền trực tiếp trở vào bao.

Mở ra hộp đàn, đem hai nửa Cổ Cầm cẩn thận từng li từng tí để vào hộp đàn bên trong, lại đem hộp đàn thả lỏng phía sau, nàng mới mở miệng lần nữa: "Ta có một cái nguyên tắc, đây là sự thực, đàn đoạn thì không giết người, ngươi bây giờ có thể yên tâm, ta sẽ không lại giết ngươi."

"Không phải cô ý để cho ta lười biếng?" Chu Thần Hoàn vẫn còn có chút không thể tin được.

Ngao Sương lắc lắc đầu, không tiếp tục ngôn ngữ, chỉ gặp nàng lãnh mầu liếc qua Tiêu Tam nương về sau, nói ra trước khi đi câu nói sau cùng: "Hôm nay phía sau đánh lên mối thù, ngày khác tắt báo!"

Nói xong, liền đứng như Quan Âm, nhẹ nhàng mà đi, áo trắng trong gió phát phới, lộ ra rạng rỡ xuất trần.

Đưa mắt nhìn cái này gọi Ngao Sương Nữ Sát Thủ rời đi, gặp nàng đi được xa, Chu Thần Hoàn mới thật thở dài một hơi, hấn đem nháy mắt kiếm đặt ở một bên, không còn gượng chống, một ngụm máu tươi liền lần nữa từ trong miệng phun ra.

Chu Thần Hoàn Thân Thể hướng về sau khể đảo, nhìn qua u ám thiên không, hấn chỉ cảm thấy ngay cả ngón tay đều không động được, trận này hung hiểm Chiến Đấu, chính là bây giờ nghĩ lại, đều vẫn là có chút nghĩ mà sợ.

Nếu là Tiêu Tam nương thật thờ ơ lạnh nhạt, muốn là mình nắm bắt thời cơ không đúng, nếu là nháy mắt kiếm tự mang thần thông mất linh, nếu là Tiêu Tam nương sau cùng đánh lên không có đạt được, nếu là rất nhiều rất nhiều chuyện không có như mình dự liệu như vậy, mình hôm nay liền thật sẽ viết di chúc ở đây rồi.

Đang miên mang suy nghĩ thời điểm, một trương kiều mị dung nhan đột nhiên đập vào mi mắt, chặn Chu Thần Hoàn nhìn lên trời ánh mắt, chỉ gặp nàng nét mặt vui cười, cười nói nói: "Nếu như ta hiện tại giết ngươi, có phải hay không liền có thể có được cái này cả người là bảo Hạo Nguyệt con thỏ đây?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, chợt lại là cười khổ dao động đầu: "Cái chuyện cười này thật không buồn cười, ngươi liền để ta nghỉ ngơi thật tốt một cái đi, ta cảm giác mình thật cách cái chết không xa."

Nhưng ai biết Tiêu Tam nương lại là yêu kiều cười dao động đầu: "Cũng không phải nói giong a, mà lại cảm giác của ngươi rất chuẩn, ngươi thật phải chết. . . Chết trong tay ta. . ." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Thỏ Trắng Hóa Tiên, trả lại chủ nhân

Chương 127: Thỏ Trắng Hóa Tiên, trả lại chủ nhân

Sự thật chứng minh, Tiêu Tam nương vẫn là đang nói đùa, nàng cũng không có thừa dịp người chỉ uy, thật đối Chu Thần Hoàn làm cái gì. Chu Thần Hoàn Nguyên Khí lần này là thật một giọt không dư thừa, tâm thần đều cực kỳ mệt mỏi, thấy mình hấn tạm thời an toàn sau khi, cũng liền không lại cần rằng kiên trì, nhắm mắt nhanh chóng ngủ say đi.

Sa mạc khí hậu phức tạp nhiều biến, sáng sớm thời gian còn có chút âm trầm khí trời, giữa trưa thời điểm thiên không lại xanh thẳm như tẩy, ánh mặt trời ám áp chiếu lên trên người, lại sẽ có một chút khô nóng cảm giác.

Chu Thần Hoàn chìm vào giấc ngủ về sau, Tiêu Tam nương an vị tại Chu Thần Hoàn ba bước địa phương xa, trong tay vuốt vuốt dao găm, biểu hiện trên mặt giống như cười mà không phải cười, nàng chuyển đầu đi xem ngủ say Chu Thần Hoàn, chỉ gặp Chu Thần Hoàn lông mày cau lại, cũng không biết nói hán có phải hay không làm cái gì ác mộng, lại đi liếc nhìn ngăn tại mình cùng Chu Thần Hoàn ở giữa một mặt cảnh giác tiểu thỏ tử, khóe miệng hơi vênh, trêu chọc nói: "Lại là Thần Nữ hữu tâm, Trương Vương vô ý sao? Ta sở dĩ được xưng là ma nữ, ngoại trừ yêu thích giết tính mạng người bên ngoài, cũng là có một cái tương đối Ma Tính năng lực, chỉ cần là bị ta thân thủ đụng vào đồ vật, ta đều có thể biết được các người trong lúc lơ đãng lộ ra tiếng lòng. Ngoại Giới có người quản loại năng lực này gọi Độc Tâm Thuật, bất quá ta cũng không có trong truyền thuyết như vậy tà dị, chỉ là ngẫu nhiên hiển linh ngẫu nhiên mất linh, đụng phải Tâm Chí kiên định, không thể nói trước sẽ còn bị lừa, cái này gọi sáng sớm gõ triền miên tiểu tử, ta liền làm sao đều đọc không ra tâm tư của hán, nhưng hôm đó cùng người chơi đùa nha, thật đúng là để ta đã biết một cái thú vị bí mật chứ —— từng vì Nguyệt Cung Tiên Điện Ngọc Thỏ Tiên Tử?"

Bị Tần Hạo mệnh danh Hạo Nguyệt tiểu thỏ tử nghe được Quý Kiến Sầu Tiêu Tam lời của mẹ, nguyên bản chuẩn bị đứng thẳng lưng vậy mà nhu thuận, chỉ thấy nó sáng chói như tinh thần hai con người chớp mắt dưới, Tam Biện Chùy cũng hơi há ra, sau cùng tựa hồ là cảm thấy riu ra riu rít không chỗ hữu dụng, liền rất Nhân Tính Hóa lắc lắc đầu.

"Người có phải hay không đang hoài nghi ta có ý lừa dối người?" Tiêu Tam nương kiểm bên trên vẫn luôn là loại kia gọi cảm mị hoặc nộ cười, nàng giương lên trong tay dao găm, híp mắt mắt nhìn đi, chỉ gặp dao găm phản chiếu lấp lánh ánh nắng, lại là như thế này trong suốt sáng, bờ môi bĩu một cái, nửa câu nói nhảm cũng không có nhiều lời, trực tiếp hơi vung tay, trong tay dao găm liền tại Nguyên Khí bao khóa phía dưới, nhanh chóng hướng nằm ngủ say Chu Thần Hoàn tìm đánh tới.

Thanh âm xé gió gào thét mà đến, độ nhanh chóng, vậy mà vọt thẳng đến tiểu thỏ tử sau lưng, chờ đến tiểu thỏ tử quay người nhìn lên, cái kia dao găm đã tới Chu Thần Hoàn ở ngực ngoài một trượng.

"Lại không ra tay, hán thật là sẽ chết nha!" Tiêu Tam nương khanh khách một tiếng, âm thanh tràn đầy xảo trá.

Thời khắc mấu chốt, Hạo Nguyệt trong mắt lóe lên một chút do dự, nhưng rất nhanh liền bị vẻ kiên định thay thế, chỉ thấy nó ngửa mặt lên trời chít chít một tiếng, toàn thân đều bị đậm đặc Nguyên Khí cùng Tiên Khí bao phủ, thánh khiết quang mang từ Hạo Nguyệt Thân Thể hướng ra phía ngoài bắn ra bốn phía, trong nháy mắt, con thỏ bộ dáng Hạo Nguyệt biến mất không thấy gì nữa, nhưng một cái toàn thân trên dưới bao phủ nhu hòa quang mang xinh đẹp nữ tử lại lấy chi mà xuất hiện.

Quang mang tan hết, một cái thân mặc Vũ Y, da thịt Ánh Tuyết, mắt như Hạo Nguyệt, Đỉnh Đầu còn có hai cái lông xù dài tai thỏ Bích Ngọc tuổi tác nữ tử xuất hiện tại Tiêu Tam nương trước mặt.

Nữ tử này như Hạo Nguyệt hai con người tràn đầy vẻ băng lãnh,

Nàng trở tay một nắm, liền đem sắp đụng vào Tần Hạo da thịt dao găm chộp trong tay, lại đảo ngược quăng ra, dao găm lấp so với vừa mới mạnh hơn khi thể hướng Tiêu Tam nương phản bắn đi, khí thế mạnh, độ nhanh chóng, chính là ngay cả không gian đều bị cắt ra nói nói hắc tuyến.

Tiêu Tam nương thấy thế, trong mắt cũng là xuất hiện một tia kinh ngạc, chỉ gặp thân thể nàng lui về phía sau, đồng thời hai tay như rắn ảnh biến hóa, nhất động nhất tĩnh ở giữa, thiên địa nguyên khí đều tới hỗ trợ lẫn nhau, vô số Nguyên Khí hội tụ tại trước người nàng, không ngừng hình thành Nguyên Khí Cương Trảo, tầng một che đầy tầng một, trong nháy mắt liền có cửu tầng Nguyên Khí Cương Trảo ở vào trước người.

Mà lúc này xen lẫn đã hóa hình Hạo Nguyệt nộ khí dao găm cũng rốt cục bắn chum mà tới, chỉ nghe phốc phốc vài tiếng trầm đục, Tiêu Tam nương phía trước nhất mấy tầng Cương Trảo đều bị dao găm như đâm trang giấy, xuyên qua, không có chút nào ngưng trệ.

Tiêu Tam nương lại là kinh ồ một tiếng, hai tay hướng về sau bãi xuống, lại là triệt bỏ vừa mới ngưng tụ mà thành Nguyên Khí Cương Trảo, mặt đối khí thế kinh người dao găm, Tiêu Tam nương không tránh không né, nàng hai tay sau khép, khóe miệng mỉm cười, con mắt nhắm lại nhìn về phía cái kia ngay cả mình đều cảm thấy kinh diễm nữ tử, nhẹ giọng cười nói: "Thu người trò xiếc đi, ta biết người sẽ không thật thương tổn ta."

"Hừ!"

Vừa mới từ con thỏ hóa hình Hạo Nguyệt lạnh hừ một tiếng, nhưng cũng khi thật không có làm khó ma nữ này, chỉ gặp nàng vung lên Bạch Như Sương tuyết cánh tay, nguyên bản thẳng tiến không lùi dao găm lập tức giống đã mất đi Hậu Kính, bay đến Tiêu Tam nương trước ngực thời điểm, liền thẳng tắp rơi dưới.

Tiêu Tam nương đưa tay vừa tiếp xúc với, đem dao găm một lần nữa giữ trong lòng bàn tay, nàng vỗ vỗ trên dưới chập trùng bộ ngực, yêu kiều cười liên tục: "Nhưng là thật hủ chết lão nương nữa nha, nếu là thật cứ như vậy vô duyên vô cớ chết ở chỗ này, lão nương coi như thật sẽ ghen mà chết, tuy nhiên thật không nghĩ tới, người lại là dạng này một cái Khả Nhân Nhi đầu, liền ngay cả ta ma nữ này nhìn người đều có chút động tâm, người nếu là lấy loại này diện mạo đi cùng tiểu tử này nói lên vài câu mềm lời nói, lão nương dám cam đoan vào lúc ban đêm hán liền mặc cho người Tiễn Đạp."

Nghe được Tiêu Tam nương miệng đầy thức ăn nặn, Hạo Nguyệt không khỏi nhú mày gắt một cái, chỉ gặp nàng trở về Chu Thần Hoàn bên cạnh, đuổi ra xanh thẫm ngọc thủ đặt ở Chu Thần Hoàn chỗ ngực, nguyên khí trong cơ thể cùng Tiên Khí liền từ cánh tay lưu chuyển đến Chu Thần Hoàn thể nội, Chu Thần Hoàn tuy nhiên lâm vào Ngủ say trạng thái, nhưng Hồng Mông Tạo Hóa Quyết lại tiếp tục không ngừng vận chuyển, lúc này có Nguyên Khí cùng Tiên Khí tưới tiêu, liền không cần Hạo Nguyệt như thế nào đi làm, nước chảy Khiếu Huyệt liền chủ động hấp thu thể gian này khó được thanh thuần Nguyên Khí cùng Tiên Khí.

Có Hồng Mông Tạo Hóa Quyết làm cơ sở, còn có Hạo Nguyệt Tinh Thuần Nguyên Khí cùng Tiên Khí tưới tiêu, Chu Thần Hoàn sắc mặt trong nháy mắt từ tái nhợt khôi phục huyết sắc, chỉ là cùng Chu Thần Hoàn tương phản, Hạo Nguyệt khuôn mặt lại càng thêm trắng nõn.

Tiêu Tam nương ngồi ở một bên nước động nước động nói: "Ngươi xem một chút tiểu tử này nhiều không trọng nghĩa, ngươi tốt bụng cứu hắn, hắn lại không biết nói thỏa mãn, còn chủ động hấp thu nguyên khí của ngươi cùng Tiên Khí, đưa ngươi vốn là khôi phục không nhiều Nguyên Khí Tiên Khí hút không còn, muốn ta nói còn cứu hắn làm gì? Đây rõ ràng đúng vậy cái khinh bỉ mà! Ngươi một cái thật tốt Tiên Tử không làm, khi cái gì sùng vật con thỏ, còn bị hắn khi dễ như vậy nghiêm trọng?"

Hạo Nguyệt lông mày lại nhăn, trong mắt thần sắc càng thêm băng lãnh, lạnh giọng nói: "Ta không giết ngươi, chỉ là bởi vì ngươi đối với hắn không có chân chính Sát Ý mà thôi, như nếu ngươi lại ồn ào, ta không ngại thật trăm yêu trừ ma, giết ngươi ma nữ này."

"Tốt tốt tốt, ta không ồn ào, bất quá ta thật không hiểu ngươi a." Tiêu Tam nương vẫn như cũ là một điểm hòa khí đều không có, ở một bên cười duyên nói nói.

Nguyên Danh Ngọc Thỏ, nhưng bây giờ gọi Hạo Nguyệt Tiên Nữ nhìn chăm chú nam tử trước mắt, cảm thụ được Nam Tử Thân Thể ấm áp nhiệt độ, tựa hồ là nghĩ đến một số ngưng ngưng hồi ức, khuôn mặt không khỏi bay lên một tia Hồng Hà, chỉ là lại phảng phất nghĩ tới điều gì đau khổ sự tình, hốc mắt lại là đỏ lên.

Cũng may hết thảy đều đi qua, cũng may hắn không có thật Hồn Phi Phách Tán, cũng tìm không được nửa bóng dáng.

Hạo Nguyệt thu hồi ngọc thủ, nhẹ nhàng vuốt ve một bên dưới chau mày nam tử gương mặt, thở phào một hơi, nàng đứng dậy, quay người nhìn về phía một bên miệng bên trong một mực lú lo không ngừng nữ tử, lạnh giọng nói: "Chuyện hôm nay như nếu ngươi dám nói ra nửa câu —— "

Lời còn chưa dứt, Tiêu Tam nương liền dao động đầu nói ra: "Cái này ngươi có thể yên tâm, ta chỉ là mình cảm thấy hứng thú mà thôi, nếu như ta muốn cho hắn biết, cũng sẽ không trì hoãn đến bây giờ mới buộc ngươi xuất thủ."

Hạo Nguyệt hai tròng mắt lạnh như băng lạnh lùng nhìn Tiêu Tam nương một lát, tựa hồ là cảm giác Tiêu Tam nương nói Vô Hư về sau, mới lần nữa xoay người lại.

Nhìn lấy lông mày đã giãn ra Nam Tử, Hạo Nguyệt khoe miệng hơi vênh, trên mặt tách ra nụ cười, chính là ngay cả Tiêu Tam nương cũng vì đó ngẩn ngơ.

"Ngươi vẫn còn, ta thật thật cao hứng..."

Hạo Nguyệt thấp giọng nỉ non về sau, nàng lại sâu sắc đưa mắt nhìn Chu Thần Hoàn một lát, rốt cục cắn răng nhắm mắt, hai tay đứng ở trước người, chỉ nghe bạch một tiếng vang, tại hai giọt trong suốt nước mắt lưu bên dưới trong nháy mắt, khiến cho thế gian chỗ có nữ tử đều muốn âm nhiên Tiên Nữ lần nữa biến thành một cái lông xù tiêu thỏ tử, nàng có hai đầu đáng yêu cái đuôi, còn có một đôi sáng chói như tinh thần hai con ngươi.

Nó gọi Hạo Nguyệt, là một cái tên là Chu Thần Hoàn Nam Nhân cho nó lấy tên Hạo Nguyệt.

Sương mù dần dần lên, sáng chói Tinh Thần hai con ngươi, cũng bị che đầy quang mang... (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Hắc Thành có cổ nhân

Chương 128: Hắc Thành có cổ nhân

Mệnh mông Đại Mạc bên trong, ngoại trừ quân đội bộ đội cần lấy ngựa vì tọa kỵ bên ngoài, phổ thông Thương Lữ bách tính đều là lấy lạc đà thay đi bộ, dù sao tại cái này mệnh mông rất dễ dàng mất phương hướng Đại Mạc bên trong, chỉ bằng hai cái đuôi tiến lên, không phải đi muốn chết, đúng vậy đi tìm đường chết. Coi như có hai người, không cưỡi ngựa không ngồi lạc đà, hết lần này tới lần khác lấy hai chân đo đạc sa mạc, mà lại trong lúc đi lại Tiên Khí lăm lết, một thân quần áo không thấy nửa điểm dơ dáy bẩn thỉu.

Chu Thần Hoàn trong ngực ôm Hạo Nguyệt con thỏ, chẳng biết tại sao, tỉnh lại sau giấc ngủ về sau, nguyên khí trong cơ thể khôi phục hơn phân nửa không nói, ngay cả tinh khí thần đều so trước đó càng thêm trong sáng, mở mắt lại nhìn cái này sa mạc, cũng giống như là Thiên Nhân được mở ra, lại có thể hiện trước đó không có hiện cổ quái Khí Cơ cùng tối tăm khí điều.

Chỉ là cái này bình thường nhảy nhót tung búng Hạo Nguyệt tiểu thỏ tử lại là thần sắc uể oải, liên đới lấy lông cũng không còn nguyên bản quang trạch, nếu không phải con mắt của nó như cũ sáng chói, Chu Thần Hoàn đều lo lắng tiểu gia hỏa này có phải là bị bệnh hay không.

Hắn chuyển đầu đi xem một mực lơ lửng ở giữa không trung Thanh Y Tiêu Tam nương, hỏi: "Tiêu Tam nương, ngươi không có thừa dịp lúc ta ngủ đối Hạo Nguyệt làm cái gì a?"

Tiêu Tam nương liếc mắt đi xem ôm thỏ Chu Thần Hoàn, nhếch miệng, nói: "Ta nào dám đối nàng làm cái gì a? Người cũng đánh giá quá cao bản lãnh của ta."

Chu Thần Hoàn cảm giác Tiêu Tam nương lời của mẹ có chút mạc danh kỳ diệu, nhưng nghĩ đến ma nữ này miệng bên trong liền không có một câu thành thật lời nói, cũng liền hiểu rõ.

Hắn đưa tay tóm lấy Hạo Nguyệt lỗ tai dài, gấp Hạo Nguyệt trùng lớn song mắt thấy mình, trong miệng ra làm bộ đáng thương chút chút tiếng vang, người xem cho dù có ác ý cũng không làm được chuyện xấu tới.

Chu Thần Hoàn thờ dài, ôm chặt phảng phất nhỏ một vòng Hạo Nguyệt, nói: "Bình thường cùng cái Quỷ tinh nghịch, hiện tại bị bệnh, không có tức giận, ta còn cảm giác có chút không tự nhiên, trong lòng cũng có chút lạ quái khẩn trương cảm giác, thật sự là kỳ quái."

Hạo Nguyệt tiểu thỏ từ nghe vậy hai mắt lại sáng lên một vòng, chỉ là nguyên khí trong cơ thể suy kiệt lợi hại, chính là nắng gắt soi sáng trên thân, đều cảm giác mười phần Hàn Lãnh, nàng lại đi Chu Thần Hoàn trong ngực rụt rụt, ba cánh chu cái miệng nhỏ hợp lại, mặt mũi tràn đầy đều là đáng vẻ hạnh phúc.

Tiêu Tam nương quay đầu nhìn cái này cổ quái một người một thỏ tổ hợp, nhìn lấy núp ở Chu Thần Hoàn trong ngực tiểu thỏ từ, hai tròng mắt giật giật, nhưng lại là tự giễu cười một tiếng.

"Lúc nào ta sẽ còn hâm mộ người khác?"

Tiêu Tam nương ngừng bước chân, chờ đến Chu Thần Hoàn đuổi kịp về sau, nàng nhìn chăm chú phía trước đã sơ hiện hình dáng Cổ Lão Thành Trì, bờ môi mấp máy, mới rút cục môi son khẽ mở, trên mặt tuy nhiên vẫn là như hoa lúm đồng tiền, nhưng ngữ khí lại không còn vừa mới gọi cảm cùng mỉa mai.

"Hắc Thành,

Thổ đất là đen sặc, thành tường là màu đen, nội thành hết thấy đều là màu đen, cùng cái này nhọt nhọt sa mạc không hợp nhau, ở trên không nhìn lại, liền phảng phất y phục nhọt nhọt trong tám hình một giọt mực nước đọng, giống như là nét bút hồng, nhưng lại phảng phất cái này mệnh mỏng trong sa mạc duy nhất Tịnh Thổ, nơi này không có có triều đình, không có Quan Phủ, thậm chí không có Thảo Khẩu, chỉ có một cái Vương Giả, bằng võ lực chấn nhiếp chỗ có Kẻ xấu. Quyền đầu chính là chỗ này duy nhất Tín Điều, lực lượng chính là chỗ này duy nhất Thông Hành Chứng."

Chu Thần Hoàn hít mắt hướng về phía trước nhìn lại, chỉ gặp toà kia đen như mực phong cách cổ xưa Thành Trì cao ngất đứng ở trong sa mạc, Thành Trì chung quanh đều là nhọt nhọt thế giới, nhưng toà thành trì này, lại là từ lên tới bên dưới từ trong ra ngoài đen đến tận xương tủy, Chu Thần Hoàn tại ra tiến về Phong Vân Quốc trước đó, liền biết toà này bề ngoài nhìn đen nhánh mà lại tên cũng như kỳ danh Hắc Thành.

Trong tình báo liên quan tới Hắc Thành miêu tả không nhiều, chỉ nói là Hắc Thành không có bất kỳ quy tắc nào khác, không có có triều đình đóng giữ, không có quân đội trông coi trật tự, người ở bên trong đều là Cùng Hung Cực Ác chi đồ, bằng vào quyền đầu nói chuyện làm việc. Mà Phong Vân Quốc triều đình mặt đối cái này trong nước đặc lập độc hành Hắc Thành, lại phảng phất không biết, không chỉ có mặc kệ tùy ý mà làm, thậm chí còn từng điều động sứ giả truyền lại thánh chỉ, muốn phong cái này Hắc Thành Thành Chủ vì nước bên trong một vị duy nhất Dị Tính Vương, chỉ là sứ giả còn chưa vào thành, liền bị cự tuyệt ở ngoài cửa, lúc ấy mặt đối cái này Phong Vân Quốc sứ giả, Hắc Thành Thành Chủ chỉ là nói một chữ —— cắt!

Mà như vậy dạng bị phạt mất mũi, Phong Vân Quốc Hoàng thất cũng không có chút nào không vui, thậm chí không có truyền ra một điểm triều đình đối cái này Hắc Thành bất mãn tin tức, trong lúc nhất thời khiến cho Hắc Thành danh tiếng càng lớn, không gần như chỉ ở Phong Vân Quốc bên trong danh tiếng hưởng dự, cho dù là Đông Thắng Thần Châu Nhất Châu cảnh nội, cũng là thanh danh vang dội, hấp dẫn vô số Đông Thắng Thần Châu Hào Hiệp Tuân Kiết tới đây.

Trong đầu hồi tưởng đến liên quan tới Hắc Thành đủ loại nghe đồn, Chu Thần Hoàn trong mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo tinh quang, hắn chuyển đầu nhìn về phía hành vi hơi có dị thường ma nữ, nói ra: "Ta nghe nói Hắc Thành Thành Chủ không phải thân nam nhi, lại là Nữ Cường Nhân nữ, một tay Sát Nhân Thuật xuất thân nhập hóa, từng đánh bại Đông Thắng Thần Châu thứ ba Tà Đông rồng, từ không vào bảng vô danh tiểu tốt trực tiếp tấn thăng làm Đông Thắng bảng người thứ ba, người nhưng đừng nói cho ta người muốn giết người, chính là nàng a!"

Quý Kiến Sầu Tiêu Tam nương nghe vậy thu tâm mắt lại, nhìn lấy thần sắc trôi đi không chừng Chu Thần Hoàn, bỗng nhiên nhoen miệng cười, nụ cười thanh tịnh, thần sắc điềm tĩnh, nói: "Người thật vô cùng thông minh."

Chu Thần Hoàn vỗ trán đầu, mặt mũi tràn đầy đều là thua thiệt lớn biểu lộ: "Cả ngày đánh chim, lần này bị chim mổ vào mắt a."

Tiêu Tam nương gặp Chu Thần Hoàn làm ra vẻ bộ đáng, cười tủm tỉm đưa tay điểm một bên dưới Chu Thần Hoàn trán đầu, cười nói: "Tiểu tử, có phải hay không sợ còn không có hưởng qua Nữ Nhân vị liền bị giết nha? Muốn hay không lão nương ta hiến thân một dưới, để người thể nghiệm một bên dưới Nữ Nhân vị, lại đi chết?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy khóe mắt quát thẳng tới, trong ngực Hạo Nguyệt lại là trợn mắt trừng mắt Tiêu Tam nương, đồng thời miệng bên trong rú ra rú rít không ngừng, nhìn bộ đáng kia nếu không phải Chu Thần Hoàn còn ở bên cạnh, nó liền muốn đi xé cái này không biết xấu hổ bà nương miệng.

Tiêu Tam nương thu hồi xanh thắm ngón tay, lắc lắc trong tay dao găm, ngưng mắt lại nhìn phía trước đen nhánh Thành Trì, dừng một chút, hai chân một lần nữa rơi xuống đất, đi đến mấy bước về sau, lại ngừng lại, đầu không có vẻ, âm thanh lại truyền tới: "Người yên tâm, như nếu nàng còn nhớ tình cũ, chúng ta liền đều sẽ không có việc gì, như nếu nàng không niệm tình xưa, hai chúng ta liền thù, cũng chưa chắc giết không được nàng, cho dù giết không được, ta cũng có nắm chắc chết tại người phía trước."

Ngôn ngữ không nhiều, lại là chưa bao giờ có nghiêm túc ngữ khí, Chu Thần Hoàn thấp đầu nhìn một chút lông đã không còn quang trạch Hạo Nguyệt, Hạo Nguyệt cũng trùng hợp giờ lên đầu, một người một thỏ bốn mắt tương ứng, Chu Thần Hoàn vậy mà từ trong trong mắt của nó nhìn ra một vẻ lo âu.

Hắn cười lắc lắc đầu, đem Hạo Nguyệt lần nữa ôm chặt, bước chân nhẹ bước, sau lưng gánh vác nháy mắt kiểm lại là rất nhỏ vù vù.

Nhanh đi mấy bước, đuổi kịp Tiêu Tam nương về sau, Chu Thần Hoàn hí mắt nhìn phía trước phảng phất màu đen cự thú một loại Thành Trì, thần sắc bình tĩnh, nhân nhạ nói: "Người xuất thủ cứu ta, ta giúp người giết người, ẩn lý thuyết là thiên kinh địa nghĩa, chỉ là ta cùng người kia không oán không cừu, mà ta cũng không phải loại kia thị sát thành tính người, cho nên nàng không đúng ta động Sát Tâm, ta không sẽ chủ động giết nàng, tuy nhiên giúp người lượn vòng, cho người sáng tạo tập sát cơ hội, lại xem như một chuyện khác. Mà lại thực không dám giấu giếm, lần này đi Hắc Thành, ta cũng là có mục đích của mình, chỉ hy vọng người đến lúc đó không cần tùy ý nhúng tay, xáo trộn kế hoạch của ta."

Tiêu Tam nương về đầu liếc qua chừng chặc đảng hoàng Chu Thần Hoàn, đuôi mắt khẽ nhếch, bĩu môi nói: "Lăng nhà lăng nhăng, như cái đàn bà." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Hắc Thành

Chương 129: Hắc Thành

Hắc Thành không có có triều đình quan viên cùng quân đội chương không, lại có Thành Chủ một tay che trời, cũng từ Thành Chủ huy bên dưới tám trăm tinh nhuệ cư cao lâm bên dưới Tuân Thủ toàn thành, bất luận cái gì làm trái Thành Chủ mệnh lệnh người hoặc sự tình, không cần bất kỳ lý do gì, toàn bộ đều nhưng đánh chết tại chỗ, cho nên Hắc Thành nhìn như hào không có quy tắc, lấy Thực Lực Vi Tôn, kỷ thực chỗ tối cũng có không thể vượt qua phòng tuyến cuối cùng, có chút vượt qua, liền vô pháp nhìn thấy ngày thứ hai thái dương, mà cái này quy tắc, chính là từ Thành Chủ chế định, tám trăm tinh nhuệ chấp hành. tại cái này Hắc Thành, Thành Chủ đúng vậy thiên, tám trăm tinh nhuệ đúng vậy địa!

Đương nhiên, bình thường tình huống dưới, Thành Chủ cũng sẽ không tùy tiện đi tìm người bình thường phiền phức, coi như một số Giang Hồ Thảo Mãng trong thành diệt ai đây nhóm, giết bao nhiêu người, Thành Chủ cùng tám trăm tinh nhuệ cũng sẽ không hỏi đến một chữ, nhưng nếu là thành chủ một đầu Cấm Lệnh có người chạm đến, cái kia ngày thứ hai người này thi thể cùng đầu lâu, thường thường đều sẽ xuất hiện tại Hắc Thành trên tường thành vết máu loang lổ cột buồm phía trên.

Cột buồm bên trên vết máu tăng một trái chông tăng một, con ruồi Ngốc Thử thật lâu không muốn rời đi, rất nhiều nội thành Cư Dân thấy một lần trên tường cột buồm, liền sẽ không tự chủ được cảm thấy nội tâm lâm nhiên, thân thể sẽ không bị không chế đánh lấy Chiến Tranh Lạnh, thực sự không phải là bởi vì nội thành Cư Dân đều là nhát gan Tiểu Dân, tương phản, lá gan của bọn hắn muốn so bất luận kẻ nào đều lớn hơn, trong tay nhân mạng không nói mười cái, cũng có hai cái.

Chỉ là cái này cột buồm liền phảng phất treo ở đầu phía trên đao, mỗi khi gặp có người bị treo ở phía trên, nội thành liền không thể thiếu một phen gió tanh mưa máu, thường thường trước một đêm sẽ còn lẫn nhau chửi rủa người, ngày thứ hai cũng chỉ có thể nhìn thấy thi thể bị thành hàng treo ở cột buồm lên.

Nhiều nhất một lần, Hắc Thành thành tường chung lập một trăm tám mươi cái cột buồm, trên cơ bản đem Hắc Thành Tây Thành tường đều treo đầy, xa xa nhìn lại, tại ánh chiều tà bên trong, mấy chục đầu Ngốc Thử bay tới bay lui, rơi vào một cây cột buồm phía trên, điều kiện vừa mờ, chính là máu thịt be bét, mắt thấy những thi thể này tại ánh chiều tà chiếu rọi bên trong từng chút từng chút bị Ngốc Thử ăn sạch, cảnh tượng đó, cái loại cảm giác này, chỉ cần là trong thành mắt thấy đầy hết thấy người mà nói, cho dù là luân hồi Tam Sinh, đoán chừng cũng không quên được.

Cũng là tại cái kia lần về sau, Hắc Thành người bên trong thành mới biết nói rất ít lộ diện Thành Chủ là một cái thủ đoạn như thế nào rất cay nhân vật, mỗi lần Thành Chủ Dụ Lệnh vừa ra, cho dù là cảm giác lại quý dị không có đạo lý, cũng tuyệt đối không người dám can đảm vi phạm, dù sao chết không đáng sợ, sợ chính là Thành Chủ có thể làm cho người sống không bằng chết.

Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương sóng vai vào thành, nghe Tiêu Tam nương giảng thuật Hắc Thành "Chuyện lý thú", khóe miệng hơi vênh, hai mắt cũng là lóe ra một tia hiếu kỳ, đặc biệt là khi hắn tiến vào Hắc Thành thành môn, nhìn thấy nội thành trên đường phố tràn đầy giờ Vũ Khí bên đường chém giết tràng cảnh lúc, trong lòng càng là hiếu kỳ.

Hắc Thành có thể nói là bởi vì Thành Chủ lực lượng một người, mà khiến cho nó từ Phong Vân Quốc tách ra đi, cũng lại trở thành Đông Thắng Thần Châu hạng giả áo túi com thánh địa, mà lại nơi này không có có luật pháp triều đình không chế, làm việc toàn bằng thực lực mình, muốn ở chỗ này sinh tồn được, liền muốn có bốp gây người khác cổ đồng thời không bị những người khác phía sau cấm Lãnh Đao từ lực lượng. Đồng thời Hắc Thành Thành Chủ còn mở rộng đại môn hoan nghênh Đông Thắng Thần Châu chỗ có hào kiệt tiến vào, một khi bọn hắn trở thành Hắc Thành con dân, Thành Chủ liền lại trợ giúp bọn hắn lần tránh triều đình truy nã, dù là triều đình binh sĩ đã truy kích đến Hắc Thành thành môn miệng, cũng không cách nào đi vào đi động Hắc Thành bất kỳ người nào.

Cho nên tại Hắc Thành thành chủ bảo hộ phía dưới, Hắc Thành đã nghiêm chỉnh trở thành hung ác người Thiên Đường, chỉ là nơi này quang cảnh, nhưng cũng xa xa cùng trong truyền thuyết khác biệt, cái gì mỹ tửu mỹ nữ khắp nơi trên đất, vàng bạc Tài Bảo chồng chất như núi, nhìn thấy ai không vừa mắt, đúng vậy lúc nên xuất thủ tất xuất thủ hào khí Vân Thiên, nơi này đều không có.

Bởi vì Cùng Hung Cực Ác chi đồ hội tụ, lại bởi vì Thành Chủ cố tình làm không quy tắc hành vi của bọn hắn, khiến cho nội thành chướng khí mù mịt đã đến mức nhất định, bang phái chém giết, cướp bóc đốt giết, cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều có sống, hơn nữa còn là sinh như vậy tự nhiên, lúc này đường phố trên đầu liền có hơn ba mươi người tại lẫn nhau chém giết, mắt thấy hơn hai mươi người lần lượt chết đi, người chung quanh cũng chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, thậm chí rất nhiều người còn nói không có Nhất Dao chặt bên dưới đầu, nhìn hận không thể tự mình ra tay giáo huấn thẳng ranh kia làm sao dùng đao.

Chu Thần Hoàn ngừng chân một lát, liền lắc đầu, nơi này hắn thấy, dứt khoát cũng đừng kêu cái gì Hắc Thành, đổi tên gọi Tội Ác chi Đô có lẽ thích hợp hơn.

Người ở đây tính Hắc Âm Diện bị phóng đại vô số lần, bởi vì không có luật pháp giam cầm, khiến người ta hành vi không nhận gông cùm xiềng xích, muốn làm cái gì hoàn toàn bằng vào tâm ý của mình, chỗ như vậy, dạng này người, hắn thấy liền xem như hủy qua một ngàn lần, giết một vạn người, cũng hoàn toàn không cần có bất luận cái gì tâm lý áp lực.

Tiêu Tam nương thần sắc giống vậy lạnh lùng nhìn lấy một trận phạm vi nhỏ bang phái chém giết rơi há duy Mạc, gặp Chu Thần Hoàn nhú mày suy nghĩ, không khỏi yêu kiều cười nói: "Người là đang suy tư ta cái kia trên danh nghĩa Chì Dâu, vì sao muốn phí sức không có kết quả tốt sáng tạo một chỗ như vậy? Nói là ngưng tụ thể lực của mình, cũng không giống, nhưng muốn nói không có nửa điểm chỗ tốt, ngu ngốc cũng không tin, cho nên người nghĩ mãi mà không rõ?"

Chu Thần Hoàn thấy mình tâm tư bị đoán được, cũng không có nửa điểm giấu diếm ý tứ, chỉ gặp hắn nhún vai, ôm chặt trong ngực Hạo Nguyệt tiểu thỏ tử, cười nói: "Tam Nương biết nguyên nhân?"

Tiêu Tam nương cười duyên điểm một cái đầu, chỉ là miệng bên trong lại nói: "Ta biết, nhưng ta không muốn nói cho người biết."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, không có chút nào về tức giận, chỉ là chưa nói cái gì, liền gặp có Nhất Hành sáu người nghênh ngang đi tới mình hai người trước mặt, vì đó người là cả người khoác lông chồn, dáng người khôi ngô, trên mặt có nhất đạo không cạn Đào Ba Nam Tử.

Nam Tử trong ngực có một cái da trắng mỹ mạo nữ tử, nữ tử tuổi tác tuy nhiên hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, nhưng trên mặt son phấn cùng trong mắt Mị Ý, liền ngay cả phong tình vạn chủng Tiêu Tam nương cũng không khỏi đến nghiêng mắt coi trọng một dưới. Tại một nam một nữ này sau lưng, còn có bốn tên dáng người đồng dạng khôi ngô võ nhân ăn mặc hạ nhân, bốn người này cầm đao hai người, cầm kiếm hai người, lúc này đều là không có hảo ý nhìn lên trước mặt ôm thỏ tuần tiểu Nam Tử cùng cái này Phong Tình Vạn Chủng chớp mắt khuynh thành Nữ Nhân.

Vì nam tử mặt sẹo một bên vượt đao, một tay nắm lấy chuỗi đao, một cái tay khác thì là từ nữ tử trước ngực duỗi đi vào, vuốt vuốt hai đoàn to lớn ngạo nghễ ưỡn lên son phong. Hắn ngăn tại Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương trước người, một đôi mắt hồ tại Tiêu Tam nương càng thêm to lớn bộ ngực bên trên chăm chăm chỉ chốc lát, lại chuyển di ánh mắt nhìn dung nhan tuần tiểu xinh đẹp thư sinh ăn mặc Chu Thần Hoàn mặt mũi nửa ngày, lúc này mới nhếch miệng cười một tiếng, lấy không được xía vào ngữ khí nói ra: "Các người hai cái hiện tại là ta Lão Hồ người, chỉ cần ngoan ngoãn nghe theo lệnh của tao, để cho các người quý liền quý, để cho các người liêm liền liêm, để cho các người vênh lên cái mõng liền vênh lên cái mõng, Lão Tử cam đoan an toàn của các người, chỉ ít tại cái này Hắc Thành bên trong, không người dám đối với các người hạ độc thủ."

Chu Thần Hoàn nghe vậy, sững sờ nửa ngày, hắn thật sự là không có trải qua loại chiến trận này, trong lúc nhất thời còn chưa kịp phản ứng tên là Lão Hồ mặt sẹo Nam Tử là có ý gì.

Mà một bên Tiêu Tam nương, thì là đột nhiên nở nụ cười, nàng che miệng yêu kiều cười, trước ngực hai ngọn núi lắc qua lắc lại, khiến cho cái kia bốn người sau lưng con mắt cũng không khỏi phải xem đến thẳng, miệng bên trong nước bọt thẳng nuốt.

Bị nam nhân mặt sẹo ôm vào trong ngực nữ tử nhìn thấy bộ này quang cảnh, lòng này không khỏi nhú một cái, trong mắt lóe lên một tia vẻ lo lắng chỉ sắc, tiếp lấy liền gặp nàng ưỡn ngực mướt, làm đến trước ngực mình phong cảnh càng thêm Ủy Nhiên hùng vĩ, hai cánh tay thật chặt ôm chặt nam nhân mặt sẹo cánh tay, dậm chân nói ra: "Hồ Gia, hai người này một cái giả vờ ngây ngốc, một cái cười rộ lên như là Hồ Mị Tử, xem xét cũng không phải là Người tốt, đây là đối Hồ Gia Đại Bất Kính, ta nhìn chúng ta vẫn là đem bọn hắn chặt làm thành bánh bao nhân thịt người ăn tới càng lợi ích thực tế, cũng tình cùng bọn hắn lãng phí miệng lưỡi, khiến người khác chê cười."

Nói chuyện thời điểm, chung quanh cũng đã tụ tập không ít người xem náo nhiệt, chỉ là những người này hoặc là thờ ơ lạnh nhạt, hoặc là huyết sáo nói hạ lưu, rất rõ ràng đều đã cảm giác Chu Thần Hoàn hai người là mặt lố, là vừa vặn đi tới nơi này Hắc Thành tìm kiếm chỗ người, mà loại này "Tân nhân", thường thường cũng đều là các lộ Anh Hùng Hào Hán trong mắt "Hương Mô Mô".

Nữ tử tuổi tác không lớn, tướng mạo nếu để cho Chu Thần Hoàn đến chấm điểm, cũng có thể có cái bảy mươi phân, xem như trung thượng chi tử, chỉ là lời nói này, lại quả thực ngoan độc chút.

Chu Thần Hoàn nhú mày, Tiêu Tam nương lại lấy cùi chỏ đụng đụng Chu Thần Hoàn, híp mắt cười nói: "Còn chưa hiểu? Người ta là coi trọng hai người chúng ta, để chúng ta làm hắn độc chiếm đầu, mà lại là nam nữ ăn sạch... Nước động nước động, thật không nghĩ tới người cái này Túi da còn có phần này bản sự đâu, không chỉ có thể miễn cho bị làm thành bánh bao nhân thịt người hậu quả, còn có thể bị cái này Hắc Thành không kém thể lực đầu lĩnh coi trọng. Như thế nào? Có làm hay không cái này ăn bám công việc? Dù sao chỉ cần lúc buổi tối một vênh lên cái mõng, cắn răng một cái hừ một cái âm thanh, cũng là đủ rồi, đến lúc đó thực sự không Hành tỵ tỵ ta và người cùng một chỗ hầu hạ con hồ này, còn có thể ăn ngon uống say, không cần ăn khổ chịu tội, nhiều một cái thật là tốt sự tình?" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Hận cùng giận

Chương 130: Hận cùng giận

Hắc Thành chỗ cửa thành, lúc này đã tụ tập không xuống năm mươi người, chỉ là trừ trung gian tám người bên ngoài, những người còn lại phần lớn là thờ ơ lạnh nhạt xem náo nhiệt ăn dưa quần chúng.

Một cái thân mặc vải thô áo, ăn mặc như cái người dân bình thường phu, nhưng trong tay lại cầm một cây quạt Nam Tử đang Hắc Thành trên đường phố nghênh ngang đi tới, hấn dáng người cùng Phong Vân Quốc Bản Thổ Nhân Sĩ gần, dị thường khôi ngô, chỉ là khuôn mặt của hấn lại càng giống là Thạch Ngọc nước hoặc là nam Thục Quốc sĩ tử, thanh tú có thừa, thô kệch không đủ.

Dao động phiến đi tại trên đường cái, nhìn thấy một số xinh đẹp Mỹ Kiều Nương, con mắt không thể nói trước sẽ như cùng lớn chân, từ những người kia bộ ngực nhìn thấy cái mộng, một mực chờ những cái kia Mỹ Kiều Nương đi được xa, không nhìn thấy cái kia uốn éo uốn éo béo khỏe cái mộng, mới có thể thu tâm mắt lại, một bên sát nước bọt, một bên tiếp tục lắc phiến làm bộ tiến lên.

"Diễn viên quần chúng, còn dám nhìn lên Hồ đại gia bà nương cái mộng, có phải hay không lần kia không có đem người đánh sợ a? Người là thật không muốn mạng nhỏ, giáo huấn người một lần còn chưa đủ, nhất định phải vì cái bà nương cái mộng Đản Tử đem mạng mất?"

Tên là diễn viên quần chúng múa quạt Nam Tử nghe được bên đường Trà Quán có người nhận ra mình, híp mắt nhìn lên, chỉ gặp trong quán trà tất cả mọi người nhàm chán cười nhạo mình, còn có sờ lấy bên người nữ tử cái mộng hướng mình thị uy, cái này khiến hấn bất đắc dĩ dao động đầu, nâng lên đầu nhìn một chút bầu trời, lại là vàng thương thương, nhìn được lòng người bên trong bị đè nén.

Thu tâm mắt lại, chuyển đầu lại nhìn trong quán trà đám người, tên là diễn viên quần chúng cái này kỳ quái tên Nam Nhân bỗng nhiên rộng nói: "Các người đám người kia đều đem mình bà nương coi chừng, bằng không bị ta câu dẫn đến, nhưng cũng không phải là nhìn lên cái mộng đơn giản như vậy, mà là muốn hung hăng đi bắt hơn mấy đem, thậm chí kỳ ở trên người."

Tất cả mọi người không nghĩ tới diễn viên quần chúng cái này chỉ có sắc tâm không có Sắc Đàm gia hỏa hôm nay sẽ to gan như vậy, dám công nhiên cùng mình khiêu chiến, cái này để bọn hấn nộ khí mọc lan tràn, chỉ cảm thấy nhận lấy vô cùng nhục nhã, nắm lên bên cạnh binh khí liền phóng ra ngoài, muốn trực tiếp cái này Tũ da thanh tú tiểu bạch kiểm chặt thành hai nửa, chẳng qua là khi bọn hấn chạy đến Trà Quán bên ngoài lúc, lại chỗ nào có thể nhìn thấy diễn viên quần chúng nửa thân ảnh?

Cùng cái kia quán trà nhỏ gặp nhau hai con đường nói trên đường, diễn viên quần chúng Chính Phong - tao đang đưa Phiến Tử, cùng vừa mới khí chất khác biệt, hấn lúc này thần sắc trên mặt bình tĩnh, hai mắt thâm thúy như nước, tuy nhiên ăn mặc hơi có vẻ bản hàn, nhưng lúc hành tẩu tung bay dạt như lá, không có một tia Sa Trần có thể nhiễm thân.

Đi chưa được mấy bước, diễn viên quần chúng bỗng nhiên ngừng lại, hấn thu hồi Phiến Tử, tay trái ngón tay bấm niệm pháp quyết, trong mắt xuất hiện nhất Âm nhất Dương hai đầu cá cái bóng, Song Ngư ôm hết, chặm rãi trùng hợp.

"Ma Đầu tề tụ sao?"

Diễn viên quần chúng đột nhiên híp mắt hướng Hắc Thành thành môn phương hướng nhìn lại, hấn lại bấm niệm pháp quyết một lần, ngón tay khép lại lại phân mở, nguyên bản thâm thúy Âm Dương Song Ngư vậy mà hiển hiện một tia mê vụ, cái này khiến diễn viên quần chúng lông mày không khỏi nhú một cái.

"Thiên Cơ bị ngăn cản,

Là ai loạn ta kế hoạch?"

Diễn viên quần chúng cất bước mà đi, hành tẩu độ cũng không nhanh, mỗi một bước khoảng cách cũng bất quá Nhất Trượng, chỉ có như vậy người bình thường ôm ban chạy chi pháp, lại là như loạn mắt mê hoa, rõ ràng có thể thấy rõ hấn mỗi một bước, lại không cách nào đuổi kịp bước tiến của hấn, cái này liền như là Vọng Sơn núi không đi, lại là càng chạy cảm giác càng xa.

Hắc Thành chỗ cửa thành, Chu Thần Hoàn nghe được Tiêu Tam nương giải thích, lại đi nhìn vết sẹo đao kia mặt Nam Tử trong mắt lửa nóng thần sắc về sau, hấn chỉ cảm thấy mình tạm quan tại lần này nhận lấy Ngũ Lô Oanh Đinh tẩy lễ, lúc nào mình tại trong mắt người khác cũng đã trở thành có thể bằng vào Tũ da tham sống sợ chết Hương Mộ Mộ rồi?

Hồi tưởng lại mình kiếp trước thân là Trư Bát Giới thời điểm, trên đầu mang một cái xấu xí heo đầu, cái kia là một người gặp người sợ a, cùng con lừa trọc cùng đi Hóa Duyên, thường thường sẽ bị cho rằng là cướp bóc yêu ma, nếu không phải Đường Tăng đáng đáp còn tính là hình người đáng người, không thể nói trước đoạn đường này liền muốn đối bụng Tây Hành.

Chỉ là đương thời biến thành một cái người gặp người thích suất ca, vừa vận rất tốt giống cũng không phải chuyện gì tốt, cái này không? Phiền phức mình liền tìm tới đâu?

Trước kia tại thạch ngọc nước, bởi vì chính mình thân phận nguyên nhân, cho dù là có chút Long Dương đam mê người tốt cũng không dám ở trước mặt mình biểu lộ mấy may, có thể ra Thạch Ngọc Quốc Hậu, ai có thể nhận được bản thân? Loại này đam mê tốt lý kỳ cô quái ngu quý xà thân cũng liền đi ra.

Chu Thần Hoàn nhìn thấy mặt theo cô gái trong ngực cái kia gương mặt ghen tỵ, thậm chí so nhìn về phía Tiêu Tam nương thân sắc đều muốn âm trầm nhiều, cái này khiến hắn quả nhiên là không biết nên khóc hay nên cười.

Nữ tử nhìn thấy Chu Thần Hoàn cái kia làm chính mình đều muốn ghen tỵ tuần tiếu dung nhan, chỉ cảm thấy một khi Chu Thần Hoàn thật thành vì chính mình chỗ dựa Lão Hồ Cẩm - luyện, địa vị của mình liền sẽ tràn ngập nguy hiểm, thường thấy Lão Hồ ngoan độc thủ đoạn, nàng biết rõ bị Lão Hồ vút bỏ nữ tử đến cùng ra sao kết quả bi thảm, cho nên đôi mắt nhất động, thân sắc không khỏi càng thêm âm trầm.

"Hồ Gia, chúng ta Hồi Phủ đi, Nô gia vừa mới nghĩ đến một cái mới tư thế, cam đoan có thể làm cho Hồ Gia phiêu phiêu dục tiên, về phần hai người này, như thế không biết điều, Nô gia đề nghị trực tiếp loạn đao chém chết tốt."

Nữ tử trước mặt vẫn là Mị Ý mười phần, nhu mị không xương, nhưng sau một câu, đứng vậy như vậy âm lãnh, như Cửu Hàn chi băng, không mang theo một chút tình cảm.

Nhưng ai biết nàng vừa mới nói xong, liền bị trong ngực Hồ Gia một bàn tay đánh ngã xuống đất, nữ tử gương mặt trong nháy mắt sưng đỏ, khóe miệng máu tươi chảy ra, trong mắt thì là trong nháy mắt mọng.

Một bàn tay thu hồi, Hồ Gia hướng thế thì nữ tử phun một bãi nước miếng, một mặt lạnh lùng nói: "Lúc nào Lão Tử cũng phải nghe từ quyết định của người rồi?"

Nữ tử nghe vậy, Thân Thể trong nháy mắt run lên, chỉ gặp nàng vội vàng quỳ rạp xuống đất, trán đầu không ngừng đập chạm đất tám, vết máu xuất hiện, càng ngày càng nhiều, nhưng Hồ Gia nhưng không có lại nhìn một chút, chỉ là thân sắc băng lãnh nói: "Tối nay cái này bà nương đưa cho các huynh đệ khai vị."

Sau lưng bốn tên vũ phu ăn mặc hạ nhân nghe vậy, trên mặt lập tức đại hi, bọn hắn nhìn về phía mặt đất cái này trước sau lồi lõm, dáng người cực kỳ hỏa bạo bị Lão Hồ vút bỏ đồ chơi, trong mắt tràn đầy lửa nóng dâm - tà chi sắc. Theo Lão Hồ nhiều năm, cũng biết nói Lão Hồ tính cách, Lão Hồ mặc dù là người âm trầm tàn nhẫn, có thể nói còn tính là nói là làm, cho dù là lại ưa thích đồ vật, nói đưa liền tuyệt đối là đưa, mà lại về sau cũng sẽ không lại nhìn một chút, cho dù là cái này đã từng cá nước chi - vui mừng nữ tử bị các huynh đệ cho chơi chết rồi, cũng tuyệt đối sẽ không nhìn một bên dưới lông mày.

Hôm nay Lão Hồ đem bọn hắn trông mà thêm đã lâu nữ tử đưa cho bọn họ, trong đó đại biểu cái gì hàm nghĩa, bốn người này cũng đã sớm ăn ý biết được.

Mà đập đầu không chỉ nữ tử, thì là tại lúc này Thân Thể triệt để xụi lơ, nằm rạp trên mặt đất, lại không một tia vừa mới ngạo nghễ cùng âm trầm, có chỉ có tâm như tro tàn hồ hững.

Trước đó mình Thiết Kế để Lão Hồ từ bỏ cái kia không so với chính mình tư sắc kém nữ tử, lúc ấy nàng liền quyết định, đời này tuyệt đối sẽ không để cho mình cũng tạo ngộ này cảnh, chỉ là hiện tại. . . Quả thật là Nhân Quả Tuần Hoàn, báo ứng xác đáng, thiện ác đều có báo a. . . Mình làm chuyện ác, lại nhận ngang nhau trừng phạt, như vậy cái này không chuyện ác nào không làm không biết nói giết bao nhiêu người vô tội Lão Hồ, cướp đi mình Đồng Trinh Lão Hồ, giết mình cả nhà Lão Hồ, vì cái gì không có trời đánh ngũ lôi? Vì cái gì hắn còn sống rất tốt?

Nữ tử càng nghĩ, trong lòng cái kia bồi hận ý cũng liền càng thêm mãnh liệt, nàng gặp quá nhiều người chết ở trước mặt mình, cũng thậm chí ăn qua thịt người Bao Tử, cho nên mặc dù mình gầy yếu, Khả Tâm chí, lại là so rất nhiều Nam Nhân còn kiên định hơn.

Suy nghĩ trong lòng, trong tay cũng có động tác, chỉ gặp nàng đột nhiên đứng lên, một thanh nhào vào mặt theo trên thân, đang lúc tất cả mọi người cho là nàng yêu cầu tha lúc, ai ngờ nàng lại không biết từ nơi nào rút ra một thanh dao găm, hướng về mặt theo trái tim liền muốn cắm tới.

Nhưng lúc này, lại nghe mặt theo Lão Hồ lạnh hừ một tiếng, khóe miệng lộ ra một tia nụ cười giễu cợt: "Thật coi Lão Tử là Người mù là kẻ ngu sao? Giết người cả nhà mới đem người đem tới tay, tuy nhiên trong khoảng thời gian này biểu hiện của người rất để Lão Tử ra ngoài ý định, chỉ là diệt tộc mối thù không đội trời chung, Lão Tử cũng không tin người sẽ thật không tìm không phôi quên? Làm sao? Hiện tại nản lòng thoái chí, biết không ta chiếu cố, người liền cũng không có cơ hội nữa giết ta rồi? Lộ ra kế hoạch, một thanh dao găm, người coi thật liền cho rằng có thể để giết ta?"

Nữ tử cánh tay bị Lão Hồ một đôi tay kiềm chế chủ, lúc này trùng lớn hai mắt, mặt mũi tràn đầy đều là cừu hận biểu lộ, chỉ là Lão Hồ đã mất đi đưa bốn nữ tử tâm trước, UU đọc sách www.uukan.shu.net hai tay dùng lực, liền nghe răng rắc một thanh âm vang lên, nữ tử hai cánh tay căng tay đầu đồng thời bị Lão Hồ bóp nát.

Một tiếng làm lòng người nát thê lạnh gọi tiếng vang lên, Lão Hồ trên mặt lại là lộ ra hưởng thụ biểu lộ, chỉ gặp hắn lần nữa nhếch môi, nhìn về phía sắc mặt bởi vì đau đớn mà vận vận nữ tử, cười nói: "Muốn trách, thì trách dung mạo người vì sao xinh đẹp như vậy đi! Như nếu người là một cái người quái

đi, ta mới lười nhác ra tay đi giết người một nhà năm miệng ăn. Hiện tại người chết cũng tốt, còn có thể người một nhà đoàn tụ, nhìn một cái ta thiện lương như vậy người, trên đời này không nhiều lắm, tuy nhiên người cũng không cần sợ vô pháp báo đáp ta, người sau khi chết, còn có một nam một nữ này hai người theo giúp ta, bọn hắn thay thế vị trí của người, cũng coi là gián tiếp mưu hại người hung thủ, cho nên sau khi người chết hóa thành lệ quý, vẫn là đi tìm bọn họ đi, như nếu tìm ta, ta không ngại đem người giết Hồn Phi Phách Tán."

Mặt thẹo Lão Hồ trong mắt chỉ có nụ cười lạnh như băng, hắn lại dùng lực một tách ra từ cánh tay, lại là răng rắc hai tiếng vang lên, nữ tử cánh tay đã hoàn toàn bị bẻ gãy, ngón tay không dùng được lực, dao găm liền muốn hạ lạc.

Coi như khi dao găm sắp bên dưới rơi xuống mặt đất lúc, lại bị một cái trắng giầy đá lên, dao găm Nhất Phi, liền rơi xuống vừa mới lên trước hai bước Chu Thần Hoàn trong tay.

Ước lượng trong tay dao găm, lại đi nhìn thần sắc âm trầm mặt thẹo Nam Tử, Chu Thần Hoàn thần sắc hồ hững, khóe miệng lại là lộ ra một vòng chưa bao giờ xuất hiện qua tàn nhẫn nụ cười: "Mới vừa rồi là ai nói một cái dao găm không giết được người?" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Xuất thủ

Chương 131: Xuất thủ

Gặp có người ra đầu, mà lại làm được vẫn là loại kia "Lộ Kiến Bất Bình Bạt Đao Tương Trợ" Hiệp Nghĩa sự tình, nguyên bản đối cái này đường phố đầu thường gặp huyết tinh sát phạt cường đoạt sớm đã không thấy kinh ngạc còn lại nội thành Cư Dân, cũng đều lục tục vậy xem tới.

Đối bọn hắn tới nói, nhìn thấy giết người tính không được cái gì, liền xem như bên đường * cướp giật, tại trên đường cái liền như là bên đường làm cái kia cần cù chăm chỉ cấy cấy sự tình, cũng sẽ không để bọn hắn có hứng thú nhìn lâu bên trên một chút, dù sao tại cái này hào không có quy tắc trật tự Hắc Thành tới nói, nếu là có có một ngày không gặp được loại tà ác này sự tình, cái kia mới xem như hiếm lạ.

Chỉ là có người gặp chuyện bất bình mà xuất thủ tương trợ, hơn nữa là cùng tại cái này Hắc Thành bên trong đều có thể có tên tuổi thế lực đầu lĩnh Lão Hồ khiêu chiến người, lại quả thực ít đến đáng thương, cái này cùng ban đêm có thể tại Hắc Thành trên không nhìn thấy sáng chói Tinh Thần mười năm cũng khó gặp một lần.

Rất nhanh, Chu Thần Hoàn cùng Lão Hồ mấy người chung quanh liền bị xem náo nhiệt Cư Dân làm thành bên trong ba vòng bên ngoài ba vòng, nếu là cẩn thận số đi, lại có 300 nhiều.

Tên là diễn viên quần chúng Nam Tử dừng chân lại bước, nhìn về phía trước chắn đến chật như nêm cối con đường, Nhãn Châu nhất động, chỉ là rống lên một tiếng "Thành Chủ tới, nhanh nhường đường", trước người liền có một đầu rộng rãi nhưng để một kéo xe ngựa thông hành con đường trong nháy mắt tránh ra, khóe miệng của hắn mỉm cười, một bên đi về phía trước, một bên lại hùng hùng hổ hổ một câu: "Nãi nãi -! Cái nào muốn chết gia hỏa dám nói vớ nói vẩn, thật làm chúng ta đều là không có hòa khí Bồ Tát hay sao? Nếu như bị Lão Tử hiện giờ là ai nói vớ nói vẩn, Lão Tử nhất định phải đem miệng của hắn cho róc thịt xuống tới."

Những người khác nghe xong diễn viên quần chúng, biết được mình bị lừa gạt, cũng đều là gương mặt phần nộ, trong miệng đồng dạng mắng lấy lời khó nghe, chỉ là chung quanh quá nhiều người, căn bản cũng không biết là ai hô lên câu nói kia, đến sau cùng cũng chỉ có thể hùng hùng hổ hổ mấy câu sự, mà làm không là cái gì. Dù sao sự chú ý của bọn họ trọng điểm là muốn nhìn khuôn mặt này tuần tiễu Người đọc sách cuối cùng là như thế nào bị Lão Hồ tàn nhẫn xé thành mảnh nhỏ, loại này náo nhiệt nhưng so với chính mình đi thu thập cái kia nát miệng người thú vị nhiều.

Chỉ là bọn hắn đều không có hiện, vừa mới trước hết nhất hô lên mắng liệt lời nói người, đã trong bất tri bất giác đẩy ra phía trước nhất, hơn nữa còn không có bất kỳ người nào cảm thấy quái dị.

Trong miệng ngậm không biết từ nơi nào lấy được khô héo Thảo Căn, hai tay ôm tại sau đầu, diễn viên quần chúng nhìn phía trước tám người, khóe miệng hơi vênh, hai mắt nhắm lại, lại là không tiếp tục nhiều lời một câu.

Tiêu Tam nương vẫn như cũ là đứng lặng một bên, gặp đám người chung quanh càng ngày càng nhiều, trên mặt biểu lộ cũng không có một chút biến hóa, chỉ là khi nhìn đến Chu Thần Hoàn nhìn không được xuất thủ lúc, mới thoáng một cái.

Chu Thần Hoàn một bộ áo trắng, sau lưng gánh vác một thanh phong cách cổ xưa bảo kiếm, trong ngực ôm Thỏ Trắng, một tay còn cầm dao găm, này tám cách ăn mặc thấy thế nào làm sao quái dị, nói hắn là thuần túy thư sinh, không quá giống, nhưng nếu hắn là Kiếm Khách, cũng liền càng không giống.

Ai từng thấy Kiếm Khách hành tẩu giang hồ còn mang theo súng vật? Chỗ lấy cuối cùng, rất nhiều người cũng đều đem Chu Thần Hoàn thân phận quy kết

làm cái này Phong Tinh Vạn Chủng nữ tử tùy tùng,

Cũng chỉ có dạng này, mới có thể đem hết thầy đều giải thích thông được.

Lão Hồ thân là Hắc Thành bên trong Nhất Bá, ngoại trừ tự thân thực lực mạnh mẽ, đã đưa thân Địa Tiên Trung Kỳ hàng ngũ bên ngoài, càng là bởi vì hắn có một đôi có thể phân rõ cường nhược hai mắt, xem nhân khí chất, nhìn người ăn mặc, nhìn người ăn nói, hắn liền đại khái có thể nhìn ra người này sâu cạn cường nhược đến, có thể hay không chọc nổi, giết sẽ có hay không có phiền phức, chỉ cần là hắn hai mắt đảo qua một lần, trên cơ bản cũng sẽ không có quá lớn sai lầm.

Mà lúc này nam tử trước mắt cho cảm giác của mình, liền không có trong thành những cường giả khác một loại loại kia phong mang tất lộ, tuy nhiên nhìn hắn thần sắc tự nhiên, trong mắt thậm chí còn có một tia khinh thường, có thể cùng những cường giả kia cho cảm giác của mình, lại hoàn toàn khác biệt.

Tại Lão Hồ trong mắt, trước mắt dung nhan tuấn tú có thể làm cho mình động tâm Nam Tử, đoán chừng trong tay cũng cần phải có một ít bản sự, chỉ là hắn tuổi còn rất trẻ, không có cùng mình cao thủ như vậy giao chiến qua, cho nên chính là ngại con mới đẻ không sợ cạp, tự phụ lợi hại, tự cho là tự thân thực lực có thể hoành tảo thiên hạ, lại không biết ở trong mắt mình, hắn cũng chỉ là cái tùy ý thường thức con kiến hôi, nhưng hắn khi nào chết, liền muốn khi nào chết.

Lão Hồ buông ra đã đau nhức ngắt đi nữ tử hai tay, nhất cước đưa nàng đập bay, sau đó khoe mắt ngậm lấy sát khí nhìn lên trước mặt tuấn tú Nam Tử, nhếch miệng cười nhạt nói: "Làm sao? Ngươi muốn vì nàng ra đầu? Chẳng lẽ ngươi đã quên nàng Cường Cường Hoàn muốn đối với các ngươi rút gân lột da, muốn đem các ngươi băm làm thành bánh bao nhân thịt người chuyện?"

Hắn rút đao ra khỏi vỏ, nụ cười trên mặt càng thêm tàn nhẫn: "Tiểu tử ngươi không phải là coi trọng cái này bà nương đi? Tuy nhiên lão tử hôm nay cao hứng, như nếu ngươi có thể ngoan ngoãn cùng ta trở về, cùng lắm thì ban đêm để các huynh đệ hưởng thụ nữ nhân này tư vị lúc, cũng làm cho ngươi ký lần trước. Chỉ là khuyên ngươi một câu, làm người người kính ngưỡng hiệp khách là chuyện tốt, chỉ là tại cái này Hắc Thành bên trong làm cái gì hiệp khách, lại là ngu xuẩn tới cực điểm chuyện."

Chu Thần Hoàn mặt không thay đổi nhìn trước mắt tựa như chân tâm thực ý thuyết giáo, kì thực sau lưng đã dùng Khí Cơ vây quanh vết đao của chính mình mặt Nam Tử, khoe miệng hơi cong lên, đột nhiên bên trên ném dao găm, tiếp lấy liền gặp hắn khinh thường nói ra: "Lễ mề chậm chạp, ngươi thật không phải là ném sai thai rồi?"

Vừa dứt lời, Lão Hồ khó thở, đại đao trong tay liền chém ngang mà đi, lưỡi đao như gió, thế như chẻ tre, nhìn hắn tư thế, nhất định phải đem Chu Thần Hoàn nhất đao lưỡng đoạn mới bỏ qua.

Chỉ là hắn thật sự là đánh giá quá thấp Chu Thần Hoàn thực lực, thậm chí là chưa từng có nghĩ tới mình tại Hắc Thành hoành hành mười năm lần nào cũng đúng biện pháp sẽ bị Chu Thần Hoàn hiện, đồng thời phá giải.

Chỉ gặp Chu Thần Hoàn Thân Thể ngã về đằng sau đi, hai tay chạm đất, khó khăn lắm tránh thoát Lão Hồ ngang lưỡi đao. Lão Hồ một kích chưa thành, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, chỉ gặp hắn biến chiêu từ chặt biến bổ, hướng về Chu Thần Hoàn đầu liền tàn nhẫn bổ tới, Chu Thần Hoàn vẫn như cũ là bộ kia tinh táo biểu lộ, nhìn thấy lưỡi đao đánh tới, lại là một cái nghiêng người, tại tránh thoát Đao Phách đồng thời, một tay khuỷu tay đụng vào Lão Hồ ở ngực, đồng thời dùng tới xảo kinh, Khí Cơ giống như rắn độc chui vào Lão Hồ thể nội, điên cuồng phá hư hắn Khiếu Huệ.

Lão Hồ sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, hắn lợi dụng nguyên khí trong cơ thể muốn muốn chặn lại cái kia tạp nạp Khí Cơ, cũng là bị cái kia như rắn cơ cảnh Khí Cơ nhanh chóng tránh thoát, coi như hắn chỉ có một thân man lực, cũng là không làm gì được cái kia bởi Khí Cơ, chỉ có thể mặc cho Khí Cơ không ngừng Phá Hư thể nội Khiếu Huệ.

Ngay tại Lão Hồ biết mình khinh thường trước mặt Nam Tử lúc, ném không trung dao găm rốt cục hạ xuống, Chu Thần Hoàn lại là hai tay vỗ nhẹ Lão Hồ ở ngực, người ở bên ngoài nhìn, cái kia hai nhịp mềm nhũn, hào không có chút Khí Lực, liền phảng phất nũng nịu. Nhưng đối với Lão Hồ mà nói, lại là trong nháy mắt ngay cả chân sáu mươi dưới, cái này là mình đời này đều chưa từng gặp qua tàn nhẫn Chiêu Thức.

Chu Thần Hoàn sau cùng vỗ, Thân Thể hơi vron về trước, Lão Hồ thân thể to lớn liền đằng không mà lên, hướng về sau ném đi, chỉ nghe bịch một tiếng vang, mặt đất bị hắn ném ra một cái hố to.

Chu Thần Hoàn đưa tay tiếp được vừa vụn rơi vào trước người dao găm, hắn tiến lên hai bước, ngón tay nắm vuốt dao găm mũi nhọn, khoe miệng mỉm cười nhìn lấy thổ huyết không chỉ Lão Hồ, cười nói: "Hiện tại, ta có thể lặp lại câu nói kia đi? Một cái dao găm, quả nhiên là không giết được người?"

Nói, Chu Thần Hoàn liền đem dao găm trên không trung quay lại, mũi nhọn treo ở Lão Hồ chính Đỉnh Đầu chỗ, nhẹ buông tay, lóe ra lạnh thấu xương hàn quang dao găm trực tiếp thẳng hạ lạc.

Lão Hồ ngẩng đầu lên, vừa vận nhìn thấy dao găm cái bóng không ngừng phóng đại, hắn vừa hô lên "Không cần" hai chữ, liền nghe phốc một thanh âm vang lên, dao găm toàn bộ đâm vào đầu lâu, chỉ lưu bên dưới chuôi đao chỗ lưu lại ngoại bộ.

Mà cái này không ai bị nổi Lão Hồ, cũng tại thời khắc này đồng tử không thần thái, thân thể to lớn thẳng tắp ngã về phía sau... (chưa xong còn tiếp.)

Chương 132: Diễn viên quần chúng

Chương 132: Diễn viên quần chúng

Chu Thần Hoàn chiêu này quả nhiên là chấn nhiếp rất nhiều người, chung quanh thờ ơ lạnh nhạt đám người lúc đầu coi là Chu Thần Hoàn sẽ bị cái này tại Hắc Thành bên trong không chuyện ác nào không làm Lão Hồ cho xé thành hai nửa, nhưng ai biết nói sau cùng kết quả lại hoàn toàn tương phản.

Rất nhiều người thậm chí là ngay cả Chu Thần Hoàn như thế nào xuất thủ cũng không thấy rõ, chỉ thấy Lão Hồ bay rớt ra ngoài, sau cùng còn bị chuỗi này phổ thông dao găm cho đâm xuyên qua đầu lâu, chết không thể chết lại.

Chu Thần Hoàn đột nhiên liếc mắt đi xem cái kia cầm kiếm cầm đao bốn người, ánh mắt băng lãnh, hân hướng về phía trước phóng ra một bước, bốn người này liền kinh hãi muốn tuyệt rút lui một bước về đằng sau, Chu Thần Hoàn lại phóng ra một bước, khí thế của bọn hắn liền triệt để rơi xuống đến đáy cốc, cũng không dám có chút khiêu chiến, quay người liền muốn trốn ra phía ngoài đi.

Tại cái này Hắc Thành bên trong, bất cứ người nào Từ Vong đều tính không được cái gì, dù sao chẳng mấy chốc sẽ có những người khác chống đi tới, mà bốn người này cũng đã nghĩ kỹ, Lão Hồ vừa chết, thế lực của hắn chẳng mấy chốc sẽ bị những người khác nuốt sạch sẽ, nếu như mình về đi sớm, không thể nói trước còn có thể uống một thanh canh, kém nhất cũng có thể tìm một cái mới chỗ dựa.

Tại cái này Hắc Thành bên trong, không có chỗ dựa, không có người bảo bọc, Từ Vong cũng chính là thời gian sớm tối mà thôi. Cho nên bốn người lòng bàn chân sinh phong, chạy trốn lên độ gọi là một cái nhanh, động tác cũng là như thế, liền xem như trăm mét quán quân đều không thể cùng bọn hắn độ so sánh.

Chỉ là Chu Thần Hoàn muốn thả bọn hắn, được xưng là ma nữ Quý Kiến Sầu lại có thể mắt xem bọn hắn chạy trốn?

Chỉ gặp Quý Kiến Sầu Tiêu Tam nương gọi cảm cười một tiếng, ngón tay tại trên môi nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó đưa tay quét qua, mọi người ở đây bị nàng gọi cảm mị hoặc tới cực điểm động tác hấp dẫn lúc, cái kia bốn tên vừa mới chạy ra hai bước tiểu lâu la đầu liền phóng lên tận trời, mà bọn hắn không đầu Thân Thể, lại vẫn như cũ là chạy vọt về phía trước chạy, chỉ là chạy ra không có mấy bước, liền trực tiếp co quắp ngã xuống đất, máu tươi từ trên cổ phun ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ đen như mực thổ địa.

Tuy nhiên Hắc Thành bên trong người chết sự tình không thể bình thường hơn được, nhưng như Tiêu Tam nương như vậy tàn nhẫn đồng thời thủ đoạn đột ngột quỷ quyệt như yêu ma, vẫn là số ít, gặp Tiêu Tam nương quảng tới ánh mắt, đám người đều là theo bản năng lui lại một bước, không dám cùng chỉ nhìn thẳng.

Tại cái này Thực Lực Vi Tôn cường giả Vô Địch Hắc Thành bên trong, có được như thế thân thủ Tiêu Tam nương cùng Chu Thần Hoàn, đã có được ở chỗ này sinh hoạt tư cách, đồng thời địa vị trong nháy mắt liền cao đến cùng cái kia tối cao cấp một đợt người ngang hàng mức độ.

Tường đồ mọi người đẩy, diễm cao diễm tú, đây là Hắc Thành bên trong sinh tồn chuyên nhất pháp môn, mỗi lần có thể lực mới quật khởi, chắc chắn sẽ có vô số có đầu tường nạp đầu liền bá, chỉ là những người này còn chưa tiến lên nịnh nọt, liền nghe được không biết là ai rống lên một tiếng Thành Chủ Cẩm Quân tới, đám người chung quanh trong nháy mắt gà bay chó chạy, cuống quýt tứ tán, chỉ là mấy hơi thở, nguyên bản vây kín không kẽ hở đám người, liền nhanh chóng trống trải ra.

Chu Thần Hoàn trong mắt hơi có ngạc nhiên nhìn lấy trông trái đường cái, lại thấp đầu nhìn một chút chết sạch sẽ mặt theo cùng tay của hắn dưới, ngồi xổm xuống, vừa muốn đi xem mặt kia bên trên sưng đỏ nữ tử,

Chỉ là tay vừa mới duỗi ra, còn chưa chạm đến nữ tử quần áo, liền trên không trung ngừng lại một chút.

"Chết rồi, vết sẹo đao kia mặt sau cùng nhất cước dùng tới chơi đùa, nhất cước liền đập tàn nàng Khí Cơ." Tiêu Tam nương ngồi xổm người xuống đem mặt theo trên đầu cầm dao găm rút ra, tại mặt theo trên quần áo lau, lau khô dao găm bên trên vết máu về sau, hướng Chu Thần Hoàn ném đi, nói tiếp nói: "Cừu nhân chết tại mình dao găm trong tay, cũng coi là báo thù, hạ Địa Ngục, cũng không sợ cùng cha mẹ người nhà gặp nhau."

Chu Thần Hoàn đưa tay tiếp nhận bay tới dao găm, hắn hí mắt mắt thấy dao găm bên trên nhàn nhạt hàn quang, lại liếc qua Thân Thể đã lạnh đi nữ tử, rốt cục lắc lắc đầu, đứng dậy, phun ra một ngụm trọc khí, khỏe miệng nhếch lên một tia cười lạnh, bỗng nhiên đem dao găm ngang ném đi, đồng thời lạnh giọng nói: "Thật xa chạy đến, lại là đem những người khác dọa lùi, ta nghĩ người không phải muốn vẫn ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt xem kịch a?"

Chu Thần Hoàn vừa dứt lời, dao găm chỉ hướng phương hướng Không Khí đột nhiên xuất hiện tầng một gợn sóng, tiếp theo liền thấy một cái thân mặc vải thô Ma Y, cầm trong tay quạt giấy dáng người khôi ngô nhưng khuôn mặt thanh tú Nam Tử trống rỗng xuất hiện, chỉ gặp hắn khép lại quạt giấy, nhẹ nhàng vừa gõ xen lẫn kiếm khí dao găm, dao găm liền phảng phất đụng phải không thể vượt qua cao như núi, lập tức đứng im ở giữa không trung, không nhúc nhích. Sau đó hắn lại là vừa nhắc quạt giấy, lần nữa vừa gõ, dao găm lợi dụng giống nhau độ, đảo ngược Chu Thần Hoàn kích bắn đi.

Chu Thần Hoàn con mắt nhắm lại, cất bước tiến lên, một bước vọt tới dao găm phía trước, nhắc tay khẽ vung, hóa đi dao găm bên trên bao khóa hỗn

loạn Khí Cơ, một phát bất được dao găm, lần nữa tiến lên, chính là không chút do dự hướng người kia đâm tới.

Mà người kia thấy thế, đồng dạng là không chút hoang mang, một tay ép bên dưới Chu Thần Hoàn dao găm, một tay cầm quạt giấy, như Hoàn Hảo Thiên Quân, nhìn như chậm rãi quét ngang, kì thực là trong nháy mắt tạo nên vô số khí nhận, Chu Thần Hoàn cảm nhận được những cái kia nhìn không thấy khí nhận truyền đến đâm nhói cảm giác, lông mày nhăn lại, chân phải một đỉnh, tay phải làm khuỷu tay đứng vậy một không.

Người kia vẫn luôn là bộ dáng nhàn nhã, gặp Chu Thần Hoàn khuỷu tay trái đánh tới, cũng vẫn như cũ là không có một chút đáng về lo lắng, thân thể của hắn một bên, tránh thoát Chu Thần Hoàn khuỷu tay trái đồng thời, đồng dạng lấy đùi phải roi đá đi, đồng thời Thân Thể chuyển qua, khuỷu tay phải cũng là đồng dạng một đỉnh.

Chu Thần Hoàn khoe miệng mỉm cười, toàn thân Nguyên Khí khuấy động mà ra, chỉ gặp hắn một tay nắm tay, hướng về phía người khuỷu tay phải đứng vậy đánh tới, cứng đối cứng? Chu Thần Hoàn thật đứng là không có sợ qua ai.

Chỉ là người kia hành động quả thực như bần thu, nhìn thấy Chu Thần Hoàn Quyền Phong không thể ngăn cản, liền không còn ngạnh kháng, thân thể của hắn hướng về sau hơi cong, đồng thời quạt giấy vỗ, cùng Chu Thần Hoàn quyền đầu va nhau trong nháy mắt, chỉ nghe một tiếng vang trầm vang lên, Chu Thần Hoàn không động mảy may, nhưng hắn lại lui lại một bước rưỡi, sau cùng nhất cước càn là sâu xuống mặt đất nửa thước, giẫm ra một cái hố nhỏ đến, mới ngưng được lui thế.

Nhìn thấy người kia đối kháng mình tám thành lực lượng như cũ có thể ung dung không vội, Chu Thần Hoàn lông mày hơi nhíu, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, mở miệng hỏi nói: "Người đối ta không có Sát Ý, người là ai? Tìm ta chuyện gì?"

Người kia nghe nói Chu Thần Hoàn hỏi thăm, gặp Chu Thần Hoàn thu tay lại không tiếp tục chiến ý tứ, lúc này mới nhoáng một cái mở ra quạt giấy, rất Phong - tao phẩy phẩy, chấp tay cười nói: "Tại hạ họ Long, tên một chữ một cái lòng chữ, hôm nay tới đây không có ý tứ gì khác, chỉ là tại hạ trùng hợp biết một chút bấm ngón tay bốp tính toán trò xiếc, tính tới chỗ cửa thành có náo nhiệt có thể nhìn, cho nên mới tới nơi này tiếp cận bên dưới náo nhiệt. Còn vì sao đem những người khác dọa lùi, ta muốn cái này cũng hẳn là các người hi vọng a, dù sao hơn ba trăm người giết, cũng không có dễ dàng như vậy, sẽ còn đánh rần động cỏ, người nói có đúng hay không đâu?"

Chu Thần Hoàn nghe vậy cười ha ha một tiếng, chỉ là hắn cười không phải trước mắt nam tử "Lòng nhiệt tình", mà là tại cười tên của hắn.

Diễn viên quần chúng diễn viên quần chúng, đến cùng là xuất hiện một tập hợp liền sẽ chết diễn viên quần chúng, còn có thể Hậu Tích mộng không ngừng nỗ lực, cuối cùng trở thành Ảnh Đế diễn viên quần chúng đâu?

Hắn quay người muốn đi cùng Tiêu Tam nương nói một câu diễn viên quần chúng hai chữ chuyện lý thú, nhưng ai biết khi hắn chuyển qua đầu lúc, cũng đã tìm không thấy Tiêu Tam nương thân ảnh.

"Như nếu người là đang tìm cái kia xinh đẹp Mỹ Kiều Nương, ta có thể nói cho người nàng tại người cùng ta đánh nhau thời điểm, liền đã rời đi." Diễn viên quần chúng rất khéo hiểu lòng người nói nói.

Chu Thần Hoàn nhún vai, đem cái kia vừa mới giết tính mạng người dao găm tiện tay cầm ở bên hông, không còn để ý không hỏi tên này gọi diễn viên quần chúng cổ quái Nam Tử, quay người liền hướng trong thành đi đến.

Diễn viên quần chúng Nam Tử lại là như bóng với hình, thủy chung đi theo Chu Thần Hoàn sau lưng ba bước địa phương xa, hắn nhìn trái phải một chút, mới nhỏ giọng nói ra: "Uy, ta nhìn người tướng mạo không phải đại ác nhân, mà lại vừa rồi người còn xuất thủ tương trợ một cái không quen biết Nữ Nhân, có Hiệp Nghĩa chi phong, cho nên người có thể nghe ta một tiếng khuyên, mau rời khỏi toà này Hắc Thành, tốt nhất là càng xa càng tốt, bằng không đến lúc đó bị liên lụy, chết tại nơi này, vậy thì thật là đáng tiếc."

Chu Thần Hoàn thân hình dừng lại, chưa có trở về đầu, hỏi: "Có ý tứ gì?"

"Người cũng không cần quan ý gì, người cùng cái kia Nữ Ma Đầu dù sao cũng là đồng bạn, ta và người nói những này, đã là không nên, nếu không phải nhìn người bản sự không thấp, tâm địa khá tốt, ta mới lười nhác cùng người ở chỗ này lao đao đâu! Dù sao lời đã nói cho người biết, muốn hay không đi, chính người tùy ý."

Dứt lời, Chu Thần Hoàn đã cảm thấy sau lưng truyền đến Nhất Trận Phong âm thanh, về đầu lại nhìn, lại chỗ nào có thể nhìn thấy nửa cái bóng người?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Đen ăn đen

Một mình đi tại trần ngập mùi tanh hôi vị trên đường phố, ngẫu nhiên nhìn thấy có người bên đường bị đánh toi bởi trăng cảnh, Chu Thần Hoàn cũng là mặt không biểu tình thờ ơ lạnh nhạt, hẳn dù sao không phải thánh nhân gì, cũng không phải thật giống cái kia tên là diễn viên quần chúng Nam Tử nói có Hiệp Nghĩa chi tâm, xuất thủ không xuất thủ, với hắn mà nói không có cái gì tiêu chuẩn, toàn dựa vào bản thân tâm tình.

Vừa rồi sờ đi xuất thủ, chỉ là bởi vì tâm lý đối cái kia mặt theo gia hỏa thuần túy khó chịu thôi, về phần phải chăng buồn nôn mình, lại có hay không bởi vì cái kia đáng thương lại đáng hận nữ tử, Chu Thần Hoàn không phủ nhận có những tâm tư, nhưng muốn nói chiếm cứ lớn đầu, vậy cũng chưa chắc.

Nhìn thấy bọn này hùng hùng hổ hổ rồi đi đám gia hỏa hung hăng trừng xem qua đến, Chu Thần Hoàn cũng chỉ là cười nhạt một tiếng, mà lại đi nhìn cái kia mặt đất vừa mới bị đánh sưng mặt sưng mũi gia hỏa, người kia cũng chỉ là giận mắng nói: "Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn đem ánh mắt người đào xuống tới!"

Nói xong, liền phui mông một cái nghiêng ngang rồi đi, cho dù trên mặt vẫn như cũ là xanh một miếng tím một khối, cũng không để ý chút nào, cái kia cái cảm ngứa, liền cùng mình là trời Vương lão tử.

Chu Thần Hoàn thu tầm mắt lại, trên mặt mặt không biểu tình, ánh mắt lại hết sức băng lãnh, loại địa phương này, loại này hào không có quy tắc Tội Ác Chi Thành, tồn tại, có ý nghĩa gì?

Trong ngực Hạo Nguyệt tựa hồ là cảm nhận được Chu Thần Hoàn trong lúc lơ đãng trần ra tới hàn ý, không khỏi nâng lên đầu chút chút kêu một tiếng, Chu Thần Hoàn nghe được Hạo Nguyệt gọi tiếng, thấp bên dưới đầu nhìn về phía hai mắt sáng chói như tinh thần nhưng bây giờ lại có chút âm đạm hai con ngươi, gặp cái này trong hai con ngươi lộ ra Nhân Tính Hóa thần sắc lo lắng, hẳn hơi sửng sốt, chợt lại là khốc liệt nhếch lên, cười nhạt một tiếng: "Còn để người cái này tiểu tử cho lo lắng? Thật sự là càng sống càng trở về, người yên tâm đi, tuy nhiên trong thành này có một ít khí tức không kém gia hỏa tồn tại, nhưng bằng vào ta hiện tại bản sự, cũng không trở thành hoàn toàn trở thành thịt cá trên thớt gỗ, chỉ là một người là không biết nói cái này Tiêu Tam nương đến cùng là có hay không tất giết cái kia Đông Thắng bằng xếp hạng thứ ba riêng có Vương Giả danh xưng bình an; cả hai cũng đối cái kia gọi diễn viên quần chúng gia hỏa có chút để ý, thực lực không yếu, nói chuyện còn bừa bãi, hẳn nói để cho ta mau chóng rời đi, trừ bỏ thật có hảo ý không đi nói, cũng khẳng định là có nó ý đồ của hắn. Hắc Thành, tội ác, Ma Đầu còn có một số càng thêm thần bí gia hỏa, xem ra chuyện này xuất hành, cho ta kinh hi còn thật không ít."

Hạo Nguyệt lại là chút kêu lên, Chu Thần Hoàn cười lắc lắc đầu, nhẹ nhàng vuốt ve mấy bên dưới Hạo Nguyệt nhu thuận lông, lại đưa nó thả đến đỉnh đầu, phía dưới mình muốn đi gặp một người, đây là ba mươi năm trước đó Bệnh Hồ Cự Sĩ gì đức ít liền chôn bên dưới quân cờ, hôm nay hắn muốn tới thu cò, chỉ là bốn mươi năm không có đập về quê nhà thổ địa, cũng không biết đạo tâm nghĩ phải chăng còn là như vậy trung thành, mà lại gì đức ít tại trước khi đi đã từng căn dặn, Thạch Ngọc nước Phong Vân Quốc Mật Thẩm thế lực thẩm thấu lợi hại, ngay cả hắn cũng không dám hoàn toàn cam đoan người này như cũ trung thành tại Thạch Ngọc nước, huống hồ hiện tại người kia quyền cao chức trọng, có thể dùng một tay che trời để hình dung, cho nên gì đức ít phân tích, người kia phản bội khả năng tại chín thành phía trên.

Tuy nhiên dù là cơ hội này lại nhỏ, Chu Thần Hoàn cũng phải thử một lần, dù sao như nếu con cờ này có thể báo cáo cuối ngày, Thạch Ngọc nước sau này đường cũng sẽ giảm bớt rất nhiều long đong.

Chu Thần Hoàn từ đại lộ nhập vào tiểu lộ,

Tại một cái trong ngõ hẻm phi thường không thấy được viện lạc trước ngừng lại, hắn một tay nhẹ nhàng vuốt ve bên hông dao găm, một tay kia là trực tiếp đẩy ra viện nhóm.

Đi vào trong nội viện, chỉ gặp trong nội viện có bốn tên thân mang màu đen Cẩm Y Nam Tử, những người này đều không ngoại lệ, đều là lưng đối viện nhóm, thẳng đến Chu Thần Hoàn đến gần, mới có một người xoay người lại.

Người kia tướng mạo nho nhã, hai sợi xám trắng thái dương phiêu nhiên nhai lạc, hẳn nhìn thấy chỉ có áo trắng trắng giày Đinh Đầu Thổ Trắng Chu Thần Hoàn một người đến đây, lông mày không khỏi hơi nhíu lại, nhưng lại trong nháy mắt khôi phục tự nhiên.

Chỉ gặp hắn ôm quyền nói ra: "Công tử tới đã chậm, chủ nhân nhà ta chờ đợi không vội, đã rời đi."

Chu Thần Hoàn thần sắc không có nửa phần biến hóa, chỉ gặp hắn lại sờ lên bên hông dao găm, cười nói: "Là đứt khoát liền không có đến, hay là thật đi rồi?"

Tên này nho nhã Nam Tử cười dao động đầu nói: "Công tử kỳ thực có thể An Nhiên rời đi."

Chu Thần Hoàn xùy cười một tiếng, "Chỉ sợ nếu như ta cứ như vậy quay người rời đi, hiện tại đã thân chỗ khác biệt đi?"

Nho nhã Nam Tử nghe vậy cũng là cao giọng phá lên cười, âm thanh cời mờ, không có một tia ác nhân nên có hung ác nham hiểm, chỉ gặp hắn phui tay, trừ mình ra bên ngoài, cái kia ba tên đưa lưng về phía Chu Thần Hoàn người vậy mà xui xẻo xuống dưới, Chu Thần Hoàn thấp bên dưới đầu cẩn thận nhìn lên, mới phát hiện ba người này ở đâu là thật người, chỉ là một đồng quần áo thôi.

"Công tử mời trở về đi, lúc này không giống ngày xưa, chủ nhân nhà ta mệnh ta ở chỗ này chờ đợi mười năm, hôm nay đã qua một ngày, ần lý thuyết ta hẳn là rời đi, chỉ là trùng hợp nghe được có một tên ôm thổ đeo kiếm Nam Tử giết đến Trần cầu đánh toi bởi, mười phần chắc vật, muốn muốn tận mắt gặp một lần người này là bực nào tư thế oai hùng mà thôi, hiện tại thấy qua, việc nơi này cũng nên hoàn toàn."

Chu Thần Hoàn lại vuốt nhẹ một bên dưới bên hông dao găm, nghĩ nghĩ, mở miệng hỏi nói: "Cái này Hắc Thành là chuyện gì xảy ra?"

Nhỏ nhả Nam Từ cười lắc lắc đầu, nói: "Hắc Thành như kỳ danh, không chỉ có vách tường đen, mặt đất đen, liền ngay cả nhân tâm cũng là đen, lại nơi nào có cái gì vật gì khác?"

"Người biết ta muốn biết cái gì." Chu Thần Hoàn lông mày cau lại.

Nhỏ nhả Nam Từ điểm một cái đầu, lạnh nhạt nói: "Chính là bởi vì biết Đạo Công Tử muốn biết cái gì, ta mới không muốn nói."

Chu Thần Hoàn thở nhẹ một hơi, hắt hắt hà từ khi tiến vào trong thành vẫn ngọt ngào kiềm chế lại mang theo mùi tanh hôi vị Không Khí, bóp đầu dao bụng, đột nhiên hỏi: "Chủ nhân của người liền không có để người lưu lại một lời nữa câu?"

Nhỏ nhả Nam Từ nghĩ nghĩ, đưa tay sợi sợi xám trắng thái dương, lúc này mới cười nói: "Chủ nhân hoàn toàn chính xác nói, chỉ là chủ nhân có một điều kiện, như nếu công tử không chủ động hỏi, ta cũng sẽ không chủ động nói ra."

"Lời gì?"

Nhỏ nhả Nam Từ thần sắc lúc này mới nghiêm túc lên, hần nhỏ bé không thể nhận ra hướng hai bên liếc đi, Chu Thần Hoàn tâm từ ý động, trong tay dao găm đột nhiên kích bắn đi, chỉ nghe sủ sủ nói phốc phốc tiếng vang, trong sân Không Khí liền càng thêm đục ngầu huyết tính.

Đội dao găm bay trở về về sau, Chu Thần Hoàn mới lên trước hai bước ngồi xổm xuống, dùng trên mặt đất quần áo màu đen lau sạch sẽ dao găm phía trên vết máu, ngữ khí không đổi nói ra: "Hiện tại có thể nói?"

Nhỏ nhả Nam Từ gặp Chu Thần Hoàn sát phạt quả quyết, động tác gọn gàng, lúc này mới hơi điểm một cái đầu, tán thưởng nói: "Thạch Ngọc nước Thái Từ Điện Hạ quả nhiên danh bất hư truyền, có điện hạ Châu Ngọc phía trước, lại nhìn Ngã Quốc ba cái hoàng tử, đều thật sự là khó coi."

Chu Thần Hoàn đối nhỏ nhả nam tử tán tụng không có một tia ngoài định mức biểu lộ, hần đứng dậy, thu hồi còn dính có mùi máu tươi dao găm, nói: "Người biết, người thời gian của ta cũng không nhiều."

Nhỏ nhả Nam Từ lại là cười điểm một cái đầu, hần một tay nhẹ vẫy, trước người liền hiện ra nhân nhạ mây mù, mà thân ảnh của hần, cũng tại trong mây mù chậm rãi trở thành nhạ, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Chỉ là tại biến mất trước đó, lại có một câu truyền vào Chu Thần Hoàn trong tai.

"Điện hạ như có thể còn sống rồi đi Phong Vân Quốc, chủ nhân nhà ta liền nhận ba mươi năm trước sổ sách, nếu là cách không mở được, vậy cũng chỉ có thể nói là Thạch Ngọc quốc khí vận còn chưa tới có thể chiếm đoạt Phong Vân Quốc thời điểm."

Chu Thần Hoàn ngửa ngẩng đầu lên, híp mắt mắt thấy đã tối xuống thiên không, chỉ là đêm Mạc trùng điệp, nhưng ở ngoài thành cùng nội thành cảnh tượng, lại là hoàn toàn khác biệt.

Hần nhẹ nhàng gảy một bên dưới bên hông dao găm, chỉ nghe nhất đạo thanh thúy tiếng vang truyền đến, như kim ngọc giao qua, dị thường êm tai.

"Hắc Thành?" Chu Thần Hoàn thu tầm mắt lại, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, hần đầu tiên là ní non một câu, sau vừa lớn tiếng cười nói: "Thật đúng là Hắc Thành a!" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Thành Chủ mời

Chương 134: Thành Chủ mời

Rời đi rách nát tiểu viện, vừa đi hai bước, Chu Thần Hoàn liền ngừng lại, hần lệch ra cái đầu nhìn một chút ngồi chồm hổm ở bên hông cao trên tường nữ tử áo xanh, bữu môi nói: "Người làm sao lại không mặc cái Váy, cũng có thể để cho ta no bụng nhìn đã mắt."

Tiêu Tam nương nghe vậy ngón tay nhẹ nhàng sờ lên khuôn gọi mỗi đỏ, chợt mị hoặc cười một tiếng, cười khanh khách nói: "Không phải lão nương xem nhẹ người, coi như lão nương hiện tại thoát - hết, người thực có can đảm cười lên đến?"

Chu Thần Hoàn bắt đắ dĩ thờ dài, hần thu tầm mắt lại, một bên tiến lên một bên gạt gù đắc ý nói: "Thật sự là thói đời ngày dưới, nhân tâm không cổ, muốn ta một cái như thế thuần khiết cao nhả thoát ly hạ cấp thú vị người, sao tại trong lòng người cứ như vậy không chịu nổi? Trả lại người coi quần áo ra ta liền cười đi lên, ca môn đứng vậy ngay cả nhìn nhiều cũng sẽ không nhìn, người tin hay không? Ngồi trong lòng mà vẫn không loạn quần tử, nói đúng

vậy Bản Công Tử."

"Thôi đi, làm sao hai canh giờ không thấy, người liền biến thành người khác? Miệng lưỡi trơn tru không nói, những lời này nghe cũng là rất cổ quái." Tiêu Tam nương từ tường cao bên trên tung bay rơi xuống, đi tới Chu Thần Hoàn bên cạnh thân, nhìn coi Chu Thần Hoàn Hóa không giải được về lo lắng lòng này, lại nói ra: "Người liền không muốn biết ta cái này hai canh giờ đi nơi nào? Có phải hay không bán rẻ người?"

Chu Thần Hoàn nhếch miệng, nói: "Ta muốn hỏi, người sẽ nói?"

Tiêu Tam nương cười khanh khách hai tiếng, khoe miệng hơi vênh: "Không biết nói."

Chu Thần Hoàn nhún vai, "Đó không phải là."

Giữa hai người lại phục trầm mặc, Chu Thần Hoàn từ tiểu lộ nhập vào đại lộ, chẳng có mục đích đi dạo, Tiêu Tam nương cũng giống như quên đi giết người sự tình, an tĩnh đi theo tại Chu Thần Hoàn bên cạnh thân, cũng cùng Chu Thần Hoàn như Cô Hồn Dã Quỷ lung tung đi dạo.

Như nếu bị ngoại nhân nhìn lại, không thể nói trước sẽ nói một tiếng thần tiên tuần lễ, nam anh tuần tiêu sái, nữ gợi cảm tự nhiên, chỉ là đồng hành hai người mới biết nói, âm thầm mãnh liệt đã đem hai người buộc chung một chỗ, muốn chia nhưng cũng không cách nào tách ra.

Dọc theo Hắc Thành Chủ Nhai nói đi gần nửa canh giờ, chợt thấy một đội người khoác kim giáp đội mạnh cười ngựa gào thét mà đến, bọn hán cầm trong tay kim sắc Đại Súc, kỵ hành ở giữa tư thế hiên ngang, đặc biệt là cái kia khổ bên dưới tuần mã đều là chủng loại Ưu Lương Đại Hoàng phiêu, chạy đi với như Tật Phong, móng ngựa đập đất như sấm nổ, âm âm tiếng vọng tại trên đường phố.

Hắc Thành bên trong cùng hung cực ác Cư Dân Cương Cương Hoàn nghênh ngang hành tẩu tại trên đường cái, nhưng nghe được cái này âm âm nhuộc lời âm thanh tiếng vỗ ngựa vang, lại nhìn thấy cái kia kim quang lấp lánh Đại Súc cùng khải giáp, liền trong nháy mắt huyết sắc hoàn toàn không có, vội vàng hướng bên hông chạy tới, sợ mạo phạm cái này Hắc Thành Thành Chủ duy nhất tinh nhuệ Cẩm Quân.

Chu Thần Hoàn cũng không muốn đồ gây phiền toái, thấy thế cũng là hướng bên đường tránh đi, cho cái này nhìn Kiều Dững Thiện Chiến Cẩm Quân nhường đường, chỉ là người cẩm quân này đám người mới vừa từ hán bên cạnh thân nhanh ruổi ngựa rời đi, nhưng lại nhanh chóng gãy trở lại, đem Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương vây vào giữa.

Tiêu Tam nương tay trái vừa mới nâng lên, liền bị Chu Thần Hoàn nhỏ bé không thể nhận ra ép xuống, chỉ gặp Chu Thần Hoàn ôm quyền cười nói: "Không biết các vị Quân Gia có gì chỉ giáo?"

Thoạt nhìn là Cẩm Quân lĩnh Nam Tử vượt quá tất cả mọi người dự kiến cũng lộ ra nụ cười, ôm quyền nói: "Công tử xin hãy tha lỗi, Thành Chủ cho mời."

Chu Thần Hoàn đồng tử hơi co rút lại, sừng sốt một dưới, nói: "Thành Chủ Đại Nhân muốn gặp ta?"

Cẩm Quân lĩnh cười điểm một cái đầu, "Bởi vì Thành Chủ Đại Nhân cũng không nói rõ công tử chuẩn xác vị trí, cho nên chúng ta vừa mới kém một chút liền bỏ qua công tử, công tử còn mời cùng chúng ta tiến về Thành Chủ Phủ."

Chu Thần Hoàn chuyển qua đầu nhìn một chút Tiêu Tam nương, chỉ gặp Tiêu Tam nương nụ cười trên mặt vẫn như cũ, nàng không nói một lời nhìn lấy Chu Thần Hoàn, ngón trở tay phải cùng ngón cái giao nhau, Chu Thần Hoàn thấy thế, đành phải bắt đầu đi nói chuyện, tâm lý oán thầm cái này Nữ Ma Đầu thật không nghe lời, nhưng ngoài miệng cũng chỉ có thể nói ra: "Đã sớm nghe nghe Thành Chủ Đại Nhân phong thái rồi,

Trong lòng một mực ngưỡng mộ vô cùng, hôm nay có thể may mắn nhìn thấy Thành Chủ, quả thật ta chuyện may mắn."

Gặp Chu Thần Hoàn đáp ứng sáng khoái như vậy, Cẩm Quân lĩnh trong lòng cũng nhẹ nhàng thở ra, nói đến quả thực kỳ quái, tính cách cực kỳ cổ quái Thành Chủ hôm nay vậy mà lần đầu tiên hướng bọn hán lộ ra nụ cười, hơn nữa còn nói muốn mời một cái một thân tuyết trắng Đinh Đầu Thỏ Trắng Nam Tử nhập phủ. Đừng xem nhẹ nụ cười này vừa mời, chỉ ít bọn hán thân là Thành Chủ tín nhiệm nhất Cẩm Quân, mười năm này cũng cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy Thành Chủ cười một tiếng, chớ nói chi là nghe được Thành Chủ nói một cái mời chữ.

Cho nên tại tiếp vào nhiệm vụ này lúc, rung động trong lòng bọn họ cũng có thể nghĩ, rất nhiều người thậm chí đều đang nghĩ cái này một thân tuyết trắng Đinh Đầu Thỏ Trắng kỳ quái Nam Tử có phải hay không là thành chủ nhân tình, đương nhiên loại chuyện này bọn hán là không dám nói ra.

Vốn cho rằng sẽ có chút khó khăn trắc trở, dù sao Thành Chủ Đại Danh tại Hắc Thành bên trong thật sự là tính không được tốt, như nếu đối nội thành Cư Dân nói Thành Chủ cho mời, những người này hơn phân nửa là cầu gia gia cáo nãi nãi thà rằng chết đi cũng không phớt lờ, chỉ là cái này kỳ quái người trẻ tuổi cực kỳ tốt nói chuyện, cũng liền bớt đi rất nhiều phiền phức.

Một cỗ hào hoa xa xỉ xe ngựa rất nhanh lái tới, Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương trèo lên lên xe ngựa về sau, chỉ nghe Cẩm Quân lĩnh đối xử lạnh nhạt quét chung quanh tâm thần khiếp đảm nội thành Cư Dân một chút, liền lạnh hừ một tiếng, nâng tay lên bên trong Đại Súc, nói: "Đi!"

Mười mấy tên Cẩm Quân hộ vệ xe ngựa rời đi, âm thanh càng ngày càng xa, rốt cục biến mất không thấy gì nữa về sau, nội thành còn lại Cư Dân mới dám đi ra nhà nhóm, trắng lớn mặt sợ hãi rụt rụt nhìn lấy đi xa đã nhanh muốn không nhìn thấy cái bóng đội kỵ binh ngũ, miệng thảo luận lấy ai đều không tin ngoan thoại, trong mắt lại là mười phần âm trầm sắc.

Bị Thành Chủ cùng Cẩm Quân kỵ ở trên người, những này vốn là cùng hung cực ác ác nhân lại có thể không có xoay người ý nghĩ?

Bỗng nhiên Nhất Trận Phong thổi tới, đám người chỉ cảm thấy bão cát đập vào mặt, vội vàng nhắm mắt lại, chỉ là gió này tới lui quá nhanh, còn chưa kịp

phản ứng liền đã biến mất.

Tâm tình ác liệt đám người ánh mắt càng thêm hung ác nham hiểm, bọn hắc chửi ầm lên không chỉ có người cười tại trên cổ mình đi ị, liền ngay cả gió này cát đều khi dễ mình, chỉ là không có người chú ý tới, tại bão cát thổi qua về sau, một cái vải thô Ma Y thân ảnh chẳng biết lúc nào ra hiện tại thân bên cạnh.

Tên là diễn viên quần chúng Nam Từ nhìn lấy Chu Thần Hoàn chỗ ngồi xe ngựa đi xa phương hướng, con mắt cũng là híp lại híp mắt, ngón tay hắc bấm niệm pháp quyết, hai tay như huyền ảnh, Chỉ Quyết không ngừng biến hóa, thần sắc trên mặt từ tình chuyển âm, lại từ âm chuyển nhiều mây.

Bỗng nhiên, trong tay hắc quạt giấy thoáng hiện một vòng ánh sáng, Phiến Cốt cũng là có một chút chấn động, đái hắc mở ra về sau, chỉ gấp quạt giấy bên trên có hai chữ chậm rãi xuất hiện, chữ vì Hành Thư, nếu là người bình thường xem ra, chỉ là hai đoàn mơ hồ vẩy mực vẽ, nhưng tại diễn viên quần chúng trong mắt, lại là khiến hắc tâm thần trong nháy mắt kích động Thiên Ngôn!

"Phúc duyên? Ra sao phúc duyên? Chẳng lẽ do hắc mà ra?"

Diễn viên quần chúng thu về quạt giấy, trong mắt thần sắc âm tình bất định, hắc nâng lên đầu nhìn một chút nhọt nhạt trầm muộn Thương Khung, bỗng nhiên thu tâm mắt lại, trong mắt lóe lên vẻ kiên định.

"Sâu một cùng yêu ma, không thể không trừ. . ."

Vung tay lên ở giữa, lại là bão cát đột kích, đám người không khỏi lại là nhắm mắt quất mắt, lại cũng không người cảm giác bên cạnh nhìn không thấy được Nam Từ lại chẳng biết lúc nào biến mất. (chưa xong còn tiếp.)8mz

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Diệt Thế Liên Hoa trận

? Chương 135: Diệt Thế Liên Hoa trận

Lái về phía Thành Chủ Phủ trong xe ngựa, Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương ngồi đối diện nhau, vén rèm xe hướng nhìn ra ngoài, chỉ gặp đêm Mạc bên dưới Hắc Thành, so cái kia nhuộm mực mực nước còn muốn đen hơn ba phần, tường viện là đen, dưới đất là đen, nếu là không có cái kia dễ thấy đèn lồng đỏ treo lơ lửng giữa trời mà treo, như là quỷ như lửa, Chu Thần Hoàn đều sẽ hoài nghi mình có phải hay không đi xuống suối vàng.

Thu tâm mắt lại, hạ màn xe xuống, Chu Thần Hoàn nhìn về phía vừa tiến vào trong xe ngựa liền không nói gì lồng mây buông xuống Tiêu Tam nương, hỏi: "Thành chủ này quả nhiên là tẩu tử ngươi?"

Tiêu Tam nương điểm một cái đầu, song mắt thấy trong xe ngựa ở giữa lò than, nhìn qua trong lò than đỏ rực lửa than, khuôn mặt cũng bị lửa than chiếu đỏ, nàng âm thanh không cao, nói: "Là Chị Dâu không giả, liên sợ nàng hiện tại không nhận ta cái này Ma Đầu muội tử."

Chu Thần Hoàn lại hỏi: "Nàng điểm danh muốn gặp ta, là thật muốn gặp ta, vẫn là muốn mượn ta chi thủ tới gặp ngươi?"

Tiêu Tam nương lúc này mới nâng lên đầu, trên mặt lạnh lùng lại không một chút ngấm ngấm vẻ mặt vui cười, chỉ gặp nàng lật tay nhất chuyển, một thanh sắc bén dao găm xuất hiện trong tay, xoay tròn mấy bên dưới dao găm, dao găm tỏa ra lò than ánh lửa, cũng hiện ra Tiêu Tam nương mị hoặc tự xưng tuyệt mỹ khuôn mặt.

"Vô luận nguyên nhân là cái gì, tóm lại ta như xuất thủ, ngươi có động thủ hay không?" Tiêu Tam nương đạm mạc nói nói.

Chu Thần Hoàn nhún vai, hắc cũng đưa tay gõ gõ bên hông dao găm, cảm thụ được dao găm rung động, cười nói nói: "Ngươi từng xuất thủ giúp ta, nếu ta không giúp đỡ ngươi, cũng không tránh khỏi quá mức tiêu nhân."

"Ngươi không là tiểu nhân?" Tiêu Tam nương nhìn chằm chằm Chu Thần Hoàn hai mắt, nhàn nhạt nói.

Chu Thần Hoàn trừng lớn hai mắt, chợt lại là bất đắc dĩ cười một tiếng: "Ta ẩn tàng sâu như vậy, vẫn là bị ngươi phát hiện."

Tiêu Tam nương nghe vậy nhếch miệng lên, đôi mắt lần nữa cong lên, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng đem dao găm ném đi, Chu Thần Hoàn một tay khoanh tròn tiếp được dao găm về sau, cười nói: "Cười? Cười liền tốt, đây mới là ta biết ma nữ Quỷ Kiến Sầu."

Tiêu Tam nương nhẹ hừ một tiếng, nhưng cũng không nói thêm gì nữa. Hai người lại trầm mặc nửa khắc đồng hồ, ngựa liền ngừng lại.

"Công tử, chúng ta đến." Cẩm Quân thủ lĩnh âm thanh truyền tới, Chu Thần Hoàn hơi điểm một cái đầu, đáp ứng, liền đem hai cây chùy thủ phân biệt treo ở hai bên bên hông, liếc qua thần sắc khôi phục như thường Tiêu Tam nương, khóe miệng hơi vênh lên, xuống xe ngựa.

Xe ngựa đứng tại Thành Chủ Phủ ngoài cửa, Thành Chủ Phủ lối kiến trúc cùng Hắc Thành những kiến trúc khác không hề khác gì nhau, đều là một mảnh đen kịt, khác biệt duy nhất, cũng chính là Thành Chủ Phủ phía trên không có bất kỳ cái gì tấm biển, thậm chí ngay cả một cái đèn lồng đều không có, như nếu không phải sống nội thành Cư Dân, ai cũng không tưởng tượng nổi này lại là Nhất Thành Chi Chủ phủ đệ.

Phủ nhóm chưa khóa, bị cẩm quân thủ lĩnh một bên dưới đẩy ra cánh cửa, lộ ra bên trong rộng rãi hành lang qua nói, Cẩm Quân thủ lĩnh hướng Chu Thần Hoàn ôm quyền nói: "Công tử cùng cô nương còn mời tự hành đi vào, Thành Chủ ưa thích thanh tĩnh, không thích bị người quấy rầy, cho nên trong phủ ngoại trừ một cái lão ma ma bên ngoài, không có những người khác hầu hạ, chúng ta liền ở bên ngoài chờ đợi, không bởi công tử tiền nhập."

Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương liếc nhau một cái, lẫn nhau hơi điểm đầu, liền cười nói: "Vậy thì tốt, một đường làm phiền chư vị huynh đệ."

Cùng Tiêu Tam nương cùng nhau tiến vào Thành Chủ Phủ về sau, chân trước vừa vừa bước vào Thành Chủ Phủ, phủ nhóm liền tự động, Chu Thần Hoàn đứng tại trên bậc thang quét mắt một vòng Thành Chủ Phủ công trình, chỉ gặp thành chủ này phủ diện tích lớn là lớn, nhưng bên trong lại ngay cả cái đình đài Lâu Tạ đều không có, chỉ có lớn như vậy một cái quảng trường, quảng trường hậu phương là một loạt phòng ốc, trừ cái đó ra, không có cái gì, quả thực là đơn giản làm cho người ta không cách nào tin nổi này lại là Thành Chủ chỗ ở.

Tiêu Tam nương từ khi tiến vào Thành Chủ Phủ về sau,

Hai tay liền nhỏ bé không thể nhận ra siết thành quyền đầu, nâng đi tại Chu Thần Hoàn sau lưng, đầu lâu buông xuống, dị thường trầm mặc.

Chu Thần Hoàn tựa hồ không có phát giác được Tiêu Tam nương dị thường, đi đến mấy bước, tại trống trải quảng trường trên cầu thang, đột nhiên ngừng lại, hẩn híp mắt nhìn không có vật gì quảng trường, bỗng nhiên dậm chân, chấn lên một khối thạch đầu ném không trung.

Nhắc chân đá một cái, chỉ gặp thạch đầu bay tứ tung mà đi, từ trên quảng trường phương vạch ra nhất đạo như Sao Chổi huỳnh quang, quang mang lóe lên liền biến mất, thạch đầu rơi xuống đất, mà cái kia nguyên bản không có vật gì quảng trường cũng tại thời khắc này đột nhiên vang lên oanh buồn bức thanh âm vang, răng rắc răng rắc, phẳng phát rì sét linh kiện lẫn nhau cắn vào.

Quang mang lấp lóe, một khối Liên Hoa kiều dáng đồ án đáng không mà lên, chỉ là cái này Liên Hoa còn chưa hoàn toàn khai phóng, Không Khí xuất hiện gợn sóng, liền như là một cục đá ném tới trong hồ nước, gợn sóng không ngừng, sóng nước dập dờn, Liên Hoa chấp chờn, thật sự là tốt một bức Liên Hoa chấp chờn cầu.

Chu Thần Hoàn vốn cho là cái này đột nhiên xuất hiện trận pháp cũng là tại cái khác mấy thành nhìn thấy Diệt Tà Thánh Uy trận, nhưng ai biết trận này vừa lộ ra, liền có so mấy cái kia Diệt Tà Thánh Uy trận còn phải mạnh hơn mấy lần uy thế đột nhiên dâng lên, mà lại cái này Liên Hoa trong nháy mắt từ Cao Khiết chi trắng biến thành Âm Dạ chi đen, chỉ là từ xa nhìn lại, liền có thể cảm nhận được bên trong ẩn chứa mạnh lớn khí tức hủy diệt, nếu là trận pháp này thật bị Kích Hoạt, Chu Thần Hoàn thậm chí đều hoài nghi mình có thể hay không An Nhiên rời đi.

Diệt Thế Liên Hoa trận!

Chu Thần Hoàn trừng lớn hai mắt đi xem đây chỉ là bị mình khuấy động mà lên nháy mắt thoáng hiện đại trận trận hình, trong lòng cấp tốc nhận ra trận này đến cùng là loại nào đại trận.

Diệt Thế Liên Hoa trận, cực sự hiếm thấy Phật Môn đại trận một trong, cho dù là Chu Thần Hoàn vì Phật năm trăm năm, cũng chưa từng gặp đến bất kỳ Phật bố trí qua.

Liên Hoa tại Phật gia trong mắt người, là Cao Khiết thân Phật chi vật, mà lấy Liên Hoa mệnh danh trận pháp, đa số đều là gạt rửa Tà Ma khí tức, gấp rút người tin Phật niệm Phật phụ trợ trận pháp. Chỉ có Diệt Thế Liên Hoa trận, là lấy Liên Hoa mệnh danh, đồng thời vừa ra chính là hủy thiên diệt địa tất phải giết trận, Phật Môn ít sát phạt, nhưng trận này lại nghịch dùng Liên Hoa, hoàn toàn vi phạm Phật gia từ bi ý chí, lấy hủy diệt làm chủ, không cầu để cho người ta quay đầu là bờ, chỉ cầu triệt để hủy diệt thế gian tà ác. Mà lại trận pháp này tương đương không ổn định, nếu là thiết trí trận pháp nhân thủ pháp lạnh nhạt hoặc là tâm trí không kiên, rất có thể chưa giết địch trước hết giết mình.

Cái này cùng Phật Môn bản định đi ngược lại, là rất nhiều Phật gia chỗ khinh thường trận pháp, cho nên từ sinh ra về sau, liền cơ hồ không có bất kỳ cái gì Phật dùng qua, nếu không phải Chu Thần Hoàn tại học hỏi kinh nghiệm thời điểm nghe cái kia con lừa trọc lải nhải qua, mình cũng là không nhận ra loại trận pháp này.

Hẩn nhìn lấy một lần nữa trở nên yên ắng quảng trường, hai tay điểm nhẹ bên hông dao găm, trầm giọng hỏi: "Tam Nương, người xác định tẩu tử người không là thăng điên?"

Tiêu Tam nương cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cái này trên quảng trường lại có trận pháp ẩn nấp, nâng đến qua vài lần, từ bên trên đi qua cũng có nhiều lần, nhưng cũng không từng gây nên qua trận pháp thoáng hiện.

"Đây là cái gì trận?" Tiêu Tam nương không có trả lời Chu Thần Hoàn, mà là Ngưng Thần hỏi.

Chu Thần Hoàn một lần nữa mười bậc mà lên, hẩn một bên cẩn thận nhìn chăm chú lên bốn phía, một bên thấp giọng nói: "Diệt Thế Liên Hoa trận, như nếu trận pháp này dẫn động, ta muốn chinh tòa Hắc Thành đều chưa hẳn có thể có mấy người may mắn thoát khỏi. Nước động nước động, đây thật là một cái đại thủ bút, chỉ ít ta là chỉ nghe người ta nói qua, nhưng chưa bao giờ chân chính được chứng kiến xa cổ trận pháp, nghe nói trận pháp này nếu là

bố trí cũng đủ lớn, coi là thật có thể Hủy Thiên Diệt Địa, nói là Diệt Thế ngược lại cũng không phải khuếch đại."

"Diệt Thế Liên Hoa trận? Ngươi đến cùng muốn làm gì đâu?"

Tiêu Tam nương nhếch môi đỏ, nàng nâng lên đầu nhìn một chút nước son đen như mực Thương Khung, không trung không có một ngôi sao, liền phảng phát đầm lầy, đem chỗ có quang mang đều thôn phệ trong đó.

Chu Thần Hoàn nhủ mày không nói, vừa mới đi qua trên quảng trường phương, chỉ thấy chính đối quảng trường gian phòng cánh cửa mở rộng, nhất đạo nghe để cho người ta dị thường tâm thà âm thanh truyền ra: "Chu công tử, Tiêu muội muội, ta đã đợi đợi đã lâu." (chưa xong còn tiếp.)

...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Thành Chủ bình an

Chương 136: Thành Chủ bình an

Đi qua quảng trường, bước vào không rộng lắm bằng gỗ qua hành lang, tiến lên nữa đi đến hơn mười bước, cũng đã đến cánh cửa đã đánh thuê phòng ở giữa cửa ra vào.

Chu Thần Hoàn về đầu nhìn một cái Tiêu Tam nương, chỉ gặp Tiêu Tam nương kiểm bên trên đã khôi phục ngày xưa ngậm ngậm nụ cười, gặp Chu Thần Hoàn xem ra, cũng chỉ là như thường ngày đuổi ra lưới đồ liêm liêm vốn là Tinh Hồng bờ môi, gọi cầm lại mạng có dị dạng mị hoặc khí tức.

Hắn cau mày, lại cũng không nói gì thêm, hai tay dựng thẳng thà Thân Thế hai bên, đầu ngón tay điểm nhẹ bên cạnh treo dao găm, hít sâu một hơi, liền cũng đã không còn bất cứ chút do dự nào, trực tiếp bước ra một bước, tiến nhập đồng dạng mộc mạc đến cực điểm gian phòng.

Trong phòng chỉ có một cái bàn ba cái ghế, trừ cái đó ra, liền ngay cả một cái giường một cái ngăn tủ cũng không có, bên cạnh bàn ngồi một cái nữ tử áo trắng, nữ tử cũng không có như gì kinh thiên động địa khuôn mặt, nếu để cho Chu Thần Hoàn đến chấm điểm, cũng liền bảy mươi lăm phần tả hữu, thuộc về trung thượng chi tư.

Chỉ là nàng cái kia toàn thân lưu lộ ra ngoài lẽ loi khí chất, lại có thể để thế gian nữ tử âm thầm phai mờ, Cao Khiết như Bạch Liên, thanh nhã Jolène hoa, nàng ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, chỉ là lẳng lặng nhìn mình, Chu Thần Hoàn liền có thể cảm giác được nội tâm lặng yên an bình, chính là cái kia còn sót lại một điểm bức bội tâm tư, đều tại thời khắc này tan thành mây khói.

Nàng hai con ngươi thanh tịnh, không có một tia tạp chất, nhìn thấy Chu Thần Hoàn đi vào phòng, liền hơi điểm một cái đầu, âm thanh không cao, nghe vào trong tai dị thường dễ chịu: "Chu công tử, ta muốn xưng hô thế này hẳn không có sai lầm a?"

Chu Thần Hoàn gặp thành chủ này một chút liền khám phá thân phận của mình, cũng không lắm để ý, vô luận như thế nào, nàng cũng là Nhất Thành Chi Chủ, càng là Đông Thắng bảng thật sự bài danh trước ba đương thế cường giả, nếu là ngay cả mình ẩn nấp thân phận cũng nhìn không ra, đó mới là coi là thật không bình thường.

Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu, tuy nhiên là lần đầu tiên nhìn thấy nữ tử trước mắt, cũng tuy nhiên bởi vì Hắc Thành bên trong sự tình đối nàng sinh lòng bất mãn, nhưng khi hắn chân chính nhìn thấy nữ tử trước mắt, chân chính nghe nàng mở miệng nói chuyện về sau, đối với nàng phải chăng đối với mình có ác ý chuyện này, cũng liền lộ ra không trọng yếu.

Tiêu Tam nương theo sát Chu Thần Hoàn thân sau đi vào phòng, vừa thấy được đoan tọa nữ tử áo trắng, hai mắt liền không khỏi bật kín vẻ lo lắng, toàn thân dâng lên một vòng hàn ý.

Chỉ là nữ tử áo trắng phảng phất đối Tiêu Tam nương địch ý phảng phất giống như không biết, nàng nhẹ nhàng điểm đầu, ngữ khí vẫn là như vậy dịu dàng: "Muội muội, ta đã biết Dolph quân sự tình, cùng bị Ma Kiếm khống chế, sống không bằng chết, không bằng đầu thai chuyển thế, đầu thai làm người, cái này với hắn mà nói không phải chuyện xấu, đối chúng ta mà nói cũng không phải tin dữ, cho nên còn hi vọng ngươi có thể từ đó đi tới, chớ có một mực sai lầm, che đậy mình hai mắt."

Nghe được áo trắng bình an lời nói, Tiêu Tam nương phát ra cười lạnh một tiếng: "Không phải chuyện xấu? Phu quân của ngươi chết! Ngươi vậy mà nói không phải chuyện xấu? A, Thế Nhân đều nói ta là ma nữ, nói ta làm sát kế vô tội, nói tâm địa ta ngoan độc, nhưng cho dù ta ma nữ này đều bởi vì thân nhân cái chết mà hữu tâm có bi ý. Nhưng ngươi thì sao? Không chỉ có không có bất kỳ cái gì phu quân chết nên có Thương Tâm, vậy mà còn luôn miệng nói không phải chuyện xấu! Ta muốn hỏi ngươi, tâm của ngươi có phải hay không tại cái này Hắc Thành đợi đến lâu, cũng thay đổi thành đen hay sao?"

Nói tâm địa ta ngoan độc, ta nhìn ngươi cái này như hoa sen Cao Khiết nữ từ nội tâm càng thêm hiểm ác đi!"

Mặt đối Tiêu Tam nương cay nghiệt lời nói, tên là bình an Hắc Thành Thành Chủ biểu lộ như cũ không có nửa phần ba động, chỉ gấp nạng ngồi yên nhẹ giờ lên, một bên ra hiệu Chu Thần Hoàn nhập tọa, một bên dao động đầu nói ra: "Ngươi nói cũng không sai, nội tâm của ta xác thực so với trước kia muốn hiểm ác nhiều hơn, bất quá ta đối ngươi huynh trưởng cảm tình, cũng là một mực chưa biến."

"Một mực chưa biến?" Tiêu Tam nương xùy cười một tiếng, một chưởng vỗ đến trên mặt bàn, mặt mũi tràn đầy hàn ý nói: "Phu quân chết rồi, nữ tử tự tử, đây là thiên kinh địa nghĩa sự tình,

Đã ngươi nói ngươi đối huynh trưởng ta cảm tình một mực chưa biến, vậy ngươi vì sao không đi theo huynh trưởng mà đi? Ngược lại là ở chỗ này ngồi cái này cao cao tại thượng Thành Chủ, một mình sống tạm bợ?"

Áo trắng bình an lông mày cau lại, tiếp theo một lần nữa giãn ra, chỉ gấp nạng nhặt lên trên bàn ấm trà, cho Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương rót đầy chén trà về sau, mới dao động đầu nói ra: "Ta thân phụ còn lại sứ mệnh, còn không thể chết đi, bất quá ta đã thông qua bí pháp tra ra phu quân chuyển thế chỗ, đại hân 20 tuổi về sau, ta sẽ tìm đến hân một lần nữa gả cho hân, giải quyết xong kiếp này chưa hết tình duyên."

Tiêu Tam nương nghe vậy hai mắt đột nhiên vừa mở, nhưng gặp áo trắng bình an thần sắc không màng danh lợi, lại là giận dữ: "Lại Đầu Thai, đó còn là huynh trưởng ta?"

"Phải hay không phải, hai mươi năm sau ngươi từ có thể tự mình đi xem một cái." Bình an phối hợp nâng lên chén trà, nhẹ nhàng thổi phật trên chén trà phương sương mù, dừng một chút, lại nói ra: "Ta biết trong lòng ngươi có oán khí, nếu là bình thường, cùng ngươi đánh nhau một trận cũng không phải không thể, chỉ là ngươi tới thời cơ nói xong cũng không được tốt lắm, trùng hợp là ta không có thể tùy ý xuất thủ thời điểm. Cho nên ngươi tin cũng được, không tin cũng chẳng sao, vẫn là như trước kia, đi ở tùy ý, bất cứ lúc nào, chỉ cần ngươi đứng tại đằng sau ta, ta đều sẽ như trước kia vì ngươi che gió che mưa."

Nghe được bình an, Tiêu Tam nương im lặng không nói, vậy mà lần đầu tiên yên tĩnh trở lại, mà Chu Thần Hoàn thì là lông mày nhướn lên, có vẻ như hai nữ tử này quan hệ trong đó cũng không có Tiêu Tam nương nói kém như vậy sao?

Hai nữ tranh chấp, không có người phản ứng mình, hân cũng vui vẻ đến thanh nhàn. Cầm lấy cái chén, nhẹ nhàng vừa nghe, hương trà thanh đậm, miên thuận nhả trí, ngược lại thật sự là là trà như người, đều là giống nhau thanh tĩnh thanh nhã.

Hân đem chén trà phóng tới trước miệng, thổi thổi, còn chưa uống dưới, liền bị Tiêu Tam nương đoạt lấy. Chỉ gấp Tiêu Tam nương uống một hớp chỉ riêng nước trà trong chén, sau đó hung hăng róc xương lóc thịt Chu Thần Hoàn một chút, nói: "Xem kịch nhìn thật nào nhiệt a? Muốn hay không lão nương ta cho ngươi tìm chút bánh ngọt, để ngươi tốt hơn xem kịch?"

Chu Thần Hoàn cười điểm một cái đầu: "Cũng không tệ."

Tiêu Tam nương lại là hung hăng tròn mắt nhìn Chu Thần Hoàn một chút, đem chén trà bỗng nhiên phóng tới trên mặt bàn, nổi giận dưng dưng nói: "Ngươi họ Chu, nhưng ngươi lại nói cho ta biết ngươi họ sáng sớm, bút trưởng này chúng ta là không phải cũng nên tính một bên dưới?"

Chu Thần Hoàn nhún vai, nói: "Ngươi từ đầu tới đuôi cũng không hỏi qua ta phải tên tốt a? Coi như ta nói, ngươi sẽ tin?"

Tiêu Tam nương lúc này mới môi đỏ mỉm cười, ngồi tại Chu Thần Hoàn bên cạnh, cầm lấy chén trà lung lay, nói: "Hiện tại ngươi có thể nói."

"Chu Thần Hoàn." Chu Thần Hoàn không tiếp tục giấu diếm thân phận của mình.

"Thạch Ngọc Quốc Thái tử? Trách không được sẽ có nhiều như vậy Trần câu cùng giang hồ nhân sĩ muốn giết ngươi." Tiêu Tam nương đối Chu Thần Hoàn thân phận chân thật cũng không có quá mức kinh ngạc, nàng một lần nữa quay đầu đi nhìn một bên yên tĩnh uống trà nữ tử, khóe miệng hơi nhếch, lạnh giọng nói: "Đừng che giấu, có lời gì ngươi ngay mặt nói liền tốt, đem hai chúng ta cùng một chỗ kêu đến, tóm lại không là muốn xem một chút ngươi phu quân Linh Kiếm bị ai chiếm đi, hoặc là để một ngoại nhân biết nói người nhà của chúng ta ở giữa chuyện xấu xa a?" (chưa xong còn tiếp.)

...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: 100 ngàn máu tươi Tế Điện Vong Linh

Tiêu Tam nương ngữ khí thật sự là không thể dùng tốt để hình dung, chỉ là mặt đối loại này khiến Chu Thần Hoàn đều khiêu mi lời nói, Hắc Thành Thành Chủ bình an lại như cũ như một gốc Bạch Liên, người cũng như tên, trên mặt không buồn không giận, bình an thanh nhã, ôn hòa mà đối đãi.

Nàng hơi điểm một cái đầu, không màng danh lợi hai con người nhìn về phía Chu Thần Hoàn, môi đỏ khẽ mở: "Ta nhưng thật ra là muốn mời Chu công tử có thể giúp ta một chuyện."

"Để cho ta hỗ trợ?" Chu Thần Hoàn lông mày lại là vậy một cái.

Bình an tay áo tay cầm lên ấm trà, lại vì Chu Thần Hoàn đồ đầy nước trà về sau, mới ấm giọng nói ra: "Cái này Hắc Thành tình hình tin tưởng Chu công tử cũng đã biết được, không có gì ngoài ta cái kia tám trăm tinh nhuệ Cẩm Quân bên ngoài, những người khác có thể dùng không chuyện ác nào không làm ác nhân để hình dung. Cướp bóc đốt giết, không chuyện ác nào không làm, bọn họ đều là tại địa phương khác phạm vào triều đình Quan Phủ không thể tha thứ chi tội, mới hội tụ đến ta cái này Hắc Thành bên trong, tìm kiếm ta phò hộ."

Chu Thần Hoàn điểm một cái đầu, những sự tình này hắn cũng biết, chỉ là khi nhìn đến cái này phía sau Thành Chủ bình an về sau, tâm lý cảm giác cổ quái lại càng ngày càng mãnh liệt. Lòng dạ có thể thâm bất khả trắc, nguy trang cũng có thể lừa qua tất cả mọi người, nhưng khí chất này cùng từ nội tâm chân ý, lại là không thể gạt được cảm giác của mình, hắn tuy nhiên cùng bình an ở chung thời gian không ngắn, nhưng làm sao đều không thể đem nàng cùng cái này Tội Ác Chi Thành Thành Chủ thân phận cả hai hợp nhất.

Một cái là như hoa sen thuần khiết thanh nhã, một cái lại là như đêm tối Thị Huyết tà ác.

Bình an nhìn thoáng qua một bên thần sắc như cũ bất thiện Tiêu Tam nương, cười nhạt một tiếng, nói tiếp nói: "Kỳ thực ta bản thân cũng không phải cái gì Thiện Nhân, nhưng muốn nói Đại Gian Đại Ác nhưng cũng không hẳn vậy, chỉ là vì cho một cái bị Ma Kiếm không chế mà nhiễm lên nghiệt vận Nam Nhân gia tăng một số Phúc Vận, để hắn kiếp sau có thể Hữu Phúc vận làm bạn, cũng liền nghĩ ra dạng này một cái biện pháp, nói là công tội bù nhau cũng tốt, nói là khí vận tái giá cũng tốt, tóm lại là tận một kiện ta cái này thân vì phu nhân ứng tận nghĩa vụ."

Tiêu Tam nương nghe vậy đồng tử nhanh chóng co rút lại, nàng đột nhiên nhấc đầu nhìn chằm chằm toàn thân áo trắng quần áo trắng Đông Thắng bằng xếp hạng thứ ba nữ tử, thần sắc kịch liệt biến hóa, hai tay chăm chú nắm thành quyền đầu.

Chu Thần Hoàn trong lòng cũng là hiện lên một tia nghi hoặc, vẫn là không rõ sáng tạo cái này Hắc Thành cùng cái kia bị Ma Kiếm không chế chất phác người đàn ông có quan hệ gì.

Bình an nhàn nhạt cười một tiếng, duỗi ra Tú tay nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiêu Tam nương nắm tay ngọc thủ, nụ cười trên mặt vẫn như cũ là cho tâm thần người an bình cảm giác, nhưng nói ra lại là tới ngữ khí khí chất hoàn toàn không hợp huyết tính.

"Tướng công của ta bởi vì bị Ma Kiếm không chế, giết không ít người, trong đó có Người tốt cũng có Người xấu, có thể nói thân phụ Nghiệt Chương cũng không đủ, bất quá hắn cũng là bị bách trở nên, một người việc này oán cái này nháy mắt Ma Kiếm, Ma Kiếm không chủ, sát phạt đã không do hắn, cả hai thì nên oán ta, nếu không phải ta nguyên nhân, hắn cũng sẽ không cam nguyện bị Ma Kiếm chương không. Bởi vì cái gọi là Nhân Quả Tuần Hoàn, có nguyên nhân mới có kết quả, mấy ngày trước đây hắn thân sau khi chết,

Ta liền tay chuẩn bị vì hắn Tế Điện, lấy trong thành này 100 ngàn ác nhân máu tươi, rửa sạch tội ác của hắn, đồng thời đem Sát Ma gột rửa khí vận bất cho nàng, vì hắn rửa sạch ngày xưa Nghiệt Chương, tái tạo hoàn toàn mới phúc duyên. Đây là ta bây giờ có thể vì hắn làm duy nhất một sự kiện."

Nhìn lấy bình an mui phần lạnh nhạt nói ra đoạn văn này, muốn lấy 100 ngàn ác nhân máu tươi Tế Điện chết đi Tướng công lúc, chính là mấy đời làm người Chu Thần Hoàn cũng không khỏi đến trừng lớn hai mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc. Chớ nói chi là người kia thân muội muội Tiêu Tam nương.

Tiêu Tam nương hai mắt trong nháy mắt trừng lớn, trên mặt nàng đã không còn ngày xưa biểu hiện ra nụ cười quyến rũ, mà là vừa kinh vừa vui, thần sắc không ngừng biến hóa.

Nửa ngày về sau, Tiêu Tam nương mới phun ra một ngụm trọc khí, âm thanh khàn khàn nói: "Người nói là sự thật?"

Bình an hơi điểm một cái đầu: "Như nếu không phải như vậy, người cho rằng lấy tính tình của ta, sẽ tùy ý những này ác nhân tại lĩnh vực của ta làm mưa làm gió?"

"Tốt!" Tiêu Tam nương đột nhiên trừng điếu điểm đầu, chỉ gặp nàng vỗ bàn một cái, thần sắc quyết tuyệt nói: "Như nếu người coi thực có can đảm làm như vậy, ta liền bồi người Đồ Lục toàn thành. Đến chúng ta cấp độ này, nhân quả ảnh hưởng xa so với cái kia con kiến hôi tương tượng nghiêm trọng hơn nhiều, nếu là người không sợ nhân quả gia thân, ta liền bồi người cùng chống chọi với Thiên Kiếp!"

Nhìn thấy Tiêu Tam nương rốt cục bỏ xuống trong lòng khúc mắc, thanh nhã Thành Chủ nụ cười trên mặt lúc này mới nhiều một tia khói lửa nhân gian khí, nàng lắc lắc đầu, ôn hòa nói ra: "Việc này chỉ có thể đề ta làm, ta có thể chịu bên dưới Thiên Kiếp, nhưng người không được."

"Ta làm sao lại không được? Liền bởi vì người là thứ ba, ta là thứ sáu?" Tiêu Tam nương trừng lớn hai mắt giận nói.

Chu Thần Hoàn thở dài, lời kéo Tiêu Tam nương ống tay áo, nói: Chính xác cùng nàng nói như vậy, nàng có thể, người không được, mà lại ta khuyên người nhất tốt lập tức rời đi tòa thành này, nếu không người ta đều muốn chết không toàn thây."

Tiêu Tam nương hung hăng trợn mắt nhìn Chu Thần Hoàn một chút, chỉ là còn chưa nói cái gì, liền nghe bình an âm thanh âm vang lên: "Chu công tử nói

không sai, mà lại người cũng có thể yên tâm, ta nói qua hiện tại mình còn không thể chết, tự nhiên cũng sẽ không đi cầu chết, cùng những cái kia ác nhân so sánh, ta không cho rằng mười vạn người tính mệnh bù đắp được ta bình an một mạng."

Một cái thanh nhả như hoa sen nữ tử, tuy nhiên lại nói ra loại này cùng nàng khí chất hoàn toàn tương phản bá khí lời nói, Chu Thần Hoàn cũng không biết nói trong lòng là cái cảm giác gì. Hắn hít mắt mắt thấy trà nước trà trong chén xuất hiện điểm điểm giọt giọt, mở miệng nói: "Chỉ bằng người cái này một cái Diệt Thế Liên Hoa trận, chắc hẳn cũng vẫn là giết không hết toàn thành người a?"

Bình an điểm một cái đầu, thần sắc không có chút nào bởi vì Chu Thần Hoàn biết được phương pháp của mình mà có bất kỳ biến hóa nào, nàng đứng người lên, đi chậm rãi, đi đến bên cửa sổ, đẩy mở cửa sổ nhìn lấy nhọt nhọt đè nén bầu trời đêm, nhẹ giọng nói: "Tất cả mọi người biết Hắc Thành là một chỗ che chở chỗ, nhưng lại có ai biết Hắc Thành cũng là một chỗ ngục giam đâu? Có thể chống cự Ngoại Địch xâm lấn, tự nhiên cũng liền có thể để người ở bên trong vô pháp chạy ra. . ."

Nàng thở ra một hơi thật dài, trên mặt lộ ra một tia vẻ say mê: "Hắc Thành đã năm năm ngăn cách, tối nay qua đi, ta cũng rốt cục có thể hít một hơi phía ngoài không khí mới mẻ. . . Năm năm chưa ra, năm năm không để cho Ngoại Giới một hạt cát tiến vào Hắc Thành bên trong, nói thật ta đều nhanh quên thế giới bên ngoài là cái dạng gì."

Cười cười, nhìn thoáng qua im lặng Chu Thần Hoàn, nàng lại là nét mặt vui cười nhẹ giọng nói: "Chu công tử cũng có thể yên tâm, cái này Hắc Thành bên trong mặc dù nhiều số đều là giả áo túi cơm, nhưng cũng có mấy cái khó giải quyết giả hóa, bất quá ta cũng không phải cô đơn một người. . . Trên cái thế giới này, muốn xúc yêu trừ ma Biện Sĩ thật sự là không ít, ta như có hành động, bọn hắn cũng tất nhiên sẽ không xem trò vui, loại này có thể tích lũy tự thân Phúc Vận cơ hội, bọn hắn lại có thể bỏ lỡ?"

Chu Thần Hoàn nhìn thoáng qua tâm thần như cũ không ổn định Tiêu Tam nương, cũng đứng lên, hắn một tay đặt ở trên bệ cửa sổ, một tay sờ lấy bên hông dao găm, cảm thụ được dao găm bên trên truyền đến Băng Hàn cảm giác, Chu Thần Hoàn nói ra: "Người muốn để ta giúp người gấp cái gì? Cùng người cùng một chỗ đại khai sát giới?"

Đồng Thẳng bằng bài danh thứ ba, lại không có một chút giả đỡ nữ tử nhu hòa lắc lắc đầu, nàng chuyển qua đầu dùng thanh tịnh hai con ngươi nhìn về phía Chu Thần Hoàn, nói ra: "Ta biết thân phận của người đặc thù lục địa, càng là có được ngay cả ta đều thấy không rõ Tương Lai, mà loại này nhân quả ảnh hưởng, ta có thể tránh, người lại tránh không được, cho nên ta cũng không phải là muốn cho người giúp ta làm loại này gây khó cho người ta sự tình."

Chu Thần Hoàn cười nhún vai, đối bình an lời nói từ chối cho ý kiến, "Đó là chuyện gì?"

Bình an thu tầm mắt lại, mím môi một cái, nhàn nhạt nói: "Ta muốn dùng ta cái này Hắc Thành tám trăm tinh nhuệ Cẩm Quân, đổi Chu công tử xuất thủ một lần, giúp ta ngăn ngoài thành một người." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Ngăn địch thủ môn

Chương 138: Ngăn địch thủ môn

Hắc Thành bên ngoài mười dặm chỗ, Đại Mạc Cuồng Sa.

Đêm đã thật khuya, Đại Mạc Trung Thiên khí đột biến tại thời khắc này đạt đến đỉnh điểm, ban ngày buổi trưa nắng gắt thiêu đốt, đất cát giống như cháo nóng, đặt chân sinh phao. Mà buổi chiều giờ Tý, lạnh lẽo thấu xương, gió thổi cát lên, như là từng khóa Băng Lăng, kích đánh vào người, đau nhức không thôi.

Một cái thân mặc áo gấm lão giả hít mắt ngủ gà ngủ gật, hắn dựa vào tại lạc đà bước lạc đà bên trên, Thân Thể theo lạc đà đi lại tả hữu lay động, lại từ đầu đến cuối không có thật bị lạc đà xóc nảy xuống dưới.

Lạc đà trên thân treo một cái bồ nang, bồ nang bên trong lòi cuốn lấy mười chuỗi khác biệt lợi kiếm, theo lạc đà đi lại, lợi kiếm vô kiếm lẫn nhau chạm vào nhau, ra tiếng đinh đồng vang.

Lão giả bên hông cột một cái Túi Hồ Lô, một trận gió đêm thổi qua, lão giả quần áo kịch liệt run run, lạc đà cũng thấp đầu giảm, giữa thiên địa tại thời khắc này, đến chân chính có thể chết công người thời điểm. Lão giả mở hai mắt ra, trong mắt có đục ngầu chỉ sắc, hắn từ bên hông hái bên dưới Túi Hồ Lô, ngửa đầu uống một ngụm không coi là bao nhiêu quý giá hỗn tửu, mượn tửu kinh, Thân Thể rốt cục ấm áp một chút.

Vỗ vỗ thân bên dưới lạc đà, lão giả lại uống một ngụm trong hồ lô rượu, cười nói nói: "Lão hòa kếp, lập tức sắp đến, tiếp xuống người cũng coi như tự do, tuy nhiên như nếu không có lão đầu tử ta, ta sợ người sinh hoạt càng khổ a."

Lạc đà ngẩng đầu lên, rất ít gặp gào một tiếng, nó đón Dạ Phong đi thẳng về phía trước, phảng phất có lão già câu nói kia, cản đường bão cát cũng không tính cái gì.

Lão già cười lắc lắc đầu, hất tay trái vung lên, nguyên bản gào thét mà đến bão cát vậy mà tại phía trước chủ động tách ra, phảng phất như là e ngại đối với kỳ quái lão nhân cùng lạc đà, tại lão già và lạc đà phía trước bày biện ra một cái chân không khu, bão cát ở chỗ này chủ động phân lưu, lại tại cả hai sau lưng một lần nữa hội tụ.

Không có bão cát cách trở, lạc đà độ lại vui vẻ, nó bốn chân cùng một chỗ nhảy đất, vui vẻ hướng về phía trước chạy tới, độ càng lúc càng nhanh, bốn nang bên trong bội kiếm cũng không ngừng va chạm, ra mười phần êm tai vui sướng tiếng đinh đông vang.

Lão già có một cái hèm rượu cái mũi, hồng hồng, thật to, hất lưng lay Từ Hồ Lô, nghe ngóng rượu lắc lư âm thanh, sau đó vuốt vuốt cái mũi, đem Từ Hồ Lô cẩn thận thả lại bên hông.

"Không nhiều lắm, muốn tiết kiệm a, cái này Hắc Thành cái gì cũng tốt, chính là không có có thể ăn có thể uống đồ vật."

Lão già nhắc đầu nhìn lại, chỉ gặp một tòa màu đen Thành Trì đã xuất hiện ở trước mắt, Thiên Địa một màu, Hắc Thành càng cùng cái này bóng đêm xa xa hô ứng, nếu không phải có Nguyệt Quang bày vẩy quang huy, thật đúng là phân biệt không ra ở đâu là đêm tối, ở đâu là Hắc Thành.

Lúc này Hắc Thành đại môn đột nhiên mở ra,

Một nam một nữ làm bạn mà ra, nam thân mang một bộ áo trắng, nữ tử thì là một bộ Thanh Y, hai người tại cái này Hắc Thành cùng Nguyệt Quang làm nổi bật dưới, như là thần tiên tuần lễ, bất kể là ai gặp cũng không thể coi nhẹ bọn hắn.

Tại phía sau của bọn hắn, tám trăm kỵ Ngự Long mà ra, cái này tám trăm kỵ mỗi cái cầm trong tay Đại Súc, thân mang hai màu trắng đen khải giáp, từ thành môn mà ra về sau, liền triển khai chiến trận, ngoại trừ một trăm thân mang khải giáp tinh nhuệ lẳng lặng đứng ở một nam một nữ sau lưng, còn lại bảy trăm kỵ trực tiếp giục ngựa đi đầu, trong tay Đại Súc nằm ngang ở bên cạnh thân, tuần mã đạp lôi mà động, hoành giáo mang theo Lôi Đình Chi Thế mà xông.

Lão già như cũ cười lạc đà từng bước một tiến về phía trước đi đến, còn lại hai dặm lúc, liền có thể cảm nhận được mặt đất chấn động, hắn nhìn về phía trước, chỉ gặp mấy trăm kỵ Binh cầm giáo chạy tới, kỵ binh Thân Thể cường tráng, khí thế rộng rãi, gấp trước chạy bên trong, trận hình cũng không có nửa điểm biến hóa. Mà lại coi sát khí lắm nên, giáo Phong hề hề, cho dù là chưa tới chân chính giao thủ, cũng là xứng đáng xưng hô cường binh hai chữ.

Lạc đà độ càng ngày càng chậm, đến sau cùng dứt khoát ngừng mà bất động, mặc cho lão già như thế nào xua đuổi, phảng phất là sợ cái này bảy trăm kỵ binh tạo nên nhấp nhô tiếng sấm, hai cái móng trước trực tiếp quỳ xuống, đầu lâu nằm sấp dưới, đúng là dọa đến ngay cả mặt đối cũng không dám.

Lão già bắt đầu dao động đầu, cười mắng một câu đồ hèn nhát về sau, nâng lên đầu nhìn một chút còn cách hai dặm Hắc Thành, rốt cục thở dài, hắn thấp đầu lại hái bên dưới bên hông Từ Hồ Lô, lưng lay hờn từ, dao động đều đặn về sau, mới lại uống một ngụm, hai gò má xuất hiện một tia đỏ ửng, ni non nói: "Biết ta tới, đây là muốn cố ý không đánh với ta một trận sao? Chỉ là thật sự cho rằng tám trăm người, liền có thể ngăn ta?"

Bảy trăm kỵ binh càng ngày càng gần, vì cái gì mấy kỵ cơ hồ cũng có thể thấy lão nhân trên gương mặt nếp nhăn, bọn hắn ánh mắt lạnh lạnh, Mãn Thân Đồ là Sát Ý, tuy nhiên không biết nói Thành Chủ vì sao để bọn hắn nghe theo cái kia nam nữ xa lạ lời nói, nhưng từ bọn hắn quy thuận Thành Chủ về sau, liền xưa nay sẽ không đổi thành chủ mệnh lệnh nói một chữ "Không".

Cho dù là để cho mình đi chết, bọn hắn cũng sẽ không nhả một bên dưới lông mày, dù sao không có Thành Chủ, mình đã sớm chết. Cái mạng này, là thiếu cho thành chủ!

Cho nên nam nhân kia ra lệnh cho bọn họ tập sát cái này thoát nhìn không có nửa điểm uy hiếp lão nhân lúc, bọn hắn cũng là không có một câu nói nhảm, cười ngựa xách giáo, thẳng đến tính mệnh.

Tiếng ngựa giáo âm thanh, tại thời khắc này hoàn toàn hợp cùng đi, chỗ có xung phong mà đến kỵ sĩ đều là một tay nhắc giáo, một tay giục ngựa, ngựa như hồng, hướng phía lạc đà bên trên lão già đứng vậy quét ngang mà đi.

Phong thanh!

Thanh âm xé gió!

Gào thét mà lên, Đại Súc là Trọng Khí, không phải Thân Thể cường tráng hung ác tinh nhuệ không thể dùng, rờn rã bảy trăm tướng sĩ Đại Súc nhắc ngang, chỗ mang theo tập khí thế cũng đủ để khiến nhất gan loại người sợ phiền phức trực tiếp hù chết.

Chỉ là mặt đối cái này đập vào mặt sát khí cùng giáo khí, lão già sắc mặt cũng không nửa phần biến hóa, hắn chậm rãi đem Từ Hồ Lô treo tốt, một tay đập bốn nang, liền có một kiếm ra khỏi vỏ mà lên.

Hắn tên Tạ Đông rỗng, từng là Đông Thắng bảng bài danh thứ ba đương thế cường giả, chỉ là mười năm trước bị một nữ lưu hạ người đánh rớt Thần Đàn, từ đó liền tiêu nặc tại Đông Thắng Thần Châu bên trong. Kinh lịch nhân thế chìm nổi, nhìn qua nhân gian ấm lạnh, mười năm ở giữa, hàng năm ngộ một kiếm thức, mười năm ngộ Thập Kiếm, hôm nay mang theo Thập Kiếm trở về, chính là muốn trả lại tại đất vàng trước đó, đoạt lại thứ thuộc về chính mình.

"Kiếm này tên là xem triều, là lão già ta nắm thứ nhất tại Đông Châu xem Đại Triều lên xuống mà ngộ."

Lão già âm thanh không cao, nhưng bao quát Chu Thần Hoàn cùng Tiêu Tam nương ở bên trong hơn tám trăm người toàn bộ đều nghe được rõ ràng rành rành.

Xem triều kiếm xuất, đám người chỉ cảm thấy mặt đất oanh động vang lên, tiếng nước róc rách, tiếp theo gào thét bành trướng, mặc dù không gặp được thật dòng nước, nhưng Cuồng Sa đột khởi, tại xem triều thân kiếm về sau, như Đại Triều dâng lên rơi xuống, đem bảy trăm tướng sĩ hoàn toàn bao khóa ở giữa.

Chỉ nghe phanh phanh tiếng vang truyền đến, Đại Sóc phá không mà ra, kỵ binh không một thụ thương.

"Cái này lão đầu, vền vẹn thanh thế hạo đại, trông thì ngon mà không dùng được sao?"

Có một tướng sĩ sách tại lập tức, đối cái kia nhìn Thiên Địa đều muốn biến sắc một kích xùy cười rộ lên, chỉ là Chu Thần Hoàn thần sắc lại hết sức ngưng trọng, hai tay nắm chắc dây cương, nói: "Thủy triều lên xuống, một triều càng so một triều mạnh, đây chỉ là đệ nhất triều mà thôi."

Quả thật đúng là không sai, Cuồng Sa như thủy triều, một triều tiếp một triều, một triều cao nhất triều, đến sau cùng, cát triều càng là cao tới gần trăm trượng, chỉ là nhìn lại, cũng đủ để làm cho người nghe mà biến sắc, chớ nói chi là trong đó một triều chòng một triều chỗ đạt tới tối cao khí thế.

Sau cùng một triều rơi dưới, khí thế kinh thiên động địa, cho dù là Hắc Thành đều lắc lư ba dưới, nói là thanh thế to lớn cũng không khuếch đại.

Mà những cái kia giục ngựa đi đầu chỉ bằng Đại Sóc chống cự bảy trăm tướng sĩ, cũng tại cái này một triều đập xuống về sau, tổn thất gần trăm.

Cho dù là không bị Cuồng Sa bao trùm những người khác, cũng là sắc mặt tái nhợt, toàn thân khí thế vừa giảm lại hàng, bọn hắn như dòng nước gặp được đá ngầm, tự động tách ra hai nhóm, xông ra mấy trượng về sau, mới giục ngựa ngừng dưới.

Chu Thần Hoàn hít mắt mắt thấy lạc đà bên trên như cũ một mặt hòa ái nụ cười lão già, lông mày cau lại, chỉ là như cũ không có tính toán ra tay.

"Tiếp tục!"

Chu Thần Hoàn Lãnh Lãnh nói nói, còn lại sáu trăm Cẩm Quân, giờ khắc này, lại là quay người đồng dạng mau chóng đuổi theo, trong tay Đại Sóc đen như mực, lại ra nghẹn ngào thanh âm (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: 1 kiếm tiếp 1 kiếm

? Chương 139: Một kiếm tiếp một kiếm

Tiêu Tam nương từ đánh ra Hắc Thành về sau, vẫn không quan tâm, nàng luôn luôn trong lúc lơ đãng về đầu ngóng nhìn tòa thành này nhóm đã đóng đen nhánh Thành Trì, lại phảng phất sợ bị những người khác phát hiện mình tiểu động tác, nhanh chóng thu tâm mắt lại, giả bộ như nhìn phía trước Chiến Trường.

Chu Thần Hoàn nhìn thấy Tiêu Tam nương cái này hiếm thấy tiểu nữ nhân bộ dáng, khóe miệng nhếch lên, giống như cười mà không phải cười. Chỉ là lại nhìn thấy phía trước cái kia đã từng bài danh thứ ba lão đầu lại rút ra kiếm thứ hai lúc, lông mày lại ngưng trọng lên.

Tám trăm tinh nhuệ đột tự mình ra tay một lần, ngăn cản trước tới khiêu chiến trước Đông Thắng bảng thứ ba Tạ Đông rồng, đến cùng là một cái kiếm tiền mua bán vẫn là bồi thường tiền mua bán, Chu Thần Hoàn cũng coi như không rõ ràng, chẳng qua là lúc đó tình thế đã khiến cho hắn không thể không đáp ứng.

Một người Tiêu Tam nương đã đối bạch y nữ tử kia không có Sát Ý, cả hai áo trắng bình an nhìn như không màng danh lợi hiển thực, nhưng nàng dù sao cũng là thiết trí ra khiến Phật gia bên trong người đều nghe mà biến sắc Diệt Thế Liên Hoa trận nhân vật hung ác, nếu là mình không thừa dịp nàng ý, không thể nói trước sẽ xảy ra cái gì ngoài ý muốn. Chu Thần Hoàn hiện tại thân phụ sự tình khác, còn muốn tiến đến Phong Vân thành cùng 6 Kinh Thiên bọn người tụ họp, nếu là ở nơi này sinh vấn đề chậm trễ hành trình, đó mới là được chà bằng mất.

Hít mắt mắt nhìn về phía trước Chiến Trường, sáu trăm kỵ Cẩm Quân đã một lần nữa trở về, khí thế tuy nhiên so sánh với lúc bắt đầu yếu đi mấy phần, nhưng sát khí còn tại, khí huyết vẫn còn.

Đại Sóc Kết Trận, giáo Phong cùng bay, gần Bách Kỵ vây khốn lão già, Đại Sóc tuốt tay mà bay, từ trên cao nhìn xuống, liền có thể gặp chỗ có tuốt tay Đại Sóc như cùng một đóa nở rộ Liên Hoa, giáo nhọn có huỳnh quang lượn lờ, Bạch Vụ bốc lên, Đại Sóc chỉ chỗ, ngoại trừ lão già cùng quỳ xuống đất lạy đả bên ngoài, chung quanh cát đá vẫn diệt, mặt đất trong nháy mắt sụp đổ tam xích.

Đại Sóc bay tới Đình Đầu, Liên Hoa trận triệt để hình thành. Chính là bên ngoài hai dặm Chu Thần Hoàn bọn người, cũng có thể cảm nhận được Liên Hoa giáo trận truyền đến cường đại uy thế.

Chỉ là mặt đối cái này làm cho người hít thở không thông uy thế, Tà Đông rờn rẩy vẫn như cũ là không chút hoang mang, hấn lại đập khóa kiếm bỏ nang, lại một kiếm bay ra vô kiếm, thân kiếm toàn thân trong suốt, đứng là trong suốt chỉ kiếm.

"Ta cái này kiếm thứ hai chính là xem Cửu U Hàn Băng sở ngộ, kiếm tên bảo tuyết."

Bảo tuyết vừa ra, nguyên bản cuồng phong gào thét đột nhiên biến mất, tiếp theo thì là đầy trời tuyết lông ngỗng tung bay rơi xuống.

Tuyết rơi xuống mặt đất, mặt đất liền kết thành Băng Tinh, khi chỗ có Bạch Tuyết rơi vào đất cát về sau, dĩ tạ đông rờn rẩy làm tâm điểm Phương Viên hai dặm bên trong, đều bị Băng Tuyết chỗ đóng.

Nhiệt độ chợt hạ, thờ ra một thanh hà hơi đều có thể trong nháy mắt kết thành Băng Tinh, mà những cái kia nở rộ như hoa sen giáo trận, cũng tại sắp rụng vào lão già thời điểm, bị đông thành băng trụ, tiếp lấy liền gặp Tà Đông rờn rẩy nhẹ nhàng nâng tay một điểm, cũng không thấy hấn mảy may dùng lực, những cái kia lồi cuốn cự đại uy thế Đại Sóc, liền như là Băng Khối, đầu tiên là cái khe nhỏ xuất hiện, tiếp theo vết nứt không ngừng biến lớn, sau cùng chỉ nghe phanh phanh vài tiếng vang.

Trời nổi tại lão già phía trên thân thể cùng chung quanh Đại Sóc ngay một khắc này hóa thành đầy trời Băng Tinh, đứng là bị đông cứng thành bột phấn!

Đại Sóc vỡ nát, hàn ý vẫn chưa dừng lại, tới gần lão già hơn mười kỵ, đều tại thời khắc này toàn thân Hàn Băng gia thân, nhìn kỹ lại, đứng là bị đông cứng thành Băng Nhân. Nguyệt Quang chiếu rọi, phản xạ nhu hòa bạch quang.

Chu Thần Hoàn sắc mặt trong nháy mắt khó nhìn lên, nếu là cái này tám trăm kỵ Cẩm Quân vẫn là Hắc Thành Cẩm Quân thì cũng thôi đi, nhưng bình an bây giờ lại đã đem cái này tám trăm kỵ tặng cho mình, có thể nói, những người này hiện tại đều là mình vượt quá tất cả mọi người dự kiến chuẩn bị ở sau, nếu là mình đạt tới Phong Vân thành thường có dạng này tám trăm tinh nhuệ có thể từ bên cạnh hiệp trợ, phiền phức cũng chắc chắn một chút nhiều.

Tà Đông Long Nhất kiếm chưa chưa lại, đứng là lại đập bỏ nang, kiếm thứ ba đằng không mà lên.

"Kiếm này vì lão phu trong sa mạc tiến lên, ngẫu nhiên gặp Bảo Cát, đi theo Bảo Cát tiến lên một nghìn dặm có cảm giác mà ngộ, kiếm này tên là vôi rồng."

Tà Đông mặt rồng bên trên vẫn là hiền lành nụ cười, hấn vừa dứt lời, vôi rồng một kiếm liền phóng lên tận trời, hàn ý đã lui, gió giật đột kích.

Chỉ một thoáng, cát bay đá chạy Mạn Thiên Phi Vũ, Thiên Địa lại là biến đổi. Phong bạo xoay tròn, đầu tiên là nhỏ bé ba trượng tiếp Thiên liên Địa vôi rồng mà lên, tiếp theo vôi rồng càng lúc càng lớn, qua trong giây lát liền rộng chừng trăm trượng, xa xa nhìn lại, màu đen vôi rồng bên trên ngay cả Thương Khung, hạ đạt Sa Trần, hai đầu rộng thùng thình như ống tay áo, trung ương nhỏ hẹp giống như vòng eo, uốn éo nhất động ở giữa, người khoác Trọng Giáp cầm trong tay Đại Sóc kỵ binh đều cả người lẫn ngựa bị tịch cuốn vào.

Tiếng gió rít gào, nghe không được vôi rồng bên trong binh sĩ la lên, nhưng làm ngựa cùng tướng sĩ bị quăng ra vôi rồng về sau, thường thường cũng chỉ có thể nhìn thấy một vùng máu thịt, chính là phân biệt đều phân biệt không ra ai là ai.

"Ninh thành chủ, còn không chịu ra nhóm tương chiến sao? Lão phu mặc dù tuổi tác lớn, nhưng tính khí vẫn là giống như trước đây táo bạo, nếu người lại không hiện thân, lão phu không ngại đem cái này tám trăm kỵ cùng một chỗ mang đến Địa Phủ."

Tà Đông rờn rẩy âm thanh như bình mà sấm sét, tại như vậy trong sa mạc rộng lớn, ầm ầm không ngừng, liền miên bất tuyệt, những cầm quân này bản liền phảng phất đứng trước Tiên Phật, tâm thần phải sợ hãi, lúc này lại nghe lão già ầm ầm như tiếng sấm cười to, chính là ngay cả là gan lớn nhất tướng sĩ lúc này cũng sắc mặt trắng bệch, mặt không có chút máu.

Chu Thần Hoàn khẽ thở dài một tiếng, chỉ gặp hấn bỗng nhiên vô lung ngựa, cả người đằng không mà lên, bước chân giẫm đạp không trung, như giẫm trên đất bằng, một bước mười trượng, lại bước đã đạt có Hủy Thiên Diệt Địa uy thế vôi rồng trước mặt.

Tay trái nhất động, gánh vác nháy mắt vù vù mà lên, tay cầm nháy mắt, toàn thân Nguyên Khí dâng lên mà ra, kiếm trăm Thương Khung, lại quét Thiên Quân, Chu Thần Hoàn một bộ quét qua ở giữa, kiếm khí xông Vân Tiêu mà tán Phong Huyết, chỉ nghe răng rắc một tiếng kiếm gãy tiếng vang từ vôi rồng bên trong lờ mờ truyền ra, Chu Thần Hoàn liền thu kiếm rơi xuống đất.

Nguyên bản không ai bị nổi vôi rồng, vậy mà tại Chu Thần Hoàn rơi xuống đất trong nháy mắt, đột nhiên tán đi, chính như sinh ra lúc ra ngoài ý định, tán đi lúc cũng là không báo hiệu. Mà tại cái kia vôi rồng Phong Huyết chỗ, lại có một thanh Đoạn Kiếm từ không trung rơi xuống, cắm vào mềm mại Sa Trần bên trong.

Chu Thần Hoàn mặt đối ngay cả lạy đả lưng đều không có đi xuống cười tùm tùm lão già, chỉ là Lãnh Lãnh nói ra: "Lui!"

Chung quanh Cẩm Quân nghe vậy, tâm lý nhẹ nhàng thờ ra đồng thời, cũng đều Ngự Long trở ra, tuy nhiên trận chiến này chưa lại tấc công, lại cũng không có dũng khí hoàn toàn bị giết không có, bọn hấn có trật tự một bên lui lại, một bên trừng to mắt nhìn lấy cái này người tướng mạo tuấn tú mười

phần nam tử trẻ tuổi là như thế nào cùng cái này cổ quái lão gia hóa đại chiến.

Tạ Đông rồng tựa hồ là kinh ngạc ở trước mắt nam tử trẻ tuổi vậy mà có thể hai chiêu Phá Long quyền, con mắt nhắm lại, trên mặt lại không có nửa điểm kiếm chiêu bị phá tức giận.

"Tiểu oa oa, ngươi là người phương nào? Lão phu không có nghe nói gần nhất có cái nào Kiếm Tiên hoành không xuất thế rồi?"

Tạ Đông rồng cầm lấy bên hông Tửu Hồ Lô, lung lay, mở ra cái nắp uống một ngụm bên trong hồn tửu về sau, nhẹ nhàng nói nói.

Chu Thần Hoàn đối xử lạnh nhạt lắc lắc đầu, hẩn rút kiếm chỉ Tạ Đông rồng, nói: "Ngươi không cần phải để ý đến Ta là ai, tóm lại hôm nay thành này nhóm, ngươi vào không được."

Tạ Đông rồng hí mắt, ồ một tiếng, chợt cười nói: "Ngươi có thể ngăn ta? Tuy nhiên ngươi cái kia hai tay Kiếm Thuật quả thật làm cho lão già ta hai mắt tỏa sáng, chỉ là cái này vôi rồng trong tay ta kỳ thực cũng không thể coi là cái gì đáng đến kiêu ngạo kiếm chiêu, ngươi nhưng tuyệt đối không nên coi là có thể phá ta mấy chiêu liền kiêu ngạo đến không coi ai ra gì."

Chu Thần Hoàn khoe miệng nhếch lên, trên mặt giống như cười mà không phải cười nói: "Không coi ai ra gì? Hai người chúng ta có vẻ như có một cái không coi ai ra gì a?"

"Ha ha ha, ngươi ngược lại là một cái tiểu tử thú vị."

Tạ Đông rồng ngửa đầu cười ha ha, chỉ là tiếng cười còn chưa xong, liền nghe hẩn nói: "Vậy ta liền chơi với ngươi chơi, lúc đầu cái này mười chiêu bên trong chỉ có hai chiêu là chân chính muốn cùng nàng giao thủ, còn lại tám chiêu, liền cùng ngươi tiểu gia hòa giải buồn đi."

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, Tạ Đông rồng liền lại đập bả nạng, chỉ nghe âm vang hai tiếng vang, đúng là Song Kiếm đồng thời ra khỏi vỏ mà lên.

"Ta kiếm này chiêu là hợp hai làm một con đường, đây là lão già ta nhìn thấy Loạn Phượng Hòa Minh sau cùng lại cùng tổ mà sau khi chết nhận thấy sở ngộ ngẫu nhiên kiếm chiêu. Chúng nó một cái tên là loạn, một cái xưng là phượng. . ." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Ta tới vậy

? Chương 140: Ta tới vậy

Hắc Thành Cẩm Quân không có gì ngoài chiến tử hoặc bị đông thành khối băng người bên ngoài, toàn bộ đều rút lui đến Hắc Thành chỗ cửa thành, bọn hẩn giục ngựa đứng ở Thanh Y Tiêu Tam nương sau lưng, thần sắc trang nghiêm, trong mắt lóe ra vẻ băng lãnh, Đại Sóc một mực giữ trong lòng bàn tay, chỉ chờ trước người nữ tử áo xanh mệnh lệnh, bọn hẩn liền sẽ lần nữa không chút do dự đi cùng cái này nhìn có Thông Thần thủ đoạn Lão Đầu Tử đập.

Cho dù vừa mới bị lão đầu thủ đoạn cả kinh mặt không có chút máu, thế nhưng lại không một người thật liền sẽ chặt vật bỏ chạy. Thân là Hắc Thành Cẩm Quân, có một ngày không phải đứng trước những cái kia người cùng hung cực ác? Cùng bọn hẩn đấu ngoan đấu dũng, nếu là nhất gan sợ phiền phức, nhìn thấy đánh không lại người liền quỳ xuống đất gõ đầu, vậy bọn hẩn cũng không có tư cách bị Thành Chủ ưu ái, ban cho người cầm quân này ngập trời vinh hạnh đặc biệt.

Toàn thân táo Hãn Huyết Bảo Mã phía trên, Thanh Y Tiêu Tam nương chính vật áo mà ngồi, nàng một tay nắm chặt dây cương, một tay kia là quần quyền thái dương trước mấy sợi tia, hai con ngươi nhắm lại nhìn về phía cái kia bay ra Lăng Kiếm một già một trẻ, thần sắc ngưng trọng, lại vẫn như cũ là không có ý xuất thủ.

Bên ngoài hai dặm, Chu Thần Hoàn một tay nắm tang thương phong cách cổ xưa mang có một chút ma khí nháy mắt Cổ Kiếm, một bên mắt lạnh nhìn trời nổi tại lão già phía trên hai thanh phi kiếm, một kiếm tên phượng, một kiếm tên loạn, Loạn Phượng thiếp hợp lại cùng nhau, coi là thật sẽ có tiếng phượng hót truyền ra.

"Tiểu oa oa, ngươi khẳng định muốn tiếp ta cái này thứ tư thứ năm kiếm?" Lão già cười tùm tùm nói nói.

Chu Thần Hoàn thở ra một ngụm trọc khí, khí gặp bão tuyết tạo thành Hàn Băng lĩnh vực trong nháy mắt ngưng kết thành băng tinh, rơi xuống thân dưới.

"Ngươi không đến, vậy thì ta đến!"

Chu Thần Hoàn lạnh giọng cười một tiếng, hai chân giẫm đạp mặt đất, trong nháy mắt nở ra một cái tắc hơn hỏ cạn, Thân Thể như Vạn Mã Bôn Đằng, trong tay sát kiếm ý kia trùng thiên, hai tay của hắn cầm kiếm, trong mắt có bóng kiếm quán, mặc dù mình không phải chân chính Kiếm Tiên, nhưng những năm này nhìn thấy Kiếm Tiên còn thiếu? Chỗ học trộm đến kiếm chiêu, liền ngay cả hắn cũng nhớ không rõ.

Một kiếm chém ra, có Lôi Đình Chi Thế, kiếm ảnh trong nháy mắt dài đến mười trượng, liền cùng Lý Bạch ngày đó một kiếm đập Thiên Môn cũng không kém bao nhiêu, khí thế lẫn nhiên, khiến cho Tạ Đông Long sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng lên, chỉ gặp hắn hai tay vung lên, Phượng Loan Song Kiếm bay vút lên trời, một kiếm trên không trung hóa thành phượng ảnh, Phượng Minh Cửu Thiên, âm thanh trùng dương tiêu. Một kiếm vì loan, Song Sí như lửa mà nhưng, ánh lửa ngút trời mà lên, như một vòng Húc Nhật chiếu sáng chung quanh gần trăm dặm.

Loan Phượng vọt lên, cùng Chu Thần Hoàn học trộm Lý Bạch mà đến kiếm đập Thiên Môn đột nhiên mà dừng, chỉ gặp Tam Kiếm vừa chạm liền tách ra, ngay cả một điểm tiếng vang đều không có ra, có thể cùng Tam Kiếm một đường nhọt nhọt Đại Mạc bên trong, nhưng trong nháy mắt xuất hiện nhất đạo rộng chừng ba trượng tràn đầy mười trượng kiếm ngân.

Mười trượng kiếm ảnh biến mất, cái kia Loan Phượng Song Kiếm thì là sáng bóng trạch biến mất hơn phân nửa, lại vẫn như cũ là lẫn nhau dán vào, vậy mà hợp hai làm một, Phượng Minh phun lửa, cự đại phượng ảnh Song Sí mở ra, đúng là rộng chừng hơn mười trượng, Chu Thần Hoàn so sánh cùng nhau, liền như là một ngọn núi già cùng chân chính núi cao đối so với bình thường, lộ ra nhỏ bé như vậy.

Chỉ là mặt đối cái kia lao nhanh tới Phượng Loan chi kiếm, Chu Thần Hoàn thần sắc không có đôi phân biến hóa, thậm chí khóe miệng kéo một cái, lộ ra một tia nở nụ cười trào phúng.

"Ngay cả chân chính Phượng Hoàng ta đều gặp, loại này chỉ có Kỳ Hình mà không Kỳ Thần đồ vật, cũng muốn hù ta?"

Chu Thần Hoàn lạnh hừ một tiếng, nháy mắt thần thông thoáng hiện, cả người trong nháy mắt biến mất, lúc xuất hiện lần nữa đội, đã trôi nổi tại phượng ảnh sau lưng, chỉ gặp hắn mặt không thay đổi một kiếm trầm dưới, kiếm là chiêu kiếm tầm thường, thậm chí thoát nhìn không có một tia Huyền Áo chỗ, nhưng chính là cái này phản phác quy chân tới cực điểm chậm rãi một trận chiến, lại khiến làm cho tất cả mọi người cảm thấy thiếu sót như lò phượng ảnh chặn ngang chặt đứt.

Chỉ nghe Phượng Loan thống khổ tê mình, Phượng Loan Song Kiếm tách rời mà ra, Chu Thần Hoàn lại là lạnh hừ một tiếng, một kiếm lại trầm, liền nghe phanh phanh hai tiếng vang, Phượng Loan Nhị Kiếm cũng bị Chu Thần Hoàn bẻ gãy.

Lạc đà bên trên Tạ Đông Long hai mắt trùng đến lão đại, hắn một mặt khiếp sợ nhìn lấy lơ lửng không trung Chu Thần Hoàn, chính là trong tay Từ Hồ Lô bên trong rượu rơi xuống cũng không có cảm giác.

Thẳng đến Chu Thần Hoàn mở miệng nói nói ". Lão đầu, còn không chịu tự mình xuất thủ sao?" Về sau, Tạ Đông Long mới khép lại cứng ngắt miệng, chỉ coi hắn nhìn thấy trong hồ lô rượu đã vẩy quang chi về sau, mới luống cuống tay chân thu hồi hồ lô.

"Đáng tiếc, thật sự là thật là đáng tiếc."

Tạ Đông Long gật gù đắc ý, hắn thịt đau từ mặt cát bên trên truyền ra từ khí chính là thấm ướt thu tầm mắt lại, lại nhìn Chu Thần Hoàn lúc, trên mặt đã không có vừa mới khinh thường nụ cười.

"Ngược lại là lão già ta xem thường ngươi, Hóa phồn nhập giản, phản phác quy chân, ngươi hắn không phải là chân chính Kiếm Tiên a? Nếu không một kiếm này hắn là có thể đủ thi triển ra uy lực lớn hơn. Tuy nhiên có một kiếm này, lão già ta cũng không thể lại dùng kiếm thứ sáu kiếm thứ bảy đến đối phó ngươi, cái kia là đối ngươi không tôn trọng, đồng dạng là đối vũ nhục của ta."

Vừa mới nói xong, liền gặp lão đầu vỗ bả nang, răng rắc hai tiếng vang lên, đúng là Lưỡng Kiếm bị Tạ Đông Long chủ động hủy đi.

Tạ Đông Long khuôn mặt đầy nếp nhăn lộ ra vẻ tươi cười: "Lão già ta từ không cho mình để đường rút lui, như nếu không cần đến đồ vật, hủy liền hủy, giữ lại cũng là vô dụng."

Châm chấp hạ lạc đà, Tạ Đông Long từ bả nang trong vỗ kiếm chủ động quất ra một kiếm, kiếm này chỉ là rất phổ thông kiểu dáng, thân kiếm cũng không cái gì Linh Kiếm nên có ba động, dựa theo Chu Thần Hoàn xem lướt Thiên Hạ Linh Kiếm nhãn quang đến xem, đây cũng chính là bình thường sĩ tốt sử dụng lợi khí mà thôi.

Tạ Đông Long ngón tay gầy nhẹ thân kiếm, ra thanh thúy tiếng đinh đồng vang, hắn nhếch miệng cười một tiếng, nói: "Kiếm này là lão già ta xem Lưỡng Quốc trăm vạn tướng sĩ nhiệt huyết chém giết có cảm giác mà ngộ, kiếm Danh Chiến tranh!"

Chu Thần Hoàn nhú mày, tại Tạ Đông Long nói xong kiếm Danh Chiến tranh về sau, Chu Thần Hoàn liền phảng phất nghe được kim qua thiết mã tiếng vang từ đằng xa ầm ầm mà lên, móng ngựa bay tán loạn, mặt đất chấn động, lúc này dụng tâm cảm thụ, liền thật phảng phất có trăm vạn binh mã đánh tới chớp nhoáng.

Khí thế rung trời, liền ngay cả cái này Hoàng Sa Đại Mạc đều phảng phất cảm nhận được e ngại, bão cát đình chỉ, cát bụi tĩnh hơi thờ.

Mà những cái kia tinh nhuệ Cẩm Quân, lúc này cũng là sắc mặt tái nhợt, tung khiến cho bọn hắn chưa bao giờ chân chính tham dự qua chiến tranh, nhưng cũng có một lần trực diện quân đội vạn người, nhưng một lần kia có Thành Chủ đứng ngao nghể thành đầu, cái kia quân đội vạn người cũng không phải thật muốn tấn công Hắc Thành, cho nên chỉ có kỳ biểu mà không có chút nào khí thế, tung khiến cho bọn hắn chỉ có tám trăm người, mặt đối vạn nhân cũng không hề sợ hãi.

Nhưng bây giờ xem nơi xa thanh thế to lớn, khí thế kinh thiên, thế này sao lại là cái kia quân đội vạn người có thể so sánh được? Nói là có bài sơn hải đảo chỉ thế, phá vỡ núi ngược lại khung chỉ lực, cũng không cách nào hình dung cái này trăm vạn chi sư anh dũng phi nước đại a.

Tiêu Tam nương chau mày, nắm lấy dây cương tay ả ả trắng, nhưng cũng như cũ cắn răng không động, nàng từng cùng Chu Thần Hoàn từng có ước định, không đến cuối cùng quan đầu, tuyệt không xuất thủ, mà lại cái này Tạ Đông Long còn có Lưỡng Kiếm chưa ra, đó mới là nguy hiểm nhất.

Hiện tại nếu là xuất thủ, ngược lại sẽ nhiều loạn Chu Thần Hoàn kế hoạch.

Chỉ là cái này trăm vạn chi sư, ở đâu là như thế một cái gây yếu bá vai có thể khiêng bên dưới?

Chu Thần Hoàn sống mấy đời, cũng chưa bao giờ thấy qua trăm vạn chi sư phi nước đại chiến trận, cho dù là một ngàn năm trước cái kia con khi Đại Náo Thiên Cung lúc, Ngọc Đế cũng vền vẹn phái ra mười vạn thiên binh thiên tướng mà thôi, huống hồ khi đó ai cũng biết con khi không thể đỡ, cho dù là mười vạn thiên binh thiên tướng cũng không có bao nhiêu khí thế.

Nhưng trước mắt phổ thông trăm vạn đội mạnh, khí thế lại so cái kia lúc trước mười vạn thiên binh thiên tướng mạnh lên nhiều lắm, chỉ xem bọn hán xung phong chi thế, liền không phải những tâm tư đó khó lường thiên binh thiên tướng có thể so sánh được.

Hắn thật dài phun ra một ngụm trọc khí, bỗng nhiên hai chân cắm, toàn thân Nguyên Khí khuấy động quanh thân, một bộ Bạch Bào không gió mà bay, cùng nhau hướng lên phồng lên mà lên.

Hắn mặt đối trăm vạn chi sư, sắc mặt như cũ tỉnh táo dị thường, chỉ gặp hán Hoành Kiếm tại trước ngực, hai mắt tại thời khắc này trong suốt, không một tia trào phúng, nhưng cũng không một tia e ngại.

Trong lòng của hắn, lúc này chỉ có một thanh âm không ngừng lượn vòng vang lên ——

"Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy!" (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: 1 kiếm Trảm Thiên

Chương 141: Một kiếm Trảm Thiên

Trăm vạn quân đội trùng kích một người, đây là một loại khái niệm gì? Có lẽ không có người sẽ nhầm lẫn suy nghĩ loại vấn đề này, nhưng làm sự thật liền phát sinh ở trước mắt mình lúc, hết thảy lý trí hết thảy lý trí, tại thời khắc này đều tan thành mây khói.

Một bộ trắng như tuyết áo, Đinh Đầu một cái hai đuôi thỏ con Nam Tử, cứ như vậy Hoành Kiếm trước người, một mình đi mặt đối cái này có được đập sông Liệt Địa trăm vạn hùng binh.

Chấn động núi dao động, ngựa đập thanh âm như đất bằng tiếng sấm liên tục, từng tiếng không ngừng, chột vang liên tục. Cái này hoàn toàn đúng vậy đủ để lực lượng hủy thiên diệt địa, một người tại cái này trăm vạn chi sư trước mặt, liền như là con kiến hôi cùng Cự Tượng chi kém, chỗ nào có thể ngăn cản được?

Nhưng chính là tại dạng này ngày đêm khác biệt chênh lệch dưới, cái kia từ đầu tới đuôi đều không có cùng bọn hán nói qua mấy câu Nam Nhân, lại là dạt dào lập tại trước người bọn họ, đi một mình chống cự cái này trăm vạn chi sư!

Tiêu Tam nương răng ngà cắn môi đỏ, hai tay Khớp Xương đã trắng thanh, nàng hơi phiết qua đầu, dường như không dám nhìn sắp bị trăm vạn Thiết Kỳ giẫm đạp thành thịt nát Chu Thần hoàn thảm trạng.

Mà phía sau hắn hơn sáu trăm huyết khí phương cương đen thành tinh nhuệ, thì là hai mắt nổ bắn ra khiếp người tinh quang, bọn hán cắn chặt lợi, nắm Đại Súc tay tranh tranh ra vang. Nhìn về phía Chu Thần hoàn thần sắc, đã từ lúc mới đầu lả lẫm hoài nghi, đến bây giờ hỏa nhiệt kính ngưỡng.

Cùng Chu Thần hoàn từng có trao đổi Cẩm Quân thủ lĩnh bỗng nhiên giờ lên Đại Súc, khàn giọng rồng nói: "Ai dám cùng người ta bồi chủ nhân ngăn cản trăm vạn hùng binh?"

Tiếng rồng vừa rơi xuống, hắn liền giả trước ngựa đi, trong mắt tràn đầy kiên quyết chi sắc, một điểm khăn trương e ngại đều không có. Mà tại hắn giục ngựa đi đầu về sau, còn lại Cẩm Quân Nhi Lang cũng đều trong nháy mắt nhiệt huyết dâng trào, tuy nhiên mặt đối trăm vạn hùng binh ai cũng biết nơi Thập Tử Vô Sinh, nhưng trong lòng thiêu đốt nhiệt huyết, mình thân là Nam Nhân kiêu ngạo, nhưng lại làm cho bọn họ không sợ hãi.

Cùng dạng này một cái Chân Anh Hùng một mình mặt đối trăm vạn hùng binh, chết, cũng đáng được thoải mái cười một tiếng!

Còn sót lại hơn sáu trăm ký liền tiếp giục ngựa đi đầu, hai dặm Lộ Trình quả thực tính không được xa, vùn vùn không đến một lát thời gian, Chu Thần hoàn sau lưng liền có sáu trăm ký xếp thành một hàng, tiền phương của bọn hắn là Vạn Mã Bôn Đằng chỉ cảnh tượng, sau lưng thì không có một ai, sáu trăm đôi trăm vạn, ai cũng biết nói là tuyệt đối một con đường chết, nhưng bởi vì có trước mặt cái này nhìn đơn bạc nhưng cho mình cảm giác lại dày nặng như núi thân ảnh, tất cả mọi người cũng sẽ không tiếp tục cảm thấy chết có gì có thể sợ.

Chu Thần hoàn trên đỉnh đầu Hạo Nguyệt con thỏ chuyển đầu trừng lớn sáng chói hai con ngươi nhìn một chút không có một tia sợ hãi sáu trăm tướng sĩ lại nhắc đầu đi xem nhìn trước mặt dần phát thanh thể to lớn trăm vạn hùng binh, hai mắt chớp chớp, miệng bên trong phát ra chít chít thanh âm, lại không có đến cỡ nào khẩn trương.

Chu Thần hoàn nghe được Hạo Nguyệt gọi tiếng, lại cảm nhận được sau lưng sáu trăm ký tiến đến, hai mắt trong nháy mắt tách ra hào quang loá mắt, chỉ gặp hắn nhắc ngang nháy mắt Ma Kiếm,

Thân kiếm lại biến Từ Lan, kiếm khí xông lên trời không, chính là liên thủ nắm Chiến Tranh Lợi Khí Tà Đông rồng cũng không khỏi nhíu lại hai mắt, cắt ngang lợi kiếm chiến tranh, quét dọn cái này Trùng Thiên Kiếm khí đối ảnh hưởng của mình, khoe miệng nhếch lên, giống như cười mà không phải cười nói: "Ngươi muốn lấy một người độc cự cái này trăm vạn chi sư sao?"

Chu Thần hoàn lạnh hừ một tiếng, thần sắc hắn kiên định, như là vừa vặn có lẽ còn sẽ có lấy một chút do dự, nhưng gặp cái này sáu trăm tướng sĩ hoành liệt một đường, cùng mình cùng chống chọi với không thể địch trăm vạn chi sư, Chu Thần hoàn liền cũng không do dự nữa.

"Trăm vạn chi sư? Thật sự là buồn cười!"

Chu Thần hoàn xùy cười một tiếng, nhất cước bước ra, mặt đất hạ xuống Nhất Xích, lại đi một bước, lại là Nhất Xích hạ xuống. Chu Thần hoàn cất bước mười tám bước, mặt đất chung quanh hai dặm bên trong, mặt đất hạ xuống mười tám thước.

Hắn thân kiếm quanh quần U Lan kiếm khí, quét qua nhất động ở giữa, Không Khí đều xuất hiện tầng tầng gợn sóng, lúc ấy Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp, cái kia chẳng qua là ban đầu cái kia Từ Y sư Tôn giáo sư da lông mà thôi, lúc này Chu Thần hoàn lại nắm nháy mắt, không còn bảo lưu tự thân thực lực, theo Hồng Mông Tạo Hóa Quyết Đệ Tứ Tầng nước chảy Khiếu Huyết điên cuồng phun trào, Nguyên Khí không muốn sống hướng nháy mắt Ma Kiếm dũng mãnh lao tới.

Từ từ ngày đó ngủ say tỉnh nữa về sau, Chu Thần hoàn cũng cảm giác tự thân Nguyên Khí phảng phất xuất hiện một tia cải biến, lúc này ở Lượng Biển bên trong tìm kiếm chất biến, hắn mới phát giác trước đó sửa Nguyên Khí lúc này vậy mà trở nên mang theo kim hoàng, tuy nhiên Nguyên Khí tổng lượng so với mình trước đó đỉnh phong thời điểm còn ít hơn rất nhiều, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng, lại đã vượt qua lúc đầu mình.

Lúc đó không muốn thừa nhận là Chu Thần hoàn sư phụ Từ Y chân nhân từng nói, Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp, một kiếm trăm Thương Khung, nói đến huyền diệu, kỳ thực Trực Chỉ Bản Tâm, tùy tâm mà phát mà thôi. Cũng không phải là người dùng vũ khí gì tạo nên cái gì tuyệt thể tiên chiêu, mà là trong lòng của người như thế nào nghĩ, sáng tạo ra dạng gì lực lượng mà thôi.

Lúc đó Chu Thần hoàn vừa mới hóa hình, linh trí không được đầy đủ, còn chưa hiểu câu nói này hàm nghĩa, sau tới đảm nhiệm Thiên Bồng Nguyên Soái lại Tây Thiên Thủ Kinh, không có cái kia phân độc chiến cả đời tâm tư, cũng liền càng sẽ không đi phỏng đoán ý tứ của những lời này. Cho tới hôm nay, thăng đến lúc này, một người mặt đối trăm vạn hùng binh, một người sau lưng lại có sáu trăm ký kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên đi theo chịu chết về sau, câu nói kia, Chu Thần hoàn mới tính chân chính mình ngộ.

Hắn một bên hướng trốn ở trăm vạn hùng binh bên trong Tà Đông rồng chậm rãi đi đến, bước chân trầm ổn, an tâm không khô, một bên thấp giọng thì thầm: "Lúc này ta, mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy. Ta đã quên mất hoàng sợ cùng ý sợ hãi, có thể nói lúc này tâm ta cùng trời cao. Chẳng qua là lúc đó tâm lý bảo vệ là tránh ở sau lưng cùng mình không có bất kỳ quan hệ nào người, tâm cảnh còn không hoàn mỹ, hiện tại bọn hắn truy ta mà đến, biết rõ Từ Lộ mà không lùi, lấy dũng khí của bọn hắn cùng tín ngưỡng, rốt cục giúp ta đem cuối cùng này tí vết cho xóa đi. Tâm cảnh đã tròn, lại mượn cái này trăm vạn hùng binh chỉ khí sức ta chỉ ý, tổng xem là khá miễn cưỡng đem một kiếm này chém ra..."

Nhìn lấy Tà Đông rồng quăng tới về nghi hoặc, Chu Thần hoàn khoe miệng hơi giương lên, hắn một kiếm này vô căn vô bính, liền xem như Giáo sư từ một mình chiêu này Từ Y sư tôn đến đây, đoán chừng cũng không nhận ra cái một hai ba, chỗ nói chỉ là cái này tự phụ tới cực điểm lão đầu.

Một bước bước vào trăm vạn hùng binh ngay phía trước, trước nhất mấy ký lưỡi đao đều đã lộ ra, nhìn lấy bọn hắn rút đao nộ cười dữ tợn, nhìn lấy cái kia dị thường lượn lờ lưỡi đao hàn quang, cho dù là đã có Từ Vong tuyệt không các cấm quân cũng nhìn không được nuốt một ngụm nước miếng, bọn hắn khó hạ chiến ngựa nồn nóng bất ổn, nhắc đầu tên mình không ngừng, mà bọn hắn lại là nắm chặt Đại Súc, nghiêng về phía trước Thân Thể, vừa mới muốn trước tiến lên, chỉ thấy Chu Thần hoàn đón cái kia trăm vạn người lưỡi đao, chậm rãi quét ngang một kiếm.

Kiếm phong bất lợi, kiếm quang không hiện, đứng vậy kiếm khí kia đều phảng phất không có sinh ra, nhìn như là bình thường đưa bé nhẹ nhàng vung lên, UU đọc sách www. uukan Shu. n E T thoát nhìn không có bất luận cái gì uy lực, nhưng sau đó một khắc, trăm vạn hùng binh bên trong ần núp lão giả Tà Đông rồng lại lộ ra như là đáng sợ thấy quỷ, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, chỉ gặp hắn một tay lại đập bổ nang, lại có một kiếm ra khỏi vỏ bay ra, mang theo Long Minh thanh âm, đem hắn bảo hộ trong đó.

Thiên Địa tại thời khắc này đứng im, Phong Vân tại thời khắc này trừ khử.

Nguyên bản có thể Đạp Thiên Toái Địa trăm vạn hùng binh, tại thời khắc này toàn bộ đứng im tại Đại Mạc bên trong, tất cả mọi người có thể thấy rõ trên mặt bọn họ Lãnh Huyết nộ cười, tất cả mọi người cũng đều có thể thấy rõ bọn hắn ra khỏi vỏ đao phong hình chiếu quang mang, nhưng lại tại Chu Thần

hoàn thu kiếm về sau, Thân Thể yếu đuối một cái lão đảo kém chút ngã xuống đất, bị sau lưng một đoàn mềm mại hai ngọn núi ngăn trở thời điểm, Chu Thần hoàn về đầu nhìn một cái, chỉ gặp Tiêu Tam nương chính lấy Thân Thể chống đỡ lấy hắn, hắn cười nhạt một tiếng: "Đừng bị hù dọa..."

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, chỉ mỗi ngày tại thời khắc này phảng phất bị một kiếm chặt đứt, một nói không biết bao rộng bao dài hắc tuyến đột nhiên xuất hiện giữa thiên địa, không gian phá toái, vạn vật toái diệt, mà ở vào kiếm quang ngay phía trước cái này mười vạn hùng binh, cũng đều bị một kiếm này chặn ngang chặt đứt, chỉ một thoáng biến thành màu vàng Sa Trần, trùng trùng điệp điệp cực kỳ hùng vĩ, chỉ nghe phanh phanh phanh vô số âm thanh bạo hưởng, mười vạn hùng binh biến mất, mặt đất cao mười trượng!

Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp tính là gì?

Ta đây là một kiếm Trảm Thiên địa! (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: 2 trận hiển uy, Vô Nhân Sinh Hoàn

Chương 142: Hai trận hiển uy, Vô Nhân Sinh Hoàn

Một kiếm chi uy, vậy mà đem giữa thiên địa không gian đều chém rách, nhìn lấy cái này vắt ngang Thiên Địa vô cùng vô tận màu đen tẻ đây, lại thấp đầu nhìn cái này mười vạn hùng binh hóa thành mười trượng cát bụi, Chu Thần hoàn sau lưng sáu trăm kỵ trọn mắt hốc mồm, trong mắt thần sắc tại thời khắc này ngoại trừ vẻ chấn động, đứng vậy tin phục, như tín ngưỡng Thần Phật tin phục.

Bọn hắn biết nói, cho đến chết, bọn hắn cũng sẽ không quên giờ khắc này, sẽ không quên trước người cái kia trực diện trăm vạn hùng binh như cũ ngạo nghễ đứng thẳng thân ảnh, sẽ không quên một kiếm phách thiên trảm địa hoành diệt trăm vạn hùng binh cái này kinh thiên một Mạo.

Thân ở bụi trong cát Tạ Đồng rỗng, cầm trong tay Long Minh Cổ Kiếm, hắn một kiếm đánh ra, quanh thân có Long Ảnh vờn quanh, tuy nhiên Chu Thần hoàn cái kia Bá Thiên Diệt Địa một kiếm chém ra, lại nhưng vẫn bị hắn chống đỡ cản lại.

Chỉ là đại giới không thấp, hắn cái này nguyên vốn chuẩn bị muốn cùng đen thành Thành Chủ giao chiến kiếm thứ chín bị ép ra khỏi vỏ, đồng thời cũng vì tự vệ khí thế hầu như không còn, lúc này ngoại trừ bảo vệ mình không bị lưu lại kiếm ý thương tổn bên ngoài, thần khí ý đều đã tiêu hao hầu như không còn.

Chu Thần hoàn dựa vào Tiêu Tam nương trên thân, ngửi ngửi Tiêu Tam nương thân bên trên phát ra nhàn nhạt mùi thơm, khóe miệng bứt lên một vòng đường cong, nói: "Tam Nương, không nghĩ tới ngươi còn có mùi thơm cơ thể a?"

Tiêu Tam nương nghe vậy, trên mặt lộ ra một tia nguy hiểm nụ cười, chỉ gặp nàng ngón tay đặt ở Chu Thần hoàn nách bên dưới thịt mềm chỗ, dùng lực vặn một cái, chỉ nghe Chu Thần hoàn a một tiếng, nói: "Tam Nương, ngươi đến cùng là tới cứu ta vẫn là muốn hại ta sao? Đừng không có để cái này lão đầu giết, ngược lại là chết tại trong tay của ngươi."

Tiêu Tam nương thu hồi khí lực, khóe miệng hơi vênh, cười khanh khách nói: "Tiểu tử, ngươi cho lão nương nhớ kỹ, lão nương là ma nữ, cũng không phải cái gì Thiện Nhân, nếu là nếu có lần sau nữa, tin hay không lão nương trực tiếp Nhất Dao đâm chết ngươi?"

Chu Thần hoàn bất đắc dĩ thở dài: "Thật sự là chỉ cho phép châu quan phóng hỏa, không cho phép bách tính đốt đèn a, ngươi đùa giỡn ta bao nhiêu lần, ta liền muốn về cái bàn mà thôi, cũng không được?"

Tiêu Tam nương chậm rãi dao động đầu, nàng một lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía đã chậm rãi khép lại không gian, lại gặp Tạ Đồng rỗng thu hồi cái kia Long Minh Cổ Kiếm, thấp giọng nói: "Còn có lực đánh một trận không?"

"Đừng nói đánh một trận, ta đều không bò dậy nổi." Chu Thần hoàn dao động đầu nói.

Tiêu Tam nương nhú mày, nàng hai tay vẫy một cái Chu Thần hoàn bên hông hai cây chủy thủ, đem dao găm giữ lòng bàn tay, thấp giọng nói: "Hắn còn có một kiếm chưa ra, nhưng một kiếm kia ta đoán chừng là cản không xuống, tuy nhiên chống đỡ một hồi nên còn có thể. Ngươi nên làm đã làm xong, hiện tại mang theo ngươi sáu trăm kỵ xa xa rút đi, chớ xuất hiện ở trong tầm mắt của ta, nếu là bị lão nương lại nhìn thấy các ngươi, không thể nói trước sẽ cái kia lòng của các ngươi phổi khi đồ nhảm."

Chu Thần hoàn cắn răng chống đỡ lấy Thân Thể đứng lên, hắn trở lại đầu bất đắc dĩ nhìn lấy sắc mặt lần thứ nhất lộ ra trịnh trọng Nữ Ma Đầu, thở dài, nói: "Ta nên khen ngươi đầu vẫn là mắng ngươi đầu, nói ngươi là nói năng chua ngoa đao nhỏ tâm đều xem như khen ngươi, ngươi rõ ràng là hão ý, liền không thể nói êm tai chút?"

"Êm tai liền có thể không chết?" Tiêu Tam nương phản thần giễu cợt.

Chu Thần hoàn trầm mặc lấy đứng, hần chuyển đầu lại nhìn kiếm thứ chín thu vào Tạ Đông rỗng, chỉ gặp Tạ Đông rỗng chậm rãi hướng Chu Thần hoàn hai người đi tới, nhìn thấy Tiêu Tam nương trong mắt hàn ý, cười lắc lắc đầu, ở trên mặt đất ngồi tại Chu Thần hoàn phía trước hai người, nói: "Không đánh."

"Không đánh?" Chu Thần hoàn nhướng mày.

Tạ Đông rỗng đưa tay chỉ đen thành phương hướng, tất cả mọi người giống như có cảm giác, vội vàng hướng sau nhìn lại, chỉ gặp to như vậy một tòa đen thành vậy mà ần ần chấn động, tiếp lấy hai nói khiến cho mọi người đều kinh hồn táng đảm khí tức khủng bố đột nhiên từ đen Thành Đông tây hai bên mà ra.

Một đóa cự đại Hắc Liên đột nhiên dâng lên, đem hơn phân nửa tòa đen thành bao phủ trong đó, Hắc Liên ẩn chứa khí tức hủy diệt, vậy mà cùng Chu Thần hoàn vừa mới một kiếm kia Bá Thiên uy thế không kém bao nhiêu.

Mà Tại Thành Đông Phương, thì là một tòa Âm Dương Song Ngư Bát Quái Trận chậm rãi bốc lên, đem còn thừa một nửa khác đen thành bao phủ trong đó.

Hắc Liên chuyển động, Âm Dương Ngư Bát Quái Trận cũng nghịch hướng mà chuyển, hai trận liên hợp, chỉ gặp khí tức hủy diệt ngập trời mà lên, trong thành Cư Dân tựa hồ là mới phát giác này quý dị song trận, gào thét nhục mạ thanh âm không ngừng từ trong thành truyền đến.

Chỉ là đối diện với mấy cái này tội ác chỉ người ngữ, Hắc Liên cùng Bát Quái Trận đều bắt vì sở động, lẫn nhau xoay tròn, càng lúc càng lớn, cuối cùng hai trận rốt cục Hữu Tướng cùng bộ phận nặng hợp lại.

Mà đúng lúc này, Hắc Liên cùng Bát Quái Trận trọng hợp địa phương, chỉ nghe oanh một tiếng chột vang, như Cửu Thiên chi lôi, đen trong thành bộ phận liền phảng phất bị tháo xuống, vậy mà trực tiếp hủy diệt, người ở bên trong, phía ngoài kiến trúc, tại thời khắc này vậy mà hư không tiêu thất! Đen thành hai bên người càng là trở mắt nhìn lấy những kiến trúc này vật cùng người trong nháy mắt biến mất, bọn hần hai mắt kinh hãi muốn tuyệt, toàn thân hoảng sợ đều giống như thủy triều vọt tới.

Những người này ở đây giờ khắc này mới phát giác đến chân chính nguy hiểm, cũng không để ý cái gì mặt mũi lột vải lột, ngay cả thân nhân hài tử đều không lo được, liền hướng hai bên thành môn chạy tới, muốn rời khỏi cái này kinh khủng đen thành. Nhưng ai biết khi bọn hần đến đen thành hai bên thời điểm, lại có hai người giữ vững thành môn.

Một người thân mang áo trắng, thần sắc không màng danh lợi lạnh lạnh, nàng gặp những này ác nhân chạy tới, chỉ là một phát ống tay áo, những này ác nhân liền trong nháy mắt thất khiếu chảy máu mà chết, từ tướng thể thâm lam cho người kinh hãi.

Mà tại khác một bên, thì là một cái thân mặc vải thô Ma Y cầm trong tay Vũ Phiến người trẻ tuổi đứng lặng ở đây, hần gặp một mặt hung ác xông tới thấy qua chưa thấy qua người, chỉ là mở ra Vũ Phiến, vung về phía trước một cái, Vũ Phiến bên trong hội họa thạch đầu cự nhân toàn bộ ném giấy mà ra, tùy ý ngược sát lấy những này ác nhân.

Diệt Thế Liên Hoa trận càng lúc càng lớn, Âm Dương Song Ngư Bát Quái Trận cũng càng lúc càng lớn, hai trận trọng hợp địa phương càng lúc càng lớn, đen thành cũng giống như bị từ giữa đó mọc ra một cái lỗ hồng, càng lúc càng lớn.

Càng ngày càng nhiều kiến trúc cùng người hóa thành hư vô, còn lại nội thành Cư Dân cũng càng ngày càng kinh hãi muốn tuyệt, bọn hần không muốn mạng hưởng hai bên thành môn phóng đi, lại nhưng vẫn bị hai cái có thể so với Diêm vương một nam một nữ một mực ngăn trở.

Tiến một bước là chết, không tiến vẫn là chết.

Cho đến giờ phút này, mấy người này mới biết nói cái gì gọi là tuyệt vọng, cái gì gọi là khủng bố.

Khuôn mặt diêm tinh thần sắc lạnh lùng nữ tử nhìn thấy những người này phát ra tuyệt vọng gào thét, thần sắc vẫn như cũ là không có một chút cải biến, Chung Nhân đến nếu, làm ác thời điểm liền nên nghĩ đến sẽ có hôm nay. UU đọc sách www.uukan.shu.net

Nàng chấp tay trước ngực, Liên Hoa trận cấp tốc mở rộng xoay tròn, khác một bên tên là diễn viên quần chúng Nam Tử thấy thế, cũng đành phải chửi một câu Phong Bà Nương, đồng dạng làm chấp tay hình, hai tay bấm niệm pháp quyết biến động, trong miệng không ngừng nói ra Đạo Môn Chân Ngôn.

Giờ khắc này, Diệt Thế Liên Hoa trận cùng Âm Dương Song Ngư Bát Quái Trận hoàn toàn lập lại, triệt để che lại cả tòa đen thành.

Mà cũng sau đó một khắc, Chu Thần hoàn bọn người chỉ có thể nghe được oanh một tiếng chột vang, nguyên bản đứng lặng phía trước phong cách cổ xưa trọng trấn, cứ như vậy hoàn toàn biến mất giữa thiên địa, bão cát thổi qua, tịch liêu im ắng, liền phảng phất dạng này một tòa đặc biệt Thành Trì, cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện.

Hơn sáu trăm kỳ nguyên đen thành Cẩm Quân, tại thời khắc này toàn bộ đều nuốt nước miếng một cái, đen thành biến mất, đối bọn hần tạo thành trùng kích thậm chí so Chu Thần hoàn vừa mới một kiếm chém chết trăm vạn đại quân còn muốn tới dọa người.

Phải biết, bọn hần thế nhưng là tại đen thành sinh sống cũng mười năm gần đây.

Hiện tại chỉ thấy sinh hoạt mười năm địa phương tại bọn họ trước mắt từng giờ từng phút biến mất, cuối cùng hoàn toàn biến mất vô tung, loại này tâm linh

trùng kích, không là sinh hoạt ở nơi này người là sẽ không hiểu được.

Mà lại từ đầu đến giờ, bọn hắc chỉ nghe được nội thành có tiếng kêu thảm thiết, lại không một người chạy ra, nếu là lại đoán không ra đến cùng xảy ra chuyện gì, bọn hắc còn không bằng tìm đầu hũ đựng chết.

To như vậy một tòa đen thành, tại thời khắc này, từ Đông Thắng Thần Châu xoá tên.

Mà bên trong 100 ngàn Cư Dân, cũng không ai sống sót!

Chu Thần hoàn thu tâm mắt lại, thật dài phun ra một ngụm trọc khí, nỉ non nói: "Nãi nãi -, hù chết bản bảo bảo. . ." (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Sau cùng 1 kiếm ta chờ người

? Chương 143: Sau cùng một kiếm ta chờ người

Đầu tiên là một kiếm chém chết trăm vạn hùng binh, lại là một tòa sinh hoạt mấy năm Thành Trì hư không tiêu thất, đối với cái này may mắn còn sống sót hơn sáu trăm kỳ tới nói, hôm nay trùng kích thật sự là quá lớn, nếu không phải bọn hắc đều thuộc về Tâm Chí kiên định hạng người, không thể nói trước hiện tại đã điên rồi đi. Trời lại nhỏ nói

Chu Thần hoàn ra hiệu Tiêu Tam nương để cho mình ngồi xuống, hắc ngồi xếp bằng mặt đối phía trước đồng dạng ngồi trên mặt đất đã từng Đông Thắng băng thứ ba Ngoan Nhân Tạ Đông Long, ngón tay nắm một cái Hoàng Sa, mở ra ngón tay, Hoa Hạ từ ngón tay chảy xuôi mà xuống, giống như Quyển Quyển dòng nước.

Hai tay vỗ vỗ, quét rớt trên tay Sa Trần về sau, Chu Thần hoàn mới nói ra: "Ngay cả ta đều kém chút bị người lừa gạt, nguyên lai người cái kia cái thứ nhất kiếm chiêu chỉ là mê hoặc cặp mắt của chúng ta mà thôi."

Tạ Đông Long từ chối cho ý kiến cười cười, hắc theo thói quen cầm rượu lên hồ lô, nhưng trong hồ lô lại đã không có rượu, dường như không rượu không đổi, lão già thở dài, nói ra: "Kiếm tên xem triều, thủy triều mãnh liệt, vừa rơi xuống cùng một chỗ ở giữa, tất nhiên là sẽ không hoàn toàn trừ khử. Huống chi ai có thể tuần hoàn qua lại, sinh sôi không ngừng, lại có bão tuyết vì đó tồn lưu, làm sao có thể thật tiêu vong mà qua?"

Chu Thần hoàn nhếch miệng, thấp giọng nói một câu lão hồ ly về sau, mới mở miệng nói: "Đã không đánh, còn không thu thần thông của người?"

Tạ Đông Long cười ha ha một tiếng, lắc lắc đầu: "Đều là vì sau cùng một kiếm làm chuẩn bị, chỉ là sau cùng một kiếm không ra, Chúng nó cũng là dừng lại không được bao lâu, tại cái này trong sa mạc, Tổng Hội Trần Quy Trần, cát về cát, liền cùng cái kia đen thành, nói không có cũng liền không có."

Chu Thần hoàn lấy tay phủ, cảm nhận được cái mông bên dưới trong sa mạc nguyên khí ba động đứng là dần dần yếu bớt, lúc này mới thật nhẹ nhàng thở ra, nếu là cái này Tạ Đông Long không để ý mặt mo không phải muốn động thủ, hắc thật đúng là không xác định mình có thể hay không chạy trốn mở.

"Đối thủ của người cùng cái này đen thành cùng một chỗ biến mất, tuy nhiên ta không xác định nàng đi nơi nào, nhưng chắc là sẽ không chết. Cho nên người còn không đuổi theo người kia? Nếu là đã chậm bị trốn xa, người coi như thật không nhất định có thể lại tìm được rồi?"

Chu Thần hoàn vừa nói xong, bên hông thịt mềm liền bị Tiêu Tam nương lại là vịn một cái, trong lòng của hắc hít một hơi lạnh khí, nhưng trên mặt nhưng không có lộ ra thống khổ chút nào biểu lộ.

Tạ Đông Long lại là lắc lắc đầu, hắc hai mắt giống như bình thường lão nhân đục ngầu, sờ lên hèm rượu cái mũi, hòa ái cười nói: "Không đuổi, nàng nếu là có ý tránh ta lão đầu tử này, ta chính là lại tìm cũng là tìm không được nàng, mà lại không có đen thành công cùm xiềng xích, chính là ta lão đầu tử này cũng chưa chắc có thể đã thắng được nàng."

Chu Thần hoàn lông mày nhướn lên, hai mắt sáng lên, nói ra: "Lão đầu, tư tưởng giác ngộ có thể a! Ta đã nói nha, Oan gia nên Giải không nên Kết, dù sao ta nhìn người bản sự thể nhưng là thật không thấp, thấy thế nào làm sao giống như là Khám Phá Hồng Trần đắc đạo người, giống người cao như vậy cao nhân, vì một cái thứ tự chém chém giết giết nhiều hạ giá a, còn không bằng đi khắp Vạn Giới,

Đi xem một chút Các Giới Phong Thổ Nhân Tinh tới thống khoái."

Tạ Đông Long một bên nghe Chu Thần hoàn, một bên mỉm cười điểm đầu, chẳng qua là khi Chu Thần hoàn thổ mạt hoành phi nói miệng đều làm về sau, hắc mới nói ra: "Lão đầu ta là một cái tính bướng bỉnh, chuẩn bị Thập Kiếm, nếu là đều không sử dụng đến, Tổng Hội toàn thân khó, tuy nhiên cái kia bình

an đã đi, người bây giờ lại thương nặng như vậy, ta nếu là kiếm thứ mười ra khỏi vỏ, các người không thể nói trước đều sẽ chết ở chỗ này —— "

Lão già còn chưa có nói xong, chỉ thấy Chu Thần hoàn vỗ đùi, gọi nói: "Chính là cái này lý nha, cho nên người đi nhanh lên đi, đi tìm Đông Thắng bằng trước đó năm gia hòa đi, ta cùng bọn hần so đúng vậy một con kiến hôi mà thôi, người đi tìm bọn họ, bọn hần khẳng định đáng giá để người ra kiếm thứ mười."

Bị đánh gãy lời nói, Tạ Đông Long cũng là không có chút nào không vui, hần chỉ là lẳng lặng chờ đợi Chu Thần hoàn sau khi nói xong, mới cười lắc lắc đầu, hai mắt rơi vào Chu Thần hoàn khuôn mặt trẻ tuổi bên trên, nói: "Tiểu Lão Nhi nếu là không có gặp qua người, có lẽ sẽ còn đối bọn hần cảm thấy hứng thú, nhưng bây giờ nha. . . Giang hồ một góc rạ đôi một góc rạ, cũng nên là các người thế hệ trẻ tuổi chống đỡ đi lên, ta liền không đi tìm những lão gia hòa kia phiền toái. Ta cuối cùng này một kiếm, lưu cho người!"

Chu Thần hoàn kinh hãi, tức giận nói: "Lão đầu, lời này của người trước sau mâu thuẫn a, vừa rồi người còn nói người xuất kiếm ta khẳng định sẽ chết, hiện tại người còn nói thanh kiếm lưu cho ta, ta nhìn người dứt khoát trực tiếp giết ta phải, còn nhờ cái gì kiếm a, tồn nhiều kinh?"

Tạ Đông Long đứng dậy, phúi bụi trên người một cái, nhìn thoáng qua tức hồn hèn Chu Thần hoàn, bỗng nhiên Ha-Ha phá lên cười.

Chỉ gặp hần thân thể còng xuống, hai tay trùng điệp đặt phía sau, đi đến lạc đà trước mặt, đưa thay sờ sờ lạc đà lông bờm, nhẹ giọng nói: "Tiểu nhị, xem ra ta muốn nuốt lời, không thể lập tức thả người đi, lão gia hòa ta hiện tại có một cái mới đối thủ, chỉ là hần còn không thể để cho ta ra kiếm thứ mười, cho nên còn cần chờ thêm Nhất Đẳng, chờ đến hần có thể cho ta ra kiếm thứ mười, cũng đã đến người chính thức có được tự do thời điểm."

Lạc đà nâng lên đầu chớp chớp chớp chớp mắt to, tựa hồ là nghe hiểu lão già lời nói, ra một tiếng không tình nguyện tiếng vang.

Tạ Đông Long chỉ là cười ha ha một tiếng, sờ lên lạc đà cổ, lạc đà một lần nữa quỳ xuống, để lão già kỵ ở phía trên.

Tạ Đông Long kỵ tại lạc đà giữa hai ngọn núi, hần nhìn lấy như cũ ngồi trên mặt đất Chu Thần hoàn, vỗ vỗ bên cạnh bố nang, hiện tại chỉ có một thanh kiếm chưa đi ra vỏ.

Lúc đến là leng keng vang lên mười chuôi kiếm, nhưng trở lại lúc chỉ còn bên dưới hai thanh.

"Người bây giờ đã đến Thiên Tiên Điện Phong thực lực, trẻ tuổi như vậy cũng coi là thiên phú đến, bất quá đối với ta cái này kiếm thứ mười như cũ không có chút nào phản kháng, cho nên Tiểu Lão Nhi ta sẽ cho người thời gian một năm, một năm về sau, vô luận người có thể hay không đột phá Thiên Tiên công cùm xiềng xích, trở thành Đại La Kim Tiên, lão già ta đều sẽ tìm được người, cùng người so cái này kiếm thứ mười."

Nói xong, Tạ Đông Long liền khép lại hai mắt, Thân Thể ngửa về sau một cái, phảng phất ngủ thiếp đi. Lạc đà đứng dậy, dùng chớp chớp mắt to nhìn Chu Thần hoàn đám người một chút, liền xoay người, dọc theo đường cũ chậm rãi trở về.

Khi cái này một lạc đà một lão nhân bóng lưng trong tầm mắt thành vì một điểm đen, đồng thời hoàn toàn biến mất tại đêm tối về sau, Chu Thần hoàn mới rốt cục nhẹ nhàng thở ra, sắc mặt hần trắng bệch như tờ giấy, nguyên khí trong cơ thể lại là khô kiệt, cũng may cái kia nhật nguyên khí màu vàng óng so với đã từng Nguyên Khí muốn đậm đặc nhiều lắm, chỉ còn bên dưới một chút cũng có thể bằng vào Hồng Mông Tạo Hóa Quyết nước chảy chi cảnh sinh sôi không ngừng, khiến cho Nguyên Khí nhanh chóng khôi phục.

"Cái này lão đầu quả thực đáng giận, chỉ cấp người thời gian một năm liền để người đột phá trở thành Đại La Kim Tiên, cái này cùng hôm nay để người chết có gì khác biệt?"

Tiêu Tam nương nhìn về phía lão già rồi đi phương hướng, thần sắc có chút Bất Thiện, chỉ là nàng hiện tại cùng Chu Thần hoàn thực lực chênh lệch không nhiều, đều là Thiên Tiên Điện Phong, cho nên nàng cũng biết nói dựa vào bản thân rồi bản liền không phải là đối thủ của ông lão, nếu không lấy tính cách của nàng, lại có thể để cái này uy hiếp đường hoàng rồi đi?

Chu Thần hoàn Thân Thể ngửa về sau một cái, nằm tại Tiêu Tam nương đầy co dãn trên đùi, hần ngẩng đầu nhìn trong bầu trời đêm sáng ngời Tinh Thần, hai mắt thâm thúy mà tràn ngập cơ trí, thời gian một năm, ngược lại cũng không phải là không được. . ."

"Cái gì?"

Chu Thần hoàn lắc lắc đầu: "Không có gì, chỉ là có chút vậy lại mệt mỏi, ngày đó không có nghỉ ngơi đủ, hôm nay ta muốn một lần nữa nghỉ ngơi thật tốt, Tam Nương, cũng để những huynh đệ này nghỉ ngơi thật tốt đi, có chuyện gì, chờ ta tỉnh lại lại nói. . . Nha Nha, từ khi rời Thạch Ngọc Quốc Hậu, ta liền không còn có ngủ qua an giấc. . ."

Lời còn chưa nói hết, tiếng ngáy liền vang lên, Tiêu Tam nương nhìn lấy Chu Thần hoàn tuấn tú khuôn mặt bên trong, có một tia khó mà che giấu mỉm cười, nàng vươn ngọc thủ vừa muốn đụng vào Chu Thần hoàn gương mặt, chỉ thấy Chu Thần hoàn trên người Hạo Nguyệt đang bất thiện nhìn cùng với chính mình.

Nàng khoé miệng hơi vênh lên, nhưng là mò tới Chu Thần hoàn không có huyết sắc gương mặt, nói: "Không thể chuyện gì tốt đều để người cái này con thỏ chiếm, không phải sao? Nếu là thật sự lo lắng hần bị ta chiếm đi, vậy thì quang minh chính đại lấy bộ mặt thật sự bày ra hần a? Đừng nói cho ta người bây giờ như cũ Hóa không được hình?"

Hạo Nguyệt như ngôi sao sáng chói hai con người hiện lên một chút giận dữ, nhưng nghe đến tiêu tam nương thoại về sau, lại là có chút gầy dụa. Chỉ thấy nó ghé vào Chu Thần hoàn trên ngực, đem đầu chuyển hướng khác một bên, tựa hồ là đánh lấy mắt không thấy tâm không phiền tâm tư, chỉ là cái kia không ngừng vụng trộm về ngắm tiểu động tác, hiện ra nó chân chính ý nghĩ. . .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Mạnh Nhất Nhị Sư Huỳnh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.